905

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙ[illegible]Υ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1901
ΣΕΠΤΕΜΒ. 1843

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1846.

46

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Α
ΣΥΝ.Β
1845-1846
Τ.2

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 23 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 100, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 8, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐγένετο ἡ κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου Κ. Μ. Δ. Καΐρη, καὶ τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Ματθαίου Πρωτοπαπᾶ, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Ζ. Ι. Βάλβης, Β. Πετμεζᾶς, Σ. Λογοθετόπουλος, Δ. Α. Ζῶτος, Ν. Κριεζώτης, Λ. Μαυρομιχάλης, Β. Δημητρακόπουλος, Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς, Γ. Γουναρόπουλος, καὶ Π. Ῥάγκος.

Ὑπεβλήθη ἡ περὶ ἀδείας διμήνου αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Τριχωνίας Κ. Ι. Σταΐκου, καὶ ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια. Ὑπεβλήθη προσέτι καὶ ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀνδρου Κ. Π. Δ. Καμπάνη, καὶ ἐνεκρίθη καὶ εἰς τοῦτον νὰ χορηγηθῇ τριακονθήμερος.

Ὁ Πρόεδρος ἐσύστησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἀναφορὰν τοῦ ὁμογενοῦς Χ. Γρηγορίου, ἔχοντος πρακτικὴν γνῶσιν γαιολογικὴν περὶ ἀνορύξεως γαιανθράκων, δεῖγμα τῶν ὁποίων προσήγαγεν ἤδη εἰς τὴν Βουλήν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὀνομάτων τῶν παρὰ τῶν τμημάτων ὀνομασθέντων εἰσηγητῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐν Τυρινθίδι ἀγρονομικοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἠρώτησεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου τούτων τὴν Βουλήν, ἂν θέλῃ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰς παρὰ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὰς αὐτὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰ τέσσαρα παρὰ τῆς Βουλῆς συμπληρωματικὰ μέλη. Ἡ δὲ Βουλή, δι' ἀναστάσεως ἐφ' ἑκάστου, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς, θεωρήσασα ἀρκοῦντα τὰ παρὰ τῶν τμημάτων ὀνομασθέντα ἐπὶ τούτων μέλη.

Ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τετραμηνιαίας

πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846, χθὲς ψηφισθέν, ἔχον οὕτως·

«ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τριτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.»

Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Γ. Τσάνου καὶ Κ. Ζαρειφοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 89 πρὸς μίαν, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ ψηφισθέντος περὶ πιστώσεως τετραμηνιαίας Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.	Π. Ράγκος	N.
Δ. Ὀρεινός	N.	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπὼν
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν	Α. Γεωργαντᾶς	N.
Θ. Γρίβας	N.	Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	N.	Τζανετάκης Γρηγοράκης	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν
Γ. Γουλιμῆς	N.	Γ. Κανδύλης	N.
Π. Δ. Καμπάνης	N.	Κ. Φασίτζας	ἀπόντες
Μ. Α. Καΐρης	N.	Κ. Χαραμῆς	
Δ. Τζόκρης	N.	Ι. Κρανίδης	N.
Α. Σ. Δανόπουλ.	ἠρνήθη ψῆφον	Ι. Γιολδάσης	N.
Ι. Βλάσσης	N.	Δ. Λ. Ζῶτος	N.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νίκας Θέου	N.
Α. Μεταξᾶς		Α. Γουζούασης	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	N.	Δ. Κρεστενίτης	N.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	N.	Π. Καλαμαριώτης	N.
Σίλβες. Στεφανάκης	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ	Νικ. Σταματελόπουλος	ἀσθενὴς
Θ. Μαρκεζίνης	ἀσθενὴς	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Α. Γ. Τσάνος	N.	Ι. Φαρμάκης	N.
Β. Πετμεζᾶς	N.	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	N.	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀλ. Παπαδαῖος	N.	Ἰω. Εὐσταθίου	N.
Ν. Ἀνδρίκου	N.	Φ. Κρ. Μαῦρος	N.
Β. Νικολαΐδης	N.	Γ. Κάνδυας	N.
Γ. Γουναρόπουλος	N.	Σ. Μπαρότζης	N.
Β. Καραγιάννης	N.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	N.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	N.	Δ. Πικουλάκης	N.
Π. Ι. Κυριακὸς	N.	Χ. Καπετανάκης	N.
Γ. Νοταρᾶς	N.	Κ. Ζαρειφόπουλος	N.
Α. Νοταρᾶς	N.	Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	N.	Α. Καλαμογδάρτης	O.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N.	Κ. Τζερτίδης	N.
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.	Δ. Κουμανιώτης	N.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Α. Μαρκόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	N.	Παππακώστας Τζαμάλας	N.
Σ. Πάγκαλος	N.	Μ. Γ. Σχινᾶς	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.	Γ. Μπάστας	N.
Δ. Πλαπούτας	N.	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Κ. Δελιγιάννης	N.	Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Ν. Μπούκουρας	N.	Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπόντες
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν	Ι. Π. Ταταράκης	
Π. Βαρδιτζιώτης	N.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	N.
Γ. Ψεγγαρᾶς	N.	Διομήδης Κυριακοῦ	N.
Γ. Δερνιτσιώτης	N.	Ν. Καλλέργης	N.
Κ. Τ. Σαντᾶς	N.	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπόντες
Μελίτης Κατζῆ Μελέτη	ἀπὼν	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	
Π. Βάρβογλης	N.	Ι. Στάϊκος	N.
Ρ. Παλαμίδης	N.	Α. Παππατζόρης	N.
Γ. Ῥιβελιώτης	N.	Δ. Πολυχρονόπουλος	N.

Ι. Τσιμαράς	Ν.	Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπών
Δ. Δράσος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γκίκας Δουκὸς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἀπών	Κ. Κανάρης	ἀπόντες
Δ. Χαντζίσκος	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	ἀπόντες

Ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὰς προτάσεις τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ ἐγκεντρώσεως ἀγρίων ἐλαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων· Οἰτύλου περὶ ἀριστείου διὰ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843· τοῦ Βουλευτοῦ τῶν Βορείων Σποράδων καὶ τοῦ τῆς Μήλου περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς Δήμους τῶν Μοναστηριακῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων· καὶ τοῦ ἑτέρου Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, εἰσαγαγόντος διὰ προτάσεως τὸ πέρυσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβληθὲν περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπεν αὖθις νὰ ἀναυποβληθῇ, διότι δὲν εἶχεν εἰσαχθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις. Τοῦ τελευταίου ὅμως τούτου ἐκρίθη περιττὴ ἡ ἀνάγνωσις, ὡς γενομένη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἐν τῇ Βουλῇ (ὅρα Συνεδρίασιν ΡΝΗ'. τῆς 1 Ἰουνίου, σελ. 1429 τοῦ τόμ. Γ' τῶν πρακτικῶν τῆς Α. Συνόδου)· ἔχουσι δ' αἱ ἀναγνωσθεῖσαι προτάσεις οὕτως·

« Ἔκθεσις τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Ν. Κορφιωτάκη συνοδεύουσα Νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως καὶ ἐξημερώσεως τῶν ἀγριελαιώνων.

» Μεταξὺ τῶν φυτῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐκόσμησε τὴν γῆν συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ ἐλαία, τῆς ὁποίας τὸ προϊὸν ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων εὐεργετημάτων τῆς ἀνθρωπότητος· οἱ πρῶτοι τῆς Ἑλλάδος ἄποικοι δὲν ἐπελήφθησαν, προσφυγόντες ἢ μεταβάντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνου τοῦ ἔργου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς νέας αὐτῶν πατρίδος, ἀλλὰ προνοοῦντες καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς ὑπάρξεως, ἐπελήφθησαν ἐντατικῶς καὶ τῶν γεωπονικῶν ἐκείνων ἔργων, ὅσα ἀρχαιοτέρων ἐθνῶν ὁ πολιτισμὸς ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μετέφερον ἀπὸ τῆς ξένης γῆς πολλὰ φυτά, τῶν ὁποίων ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος ἦτον ἐπιδεκτική, καὶ τὸ κλίμα ὑπέσχετο τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἀνάπτυξίν των.

» Ἡ ἀπ' ἀρχῆς εὔφορος τῆς Ἑλλάδος χώρα, ἥτις καὶ μετὰ τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους κατέστη ἡ πρωτεύουσα τῆς

πατρίδος μας, ἡ Ἀττική, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος τύπος, εἰς τὸν ὁποῖον μετεφέρθη κατὰ πρῶτον ἡ ἐλαία, καὶ ἐντεῦθεν μετεδόθη εἰς τὰ λοιπὰ τῆς πατρίδος μας μέρη.

» Μεταξὺ τῶν κληρονομιῶν, δι' ὧν αἱ ἀνθρώπιναι προσπάθειαι εὐηργέτησαν τὰς ἐπερχομένας γενεάς, μᾶς παρέδωκαν οἱ προγονοί ἡμῶν καὶ τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, τοῦ ὁποίου ὁ καρπός, καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς, καὶ ἰδίως μετὰ τὴν διάδοσιν καὶ τὴν προόδον τοῦ πολιτισμοῦ, συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν προπατόρων μας, καὶ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γῆν, ὅπου τὸ φυτὸν τοῦτο ἔλαβεν ἐκ τῆς φύσεως ὑποδοχὴν, καὶ ζωογόνον ἀνάπτυξιν, ἀνεδείχθη ὡς ἓν τῶν πρωτίστων μεταξὺ τῶν προσοδοφόρων κτημάτων, καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας ἐκ τῶν χρησίμων εἰς τὰς ἀνθρωπίνους χρείας προϊόντων· τοιαῦτα θέλγητρα παρουσιάζουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἰδιότης καὶ διάδοσις τοῦ δένδρου τῆς ἐλαίας ἐνεψύχωσαν τοὺς κατοίκους εἰς τὴν περιποίησιν αὐτοῦ, καὶ τοὺς κόπους, ὅσους αἱ ἀνθρώπιναι χεῖρες κατέβαλον εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ, ἀντημείψαν καὶ ἀνταμείβουσι πλουσιοπαρόχως τὰς καταβαλλομένας δαπάνας καὶ προσπαθείας.

» Ὁ πόλεμος κατὰ τοὺς πρώτους τῆς ἐπαναστάσεώς μας χρόνους κατέστρεψε διὰ τοῦ πυρὸς, καὶ τοῦ σιδήρου μέγα μέρος τῶν ἐλαιώνων τῆς Ἑλλάδος· ἡ δ' ἐνεκα τῶν διωγμῶν καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου διακοπὴ τῆς καλλιεργείας ἐξησθένησεν οὐκ ὀλίγον, ὡς εἶναι γνωστὸν, τὴν δύναμιν τῆς παραγωγῆς εἰς τὰ περισσότερα μέρη. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐπανακαμψάντες εἰς τὰς ἑστίας των οἱ ἰδιοκτήμονες ἐπελήφθησαν τῆς καλλιεργείας ἐκ νέου, καὶ μ' ὅλην τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων τὸ προϊὸν τοῦ ἐλαίου ἐπηύξησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μεγίστη ὑπάρχει διαφορὰ ἐν τῷ διαστήματι τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας· πολλαὶ οἰκογένειαι, ὅσαι κατώρθωσαν νὰ ἔχωσιν ἐλαιοδένδρα, ἐξοντωθεῖσαι ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, ἀνέλαβον βαθμηδὸν διὰ τῆς ἀπολαυῆς τοῦ προϊόντος τῶν κτημάτων των τούτων, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ κατάστασις τούτων θέλει καταστῇ πολὺ καλλιτέρα· τὸ δὲ δημόσιον, τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα ταυτίζονται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις μὲ ἐκεῖνα τῶν πολιτῶν, δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχον τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν παρήγαγεν ἡ πρόσοδος αὕτη, καὶ δύναται κατ' ἀναλογίαν ν' ἀναμένῃ ἀνώτερα εἰς τὸ μέλλον ὀφέλη.

» Ἡ Ἑλλὰς καὶ τοι τόπος μικρὸς, καὶ ὀλίγους περιλαμβάνων κατοίκους κατ' ἀναλογίαν τῆς μικρᾶς ἐκτάσεώς της, εἶναι πε-

προικισμένη με στοιχεῖα παραγωγῆς καὶ πλούτου, ὅσα πολλὰ ἐκ τῶν πρὸ αἰώνων εὐημερούντων καὶ προοδευόντων ἐθνῶν δὲν ἀπολαμβάνουσι σχετικῶς μὲ τὰς ἀνάγκας των καὶ τὸν πληθυσμόν των· τὸ πλεονέκτημα τῆς δημοσίας τῆς πατρίδος μας περιουσίας εἶναι κεφάλαιον μέγα, κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτῶν τῶν ὑποχρεώσεών μας, καὶ πολλὰ ἄλλα στοιχεῖα ὑποσχόμενα τὴν αὔξησιν τοῦ πλούτου περιέχει ἡ σήμερον μικρὰ καὶ πτωχή, ἀλλ' ἄλλοτε ἔνδοξος ἐκτεταμμένη καὶ πλουσία Ἑλλάς· τί ἀπαιτεῖται εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ καὶ ἐνεργητικὰ τὰ τοιχεῖα ταῦτα; ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν, ἥτις διά τινα μὲν τούτων παρουσιάζεται δύσκολος πρὸς τὸ παρὸν, ἐν ᾧ δι' ἓν μέρος ἐξ αὐτῶν αἱ δυσκολίαι δὲν εἶναι μεγάλαι· ἐκ τῆς ἀναπτύξεως λοιπὸν τῶν εὐκολωτέρων ὀφείλουσα ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ ἀρχὴν, θέλει βεβαίως προχωρήσει, προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ εἰς τὴν τῶν δυσκολωτέρων, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν δὲν θέλει βραδύνει νὰ φθάσῃ τὸν ἐπιθυμητὸν σκοπὸν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν καταστάσεων τῶν πολιτῶν, καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων προσόδων. Τοιαύτη πέποιθα, Κύριοι, ὅτι εἶναι ἡ τῆς Κυβερνήσεώς μας διάθεσις, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρα, συνεργοῦντες παντὶ σθένει εἰς πᾶν, ὅ,τι τείνει εἰς τὸ ν' ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὴν μαστίζουσαν αὐτὸν ἔνδειαν, καὶ ἀναβιβάσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸν προορισμόν, τὸν ὁποῖον ἡ ἀρχαία του δόξα καὶ τὸ παρὸν ὑπόσχεται πολυτρόπως.

» Δὲν σᾶς λανθάνει, Κύριοι, ὅτι ἓν τῶν προχειροτέρων μέσων τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγῶν στοιχείων εἶναι ἡ διάθεσις καὶ ἐξημέρωσις τῶν ἀγρίων ἐλαιῶν, οὐδ' ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν εἶναι κατώτερος τοῦ τῶν ἐξημερωμένων· ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα προσέφερε καὶ προσφέρει ἡ πρόσοδος τῆς ἐλαίας, θέλετε πεισθῇ ὅτι ἐξημερουμένων τῶν ἀγρίων πολλαὶ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι θέλουσι κατασταθῇ κύριοι κτήματος τοῦ πλέον προσοδοφόρου καὶ διαρκεστέρου ἐκ τῶν φθαρτῶν, τὰ δὲ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου θέλουσι καὶ ταῦτα αὐξήσει βαθμηδὸν, διά τε τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ αὐτῶν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ἡ ἄφευκτος ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου αὐξανομένου.

» Ἀπὸ τοιαύτας σκέψεις ὁρμώμενος καὶ θεωρῶν ὅτι ἡ διάθεσις καὶ ἐξημέρωσις τῶν ἀγριελαιῶν δὲν παρουσιάζει δυσκολίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, μηδὲ μὲ δαπάνας ἐπιβαρύνει τὸ δημόσιον, συνέταξα τὸ Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ πέποιθα ὅτι περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τῆς εὐημερίας τῶν συμπολιτῶν μας, τὴν ὁποίαν ἡ αὔξησις τοῦ πλούτου ὑπόσχεται, θέλετε ἀποδεχθῇ αὐτὸ συνιστῶντες καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποδοχήν του, ἂν καὶ αὕτη, κηδεμὼν τῶν δημοσίων συμφερόντων καὶ τὰ αὐτὰ μὲ ὑμᾶς τρέφουσα αἰσθήματα ὑπὲρ τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν στοιχείων, θέλει συμμερισθῇ πᾶσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τείνουσα πρᾶξίν Σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1846.

Ν. Κορφιωτάκης Βουλευτὴς Λακεδαίμονος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐγκεντρώσεως τῶν ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν, προτεινόμενον παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Ν. Κορφιωτάκη.

Ἄρθρ. 1.

» Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ ἀγριελαῖαι, ἀγριαπηδίαι καὶ ἄλλα ἐπιδεκτικὰ ἐξημερώσεως ἀγριόδενδρα, κείμενα συστάδην, εἰς τρόπον ὥστε εἰς ἕκαστον στρέμμα γῆς νὰ περιλαμβάνωνται δέκα τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν, θέλουν παραχωρεισθαι μετὰ τῆς περιεχούσης αὐτὰ γῆς εἰς τὸν πρῶτον αἰτήσαντα.

Ἄρθρ. 2.

» Ὅταν εἰς μεγάλην ἔκτασιν γῆς ὑπάρχωσιν ἀγριελαῖαι, ἢ ἄλλα ἐπιδεκτικὰ ἐξημερώσεως δένδρα σποράδην, καὶ τοιαῦτα θεωροῦνται τὰ εἰς ἐλάσσονα τῶν δέκα κατὰ στρέμμα ἀριθμὸν ὄντα, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αἰτήσαντα νὰ τὰ ἐκριζώσῃ, καὶ μεταφυτεύσῃ πυκνότερα, ὥστε πᾶν στρέμμα γῆς νὰ περιέχῃ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον τῶν δένδρων.

» Τοιαῦτα ἀγριόδενδρα εἰς ὀρεινὰ καὶ ἀνώμαλα μέρη σποράδην κείμενα, ὡς καὶ τὰ εἰς ἄκρον πεπυκνωμένα, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκριζῶνται καὶ μεταφυτεύωνται δωρεὰν, καὶ εἰς γαίας ἰδιωτικὰς, πάντοτε ὅμως ἀδεία τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 3.

» Ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἐγκέντρωσιν τεραχίου τινὸς ἀγριελαιῶν ἢ ἄλλων δένδρων εἶναι ὑπόχρεως, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ πολὺ, νὰ κεντρώσῃ ἅπαντα τὰ ἐπιδεκτικὰ ἐξημερώσεως δένδρα, νὰ τὰ ἐκκαθαρίσῃ, νὰ ἀραιώσῃ τὰ πεπυκνωμένα μέρη μεταφυτεύων τὰ ἐκριζούμενα εἰς τὰς κενὰς διαστάσεις, καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν συνεχομένην μὲ αὐτὰ γῆν, καθόσον εἶναι δυνατὸν, ἐξακολουθῶν τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς καλλιεργείας μέχρι τῆς συμπληρώσεως δεκαετίας.

Ἄρθρ. 4.

» Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων ἀπὸ μέρους τοῦ καλλιεργητοῦ, ἀφ' οὗ αὐτὴ βεβαιωθῇ δι' ἐκθέσεως ἐπιτοπίως συντεταγμένης παρά τε τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, καθιστᾷ αὐτοδικαίως ἄκυρον τὴν παραχώρησιν· ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραλάβῃ δίχα δικαστικῆς ἀποράσεως τὸ κτῆμα, χωρὶς νὰ μείνῃ εἰς τὸν πρῶτον τὸ τυχὸν δικαίωμα ἀπαιτήσεως, ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα καὶ κόπους.

Ἄρθ. 5.

» Τὰ ἐγκεντρωμένα ἐλαιόδενδρα, ὡς καὶ τὰ τυχὸν μεταξὺ αὐτῶν ἐξημερωμένα ἄλλα δένδρα, χαίρουν ἀτέλειαν ἐπὶ δέκα ἔτη συμπληρωμένα· αἱ δὲ περιέχουσαι αὐτὰ γαῖαι, ἐὰν μὲν καλλιεργοῦνται, ὑπόκεινται ἐπὶ δέκα ἔτη εἰς τὸν ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, ἐὰν δὲ εἶναι χέρσοι, εἰς μόνον τὸν ἔγγειον.

Ἄρθρ. 6.

» Ἡ καταμέτρησις καὶ ὁροθέτησις τῶν ζητουμένων πρὸς ἐξημέρωσιν μερῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ γεωμέτρου, συνταττομένου πρωτοκόλλου ἐμφαίνοντος τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δένδρων, τὴν ὡς ἔγγιστα ἡλικίαν καὶ κατάστασιν αὐτῶν, καὶ τὴν βεβαίωσιν ἂν ἡ γῆ εἶναι καλλιεργημένη, ἢ ἀκαλλιέργητος, καὶ ἂν εἶναι ἐπίπεδον τὸ μέρος ἢ ὀρεινόν.

Ἄρθρ. 7.

» Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δεκαετίας ἡ Κυβέρνησις μοιράζει διὰ πραγματογνωμόνων τὸ κτῆμα, ἐὰν μὲν εἶναι εἰς πεδινὸν μέρος εἰς δύο ἴσα μέρη, ἐὰν δὲ εἰς ὀρεινὸν, εἰς πέντε ἴσα μέρη· καὶ τὸ μὲν ἥμισυ ἐκ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας καὶ τὰ δύω μέρη ἐκ τοῦ δευτέρου λαμβάνει διὰ κλήρου, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς ζυγῆς ταύτης λογίζονται ἀναφαίρετος ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ ἄλλα μέρη μεταβαίνουν ἐπίσης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ καλλιεργητοῦ, ἔχοντος ὡς τίτλον ἰδιοκτησίας του τὸ ἔγγραφον τῆς διανομῆς· δύναται δὲ ἡ Κυβέρνησις, ἀντ' αὐτοῦ τοῦ μέτρου τῆς διανομῆς, νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ μέτρου τῆς κατ' ἐκτίμησιν παραχωρήσεως τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος μέρους εἰς τὸν καλλιεργητήν, ἐπὶ ἀμέσῳ πληρωμῇ τοῦ τιμήματος, ἢ ἐπὶ πιστώσει, κατὰ τὸν περὶ τούτου ὑφισταμένην ἢ ἐκδοθησόμενον Νόμον.

Ἄρθρ. 8.

» Ὁ τρόπος τῶν πρὸς παραχώρησιν αἰτήσεων, τοῦ διορισμοῦ

τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω κληρώσεως, θέλει κανονισθῇ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 9.

» Ἔχουσι τὴν προτίμησιν τῆς παραχωρήσεως,

1. Οἱ τριακονταετῶς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, διὰ τὰ εἰς ταῦτα συμπεριλαμβανόμενα ἀγριελαιόδενδρα, ὅταν ὦσι ταῦτα κεχωρισμένα ἀπὸ τὰ ἥμερα, καὶ ἀπαρτίζωσιν ἴδια τεμάχια.

2. Οἱ ἐπιχειρήσαντες τὴν καλλιέργειαν ἢ ἄλλως παρασκευάσαντες τὰ πρὸς ἐγκέντρωσιν ἐλαιοδένδρων, καὶ ἄλλων δένδρων.

3. Οἱ καλλιεργοῦντες τὴν γῆν, ἥτις περιέχει τὰ προκείμενα ἄγρια δένδρα.

Ἄρθρ. 10.

» Αἱ μέχρι τοῦδε πρὸς ἐγκέντρωσιν παραχωρηθεῖσαι ἀγριελαῖαι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, καθόσον δὲν ὡρίσθησαν ἄλλαι συμφωνίαι εἰς τὰ παραχωρητήρια ἔγγραφα.

» Εἰς τὰς αὐτὰς δὲ διατάξεις τοῦ Νόμου ὑπάγονται καὶ αἱ ἄνευ ἀδείας ἐγκεντρωθεῖσαι ἐθνικαὶ ἀγριελαῖαι, ἢ ἄλλα ἀγριόδενδρα, εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου ὄντα.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριε Πρόεδρε!

» Σᾶς ἀναμιμνήσκω ὅτι εἰς τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς Βουλῆς ἔκαμον τὰς αὐτὰς προτάσεις· δὲν ἀμφιβάλλω Κύριοι ὅτι ἡ διάθεσίς σας νὰ ἦναι ἄλλη περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἰδία καὶ ἔτι πλέον ἀπὸ τὴν ἐμήν. Καὶ

Α. » Ἵνα καὶ εἶναι ἡ πρότασίς μου εἰς τὸ νὰ δικαιωθῶσι καὶ οἱ πραγματικῶς διαρκῶς στρατιῶται τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τοῦ **1821** μέχρι τοῦ **1827**· καὶ ἡ πρότασίς μου αὕτη ἔχει τὴν συνέχειαν τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ καιρὸν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, ὄχλιν ἐστὶ τῶν ψηφισμάτων, ἀπὸ ἓν γραμμάτιον ἀναλόγως τῶν ἀξιώσεων ἑκάστου καὶ μὲ ἀναλογικὴν ποσότητα δραχ. ἀπὸ **1000,2000**, καὶ ἕως **3000**.

Β'. » Ἵνα καὶ εἶναι ἡ πρότασίς μου ν' ἀποφασισθῇ ἓν διακριτικὸν σημεῖον ἀργυροῦν διὰ τοὺς πληρεξουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς τὸ ἔλαδον καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικῆς Συνελεύσεως· καὶ ὡς ἀπεδείκνυε αὐτὰ τότε τὸ δημοκρατικὸν σύστημα, οὕτω καὶ αὐτὴ ἀποδεικνύει τὸ

Συνταγματικόν ήμῶν σύστημα· καὶ εἶναι τοῦτο ἀνῆκον τῆς Βουλῆς, ὡς δικαιότατον νὰ τὸ ἀποφασίσῃ.

Γ'. » Ἤτον καὶ εἶναι ἡ πρότασίς μου εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς· καὶ ποία ἡ παρακινοῦσά με ὠφέλεια; εἶναι διότι οἱ πολῖται Ἕλληνες, ἐνῷ μένει αὐτὴ ἡ γῆ ἀγεώργητος καὶ ἀκαλλιέργητος, δὲν ἔχουν τὰς ὠφελείας αὐτῆς· καὶ οὕτω ζημιοῦται καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, διότι δὲν ἀπολαμβάνει τι, ἐνῷ πρεπόντως θέλει ἀπολαμβάνει ἀρκετά.

Δ'. » Ἤτον καὶ εἰς τὸ νὰ ὀργανισθοῦν αἱ ἐπισκοπαὶ τοῦ Κράτους, καὶ νὰ προτιμῶνται εἰς αὐτὰς ἐκεῖνοι τοῦ κλήρου οἱ ἔχοντες τὰς ἀξιώσεις καὶ δικαιώματα τοῦ ἀγῶνος, καὶ διότι ἔχοντες οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς των ὑπακοὴν καὶ σέβας θέλουν διὰ τῆς νουθεσίας αὐτῶν ἀποτρέπεσθαι πάντοτε ἀπὸ πολλὰ σφάλματα, ἐγκλήματα, καὶ ἁμαρτήματα.

» Παρακινούμενος ἀπὸ τὸν ἔλεγχόντῆς συνειδήσεώς μου διὰ τὴν παραμέλειαν ἥτις εἰς τινα τέκνα τῶν θυσιασάντων ὑπὲρ πατρίδος ἄχι τοῦδε ἔγεινε, καὶ μὴ ἔχοντα τὸν τρόπον νὰ κυβερνηθοῦν, κάμνω καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν ὅπου νὰ δικαιωθοῦν καὶ αὐτὰ μὲ συντάξεις, καὶ παραχωρήσεις γαιῶν, διὰ νὰ κυβερνηθοῦν καὶ αἱ κόραι αὐτῶν ὡς ἐκυβερνήθησαν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, διότι γνωρίζω καλῶς ὅτι πολλαὶ ἐξ αὐτῶν μὴ ἔχουσαι τὸν τρόπον μένουν ἀνύπανδροι καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1846.

Ὁ Βουλευτὴς Οἰτύλου Χ. Καπετανάκης. »

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

» Περὶ ἀμνηστείου διὰ τοὺς πληρεξουσίους τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

ἀ. » Εἰς διηνεκῆ τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ἀξιοσημειώτου μεταβολῆς ταύτης καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῶν συγκροτησάντων τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν Συνέλευσιν.

β'. » Ἡ Β. Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ κατασκευάσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης ταύτης περιόδου τῆς Βουλῆς ἀργυροῦν ἀριστεῖον, φέρον ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ἐπὶ θρόνου καθήμενον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ γύρωθεν γράμματα λέγοντα « Σωτὴρ ὅλου τοῦ Κόσμου· » καὶ

γ'. » Ἀφ' ἑτέρου ἐντυπωμένη ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰ σύμβολά της, καὶ εἰς τοὺς πόδας της νὰ πατῇ ἕνα λέοντα καὶ περικυκλωμένη μὲ δύο δάφνας, καὶ γύρωθεν γράμματα λέγοντα « ἡ Συνταγματικὴ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. »

δ'. Τὸ ὁποῖον νὰ χαρηγήσῃ εἰς ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς ἕνα

ἕκαστον τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως διὰ νὰ τὸ φέρωσιν εἰς τὸ στῆθός των προσηρτημένον εἰς ταινίαν κυανοερυθράν.

ε. » Τὸ σχῆμα αὐτοῦ νὰ ᾖναι αὐγοειδὲς καὶ ὡς ἀνῆκον τοῦτο εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦτο εἶχα καὶ τὴν πρότασιν περὶ τούτου κεκαμωμένην· ἰδοὺ ὅπου καθυποβάλλω καὶ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις 20 Μαρτίου 1846.

Ὁ Βουλευτὴς Οἰτύλου Χ. Καπετανάκης. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων εἰς τὰς κοινότητας Νομισχεδίου.

Κύριοι Βουλευταί.

«Ὁ δημόσιος πλοῦτος ἑκάστης κοινωνίας δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ περιστοιχίζῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ δημόσιον κεφάλαια νεκρὰ καὶ ἄγονα, μὴ παρέχοντα ἀναλόγους ὠφελείας ἀμοιβαίως πρὸς τὸ δημόσιον καὶ πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς, ἀλλὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ διαθέτῃ αὐτὰ οὕτω πως, ὥστε νὰ καθιστᾷ αὐτὰ παραγωγὰ καὶ ἐπωφελῆ ἀναλόγως πρὸς τὸν δημόσιον πλοῦτον, καὶ τὰ ὁποῖα ὅταν εὐτυχῶσιν εὐτυχεῖ καὶ τὸ δημόσιον. Ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις διαλύσασα καὶ τὰ ἐναριακὰ μοναστήρια, ὄχι μόνον ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὰς κοινότητας τὴν ἀναμφισβήτητον περιουσίαν των, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας εἶχον, ἀλλ' ἐπέφερε καὶ τὴν παντελῆ ἐπὶ τῶν κτημάτων καταστροφήν. Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διαλύσεως ταύτης καὶ τὴν παρελθοῦσαν ζημίαν καὶ βλάβην πρός τε τὸ δημόσιον καὶ τὰς κοινότητας ὅλοι τὰ αἰσθανόμεθα, καὶ οὐδεμιᾶς χρήζει ἀποδείξεως· ὅστις δὲ μικρόν τι ἀμφιβάλλει δύναται ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν εἰσοδημάτων ὅσα ἔφερον κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς διαλύσεώς των, καὶ ὅσα φέρουσι σήμερον, καὶ θέλει πεισθῆ περὶ τῆς ἀληθείας. Διὰ νὰ γίνωσι δὲ ταῦτα παραγωγὰ ἐπωφελῶς πρός τε τὸ δημόσιον καὶ πρὸς τοὺς ἰδιώτας, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας ἀνῆκον καὶ πρότερον, καὶ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῶν ὁποίων ἐπροικίσθησαν μὲ διαφόρους ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ ἀφιερώματα ἐπήγασε καὶ πηγάζει ἡ ἰδιοκτησία των. Οὕτω δὲ πως διατιθεμένων, θέλουσιν ἔχει συμφέρον ἀμοιβαῖον καὶ οἱ πολῖται καὶ τὸ

δημόσιον πρὸς τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, πρὸς τὴν βελτίωσίν των, καὶ εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ταῦτα παραγωγά· τοιουτρόπως ταυτιζόμενον τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν μὲ τὸ τοῦ δημοσίου, θέλει συντρέχει εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ πρόσοδοι τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ τὸ μὲν δημόσιον θέλει ἀπολαμβάνει ἴσως πλειότερα ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς καὶ συνήθεις φόρους τῶν ὅσων ἀπολαμβάνει σήμερον, οἱ δὲ δῆμοι, εἴτε κοινότητες, θέλουσιν ἔχει μίαν μικρὰν συνδρομὴν εἰς τὰς ἀνυπερβλήτους χρείας των, ἀφοῦ μάλιστα οὐδεμία φροντὶς ἔγινε μέχρι τοῦδε περὶ προικοδοτήσεως τῶν δήμων· ἑπομένως καὶ ὁ σκοπὸς, πρὸς τὸν ὁποῖον θέλουσι διαχειρίζεσθαι αἱ πρόσοδοί των, συνάδει μὲ ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες μας ἀφιέρωσαν τὰς ἰδιοκτησίας των πρὸς τὰ μοναστήρια. Συγχρόνως δὲ ἡ Βουλὴ θέλει πράξει ἔργον δικαιοσύνης, ἐπαναφέρουσα εἰς τοὺς δήμους τὴν καθυστερήσασαν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς τουρκοκρατίας ἐνέμοντο. Ἐπὶ τούτῳ συνετάξαμεν τὸ ἐπισυνημμένον σχέδιον νόμου, καὶ καθυποβάλλομεν αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιψήφισίν σας.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐνοριακῶν μοναστηρίων, μετὰ τῆς περιουσίας των, πρὸς τὰς κοινότητας ἢ τοὺς δήμους, εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἀπολίτων ἀνήκων καὶ πρότερον.

«Ἄρθρ. 1. Ὅλα τὰ διαλελυμένα ἐνοριακὰ μοναστήρια, μετὰ τῆς ἀκινήτου περιουσίας των, ἐπανέρχονται ἐις τὴν κυριότητα τῶν δήμων ἢ τῶν κοινοτήτων ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ἀνῆκον καὶ πρότερον, καὶ θέλουν εἶσθαι, ὡς καὶ τότε, περιουσία αὐτῶν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὴν ἀποξενώσωσιν, εἴτε διὰ πωλήσεως, εἴτε δι' ἀλλαγῆς κτημάτων αὐτῶν, ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

«Ἄρθρ. 2. Αἱ πρόσοδοι καὶ ἀποδοχαὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν θέλουν ἀποτελεῖ μέρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας τοῦ ἀνήκοντος δήμου, καὶ θέλουν χρησιμεύει 1) εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς ἱερέως ὅστις θέλει ἱερουργεῖ τακτικῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἑκάστης διαλελυμένης μονῆς, ἐπαγρυπνῶν εἰς τὴν κοσμιότητα καὶ εὐπρέπειαν αὐτῆς· 2) εἰς περιθάλψεις ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τοῦ δήμου ἐκείνου καὶ εἰς βοηθήματα ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν· 3) εἰς συνδρομὴν φιλανθρωπικῶν καὶ εὐεργετικῶν καταστημάτων τοῦ ἀνήκοντος δήμου ἢ τῆς κοινότητος· 4) εἰς συνδρομὴν τῆς δημοτικῆς καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως τοῦ δήμου ἐκείνου.

«Ἄρθρ. 3. Ὅπου ἀποδεδειγμένη ἀνάγκη δήμου τινος ἢ ἐπαρχίας προκαλεῖ τὴν διατήρησίν τινος διαλελυμένης μονῆς, δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ διατηρουμένη τῇ αἰτήσει τοῦ δήμου ἐκείνου, καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, κατὰ τὰ περὶ διατηρουμένων μοναστηρίων νενομισμένα.

«Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα, προΐσταται ἐπ' αὐτῶν μία τριμελὴς ἐφορία, ἐκλεγομένη κατὰ τριετίαν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν μελῶν του, ἥτις θέλει ἐφορεύει ὑπ' εὐθύνην καὶ ἀμισθὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν, καὶ διαχειρίζεσθαι αὐτὴν πρὸς τὸ συμφερώτερον, διαθέτουσα τὰς ἰδιοκτησίας τῶν Μοναστηρίων, εἴτε δι' ἐνοικιάσεων πολυετῶν κατὰ τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις τοῦ δημοσίου, εἴτε ὅπως ἄλλως γνωρίζει καταλληλότερον, πρός τε τὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων των.

«Ἄρθρ. 5. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορίας ταύτης θέλουν ὁρισθῆ διὰ Βασιλ. Διατάγματος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

«Ἄρθρ. 6. Ἑκάστη ἐφορία κατ' ἔτος δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς της πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου, ὅστις θέλει πέμπει ἀντίγραφον αὐτοῦ διὰ τῆς ἁρμοδίας διοικητ. ὁδοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

«Ἄρθρ. 7. Οἱ Νομάρχαι καὶ ἔπαρχοι, ὡς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπαγρυπνοῦσι περὶ τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τῶν ἐφοριῶν τούτων, καταγγέλλοντες πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τὰς τυχὸν ἀνακαλυπτομένας ἐκ μέρους των καταχρήσεις.

«Ἄρθρ. 8. Πᾶσα χρηματικὴ εἴσπραξις εἴτε πληρωμὴ ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1846.

Οἱ Βουλευταὶ Σκιάθου καὶ Μήλου

Σ. Ἀντωνιάδης

Ι. Π. Ταπαράκης.»

Ὡς ἡμέραν δ' ἀναπτύξεως τούτων ὥρισαν ὁ μὲν πρῶτος καὶ τελευταῖος τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὁ δεύτερος τὴν προσεχῆ Τετάρτην, καὶ ὁ τρίτος τὴν Πέμπτην.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ σηζήτησις ἐπὶ

τῆς παραιτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Π. Βαρβιτσιώτου· ἐφ' ἧς παρετήρησέ τις ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως Βουλευτοῦ τινος, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὲρ τοῦ Π. Μαυρομιχάλη, γενομένων ἐδόθη ἡ παραίτησις αὐτῆ. Ἐπὶ ταύτης, πρὶν ἢ ἐξετάσω ἕτερόν τι παρατηρῶ, ὡς συναδελφὸς τοῦ παραιτουμένου, ὅτι, τοιαύτη παραίτησις, παραδεχομένη, θέλει ῥέρει τὰ συμφέροντα τῶν Λακεδαιμονίων εἰς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι τοσοῦτον μεγάλοι, καθόσον θέλουσι συνενεργηθῆ καὶ αἱ δημοτικαὶ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβούλων αἱ ἐκλογαί· ἐπειδὴ δὲ περὶ τούτου ὀφείλομεν νὰ φροντίζωμεν, καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος τῆς παραιτήσεως δὲν εἶναι τοσοῦτον ἰσχυρὸς, πιστεύω διὰ τοῦτο ὅτι ὁ παραιτούμενος δὲν θέλει ἐπιμείνει, ἀλλ' ἐγκρίνων τὰς παρατηρήσεις ταύτας θέλει ἀνακαλέσει τὴν παραίτησίν του.

Μετὰ τὸν ἕτερον τῶν Βουλευτῶν Λακεδαίμονος, συμφωνήσαντα μὲ τὸν προαγορεύσαντα, προσθέντα δὲ μόνον ὅτι τὰς παρατηρήσεις ταύτας καὶ ἰδίᾳ ὑπέβαλεν εἰς τὸν παραιτούμενον, ἐξ ὧν δ' εἰς ἀπάντησιν ἤκουσεν ἐπείσθη ὅτι εἶχεν ἰσχυροὺς εἰς παραίτησιν λόγους ὁ Κ. Π. Βαρβιτσιώτης, ἀλλ' ἐπειδὴ λόγους τοιούτους δύνανται νὰ ἔχωσι καὶ ἄλλοι, οὐχ' ἧττον ὅμως προτιμῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των, καὶ τῆς παῤῥησίας ὁμολογίας τῆς γνώμης των ἐναντίον πάσης πλειοψηφίας, διὰ ταῦτα πείθεται ὅτι θέλει ἀνακαλέσει τὴν παραίτησιν· ὁ παραιτηθεὶς παρετήρησεν ὅτι οἶδε μόνος τοὺς λόγους δι' οὓς παρητήθη· πειθόμενος ὅμως εἰς τὰ παρατηρηθέντα; καὶ οὐδέποτε ἀνεχόμενος νὰ ταράξῃ διὰ νέων ἐκλογῶν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἀνακαλεῖ τὴν παραίτησίν του.

Περαιωθείσης οὕτω καὶ τῆς ὕλης ταύτης, ἀνηγγέλθη ὡς ἕτερον ἀντικείμενον ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ζητημάτων τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν. Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις τὰ ἑξῆς· ὅλοι ἔχομεν συμφέρον εἰς τὴν ἀπὸ τὸν κανονισμόν μας ὁριζομένην ταξιν, ὡς πρὸς τὰς συζητήσεις μας, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν προτάσεων, καὶ ὡς πρὸς τὸ ὥριμον τῆς συζητήσεως αὐτῶν· καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν εἰσχωρήσῃ ἀταξία, καὶ ἐπομένως τὸ ἐκ ταύτης γινόμενον αὐθαίρετον· ἀλλὰ πολὺ περισσότερον εἶχεν εἰς τοῦτο συμφέρον ἡ πλειοψηφία, καὶ χρεωστεῖ μάλιστα νὰ προσέχῃ ἵνα τηρῶνται θρησκευτικῶς αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ καθόσον δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου, ὁ ὁποῖος εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ἦναι, δι' ἡμᾶς ὑποχρεωτικὸς, ἡ

γνώμη της θεωρεῖται ὡς ἀπόφασις ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς, διότι ἄλλως αἱ ἀποφάσεις της δὲν θέλουσιν ἔχει κανὲν νόμιμον κῦρος. Χαίρω δὲ, καὶ πολὺ εἶναι εὐχαριστημένος, ὅτι τὴν προχθὲς ἐν μέλος τῆς πλειονοψηφίας καὶ φίλος τοῦ Ὑπουργείου ὁ ἀξιότιμος *Βουλευτὴς Δ. Α. Κρεντενίτης* ἀπήντησε σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμὸν νὰ μὴ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, διότι δὲν εἶχον εἰσέτι παρέλθει 24 ὧραι ἀπὸ τῆς διανομῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ· καὶ διὰ νὰ μὴν ἤθελεν εἰσχωρήσει ἐνταῦθα ἀταξία ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ συζήτησιν τῆς προτάσεως. τὴν ὁποίαν ὁ ἔντιμος Βουλευτὴς Λακεδαίμονος ἔκαμε, θέλω κάμει παρατηρήσεις τινας, καὶ θέλω σᾶς ἀποδείξει, α') ὅτι ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις δὲν εἶναι κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὥριμος πρὸς συζήτησιν, καὶ β') ὅτι εἶναι αὐτὴ καὶ ὁλικῶς ἀπαράδεκτος· τὸ παράδειγμα τῶν ἐνταύθα μᾶς ἐλύθο ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν. ἀλλ' ἐγὼ θέλω προχωρήσει νὰ ἀναπτύξω καὶ τὰς δύο, καὶ δὲν θέλω κάμει, ὡς ἄλλοτε, ἐνθυμεῖσθε, ἔκαμεν ἓν μέλος τῆς πλειονοψηφίας, ὅτε ἀναβλητικὴν ἔνστασιν μᾶς ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ὡς πρὸς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ζητήματος· ἀλλ' ἐνταῦθα ἴσως θέλησει πάλιν μᾶς εἰπεῖ ὅτι ὁσάκις ἔχομεν ἄδικον εἰς τὰ πράγματα καταφεύγομεν εἰς τοὺς τύπους· ναί, εἰμεθα προσηλωμένοι εἰς τοὺς τύπους καὶ ἀδιαφοροῦμεν εἰς ὅ,τι ἤθελον μᾶς εἰπεῖ, διότι ὁρισμὸν ἔχομεν ὅτι οἱ τύποι σώζουσι τὰ πράγματα. Δὲν εἶναι, λέγω, ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις ὥριμος πρὸς οὐσιαστικὴν συζήτησιν· καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος· ἐπειδὴ δὲν ἔμεινε καμμία ἐκκρεμὴς πρὸς συζήτησιν πρότασις ὡς πρὸς τὰ περὶ ψηφοφορίας ζητήματα, διότι ταῦτα συζητηθέντα ὁριστικῶς ἀπεφασίσθησαν, διὰ τοῦτο ἡ εἰσαχθεῖσα ἤδη πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος θεωρεῖται καὶ εἶναι νέα πρότασις, καὶ ὡς τοιαύτη ἔπρεπε πρότερον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὰ τμήματα· διότι κατὰ τὰ ἄρθρα 45—50 τοῦ Κανονισμοῦ (τὰ ὁποῖα ἀνέγνω) ἡ παρά τινος τῶν Βουλευτῶν προτεινομένη πρότασις τότε δύναται νὰ εἰσαχθῇ πρὸς οὐσιαστικὴν συζήτησιν, ὅτε, ἀφοῦ διέλθῃ τὰ τμήματα, καὶ ἀναπτυχθεῖσα τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτὰς, καὶ μόνον ἐὰν προταθῇ ὡς τροποποιητικὴ, τότε κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς οὐσιαστικῶς συζητεῖται χωρὶς νὰ διέλθῃ τὰ τμήματα, κατὰ τὸ 39 ἄρθ. τοῦ Κανονισμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπει τὸ ἄρθρον 50, ὅταν ὑπάρχῃ ἐκκρεμὴς πρὸς συζήτησιν κυρία πρότασις· ἀλλ' ἐνταῦθα, ὡς εἶπον, τοιαύτη ἐκκρεμὴς πρὸς συζήτησιν πρότασις

δὲν ὑπάρχει· διότι τὰ περὶ ψηφοφορίας ζητήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει σχέσιν ἡ εἰσαχθεῖσα, διότι δὲν εἶναι εἰμὴ μία ἐξαίρεσις τοῦ νομοθετηθέντος τὴν προχθὲς κανόνος, ἐξεντληθησαν· ὥστε οὔτε εἰς παράδειγμα δύνανται νὰ μᾶς φέρωσι τὴν πρότασιν τὴν γενομένην τὴν προχθὲς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Βουλευτοῦ τῆς Ἀκτελλαίου νος, καθότι ὅτε ἐπροτάθη ὑπῆρχον ἐκκρεμεῖς δύω προτάσεις τῶν Βουλευτῶν Ἠλείας καὶ Βάλτου, ὡς πρὸς τὰς περὶ ψηφοφορίας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἠδύνατο αὕτη ὡς τροπολογία κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς συστατικῶς νὰ συζητηθῇ.

ὡς πρὸς τὸ βίαιον ἀπαράδεκτον· κατὰ τὸν νομοθετηθέντα ὁριστικῶς κανόνα ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι παραδεκτὴ ἐφ' ὅλων τῶν προσωπικῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων πρόσωπα ὀνόματι ἀναφερόμενα, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς Βουλῆς· ἡ δὲ ἤδη προτεινομένη πρότασις ἀφορᾷ ῥητὴν ἐξαίρεσιν τοῦ τεθέντος κανόνος τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅταν τῶν ἀφορώντων τὴν εἰσαγωγὴν κατηγορίας τῶν Ὑπουργῶν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας· ὅθεν ἐκ τῆς παραθέσεως αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῆς εἰσαχθείσης προτάσεως, κατὰ τὸν εἰσαγαγόντα αὐτὴν, φαίνεται ὅτι ἀνομοθετηθεὶς κανὼν προνοεῖ καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ σχηματισθῇ κατὰ Ὑπουργῶν κατηγορία, διότι ἂν δὲν ἐπρονοεῖτο ἀπὸ τὸν νομοθετηθέντα κανόνα, δὲν ἔπρεπε διὰ τῆς προτάσεώς του νὰ προτείνῃ νὰ ἐξαιρεθῇ ἡ περίπτωσις αὕτη τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν προχθὲς ὁμιλίαν μου καὶ ἀπορίψασα μεταξὺ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, καθότι ἀπέχω ἤδη πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς νὰ ἐκφράσω γνώμην τινὰ· ἀλλὰ ἐὰν κατὰ τὸν εἰσαγαγόντα τὴν περὶ ἐξαιρέσεως πρότασιν ταύτην, ἐμπεριείχετο εἰς τὸν νομοθετηθέντα κανόνα ἡ περίπτωσις τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, δὲν καταστρέφομεν διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῆς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁριστικῶς ἐνομοθετήσαμεν, καὶ πρὶν εἰσέτι μᾶς ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τὸ μὴ ὀρθὸν τούτου ἐνὸς, ἐὰν παρουσιασθῇ τοιαύτη ἐφαρμογῆς περίστασις, εἶναι πιθανὸν νὰ συναπαντηθῶμεν ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ῥηθέντος κανόνος σύμφωνοι· ἀλλ' ἀφοῦ, ὡς εἶπον, κατὰ τὸν εἰσαγαγόντα τὴν πρότασιν ταύτην ἐμπεριείχετο εἰς τὸν νομοθετηθέντα κανόνα ἡ περίπτωσις τῆς περὶ Ὑπουργῶν κατηγορίας, φαίνεται ἐπειδὴ δὲν ἐλήφθη αὕτη ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐμπεριλήπτικῶς ἀπερρίφθη· ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη πρότασις δὲν ἠδύνατο εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον κατὰ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος

νὰ εἰσαχθῇ, καθότι εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀπορίπτεται πρότασις τις Νόμου ὑπὸ μιᾶς τῶν νομοθετικῶν συνελεύσεων, δὲν ἐπαναμβάνεται ἡ πρότασις κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον, κατὰ μείζονα λόγον προνοῶ ὅτι ἐνταῦθα δὲν ἠδύνατο νὰ προταθῇ ἡ εἰσαχθεῖσα, διότι, ὡς εἶπον, αὕτη ἐμπεριλήπτικῶς ἀπερρίφθη· καὶ διότι, ἀφοῦ εἰς τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν συγχωρεῖται νὰ προτείνηται κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον εἶναι τὸ τέλος τοῦ νὰ παρέλθῃ ἀρκετὸν διάστημα χρόνου, ὥστε νὰ ἦναι ἐνδεχόμενον ὁπωσοῦν νὰ μεταβάλλῃ γνώμην, καὶ εἶναι πιθανὸν νὰ μεταβάλλωσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐψήφισαν τὴν ἀπόρριψιν, διότι ἄλλως θέλουν γνωσθῇ ἀναβολαὶ συζητήσεως καὶ κατ' αὐτοὺς, διότε πρὶν παρέλθῃ ὁ καιρὸς ἤθελεν ὑπάρχει ἐπιφανεῖς τὰς γνώμας, αἱ ὁποῖαι πρότερον ἐξεφράσθησαν, ἀντιθέτως, ἀφ' ἧς ἐμπεριλήπτικῶς ἀπερρίφθη ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις δὲν παρῆλθον οὔτε τρεῖς ἡμέραι· ἀλλ' ἐὰν θεωρηθῇ ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις ὡς περὶ ἐρωτήσεως πρότασις, πάλιν λέγω ὅτι δὲν δύναται αὕτη νὰ ἐχῃ χώραν, διότι ἤδη ἐχομεν ἀφορμήν τινα· λέγω δὲ καὶ τοῦτο, διότι προνοῶ ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ δικονομία τῆς Βουλῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ θέλει συστηθῇ ἡ ἐρμηνευτικὴ περὶ αὐτῶν νομολογία· ἀλλ' ἐν παρόδῳ λέγω, καθότι ἐπιφυλάττομαι κατὰ τὴν οὐσίαν νὰ ὁμιλήσω, ἐὰν δὲν ἤθελον παραδεχθῇ αἱ προτάσεις μου· ὅτι καὶ οἱ φόβοι τῆς πλειονοψηφίας κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα των δὲν εἶναι ὑπαρκτοί, ἀλλ' εἰ καὶ πάντα μάταιοι, καὶ θέλω σᾶς ἀποδείξει τοῦτο· ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐδόθη ἀφορμὴ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νομοθετηθέντος κανόνος, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι πρόκειται νὰ σχηματισθῇ κατά τινος τῶν Ὑπουργῶν κατηγορία· ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶ δὲν θέλει γενῇ ζήτημα, ὅταν οἱ μὲν διϊσχυρίζωνται ὅτι ἡ τοιαύτη περίπτωσις δὲν προνοεῖται ἀπὸ τὸν κανόνα, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον; δὲν θέλει γενῇ ψηφοφορία πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου; προκειμένου δὲ λόγου περὶ ἐρμηνείας ἀρχῆς ἡ ψηφοφορία θέλει γενῇ φανερά, καὶ ἑπομένως ἐὰν ὑπάρχῃ πλειονοψηφία ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου, τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἐπέλθει καὶ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα ψηφοφορίαν, διότι, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, τότε δὲν ὠφελεῖ, καὶ ἂν φανερὰ γενῇ ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κατηγορίας· ὥστε ἰδοὺ ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα οἱ φόβοι τῆς πλειοψηφίας εἶναι μάταιοι· ἀλλ' ἴσως ἤθελον μὲ εἰπεῖ ὅτι ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις τῶν ζητημάτων τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ πρόληψις ὅτι ὁ νομοθετηθεὶς κανὼν προνοεῖ τὴν περὶ-

πτωσιν ταύτην, καὶ ἐκ τούτου ὑποτεθῇ ὅτι ἠλαττώθη ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνη τῆς πλειοψηφίας· ἀλλὰ τότε δὲν εἶναι προτιμώτερον νὰ ἐναρρύνηται ἡ πλειοψηφία πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι ἀφῆκεν ἀμφίβολον ταῦτα, διότι δὲν ἔχει κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ φοβηθῇ τίποτε ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν Ὑπουργῶν, παρὰ νὰ ἀποδεικνύηται διὰ τοιούτων ἐξαιρέσεων καὶ συζητήσεων, ὅτι ἡ ἄγκυρα τῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία. Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρετήρησα α') ὅτι ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις δὲν εἶναι ὡρίμως πρὸς οὐσιαστικὴν συζήτησιν, καὶ β') ὅτι εἶναι αὕτη ῥητῶς ἀπαράδεκτος.

Ὁ τὴν πρότασιν εἰσαγαγὼν ἀντέτεινεν ὅτι βεβαίως δὲν ἀντίκειται ἡ συζήτησις αὐτῆς εἰς τὰς τοῦ Κανονισμοῦ διατάξεις, διότι ἄλλως καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἤθελε παραδεχθῆ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς· ὁρισάσης ὅμως τῆς Βουλῆς τὴν συζήτησιν, ἐξάγεται ὅτι ἡ προταθεῖσα ἔνστασις εἶναι ἀπαράδεκτος, διότι δὲν πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ τι ἡ Βουλὴ ἀποφασισθὲν ἤδη, καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ μὴ δυνάμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος, ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ τῶν νόμων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ψήφισιν καὶ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα μέρος λαμβάνουσιν, ἀλλ' ἅπαξ ν' ἀποφασθῇ ἐπί τινος, ἐμποδίζουσα ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐπέναγκεν ἤδη· ταῦτα ἐξήγησα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς καθ' ἣν ἀπερασίσθη, κατὰ τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν, εἰπὼν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς λαμβάνει εἰς τὸν κῶδικα, διὰ τοῦτο νὰ γίνῃ πρέπει διάκρισις τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, καθόσον καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ κυρίᾳ συζητήσει διαταγμοὺς τότε ἐξέφρασαν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τότε καὶ τὴν ἐπιοῦσαν τοὺς αὐτοὺς ἀπήγγειλαν. Ἵνα μὴ δαπανῶμεν λοιπὸν μάτην τὸν χρόνον εἰς συζητήσεις ἐφ' ἑκάστου τῶν παρουσιαζομένων ζητημάτων, συζητοῦντες ἐὰν προσωπικὸν τοῦτο εἶναι καὶ εἰς τὴν μυστικὴν ὑποβάλλεται ψηφοφορίαν ἢ τοὐναντίον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα νὰ προτείνω τὸν προσδιορισμὸν τούτων. Ἀπέδειξεν ὁ προαγορεύσας εἰς τὴν πρότασίν μου φόβον ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου· τὸν φόβον ὅμως τοῦτον ἀπέδειξε μὴ ὑπάρχοντα, ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων κατόπιν εἶπε, παρατηρήσας ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον πλειοψηφῶν δύναται νὰ μετατρέψῃ τὴν ψηφοφορίαν εἰς φανερὰν· πειθόμενος δ' ἐκ τούτου, τὸ ὁποῖον γνωστὸν μου ἦτον, ὅτι φόβος τοιοῦτος δὲν ὑφίστατο, κατανοεῖ κυρίαν τῆς πρατάσεώς μου αἰτίαν τὴν φειδὼ τοῦ χρόνου, τοῦ κατὰ τοιαύτας ματαίας συζητήσεις καταναλισκομένου. Τούτων ἕνεκα ἀναγκαῖον εἶναι νὰ συζητηθῇ ἤδη ἡ παροῦσα πρότασις, ἀποδεικνυομένων διὰ τῶν ῥηθέντων ἀβασί-

μων ὁλοκλήρως τῶν κατὰ τῆς προτάσεως γενομένων ἐνστάσεων.

Καὶ ἄλλος μετὰ τοῦτον προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ νόμον ἀπαράβατον τῶν ἐργασιῶν της ἔχει τὸν Κανονισμόν, καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὀφείλει πάντοτε ν' ἀκολουθῇ· ἑπομένως σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμὸν πᾶσα πρότασις, οἱανδήποτε ἀντικείμενον ἔχουσα, πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὰ κανονιστικὰς διατυπώσεις. Ὅτι ὁ διῳσχυρισμὸς οὗτος ὑπὲρ τῆς τροπῆς τοῦ κανονισμοῦ δὲν προτείνεται ἤδη πρακαίρως, ὡς εἶπον ἄλλοι, διότι, ἐκτὸς ὅτι δύναται ὡς τοιοῦτος πάντοτε νὰ προταθῇ, ἂν καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησιν καὶ ὥρισε τὴν ἡμέραν ταύτης, ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ ἀναβολὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ κανονισμοῦ, καθόσον μάλιστα τοιαύτην ἀναβολὴν συζητήσεως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ τῆς μυστικῆς ἐπὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν ψηφοφορίας, ἂν καὶ εἶχεν ὁρισθῇ καὶ τότε ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως. πολὺ δὲ περισσότερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμόζεται ὁ λόγος τῆς ἀναβολῆς, διότι αὐδόλως αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἐξετελίσθησαν· ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ ἀναβολὴ εἶναι σύμφωνος καὶ μ' αὐτὴν τῆς Βουλῆς τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἣν ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γίνῃ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ. Κατὰ τὴν προταθεῖσαν ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος πρότασιν ὁ προαγορεύσας ἀντέτεινεν ὅτι ἡ διάταξις ἐκείνη ἀφορᾷ προτάσεις νόμων, ψηφιζομένων καὶ ἀπὸ τὰ τρία Νομοθετικὰ Σώματα, ἐνῷ ἡ προκειμένη κανονιστικὴ πρότασις θέλει ψηφισθῇ ἀπὸ μόνην τὴν Βουλήν· ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω, διότι ἡ διάταξις αὕτη ἀλλαχοῦ, ὡς εἰς Γαλλίαν, τίθεται εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ ἑπομένως ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς εἰσαγομένας προτάσεις, εἴτε νόμων εἴτε κανονιστικάς· εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς δὲν ἐτέθη δὲ ἡ διάταξις αὕτη, διότι ὑπῆρχεν εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς διὰ τὴν Βουλὴν ἰσχὺν ἔχει νόμου, διὰ τοῦτο πᾶν ὅτι ἐφαρμόζεται εἰς τὴν συζήτησιν ἐν γένει τῶν Νόμων, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν τῶν κανονιστικῶν διατάξεων· διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ εἰς τὸν κανονισμὸν ἐτέθησαν διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν συζήτησιν Νόμων ἐν γένει, ἐννοουμένου, ὅτι αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν τῶν κανονιστικῶν· ἑπομένως καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἔχει ῥητὴν ἐφαρμογὴν ἐνταῦθα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος, τοὐλάχιστον ἐξ ἀναλογίας ὀφείλει νὰ τηρήσῃ αὐτὴν ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν ἐχουσῶν δι' αὐτὴν ἰσχὺν νόμου

προτάσεων. ἐις πρὸς τὴν οὐσίαν ὁ προτείνας τὴν πρότασιν Βουλευτὴς εἶπεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἐννοεῖ εἰμὴ τὰς συντάξεις καὶ περιθάλψεις, καὶ ταύτας ἠννόησε καὶ αὐτὸς ὡς προσωπικὰ ζητήματα, ἑπομένως ἤδη ζητεῖται ἐξήγησις τις καὶ διευκόρησις καὶ δὲν προτείνεται νέον τι· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει οὕτω, διότι κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην ἐρρέθη ὅτι ὡς προσωπικὰ ζητήματα δὲν θεωροῦνται μόνον αἱ συντάξεις καὶ περιθάλψεις, ἀλλὰ ἐν γένει ὅλα τὰ ζητήματα, ὅσα ἀφορῶσι πρόσωπα σύμφωνα δὲ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐτέθη τὸ ζήτημα, καὶ ἡ Βουλὴ ἐν γνώσει ἀπεφάνισε, πᾶς δὲ ἀμφιβάλλων ἠδύνατο πρὸ τῆς ψηφοφορίας νὰ ζητήσῃ διασάφησιν.

Ἀπαντῶν ἄλλος εἰς ταῦτα παρετήρησεν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ὅτι τὸ ζήτημα τότε ἦτον κατ' ἀρχὰς γενικὸν περὶ μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας, ἑπομένως καὶ ἡ συζήτησις γενικῶς εἰς ταῦτα περιστρέφετο· ἀκολούθως ἐπαρουσιάσθη ἡ πρότασις περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἔπειτα περὶ τῶν προσόντων τῶν Βουλευτῶν καὶ κατόπιν περὶ συντάξεων καὶ περιθάλψεων· ἐκ τούτου διάφορα θέματα ἐπήγασαν, ἐφ' ὧν ἡ Βουλὴ πα.εδέχθη ὡς κανόνα τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν καὶ ἐπὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἐπὶ τῶν προσόντων, καὶ τὴν μυστικὴν ἐπὶ μόνων τῶν ζητημάτων περὶ συντάξεων καὶ περιθάλψεων· ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἐκείνης ἡ Βουλὴ ὡς προσωπικὰ ζητήματα ἠννόει τὰ τὴν ὑφέλειαν προσώπου τινὸς ἀφορῶντα, διότι ἄλλως ἡ Βουλὴ, ἐὰν ὑπετίθη ὅτι ἠννόει ὑπὸ τοιαύτην εὐρείαν ἔννοιαν τὰ προσωπικὰ ζητήματα, τότε ἤθελεν εἶσθαι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν περιωρισθέντα γενικὸν κανόνα τῆς φανερᾶς ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ζητημάτων ψηφοφορίας· διότι πᾶν πραγματικὸν ζήτημα συνήθως εἰς πρόσωπόν τι ἀναφέρεται· ἑπομένως πρὸς ἀποφυγὴν ποικιλῶν ἀντιφάσεων ἐζητήθη ἐξήγησις καὶ διασάφησις ἐπὶ τῶν πρακτέων καὶ δὲν ἔγεινεν, οὔτε ἦτον ἀνάγκη νὰ γείνῃ πρότασις πρὸς τοῦτο. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀμέσως νὰ γείνῃ ἡ ζητηθεῖσα ἐξήγησις, ἐὰν ἐννοῇ καὶ τὰ ἐκ τοῦ 83 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος πηγάζοντα ζητήματα. Ὅτι τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος ἀφορᾷ τὰς προτάσεις νόμων, αἵτινες διέρχονται καὶ ἀπὸ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα, ὄχι δὲ τοι αὐτὰς ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως πρότασιν.

Μετὰ τὸν ἐπενεχθέντα δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀποφασισμένον καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸ ἡ Βουλὴ, διότι δι' ὃν λόγον ζητεῖται ἤδη ἡ ἐξαίρεσις τῶν ζη-

τημάτων, τῶν προκυπτόντων ἐκ τοῦ 83 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος, διὰ τὸν αὐτὸν δύνανται καὶ ἄλλοι νὰ προτείνωσιν ἄλλας ἐξαιρέσεις καὶ οὕτω νὰ καταστραφῇ ἡ ἀπόφασις· ὅτι τὰ περὶ ψηφοφορίας ἀπεφασίσθησαν ἤδη, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν ἐντὸς τῆς Συνόδου ταύτης· ὅτι πᾶσα διασάφησις ἢ ἐξήγησις ἐπίσης διὰ προτάσεως κατὰ τὰς κανονιστικὰς διατάξεις πρέπει νὰ προτείνηται· καὶ ὅτι τὸ περὶ κατηγορίας Ὑπουργῶν ζήτημα θεωρεῖ ὅλως προσωπικὸν· ἐκτρύχθη ἀδιαπεραστωμένη ἡ συζήτησις.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, « ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ἄμεσον συζήτησιν τῆς προτεινομένης ἐξαιρέτως, ἢ θέλει τὴν παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα » τινῶν μὴν παρατηρούντων ὅτι τοιαύτη ψηφοφορία ἀντίκειται ῥητῶς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἄλλων τἀναντία προτεινόντων, ὁ Πρόεδρος ἐπέφερεν ὅτι ἡ Βουλὴ ἔν τινι τῶν παρελθουσῶν Συνεδριάσεων, μολονότι παρετήρησεν εἰς αὐτὴν τὴν παράβασιν τοῦ Κανονισμοῦ, παραδέχθη τὴν τοιαύτην πρότασιν ὡς συζητητέαν, καὶ ἑπομένως μετὰ τὴν γενομένην ἤδη συζήτησιν δὲ ἐπέρχεται ἄλλο εἰμὴ τὸ ἐξῆς ζήτημα· παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἄμεσον συζήτησιν » τῆς ἐξαιρέσεως τῶν προκυπτόντων ἐκ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ » Συντάγματος ζητημάτων, ἢ θέλει τὴν εἰς τὰ τμήματα παρα- » πομπὴν αὐτῆς; Οἱ θέλοντες τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴν » λέγουσι ναί, οἱ δὲ τὴν ἄμεσον συζήτησιν, ὄχι. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ζητηθεῖσαν ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Γεωργαντᾶ καὶ Δ. Α. Ζώτου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἄμεσον συζήτησιν διὰ ψήφων 55 πρὸς 34, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἄμεσον συζήτησιν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν προκυπτόντων ἐκ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Συντάγματος ζητημάτων, ἢ θέλει τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴν αὐτῆς; Οἱ θέλοντες τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴν λέγουσι ναί, οἱ δὲ τὴν ἄμεσον συζήτησιν, ὄχι. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ο.	Θ. Γριβᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν

Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.
Μ. Α. Κατσης	Ο.
Α. Τζόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσσης	Ν.
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	ἀσθενὴς
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ράγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	»
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Τζαν. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασίτσας	ἀπὼν
Κ. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	ἀπὼν
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούσης	Ο
Α. Βιλαέτης	ἀπὼν
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	»
Α. Γ. Τζάνος	ἀπὼν
Β. Νικολαΐδης	Ο.
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ο.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Ἰω. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιωτόπουλος	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Παγκαλος	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Καρπιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελ. Χ. Μελέτη	ἀπὼν
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Σανελλαρεάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Βαρότσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Δ. Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.

Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἀπὼν
Φίλιππος Ἰωάννου	»
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	ἀπὼν
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διαμάδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δόρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Ι. Στάϊκος	Ο.
Δ. Παππατζόρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομπαΐτης	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Ν. Δράστος	ἀπὼν
Ἐπιτρ. Μ. Περίσης	Ο.
Γ. Δακης	ἀπὼν
Δ. Κριεζῆς	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	ἀπὼν
Βασίλειος Πετμεζᾶς	Ο.
Ἀθανάσιος Ν. Πετμεζᾶς	Ο.
Ἡλ. Παπαδέας	Ο.
Νικ. Ἀνδρίκου	Ο.

Ἀκολούθως ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως 26 Μαρτίου μεσολαβούσης τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25 Μαρτίου, τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολειπομένου μέρους τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν ΜΜ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 26 Μαρτίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 99, καὶ

απόντων άνευ αδείας και κωλύματος 15, ο Πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την Συνεδρίασιν.

Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, τα οποία γενόμενα παραδεκτά είς την Βουλήν, υπεγράφησαν παρά τε του Προέδρου και των Γραμματέων.

Υπεβλήθησαν είς την Βουλήν αι περί αδείας απουσίας αιτήσεις των επομένων Βουλευτών, και ενεκρίθη να χορηγηθή είς τους Κ. Ε. Χ. Τσούχλον, Σ. Αντωνιάδην, Γ. Μπάρσαν, Α. Κοτζενίτσην, Γ. Κονδύλην, Δ. Κουμανιώτην, Δ. Ορεινόν, Α. Σακελλαριάδην, Κ. Τσερτιδην, Γ. Δερνιτσιώτην και Ι. Φωκιάκην μηνιαίας απουσίας, είς τον Κ. Δ. Κριεζήν, Στ. Δάρδαν και Ν. Καλλέργην, δεκαπενθημέρου απουσίας άδεια.

Ακολούθως ο πρωτείνας το Νομοσχέδιον περί εμφυλιάσεως των αγριοελαιοδένδρων αναπτύσσων αυτό εξέθηκεν ότι απερυθνόμενος προς τους αντιπροσώπους του Έθνους, όντας είς θεσιν να εκτιμήσωσι καλώς το προκυψόμενον δημόσιον όφελος εκ της εγκρίσεως του Νομοσχεδίου τούτου, περιττην θεωρεί πάσαν των ωφελειών τούτων παράστασιν, επιφυλαττόμενος είς την συζήτησιν των καθέκαστα να υποστηρίξη αυτό. Ερωτηθείσα δε η Βουλή παρά του Προέδρου περί του συζητητέου ή μη της πρότάσεως, απεφάνθη καταφατικώς.

Ακολούθως ο Πρόεδρος έγκρίσει της Βουλής αναγγελλας ως αντικείμενον της προσεχούς Συνεδριάσεως την συζήτησιν του απολειπομένου μέρους της ημερησίας διατάξεως, διέλυσε την Συνεδρίασιν περί την 2 ώραν μ. μ.

Ο Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οι Γραμματείς
Κ. Αντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Της 27 Μαρτίου.

Σήμερον την εικοστην έβδόμην Μαρτίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού έκτου έτους, συνελθόντων των Κ. Κ. Βουλευτών περί την μεσημβρίαν εν τω Βουλευτηρίω, ανεγνώσθη ο ονομαστικός αυτών κατάλογος, και ευρεθέντων παρόντων μεν εκατον δύω, απόντων δε εννέα, ο Πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την συνεδρίασιν.

Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, τα οποία εγκριθέντα υπεγράφησαν παρά τε του Προέδρου και των Γραμματέων.

Ενεκρίθη να χορηγηθή, επί ταις παρά του Προέδρου υποβληθείσαις αιτήσεσιν αυτών, μηνιαίας απουσίας άδεια είς τον Βουλευτην Ευρυτανίας Κ. Δ. Λ. Ζώτον, είς τον του Γυθείου Κ. Τζανετάκην Γρηγοράκην, λαβόντα πρότερον δια 15 μόνον ημέρας, των οποίων δεν έκαμεν χρήσιν, και είς τον της Μαντινείας Κ. Γ. Βιβιλιώτην, και είς τον των Βερτων Κ. Δομηδην Κυριακού δεκαήμερον.

Ο εισηγητής της επιτροπής επί του Νομοσχεδίου περί αγροκηπίου Τυριθίδος, ανέγνω την επ' αυτού έκθεσιν, αυτης, έχουσαν ούτω·

«Προς την Βουλήν.

»Λαβούσα υπ' όψιν η επιτροπή το περί συστάσεως γεωργικού σχολείου είς Τύρινθα Νομοσχέδιον του Υπουργείου των Εσωτερικών, καθώς και την συνοδεύσασαν αυτό έκθεσιν του αυτού Υπουργείου προς την Βουλήν, και εξετάσουσα επί ακριβέστερον τούτων, παρεδέχθη ως αναγκαίαν και λίαν χρησιμον την σύστασιν του σχολείου τούτου, καθ' ο εγγυωμένου την εισαγωγήν επιστημονικών αρχών είς την Γεωργικήν τέχνην και την βελτίωσιν των τρόπων της καλλιεργείας εν τη Ελλάδι.

»Διεξελθούσα δε μετά προσοχής το είρημένον Νομοσχέδιον, τα μεν άλλα έκρινεν αυτό καλώς έχον κατά τε το σύνολον και τα καθέκαστα μέρη· επί δε του 6'. εδαφίου του § Α'. του άρθρου 2 παρετήρησεν ότι, επειδή η συνθήκη της των 10 τοις 0/0 εκ του καθαρού κέρδους χορηγίας είς τον Διευθυντην του καταστήματος υποβάλλει την Κυβέρνησιν είς μέλλουσαν ως προς αυτην υποχρέωσιν, όταν επί του παρόντος των εσόδων του καταστήματος, κατωτέρων των εξόδων, και επειδή ο χορηγούμενος είς αυτόν μισθός των 350 δραχμών δεν είναι ευκαταφρόνητος, παρετήρησε, λέγω, ότι το εδάφιον αυτό είναι περιττόν, και τούτου την εξάλειψιν έκρινεν εύλογον να προτείνη είς την Βουλήν. Προς δε τούτοις, επειδή ο κύριος σκοπός του προτύπου τούτου καταστήματος είναι το να διδάσκωνται εν αυτώ τα επιστήμαν της γεωργικής διάφοροι νέοι, και κατηρτισμένοι δεόντως είς το θεωρητικόν και το πρακτικόν μέρος αυτής να χρησιμεύσωσιν είς την διάδοσιν της επιστημονικής καλλιεργείας, η επιτροπή άν και φρονή ότι σχέδιον νόμου αφορώντος τοῦτο το αντικείμενον θέλει παρουσιασθή όσον τάχος παρά του Υπουργείου είς τας Βουλάς, έκρινεν όμως αναγκαίον να διαληφθώσιν όλίγα τινα και

περὶ τούτου εἰς τὸν προκείμενον Νόμον· ὅθεν προσέθηκεν ὡς ἄρθρον 4 τὸ ἑξῆς·

«Θέλουν ἐκλεχθῆ ἐκ τῶν δέκα νομῶν τοῦ Κράτους ἰσάριθμοι νέοι ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες διαμένοντες καθ' ὅλον τὸν τῆς σπουδῆς των χρόνον ἐν τῷ καταστήματι, θέλουν διδάσκεσθαι τὴν τῆς γεωργίας θεωρίαν, γυμναζόμενοι συγχρόνως εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος αὐτῆς, ἵνα χρησιμεύσωσι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν γένει καλλιεργείας.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Φ. Κ. Μαῦρος, Σ. Στεφανάκης, Π. Ῥάγκος Ι. Εὐσταθίου Εὐ. Μ. Ἁρίσης. Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Δομάς.»

Ὁ προτείνας τὸ περὶ ἀπογραφῆς πέρυσιν εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον ὡς πρότασιν Βουλευτὴς, παρετήρησεν εἰς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ὅτι ἐπρότεινε ταῦτο διὰ τὸ κατεπείγον τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου ὡς ἀτελοῦς καὶ εἰς καταχρήσεις χώραν διδόντος, διότι εἰσαχθὲν πέρυσι νέας εἰσαγωγῆς ἐχρῄζε, μὴ ὑποβληθείσης εἰς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐζήτησεν ἄλλος παρὰ τῆς Βουλῆς ν' ἀναβληθῶσι τὰ περὶ τούτου ἐπί τινας ἡμέρας, ἐν αἷς πιθανῶς τοιοῦτον τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ δύναται, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ ἐπαγγέλλεται.

Μετὰ τὸν ἀντειπόντα δὲ ὅτι οὕτως, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀναβάλῃ τὰ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων προτάσεων ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον προσεχῶς Νομοσχέδιον θέλει εἰσαγάγει, προσβάλλει διάταξιν τοῦ Συντάγματος· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ προέδρου ἂν θεωρῇ συζητητέαν τὴν πρότασιν, ἀπεφήνατο καταφατικῶς,

Ὁ προτείνας τὴν περὶ ἀπονομῆς ἀτιστείου εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθν. Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρ. Βουλευτὴς πρότασιν, παρετήρησεν εἰς ἀνάπτυξιν αὐτῆς ὅτι πολλαὶ διεδόθησαν φῆμαι περὶ ἐπιβουλῶν ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος· ἐπειδὴ δ' αὗται ὑπάγονται εἰς τὴν ἰδ' αν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς προστυχῆ, σεβομένης τὰ μάλιστα τὸ Σύνταγμα, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπρότεινε, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ ὁποίου ἡ τε φήμη αὕτη θέλει καταψευσθῆ, καὶ τὸ ἔθνος ἄξιον τοῦ πολιτεύματος αὐτοῦ θέλει ἀναδειχθῆ· καὶ ταῦτα καθίσαν καὶ Βουλαὶ ἄλλαι τὰ αὐτὰ ἐψήφισαν ὑπὲρ τῶν τῆς Τροιζῆνος πληρεξουσίων.

Ἀντείπεν ἄλλος ὅτι τὸ ἀριστεῖον ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων τῆς Τροιζῆνος οὐχὶ παρὰ τῶν Βουλῶν ἀλλὰ παρὰ Δεσποτικῶν διεταχθῆ Κυβερνήσεων, καὶ εἰκαιίαν μὲν τ ταῦτα νὰ μὴ διετάττοντο, ὡς καταστρέφοντα τὴν ἰσότητα, βάσιν Συνταγματικὴν, πρὸς τήρησιν τῆς ὁποίας καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἀριστεῖον ἡ Συνέλευσις ἐψηφίσατο ὑπὲρ ὅλων τῶν Ἑλλήνων· οὐχ ἧττον δὲ καὶ διάκρισις πᾶσα ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων, τῶν παρὰ τοῦ λαοῦ ἐκλεχθέντων, περιττεύει, ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καταγνωσθῇ ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ λαμβάνοντες, τῆς ἐντολῆς ταύτης πρὸς ἀπόλαυσιν διακρίσεων χρῆσιν ἐνεργοῦσι· τοῦτο δὲ τὴν ζηλοτυπίαν θέλει ἐνσπείρει εἰς τὸν λαόν.

Ἕτερος δ' ὑπὲρ τῆς προτάσεως παρετήρησεν ὅτι ἐπροτάθη νὰ ψηφισθῇ ἡ ἐκτύπωσις νομισματοσήμου ὁμοίου πρὸς τὰ ὑπ' ἄλλων μὲν Βουλῶν ὑπὲρ ἄλλων πληρεξουσίων διαταχθέντα, παρὰ τῶν δεσποτικῶν δὲ κατόπιν Κυβερνήσεων ἐκτελεσθέντα· ἐπροτάθη δὲ διότι καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ αὐτὸ ἐγένετο· ἐπειδὴ δὲ τὴν δικαιοδοσίαν ταύτης διέρευγε καὶ νομοθετικὸν ἦτον ἔργον, παρέπεμψε ταύτην εἰς τὰς Βουλάς, ὁριζούσας ποτὲ καὶ περὶ τούτου νὰ ψηφισθῶσιν ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ὅστις καθήκον διὰ τοιαύτης ἐξοπλίζων κατ' οἰσίαν προπέτει εὔλογος καὶ ἀξιομνημόνευτον διαιωνίζουσα ἐποχὴν ἡ πρότασις αὕτη παρίσταται, καὶ ὡς τοιαύτην, συζητητέαν νὰ κρίνῃ αὐτὴν ἡ Βουλὴ πρέπει.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ προέδρου ἂν θεωρῇ συζητητέαν τὴν περὶ ἐκτυπώσεως νομισματοσήμου ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἀπεφήνατο καταφατικῶς.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον ἡ συζήτησις τῆς γενομένης πρότερον προτάσεως περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Συντάγματος προκυπτόντων ἀπὸ τοῦ ἐγκριθέντος κανόνος τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων. Καθ' ἃς εἷς μὲν παρετήρησεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι μικροῦ λόγου ἄξιον, καὶ ὅτι ὁλοτρόπως καταγνωσθῇ, ὑπὸ τοσαύτας διαφόρους ἐπόψεις νὰ θεωρηθῇ πρέπει, α.) εἰς ποίαν τάξιν τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ ταχθῇ πρέπει, ἂν εἰς τὰ προσωπικὰ ἢ τὰ πραγματικὰ δηλονότι ἀνάγεται. β.) ἂν οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς κανόνα τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν προσωπικῶν, καὶ ἐνταῦθα ὑπὲρ τοῦ ζητήματος τούτου παρίστανται. γ'.)

ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λόγος τις ἕτερος τὴν ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἐξαίρεσιν τοῦ παρόντος ζητήματος ὑπαγορεύων ἡμῖν· καὶ δ'.) ἐὰν διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης δὲν προσβάλλεται ἡ τῆς Βουλῆς ὑπόληψις, καὶ ἄλλα πλεῖστα λόγου ἄξια τῆς ἐπικρατείας συμφέροντα. Καὶ ὅτι μὲν προσωπικόν εἶναι τὸ ζήτημα, ἐν ᾧ διακρίνεται τὸ πρόσωπον, οὐσιώδες τοῦ ζητήματος μέρος ἀποροῦν, τὸ δὲ πραγματικὸν τούτου μέρος πάρεργον εἶναι· καὶ ὑπὲρ τοῦ προσώπου ἐξετάζεται, τοῦτο ἀναμφιβόλων εἶναι· ἀλλὰ παραδεχθέντες τὰ ζητήματα τῶν συντάξεων καὶ περιθάλψεων ὡς προσωπικά, ὀφείλομεν μετὰ τούτων καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν Ὑπουργῶν νὰ καταταξωμεν, διότι ἐκεῖ μὲν καὶ περὶ ἐκδουλεύσεων πολλάκις πρόκειται, πρὸς τὸ πρόσωπον σχετικῶς ἐξεταζομένων, καὶ τούτου καὶ μόνου ἕνεκα προσωπικὸν θεωρεῖται τὸ ζήτημα· ἀλλ' ἐνταῦθα τὰ πάντα παρίστανται προσωπικά, μὴ ἐξεταζομένης τῆς πλότητος τῆς πράξεως, ἀλλὰ ἂν τὸ κατηγορούμενον πρόσωπον ἔπραξεν αὐτήν.

Ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κανονισμὸς ἡ ὡς γενικὸν ἐπὶ πᾶσι παραδεχθεὶς κανόνα τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν, ἐν ἄρθρῳ 80 ἐξαιρεῖ αὐτῆς τὴν ὁμοίαν μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα περίπτωσιν τῆς κατηγορίας Βουλευτοῦ τινος, τὴν ἀδειαν τῆς ὁποίας διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας πρέπει νὰ δώσῃ ἡ Βουλή· ἐπειδὴ καὶ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην προσωπικὴν ὁ Κανονισμὸς ἐθεώρησε, καὶ ἡ παροῦσα, τὰ αὐτὰ μὲ ἐκείνην οὐσιαστικὰ ἔχουσα, τοιαύτη νὰ θεωρηθῇ πρέπει· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ γενομένη περὶ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης πρότασις προσωπικὴν ὁμολογεῖ τὸ ζήτημα, διότι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐνεκρίθη *ἐν ὅλοις τῶν ἀμφιρρήτων πρόσωπα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς*. Ἡ δὲ φανερὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὅλων· τοιαύτης δὲ προτάσεως εἰσαγωγὴ, τὴν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας τῆς περιπτώσεως ταύτης ζητούσης, ταύτην ὡς προσωπικὸν ὁμολογεῖ ζήτημα. Τοῦτον δειχθέντος παρατηρεῖται ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν δευτέραν ἔποψιν ἐξεταζόμενον τὸ ζήτημα φέρει ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς παρελείφθη ἡ Βουλὴ τὴν φανερὰν μὲν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, μυστικὴν δὲ ἐπὶ τῶν προσωπικῶν εἶναι διότι ἐν τοῖς μὲν, ὡς ἀφορῶσι τὸ δημόσιον, δὲν παρίσταται εἰδικόν τι πρόσωπον, ἔντονον ἔχον συμφέρον, καὶ τὴν συνείδησιν τῶν ψηφοφορούντων νὰ καταστρέψῃ δυνάμενον, ἐνῷ ἐν τοῖς προσωπικοῖς τὸ συμφέρον τοῦτο καταδηλοῦται, καὶ τὸ πρόσωπον δραστηριώτερον παρίσταται, καὶ κατὰ τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν

δύνανται νὰ ὑποτεθῶσι πάντες οἱ ἐπὶ τούτων βουλευόμενοι μὲ ἠρωϊκὴν περιβεβλημένοι ἀρετὴν καὶ ἀνώτεροι πάσης δυναμένης νὰ ἐπιρρεύσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου προσβολῆς· ἐξετάζοντες δ' ἂν οἱ λόγοι οὗτοι ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας τῶν Ὑπουργῶν, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ ταύτην καὶ τὸ πρὸς διαστροφὴν συμφέρον ἐντονώτερον καὶ μεῖζον παρίσταται, καὶ τὰ συνταίνοντα εἰς ταύτην μέσα ἀφθονώτερα καὶ ἰσχυρότερα· διότι ἂν τὸ συμφέρον ἑνὸς ἰδιώτου πείθῃ ἡμᾶς ὅτι δύναται διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας νὰ παρασκευάσῃ δὲ ἐνεργειῶν ἐναντίον τι πρὸς τὰ εἰλικρινῆ συμφέροντα, πολλῷ μᾶλλον τὸ τοῦ Ὑπουργοῦ συμφέρον, τοῦ ὁποίου ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἔτι ὕπαρξις ἀπὸ τῆς ψηφοφορίας ἐκείνης ἐξήρτηται, εἶναι μέγιστον· καὶ τὰ μέσα ἔτι, διότι ἡ κυβέρνησις ἀφθονώτερα ἔχει τὴν συνείδησιν παραπείθουσα, διὰ θέσεων καὶ χαμάτων καὶ τιμητικῶν παρασημων εἰς τὴν ἁπλοστάτην τὴν κενοδοξίαν καὶ ματαιότητα ἀπευθυνομένη, μείζω καὶ πλείονα ὑπάρχουσιν· ὑπὸ τὴν τρίτην δὲ ἔποψιν τὸ ζήτημα θεωροῦντες ἐρίσκομεν ὅτι ἀναμαίνεται ἰσχυρὸν συμφέρον, ἱκανὴν ἐμποιοῦν ἐντύπωσιν ὑπὸ τὴν πρώτην ἔποψιν, τὸ τῆς κοινωνίας μὴ δυναμένης νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν κατὰ τῶν Ὑπουργῶν γενομένων εὐκόλως καὶ ἀπερισκέπτως κατηγοριῶν· καὶ ὡς θεραπευτικὸν κατὰ τῆς τοιαύτης εὐκολίας μέσον προτείνεται ἡ φανερὰ ψηφοφορία· ἐπειδὴ δὲ ἡ κατηγορία Ὑπουργῶν, ὑψηλὰ καὶ διακρινόμενα ἄφαρα πρόσωπα, καὶ τὰ κύματα ὅλα συγκινεῖ, ἐκ τῆς συγκινήσεως δὲ ταύτης εὐκόλως ὠφελεῖται ἡ κοινωνία, διὰ τοῦτο συμφωνῶ ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον τῆς κοινωνίας εὐκόλως καὶ ἀπερισκέπτως νὰ κατηγορῶνται οἱ Ὑπουργοὶ, διαφωνῶ ὅμως ὡς πρὸς τὸ μέτρον, διότι, ἰσχυούσης τῆς φανερᾶς ψηφορρορίας, ὁ Ὑπουργὸς θέλει μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ μέσα ἵνα μηδενίσῃ τὴν κατηγορίαν, ἀλλὰ ταῦτα θέλει ἔχει ἐν ὄψει διακεκελεῖ ὑπουργῶν, παυόμενος ὅμως καὶ μὴ διακελῶν τοιοῦτος, καθότον τὰ Ὑπουργεῖα δὲν πίπτουσι πλέον διὰ κατηγοριῶν ὡς πρότερον, θέλει ἔχει ἀπέναντι ἐνεργοῦντας μ' ὅλα τὰ Κυβερνητικὰ τῆς διαπρεπεῖς μέρη τοὺς διαδόχους αὐτοῦ, οἵτινες, πολιτικοὶ αὐτοῦ ἐχθροί, θέλουσιν ἔχει συμφέρον διὰ τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ ὄλεθρον, καὶ τότε οὐ μόνον στερούμεν αὐτὸν τῶν μέσων πρὸς ἐνέργειαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ δίδομεν τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δ' ὁ νομοθέτης ὀφείλει νὰ προνοῇ περὶ τοῦ μέλλοντος, διὰ τοῦτο ἡ φανερὰ ψηφορορία περιλαμβάνει ὀλεθρίους συνεπείας· ἡ μυστικὴ ψηφορορία ἔτι εἶναι ὠφε-

λιμος καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς διατηροῦμένους ὑπουργοὺς ἐπὶ τῶν μικρῶν παραπτωμάτων, διότι οὗτοι ἔχουσι τὰ μέσα νὰ εὐχαριστῶσι τοὺς πλείστους καὶ νὰ μὴ φοβῶνται διὰ τοῦτο τῶν κατηγορούντων, καὶ διότι οὐδεὶς βέλει αἰσχρῶς παρὰ τὴν συνείδησίν του θυσιάσει τὴν τε ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπαρξιν αὐτῶν μὲ μεγίστην τῆς κοινωνίας βλάβην· ἂν δὲ ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἀσχολίζῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐγκλημάτων, οὐχ ἧττον ἔμως εἶναι μέγιστον τῆς μυστικῆς πλεονέκτημα, μὴ προεικάζεσθαι ὅμως τοῦ συμφέροντος τῆς κοινωνίας ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ὄρους τούτου βέλουσι σπεύδει οὐ μόνον τὰ μείζω ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλάχιστα νὰ ἀπορεύγωσιν ἀτοπήματα, καὶ ἕκαστος βέλει προτιμᾶ νὰ ἀποσύρηται πρὸς σωτηρίαν του· κατὰ τὰ πρῶτα μάλιστα βήματα τοῦ πολιτικοῦ βίου ἑκάστου ἔθνος πολλὴν ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. διότι ταῦτα ἐκ τῶν λιαν δυσχερῶν ὑπάρχουσι καὶ ἐκ τῶν γονίμων ἔτι πολλῶν συνεπειῶν, ἀφ' ὧν ἡ εὐδαιμονία ἢ κακοδαιμονία τῆς πατρίδος καὶ τοῦ πολιτεύματος ἐξήρτηται· διότι ὅταν ταῦτα εὐνοφελῶς καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης στηριζόμενα διευθύνωνται τότε κατισχύει ἡ νομιμότης καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ψυχαῖς ἁπάντων καὶ τὸ πολίτευμα διασώζεται· καθόσον διὰ τῆς συνηθείας τροποποιοῦνται καὶ αἱ ἰδέαι καὶ τὰ διάφορα τῶν πολιτῶν συμφέροντα, καὶ τὸ Σύνταγμα ἀελόντων καθίσταται· ἂν δὲ ταῦτα σμικρὸν τῆς εὐθείας παρεκλίνωσι, τότε, λίαν κατωφεροῦς οὔσης τῆς ὁδοῦ τῶν προσκομμάτων, βέλομεν ὀλίσθει εἰς τοιοῦτον βάθρον, ὥστε ἀμφιβάλλεται ἐὰν ἀνθρώπινος χεὶρ δύναται νὰ σώσῃ ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ὑπὸ τὴν τεταύτην ἔποψιν ἐξετάζοντες τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι ἐν τῇ γενομένῃ ἀπορράσει εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν συμπεριελήφθησαν τὰ προσωπικὰ ἅπαντα ἐνέγκει· ἡ γενικότης δ' αὐτῆ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς νομοθεσίας νόμων παρατηρεῖται. καὶ ὡς κατάλληλος θεωρεῖται, μὴ δυναμένου τοῦ νομοθέτου νὰ προΐδῃ ὅλας τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις τοῦ βίου, διὰ τὸ πολύτροπον τῶν ὁποίων καινὰ γεγονότα ἀναφαίνονται πάντοτε· πρὸς τοῦτο καὶ οἱ ἀγορεύσαντες τότε ὑπὲρ τῆς μυστικῆς γενικῶς ταύτην ὑποστήριζαν παράδειγμα προσαγαγόντες τῶν προσωπικῶν τὰς συντάξεις καὶ περιβλέψεις, ἤδη δὲ πρόκειται νὰ καθιερωθῇ ἐξαίρεσις τῆς ἀπορράσεως ἐκείνης· μεταβολὴ ὅμως κανόνος εἰς οὕτω σμικροῦ χρόνου διάστημα δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐπωφελὴς, διότι ἡ παλιμβουλία ἂν εἰς τοὺς ἰδιώτας αὐτοὺς δὲν ἦναι τοιαύτη, πολλῷ μᾶλλον εἰς τοὺς βουλευομένους περὶ

τῶν δημοσίων· ἡ παλιμβουλία αὕτη προσβάλλει καιρίως τοῦ σώματος τούτου τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀδικαιολογήτους ἀρίνει ἡμᾶς, προτείνοντας τὴν ἄγνοιαν κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην· διότι ἠδύνατό μὲν τις νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ψηφοφορησάντων προχθὲς ἦσαν ὑπὲρ τῆς συζητουμένης ἐξαιρέσεως, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τότε ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορησάντων τοῦσι ὑπάρχουσι νουνεχεῖς ἄνδρες, ὥστε ἕκαστος ὑποτιθεὶς ὅτι δὲν ἠννόησαν οὗτοι συμπεριλαμβανομένην καὶ τὴν παρίπτωσιν ταύτην εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἀδυνεῖ οὐ μόνον αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ ἑαυτόν. Ἂν δὲ καί τινες νὰ ὑποτεθῶσι δύνανται μὴ ἐννοήσαντες τοῦτο τότε, οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐφάνησαν μὴ νοοῦντες πρώτην ἤδη φορὰν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας τῆς Βουλῆς ἀποράσεις ἐν ἀγνοίᾳ ἔφερον ψῆφον, καὶ ὑπόνοιαν τοῦτο δίδωσιν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα νομοθετήματα ἐναντίον τι τοῦ ἀπαιτουμένου φέρουσιν, ἐγκριθέντα παρά τινων μὴ νοησάντων· ἡ ὑπόθεσις δ' αὕτη πολλὴν ἀρίησι προσβολὴν κατὰ τοῦ σώματος· ἡ δ' ἄγνοια αὕτη φέρει τὸ ἄστατον τῶν ἀποράσεων καὶ τῆς νομοθεσίας προσέτι, γραζομένης εἰς τὰς ἀποράσεις ἡμῶν καὶ ἀπολουθούσης τὸ εὐμετάβολον αὐτῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου προσβάλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον, καθότι μεῖζον κακὸν οὐδὲν τῆς προσβολῆς τῶν νόμων· τὸ Σύνταγμα τότε δὲν εἶναι ἡ ἰσονομία καὶ τῶν ἀδυνάτων ἡ προστασία, ἀλλ' ἐκδέσμευσις τῶν ἀγρίων καὶ δεσποστεία τῶν δυνατῶν, τοὺς ἀδυνάτους καταδυναστεύουσα· διὰ ταῦτα καὶ τὸ ῥητὸν « *μὴ κίνει κακὸν εἰ κείμενον* », διότι ὁ νόμος εἶναι λέξις ἰσχὺν ἀπολαμβάνουσα διὰ τῆς συνηθείας, ἥτις ἐν ὅσῳ δὲν ἐπέρχεται, καθίσταται ὁ νόμος σαλευόμενος, τὸ δὲ ἐκ τῆς μεταβολῆς κακῶν παμμέγιστον· πρὸς ταῦτα σύμφωνος καὶ ῥῆσις τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπάρχει, καὶ τοῦ Δημοσθένους ἔτι τεμάχιον, καταπολεμοῦντος τὴν ψηφισματομανίαν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκθειάζοντος τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐποχήν, ὅτι τοῖς παλαιοῖς ἐχρῶντο νόμοις, εἰς νέους μὴ προσφεύγοντες· καὶ ὁ Θουκυδίδης τὰ αὐτὰ ἀλλαχοῦ λέγει, καὶ αὐτὸς τῆς νεωτέρας ἐποχῆς ὁ Bossuet, ἐν τῷ συγγράμματι *περὶ πολιτικῆς κατὰ τὴν ἁγίαν γραφήν*, παμμεγίστην προσβολὴν τὸ εὐμετάβολον τῶν νόμων θεωρῶν. Τούτων ἕνεκα καὶ πολλὰ προφυλακτικὰ μέτρα οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐλάμβανον ἵνα μὴ οἱ νόμοι προσβάλλωνται, καὶ ὁ Ζάλευκος δὲν ἐπέτρεπε νὰ προτείνῃ τις νέαν νόμιμον, εἰμὴ βρόχον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ φέρων, ὅπως ἀγχονίζηται, ἀποῤῥιπτομένου τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον ἐπρότεινε. Καὶ νῦν, ἔνθα αἱ ἀποράσεις τῶν

νομοθετικῶν σωμάτων δὲν προσβάλλονται, οἱ λαοὶ πλειόνων ἀπολαύουσιν ἐλευθεριῶν· διὰ τοῦτο ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἔνθα οἱ νόμοι δὲν μεταβάλλονται, καὶ ἂν κακοὶ ὦσι, πολλῶν ἐλευθεριῶν ἐπιδεκτικὸς ὁ λαὸς παρίσταται, καὶ σύνοδος ἱκανῶν χιλιάδων ἀνθρώπων ἀταράχως περὶ τῶν δημοσίων σκέπτεται· εἰ δέ τις ταραχὴ ἐπισυμβῇ, ἡ παρουσία ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, τὴν διάλυσιν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου ἀπαιτοῦντος, ἐξικανοῖ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα· ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα οἱ νόμοι μεταβάλλονται, οὐ μόνον τὸ τοιοῦτον ἀδύνατον παρίσταται, ἀλλὰ καὶ νόμος ἐψηφισμένος ὑπάρχει, μὴ ἐπιτρέπων τὴν σύνοδον πλειόνων τῶν εἴκοσι· καὶ τὴν πολιτικὴν ἔτι τῆς Ἀγγλίας τὴν αὐτὴν πάντοτε διατελοῦσαν παρατηρεῖ ἕκαστος, καὶ διὰ τοῦτο διαλάμπουσαν μεταξὺ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν, τὴν δὲ τῆς Γαλλίας, διὰ τὸ ἄστατον μεταβαλλομένην καὶ κατωτέραν, ἐνῷ καὶ αὐτὴ ἡ τῆς Ῥωσσίας, ἀκράδαντον ἔχουσα θέσιν, τὴν μέσην κατέχει ἔδραν. Τὰ νέα κράτη, καὶ μάλιστα τὰ ἀρτίως συνταγματισθέντα, πολλὴν ὀφείλουσι προσοχήν, διότι ταῦτα, ἰδίως δὲ τὰ δι' ἐπαναστάσεων διελθόντα, εὐκίνητον ἔχουσι τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὀφείλουσι νὰ δεσμεύωσι δι' ἰσχυρῶν ἡνιῶν. Ὅταν λοιπὸν τὸ εὐμετάβολον τῶν νόμων τοσαύτας ἔχῃ τὰς κακὰς συνεπείας, πόσον ἡμεῖς ἁμάρτημα μέγα ἠθέλαμεν πράξει, μεταβάλλοντες ἀπόφασιν ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον προσωπικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀνωτέρους ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας φέρει λόγους, καὶ μὲ τὴν ὑπόληψιν τῆς Βουλῆς καὶ τὸ δημόσιον συνδέεται συμφέρον. Ταύτας τὰς σκέψεις ὑποβαλών, ὑποστηρίζω τὴν ἀπόρριψιν τῆς ζητηθείσης ἐξαιρέσεως.

Τὸ ζήτημα εἶναι, παρετήρησεν ἄλλος, ἐὰν ἐπὶ τῆς κατηγορίας τῶν Ὑπουργῶν ἡ ψηφοφορία πρέπει νὰ ἦναι μυστικὴ ἢ φανερά· τοῦτο δ' ἐπροτάθη ὡς ἐξαίρεσις προτάσεως ἄλλης, ἐγκριθείσης ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς· καθόσον παρὰ διαφόρων συζητήσεων ἐξήχθη ὅτι σκοπὸς τῆς Βουλῆς εἶναι εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν νὰ ὑποβάλλωνται οἱ συντάξεις καὶ τὰ ἄλλα προσωπικά· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἄλλη ὑπάρχει πρότασις ψηφισθεῖσα, καὶ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον σχέσιν ἔχει μὲ τὴν πρότασιν, διὰ τοῦτο ἐπ' ἀμφοτέρων παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς· τὰ περὶ μεταβολῆς νόμων ἀτύπως ἐλέχθησαν, διότι δὲν πρόκειται περὶ μεταῤῥυθμίσεως νόμου ἀλλὰ περὶ διατυπώσεων, ἀπαιτουμένων κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς· ὁ ἐνυπάρχων Κανονισμὸς τὰς τοιαύτας δὲν ἀπαγορεύει ἐξαιρέσεις, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ κωλύηται εἰς τὴν ψῆφισιν ἐξαιρέσεως τῶν κατασταθεισῶν ἤδη ἀνεκκλήτων

ἀποφάσεών της, συναισθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην τῶν ἐξαιρέσεων· ὁ προαγορεύσας ἐμμέσως ὑπέβαλε τροπολογίαν, μὴ ὀνομάσας αὐτήν, δι' ἧς ζητεῖ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς εἰς τὰ ἀφορῶντα μόνον τὰ πρόσωπα τῶν Ὑπουργῶν, καὶ διεταθη ὅτι εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἄλλη ἐξαίρεσις ἐξαιρέσεως, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὰς κατηγορίας· ἀλλὰ τὴν παραδοχὴν ἄρα τούτου ἐζήτησεν, ἢ ἐπρότεινε νὰ παραδεχθῶμεν τὰ λοιπὰ ἐξαιροῦντες ταῦτος ἐπὶ παραδείγματι τὸ τοιοῦτον ἀνέφερεν, ἢ ἄλλως αὐτοῦ ἐμνήσθη; ταῦτα ἀγνοεῖται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀκριβῶς νὰ νοήσῃ τὸν νοῦν τῆς προτάσεώς του· μ' ὅλα ταῦτα ἐπὶ τῆς οὐσίας παρατηρεῖται, ὅτι εἰς Συνταγματικὰς πολιτείας καὶ Βουλευτικὰ σώματα ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ἐχθρὰ, δόλος, φενάκη· τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν σωμάτων τούτων πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἀνδρεία, διότι συνταγματικὸν πολίτευμα βάσιν ἔχει τὴν δημοσιότητα· μόνη ἡ πρότασις ὑποδεικνύει καὶ προϋποτίθησι διάθεσιν Βουλευτῶν νὰ καταστρέψωσιν ἑκάστοτε τὰς Κυβερνήσεις· εἶπεν ὁ προαγορεύσας ὅτι τὸ μέγιστον συμφέρον τῶν κατεχόντων τὰς θέσεις ταύτας εἶναι νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτοὺς διὰ διαφόρων μέσων· τοῦτο ὅμως ἀναλύοντες ἐλέπομεν ὅτι καταστρέφει τὴν ἀρετὴν τῶν Ὑπουργῶν, διότι γνωρίζων ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἡ τύχη του δύναται νὰ ἀποφασισθῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν Κυβέρνησίν του φοβερὸς, φόβῳ μὴ δυσαρεστήσῃ τινα τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ ὑπαλλήλου τινὸς καὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ πορείας· δὲν θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος γνωρίζων ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἔγκειται εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἐπειδὴ οἱ Βουλευταὶ πλείστας ἔχουσιν ἀνάγκας ὑπέρ τε τῶν ἰδίων αὐτῶν προσώπων καὶ ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτοῖς, οἰκείων καὶ γνωρίμων, χάριτας καὶ θέσεις καὶ προβιβασμοὺς καὶ παντοίας ἄλλας καθ' ἑκάστην ἀπευθύνοντες ἀπαιτήσεις, οἱ Ὑπουργοὶ δὲν θέλουσιν ἐφαρμόζει τοὺς νόμους ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως, καὶ θέλουσι τρέμει ἀπέναντι τοῦ πολίτου ἢ τοῦ Βουλευτοῦ, ἀπὸ τὴν γνῶσιν ὅτι σαθρὰ καὶ ῥαδιοῦργος συκοφαντία θέλει σχηματίσει κατηγορίαν, καὶ φενάκη θέλει καταστρέψει αὐτούς· οὐδεὶς ὑπάλληλος θέλει ἐνεργεῖ ἀκωλύτως, ὅταν ἀναγκάζηται νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῇ διαταγῇ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει ἐνεργήσει τὸν νόμον κατά τινος τὴν συνδρομένων πως μετὰ τούτων· ἡ ἀρετὴ τῶν Ὑπουργῶν θέλει καταστραφῇ, καὶ οὗτοι θέλουσι καταστῇ δοῦλα ὄργανα τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑπάλληλος αὐτῶν, καὶ ταῦτα θέλουσιν ἐξέλθει τῆς σφαίρας τῶν δυνάμεων αὐτῶν· καὶ

ἂν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν προκαλῇ ὁ φόβος τῆς διαφθορᾶς τοῦ Ὑπουργείου, ταύτην ὅμως δύναταί τι νὰ θεραπεύσῃ, τὴν ἐκ τῆς μυστικῆς ὅμως προσγινομένην καταστροφὴν τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν τὸ θεραπεῦον· καθότι ὁ Ὑπουργὸς ἐνεργῶν ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν σωμάτων δημοσίᾳ, ἐὰν ἁμαρτήσῃ πίπτει, ἀλλ' εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ὑπάρχει ἡνεωγμένος τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ τάφος, καὶ οὐδεὶς τούτων θέλει ἔχει τὴν τόλμην νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν οἱασδήποτε Βουλευτοῦ αἰτήσεως, ὅσον παρανόμου καὶ ἀδίκου· οὕτως ἡ Κυβέρνησις καταστρέφεται, καὶ δὲν εἶναι πλέον συνταγματικὴ πολιτεία ὅταν νομοθετῆται νὰ κατηγορῶνται πᾶσαν στιγμὴν καὶ φονεύωνται διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας οἱ Ὑπουργοί· καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμος οὐδέποτε ἐκτελούμενος εὐχαριστεῖ τὸν καθ' οὗ ἐκτελεῖται, διότι συμφέρον δοικεῖ τὸν κόσμον, ἐκ τούτου δὲ γεννᾶται τὸ πλῆθος τῶν κατηγοριῶν καὶ ἡ μεγίστη ἀπείθεια κατὰ τῶν ἀμέσως ἐκτελούντων τὸν νόμον καὶ ἐφαπτομένων τοῦ λαοῦ κλητήρων καὶ ἄλλων, πολλὴ θέλει εἶσθαι ἡ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν ἀγανάκτησις οὐ μόνον τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Βουλευτῶν, ὡς ἐπιτηρούντων ἢ ἐπισπευδόντων τὴν τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν, ὅταν αὐτὴ ἐνεργῆται κατ' αὐτῶν τούτων τῶν Βουλευτῶν ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῖς καὶ οἰκείων· παραδεχόμενοι λοιπὸν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἀπαλείφοντες πᾶσαν διατύπωσιν ἐξασφαλίζουσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ, θέλομεν καταστήσει πάντα ἄρχοντα ἢ τῶν νόμων ἐκτελεστὴν ἄνευ ἀσφαλείας, πολλῷ μᾶλλον τοὺς διατάττοντας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων Ὑπουργούς· ἡ ἐμφωλεύουσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Βουλευτοῦ ἐκ τούτου δυσαρέσκεια θέλει εἶσθαι παντοδύναμος, διότι εἶναι ὑπερβολὴ ἀρετῆς σπανία ὅταν τις καταγινώσκων τὰς δικαίας τοῦ Ὑπουργοῦ πράξεις δὲν καταφέρηται κατ' αὐτοῦ· συνήθως ὅμως οἱ δυσαρεστούμενοι καταφέρονται κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ εὑρόντες εὐκαιρίαν θέλουσιν ἐπιπέσει, χρώμενοι κατελλήλῳ ὀργάνῳ τῇ μυστικῇ ψηφοφορίᾳ. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζω τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς μυστικῆς ψφοφορίας τῶν ζητημάτων, τῶν ἀποῤῥεόντων ἀπὸ τὸ 83 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος.

Ἕτερος τὴν προτεινομένην ἐξαίρεσιν ἀντικρούων, παρετήρησε τὰ ἑξῆς. Τὸ συζητούμενον ἀντικείμενον ὅμοιον ἐντελῶς μὲ τὸ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 τοῦ παρόντος μηνὸς ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς ὑπάρχει, καθόσον ἅπαντες οἱ Βουλευταὶ ἐνθυμοῦνται, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν σελίδι 28 ἐπιβεβαιοῦσιν, ὅτι εἷς τῶν Βουλευτῶν Μαντινείας, ἀγορεύων

ἐπὶ τοῦ παραδεχθέντος τότε θέματος, καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ πολλῶν ἂν εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ ἡ προτεινομένη ἐξαίρεσις ὑπάγηται, ἀπεκρίθη καταφατικῶς· ὅτι καὶ ὁ μετ' αὐτὸν λαλήσας Βουλευτὴς Καλαμῶν ἠπόρησε μόνον διατί ὁ προαγορεύσας εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ τὴν τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαν ὑπήγαγεν, ἐνῷ ἡ Βουλὴ ἔχει τοσαῦτα μέσα νὰ πολεμήσῃ τὸ ὑπουργεῖον, τὰ προτεινόμενα παρ' αὐτοῦ νομοσχέδια, ἐπὶ παραδείγματος, μὴ παραδεχομένη· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τὴν ἐξαίρεσιν προτείνας παραδεχθεὶς κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του τότε τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν διδομένων εἰς ῥητὰ πρόσωπα συντάξεων καὶ περιθαλψέων, διάκρισιν ἐπὶ τῶν ἄλλων προσωπικῶν ἐζήτησε ζητημάτων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ἀγορεύσαντες τὰ αὐτὰ ὑποστήριξαν· ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως ὅλης συνήχθησαν τὰ τεθέντα τότε ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν τρία θέματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο πρῶτα ἀπεῤῥίφθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς, τὸ δὲ τελευταῖον, περὶ οὗ καὶ σήμερον συζητοῦμεν, ψηφορηθὲν παρεδέχθη διὰ πλειοψηφίας, μηδενὸς τότε κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος οὔτ' ἀντειπόντος, οὔτε διασαφήσεις ζητήσαντος· ὅτι τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ Βουλὴ εἰς τὸ παραδεχθὲν τότε θέμα καὶ τὴν τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην τῆς Βουλῆς πρὸς τούτους ἀποδοκιμασίαν συμπεριέλαβε. Διὰ τοῦτο ἀπορεῖ πῶς φίλος τοῦ ὑπουργείου, παρὼν τότε κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος, καὶ μηδεμίαν διασάφησιν ζητήσας, ἀλλὰ μάλιστα ψηφοφορήσας ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς του, σήμερον τὴν ἐξαίρεσιν τῆς τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίας ἐκ τῆς μυστικῆς ζητεῖ ψηφοφορίας, ἐνῷ τὸ τοιοῦτον προσβάλλει τὴν Βουλήν, καὶ αὐτὴν τὴν πλειοψηφίαν ἀσταθῆ καὶ μηδόλως τὰς ἀποφάσεις της σεβομένην ἐξελέγχει· ὅτι ἂν καὶ ἀναγνωρίζῃ ὅτι ἡ πλειοψηφία δύναται νὰ ἀκυροῖ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ὅ,τι χθὲς ὡς ὀρθὸν καὶ νόμιμον ἐψήφισε, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τοῦτο εἶναι ἀσύμφορον καὶ προσβάλλει καιρίως τὴν τιμὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς Βουλῆς· ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς μειοψηφίας εἶναι πάντοτε νὰ ζητῇ τὸ καλὸν διὰ τοῦ λόγου, νὰ ἐμμένῃ δὲ εἰς τὰ ἅπαξ ἀποφασισθέντα, καὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὔχεται νὰ πράξῃ πρὸς τιμὴν ἑαυτῆς καὶ ἡ πλειοψηφία· ὅτι τοῦ συζητουμένου ἀντικειμένου σοβαροῦ ὄντος καὶ πάντας τοὺς Βουλευτὰς καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀφορῶντος, ὀφείλει καὶ ἡ Βουλὴ μετ' ἐμβριθοῦς καὶ ὡρίμου σκέψεως τοῦτο ν' ἀποφασίσῃ, ἵνα μὴ ἔπειτα ἐπέλθῃ ἡμέρα μεταμελείας ἀνωφελοῦς. Ἁπάντων δ' εἰς τὸν προλαλήσαντα, θεωρήσαντα τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου ἀγόρευσιν

ξέντν τοῦ προκειμένου, παρετήρησεν ὅτι οὗτος μὲν συμφωνότατα πρὸς τὴν συζητουμένην πρότασιν ἠγόρευσεν, ἐκεῖνος δὲ, ταύτην ὑπ' ὄψιν νὰ λάβῃ ἀμελήσας, εἰς τὴν ἄτοπον ταύτην ἐξετράπη ἔκφρασιν· ὅτι ἐπίσης θεωρεῖ ἀδικαιολόγητα τὰ παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος λεχθέντα, καθόσον οὗτος, Ὑπουργὸς μέχρι χθὲς καὶ πρώην διατελῶν, καὶ μὴ δοὺς ἔτι εὐθύνας τῆς διαχειρίσεώς του, οὐδόλως διὰ τὸ εὔσχημον καὶ ἀσκανδάλιστον τοῦ τοιούτου θέματος νὰ ἐφάψηται ἔπρεπεν· ὅτι τέλος ἡ πλειοψηφία, θερμῶς τὴν τοιαύτην ἐξαίρεσιν ὑπερασπιζομένη, ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατον τὴν πολλάκις ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παρὰ τοῦ Προεδρεύοντος Ὑπουργοῦ διακηρυχθεῖσαν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην της καταδεικνύει· διὰ τοῦτο ἂν καὶ παντάπασι δὲν ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῆς, προτείνει ὅμως ὅτι ἀτιμάζει αὐτὴ ἑαυτὴν ἐὰν σήμερον ἀκυρώσῃ ὅ,τι χθὲς ἡ ἰδία ἀπεφάσισε καὶ παρεδέχθη.

Μετὰ τοῦτον ὁ προτείνας τὴν ἐξαίρεσιν Βουλευτὴς, ἀντικρούων τοὺς προλαλήσαντας, παρετήρησεν, ὅτι ἂν καὶ ἦναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, τὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας προτάσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 τοῦ παρόντος μηνὸς γενομένην, λευκὴν ὑπὲρ τοῦ θέματος ἔδωκε ψῆφον, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τοῦτο παραδεχόμενος μόνον τὰς συντάξεις καὶ περιβάλψεις ὑπ' ὄψιν εἶχε, καὶ διάκρισιν τῶν προσωπικῶν ἐζήτησε ζητημάτων· ὅτι μὴ εὑρεθεὶς ἐντὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος, τὴν συζητουμένην σήμερον ἐπρότεινε μετέπειτα πρότασιν· ὅτι ἂν καὶ συμμερίζηται τὴν ἀρχὴν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου περὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῶν Νόμων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων, καθόσον ἐντεῦθεν βλάβη νὰ ἐπέλθῃ δύναται, παρατηρεῖ ὅμως μὲ λύπην του ὅτι ὁ ἰσχυρισμός του οὗτος εἶναι ἄκαιρος καὶ ἀδικαιολόγητος, διότι πολλάκις κατά τε τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον καὶ τὴν παροῦσαν τὴν ἀρχὴν του ταύτην ἐλησμόνησε, πνεῦμα ὅλως εὐμετάβολον ἐπιδείξας· ἐπειδὴ, ὡς ὅλοι ἐνθυμοῦνται, τὴν παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως παραδεχθεῖσαν καὶ τοσούτων ὠφελειῶν πρόξενον ἀποδειχθεῖσαν φανερὰν ψηφοφορίαν εἰς μυστικὴν νὰ μεταβληθῇ ἐπρότεινε, ἐνῷ, ἂν ὡς ἀληθῆ τὴν ἀρχήν του ταύτην ἐπρέσβευεν, ὤφειλε νὰ ἦναι συνεπὴς, καὶ νὰ μὴ προτείνῃ σήμερον ὡς σωτήριον, ὅ,τι ἄλλοτε ὁ ἴδιος ὡς ὀλέθριον ὑπεστήριζεν· ὅτι ἐν ᾧ καὶ ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν μυστικὴν ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων ψηφοφορίαν, τὴν δὲ φανερὰν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν, ἄλλοι τὰς ἀποφάσεις ταύτας τῆς Βουλῆς νὰ μεταβάλωσιν ἠθέλησαν,

οὐδέποτε δὲ οἱ φίλοι τοῦ Ὑπουργείου· ὅτι ἂν καὶ πέποιθεν ὅτι ὁ Βουλευτὴς Σίφνου τὰς τοιαύτας προβαλὼν μεταβολὰς, ὡρμήθη ἀπὸ πνεῦμα εὐθύτητος, καὶ διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἤθελον διεξάγεσθαι κἀλλιον οὕτως αἱ τῆς Βουλῆς συζητήσεις, παρατηρεῖ ἀφ' ἑτέρου ὅτι οἱ προτεινόμενοι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου φόβοι καὶ ὀλέθριαι συνέπειαι, ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς συζητουμένης προτάσεως, οὐδόλως ὑφίστανται, καθ' ὅσον τοῦτο ἀπεδείχθη ψευδὲς, μὴ ἐπαληθευσάντων τῶν φόβων καὶ τῶν κινδύνων, δι' οὓς ἄλλοτε ὁ ἴδιος ἀντὶ τῆς φανερᾶς τὴν μυστικὴν ὑπεστήριζε ψηφοφορίαν, καὶ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον καὶ ὁ ἴδιος πεισθεὶς ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ τὴν πεῖραν ὡμολόγησε τὴν κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἀπάτην του· διὰ τοῦτο πείθεται καὶ ἡ Βουλὴ ὅτι οὐδεὶς ἐπίκειται κίνδυνος· ὅτι, καθὼς ὅλοι ἐνθυμοῦνται, τρεῖς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 παρόντος μηνὸς ὑπῆρχον προτάσεις., α.) ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας ὡς τροπολογία τοῦ 66 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ. β'.) ἡ ἀφορῶσα τὴν διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, ὑπ' ἄλλου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ἐπίσης προβλεπομένη, καὶ γ', ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος σκοποῦσα νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν τὰ παρὰ τοῦ 54 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενα ζητήματα· ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπορρίψασα τὰς δύο πρώτας ὡς περιεχούσας τὰ πραγματικὰ ζητήματα, καὶ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ καθιερουμένας, παραδέχθη τὴν τελευταίαν συμφωνήσασα πάλιν μὲ τὸν Κανονισμόν· ὅτι, τούτων κειμένων, πᾶσα μεταγενεστέρα πρότασις περιορίζουσα ἢ ἐκτείνουσα τὸ παραδεχθὲν θέμα ἀντίφασις πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἤθελε θεωρηθῆ, καθόσον ὅλοι τοῦτο ἐπιψηφίζοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ προσωπικὰ ὅτι περιλαμβάνει ἠννόησαν ζητήματα· ἐπειδὴ ὅμως μετὰ τὴν ψηφοφορίαν διεγράμμοι καὶ ἀμφιβολίαι ἐγεννήθησαν, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὁρίσῃ ποῖα τὰ προσωπικὰ ζητήματα τὰ εἰς τοῦτο ὑπαγόμενα, ἐκρίθη ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ἡ Βουλὴ ἐφ' ἑκάστου παρουσιασθησομένου αὐτῇ εἰδικοῦ ζητήματος εἰς λαβυρινθώδεις καὶ ἀπεράντους περιπλέκηται συζητήσεις, νὰ ζητηθῇ ἐξήγησις, τηρουμένης ὅμως ἀπαραμειώτου τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ τῶν ζητημάτων τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων. Πρὸς τοὺς διϊσχυριζομένους δὲ ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα κατὰ τὸν Κανονισμὸν καὶ τὴν γενομένην ἀπόφασιν εἰς τὴν μυστικὴν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ ψηφοφορίαν ὡς προσωπικὸν, παρετήρησεν ὅτι, ἂν καὶ ἡ πλειοψηφία ὁμολογῇ ὅτι τὸ παραδεχθὲν θέμα πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ 54 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενα καὶ τὰ τούτοις

συναφῆ περιέχει ζητήματα, ὡς τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ περιεχομένης λέξεως, *ὀνομαστί*, ἐξάγεται, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ τῇ ἀποδοθῇ ἡ ἀδικία ὅτι, καὶ τοι γνωρίζουσα ὅτι καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Συντάγματος περίπτωσις ἐν αὐτῷ περιείχετο, ὅμως τὸ ἐπεψήφισε· καὶ πρὸς τοὺς εἰπόντας ὅτι τὸ τῆς κατηγορίας τῶν Ὑπουργῶν ζήτημα οὐδόλως εἰς τὴν φανερὰν νὰ ὑπαχθῇ ψηφοφορίαν πρέπει, καθ' ὅσον οἱ Ὑπουργοὶ ἔχοντες μέσα πολλὰ δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν ψῆφον τῶν Βουλευτῶν, οἱ δὲ πεπτωκότες οὐδεμίαν ἐκ ταύτης σωτηρίας ἐλπίδα ἔχουσι, παρετήρησεν ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον μάλιστα καὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς πολιτείας πρέπει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ γίνηται ἡ ψηφοφορία φανερὰ, καθόσον τῆς τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίας λαμβανούσης χώραν ἐκτάκτως, καὶ κατὰ τὸ 84 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, μόναν ὁσάκις οἱ Ὑπουργοὶ τὰ ἔσχατα πράζωσιν ἐγκλήματα, οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν θέλει εὑρεθῇ ὑπερασπιστής των, μήτε οἱ Ὑπουργοὶ, φανερᾶς οὔσης τῆς ψηφοφορίας, τὴν τιμωρίαν νὰ ἀποφύγωσι πρὸς βλάβην τῆς κοινωνίας δύνανται· ὅτι ἐκτὸς τούτων καὶ εἰς τὰς προτέρας τῆς Βουλῆς ἀνατρέχοντες πράξεις θέλομεν εὕρει, εἶπεν, ὅτι ἡ φανερὰ ψηφοφορία οὐδεμίαν ἐπήνεγκε βλάβην, καθ' ὅσον προκειμένου πολλάκις περὶ γενικῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας ὑπὸ μεγάλης ἐλύθησαν πλειοψηφίας· ὅτι καὶ κατὰ τὴν Συνέλευσιν διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας τὰ μεγάλα ἐκεῖνα καὶ αἰώνια ἐλύθησαν ζητήματα, καὶ τοι οἱ ὀρθορρονοῦντες ὀλίγιστοι ἦσαν· ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν Σύνοδον τῆς Βουλῆς τὰς σωτηριώδεις συνεπείας τῆς φανερᾶς εἴομεν ψηφοφορίας· διότι φίλοι τοῦ Ὑπουργείου ἐστιγμάτισαν πρᾶξιν αὐτοῦ, ἐκφράσαντες διὰ πλειοψηφίας μεγάλης ὅτι περιεζήγησις τοῦ 72 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐζητέ-νετο· ἐκ τούτων ὅλων συνάγεται, εἶπεν, ὅτι ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι τὸ προσφορώτερον μέσον δι' οὗ δύναται νὰ σωθῇ ἡ ἀντιπαγὴς κοινωνίαμας, καθ' ὅσον μάλιστα διὰ ταύτης οἱ Βουλευταὶ ἔκδηλοι πρὸς τοὺς ἐντολεῖς των γινόμενοι, θέλουσιν ἐπιδιώκει πάντοτε τὸ καλὸν, ἀποσοβεῖ δὲ μακρὰν πᾶν τὸ βλαβερὸν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐπιζήμιον· ὅτι ἀβάσιμος ἔτι εἶναι καὶ ὁ ἰσχυρισμός τινων, εἰπόντων ὅτι προκειμένου περὶ κατηγορίας Ὑπουργῶν, οὐδεὶς παρρησίᾳ ἀπὸ φόβου θέλει καταψηφίζει, καθόσον ἅπαντες γνωρίζομεν ὅτι πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου κακούργους τοὺς Ὑπουργοὺς ἀπεκάλεσαν διὰ πράξεις, αἵτινες οὐδὲ πταισματικὸν ἔφερον χαρακτῆρα· ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου ἐκ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας λη-

φθέντα παραδείγματα πρὸς ὑποστήριξιν δῆθεν τῆς ἀρχῆς του, τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐθνῶν τούτων νὰ δείξωσι τείνοντα, οὐδὲν κοινὸν μὲ τὴν μεταβολὴν τῶν ἀποράσεων τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ τούτου τεθέντος, ὁρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει ἀδιακρίτως τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ν' ἀπομιμώμεθα νόμιμα, ἀλλ' ἐκεῖνα μόνον, ὅσα σύμφωνα μὲ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν κοινωνικήν μας ὑπάρχουσι κατάστασιν. Προσθεὶς δ' ὅτι οὐδόλως περὶ μεταβολῆς τῶν ἀποφασισθέντων σήμερον πρόκειται, ἀλλὰ περὶ διασαφήσεως, πρὸς ἀπαρτιγὴν τῶν ἐπὶ τῶν καθέκαστα παρουσιασθησομένων εἰς τὸ μέλλον δυσκολιῶν, διὰ τὰς γεννηθείσας ἀμφιβολίας, ἐπρότεινε τὴν παραβυγὴν τῆς προτάσεώς του.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἀναγκαῖον ἔστιν νὰ ἀντικρούσῃ ἰδίας τινας ἑνὸς τῶν προαγορευσάντων, ἀνεξαρτήτως τοῦ περὶ φανερᾶς ἢ μυστικῆς ψηφορίας προκειμένου ζητήματος, παριστανούσας τὴν αἵρεσιν ἐκείνων, οἵτινες τὰ πάντα θεωροῦσιν ὑπὸ τὴν κακὴν ἔποψιν. Παντοῦ ἡ μυστικὴ ψηφορία φέρει τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀφίνῃ πάντα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συνείδησιν, ἡ δὲ φανερὰ νὰ καταδεικνύῃ τὸν ψηφοφοροῦντα ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτοῦ· ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσα ἦτον ἡ μυστικὴ ψηφορία. καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα ὅμως ἐσχάτως τροπολογία δὲν ἐπήνεγκε ἀλλοίωσίν τινα εἰς τὴν βάσιν, ἀλλὰ τὴν μυστικὴν ὡς βάσιν ἀφῆκεν, ἐνεκρίθη δ' ἡ τροπολογία διότι ἐνομίσθη ὅτι δὲν ἀπειλεῖ φόβους τινὰς μὴ ὀνομαθέντος ψηφοφορήσῃ παρὰ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐνταῦθα τοῦτο δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἔχει μὲν ἡ μυστικὴ ψηφορία τὸ ἀτόπημα νὰ ὑποστηρίζῃ τις ἄλλα, ἐνῷ ὧν ψηφορεῖ, μᾶλλον ὅμως ἐπικίνδυνον παρίσταται νὰ ψηφορῇ τις παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συνείδησιν· καὶ καλῶς ὁ φανερὰ ψηφορῶν δὲν ψηφορεῖ πάντοτε παρὰ συνείδησιν, ἀλλὰ καὶ ὁ μυστικὰ ψηφοφορῶν δὲν ψηφορεῖ κατὰ τὰ ἄγρια αὐτοῦ πάθη, ὡς εἷς τῶν προαγορευσάντων διετάθη· ἐπιρέουσι μὲν αἱ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι καὶ πῶρρωθεν συμφέροντά τινα, πρέπει ὅμως νὰ ὑποτεθῇ ὅτι καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν δικαζόντων, ἀρινόμενοι εἰς τὴν συνείδησιν αὐτῶν, θέλουσι ψηφορήσει κατὰ πεποίθησιν. Καὶ εἶναι μὲν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ζητημάτων πλεῖσται κοινοβουλευτικοὶ λόγοι ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφορίας, διότι τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ τοὺς ὑποστηρίζοντας αὐτό, καὶ νὰ κρίνῃ ἂν πρέπῃ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ἢ ν' ἀποσυρθῇ διὰ νὰ μὴ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν παρὰ τὸ δέον καὶ ὑποστῇ ζημίας, ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ὅμως δὲν εἶναι λόγος τις θέλων τὴν φανεράν. Φρονεῖ ὅτι ὁ ψηφορῶν δημοσίᾳ δὲν

θέλει ψηφοφορεῖ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ τῶν παθῶν, παραδεχόμενος ὅτι πολλοὶ θέλουσι ψηφοφορεῖ κατὰ συνείδησιν, δυνατὸν ὅμως νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἀσθενεῖς τινες χαρακτῆρες, ὑπὲρ ὧν διὰ τῆς μυστικῆς χορηγεῖται πλειοτέρα ἀνεξαρτησία. Καὶ ἂν εἰς Γαλλίαν, ἔνθα εἶναι πλειοτέρα ἐγγύησις διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Βουλευτῶν ἕνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου τιμήματος, ἡ ἐπενεχθεῖσα ἐσχάτως τροπολογία διετήρησεν ὡς ἔδασιν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἐνταῦθα πολλῷ μᾶλλον, ἔνθα οἱ ἀδύνατοι χαρακτῆρες εἶναι ἐνδεχόμενοι, πρέπει ἡ μυστικὴ νὰ καθιερωθῇ.

Ἡ Βουλὴ ἀπερρίνατο ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ δὲ πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ὑπὸ τοῦ προτείναντος τὴν συζητουμένην πρότασιν τεθὲν θέμα, ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω· α παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ γενικοῦ κανόνος τῆς ἐγκριθείσης ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων μυστικῆς ψηφοφορίας τὰ ζητήματα τὰ προκύπτοντα ἀπὸ τὸ ἄρθρον 83 τοῦ Συντάγματος ναὶ ἢ ὄχι ; » ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπερρίνατο καταφατικῶς, ὑποβαλοῦσα οὕτω τὰ τοιαῦτα ζητήματα τοῦ 83 ἄρθρου εἰς φανερὰν ψηφοφορίαν· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπήγγειλεν ὁ πρόεδρος.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν παρετήρησεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τοῦ τρόπου,, καθ' ὃν θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, τὸν ὁποῖον διέγραφεν ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος πρότασις, καὶ προύκάλεσε τὴν ἐπὶ τούτου συζήτησιν.

Οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος κατ' αὐτοῦ, ἀναγνωσθέντος καὶ ἔχοντος οὕτως.

« Ἡ μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Εἷς τῶν γραμματέων ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον καλεῖ ἐξ ὀνόματος τοὺς Βουλευτάς· ὁ δὲ καλούμενος λαμβάνων παρὰ τοῦ ἑτέρου δύο ψήφους τὴν μὲν λευκὴν, τὴν δὲ μέλαιναν, ἀποτίθησι τὴν μίαν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος κειμένην ψηφοδόχον κάλπην, τὴν δ' ἄλλην, τῆς ὁποίας δὲν ἔκαμε χρῆσιν, ἀποτίθησιν εἰς ἑτέραν ἐπὶ τούτῳ παρακειμένην κάλπην. Ἐμφαίνει δὲ ἡ μὲν λευκὴ τὴν παραδοχὴν, ἡ δὲ μέλαινα τὴν ἀπόρριψιν. Γίνεται δ' ἀμέσως νέα κλῆσις διὰ τοὺς μὴ εἰσέτι ψηφορρήσαντας.

« Ἐπανελθόντων δ' ἁπάντων τῶν ψηφορρησάντων εἰς τὰς ἕδρας των, οἱ γραμματεῖς, ἐπιτηροῦντων ἑταίρων ψηφολεκτῶν, ἀπαριθμοῦσι τοὺς ψήφους εἰς τὸ φανερὸν, διαχωρίζοντες τὰς λευκὰς ἀπὸ τὰς μελαίνας· τὸ δὲ παρ' αὐτῶν ἐξαχθὲν ἀποτέλεσμα ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου. »

Ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε ἂν παραδέχηται αὐτὸν ἡ Βουλὴ· ἥτις

δι' ἀναστάσεως ἀπερρίνατο καταφατικῶς, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς τρόπον τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ ἀνωτέρω καταχωρισθέν.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ὑπάρχει ἐκκρεμὴς ἑτέρα πρότασις, καθ' ἣν ἐκθέσεις τῶν πλειοψηφούντων καὶ μειοψηφούντων μελῶν τῶν τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν νὰ μὴ συντάσσωνται ἰδίᾳ, ὡς τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει νὰ καταχωρίζωνται ἀμφοτέρων αἱ γνῶμαι, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς προύκάλεσεν· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο δι' ἀναστάσεως, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ὀφείλουσι νὰ καταχωρίζωσι τὰς γνώμας των τά τε πλειοψηφοῦντα καὶ μειοψηφοῦντα μέλη τῶν τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς ἄρχεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου προσηρτημένων πινάκων ἐπιτροπὴ τῶν ἐργασιῶν της, πρὸς ταύτας δὲ χρήζει πληροφοριῶν οὐ μόνον παρὰ τῶν Βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ παντὸς πολίτου, διὰ τοῦτο προσκαλοῦνται πάντες οἱ τοιαύτας ἔχοντες νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ προεδρεῖον αὐτὰς, γνωστοποιοῦντες τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, τὰς σημαντικωτέρας πράξεις τῶν ἤδη ἐγγραφέντων καὶ προτεινομένων νὰ ἐγγραφῶσι· καθὼς καὶ τὰς ἐποχὰς τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ.

Ἀκολούθως ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Πυλίας περὶ τῆς 25 Μαρτίου, καὶ τὴν τῆς προσθήκης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'.

Τῆς 28 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν

μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 88, ἀπόντων δὲ 17, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ἀπό τε τῶν Πρόεδρον καὶ τοὺς Γραμματεῖς. Ἀνεγνώσθη προσέτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ Βουλευτοῦ Πλείας κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τοῦ Π. Μαυρομιχάλη τῆς συνεδριάσεως ΝΖ'. ἥτις εἶχε τότε παραλειφθῆ, καὶ ἐγκριθεῖσα προσηρτήθη εἰς τὸ οἰκεῖον τῶν πρακτικῶν μέρος.

Ἐπετράπη εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ κάμῃ χρῆσιν ὀκταημέρου ἀδείας ἀπουσίας κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν ἢ τῆς διακαινησίμου. Ἐνεκρίθη προσέτι νὰ χορηγηθῇ εἰκοσαημέρου ἀπουσίας ἄδειαν εἰς τοὺς Βουλευτὰς Χαλκιδος Κ. Κ. Ι. Οἰκονόμου καὶ Κ. Ἀποστολίδην, ἐπὶ ταῖς ὑποβληθείσαις παρὰ τοῦ Προέδρου αἰτήσεσιν αὐτῶν· προσέτι καὶ εἰς τὸν τοῦ Οἰτύλου Κ. Δ. Τσιγκουράκου τεσσαρακονθημέρου.

Ὁ Πρόεδρος προέτρεψε τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν ἵνα ὑποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς Βουλῆς τῆς Λ. Συνόδου, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἵνα διεκπεραιώσῃ τὴν ἐκκρεμῆ αὐτῆς ἐργασίαν

Ὁ εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Κυκλαδίας περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν, μεταλλείων κλπ. καὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, λιμνῶν κλπ. ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν περὶ τῆς αἰτίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐζητήθη νὰ ἐμποδισθῇ ἡ εἴσοδος εἰς τινας τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν 25 Μαρτίου εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι κατὰ τὰς ἐξηγήσεις, τὰς ὁποίας παρὰ τοῦ ὀρυκτάρχου ἔλαβεν, οὗτος ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτε πόλις καὶ τὰ σώματα ἤθελον μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τῆς τελετῆς. καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους μὴ συμβῇ τι κατὰ τῶν δημοσίων καταστημάτων, ἀνεπιτηρήτων τότε μενόντων, ἔλαβε πᾶν μέτρον συντελοῦν εἰς τὴν ὀρυκτὴν αὐτῶν, καὶ πρὸς τοῦτο διέταξε τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀρυκτῆς τῆς Βουλῆς ἵνα ἀπαγορεύσῃ εἰς πάντα ξένον τὴ Βουλῆς τὴν εἴσοδον ἐντὸς τοῦ καταστήματος· οὗτος διέταξε ταῦτα εἰς τὸν σκοπεύοντα στρατιώτην, ὅστις κατὰ κακὴν συνεννόησιν ἐζήτησε νὰ πραγματοποιήσῃ τοῦτο καὶ εἰς τινας Βουλευτάς. τότε, νομίσας ὅτι καὶ τούτους κατὰ τὴν διαταγήν του νὰ ἐμποδίσῃ ὠφειλεν· ὅτι τοῦτο μαθὼν ἀμέσως ὁ Πρόεδρος διέταξε τὴν λύσιν τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς, ἐξηγήσας ὅτι εἰς μόνους τοὺς ξένους

τοῦ καταστήματος ἡ εἴσοδος νὰ ἀπαγορευθῇ πρέπει· καὶ ὅτι ὁ ὀρυκτάρχος διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι μόνων τῶν ξένων τῆς Βουλῆς τὴν εἴσοδον διέταξε νὰ ἀπαγορεύσωσιν οἱ σκοπεύοντες στρατιῶται τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἵνα μὴτι κατὰ τῶν φυλαττομένων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ κιμηλίων πραχθῇ, οὐχὶ δὲ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, τῶν ὁποίων τὴν εἴσοδον οὐδ' οὗτος οὐδ' ἄλλος τις νὰ ἀπαγορεύσῃ ἠδύνατο· καὶ ὅτι ταῦτα πάντα ἐκ κακῆς προελθόντα συνεννοήσεως ἐπανορθώθησαν ἐγκαίρως.

Ὁ προτείνας τὴν περὶ ἐπιστροφῆς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων Βουλευτὴς πρόταση, ἀναπτύσσων αὐτὴν, παρετήρησεν ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι μοναστήρια τριῶν ἦσαν τάξεων· τὰ *Σταυροπηγεῖα* εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πατριαρχείου ὑπαγόμενα, καὶ εἰς τοῦτο μικρὸν τέλος πληρώνοντα, φαινόμενα δ' ἀνεξάρτητα· τὰ *Μετόχια*, τὰ εἰς μοναστήριόν τι ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἕτερον ὑπαγόμενα· καὶ τὰ *ἐνοριακὰ*, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς κοινότητος, καὶ ἀποτελοῦντα μέρος τῆ, περιουσίας αὐτῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔβλεπον λόγον τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως, καὶ ἥτις ἐξήσκει δικαιώματα κυριότητος ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν· ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διαλύσασα τὰ Μοναστήρια, ἀφήρεσε τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Μετοχίων καὶ ἐνοριακῶν Μοναστηρίων· ἐπειδὴ δὲ ἡ δημόσιος περιουσία διαφέρει τῆς δημοτικῆς, ἠδικήθησαν ἐκ τῆς ἁρπαγῆσεως ταύτης αἱ κοινότητες, καὶ αὕτη ἐπέφερε συνέπειας εἰς πάντας γνωστὰς, καὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα καταγώγια διὰ τὴν διάλυσίν των ἐβεβηλώθησαν, καὶ οἱ ναοὶ σταῦλοι κατέντησαν, καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν ἐξ ὅλου κατεστράφη, καὶ τὸ δημόσιον αὐτὸ ἀντ' ὠφελείας βλάβην ὑπέστη, καὶ ἀπὸ τὴν ἁρπαγὴν ταύτην τῶν ξένων ἰδιοκτησιῶν ἀδικήματα προῆλθον, καὶ πρὸς ἰδιώτας ἔτι ἐπιφέροντα, στερουμένους τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἀπέναντι ὅσων εἶχον δανείσει πρὸς τὰ ἐνοριακὰ ταῦτα Μοναστήρια, μὴ ἀποτίσαντα διὰ τὴν διάλυσίν των τὰς ὀφειλὰς των αὐτὰς, μηδὲ τὰς Κυβερνήσεως ταύτας ἀναλαβούσης· ὅτι ἐκ τούτων καὶ ἕτερον προῆλθεν ἀδίκημα, νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ὁ ἱερὸς τῶν ἀναλημάτων σκοπός, διότι οὗτος μὲν ἦτον ἡ διατήρησις τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ ἄλλα ἱερὰ ἔργα, ἡ δὲ γενομένη ἤδη αὐτῶν χρῆσις οὐδόλως πρὸς τοῦτον συνάδει, πρὸς δὲ καὶ σπατάλων ἐκποίησις τῶν κινητῶν αὐτῶν ἐγένετο, καὶ τὸ δημόσιον ἐβλάβη, δυνάμενον νὰ ὠφεληθῇ πλέιω ἀπὸ ταύτας, καλῶς ἐχούσας, ὡς ἐδύνατο νὰ μαρτυρηθῇ ἀπὸ τακτικόν τινα ἔλεγχον· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ἀπὸ τῶν 1833—1836 δὲν ὑπάρχει, ἐντεῦθεν δὲ εἶναί τις, ἀλλ' ἄτακτος καὶ οὐ-

δαμῶς τὸν ταῦτα ἐρευνῶντα νὰ φωτίσῃ δυνάμενος. Ἡ Κυβέρνησις, ταῦτα ἐκτιμήσασα, Νομοσχέδιον παρεσκεύασε περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν Μετοχίων, ἐπειδὴ δ' ἀπελίποντο τὰ ἐνοριακὰ, τὸ δ' ἀντικείμενον λίαν σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν παρίσταται, διὰ τοῦτο τὴν πρότασιν ταύτην συντάξαντες ἐπροτείναμεν.

Ἐπειδὴ δ' ὁ Βουλευτὴς οὗτος ἀντὶ προτάσεως Νομοσχέδιον πλῆρες ὑπέβαλε, μήπω διὰ τῶν τμημάτων διελθὸν, ἐκρίθη νὰ δεευθυνθῇ εἰς τὰ τμήματα, καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ παρὰ τῶν δύο τούτων τυλάχιστον κατὰ τὸν κανονισμὸν ἔγκρισις, ἐνεργουμένων ἐξ ὑπαρχῆς τῶν διατάξεων, περὶ προτάσεων, τοῦ κανονισμοῦ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Πυλίας, τὴν ὁποίαν ἀνεκάλεσε μὲν οὗτος, ἀνέλαβε δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 51 τοῦ Κανονισμοῦ ὁ τοῦ Οἰτύλου, ὅστις πρὸς ὑποστήριξιν παρετήρησεν, ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ἐπὶ ταύτης, καὶ εὑροῦσα αὐτὴν σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν θέλησιν τῶν Ἑλλήνων παρεδέχθη αὐτὴν καὶ ὡς ἀξίαν συνιστᾷ ταύτην εἰς τὴν Βουλήν· παρεδέχθη αὐτὴν, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ φωτοφόρος ἡμέρα τῆς **25** Μαρτίου φέρει τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐαγγελισάσης καὶ κατὰ ταύτην ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θανάτου τὸν ἄνθρωπον ἠλευθέρωσε καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος ἐν τῷ ἅδῃ συνέθλασε πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἡ ἐπανάστασις ἡμῶν ἐξερράγη, καὶ ἐπίσης ἡ Ἕλληνες διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ὑψίστου τὴν κεφαλὴν τοῦ αἱματοβόρου λέοντος συνεθλάσαμεν καὶ τὴν κατοίδα ἡμῶν ἀπὸ τῶν αἱματοσταγῶν ὀνύχων τοῦ τυράννου διεσώσαμεν· ὅτι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος ἐνηργήθη, καὶ ὡς πρώτη ἐθνικὴ διὰ τοῦτο ἑορτὴ καθιερώθη αὕτη· ἕνεκα τούτων οὐ μόνον ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς καθ' ὅλην τὴν πρωτεύουσαν λόγος νὰ γίνηται πρέπει, μετὰ τὴν θείαν τελετὴν ἐν ὑπαίθρῳ, ἵνα συναθροίζωνται ὁ λαὸς καὶ ἀναμιμνήσκηται καὶ μακαρίζῃ τοὺς ἀειμνήστους καὶ σεβασμίους ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος πεσόντας, καὶ ἀπιθανατίζῃ τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων ἡρώων, ἀναζωπυρῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸν πάτριον ἐνθουσιασμόν· κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πρέπει μέχρις οὐρανοῦ νὰ ἀναρχώμεθα, καὶ μέχρι τῶν σπλάγχνων τῆς γῆς νὰ κατερχώμεθα, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν περὶ ἡμᾶς νὰ περιφέρωμεν τὰ ἀνδραγαθήματα καὶ τὰς θυσίας ἡμῶν ἀνακαλοῦντες. Προσβλέψατε τὰς εἰκόνας ταύτας, τὰς κύκλῳ προσηρτημένας, τὰς

περιεχούσας τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων καὶ ἀνδραγαθησάντων· καθορῶ αὐτὰς περιπομένας καὶ ἀπὸ τῆς τέρψεως σειομένας, καὶ φωνῆς ἀπ' αὐτῶν ἐξερχομένης ἀκούω, λεγούσης ὅτι ἐκτιμῶνται καὶ θέλουσιν ἐκτιμᾶσθαι αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ οἱ ἀγῶνες, καὶ ὅτι διατελοῦσιν ἀγαλλόμενοι ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Μακάρων, καὶ τὸ παράδειγμα αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς χορηγοῦντες προκαλοῦσι τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν εἰς ἀπομίμησιν τῶν πράξεών των· ὁ μὴ σεβόμενος τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πατρίδα μὴ ἀγαπῶν, κατὰ τούτων θέλει ἀντείπει, πέποιθα ὅμως ὅτι οὐδεὶς ἀντιρρήσιν τινα θέλει ἐπιφέρει, ἀλλὰ πάντες θέλουσι θεωρήσει τὴν πρότασιν ταύτην ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔποψιν, ὑφ' ἣν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν ἐθεώρησε ταύτην· ἐπρότεινε δ' ἐν τέλει νὰ προστεθῇ εἰς τὸν κανονισμὸν ἄρθρον ξεχωριστὸν, ὁρίζον τὸν τρόπον τῆς τελεσθησομένης ἑορτῆς.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ τὴν πρότασιν προτείνας ὡρονίμως ἀνεκάλεσεν αὐτὴν, κατιδὼν ὅτι ἐκ ταύτης ἔριδες καὶ διαιρέσεις νὰ προκύψωσι δύνανται καθ' ἁγίαν ἡμέραν, καθ' ἣν πρὸς ἕνωσιν πάντες νὰ ὁρμῶνται ὀφείλουσι· τὴν ἑορτὴν ταύτην ἑορτάζομεν καὶ ἤδη, καὶ λόγοι πάντοτε κατὰ τὰς ἑορτὰς ἀπαγγέλλονται ὡς καὶ προχθὲς, καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα τελοῦνται· ὁ ἀναλαβὼν τὴν πρότασιν, ὑπερβὰς τὴν εἰσήγησιν, δὲν περιωρίσθη εἰς μόνην τὴν ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου λόγου ἀπαγγελίαν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλας τῶν Νομῶν πάς πρωτευούσας ἐκ περισσοῦ ταύτην ἀπήτησεν· ἐπειδὴ ὅμως ἐκτὸς μὲν τοῦ Βουλευτηρίου τοῦτο ἀρχῆθεν τελεῖται, καθιερωθὲν ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς ἐθνικῆς διὰ Διατάγματος, ἐντὸς δὲ τοῦ Βουλευτηρίου, ἐὰν σχηματίζηται κύκλος τῶν Βουλευτῶν καὶ ἐκφωνῇ τὸν λόγον Βουλευτής τις, θέλουσιν ἐπέρχεσθαι διαιρέσεις καὶ ἀντιρρήσεις τῶν λεγομένων παρ' ἄλλων Βουλευτῶν, ὅταν μόνος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων τὸν λόγον τοῦτον συντάττων ἐκφωνῇ αὐτὸν, θέλουσι δὲ καταβαπανᾶσθαι πολλαὶ ἡμέραι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ λόγου τούτου μάτην, ὅταν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς προϋποβάλληται· διὰ ταῦτα προτείνω τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, ἵνα ἀρθῇ πᾶν ὅ,τι θέλει πιθανῶς φέρει ῥήξεις καὶ διαιρέσεις καθ' ἡμέραν ἀπαιτοῦσαν ἑνότητα διὰ τὸ ἅγιον καὶ χαριέστατον αὐτῆς.

Μετὰ τὸν προτείναντα τὴν πρότασιν, παρατηρήσαντα ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς ταύτην ἀνεκάλεσε δὲν ἦσαν οἱ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντες, ἀλλὰ διότι, καί τοι μὴ ἐγκρίνας ὡς ἀξιαπρε-

πὲς τὸ προχθὲς τελεσθὲν δράμα τῆς τελετῆς, ἐθεώρησεν ὅμως τὴν ὥραν παρελθοῦσαν, διότι εἰσήχθη μὲν ἡ πρότασις τὴν 13 Φεβρουαρίου, οὐδεὶς δὲ μέχρι τοῦδε λόγος ἐγένετο περὶ ταύτης, καὶ τοι πολλάκις σημειωθεῖσα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν· ὅτι ἀπέχων νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας, πολλὴν παρεγχύτης ὕλην, εἰς τὴν ἔκθεσιν μόνον ταύτην τῶν λόγων περιωρίσθη· ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι οἱ μὲν λόγοι οὗτοι δὲν φαίνονται οἱ κυρίως τὴν ἀνάκλησιν ὑπαγορεύσαντες, ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῶν λεχθέντων φῶτα παρεστάθησαν μὴ ἡ παραδοχὴ ταύτης διαιρέσεις καὶ ἐρεθισμοὺς προαγάγῃ, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ σήμερον περὶ τούτου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σκεφθῇ ὡριμώτερον

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Ἀνεγνώσθη ὡς ἀντικείμενον δεύτερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἡ συζήτησις τῆς προσθήκης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ εἰς τὸ Λ. Κεφάλαιον αὐτοῦ προταθεῖσα προσθήκη ἐκ δραχ. 200 διὰ τὸν συντάξαντα τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Λ. συνόδου τῆς Βουλῆς νέον, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, μὴ ἐπαρκεσάντων τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοῦτο· ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου ὅτι ὁ νέος οὗτος ἐκτὸς τοῦ πίνακος τούτου καὶ ἕτερον καθ' ὕλην συντάττει, διὰ τοὺς ὑπαίους οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰς 200 δραχμὰς καὶ τὴν εὐχαριστησιν τῆς Βουλῆς θέλει λάβει, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β'. Κεφαλαίου· οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὴν ἔκθεσιν δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 2

» Συνδρομαὶ ἐξωτερικῶν ἐφημερίδων δραχ. 600. »

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἀνεγνώσθη· ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ μέρους τούτου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη ἑνὸς μεγάλου φανοῦ εἰς τὴν ἔξω θύραν, ἑνὸς ἐντὸς τοῦ περιβόλου πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ καταστήματος μέρος, καὶ ἴσως κατασταθῇ ἀνάγκη καὶ ἑτέρου, ὅπου ἀπεφασίσθη τὸ μέρος τοῦ ἀρχείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ προτάσει αὐτοῦ νὰ ἐγκριθῶσι καὶ ταῦτα, καὶ τὸ δι' αὐτὰ ἀπαιτούμενον ἔλαιον, καὶ ἀντὶ 50

δραχμῶν νὰ χορηγηθῶσιν 150, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

» Ἄρθρ. 4.

Διὰ φανοὺς καὶ ἔλαιον αὐτῶν δραχ. 150, »

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου· μηδενὸς δὲ καὶ εἰς τοῦτο ἀντειπόντος, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως

Ἄρθρ. 6.

Δι' ἀγορὰν βιβλίων δραχ. 600.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι τὸ κεφάλαιον, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ σιδηροῦν κιβώτιον, ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Κ. Ἐϊχτὰλ καὶ τῶν περὶ ἀγορᾶς βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχειοθήκης συμφωνιῶν, δὲν ἀρκεῖ, καὶ πρέπει νὰ προστεθῶσι πρὸς τοῦτο ἔτι δραχμαὶ τετρακόσιαι δραχ. 400.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον καὶ ἡ μνησθεῖσα ποσότης τῶν τετρακοσίων δραχμῶν πρὸς τοῦτο.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Γ'. κεφαλαίου.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένη ποσότης ἐκ δραχ. 288 εἶναι ὀλίγη, καὶ προτείναντος τὴν αὔξησίν της εἰς δραχμὰς τετρακοσίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1.

1) Διὰ τὰ διάφορα ἔπιπλα τῆς Βουλῆς καὶ ἔξοδα ἁμαξῶν διὰ τὰς εἰς τὰ Ἀνάκτορα στελλομένας πρεσβεύσεις καὶ ἄλλας περιστάσεις δραχ. 400.

2) Τὸ δι' ἀπροόπτους δαπάνας κεφάλαιον τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου ηὐξήνθη εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας πεντήκοντα, παρεδέχθη δὲ ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως.

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 3000.

Ψηφοφορίας δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δ. Κυριακίδου καὶ Ι. Τομαρᾶ ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου γενομένης, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 68 παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ὅλον τῶν καθ' ἕκαστα κονδυλίων τῆς συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, ὡς ἐψηφίσθησαν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Κλίμακας	ἀπὸν
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίτσας	ἀπὸν	Θ. Μαρκιζίνης	»
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ζ. Ι. Βάλσης	Ν.	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὸν	Β. Καραγιάννης	Ν.
Μ. Α. Κατῆς	Ν.	Ι. Ζάρκος	ἀπὸν
Δ. Τζάκρης	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Ι. Κυριακός	ἀπόντες
Ι. Βλάσσης	ἀπὸν	Γεωργ. Νοταρᾶς	
Ι. Κωλέττης		Α. Νοταρᾶς	
Α. Μεταξᾶς	ἀπὸν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὸν	Ἐμ. Τσοῦχλος	ἀπὸν
Ι. Καραγιαννόπουλος	»	Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κυριακίτης	Ν.
Α. Λαπουσιάδης		Σ. Πάγκαλος	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὸν	Κ. Θ. Καλκοτρών.	Ν.
Δ. Τζερκουράκος	Ν.	Δ. Πλαπούτας	ἀπόντες
Γ. Κονδύλης	Ν.	Κ. Δελιγιάν.ης	
Κ. Φασίτζας	Ν.	Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ι. Κράνιδης	Ν.	Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	ἀπόντες	Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Α. Ζῶτος		Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπὸν
Νίκος Θέου		Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἀπὸν	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης	
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.

Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὸν	Φ. Ἰωάννου	ἀπὸν
Π. Παππατζώνης	ἀπὸν	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	
Π. Δαρειώτης	Ν.	Κ. Περδικόπουλος	ἀπὸν
Νικήτ. Σταματελόπ.	ἀσθενὴς	Ι. Ταταράκης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὸν
Ι. Φαρμάκης	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπὸν
Κ. Βέϊκος	ἀπὸν	Ν. Καλλέργης	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὸν
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.	Ἀμβρ. Σκαφαμάγκας	ἀπὸν
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.	Ι. Στάϊκος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ν.
Σ. Μαρότζης	ἀπὸν	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὸν
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.	Α. Καζάκης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀπὸν
Χ. Καπετανάκης	ἀπὸν	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Κ. Ζαρειρόπουλος	ἀπὸν	Γ. Λοκὸς	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὸν	Δ. Χαντζίσκος	ἀπὸν
Κ. Τζερτίδης	ἀπὸν	Γ. Γριζάνος	ἀπὸν
Δ. Κουμανιώτης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπὸν
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζιώτης	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Παππακιώσας Τζαμάλας	ἀπὸν	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὸν	Κ. Κανάρης	
Γ. Μπάστας	ἀπὸν	Γ. Δ. Σταματάρας	ἀπὸν

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, α) τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἀγροτικοῦ σχολείου, ἐν Τίρυνθι, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν μέχρι τῆς αὔριον τυπωθεῖσα διανεμηθῇ εἰς τοὺς Κ. Κ. Βουλευτὰς, καὶ β'. τὴν συζήτησιν δύο ἐκ τῶν παλαιῶν ἐκκρεμῶν ἐκθέσεων, μὴ συζητηθεισῶν μέχρι τοῦδε, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος.
Μελ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 29 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π.μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν **89** ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος **18** ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ δεκαπενθήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Μεγαλουπόλεως Κ. Ν. Σταματελόπουλον ἀσθενοῦντα πρὸς ἀναψύξιν, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Ἐπροτάθη παρά τινος μὲν νὰ μὴ δοθῇ ἄδεια ἀπουσίας εἰς τινα, ἀφοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων περιορισθῇ εἰς τοὺς ἑβδομήκοντα πέντε, ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἐλλείψεως Βουλευτῶν κατασταθῇ τὸ σῶμα ἐλλειπές, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καὶ τῆς Διακαινησίμου ἡ Βουλὴ θέλει ἀργεῖ, καὶ πᾶσα προσοχὴ νὰ ἐπισταθῇ ἵνα μετὰ τὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδα πλήρης διατελῇ ἡ Βουλή.

Ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἀταλάντης Κ. Τ. Σαντᾶν ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν θεωρῇ συζητητέαν τὴν γενομένην πρότασιν περὶ συστάσεως ἡμεριδος τῶν συζητήσεων πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν, ἵνα καὶ ἐνημέρως ταῦτα ἐκτυπόνωνται καὶ τὸ Γραφεῖον εὐκολύνηται, παρὰ πλειόνων τῶν δύο τμημάτων ἐγκριθεῖσα· ὥστε μετὰ τοῦτο σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῶν τὴν πρότασιν ταύτην περιεχόντων, καὶ συμφώνως μ' αὐτὴν καὶ τὸ σχέδιον τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει ἐνεργηθῇ μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων κατ' αὐτὸ ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἐπιφορτίζεται τὸ Προεδρεῖον νὰ συντάξῃ εἰς τακτήματα πρὸς συζήτησιν καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτάς, διὰ τὰ περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, ὅπως προστεθῇ ἡ ἀνήκουσα πρὸς τοῦτο εἰς τὸν Κανονισμὸν διάταξις.

Ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο τὴν πρότασιν συζητητέαν, παραδεχθεῖσα τὰ ἀνωτέρω.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔλυσεν ἤδη τὸ περὶ Σεπτεμβριανῶν Ἀξιωματικῶν ζήτημα, ἀφορῶν τὸ Λ. τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως ψήφισμα καὶ ἐνέκρινε μὲν τὸν ὑποβληθέντα εἰς αὐτὴν κατάλογον, ἐζήτησε δὲ περί τινων πληροφορίας· οὐχ ἧττον ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Σεπτεμβρίου ὄχι τὸν ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος διδόμενον εἰς αὐτοὺς μισθὸν τῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ τὸν τοῦ βαθμοῦ λαμβάνουσιν· ἂν δὲ λόγος τούτου ἀντιστάττηται ἡ μήπω καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας ψήφισις τῆς πιστώσεως, ἄπορον πάλιν μένει, πῶς ἄνευ ταύτης καὶ ὁ τοῦ βαθμοῦ μισθὸς δίδεται, διότι ἂν παρανόμει, χορηγοῦν εἰς αὐτοὺς τὸν τῆς ἐνεργείας ἄνευ πιστώσεως, παρανομεῖ καὶ ἤδη καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ βαθμοῦ δίδον εἰς τούτους. Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ὀφείλει κατ' ἐπανάληψιν περὶ τούτου ν' ἀποφανθῇ καὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀντίγραφον εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ πέμψῃ, ἵνα μὴ στερῶνται μικρῶν ἀποδοχῶν ἄνθρωποι χρῄζοντες αὐτῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ἄνευ τῆς προσθέσεως ν' ἀντιλέξῃ εἰς ταῦτα, ὅτ ιοὐδὲν τὴν γενομένην παρατήρησιν προὐκάλει, πληρονομένων τῶν μισθῶν τοῦ τε βαθμοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ εἰς τούτους, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ ἤδη ὅτι, ἀφ' ἧς τὸ ζήτημα τοῦτο παρὰ τῆς Βουλῆς ἐλύθη, ὀλίγαι παρῆλθον ἡμέραι· ἐπειδὴ δὲ οἱ μισθοὶ δίδονται κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑπομένου μηνός, δὲν ἔληξε δ' ὁ μὴν ἔτι ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίσῃ, ἂν δίδηται εἰς αὐτοὺς καὶ ὁ τῆς ἐνεργείας μισθός, ἢ τοὐναντίον. Ἔτι δ' ἀγνοεῖται τί περὶ τούτου ἐγένετο κατὰ τὸν πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου συνταχθέντα προϋπολογισμόν, καὶ ἂν καὶ τὴν περίστασιν ταύτην προεῖδον· γνωστὸν δὲ μόνον εἶναι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας ἔλαβε καὶ τὴν ἀναγκαίαν προπαρασκευὴν ἐνήργησεν, ἵνα καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο λυθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικειμένων συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως πρωτύπου Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθα, κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἀντεῖπε· γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπ' αὐτῆς κατὰ τὸν κανονισμὸν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Φλίσσα καὶ Γ. Γουλιμῆ, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδίχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ἀγρονομικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθα, Ναὶ, ἢ Ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Κλίμακας	ἀπὼν
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Σίλβεστρος Στερνάκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γριβᾶς	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Β. Πετμεζᾶς	ἀσθενὴς
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Α. Πετμεζᾶς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Πλ. Παπαδάκης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ν.	Β. Νικολαΐδης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς		Ν. Φλέσσας	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπὼν
Π. Ράγκος	Ν.	Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Α. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Ἐμ. Τσοῦχλος	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ι. Κανδύλης	ἀπὼν	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.	Σ. Βάγκαλος	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Ι. Κρανιδῆς	ἀπὼν	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιολδάσης	ἀπὼν	Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Δ. Ζῶτος	ἀπὼν	Ν. Μπούκουρας	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.	Δ. Κορφιωτάκης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἀπὼν	Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Δ. Κρεατσινίτης	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαχτᾶς	Ν.

Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Π. Βάρδαγλους	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Π. Παππατζώννης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Προβελέγιος	ἀπὼν
Π. Καλαμαριώτης	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Νικητ. Σταματελόπ.	ἀσθενὴς	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπὼν	Ν. Καλλέργης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	Ν.	Στεμάτιος Δάρρας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βάϊκος	ἀπὼν	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Μ. Ἰατρός	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Στάϊκος	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γ. Κανδυας	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Σ. Μπαρούζης	ἀπὼν	Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Μπρεδίλης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δρόσος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	ἀπὼν	Γ. Δακός	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν	Δ. Κριεζῆς	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπὼν	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Γ. Γριζάνας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Τζερτίδης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Δ. Καυμανιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Α. Μαυκόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ, καθ' οὗ ἀντιλέγων τις παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον αἱ τοῦ ὑριστῶτος Ἀγροκηπίου καὶ Ἱπποφορβείου γαῖαι ἐνώνονται καὶ θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸ καθιστάμενον ἤδη κατάστημα. Ἐνῶ δὲ ἡ Τίρυνς ἔχει 4,000 στρέμματα πελαιὰ, ἑξακισχίλια δηλονότι νέα, τὸ δ' Ἱπποφορβεῖον 14,000 κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας παρὰ τοῦ Γεωμέτρου καταμετρήσεις, εἰς τὴν ἔκθεσιν παρατηρεῖται ὅτι ὁ Κύριος Πρώτος κατεμέτρησε καὶ εὗρε τὰς μὲν πρώτας 4,300 στρέμματα Βασιλικὰ, τὰς δευτέρας δὲ 5.173 μόνον. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὑπονοίας τινὰς εἰς πάντα ἀφίησι, διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτουμένων γαιῶν εἰς ἕνα

στρεμμάτων ἀριθμὸν δέκα ἢ καὶ πλειόνων χιλιάδων, καὶ ν' ἀποδοθῇ τὸ ποσὸν μόνον τοῦτο, καὶ οὐχὶ τὸ ἤδη ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀναβαῖνον εἰς εἴκοσι χιλιάδας στρεμμάτων, ἀπαιτοῦν εἰς καλλιέργειαν 200 βόας καὶ ἰσαρίθμους ἄνδρας γεωργούς, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις δὲν εἶναι δυνατὴ, ὡς καὶ ἄλλα ἐν Εὐρώπῃ τοιαῦτα καταστήματα ὡρισμένον καὶ σμικρότατον ἀριθμὸν στρεμμάτων ὑφ' ἑαυτὰ ἔχουσι, καὶ αὐταὶ αἱ εἰς τὸ μεγαλείτερον τῶν Εὐρωπαϊκῶν τοιούτων καταστημάτων, τὸ τῆς Ἑλβετίας, ἀνήκουσαι γαῖαι, δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 10,000 στρέμματα.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, μόνον ἡ θέσις τῆς Τίρυνθος εἶναι κατάλληλος, διότι αὕτη ἔχει ὑφ' ἑαυτὴν γαίας πρώτης ποιότητος, ἔχει πλησίον καὶ διαφόρων ἄλλων ποιοτήτων, ὧν τὰ ἀγροκήπια χρήζουσιν· ἀντὶ λοιπὸν τῶν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀποδιδομένων γαιῶν ἀπὸ τῆς Τίρυνθος μέχρι τοῦ ἱπποφορβείου, πολλὰς ἀποφερουσῶν καὶ δυναμένων νὰ ἀποφέρωσιν ὠφελείας εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς καλλιεργητὰς, καὶ ἀναγκαιοτάτων τὰ μέγιστα εἰς τοὺς στερουμένους γαιῶν γεωργοὺς τῆς Ἀργολίδος, ἐδύναντο νὰ ἀποδώσωσι τὰς ἀπὸ τῆς Τίρυνθος μέχρι τοῦ κήπου τοῦ μακαρίτου Μιαούλη ἐθνικὰς γαίας, ἀκαλλιεργήτους διατελούσας, τῶν ὁποίων τὸ χόρτον μόνον ἐνοικιάζεται, καὶ αἵτινες διὰ τοῦτο μικρὰν ἀποφέρουσιν ὠφέλειαν. Διὰ ταῦτα ἐκ τῶν γαιῶν τούτων προτείνω ποσὸν ὡρισμένον στρεμμάτων νὰ ἀποδοθῇ, ἂν τοῦτο δὲ δὲν ἀρέσῃ, νὰ ἐκταθῇ ὄπισθεν τῆς Τίρυνθος, ἔνθα ἐπίσης γαῖαι τοιαῦται ὑπάρχουσιν.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀντιλέγων εἶπεν ὅτι παρ' ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβεν ἔκθεσιν περιλήψιν ἀκριβοῦς τοιαύτης καταμετρήσεως τοῦ Κ. Πρωΐου περιέχουσαν, καὶ ἀντὶ πάσης τοιαύτης ἰδέας, τὴν ὁποίαν ὁ προαγορεύσας ἐξέφρασε, διατελεῖ πειθόμενος περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. Πρωΐου συνταχθείσης ἐκθέσεως, περὶ τῆς ἀτελείας δὲ τῶν ἀλλοθέν ποθεν εἰσαχθεισῶν ἡμῖν περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν γαιῶν πληροφοριῶν. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτων ὀφείλουσι μὲν οἱ νομοθετοῦντες τὰς γενικὰς τῶν Νόμων βάσεις νὰ ὁρίζωσι, δικαίωμα δὲ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας νὰ εὑρίσκῃ καὶ ὁρίζῃ εἰδικώτερον αὐτάς· ἐπὶ πᾶσι δὲ, οὐδέποτε νὰ ἐπιδιζηθῶμεν πρέπει φειδωλοὶ διὰ τὸ ἱερὸν καὶ μέγα τοῦτο κατάστημα· ἔχοντες μάλιστα ἀφθόνως τὰς ἀπαιτουμένας ὕλας, τῶν ὁποίων χρήζει, δὲν ἐδυνάμεθα νὰ κάμωμεν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἤδη εἰσαγομένης ἐπικουρίας· θεωροῦσα δ' ἡ Βουλὴ μὴ συμφωνον πρὸς τὸν προταθέντα σκοπὸν τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορούσαντος, ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ

τὸ Νομοσχέδιον, διότι αἱ ζητούμεναι τῶν γαιῶν ἐκτάσεις εἶναι ἀναγκαῖαι· καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ἕκαστος θέλει σχηματίσει, ἅμα ἀναγνώσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Πρωΐου συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν, τὸ σύστημα τῆς εἰσαχθησομένης καλλιεργείας ἀναπτύσσουσαν καὶ μικτὸν τοῦτο ὁρίζουσαν ἐξασκούμενον ἐπὶ γαιῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μεταδοσόντων τὴν τέχνην νέων καὶ ἐπὶ γαιῶν πρὸς παραγωγὴν τῶν δαπανῶν τοῦ καταστήματος.

Ἐπέμεινεν ὅμως ὁ κατὰ τοῦ ἄρθρου πρῶτον ἀντειπὼν, ἐπαναλαβὼν ὅτι ἐὰν ζητηθῇ ἡ εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εὑρισκομένη τοῦ Γεωμέτρου ἔκθεσις, θέλει εὑρεθῇ ὅτι μετὰ καταμέτρησιν εὑρέθησαν αἱ μὲν τοῦ ἀγροκηπίου 6000 στρέμμ. Βασιλικὰ, αἱ δὲ τοῦ ἱπποφορβείου 14,000 ἢ 17,000, διότι ἐκτείνεται μέχρι τοῦ Κιοσκίου καὶ τῆς κώμης Σερεμέτι· ὅτι εἰς τὴν Ἀργολίδα λαὸς κατοικεῖ πολὺς, τὸν ὁποῖον δὲν ἱκανοποιοῦσιν αἱ ὑπαρχοῦσαι διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, διότι ἐκεῖ ἐπραγματοποιήθησαν αἱ πλείους τῶν φαλαγγιτῶν προικοδοτήσεις, καὶ αὐταὶ τῶν Κρητῶν καὶ τῶν νεοφωτίστων, αἱ πολλὰς χιλιάδας στρεμμάτων ἀπὸ τὴν ἀνάγκην αὐτῶν ἀφαιρέσασαι· ταῦτα δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἀληθεύουσιν, ὥστε ἐφ' ὅλων τούτων πέντε δραχμὰς ἀνὰ στρέμμα νὰ δοθῶσι δύνανται· εἰκάζεται δὲ ὅτι ἀντὶ νὰ περισταλῶσιν αἱ ἐνεργούμεναι ἤδη καταχρήσεις θέλουσιν αὐξήσει, καὶ θέλουσιν ἐπισυμβαίνει τὰ αὐτὰ σχεδόν. Διεβεβαίωσε δὲ καὶ τὸν ἐρωτήσαντα, ἂν εἰς τὸ ἀπὸ Τίρυνθος μέχρι τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ Μιαούλη διάστημα εὑρίσκονται ἐπιτήδειοι γαῖαι εἰς κατασκευὴν τεχνητῶν λειβαδίων, ὅτι εὑρίσκονται, διότι καὶ ἐπὶ τῆς τυραννίας οἱ Ὀθωμανοὶ ἐκεῖ τὰ καλλίτερα εἶχον λειβάδια.

Ἀντέλεξεν ὅμως ἄλλος ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, οὐδένα πολιτικὸν σκοπὸν ὑποκρύπτον, ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἐπροτάθη· ἡ ἰδέα δ' αὐτοῦ ἐγεννήθη πέρυσιν, ὅτε τὸν Κ. Πρωΐον, ἐλθόντα ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ προτιθέμενον εἰς τὴν μὴ ἐλευθέραν Ἑλλάδα νὰ μεταβῇ εἰς τοιοῦτον σκοπὸν, πολλοὶ ἀπέτρεψαν, προτρέποντες αὐτὸν νὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα, ἵνα ὠφεληθῇ ὁ τόπος ἀπὸ τῶν γνώσεων αὐτοῦ· διατελῶν τότε μέλος τῆς Βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεσκέφθη μετὰ τοῦ Κ. Πρωΐου, διοριαθέντος καὶ τότε ὡς μέλους, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τὴν ἀνάγκην καταστήματος τοιούτου πάντες συνησθάνθησαν· Διαφωνίας δὲ γεννηθείσης, ἂν ἐνταῦθα τοῦτο νὰ συστηθῇ πρέπει διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ἀναγκαίων καθηγητῶν, ἢ εἰς Τίρυνθα διὰ τὴν ἀπαιτουμένην τῶν

γαιῶν ἔκτασιν, ἐνηργήθη ἐπίσκεψις τῶν τε ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν Βοτανικοῦ κήπου καὶ ἰδιοκτησιῶν τοῦ Ῥούφ, καὶ τῆς Τίρυνθος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κ. Πρωΐου, τάς τε γαίας αὐτῆς καὶ τοῦ ἱπποφορβείου καταμετρήσαντος, καὶ τὰς ποιότητας αὐτῶν διακρίναντος· καὶ μετὰ τὴν γενομένην ὑπὲρ τῆς Τίρυνθος γνωμοδότησιν, ἐλθὼν ὁ νέος τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς διέταξεν οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς γεωργικῆς τὸ κατάστημα τοῦτο νὰ συστηθῇ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς θεωρητικῆς, καὶ πρὸς τοῦτο συνετάχθη τὸ παρὸν Νομοσχέδιον. Ὁ Προαγορεύσας ἀνέφερεν ὅτι αἱ γαῖαι εἶναι πλείους τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Πρωΐου ἀνευρεθεισῶν, ἀλλὰ πιθανῶς λάθος τι εἰς τὴν γενομένην ὑπὸ τούτου καταμέτρησιν νὰ παρεισέρρυσεν· ἂν δ' ἐγίνοντο καὶ γίνωνται κατ' χρήσεις τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν ἀνάγκην νὰ συνυπάγηται εἰς τὸ συνιστώμενον κατάστημα καὶ τὸ ἱπποφορβεῖον· ἤδη ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει μόναν νὰ συνυπάγωνται ἀμφότερα τὰ ὑφεστῶτα καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ Ἱπποφορβείου εἰς τὸ καθιστώμενον διὰ τοῦ Νομοσχεδίου· ἂν δὲ αἱ χορηγούμεναι γαῖαι ἦναι πλείους τῶν ἀναγκαιουτῶν, εἰς τὴν Συζήτησιν τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς Νομοσχεδίου δύναται νὰ σκεφθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους· πρὸς δὲ, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ καταστήματος τούτου δὲν θέλει ἀπαγορευθῇ νὰ ἐνοικιαζωσι τὰς γαίας· καὶ οἱ κάτοικοι, ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως πάντοτε νὰ καλλιεργῶσι κατὰ τὸν νέον τρόπον· ἐπειδὴ δὲ εἶδος τοῦ σκοποῦ τῆς γεωργίας εἶναι καὶ ὁ τῆς κτηνοτροφίας, διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν τὸ κατάστημα εἰς μόνας τὰς εἰς τὸ ὑφεστὼς ἀγροκήπιον προσηρτημένας γαίας, ἀλὰ καὶ τὰς εἰς τὸ ἱπποφορβεῖον νὰ παραχωρήσωμεν ὀφείλομεν, λίαν καταλλήλους εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ἀναδειχθείσας· ἀφ' οὗ μάλιστα, τοσαῦτα ἡ Κυβέρνησις εἰς οἰκοδομὰς ἐδαπάνησε, καὶ αὗται ἀλλαχοῦ νὰ μετενεχθῶσι δὲν εἶναι δυνατόν.

Τὸν προλαλήσαντα ἀντιρρούων ἕτερος ἐξέθηκεν ὅτι, ἂν καὶ δὲν προτίθεται νὰ λαλήσῃ κατὰ καταστήματος τοσαύτας ὠφελείας εἰς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἐπαρχίαν του ἰδίως ὑποσχομένου· καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τοῦ ὁποίου παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπε, ὑφίσθη, ὡς Βουλευτὴς ὅμως τοῦ Ἄργους, καὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καλλιον ἄλλων γνωρίζων, οὐδόλως τὸ 1 τοῦ νομοσχεδίου παραδέχεται ἄρθρον· διότι ἐνῷ δι' αὐτοῦ παραχωρεῖται εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ διευθυντοῦ, μὴ ἔχοντος ἤδη οὔτε βοῦν ἕνα, οὔτε μαθητὰς, οὔτε ἐργαλεῖα, περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας

στρεμμάτων γῆ ἀρίστης ποιότητος, οὐδεὶς ἐν αὐτῷ φαίνεται ὅρος, τὸν τρόπον τῆς χρήσεως ὁρίζων· ὅτι μολονότι δὲν δυσπιστεῖ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Διευθυντοῦ, φρονεῖ ὅμως ὅτι διὰ τὸ πολύτιμον τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν καὶ τὴν ἄπειρον αὐτῶν ἔκτασιν, καὶ πρὸς εὔκολον ἔλεγχον τῶν προκυφουσῶν ἐκ τοῦ νέου τῆς καλλιεργείας τρόπου ὠφελειῶν, ἔπρεπε πρῶτον νὰ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τὸν τῆς διαχειρίσεως τρόπον ὁρίζον, ἢ τοὐλάχιστον τὸ ὑπὸ συζήτησιν τὰ τοιαῦτα νὰ περιέχῃ ἔπρεπε· τούτου δὲ μὴ γενομένου οὐδόλως τὰ στρέμματα ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσι πρέπει, διότι οὔτε ἀνάγκη τοσούτων διὰ τὸ σχολεῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχει, οὔτε ἡ Κυβέρνησις δεσμεύεται νὰ ἐνεργήσῃ αὔξησιν διὰ νομοσχεδίου, ἐὰν ὁ χρόνος ἀναγκαίαν ταύτην καταδείξῃ· ὅτι παραδεχομένου τοῦ ἄρθρου ὡς ἔχει, καὶ τὸ δημόσιον πολλὰς θέλει ὑποστῇ ζημίας, καθόσον πολλαὶ χιλιάδες στρεμμάτων θέλουσι μένει ἀκαλλιέργητοι, καὶ οἱ κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἀνέκαθεν γαίας καλλιεργοῦντες ἰδιῶται, καὶ δικαιώματα ἐπὶ τούτων ὅτι ἐπιτήσαντο νομίζοντες, εἰς δικηκαὶ πρὸς τὸν διευθυντὴν θέλουσι διατελεῖ πάλιν καὶ δίκας, καὶ πολλὰς θέλουσιν ὑρίσταθαι καταδίκας, τούτου μὲν ὡς ἐθνικὰς καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ καταστήματος περιλαμβανομένας τὰς γαίας ταύτας ἀπαιτοῦντος, ἐκείνων δὲ, διὰ τὸ ἀόριστον τῶν ὁροθεσιῶν, ὡς οἰκείας ἀντιποιουμένων· ὅτι μακρᾶς κυβερνητικῆς ἐργασίας πρὸς καταμέτρησιν τῶν γαιῶν τούτων, πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ὅρων καὶ διαγραφὴν τῶν πλευρῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθείσης, καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας θέλουσιν ἐπιγραφῆ ἀδικήματα σκανδαλώδη καὶ ἐπιζήμια, καὶ τὸ δημόσιον θέλει ζημιωθῆ, καὶ ταῦτα ἡ Βουλὴ περὶ τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φροντίζουσα νὰ προλάβῃ ὀφείλει· ὅτι προλαμβάνονται ταῦτα, ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἀναβολὴν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ἐπί τινας ἡμέρας, τὸ δ' Ὑπουργεῖον φροντίσῃ διὰ τῶν καταλλήλων μέσων καὶ ἀρχῶν νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁροθεσίαν τῶν Γαιῶν τούτων μεθ' ἣν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης πράξεως τὸ περὶ συστάσεως σχολείου νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον· ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ τὰς ζημίας τοῦ δημοσίου, εἶπε, θέλομεν προλάβει, καὶ εἰς κατάστασιν θέλομεν εἰσθαι, γνωρίζοντες τί παραχωροῦμεν, νὰ κατανοήσωμεν τὰς ἐπαγγελλομένας μεγάλας ἐκ τοῦ νέου τῆς καλλιεργείας τρόπου ὠφελείας, καὶ τὰ εἰς τοὺς ἰδιώτας προσγεννησόμενα ἀδικήματα θέλομεν ἀποτρέψει ἄλλως, καὶ ὁ διευθυντὴς

δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ παράσχῃ τι, καθόσον οἱ κατέχοντες ἀνέκαθεν γαίας ἰδιῶται στερούμενοι ταῦτα τυχαίως, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς νομίμου κατακτικῆς ὁδοῦ, θέλουσι βλάπτει παντοιοτρόπως τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, καὶ αἱ προκύψουσαι πρὸς τὸ δημόσιον ζημίαι μέγισται διὰ τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι. Περαίνων τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι συμφωνεῖ μὲν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, προτείνει ὅμως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας, ἵνα ἡ καταμέτρησις καὶ ὁροθεσία τῶν ῥηθεισῶν γαιῶν ἐνεργηθῇ.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ἕτερος εἰπὼν ὅτι οὐδὲν ἐκ τῆς ἀγορεύσεως ἀμφοτέρων τῶν προλαλησάντων Βουλευτῶν ἤρχουν νὰ ἐννοήσῃ ἠδυνήθη. Ἀλλὰ τελευταῖον διασαφήσεις τινὰς ζητήσας ἔμαθε ὅτι ἀμφότεροι περὶ ἀναβολῆς τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου νὰ λαλήσωσι προεθέντο, καὶ τοῦτο διὰ νὰ καταμετρηθῶσι πρότερον αἱ γαῖαι, ἵνα μὴ οἱ κάτοικοι εἰσέρχωνται ἐντὸς αὐτῶν ἀγνοοῦντες τὰ ὅρια καὶ ζημιῶνται εἰς δίκας περιπλεκόμενοι· ὅτι οὐδόλως ἱκανοὶ οἱ λόγοι οὗτοι πρὸς ἀναβολὴν νομοσχεδίου κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰσαχθέντος εἰσί, διότι ὅλοι, εἶπεν, οἱ Βουλευταὶ ἐνθυμοῦνται, ὅτι συζητουμένου πέρυσι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐζητήθη πίστωσις ἐκ δραχμῶν 50,000 ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου τούτου· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τότε ὑπέβαλεν ἔκθεσιν αἰτιολογικὴν, ἐν ᾗ περιεγράφετο ἡ ἕκτασις τῶν γαιῶν, ὁ σκοπὸς τοῦ σχολείου, τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, καὶ αἱ προσδοκώμεναι ὠφέλειαι. (ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν) ἐντεῦθεν ἐξάγεται, προσέθηκεν, ὅτι ἡ σύστασις τοιούτου σχολείου πρὸ πολλοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐγινώσκετο, καὶ δὲν ἀπελείπετο ἄλλο τι πρὸς πραγματοποίησιν, εἰμὴ ἓν Νομοσχέδιον, ὅπερ καὶ καθυπεβλήθη· δι' αὐτοῦ δὲ προτείνεται ἡ σύστασις ἀγροτικοῦ σχολείου τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς γεωργικῆς, συμπεριλαμβανομένων πρὸς τοῦτο τῶν γαιῶν τοῦ τε ἀγροκηπίου καὶ τοῦ ἱπποφορβείου· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντεῖπεν, οὐδὲ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν τούτων ἐζήτησε, μόνος δ' ὁ προλαλήσας τὴν καταμέτρησιν τούτων ἀπῄτησε, παρατηρεῖ ὅτι καὶ τοῦτο νὰ θεραπευθῇ δύναται, καθόσον ἡ Βουλὴ καὶ σήμερον ἀκόμη πρὸς θεραπείαν τῶν δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἐρίδων καὶ ἀδικιῶν ὡς ἐκ τοῦ μὴ προσδιορισμοῦ τῶν ὅρων δύναται νὰ ὁρίσῃ δι' ἀκροτελευτίου ἄρθρου ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ. ὅτι αἱ προσαρτηθησόμεναι γαῖαι θέλουσι καταμετρηθῆ καὶ ὁροθετηθῆ· ἄλλως τε καὶ αὐτὸς πιστεύει καὶ ὅλοι παραδέχονται ὅτι οὐδόλως ὑπὸ τῶν κατοίκων τὰ ὅρια

τῶν γαιῶν τούτων ἀγνοοῦνται· πρὸς τοὺς διϊσχυρισαμένους δὲ δὲ ὅτι αἱ προσηρτημέναι εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα ἐθνικαὶ γαῖαι δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν διάκρισιν ἑνὸς Διευθυντοῦ, δυναμένου νὰ τὰς ἐνοικιάζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν, καθόσον καὶ πρότερον οὕτω διαχειριζόμεναι οὐδὲν πρὸς τὸ δημόσιον προσέφερον ὄφελος καὶ μυρίαι συνέβαινον καταχρήσεις, παρετήρησεν ὅτι οὐδόλως ἀληθεύει τοῦτο, καθόσον ἐκ τινος σημειώσεως περὶ προσόδων τῶν γαιῶν τούτων ἐξαχθείσης ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ πρὸς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν διαβιβασθείσης, ἐξάγεται ὅτι αἱ γαῖαι αὗται ἐνοικιαζόμεναι προσέφερον εἰς τὸ δημόσιον εἰσόδημα ἐκ 38,000 χιλιάδων δραχμῶν, ὅπερ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, μολονότι καὶ ἐλάχιστον ἂν ἦτον, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπωφελεστέρας αὐτῶν διαχειρίσεως· ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διορισθεῖσαν νὰ ἐξετάσῃ τὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν γαιῶν τούτων τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἔκθεσιν τοῦ νῦν διευθυντοῦ, ἐπείσθησαν καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου, καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων ὑπ' αὐτοῦ, παρ' ὅλων ἱκανοτάτου καὶ τιμιωτάτου ἀναγνωριζομένου· ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τῶν χωρικῶν τὰς καλλιεργουμένας παρ' αὐτῶν γαίας, διότι ταύτας μέχρι σήμερον ἡ Κυβέρνησις κατεῖχε· μολονότι δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῶν γαιῶν τῶν εἰς τὸ σχολεῖον παραχωρηθησομένων καὶ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διαχειριζομένων, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι καὶ δυνατὸν ἂν ἦτον τὸ δημόσιον συμφέρον ἀπαιτεῖ ὥστε νὰ καλλιεργῶνται αὗται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, καθόσον διὰ τοῦτο πλείονα θέλουσιν παραγάγει πρόσοδον, ἢ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν· ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις μένει πάντοτε ἐλευθέρα νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας τὴν καλλιέργειαν τούτων, ἂν τοῦτο ἀναγκαῖον κριθῇ, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἔπραττεν· ὅτι μολονότι τινες ἐδείξαν δισταγμοὺς ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ διευθυντοῦ, παρατηρεῖ ὅμως πρὸς ἡσυχίαν των ὅτι οὗτος καθόσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν παράτε ποῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ θέλει ἐπιτηρεῖσθαι ἐφόρου· διὸ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου καὶ κατὰ τῆς ἀναβολῆς. Ἁπάντων δὲ κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τοὺς ζητοῦντας νὰ ὁρισθῇ μικρόν τι ποσὸν γαιῶν εἶπεν, ὅτι τὸ παρὸν Νομοσχέδιον δὲν εἶναι ὁ οἰκεῖος τόπος, ἐνῷ τοῦτο νὰ ὁρισθῇ πρέπει, καθόσον τὸ αὐτὸ προσωπικὸν ὅπερ καὶ πρότερον ὑπῆρχε, καὶ παρ' αὐτοῦ σήμερον προτείνεται· ὅτι ἡ Βουλὴ

ὑπερίζουσα τὸ Νομοσχέδιον ἐνοεῖ ὡς παραχωρητέας τὰς ὑπαρχούσας καὶ πρότερον γαίας, καθόσον ὁ ὁρισμὸς καὶ προσδιορισμὸς αὐτῶν δὲν εἶναι ἔργον τῆς Βουλῆς, ὀφειλούσης μόνον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ νὰ μὴ βλαφθῶσι τὰ τῶν ἰδιωτῶν συμφέροντα, ἂν καὶ φρονῇ ὅτι αἱ παρὰ τούτων δι' ἐνοικιάσεων καλλιεργούμεναι γαῖαι εἰς τὸν διευθυντὴν νὰ ἀποδῶσι πρέπει, δυνάμενον ἐπωφελέστερον νὰ τὰς καλλιεργήσῃ· ὅτι διὰ τοῦτο οὐδόλως οἱ ἰδιῶται ζημιοῦνται, καθόσον τὸ δημόσιον τὰς γαίας ταύτας καὶ μέχρι τοῦδε διέθετε.

Τοῦτον ἀντικρούων ὁ πρὸ τούτου ἀγορεύσας παρετήρησεν ὅτι ἐξ ἀορίστων πράξεων· πάντοτε προκύπτουσι καταχρήσεις, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκτεταμένων· ὅτι μ' ὅλον ὅτι οἱ ἀντιπροσωπεύομενοι παρ' αὐτοῦ καὶ θέλουσιν ἐν τοῖς πρώτοις ὠφεληθῇ ἐκ τούτων, δὲν δύναται ὅμως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου ὡς Βουλευτὴς μεριμνῶν, νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἔχει, πρὶν ἡ ἐνεργηθῇ καταμέτρησις καὶ ὁρισθῶσι τὰ ὅρια τῶν γαιῶν τούτων.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι αἱ γινόμεναι ἀντιρρήσεις ἀποβλέπουσιν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῶν παρελθουσῶν καταχρήσεων, ἀλλ' ἤδη δὲν πρόκειται ἡ ἀνέρευσις τῶν ἐκτάσεων τῶν γαιῶν τούτων, καὶ ὁ καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν ἔργον διοικητικὸν ὅλως, ἀλλ' ἡ ψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου· τὰ καταστήματα ταῦτα ὑπήγοντο μέχρι τοῦ νῦν εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀξιωματικοῦ τινος, ἤδη δὲ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου θέλουσιν ὑπαχθῇ εἰς κανονικωτέραν ὑπαλλήλου ἄλλου διεύθυνσιν, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις θέλουσι διαγραφῇ, καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου, ἐκτὸς τούτων, οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ συνάψῃ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει· ἔτι δὲ καὶ οὐδεὶς ἐπίκειται φόβος ὅτι οἱ Ἀργεῖοι θέλουσι στερηθῇ γαιῶν, ἐφ' ὧν τὸ δημόσιον τὴν κυριότητα ἔχει, διότι, ἐὰν ὁ διευθυντὴς χρήζῃ καλλιεργητῶν, οὗτοι θέλουσι προσληφθῇ ὡς τοιοῦτοι, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καλλιεργήσωσι κατὰ τὸν εἰσαχθησόμενον τρόπον, ἐξ οὗ μᾶλλον ὠφεληθῶσιν αὐτὸν διδασκόμενοι· οὐδὲ φόβος ἕτερος ἐπίκειται μὴ ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως ὁρίων ἀδικηθῇ τις τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἰδιοκτησίας του, διότι οὗτος θέλει ἔχει τὴν τε κατοχὴν καὶ κυριότητα, καὶ διότι οὐδέποτε θέλει παραβιασθῇ ἡ ἱερότης τῆς ἰδιοκτησίας, ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένη· ἐπειδὴ δὲ τὸ συνιστώμενον κατάστημα γίνεται ὑπέρ τε τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, διὰ τοῦτο ἀνάλογος γαιῶν ἔκτασις ἀπαιτεῖται πρός τε τῶν γαιῶν τὴν ἐξέτασιν καὶ τῶν καταλλήλων ἐκ τούτων τὴν εὕρεσιν, ἂν δὲ πρὸς ὥραν

διευθυντὴς τούτου διορισθῇ, διὰ τοῦ Νομοσχεδίου οὐδὲν ἴδιον εἰς τοῦτον δικαίωμα χορηγεῖται· ἐκ τούτων δὲ πάντων συνάγεται ὅτι οὐδεὶς ὁ ἀπειλῶν ἡμᾶς φόβος, ἀφοῦ μάλιστα καὶ τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ θέλει διατάξει νὰ συνταχθῇ χωρογραφικὸν σχέδιον, τά τε ὅρια καὶ τῶν γαιῶν τὴν ἔκτασιν περιγράφον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θέλει ἐνεργηθῇ ἡ παραχώρησις, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν προϋπαρξιν καὶ ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἐγκρίνῃ, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ, προστιθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον μετὰ τὰς λέξεις *δημοσίων γαιῶν* τὰς τῶν *εἰς τὸ ἰδιαίτερον χωρογραφικὸν σχέδιον φαινομένων*, μολονότι τοῦτο εἶναι ἔργον, ὡς εἴρηται, διοικητικόν.

Ἕτερος τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα ὑποστηρίζων δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ τοῦ χωρογραφικοῦ σχεδίου προσθήκην, ὡς διοικητικὸν καθῆκον· παρετήρησε δὲ ὅτι οὐδέποτε συμφέροντα ἀτόμων, ἀναφαινόμενα ἐν ταύτῃ, πρέπει τὰ τοῦ δημοσίου νὰ περιορίζωσι, περὶ τῶν ὁποίων ἐδύνατο νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια ἤδη ὄχι διὰ νόμου ἀλλὰ διὰ Διατάγματος, διότι δὲν πρόκειται ἡ διάθεσις ἐθνικῆς περιουσίας, ἀλλ' ἡ διαχείρισις αὐτῆς, ἂν δὲν περιείχετο ὁ σχηματισμὸς θέσεως μὴ νομοθετημένης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπῃτεῖτο παρὰ τοῦ Συντάγματος νόμος, καὶ διότι τὴν διαχείρισιν δύναται πάντοτε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ θέλησιν, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος μόνον δίδουσα λόγον εἰς τὰς Βουλάς, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τὸν Ὑπουργὸν, τῆς δημοσίου περιουσίας τὸν διαχειριστὴν, νὰ παραχωρήσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν γαιῶν αὐτῶν, τὸ δ' ὑπόλοιπον νὰ ἐνοικιάσῃ· τὸ Νομοσχέδιον ὠφέλιμον διότι ἐπρόκειτο περὶ σχηματισμοῦ θέσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἰσχύωσιν ἢ νὰ ὑπάρξωσιν, ἂν δὲν ἀπορασισθῶσιν ἀπὸ τὰς Βουλάς, οὐδεὶς δὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ ἐν ταύτῃ καὶ ἀπὸ παρεισαγόντας μάλιστα συμφέροντα τρίτων, τὰ τοῦ δημοσίου περιορίζων· οὐδ' ὁ πρυταθεὶς τῶν διαπληκτισμῶν καὶ ἐρίδων λόγος δύναται νὰ ἔχει ὑπόστασιν, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς διαχειρίσεως τῆς δημοσίου περιουσίας, φέρουσι δὲ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων των οἱ ἐνεργοῦντες αὐτὰς παρὰ τὸν νόμον.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι φειδωλότεροι ὀφείλομεν νὰ ἐπιδεικνυώμεθα τῶν ἐπαίνων ἀνδρῶν ἀγνώστων εἰσέτι, περὶ τῶν ὁποίων μόνον ἐλπίδας νὰ ἔχωμεν δυνάμεθα ἀφοῦ πρὸ τούτων μάλιστα ἄλλοι προελθόντες ἐπίσης ἡμᾶς ἐπτόησαν, ἀλλὰ μᾶς κατέλιπον οὐδὲν προσαγαγόντες ἐκ τῶν περιμενομένων ἀποτελεσμάτων· ὅτι οἱ κατὰ τοῦ ἄρθρου ἐνστάντες δὲν ἐνέστησαν κατὰ τῆς

συστάσεως τοιούτου σχολείου, ἀλλ' ἐπρότειναν τὴν εἰς ἓν μέρος παραχώρησιν γαιῶν, καὶ ὄχι τὴν εἰς δύο διάφορα μέρη, καὶ ταύτην μὲν τὴν πρότασιν ἐπιτυχῶς οἱ μετ' αὐτοὺς ἀντέκρουσαν, ἐπήνεγκαν ὅμως αὖθις κατὰ τοῦ ἄρθρου παρατήρησιν ἑτέραν εὔλογον, περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῶν παραχωρουμένων γαιῶν· πρὸς τοῦτο δὲ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅρον τινά, τὸν ἐν τῇ παρὰ τῷ εἰσηγητῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. Πρωΐου εὑρισκόμενον, ἢ καὶ ἀνώτερον τούτου, ἐὰν οὗτος εὑρεθῇ μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ σχολείου. ὅτι παραχωροῦντες ἀορίστως τοσαύτας γαίας ζημιούμεθα τὸ δημόσιον, διότι ἐὰν ὁ διευθυντὴς δὲν δυνηθῇ ἁπάσας αὐτὰς νὰ καλλιεργήσῃ, ἀπολείπεται μέρος τούτων διαθέσιμον καὶ τὸ δημόσιον στερεῖται τῶν ἀπ' αὐτοῦ καρπῶν, ἐνῷ καὶ τοῦτο ὠκονομεῖτο διὰ τῆς παραχωρήσεως ἐφέτος εἰς τοῦτον ὡρισμένης ἐκτάσεως καὶ αὐξήσεως αὐτῆς κατὰ τὰ ἑφεξῆς ἔτη κατὰ λόγον τῆς παρουσιασθησομένης ἀνάγκης· ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ τοῦ προαγορεύσαντος ἀρχὴ περὶ τοῦ Κράτους τῶν συμφερόντων, ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις ὑπερασπίσεως ἀτομικῶν συμφερόντων εἰς τοὺς ἐπενεγκόντας κατὰ τοῦ ἄρθρου ἀντιρρήσεις· διότι ἀληθῶς μὲν οὗτοι ἀπὸ τοῦ Ἄργους προσῆλθον Βουλευταί ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου τοιοῦτοι διατελοῦσι, καὶ δὲν παρίστανται ὡς τρίτοι, ἀλλὰ πληροφορίας εἰς ἡμᾶς ὑπέβαλον, ἀνθ' ὧν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ὀφείλομεν.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι οὐδεὶς ἀπεδόθη ἔπαινος εἰς τινα, μὴ περὶ προσώπων πραττομένου, ἀλλὰ περὶ κατασταστήματος, τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις προσωρινῶς δίδεται εἰς τινα, καὶ κατόπιν εἰς ἕτερον, ἐὰν οὗτος δὲν ἀναδειχθῇ ἄξιος· ὅτι ἀπὸ τῶν γενομένων ἀγορεύσεων συνάγεται πρότασις νὰ μὴ δοθῶσι πλείους γαῖαι τῶν ζητηθεισῶν, ἀλλ' ὁ πεμφθεὶς τότε διευθυντὴς δὲν ἐζήτησε διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ἕκτασίν τινα γαιῶν, ἀλλὰ καταμέτρησιν ἐνήργησε τῶν τε παρὰ τῷ ἀγροκηπίῳ προσηρτημένων καὶ τῶν παρὰ τῷ ἱπποφορβείῳ, καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν ἀνεζήτησε, καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τούτων ἐπήνεγκεν· ὅτι δὲν θέλουσι στερηθῆ οἱ Ἀργεῖοι τῶν κατοχώντων, οὐδὲ τρίτων συμφέροντα προσβληθῇ, καθόσον ἂν ἀποδῶθῇ ἀριθμὸς στρεμμάτων εἰς τὸ σχολεῖον μικρότερος τοῦ ὑπάρχοντος τῶν εἰς τὰ ὑφεστῶτα δύο καταστήματα προσηρτημένων γαιῶν, ὀφείλομεν νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν ἰδίαν διὰ τὰ ὑπολειπόμενα διεύθυνσιν· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τούτου παραχωρεῖται ἅπας αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς εἰς τὸ κατάστημα, καὶ ἐκ τῶν γαιῶν αὐτῶν δύνανται

νὰ δοθῶσι καὶ εἰς Ἀργείους καλλιεργητάς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καλλιεργήσωσι κατὰ τὸν διαταχθησόμενον τρόπον.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτᾶται, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἂν παραδέχηται τὴν γενομένην πρότασιν ἵνα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν, κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἵνα παραχωρηθῶσι ὁλονότι ἀορίστως εἰς τὸ κατάστημα αἱ εἰς τὸ ἀγροκήπιον καὶ ἱπποφορβεῖον προσηρτημέναι γαῖαι, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς. Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρον 1. Τὰ καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ ἱπποφορβείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν προσηρτημένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς σύστασιν πρωτύπου γεωργικοῦ σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεσθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

Α. Εἷς Διευθυντὴς, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα, μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. τριακοσίων πεντήκοντα.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.»

Ὑπὲρ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ β Α. τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καὶ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς λαβών τὸν λόγον εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι εἶναι καλὸν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπὶ τοσοῦτον παραμεληθείσης γεωργίας μας καὶ τῶν ἄλλων παραγωγικῶν τεχνῶν νὰ δοθῇ ἡ χορηγία τῶν 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ εἰρημένου σχολείου, ἵνα καὶ οὗτος ἐμψυχωθεὶς ἐκ ταύτης προθυμότερος περὶ τὴν βελτίωσιν τῆς τέχνης καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων του ἐκπλήρωσιν καταστῇ, καὶ ἄλλοι πεπαιδευμένοι καὶ δυνάμενοι ἄλλως νὰ ὠφελήσωσι τὴν πατρίδα μας ἐκ τούτου παραδειγματιζόμενοι πρὸς ταύτην προσέλθωσιν. Ἐπειδὴ ὅμως, καθ' ἃ ὡς Διοικητὴς ἄλλοτε τῆς Ἀργολίδος γνωρίζει, αἱ γαῖαι αὗται ἐνοι-

καζόμεναι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς χωρικοὺς οὐδὲν ἀπέρασον ὄφελος, καὶ μυρίαι συνεβαινον καταχρήσεις, ὡς καὶ οἱ Βουλευταὶ Ἄργους ἀκριβῶς περὶ τούτων ἐλάλησαν, φρονεῖ διὰ τοῦτο ὅτι εἶναι συμφέρον νὰ χορηγῆται τὸ δέκατον τοῦτο ἐκ τῶν προσόδων, τὰς ὁποίας αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι θέλουσι παραγάγει, κατὰ τὸν νέον καλλιεργούμεναι τρόπον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν προσόδων τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας οἱ χωρικοὶ τυχὸν καλλιεργοῦσι.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἑξῆς. Μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐγὼ, εἶπε, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ Νομοσχέδιον ἐξετάζοντες συνεφωνήσαμεν κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν τοῦ προαγορεύσαντος γνώμην, καθόσον πάντες ὠφελόμεν νὰ ἐμψυχώνωμεν πάντα ἀληθῶς πεπαιδευμένον, δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν παραγωγικῶν ἐν Ἑλλάδι τεχνῶν, ἢ ἄλλως πως διὰ τῶν ρώτων του τὴν πατρίδα μας νὰ ὠφελήσῃ, μετὰ ταῦτα ὅμως ὡριμώτερον σκεψάμενοι ἐπ' αὐτοῦ, περιττὴν τὴν τοιαύτην ἐνομίσαμεν χορηγίαν, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους· α') διότι ἱκανὴν τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τὸν Διευθυντὴν εὑρίσκει μισθοδοσίαν, καὶ πρὸς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του ἀνάλογον, καθ' ὅσον κατ' οὐδὲν ἧττων ὑπάρχει ἐκείνης ἄλλων ἀνωτέρων καὶ ἐπίσης ὑψηλὰ καθήκοντα ἐκπληρούντων ὑπαλλήλων· β') διότι διὰ τῆς παραδοχῆς ταύτης ἠθέλομεν δεσμεύσει πλαγίως τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἑνὸς τῶν οὐσιωδεστέρων δικαιωμάτων της. τοῦ δικαιώματος λέγω τοῦ παύειν τοὺς ὑπαλλήλους, καθόσον, ἂν μετά τινα χρόνον ἀναγκαία ἡ παῦσις τοῦ Διευθυντοῦ κριθῇ, θέλει δυσκολευθῇ αὐτὴ νὰ παύσῃ καὶ στερήσῃ τῶν δικαίων ὠφελειῶν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει δικαιώματος καὶ τῇ ἐλπίδι μελλούσης ἀπολαυῆς ἀτρύτους κατέβαλε κόπους, τὴν γῆν καλλιεργῶν, καὶ πολλὰ ἐμόχησε· γ') διότι, τὶς συστάσεως τοῦ ῥηθέντος σχολείου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαδόσεως τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς καλλιεργείας καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, παραδεχθείσης, ἡ ἔγκρισις τῆς χορηγίας ὡς ἔχει, ὅλως ἀντιφατικὴ καὶ ἀσύμφορος πρὸς τὴν παραδεχθεῖσαν ἐνομισθη βάσιν, καὶ ἐναντία εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ καταστήματος, καθότι, ταύτην παραδεχόμενοι, ἀμελῆ τὸν κατὰ καιρὸν Διευθυντὴν ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν γαιῶν θέλομεν καταστήσει, καὶ πολλοὺς νέους τῆς ἐπιστήμης ταύτης θέλομεν στερήσει, καθόσον δύναται Διευθυντής τις, ὑπὸ τῆς πλεονεξίας ὡς ἄνθρωπος νικώμενος, τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν ὑπαγρίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ προτείνῃ· δ') διότι ἡ ἐπιτροπὴ ὡριμώτερον σκε-

ψαμένη ἀνεῦρεν, ὅτι δύναται τὸ κατάστημα μετά τινα χρόνον πολλὰς νὰ παραγάγῃ πρόσοδους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προτεινομένη χορηγία συνεχῶς καὶ κατ' ἔτος λαμβανομένη δὲν εἶναι ἀμοιβὴ, καθόσον τοιαύτη θεωρεῖται καὶ λέγεται ἡ ἁπαξ εἴς τινα, εὑρεῖαν ἐπιδειξάμενον ἢ τέχνην τινὰ καὶ ἐπιστήμην εἰσαγαγόντα ἢ ἐπινοήσαντα, διδομένη, ἀλλὰ μισθὸς, τοιοῦτον δὲ ὁ Διευθυντὴς ἀξιόλογον ἔχει ἐνομίσθη ἀντισυνταγματικὴ ἡ παραδοχή της. Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λοιπὸν, λόγους ὡς περιττὴν, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ ἐπιτροπὴ τὴν τοιαύτην ἐνόμισε χορηγίαν.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ἐξέθεμεν, ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς ὁμοειδέσι μὲ τὸ περὶ οὗ πρόκειται, καταστήμασιν, εἴθισται νὰ προσδιορίζηται ποσότης τις ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους διὰ τοὺς Διευθυντὰς, σκοποῦσα νὰ καταστήσῃ τούτους προθυμοτέρους περί τε τὴν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκπλήρωσιν, καὶ τὰς ἐπιστήμας τὴν ἀνάπτυξιν· ὅτι τοιαύτη τις καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητεῖται διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐν Τίρυνθι συστηθησομένου σχολείου. Ἐπειδὴ δ' αὕτη παρεξηγήθη, ἡ τοὐλάχιστον κακῶς παρὰ πολλῶν ἐννοήθη, παρατηρεῖ ὅτι, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, τὸ 10 ἐπὶ τοῖς 0/0 θέλει λαμβάνεσθαι οὐχὶ ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καλλιεργουμένων γαιῶν, δι' ἃς αὕτη πολλὰ δαπανᾷ, ὁ δὲ Διευθυντὴς οὐδὲν καταβάλλει, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὑπολειφθησομένου τυχὸν περισσεύματος ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ καταστήματος, μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων αὐτοῦ καὶ τῶν τόκων τῆς ὅλης ἀξίας τῶν παραχωρηθησομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως γαιῶν, κατασπαμάτων, παραγωγικῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐργαλείων. Διὰ τοῦτο μηδενὸς ὑπάρχοντος κινδύνου, καθ' ὅσον τὸ παράσημα τοῦτο ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θέλει εἶσθαι ἱλαρικὸν, γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντείπεν ὅμως ἄλλος ὅτι ἐπιθυμητὴ μὲν εἶναι ἡ βελτίωσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξάλειψις δὲν εἶναι εὔκολος, ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο λογιστικῆς τάξεως· ἀλλ' ἐὰν ἐπαισθητῶς κατὰ τὰ ἐρεξῆς ἔτη τὸ κτῆμα τοῦτο ὠφεληθῇ, δύναται ὁ ἀμοιβὸς ὑπουργὸς νὰ προτείνῃ εἰς ἡμᾶς, καὶ νὰ ὑπερίσωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς δυνατὰς ἀμοιβὰς, καὶ νὰ τιμήσῃ τοῦτον διὰ παρασήμου, καὶ ἄλλως τοὺς κόπους αὐτοῦ ν' ἀμείψῃ, καὶ οὕτως ἐσμὲν ἐντὸς τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν, καὶ δὲν ὑποβαλλόμεθα ἡμᾶς ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἀμοιβῶν,

ἔχουσαν τὰς παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ παρασταθείσας συνεπείας. Ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ οὐδεὶς μετὰ ἕτη τινα θέλει τολμήσει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν τῆς Διευθύνσεως, παραπονούμενον τότε ὅτι ἠδίκησεν αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐστέρησεν αὐτὸν τῶν ἀμοιβῶν, τὰς ὁποίας, ἀνθ' ὧν ἐκοπίασεν, ἤθελεν ἀπολαύσει· πρὸς δὲ καὶ ἡ ὁριζομένη ἀντιμισθία, ἴση πρὸς τὴν τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, δὲν εἶναι σμικρά· διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἐδαφίου.

Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν εἰπόντα ὅτι κέρδος εἶναι τὸ παρὰ τοῦ πραγορεύσαντος Βουλευτοῦ τῆς Λακεδαίμονος ἐξηγηθέν, καὶ ὅτι οὐδεμία ἀπὸ τῆς παραδοχῆς τοῦ 2 §. τούτου δύναται νὰ προκύψῃ βλάβη κατὰ τὸν εἰσηγητὴν, διότι ἡ αὔξησις τῶν ὑποτρόφων τοῦ καταστήματος δὲν ἀπόκειται εἰς τοῦτον, ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις παρεσκεύασεν ἤδη τὸ περὶ τούτων Νομοσχέδιον· τὸν δὲ προτείναντα νὰ παραδεχθῇ μὲν τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἡ Βουλὴ, νὰ προσδιορίσῃ ὅμως προθεσμίαν ἐτῶν τινων, μεθ' ἃ ἡ ἀμοιβὴ αὕτη νὰ δοθῇ· Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτισθῇ· καὶ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἡμίσεως μέρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ § 1 τοῦ ἄρθρου 2, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἂν παραδέχηται τὸν ὅλον §. 1. τοῦ ἄρθρου 2. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς. Ὁ Πρόεδρος δὲ ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ὁ 2 § τοῦ ἄρθρου· παρετηρήθη δι ὑπό τινος, ὅτι ἤθελεν ἀντιστῇ κατὰ τῆς ἀλλαχοῦ συστάσεως ἀγροτικοῦ τοιούτου Σχολείου, ἢ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, διότι τὰ πρότυπα ταῦτα καταστήματα παρὰ ταῖς πρωτευούσαις συνίστανται, ὅπως ἄλλων καταστημάτων καθηγηταί, προσερχόμενοι αὐτοῖς εὐκόλως, δύνανται νὰ διδάξωσι μάθημά τι τῶν ἀναγκαιούντων· ὅτι ἀντὶ τῆς συστάσεως τοῦ Σχολείου τούτου ἐδύνατο ἡ βιομηχανικὴ ἐπιτροπὴ νὰ διατάξῃ νὰ μεταφρασθῶσιν εἰς ἁπλῆν γλῶσσαν αἱ περὶ γεωργικῆς τέχνης σκέψεις πολλῶν, καὶ τὰς δημοσιευομένας ἑκάστοτε διὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων διατριβὰς περὶ ἀνακαλύψεων σχετικῶν, ἵνα ἀναγινώσκωσιν αὐτὰς οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ ἐδύνατο διὰ σμικρᾶς δαπάνης ἑνίοτε νὰ πραγματοποιῇ καινοτομίαν τινα τολμηράν, τὴν ὁποίαν αἱ διατριβαὶ ἀναφέρουσιν, ἵνα πεισθῇ αὐτή τε καὶ οἱ κάτοικοι κατόπιν τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι ἐπαληθεύει ἡ γενομένη ἀνακάλυψις· παραδέχεται

ὅμως τὸ Νομοσχέδιον, εἰσαχθὲν ἤδη, ἀλλὰ νὰ διορισθῇ μόνον εἷς Διευθυντὴς καὶ εἷς ἕτερος διακοσιόδραχμος καθηγητὴς, ἵνα παραδίδῃ τι τῶν κατωτέρων μαθημάτων καὶ ἄρχῃ ἓν μέρος τοῦ βάρους τοῦ Διευθυντοῦ, ὄχι δὲ καὶ 6 καθηγηταί, ἵνα διδάξωσι μαθήματα ἀπαραίτητα καὶ εἰς τὴν γεωργικὴν, τέχνην καὶ οὐχὶ ἐπιστήμην, ἀνοίξωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν καὶ πανταχοῦ τὴν γεωργίαν τέχνην θεωρῶσι, τὴν ὁποίαν διδάσκει εἰς τοὺς κατοίκους ἡ πεῖρα μᾶλλον, διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσχάτως παρεδέχθημεν κεφάλαιόν τι πρὸς ἀποστολὴν τινων εἰς Γερμανίαν καὶ ἐκμάθησιν τοῦ τρόπου τῆς ἀρδεύσεως τῶν ἀγρῶν· πάντες δὲ πείθονται ὅτι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ μαθήματα πολυτελείας εἶναι, διότι καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἀγροτικὸν δίκαιον ἄγνωστον εἰς πάντας εἶναι, καὶ ἡ διδαχθησομένη ὑγιεινὴ ἀνωφελὴς εἰς τοὺς γεωργοὺς, οἵτινες ῥωμαλεώτερα καὶ εὐρωστότεροι τῶν διδαξόντων ἢ θεραπευσόντων αὐτοὺς διατελοῦσι· πρὸς δὲ καὶ κατὰ λόγον τῶν καθηγητῶν καὶ οἱ μαθηταὶ νὰ ὦσιν ἔπρεπεν, αἱ ἰδίαις δαπάναις ταῦτα διδαχθησόμενοι· ἀλλ' οὐδὲ τοιοῦτοι θέλουσι προσέλθει, ὑπότροφοι δὲ θέλουσι διορισθῇ δέκα μὲν, ἴσως δ' αὐξηνθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· μ' ὅλον ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ὑποτροφίας, ἀκολουθούμενον ἀπὸ προναμιακὰς συνεπείας καὶ ἀπὸ τὴν ἀτιμιαίαν ὠφέλειαν, εἶναι ἐπιβλαβὲς, ἀγνοουμένου κὰ μόνον ἂν οὗτοι παραμείνωσιν ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των, ἀλλ' οὐδ' ἂν θέλωσι διδάξει· τοῦ συστήματος δὲ τούτου πρωτεύτερον ἀναδείκνυται πάντοτε τὸ δικ τῆς αὐξήσεως τῶν σχολείων, διότι αὕτη διαδίδωσιν ἐπίσης τὰ φῶτα δικ τῆς προσθήκης σχολείων, πρὸς σύστασιν ἑνὸς τῶν ὁποίων ἀρκοῦσιν αἱ μισθοδοσίαι δύο ἢ τριῶν ὑποτρόφων. Διὰ ταῦτα ὁ § 2 πρέπει νὰ τροποποιηθῇ οὕτως· α εἰς καθηγητὰς τῆς γεωργικῆς μὲ μισθὸν 200 δραχμῶν ν νὰ ἀπαλειφθῶσι δ' ὅλοι οἱ μετὰ τὸν § τοῦ ἄρθρου 2, ὥστε ὁ μὲν Διευθυντὴς νὰ διδάσκῃ τὴν γεωργίαν. ὁ δ' ἕτερος τὴν ἀριθμητικὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀρχὰς ἀγροτικοῦ δικαίου.

Ἀντέλεξαν εἰς τοῦτον εἷς μὲν εἰπὼν, ὅτι ὁ προτεγορεύσας συνεπῶς δὲν ἐνέκρινε τοὺς λοιποὺς τοῦ ἄρθρου 2 §. διότι οὐδὲ τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου ἐνέκρινεν· ὅτι σχολεῖα τοιαῦτα πολλὰ ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὑπέβαλε τὸ Νομοσχέδιον ἄνευ τῆς προθέσεως νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλας τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀμέσως, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἐπειδὴ ὅμως αὕτη μικρὰ μὲν ἤδη νὰ παρασταθῇ δύναται, μεγάλη δὲ κατόπιν, κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ θέσις τις

πρὶν ἡ νομοθετηθῇ, διὰ ταῦτα ἀπήτησε διὰ τοῦ νόμου ἤδη θέσεις τόσας, ὅσας ἡ ἀνάγκη εὕρατο ν' ἀπαιτήσῃ κατόπιν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ πλείους θέλουσι διατηρεισθῆι δι' ἄπλοῦ ἐπιμισθίου, διδομένου εἰς καθηγητὰς τοῦ γυμνασίου Ναυπλίας, ἢ ἄλλους ἐπιστήμονας, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν.

Ὁ δ' εἰσηγητὴς ὅτι εἰς τὸν νόμον πᾶν τὸ διδασκόμενον καὶ τέχνη καὶ ἐπιστήμη παρίσταται, καὶ πάμπολα, πρό τινος ἀποτελέσματα πείρας θεωρούμενα, ἀνεγνωρίσθησαν ἤδη ἐπιστῆμαι, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλα μὴ θεωρούμενα ἐπιστῆμαι ἀλλὰ τέχναι μέχρι τοῦδε, ἐπιστῆμαι ἐθεωρήθησαν διὰ τὸν πρὸς τὰς ἐπιστήμας σύνδεσμον αὐτῶν, καὶ τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν ἐπὶ ἀναλλοιώτων βάσεων· ὅτι μεταξὺ τούτων καὶ ἡ γεωργικὴ διατελεῖ, ἐπιστήμη θεωρηθεῖσα, διὰ τὸ θεμελιῶδες αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς ἀληθείας, ἐφ' ὧν στηρίζεται, καὶ ὡς τοιαύτη διδάσκεται πολλαχοῦ ἐν ἕκτάσει, καὶ ὁ θέλων εἰς ταύτην νὰ καταρτισθῇ χρόνου τε πολλοῦ καὶ μελέτης οὐ μικρᾶς χρῄζει· καὶ ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις, οὕτω καὶ ἐν τῇ θεωρητικῇ καὶ πρακτικῇ Γεωργικῇ ἡ τῶν μαθημάτων διάρκεια ἐπὶ πολλὰ παρατείνεται ἔτη. Διὰ ταῦτα καὶ συγγραφεῖς διαιτῶν τὴν ἐπιστήμην εἰς 3 ἔτη πολλὰ ἀπαριθμεῖ τὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἀναγκαιοῦντα καὶ τὴν ἐπιστήμην ἀποτελοῦντα μαθήματα, καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς περὶ τὸ πρακτικὸν μέρος ἀσχολουμένους, ἀνώτερα δὲ διὰ τοὺς περὶ τὸ θεωρητικόν, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ἀναγκαιοῦσα παίστατας· ὅτι τὰ μαθήματα ταῦτα ἀναγκαιοῦσιν ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς νὰ πραγματοποιήσῃ σκοπεῖ, ἐπὶ ὃ' ἀντικειμένων οὕτως ἐκτεταμένων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ὁρισμός, ἵνα ἕκαστον τῶν μαθημάτων τούτων καταγινώσκωμεν, διότι ἡ Βουλὴ μόνον ἂν τὴν δαπάνην νὰ χορηγήσῃ δύναται νὰ σκιρθῇ ὀρείλει, ὄχι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ οὗ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ· ὅτι ἤθελον πιθανῶς ἀρκεῖ τρεῖς καθηγηταί, ἂν οἱ πάντες τῆς ἐπιστήμης ἦσαν κάτοχοι· τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, τὰ μὲν πλεῖστα τῶν μαθημάτων παρὰ τοῦ διευθυντοῦ θέλουσιν διδάσκεσθαι τὰ δ' ἄλλα εἰς τούτους· ὅτι αὐχῆς ἔργον εἶναι ἡ Κυβέρνησις τὰ τοιαῦτα μᾶλλον νὰ ἐπιβλέπῃ καταστήματα, ὡς μόνα τῶν ἀληθῶν ἀνθρώπων δυνάμενα νὰ καταρτίσωσι, καὶ τὴν κοινωνικὴν χορηγοῦντα ἀνατροφὴν, τῆς ὁποίας ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ἔθνος χρῄζει.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναγνώσεως τὸν τε §. Β. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἵνα τοὺς

ἑπομένους §. Γ. Δ. Ε. Ϛ. καὶ Ζ. τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἄρθρον 2, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη, ὡς εἶρηται κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 2.

« Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

α') Εἷς διευθυντὴς, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 350. Εἰς τὸν διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.

β') Δύο ἕτεροι καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁ μὲν 200 ὁ δὲ 150 δραχμάς.

γ') Εἷς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν μ' ἐπιμίσθιον δρ. 50

δ') Εἷς καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μ' ἐπιμίσθιον . . . . . » 50

ε') Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοεμπορικοῦ λογιστικοῦ μὲ ἐπιμίσθιον . . . . . » 50

ϛ') Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοῦ δικαίου μ' ἐπιμίσθ. » 80

ζ') Εἷς καθηγητὴς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπιμίσθιον . . . . . » 50 ».

Ἀνεγνώσθη προσέτι καὶ τὸ 3 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δ' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 3.

« Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγιτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τὸ προταθὲν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα προστεθῇ ὡς τέταρτον ἄρθρον, ἔχον οὕτω.

« Θέλουν ἐκλεχθῆ ἐκ τῶν δέκα Νομῶν τοῦ Κράτους ἰσάριθμοι νέοι, ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες διαμένοντες καθ' ὅλον τὸν τῆς σπουδῆς των χρόνον ἐν τῷ καταστήματι, θέλουν διδάσκεσθαι τὴν τῆς γεωργικῆς θεωρίαν, γυμναζόμενοι συγχρόνως εἰς τὰ

πρακτικὸν μέρος αὐτῆς, ἵνα χρησιμεύσωσι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν γένει καλλιεργείας. »

Ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρετηρήθη ὅτι διὰ τὸν μὴ καταρτισμὸν τοῦ καταστήματος τούτου τὰ περὶ ὑποτρόφων πρέπει νὰ ὁρισθῶσι διὰ νόμου, τὸν ὁποῖον θέλει ὑποβάλει τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαιοῦντα.

Παρ' ἄλλου ὅτι ταῦτα μὲν διὰ νόμου νὰ ὁρισθῶσι πρέπει, ἂν δὲ διὰ διατάγματος γίνωσι πρέπει ν' ἀναλογισθῶσιν οἱ ὑπότροφοι κατ' ἐπαρχίαν καὶ οὐχὶ κατὰ Νομόν.

Παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δέκα μόνον κατὰ νομοὺς προσέθηκεν διὰ τὴν μὴ δυνατὴν ὕπαρξιν πλειόνων, διότι τὸ μὲν πρῶτον ἔτος θέλουσι προσληφθῆ δέκα, οἵτινες τὸ δεύτερον θέλουσι μεταβῆ εἰς τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ ἀντικατασταθῆ εἰς τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχον, παρὰ δέκα νέων, γενομένου οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ εἰς εἴκοσι, καὶ τριάκοντα τὸ τρίτον ἔτος, καὶ οὕτως ἑξῆς· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐγκριθῇ ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσα προσθήκη, προστιθεμένης μόνον τῆς λέξεως *τοὐλάχιστον* πρὸ τῶν *δέκα*, ἵνα ἀφεθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς, ἐὰν ἐγκρίνῃ.

Παρ' ἄλλου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ὑποβάλει νομοσχέδιον περί τε τῶν ὑποτρόφων τούτων καὶ περὶ τῶν παρὰ τῷ Πολυτεχνείῳ, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁρίζον καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν· περιττεύει δὲ διὰ τοῦτο πᾶσα προσθήκη, διότι οἶδε τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τεθεῖσαν βάσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν ἢ κατὰ νομοὺς ἀναλογίας τῶν ὑποτρόφων.

Μετὰ τῶν Προϋπουργῶν παρατηρήσαντα ὅτι οἱ ὑπότροφοι οὗτοι διαφέρουσι τῶν ἄλλων, διότι θέλουσι προσδιορίζεσθαι ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ δι' αὐτοὺς δαπανώμενα· ὅτι ἄγνωστος μὲν εἰσέτι εἶναι ὁ ἀναγκαίων ἀριθμός, πρέπει δὲ νὰ προσδιορισθῇ ὅτε τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν τρόπος καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἵνα ἐννοήσωσιν οἱ γονεῖς ὅτι καθ' ὅλα οἱ εἰσαχθησόμενοι ὡς ὑπότροφοι υἱοὶ των θέλουσιν ἀπομιμηθῆ τοὺς γεωργοὺς, καὶ θέλουσιν ὡς ἐκεῖνοι ἐργάζεσθαι· καὶ ὅτι περιττεύει ἡ προσθήκη αὕτη, διότι τὸ Ὑπουργεῖον παρασκευάζει καὶ θέλει ὑποβάλει περὶ τούτων νομοσχέδιον. Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐφωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν προσθήκην, ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐψηφίσθη, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ ἱπποφορβείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομιῶν καὶ τῶν προστρτημένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς σύστασιν πρωτύπου γεωργικοῦ σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεσθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἑρεξῆς.

ά) Εἷς διευθυντὴς, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 350

Εἷς τὸν διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δίκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.

β') Δύω ἕτεροι καθηγηταὶ τῆς γεωργικῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁ μὲ 200, ὁ δὲ 150 δρ.

γ') Εἷς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50

δ) Εἷς καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μὲ ἐπιμίσθιον δραχ. 50

ε) Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοεμπορικοῦ λογιστικοῦ μὲ ἐπιμίσθιον δραχ 50

ς') Εἷς καθηγητὴς τοῦ ἀγροτικοῦ δικαίου μὲ ἐπιμίσθιον 80

ζ') Εἷς καθηγητὴς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἐπιμίσθιον δραχ 50

Ἄρθρ. 3.

« Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγιτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ. » Καὶ ἐνηργήθη ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Δ. Κυριακίδου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 67 πρὸς 3, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Ἀγρονομικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθον, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ι. Κλίμακας	ἀσθενὴς
Γ. Δογιωτατίδης	Ν.	Σλβ. Στεφανάκης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Β. Πετμεζᾶς	ἀσθενὴς
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπὼν	Β. Καραγιάννης	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Γεωργαν. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν
Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Δ. Τζ γκουράκος	Ν.	Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζῶτος	ἀπὼν	Κ. Δελιγιάννης	ἀπὼν
Νίκος Θέου	Ν.	Ν. Μπούκουρας	Ν.
Α. Γουζουρσῆς	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἀπὼν	Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν
Δ. Κρεατσινίτης	Ν.	Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Σ. Α. Στεφανόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπὼν

Γ. Δερνιτσώτης	Ο.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας	ἀπὼν
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Μελέτ. Χ. Μελέτη	Ν.	Γ. Μπάστας	ἀπὼν
Π. Βάρβογλης	ἀσθενὴς	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἀπὼν	Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Προβελέγγιος	ἀπὼν
Π. Παππατζώννης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ταταράκης	ἀπὼν
Π. Καλαμαριώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Π. Δαρειώτης	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀσθενὴς	Ν. Καλλέργης	ἀπὼν
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Ι. Φαρμάκης	Ο.	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν	Ι. Στάϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Παππαζώρης	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπὼν	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Σ. Μπαρότσης	ἀπὼν	Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Δ. Μπέρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	Γ. Δοκὸς	Ν.
Νικουλάκης	Ν.	Δ Κριεζῆς	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπὼν	Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Α. Μαρκόπουλος	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑποβαλὼν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τοῦ νόμου τῶν σιτηρῶν, παρετήρησεν ὅτι ὁ νόμος οὗτος καὶ πέρυσιν ἐψηφίσθη, εἶχεν ὅμως ἔλλειψίν τινα περιορίζων εἰς μόνας τὰς παραλίους πόλεις, ἔνθα ζένοι σῖτοι εἰσήγοντο, τὸν σχηματισμὸν τῶν διατιμήσεων· ἵνα δὲ τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα ἐπέλθῃ, ἀναγκαῖον εἶναι αἱ διατιμήσεις νὰ συντάσσωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγχωρίων, καὶ πρὸς τοῦτο προσετέθησαν ἔτι πρὸς ταῖς ἄλλαις πέντε πόλεις ἐκ τῶν κεντρικωτέρων· τόσῳ δὲ μᾶλλον ἠθέλησον κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον γίνεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξένων δημητριακῶν καρπῶν. Ἀνέγνω

δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὡς καὶ ἕτερον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1846 μετὰ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν, ἔχοντα οὕτω·

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Τοῦ περὶ τελωνείου τῶν δημητριακῶν καρπῶν Νόμου.

Κύριοι!

Ὁ Ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 Νόμος περὶ τελωνείου τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων δημητριακῶν καρπῶν εἰς τὸ Κράτος, ἐγένετο, καθὼς δὲν ἀγνοεῖτε, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐγχωρίου γεωργίας, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ νὰ προστατεύῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, καθ' ὅσον ἡ τάξις τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν γεωργῶν συνεισφέρει μέγα μέρος τῶν δημοσίων φόρων, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, τοὺς ὁποίους παρασιωπῶ ὡς οἰκοθεν γνωστούς· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ προστατευτικὸν πνεῦμα τοῦ Νόμου τούτου, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωμεν τὸν μέσον ὅρον ἀπὸ τὰς κρατουμένας σημειώσεις τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν σίτων εἰς τὰς παραλίους πόλεις, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν καὶ πόσον τιμᾶται ὁ σῖτος ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ σιτοφόρα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ ν' ἀναπληρώσω λοιπὸν τὴν ἔλλειψιν ταύτην τοῦ μνησθέντος νόμου ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ὑποβάλλω τὸ ἐσώκλειστον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν διαφέρει κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τὸν εἰρημένον νόμον, εἰμὴ ὅτι προστέθη νὰ κρατῆται σημείωσις τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν σίτων καὶ ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς Τριπόλεως, τῆς Σπάρτης, τῆς Ἠλείας, τῆς Ἀμφίσσης καὶ τῆς Λειβαδείας.

Ἡ προσθήκη αὕτη παράγει τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα· ἐὰν ὁ σῖτος τιμᾶται εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς δραχ. 5, 61/00 τὸ κοιλόν.

Εἰς τὴν Σύρον	»	6, 8/00	»
Εἰς τὴν Ὕδραν	»	6, 38/00	»
Εἰς τὸ Ναύπλιον	»	6, 32/00	»
Εἰς τὰς Καλάμας	»	6, 5/00	»
Εἰς τὰς Πάτρας	»	6, 73/00	»
Εἰς τὸ Μεσολόγγιον	»	5, 50/00	»
Εἰς τὴν Λαμίαν	»	5, 83/00	»
Εἰς τὴν Χαλκίδα	»	6,	»
	»	55, 10/00	»

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἶναι δραχ. 6, 11/00, καὶ ἑπομένως τὸ λαμβανόμενον εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἶναι μόνον λεπτὰ 10.

Ἐὰν ἤδη ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ σῖτος τιμᾶται ἐπίσης εἰς τὴν Λειβαδείαν πρὸς . . . . . δραχ. 5, 50/00 τὸ κοιλόν.

Εἰς τὴν Τρίπολιν	»	5, 20/00	»
Εἰς τὴν Ἀμφισσαν	»	5, 20/00	»
Εἰς τὴν Ἠλείαν	»	5, 10/00	»
Εἰς τὴν Σπάρτην	»	5, 10/00	»
	»	25, 90/00	»

Τότε ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου, μετριάζεται εἰς δραχμὰς 5 : 78/00 τὸ κοιλόν, καὶ τὸ λαμβανόμενον εἰσαγωγικὸν τελώνιον αὐξάνει εἰς λεπτὰ 50 κατὰ τὴν κάτωθι ἀριθμητικὴν πρᾶξιν· ὁ ἐκ τῶν ἐννέα πόλεων σχηματιζόμενος μέσος ὅρος κατὰ τὸν πρῶτον νόμον εἶναι δραχ. 55 $\frac{10}{100}$

Προσθέτοντες καὶ τὸν ἐκ τῶν πέντε τελευταίων δραχ. 25 $\frac{80}{100}$

Τὸ ὅλον δρ. 81.

Διαιροῦντες ἀκολούθως διὰ τοῦ 14 ἔχομεν τὸν ἀληθῆ μέσον ὅρον τῶν δραχμῶν 5 78.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ Νόμου πραγματοποιεῖ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τοῦ τροποποιουμένου, διότι ἐνῷ ὠφελεῖ τὰ σιτοφόρα μέρη τῆς Ἑλλάδος, δὲν παραβλάπτει κατ' οὐδὲν τοὺς καταναλωτάς, εἴτινες καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὸν σῖτον· ἄλλως οἱ καρποσαπόποι ὠφελούμενοι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐλαττοῦται τὸ εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποθηκεύουν τόσα γενήματα, ὥστε ἐκπίπτει ἡ τιμὴ τῶν ἐγχωρίων ἅμα μὲ τὸ θέρος.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ξένοι δημητριακοὶ καρποί, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Εἰσαγωγή.

	Ὁ σῖτος		ἡ σίκαλη		ἡ ἄραβόσιτος		ἡ κριθή		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς ὁρισθ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά.	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν εἶναι ἀπὸ ὁρ. 6·5, 76	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5·75-5·51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5·50-5·26	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5·25 καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2	1

Ἄρθρ. 2.

Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Ἐξαγωγή

	ὁ σῖτος		ἡ σίκαλη		ὁ ἄραβόσιτος		ἡ κριθή		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλληρος ὁκ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς ὁρισθ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά.	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν εἶναι ἀπὸ ὁρ. 6·5, 76	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5·75-5·51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5·50-5·26	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5·25 καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2	1

Ἄρθρ. 3.

Αἱ Διοικητικαὶ Οἰκονομικαὶ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Λαμίας, *Λεβαδείας*, *Ἀμφίσσης*, Μεσολογγίου, Πατρῶν, *Πύλου*, Καλαμῶν, *Τριπόλεως*, *Σπάρτης*, Ναυπλίας, Σύρου καὶ Ὕδρας θέλουν κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν ἐγχωρίων σίτων, σίτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν διὰ κοινῆς ἐκθέσεως κατὰ πᾶν δεκαπέμερον εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα θέλουν προσδιορίζει κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ

άρθρῳ ἀναφερομένων σημειώσεων τῶν μέσων ὅρων τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου, ὅστις θέλει δημοσιεύεσθαι καὶ κοινοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς διὰ νὰ ὑπολογίζηται καὶ εἰσπράττηται ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν δημητριακῶν καρπῶν καθ' ὅλον τὸν ἀμέσως ἑπόμενον μῆνα.

Ἄρθρ. 5.

Ἕως οὗ δὲ φθάσῃ εἰς τελωνιακὴν Ἀρχὴν ὁ κατὰ μῆνα προσδιοριζόμενος μέσος ὅρος, τὸ τελώνιον ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα προσδιορισθέντος μέσου ὅρου.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἀπὸ 8|20 Ἀπριλίου 1843 Νόμος καταργεῖται ἅμα δημοσιευθῇ ὁ παρών.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσίων φόρου.

Τὸ ἤδη παρουσιαζόμενον εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου καθιεροῖ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ τὸ αὐτὸ τῆς φορολογίας σύστημα παραδέχεται, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη Νόμοι.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐκρίθη εὔλογον νὰ διατηρηθῇ καὶ ἐφέτος, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐφαρμογῆς του δὲν ἐγεννήθησαν παράπονα ἀπὸ μέρους τῶν μελισσοτρόφων, οὐδὲ ἔξοδα διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν κυψελῶν, ἢ κοφφινίων συνέβησαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ν ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελησσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτ. 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψελῶν, ἢ κοφφινίων γίνεται δι' ἀπαριθμήσεως ἐνεργουμένης ἐπιμελείᾳ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων παρὰ τῶν κατὰ δήμους ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὰς καταλλήλους πρὸς τοῦτο ἐποχὰς, ἡ δὲ εἴσπραξις τὴν 1 Ὀκτωβρίου παρὰ τῶν ταμείων.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς πρὸς τοὺς ὑποκρύπτοντας τὰς κυψέλας ἢ κοφφινιάτων ἐπὶ σκοπῷ ὑπεκφυγῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν διπλοτύπων ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρὸν Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 μαρτίου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος εἶπεν ὅτι πρὸ δύω ἡμερῶν διαδίδονται εἰς τὴν πόλιν φῆμαι περὶ συστάσεως ἀνθρώπων ἐπ' ὀλεθρίῳ σκοπῷ, πρὸς διαταραξιν τῆς κοινῆς εὐταξίας, ἂν δὲ ταῦτα θεωρῇ ἀδύνατον, οὐχ' ἧττον ὅμως ἵνα μὴ διαδοθῶσιν αὗται καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ὡς ἐν τῇ πρωτευούσῃ, καὶ τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων αὐτῶν ταράξωσιν, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ προληφθῇ πᾶσα τούτων διάδοσις· ὅτι ὁ Βουλευτὴς Γόρτυνος Κ. Ν. Μπούκουρας εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι κατά τινα τῶν τελευταίων ἡμερῶν περιμένων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποστρατήγου Βουλευτοῦ ἐκ Γόρτυνος Κ. Κανέλλου Δελιγιάννη προσεκλήθη μετ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἔξωθεν ἐλθόντος Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀθανασίου Γρηγοριάδου ἰδίᾳ, ὅστις διεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἄνθρωποί τινες ἑτερόχθονες, συνεννοήσει τῆς φρουρᾶς, προτίθενται νὰ ἐπιπέσωσι τινα τῶν ἡμερῶν καὶ φονεύσωσι τινάς, ζητοῦντες κατόπιν τὴν πτῶσιν τοῦ τε Ὑπουργείου καὶ τοῦ Συντάγματος· ὅτι πρὸς τὸν παρατη-

ρίσαντα πότε Κ. Ν. Μπούκουρα τὸ ἀδύνατον τῶν τοιούτων, ὑπέλαβεν ὁ Κ. Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης ὅτι ἄνθρωποι ἐκ τῶν συνωμοτῶν ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν ταῦτα, καὶ δίδει αὐθις τὴν αὐτὴν παραστάρησιν ἐπανέλαβεν ὁ Κ. Μπούκουρας, ἐπανέλαβεν αὐθις ὁ Κ. Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης ὅτι ἔχει τούτων εἴδησιν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ *μεγάλον πρόσωπον*· ὅτι ὁ στρατηγὸς Κανέλλος Δελιγιάννης, μὴ πιστεύων, ἢ θεωρῶν ταῦτα μύθους, ἀστειευόμενος, εἶπεν, ὅτι δὲν φοβεῖται, ὡς μὴ Σεπτεμβριανός, ὁ δὲ Κ. Γρηγοριάδης ὑπέλαβεν ὅτι ταῦτα γίνονται ἵνα καταστράφῃ τὸ Σύνταγμα καὶ ὅτι ἤγγειλαν ταῦτα εἰς τὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον, ὀφείλουσι δὲ οἱ πρόκριτοι, καὶ οἱ ἔχοντες νὰ ἀπολίσωσι τι νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ ἐντονα μέτρα, ἵνα προφυλάξωσιν ἑαυτούς τε καὶ πάντα ἀπὸ τῶν τοιούτων· ἐπέβαλε δὲ εἰς τὸν Κ. Μπούκουρα νὰ διαβιβάσῃ ταῦτα εἰ πάντα τοιαῦτον καὶ ἰδίως εἰς ἐμέ. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ ὁ ἐξ Ἄργους Βουλευτὴς Κ. Δ. Τσόκρης εἶπεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ταγματάρχου Κ. Σέχου, αἱ τοιαῦται δὲ εἰδήσεις, ἀμφιβολίας μεγάλας ἐμποιοῦσαι ταράττουσι τὴν δημοσίαν τάξιν, διὰ τοῦτο παρακαλεῖται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς κατάψευσιν τῶν φημῶν τούτων δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς λαούς.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος εἶπεν ὅτι, ὡς Βουλευτὴς Ἀθηνῶν, καὶ τῆς πόλεως ταύτης κάτοικος, τὴν φήμην αὐτὴν ἤκουσε, καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀνησυχίας καὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος καθ' ὅλην τὴν πόλιν ρόθου τὴν Βουλὴν βεβαιοῖ, ὅτι πολλοὶ προσῆλθον εἰς αὐτόν, ἐρωτῶντες περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν, καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτοὺς ὅτι οὐδὲν γνωρίζει· ὅτι τῶν φημῶν τούτων τὴν πηγὴν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ, ὅ,τι δὲ γνωρίζει εἶναι ἡ ὑπάρχουσα ἀνησυχία· ὅτι ἀναγκαῖον μὲν εἶναι νὰ ληφθῶσι πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἔντονα μέτρα πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἡσυχίας καὶ νομιμότητος εἰς τὴν πόλιν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινα τὰ ὁποῖα εἰς τὸν λαὸν ἔδωκαν ὑπονοίας περὶ τούτων, ὡς ἡ μήπω ὑποβολὴ τοῦ ψηφισθέντος παρὰ τῆς Βουλῆς νομοσχεδίου περὶ ὁρκωμοσίας τῶν πολιτῶν ἑλλήνων εἰς τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου τὴν εἰσαγωγὴν παρακαλεῖται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐπισπεύσῃ.

Μετὰ τινα γνωμοδοτήσαντα νὰ διαταχθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς πηγῆς τῶν τοιούτων· ὁ πρωθυπουργὸς παρετήρησεν ὅτι διαδίδεται ἡ ὕπαρξις ἑταιρίας πρὸς παραχήν, καὶ μέλη αὐτῆς ὠνομάσθησαν ἡ φρουρὰ, τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους· ἡ φρουρὰ ἡ πλάσασα τὸ Σύνταγμα καὶ τριετίαν ἤδη ἐπιδείξασα παραδειγματικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὴν πενθαρχίαν, καὶ τῆς ὁποίας τὴν τάξιν μαρτυροῦσι τὰ σώματα ὅλα, εἰς τὰ ὁποῖα προσβλέπων ἕκαστος κατανοεῖ τὴν ἀξίαν τῆς φρουρᾶς· τὸ Ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποίου τὸν Πρόεδρον καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα ἐγνωρίσατε καὶ ἐπείσθητε, ἂν δύναται νὰ προδώσῃ πατρίδα τε καὶ Σύνταγμα. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους, τὸν ὁποῖον καὶ ὑμεῖς γνωρίζετε, καὶ ἡμεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενοι βλέπομεν, ἂν θέλῃ νὰ καταστρέψῃ τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος· καὶ ταῦτα διαδίδονται εἰς τὸν λαὸν παρὰ τῶν Γερουσιαστῶν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταστείλῃ τὰς ραδιουργίας ταύτας· καὶ γνωρίζει μὲν τί ἐνεργεῖται καὶ τί εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀναγγέλλεται διὰ τῶν ταχυδρομείων, διότι τὸ βλέμμα αὐτῆς ἐπὶ παντὸς προσηλωμένον ἔχει, καὶ ἤθελε ταῦτα καὶ εἰς ὑμᾶς διακοινώσει, ἂν δὲν ἦτον Ὑπουργὸς, ἀλλ' ὅμως ἐθεώρησε πάντοτε ταῦτα ἀνάξια ἀκροάσεως, διότι γνωρίζει τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, μεθ' οὗ συμπεριφέρεται, καὶ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τοῦτον ἐκτίμησιν ἀπέδωκεν· ὅτι ἡ φήμη αὕτη ἠκούσθη καὶ εἰς τοῦτον τινες προχθὲς τὴν διεβίβασαν, καὶ συμφωνεῖ νὰ ἐνεργηθῇ σοβαρὰ καὶ ἀκριβὴς ἀνάκρισις, ἐὰν ὁ νόμος ἐπιτρέπῃ, ἵνα βεβαιωθῇ τὸ πανελλήνιον περὶ τῆς μελαίνης ραδιουργίας, ἀλλ' ἂν τὸ Σύνταγμα ἐπιτρέπῃ τοιοῦτόν τι. Τὸ Ὑπουργεῖον θεωρεῖ ἱερὸν τὸ Σύνταγμα καὶ πρὶν ἢ προσβάλῃ τις τοῦτο, πρὶν ἢ κἂν θίξῃ αὐτὸ, πρέπει προηγουμένως νὰ καταστρέψῃ ἐμὲ αὐτὸν, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑπαρξις πρέπει νὰ προηγῆται θῦμα τοῦ Συντάγματος, διότι εἶχε χρέος ἱερὸν εἰς αὐτὸν, ὁρκισθέντα ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὸ μὲ τὴν ζωὴν αὐτὴν, καὶ νὰ κατασπαράξῃ πάντα προσβάλλοντα ἢ ἀποπειρώμενον τὴν προσβολὴν αὐτοῦ, διότι τοιαύτη εἶναι καὶ αὐτὴ τοῦ Βασιλέως ἡ ἀπόφασις· ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ γίνῃ περὶ τούτων ἀνάκρισις, ἐὰν δὲ τὸ περὶ ὁρκωμοσίας τῶν πολιτῶν ἑλλήνων τὸ Σύνταγμα νομοσχέδιον δὲν εἰσήγαγε πέρυσι διὰ τὴν προσεγγίζουσαν τότε λῆξιν τῆς συνόδου, οὐδ' ἐφέτος διὰ τοὺς περικυκλώσαντας αὐτὸν περισπασμοὺς, θέλει ὅμως εἰσαγάγει αὐτὸ ἐντὸς δύω ἢ τριῶν ἡμερῶν, καὶ τοῦτο μόνον διότι ἡ μήπω εἰσαγωγή του ἐθεωρήθη αἰτία ὑπονοίας, ἂν καὶ ὅ τε Βασιλεὺς καὶ οἱ τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωποι ὡρκίσθησαν ἐπ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ὅλου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν διαδεχθεὶς αὐτὸν παρετήρησεν ὅτι μὲ λύπην προτίθεται νὰ δικαιώσῃ ὄχι ἑαυτὸν, ὡς μέλος τοῦ Ὑπουργείου, συγκειμένου ἐξ ἀγωνιστῶν ἑλλήνων, τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Συντάγματος χυσάντων,

ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσῃ χρέος ἱερὸν διακοινόνων εἰς ὅλον τὸ πανελλήνιον ὅσα γνωρίζει περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους· ὅτι ἀφ' ἧς μετ' αὐτοῦ νὰ συνεργάζηται ἤρχισεν ὁμνύει εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερώτερα αὐτοῦ ὅτι διέκρινεν εἰς αὐτὸν τὴν μεγαλητέραν ἀφοσίωσιν εἰς τοὺς Συνταγματικοὺς ὅρους, καὶ οὐδεμίαν πρᾶξιν ἐκύρωνε, πρὶν ἡ ἐβεβαιοῦτο περὶ τῆς μὴ ἀντιθέσεως αὐτῆς εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀνέβαλε δὲ πᾶσαν, περὶ ἧς ἀμφιβολία ἐγεννᾶτο· ὅτι τοιοῦτος ὑπάρχει ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀμφιβολία.

Μετὰ τὸν πρόεδρον παρατηρήσαντα ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἔχει ἀμφιβολίαν περὶ τούτων, τὸ δ' Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τί δεῖ ποιῆσαι. Βουλευτὴς ἄλλος παρετήρησεν ὅτι δευτέραν ἤδη φορὰν κατὰ τοῦ Συντάγματος συνωμωσία εἰσαγγέλεται καὶ αὖθις ἀνυπόστατος ὑπάρχουσα καὶ σπέρμα ῥαδιουργίας, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην φοράν, διαδιδομένη μόνον, ἵνα ταράξῃ τὰ πνεύματα, διότι οὐδεὶς ὑπάρχει, ὁ δυνάμενος νὰ διανοηθῇ κἂν τοιαύτην αἰσχρὰν πρᾶξιν· ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐπὶ σκοπῷ τοιαῦτα διαδίδοντες καὶ διὰ τούτων πᾶσας τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας ταράττοντες· ὅτι οὐδ' ὁ Πρωθυπουργὸς, οὐδὲ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἔχρηζον νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτούς, ἢ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἀμφιβολίαν τινὶ νὰ ἔχῃ ἠδύνατο, διότι ἡ γνωστοποίησις αὕτη ἐγένετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα μόνον καταψεύσῃ τὰς φήμας ταύτας, καὶ μετὰ ἐξέτασιν τιμωρήσῃ τοὺς διαδίδοντας αὐτάς· ὅτι τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ κείμενοι νόμοι ἐπιτρέπουσι τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν ἐνεργησάντων καὶ διαδόντων τὴν αἰτησιν ταύτην, καὶ τοῦτο προέθετο ἡ ἀγόρευσις τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ. Μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προταθέντος ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Κυνουρίας Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐξορύξεως ὀρυκτῶν καὶ μεταλείων καὶ τὴν συζήτησιν τῶν δύω μενουσῶν ἀσυζητήτων ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 1 Ἀπριλίου 1845.

Σήμερον τὴν πρώτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα καὶ ἀπόντων, ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος, δεκατεσσάρων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς δηλώσεως ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

Καθοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπήσας τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, καὶ τὴν κατόπιν αὐτοῦ δήλωσιν, ὑποβληθεῖσαν ὡσαύτως, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 τὸ ὅλον ἐκ δραχμῶν 50.700, καὶ τοὺς περὶ τῆς χορηγίας αὐτῆς ἐκτεθέντας παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ λόγους, παρεδέχθη ὡς ἀποχρώντως δικαιολογημένας καὶ ἀναποφεύκτους τὰς δαπάνας ταύτας, ἐξαιρέσει δραχμῶν 3461, 46, τὰς ὁποίας καθ' ὑπολογισμὸν σημειοῖ ἐν τῇ δηλώσει πρὸς πληρωμὴν ἐνδεχομένων παρομοίων δαπανῶν, καθόσον ἐὰν τοιαῦται παρουσιασθῶσι δύναται ὁ Κ. Ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ νέαν περὶ αὐτῶν πίστωσιν· κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων, ἐπειδὴ τότε Νομοσχέδιον καὶ ἡ δήλωσις περιέχουν τῆς αὐτῆς φύσεως δαπάνας ἡ ἐπιτροπή σας εὐθεώρησε καταλληλότερον νὰ συμπεριλάβῃ ἀμφοτέρας αὐτὰς εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Νομοσχέδιον, ἐφ' ᾧ καὶ προσέθηκεν τὴν προσθήκην τὴν ποσόσητα τῶν δηλώσεων εἰς ἐκείνην τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν δραχμῶν 3461, 46, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται, ἀναβιβασθείσης οὕτω τῆς ποσότητος τοῦ Κεφ. Η. ἄρθρ. 4 εἰς δραχ. 41,538 46 ἀντὶ δραχ. 36000 καὶ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ Νομοσχεδίου εἰς δραχμ. 47.238 54|00 ἀντὶ δρ. 50,700.

Συνιστᾷ δὲ ἑπομένως εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

Ἀθήναις 1 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς Ν. Κορφιωτάκης.

Μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τινων ἀναφορῶν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 29 Μαρτίου 1846 καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς περιλήψεις τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν παραδοθεισῶν ἀναφορῶν ἀπὸ 8—16, καὶ ἀπὸ 18—29 Μαρτίου, 1846.

Ἐγνωμοδότησεν

Ἡ ὑπ' ἀριθ. τοῦ πρωτοκόλλου 1 ἀναφορὰ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ ἀναφερομένου.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. τοῦ πρωτοκόλλου 4, 7, 10, 18, 14, 17, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 34, 36, 38 καὶ 42 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 5, 19, 20, 43 καὶ 44 νὰ συσταθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 6 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 8, 9, 37, 29, 40, καὶ 41 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 11 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 13 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 15 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 18 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 26 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 28 νὰ συσταθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 νὰ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 31 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως μὲ τὴν προλαβοῦσαν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς Ἀσημίνας χήρας τοῦ Ἀναγνώστου Οἰκονόμου ἐξ Ὕδρας νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 ν' ἀπορριφθῇ.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. Ι. Καριακὸς — Α. Παππατζόρης
Κ. Οἰκονομόπουλος — Ι. Εὐσταθίου
Σ. Λογοθετόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Παρθενόπουλος.

Παρετηρήθη παρά τινος ὅτι διὰ νὰ ἦναι προπαρασκευασμένοι οἱ Βουλευταὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰσαχθησομένου Νομοσχεδίου περὶ ὑποτρόφων, ἢ εἰς τὴν ψῆφισιν τοῦ περὶ τούτων ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον κατάλογος ὅλων τῶν ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦδε, εἴτε ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε ἐντὸς εἰς διάφορα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ὑποτρόφων καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη, περιέχων τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν, τὴν πατρίδα, ποίαι αἱ σπουδαί των, πόσον χρόνον διήρκεσαν, πόσα ἐξωδεύθησαν δι' ἕκαστον, ποῖαι αἱ ὑπογρεώσεις των, καὶ ἐὰν ἐξετέλεσαν αὐτὰς καὶ τὰ λοιπά.

Παρετηρήθη πρὸς τούτοις ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ζητηθῇ καὶ κατάλογος ὅλων τῶν συνταξιούχων ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας μέχρι τοῦδε, πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεων Νόμου.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ Προεδρείου καὶ οἱ δύο οὗτοι κατάλογοι τῶν τε ὑποτρόφων καὶ τῶν συνταξιούχων, ἀποστελλομένου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποσπάσματος τοῦ περὶ τούτων μέρους τῶν Πρακτικῶν.

Εἰς τὸν ἐρωτήσαντα Βουλευτὴν διὰ ποίους λόγους δὲν εἰσήχθη εἰσέτι εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐνῷ παρῆλθεν ὀλόκληρος τριμηνία, καὶ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ πρόκειται ἤδη, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἀναβολὴ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ προῆλθεν ἀπὸ περιστάσεις ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁλονὲν ἀσχολεῖται, καὶ ὅτι ἐντὸς τινῶν ἡμερῶν θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀπολογισμόν.

Ἐκρίθη μετὰ ταῦτα, τῇ αἰτήσει τῶν Βουλευτῶν Κ.Κ. Ν. Κριεζώτου, Δ. Μελετοπούλου, Δ. Τσέκρη, καὶ Ἀνδριανοῦ Σωτηρίου, νὰ χωρηγηθῇ, εἰς τὸν πρῶτον τεσσαρακονθημέρου, εἰς τὸν

δεύτερον τριακονθημέρου, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δύο δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀντικείμενον συνεδριάσεως 1) ἡ συζήτησις τῆς περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν κλπ. προτάσεως, καὶ 2) τῶν δύο ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς· Τῇ προτάσει δέ τινων, ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν ἐκθεσις δὲν διενεμήθη πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ ταύτης συζήτησις, διὰ νὰ ἐπιμελετήσωσι καὶ προπαρασκευασθῶσιν οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ, μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἡ Βουλὴ τροποποιήσασα τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν τοῦ πρώτου αὐτῆς ἀντικειμένου εἰς τὴν συζήτησιν τῆς αὔριον, καὶ παρεδέχθη ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν δύο ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Προβάσης κατόπιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἀπὸ 1 Ἰουνίου π. ε. ἐκθέσεως, ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 938 ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Π. Σέκερη, ἀναμιμνήσκοντος δ' αὐτῆς τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας του, καὶ ἐξατουμένου νὰ τῷ δοθῇ μικρά τις ἰδιοκτησία, δι' ἧς νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ ἀδύνατα μέλη τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη οὕτως, ἐπειδὴ εἶναι πασίγνωστοι καὶ κοινῶς ὁμολογούμεναι αἱ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσπάθειαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀνὰ χεῖράς του ἔγγραφα, καὶ πληροφορηθεῖσα ὅτι συνεισέφερεν ἀδρὰς ποσότητας, δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν αἴτησίν του καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἐνεργείας της.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 812 ἀναφορᾶς τοῦ Δημητρίου Μ. Ῥοΐδου, περὶ πληρωμῆς 2,383 διστήλων καὶ 1/4 διάσιτον, ἄλευρον καὶ ἄλλα ἤδη, ἅτινα ἐλήφθησαν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 1824 εἰς Μύλους ἀπὸ τὰς τότε ἀρχὰς, ἐκτραγωδοῦντος τὴν δυστυχίαν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν ἐπέφερεν ἡ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη στέρησις τοῦ κεφαλαίου τούτου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεπτομένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετασθῇ καὶ γενῇ φροντὶς περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως χρεῶν, γνωμοτοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ περὶ τούτου πρόνοιαν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 850 ἀναφορᾶς τοῦ Δημητρίου Στ. Καπάλη,

ἐνοικιάσαντος κατὰ τὸ 1839 τὸν ποιμνιακὸν φόρον τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, καὶ ὑποστάντος, ἕνεκα τοῦ δριμυτάτου χειμῶνος ζημίαν βαρυτάτην, ἐξ ἧς δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ἐνοίκιον, διὸ καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ γίνῃ ἐπιείκεια διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ Ὑπουργείου νὰ σταθμίσῃ τὰς τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 851 ἀναφορᾶς τινων δημοτῶν τοῦ δήμου Ἀμβρακίας τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας περὶ ἀποδόσεως βοσκησίμων γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς τὴν κοινότητά των καὶ διαθετομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεων θέλει ληφθῇ μέτρον γενικὸν γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, μίαν πρὸς μίαν ἰδίως τὰς ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 852 ἀναφορᾶς τοῦ Ἀεονάρχου Σαλωνιτίδου περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Β. ψηφίσματος κατά τινων νεήλυδων, τοὺς ὁποίους προβάλλει νὰ καταδείξῃ ὀνομαστί· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεπτομένη, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλης ὁμοίας, γνωμοδοτεῖ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἅπαξ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῶν τοιούτων ἀναφορῶν

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ἐπ' αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα τὴν Βουλὴν ἀναρμοδίαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ Β'. ψήφισμα ἐγνωμοδότησε νὰ μὴ λαμβάνωνται τοῦ λοιποῦ ὑπ' ὄψιν αἱ ἀναφοραὶ αὗται, διὰ νὰ μὴ καθίσταται ἡ Βουλὴ στάδιον διαπληκτισμῶν ἀνοικείων εἰς τὰ Βουλευτικὰ σώματα.

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἰδιωτικῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν εἶναι καθιερωμένα εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἑπομένως ἡ καθιερουμένη διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχὴ εἶναι ὅλως ἀντισυνταγματικὴ, καὶ καθόσον μάλιστα πρόκειται περὶ ἐκπληρώσεως ὅρου Συντάγματικοῦ, ὁποῖον εἶναι τὸ Β' ψήφισμα. Διὰ τοῦτο ἐπρότεινε νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ διευθυνθῇ δὲ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Πρὶν δ' ἡ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἡ Βουλὴ ἐνεκρίθη ἡ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ. πρὸς τὸ τέλος νὰ ἐργασθῶσι τὰ τμήματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ τὰς εἰσηγητικὰς ἐπιτροπὰς μελῶν, θεωρηθείσης τῆς ἐργασίας ταύτης καταπειγούσης.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Ι. Ζέρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 18 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 70, ἀπόντων, δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος, 10, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ἀνηγγέλθη, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ὑπό τινων τῶν τμημάτων Προέδρων, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν συνελθόντα ταῦτα ἐξελέγξαντο ὡς εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν Νομοσχεδίων καὶ προτάσεων· τὸ μὲν ἀ. τὸν Κ. Η. Ι. Κυριακὸν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, τὸν Κ. Φασίτσαν, ἐπὶ τοῦ τῶν Μελησσίων, τὸν Κ. Π Καλαμαριώτην ἐπὶ τῶν ἀγριελαιῶν, καὶ τὸν Κ. Κ. Προβιλέγιον ἐπὶ τῶν σιτηρῶν. Τὸ δὲ γ'. ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου τὸν Κ. Θ. Κολοκοτρώνην· ἐπὶ τῶν μελησσίων τὸν Κ. Γαρδίκην· ἐπὶ τῶν ἀγριελαιῶν τὸν Κ. Α. Παπατσώρην, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀρυζείου τὸν Κ. Ν. Μπούκουραν. Τὸ δ'. τὸν Κ. Σ. Δάῤῥαν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου· τὸν Κ. Στ. Βλάχον ἐπὶ τῶν μελησσίων· τὸν Ι. Εὐσταθίου ἐπὶ τῶν ἀγριελαιῶν, καὶ τὸν Κ. Α. Γ. Τζάνον ἐπὶ τῶν σιτηρῶν. Τὸ ε'. ἐπὶ μὲν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου τὸν Κ. Εὐστάθιον Παρίσσην, ἐπὶ τοῦ τῶν μελησσίων, τὸν Κ. Ι.

Φλέσσαν, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγριελαιῶν τὸν Κ. Μ. Πρωτοπαππᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν τὸν Κ. Γ. Δοκὸν, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀριστείου τὸν Κ. Σ. Λογοθετόπουλον, ἀπερρήνατο δὲ ὡς συζητητέαν καὶ τὴν περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ τῶν Βορείων Σποράδων. Τὸ ζ'. ἐπὶ μὲν τοῦ φορολογικοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελησσίων τὸν Κ. Ν. Κορφιωτάκην, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀγριελαιῶν καὶ ἀριστείου τὸν Κ. Δ. Καλλιφρονᾶν.

Παρατηρήσας ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ τοῦ περὶ Μελησίων καὶ τοῦ περὶ ἀγριελαιῶν Νομοσχεδίων διωρίσθη ὑπὸ τῶν τμημάτων ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἀριθμὸς τῶν εἰσηγητῶν, ἤτοι πλείους τῶν τεσσάρων, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται καὶ τὴν τῶν τεσσάρων μελῶν προσθήκην παρὰ τῆς ἰδίας ἐξ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ῥηθέντων Νομοσχεδίων· αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως ἐπὶ μὲν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου παρεδέχθη τὴν τῶν τεσσάρων μελῶν προσθήκην, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν δύο ἀποφατικῶς ἀπερρήνατο.

Ἐνταῦθα εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τύπωσις τῶν πρακτικῶν τῆς Α. Συνόδου ἐγγίζει τὸ τέλος, τὰ δὲ πρωτότυπα πρακτικὰ δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένα παρ' ὅλων τῶν ΚΚ. Βολευτῶν, προτείνει ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἂν πρέπῃ νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματα τῶν Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ τέλος τῶν τυπονομένων πρακτικῶν, ἢ ν' ἀναβληθῇ τοῦτο, μέχρις οὗ ἅπαντες τὰ πρωτότυπα ὑπογράψωσιν, ὅτι τοῦτο πρέπει ν' ἀποφασισθῇ ταχέως, διότι ὁ τέταρτος τόμος τῶν πρακτικῶν, οὐσιώδη περιέχων ἀντικείμενα, εἶναι ἀναγκαῖος εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ πρακτικὰ ταῦτα ἔρχονται εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τότε ὅσοι εὑρεθῶσι παρόντες ὑπογράφουσι.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Βουλευτοῦ Ι. Ταμπᾶ, ἀναπληροῦντος ὡς γεροντοτέρου τὸν κωλυόμενον Ἀντιπρόεδρον καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Κιζάνη καὶ Ἠλία Παππαδαίου. Μετὰ δὲ τὴν διαλογὴν, γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Χ. Στεφανοπούλου, καὶ Ι. Φλέσσα, ἐπιμετρηθεισῶν τῶν ψήφων καὶ παραβληθεισῶν πρὸς τοὺς κυάμους εὑρεθέντας 69 ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες, καὶ ἐξελέγθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς οἱ

ΚΚ. Ι. Ζάρκος	διὰ ψήφων	. . . . .	50
» Γ. Δοκὸς	»	. . . . .	48
» Α. Γεωργαντᾶς	»	. . . . .	47
» Α. Παππατσώρης	»	. . . . .	47

Ὁ δὲ Πρόεδρος, σύμφωνα μὲ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν, ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν τῶν Μελισσίων εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου εἶναι κατά τε τὸν φόρον καὶ τὸ φορολογικὸν σύστημα ἐν γένει ὅμοιον τοῦ περυσινοῦ νόμου.

Ἡ ἐπιτροπή Σας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡς καὶ τὰ τῶν προηγουμένων, παρετήρησεν ὅτι τὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἔτους παριστάνουσιν ἐλάττωσιν περὶ τὰς δραχμὰς 20,000.

Τὴν ἐλάττωσιν ταύτην ἀποδίδει ἡ ἐπιτροπή Σας ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς πολλὰ μέρη ἐπιζωοτίαν εἰς τὰ ἔντομα ταῦτα, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀπαρίθμησιν ἐκ μέρους τῶν ἰδίων ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων ἐπιστατῶν, οἱ ὁποῖοι, εἴτε διότι ἦσαν ἐπιφορτισμένοι μὲ ἄλλα χρέη καὶ δὲν εἶχον τὸν ὑλικὸν καιρόν, εἴτε διότι ἐθεώρησαν αὐτὸ πάρεργον δὲν ἐνησχολήθησαν δεόντως·

Βλέπουσα ἐντοσούτῳ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὸ δημόσιον τοιαύτην ζημίαν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, χωρὶς ἐπέρωθεν νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ τὴν δαπάνην τῆς μισθοδοσίας ἰδιαιτέρων καταμετρητῶν, ἐσκέφθη ὡς κατάλληλον, καὶ ἐφαρμοστέαν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν διὰ τῆς δηλώσεως ἐξακρίβωσιν ὑπὲρ τῆς ὁποίας, ἐνῷ ὑπάρχουν ἐν μέρει οἱ αὐτοὶ λόγοι, οἵτινες ἔπεισαν τὴν Βουλὴν νὰ τὴν παραδεχθῇ ἐπὶ τῶν ζώων, εἶναι προσέτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἄλλος ὄχι εὐκαταφρόνητος λόγος, τοῦτέστιν ἡ ἐνυπάρχουσα εἰς πολλοὺς τῶν μελισσοτρόφων πρόληψις κατὰ τοῦ μέτρου τῆς καταμετρήσεως τῶν κοφινίων καὶ κυψελῶν, ὡς ἐχούσης δῆθεν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὴν τύχην τῶν μελισσίων, καὶ οὕτω, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταμετρήσεως, θέλουν ὑποχρεωθῆ νὰ κάμουν ἀκριβεῖς δηλώσεις. Ἑπομένως καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν μὲ μικρὰν ἀντιμισθίαν, εἰς βάρος αὐτῶν

τῶν ἰδίων πίπτουσαν, θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ ἀπαρίθμησις, ἡ δὲ ἀνακάλυψις τῶν τυχὸν ἀποκρυβέντων εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ εὐκολωτέρα τῆς τῶν ζώων.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ ἐτροπολόγησε τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, προσθέσασα καὶ ἄλλας σχετικὰς διατάξεις· ἔχει δὲ αὐτὸ ὡς ἑξῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλλίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς
Ν. Κορφιωτάκης.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπ. 25 κατὰ κυψέλην, ἢ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψελῶν ἢ κοφινίων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α') Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τριακονθημερίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας, ἢ κοφίνια, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτῶν ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

β') Αἱ δηλώσεις αὗται, συνταττόμεναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ') Ἕκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυψέλαι, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν οἷς εὑρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἐσπέραν τῆς τριακοστῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἡμέρας καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένων μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων καὶ κυψελῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον παρεδρεῖον, ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην κυριακήν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁσάκις εἴτε ὁ ἔπαρχος εἴτε ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν

ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὴ φοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαρίθμησέων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν ὅτι μελισσοτρόφοι τινες ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κοφίνια, ἢ κυψέλας των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου αὐτόθεν νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4.

Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἕνα ἀπαρίθμητὴν διοριζόμενον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον μάρτυρος προσκεκλημένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀριοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἀπαρίθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληρθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων, ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχ. προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγωρήσῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια, ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου γίνεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντὶς πρὸς εἰσπραξιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος εἶπεν ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μὴ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀλλὰ νὰ διαλυθῇ, ὥπως τὰ μέλη ἐκλέξαντα τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἐπὶ τῶν προρρηθέντων νομοσχεδίων τμήματα συνελθόντα ἐκλέξωσι τούτους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν, τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ. ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τῆς αὔριον, τὰ ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἡμερησίᾳ διατάξει ὑπάρχοντα ἀντικείμενα, καθ' ἣν ἐν αὐτῇ ἔχουσι τάξιν.

Ὁ πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ὁ.

Τῆς 19 Ἀπριλίου 1846.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος· καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα δύο ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δέκα ὁ Πρόεδρος ἀκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ Ε. τμῆμα ἐξελέξατο ὡς εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας τὸν Κ. Μ. Ἰατρόν, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ σιτηρῶν τὸν Κ. Δ. Δρόσον, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγριελαιῶν τὸν Κ. Σ. Παρθενόπουλον, ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀπονομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς πληρεζουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν Κ. Γ. Κάνδυαν, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς τὸν Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνην· δὲν παρεδέχθη δ' ὡς συζητητέαν τὴν περὶ ἐπιστροφῆς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων εἰς τὰς κοινότητας πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ τῶν Βορείων Σποράδων. Τὸ δὲ Α'. ἐπὶ τῆς περὶ ἀριστείου προτάσεως τὸν Κ. Σ. Χ. Στεφανόπουλον· καὶ τὸ Ζ'. ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου τὸν Κ. Κ. Ζαρειφόπουλον, ἀπεφήνατο δ' ὡς συζητέαν καὶ τὴν τοῦ Βουλευτοῦ τῶν Βορείων Σποράδων πρότασιν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δύο κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐγνωμοδότησαν τμήματα τὸ Ζ'. καὶ τὸ Ϛ'.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος, παρετηρήσας εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι συνεπληρώθη ἤδη ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῶν τμημάτων ἐκλεγομένων εἰσηγητῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ σιτηρῶν, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἀριστείου προτάσεως, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται καὶ τὴν παρ' αὐτῆς προσθήκην τῶν 4 συμπληρωματικῶν μελῶν ἑφ' ἑκατέρου τούτων, ἡ δὲ Βουλή, διὰ ψηφοφορίας, δ' ἀναστάσεως γενομένης, εἰς οὐδέτερον τούτων τὴν τῶν 4 μελῶν παρεδέχθη προσθήκην.

Ὑπεβλήθη ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν ἡ περὶ ἀδείας τριακονθημέρου ἀπουσίας αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Κ. Ἀντωνιάδου, ἥτις καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ χορηγηθῇ.

Ἐπίσης παρεδέχθη ἡ Βουλή, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Βουλευτὴν Ὕδρας Κ. Δ. Κριεζῆν ἡ ζητουμένη παρ' αὐτοῦ τριακονθήμερος παράτασις τῆς ληφθείσης πρότερον παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδείας ἀπουσίας, καθὼς καὶ ἡ ἐπὶ τρεῖς ἔτι ἡμέρας τοῦ Βουλευτοῦ Κέας Κ. Δ. Κυριακίδου.

Ἀναγγείλαντος μετὰ τοῦτο τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὸ 1845 ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις· μηδενὸς δὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντειπόντος, ἡ Βουλή, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψη-

φοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Προβιλεγίου, καὶ Α. Γ. Τζάνου, γενομένης, διὰ ψήφων 65 πρὸς 2 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ 1845. ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπὼν	Α. Γουζούασης	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Βιλαέτης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βαλβῆς	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Σιλβέστρος Στρανάκης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Λ. Καΐρης		Θ. Μαρκεζίνης	»
Δ. Τζόκρης		Α. Γ. Τζάκος	Ν.
Α. Σ. Λανόπουλος		Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης		Ἀθ.Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Κωλέττης		Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Ἠλ. Παπαδαῖος.	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ν.	Γ. Γουναράπουλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	»
Λ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης		Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐθύμ.Κανελλόπουλος	
Κ. Φασίτζας	Ν.	Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θίου	Ν.	Σ. Πάγκαλος	Ν.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κουμανιώτης	
Κ. Δελιγιάννης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Παππακώστ. Τζαμάλας	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Φεγγαρᾶς		Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Γ. Δερνιτσώτης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τ. Σαντᾶς		Κ. Ἀντωνιάδης	
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Ῥεβελιώτης		Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Παππαζώννης		Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.	Ἀμβ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀπών	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Νικήτ. Σταματελόπ.		Δ. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Φαρμάκης		Ἰ. Τομαρᾶς	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπών	Α. Κιζάνης	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπών	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Μπαρότζης	ἀπών	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γριζάνος	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Δ. Νικουλάκης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	
Χ. Καπετανάκης	ἀπών	Ι. Οἰκονόμου	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ζαριφόπουλος	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	
Α. Καλαμογδάρτης	Θ.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Προβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὰ συνιστῶντα αὐτὸ τρία ἐδάφια ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. προτεινούσης δηλονότι τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *ἐπιτρέπεται* διὰ τῆς *χορηγεῖται*, καὶ

τὴν αὔξησιν τῆς ἐν τῷ γ'. ἐδαφίῳ περιεχομένης ποσότητος τῶν δραχμῶν 36,000· εἰς τὴν ποσότητα δραχμῶν 41,538 καὶ 46 0|0· μηδενὸς δ' ἀντιπίπτοντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐδαφίων τούτων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης, ἓν πρὸς ἓν, ταῦτα.

Ψηφοφορηθὲν ἀκολούθως τὸ ὅλον τοῦ ρηθέντος ἄρθρου ὡς ἀνεγνώσθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Α. Γουζούασκη καὶ Π. Καλαμαριώτου γενομένης, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ ψήφων 66 πρὸς 2 κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν 47,238 καὶ λεπτὰ 46 τοῦ παραδεχθέντος 1 ἄρθρου, ναὶ ἢ οὒχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Κ. Χαραλῆς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Κρανίδης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ι. Γιωλδάσης	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπών	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Νῖκος Θέου	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Α. Γουζούασης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Α. Βιλαέτης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης		Α. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Τσάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος		Ι. Κλίμακας	Ν.
Ἰ. Βλάσσης		Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ι. Κωλέττης		Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς	ἀπών	Θ. Μαρκεζίνης	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ράγκος	Ν.	Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Δ. Ἀποστολάκης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετ. Γρηγοράκης		Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Β. Καραγιάννης	Ν.
Γ. Κανδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ζάρκος	ἀπόντες
Κ. Φασίτζας	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	

Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Α. Νοταρᾶς		Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλ.		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μακκόπουλος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Π. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	Ο.	Φιλ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δερνιτσώτης		Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς		Ν. Καλλέργης	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Π. Βάρβογλης.	ἐν ἀδείᾳ	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.	Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Παππατζόρης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος		Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης		Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀπὼν	Δ. Δρόσος	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλ.	ἐν ἀδείᾳ	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης		Γ. Δοκὸς	Ν.
Ι. Φαρμάκης		Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	ἀπὼν	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κάνδυας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν	Ε. Ἀποστολίδης	
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Κανάρης	
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας.	Ν.

Ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συμπληρωτικὴ πίστωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ **1845** ἐπὶ τῶν ἑπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων· ἤτοι

ἀ. τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἄρθρ. 1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα κακουργειοδικείων . . . . . Δραχμαὶ **700**

β'. Τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρου Δ'. διατροφὴ ὑποδίκων . . . . . δρ. **5,000**

γ'. Τοῦ κεφαλαίου Η. ἄρθρ. 4 ἀποζημιώσεις μαρτύρων . . . . . δραχ. **41,538 : 46**

Τὸ ὅλον δρ. **47,238 : 46**»

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ β'. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου· μηδενὸς δὲ καὶ κατὰ τούτου ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης· ἔχει δ' οὕτως·

« Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐπιτρεπομένη ποσότης αὕτη θέλει προστεθῆ » εἰς τὰ διὰ τοῦ Νόμου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν » 5 Νοεμβρίου **1845** ψηφισθέντα ποσὰ τῶν αὐτῶν κεφαλαίων » καὶ ἄρθρων, καὶ θέλει ἀπαρτίζει μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρη» μένου Ὑπουργείου διὰ τὸ **1845**· » ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐψηφίσθη· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Ἀνδρίκου, καὶ Δ. Χατζίσκου γενομένης, διὰ ψήφων **64** πρὸς **2** κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ ψηφισθέντος Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Μ. Α. Καΐρης	
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Δ. Τζόκρης	

Α. Σ. Δαγόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ν. Βλάσσης	
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Δ. Καλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Λ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετάκης Γρηγοράκης	»
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσας	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ο.
Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παπαδατοῖς	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	ἀπὼν
Ι. Ζάρκος	»
Ι. Ν. Φλέσας	»
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελόπουλος	
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλ.	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δεληγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δερνιτσιώτης	
Κ. Τ. Σαντᾶς	
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	
Π Παππατζώνης	
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀπὼν
Νικ. Σταματελόπ	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	»
Ι. Φαρμάκης	»
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπὼν
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Λ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.

Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμόγδαρτης	ἀπὼν
Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Μαππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ἀντωνιάδης	»
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Ε. Μ. Παρίσσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	
Ε. Ἀποστολίδης	
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἔχει δὲ οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. α Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συμπληρωτικὴ πίστωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ **1845** ἐπὶ τῶν ἑπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων· ἤτοι

α'. Τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἄρθρ. 1. Γραφείου καὶ ἀποστολῆς ἐξοδα κακουργειοδικείων . . . . . δρ. **700**

β'. τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρ. 4 διατροφὴ ὑποδίκων » **5,000**

γ'. τοῦ κεφαλαίου Η. ἄρθρ. **4** ἀποζημιώσεις μαρτύρων . . . . . δρ.χ. **41,538·46**

τὸ ὅλον δρ. **47,238·45.**

Ἄρθρ. **2.** « Ἡ ἐπιτρεπομένη ποσότης αὕτη θέλει προστεθῆ εἰς τὰ διὰ τοῦ Νόμου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν 5 Νοεμβρίου **1845** ψηφισθέντα ποσὰ τῶν αὐτῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, καὶ θέλει ἀπαρτίζει μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου διὰ τὸ **1845.**»

Ἀκολούθως, ὁ Πρόεδρος ὁρίσας τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς ὡς

ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τῆς αὔριον α') τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ μελισσίων Νομοσχεδίου ὡς ἐπείγοντος, ἐὰν ἡ ἐπ' αὐτοῦ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις τυπωθεῖσα διανεμηθῇ· καὶ β'. τὴν συζήτησιν τῶν ἀπολειφθέντων ἐκ τῆς σημερινῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀντικειμένων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος.

Μελ. Χατζῆ Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 20 Ἀπριλίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἓξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δύο, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ὑπεβλήθη αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Π. Καλαμαριώτου ζητοῦντος τεσσαρακονθημέρου ἀπουσίας ἄδειαν, καὶ ἐνεκρίθη νὰ τῷ χορηγηθῇ μηνιαία.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἔλαβεν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ δημάρχου Ἀταλάντης ἐπισυνημμένον ἔχουσαν καὶ τὸ πρὸς τὸν ἔπαρχον Λοκρίδος ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δι' οὗ ἐπιτάττεται οὗτος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκλογὴν δημάρχου τοῦ δήμου Μακεδόνων, ἐναντίον τῶν περὶ τούτου ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς· ταῦτα ἀνέγνω ὁ γραμματεὺς σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμόν.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι ὁ Ὑπουργὸς, καὶ τοι προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, μέχρι τῆς σήμερον ὅμως, ἂν καὶ ὑπεσχέθη, οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως τοιαύτας ἔδωκεν· ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔφερε τοιαύτας ἐν ἐκθέσει γραπτῇ, ἀφεὶς ταύτην ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ δωματίου τοῦ προέδρου· ἀπαντή-

σαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι τοιαύτην ἔκθεσιν δὲν ἔλαβε, καὶ προσθέντος ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοιούτων περιστάσεων ὀφείλει ὁ Ὑπουργὸς προφορικὰς νὰ δίδῃ πληροφορίας, ἡ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει αὐτοῦ παρεδέχθη νὰ προσκληθῇ ὁ Ὑπουργὸς, ἵνα, προσελθὼν εἴς τινα τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, δώσῃ τὰς τοιαύτας πληροφορίας.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τῶν μελισσίων φόρου Νομοσχεδίου· μὴ παρόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ, ἵνα μὴ ἀργῇ μέχρι τῆς ἐλεύσεώς του, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθείσης δὲ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς ὑπ' ἀριθ. **852** ἀναφορᾶς τοῦ Λεονάρδου Σαλωνιτίδου περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Β' ψηφίσματος κατά τινων νεήλυδων, τοὺς ὁποίους προβάλλει νὰ καταδείξῃ ὀνομαστὶ, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλης ὁμοίας, γνωμοδοτεῖ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἅπαξ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῶν τοιούτων ἀναφορῶν· ἡ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. **892** ἀναφορὰ τοῦ Γεωργίου Σακορράφου ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, περὶ συντάξεώς του, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, νὰ διευθυνθῇ.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **893** ἀναφορᾶς τῆς Εἰρήνης Ἀνδρέου Παπαδοπούλου, ἐξαιτουμένης ὑποτροφίαν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **853** ἀναφορᾶς τινων δημοτῶν τοῦ δήμου Ἰστιαίων τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου περὶ ἀποδόσεώς τινος οἰκίας, οἰκοδομηθείσης παρ' αὐτῶν πρὸς κατάλυσιν τῶν Ὀθωμανῶν διοικητῶν καὶ ληφθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου παρεδέχθη ταύτας ἀνὰ μίαν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπ' ἀριθ. **897** ἀναφορὰ τοῦ Σ. Μαγκάκη, ἐξαιτουμένου ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως

ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ δίκης· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, εἰπόντος ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἄλογος, καθόσον οὗτος, δικασθείς, ὡς ὁ ἴδιος ἀναφέρει, κατὰ τύπους παρὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, κατεδικάσθη, καὶ καθόσον τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ ὑπεκφεύγουσι τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς, μὴ δυναμένης νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόφασιν ἐπὶ πράγματος δεδικασμένου, προσθέντος δ' ἔτι ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ὑβριστικαὶ καὶ λοίδοροι ἀναφοραὶ δὲν πρέπει νὰ παραδέχωνται, αὕτη δὲ γέμει ὕβρεων κατ' ὅλων τῶν δικαστηρίων καὶ πολλῶν ἀξιοτίμων προσώπων· ἡ Βουλὴ ἀπρεπῆ τὴν διεύθυνσιν τῆς τοιαύτης ἀναφορᾶς θεωρήσασα, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου δὲν παραδέχθη δ' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ αὕτη.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **905** ἀναφορᾶς τοῦ Σ. Μπακετοπούλου, καταμηνύοντος τοὺς φονεῖς τοῦ πατρός του φυγοδίκους, σήμερον δ' ὄντας εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη, ὑπερασπιζομένου αὐτούς· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεψαμένη ὅτι, ἂν ἦναι ἀληθῆ τὰ ἀναφερόμενα γίνεται μέγα σκάνδαλον εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅταν οἱ νόμοι δὲν ἰσχύωσιν ἐφ' ὅλων ἀδιακρίτως, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τῆς καταμηνύσεως ταύτης.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **909** ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Γ. Κρίτζα, παριστάνοντος τὰς ζημίας, ἃς τινας ὑπέστησαν αὐτὸς καὶ οἱ συνεταῖροί του ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων τῆς Φθιώτιδος κατὰ τὸ **1841**, καὶ ἐξαιτουμένου παράτασιν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **901** ἀναφορᾶς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ναυπλίου ὑποδίκων, ἐξαιτουμένων τὴν ἐκδίκασίν των· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς θεραπείαν τῶν προκειμένων παραπόνων.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **916** ἀναφορᾶς διαφόρων ἀρχαίων ἀγωνιστῶν, δυστυχούντων καὶ ζητούντων πόρον· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ

γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ προνοήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **937** ἀναφορᾶς τοῦ Νικολάου Γλύκα ἐξαιτουμένου τὸν βαθμόν του· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **939** ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Κωνσταντοπούλου περὶ βαθμολογήσεώς του, ὄντος ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ δεύτερον Μητρῷον· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **942** ἀναφορᾶς τῆς Ζαχαρένιας, συζύγου τοῦ Ἰωάννου Γραμματικοπούλου, καὶ Λεωνίδου παιδὸς αὐτῆς, ἐκθρηνούντων τὴν δυστυχίαν των καὶ ἐξαιτουμένων τὴν τοῦ ἔθνους πρόνοιαν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεψαμένη ὅτι αἱ μεγάλαι κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις τοῦ εἰς πάντας γνωστοῦ καὶ γενναίου Γραμματικοπούλου ἔχουσιν ἀπαράγραπτα δικαιώματα εἰς τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἔθνους, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης δι' ἀναστάσεως τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὰς ἡ ὑπ' ἀριθ. **944** ἀναφορὰ τῆς Ἐλίζας συζύγου τοῦ ἀποβιώσαντος Ταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ ὀθλέλληνος Σιάμπελ, δι' ἧς ζητεῖ σύνταξιν, μὴ ἔχουσα πῶς νὰ διατραφῇ· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεψαμένη ὅτι εἶναι δικαία ἡ αἴτησις της, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπ' ἀριθ. **945** ἀναφορὰ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Κοντορήγα, ἐξαιτουμένων τὰ μέσα τῆς ἀποκαταστάσεώς· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεψαμένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ πολλὰ μοχθήσαντος καὶ θυσιάσαντος διὰ τὴν πατρίδα μακαρίτου Κοντορήγα, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **946** ἀναφορᾶς τῆς Μαγδαληνῆς, χήρας τοῦ

πεσόντος κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου Γαλάνη Μήτσου, δι' ἣς ἐξαιτεῖται περίθαλψιν δι' ἑαυτὴν καὶ τὰ τέκνα της, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ἐπ' ἀριθ. **947** ἀναφορᾶς τοῦ Ζαχαρίου Γ. Πασχοφαλίγγου, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διά τινα δικόγραφα, εὑρισκόμενα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πρώην δικαστηρίου, καὶ ἐφ' ἧς γνωμοδοτεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **958** ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπέλεσι τοῦ δήμου Θαλπούσης, παραπονουμένων διὰ τὴν παραχώρησιν γαιῶν, εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Νικολάου Πλαπούτα, δι' ἧς στερούνται οὗτοι τῶν ἀναγκαιουσῶν εἰς αὐτούς· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὰς ἡ ὑπ' ἀριθ. **959** ἀναφορὰ τῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Πηνειαίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Διοικητοῦ Δήμου Κανελλοπούλου· καὶ, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δὲν παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως ὡς ἄσκοπον καὶ περιττὴν ἤδη.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **1007** ἀναφορᾶς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Γαυρίου, ἐξαιτουμένου νὰ ἐπιτραπῇ διὰ ν' ἀποβιβάζωνται εἰς τὸν λιμένα Γαυρίου εἴδη ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους προερχόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν λιμένα προοδεύοντος συνοικισμοῦ· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **973** ἀναφορᾶς τοῦ ἀπελευθερωθέντος αἰχμαλώτου Ἀνδρέου, υἱοῦ τοῦ πεσόντος κατὰ τὴν ἔξοδον Μεσολογγίου Ἀθανασίου Χαντσαρᾶ, ἐξαιτουμένου νὰ γίνῃ ὑπότροφος, διὰ νὰ παιδευθῇ τῇ δαπάνῃ τοῦδημοσίου· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **1002** ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Νικολάου Στυλούδη, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπόδοσιν **1460** δραχμῶν, προκαταβληθεισῶν παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς συλλεχθέντας ἐθελοντὰς ἐν Φθιώτιδι πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃσταντσαρτῶν τοῦ **1836**, καὶ παρουσιάζοντος διάφορα ἀποδεικτικὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. **963** καὶ **999** ἀναφορῶν τοῦ Ζ. Γεωργιάδου, παραπονουμένου κατὰ τοῦ Προξένου Τεργέστης Κ. Παπιολάκη, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ διορισθῇ προμηθευτὴς τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων εἰς Τεργέστην· καὶ ἐφ' ἧς γνωμοδοτεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τούτων τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Προσελθόντος δ' ἐνταῦθα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησις. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τούτου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς παρά τινος τῶν Γραμματέων, μηδενὸς κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντειπόντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου· αὕτη δὲ διὰ ψηροφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Δοκοῦ καὶ Γ. Γριζάνου γενομένης, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ μελισσίων φόρου Νομοσχεδίου παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ μελισσίων φόρου Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.		Δ. Τζόκρης		
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ		Α. Σ. Δανόπουλ.	ἐν ἀδείᾳ	
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπών		Ι. Βλάσσης		
Θ. Γρίβας	N.		Ι. Κωλέττης		
Ν. Μαυρομμάτης	N.		Α. Μεταξᾶς	ἀπών	
Ζ. Ι. Βάλβης	N.		Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	
Γ. Γουλιμῆς	N.		Σ. Βλάχος	N.	
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ		Π. Ῥάγκος	N.	
Μ. Α. Καΐρης			Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	

Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτζας	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γκολδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζώτος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἀπών
Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωσόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβες. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας, Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τσάνος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Πλ. Παππαδαῖος	ἀπών
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναράπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γ. Νοταρᾶς	
Α. Νοταρᾶς, Εὐθύμ. Κανελλόπ.	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ε. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπουκούβας	Ν.
Ν. Κορφιώτάκης	Ν.
Σ. Παϊβενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς, Γ. Δερνιτσώτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τ. Σάντας	
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαιδῆς	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος, Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ν. Σταματελόπουλος, Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	
Κ. Βέικος	ἀπών
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρόπης	ἀπών
Δ. Μπιρμπέλης, Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπεταγάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τζερτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.

Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Π. Ταταράγης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διαμίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀσθενὴς
Λήμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γκίκας Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	ἀπών
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης, Ι. Οἰκονόμου, Ε. Ἀποστολίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1. « Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ φέρον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφίνιον ».

Προτείναντος δὲ τοῦ Βουλευτοῦ Αἰτωλίας ὅτι εἶναι καλὸν καὶ συμφέρον χάριν τῆς ἐμψυχώσεως τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἐντόμων νὰ ἐκπεσθῇ κατὰ λεπτὰ 5 ὁ ἐφ' ἑκάστης κυψέλης φόρος, καὶ ἄλλων ὑποστηριξάντων τὴν τοιαύτην πρότασιν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δὲν περιέμενεν ἐκ μέρους τοῦ προλαλήσαντος τοιαύτην πρότασιν, καὶ δοῦτι οὗτος ὑπουργὸς ὢν ὑπεστήριξε τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ὡς ἔχει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν συμπεριέλαβε, καὶ διότι ἡ ἐλάττωσις τῶν 5 λεπτῶν ἀσήμαντος διὰ τοὺς φορολογουμένους ὑπάρχει· ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλουν νὰ ἐλαττόνωσι φόρους, οἵτινες ἦ δυσανάλογοι πρὸς τὸ παραδεχθὲν φορολογικὸν μέτρον τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος, ἢ βαρύτεροι αὐτοῦ κατὰ πολὺ εἶσιν· ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ὁ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἑκάστης κυψέλης φόρος οὔτε δυσανάλογος οὔτε ἐπιβαρυντικὸς εἶναι, καθόσον ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἕκαστον κοφίνιον παράγει 4 τὸ ὀλιγώτερον ὀκάδας μέλιτος, καὶ ἡμίσειαν ὀκᾶν κηροῦ, ἢ δ' εἰς χρήματα ἀξία τούτων εἰς ὀκτὼ δραχμάς, παραδιτγομένης ὡς τελευταίας τιμῆς ἑκάστης ὀκάδος μέλιτος τῆς δραχμῆς, ὁ φορολογούμενος θέλει πληρόνει λεπτὰ ὀγδοήκοντα, ἐνῷ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μόνον 25 θέλει πληρόνει· τούτου δ' οὕτως ἔχοντος, προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν ἄλλος εἶπεν, ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει συζητη-

τηθῇ τὸ περὶ φορολογίας Νομοσχέδιον· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖ θέλομεν προτείνει ἐλαττώσεις ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ σπόρου, καθ' ὅσον αὗται σκοποῦσι τὴν ἀνακούρισιν μιᾶς τῶν παραγωγικωτέρων τάξεων, καὶ εἶναι δικαία, ἡ δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητουμένη ἐλάττωσις καὶ ἄσκοπος καὶ ἀσήμαντος εἶναι, διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιφυλαττόμενος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου νὰ προτείνῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ σπόρου ἐκ τοῦ φόρου, ὡς συνᾴδουσαν μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν γεωργῶν.

Μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, εἰπὼν ὅτι δὲν θέλει ἐξετάσει τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἔποψιν, ὑφ' ἣν ὅτε Ὑπουργὸς καὶ ὁ πραλαλήσας τὸ ἐξήτασαν, παρετήρησε τὰ ἑξῆς· εἶναι βέβαιον, εἶπεν, ὅτι ὁσάκις προτείνονται ἐλαττώσεις φόρων ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων πρέπει αὗται ν' ἀφορῶσι φόρους ἀνακουρίζοντας ὅλους· ὅτι ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ζητουμένη ἐλάττωσις ἀσήμαντος διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους ὑπάρχῃ, καθ' ὅσον ὅμως σκοπεῖ τὴν ἐμψύχωσιν καὶ αὔξησιν τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἐντόμων, τὰ ὁποῖα, πολλὰ ὄντα, καὶ περὶ τὰς 70,000 δραχμῶν ἀποφέροντα φόρον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἠλαττώθησαν ἀπό τινος χρόνου ἐπαισθητῶς πρὸς ζημίαν τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, καλὸν εἶναι νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἔκπτωσιν· ὅτι τοῦτο προθέμενος ἀ πιαγματοποιήσῃ καὶ ὁ πρώην Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήλλαττε διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ἀπὸ τὸν φόρον τὰ μελίσσια, ὅπερ ὅμως δὲν παρεδέχθη ἀκολούθως· ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν προλαλησάντων ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ μέλιτος ἔκαμον δὲν ἀληθεύει, καθ' ὅσον ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅμως μόλις περὶ τὰ 40 λεπτὰ ἡ ὀκὰ τιμᾶται· ὅτι διὰ τοῦτα προτείνει καὶ αὐτὸς χάριν μόνον τῆς ἐμψυχώσεως τῶν ἐντόμων τούτων τὴν παραδοχὴν τῆς γενομένης προτάσεως.

Καὶ ἄλλος μετ' αὐτὸν παρετήρησεν, ὅτι, ἂν καὶ ὀφείλουσιν οἱ Βουλευταὶ, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, νὰ ἐξετάσωσιν ἂν ὁ προτεινόμενος φόρος εἶναι μέγας ἢ μὴ, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται οὔτε δυσανάλογος οὔτε βαρὺς εἶναι· ἐπειδὴ δ' ἡ ζητουμένη ἔκπτωσις πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν ἐντόμων, καὶ οὐχὶ πρὸς ἀνακούρισιν τῶν φορολογουμένων, προτείνεται, ὡς ἄλλο τε καὶ ὁ Βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς παρετήρησε, διὰ τοῦτο, εἰμὲν τὴν κατάργησιν ὅλως τοῦ τοιούτου φόρου οἱ τὴν ἔκπτωσιν προτείναντες προ-

τιθενται, συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς, ἄλλως γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου περιττὴν ὅλως βλέπων τὴν τοιαύτην ἐλάττωσιν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτίσθη·

Ὁ δὲ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι δύο ἐκ τῆς συζητήσεως προέκυψαν προτάσεις, α) ἡ περὶ ἐκπτώσεως 5. λεπτῶν προταθεῖσα παρά τινος Βουλευτοῦ πρότασις, εἰς 20 λεπτὰ περιορίζουσα τὸν ἐφ' ἑκάστου κηφηνίου φόρον, καὶ β') τὸ Νομοσχέδιον· καὶ ὅτι κατὰ τὸν Κανονισμὸν θέλει ψηφοφορηθῇ πρῶτον ἡ περὶ ἐκπτώσεως πρότασις ὡς ἀπωτέρα, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὴν· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ζητηθεῖσαν ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Γουλιμῆ καὶ Γ. Σταματάρα γενομένης, δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 46 πρὸς 19. κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ φόρου ἀπὸ 25 εἰς 20 λεπτὰ, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Λ. Λαπουσιάδης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Τζανετ. Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Γ. Κανδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐψήφισε	Κ. Φασίτσας	ἀπὼν
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Κ. Χαραμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης		Ι. Κρανιδιώτης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης		Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος		Νίκος Θέου	Ο.
Ι. Βλάσσης		Α. Γουζούασης	Ν.
Ι. Κωλέττης		Λ. Βιλαΐτης	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Α. Κρεττενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ο.	Ι. Κλίμακας	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Σιλβεστρος Στεφανάκης	Ο.

Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παππαδαῖος	ἀπών
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναράπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δεληγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκος	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	
Γ. Δερνιτσιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τ. Σαντᾶς	
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Γ. Ῥιβελιώτης	
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παπατζώνης	
Π. Καλαμαριώτης	Ο.
Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ν. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	
Β. Βέϊκος	ἀπών
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπών
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπών
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Προβιλέγιος	ἀσθενὴς
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλίργης	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀσθενὴς
Ἀμβρόσιος Σαραμαγκᾶς	Ο.
Ἰ. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατσώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ο.
Γ. Δοκὸς	Ν.

Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	ἐν ἀδείᾳ
Ε. Ἀποστολίδης	
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ψηφοφορηθὲν ἀκολούθως καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1. « Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κορφίνιον.

Προβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι πρὸ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ, ἂν παραδέχηται τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενον ὡς πρὸς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν κορφινίων σύστημα τῶν δηλώσεων, ἢ τὸ τοῦ Νομοσχεδίου, παραδεχομένου τὸ ὑπάρχον· μὴ ἀντειπόντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἀδιάφορον θεωρήσαντος τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ προτεινομένου συστήματος τῶν δηλώσεων, καὶ συνέπειαν τῆς εἰς τὸ τοιοῦτον σύστημα ῥοπῆς τῆς Βουλῆς, παρεδέχθη αὕτη, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παμψηφεὶ δι' ἀναστάσεως τὸ τῶν δηλώσεων σύστημα.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη κατὰ παράγραφον τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπορριφθέντων τῶν τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρων μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν δηλώσεων.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι, μὴ ὁριζόντος τοῦ ά. παραγράφου τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρου τὸν χρόνον, καθ' ὃν αἱ δηλώσεις νὰ γίνωνται πρέπει, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὑποφέρωσι παρὰ τῶν καταμετρητῶν οἱ μελισσοτρόφοι, καθ' ὅσον ἡ καταμέτρησις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὃν χρόνον τὰ μελίσσια γεννῶσι, καὶ προτείναντος νὰ ὁρισθῇ τοιοῦτος· ἄλλου δὲ προτείναντος ὡς τοιοῦτον τὸν μῆνα Ἰούλιον, καθ' ὅσον ἡ πληρωμὴ τῶν Ὀκτωβρίων θέλει γίνεσθαι· συμμερισαμένων δὲ τὴν γνώμην ταύτην καὶ ἄλλων, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν παραδέχηται ὡς ἐποχὴν τῶν δηλώσεων τὸν μῆνα Ἰούλιον, αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς ἀπεφήνατο· ἐπίσης ἀναγνωσθέντας καὶ τοὺς λοιποὺς §§ τοῦ ἄρθρου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ δεύτερον ἄρθρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψελῶν ἢ κορφινίων γίνεται ὡς ἑξῆς·

α) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἡ κοφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

β) Αἱ δηλώσεις αὗται, συνταχθεῖσαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

γ) « Ἕκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυψέλαι κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν οἷς εὑρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν.

« Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἐσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περιληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων καὶ κυψελῶν, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον παρόδριον· ἀναγινώσκεται καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην κυριακήν.

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ 3 ἄρθρον τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, δι' ἀναστάσεως· ἔχει δὲ οὕτως.

« Ἄρθρ. 3. Ὁσάκις εἴτε ὁ ἔπαρχος, εἴτε ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν βιβλίων τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὀλιγώρησαν νὰ δηλώσωσι τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου γνώμης νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις. »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ 4 ἄρθρον· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἕνα ἀπαριθμητήν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δ' ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον

ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον μάρτυρος, προσκεκλημένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ· τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου. »

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ 5 ἄρθρον· μηδενὸς δ' ἀναντιωθέντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 5. Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληρώσωσι τῶν ἀπαριθμήσεων. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συνταχθῆναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 6, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 6. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμίου. »

Προτεινάντος δέ τινος νὰ ἐκπεσθῇ, ἡ τῶν καταμετρητῶν ἀντιμισθία ἀπὸ δραχμῶν τριῶν εἰς δύο, καθόσον εἶναι δυνατὸν νὰ ζημιωθῇ τὰ δημόσια, βραδυνάντων τούτων καὶ παρατεινόντων τὴν καταμέτρησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι τοῦτο οὐδόλως νὰ λάβῃ χώραν δύναται, διότι οἱ ἔφοροι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς δηλώσεις, θέλουσι προσδιορίζει καὶ τὸν χρόνον εἰς τοὺς καταμετρητάς· μηδεμιᾶς ὄθεν ἀπειλουμένης ζημίας πρὸς τὸ δημόσιον, προτείνει νὰ παρασχεθῇ ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει· συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ προτείναντος τὴν ἔκπτωσιν, μὲ τὸν προλαλήσαντα, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρον ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 6. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμίου. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 7· μηδενὸς δ' ἀντει-

πόντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

» Ἄρθρ. 7. Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγωρήσει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κορρίνια ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὁσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς εἴκοσι δραχμάς· ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης ἀρχῆς· »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 8· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 8. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου γίνεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντὶς πρὸς εἴσπραξιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 9. μηδενὸς δ' ἀντειπόντος ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 9. Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ ἄρθρον 10· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς ἀντεῖπεν, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 10 Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, καθὰ ἐν τοῖς καθέκαστα ἐψηφίσθη· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, ὁ Πρόεδρος

ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὸ σύνολον τοῦ περὶ μελισσίων φόρου νομοσχεδίου ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Χαραμῆ καὶ Δ. Λαπουσιάδου γενομένης, παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 66 πρὸς 1, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων Νομοσχεδίου, ναὶ, ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Γουζούασης	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Βιλαέτης	ἀπὼν
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γριβᾶς	ἀπὼν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης		Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης		Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος		Β. Πετμεζᾶς	ἀσθενὴς
Ι. Βλάσσης		Α. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Κωλέττης		Ἡλ. Παπαδαῖος	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ζάρκος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ν. Φλέσσας	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ν.	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Α. Νοταρᾶς	
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	
Κ. Φασίτσας	Ν.	Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ν.	Σ. Πάγκαλος	Ν.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	
Γ. Δερνιτσώτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τ. Σαντᾶς	
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλους	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώνης	
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρεμώτης	ἀπών
Νικήτ. Σταματελόπ.	
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	
Κ. Βεΐκος	ἀπών
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπών
Δ. Μπιρπίλης	
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Νικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτιδῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	
Σ. Ἀγγελετόπουλος	Ν.
Α. Μακρόπουλος	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Προβελέγιος	ἀσθενής
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Στεμάτιος Δάρρας	ἀσθενής
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Ν. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δράσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	ἀπών
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	
Ι. Οἰκονόμου	ἐν ἀδείᾳ
Ε. Ἀποστολίδης	
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἔχει δὲ οὕτως·

Ν Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κοφινίον.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐξακρίβωσις τῶν κυψελῶν ἢ κοφινίων γίνεται ὡς ἑξῆς.

α) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κοφινία, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως.

β) Αἱ δηλώσεις αὗται, συντασσόμεναι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου. »

γ) Ἕκαστον δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια ἢ κυψέλαι κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν οἷς εὑρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν· τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἑσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, συνωδευόμενον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων καὶ κυψελῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον περίπτερον· ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην Κυριακήν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁσάκις εἴτε ὁ Ἔπαρχος εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονοίας εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ ϐ Ἄρθρου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὠλιγώρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4.

Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν Οἰκον. ἔφορον ἀπὸ ἕνα ἀπαριθμητήν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἑνὸς τουλάχιστον μάρτυρος προσκεκλημένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο

διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθ. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων· ἡ ἔκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμερουσία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγωρήσει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσει αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον· τὸ μὲν πρόστιμον ὑποβάλλεται ὁσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. εἴκοσιν, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον· τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου γίνεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ φροντὶς πρὸς εἰσπραξιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργεῖον θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος σύμφωνα μὲ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας εἰς τὰ μέλη τοῦ Β'.

Τμήματος καὶ εἰς τὰ τῶν ἄλλων, ὅτι πρέπει νὰ συνέλθωσι σήμερον ἢ αὔριον καὶ ἐκλέξωσι τοὺς εἰσηγητὰς των ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν Νομοσχεδίων ὡς λίαν κατεπειγόντων, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ καὶ τοῦ τῶν σιτηρῶν Νομοσχεδίου εἰσηγηταὶ νὰ ἀνασχοληθῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν περὶ αὐτῶν ἐκθέσεών των διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰ δυνατὸν τὴν δευτέραν τῆς ἐπιούσης ἑβδομάδος, καὶ ὁρίσας τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς διακοπείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν τοῦ περὶ ἐξορίξεως μεταλείων καὶ ἄλλων ὀρυκτῶν Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς Κ. Ζαρειφόπουλος. — Ι. Ζάρκος — Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 22 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δέκα, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο ἀνηγγέλθη ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν τμημάτων, ὅτι τὸ μὲν Α. τμῆμα ἐξελέξατο ὡς εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου τὸν Κ. Δ. Μελετόπουλον. Τὸ δὲ Γ', ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου τὸν Κ. Ι. Ταταράκην, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς τὸν Κ. Γ. Γουλιμήν· τὸ Δ'. ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς τὸν Κ. Σ. Βλάχον, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἀπονομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως προτάσεως, τὸν Κ.Θ. Γρίβαν. Τὸ Ε'. ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς τὸν Κ. Δ. Ἀποστολάδην καὶ τὸ Ζ'. ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς τὸν Κ. Α. Πετιμεζᾶν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Προέδρου ὅτι ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου σχεδίου ὁ ὑπὸ τῶν τραπεζῶν ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν εἰσηγητῶν εἶναι πλήρης καὶ ἐρωτήσαντος τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται καὶ τὴν παρ' αὐτῆς τῶν 4 μελῶν προσθήκην· ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης δὲν παρεδέχθη τὴν προσθήκην, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος προέτεινε τοὺς εἰσηγητὰς τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς τῆς περὶ τῶν αἰτήρων ἀνθοιμάκων τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεως των, αὐτοὶ δ' ἀπήντησαν ὅτι μὴ δυνηθέντες νὰ συντάξωσι ταύτας διὰ τὴν παρεμπεσοῦσαν Κυριακὴν, θέλουσι τὰς ἀναγνώσει ἀρίκτως κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς τετάρτης.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω δύο ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ δ΄ ἀρίθμων ἀναφορῶν.

Ἀκολούθως κηρύξαντος τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν διακοπεῖσαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 950 ἀναφορὰ τῶν ἐν Πειραιεῖ συνοικούντων Ἰδραίων, πρὸς οὓς παραχωρήθησαν ἐθνικὰ οἰκόπεδα ἐπὶ ἀποδόσει τῆς ἀξίας των χειολυτικῶς εἰς δεκαετίαν, ἐξαιτουμένων νὰ τοῖς χαρισθῶσι τὰ ὀφειλόμενα χρεόλυτρα, μὴ ὄντων εἰς κατάστασιν ἕνεκα πτωχείας των νὰ τὰ ἀποτίσωσι, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν διὰ νὰ συνενοηθῶσι, καὶ ἂν θεωρήσωσιν ἀναγκαῖον νὰ προτείνωσι μέτρον πρὸς ἐνέργειαν τῆς προτάσεώς των.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. 903 ἀναφορὰ τοῦ Γ. Ῥεβελιώτου Βουλευτοῦ Μαντινείας, ὑποβάλλοντος ἀναφορὰν διαφόρων δημοτῶν τοῦ δήμου Κορυθίου τῆς ἀντιπροσωπευομένης παρ' αὐτοῦ ἐπαρχίας Μαντινείας, ἐξαιτουμένων νὰ διατηρηθῇ ὁλοσχερὴς ὁ ὁριστάμενος σχηματισμὸς τοῦ δήμου των, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς φύσεως ἀναφορῶν· Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἁρμοδίων Νόμων διακελευομένων.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 865 ἀναφορᾶς τῶν πατέρων τῶν διαλειλυμένων ἐν Ναυπακτίδι μονῶν τοῦ Προδρόμου Βαμβάκων καὶ τῆς φιλοθέας Νεοκάστρου, ἐξαιτουμένων τὴν ἐκ νέου διατήρησιν τῶν μονῶν τούτων· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, θέλει γίνει προντὶς περὶ ἀνορθώσεως καὶ τακτοποιήσεως τῶν μοναστηριακῶν πραγμάτων, Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς τοῦτο θεραπείαν.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 818 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων ἁγίου Σώστη τοῦ δήμου Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας περὶ ἑνώσεως τοῦ χωρίου των εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὥσπερ καὶ εἰς ἄλλας τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις, Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τῆς ὑπ' ἀριθ, 823 ἀναφορᾶς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Δήμων Βυπρασίων τῆς ἐπαρχίας Τριπολίας, ἐνισταμένων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν Δημάρχου τοῦ δήμου των, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὡς καὶ ἄλλοτε, Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 891 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βελίτζα τοῦ δήμου Ἐλατείας τῆς ἐπαρχίας Ἀμφισσίδος, ἐξαιτουμένων τὴν ἀνόρθωσιν τῆς διαλυθείσης Μονῆς ἁγίας Μαρίνης· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὡς καὶ ἀνωτέρω, Γνωμοδοτεῖ.
Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν διεύθυνσιν μιᾶς ἑκάστης τούτων εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα σύμφωνα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὰς ἡ ὑπ' ἀριθ. 946 ἀναφορὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀροανείας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, παρουσιασθείσης διὰ τοῦ δημαρχικοῦ Πάρεδρου τοῦ αὐτοῦ δήμου, ἐξαιτουμένου τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συντήρησιν τοῦ σχολείου Σωποτοῦ, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν Δημ. ἐκπαίδευσιν συντρέχει

τὸ κράτος ἐν ἀνάγκη τῶν δήμων καὶ ταύτην μόνη ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίζῃ Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς τῶν Βουλευτῶν καὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης νὰ συσταθῇ.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **975** ἀναφορᾶς τοῦ ἀναγνώστου Ἀνδριανοῦ, καταμηνύοντος τὸν Δημήτριον Καλόπαιδα εἰρηνοδίκην Θηβῶν ὡς νέηλυν καὶ μὴν ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸ Β. ψήφισμα διὰ νὰ διατελῇ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι ἀρκούντως ἐσυστήθη εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος, Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ Διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἡ παροῦσα ἀναφορά.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. **846** ἀναφορᾶς τινῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Ἱστιαίων τῆς Εὐβοίας παραπονουμένων περί τινος παραλίας χρησίμου πρὸς ἁλιείαν ἰδιοποιουμένης παρ' αὐτῶν ὡς ἰδιοκτήτου καὶ κατεχομένης τὰ νῦν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ὅπερ καὶ τὴν ἐνοικιάζει ἐτησίως ὡς ἰχθυοτροφεῖον, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσίν της, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ δύνανται νὰ ἐνισχύσωσι τὰ δίκαιά των, ἂν ἦναι πραγματικὰ καὶ βάσιμα Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς γνῶσίν του.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐφ' ἑκάστης τούτων ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ὑπ' ἀριθ. **975** α τοῦ νὰ κηρυχθῇ δηλαδὴ τοῦ λοιποῦ ἀναρμοδία ἡ Βουλὴ διὰ τὴν παρουσίασιν τοιούτων, τὸ ὁποῖον ἐκήρυξε ἀπαράδεκτον.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὰς ἡ ὑπ' ἀριθ. **824** ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλπόσπηστα ἐν Φθιώτιδι κειμένου ἔνθεν τοῦ Σπερχειοῦ, ἐξαιτουμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς παραχωρήσεως **15** συνεχῶν στρεμμάτων γῆς εἰς ἕκαστον, καθ' ἃ συνομολογήθη εἰς τὴν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη αἰτιολογικῶς, ὥσπερ ἐγένετο καὶ προλαβόντως, Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ νὰ συσταθῇ εἰς τὴν προσοχήν του κατ' ἐπανάληψιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινος τῶν Βουλευτῶν εἰπόντος, ὅτι, ἂν καὶ πολλάκις ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀναφορᾶς ἀπεφάσισε, καὶ πολλάκις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν διεύθυνε, οὐδὲν ὅμως μέχρι τοῦδε ἐνηργήθη ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων, καὶ προσθέντος ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ προσκληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ ἔν τέλος πλέον εἰς τὰς τῶν ἀναφερομένων αἰτήσεις· ἡ Βουλὴ συμμερισθεῖσα τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις παρεδέχθη ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης τὴν τοῦ προαγορεύσαντος γνώμην καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνώσθησαν ἀκολούθως αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς· ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **907** ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Παλαμάρη περὶ ἀπολαύσεως τοῦ βαθμοῦ του, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑδηγὸν τὰ ψηφίσματα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὰς γεγονυίας ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. **817** ἀναφορᾶς τῶν Κρητῶν, ἐξιστορούντων τὰ ἀναγκάζοντα αὐτοὺς αἴτια εἰς τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀναχώρησιν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ Γνωμοδοτεῖ, Να ἀποφασισθῇ ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς πρώην ἀνενεχθέντας.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. **902** ἀναφορᾶς τινων κατοίκων τοῦ δήμου Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, εὑρισκομένων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν εἰς προικοδότησιν ἀγορασθεισῶν παρ' αὐτῶν γαιῶν μὲ τιμὰς ὑπερβαλόντως ἀνωτέρας τῆς πραγματικῆς ἀξίας των, καὶ μὴ δυναμένων νὰ φέρωσι τὸ βάρος τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον χρεολυσίων, τόκων καὶ τοῦ ἀνατοκισμοῦ, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέτρον γενικὸν διὰ τὰς ἐπιζημίους τοιαύτας προικοδοτήσεις Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς στάθμισιν τῶν τοιούτων αἰτήσεων καὶ παρουσίασιν Νόμου, δυναμένου νὰ ἐπιφέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορας δι' ἀναστάσεως γενομένης ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τούτων τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετ' αὐτὰς ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **862** ἀναφορᾶς τινῶν κατοίκων Πατρῶν, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Γ. Δουρούτη, ἀντιποιου-

μένου τινὰς ἐθνικὰς γραμμὰς καλλιτεχνουμένας παρ' αὐτῶν, καὶ ἐναγόντος αὐτοὺς εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ δίδηται ἀκρόασις εἰς τὰ τοιαῦτα παράπονα καὶ νὰ γίνεται ἐξέτασις διὰ νὰ ἐπιφέρηται ἡ πρέπουσα θεραπεία, Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 831 ἀναφορᾶς τοῦ Νικολάου Δράκου περὶ τοῦ κατὰ τὰ Στερόννσα νησιδίου Γαβαλιάν, ὄντος προπατορική του ἰδιοκτησία, καὶ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐφ' ἧ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι δυνάμει τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ δικαιωθῇ διὰ τῶν δικαστηρίων· Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τούτων ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου, εἰπόντος ὅτι ἀναφοραὶ παρὰ Βουλευτῶν ὑποστηριζόμεναι προηγοῦνται κατὰ τὴν συζήτησιν ἄλλων μὴ τοιούτων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορὰ (ἀπὸ 10 Μαρτίου ε. ε.) τῆς Ἀσημίνας χήρας τοῦ ἐξ Ὕδρας Ἀναγνώστου Οἰκονόμου, δι' ἧς ἐκθέτουσα τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, ἐξαιτεῖται νὰ δοθῇ καὶ δίδεται εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της ἡ εἰς τοῦτον διδομένη ἀπεκαντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐθνικοῦ χρέους προκαταβολὴ ἐκ δραχ. 273, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ σταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν.

Ἀνεγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 842 ἀναφορᾶς τοῦ Ι. Π. Κοκκώνη, ἀπολογουμένου ἐπὶ τῆς εἰς τινα ἀναφορὰν, παρουσιασθείσαν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν, περιεχομένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, καὶ ὑποβάλλοντος ἓν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐθνική, ἐνῷ εὑρίσκεται ἐν λεπτομερείᾳ κατεχωρισμένη ἡ ἀπολογία του· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοιούτων κατηγοριῶν, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὀφείλει ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, ἐπειδὴ πολλάκις ἐλέχθησαν καὶ ἐκοινοποιήθησαν κατὰ τῆς διευθύνσεως

τοῦ Κ. Κοκκώνη, νὰ ἐνεργήσῃ ἐξετάσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς αὐτό.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 960 ἀναφορᾶς τοῦ Φιλέλληνος Μορῆ, στρατιωτικοῦ τοῦ τακτικοῦ, ἐξαιτουμένου ἢ μισθὸν διαθεσιμότητος, ἢ σύνταξιν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 961 τοῦ Φιλέλληνος Καλεμπάκερ ἐκ τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ συναγωνιστῶν, ἐξαιτουμένου καὶ τούτου τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ὁ ἀνωτέρω· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 962 ἀναφορᾶς τῆς νεαροῦτου Κωνσταντινιᾶς Σαλωνίτισας, θυγατρὸς τοῦ Σεχ Μεχμέτη, ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησίν της μήπω δοθεῖσαν εἰς αὐτήν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 965 ἀναφορᾶς τῆς Αἰκατερίνης τοῦ ποτὲ Κωνσταντίνου Σαφρᾶ, πεσόντος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, ἀπελευθερωθείσης ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας μετὰ τῶν τέκνων της, καὶ ἐξαιτουμένης τὴν αὔξησιν τῆς ὀκταδράχμου συντάξεώς της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 966 ἀναφορᾶς τοῦ Χριστοδούλου Πετσάλη, περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν Μεσσήνῃ καὶ Βαρλέτῃ Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν, περὶ τῆς αὐθαιρέτου ἁρπαγῆς τῶν ὁποίων πολὺς λόγος ἐγένετο· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 967 τριῶν νεοφύτων, ἐξαιτουμένων καὶ τούτων τὴν προικοδότησίν των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη καὶ ἐφ' ἑκάστης τούτων τὴν διεύθυνσιν, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὰ ἀνήκοντα Ὑπουργεῖα· ἐπὶ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 966, τὴν σύστασιν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 968 ἀναφορὰ τοῦ Ν. Γρανίτζα, ἐξαιτουμένου τὴν ἀποζημίωσιν 158 ἀγελάδων ληφθεισῶν ἀπ' αὐτοῦ τὸ 1829 ἔτος ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἐλαφρῶν στρατιωτῶν τῆς Κυβερνήσεως· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπ' ἀριθ. 974 ἀναφορὰ δύο χηρῶν,

ὧν οἱ ἄνδρες ἐφονεύθησαν εἰς τὴν συμπλοκὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Βοιωτίας, ἐξαιτουμένων δι' αὐτὸ σύνταξιν ἢ περίθαλψιν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὰς παρελθούσας Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ ἐξουσία εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὸν δῆμον Πέτρας περὶ τοὺς 400 στρατιώτας· ὅτι διανεμομένων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ψηφοδελτίων παρὰ διαφόρων πολιτῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἐπεχείρησαν νὰ τὰ ἁρπάσωσιν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν· ἐναντιωθέντων δὲ τούτων, καὶ τῆς ψηφοφορίας ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς εὐταξίας περαιωθείσης, πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἤρξαντο νὰ εὐθυμῶσιν ἔν τινι μέρει κατὰ τὴν συνήθειαν· οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ δυσανασχετοῦντες διὰ τὴν ἀποτυχίαν των, παρασταντες ἐν τῷ τόπῳ τῆς εὐθυμίας προσέταξαν τοὺς εὐθυμοῦντας ἵνα αὐθωρὶ διαλυθῶσι· τούτων δ' ἐπὶ μικρὸν βραδυνάντων, διέταξαν κατ' αὐτῶν πῦρ, ἐξ οὗ πολλοὶ μὲν ἐπληγώθησαν, δύο δὲ πατέρες πολυμελῶν οἰκογενειῶν καὶ τίμιοι πολῖται ἐφονεύθησαν· ὅτι τούτων οὕτως ἐχόντων, εἶναι δίκαιον νὰ φροντίσῃ ἡ Βουλὴ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν ἀνθρώπων ἀδίκως, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, θυσιασθέντων.

Συμμεριζόμενος δὲ καὶ ἄλλος τὴν τοῦ προηγορεύσαντος γνώμην καὶ προτείναντος νὰ διευθυνθῇ καὶ συσταθῇ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἵνα ἐντεῦθεν ἐμψυχωθῇ ὁ λαὸς νὰ ὑπερασπίζηται τὰς ἐλευθερίας του παραβιαζομένας· παρετήρησεν ἕτερος ὅτι μηδόλως τὴν οὐσίαν τῆς προκειμένης ἐξεταζούσης ὑποθέσεως, παρατηρεῖ μόνον ὅτι εἶναι δίκαιον ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ θύμα ἐντὸς προτενεγκόντων νὰ βραβεύηται καὶ ἀμείβηται· ὅτι μηδενὸς ἀπειλουμένου φόβου ἐκ τῆς ἁπλῆς διευθύνσεως, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ κατιδοῦσα γνωμοδοτεῖν προτείνει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τοῦτον ἄλλος ἀντέλεξεν, εἰπὼν ὅτι, μ' ὅλον ὅτι φρονεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι εἶναι δίκαιον ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ θυσιαζόμενος παρ' αὐτοῦ τούτου νὰ τοιφῆται καὶ βραβεύηται, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ σταθῇ ὡρίμως, μήπως, ἐπηρεαζομένη ἐκ τῶν λέξεων *κοινοῦ καλοῦ* καὶ ἄλλων ὁμοίων, παραδεχθῇ αἴτησιν ὀλεθρίας δυνάμενην νὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον συνεπείας, καθόσον εἶναι ἀδικώτατον, διότι παρανόμως ἐξουσία ἐνήργησε πράξεις πρὸς βλάβην ἐθνικήν, νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ ἔθνος διπλῶς· ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ διοικοῦντες τότε

Ὑπουργοὶ καὶ ὁ κακουργήσας ὑπάλληλος, καὶ νὰ ἱκανοποιήσωσι καὶ ὑλικῶς ἀκόμη τοὺς ἀδικηθέντας, κατὰ τὸν νόμων· διότι δὲν εἶναι δίκαιον ἕνεκα τῶν παρανομιῶν ἀδίκων Ὑπουργῶν νὰ πάσχῃ τὸ ἔθνος· ἐπομένως ἐπρότεινεν, ἡ μὲν αἴτησις νὰ ἀποβιβασθῇ, καθόσον, τούναντίον γενομένου, θέλουσιν ἐμψυχωθῆ οἱ κατὰ καιρὸν Ὑπουργοὶ εἰς τὸ νὰ καταπιέζωσι τὸ ἔθνος χάριν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν των, ἡ δὲ ἀναφορὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νόμον οἱ κακουργήσαντες.

Ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν φονευθέντων εἶναι ἄξιαι τῆς συμπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον οἱ φονευθέντες οὗτοι οἰκογενειάρχαι οὐχὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν διεπληκτισμῶν τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ὑπὸ ἀλλοεθνῶν ἀξιωματικοῦ, ἀναιτίως, καὶ διότι ὑπερησπίσθησαν τὸν νόμον καὶ τὰς ἐλευθερίας των, ἐφονεύθησαν· ὅτι, μολονότι πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου καὶ τῶν παθόντων ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησε ταχτικὴν ἀνάκρισιν διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων της, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ πέμψῃ τὸν κακουργήσαντα ἀξιωματικὸν εἰς τὸ στρατοδικεῖον, ἡ ἀμνηστεία ὅμως ἐπελθοῦσα ἀπήλλαξεν αὐτόν. Διὰ ταῦτα νομίζει ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῇ ἡ αἴτησις, ὡς σύμφωνος μὲ τὸν νόμον καὶ συνάδουσα μὲ τὸ πολιτικὸν συμφέρον.

Καὶ ἄλλος τὸν προλαλήσαντα ἀντικρούων παρετήρησεν ὅτι, ἂν καὶ παραδέχεται ὡς ἀληθῆ τὰ παρὰ τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας λεχθέντα, ἀνοφορικῶς ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ δήμου Πέτρας συμβάντα, καὶ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως λεχθέντα τότε μέτρα πρὸς τιμωρίαν τῶν κακουργησάντων, ἀποκρούει ὅμως τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀμνηστεία ἐπελθοῦσα τὸν αὐτουργὸν ἀπήλλαξε, καθόσον αὕτη μόνον εἰς τοὺς πολίτας ἐξετείνετο, πώποτε δὲ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματικοὺς τῆς ἐξουσίας, ὑποκειμένους κατὰ νόμον εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς παρ' αὐτῶν ζημιωθέντας. Τούτων δὲ κειμένων, προτείνει καὶ αὐτὸς νὰ ἀπορριφθῇ μὲν ἡ αἴτησις, νὰ διευθυνθῇ δὲ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, προσκαλούμενα νὰ ἐνεργήσωσιν ὅ,τι ὁ νόμος διακελεύει κατὰ τῶν κακουργησάντων.

Ἐνταῦθα ἡ Βουλὴ ἐρωτίσθη· ὁ δὲ Πρόεδρος, ἀπαγγείλας ὅτι δύο ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως προέκυπτον γνῶμαι, α') ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου, συμμεριζομένου καὶ παρ' ἄλλων, δι' ἧς προτείνει οὗτος νὰ ἀπορριφθῇ μὲν ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων χη-

ρῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρὸς αὐτὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου σύνταξιν ἢ περίθαλψιν, νὰ διευθυνθῇ δὲ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα ἐνεργηθῶσι κατὰ τῶν αὐτουργῶν τὰ κατὰ νόμον, διότι θεωροῦνται ὑπόλογοι καὶ εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις οἱ κακουργήσαντες τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἰσχὺν ἡ γενομένη ἀμνηστεία, καὶ β') ἡ τῆς ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτούσης νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ· καὶ ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν θέλει ψηφοφορηθῇ ἡ πρώτη ὡς ἀπωτέρα, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου ὡς ἐτέθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, παρεδέχθη αὐτήν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπ' ἀριθ. 976 ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Δραχμανίου ἐξαιτουμένων τὴν ἀνόρθωσιν τῆς μονῆς τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ Κάρκαρα· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν δι' ἀναστάσεως.

Μετ' αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 980 ἀναφορὰ τῶν καιαίκων τοῦ δήμου Περαχώρας καὶ Πέτσης ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσιν τῶν δασῶν των ἰδιοποιηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος τῶν Βουλευτῶν εἰπόντος ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα καθυποβάλῃ ὅσον ἐνέστι τάχιον τὸν ὑποσχεθέντα παρ' αὐτοῦ νόμον περὶ τῶν κατεχομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν, μὲ τὴν ἀνωτέρω τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας πρότασιν.

Ἀναγνωσθεισῶν μετ' αὐτὴν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 985 δύο δημοτῶν τοῦ χωρίου Σοῦλι τοῦ δήμου Λυκοσούρας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἐξαιτουμένων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τῶν σταθμῶν τῶν χωροφυλάκων, καταλυόντων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 986 ἀναφορᾶς τοῦ Σπυρίδωνος Εὐταξίᾳ, ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, ἐξαιτουμένου ἢ θέσιν ἢ σύνταξιν, πρὸς περίθαλψιν τοῦ γήρατός του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 987 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπαλίαγα τοῦ δήμου Ἄρεως περὶ ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κτημάτων των ἰδιοκτήτων ὄντων καὶ ἰδιοποιουμένων ὡς ἐθνικοϊδιοκτήτων παρὰ τοῦ δημοσίου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 988 ἀναφορᾶς τοῦ Ν. Α. Μοδινοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ του πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ γραμματίου του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 989 ἀναφορᾶς τοῦ Θεοδώρου Ἀναγνωστοπούλου ἐκ Δημητζάνης τῆς Γόρτυνος, ἀπομάχου συνταξιοδοτουμένου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεώς του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν δι' ἀναστάσεως.

Μετ' αὐτὰς ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 990 ἀναφορὰ τοῦ πληρεξουσίου ἀντιπροσώπου τῶν Κασσίων, Νικολάου Ἰουλίου, περὶ βαθμολογιῶν, ἀποζημιώσεων καὶ συνοικισμοῦ τῶν Κασσίων καθ' ἅπερ αἱ ἐθνικαὶ Συνελεύσεις ἐψήφισαν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς συστάσεως τῆς ἀπὸ τὸ Ἐ. ψήφισμα προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸν συνοικισμὸν δὲ νὰ συσταθῇ.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ ταύτης παρεδέχθη, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. 991 ἀναφορὰ διαφόρων ὑπαλλήλων κατὰ τὸ 1832 τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, περὶ ἀποδόσεως καθυστερουμένων πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. μισθῶν των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις εἶναι ἄπειροι, καὶ περὶ αὐτῶν θέλει ληφθῇ μέτρον γενικὸν, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθεισῶν ἀκολούθως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 993 ἀναφορᾶς τοῦ πυροπολιστοῦ Λαζάρου Μουσσοῦ Πετζιώτου, περὶ προβιβασμοῦ του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 994 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Δριστόμου, Σωτῆρι, Κυριάκι καὶ τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόσπασίν των ἀπὸ τὸν Δῆμον Χαιρωνείας καὶ τὸν σχηματισμόν των εἰς ἰδιαίτερον δῆμον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 997 ἀναφορᾶς τοῦ Κυριάκου Τζιούτζιου ἐπιθεωρητοῦ κατὰ τὸ 1831 τῶν εἰς Σάλωνα στρατευμάτων, ἐξαιτουμένου τὴν ἐξόφλησιν 4,000 φοινίκων, ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1000 ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Λύτρου δημότου Λίγιου περὶ ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ ξηνικὸν ἄγρον ἀγορασθέντα ἐπὶ δημοπρασίας καὶ μὴ εὑρεθέντα σύμφωνον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν μετὰ τὴν δημοπρασίαν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1003 ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Ἀπέργη, ἐξαιτουμένου τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας καὶ τὰ ἔξοδα ἑνὸς κανονίου ὀρειχαλκίνου, τὸ ὁποῖον ἐξήγρευσεν ἐξ ἰδίων του ἐξόδων ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς Παραχώρας καὶ προσέφερεν εἰς τὸ Δημόσιον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1004 ἀναφορᾶς τοῦ Ζήση Βούλγαρη περὶ προικοδοτήσεως ἐν γένει ὅλων τῶν θαλαγγιτῶν πρὸς κατάπαυσιν τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν προβιβασμῶν των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1005 ἀναφορᾶς διαφόρων δημοτῶν Τριπόλεως περὶ ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ ἐπαχθεῖς καὶ ἐπιζημίους προικοδοτήσεις, τὰς ὁποίας συνήλλαξαν μὲ τὸ δημόσιον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ προτείνῃ νόμον δυνάμενον νὰ φέρῃ τὴν γενικὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1006 ἀναφορᾶς τοῦ πλοιάρχου Γ'. τάξεως Γ. Ῥομπότζη, προτείνοντος ἀντὶ μισθῶν καὶ γραμματίων νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ ἓν κεφάλαιον πρὸς κατασκευὴν πλοίου, καὶ οὕτω νὰ παύσῃ ἡ ἄγονος καὶ ἄκαρπος μισθοδοσία καὶ προικοδότησις, νὰ αὐξηθῇ δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1008 ἀναφορᾶς τῆς Φωλιᾶς Ἀντωνίου Τζήρη καὶ χήρας τοῦ Δήμου Τσιμαρᾶ ἀπὸ Ξηροχώρι περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1009 ἀναφορᾶς τῶν Ξηροχωριτῶν Π. καὶ Ι. Στρειμένων, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θέσεως Γαράς, παραλίας χρησίμου εἰς ἁλιείαν, ὡς οὖσης ἰδιοκτησίας των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη ἐφ' ἑκάστης τούτων τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνώσθησαν μετὰ ταῦτας αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1010 ἀναφορᾶς τῆς Διολίτσας Γιάννα Κούτσια, ὑπηρετησάσης ὡς χειρούργου εἰς θεραπείαν πληγωμένων καὶ νοσούντων στρατιωτικῶν, καὶ ἐξαιτουμένης σύνταξιν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1011 ἀναφορᾶς τοῦ Π. Γ. Βεργοπούλου περὶ ἀποδόσεως οἰκημάτων κατεχομένων παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διοικουμένων παρ' αὐτοῦ· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1015 ἀναφορᾶς τοῦ Εὐστ. Πατροκοκκίνου ἐξαιτουμένου τὴν ἐξαργύρωσιν διαφόρων ὁμολογιῶν ἐθνικῶν πρὸς περιθαλψιν τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1022 ἀναφορᾶς τῆς χήρας Ἀγαθῆς Κυριακοῦ Φαρμακᾶ, περώντος εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Καὶ ἐφ' ἑκάστης τούτων παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνώσθη κατόπιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1024 ἀναφορὰ τῆς χήρας Παγελόπης συζύγου τοῦ ταγματάρχου Χέν, περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως.

Μετ' αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1033 ἀναφορὰ τῆς νεοφωτίστου Ἑλένης Ἀντσιολίπου ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησίν

της έκ των πατρικών της κτημάτων· έφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεί νά διευθυνθή είς τό Ύπουργείον των Οίκονομικών.

Ή Βουλή, τή έρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη καί έπί ταύτης τήν γνωμοδότησιν τῆς έπιτροπῆς διά ψηφοφορίας δι' άναστάσεως γενομένης.

Άναγνωσθεισῶν άκολούθως τῶν έκθέσεων τῆς έπί τῶν άναφορῶν έπιτροπῆς,

Έπί τῆς ὑπ' άριθ. **1034** άναφορᾶς τοῦ Π. Λαιδωρίκη, περί δανείων ἅτινα ἔδωκεν εἰς Όθωμανούς πρό τῆς έπαναστάσεως, καί έξαιτουμένου νά τά άναδεχθῆ τό δημόσιον, τό όποῖον έδήμευσε τήν περιουσίαν των· έφ' ής γνωμοδοτεῖ ή έπιτροπή νά θεωρήση ή Βουλή άπαράδεκτον τήν αἴτησίν του, διά τόν λόγον, ὅτι ὑπάρχουν πολλά τοιαῦτης φύσεως δάνεια, διά τά όποῖα πρέπει κατά συνέπειαν νά ληφθῆ τό αὐτό μέτρον.

Έπί τῆς ὑπ' άριθ. **1035** άναφορᾶς έκατόν περίπου Κρητῶν, έξαιτουμένων καί τούτων νά συνδράμη ή Κυβέρνησις τόν συνοικισμόν των διά νά λάβωσι τό άντιπροσωπικόν των δικαίωμα· νά έκδοθῶσι τά ἔγγραφα τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς αὐτούς γαιῶν· νά ἐαθμολογηθῶσι καί προβιβασθῶσι, καί νά συστηθῆ τάγμα στρατιωτικόν έξ αὐτῶν· έφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῆ καί ή άναφορά αὕτη ὅπου καί ή προλαβοῦσα.

Έπί τῆς ὑπ' άριθ. **1036** άναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Εὐσαβίου Πρασίνου στρατιωτικοῦ χειρούργου ἀγωνιστοῦ, συνταξιούχου έκ **18** δραχμῶν, έξαιτουμένου τήν ἐαθμολογίαν του, τό ἀριστεῖον τό ἀργυροῦν καί τήν προίκισιν μιᾶς θυγατρός του· έφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῆ είς τό Ύπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Έπί τῆς ὑπ' άριθ. **1036** άναφορᾶς τῶν Γαλαξειδιωτῶν, καταβοώντων κατά τῆς ένεργηθείσης κατά τό παρελθόν ἔτος ένοικιάσεως τῆς παραλίας Άμφίσσης λόγῳ ἰχθυοτροφείου, τό όποῖον δέν ὑπῆρξέ ποτε οὔτε δύναται νά ὑπάρξῃ, καί κατά τῶν καταπιέσεων τῶν ένοικιαστῶν, καί έξαιτουμένων τήν ἀκύρωσιν τῆς ένοικιάσεως ταύτης· έφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῆ είς τό Ύπουργεῖον τῶν Οίκονομικῶν, πρός θεραπείαν τῶν παραπόνων.

Έπί τῆς ὑπ' άριθ. **1037** άναφορᾶς τῶν ἐν Μινώᾳ Κρητῶν, περιεχούσης ὅσα καί ή ἀνωτέρω· καί ἐφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῆ ὅπου καί ή προλαβοῦσα.

Ή Βουλή καί ἐφ' ἑκάστης τούτων ἐρωτηθεῖσα ὑπό τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τήν γνωμοδότησιν τῆς έπιτροπῆς.

Άνεγνώσθη άκολούθως ή ὑπ' άριθ. **1038** άναφορά τοῦ Νικολάου Χ. Γεωργίου Κοτζιᾶ περί καταχρήσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καί ἄλλων προξενείων, ἐξαιτουμένου ἀπό τήν Βουλήν τήν ἀντικατάστασίν των ἀπό Ἕλληνας τιμίους, ἱκανούς καί προικισμένους μέ πατριωτισμόν καί ἐθνικόν φρόνημα· ἐφ' ής ή έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῆ είς τό Ύπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διά νά λάβῃ τήν προσήκουσαν πρόνοιαν καί ἐπενεχθῆ ή ἄμεσος θεραπεία.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, ἐπί ἀναφορᾶς ὁμοίας φύσεως καί παραπόνων λαῶν καί ἄλλοτε τόν λόγον ἐζήτησε νά κοινοποιηθῆ είς τό ἁρμόδιον Ύπουργεῖον ή περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις ἐπί τῷ τέλει νά φροντίσῃ τοῦτο περί τῆς ταχείας θεραπείας τῶν ὡς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας προερχομένων παραπόνων· ὅτι λυπεῖται διά τήν ἐκ τῆς Βουλῆς ἀπουσίαν τοῦ ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ύπουργοῦ, καθ' ὅσον ἔμελλε νά ἀπευθύνῃ πρός αὐτόν παρατήρησιν, ὅτι πρός ταῖς ἄλλαις πολλαῖς καταχρήσεσι γίνεται καί μεγίστη κατάχρησις ὡς πρός τό εἰσπραττόμενον παρά τῆς πρεσβείας καί τοῦ προξενείου χρηματικόν· διότι κατά τόν δοθέντα ἐσχάτως, κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τοῦ Ύπουργείου, περί τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων λογαριασμόν ἐγένετο φανερόν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς πρεσβείας, καί τι ἁδρῶς μισθοδοτούμενοι, πολλά ἐκ τούτων ὑπερέβαλλον χρήματα· ὅτι ἔχων ἀκριβῆ σημείωσιν καί τῶν καταχραστῶν ὑπαλλήλων, καθώς καί τοῦ ὑπεξαιρεθέντος ποσοῦ δέν τήν ἔφερεν, ἀγνοῶν ὅτι ή ἀναφορά αὕτη ἔμελλε νά συζητηθῆ σήμερον· ἐπιφυλάττεται ὅμως νά τήν καθυποβάλῃ είς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν, καθ' ἣν θέλει εἶσθαι παρών καί ὁ ἁρμόδιος Ύπουργός· τελευτῶν δ' ἐπρότεινε νά εἰδοποιηθῆ κ... προσκληθῆ ὁ Ύπουργός, ὅπως προσελθών είς τήν Βουλήν ἔν τινι προσεχεῖ συνεδριάσει αὐτῆς, δώσῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περί τῆς διαχειρίσεως τοῦ εἰσπραττομένου τούτου παρά τῆς πρεσβείας χρηματικοῦ ποσοῦ.

Ή Βουλή ἐπί τῇ προτάσει τοῦ προλαλήσαντος καί ταῖς παρατηρήσεσι πολλῶν ἄλλων Βουλευτῶν παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἐρωτηθεῖσα ὑπό τοῦ Προέδρου, ἡ μέν συζήτησις ἐπί τῆς ἀναφορᾶς ταύτης νά ἀναβληθῆ, νά προσκληθῆ δ' ὁ Ύπουργός νά προσέλθῃ πρός τήν Βουλήν ἔν τινι προσεχεῖ συνεδριάσει, διά νά δώσῃ τάς ἀπαιτουμένας ἐπί τῆς ὑποθέσεως ταύτης πληροφορίας.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτήν ή ὑπ' άριθ. **1025** άναφορά τοῦ Παντελῆ Ἀθανασίου Περγανοπούλου ἐξ Ἀταλάντης, δεομένου τήν

ἀπόδοσιν τῆς κατεχομένης ἀπὸ τὸ δημόσιον ἰδιοκτησίας του, συγκειμένης ἀπὸ ἀκίνητα κτήματα, οἰκίαν, ἐλαίας, καὶ ἀγρούς, καὶ ἐσωκλείοντος ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τῆς εἰρημένης ἰδιοκτησίας του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως. ἡ ὑπ' ἀριθ. **998** ἀναφορὰ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Ἰω. Λογοθέτου ἐκ Λεβαδείας, παραπονουμένων κατὰ τῆς ἀναρμοδίως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων, καταδικασάσης αὐτοὺς νὰ πληρώσωσιν, ὡς καὶ ἐπλήρωσαν, εἰς τὸν Ὀθωμανὸν Φερχὰτ Ἐφέντην δραχμὰς περίπου **50,000** μὲ ἀπαλλοτρίωσιν ὅλης τῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιουσίας, διὰ χρέος, πηγάζον ἀπὸ συναλλάγματα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἐπὶ δεδικασμένης ὑποθέσεως καὶ ἐκτελεσθείσης ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γείνῃ καμμία διόρθωσις, ἀποβλέπουσα ὅμως εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ μακαρίτου Ἰω. Λογοθέτου, ὑπηρετήσαντος πολιτικῶς τὸ Ἔθνος καὶ θυσιασθέντος ὑλικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, εὐεώρησε χρέος της νὰ γνωμοδοτήσῃ διὰ νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν συστηθησομένην Ἐπιτροπήν, διὰ νὰ ὑπάξῃ καὶ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ γενικὸν μέτρον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινων, εἰπόντων ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη δεδικασμένα ἀφορᾷ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν νὰ ἐπενέγκῃ ἀπόφασιν δύναται.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ αὕτη διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. **1032** ἀναφορὰ τοῦ Ἀντωνίου Κ. Σπηλιοπούλου καὶ Ἀριστείδου Τζαουσοπούλου, χειροτεχνιτῶν τοῦ ἐπὶ κατασκευῇ τῶν φεσίων συστημένου ἐγταῦθα, διὰ ὀκταετοῦς προνομίου, καταστήματος, ἀναφερόντων ἐκτενῶς τὸ ἐπιζήμιον τῆς παραχωρήσεως νέου προνομίου εἰς τὸν ἐργολάβον Ἀέλαν, μηδόλως θελήσαντα νὰ διαδώσῃ τὴν τέχναν, καὶ προβαλλόντων νὰ δίδωσι τὰ εἰς τὸν στρατὸν ἀναγκαιοῦντα φέσια **1** δραχ. καὶ **25** λεπτὰ ὀλιγώτερον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὰ ἀναφερόμενα εἶναι ἄξια παρατηρήσεως, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ συσταθῶσιν αἱ προτάσεις τῶν νέων τούτων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπ' ἀριθ. **1047** τοῦ Χ. Β. Λάσκαρη, ἐνοικιαστοῦ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμυρίδος, ζητοῦντος τὴν ἀποζημίωσιν **6000** γροσίων, τὰ ὁποῖα, ἕνεκα τῆς ἐνοικιάσεως τῆς σμυρίδος, εἶχε δανείσει εἰς τὴν κοινότητα τῆς Νάξου, ἧς ἀκυρωθείσης πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ κοινότης ἀποποιεῖται νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὸ δάνειον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων ἡ ὑπόθεσις αὕτη, γνωμοδοτεῖ νὰ τῷ γίνῃ ἀνάλογος ἀπάντησις διὰ τῆς Προεδρίας.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως, ὡς δυναμένου τοῦ ἀναφερομένου νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ὑπ' ἀριθ. **949** ἀναφορὰ τοῦ Γρηγορίου Α. Κυδωνιάδου, περιέχουσα διαφόρους προτάσεις περὶ πανικῶν τσογῶν, πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, μὲ ὄρελος **10** ἢ **15** 0|0 ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν τιμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ προμηθεύεται σήμερον τὸ δημόσιον, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ χορηγῇ τὸ ὑλικὸν τοῦτο διὰ **20** ἔτη νὰ τῷ δώσῃ τὸ δημόσιον **20,000** δραχμῶν προκαταβολὴν, καὶ **20** στρέμματα γῆς εἰς τὴν γεφύραν τοῦ Ἄργους, ὅπου προτίθεται νὰ συστήσῃ ἐργοστάσιον πρὸς κλῶσιν τῶν νημάτων, καὶ νὰ φέρῃ καὶ τὴν μηχανὴν ἐπὶ τούτῳ· καὶ ἐφ' ἧς σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην προτάσεων, ὅσαι εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ προκαταβολὰς καὶ παραχωρήσεις γαιῶν, ἐὰν ἐπιφέρωσι πραγματικὴν ὠφέλειαν **10** ἕως **15** τοῖς 0|0 ὡς πρὸς τὴν δαπανωμένην σήμερον ποσότητα, πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ διευθυνθῇ καὶ πρὸς τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ὡς βιομηχανικὴν ἀφορῶσα ὑπόθεσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ὁρίσας τὴν ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων νομοσχεδίου, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς

ἀναγνώσεως ἀναφορῶν, καὶ πάν ἄλλο τὸ ὁποῖον ἀποκατασταθῇ ὥριμον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 24 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑξήκοντα ἕξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δεκαπέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας· ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένετο παρά τινων παρατήρησις ὅτι ἀτόπως ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ι. Π. Κοκκώνη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνῷ αὐτὸς ἀπολογεῖται εἰς τινα κατ' αὐτοῦ ἀναφορὰν τὴν ὁποίαν ἀπέρριψεν ἡ Βουλή· ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ἄλλοι παρετήρησαν ὅτι τοῦτο μᾶλλον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Κ. Κοκκώνη γενόμενον δὲν φέρει ἐπιλήψιμόν τι μέτρον κατ' αὐτοῦ· κατὰ συνέπειαν τὰ τὰ πρακτικὰ ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, παρὰ τῶν γραμματέων, καὶ τοῦ ἀναπληρώσαντος τὸν ἀπόντα γραμματέα νεώτερον βουλευτήν.

Ὑπεβλήθη αἴτησις τοῦ βουλευτοῦ Καρυταίνης Κ. Δελιγιάννη αἰτουμένου δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδειαν, μὴ ποιήσαντος χρῆσιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν πρότερον, καὶ ἐνεκρίθη νὰ τῷ χορηγηθῇ αὕτη.

Ὑπεβλήθη προσέτι αἴτησις τοῦ βουλευτοῦ Δ. Πλαπούτα, ζητοῦντος τριακονθήμερον παράτασιν τῆς ληφθείσης πρότερον παρ' αὐτοῦ ἀδείας ἀπουσίας· ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ τῷχορηγηθῇ αὕτη.

Ὑπεβλήθησαν μετὰ τοῦτο καὶ ἄλλαι αἰτήσεις διαφόρων βουλευτῶν, αἰτουμένων καὶ τούτων ἄδειαν ἀπουσίας· ἀλλ' ὁ Πρόεδρος, ἀπόντων πολλῶν, ἀνέβαλε τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐπιφυλαξάμενος νὰ τὰς ἀναγνώσῃ καὶ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς καθ' ἣν τῷ ἐνεχειρίσθησαν τάξιν, ἅμα ἀρχίσωσι νὰ ἐπανέρχωνται οἱ ἀπόντες βουλευταί· καὶ τοῦτο σύμφωνα μὲ τὴν προγεγενημένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν δημητριακῶν καρπῶν νομοσχεδίου ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν

»Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐπιτροπή, συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τό τε Νομοσχέδιον καὶ τὴν ἀπὸ 29 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς σκέψεις καὶ τὴν γνώμην της ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.

»Διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ, πρὸς πλειοτέραν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου γεωργίας, τὴν ἐπαύξησιν τοῦ τελωνίου τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Καὶ βεβαίως ἡ προτεινομένη προσθήκη τῶν πέντε πύλεων εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 Νόμου ἀναφερομένας πύλεις, ἐπιφέρουσα ἐλάττωσιν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου, αὐξάνει τὸν φόρον τῆς εἰσαγωγῆς, διότι καὶ αἱ πίνται αὐταὶ πόλεις εἶναι μεσόγαιοι, καὶ πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν πολλοὺς ἢ κατωτέρας ποιότητος δημητριακοὺς καρποὺς παραγουσῶν.

»Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῶσι τρία τινα τὰ ἑξῆς· ἐὰν ἡ αὔξησις τοῦ τελωνίου τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην, τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, ἢ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων.

»Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, παρατηρεῖ ὅτι ὅλοι ἐγένει οἱ προστατευτικοὶ Νόμοι εἶναι ἄδικοι, διότι ἀναγκάζουν τοὺς καταναλωτὰς νὰ ἀγοράζουν τὰ καταναλώσιμα εἴδη ἐπιφορτισμένα μὲ τὸν φόρον τῆς προστασίας, ὅστις πληρόνεται εἰς τὴν ἐξουσίαν ὅταν τὰ εἴδη ταῦτα παράγωνται εἰς ξένα Κράτη, ἢ τοὺς ἐγχωρίους παραγωγοὺς ὅταν παράγωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Καὶ ὁ περὶ σιτηρῶν Νόμος ἐπομένως, ὡς προστατευτικὸς, εἶναι ἄδικος, ἡ δὲ ἀδικία αὐτοῦ εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἐπαισθητὴ, καθ' ὅσον ὁ δ' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπαυξάνει τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, ὅστις εἶναι ἡ πρώτη, ἡ μεγαλειτέρα καὶ ἡ ἐπιούσιος ἀνάγκη τοῦ πτωχοῦ ὡς καὶ τοῦ πλουσίου.

»εἰς πρὸς τὸ δεύτερον, ἡ ἐπιτροπὴ ὁρονεῖ ὅτι τοιαύτης φύσεως προστασίαι πρέπει νὰ δίδωνται ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ πρὸς ἐκείνους μόνους τοὺς παραγωγοὺς, οἵτινες ἔχοντες προσωρινὴν τῆς προσασίας ἀνάγκην ὑπόσχονται ὅτι μετά τινα χρόνον θέλουν εὑρεθῆ εἰς θέσιν, καὶ ἄνευ αὐτῆς, νὰ συναγωνισθῶσι μὲ ἄλλων τόπων τῶν αὐτῶν πραγμάτων παραγωγοὺς, ἢ νὰ μεταφέρωσι τὰ κεφάλαια καὶ τὰς χεῖράς των εἰς ἄλλας παραγωγικὰς ἐργασίας καταλληλοτέρας εἰς τὰς φυσικὰς ἰδιότητας τοῦ τόπου.

» Ἡ ἐπιτροπὴ ὁμολογεῖ προσέτι ὅτι ὑπάρχουν ἐξαιρετικαὶ πολιτικαὶ περιστάσεις δικαιολογοῦσαι τὸ προστατευτικὸν σύστημα, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν περιστάσεων τούτων ἐλαττοῦται καθ' ἑκάστην, γνωστῶν εἰ; πάντας γενομένων τῶν μεγάλων καὶ παγκοσμίων ὠφελημάτων τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

» Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ γεωργία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ προστασίας, νομίζει ὅμως ὅτι τὰ καταλληλότερα καὶ δραστικότερα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσα εἶναι ἡ κατασκευὴ ὁρόμων, καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ συστήματος τῆς καλλιεργείας· ἐκτὸς τούτου ἡ χορηγηθεῖσα ἀπὸ τὸν Νόμον τῆς 8 Ἀπριλίου 1343 προστασία εἶναι τοσαύτη, ὥστε ἐπιθυμητὴ καὶ ἀναγκαία καθίσταται ἡ ἐλάττωσις μᾶλλον, ἢ ἡ αὔξησις αὐτῆς. Διὰ τῆς προστασίας ταύτης ὠφελοῦνται οἱ ὀλίγοι μεγάλοι τῆς Ἑλλάδος ἰδιοκτῆται, καὶ ζημιοῦνται ὅλοι οἱ λαοὶ κάτοικοι αὐτῆς, καὶ ἰδίως τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, αἵτινες τρέφονται ἀπὸ γεννήματα ξένων ἐπικρατειῶν, ἢ ἐπαρχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

»Ἐνῷ μετὰ πολυχρόνιον καὶ πεισματώδη ἀγῶνα μεγάλου ἔθνους μεγάλος ὑπουργὸς συντρίβει ἀρχαίας καὶ ἰσχυρὰς ἀλύσεις τοῦ ἐμπορίου καταλύων τοὺς προστατευτικοὺς τῆς γεωργίας Νόμους, εὐλογοῦντος τοῦ εὐεργετημένου λαοῦ καὶ ἐπευφημοῦντος τοῦ κόσμου ὅλου, ἀκατανόητον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Ἑλλὰς, τὸ νέον τοῦτο Κράτος, κατέστηνε καταθλιπτικώτερον τὸ προστατευτικὸν τοῦτο σύστημα, προσθέτουσα εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας νέους φραγμοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου.

» Εἰς ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προσθέτει καὶ ταύτην τὴν ἀναμφίλεκτον παρατήρησιν, ὅτι καθόσον αὐξάνονται τὰ τελωνιακὰ τέλη, τοσοῦτον πληθύνονται τὰ λαθρεμπόρια.

» Ἰς πρὸς τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ζήτησις δημητριακῶν καρπῶν, αἱ τιμαὶ αὐτῶν θέλουν διατηρηθῆ, ἐὰν δὲ παύσῃ ἡ ζήτησις, αἱ τιμαὶ

θέλουν ἐλαττωθῆ· εἰς τὴν πρώτην περίστασιν φόβος νὰ εἰσαχθῶσι ξένα γεννήματα, πρὸς ἀποθήκευσιν, δὲν ὑπάρχει· εἰς τὴν δευτέραν, τὸ προτεινόμενον μέτρον δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸ ἐλπιζόμενον ἀποτέλεσμα, διότι καθὼς ὅταν ἔγεινεν ὁ ἀπὸ 8 τοῦ Ἀπριλίου 1843 Νόμος δὲν ἐτέθη οὗτος ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ ἄδικον ζημίαν εἰς τὸ ἐμπόριον, οὕτω καὶ ὁ νέος Νόμος δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν, ὡς δυνάμενος νὰ καταστρέψῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων οἵτινες τυχὸν ἐπεχειρίσθησαν ἀγορὰς γεννημάτων ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἰσθέντος Νόμου τῆς 8 Ἀπριλλίου 1843, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ἡ πρὸς ἀποθήκευσιν εἰσαγωγὴ δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ἀφοῦ μάλιστα ἐμψυχωθῇ ἀπὸ ἐλπιζόμενον ἐκ τῆς μελλούσης αὐξήσεως τοῦ φόρου κέρδος.

»Διὰ ὅλους τούτους τοὺς λόγους ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως γνωμοδοτεῖ νὰ μὴ γείνῃ δεκτὴ ἡ πρταθεῖσα τροπολογία τοῦ Νόμου τῆς 8 Ἀπριλίου 1843.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1846

Γ. Δοκὸς	Ἀγγ. Γ. Τζάνος.
Ι. Π. Ταταράκης	Κ. Ζαρειφόπουλος
Κ. Προβελέγιος	

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Δρόσος. »

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Δοκοῦ καὶ Α. Γ. Τζάνου ἡ κατὰ τὸν Κανονισμὸν μυστικὴ τῶν ψηφισμάτων ἀνανέωσις· ἔλαχον δὲ ὡς μέλη,

Τοῦ Α'.	Β'.	Γ'.
Ι. Φαρμάκης	Καμπάνης	Π. Ι. Κυριακὸς
Δ. Μπιρμπίλης	Κ. Προβελέγιος	Ι. Γιαλδάσης
Γ. Κονδύλης	Δ. Πλαπούτας	Ι. Βλάσης
Α. Σκαραμαγκᾶς	Ν. Κορφιωτάκης	Μ. Α. Καΐρης
Σ. Παγκαλος	Γ. Δ. Σταματόπρας	Σ. Βλάχος
Ν. Κριεζώτης	Δ. Κυριακοῦ	Κ. Κανάρης
Α. Λάπουσιάδης	Ι. Εὐσταθίου	Φίλ. Ἰωάννου
Ν. Μαυρομμάτης	Β. Καραγιάννης	Εὐθ. Κανελλόπουλος
Α. Γ. Τζάνος	Κ. Ἀντωνιάδης	Θ. Μαρκεζίνης
Α. Σ. Δανδόπουλος	Ι. Ζάρκος	Γ. Γριζάνος
Ι. Τσιμαρᾶς	Σ. Στεφανάκης	Κ. Βέικος
Α. Μαρκόπουλος	Σ. Δάβρας	Κ. Χαρμπῆς
Ι. Ν. Φλίσσας	Ν. Καλλέργης.	Π. Κ. Τσιμάλας
Ι. Σγάϊκος	Γ. Δοκὸς	Β. Νικολαΐδης
Χ. Καπετανάκης	Φρ. Κ. Μαῦρος	Π. Βαρδιτσιώτης
Δ. Καλλιφρονᾶς	Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	Κ. Δελιγιάννης
Γ. Κάνδυας	Γ. Ῥαβελιώτης	Σ. Μπαρότσης
Μ. Χ. Μελίτης	Α. Μαυρομιχάλης	Γ. Γουλιμῆς

Δ'.	Ε'.	Σ'.
Ν. Ἀνδρικόπουλος	Π. Ῥάγκος	Δ. Κυριακίδης
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ρ. Πελαμίδης	Σ. Λογοθετόπουλος
Α. Καλαμογδάρτης	Γ. Δερνιτσιώτης	Κ. Τ. Σαντᾶς
Σ. Ἀντωνιάδης	Β. Δημητρακόπουλος	Α. Νοταρᾶς
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Π. Καλαμαριώτης
Κ. Ζαρειφόπουλος	Δ. Α. Ζῶτος	Κ. Τσιρτίδης
Τσαν. Γρηγοράκης	Ι. Γαρδίκης	Α. Γεωργαντᾶς
Α. Ν. Πετμεζᾶς	Ι. Κρανίδης	Λ. Κρεστενίτης
Γ. Λογιωτατίδης	Α. Παππατσιώνης	Π. Βάρβογλης
Δ. Σακελλαριάδης	Ν. Σταματελόπουλος	Μ. Γ. Σχινᾶς
Α. Γουζούασης	Ε. Μ. Παρίσης	Μ. Ἰατρός
Γ. Φιγγαρᾶς	Σ. Περθενόπουλος	Γ. Βάστας
Δ. Μιλετόπουλος	Γ. Γουναρόπουλος	Ι. Ἀναγνωσόπουλος
Β. Πετμεζᾶς	Δ. Κριεζῆς	Γ. Νοταρᾶς
Α. Σωτηρίου	Δ. Πικουλάκης	Μ. Πρωτοπαπαδᾶς
Θ. Γρίβας	Δ. Ὀρφανός	Ε. Ἀποστολίδης
Δ. Δράσος	Ν. Μπούκουρας	Ζ. Ι. Βάλβης
Ι. Κλίμακας	Ν. Δελένδας	Ἠλ. Παπαδαῖος

Ζ'.		
Ι. Οἰκονόμου	Δ. Τσόκρης	Π. Παπατσιώρης
Κ. Φασίτσας	Ι. Π. Ταταράκης	Ι. Κηραγιαννόπουλος
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Α. Μετοξᾶς	Δ. Πολυχρονόπουλος
Δ. Κουμανιώτης	Δ. Τσιγκουράκος	Π. Δαμιώτης
Ι. Κωλέττης	Δ. Χατζίσκος	Κ. Οἰκονομόπουλος
Νίκος Θέου	Λ. Βλαΐτης	Λ. Κιζάνης.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι τὴν γενομένην κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου Λαλάντης καθυπέβαλεν ἐν ἀποσπάσματι πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, προσέθηκεν ὅτι ἔλαβε σήμερον καὶ ἑτέραν παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἀναφοράν, ἐν ᾗ ὑπάρχει ἐπισυνημμένον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν ἐκεῖ ἔπαρχον, πολὺ ἐντονώτερον τοῦ πρώτου καὶ ἀπειλοῦν πρόστιμον καὶ πειθαρχικὰ ποινὰς κατὰ τοῦ μνησθέντος δημάρχου, καθ' ἣν περίστασιν ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ εἰς τὰς δημαιρεσίας τοῦ νέου τῶν Μακεδόνων δήμου.

Εἰπόντος δέ τινος ὅτι εἶναι καλὸν νὰ κοινοποιηθῇ κατ' ἐπανάληψιν ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, προσκαλούμενον νὰ ἀναστείλῃ, μέχρις οὗ δώσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπαγγελθείσας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πληροφορίας, τὴν τοῦ δήμου τῶν Μακεδόνων σύστασιν, καθόσον πᾶν ἄλλο μέτρον καὶ ἐναντίον τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς προαποφασισθέντων εἶναι, καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ ὑπάρχοντος δήμου θέλει συνεπιφέρει.

Ἄλλος παρετήρησε τὰ ἑξῆς· ἐπειδὴ ὁ Ὑπουργὸς διὰ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἐγγράφου προσβάλλει ἀναφανδὸν τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, προτείνει διὰ τοῦτο χάριν τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀξιοπρεπείας αὐτῆς νὰ προσκληθῇ οὗτος διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἐν τίνι λόγῳ τὰς τοιαύτας ἐνεργεῖ παρανόμους πράξεις.

Καὶ ἄλλος μετ' αὐτὸν εἶπεν, ὅτι μολονότι ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλως στελλομένων διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντικειμένου, ἀποφασισθέντος ἤδη ἄλλως παρὰ τῆς Βουλῆς, οὐδὲν ἄλλο ἐξάγεται εἰμὴ ὅτι κατὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐσφαλμένως καὶ ἀναρμοδίως ἡ Βουλὴ ἀπηγόρευσε τὴν σύστασιν δήμων πρὸ τῆς ἐκδόσεως νέου νόμου, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὤφειλεν οὕτω νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ αἰτιολογήσῃ ὅσα μέχρι τοῦδε ἐνήργησε, καθόσον ἄλλως ἐνεργῶν καὶ προσφερόμενος δεικνύει μεγίστην καταφρόνησιν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς πρὸς βλάβην οὐκ ὀλίγην κοινωνικήν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ Βουλὴ μόνον νὰ προσκαλέσῃ τὸν ὑπουργὸν νὰ δώσῃ πληροφορίας καὶ διασαφήσεις ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δύναται, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν ὑπάρχοντος καὶ ἰσχύοντος νόμου, μολονότι, καὶ ἂν πραγματοποιηθῇ ἡ σύστασις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δήμου, οὐδεμία νὰ προσγίνῃ βλάβη εἰς τὸν ὑπάρχοντα δύναται, καθόσον, ἐὰν μετὰ ταῦτα ἀποδειχθῇ ἀσύμφορος καὶ ἐναντία τοῦ νόμου, εὐκόλως ἀκυροῦται· ὅτι τὰς ζητουμένας πληροφορίας ἔφερεν ὁ ὑπουργὸς ἐγγράφως, ἀφεὶς ταύτας ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ προεδρείου, ἀλλ' ἀγνοεῖ διὰ τί πρὸς τὴν Βουλὴν δὲν καθυπεβλήθησαν· ὅτι τέλος ἀδίκως καθήψατό τις τῶν προλαλησάντων τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς παρανομοῦντος, καθόσον καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος, ὑπουργὸς ὤν, ταὐτὰ ἤθελε διατάξει καὶ ὁμοίως ἤθελε προσενεχθῇ καθ' ὑπαλλήλου, ἀρνουμένου νὰ ἐκτελέσῃ νόμον ἰσχύοντα καὶ γνωστὸν τοῖς πᾶσι.

Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ παρακατατεθὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ προεδρείου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἔγγραφον, εἰπὼν ὅτι ἀληθῶς εὗρε τοιοῦτον ἔγγραφον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτον ἐσφραγισμένον καὶ ἔφερεν ἐπιγραφὴν πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν διὰ κλητῆρος τοῦτο πρὸς τοῦτον διεύθυνεν ἀμέσως, μηδεμίαν τοῦ ἐμπεριεχομένου λαβὼν γνῶσιν, καὶ ἐπομένως οὔτε μετὰ ταῦτα ἐστάλη ἐν τοιοῦτον εἰς τὴν προεδρείαν.

Μετὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἀντικειμένου τὴν τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν προύκάλεσεν· αὐτὴ δὲ παρεδέχθη μὲν νὰ προσκληθῇ ὁ Ὑπουργὸς ὅπως, προσελθὼν αὖριον, δώσῃ ἀφεύκτως τὰς ἀπαιτουμένας

πληροφορίας, ἐπέτρεψε δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον ἵνα πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς τῶν σημερινῶν πρακτικῶν ἀναγνώσεως διαβιβάσῃ πρὸς τοῦτον τὴν ἀπόφασίν της ταύτην, σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμόν, ἐπιτρέποντα τὸ τοιοῦτον ἐπὶ ἀντικειμένων γνωσθέντων ἤδη τῇ Βουλῇ καὶ πολλάκις παρ' αὐτῆς ἀποφασισθέντων.

Μετὰ τοῦτο εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐξέθηκεν, ὅτι πρὸ πολλοῦ βουλευτικὴ ἐκλογὴ ὑπὸ τῶν Κρητῶν ἐν Μήλῳ ἐνηργήθη, τὰ δὲ ἀφορῶντα ταύτην πρακτικὰ ἀπὸ πολλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπάρχουσι, καὶ ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς ἐν Ἀθήναις διατρίβει· ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ ἄλλοτε ἀπεφάσισεν ὅτι ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ κρατῇ ἐπ' ἄπειρον πρακτικὰ ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Βουλὴν δυναμένην μόνον ὡς ἁρμοδίαν νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ κύρους, ἢ μή, αὐτῆς, διὰ τοῦτο προτείνει νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῆς ῥηθείσης ἐκλογῆς, νὰ διευθύνῃ δὲ πρακτικὰ πρὸς αὐτὴν ἐν τάχει.

Ὑποστηριξάντων δὲ καὶ ἄλλων τὴν τοῦ προαγορεύσαντος γνώμην, καὶ προσθέντων ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καθόσον μόνη ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ἀκυρώσῃ αὐτήν.

Ἄλλων δὲ ἀντειπόντων ὅτι ξένη ὅλως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ προτεινομένη πρότασις εἶναι, περιττὴ δὲ καὶ ἄσκοπος ἡ τοῦ ὑπουργοῦ πρόσκλησις, καθόσον ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν περὶ τοιαύτης ἐκλογῆς ἔχει γνῶσιν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ ὁμολογημένως ἐνηργήθη, καθόσον ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπαρουσιάσθησαν, πρέπει τὰ ταύτην ἀφορῶντα πρακτικὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἁρμοδίαν οὖσαν νὰ κρίνῃ ἐπὶ τοῦ κύρους αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ νὰ κρατῶνται καὶ ἐμποδίζωνται ἐπ' ἄπειρον παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς διὰ νὰ δώσῃ εἰς προσεχῆ τινα τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης τὰς ἀνηκούσας πληροφορίας.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ὁρίσας τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως· α) τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων νομοσχεδίου· β) τὴν τοῦ περὶ τῶν σιτηρῶν, ἐὰν ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσα σήμερον ἔκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, τυπωθεῖσα, διανεμηθῇ πρὸς τοὺς Κ.Κ. βουλευτάς, καὶ γ') τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν

ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰ. Ζάρκος.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς — Μ. Χ. Μελίτης.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.

Τῆς 26 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ παρευρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων μὲν ὀγδοήκοντα ἕξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος τριῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Πρέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τὸν ἐν ἀδείᾳ Γραμματέα τῆς Βουλῆς, ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν Βουλευτῶν.

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις διαφόρων Βουλευτῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀνέβαλε τὴν ἔγκρισιν μέχρις οὗ ἀρχίσωσι νὰ ἐπανέρχωνται ἐνταῦθα οἱ νῦν εὑρισκόμενοι ἐν ἀδείᾳ, ἐνέκρινε δὲ νὰ χορηγηθῇ ἤδη εἰς τὸν Βουλευτὴν Κορινθίας Κ. Εὐστάθιον Οἰκονομόπουλον δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια διὰ τὸ κατεπείγον οἰκιακῶν του ὑποθέσεων.

Ἐπροτάθη καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν νὰ μὴ δίδηται τοῦ λοιποῦ ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, πρὶν τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν της, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀπόντας, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ ἄδεια, νὰ ἀναπληρώσωσιν ἄλλοι. Ἐπὶ δὲ τῇ παρατηρήσει, ὅτι τοῦτο ἀναγκαῖον, διότι οὐδόλως εἰργάσθη μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διῃρέθη εἰς τμήματα, διανείμαντα τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων, καὶ ὅτι οἱ διορισθέντες παρ' ἑκάστου τμή-

ματος εἰσηγηταὶ ἐργάζεται ἕκαστος ἰδιαιτέρως μέχρι τῆς προπαρασκευῆς ὕλης διὰ τὴν γενικὴν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίασιν.

Ἐκηρύχθη κατόπιν ὡς πρῶτον ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ προταθέντος παρά τινος Βουλευτοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν καὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ ἑλῶν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἤρξατο ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου.

Παρετηρήθη δὲ ἐπ' αὐτοῦ παρά τινος, ὅτι ἂν καὶ ἀξιέπαινος καὶ ὠφέλιμος ὁ σκοπὸς τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, ἀποτελοῦντος κατηγορίαν κατὰ τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες οὐδόλως περὶ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ ἔθνους ἀναπτύξεως ἐφρόντισαν, καὶ μάλιστα ἡ τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ταῦτα κεφάλαια ἔχουσα Ἀντιβασιλεία, ὅπως ὅμως τὸ Νομοσχέδιον παρίσταται, εἶναι ἀτελέστατον, καὶ δὲν δύναται νὰ φέρῃ πρὸς τὸν προτιθέμενον σκοπὸν οὐδὲ νὰ μεταβάλλῃ τὴν παροῦσαν κατάστασιν, διότι ἡ σύνταξις τοιούτου νόμου προϋποτίθησιν εἰδικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας μήτε ὁ προτείνας, μήτε τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη εἶχον, ἄλλοι δὲ ἐπιστήμονες καὶ κάτοχοι τῶν ἀπαιτουμένων εἰδικῶν γνώσεων ἐρωτηθέντες εἶπον ὅτι οὐδὲ ὡς βάσις συζητήσεως τοιούτου νόμου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον· ὅτι ἡ ἀτέλεια καὶ αἱ ἐλλείψεις αὐτοῦ δύνανται καὶ ἐπὶ μόνης τῆς ἀναγκάσεως τοῦ περὶ τούτων νόμου τῆς Γαλλίας ἢ Σαξωνίας νὰ κατανοηθῶσι· διότι ὁ Γαλλικὸς νόμος σύγκειται ἐξ ἐνεννήκοντα ὀκτὼ ἄρθρων, δι' ὧν καταφαίνεται ἡ διάκρισις τῶν ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν καὶ μεταλλείων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, πῶς καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐξορύξεως, ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀναλαμβανόντων τὴν ἐξόρυξιν, ποῖα τὰ τῆς Κυβερνήσεως δικαιώματα κτλ. περὶ τῶν ὁποίων οὐδόλως τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον πραγματεύεται. Ὅτι διάφοροι πρέπει νὰ ἦναι αἱ κανονίζουσαι τὴν ἐξόρυξιν τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν διατάξεις ἀπὸ τὰς περὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, διότι διάφορα εἶναι τὸ ἓν τοῦ ἄλλου τὰ δύο ταῦτα ἀντικείμενα, π. χ. ἡ διὰ συναγωνισμοῦ παραχώρησις τῆς ἀποξηράνσεως ἑλωδῶν τόπων διάταξις οὐδόλως χρήσιμος εἶναι εἰς τὴν παραχώρησιν ἐξορύξεως μεταλλείων, καὶ ὀρυκτῶν καὶ μάλιστα ἐπιβλαβής. Ὅτι τὰς δυσκολίας ταύτας καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἐφρόντισε πρὸ πολλοῦ ἤδη καὶ ἐσύστησεν ἐπι-

τροπὴν καὶ εἰδημόνων καὶ ἐπιστημόνων ἀνδρῶν διὰ τὴν σύνταξιν τοιούτου Νομοσχεδίου, ἥτις ὅμως κατὰ δυστυχίαν δὲν ἀποπεράτωσε τίποτε· παρετηρήθη προσέτι παρ' ἄλλων ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μὴ περιλαμβάνον ποσῶς τοσαύτας διατάξεις ἀναγκαίας, τὰς ὁποίας περιέχουσιν οἱ νόμοι ἄλλων ἐθνῶν, διά τινος διατάξεως ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς χορηγεῖ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐξορύξεως τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν καὶ τῆς ἀποξηράνσεως ἑλωδῶν τόπων ὑπὸ δύο πολλὰ εὐρείας βάσεις, τὸν συναγωνισμὸν καὶ τὴν ἐγγύησιν, μὴ παρέχον τοιουτοτρόπως τὰς ἀναγκαίας ἀσφαλείας τῆς ἐπωφελοῦς καὶ δικαίας διαχειρίσεως τῆς μεγάλης ταύτης ἐθνικῆς ἢ ἰδιωτικῆς περιουσίας. καὶ διὰ ταῦτα τὸ νομοσχέδιον ἀτελὲς παρίσταται καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπήν, ὡς μὴ ἀποτελοῦν αὐτοτελές τι ὅλον καὶ σύστημα τῶν ἀναγκαίων πρὸς τοῦτο διατάξεων καὶ χρῄζον πολλῶν ἄλλων συμπληρωτικῶν Νόμων, καθὸσον μάλιστα συγχωνεύει ἐν ἑαυτῷ τὰ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν μὲ τὰ περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ ἑλωδῶν τόπων, ἀντικείμενα ὅλως διάφορα, διαφόρων τάξεων ὄντα, καὶ χωριστὰ κανονιζόμενα ὡς εἰς Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ· εἰς Γαλλίαν ἡ ἐξόρυξις τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν ἐκανονίσθη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 21 Ἀπριλίου τῶν 1810. εἰς τὸν ὁποῖον τίθεται ὡς βάσις ὅτι ἡ ἐξόρυξις γίνεται δι' ἀδείας τοῦ δημοσίου, διότι κατὰ τὸ Γαλλικὸν δίκαιον τὰ μεταλλεῖα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἐντελῶς ὡς καθαρὰ ἰδιωτικὴ περιουσία διὰ τὰς δυσκολίας τῆς διακρίσεως καὶ διὰ τὰς ἐπωφελεῖς ἢ ἐπιζημίους συνεπείας, ὅσας ἐπιφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν ὁ τρόπος τῆς ἐξορύξεως, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ περὶ ἰδιοκτησίας ἄρθρον τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὅπου θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικὴ περιουσία καὶ τὰ ὑπερθεν καὶ κάτωθεν τοῦ ἀγροῦ, ὑπάρχει ἡ ἐξαίρεσις, ἐκτὸς τῶν περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν νομικῶν διατάξεων· διὰ τοῦτο κατὰ τὸν Γαλλικὸν νόμον ἡ ἐξόρυξις τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν ἐνεργεῖται, κατὰ παραχώρησιν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἰδιώτας ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄδειαν καὶ ἐπιτήρησιν αὐτῆς, καθιερουμένης τῆς διαιρέσεως τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐγγυήσεων τῆς ἐπωφελοῦς καὶ ἀποτελεσματικῆς διαχειρίσεως τοῦ σημαντικοῦ τούτου κεφαλαίου τῶν κοινωνιῶν, καὶ προσδιοριζομένων διὰ τοῦ νόμου τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις παραχωροῦσα τὴν ἄδειαν τῆς ἐξορύξεως λαμβάνει ὡς φόρον ἓν τόσον τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐξορυττομένου ποσοῦ

προσδιοριζόμενον κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους· προσέτι προσδιορίζεται κατὰ τύπους τινας καὶ ἡ προσήκουσα ἀποζημίωσις πρὸς ὄφελος τοῦ κυρίου τοῦ ἐδάφους κάτωθεν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐξόρυξις. Ὅτι τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον Ρωμαϊκὸν δίκαιον, σύμφωνον εἶναι μὲ τὸ Γαλλικὸν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν μεταλλείων, ἐπομένως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναγκαῖον εἶναι νὰ κανονισθῶσι τοσαῦτα ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου πηγάζοντα ζητήματα ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μεταλείων καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν π. χ. πῶς θέλει διακριθῇ τὸ τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὸ τῶν ἰδιωτῶν δικαίωμα ἐπὶ τῶν μεταλλείων, ἂν ἡ ἐξόρυξις πρέπῃ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ πῶς αὕτη θέλει διαχειρίζεται ἢ παραχωρεῖ αὐτὴν, καὶ ὑπὸ ποίας ὑποχρεώσεις καὶ ὅρους, ἢ ἂν πρέπῃ νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐξόρυξις ὅλως διόλου ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ ὑπὸ ποίας πάλιν τότε ὑποχρεώσεις, ἂν ἀφορῶντες μᾶλλον εἰς τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἐπιτυχίας τῶν τοιούτων ἔργων, δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὡς εἰς Γαλλίαν, ἐπὶ τῶν τοιούτων παραχωρήσεων τὸν συναγωνισμόν· τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ τόσα ἄλλα εἶναι σπουδαιότατα καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις παραβαλλομένη μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ ὀλίγα μεταλλεῖα περιλαμβάνει καὶ μεγάλων κεφαλαίων καὶ ἐπιχειρίσεων καὶ πλήρους δημοσιότητος στερεῖται. Ἐν τούτοις τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὄχι μόνον οὐδόλως τὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἄφευκτον ἀπόρροιαν τοῦ πολιτικοῦ μας δικαίου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ μάλιστα ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης σκέψεως καθιερῶ ὡς μίαν τῶν ἐγγυήσεων τὸν συναγωνισμόν, ἐν ᾧ ὁ ὅρος οὗτος δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπόλυτος καὶ ἀναγκαῖος πάντοτε. καὶ αὐτὸς δ' ὁ ἕτερος τῶν δύω ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περιλαμβανομένων ὅρων τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως μήτε καθαρῶς καὶ ἀρκούντως κανονίζεται, μήτε περιέχει οὕτως τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Ὅτι τὸ περὶ ἀποζημιώσεως ἐλῶν ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι ἀντικείμενον εἰδικοῦ νόμου, ὅπου πρέπει νὰ διακριθῇ ποῖα τὰ κυρίως ἐλώδη μέρη καὶ ποῖα τὰ μὴ τοιαῦτα. Ἂν μόνη ἡ Κυβέρνησις ἢ καὶ ἰδιῶται δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἀποζήμανσιν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις δύναται αὕτη νὰ ἐνεργηθῇ. Ὅτι ἐκτὸς τούτων, τὰ ὁποῖα οὐδόλως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ προταθὲν νομοσχέδιον, ἐπειδὴ αἱ ὑπάρχουσαι καλλιεργήσιμοι γαῖαι ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἀρκεταὶ καὶ περισσεύουσιν ἀναλόγως

τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν γαιῶν καὶ ἄλλων ἐθνικῶν κτημάτων ἀπέναντι ἀποζημιώσεων καὶ ἄλλων τοιούτων παραχωρήσεων, αἱ κυρίως ἐλώδεις γαῖαι θέλουσιν ἀπομείνει ὡς μόνη ἐθνικὴ περιουσία, δὲν εἶναι οὐδόλως κατεπείγον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἀποζήρανσις αὐτῶν. Διὰ ταῦτα ἐπομένως, ἐπειδὴ τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον εἶναι ἀτελέστατον καὶ δὲν ἀποτελεῖ αὐτοτελές τι σύστημα τῶν ἀπαιτουμένων διατάξεων μεταβιβάζον ἀπολύτως, καὶ ἄνευ τινος ἐγγυήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῶν μεταλλείων καὶ ἑλωδῶν γαιῶν, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἐλλείψεις αὗται εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπληρωθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, διότι ἀπαιτοῦσιν ὥριμον σκέψιν καὶ εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις, μὴ ὑπαρχούσας ἐν τῇ Βουλῇ ἐπροτάθη ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ παρ' ἄλλων ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας, καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δυνηθῇ διὰ τῆς συστηθείσης παρ' αὐτοῦ ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδημόνων καὶ ἐπιστημόνων ἀνδρῶν νὰ εἰσαγάγῃ πλήρές τι καὶ τελειότερον σύστημα διατάξεων περὶ τῶν ἀντικειμένων τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰς ταῦτα ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀπηντήθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων ἀνδρῶν πληροφορίας δύω ἀναφύονται δυσκολίαι, α.) ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων ἀπὸ τὰ τοῦ δημοσίου καὶ β'.) ἡ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου δι' ἐργολαβίας. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, ἀναγνωρίζουσα τὰς δυσκολίας καὶ τὰς ἀτελείας τοῦ νομοσχεδίου παρέστησεν αὐτὰς ἐν τῇ ἐκθέσει, ἀναγνωρίζουσα δὲ συγχρόνως τοῦ νὰ δοθῇ ἀφορμή τις καὶ ἀρχὴ εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτου νόμου, ἐξ οὗ θέλει προκύψει μεγίστη εἰς τὸ ἔθνος ὠφέλεια, καὶ θέλει γνωστοποιηθῇ ἀπανταχοῦ ὁ πλοῦτος οὗτος, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς περιλαμβάνει, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου. Ὅτι παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου δίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν, προτείνουσα αὕτη ὡς ἀναγκαίαν ἐγγύησιν, ἐπειδὴ κεφαλαιοῦχοι ἐργολάβοι ἐν Ἑλλάδι διὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα δὲν ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα ἀπαιτούμενα πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο μέσα ἐκλείπουσι, πᾶσα περὶ τούτου συμφωνία τῆς Κυβερνήσεως μὲ ἰδιώτας νὰ ὑποβάλληται προηγουμένως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ νὰ προηγῆται ἡ σύνταξις τοῦ περὶ τούτου νόμου, δι' οὗ θέλουσι τίθεσθαι αἱ βά-

σεις τῆς συμφωνίας καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Καὶ ὑπὸ ἄλλων Βουλευτῶν, ὅτι εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς προτεινομένους ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν λόγους, δι' οὓς οἱ προταθέντες ἀνωτέρω δὲν ἀφορῶσι τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ διαφόρους τροπολογίας καὶ προσθήκας. Ὅτι ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον αἱ εἰς τὸν Γαλλικὸν νόμον περιεχόμεναι ἄλλαι διατάξεις, διότι ὁ παρὼν νόμος δὲν προτίθεται νὰ καθιερώσῃ τὰς διακρίσεις τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίου ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν μεταλλείων καὶ τὰ ἐκ τούτων πηγάζοντα δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἀλλ' ἁπλῶς ἀφορᾷ τὸν κανονισμὸν καὶ τὴν παραχώρησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως τῶν μεταλλείων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἑλῶν, καὶ τὴν καθιέρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων καὶ ὅρων, δι' ἄλλου δὲ νόμου θέλουσι καθιερωθῇ αἱ διακρίσεις τῆς ἰδιωτικῆς ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τῶν μεταλλείων καὶ τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Ὅτι ἂν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι ἐλλιπὲς καὶ ἀτελὲς δύναται ἕκαστος Βουλευτὴς νὰ προτείνῃ προσθήκας καὶ τροπολογίας καταλλήλους εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἄλλους συμπληρωτικοὺς νόμους μετὰ ταῦτα, οἵτινες ἄνευ τῆς κυρίως καὶ πρώτης βάσεως τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ὁ παρὼν δὲν δύνανται νὰ προταθῶσι· διὰ τοιούτων νόμων δύναται νὰ καθιερωθῇ ἡ διάκρισις τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς περιουσίας, καὶ τὰ ἐκ ταύτης δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις, ἂν πρέπῃ νὰ μεταβιβάσωμεν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους τὴν παραχώρησιν τῆς ἐξορύξεως εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν. Ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐθνικῆς περιουσίας, ἀλλὰ μόνον περὶ προσωρινῆς ἐξορύξεως, καὶ διὰ τοῦτο περιττὸν εἶναι νὰ λάβωμεν καὶ τὸ ζήτημα τῆς διαδοχικῆς ἢ μὴ παραχωρήσεως εἰς ἰδιώτας. Ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀποζήμιωσιν τῶν ἑλῶν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τῆς διακρίσεως τῶν ἐπιδεκτικῶν, ἢ μή, ἀποζημιώσεως, διότι ἡ τοιαύτη διάκρισις οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα, ἀφορῶντος τοῦ νόμου, τὰ ἐπιδεκτικὰ ἀποζημιώσεως ἕλη· ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἑλωδῶν γαιῶν προκυψομένη ὠφέλεια εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τῆς αὐξήσεως νέων παραγωγικῶν κεφαλαίων καὶ διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγιεινῆς τοῦ τόπου καταστάσεως δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησίν τινα.

Ἀνταπαντήθη κατὰ τὴς ἀρχῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπι-

στήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἐπωφελῆ διαχείρισιν τῆς συμαντικῆς ἐθνικῆς περιουσίας τῶν μεταλλείων καὶ ἑλωδῶν γαιῶν, καὶ εἰς τὴν πρόληψιν ἐνδεχομένων καταχρήσεων καὶ ζημιῶν, καθόσον ἡ περιουσία αὕτη, διασωθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀσωτίαν τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν ἐθνικὴν περιουσίαν, καὶ δύναται καλῶς διαχειριζομένη νὰ ἦναι πρόξενος μεγάλων ὠφελειῶν· τοιαύτας δ' ἐγγυήσεις οὐδόλως παρέχει τὸ προτεινόμενον Νομοσχέδιον· ὅτι δὲν πρόκειται διὰ τοῦ Νόμου τούτου περὶ προσωρινῆς ἐξορύξεως τῶν μεταλλείων, ἀλλὰ περὶ διαθέσεως αὐτῶν ἀπολύτως καὶ ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διάθεσις ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀνέθετεν αὐτὴν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον ἡ Βουλὴ νὰ ἐγκαταλείπῃ δικαιώματα καθιερωθέντα διὰ Συντάγματος εἰς αὐτήν· αἱ δὲ ἀτέλειαι τοῦ Νόμου καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐναντία περὶ τῆς ἀρχῆς φρονοῦντας ὡμολογήθησαν· ὅτι οἱ γενόμεναι εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ὀρυκτοῦ τῆς σμυρίδος Νάξου καταχρήσεις νὰ κάμωσι πρέπει προσεκτικὰ τὰ νομοθετικὰ σώματα εἰς τὴν σύνταξιν Νόμου, καθιεροῦντος πληρέστατα τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἐγγυήσεις καὶ ἀσφαλείας· ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀποζήμιωσιν τῶν ἑλῶν ἅπαντες ἄλλοτε ἐσυμφώνησαν ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι καλλιεργήσιμοι γαῖαι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀμοιβὰς τῶν Ἑλλήνων, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται, νὰ τεθῶσι διὰ τοῦ νόμου ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις καὶ αἱ ἀσφάλειαι, ὥστε νὰ μὴν ἀπωλεσθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἑλῶν ἐθνικὴ περιουσία, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀποζημίωσις θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ ξένους κεφαλαιούχους, μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ Ἑλλάδι κεφαλαίων, οἵτινες εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κατασταθῶσι κύριοι τῶν γαιῶν τούτων καὶ ἐπομένως δυνάσται τῶν Ἑλλήνων· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἁπλῆ ἐνοικίασις τῶν ἑλῶν ἐγίνετο ἐπὶ Βαυαροκρατείας διὰ Νόμου, πολὺ δὲ μᾶλλον ἤδη, ὅτε πρόκειται περὶ τῆς διαθέσεως τῆς γῆς, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διατηρήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο τὰ νομοθετικὰ σώματα· ὅτι δύο τινὰ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ προκείμενος Νόμος πρέπει, α.) νὰ καταστήσῃ ἐνεργὰ τὰ ὀρυκτὰ διὰ τὴν παροῦσαν γενεάν, καὶ β'.) νὰ ἐνεργεῖται τοῦτο ἄνευ βλάβης τινος διὰ τὴν μέλλουσαν· ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ὁ σκοπὸς δὲν ἐκπληροῦται διὰ τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου, διότι πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ὁρισθῇ ἂν τὰ μεταλεῖα εἶναι ἐθνικὴ ἢ ἰδιωτικὴ περιουσία, καὶ πῶς θέλει διακρίνεσθαι, ποῖα τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν

ἰδιωτῶν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ποῖαι δουλεῖαι θέλουσιν ἐπιβαρύνει ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἰδιωτικὸν δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ μεταλλείων, διὰ νὰ καθίστανται οὕτω ἐνεργὰ μὲν τὰ ὀρυκτὰ διὰ τὴν παροῦσαν γενεάν, νὰ μὴ καταστρέφηται δὲ καὶ τὸ συμφέρον τῶν μελλουσῶν διὰ τῆς κακῆς διαχειρίσεως· ἄνευ τῶν διατάξεων τούτων εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξόρυξις, διότι οὐδεὶς κατατίθησι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο, καὶ μάλιστα διὰ πρώτην ἤδη φοράν, κεφάλαια, ὅταν δὲν γνωρίζει τὰς διακρίσεις καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἐξ ὧν ἐξάρτηται ἡ ὠφέλεια· ἐκ τούτων περιορίζεται ὁ συναγωνισμὸς εἰς τὰς προσφορὰς καὶ βλάβη εἰς τὸ δημόσιον προσγίνεται· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἡ ἐξόρυξις πρέπει νὰ γίνηται χωρὶς βλάβης τῆς μελλούσης γενεᾶς, διότι ἡ ἐξόρυξις δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὰ μέγιστα, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστρέψῃ ὅλως διόλου καὶ νὰ καταστήσῃ ἄχρηστον τὸ μεταλλεῖον, ὅθεν ὁ Νόμος πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀνευ τινος βλάβης ἐξορύξεως καὶ διατηρήσεως τοῦ μεταλλείου· ὅτι αἱ ἐγγυήσεις αὗται δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωνται εἰς τὰς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν συμφωνίας ἤδη, ὅτε μετὰ τὴν μεταβολὴν αἱ ἀμετάβλητοι νομικαὶ διατάξεις πρέπει νὰ καθιερῶνται ἐντὸς Νόμου, νὰ ἀφίνηται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μόνη ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν· ὅτι ἡ ἀναπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐν τῇ συζητήσει δὲν εἶναι εὔκολος, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων ὁρίζει τοσαύτας διατυπώσεις εἰς τὴν ψήφισιν τῶν Νόμων, ὥστε δίδονται εἰς τὸν Βουλευτὴν καὶ ὁ χρόνος καὶ τὰ μέσα πρὸς ὥριμον σκέψιν, καὶ ἑπομένως Νομοσχέδιον, μὴ παρέχον τὰς εὐκολίας ταύτας ἐν τῇ συζητήσει, δὲν πρέπει νὰ τίθηται ὡς βάσις εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον οὔτε ἐσκέφθησαν οἱ Βουλευταὶ περὶ τῶν διατάξεων πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, οὔτε τὰς ἀπαιτουμένας ὀρυκτολογικὰς γνώσεις ἔχουσι· τοῦτο ἀντικείμενον εἶναι τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑποτίθεται ὅτι συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῇ τὰς ἀπαιτουμένας ἐπιστημονικὰς γνώσεις καὶ ἄλλας πληροφορίας ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας, ἀναγκαίας εἰς τὴν κατάρτισιν τοιούτου Νομοσχεδίου. Διὰ ταῦτα ἀναγκαία εἶναι ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως μέχρις οὗ τὸ Ὑπουργεῖον συμπληρώσῃ τὸν προκείμενον Νόμον, διότι τὸ Νομοθετικὸν ἔργον δὲν εἶναι νὰ θέτῃ διὰ νόμων γενικάς τινας καὶ εὐρείας μόνον βάσεις, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ τίθενται καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις τῆς καλῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν βάσεων

τούτων, καὶ διὰ τοῦτο τὸ Σύνταγμα ἀνέθηκε τὴν τοιαύτην διαχείρισιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν διὰ νόμων, ἐνῷ ἄλλως περιττὴ ἡ ἐτήσιος συγκρότησις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀφ' οὗ αἱ γενικαὶ βάσεις πάσης ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως τίθενται ἐν τῷ Συντάγματι.

Ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ἀπεκρούσθη, διότι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, καθ' ὃν ἐπὶ πάσης προτάσεως ἐγκαίρως καὶ μεθ' ὥριμον σκέψιν εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐν γενικῇ Συνεδριάσει ἀποφαίνεται ἡ Βουλή, ἂν αὕτη εἶναι συζητητέα ἢ ἀπορριπτέα, διάταξις, ἥτις ἐξεπληρώθη καὶ ἐπὶ τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι συζητητέον· ὅτι καὶ ἂν ἡ ἀναβολὴ δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμὸν εἶναι ὅμως ἄσκοπος καὶ ἀνωφελής, διότι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἶχε προταθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν πρώτην σύνοδον, ἔκτοτε ἔλαβον γνῶσιν αὐτοῦ οἱ Κ. Βουλευταί, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲς ἠθέλησε ν' ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις ἢ νὰ προτείνῃ διορθώσεις εἰς τὰ πλημμελῆ μέρη. Τὸ αὐτὸ δὲ θέλει συμβῇ καὶ ἤδη, καὶ ἂν παραδεχθῇ ἡ ἀναβολή· ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη δύναται νὰ προταθῇ καὶ παραδεχθῇ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τῶν καθέκαστα συζήτησιν, μετὰ τὴν ψήφισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' ἧς ἐγένετο συζήτησις.

Ἀντελέχθη ὅτι ἡ ἀναβολὴ οὐδόλως ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, διότι δὲν πρόκειται δι' αὐτῆς ν' ἀπορριφθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς μὴ συζητητέον, ἀλλὰ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος εἰς τοὺς Βουλευτὰς νὰ σκεφθῶσιν ὡρίμως ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ καὶ νὰ προπαρασκευασθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, νὰ ἀναγκασθῇ δὲ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν ταχυτέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων συμπληρωτικῶν διατάξεων τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι τοιαύτην ἀναβολὴν καὶ ἄλλοτε παρεδέχθη ἡ Βουλή.

Ἐνταῦθα ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπέτρεψεν ὅτι τὸ προταθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ Ὑπουργεῖον καὶ δὲν εὑρίσκει τι ἐναντίον εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε διὰ τὴν σύνταξιν τοιούτου Νόμου· ὅτι ἀληθῶς τὸ Ὑπουργεῖον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτου Νομοσχεδίου, καὶ ἐπιτροπὴν πρὸς τοῦτο συνέστησεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺ διεξοδικὸν θέλει εἶσθαι καὶ πολλαὶ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις καὶ τοπικαὶ πληροφορίαι ἀπαιτοῦνται, ἄδηλον εἶναι ἂν θέλῃ δυνηθῇ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Συνόδου ταύτης· ἀλλ' ἐν τούτοις καὶ τὸ προκείμενον οὐδόλως ἀντίκειται εἰς τὸ γενικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐμπρεύσῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτου Νόμου, διότι καὶ

ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἀπαλλοτριώσεως, καὶ ἡ τῆς μὴ διαθέσεως ἄνευ συναγωνισμοῦ, τίθενται ἐντὸς τοῦ προταθέντος ἤδη, ἀρχαί, αἵτινες εἶναι ἡ κυρία βάσις τοῦ τοιούτου Νόμου. Ὅτι τὸ συμφέρον τῆς παρούσης γενεᾶς ὀφείλομεν κατὰ προτίμησιν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, διότι αὕτη ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀγῶνος ὑπέστη τὰς μεγαλειτέρας ζημίας καὶ καταστροφάς, καὶ χρήζει πλειοτέρας συνδρομῆς τῆς μελλούσης, ἥτις θέλει κληρονομήσει ἕτοιμα πολλὰ παραγωγικὰ κεφάλαια καὶ ἐπανορθωμένας τὰς καταστροφάς· ὅτι τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου, ἥτοι ν' ἀναπτυχθῶσι τὰ παραγωγικὰ τῆς Ἑλλάδος κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἤδη μένουσιν ἄχρηστα καὶ ἄνευ τινὸς παραγωγῆς, διότι ἡ ἔλλειψις τοιούτου Νόμου ἀπέτρεψε πολλὰς τοιαύτας συμφωνίας περὶ ἀναπτύξεως τῶν ὑλικῶν τῆς Ἑλλάδος κεφαλαίων, προταθείσης πολλάκις εἰς τὴν Κυβέρνησιν· διὰ τοῦ Νόμου δὲ τούτου, ἐνῷ δίδεται ἡ ἄδεια τῆς διαθέσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, συγχρόνως τίθενται καὶ αἱ βάσεις τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων· ἀπαλλοτριώσεως δικαίωμα δὲν ἔχει ἡ Κυβέρνησις καὶ ἑπομένως οὐδεὶς φόβος καταχρήσεως ὑπάρχει.

Ἀπηντήθη ὑπό τινος εἰς ταῦτα, ὅτι ἀντίφασις φαίνεται εἰς τὰ παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ λεχθέντα, διότι ἐνῷ ἀναγνώρισε τὴν ἀνάγκην εἰδικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ πολλῶν ἄλλων πληροφοριῶν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νόμου, καὶ διὰ τοῦτο συνέστησε τὴν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων καὶ ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, ἥτις πρὸ πολλοῦ ἐργάζεται καὶ πολὺ ἔτι θέλει ἐργασθῆ, ἀφ' ἑτέρου θεωρεῖ καταλλήλων τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι προϊὸν τοιούτων γνώσεων καὶ σκέψεων οὐδὲ τῶν ἀπαιτουμένων ῥώτων· ὅτι διὰ ταῦτα τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἶναι ἀτελέστατον καὶ ἀκατέργαστόν τι, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον εἶναι ἄχρηστον, ἀλλὰ μάλιστα ἐπικίνδυνον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἀπιφανθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου ὅτι ἀρκούντως ἐρωτίσθη ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ τῆς συζητήσεως δύο γνώμας, αἱ ὡς ἀπωτέραν τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως πρότασιν μέχρι ῥητῆς προθεσμίας, καὶ β) τὴν περὶ παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἔθηκε λοιπὸν ἐν πρώτοις εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα ε ἂν παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως πρότασιν ἢ ὄχι· ε ἐφ' οὗ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς

κλήσεως, ζητηθείσης ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Λογοθετοπούλου καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν διὰ ψήφων 54 πρὸς 27 κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ 30 ἡμέρας τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀρυκτῶν καὶ λοιπῶν ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Νικ. Θέου	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Α. Γουζούασης	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Δ. Βιλαέτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης		Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Δ. Καῤῥῆς		Ι. Κλίμακας	Ο.
Δ. Τζάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος		Ν. Δελένταις	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης		Θ. Μαρκεζίνης	
Ι. Κωλέττης	Ο.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Β. Πετιμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Α. Πετιμεζᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.	Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Π. Φάγκος	Ν.	Ἡλ. Παπαδαῖος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Γ. Γουνορόπουλος	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.	Β. Καραγιάννης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.	Ι. Ζάρκος	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.	Γεωργ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Α. Νοταρᾶς	
Ι. Κρανίδης	Ο.	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.

Εὐς. Οἰκονομόπουλος	N.
Κ. Χ. Παναγιώτου	O.
Ἐμ. Τσοῦχλος	O.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	O.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρών.	N.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	N.
Ν. Μπούκουρας	O.
Ν. Κορφιωτάκης	N.
Σ. Παρθενόπουλος	O.
Π. Βαρδιτζιώτης	O.
Γ. Φεγγαρᾶς, Γ. Διρνιτσώτης, Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Μελέτης Χ. Μελέτη	O.
Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	O.
Γ. Ῥεβελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος, Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	O.
Νικήτ. Σταματελόπ.	O.
Δ. Σακελλαριάδης, Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βέϊκος	O.
Μ. Ἰατρὸς	O.
Ἰω. Εὐσταθίου	O.
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀσθενὴς
Γ. Κάνδυας	O.
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	O.
Δ. Πικουλάκης	O.
Χ. Καπετανάκης	O.
Κ. Ζαρειφόπουλος	N.
Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Α. Καλαμογδάρτης	N.
Κ. Τζερτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	O.
Α. Μαρκόπουλος	O.
Παππακώστας Τζαμάλας	O.
Μ. Γ. Σχινᾶς	N.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	N.
Ι. Ταταράκης	O.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	N.
Διομήδης Κυριακοῦ	N.
Ν. Καλλέργης	N.
Σταμάτιος Δάβρας	N.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	N.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόγης	O.
Δ. Πολυχρονόπουλος	N.
Ι. Τομαρᾶς	O.
Α. Κιζάνης	N.
Δ. Δρόσος	N.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	O.
Γ. Λοκὸς	ἀσθενὴς
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	O.
Γ. Γριζάνος	O.
Ι. Γαρδίκης	O.
Ν. Κριεζώτης, Ι. Οἰκονόμου, Ε. Ἀποστολίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Κανάρης	O.
Γ. Δ. Σταματάρας	O.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν κανονισμόν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Εὐσ. Οἰκονομοπούλου καὶ Ι. Φλέσσα, ἐπὶ τοῦ ζητήματος

« παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν καὶ λοιπῶν, ἢ ὄχι; μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν δὲ τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου διὰ ψήφων 58 πρὸς 22 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν καὶ λοιπῶν, Ναὶ ἢ ὄχι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.
Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	N.
Θ. Γρίβας	N.
Ν. Μαυρομμάτης	O.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Γ. Γουλιμῆς	N.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Καΐρης, Δ. Τζάκρης, Α. Σ. Δανόπουλος, Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	N.
Α. Μεταξᾶς	O.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σ. Βλάχος	O.
Π. Ῥάγκος	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	N.
Α. Λαπουσιάδης	N.
Τζαν. Γρηγοράκης	N.
Δ. Τζιγκουράκος	O.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσας	N.
Κ. Χαραμῆς	N.
Ι. Κρανιδίης	N.
Ι. Γιαλδάσης	N.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Θέου	O.
Α. Γουζούασης	N.
Α. Βιλαέτης	O.
Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	N.
Σίλβεστρος Στερνάκης	N.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	»
Α. Γ. Τζάνος	N.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Πετμεζᾶς	N.
Ν. Ἀνδρίκου	N.
Ἠλ. Παπαδαῖος	N.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	N.
Β. Καραγιάννης	N.
Ι. Ζάρκος	N.
Ι. Ν. Φλέσσας	N.
Π. Ι. Κυριακὸς	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	»
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N.
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	O.
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.

Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	O.
Ν. Μπούκουρας	N.
Ν. Κορφιωτάκης	N.
Σ. Παρθενόπουλος	N.
Π. Βαρδιτζιώτης	N.
Γ. Φεγγαρᾶς Γ. Δερνιτσιώτης Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Μελ. Χ. Μελέτη	N.
Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	N.
Γ. Ῥεβελιώτης Β. Δημητρακόπουλος Π. Παππατζώνης Π. Καλαμιαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	N.
Νικ. Σταματελόπουλος	N.
Δ. Σακελλαριάδης Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βέϊκος	N.
Μ. Ἰατρὸς	N.
Ι. Εὐσταθίου	N.
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀσθενὴς
Γ. Κάνδυας	N.
Σ. Βαρότσης	ἀπὼν
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	N
Δ. Πικουλάκης	N.
Χ. Καπετανάκης	N.
Κ. Ζαρειφόπουλος	O.
Κ. Οἰκονομόπουλος	O.
Α. Καλαμογδάρτης	O.
Κ. Τσερτίδης Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Α. Μαρκόπουλος	N.
Παπακώστας Τζαμάλας	N.
Μ. Γ. Σχινᾶς	O.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	O.
Ι. Π. Ταταράκης	N.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	O.
Διομήδης Κυριακοῦ	O.
Ν. Καλλέργης	O.
Σταμάτιος Δάρρας	O.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	O.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	N.
Δ. Πολυχρονόπουλος	O.
Ἰ. Τομαρᾶς	N.
Α. Κιζάνης	O.
Δ. Ν. Δρόσος	O.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	N.
Γ. Δοκὸς	ἀσθενὴς
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	N.
Γ. Γριζάνος	O.
Ι. Γαρδίκης	N.
Ν. Κριεζώτης Ι. Οἰκονόμου Ε. Ἀποστολίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Κανάρης	N.
Γ. Δ. Σταματάρας	N.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσῆξεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως καταστήματος ζαμβακοκλωστίας καὶ περί τινων παραχωρήσεων εἰς τὸν ἐργολάβον, μὲ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουταν οὕτω·

§ *Πρὸς τὴν Βουλήν!*

Ὁ Π. Φωτεινὸς ἐκ Τριπόλεως, μεταβὰς εἰς Βιέννην καὶ διδαχθεὶς δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως τὸ κλώσιμον τοῦ βαμβακίου κατὰ τὰς νεωτέρας μεθόδους καὶ μηχανάς, ὑπέβαλε μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐνταῦθα προτάσεις του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ συστάσεως ἑνὸς ἐντελοῦς κλωστικοῦ καταστήματος εἰς Πάτρας, ἐξαιτούμενος ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀκολούθους παραχωρήσεις.

1. Δάνειον δώκεκα χιλιάδων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται νὰ ἀποσβέσῃ χρεωλυτικῶς καὶ μὲ τόκον 8 τοῖς 0|0 ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις.

2. Τὴν κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησιν τοῦ εἰς Πάτρας διαθεσίμου ἐθνικοῦ ὑδρομύλου, Τζιτζιμπεὴ λεγομένου, κατὰ τὴν θέσιν Σαραβάλι, μετὰ περιοχῆς 8θ στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ κατάστημά του καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑποσχόμενος νὰ δώσῃ τὸ ἀντίτιμόν των εἰς τὸ δημόσιον διὰ χρεωλυσίου καὶ τόκου ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη νὰ ἄρχεται μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ 2 ἔτους.

3. Ἀτέλειαν ἐπὶ τῶν εἰσαχθησομένων μηχανῶν του ἀξίας 35 χιλιάδων δραχμῶν, καθὼς ἐπίσης ἀτέλειαν καὶ ἐπὶ ἓξ χιλιάδων ὀκάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, εἰσαχθησομένου ἔξωθεν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι ὀκτὼ ἐτῶν.

Ὑπόσχεται δὲ ὁ ἐργολάβος νὰ δεχθῇ εἰς τὸ κατάστημά του ἕως τριάκοντα νέους, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐκλέξει ἡ Κυβέρνησις, καὶ διδάξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς κλωστικῆς, χωρὶς ἀπαίτησιν διδάκτρων καὶ ἐξόδων διατροφῆς.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ὠφέλειαν, ἥτις θέλει πηγάσει ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ συστάσεως τοῦ βιομηχανικοῦ τούτου καταστήματος εἰς τὸ Κράτος, παραδέχεται τὰς προτάσεις τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου, διὰ τοῦ παρουσιαζομένου Νομοσχεδίου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θέτει τὸν περιορισμόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραχωρούμενα κτήματα, τοῦ νὰ μὴ δύναται ὁ ἐργολάβος νὰ τὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἄλλον σκοπόν, παρὰ τὸν ὁποῖον ὡρίσθησαν, ἐκτὸς περιστάσεών τινων, αἵτινες προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ δημόσιον οὕτως ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν καὶ διατροφὴν τοῦ κυρίου σκοποῦ τῶν παραχωρήσεων τούτων, ἂν καὶ ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ τιμιότης τοῦ ἐργολάβου μᾶς χορηγοῦν ἱκανὰς περὶ τούτου ἐγγυήσεις·

ελαττόνει τὴν προθεσμίαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς πέντε ἔτη ἀντὶ τῶν ὀκτὼ ἐτῶν, ὡς προτιθεμένου τοῦ ἐργολάβου νὰ καλλιεργήσῃ τοιοῦτον βαμβάκιον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τελευταῖον περιορίζει τοὺς μαθητὰς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν νὰ μὴ δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν ὁποίαν θέλουν διδαχθῆ τέχνην πρὸς ὄλεθρον τοῦ καταστήματος τοῦ ἐργολάβου, ὁ ὁποῖος θέλει ὑποστῆ βεβαίως ὅλους τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχουν συνήθως τὰ τοιαῦτα ἀρτιούστατα καταστήματα, καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν ν' ἀφεθῆ ἀπροφύλακτος κατὰ παντὸς ἀκαίρου συναγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ διδαχθησόμενοι παρ' αὐτοῦ μαθηταὶ δύνανται νὰ τῷ προξενήσουν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλλίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἴς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν, ἐπὶ ἀξιοχρέῳ ἐγγυήσει, δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν, ἀποδοθησόμενον εἰς τὸ δημόσιον διὰ χρεωλυσίου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου· ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων θέλει ἀρχίσει μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραβάλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος, μετὰ τῆς περιοχῆς ὀγδοήκοντα στρεμμάτων γαιῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἐρειπίου ἐθνικοῦ παλαιοπύργου, θέλει παραχωρηθῆ εἰς τὸν Κ. Π. Φωτεινὸν κατ' ἐκτίμησιν διὰ ν' ἀνεγείρῃ κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ, ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐντόπιον βαμβάκιον. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύσωσι τὰ παραχωρούμενα κτήματα, ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν, πρὸς ἄλλον σκοπὸν· καὶ ἂν ποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἡ προσδιωρισμένη χρῆσίς των, θέλουν ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιστρεφομένου μόνον

τῷ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἔξοδα· ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῆ ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του νὰ μεταφέρῃ τὸ κατάστημά του εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ νὰ συστήσῃ ἄλλο ἀναγκαῖον βιομηχανικὸν κατάστημα τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ τῆς βαμβακοκλωστικῆς· εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως καὶ νὰ τὰ ἐκποιήσῃ· ὀφείλει δὲ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος χρεωστεῖ νὰ λάβῃ προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ συστηθησομένου νέου καταστήματος, δύναται μὲν ἐπίσης νὰ μετατρέψῃ τὴν χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου καταστήματος καὶ τὴν συνδεδεμένην μετ' αὐτῆς καλλιέργειαν, ἐκτὸς ἂν τὸ καταστημα ἤθελε συστηθῆ εἰς ἄλλο μέρος, ὅτε ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ περὶ μεταφορᾶς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος ὅροι.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου, τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρειπίου τοῦ Παλαιοπύργου, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ πληρόνῃ τόκον 5 τοῖς 0/0· τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργήσει διὰ χρεωλυσίου κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάκεων προσδιορισθείσας προθεσμίας διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτου ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν ἀξίας τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι *πέντε* ἐτῶν. Χαρίζεται ὡσαύτως πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ ἓξ χιλιάδων ὀκάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῆ εἰς τὸ κατάστημά του πενήκοντα νέους ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις, καὶ διδάξῃ αὐτοὺς, χωρὶς ἀπαιτήσεως ἐξόδων διατροφῆς καὶ διδακτρα, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κα-

τασκευὴν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν τῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκομένους μαθητὰς, ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφ' οὗ γίνει ἡ ἔναρξις τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσι, πρὸς χρῆσιν ἰδίαν αὐτῶν ἢ ἄλλων, μηχανὰς βαμβακοκλωστικὰς, ὅσας θέλει συστήσει ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινὸς, οὔτε νὰ ἐργάζωνται μὲ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ὑδρομύλου ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 28 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. »

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης καὶ ἕτεραν Νομοσχέδιον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια τοῦ δήμου Ἀγρινίου εἰς τὸν δῆμον Ὠλενείας, ἔχοντα οὕτω·

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι.

Κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια εἰς τὸν δῆμον Ὠλενείας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, καὶ νὰ συνοδεύσω αὐτὸ μὲ τὴν ἐξῆς αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν.

Τὸ προκείμενον χωρίον ἀποτελεῖ ἤδη μέρος τοῦ δήμου Ἀγρινίου τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, οἱ κάτοικοι δὲ αὐτοῦ ζητήσαντο πολλάκις καὶ ἐπιμένουν ζητοῦντες ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸν δῆμον αὐτὸν, καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸν τῆς Ὠλενείας, ὡς θέλει παρατηρήσει ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν των καὶ τὸ ἐπισυνημμένον πρωτόκολλον ὅπου ὑπάρχει ἐκπεφρασμένη ὁμόφωνος συγκατάθεσις των· προτείνοντες·

Α. Ὅτι ἡ ἀπόστασις του ἀπὸ μὲν τὸ Ἀγρίνιον πρωτεύουσαν τοῦ ὁμωνύμου δήμου εἶναι τρεῖς περίπου ὥρας, ἐνῷ ἀπὸ τὸ χωρίον Σταμνᾶ πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ὠλενείας ἀπέχει μόλις κατὰ τὸ ἥμισυ.

Β'. Ὅτι τὸ χωρίον των ἀποτέλει ἀνέκαθεν μέρος τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου μέχρι τοῦ 1832, ὁπότε διὰ τοῦ γενομένου σχηματισμοῦ τῶν δήμων προσεκολλήθη εἰς τὸν δῆμον Ἀγρινίου· καὶ τέλος, ὅτι τὰς σχέσεις των καὶ τὰ συμφέροντά των ἔχουσι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, καὶ ἰδίως τοῦ δήμου τῆς Ὠλενείας.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι εὔλογοι καὶ νόμιμοι, καὶ τοιούτους τοὺς ἀνεγνώρισε τό τε δημοτικὸν Συμβούλιον Ὠλενείας, καὶ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Μεσολογγίου, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις ἐπισυνάπτω εἰς ἀντίγραφα. Τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Τριχωνίας ἐξέφρασεν ἀληθῶς τὴν ἐναντίαν γνώμην, ὡς γίνεται φανερὸν ἐκ τῆς ἐπίσης ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλειομένης πράξεώς του· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν ἐκεῖνο πνεῦμα, ἐκ τοῦ ὁποίου παρακινοῦνται πολλάκις τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια νὰ μὴ ἀνέχωνται σμίκρυνσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς ὁποίας ἀντιπροσωπεύουσιν ἐπαρχίας, καὶ ἂν αὕτη ὑπαγορεύεται ἀπὸ ἰσχυροὺς λόγους· τὸ βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλύβια θέλουσι πραγματικῶς νὰ συγχωνευθῇ αὐτὸ εἰς τὸν δῆμον Ὠλενείας, διότι ἐκτὸς τῆς ἀποστάσεως, ἥτις εἶναι ὡς εἴρηται πολὺ συντομωτέρα, ἔχουσιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου τὰ συμφέροντά των.

Τὴν 29 Μαρτίου 1846 Ἀθῆναι.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἔχει ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ χωρίον Καλύβια, ἀποτελοῦν ἤδη μέρος τοῦ δήμου Ἀγρινίου τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον, καὶ προσκολλᾶται εἰς τὸν δῆμον Ὠλενείας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου.

Ἀθῆναι τὴν 15 Μαρτίου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἡ ἑξῆς συνθήκη, διομολογηθεῖσα μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀνοβέρου, καθὼς καὶ ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀνακοινοῦσα αὐτὴν ἔκθεσις· ἔχουσαι οὕτως.

« Ἔκθεσις πρὸς τὴν Βουλὴν δι' ἧς ἀνακοινόνεται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνοβέρου Συνθήκη Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας.

Ἀμέσως μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔλαβον χώραν διαπραγματεύσεις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν Κυβερνήσεων διαφόρων ἄλλων Ἐθνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συνομολογηθῶσι Συνθῆκαι Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, τὰ πλεῖστα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναγκαῖαι.

Διάφοροι τοιαῦται Συνθῆκαι διαπραγματευθεῖσαι ἐν τῇ Καθέδρᾳ τῆς Κυβερνήσεως διὰ Πληρεξουσίων ἐπίτηδες διωρισμένων ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τῶν Πρεσβειῶν της, συνομολογήθησαν ἤδη μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τινων Δυνάμεων, καὶ δυνάμει αὐτῶν οἱ Ὑπήκοοι Ἕλληνες ἀπολαμβάνουσι κατὰ μέγα μέρος παρὰ τοῖς Ἔθνεσιν ἐκείνοις μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς αὐτοὺς, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰς πλείστας ὠφελείας κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ Ἐμπορίου τῆς Ναυτιλίας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων των. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις καὶ μετὰ τῶν πλειοτέρων ἄλλων Δυνάμεων, μεθ' ὧν εἰσέτι τοιαῦται Συνθῆκαι δὲν συνήφθησαν, καὶ ἐλπίζει ὅτι ἀλληλοδιαδόχως θέλει φέρει μεθ' ὅλων τὰς διαπραγματεύσεις της εἰς αἴσιον πέρας.

Τινὲς τῶν Κυβερνήσεων τούτων ἐζήτησαν πρῶται νὰ συνάψωσι μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Συνθήκας· εἰς ἄλλας ἔκαμε τὰ πρῶτα πρὸς τοῦτο κινήματα ἡ Ἡμετέρα Κυβέρνησις.

Μετὰ τῶν πρώτων συναριθμεῖται καὶ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀνοβέρου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου καὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ διαπραγμάτευσιν πρό τινος καιροῦ ἀρξαμένην, συνεφωνήθη τελευταῖον καὶ ὑπεγράφη ἐνταῦθα ἐκ μέρους τῶν Πληρεξουσίων τῶν δύο Κυβερνήσεων, καὶ ἐπεκυρώθη ἤδη ὑπὸ τῶν Μεγαλειοτάτων Βασιλέων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἀνοβέρου Συνθήκη Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσιν ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω ἐνταῦθα, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις

ὀφείλει νὰ ἀνακοινόνῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὰς συνομολογηθείσας Συνθήκας.

Ἡ προκειμένη Συνθήκη εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἁπλῶς ἀνακοινόνει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς πληροφορίαν των, καθότι οὐχὶ μόνον δὲν περιέχει παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ ἰδίου Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ Νόμου, ἢ ἐπιβαρυνούσας ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, περίπτωσις, καθ' ἣν ἤθελεν ἀπαιτεῖσθαι ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας· ἀλλὰ μάλιστα δι' αὐτῆς ἐξησφαλίσθησαν εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ Ἀνοβέρου, ὡς ἐγένετο ἤδη καὶ δι' ἑτέρων Συνθηκῶν μετ' ἄλλων Ἐθνῶν, τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα χαίρουν ἐκεῖ οἱ ἰθαγενεῖς, ἐνῷ οἱ Ἀνοβερικοὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ξένοι ὑπήκοοι, ἀπολαμβάνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄνευ ἰδίας Συνθήκης, δυνάμει τῶν Νόμων καὶ διατάξεών μας, ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἐγχωρίων, ἐξαιρουμένων μόνον τριῶν ἢ τεσσάρων περιπτώσεων, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βατ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς
ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Συνθήκη Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνοβέρου, συνομολογηθεῖσα, καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) 1846· ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τὴν 2 Ἀπριλίου, καὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἀνοβέρου τὴν 7 (19) Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαύσει δι' ἑαυτοὺς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν Ἐπικρατειῶν των τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐνεργεῖν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι διά τε τὰς ἰδιοκτησίας των καὶ τὸ ἐμπόριόν των ὡς οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοί, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 2.

Δύνανται νὰ ἐνοικιάσωσιν, ἀποκτήσωσι καὶ κατέχωσιν οἰκίας καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου των ἢ τῆς βιομηχανίας των εἰς ὁποιανδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν. Θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσωσι κατ' ἀρέ-

σκειαν τὰ πράγματα καὶ κτήματά των, διὰ πωλήσεως, ἀλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς περιορισμούς, φόρους καὶ βάρη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν διὰ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ μεταφέρουν κατ' ἀρέσκειαν τὴν περιουσίαν των ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν συνομολογουσῶν Ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης εἰς κανένα δασμὸν ἢ φόρον. Δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ φόρους τῶν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιβαλλομένων. Θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀπογραφήν. Οὐδὲν βίαιον δάνειον θέλει τοῖς ἐπιβληθῆ αὐτοί τε δὲ καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κἀνὲν ἄλλο βάρος, ἢ ἀπαίτησιν, ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα ὑποβάλλονται οἱ ἰθαγενεῖς δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των. Ὅσοι ἐξασκῶσι τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ πλωτῆρος ἢ ναύτου ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἑτέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ τὴν πληρωμὴν φόρου δι' ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἐπιτήδευμά των.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, κενὰ ἢ φέροντα φορτίον, εἰς τοὺς λιμένας, ὅρμους, ποταμοὺς καὶ διώρυγας τοῦ Ἀνοβέρου, καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ἀνοβερικά, κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, εἰς τοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξ οἱουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἄριξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, κατὰ πάντα καὶ κυρίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ ἐλέγχου, τῆς εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων, τιμῶν (taux), φόρων, καὶ πᾶν ἄλλο βάρος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιωνδήποτε.

Ἄρθρ. 4.

Θέλουν εἶσθαι ἐξηρημένα εἰς τὰ ἀμοιβαῖα Κράτη πληρωμῆς δικαιωμάτων τῆς χωρητικότητος καὶ τοῦ λιμένος α') τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα ἐξ οἱουδήποτε τόπου κενὰ, ἤθελον ὡσαύτως ἐξέλθει κενά· β') τὰ πλοῖα, ἅτινα μεταβαίνοντα ἀφ' ἑνὸς τῶν λιμένων ἑκατέρων τῶν Βασιλείων, εἰς ἕτερον ἢ εἰς πολλοὺς λιμένας τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἀποθέσωσι τὸ ὅλον ἢ

μέρος τοῦ φορτίου των, εἴτε διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἢ συμπληρώσωσι τὸ φορτίον των, ἤθελον ἀποδείξει ὅτι ἐπλήρωσαν ἤδη τὰ ῥηθέντα δικαιώματα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, παρεκτὸς ἂν καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα ἤθελον ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν εἰς ἄλλα τινὰ δικαιώματα πλὴν τῶν εἰρημένων· γ') τὰ πλοῖα, ἅτινα εἰσελθόντα μὲ φορτίον εἰς τινα τῶν λιμένων ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ἐξέλθει πάλιν χωρὶς νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν.

Δὲν θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πράξεις ἐμπορικαὶ ἡ ἕνεκα ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἀποβίβασις καὶ ἡ ἐκ νέου εἰσβίβασις ἐμπορευμάτων, ἢ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον μετεμβίβασις αὐτῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐξ οὗ γίνεται ἡ μετεμβίβασις δὲν ἤθελε δύνασθαι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θαλασσοπλοΐαν του, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ζωοτροφίαν τοῦ πληρώματος δαπάναι καὶ ἡ πώλησις βεβλαμμένων ἐμπορευμάτων, ἥτις θέλει ἐπιτρέπεσθαι μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ τὴν τήρησιν τῶν τύπων, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 5.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποισδήποτε ἕνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, εἰμὴ εἰς τὰ κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ὑγειονομείων καὶ Τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὁποῖαι ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας τοῦ τόπου καὶ διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία ἐρώσαν μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 6.

Συμφωνεῖται, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἀποβιβάσωσιν ἓν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ νὰ ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν ἀφοῦ πληρώσωσι μόναν ἐπὶ τοῦ ἀποβιβασθέντος εἰς τὴν γῆν μέρους τοῦ φορτίου, τὰ δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται αἱ πραγματεῖαι, ἥτις ἐξόφλησις θέλει βεβαιοῦσθαι καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι κάμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του ἂν σύγκηται ἀπὸ εἴδη, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρόνον τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖ εἰσὶν ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ νὰ ἀπέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα, ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸ πρῶτον προσωρμίσθησαν, σύμφωνα μὲ τὴν 6'. διάταξιν τοῦ δ'. ἄρθρου.

Ἄρθρ. 7.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συμολογουσῶν Δυνάμεων, ἢ νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου δι' ἐγχωρίων πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐξαχθῇ διὰ τῶν πλοίων τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως ἐξ ὁποιουδήποτε τόπου προερχομένων, ἐξ οἱουδήποτε τόπου καὶ ἂν ἤθελε προέρχεσθαι το φορτίον των, καὶ οἱοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμός των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταγημάτων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἤθελε γείνει ἐπὶ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ἀννοβερικὰ ὅσα πλέουν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ τὰ ναυτιλιακά των ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς ἰδίας, ἑκάστης Ἐπικρατείας, νομοθεσίαι

πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐθνικότητός των. Τὰ δὲ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακηρύξεις περιεχούσας τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφων τούτων. Ἂν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην, γενησομένην μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἓν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολὰς, ἢ προπαλογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του, θέλει γίνει ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

Ἄρθρ. 9.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκτεμπορίαν, δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων ἐπιβαζομένων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, καὶ στελλομένων εἰς ἕτερον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνίθεντο νὰ παραχωρήσωσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα τοῦτο καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῶν Ἐπικρατειῶν ἑκατέρα εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἰδίων των πλοίων, ὑποβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῆς θαλασσοπλοΐας νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 10.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ μέρη τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ἄλλο ἢ ἀνώτερον ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 11.

Πᾶσα εὐκολία ἀποθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit), πᾶσα χάρις ἀφορῶσα τὰ πληρωτέα κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας δικαιώματα καὶ τὴν εἰσπραξίν των, πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursemens de droits) καὶ πᾶσα ἄλλη ὠφέλεια, ἥτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν ὁποιουδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἑτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ. 12.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγεῖ εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα ἑτέρας Ἐπικρατείας περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ διαμετακομίσεως, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων ἢ ἄλλην χάριν ἀφορῶσαν ταῦτα ἢ ἀμοιβάς, ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἰδίων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τἀτῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα σύτοῦ τὴν ἰδίαν περιωρισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν ἀποθήκης ἢ διαμετακομίσεως ἐλάττωσιν, ἐπιστροφὴν ἢ ἄλλην χάριν ἀφορῶσαν τὰ δικαιώματα ἢ τὰς αὐτὰς ἀμοιβάς, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελε προσφέρει ὠφελείας τοιαύτας ὥστε, ὑπολογιζομένης ἐπίσης τῆς θυσίας, τὴν ὁποίαν αἱ ζητούμεναι παραχωρήσεις ἤθελον ἐπιφέρει εἰς τὰ συνομολογοῦντα μέρη, ἡ συμφωνία ἥτις ἤθελε γείνει εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, νὰ ἦναι διὰ τὸ ἓν μέρος σχετικῶς πρὸς τὴν διὰ τὸ ἕτερον μέρος μέλλουσαν ὡς ἐκ τούτου νὰ προκύψῃ ὠφέλειαν, τοσοῦτον ἐπωφελὴς ὅσον εἶναι διὰ τὸ πρῶτον μέρος ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἑτέρας τρίτης Ἐπικρατείας σχετικῶς ὡσαύτως πρὸς τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπικράτεια αὕτη ἀπολαμβάνει ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 13.

Ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ταῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὰς ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους Ἑταιριῶν ἢ Πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ πὰς διαταγὰς αὐτοῦ, γινομένας ἀγορὰς ἢ πωλήσεις, οὐδεμίαν προτίμησιν εἰς τὰ προϊόντα ἄλλης τινὸς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, μήτε εἰς τὰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πλοίων ἢ διὰ τῶν ἄλλης τινὸς Ἐπικρατείας εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων ἐπὶ τῶν διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου συνομολογοῦντος μέρους εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων.

Ἄρθρ. 14.

Συμφωνεῖται, ὅτι ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των. Οἱ Πρόξενοι

ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ὦσι, τακτικῶς διωρισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των, καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης, εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει, διά τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Οἱ εἰρημένοι Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες δύνανται νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους, καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βίβλων τῶν πλοίων, ἢ τῶν Ναυτολογίων (rôles d'equipage), ἢ δι' ἑτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἡ ἀπόδοσις, ἐκτὸς μόνον ἂν τὰ ἄτομα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδραπέτευσαν.

Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Προξενικῶν Πρακτόρων. Δύνανται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν, ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἢ ἂν κρατῆται διὰ χρέη, ἠμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του μεχρισοῦ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 15.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἢ ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινα βλάβην, ἢ ἤθελεν ὠθηθῆ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῆ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον, θέλουν προσφερθῆ αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλουν τοῖς χορηγήσει διαβατήρια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν

πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των, ἢ καὶ εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, τὸν ἐδρεύοντα εἰς τὴν Νομὸν ἢ τὴν Ἐπαρχίαν, ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον, ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαιρέσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων. Ἄλλως τε ἑκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαξίαι αὐταὶ ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμήν τινα δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν ἢ πώλησιν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Ἐκεῖνα τῶν ἀντικειμένων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελεν εἶσθαι ἀπηγορευμένη, πρέπει νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ νέου, ἐκτὸς μόνον ἂν εἶχεν ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ. Εἰς πᾶσαν ἐν τοσούτῳ περίστασιν τὰ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου, συμφωνοῦν νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ὅλην τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν.

Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν αἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ Ἔθνους των, ἅμα ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ ταυτότης τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρ. 17.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν εἶσθαι εἰς πόλεμον μετά τινος Δυνάμεως, Ἔθνους ἢ Ἐπικρατείας, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπλοΐαν των μετὰ τῶν Ἐπικρατειῶν τούτων, πλὴν τοῦ ἐμπορίου τῶν εἰδῶν, ἅτινα γενικῶς θεωροῦνται ὡς λαθρεμπόριον πολέμου, καὶ πλὴν τοῦ μετὰ τῶν πόλεων ἢ λιμένων τῶν πραγματικῶς ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκημένων κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἑκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διά τινα λιμένα ἀποκεκλεισμένον, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρώτην φορὰν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἢ καθ' ἑαυτὸν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρος ἦτον ἀποκεκλεισμένον.

Ἄρθρ. 18.

Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξακολουθήσωσι νὰ διατηρήσωσιν ὑγειονομικὸν τακτικὸν σύστημα προσφέρον ὅλας τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας ἀποχρώσας ἐγγυήσεις, τὰ πλοῖα τῶν φθάνοντα κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς μιᾶς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ὄντα προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν, ἐκδεδομένην ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς τῶν μερῶν, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι οὐδεμία λοιμώδης νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην θέλει ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπόταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας των τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον λάβει οὐδεμίαν ὑποπτον συγκοινωνίαν, καὶ δὲν ἤθελε τίποτε συμβῇ, ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ὕποπτον τὴν ὑγειονομικὴν στάσιν των.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δι' ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέ-

εας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων καὶ περαιτέρω τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀφ' ὅτου θάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελε δηλώσει τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του.

Ἄρθρ. 20.

Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπογραφῆ.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπένθετο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰαννουαρίου (10 Φεβρουαρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου Σωτηρίου ἔτους. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὸ ἀπολεῖπον μέρος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ πρῶτον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν διὰ νὰ δώσῃ τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις ἐπί τινος ἐγγράφου, ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου Μακεδόνων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντα Γραμματέα Βουλευτὴς — Μ. Χ. Μελέτης. Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.

Τῆς 27 Ἀπριλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος τριῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τὸν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντα Γραμματέα τῆς Βουλῆς ἀνεπλήρωσεν ὁ νεώτερος τῶν Βουλευτῶν.

Ὑπεβλήθη αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Ἄργους Κ. Ι. Βλάσση, αἰτοῦντος παράτασιν ἀδείας ἀπουσίας λόγῳ ἀσθενείας συγγενῶν του, καὶ ἐνεκρίθη νὰ τῷ χορηγηθῇ παράτασις δεκαπενθήμερος.

Ἐνεκρίθη ὡσαύτως νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Βουλῆς Βουλευτὴν Μεγαρίδος Κ. Μ. Χ. Μελέτην ἄδεια ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπουσίας.

Τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου ἀνηγγέλθη εἰς αὐτὸν ὅτι ἐκ τῶν ἀνανεωθέντων τμημάτων ἐξελέξατο τὸ Β'. Πρόεδρον μὲν τὸν Κ. Ν. Μαυρομμάτην, Γραμματέα δὲ τὸν Κ. Ι. Ζάρκον, καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Κ. Ν. Καλλέργην· τὸ Δ'. Πρόεδρον τὸν Κ. Θ. Γρίβαν, Γραμματέα τὸν Κ. Α. Ν. Πετμεζᾶν, καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Κ. Ἐμ. Χ. Τσοῦχλον· τὸ Ζ'. Πρόεδρον τὸν Κ. Π. Δαρειώτην, Γραμματέα τὸν Κ. Δ. Χαντζῆσκον, καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Κ. Α. Γουζούασην· τὰ δὲ λοιπὰ δὲν ἐνήργησαν εἰσέτι τὰς ἐκλογάς.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τὰ καθέκαστα συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν καὶ λοιπῶν, ἐζητήθη ὑπὸ πολλῶν Βουλευτῶν ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ταύτης, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιέχει πολλὰς ἀτελείας, καὶ χρῄζει πολλῶν τροπολογιῶν καὶ προσθηκῶν, καθόσον μάλιστα συνταυτίζονται ἐν αὐτῷ δύο ὅλως διάφορα ἀντικείμενα, ἡ ἐξόρυξις τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν μὲ τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν καὶ λοιπῶν. Μετά τινας δὲ προτάσεις περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀναβολῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, διὰ ψηφοφορίας, δι' ἀναστάσεως γενομένης, ὅτι ἡ συζήτησις τῶν καθέκαστα τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου θέλει γίνει τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ Μαΐου, καὶ ὅτι οἱ ἔχοντες τροπολογίας ἢ προσθήκας νὰ προτείνωσι, δύνανται ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὰς εἰς τὸ Προεδρεῖον διὰ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἐντὸς τῶν αὐτῶν 15 ἡμερῶν.

Ἀνηγγέλθη κατόπιν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου τ. ε. ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπί τινων πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν, ὧν ἡ περίληψις, κατὰ τὸ τυπωθὲν καὶ διανεμηθὲν πρωτόκολλον, εἶναι αὕτη.

« Ἀριθ. 1. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 11 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Χατζῆ Δημήτρ. Γαροπάνου, ἀόμματος, ἐκθέτων ὅτι θυσιάσας εἰς τὸν ἀγῶνα

ὑπὲρ τὰς 300,000 γροσίων καὶ στερηθεὶς πέντε ἀδελφοὺς δυστυχεῖ ἤδη περιφερόμενος εἰς Ἀθήνας, ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ χρηματικὴ βοήθεια, ἵνα δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του, εἰς ἃ ὑπέπεσεν ἕνεκα τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς του, ἐλευθερώσῃ δὲ καὶ τὴν αἰχμαλωτισμένην ἐξαμελῆ οἰκογένειάν του.

» Ἀριθ. 2. Ἀναφορά, ἀπὸ 6 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Τριανταφυλλιὰ χήρα Ἀθανασίου Κακοροπούλου, ἐκ τοῦ χωρίου Ζούρτζη τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, ζητεῖ ἀνάλογον περίθαλψιν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας, εἰς ἣν αὐτή τε καὶ τὰ δύο θήλεα ὀρφανά της εὑρίσκονται ἕνεκα τῆς στερήσεως τοῦ συζύγου της φονευθέντος τὸ 1824 εἰς τὴν μάχην τῶν Παλαιῶν Ἀβαρίνων.

» Ἀριθ. 3. Ἀναφορά, ἀπὸ 6 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Βελούδω χήρα Γεωργίου Κλέντου, κάτοικος τοῦ χωρίου Ζούρτζη τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας, ζητεῖ ἀνάλογον περίθαλψιν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας εἰς ἣν αὐτή τε καὶ τὰ δύο θήλεα ὀρφανά της εὑρίσκονται ἕνεκα τῆς στερήσεως τοῦ συζύγου της, φονευθέντος εἰς τὴν μάχην τοῦ Λάλα.

» Ἀριθ. 4. Ἀναφορά, ἀπὸ 11 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Μαρία Γεωργίου Λαμασκηνοῦ ἐκ τῆς νήσου Μυκόνου, ἐκθέτουσα ὅτι ὁ σύζυγός της ἐθυσίασεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὅλην του τὴν περιουσίαν, παρευρεθεὶς καὶ διὰ τοῦ πλοίου του καὶ διὰ συντρόφων διατηρουμένων ἐξ ἰδίων του εἰς διαφόρους θαλασσίους ἐκστρατείας, καὶ ὅτι ἡ πολυάριθμος καὶ ἀσθενὴς οἰκογένειά της στερεῖται τῶν μέσων τῆς ὑπάρξεώς της, ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὴν μέτρον ἀνάλογος περιθάλψεως, εἰς δὲ τὸν υἱόν της Γεράσιμον τὰ πρὸς ἐκπαίδευσίν του μέσα.

» Ἀριθ. 5. Ἀναφορά, ἀπὸ 4 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Βασιλικὴ χήρα Οἰκονόμου Παππαθεοδωροπούλου, ἐκ τοῦ χωρίου Ζούρτζη τῆς Ὀλυμπίας, ἐκθέτουσα ὅτι ὁ σύζυγός της (ἔχων βαθμὸν χιλιάρχου) καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μεθώνης Γρηγόριος ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ πατρίδος ἠχμαλωτίσθησαν εἰς τὴν πτῶσιν τῶν παλαιῶν Ἀβαρίνων, τελευτήσαντες μεταξὺ ἀδύνων πολλῶν καὶ βασάνων εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἰμβραΐμη, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ γήρατός της, καὶ προικοδότησιν τῆς εἰς ὥραν γάμου οὔσης ὀρφανῆς θυγατρός της.

» Ἀριθ. 6. Ἀναφορά, ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ὁ Χριστόδουλος Κορμέντζας, κάτοικος Προυσοῦ τοῦ δήμου Ἀρακυνθίων τῆς Εὐρυτανίας, ἀναφέρει ὅτι, ἐνῷ ὁ υἱός του Χαραλάμπης, κληρωθεὶς ὡς νεοσύλλεκτος, ἐχρεώθη παρὰ τῆς Διοικήσεως

Εὐρυτανίας, ὁ δήμαρχος Ἀρακυνθίων ἔχων ἀντιπάθειαν κατ' αὐτοῦ διέταξεν, ἅμα παύσαντος τοῦ Διοικητοῦ Βαλτινοῦ, τὴν συλληψιν τοῦ υἱοῦ του· ἐπειδὴ δὲ οὗτος δὲν εὑρίσκετο, ὡς ἀναχωρήσας καὶ πρὶν τῆς ἐξαιρέσεώς του εἰς ἄλλα μέρη, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὸς ὁ βίος, ὡς λέγει, ἀγνοεῖ, ὁ δήμαρχος διέταξεν οἰκοθεν τὸν ἐκεῖσε μεταβάντα δεκανέα, καὶ συνέλαβεν αὐτόν, ἐπὶ προφάσει ὅτι ὡδήγησε τὸν υἱόν του πληρωθέντα νὰ δραπετεύσῃ· ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἀνωμάλων καὶ παρανόμων τὰς ὁποίας ὑπέφερεν, ὁ δεκανεὺς αὐτὸς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατιωτῶν ἐξεπολούβει καταβλίβων αὐτὸν ὡς καὶ ἄλλους πολίτας Ἀρακυνθίων· καὶ ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς ἵνα ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν εἰς τὴν καθ' ἑκάστην κλονιζομένην ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν Ἀρακυνθίων, ἀπαλλάττουσα καὶ αὐτὸν τῶν παραιτήτων στεναχωριῶν καὶ ἀνυποφόρων δεινῶν.

» Ἀριθ. 7. Ἀναφορά, ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ὁ Ι. Χ. Ῥήγας, ἐκθέτων ὅτι ἡ πολλὰ παθοῦσα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους οἰκογένειά του ἔχει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῶν κοινοτήτων Σκιάθου, Σκοπέλου καὶ Σκύρου, ἐξαιτεῖται τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἀποδόσεως τῶν κοινοτικῶν χρεῶν Νόμου.

» Ἀριθ. 8. Ἀναφορά, ἐκ Λαμίας, ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ἡ Γαρύφω χήρα Γερασίμου Κόππα ἐξαιτεῖται ἀναλογον ἀποζημίωσιν διὰ τρία οἰκήματα καὶ δύο ἐρείπια ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα ὁ σύζυγός της ἐγόρασε τὸ 1826 παρὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως, καὶ τὰ ὁποῖα ἐστερήθη κατόπιν, ἕνεκα τῆς πτώσεως τῶν Ἀθηνῶν, καίτοι πληρώσας τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ὡς δείκνυται ἀπὸ τέσσαρα πωλητήρια, τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτει ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν ἀναφοράν της.

» Ἀριθ. 9. Ἀναφορά, ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ὁ Χρ. Γ. Μπεϊζιάδης, ἐκ Γορτυνίας, ἐξαιτεῖται, σύμφωνα καὶ μὲ πρωτέραν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράν του, νὰ ἐνεργηθῇ ὅ,τι δίκαιον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς του, κρατουμένου, ὡς λέγει, παρανόμως δι' ἔλλειψιν καρπῶν εἰς τὴν ἐν Βλαχοραπτίῳ ἀποθήκην, τῆς ὁποίας εἶχεν ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐπιτήρησιν, ἐν ᾧ διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν ὑπεύθυνος εἶναι αὐτὸς ὁ ἔρημος, ὡς παραδοὺς ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ τοὺς ἐν τῇ ἀποθήκῃ καρποὺς εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν.

» Ἀριθ. 10. Ἀναφορά, δι' ἧς ἡ Μορριὰ χήρα Δημητρίου ἀπὸ Κουσάντασι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀναφέρει ὅτι στερηθεῖσα τοὺς δύο υἱούς της Ἰωάννην καὶ Κωνσταντῖνον φονευ-

θέντας κατὰ τὸν ἀγῶνα, τὸν μὲν εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Χίου, τὸν δὲ εἰς Λιθάδαν, δυστυχεῖ, μὴ ἔχουσα ἕνεκα τοῦ γήρατός της καὶ τῆς ἀκτημοσύνης της πόρον ζωῆς, καὶ ζητεῖ τὴν αὔξησιν τῆς ἐξ ὀκτὼ μόνον δραχμῶν συντάξεώς της εἰς 50 δραχμὰς τοὐλάχιστον.

» Ἀριθ. 11. Ἀναφορὰ, δι' ἧς ὁ Κωνσταντῖνος Καρνίζης καὶ ἄλλοι δεκαεξ πεμένες παραπονοῦνται ὅτι, ἐν ᾧ καὶ οἱ πρόγονοί των καὶ αὐτοὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦσι νὰ παραχειμάζωσι τὰ ποιμνιά των εἰς τὰ πέριξ τῶν χωρίων Ἤρια τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας ἐθνικὰ δάση, ὑποφέρουσι πρό τινος πολυειδεῖς καταθλίψεις παρά τινων οἰκειοποιουμένων 7,800 στρέμματα γῆς ὡς ἠγορασμένα παρ' αὐτῶν· ὅτι ἔγεινε μὲν ἡ καταμέτρησις τῶν ἐκεῖσε γαιῶν κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἀνεφέρθησαν, ἀλλὰ δὲν ἔγινεν ἡ ἀνήκουσα διαχώρισις καὶ ὁροθέτησις, καὶ ἕνεκα τούτου ὑποφέρουσιν εἰσέτι ἀπὸ ἀνθρώπους θέλοντας νὰ καταπλακώσωσι τὰς ἐθνικὰς γαίας, καὶ τοι ζητήσαντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἁρμοδίων ἐν Ναυπλίῳ Ἀρχῶν· ὅθεν ἐξαιτοῦνται νὰ ἐνεργηθῇ ὅτι δέον ἐπὶ τῶν παραπόνων των.

» Ἀριθ. 12. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 10 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Γ. Δ. Στριφτόμπολας, ἐκ Κερτέζης τῶν Καλαβρύτων, ἐπισυνάπτων τρία πιστοποιητικὰ διαφόρων ἐπισήμων ἀνδρῶν περὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων καὶ θυσιῶν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ εἰς τὴν περίφημον ἐν Δεβιδίῳ μάχην πεσόντος πατρός του Ἀναγνώστου Στριφτόμπολα, ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῶσιν, εἰς μὲν τὴν χήραν μητέρα του ἀνάλογος σύνταξις, εἰς δὲ τὰς δύο ὀρφανὰς ἀδελφάς του προικοδότησις ἐξ ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἀνάλογος χρηματικὴ περίθαλψις, καὶ εἰς αὐτὸν ὁ ἀνάλογος τῶν ἀνδραγαθιῶν καὶ πατραγαθιῶν του βαθμὸς εἰς τὴν φάλαγγα.

» Ἀριθ. 13. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 1 Μαρτίου, δι' ἧς τριακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες δημόται Καλτεζῶν τῆς Μαντινείας ἐξαιτοῦνται τὴν εἰδικὴν διατήρησιν τῆς ἐν Καλτεζιαῖς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἥτις παρ' ἐλπίδα συγχωνεύεται μὲ τὴν ἐν Τσιπιανοῖς Μονήν, ἐν ᾧ καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος προηγούμενά της, καὶ ὡς ἔχουσα τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν καὶ τὰ ἀρκοῦντα εἰσοδήματα, ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα νὰ διατηρηθῇ εἰδικῶς, καὶ πολὺ περισσότερον μάλιστα τῆς ἐν Τσιπιανοῖς Μονῆς.

» Ἀριθ. 14. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 11 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Γεώργιος Κοσμᾶς Ἀρκαδοπολίτης, κάτοικος Σύρου, ὑποβάλλων

πιστοποιητικὸν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεών του, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῆς τετραμελοῦς οἰκογενείας του, τῆς ὁποίας τὰ πρὸς τὸ ζῆν δὲν δύναται νὰ πορισθῇ διά τε τὸ γῆρας του, ὡς ὢν ἑβδομηκοντούτης, καὶ διότι πάσχει ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας εἰς δύο μάχας ἔλαβεν.

» Ἀριθ. 15. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 13 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Ἰωάννης Δ. Ἰωαννίδης ἐκ Φιλιππουπόλεως, φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημείου, καθυποβάλλων ποιστοποιητικὸν περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός του, πεσόντος εἰς τὴν ἐν Μεσολογγίῳ μάχην, ἐξαιτεῖται νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς διδομένη εἰς αὐτὸν ἡ σύνταξις, ἣν ἐν τῷ Γυμνασίῳ σπουδάζων ἐλάμβανε, καὶ ἥτις ἐπαύθη ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον.

» Ἀριθ. 17. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 7 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Ἰωάννης Κωτάκης κάτοικος Τήνου ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεών του τριῶν χιλιάδων δραχμῶν βοήθεια διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐξορλήσῃ τὰ χρέη του, καθόσον κατασχεθέντος διὰ ταῦτα τοῦ τετάρτου τῆς χορηγουμένης αὐτῷ συντάξεως, μόλις δύναται διὰ τῶν ὑπολοίπων 70 δραχμῶν νὰ ἐξοικονομῇ τὰ πρὸς διατήρησιν τῆς δεκαμελοῦς οἰκογενείας του μέσα.

» Ἀριθ. 18. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 8 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Ἀθανάσουλας Δημητρακόπουλος ἐκ Πάρτζελης τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας παραπονεῖται ὅτι βαθμολογηθεὶς ἀπὸ τὰς παρελθούσας ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὰς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῆς φάλαγγος, μόλις πρό τινος ἔλαβε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τοιοῦτον τῆς τιμῆς, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ πραγματικὸς βαθμός.

» Ἀριθ. 19. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 20 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Κυριακὴ χήρα Σταμουλῆ κάτοικος Σαλαμῖνος, ἀναφέρουσα ὅτι ἐκ τῶν δύο υἱῶν της Σιδέρη καὶ Πανούση ὁ μὲν πρῶτος ἔπεσεν εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1821, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν κατὰ τὸ Σάλτσι μάχην τὸ 1823, καὶ ὅτι 76 ἐτῶν οὖσα στερεῖται καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, περὶ ὧν ὑποβάλλει καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σαλαμῖνος, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

» Ἀριθ. 20. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 15 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα χήρα Γ. Μπαρμπάνου κάτοικος Ἀθηνῶν, ἀναφέρουσα, σύμφωνα καὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν τῶν προκρίτων Ἀθηνῶν, ὅτι ὁ σύζυγός της ἐφονεύθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ φρουρίου, ὅπου μετ' ἄλλων προκρίτων Ἀθηναίων εἶχε φυλακισθῇ, καὶ ὅτι καταστρα-

φείστης τῆς περιουσίας της ὑπό τε τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες οὗτοι τῆς ἀφήρεσαν τεσσαράκοντα ἵππους πρὸς σχηματισμὸν ἱππικοῦ, δὲν δύναται ἐκ τοῦ ὑπολοίπου αὐτῆς νὰ παρίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν, ἢ χορήγησιν ποσοῦ τινὸς χρηματικοῦ, δι' οὗ νὰ δυνηθῇ ν' ἀποκαταστήσῃ καὶ τὴν ἐν ὥρᾳ γάμου θυγατέρα της.

» Ἀριθ. 21. Ἀναφορά, ἐκ Πετροβουνίου, ἀπὸ 8 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Ἀργυρῆ χήρα Γεωργ. Κοπετανάκη ἐκθέτουσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, καὶ τὸ δυσανάλογον τῆς εἰς αὐτὴν χορηγηθείσης εἰκοσαδράχμου συντάξεως, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον τῶν ἀνδραγαθιῶν τοῦ συζύγου της σύνταξιν, καὶ προικοδότησιν τῆς ὀρφανῆς θυγατρός της.

» Ἀριθ. 22. Ἀναφορά, ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου, δι' ἧς οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Παγκρατίου τοῦ δήμου Κλειτορίας τῶν Καλαβρύτων, ἀναφέροντες τὴν εἰς τὰς γαίας των ἐπιγινομένην βλάβην ἐκ τῆς μετὰ πολυετῆ κλείσιμον ἐκκένωσιν τῆς λίμνης Φενεοῦ, ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ἓν μέτρον περὶ τῆς ἐκχερσώσεως τῶν γαιῶν τούτων, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου.

» Ἀριθ. 24. Ἀναφορά, ἀπὸ 16 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Γεροντζάμης Πιτειρώτης, παραπονούμενος ὅτι ὑπηρετήσας ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐπανάστασιν μὲ βαθμὸν ἑκατοντάρχου δὲν ἐβαθμολογήθη, καὶ ὅτι πεπληρωμένος ὢν ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας κατὰ τὸν ἀγῶνα ἔλαβε, δυστυχεῖ μὴ ἔχων οὔτε τὴν καθημερινὴν τροφὴν ἑαυτοῦτε καὶ τῶν τέκνων του, τὰ ὁποῖα ὀλολύζουσι, ἡμέρας μένουσιν ἄνευ ἄρτου, ἐξαιτεῖται χαρὰ τῆς Βουλῆς ἀνακούρισιν τῆς δυστυχίας του.

» Ἀριθ. 25. Ἀναφορά, ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου, δι' ἧς κάτοικοι χωρίων τινῶν τοῦ δήμου Γορτυνος τῆς Καρυταίνης διαμαρτύρονται κατὰ ὑπενεργουμένων ἀναφορῶν περὶ ἀποσπάσεως τῶν χωρίων των ἀπὸ τὸν δῆμον Γόρτυνος πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πρὸ πολλοῦ διαλυθέντος δήμου Βουταρίου, καὶ κηρύττουσι πλαστογραφημένην τὴν ὑπογραφὴν οὐτινοσοῦποτε ἐξ αὐτῶν, διότι εὐχαριστούμενοι κατὰ πάντα νὰ μένωσι τὰ χωρία των ἡνωμένα μὲ τὸν δῆμον Γόρτυνος ἀπεποιήθησαν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀναφοράς.

» Ἀριθ. 26. Ἀναφορά, ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου, δι' ἧς ἑκατὸν πάντες Ἕλληνες παραπιδημοῦντες ἐν Σμύρνῃ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἑλληνικοῦ Προξένου, ὄχι μόνον ὡς μὴ προστατεύοντος τοὺς αὐτόθι ὁμογενεῖς, ἀλλ' ἐξεναντίας καὶ καταθλίβοντος αὐτοὺς πολυειδῶς, ἐξαιτούμενοι θεραπείαν τῶν δεινῶν των.

» Ἀριθ. 27. Ἀναφορά, ἀπὸ 12 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνη χήρα Νικολάου Γκίκα ἐξ Ὕδρας, ἐκθέτουσα τὰς ὑπὲρ πατρίδος ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀπορίας δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας της, συγκειμένης ἐκ δύο θυγατέρων καὶ παιδίων ἀνηλίκων, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

» Ἀριθ. 28. Ἀναφορά, ἀπὸ 15 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Ν. Λοβιζέλλης, καθυποβάλλων δύο βιβλιάρια, τὸ μὲν περὶ ὀργανισμοῦ ἀνωνύμου ἑταιρίας διὰ τὸ ἐν Προνοίᾳ συστηθησόμενον κατάστημα τῆς μεταξοκλωσίας, τὸ δὲ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ καλλιεργεῖν τὰς μωρέας, ἐξαιτεῖται νὰ τῷ παραχωρηθῶσι πλησίον τῆς Ναυπλίας διακόσια στρέμματα γῆς ὑπὲρ τῆς εἰρημένης ἑταιρίας του.

» Ἀριθ. 29. Ἀναφορά, δι' ἧς ἡ Ἀννέτα Σ. Σκυλίτση ἐκθέτουσα ὅτι κλινήρης οὖσα πρὸ ἓξ ἐτῶν, κωφὴ, ἀπροστάτευτος καὶ περιστοιχισμένη ἀπὸ 4 ἀνήλικα τέκνα, παλαιπωρεῖται, στερουμένη καὶ αὐτῆς τῆς ἡμερησίου διατροφῆς, ἐξαιτεῖται πρὸς περίθαλψιν τῆς οἰκογενείας της, εὐκαταστάτου ἄλλοτε εἰς Σμύρνην, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ καταλληλον καὶ φιλάνθρωπον.

» Ἀριθ. 30. Ἀναφορά, ἀπὸ 20 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Χ. Γρηγόριος Πυροβολιστὴς, ὁ ἀνακαλύψας τὸ κατὰ τὸ Μαρκόπουλον ἀνθρακουργεῖον, καθυποβάλλων ἐν ἀντιγράφῳ ἀναφοράν του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς προτείνει νὰ χορηγῇ ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀναγκαίους γαιάνθρακας πρὸς μίαν δραχμὴν τὸ καντάρι, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε λαμβάνει αὐτοὺς ἄλλοθεν πρὸς 4 δραχμάς, ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ συστήσῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

» Ἀριθ. 31. Ἀναφορά, ἀπὸ 18 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Παναγ. Λιανούρης, κάτοικος Σταυροπηγίου τῆς Λακωνίας, ἐξαιτεῖται κατ' ἐπανάληψιν παρὰ τῆς Βουλῆς διαπιστώσιν ἐφ' ὅσων ὑπῆρξε καὶ ὑπορρέει παρὰ τῆς ἐξουσίας, οἱ ἄνθρωποι τῆς ὁποίας, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Γερμανὸν Μαυρομιχάλην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ἰωάννην καὶ Δημήτριον Κατζώνην Μαυρομιχάλη, κατεδάφισαν κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1845 τὴν οἰκίαν του, ἀνέρπασαν καὶ ἐδημοπράτησαν τὴν περιουσίαν του, ἐπεβούλευθησαν τὴν ζωήν του καὶ τὴν τιμὴν τῆς θυγατρός του· αὐτὸς δὲ μόλις μετὰ ταῦτης διασωθεὶς ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν, περιπλανᾶται μακρὰν τῶν οἰκείων του ὡς ἔξόριστος, μὴ συγχωρούσης αὐτῷ τῆς ἐξουσίας τὴν οἰκαδε ἐπιστροφήν.

» Ἀριθ. 32. Ἀναφορά, ἀπὸ 10 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Ἀσημίνα χήρα Ἀναγνώστου Οἰκονόμου ἐξ Ὕδρας, ἐκθέτουσα τοὺς ὑπὲρ πατρὶ-

δος ἀγῶνας καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, ἐξαιτεῖται νὰ δοθῇ καὶ δίδηται εἰς αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τῆς συζύγου της, ἡ εἰς τοῦτον διδομένη ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐθνικοῦ χρέους προκαταβολὴ ἐκ 273 δραχμῶν.

» Ἀριθ. 33. Ἀναφορὰ, ὑπ' ἀριθ. 545 τῆς 28 Δεκεμβρίου 1845, δι' ἧς ὁ Δήμαρχος Σολυγείας τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐκθέτων διὰ παραδείγματος τοῦ δήμου του πρὸς τὸν τῆς Κορίνθου καὶ τὸν τῆς Ἐπιδαύρου τὴν γινομένην εἰς τοὺς ὀρεινοὺς δήμους καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν ἀδικίαν ἕνεκα τῆς διατάξεως νὰ πληρώνηται ὁ δημοτικὸς φόρος εἰς τὸν δῆμον ὅπου κεῖνται τὰ κτήματα, ἐπικαλεῖται τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ δήμων νόμου, ἵνα ὁ δημοτικὸς φόρος πληρώνηται εἰς τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει ὁ ἔχων τὰ κτήματα.

» Ἀριθ. 34. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 23 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Κωνσταντῖνος Καλαπώδης, ἐκθέτων ὅτι ἠχμαλωτίσθη εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὅτι μόλις μετὰ δεκαπέντε ἔτη ἐλευθερωθεὶς δυστυχεῖ ἤδη, ἐξαιτεῖται, ὡς καὶ δι' ἄλλων προτέρων πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν του, ἀνάλογόν τινα ἐξοικονόμησιν.

» Ἀριθ. 35. Ἀναφορὰ ἀπὸ 21 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Ἑλένη Κ. Κατακουζηνὴ, κάτοικος Ἀθηνῶν, θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Κούμα, ἐξαιτεῖται νὰ ἀγορασθῇ παρὰ τοῦ ἔθνους ἡ βιβλιοθήκη τοῦ πατρός της, ἐκτιμηθεῖσα δραχ. 11,700.

» Ἀριθ. 36. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 20 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Εὐστάθιος Σπυρίδωνος ἐξ Ἀταλάντης, ἐκθέτων τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας καὶ θυσίας του, χρηματίσαντος τετράκις πληρεξουσίου εἰς τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις καὶ Βουλευτοῦ τῆς Β'. περιόδου, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον πρὸς τὰ προσόντα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἱκανότητά του θέσιν.

» Ἀριθ. 37. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 18 Μαρτίου, δι' ἧς οἱ Δ. Καραν-δριᾶς, Α. Π. Δημητρίου καὶ Δημ. Παπαυγέρος ἐκθέτουσιν ὅτι κατὰ τὸ 1839 ἐπροικοδοτήθησαν τὸν εἰς θέσιν Καμπουλάκη τῆς περιφερείας Λοιδορικίου κείμενον ἐθνικὸν ἀγρὸν διὰ δραχ. 2380· ὅτι ἐπλήρωσαν τὰς δύο πρώτας δόσεις· ἀλλ' ὅτι δι' ἑκάστην τῶν ἑπομένων δόσεων, καθὼς καὶ διὰ μέρος τῶν δύο πρώτων, ἐζητήθησαν νὰ πληρώσωσιν ἀνὰ 240 δραχ. διότι ἡ προσφορὰ καὶ αἱ ὁμολογίαι των ἦσαν διὰ δραχ. 4,000, ἐνῷ αὐτοὶ προσέφερον μόνον 2,380· καὶ ὅτι μὴ ἀνεχόμενοι τοιαύτην ἀδικίαν καὶ μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἕνεκα τοῦ λεπτογαίου τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ, ἐξαιτοῦνται τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τῆς προικοδοτήσεως ταύτης.

» Ἀριθ. 38. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου, δι' ἧς ἡ Μαρία χήρα Δημητρίου Δημητρακοπούλου κάτοικος Πλατάνου τοῦ Δήμου Προσχίου τῆς Αἰτωλίας, ἐκθέτουσα τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας καὶ θυσίας τοῦ συζύγου της, καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας της, συγκειμένης ἐκ τριῶν θυγατέρων, δύο ἀνηλίκων υἱῶν καὶ τοῦ ὀγδοηκονταετοῦς πενθεροῦ της, περὶ τῶν ὁποίων ὑποβάλλει καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Προσχίου, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον περίθαλψιν καὶ σύνταξιν.

» Ἀριθ. 39. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 19 Μαρτίου, τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Ἀνδραβίδας τοῦ δήμου Μυρτουντίων τῆς Ἠλείας, παραπονουμένων κατὰ τῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητός των ἐνεργουμένης καταμετρήσεως πρὸς παραχώρησιν ἐθνικῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας πρὸ χρόνων οἱ προπάτορές των καὶ αὐτοὶ καλλιεργοῦσι, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἀναστολὴν τῶν τοιούτων καταμετρήσεων καὶ ἐκποιήσεων.

» Ἀριθ. 40. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1845, δι' ἧς ὁ Δημήτριος Φολιᾶς καὶ ἄλλοι τινὲς κάτοικοι Σερδινίων, ἐκθέτοντες ὅτι ὁ ἐπάνω Κάμπος τοῦ Ξηροκάμπου, ἐκ τριακοσίων περίπου στρεμμάτων, ἦτον ἰδιοκτησία των, ὅτι ὁ Ἀλῆ-Πασᾶς ἁρπάσας αὐτὴν, καὶ ὅτι ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις διένειμεν αὐτὴν εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὡς ἐθνικὴν, ἀποκαταστήσασα αὐτοὺς ἀκτήμονας, ἐξαιτοῦνται νὰ τοὺς ἀποδοθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἰδιοκτησία των.

» Ἀριθ. 41. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 24 Μαρτίου, 334 κατοικοδημάτων Εἰδυλλίας τῆς Μεγαρίδος, ἐξαιτουμένων τὴν ἔκπτωσιν τῆς τιμῆς τῆς Ῥητινοκατράμης, ἀποκοπείσης διὰ τὸ 1845 παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς 15 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἐνῷ κατὰ τὸ 1843 καὶ 1844 ἐπληρώθη ἀνὰ 9—10 λεπτὰ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον πιστοποιητικὸν τῶν κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐνοικιαστῶν.

» Ἀριθ. 42. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου, τοῦ ἐκ Φωκίδος Εὐσταθίου Γκιουλοπούλου ἐξαιτουμένου πρὸς περίθαλψιν τῆς δυστυχίας του ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβλάφθη σημαντικὰ καὶ κατέστη ἀόμματος.

» Ἀριθ. 43. Ἀναφορὰ, ἀπὸ 20 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Μαρία Γ. Σαχτούρη, χήρα τοῦ δολοφονηθέντος Ἀναργύρου Λεμπέση, ἐκθέτουσα τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνας τοῦ συζύγου της, καὶ τὴν δυστυχίαν της, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας της καὶ προίκισιν τῆς δεκαοκταετοῦς θυγατρός της.

» Ἀριθ. 44. Ἀναφορά, ἀπὸ 25 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Μαρία θυγάτηρ Δήμου Παππασταυροπούλου, ἐκ τοῦ χωρίου Λάπη τοῦ δήμου Δωρίου τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ἐξαιτεῖται ἀναλογον προίκισιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός της, πεσόντος ὑπὲρ πατρίδος τὸ 1826, ὡς οὖσα ὀρφανὴ καὶ ἐκ μητρὸς, ἀπροστάτευτος καὶ ἀκτήμων.

Ἀναγινωσκομένης δὲ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς περιλήψεως ἑκάστης ἀναφορᾶς καὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδοτήσεως ἐπ' αὐτῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἀναφορᾶς, ἥτοι νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ ἀναφερομένου, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4, 7, 10, 12, 14, 17, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 34, 36, 38 καὶ 42 ἀναφορῶν, γνωμοδοτούσης νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθεισῶν κατόπιν περιλήψεων τῶν ἀ ἀρῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 5, 19, 20, 43, καὶ 44, ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, παρετηρήθη, ὅτι ἄτοπον καὶ ἄδικον εἶναι, ἄλλαι μὲν τῶν ἀναφορῶν ἰδιωτῶν νὰ διευθύνωνται ἁπλῶς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ ἄλλαι νὰ συστήνωνται, καὶ ἐτροτάθη διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀναφοραὶ αὗται νὰ διευθυνθῶσιν ἁπλῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἄνευ τινος συστάσεως· ἀντιπαρετηρήθη δ' εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, τῶν ἀπαιτουμένων χρόνων καὶ τὸ καθῆκον ἔχουσα, ἐλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξέτασε τὰς ἀναφορὰς ταύτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ τῆς χήρας τοῦ Ἀναργύρου Λεμπέση πλοιάρχου δευτέρας τάξεως, καὶ ἔκρινεν αὐτὰς διὰ τὸ περιεχόμενον ἀντικείμενον ἀξίας συστάσεως· τὰς δ' ἄλλας ἁπλῆς διευθύνσεως, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἁπλῆς διευθύνσεως τῶν ἀνωτέρω ἀναφορῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνέκρινε νὰ συσταθῶσιν αὗται εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης μετὰ ταῦτα γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 ἀναφορᾶς παρετηρήθη ὅτι τὸ τελευταῖον μέρος « *διὰ τὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις* » εἶναι ὅλως περιττὸν, διότι τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ διευθύνεται ἡ ἀναφορὰ, θέλει ἐνεργήσει τὰς ἐξετάσεις, καὶ ὅ,τι ἀπαιτεῖται

ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τελευταίου μέρους αὐτῆς, ἥτοι νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπίσης περιλήψεων τῶν ἀναφορῶν ὑπ' ἀριθ. 8, 9, 37, 39, 40 καὶ 41 παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 ἀναφορᾶς ἐπροτάθη νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις « νὰ διευθυνθῇ » αἱ λέξεις « καὶ συσταθῇ », διὰ τὸν λόγον, ὅτι πρόκειται περὶ καταπατουμένης ἐθνικῆς περιουσίας· ἡ δὲ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν προταθεῖσαν προσθήκην, ἐνέκρινε νὰ διευθυνθῇ καὶ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἀναφορᾶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐν Καλτεζαῖς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρετηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ ἄλλοτε ἐπὶ παρομοίας ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν ἐσύστησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐγνωμοδότησε τὴν εἰδικὴν τῆς Μονῆς ταύτης διατήρησιν, διότι καὶ κτήματα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς τοῦτο μοναχῶν ἔχει, καὶ διὰ τὰ ἱστορικὰ αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀγώνων προκύπτουσαι· καὶ εἶναι ἄπορον πῶς τώρα διατάσσεται ἡ συγχώνευσις αὐτῆς ὡς μεταχείρισις ἄλλης Μονῆς καὶ ἡ διάλυσις της, ἐνῷ διαλυθεῖσα ἄλλοτε διετηρήθη ἐκ νέου μετὰ τὴν τελευταίαν πολιτικὴν μεταβολήν. Ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὴν ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν, ἐνέκρινε νὰ συναδευθῇ συγχρόνως μὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν μὲ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 ἀναφορᾶς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συσταθῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἀναφορᾶς παρετηρήθη ὅτι τοιαῦται ἀναφοραὶ δὲν πρέπει νὰ συνίστανται, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ διευθύνωνται· εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος δὲν ζητεῖ νὰ βαθμολογηθῇ πλέον, διότι εἶναι βαθμολογημένος εἰς τὰ Μητρῶα, ἀλλὰ νὰ δικαιωθῇ, ἀπονεμομένου εἰς αὐτὸν τοῦ πραγματικοῦ βαθμοῦ του καὶ οὐχὶ μόνου τοῦ ἀπονεμηθέντος τῆς τιμῆς, ἀπαντήθη ὅτι περὶ τούτου ὑπάρχει ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

καθ' ὃ τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ὅτι ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἡ ἁπλῆ διεύθυνσις τῆς ἀναφορᾶς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκρίνασα νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀναγνωσθείσης τῆς περιλήψεως τοῦ περιεχομένου εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **26** ἀναφορὰν περὶ καταχρήσεων καὶ πολυειδῶν καταβλίψεων τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ Προξένου κατὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ἐζητήθη ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀναφορᾶς. Ἀναγνωσθείσης δὲ ταύτης εἰς τὴν Βουλήν, παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη περιέχει λοιδόρους καὶ ὑβριστικὰς λέξεις, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτων οὔτε νὰ ἀποδεχθῇ αὐτὴ ἔπρεπεν, οὔτε νὰ ληφθῇ ἤδη ὑπ' ὄψιν· ἀλλ' ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλων ὅτι ὅπως ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτίθενται αἱ ἀξιόποινοι πράξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου Σμύρνης κατὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων δὲν περιέχονται ἐν αὐτῇ ἐξυβριστικαὶ λέξεις, ἀλλὰ χαρακτηρίζονται αἱ ἀναφερόμεναι πράξεις κατὰ τὴν ποινικὴν μας Νομοθεσίαν, καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐν τῇ Βουλῇ ὄχι μόνον ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κανονισμοῦ, ἀλλὰ μάλιστα καταστρέφει τὸ Συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι πρὸς τὰς Βουλάς. Ἐπὶ δὲ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς παρετηρήθη, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι γνωστοὶ εἶναι εἰς τινας τῶν Βουλευτῶν, ὡς συμπατριῶται αὐτῶν, διὰ τὴν καλὴν καὶ φιλήσυχον αὐτῶν διαγωγήν, καὶ ὅτι οὐδόλως οὗτοι ἤθελον ἀπευθύνει πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου παράπονά των, ἀπὸ ἄλλας ἀφορμὰς κινούμενοι πρὸς τοῦτο, ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσβαλλομένων δικαίων των· εἰς μάλιστα τῶν Βουλευτῶν προσέθηκεν ὅτι ὁ Πρόξενος ἐκεῖνος, ἀφαιρέσας ἀπό τινος συμπατριώτην του τὸ Ἑλληνικὸν διαβατήριον, κατεκράτει σύθαιρέτως αὐτό, ἀπαιτῶν διὰ τὴν ἀπόδοσίν του τὴν πληρωμὴν χιλίων τουρκικῶν γροσίων καὶ ἀπειλῶν αὐτόν, ὅτι ἄλλως θέλει ἐνεργήσει, ἵνα, μὴ φέρων διαβατήριον, θεωρηθῇ ὡς ὑπήκοος Τοῦρκος. Ἐπροτάθη δὲ διὰ ταῦτα νὰ παραδεχθῇ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ προστεθῇ εἰς ταύτην « νὰ ὑπαβάλῃ τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Βουλήν· »

Προσετέθη δὲ καὶ παρ' ἄλλου νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον πληροφορία διατί εἰσέτι ὁ Πρόξενος οὗτος δὲν ἐπαύθη, ἀφοῦ ὑπάρχει κατηγορία κατ' αὐτοῦ ἐπὶ κακουργήματι, ἐνηργήθη καὶ ἀπεπερατώθη ἡ ἀνάκρισις, καὶ διατὶ δὲν ἐδόθη εἰσέτι ἡ ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ.

Ἓν γένει δ' ἄλλος περὶ τῶν καθ' ὅλα τὰ μέρη προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐπέφερεν ὅτι εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἅπαντες οἱ εἰς προξενικὰς θέσεις διατελοῦντες πρόξενοι καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος μερῶν, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐντὸς αὐτῆς, ἐξ ὧν καὶ ἂν τις ὑπῆρχεν ἐπαυθῇ πρό τινος. καὶ ὅτι πιθανὸν εἶναι ἐκ τούτου νὰ προκύπτωσιν αἱ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρεπιδημούντων Ἑλλήνων καταπιέσεις καὶ καταχρήσεις τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὧν πολλάκις τοιαῦτα εἰς τὴν Βουλὴν παρουσιάσθησαν παράπονα.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορά, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν, καὶ ὑποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πληροφορήσῃ πρὸς τούτοις αὐτὴν διατὶ ὁ πρόξενος οὗτος δὲν ἐπαύθη εἰσέτι ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο κατ' αὐτοῦ κατηγορία ἐπὶ κακουργήματι, ἐνηργήθη καὶ ἀπεπερατώθη ἡ κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισις, καὶ διατὶ δὲν ἐδόθη εἰσέτι ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του.

Ἀναγνωσθείσης τῆς περιλήψεως τῆς ὑπ' ἀριθ. **28** ἀναφορᾶς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρετηρήθη ὅτι ἡ σύστασις αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι περιττὴ διότι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἄνευ τῆς συστάσεως κατὰ χρέος θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενακαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ ὠφέλιμα.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **30** ἀναφορᾶς παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συστηθῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **31** ἀναφορᾶς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοίως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συμφώνως μὲ τὴν πρὸ λαβοῦσαν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ παρομοίας ἀναφορᾶς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **32** ἀναφορᾶς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοίως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονονομικῶν διὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης.

Ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **35** ἀναφορᾶς, ἤτοι νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **33**

τοῦ πρωτοκόλλου ἀναφορᾶς παρετηρήθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς δημοτικῆς φορολογίας εἶναι ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια καὶ ἀνάπτυξις τοῦ φορολογουμένου, σκοπὸς, ὅστις ματαιοῦται διὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἤδη συστήματος τῆς δημοτικῆς φορολογίας τῶν προϊόντων εἰς τὸν δῆμον, ὅπου ταὐταπαράγονται καὶ ὄχι εἰς τὸν δῆμον, ὅπου κατοικεῖ ὁ φορολογούμενος μὴ ὠφελουμένου ταύτου πρώτως ἐκ τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου του· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μὴν ἀπορριφθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη, ἀλλὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἀφορμὴν ἐκ ταύτης, νὰ προκαλέσῃ τὴν σκοπίμων τακτοποίησιν τοῦ συστήματος τῆς δημοτικῆς φορολογίας κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἤτοι νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τῆς 29 τοῦ μηνὸς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος
Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς Μ. Χ. Μελέτης.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣΤ'.

Τῆς 29 Ἀπριλίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἑπτά, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων·

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνίου τῶν δημητριακῶν καρπῶν· εἷς δὲ

τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ νομοσχέδιον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως καὶ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, ἐξέθηκέ τις κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιέχει διατάξεις, δι' ὧν πλαγίως πως ἐπαυξάνεται τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν διὰ τῆς προσθήκης πέντε ἔτι πόλεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν σιτηρῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς, ἐνῷ τοιαύτην ἰδέαν αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τούτου οὐδεὶς εἶχεν, ἀλλὰ μάλιστα πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν εἶχον ἀνοδείξει διάθεσιν βελτιώσεως τοῦ νόμου τοῦ 1843, ὅστις ἀπεκατέστη ἄδικος καὶ ἐπιβλαβής, διότι διὰ τοῦ νόμου τούτου τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἔθνους καταπιέζεται πρὸς ὄφελος ὄχι τῶν λοιπῶν δύο τρίτων, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὀλίγων μεγαλοκτημόνων· καὶ ἂν εἰς ἄλλους ὑπάρχῃ μικρά τις ὠφέλεια, εἶναι ἐλαχίστη καὶ δὲν ἀντισταθμίζεται μὲ τὴν βεβαίαν καὶ μεγίστην ζημίαν τῶν καταπιεζομένων· ὅτι ἂν ὑπολογίσῃ τις τὸ ποσὸν τοῦ δασμοῦ τούτου κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον, καὶ παραβάλῃ αὐτὸ πρὸς τὸ πρότερον, θέλει πληροφορηθῇ τὸ ὑπερβάλλον καὶ μέγιστον αὐτοῦ, διότι ἐπὶ Τουρκοκρατίας μόλις ἐπληρώνοντο πέσσαρα λεπτὰ ἐπὶ ἑκάστου κοιλοῦ εἰσαγομένου σίτου, ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστρίου δέκα, καὶ εἰς τὰ 1840 μετὰ σφοδρὰν ἀντίστασιν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐφθασε καὶ μέχρι τῶν ἑξήκοντα· κατὰ δὲ τὰ 1843 ἐναντίον τῶν προσδοκιῶν τοῦ λαοῦ ἐξεδόθη ὁ περὶ τούτου νόμος, δι' οὗ ηὔξησεν ὁ φόρος μεγάλως, ὑπερβὰς ἐνίοτε καὶ τὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατόν· οἱ προκαλέσαντες δὲ τότε τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου τούτου λόγοι ἦσαν, διότι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνέβη μεγίστη ἔκπτωσις τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἕνεκα τῆς ὁποίας οἱ μὲν γεωργοὶ ἔπασχον, οἱ δὲ ἐνοικιασταί, κινδυνεύοντες νὰ χρεωκοπήσωσιν, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεών των τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας των γεννήματα, καὶ ἑπομένως τὸ δημόσιον ἐκινδύνευε νὰ πάθῃ μεγίστην ζημίαν· ἂν δὲ καὶ ἤδη παρουσιάζηται ἔκπτωσίς τις τῆς τιμῆς τῶν γεννημάτων, αὕτη δὲν εἶναι πραγματικὴ, οὐδὲ τοιαύτη, ὁποία κατὰ τὰ 1843, διότι ἡ ἔκπτωσις εἶναι σχετικὴ πρὸς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν γεννημάτων, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιφέρει πρὸ ὀλίγου ἡ ἰδέα τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἐλατ-

τώσεως ἢ καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν· ἡ ἔκπτωσις δ' αὐτὴ κυρίως παρουσιάζεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, προερχομένη κυρίως ἀπὸ τοπικὰς ἐκεῖ τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν περιστάσεις, ἐνῷ καὶ εἰς Ῥωσσίαν καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Δύσεως ἡ ἔκπτωσις εἶναι μικρά, καὶ ἀπολύτως ἐξεταζόμεναι αἱ τιμαὶ εἶναι μεγάλαι· ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ τιμαὶ εἶναι τοιαῦται, καὶ ἡ μικρὰ ἔκπτωσις εἶναι σχετικὴ πρὸς τὰς ὑψωθείσας πρότερον τιμάς. Τοιαύτη λοιπὸν ἀνάγκη, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ πρόσκαιρόν τινα καὶ ὄχι ὁριστικὸν νόμον, δὲν ὑπάρχει· ἀφοῦ δὲ τοιαύτη ἀνάγκη δὲν ὑπάρχει, ἡ δὲ ἐκ τοῦ δασμοῦ ὠφέλεια ἀφορᾷ ὀλίγους τινὰς μεγαλοκτήμονας, καὶ ὀλίγον τοὺς γεωργοὺς τῶν σιτοφόρων ἐπαρχιῶν, δὲν ἦτο δίκαιον ἡ Κυβέρνησις νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου νόμου, δι' οὗ ἐπαυξάνεται ἔτι μᾶλλον ὁ δασμός, καὶ ἡ ἀδικία ἐπομένως πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἔθνους καθίσταται μεγαλειτέρα, ἐνῷ πᾶς τις ἀνέμενε τὴν θεραπείαν τῶν ἐκ τοῦ νόμου τῶν **1843** δικαίων παραπόνων· ὅτι ἐκτὸς τούτων ὁ ὑπάρχων μέχρι τοῦδε νόμος ἦτον ἄδικος, καὶ ὁ νῦν εἰσαγόμενος ἔτι ἀδικώτερος καθίσταται, διότι ὁ κατ' αὐτὸν σχηματιζόμενος μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν εἶναι πλαστὸς καὶ ὄχι πραγματικός, διότι ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν σιτηρῶν δὲν λαμβάνεται κατὰ πόλεις καὶ λιμένας, ὡς γίνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ λαμβάνεται ἡ ἀγοραία τιμὴ πλείστων πόλεων, ἐν αἷς καὶ μεσογείων καὶ σιταφόρων μερῶν, ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῶν παραλίων καὶ νήσων, ὅπου συνήθως ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα τῆς τῶν μεσογείων τόπων· διὰ τοῦτο εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου ὑπάρχει ἡ μεγαλειτέρα ἀπάτη, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε ἡ διευκόλυνσις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, οὔτε ἡ κίνησις τῶν κεφαλαίων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ φθάνωσιν εἰς ἰσορροπίαν αἱ τιμαὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων, καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκει τις μεγίστην διαφορὰν μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν μεσογείων μερῶν καὶ τῶν παραλίων, ὁποίαν δὲν ἀπαντᾷ τις εἰμὴ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ὅπου ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῶν συγκοινωνιῶν ὑπάρχει μεγίστη ἀνωμαλία τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν μεταξὺ τῶν παραλίων καὶ μεσογείων πόλεων· ἕνεκα δὲ τούτου ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν καταντᾷ πλαστὸς καὶ ὑπέρμετρος διὰ τὰ παράλια μέρη, ἐξαγόμενος ἐκ τῶν ἀγοραίων τιμῶν τῶν μεσογείων μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει, ὅταν ὡς μέσος ὅρος ὑπολογίζωνται αἱ ἓξ δραχμαὶ τὸ κοιλὸν, ἡ πραγματικὴ τιμὴ εἰς τὰ

παράλια νὰ ὑπερβαίνῃ καὶ τὰς ἑπτὰ δραχμάς, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ὑπέρογκον ταύτην τιμὴν ἀδίκως νὰ προστίθηται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ δασμοῦ· ὅτι ὁ προστατευτικὸς σκοπὸς διὰ τὴν γεωργίαν δὲν πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς διευκολύνσεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς ἐμπορικῆς αὐτῶν κινήσεως· ὅτι ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ προτείνῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου τῶν **1843** εἰς τρόπον ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν νὰ ἐξάγηται ἀπὸ τὰς πραγματικὰς ἀγοραίας τιμὰς ἑκάστης πόλεως, προτείνουσα ἤδη τὴν προσθήκην πέντε ἔτι μεσογείων πόλεων, ἐπαυξάνει ἔτι μᾶλλον τὸ κακὸν διὰ τὰ παράλια καὶ χειροτερεύει τὸν νόμον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διὰ νὰ μείνῃ κἂν ἐν ἰσχύϊ ὁ ὑπάρχων νόμος τῶν **1843**, μέχρις οὗ καὶ οὗτος τροποποιηθῇ ἐπὶ τὸ δικαιότερον.

Ἐνταῦθα, παρατηρήσαντος τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως, ὅτι ἡ συζήτησις τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ὅπως ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον εἰσήχθη, δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων εἰς τὰς ἄλλας τοῦ προϋπάρχοντος νόμου διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἀγοραίων τιμῶν τῶν σιτηρῶν, ἀλλ' ἀφορᾷ ὁλοκλήρου τοῦ περὶ τελωνίου ἐπὶ τῶν σιτηρῶν νόμου τὴν ἀρχήν, διότι τοιαῦται εἶναι αἱ θεμελιώδεις βάσεις καὶ ἀρχαὶ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων συνάγεται ἡ γενικὴ ἀρχὴ τοῦ νόμου· ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ὁλοκλήρου τοῦ νόμου τούτου εἰς τὴν Βουλὴν συνάδει πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἄρθρων **52** καὶ **103** τοῦ Συντάγματος· ὅτι ἐπομένως ἡ συζήτησις περὶ τῆς προσθήκης ἢ μὴ τῶν πέντε ἔτι πόλεων ἀφορᾷ τὰ καθέκαστα καὶ ὄχι τὴν γενικὴν ἀρχήν, καὶ ὅτι, ἂν τις δὲν προτίθεται νὰ προσβάλῃ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ προηγηθῇ τότε ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ὁποίας δύναται ἕκαστος Βουλευτὴς νὰ προτείνῃ τὰς ἐπὶ τῶν καθέκαστα τροπολογίας· ἀνεφύη συζήτησις μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως, τῶν μὲν διϊσχυριζομένων κατὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου δὲν εἶναι ἡ γενικὴ τοῦ περὶ τελωνίου ἐπὶ τῶν σιτηρῶν νόμου, ἀλλὰ μόνον ἡ περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε ἔτι πόλεων ἢ μή, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ῥητὴν ἔκφρασιν τῆς αἰτιολογικῆς τοῦ νομοσχεδίου Ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, καθ' ἣν τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶναι τροπολα-

γία τοῦ περὶ τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν σιτηρῶν ἄρθρου τοῦ νόμου τῶν **1843**, ὅτι ἐπομένως ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου αὐτὸ μόνον ἀφορᾷ, καὶ ἂν αὐτὴ δὲν παραδεχθῇ, μένει ἐν ἰσχύϊ ὁ νόμος τῶν **1843**, διότι εἰς τὴν καταργησιν νόμου τινος ὑπάρχοντος πρέπει νὰ συμφωνήσωσι καὶ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα, τοῦτο μάλιστα ῥητῶς καταφαίνεται ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου **6** τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὃ ὁ νόμος τῶν **1843** τότε καταργεῖται, ὅταν κυρωθῇ ὁ νῦν εἰσαγόμενος, ὅτι διὰ ταῦτα ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησις πρέπει νὰ περιστραφῇ εἰς τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν ὀφείλει τὸ Προεδρεῖον νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν· ὅτι ἂν οἱ πρὸ τῆς μεταβολῆς ὑπάρχοντες νόμοι, δι' ὧν ἐπιβάλλεται φόρος τις, πρέπῃ νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **52** τοῦ Συντάγματος ἢ μὴ, δὲν εἶναι ζήτημα τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἡ δὲ καταφατικὴ λύσις αὐτοῦ συνεπιφέρει τὸ ἄτοπον τῆς ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος· ἄλλων δὲ συμφώνως μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου ὑπὲρ τῆς τάξεως διατεινομένων, ὅτι ἂν καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἡ προσθήκη τῶν πέντε ἐπαρχιῶν, αἱ διατάξεις ὅμως αὐτοῦ οὐδόλως ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ἐκ τούτου παράγεται ἡ σύγχυσις, τὴν ὁποίαν πολλὰ εὐφυῶς ὁ Κ. Πρόεδρος παρετήρησε, διότι τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ **1** καὶ **2** ἄρθρου καθιεροῖ τὰς γενικὰς βάσεις τοῦ νόμου περὶ τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, καὶ ἐπομένως ἡ ἐκ τούτων τῶν θεμελιωδῶν τοῦ νόμου διατάξεων προκύπτουσα ἀρχὴ εἶναι ἡ γενικὴ περὶ τοῦ νόμου τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν, καὶ ὄχι ἡ περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, ἥτις ἀφορᾷ τροποποίησίν τινα τῶν καθέκαστα· ὅτι καὶ ὁ νόμος οὗτος καὶ οἱ λοιποὶ, δι' ὧν ἐπιβάλλεται ὅπως δήποτε φόρος τις, πρέπει νὰ εἰσαχθῶσι καὶ ψηφισθῶσιν ἀπὸ τὰς Βουλὰς κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων **52** καὶ **103** τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπομένως σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον εἰσήγαγεν εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Βουλῆς ὄχι μόνον τὴν τροποποίησιν περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸν νόμον· ὅτι καθῆκον διὰ τοῦτο τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ τὸν νόμον τοῦτον, καὶ ἐπομένως ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς νὰ περιστραφῇ πρέπει ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ νόμου.

Ἐνταῦθα τῇ προτάσει τινὸς ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως διὰ τὴν αὔριον, καὶ τῇ πρὸς τοῦτο ἐγ-

κρίσει τῆς Βουλῆς, διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν **2** ὥραν **M. M.**

Ὁ Πρόεδρος

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἐν ἀδείᾳ Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς — Μ. Χατζῆ Μελέτης, Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 30 Ἀπριλίου

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἐννέα, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος τεσσάρων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τοὺς ἐν ἀδείᾳ δύο Γραμματεῖς τῆς Βουλῆς ἀνεπλήρωσεν ὁ νεώτερος τῶν Βουλευτῶν.

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Δ. Λ. Ζώτου, Δ. Κουμανιώτου καὶ Γ. Νοταρᾶ περὶ παρατάσεως ἀδείας ἀπουσίας, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς παράτασις δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἀδείας. Ἐνεκρίθη δὲ πρὸς τούτοις νὰ χορηγηθῇ καὶ δεκαὲξ ἡμερῶν ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Μεσολογγίου, ἀναγκαζόμενον νὰ μεταβῇ ἐκεῖ λόγῳ ἀσθενείας τῶν οἰκείων του.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ **1846**.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν, προσαδέχεται τὸ αὐτὸ τῆς περυσινῆς φορολογίας σύστημα, καὶ συμφωνεῖ καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς μικρῶν τινων διαφορῶν, μὲ τὸν περυσινὸν Νόμον.

Τὸ σύστημα τοῦτο, τῆς ἀπ' εὐθείας τουτέστιν εἰσπράξεως, βεβαίως εἶναι τὸ προτιμώτερον, καθὸ συμφερώτερον διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οὐδὲ εἶναι εὔκολον νὰ εἰσαχθῇ ἄλλο, ἤτοι τὸ διανεμητικὸν, διά τινα ἀκόμη ἔτη, καθόσον δὲν ὑπάρχουσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο στοιχεῖα, καὶ τὰ ἄλλα προπαρασκευαστικὰ μέσα, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου συστήματος· ὁ μόνος λόγος ἢ τὸ κυρίως ἐλάττωμα τοῦ συστήματος τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως εἶναι αἱ καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι μὲν ἀδύνατον ἐντελῶς νὰ ἐκλείψωσι, καθόσον εἰς πλῆθυν προσώπων, ὅσα λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως, οὐδέποτε νὰ ἐπιτύχῃ τις δύναται εἰς ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς τιμιότητος, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον δὲν ἦσαν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπὸ τῶν καταχρήσεων αὐτῶν ἐξησφαλισμένοι, μολονότι καὶ ὀλίγον ἕκαστος εἶχε προσωπικὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ συνεργάζετο εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν· δύνανται ὅμως νὰ περιορίζωνται ὄχι διὰ μόνου ἑνὸς μέτρου ἐπιτηρήσεως καταλλήλου κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ καταλλήλου ἐκλογῆς τῶν διευθυνόντων τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως προσώπων.

Μεταβαίνουσα δὲ ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὰ καθέκαστα, ἐπιφέρει τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις καὶ προπολογίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25.

Ἡ ἀτέλεια τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ στοιχ. Η. ἀναφερομένων προϊόντων περιωρίσθη ἐμέτρος εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον· καθόσον ὅμως παρετηρήθη ὅτι εἰς δύο μόνον περιστάσεις πρέπει νὰ γίνηται τοῦτο, ἤτοι 1) διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς γεωργικῆς τάξεως, καὶ 2) διὰ τὴν ἐμψύχωσιν τῆς καλλιεργείας προϊόντων τινῶν, ἡ παραγωγὴ τῶν ὁποίων δύναται νὰ χορηγήσῃ κοινὴν ὠφέλειαν, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου οὔτε ἴσχ, οὔτε κοινὴ ὠφέλεια εἰς ἅπαντας τοὺς γεωργοὺς ἀπονέμεται, διότι τὰ ἐξαιρούμενα ἀπὸ τὸν §. Η'. προϊόντα, δὲν καλλιεργοῦνται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, οὔτε ἀπολύτως θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ἐμψύχωσις τῆς καλλιεργείας των· ἐπομένως διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ ὑπαχθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν φορολογίαν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προϊόντα, ἐκτὸς μόνον τῶν πρὸς ὄρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν τοῦ ἰδιοκτήτου χρῆσιν, ἀνὰ 50 ὀκάδ. δι' ἕκαστον, καὶ τοῦτο διότι ἡ φορολογία τούτων καθίστατο

δύσκολος καὶ πρόξενος ἐξόδων εἰς τὸ δημόσιον· κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων ὁ §. Η. ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ἰδιοκτήτου χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς ὄρῶσιν χρησίμων. »

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας τὸ δεκατημόριον τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρεδέχθη τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, εἰς δὲ τὴν συζήτησιν θέλουσιν ἐκτεθῇ καὶ οἱ ὑπὲρ, καὶ οἱ κατὰ λόγοι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9.

Ἡ ἐπενεχθεῖσα τροπολογία εἰς τὴν φορολογίαν τῶν πρωΐμως συλλεγομένων ὀψίμων καρπῶν, ὑπαχθέντων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς ἐκτίμησιν, δὲν θεωρεῖται οὔτε διὰ τὸ δημόσιον, οὔτε διὰ τοὺς φορολογουμένους δικαία καὶ συμφέρουσα. Τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ προσδιορίζῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν, εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐφαρμοστέον εἰς ἐκεῖνα τὰ προϊόντα, ὅσων ἡ κατ' ἄλλον ἀκριβέστερον τρόπον φορολογία εἶναι ἀδύνατος καὶ δυσεφάρμοστος· ἐντεῦθεν ὑπάχθησαν εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν φορολογίαν οἱ ὀψίμως μόνον συλλεγόμενοι ὄψιμοι καρποί, καθόσον οὗτοι διὰ τὸν χειμῶνα οὔτε νὰ κοπανισθῶσιν ἀμέσως δύνανται, οὔτε εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ μεταφερθῶσιν· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ἤτοι ἐπὶ τῶν πρωΐμως συλλεγομένων, τοιαῦται δὲν παρίστανται δυσκολίαι, διότι οὗτοι κοπανίζονται καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς τὰ ἀλῶνια· εἰς μόνην δὲ τὴν περίστασιν, ὅπου οἱ τῆς προκειμένης κατηγορίας καρποὶ συνίστανται εἰς μικρὰν ποσότητα, τὸ δὲ δημόσιον θέλει εἶσθαι ἠναγκασμένον νὰ διατηρῇ ἐπιστάτας, εἰς αὐτὴν λέγω τὴν περίστασιν εἶναι κατ' ἀνάγκην προτιμωτέρα ἡ δι' ἐκτιμήσεως φορολογία πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐξόδων τοῦ δημοσίου· διὰ νὰ θεραπευθῇ δὲ καὶ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἔπαρχον, οἰκονομικὸν ἔφορον, καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ἵνα ἐπιτρέψωσι διὰ πράξεώς των ἀρκούντως αἰτιολογημένης τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν εἰς τὰ ὡς εἴρηται μέρη. Κατὰ συνέπειαν δὲ τῶν ἀνωτέρω τὸ ἄρθρον 9 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.

« Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρωΐμων καρπῶν, ἤτοι τοῦ σίτου τῆς κριθῆς, τοῦ σιγιγοῦ, τοῦ διμηνίου, (μαρτιάτικου), τῆς σύκαλης (βρύζης,) τῆς βρώμης, τῶν ὀσπρίων κτλ. πρὸς δὲ καὶ τῶν προΐμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου, καὶ καλαμποκίου, ἤτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ· τῶν δὲ ὀψίμως συλλεγ-

μένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμβοκίου, ἤτοι τῶν μὴ κοπαϊζομένων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, κυμίνου, γλυκανίσου, φασουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν εἰς ὀκάδας προσδιοριζομένων. Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμβόκων εἰς τοὺς δήμους, ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφερομένη ποσότης εἶναι μικρὰ ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως· ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη ἀπόκειται εἰς τὸν ἀριόδιον ἔπαρχον οἰκονομικὸν ἔφορον, καὶ δήμαρχον, οἱ ὁποῖοι διὰ πράξεώς των ἀρκούντως αἰτιολογημένης θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13.

Παρατηρήσασα ἡ ἐπιτροπή Σας, ὅτι εἰς τινα μέρη τοῦ Κράτους ὑπάρχουσιν ἄμπελοι ἀποφέρουσαι εἰσόδημα καὶ μέχρι πεντήκοντα δραγμῶν ἀξίας κατὰ στρέμμα, καὶ πολλαὶ καὶ ἐπέκειναι τῆς ποσότητος ταύτης, θεωρήσασα ἐκ τούτου ὅτι αἱ πέντε τάξεις, εἰς ἃς κατὰ τὸ Νομοσχέδιον θέλουν ὑπαχθῆ ὅλαι αἱ ἄμπελοι, δὲν εἶναι ἀνάλογοι διὰ νὰ προλάβωσι τὰς δυναμένας νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ δημόσιον ζημίας, ἐξέτεινεν αὐτὰς εἰς ἓξ τάξεις, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπήνεγκε τὰς ἐξῆς τροπολογίας ἐπὶ τῶν § ά. καὶ ϛ'. τοῦ ἄρθρου 14.

« Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα Βασιλικὸν ὡς ἑξῆς.

Τῶν τῆς ά. ποιότητος ἀμπέλων δραχ.				5
Τῶν τῆς β'.	»	»	»	4
Τῶν τῆς γ'.	»	»	»	3
Τῶν τῆς δ'.	»	»	»	2
Τῶν τῆς ε'.	»	»	»	1
Τῶν τῆς ϛ'.	»	»	»	—50/00·

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι ά. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει τὰς δραχ. 50 κατὰ στρέμμα.

β'.	ποιότητος	40
γ'.	»	30
δ'.	»	20
ε'.	»	10
ϛ'.	»	5 »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15.

Ὁ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου παραδεχόμενος τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν περιβολίων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου

ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844, καὶ 1845 ἐκτιμήσεων, δύναται νὰ κατασταθῇ ποῦ μὲν εἰς τοὺς φορολογουμένους ἐπιζήμιος, ποῦ δὲ εἰς τὸ δημόσιον, καθόσον πολλὰ περιβόλια εἶναι πιθανὸν νὰ μὴν ἐκαλλιεργήθησαν δεόντως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἢ νὰ ἔπαθον ὡς ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν περιστάσεων, ὥστε τὸ δημόσιον ζημιοῦται λαμβάνον ὡς βάσιν τὴν φορολογίαν αὐτῶν, ἢ κατ' ἐκεῖνα μὲν νὰ ἐκαλλιεργήθησαν, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς νὰ ἠμελήθησαν, ἢ νὰ ἔπαθον φθορὰν, ὅτε ζημιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται· διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκει καταλληλότερον τὸν ἐν χρήσει τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς βάσιν τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον θὰ φορολογηθῇ· κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου ἐπήνεγκε τὰς ἑξῆς τροπολογίας·

« Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν » τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένων προϊόντων, περιβολίων, λαχανο- » κήπων, μποστανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κ. τ. λ. » ἐκτιμᾶται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς » ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος, καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, » συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόν- » των, καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους » προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τοσον τὸ » δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπι- » καρπίας.

» Εἰς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκ- » τιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος » χωραφίου, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς » συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐξαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἐπο- » μένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, » θέλει ἀποδίδοσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης » τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουσιν ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ δι' ἑ- » κάστην ποιότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ » διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ Ἀρχὴ, καὶ ἡ δημοτικὴ ἑκάστου » δήμου, συνταξομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκ- » τελεστόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16.

Ὁ ἐπιβληθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος εἰς λεπτὰ 8, αὐξηθέντος κατὰ ἓν λεπτὸν τοῦ περυσινοῦ, εἶναι, καθ' ἃ καὶ πέρυσι πνρετρ ρήθη καὶ παρεδέχθη, δυσανάλογος, καθότι λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς φύρας, εἰς ἣν ὑπόκειται, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκθλίψεως

καὶ τῆς ἐνσπορταμιεύσεως, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσεται ἤδη τὸ δημόσιον διὰ τῆς εἰς χρήματα τοῦ φόρου πληρωμῆς, τὸ ἔλαιον τοῦ ὁποίου ἡ καλλιέργεια χρήζει τῆς μεγαλειτέρας ἐμψυχώσεως, ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἀνώτερον τῶν ἄλλων προϊόντων· ὅθεν ἡ ἐπιτροπή σας ἐθεώρησε δίκαιον νὰ περιορισθῇ ὁ φόρος ὡς καὶ πέρυσιν εἰς τὰ λεπτὰ 7 τὴν ὀκάν· κατὰ συνέπειαν δὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ μένει ὅπως καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον, μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου εἰς λεπτὰ 7 ἀντὶ τῶν 8.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις εἶναι ἐναντία τῆς πέρυσι παραδεχθείσης, ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος πρὶν ἐπ. ἀποκοπῇ καὶ προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ αὐτῆς.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήμονας ἐπιζήμιον, καθόσον ἐνῷ ἀφαιρεῖ τὴν ὑπάρχουσαν μέχρι τοῦδε εὐκολίαν, τῆς ὁποίας τὰ ὀφέλη συμμερίζονται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, δὲν παραβλάπτει παντάπασι καὶ τὰ συμφέροντα τούτων, διότι ἡ τιμή, καὶ μετὰ ταῦτα ἂν προσδιορισθῇ, δὲν ἐξάγεται ἐκ τούτου ὅτι θέλει εἶσθαι ἐλάσσων· ἑπομένως τὸ δημόσιον καὶ οἱ ἰδιοκτήμονες, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπόκειται ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς, δύνανται νὰ ἐπισπεύσωσι τοῦτο καὶ ταχύτερον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε ν' ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη, καὶ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὴν ἑξῆς· « ἐὰν πρὸ » τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο- » νομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος θε- » λήσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν » ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιογρέου » ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ » τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας » ἀρχῆς. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29.

Ὑπήχθησαν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐγκτητικοῦ φόρου καὶ τὰ βαλανίδια τῆς Τριφυλλίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικαρπία ἐνοικιάζετο κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη· ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβιβάσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ συμφέρον τῶν συλλεγόντων τοὺς καρποὺς αὐτούς μὲ ἐκεῖνο τοῦ δημοσίου, παρεδέχθη μὲν νὰ φορολογῶνται καὶ ταῦτα εἰς τὰ τελωνεῖα, ἐπηύξησεν ὅμως τὸν φόρον, ἀντὶ δραχμῶν δύο εἰς τρεῖς, καὶ οὕτως ἐτροποποιήθη ὁ § β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, προστεθέντος καὶ δ'. ὡς ἑξῆς·

« β') Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἔγγειος φόρος	Δραχ.	1,50
Τελωνιακὸν δικαίωμα	»	60
γ') Διὰ τὴν Τριφυλίαν καὶ Μεσσηνίαν ἔγγειος φόρος καὶ ἐπικαρπίας . . .	»	3
Τελωνιακὸν δικαίωμα	»	60
δ') Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος . . .	»	2 »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 32.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὁρμώμενον ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ὅσους καὶ πέρυσιν ἐξέθηκεν, ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῆς μεταξης, ἤτοι τὴν ἐμφύχωσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένης, ὡς πρόξενον διπλοῦ εἰς τὸν τρόπον ὀφέλους, καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων εἰς τὰ τελωνεῖα ὡς ἐκ τῆς διακρίσεως τῆς μεταξης, ὑπέβαλε ταύτην εἰς τὴν αὐτὴν φορολογίαν. Καθόσον ὅμως, ὡς καὶ πέρυσι παρετηρήθη, εἶναι δύσκολον, διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν ἀδύνατον, νὰ κλωσθῇ ἅπασα κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον, ὥστε ἡ κατὰ τὸν ἐγχώριον κλωθομένη ἐπιβαρύνεται μὲ περιστότερον φόρον, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ διαιρέσῃ αὐτὴν εἰς τρεῖς τάξεις· ἤτοι, τὴν κατὰ τὸν ἰταλικὸν κλωθομένην εἰς δραχ. 3, 50/00· τὴν κατὰ τὸν ἐγχώριον, ἤτοι τὴν ψιλὴν λεγομένην *σκεπίτικον*, τὴν τοῦ Πύργου καὶ ἄλλων ὁμοίων, εἰς δραχμὰς 3, καὶ τὴν χονδρὴν, ἤτοι τὴν λεγομένην *ἐμπρησῆμι* κ.λ.π. εἰς δραχμὰς 2. Ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε λίαν ἀναγκαῖον πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐπιτοπίου βιομηχανίας, νὰ διατηρηθῇ καὶ ἡ εἰς τὸν περυσινὸν νόμον ὑπάρχουσα ἀπαγορευτικὴ διάταξις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κουκουλίων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὡς ἑξῆς.

« Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξης εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκάδος ἐκ δραμίων 400.

ἀ. Ἐπὶ τῆς ψιλῆς, κλωθομένης κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον εἰς δραχμὰς	3.50
β'. Ἐπὶ τῇ ψιλῆς κλωθομένης κατὰ τὸν ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον, οἷον τῆς λεγομένης *σκεπήτικον*, τῆς τοῦ Πύργου καὶ ἄλλων ὁμοίων δραχ.	3.
γ'. Ἐπὶ τῆς χονδρῆς, ἤτοι τῆς λεγομένης *ἐμπρησῆμι* καὶ τῆς ταύτης ὁμοίας δραχ.	2.

» Τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον

τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω διὰ τὸν ἔγγειον φόρον κανονισθείσης τιμῆς πρὸς 6 0/0.

» Ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀπαγορεύεται· ὁ μετακομιζων μετάξην ἀπὸ μιᾶς ἐπαρχίας εἰς ἄλλην ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν ὅταν ὁ τόπος ἔνθα μεταφέρεται εἶναι παράλιος· εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν εἶναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν. »

Τὰς ἐπενεχθείσας ὡς ἀνωτέρω τροποποιήσεις συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ψήφισιν τῇ; Βουλῇ; ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεις καλῶς ἐχούσας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς
Ν. Κορφιωτάκης.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ Προέδρου τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθείσας ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει παρατηρήσεις ὅτι εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὡς αὐτοτελοῦς Νόμου περὶ τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, ἀδιαφόρου ὄντος ἐὰν δι' αὐτοῦ ὁ ὑπάρχων τροπολογῆται, μεταβάλληται, κατὰ πόσον καὶ τὰ λοιπὰ, ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς πρέπει νὰ περιστραφῇ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Νόμου, καὶ οὐχὶ ἐπὶ μόνης τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, ἤρξατο καὶ πάλιν ἀμφισβήτησις περὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως.

Κατὰ τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τάξεως τῆς συζητήσεως ἐξέθηκαν ὅτι οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει παρέστησαν τὴν ἀνάγκην τῆς συζητήσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ὡς αὐτοτελοῦς νόμου, δὲν δικαιολογοῦσι τὴν προτεινομένην τάξιν τῆς συζητήσεως, α) διότι τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 52 καὶ 103 τοῦ Συντάγματος ἐξεπληρώθη διὰ τῆς ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων ἐν τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ ψηφίσεως τῶν φορολογικῶν Νόμων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καὶ β') διότι τὸ ὑπουργεῖον, ἂν καὶ κατὰ λάθος εἰσήγαγεν ὁλόκληρον τὸν νόμον, συγχωνεῦσαν εἰς τὴν περὶ

τροπολογίας πρότασιν ὁλόκληρον τὸν ὑπάρχοντα νόμον, σκοπὸν κυρίως δὲν εἶχεν εἰμὴ τὴν περὶ προσθήκης τῶν πέντε πόλεων τροπολογίαν, καὶ τοῦτο ἐξάγεται προδήλως ἐκ τῆς αἰτιολογικῆς τοῦ ὑπουργείου ἐκθέσεως, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ ὁλοκλήρου τοῦ Νόμου ἐγένετο πρὸς πληροφορίαν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν κατάληψιν τῆς τροπολογίας· ὁ τρόπος οὗτος τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Βουλὰς τῶν τροπολογιῶν Νόμου γίνεται καὶ εἰς Γαλλίαν, ὅπου τὸ ὑπουργεῖον ἔφερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων τὰς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ἐπενεχθείσας τροπολογίας Νόμων, εἰσάγει πρὸς πληροφορίαν τῶν Πατρικίων ὄχι μόνον τὴν τροπολογίαν, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸν Νόμον· ἡ Νομοθετικὴ δ' αὕτη τάξις παρεδέχθη καὶ παρ' ἡμῖν. Διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ὀρθῶς κρίνουσα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν μόνην τὴν περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων τροπολογίαν καὶ οὐχὶ ὁλόκληρον τὸν νόμον· ὅτι μ' ὅλα ταῦτα ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ὁλοκλήρου τοῦ νόμου, τοῦτο δὲ ἐξήρτηται ἐκ τῆς ὁμολογίας, τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δύναται νὰ κάμῃ περὶ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐναντίον τῆς ῥητῆς ἐκφράσεως τῆς ἐκθέσεώς του ὁμολογήσῃ ὅτι εἰσήγαγε τὸν ὁμοσχέδιον τοῦτο ὡς αὐτοτελῆ νόμον περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν, τότε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, νὰ παραπέμψῃ ἐκ νέου εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ λάβῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψιν ὡς αὐτοτελῆ νόμον καὶ ὄχι ὡς τροπολογίαν.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησαν ὅτι περιττὴ καὶ ὅλως ἀδιάφορος ἡ ὁμολογία τοῦ Ὑπουργοῦ, διότι ἀφοῦ ἅπαξ εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν αὐτὸ, καὶ νὰ συμμορφωθῇ ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ· ὅτι ὡς εἷς ἐκ τῶν ἐναντία μάλιστα φρονούντων εἶπεν, ἡ ἀρχὴ ἑκάστου νομοσχεδίου συνίσταται εἰς τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ νόμου. Τοῦτον δὲ τὸν ἀληθῆ κανόνα ἐφαρμόζοντες καὶ ὡς πρὸς τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον εὑρίσκομεν ὅτι τοῦτο δὲν συνίσταται εἰς μόνην τὴν περὶ προσθήκης τῶν πέντε πόλεων τροποποίησιν, ἀλλὰ περιλαμβάνει ὡς αὐτοτελὴς νόμος. ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καὶ 2, τὰς θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, καὶ ἐπομένως καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νόμου τούτου πρέπει νὰ ἦναι τὸ ἐξαγόμενον τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τούτων· ὅτι ὑπάρχει μὲν νόμος περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν, ὅστις πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐν τούτοις τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο δὲν εἰσήχθη

ὡς τροπολογα διατάξεώς τινος ἐκείνου τοῦ Νόμου, ἀλλ' ὡς αὐτοτελὴς Νόμος, εἰς ὃν συνεχωνεύθη ὁ ὑπάρχων Νόμος καὶ ἡ τροπολογία, τοῦτο δὲ γίνεται καταφανέστερον καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου, καθ' ὃ κυρωθέντος τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ ὑπάρχων Νόμος περὶ τῶν σιτηρῶν καταργεῖται· ὅτι ἂν καὶ ὁ ὑποκείμενος φορολογικὸς Νόμος ἐκυρώθη καὶ δύναται πάλιν νὰ κυρωθῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ὅμως ἁμάρτημα τῆς Βουλῆς νὰ μὴν ἐπιληρθῇ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τῆς συζητήσεως Νόμου φορολογικοῦ, συνταχθέντος ἐπὶ ἀπολύτου Κυβερνήσεως, καὶ εἰσαγομένου ἤδη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου· τοιαύτη ἄρνησις εἶναι ἐγκατάλειψις τῆς ἐκπληρώσεως συνταγματικῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων· ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ Νομοσχέδιον ὡς αὐτοτελὴ Νόμον περὶ τῶν σιτηρῶν, διότι, ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεως φαίνεται. αὕτη ἐξετάζει τὰς οὐσιώδεις καὶ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ, κατηγοροῦσα αὐτὸν ὡς προστατευτικὸν καὶ ἀντικρούοντα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο τακτικῶς εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ὡς καὶ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τοῦ Νομολογίας καὶ παρ' ἄλλοις Συνταγματικοῖς ἔθνεσιν ἀποδεικνύεται, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι παράδοξος, ἀλλα συνήθης καὶ τακτικὸς ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς του. Καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου ἀναφέρεται ῥητῶς ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἰσήχθη ἕνεκα τῆς ἀνάγκης τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου· περὶ δὲ τῆς τάξεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς συζητήσεως ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὄχι εἰς τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐπανέλαβον κατὰ τῆς προτάσεως περὶ συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου ὡς αὐτοτελοῦς Νόμου περὶ τῶν σιτηρῶν, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ἔγεινε μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ προστεθῶσιν αἱ πέντε πόλεις, καὶ ἐπομένως εἰσήχθη ὡς τροπολογία τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου, ὅστις, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ τύχη τοῦ εἰσαχθέντος, μένει ἐν ἰσχύϊ· ὅτι τοῦτο ἠκολούθησε καὶ ἡ ἐπιτροπή· ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ἡ ὑποχρέωσις δὲν ὑπῆρχε τῆς εἰσαγωγῆς ὁλοκλήρου τοῦ Νόμου, κυρωθέντος πέρυσι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἂν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἄνευ λόγου παραδεχθῶμεν, τότε ἀντιφάσκομεν πρὸς τὰ πράγματά μας καὶ πρὸς τὸ Κυβερνητικόν μας σύστημα, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἠκολουθήσαμεν· ἐὰν δ' οὕτως δὲν σκεφθῶμεν τότε τὸ πᾶν ἀντιστρέφεται καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ζητήσῃ λόγον ἀπὸ

τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὰς παρανόμους εἰσπράξεις τοσούτων φόρων, μὴ ψηφισθέντων ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀντεῖπον καὶ πάλιν εἰς τοῦτα ὅτι τὸ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον ἀποτελεῖ αὐτοτελῆ Νόμον περὶ τῶν σιτηρῶν, καὶ τοῦτο ἐμφαίνεται κυρίως ἐκ τοῦ ἄρθρ. 6 καθ' ὃ, ὅταν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο κυρωθῇ ἀντικαθιστᾷ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, ὅστις ἀκυροῦται· ἐὰν δὲ τὸ Νομοσχέδιον ὅπως εἰσήχθη, ἀπορριφθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, τότε μένει μὲν ἐν ἰσχύϊ ὁ ὑπάρχων Νόμος, ἀλλ' εἶναι ἠθικῶς προσβεβλημένος παρ' ἑνὸς τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ δυσκόλως τότε ἡ Κυβέρνησις θέλει εἰσπράξει φόρον ἀρνηθέντα ἀπὸ τὴν Βουλήν· ὅτι ὁ Ὑπουργὸς συνταγματικώτατα φερόμενος εἰσήγαγεν ὁλόκληρον τὸν Νόμον τοῦτον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος (ἄρθρ. 52 καὶ 103), ἡ δὲ Βουλὴ ἀρνουμένη τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου τούτου ὁλοκλήρου καὶ περιοριζομένη εἰς μόνην τὴν τροπολογίαν ἀρνεῖται τὴν ἐκπλήρωσιν Συνταγματικῶν ὅρων, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ὑπουργὸς τὴν ἔφερεν· ὅτι αἱ εἰσαγόμεναι εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων εἰς Γαλλίαν τροπολογίαι συνοδεύονται μὲν μ' ὁλόκληρον τὸν Νόμον, ἀλλ' ἐντεύτοις ἡ συζήτησις περιορίζεται εἰς τὴν τροπολογίαν, διότι ἐκεῖ πρόκειται περὶ τροπολογίας Νόμου, ψηφισθέντος ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, ἀλλ' οἱ πρὸ τῆς Συνταγματικῆς μεταπολιτεύσεως εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναθεωρηθῶσιν ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα.

Ἡ περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις εἶναι περιττὴ, ἐπρόσθεσεν ἄλλος, καὶ ματαία, διότι δὲν ἦτον ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως, ὁποῖον τὸ πνεῦμα τῶν ῥηθεισῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, καὶ δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ῥηθῇ εἰς ὁριστικήν τινα λύσιν αὐτοῦ· ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦ αἱ ἡ τύχη τῶν εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου ὁ ὑπάρχων νόμος δὲν προσβάλλεται, ὁ δὲ προτεινόμενος λόγος τῶν ἄρθ. 52 καὶ 103 τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ὀρθὸς, διότι τότε ἐμπίπτομεν εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν σύστημα τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων· ὅτι οἱ φορολογικοὶ νόμοι ἐκυρώθησαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπομένως Συνταγματικώτατα οἱ φόροι εἰσεπράχθησαν. Τοῦτο μάλιστα ἠκολούθησε καὶ εἰς Γαλλίαν, ὅπου εἰσέτι εἰσπράττονται τοιοῦτοι φόροι ἐπιβαλλόμενοι ἀπὸ νόμους, ἐκδοθέντας πρὸ τῆς Συνταγματικῆς μεταπολιτεύσεως· ὅτι ὁ ὑπάρχων νόμος μένει ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἂν τὸ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον ἀπορριφθῇ· διότι νόμος τις δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ, εἰμὴ διὰ ῥητῆς διατάξεως νόμου καὶ παρὰ τῶν τριῶν Νομοθετικῶν σωμάτων ψηφισθέντος· ὥστε

ὁ λόγος δὲν πρόκειται εἰμὴ μόνον περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων· ἑπομένως οἱ ψηφοροῦντες περὶ τῆς ἀρχῆς ἀδιάφοραν εἶναι τί κατὰ νοῦν ἔχουσιν, ἂν δηλαδὴ τὸ σύνολον ἢ μόνην τὴν τροπολογίαν καὶ δύνανται ἀδιαφόρως νὰ ψηφοφορήσωσιν.

Ἀπορανθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη ἐκ τῆς γενομένης σζητήσεως, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ὅτι δύο ἐκ ταύτης προκύπτουσι γνῶμαι· οἱ μὲν θέλουσι νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου ὡς αὐτοτελοῦς νόμου περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν, οἱ δὲ ἐπὶ μόνης τῆς τροπολογίας. Ἔθεσε δὲ εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα « ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν πρώτην γνώμην ἢ ὄχι; » γενομένης δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίας, κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Βείκου καὶ Γ. Φεγγαρᾶ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Νομοσχεδίου ὡς αὐτοτελοῦς νόμου περὶ σιτηρῶν διὰ ψήφων 45 πρὸς 30, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφοφορήσῃ ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅλου Νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.	Σ. Βλάχος	O.
Δ. Ὀρεινὸς	N.	Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	N.	Α. Γεωργαντᾶς	N.
Ν. Μαυρομμάτης	O.	Α. Δαπουσιάδης	N.
Ζ. Ι. Βαλβῆς	N.	Τζανετ. Γρηγοράκης	N.
Γ. Γουλιμῆς	N.	Δ. Τζιγκουράκος	ἠρνήθη ψῆφον
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κονδύλης	
Μ. Α. Καΐρης		Κ. Φασίτζας	N.
Δ. Τζόκρης		Κ. Χαραμῆς	N.
Α. Σ. Δανόπουλος		Ι. Κρανίδης	N.
Ι. Βλάσσης		Ι. Γιολδάσης	N.
Ι. Κωλέττης		Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς	O.	Νίκος Θίου	O.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Α. Γουζούασης	ἠρνήθη ψῆφον

Α. Βιλαέτης	O.	Ῥ. Παλαμίδης	N.
Α. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Β. Δημητρακόπουλος	
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	
Ι. Κλίμακας	N.	Π. Καλαμαριώτης	
Σιλβεστρος Στεφανάκης	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Ν. Δελέντας	O.	Νικήτ. Σταματελόπ.	N.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	O.	Ι. Φαρμάκης	
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βείκος	N.
Γ. Γουναρόπουλος	N.	Μ. Ἰατρὸς	N.
Β. Καραγιάννης	N.	Ἰω. Εὐσταθίου	N.
Ι. Ζάρκος	N.	Φ. Κ. Μαῦρος	O.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	O.
Ἀθ.Ν. Πετμεζᾶς	N.	Σ. Μπαρότζης	O.
Ν. Ἀνδρίκου	N.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἠλ. Παπαδαῖος.	N.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	N.	Δ. Πικουλάκης	O.
Π. Ι. Κυριακὸς	N.	Χ. Καπετανάκης	N.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	N.
Α. Νοταρᾶς		Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	O.	Α. Καλαμογδάρτης	O.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.	Δ. Κομανιώτης	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.	Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	N.	Α. Μαρκόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ	Παππακώστ. Τζαμάλας	N.
Σ. Πάγκαλος	O.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Κ. Θ. Καλοκοτρώνης	O.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Κ. Δελιγιάννης	ἀπὼν	Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	N.	Κ. Ἀντωνιάδης	
Ν. Κορφιωτάκης	N.	Κ. Προβιλέγιος	O.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν	Ι. Π. Ταταράκης	O.
Π. Βαρβιτζιώτης	N.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	O.
Γ. Φεγγαρᾶς	O.	Διομήδη Κυριακοῦ	O.
Γ. Δερνιτσιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Καλέργης	O.
Κ. Τ. Σαντᾶς		Σταμάτιος Δάρρας	O.
Μελέτης Χ. Μελέτη		Ἀμβ. Σκαραμαγκᾶς	O.
Π. Βάρβογλης		Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ

Α. Παππατζώρης	Ν.	Ι. Χαντζίσκος	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Ί. Τομαρᾶς	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ο.	Ν. Κριεζώτης	»
Δ. Δρόσος	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	»
Εὐσ Μ. Παρίσης	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	»
Γ. Δοκός	Ο.	Κ. Κανάρης	
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Σταματάρας	Ο.

Μετὰ ταῦτα ἐψηφοφορήθη καὶ ἡ παραδοχὴ ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδ.ου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Π. Δαρειώτου καὶ Γ. Γριζάνου· μετὰ δὲ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 57 πρὸς 17· κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν; ναί, ἢ ὄχι. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Δ. Λαπουσιάδης	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Κ. Φασίτσας	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Κ. Χαραμῆς	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Ι. Κρανίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης		Ι. Γιολδάσης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζάκρης		Νῖκος Θέου	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος		Α. Γουζούασης	Ν.
Ι. Ν. Βλάσσης		Δ. Βιλαέτης	Ν.
Ι. Κωλέττης		Δ. Κρεστενίτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς	Ο.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Καλιφρονᾶς	Ν.	Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	ἠρνήθη ψῆφον	Ι. Κλίμακας	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν	Σιλβέστρος Στερνάκης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Δελέντας	Ν.
Δ. Γεωργαντᾶς	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ

Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ι. Φαρμάκης	»
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ο.
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἠλ. Παπαδαῖος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαριφόπουλος	Ο.
Α. Νοταρᾶς	»	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	
Εὐσέβιος Οἰκονομόπουλ.	ἐνάδεια	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Δ. Καμμενιώτης	»
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ	Μαππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Κ. Δεληγιάννης	ἀπὼν	Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	»
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν	Ι. Π. Ταταράκης	Ο.
Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Γ. Δερνιτσιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Καλλέργης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	»	Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	»	Ἀμβρ. Σαραμαγκᾶς	Ο.
Π. Βάρβογλης	»	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.	Α. Παππατζώρτς	Ν.
Γ. Ῥιζελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	»	Ἰω. Τομαρᾶς	Ν.
Π Παππαπζώνης	»	Α. Κιζάνης	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	»	Δ. Δρόσος	Ο.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Ε. Μ. Παρίσης	Ο.
Νικ. Σταματελόπ.	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ο.
Α. Σακελλαριάδης	ἐνάδεια	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ

Ι. Χατζίσκος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	»
Γ. Γριζάνης	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	»
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Κανάρης	
Ν. Κριεζώτης	»	Γ. Δ. Σταματάρας	Ο.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου· μηδενὸς δ' ἀντειποντος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ ὡς ἀνεγνώσθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης παρεδέχθη αὐτό, ἔχον οὕτως.

» Ἄρθρ. 1. Οἱ ξένοι δημητριακοὶ καρποί, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸ κράτος πρὸς κατανάλωσιν, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα. »

Ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς κλίμακος, εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, ἀντὶ τοῦ παραδεχομένου παρ' αὐτῆς φόρου τῶν 50 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ, καθ' ἣν περίπτωσιν τοῦτο τιμᾶται δραχμὰς ἕξ, νὰ ἐκπεσθῇ μὲν οὗτος εἰς λεπτὰ 25, νὰ φυλαχθῇ δ' ἡ αὐτὴ ἀναλογία τῆς αὐξήσεως καθ' ὅλους τοὺς ἑπομένους βαθμοὺς τῆς κλίμακος.

Ὑποστηριξάντων δὲ καὶ ἄλλων Βουλευτῶν τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἄλλος Βουλευτὴς ἀντικρούων αὐτὴν παρετήρησεν, ὅτι οὐδόλως δικαία καὶ εὔλογος ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις φαίνεται διὰ δύο λόγους· καὶ διότι ἀ), ἀνατρέχοντες εἰς τὸν παρελθόντα νόμον, εὑρίσκομεν, ὅτι ὁ φόρος τῶν 50 λεπτῶν ἐθεωρήθη παρ' αὐτοῦ ὡς ὁ μετριώτερος, καὶ ὡς τοιοῦτος καὶ παρ' ἄλλων ἀνεγνωρίσθη· καὶ β') διότι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως προσβάλλεται ὅ,τε ὑπάρχων νόμος, καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Βουλὴ θέλει κατακριθῇ, ὡς δεικνύουσα ὀλιγωτέραν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, παρ' ὅσην ὁ ἐπὶ ἀπολύτου κυβερνήσεως συνταχθεὶς νόμος ἔδειξε· τελευτῶν ἐπρότεινε διὰ τὰ ἀνωτέρω τὴν ἀπόρριψιν τῆς προταθείσης ἐλατώσεως.

Κατὰ τούτου καὶ ὑπὲρ τῆς προταθείσης ἐλαττώσεως ἄλλος ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς. Δὲν εἶναι ἀληθὲς, εἶπεν, ὅτι πάντες καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι, οὓς ἐπεβάρυνεν ἰδίως ὁ παρελθὼν νόμος, ἀνεγνώρισαν, καὶ ὡς δικαίας καὶ ὠφελίμους τὰς διατάξεις του παρεδέχθησαν· διότι, ἂν καὶ πάντες παραδέχωνται καὶ ἐπιθυμῶσι τὴν τῆς γεωργίας ἐμψύχωσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἐπιθυμοῦσιν ὅμως νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη διὰ παντὸς ἄλλου μέσου ἢ διὰ νόμων τελω-

νιακῶν, τεινόντων διὰ τῆς ἐπιβολῆς βαρέων δασμῶν νὰ νεκρώσωσι τὸ ἐμπόριον, νὰ φυγαδεύσωσι τὸν συναγωνισμὸν, μόνον μέσον τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ τὴν καταστροφὴν πολλῶν τῆς πολιτείας μελῶν ἀπειλούντων· ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία μολονότι ἀποτελεῖ πολίτευμα ἀριστοκρατικὸν, καὶ ἡ ἰσχύς της ὅλη ἐπὶ τῆς κτηματικῆς ἐρείδεται ἰδιοκτησίας, κατιδοῦσα ὅμως τὸ σφαλερὸν τῶν προστατευτικῶν νόμων, κατήργησε σήμερον διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Πὴλ τὸν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν δασμὸν, ἐπιφωνηθεῖσα παρ' ὅλων τῆς τε Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὅσα τὰς ὠφελείας τῆς τοῦ ἐμπορίου ἐλευθερίας ἀναγνωρίζουσιν· ἐνῷ λοιπὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν ᾗ τὸ πολίτευμα ἀριστοκρατικὸν, καὶ πᾶσα προσβολὴ τῆς κτηματικῆς ἰδιοκτησίας, κλονίζει ἐκ βάθρων τὴν πολιτικήν της ὕπαρξιν ἀναγνωρίζεται τὸ προστατευτικὸν σύστημα ὡς σφαλερὸν καὶ καταργεῖται, πρέπει διὰ πλείονα λόγον νὰ καταργήσῃ τοῦτο ἡ Ἑλλὰς, καθόσον οὔτε αἱ γαῖαί της πρὸς γεωργίαν περύκασι, δενδροφυτείας μᾶλλον δεκτικαὶ οὖσαι, οὔτε ὁ λαός της γεωργικὴν ὅλως ἀποτελεῖ τάξιν, ἀλλὰ κατὰ τύχην καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων βιομηχανικῶν τεχνῶν τὴν γεωργίαν ὡς ἁπλῆν καὶ εὔκολον τέχνην ἐπιδιώκει. πρὸς δὲ τούτοις διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χειρῶν τὰ ἡμερομίσθια διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλουσιν αὐξήσει, καὶ πολλὴ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπειλεῖται ζημία· διὰ τοῦτο ἂν καὶ ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι συμφέρον εἶναι νὰ ἀνασταλῇ ἥτε πρὸς κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν τάσις τῶν Ἑλλήνων· ὅτι παραδέχεται καὶ αὐτὸς, τό γε νῦν ἔχον, τὴν τῆς γεωργίας ἐμψύχωσιν, ἀλλ' ὄχι διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ξένων σιτηρῶν, καθόσον τοῦτο εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δυσχερὲς καὶ ἐπιζήμιον ἀποβαίνει, ὅπερ καὶ ὁ τοῦ παρελθόντος νόμου νομοθέτης μὴ κατιδὼν, καὶ αὐθαιρέτως αὐτὸν ἐφαρμόσας, τὴν κατακραυγὴν καὶ ἀγανάκτησιν πάντων τῶν μὴ σιτοφόρων τόπων προὐκάλεσε, μέγαν καὶ ὑπερβολικὸν τὸν ἐπιβληθέντα τότε φόρον θεωρησάντων, καθότι ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι προὐτίθετο τὴν τῆς γεωργίας ἐμψύχωσιν, κατὰ μικρὸν καὶ οὐχὶ διὰ μιᾶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ν' ἀναβιβάσῃ τὸν φόρον ὠφειλεν· ὅ,τι ὅμως ἐγένετο ἐπὶ ἀπολύτου Κυβερνήσεως καὶ μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ ἀντίστασιν τοῦ ἁπλῆν μόνον γνώμην ἔχοντος συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ νομοθετηθῇ σήμερον, ὅτε ἔχομεν Σύνταγμα, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἐλευθέρως νομοθετοῦσιν· ἐπειδὴ δὲ, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ἕκαστον κοιλὸν σίτου εἰς τὰς παραλίους τῆς Εὐρώπης πόλεις πρὸς 5 φράγκα

πωλεῖται, ἕπεται ἀναγκαίως ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ πλείονι ἔτι τιμῇ θέλει πωλεῖσθαι· τούτου δὲ γενομένου, ἄρευκτος ἡ τῶν παραλίων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος καταστροφὴ ἐπίκειται, καὶ ταύτην ἡ Βουλὴ νὰ ἐπισπεύσῃ δὲν πρέπει, ἀλλ' ὀφείλει δικαίως ἐνεργοῦσα νὰ παραδεχθῇ μὲν ὑπὲρ τούτων τὴν ἐλάττωσιν, νὰ χορηγήσῃ δὲ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς γεωργικῆς τάξεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέσα πρὸς κατασκευὴν δρόμων καὶ τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων, πρὸς βελτίωσιν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ τρόπου τῆς συγκομιδῆς, ὅστις, ὡς ἔχει, δύσχρηστον τὸν σῖτον πολλῶν μερῶν καθίστησιν· ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς προγεγενημένης ψηφοφορίας ἐράνη ἀριδήλως ὅτι ἓν μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πάσχει, καὶ τοῦτο πρέπει ν' ἀνακουφισθῇ, ν' ἀνακουφισθῇ ὅμως ἄνευ σύγχυσεως ἐλάβης καὶ ζημίας τοῦ ἑτέρου· τοῦτο γίνεται καὶ ἐν Ἀμερικῇ, ἐν ᾗ, καὶ τοι πολλῶν ὑπαρχόντων τμημάτων ἀντίθετα ἐνίοτε ἐχόντων πρὸς ἄλληλα συμφέροντα, οὐδέποτε ὅμως τὸ ἰσχυρότερον ἐνεργεῖ κατὰ τοῦ ἀσθενεστέρου· ἐπίσης καὶ εἰς Γαλλίαν, προκειμένου τοῦ ζητήματος ἂν ἔπρεπε νὰ παραδεχθῇ τὸ τῶν ἀποικιῶν ζάκχαρι ἢ τὸ τῶν ἐγχωρίων βιομηχάνων, παρεδέχθη τὸ τῶν ἀποικιῶν μὲ ζημίαν οὐκ ὀλίγην τῶν ἐγχωρίων παραγωγῶν. Διὰ ταῦτα, εἶπε, καὶ ἡμεῖς προτιθέμενοι ν' ἀνακουφίσωμεν τοὺς φορολογουμένους, δὲν ὀφείλομεν νὰ ἐλαττόνωμεν τοὺς φόρους τῶν βεβιωθίων καὶ ἄλλων τοιούτων εἰδῶν πρὸς ὠφέλειαν ὀλίγων, ἀλλὰ τοὺς φόρους ἐκείνους, οἵτινες ὠφελοῦντες τὸ πλεῖστον μέρος, δὲν θυσιάζουν καὶ τοὺς λοιποὺς· τελευτῶν ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐγνωμοδότησεν.

Ἀντικρούων ὁ πρὸ τούτου ἀγορεύσας εἶπεν, ὅτι οὐδέποτε διϊσχυρίσθη ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρελθόντος νόμου ὡς ὠφέλιμοι παρὰ πάντων ἀνεγνωρίσθησαν, ἀλλ' ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προταθείσης ἐλαττώσεως ὁ ὑπάρχων προσθάλλεται νόμος· ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ προλαλήσας, τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συμβάντων μνημονεύσαντες, ἐλησμόνησαν ὅτι διάφοροι ὅλως καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμεναι αἱ τοπικαὶ καὶ πολιτικαὶ τῶν δύο ἐθνῶν ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθόσον ἐκεῖ μὲν ὅλη ἡ γῆ ὑπὸ χιλίων κατέχεται ἀριστοκρατῶν, ἐκ δὲ τῶν 22 ἑκατομμυρίων, ἅπερ τὸν ὅλον πληθυσμόν της ἀποτελοῦσι, δύο μὲ χόρτα τρέφονται, ἐνταῦθα δὲ τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι γεωργοί· ὁ νομοθέτης ἑπομένως, θεὶς τὴν ἀνωτέρω βάσιν, ὑπ' ὄψιν εἶχε βέβαια τὴν τῶν πλειόνων ὠφέλειαν, καὶ τοιοῦτοι παρ' ἡμῖν

εἶναι οἱ γεωργοί, συντρεχόντων κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τὴν Κυβέρνησιν· ἀντέκρουσεν ἐπίσης τὴν ἰδέαν τινῶν, διϊσχυριζομένων ὅτι ἡ γεωργία ἐμψυχοῦται καὶ ἀναπτύσσεται οὐχὶ διὰ τῶν προστατευτικῶν νόμων, ἀλλὰ διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ τῆς καλλιεργείας συστήματος καὶ τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων, παρατηρήσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ Βουλαὶ δὲν πρέπει, διότι δὲν δύνανται νὰ φροντίσωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τῶν ἄλλων τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου στοιχείων, νὰ παραμελήσωσι καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, ἥτις ὑπάρχει, καὶ τοσαῦτα εἰς τὸ κράτος ἀποφέρει ὠφελήματα.

Πολλοὶ περὶ προστασίας τῆς γεωργίας ὡμίλησαν, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος· μηδενὸς δ' ἀποδείξαντος τὴν ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς προταθείσης ἐλαττώσεως τῆς γεωργίας βλάβην, διὰ βραχέων αὐτὸς τὴν ὠφέλειαν ταύτης νὰ καταδείξῃ προτίθεται· κατὰ τὴν σύνταξιν εἶπε, τοῦ παλαιοῦ νόμου, προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς φόρου, ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη πρὸς παραγωγὴν ἑνὸς κοιλοῦ σίτου· παρετηρήθη ἔτι ὅτι ἐκ τῶν καλλιεργουμένων τότε γαιῶν ἄλλων μὲν τὰ τῆς παραγωγῆς ἔξοδα ἀνέβαινον εἰς τέσσαρας δραχμὰς τὸ κοιλόν, ἄλλων δὲ εἰς τέσσαρας καὶ τριάκοντα, ἄλλων εἰς **4** καὶ **40** **0|0**, ὀλίγων δέ τινων καὶ εἰς **5**· ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἡ τιμὴ ἑκάστου κοιλοῦ τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς δραχμὰς **3** ὡρίσθη, διότι τοσαύτη καὶ πρὸς παραγωγὴν ἀπῃτεῖτο δαπάνη· διὰ νὰ διατηρηθῇ δὲ ἡ τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἰς δραχ. πέντε ἐπεβλήθη φόρος διὰ τὸν Ῥωσσικὸν μίαν δραχμὴ καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά, διότι ὑπελογίσθη ὅτι ὁ Ῥωσσικὸς σῖτος, ματαφερόμενος εἰς Ἑλλάδα, ἤθελε κοστίσει δραχμὰς **4**· ἐπειδὴ δ' ἐθεωρήθη ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ποιότητος ἀξίζων **50** λεπτὰ περισσότερον τοῦ ἐγχωρίου, διὰ τοῦτο ἐλογίσθη ὁ φόρος τῆς μιᾶς δραχμῆς καὶ πεντήκοντα λεπτῶν ὡς ὁ μόνος κατάλληλος. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως κατὰ τὸ **1832** καὶ **1835** ἐν Γαλλίᾳ παρατηρήσεων περὶ τῆς ἀληθοῦς τοῦ Ῥωσσικοῦ σίτου ἐν αὐτῇ τῇ Ῥωσσίᾳ τιμῆς, ἐξήχθη ὅτι οἱ γενόμενοι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπολογισμοὶ δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς· διότι ἐκ τῶν συζητήσεων ἐκείνων προέκυψεν, ὅτι ἡ τιμὴ ἑνὸς ἑκατολίτρου σίτου ἐν Ὀδησσῷ, καθ' ἣν περίστασιν οὗτος δὲν ζητεῖται ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, ἐννέα καὶ λεπτῶν τινων εἶναι φράγκων, ἀλλ' ὅτι αὐξάνει εἰς **15** καὶ **16** ὁσάκις ζητεῖται εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐπειδὴ δὲ πᾶν ἑκατόλιτρον ἰσοδυναμεῖ μὲ τρία κοιλὰ Ἑλληνικά, ἕπεται ὅτι κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν ἕκαστον κοιλὸν Ῥωσσικοῦ σίτου θέλει τιμᾶσθαι δραχμὰς τρεῖς καὶ **40** ἑκατοστά.

προσθέτοντες δὲ καὶ δραχμὴν μίαν δι' ἔξοδα μεταφορᾶς εἰς Ἑλλάδα, καὶ 10 μόνον λεπτὰ ὡς κέρδος, βλέπομεν ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν ἀρθονία ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ ὑπάρχει σίτων, ὁ Ῥωσσικὸς θέλει πωλεῖσθαι περὶ τὰς δραχμὰς τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν καὶ ἑπομένως ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ὤφειλε νὰ ὑπολογίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ πεντήκοντα μόνον λεπτά. Ὅτι ὁ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ ποιότητα ὑπολογισμὸς ἐσφαλμένος ὑπάρχει. διότι, μ' ὅλον ὅτι ἐν Σύρῳ εὑρίσκεται σῖτος Ῥωσσικός, οἱ κάτοικοι ἀγοράζουσι κατὰ προτίμησιν τὸν τῆς Ἀταλάντης ὡς βαρύτερον καὶ καλλίτερον. Ὅτι ὑπάρχουσι καὶ σῖτοι ὄθλιοι, δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο νὰ προστατεύωμεν τοὺς κακούς, ἵνα πάντοτε κακοὺς ἔχωμεν, ἀλλὰ τοὺς καλούς, ἵνα ἐντεῦθεν καὶ οἱ τοὺς κακοὺς παράγοντες νὰ βελτιώσωσι τούτους παρακινηθῶσι. Παραδεχόμενοι λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς ὅτι ἐπ' εὐθηνίας τοῦ Ῥωσσικοῦ σίτου οὗτος θέλει κοστίζει ἐνταῦθα μεταφερόμενος δραχμὰς 4 καὶ 50|00, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλοντες νὰ πωλῆται ἡ ἡμέτερος πέντε ἔπρεπε, διὰ ν' ἀσφαλίσωμεν τὰς 5 δραχμὰς εἰς τὸν ἐγχώριον σῖτον, νὰ ἐπιβάλωμεν 50 μόνον λεπτὰ ἐπὶ τοῦ Ῥωσσικοῦ· διότι οὕτως, ἐνῷ προστατεύομεν τὴν γεωργίαν, δὲν ἀποκλείομεν τὸν συναγωνισμὸν ξένων σίτων, ὅστις, εἶναι τὰ μέγιστα ἀναγκαῖος πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας, καθότι ἄνευ τούτου ὁ γεωργὸς δὲν παραμελεῖ τὸν πλημμελῆ καὶ ὀμηρικὸν ὅλως τρόπον τῆς καλλιεργείας του· καὶ μολαταῦτα ἀντὶ μόνων 50 λεπτῶν ὑπάρχει ἐπιβεβλημένος φόρος μιᾶς δραχμῆς καὶ 50 λεπτῶν. Ἐπειδὴ δ' ἡ πρότασις ἀφορᾷ ὄχι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῆς μιᾶς δραχμῆς καὶ 50 λεπτῶν, ἀλλὰ μόνον τὴν εἰς τὴν δευτέραν βαθμίδα τῆς κλίμακος ἐλάττωσιν τῶν 50 λεπτῶν εἰς 25, δι' οὗ θέλει φυλαχθῇ ἡ καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς βαθμίδας κρατουμένη αὐξομείωσις τῶν πεντήκοντα λεπτῶν, διὰ τοῦτο, παραδεχόμενος ταύτην, προτείνει νὰ παραδεχθῇ.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἀληθῶς ἓν μέρος τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς τῶν σιτηρῶν φορολογίας ἐπιβαρύνεται, καὶ πολὺ τὸ τοιοῦτον τοὺς ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορήσοντας ἀνησυχεῖ. Ἐπειδὴ δ' οἱ Βουλευταὶ εἶναι Βουλευταὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ ἐπαρχιῶν ὀφείλουν νομοθετοῦντες ν' ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον· καὶ καλὸν μὲν εἶναι νὰ προσπαθῇ ὁ νομοθέτης νὰ συμβιβάζῃ εἰ δυνατὸν τὰ συμφέροντα ὅλων ἐκείνων, περὶ ὧν νομοθετεῖ, ἀλλ' ἂν ἀδυνατῇ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο ὀφείλει νὰ προτιμᾷ τὸ τοῦ πλείονος μέρους συμφέρον· ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμέ-

νου οὐδόλως τὰ τῶν παραλίων κατοίκων συμφέροντα παραβλάπτονται, καθόσον μὴ ἐμψυχουμένης τῆς γεωργίας, οἱ μὲν γεωργοὶ θέλουν παραιτήσει τὸ ἄροτρον, ὅλοι δ' οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος μὲ ξένους θέλουν τρέφεσθαι σίτους· ὅτι, ὡς καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου εἶπε, μόνον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προτεινομένης προσθήκης τῶν πέντε πόλεων ἐπρόκειτο σήμερον, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, διὰ τοῦτο ὁ προτείνας τὴν ἐλάττωσιν ἐξελέγχεται ζητῶν περισσότερόν τι. παρ' ὅτι διὰ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου νὰ ἀπορύγῃ ἠθέλησεν· ὅτι ὁ λόγος ὁ ὑπαγορεύσας τὴν σύνταξιν τοῦ τε παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι οὐσιώδης, καὶ δὲν εἶναι ὁ τῆς γεωργίας ἤτις ἄλλως εἶναι πρώτη βάσις τῆς πολιτικῆς τῶν κοινωνιῶν ὑπάρξεως, ἀλλ' ἄλλος μέγας, ὁ τῆς διαμονῆς δηλονότι τῶν χρημάτων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· ὅτι διὰ ταῦτα φρονεῖ καὶ ὀρθὸν καὶ συμφέρον νὰ τεθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλὰ ἀφαιρούντων χρήματα ἀνάλογος φόρος, ἵνα ἐντεῦθεν τὰ ἡμέτερα καταναλίσκωνται· ὅτι τοῦτο προβέμενος νὰ κατορθώσῃ καὶ ὁ τοῦ 1843 νομοθέτης τὸν περὶ σιτηρῶν Νόμον πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας ἔθηκε· διὰ τοῦτο κοὶ ἂν φαινομένως οἱ καταναλίσκωνται ζημιῶνται πλησιόντες περισσότερόν τι διὰ τὸν ἡμέτερον σῖτον καὶ τὰ ἄλλα εἴδη, ὅσα ὁ τόπος μας παράγει, ὑπάρχει ὅμως ἀπέναντι τὸ μέγα πλεονέκτημα, ὅτι τὰ διδόμενα χρήματα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένουσιν· ὅτι ἂν καὶ τινες ἐπεβαρύνθησαν ἀφ' ἑνὸς διὰ τοῦ τελωνιακοῦ φόρου, ἀπηλλάγησαν ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ τελωνεῖον τῆς μεταφορᾶς, ὅπερ περὶ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ἀπεστέρησε τὸ δημόσιον· κατὰ συνέπειαν ἐπρότεινε νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ προταθεῖσα ἐλάττωσις διά τε τὰ ἀνωτέρω, καὶ διότι αὕτη προσβάλλει τὸν ὑπάρχοντα Νόμον.

Καὶ ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι μ' ὅλον ὅτι τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τὰ ἀποτελέσματα ὑπ' ὀλίγων σήμερον κατανοοῦνται, πολλοὶ ὅμως ὡς γνωστὰ ταῦτα λαμβάνοντες εἰς σφαλερὰ καταντῶσι συμπεράσματα· τοῦθ' ὅπερ καὶ εἰς τινας τῶν προαγορευσάντων συνέβη· διότι ὁ μὲν Βουλευτὴς Σίρνου δογματικῶς ἀπεφήνατο ὅτι ἡ γεωργία θέλει μένει, εἰς ἣν ἐπὶ Ὁμήρου εὑρίσκετο κατάστασιν, ὁ δὲ τῆς Λακεδαίμονος ὅτι ἐθνικὸς πλοῦτος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὰ χρήματα, ὅπερ ὅμως δὲν ἀληθεύει, καθόσον ἡ πολιτικὴ οἰκονομία θεωρεῖ ὡς πλοῦτον τὰ τῆς ἐργασίας προϊόντα καὶ ἀποτελέσματα, τὰ δὲ χρήματα ὄργανον μόνον συναλλαγῆς·

ὅτι καὶ ὁ συζητούμενος Νόμος τὸ χρηματιστικὸν παραδεχόμενος σύστημα ἐπὶ σφαλερῶν διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἵδρυται βάσεων· ὅτι οἱ περὶ τοιούτων οἰκονομικῶν ὁμιλοῦντες ζητημάτων ψευδωλῶς καὶ μὲ εὐλάβειαν νὰ ἀποφαίνωνται ὀφείλουσι, μή τι θέλοντες νὰ πλεονεκτήσωσί τι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπολέσωσιν εἰς τὸ μέλλον περισσότερον· ὅτι ἡ προτεινομένη τῶν 25 λεπτῶν ἐλάττωσις πρέπει νὰ γίνῃ οὐχὶ διότι ἀνακουφίζει μικράν τινα τάξιν πολιτῶν, ἀλλὰ διότι ἀποβλητομένης ταύτης, φυγαδεύεται τὸ ἐμπόριον, καὶ καταστροφὴ ἄφευκτος τῶν ἐνδεεστέρων τῶν νήσων κατοίκων ἀπειλεῖται, ὡς τοῦτο κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν Ὕδρᾳ συνέβη, ὅτε πωλουμένου ἑκάστου κοιλοῦ Ῥωσσικοῦ σίτου ἀνὰ δεκαμιᾶς ὀκτώ, πολλοὶ τῶν πενήτων νὰ ἀποκαρτερήσωσιν ἐκινδύνευσαν, στερούμενοι τῶν πρὸς ἀγορὰν χρηματικῶν μέσων. Διὰ ταῦτα τὸ προκείμενον ζήτημα, εἶπε, πρέπει νὰ λυθῇ δυνάμει τῆς ἀρχῆς τῆς Δικαιοσύνης, καὶ οὐχὶ τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς ἰσχύος, καθόσον μάλιστα διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν 25 λεπτῶν ἐνῷ δὲν προσβάλλονται ἀφ' ἑνὸς τὰ συμφέροντα τῆς γεωργικῆς τάξεως, ἀφ' ἑτέρου θέλει ἐμψυχωθῇ καὶ τὸ ἐμπόριον ἀποτέλουν ἓν τῶν πρώτων στοιχείων τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαντῶν πρός τινας τῶν προηγορευσάντων παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐχὶ τυχαίως, ἀλλ' ὡρίμως κατὰ τὴν τοῦ Νόμου σύνταξιν σκεφθεῖσα ὡς βάσιν τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρου τὰ πεντήκοντα λεπτὰ ἔλαβε, συμπράξαντος μάλιστα πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ τὴν ἐλάττωσιν προτείναντος Βουλευτοῦ· ὅτι δὲν ἀληθεύει ἐπίσης καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ Βουλευτοῦ Σύρου, καθόσον ἂν παραδεχθῇ ὡς βέβαιον ὅτι ὁ Ῥωσσικὸς σῖτος θέλει πωλεῖσθαι διά τε τὴν ποιότητα αὐτοῦ καὶ μεταφορᾶς ἔξοδα δραχμὰς τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν, ὁ ἡμέτερος κατωτέρας ὢν ποιότητος θέλει πωλεῖσθαι ἀναγκαίως τρεῖς καὶ ὀλιγώτερον· τούτου δὲ γενομένου, ἡ μὲν γεωργία μας θέλει καταστραφῇ, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοὺς πλείονας φόρους της ἐκεῖθεν περιζωμένη θέλει ὑποστῇ κλονισμούς. Δυσεφάρμοστον εἶναι προσέτι, εἶπεν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐπικαλεσθὲν παρὰ πολλῶν παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ προκείμενον θέμα· διότι ἂν ἐκεῖ καταργήθη ὁ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν δασμός, τοῦτο ἐγένετο χάριν τῆς ἐνδεεστέρας τάξεως, πολυαριθμου ἐκεῖ οὔσης καὶ λιμοττούσης, ἐνταῦθα δὲ οὐτόλως νὰ πραγματοποιηθῇ δύναται, καθ' ὅσον τὰς γεωργικῆς τάξεως ἀπούσης ἡ δυστυχούσης, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ τῆς πολιτείας τάξεις θέλουσι δυστυ-

χεῖ· κατὰ συνέπειαν ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ὁ προτείνας ὅτι ἀληθῶς ἔλαβε μέρος μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ Σίρνου εἰς τὴν τοῦ παλαιοῦ Νόμου σύνταξιν, ἀλλ' ὡς ἤδη καὶ τότε ἐναντίος τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἦν· ὅτι ἡ πρότασίς του μηδόλως προσβάλλουσα τὸ προστατευτικὸν σύστημα, ἀνακουφίζει ἀπ' ἐναντίας τοὺς ἀναλωτάς, ἀποτελοῦντας τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς πολιτείας· ὅτι ἂν κατηργήθη ὁ φόρος τῆς μεταφορᾶς τοῦτο ἐγένετο οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐκ τοῦ τελωνικοῦ δασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων· ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ προστατευτικὸν σύστημα κατήργησαν ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ μεγαλείτερον ἐξ αὐτοῦ εἶχον συμφέρον. Τελευτῶν δὲ προτείνει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ἄλλοτε ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπέρ τινος προτάσεως του, ὠφελίμου μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου κριθείσης, ἀλλ' ἀδίκου, ν' ἀποβλιθῇ τὴν πρότασίν του ὡς ὠφέλιμον μέν, ἀλλ' ἄδικον.

Ἐνταῦθα ἡ Βουλὴ ἐφωτίσθη.

Ὁ δὲ πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως δύο ὑπάρχουσι γνῶμαι α) ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Τήνου, προτείνοντος νὰ ἐκπεσθῇ ὁ ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ σίτου φόρος εἰς λεπτὰ 25 ἀντὶ τῶν 50, ἅτινα παραδέχεται ὡς βάσιν ἡ τοῦ Νομοσχεδίου κλίμαξ· καὶ β) ἡ παρὰ τῆς κλίμακος παραδεχομένη, ὡς εἴρηται, βάσις τῶν 50· λεπτῶν, καὶ ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν θέλει ψηφοφορηθῇ ὡς ἀπωτέρα ἡ πρώτη, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Τήνου, ὡς ἐτέθη· αὕτη δὲ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης δὲν παρεδέχθη αὐτήν.

Ψηφοφορηθεῖσα ἀκολούθως καὶ ἡ κλίμαξ, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, ἔχει δὲ οὕτως·

Εἰσαγωγή.

	Ὁ σῖτος		ἡ σίκαλη		ἡ ἀραβόσιτος		ἡ κριθή		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά.	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν εἶναι ἀπὸ δρ. 6-5, 76	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5,75-5, 51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5,50-5, 28	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5,25 καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2	1

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ ἄρθρον 2· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 2.

« Οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον ἐξαγωγῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον κλίμακα. »

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ ἡ τῆς ἐξαγωγῆς κλίμαξ ὡς ἔχει

ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ· μηδεμιᾶς δ' ἀντιστάσεως γενομένης παρεδέχθη καὶ αὕτη ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης· ἔχει δ' οὕτως.

Ἐξαγωγή

	Ὁ σῖτος		ἡ σίκαλη		ἡ ἀραβόσιτος		ἡ κριθή		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλόν	Ἄλευρος ὀκ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά.	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν εἶναι ἀπὸ δρ. 6-5, 76	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5,75-5, 51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5,50-5, 28	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5,25 καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2	1

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος παρελθούσης τῆς ὥρας, ὥρισε τὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς ὡς ἀντικειμένου τῆς προστυχοῦς συνεδριάσεως τῆς πέμπτης (2. Μαΐου) ἀ) τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου παρεκάλεσε δὲ τὰ τμήματα, ἐπειδὴ καὶ τὸ περὶ συγχωνεύσεως χωρίου τινὸς εἰς τὸν δῆμον Ἀκαρνανίας Νομοσχέδιον διενεμήθη ἤδη, νὰ τὸ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ διορίσωσι τοὺς εἰσηγητάς των, καὶ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τοὺς ἀπόντας δύω Γραμματεῖς νεώτερος Βουλευτὴς

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 2 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δύο, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τοὺς ἐν ἀδείᾳ δύο Γραμματεῖς τῆς Βουλῆς ἀνεπλήρωσαν δύο οἱ νεώτεροι τῶν Βουλευτῶν.

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Κ. Κ. Τσερτίδη καὶ Β. Νικολαΐδου καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς μὲν τὸν πρῶτον παράτασις ἀδείας ἀπουσίας μέχρι τῶν 15 Μαΐου, εἰς δὲ τὸν δεύτερον δέκα ἡμερῶν παράτασις τῆς ἀδείας του.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Σ. Λογοθετοπούλου περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ἐπροτάθη, ἐπειδὴ καὶ οὗτος εἶναι μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔλλειπουσιν μ' ἄδειαν πέντε ἔτι μέλη αὐτῆς, αἱ δὲ ἐργασίαι αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι κατεπείγουσαι, ἢ νὰ μὴν χορηγηθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπουσίας ἄδεια, ἢ ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ νέων μελῶν καὶ οἱ ἀπόντες καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐν ἀδείᾳ· ἀντεκρούσθη δὲ ἡ πρότασις αὕτη, διότι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συγκροτουμένη ἀπὸ πολλὰ μέλη, καὶ διηρημένη ἤδη οὖσα εἰς τμήματα κατὰ τοὺς εἰδικοὺς τῶν Ὑπουργείων προϋπολογισμούς, δὲν διακόπτει τὰς ἐργασίας της διὰ τὴν ἀπουσίαν τινῶν τῶν μελῶν της, καὶ διότι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη εἶναι ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ, καὶ πᾶσα τροποποίησις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ πρότασιν τακτικὴν καὶ συζήτησιν, ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ ἀντικατάστασις δὲν δύναται νὰ γείνῃ καὶ διότι τὰ τότε τμήματα τῆς Βουλῆς, ἐξ ὧν ἐξελέχθησαν ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ὑπάρχουσιν· ἐνεκρίθη ἑπομένως νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ῥηθέντα Κ. Σ. Λογοθετόπουλον τριακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἐνεκρίθη ἐπίσης νὰ χορηγηθῇ τριακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια καὶ εἰς τὸν Βουλευτὴν Κ. Κ. Ζαρεφόπουλον.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ

τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ᾧ ἐκτίθεται ὅτι οἱ ἐν Μήλῳ Κρῆτες, ἀποκτήσαντες κατὰ τὸ 1834 διὰ Βασ. Διατάγματος τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως Δήμου Ῥαδάμανθυς, καὶ συστήσαντες αὐτὸν ἤδη ἀπλαυσαν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπεύσεως αὐτῶν ὡς συνοικισμένων ἐποίκων, καὶ ὅτι δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐνήργησαν τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογήν των, τῆς ὁποίας ἀποστέλλοντσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐνταῦθα ἐγένετο μνεία εἰς τὴν Βουλὴν τῆς ἀποράσεως αὐτῆς ἐπί τινων ἀναφορῶν Ἀταλάντης περὶ συστάσεως δήμου τῶν ἐποίκων Μακεδόνων, καὶ παρατήρησις ὅτι ἡ ἐνεργηθεῖσα ἤδη Βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῶν ἐποίκων Κρητῶν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην περὶ τῶν συνοικισμῶν τῶν ἐποίκων· ἡ δὲ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἀπεφάνθη νὰ παραπεμφθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς ἓν τῶν Τμημάτων διὰ κληρώσεως, διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ἀμφότερα τὰ ἀντικείμενα, τό τῆς συστάσεως τοῦ δήμου καὶ τὸ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς.

Παρετηρήθη παρά τινος μετὰ ταῦτο, ὅτι πρό τινων συνεδριάσεων ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας ἐπί τινος ἐγγράφου, ἀφορῶντος τὴν σύστασιν τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης, ἀλλ' ὁ Κ. Ὑπουργὸς ὄχι μόνον ἀδιαφορῶν δὲν προσῆλθεν, οὔτε τὰς πληροφορίας παρέπεμψεν, ἀλλὰ μάλιστα εἰσάγει ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πρακτικὰ Βουλευτικῆς ἐκλογῆς, ἐνεργηθείσης ἀπὸ συνοικισμὸν καὶ δῆμον παρανόμως συσταθέντα, ὡς καὶ ὁ τῆς Νέας Πέλλης ἐφ' οὗ ἐζητήθησαν αἱ πληροφορίαι, καὶ ὅτι ἡ ἀδιαφορία αὕτη ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ προσπάθεια τῆς ἐνεργείας Βουλευτικῶν ἐκλογῶν παρανόμως, παραβιάζει τὸ Σύνταγμα, τὸ Β'. ψήφισμα, καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν μόλις πρὸ τεσσάρων ἢ πέντε συνεδριάσεων ἐγένετο, καὶ ἐν τούτοις τρὶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μὴ ἐκπληρωθέντα, διότι ἡ Βουλὴ ἐν ἄλλαις ἐνησχολεῖτο ἐργασίαις, καὶ ὅτι δὲν ἠδυνήθη σήμερον νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν, διότι παρίστατσι εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπου συζητεῖται Νόμος τις, εἰσαχθεὶς παρ' αὐτοῦ. Ἑπομένως ἀκατανόητος εἶναι ἡ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος παρασταθεῖσα παράβασις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Εἰς τὸν παρατηρήσαντα ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἀνάγκην ἔχει τοῦ παρί-

στασθαι εἰς τὰς Βουλὰς διὰ νὰ ἔχῃ τὴν πλειοψηφίαν· καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δυνάμει τοῦ Συνταγματικοῦ αὐτῆς δικαιώματος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν πληροφορίας· ἐὰν δ' ὁ Ὑπουργὸς δὲν προσέρχηται, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ στερήσῃ αὐτὸν τῆς πλειοψηφίας της ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου προσεκλήθη, ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὰς Βουλὰς δὲν προκύπτει ἐκ τῆς ἰδέας τῆς διατηρήσεως τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποστηρίζωσι τὰ παρ' αὐτῶν εἰσαγόμενα Νομοσχέδια καὶ νὰ δίδωσι τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας κατὰ τὸ Σύνταγμα. καὶ ὅτι ἡ μὴ ἐμφάνισις σήμερον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ τῆς ἀνάγκης ταύτης τοῦ παρίστασθαι εἰς τὸ ἕτερον τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων προκύπτει.

Εἰπόντος δὲ πάλιν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναγνωριζούσης τὴν σύσασιν τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης καὶ τὸν συνοικισμὸν τῶν ἐκεῖ ἐποίκων Μακεδόνων, διατάττει τὴν ἐξακολούθησιν τῶν δημαιρεσιῶν· ἐνῷ δ' ἐκεῖ παραβιάζει τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰσάγει συγχρόνως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νέαν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῶν ἐποίκων Κρητῶν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν, καὶ ὅτι ἐπομένως διὰ τῆς πράξεως ταύτης προσβάλλεται ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς καὶ παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα· ἀντεῖπεν ἐπίσης ἕτερος, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον κατ' αἴτησιν τῆς Βουλῆς παρέπεμψεν εἰς αὐτὴν τ' ἀφορῶντα τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν Κρητῶν ἔγγραφα. Ἡ δὲ ἐκπλήρωσις τῆς αἰτήσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἑνὸς δεικνύει θέλησιν καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς Νέας Πέλλης διὰ τὴν ὁποίαν προσῆλθε μὲν τρὶς εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ τὰς πληροφορίας, διότι ἡ Βουλὴ ἐνησχολεῖτο εἰς ἄλλας ἐργασίας. Ὅτι ἐπομένως ὁ Ὑπουργὸς ἔσφαλε, διότι συνεμορφώθη μὲ τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι μὴ δυνάμενος σήμερον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἐνασχολούμενος εἰς τὴν Γερουσίαν παρίσταται ὡς παραβιάζων τὸ Σύνταγμα. Τοιαῦται ἐπικρίσεις τῆς ὑπουργικῆς διαγωγῆς δὲν ἔχουσιν οὐδένα λόγον, καὶ εἶναι μάταιαι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐπαναλαμβανόμεναι ἄνευ λόγου.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν Νομοσχεδίου· εἰς δὲ τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ τρίτον ἄρθρον αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἐξέθηκέ τις τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ὅτι τὸ 3 τοῦτο ἄρθρον ἀποτελεῖ τὴν μόνην διαφορὰν τοῦ Νομοσχεδίου ἀπὸ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον τοῦ 1843 περὶ τοῦ

δασμοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, δι' αὐτοῦ δὲ προστίθενται εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγορασίας τιμῆς τῶν σιτηρῶν πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ νόμου τῶν 1843 καὶπέντε ἔτι πόλεις, προσθήκη, ἥτις θέλει συνεπιφέρει τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ κατὰ 50 ἔτι λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο καθίσταται σπουδαιότατον, διότι ἀφορᾷ τὴν οὐσιώδη καὶ κυρίαν τροφὴν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἀντικρούονται διότι ἐπαπειλεῖται μεγίστη βλάβη κατὰ τῶν καταναλωτῶν ἄνευ τινος ἢ μικρᾶς ὠφελείας τῶν παραγωγῶν. Ὅτι ἐκ της ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τρεῖς παρίστανται οἱ λόγοι τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, α) διότι διὰ τῆς προσθήκης ταύτης οὐδόλως μεταβάλλεται, ἀλλὰ μᾶλιστα πραγματοποιεῖται τὸ σύστημα τοῦ προστατευτικοῦ νόμου τῶν 1843, β') διότι ἄνευ τῆς τροπολογίας ταύτης καταστρέφεται ἡ γεωργία, γ') διότι ἄνευ τῆς τροπολογίας ταύτης κινδυνεύουν τὰ συμφέροντα τῆς μεγαλητέρας τάξεως τοῦ ἔθνους τῶν γεωργῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἀνεφύησαν ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ δύο ἕτεροι λόγοι, δ') ὅτι διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δασμοῦ δὲν ἐξάγεται τὸ χρῆμα ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ ε) διότι διὰ τοῦ δασμοῦ τούτου τίθεται ἡ ἐγγύησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς ἠθικῆς εὐημερίας, ἄνευ τῶν ὁποίων θέλουν πάθει καὶ αὐτοὶ οἱ καταναλωταί. Ὅτι κυρίως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας ὡς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἐκφράζεται ὁ Ὑπουργὸς, ἀλλὰ μόνον τὴν σιτοσποράν, διότι τὰ ἄλλα τέσσαρα ἐκ τῶν πολλῶν τῆς γεωργίας εἰδῶν, περὶ ὧν ἡ κλίμαξ ἀναφέρει, εἴτε ποσῶς δὲν εἰσάγονται εἰς τὸ κράτος, εἴτε παράγονται οὕτως, ὥστε δὲν δύνανται νὰ φοβηθῶσι τὸν συναγωνισμὸν τῶν ξένων καρπῶν· ἐπομένως ἡ λεγομένη προστασία τῆς γεωργίας δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ τὴν προστασίαν τῆς σιτοσπορᾶς· ἐξετάζων ἀκολούθως τοὺς ἀνωτέρω πέντε λόγους ἐξέθηκεν ὡς πρὸς τὸν Α) ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης τροπολογίας τοῦ νόμου τῶν 1843 ὄχι μόνον μεταβάλλεται τὸ σύστημα τοῦ νόμου ἐκείνου, ἀλλὰ χειροτερεύει αὐτὸ εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ προστατευτικὸν γίνεται ἀπαγορευτικόν· ἡ σιτοσπορὰ ἐν Ἑλλάδι ἔλαβε πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, διότι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἡ σιτοσπορὰ δὲν ἀνέζησεν ὑπὸ τὸ ὀλέθριον πνεῦμα προστατευτικῶν νόμων, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου· διὰ τοῦτο ἡ σιτοσπορὰ ἀνεφύη καὶ ηὐξήθη κατὰ τὰς περιστάσεις ἄνευ τινος βλάβης τῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλων προϊόντων

καὶ τῶν καταναλωτῶν. Κατὰ τὰ 1842 ὅμως οὔσης μεγάλης καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς εὐφορίας σήμερα τριακῶν καρπῶν, ἐξέπεσαν ἐπὶ τοσοῦτον αἱ τιμαί, ὥστε ἐκινδύνευσαν τὰ συμφέροντα τῶν σιτοσπόρων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις εὐεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς προστασίας αὐτῶν· ἡ συστηθεῖσα ἐπὶ τούτῳ τότε ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα τὰς αἰτίας τοῦ ἐκπεσμοῦ τῶν τιμῶν, τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι, τὴν τιμὴν καθ' ἣν πωλοῦντες οἱ σιτοσπόροι ἐν Ἑλλάδι οὐδεμίαν εἶχον ἀνάγκην προστασίας, ἐπείσθη ὅτι ἀναλόγως τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα φθάνουσιν ἀπὸ 4—4:50 δραχμὰς τὸ κοιλὸν, καὶ τῆς τιμῆς καθ' ἣν δύναται εἰς διαφόρους περιστάσεις νὰ πωληθῇ ὁ ξένος σῖτος ἐν Ἑλλάδι, ὅταν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τὰς παραλίους πόλεις καὶ νήσους εἶναι δραχμαὶ 5 τὸ κοιλὸν, ἡ γεωργία μας δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀνάγκην προστασίας καὶ δύναται ἐλευθέρως νὰ συναγωνισθῇ· συγχρόνως δὲ ἐπείσθη ὅτι ἐπειδὴ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι ἦτον ἀπὸ 3 ἕως 4 δραχμὰς τὸ κοιλὸν, ἐπαπειλεῖτο ζημία μεγίστη εἰς τὰς σιτοσπόρους. Τῶν ἐξετάσεων δὲ καὶ πληροφοριῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ συμπέρασμα ἦτον ὅτι δὲν ἔπρεπε ὡς πρὸς τὴν σιτοσποράν νὰ ἐμποδίσῃ ὅλως διόλου τὸν συναγωνισμὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον αὕτη προήχθη, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπεν τότε νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐκείνης εὐφορίας. Διὰ τοῦτο ὥρισεν ὡς μέγιστον βαθμὸν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου εἰς τὴν κλίμακα τὰς δραχ. 5. κατὰ τὰς βάσεις τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου τῆς Ῥωσσίας, ὑπολογίσασα αὐτὴν εἰς δραχ. 4 ἀναλόγως τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ ἐξόδων καὶ τῶν τῆς μεταφορᾶς· διὰ νὰ προστατεύσῃ δὲ τὸν ἐγχώριον σῖτον, τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ ὑπελογίσθη εἰς 5 δραχ. κατὰ τὰς παραλίους πόλεις, ἐπρόσθετε 1 δραχμὴν διὰ δασμὸν καὶ 50|00 διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος· καὶ οὕτως ἀπετέλεσε τὸν μέσον ὅρον τῆς κλίμακος τὰς δραχ. 5, ἐπενεγκοῦσα οὕτω τὴν ἀπαιτουμένην προστασίαν τῆς γεωργίας ἄνευ τινὸς βλάβης τῶν καταναλωτῶν. Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ἦτον λογικὸν, διότι ἐδίδετο δι' αὐτοῦ τόση προστασία εἰς τὴν σιτοσποράν, ὅση ἦτον ἀναγκαία χωρὶς πλειοτέραν βλάβην τῶν καταναλωτῶν, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ δυσκολία τῆς εἰσαγωγῆς ξένων σίτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διὰ συναγωνισμοῦ βελτιώσεως τῆς σιτοσπορᾶς. Τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο κατήν-

τησε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παράλογον, διότι ὅταν ὁ σῖτος δὲν ζητεῖται εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ μεταφερθῇ ἐκ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ μὲ τὸν ὑπολογισμὸν ὄχι κέρδους, ἀλλὰ μικροῦ τόκου τῆς ἀξίας, φθάνει εἰς τὴν ἀξίαν τῶν δραχμῶν 4 καὶ 50|00· ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἐλαν θάσθη ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου, σχετικῶς πρὸς τὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἡμιτείαν δραχμήν· εὑρέθη πρὸς τούτοις λανθασμένη καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ σίτου, διότι μετὰ ταῦτα ἀπεδείχθη ὁ ἐγχώριος σῖτος καλλιτέρας ποιότητος τοῦ τῆς Ῥωσσίας, περιστάσεις, αἵτινες, ἂν τότε ἦσαν γνωσταί, ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου· ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέπεσε καὶ εἰς ἄλλην ἐσφαλμένην βάσιν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει, ὥστε, ὅταν, ὡς μέσος ὅρος, παρίσταται ἡ τιμὴ τῶν 5 δρ. εἰς τὰς νήσους, νὰ ὑπάρχῃ πραγματικὴ τιμὴ δρ. 6 καὶ ὅταν 6 εἰς τὰς νήσους νὰ ἦναι ἡ τιμὴ δραχ. 7 καὶ ἔτι πλέον, τοιουτοτρόπως δὲ νὰ προστίθεται ἀδίκως εἰς τὰς δρ. 6 καὶ ὁ δασμὸς τῆς μιᾶς δραχμῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ πλαστοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τῶν 5 δραχ. Τὸ ἄδικον δὲ τοῦτο πραγματικῶς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν τιμολογίων τῆς Βασιλ. ἐφημερίδος καὶ τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν (τὰ ὁποῖα ἀνέγνω). Ἕνεκα δὲ τῶν ἐσφαλμένων τούτων πληροφοριῶν τὸ λογικὸν σύστημα τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παρεστάθη ἄλογον, διότι προσατεύει πλειότερον, ἀφ' ὅ,τι πρέπει, τὴν σιτοσποράν, καταστρέφον τὸν ἀναγκαῖον συναγωνισμὸν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου πρὸς βλάβην τῶν καταναλωτῶν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὰ 1844 καὶ πέρυσι ἐνῷ ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ σίτου παρίστατο εἰς δρ. 6 καὶ ὀλιγώτερον, ἡ πραγματικὴ τιμὴ εἰς τὰς νήσους ὑπερέβαινε τὰς 7 δραχ. Τὸ παράλογον δὲ τοῦτο σύστημα διὰ τῆς προσθήκης τῶν 5 ἤδη πόλεων καθίσταται ἀπαγορευτικὸν, διότι προστίθεται ἔτι φόρος πλειότερος, καὶ ἐπομένως, ὅταν ὁ μέσος ὅρος θὰ παρίσταται εἰς τὰς 6 δραχ. εἰς τὰς νήσους ἡ πραγματικὴ τιμὴ θέλει φθάνει τὰς 7 50|00 μέχρι τῶν 8 δραχ. Ὅθεν ὁ ἀ. λόγος τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἐσφαλμένος, διότι τὸ σύστημα τοῦ Νόμου μεταβάλλεται ὅλως διόλου εἰς ἀπαγορευτικὸν, ἐνῷ τὸ πρῶτον ἦτον προστατευτικόν.

Ὡς πρὸς τὸν 6'. ὅτι διὰ νὰ εἰσαχθῇ τροποποίησις φορολογικοῦ τινος νόμου ἀπαιτεῖται ἡ παράστασις πραγμάτων, ἐξ ὧν νὰ καταδηλοῦται ἡ ἀνάγκη· τοιαῦτα πράγματα οὐδόλως ἡ Ὑπουργικὴ ἔκθεσις περιέχει, ἐνῷ δὲ παράπονα τῶν σιτοσπόρων δὲν

ὑπῆρχον, καὶ ἐνῷ τὸ σύστημα τοῦ Νόμου ἐσφαλμένον παρεστάθη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν πρὸς βλάβην τῶν καταναλωτῶν, τὸ Ὑπουργεῖον εἰσάγει νέον Νόμον, ἐπιβαρύνοντα ἔτι μᾶλλον τοὺς καταναλωτὰς, καὶ μεταβάλλοντα τὸ σύστημα εἰς ἀπαγορευτικόν. Διὰ τοῦ συστήματος δὲ τούτου καταστρέφεται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐμπόριον τῶν ξένων σίτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνάγκην ἔχομεν, καὶ ὁ συναγωνισμὸς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἡ σιτοσπορὰ ἀνέζησε, καταστρέφεται. Κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, ὅστις ἀρκετὰ προστατευτικὸς ἦτον, καὶ ἂν ὅλη ἡ εὐρώπη πλημμυρίσῃ ἀπὸ δημητριακοὺς καρποὺς, πάλιν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι διατηρεῖται πρὸς βλάβην τῶν καταναλωτῶν καὶ αὐτῆς τῆς σιτοσπορᾶς εἰς δραχμὰς 6 κατὰ τὰ παράλια, διότι κατὰ τὸν ἐπιβαλλόμενον φόρον ὁ σῖτος τῆς Ρωσσίας δὲν δύναται νὰ πωληθῇ εὐθηνότερα ἐν τῇ Ἑλλάδι. Διὰ τῆς προτεινομένης δ' ἤδη τροπολογίας τὸ ἄδικον καθίσταται μέγιστον, διότι θέλουν λητστεύεσθαι τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν καταναλωτῶν, ὑπέρ τινων μόνον πλουσίων γαιοκτητῶν· διότι οἱ γεωργοὶ ἀπὸ τὸ ἄδικον τοῦτο κέρδος δὲν θέλουσιν ὠφεληθῇ, διότι οὗτοι καλλιεργοῦσι διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν καταναλωσιν. Ὡς πρὸς τὸν λόγον τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν χρημάτων· ὅτι ὁ λόγος οὗτος ἦτον ἄλλοτε ἰσχυρὸς, ὅτε ἐπεκράτει ἡ ἐσφαλμένη ἰδέα ὅτι ὁ πλοῦτος συνίσταται εἰς τὰ χρήματα, ὄχι ὅμως καὶ ἤδη, ὅτε ἡ ἰδέα αὕτη καταστρέψασα οἰκονομικῶς πλούσια ἔθνη, ἀνεγνωρίσθη παρ' ὅλων ἐσφαλμένη, ἀποδείξασα ὅτι τὸ νόμισμα δὲν εἶναι πλοῦτος, ἀλλὰ μέσον ἀνταλλαγῆς, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ χαρτονομίσματα· ὅτι φόβος τῆς ἐλαττώσεως τῶν χρημάτων διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου δὲν ὑπάρχει, διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἐλάττωσις κατὰ τὸν Νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως θέλει αὐξήσει ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος, καὶ ἐπομένως θέλει ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τῶν πραγμάτων, καὶ οὕτως ἐξαγομένων τότε τῶν προϊόντων ὡς εὐθηνῶν, θέλει εἰσάγεσθαι ἔξωθεν τὸ νόμισμα· ἡ ἀφθονία τοῦ νομίσματος δὲν κρέμαται ἀπὸ τὸ ἀπαγορευτικὸν σύστημα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων καὶ ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου· ὅθεν ἐσφαλμένος καὶ ὁ φόβος τῆς ἀποδράσεως τῶν χρημάτων.

Ὡς πρὸς τὸν Δ'. λόγον περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς τροπολογίας τοῦ Νόμου ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως, ὅτι καὶ ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι ἐκ τῶν προηγουμένων ἀπεδείχθη σαφέστατα ὅτι ἡ σιτοσπορὰ ἀρκούντως διὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος Νόμου προστατεύεται, καὶ οὐδένα κίνδυνον διατρέχει ὁ σιτοσπόρος· ἀναν-

τίρρητον δὲ εἶναι ὅτι τότε μόνον ἡ δημοσία τάξις διακινδυνεύει, ὅταν ἡ πεῖνα ἐπιπέσῃ εἰς τὸν λαὸν, μὴ δυνάμενον εὐκόλως νὰ ἔχῃ τὰ τῆς διατροφῆς μέσα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συμβῇ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀπαγορευτικοῦ συστήματος τῆς τροπολογίας· ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου ἐπαπειλεῖ μεγίστην βλάβην εἰς τοὺς καταναλωτὰς, χωρὶς τινα ὠφέλειαν εἰς τὴς γεωργίαν, ἀλλὰ μόνον τῶν ὀλίγων γαιοκτητῶν. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου μεταβάλλεται ὁ φυσικὸς ῥοῦς τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· αἱ βιομηχανίαι θέλουν στρέψει πρὸς τὴν σιτοσπορὰν, καὶ οὕτως θέλομεν σπρώξει βιαίως πως τὴν καλλιέργειαν εἰς τὰς ἀγονωτέρας γαίας πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, διότι ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀπαιτοῦνται πλειότεραι παραγωγικαὶ δαπάναι. Τοιουτοτρόπως δὲ φέρομεν τὴν γεωργίαν εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ μὴν δύναται νὰ συναγωνισθῇ ἐλευθέρως μὲ τὸν ἐξωτερικὸν σῖτον· διὰ τοῦ συστήματος τούτου θέλομεν ἐλαττώσει τὰ κεφάλαιά μας, διότι διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου ὑπὸ τὸν ἀκριβίστερον καὶ μετριώτερον ὑπολογισμὸν ἐπιβάλλομεν εἰς τὸ ἤμισυ τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἐχουσῶν ἀνάγκην ξένων σίτων πλεονασμὸν δαπάνης 650,000 δραχμῶν, ἐξ ὧν αἱ μὲν 300,000 θέλουσι μεταβῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀλίγων, ἀλλ' ἀσίτων γαιοκτητῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ματαίως θέλουν ἐξοδευθῇ εἰς τὰς νέας παραγωγικὰς δαπάνας τῆς γεωργίας· Διὰ τοῦ συστήματος τούτου θέλει παθεῖ ἐν γένει ἡ βιομηχανία, διότι ὅπου ὁ σῖτος εἶναι ἀκριβώτερος τοσοῦτον τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου αὐξάνει. Τοιουτοτρόπως καταστρέφεται τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον λόγον ὤφειλε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχήν μας, διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου ἐν Ἑλλάδι παρέχουσα εἰς τοὺς ξένους μικρὰν ἀγοράν, ἀπαντᾷ μεγάλας καὶ ἐκτεταμένας ἀγορὰς καθ' ὅλα τῆς Εὐρώπης τὰ μέρη· ἡ δ' ἀπαγόρευσις αὕτη θέλει συνεπιφέρει καὶ ἄλλην ἀπαγόρευσιν καὶ ἄλλων προϊόντων προτασίαν, καὶ θέλει προκαλίσει καὶ ἄλλας ἀπαγορεύσεις εἰς τοὺς ξένους, καὶ οὕτω οἱ παραγωγικοὶ πόροι τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάπτυξις κρέμαται ἀπὸ τὴν φυσικὴν καὶ τακτικὴν ἀνάπτυξιν, θέλουσι μαρανθῇ. Καταστρέφεται πρὸς τούτοις καὶ ἡ ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέσον τοῦ πλούτου καὶ συγκεντρώνει τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος. Προσβάλλεται ἡ δημοσία τάξις, διότι ὡς εἰς Ἀγγλίαν ἀπεδείχθη ἀναντιῤῥήτως, ὅσον ὁ σῖτος εἶναι εὐθηνότερος, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐλαττοῦνται, προσβάλλεται δὲ καὶ ἡ πρόοδος τοῦ πληθυσμοῦ μας,

τοσοῦτον ἀναγκαίου, διότι ὁ πληθυσμὸς ἑκάστου ἔθνους ἀναπτύσσεται κατὰ λόγον τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας· ἐκ τούτων ὅλων ἐμφαίνεται ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη ὑπάρχει τροποποιήσεως τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου, ὅστις ἀρκούντως προστατεύει τὴν αὐτοσπορὰν.

Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς εἰς τὸ ἄρθρον 3 τροπολογίαν, δοθεῖσαν ἀπὸ χθὲς εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ ἔχουσαν οὕτω·

« Αἱ διοικητικαὶ, οἰκονομικαὶ, καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Λαμίας, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Σύρου καὶ Ὕδρας, θέλουν κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν ἐγχωρίων σίτων, οἵτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν διὰ κοινῆς ἐκθέσεως κατὰ πᾶν δεκαήμερον εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα ».

Ἐκτὸς δὲ τούτων ὀφείλομεν τοὐλάχιστον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ τροπολογία αὕτη δὲν γείνει παραδεκτὴ, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς νήσους μας, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι εἶνσι δυστυχεῖς καὶ καταθλίβονται ἀπὸ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον. Τὸ παριστάμενον δικαίωμα τῆς ὠφελείας τῶν πλειόνων ἀπέναντι τῆς βλάβης τῶν ὀλίγων εἶναι λόγος αὐθαιρεσίας, ἀποκρουομένης ἀπὸ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ γενικὴ ὠφέλεια καὶ ἡ προστασία ὅλων ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ταῦτα δὲ δὲν εἶναι ἁπλῶς θεωρίαι, ἀλλ' ἀπαντῶνται εἰς τὴν πρακτικὴν, διὰ τοῦτο εἰς Γαλλίαν τὸ τιμολόγιον δὲν ὁρίζεται κατὰ μέσον ὅρον τῆς τιμῆς καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἀλλὰ διαιρεῖται εἰς διαφόρους τάξεις, ἀρίνον οὕτω τοὺς πολίτας εἰς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἡ φύσις αὐτοὺς ἔθεσεν· ἂς ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας, οὐδόλως τὸ τιμολόγιον μεταβάλλοντες ἀλλὰ λαμβάνοντες διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς ἄλλας πόλεις διὰ τὴν Στερεὰν καὶ Πελοπόννησον, καὶ ἄλλας διὰ τὰς νήσους, σχηματιζομένου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν διὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν νήσων Ὕδρας, Σύρου καὶ Θήρας· καὶ τότε ὁ ἐκ τῶν νήσων εἰσαγόμενος εἰς τὴν ξηρὰν σῖτος νὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δασμοῦ. Διὰ ταῦτα ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἐν γένει ὠφέλιμον, ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 3, ἔχουσαν οὕτω·

« Αἱ διοικητικαὶ, οἰκονομικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, Ἀθηνῶν Χαλκίδος, Λαμίας, Λεβαδίας, Ἀμφίσσης, Μεσολογγίου, Πατρῶν,

Ἠλείας, Καλαμῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης καὶ Ναυπλίας θέλουν κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ τῶν ἐγχωρίων σίτων, οἵτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν διὰ κοινῆς ἐκθέσεως κατὰ πᾶν δεκαήμερον εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα, διὰ νὰ ὁρίζηται ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θέλει εἰσπράττηται ὁ φόρος τοῦ σίτου, τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν καὶ Εὔβοιαν· αἱ δὲ οἰκονομικαὶ, διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ Σύρου, Ὕδρας, καὶ Θήρας θέλουν κρατεῖ τὰς αὐτὰς σημειώσεις καὶ πέμπει αὐτὰς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν διὰ νὰ προσδιορίζεται ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, καθ' ὃν θέλει πληρόνεται ὁ φόρος τοῦ σίτου, ὁ εἰσαγόμενος εἰς τὰς νήσους τοῦ Κράτους ».

Τοῦτον ἀντικρούων ἕτερος ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ προλαλήσας διὰ μακροῦ λόγου τὸν νοῦν τοῦ Νομοσχεδίου νὰ διαστρέψῃ προέθετο καὶ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος νὰ παραμορφώσῃ ἠθέλησε, τούτου ἕνεκα παρῆλθεν εἰς τὸ βῆμα οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ ἐπιχειρήματα τούτου νὰ καταψεύσῃ σκοπῶν. Δὲν ἀληθεύει, εἶπεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ αὔξησιν τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρου, καθόσον ἂν τοῦτο ἐσκόπει, πρῶτος αὐτὸς κατ' αὐτοῦ ἤθελεν ὑψώσει φωνὴν, ἀλλὰ μόνον τὰ παρὰ τοῦ παλαιοῦ προστατευτικοῦ νόμου ὑποσχόμενα καλὰ νὰ πραγματοποιήσῃ προτίθεται. Ὅτι ἡ ζητουμένη προσθήκη τῶν πέντε πόλεων ἐκρίθη ἀναγκαία, ἵνα ὁ μέσος ὅρος τῆς τοῦ σίτου τιμῆς ἀσφαλέστερος καὶ δικαιότερον ὁρισθῇ, καὶ πρὸς τοῦτο οὐδεὶς νὰ ἀντείπῃ δύναται, διότι πολλαὶ τῶν προστεθησομένων πόλεων, οἷον ἡ Λεβαδεία καὶ Ἦλις, ἀνώτερον πολὺ κατὰ ποιότητα καὶ πολυτιμώτερον τοῦ ἐν ταῖς ὑπαρχούσαις καὶ παρὰ τοῦ παλαιοῦ Νόμου ὁριζομέναις πόλεσι παράγουσι σῖτον· ὅτι ὁ προλαλήσας εἰδικώτερον τό τε θέμα καὶ τὰ ἐκ τῆς παραδοχῆς τῶν προτεινομένης προσθήκης τῶν πέντε πόλεων προκύψοντα δικαιώματα νὰ ἐξετάσῃ ὤφειλεν, οὐδέποτε ὅμως γενικῶς καὶ διὰ θεωριῶν, ὅσας μᾶλλον κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου νὰ εἴπῃ ἔπρεπε· καὶ μολονότι πᾶς λόγος πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν κατὰ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος θεωριῶν μάτσιος ἀποβαίνει, παραδεχθείσης ἤδη παμψηφεὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τότε αὐτοὶ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δύνανται, ὁσάκις ἡ μεταβολὴ οἰκονομικοῦ συστήματος διὰ τοῦ προστατευτικοῦ Νόμου προτείνεται, ἡ ζημία εἰς τοὺς πολλοὺς ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς τούτου ἀπειλεῖται· οὐδετέρου δὲ τούτων

ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχοντος, καὶ τοῦ Νομοσχεδίου τὴν γεωργικὴν τάξιν ὡς πολυπληθεστέραν νὰ ἐμψυχώσῃ προτιθεμένου, ὀφείλει καὶ ἡ Βουλὴ δικαίως ἐνεργοῦσα νὰ παραδεχθῇ τὴν προσθήκην, καθόσον δι' αὐτῆς ἐμψυχοῦται ἡ γεωργία, καὶ μεγάλαι ἐντεῦθεν ἐλπίζονται εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τὰς λοιπὰς τάξεις ὠφέλειαι· ἀπαντῶν δὲ καὶ πρὸς τοὺς αἰτιασαμένους τὸν Βουλευτὴν Σπάρτης, εἰπόντα ὅτι διὰ τοῦ προστατευτικοῦ Νόμου τὰ χρήματα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διαμένουσι, παρετήρησεν ὅτι ἀληθῶς τὰ χρήματα ὡς διετείναντο οὗτοι ὄργανόν εἰσι συναλλαγῆς, εἶναι ὅμως ἀφ' ἑτέρου καὶ ἀναγκαῖα πρὸς ἀγορὰν τῶν ἄλλων ἀναγκαίων, ὅσων ὁ ἄνθρωπος χρείαν ἔχει. Δὲν ἀληθεύει ἐπίσης, εἶπεν, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου ὡς πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου κατὰ τὸ Αἰγαῖον, οὔτε ὁ ἰσχυρισμός του, ὅτι μὴ ὑπάρχοντος ἐκεῖ σίτου, ὁ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ἐπιβαλλόμενος δασμὸς θέλει ἀδικήσει τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, καθόσον ἐξ' ἀκριβῶν πληροφοριῶν, ὅσας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἔλαβεν ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καίτοι ἀπειλουμένης σιτοδείας, αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐν Αἰγαίῳ ἦσαν ἴσαι καὶ πολλαχοῦ καὶ κατώτεραι τῶν τιμῶν τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καὶ Στερεᾷ πωλουμένου τῆς αὐτῆς ποιότητος σίτου· ἐπὶ παραδείγματος, ἐνῷ εἰς πολλὰς μεσογείους πόλεις τῆς τε Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου ὁ δημόσιος σῖτος πρὸς 28 ἐπωλεῖτο λεπτὰ, εἰς τὴν Τῆνον τῆς αὐτῆς ποιότητος σῖτος ἐπωλεῖτο μόνον 26 καὶ 27· τὸ δὲ σμιγάδι εἰς μὲν τὰς μεσογείους πρὸς 22, εἰς τὸ Αἰγαῖον δὲ πρὸς 16 μόνον· ἡ δὲ κριθὴ εἰς μὲν τὰς μεσογείους πρὸς 21—22 λεπτὰ, εἰς δὲ τὸ Αἰγαῖον εἰς τιμὰς πολὺ κατωτέρας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Κυβέρνησις, πατρικῶς προνοοῦσα, ἀπέστειλε τότε εἰς Τῆνον ἱκανὴν ποσότητα δημοσίου σίτου καλῆς ποιότητος, ἐξαχθεῖσαν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Κορίνθου καὶ ἄλλων κεντρικωτέρων πόλεων, πωληθέντα ἑπομένως ἐν Αἰγαίῳ πρὸς 28 λεπτὰ καὶ δι' ἡμερουσίας δημοπρασίας, ἐνῷ εἰς τὴν Κόρινθον καὶ Ναύπλιον ἐπωλεῖτο πρὸς 32 λεπτά· ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἀναμφίλεκτον συμπέρασμα ὅτι, ἐνῷ ὁ σῖτος καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη ἐν τοῖς μεσογείοις ὑπερτιμῶντο μέρεσιν, ἐν τῷ Αἰγαίῳ εὐωνότερα ταῦτα ἦσαν· ἂν δ' ἐνίοτε αἱ τιμαὶ αὐτῶν αὐξάνωσι, τοῦτο εἶναι στιγμιαῖον καὶ τυχαῖον δυστύχημα, ἐπιβαρύνον πάντας, μολονότι ὡς ἀπεδείχθη, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπὲρ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων μερῶν ἡ κυβέρνησις ἐφρόντισε. Καὶ πρὸς τοὺς εἰπόντας, ὅτι διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς τοῦ

ἐμπορίου ἐλευθερίας θέλουν πολλαπλασιασθῇ τὰ κακουργήματα ἀντιπαρετήρησεν ὅτι τότε μάλιστα τὰ κακουργήματα θέλουν κατακλύσει τὴν Ἑλλάδα, ὅταν οἱ γεωργοὶ ἀπροστάτευτοι μένοντες τὸ ἄροτρον παραιτήσωσι. Δὲν ἀληθεύει προσέτι, εἶπεν, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νόμου τὰ τῶν πτωχῶν θέλομεν λησταύσει χρήματα ὑπὲρ τινων πλουσίων, καθόσον οὗτος οὐχὶ νὰ φυγαδεύσῃ ἀλλ' ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ διατηρήσῃ τὰ χρήματα προτίθεται· ὅτι ἂν ἀφ' ἑνὸς ἦναι δίκαιον νὰ προστατεύηται τὸ ἐμπόριον, δικαιότερον ἀφ' ἑτέρου καὶ συμφερώτερον εἶναι νὰ προστατευθῇ ἡ γεωργία, καθόσον σήμερον τὸ οὐσιωδέστερον τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς μας ὑπάρξεως ἀποτελεῖ στοιχεῖον, καὶ καθόσον οὐχὶ ἐνταῦθα, ἀλλὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ τελωνιακοῦ νόμου τὰ περὶ ἐμψυχώσεως τοῦ ἐμπορίου ἐπιφυλάττεται νὰ προτείνῃ μέσα· ὅτι διὰ τοῦ νόμου δὲν καταβλίβονται, οἱ ὀλίγοι, ὡς τινες διϊσχυρίσθησαν, ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀλλὰ μᾶλλον προσασία καὶ συνδρομὴ ἱκανὴ εἰς τούτους χορηγεῖται. Διὰ ταῦτα, εἶπε, προτείνει νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου τροπολογίαν, καὶ διότι παραδεχομένη ταύτην θέλει φανῇ ἀσυνεπὴς, ὡς εἰς τὸν παλαιὸν ἐπανερχομένη νόμον, καὶ διότι διὰ τὴν προαγγελλομένην μεγίστην τῶν δημητριακῶν καρπῶν εὐφορίαν μεγίστην θέλει ὑποστῇ τὸ δημόσιον ζημίαν, καὶ θέλει συμβῇ ὅ,τι καὶ ἐπὶ τοῦ ἔτους **1842**, ὅτε ὁ σῖτος διὰ τὴν πλησμονὴν πρὸς δέκα μόνον λεπτὰ ἐπωλεῖτο.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ θέσις τῶν ζητημάτων οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ τῶν συζητήσεων ἀποτέλεσμα· ὅτι εἰμὲν τὸ προκείμενον ζήτημα δὲν ἐσυζητεῖτο, δυό τινα νὰ ψηφοφορηθῶσιν εἶπετο, α') τὸ Νομοσχέδιον, καὶ β') ἡ προτεινομένη τροπολογία· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἐρρέθησαν, προτείνει καὶ αὐτὸς νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὰς προτεινομένας πέντε πόλεις, ἐξ ὧν τὸ μέσον θέλει λαμβάνεσθαι τίμημα, καὶ μία οἱαδήποτε νῆσος, καθόσον καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν, ὡς τὸ Γαλαξείδιον ἐπὶ παραδείγματος, ἄγονοι ὅλως ὑπάρχουσιν, ἡ δὲ πρότασίς του αὕτη, ἀπόρροια φυσικὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος γενομένης σήμερον συζητήσεως οὖσα, νὰ ψηφοφορηθῇ ὡς τρίτον ζήτημα·

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι περὶ σπουδαίου ἀντικειμένου συζητοῦντες καὶ τὴν εὐημερίαν ἡ μὴ πολλῶν μυριάδων λαοῦ ἀφορῶντος, ὀφείλομεν ἅπαντες οὐχὶ ἐσπευσμένως καὶ ὁρμητικῶς, ἀλλ' ἀταράχως καὶ ἀπαθῶς ἐπὶ τούτου νὰ σκεφθῶμεν, καὶ δικαίαν νὰ ἐπενέγκωμεν ἀπόφασιν· εὔχεται δὲ ὥστε τὰ παρ' αὐτοῦ

ρηθησόμενα εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ῥοπὴν του νὰ ἀποδοθῶσιν. Ἤλπιζεν, εἶπε, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐντολεῖς του ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν καὶ εἰς γεωπονικοὺς ἀνήκων λαούς, ἀλλ' ὡς δίκαιος καὶ ἀνὴρ τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἐν τῇ νηπιότητί του ἔτη διατελέσας ἔμπορος, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου γνωρίζων καλά, ἤθελεν ὑποβάλλει τροπολογίαν, ἀνακουφίζουσαν τὴν κατάστασίν των, οὐχὶ δὲ καὶ χειροτερεύουσαν ταύτην· περιέμενεν ἐκθεσιν δηλοῦσαν τοῦ προστατευτικοῦ νόμου τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπεβάρυνον τὴν τύχην τῶν ἐντολέων του καταναλωτῶν ὄντων, καὶ τέλος περιέμενεν ἔκθεσιν, αἰτιολογοῦσαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν ἰσχύοντος προστατευτικοῦ συστήματος, καὶ διαγράφουσαν τὰς ἐπὶ τοῦ συστήματος τῆς καλλιεργείας ἐπενεχθείσας ὡς ἐκ τοῦ νόμου τούτου βελτιώσεις· μηδενὸς δὲ ἐκ τούτων γενομένου, ὀλίγας κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου νὰ ὑποβάλῃ προτίθεται παρατηρήσεις. Μολονότι εἰθισμένοι ἐσμέν, εἶπε, νὰ ὀλιγωρῶμεν καὶ θυσιάζωμεν τὸ ἴδιον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καὶ δημοσίου συμφέροντος, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων νὰ συνευτυχῶμεν ἀδελφῶν μας ἐπιθυμοῦμεν, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἡ προκειμένη τροπολογία τοὺς ὀλίγους νὰ καταβλίψῃ προτιθεμένη, καὶ ἄδικος καὶ οὐδόλως ἀναγκαία ὑπάρχει, καθ' ὅσον οὐδόλως ἀληθεύει ὅτι οἱ ὀλίγοι εἰς τὸ τῶν πλειόνων συμφέρον νὰ ὑπείκωσι πρέπει· ὅτι τέσσαρα ἤδη ἔτη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προστατευτικοῦ στενάζουσι νόμου, καὶ μολονότι ἤλπιζον νὰ ἴδωσι κἂν τώρα τὰ ἀποτελέσματα τούτου ἐν αἰτιολογικῇ ἐκθέσει, οὐδὲν ἄλλο εἶδον, εἰμὴ τὴν στερεότυπον φράσιν *χάριν τῆς γεωργίας*, ἣν καὶ ἡ τὸν παλαιὸν εἰσαγαγοῦσα νόμον ἐπιτροπὴ μετεχειρίσθη· ὅτι οἱ προστατευτικοὶ νόμοι τίθενται ὑπὲρ ἀντικειμένων ἀξίων προστασίας, καὶ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ κλίματος εὐνοουμένων, ὑπὲρ πραγμάτων χρησίμων, καὶ εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς, τούτων ἀπόντων, ταῦτα καταστρέφονται, ἐξ οὗ ἕπεται προηγεῖται ὅτι ἡ φύσις τῶν προστατευτικῶν νόμων εἶναι προσωρινή· τίθενται ἔτι ὑπὲρ πραγμάτων τὰ ὁποῖα ὑπόσχονται πρόοδον, διότι ὅταν προστατεύωνται πράγματα μηδεμίαν ἐγγυώμενα βελτίωσιν, τότε καὶ οἱ γεωργοὶ βλάπτονται, καὶ οἱ καταναλωταί· ὅτι μολονότι, ὡς προεῤῥέθη, τετραετία ἤδη παρῆλθεν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ῥηθέντος Νόμου, οὔτε τὴν αἰτίαν τῆς εἰσέτι διατηρήσεώς του παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἔμαθεν, οὔτε κἂν τὰ προκύψαντα ἐκ τούτου καλὰ, ἀπεναντίας παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του οὔτε ἀγροὶ καλλιτέρας καλλιεργοῦνται ποιότητος, οὔτε κεφαλαίων ἡ ἐργασίας

μετάστασις ἐγένετο· ὅ,τι δὲ κατωρθώθη εἶναι ὅτι πολλοὶ τῶν μεσογείων μερῶν κάτοικοι μένουσιν ἄργοι, οἱ ὁποῖοι μηδὲν νὰ πράξωσι δυνάμενοι προσέρχονται καθεκάστην εἰς τὴν πρωτεύουσαν, θέσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτοῦντες· ἐνῷ δὲ, ὡς προαπεδείχθη, οὐδὲν καλὸν ὁ τοιοῦτος νόμος, καί τοι ἐπιτετραετίαν ὑπάρχων, ἔφερεν, ἐνῷ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον περὶ τοῦ αὐτοῦ νομοθετοῦντες ἀντικειμένου ὡρίμως καὶ ἐμβριθῶς νὰ σκεφθῶμεν, παραδόξως διὰ τῆς προτεινομένης τροπολογίας ἐπαχθέστερον καὶ ἐπιβλαβέστερον τοῦτον νὰ καταστήσωμεν προσκαλούμεθα· καὶ μολονότι διὰ πολλῶν τὴν ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς προτεινομένης τροπολογίας κατὰ τῶν νησιωτῶν βλάβην νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς περὶ ταύτης ἀμφιβάλλοντας ἠδύνατο, ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν τοῦ Νομοσχεδίου βάσιν, ἱκανὴν καὶ τοὺς δυσπιστοτέρους νὰ πείσῃ· ὅτι ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Βουλευτοῦ Σίρνου, καὶ ἐξ ὅσων αὐτὸς παρὰ διαφόρων μελῶν τῆς εἰσαγούσης τὸν παλαιὸν νόμον ἐπιτροπῆς ἠρώτθη, ὁ μόνος καὶ κύριος σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ἐκείνου ἦτο νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν τῶν γονιμοτέρων γαιῶν καλλιέργειαν, ἀποτρέψῃ δὲ τὴν τῶν ἀγονωτέρων, ὡς ἀνεπιδέκτων παντὸς ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ· ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ὑπελόγισε τὴν ἀξίαν τοῦ ἐγχωρίου σίτου καὶ τὴν τοῦ σιτοφορωτέρου τόπου, ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς τῶν δύο τούτων τιμῶν τὸν μέσον ὅρον τοῦ ἐγχωρίου ἐσχημάτισε σίτου, καὶ ὀρθῶς· διότι ὁ μέσος ὅρος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν τόπων τῆς παραγωγῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν τῆς καταναλώσεως, τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ παράλιοι· ἐπειδὴ δ' ἡ τροπολογία ἐκτὸς τῶν ὑπαρχουσῶν διὰ τὴν εὕρεσιν τοῦ μέσου τιμήματος πόλεων καὶ πέντε ἄλλας μεσογείους προτείνει, προσφορᾶς δηλονότι τόπους καὶ οὐχὶ ζητήσεως, ἕπεται ὅτι μέσος ὅρος ἀκριβὴς καὶ δίκαιος νὰ ὁρισθῇ δὲν εἶναι δυνατὸν· ἴσως τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ τοιούτου μέτρου τὴν βελτίωσιν προτίθεται τῆς συγκοινωνίας· ἀλλ' ἂν τοῦτο ἐσκόπει, οὐδόλως νὰ σιωπήσῃ ἔπρεπε· τούτου ἕνεκα ἡ πρέπει ἐκ παραλίων μόνον πόλεων ὁ μέσος νὰ λαμβάνεται ὅρος, ἢ τούτου μὴ γενομένου, ὁ ῥηθεὶς δασμὸς καθαρὰ μένει φορολογία, ἐπιβαλλομένη εἰς ἡμᾶς οὐχὶ δυνάμει τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ τῆς ἰσχύος· ἐν τούτοις διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπιβαρύνονται οἱ ἀναλωταί, καὶ τὸ βάρος τοῦτο εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἐπανακάμπτει, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ προστατευτικοῦ νόμου ὅλως καταστρέφει· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὑπερβολικοῦ ὄντος τοῦ φόρου, τὰ λαθρεμπόρια ἐξ ἀνάγκης θέλουν πλεονάσει, καθόσον ὁ πεινῶν φύσει εἰς ταῦτα ἐξοκέλλει. Διὰ ταῦτα, εἶπε, προ-

τείνει, ἢ νὰ μὴ παραδεχθῇ ὅλως ἡ Βουλὴ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἀναβάλῃ αὐτὴν εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον, μέχρις οὗ ὁ Ὑπουργὸς δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντος προστατευτικοῦ συστήματος· διότι οὕτως καὶ ζημία οὐδεμία κατὰ τῆς γεωργίας ἐπίκειται, τοῦ παλαιοῦ ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχοντος νόμου, καὶ ἡ Βουλὴ θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποφασίσῃ τότε σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον ὅλων καὶ κατὰ τὸ δίκαιον.

Εἰς τοῦτον καὶ τοὺς προαγορεύσαντας ἁπάντων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ὅτι τὰ παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντα εἶναι θεωρίαι, αἵτινες ἀπολύτως ἐξεταζόμεναι ἐμποροῦν νὰ ἦναι ὀρθαί, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἔχουσι σχετικῶς πρὸς τὴν σημερινὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν· παρέστησαν κινδύνους καὶ φόβους διὰ τὰς νήσους, καὶ ἄλλας συνεπείας δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐνῷ δὲν πρόκειται διὰ τῆς τροπολογίας, εἰμὴ ἡ ἀληθὴς ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τοῦ Νόμου τῶν **1843**, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην ἅπαντες ἀναγνωρίζουσι, καὶ οὕτω τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἥτις ἀποκαθιστᾷ ἀκριβεστέραν καὶ δικαιοτέραν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπάρχοντος νόμου τῶν **1843** παρεξήγησαν ὡς ὀλεθρίας συνεπείας ἔχουσαν· ὅτι αἱ ὑποδειχθεῖσαι ψευδεῖς πληροφορίαι περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καὶ τῆς πραγματικότητος αὐτῆς ἀρκούντως ἀνεσκευάσθησαν ἐκ τῶν ἐπισήμων πληροφοριῶν, ἃς εἷς τῶν προαγορευσάντων σᾶς ἀπέδειξεν, καὶ καθ' ἃς ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τὰ μεσόγεια μέρη τῆς Ἑλλάδος συνήθως ὑπάρχει ἀνωτέρα τῆς τῶν νήσων· ὅτι δύο εἶναι κυρίως οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν τροπολογίαν τοῦ Νόμου **1**) διότι παρετηρήθη ὅτι τὸν Μάρτιον, ὅτε ἔχομεν πλειοτέραν ἀνάγκην νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν ξένων σίτων, ὁ σχηματιζόμενος μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τῶν σίτων ἐκ τῶν ἀγοραίων τιμῶν τῶν ἐν τῷ Νόμῳ πόλεων ἐλαττοῦται ἐπὶ πολὺ, καὶ ἕνεκα τούτου ἐπισωρεύεται εἰς τὸ Κράτος πολὺς ξένος σῖτος· **2**) διότι ἕνεκα τῆς ἐφετεινῆς ἀφθονίας καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς ἐπίκειται μέγιστος κίνδυνος νὰ πάθῃ ἡ γεωργία καὶ τὸ δημόσιον, ὅσα καὶ κατὰ τὰ **1842**, ὅτε οἱ καρποὶ ἐσάπησαν εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ οἱ γεωργοὶ δεινὴν ζημίαν ἔπαθον· ἐρρέθη ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ σίτου δὲν στηρίζεται ἐπὶ πραγματικῶν βάσεων, ὅπως κατὰ τὴν κλίμακα σχηματίζεται· ἀλλ' ὁ γενόμενος παρ' αὐτῶν ὑπολογισμὸς δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι ὑπολογίζοντες τὴν πρόσοδον εἴκοσι κοιλῶν σίτου κατὰ μέσον τινὰ

ὅρον **1** πρὸς **5**, καὶ ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν **100** κοιλῶν τοῦ ὅλου τῆς προσόδου **25** δι' ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, **10** διὰ θέρισμα, **10** δι' ἀλώνισμα καὶ τροφὰς, **10** διὰ φυλακεῖα, δημοτικοὺς καὶ ἄλλους φόρους, καὶ εἴκοσι τὸ κεφάλαιον τοῦ σπόρου, εὑρίσκομεν ὅτι ἐκκαθαρίζουν διὰ τὸν γεωργὸν **25** ἐπὶ τοῖς **0**|**0** κοιλὰ σίτου· ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω ὅταν ὑπολογίσωμεν καὶ τοὺς τόκους τῶν παραγωγικῶν του κεφαλαίων, ἤτοι τοῦ σπόρου, τῶν ζώων, τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων κτλ. θέλομεν εὕρει ὅτι ἕκαστον κοιλὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀνταποκρίνεται μὲ δραχμὰς **4** καὶ **50** **0**|**0** ἕνεκα δὲ τούτου ἡ ἐπικρατεστέρα αὐτὴ τάξις τοῦ ἔθνους, ἡ παρέχουσα τὰ πλειότερα εἰς τὸ ταμεῖον εἰσοδήματα, εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ χρήζει πολλῆς προστασίας· αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι τῆς τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τῶν **1843**· οἱ φόβοι τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου διὰ τῆς τροπολογίας εἶναι ὑποθετικοὶ, διότι εἰς τὴν κλίμακα διατηρεῖται ἡ αὐτὴ βάσις τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ὅταν φθάσῃ ὁ σῖτος, ὁ φόρος καταργεῖται ὁλοτελῶς, ἤτοι αἱ δραχμαὶ **6** δι' ἕκαστον κοιλὸν σίτου.

Ὁ μετὰ τὸν Ὑπουργὸν παρετήρησεν κατὰ τῆς τροπολογίας, ὅτι παραλείπων νὰ πραγματευθῇ ὅτι ὁ ὑπάρχων νόμος εἶναι ἄδικος, καὶ ἐπομένως πᾶσα αὔξησις τοῦ φόρου, ἐπιφέρει αὔξησιν τοῦ ἀδίκου, διότι τοῦτο ὡμολογήθη, ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ προστασία τῆς σιτοσπορᾶς δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰ ἀληθῆ τοῦ Κράτους συμφέροντα, διότι ἱκανῶς ἀπεδείχθη, θέλει περιορισθῇ κυρίως ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, προτεινούσης τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου, δὲν θέλει ἐπιτύχει· ἡ αὔξησις τοῦ φόρου θέλει διπλασιάσει τὰ λαθρεμπόρια καὶ τὰς καταχρήσεις, καὶ οἱ ξένοι σῖτοι θέλουσιν ἀρθόνως εἰσάγεσθαι, διότι ἂν ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου μικρά τις καὶ μὴ σιτοφόρος νῆσος ἔχουσα μεγίστην ἀνάγκην σίτων, παρέδωκε καὶ εἰς ἄλλας νήσους σίτους, τί θέλει συμβῇ, ὅταν παρουσιασθῇ ἡ εὐκολία τῶν λαθρεμπορίων; ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ σκοπὸς δὲν θέλει πραγματοποιηθῇ, καὶ διότι ἡ προσθήκη τῶν πέντε πόλεων δὲν θέλει συντρέξει ἐφέτος εἰς τὴν πρόληψιν τῆς πλησμονῆς τῶν γεννημάτων, διότι ὁ νέος νόμος ἀφοῦ κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ μόλις θέλει φθάσει εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα προστίθενται, περὶ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Μαΐου, καὶ ἐπομένως δὲν θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, εἰμὴ διὰ τὸν μῆνα ἰούνιον, διότι τὸν Μάϊον ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς ἐλήφθη ἤδη ἐκ τῆς κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἀγο-

ραίας τιμῆς· μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θέλουσιν εἰσαχθῆ πολλὰ ξένα γεννήματα πρὸς ἀποθήκευσιν, ἐμψυχουμένης τῆς εἰσαγωγῆς των ἀπὸ τὸ ἐλπιζόμενον κέρδος. Ὅθεν ἀντὶ νὰ ἐμποδίσῃ θέλει προκαλέσει τὴν εἰσαγωγὴν ἡ τροπολογία. Δύναται δὲ νὰ δοθῇ ἡ ἀπαιτουμένη προστατία εἰς τὰ ἐγχώρια γεννήματα καὶ ἡ ἐμψύχωσις τῆς γεωργίας, χωρὶς βλάβην καὶ ἀδικίαν τῶν ἀναλωτῶν διὰ τῆς μὴ ἀποδεκατώσεως τοῦ σπόρου, διὰ τῆς εὐκολύνσεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τῶν παραλίων μὲ τὰ μεσόγεια μέρη, διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν μέσων τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς σπορᾶς. Ταῦτα εἶναι τὰ μέτρα σοφῶν Κυβερνήσεων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς ἐγχωρίων προϊόντων. Ἐνῷ δὲ ἀρκετὰ μέχρι τοῦδε ἀνεκουφίσθη ἡ τάξις τῶν γεωργῶν καὶ ποιμένων, ὄχι μόνον τίποτε δὲν ἐγίνεν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ μάλιστα πρόκειται νὰ ἐπιπροστεθῶσιν εἰς αὐτὰ νέα βάρη. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διότι θέλει προκύψει ψυχρότης μεταξὺ τῶν ἀδικουμένων καὶ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἀδικίας ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος.

Ἐνταῦθα, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐφωτίσθη ἀρκούντως ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ ταύτης τὰ ἑξῆς ζητήματα· 1) ἂν παραδέχηται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς τροπολογίας τοῦ Νόμου διὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον. 2) ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων. 3) ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν περὶ τοῦ εἰδικοῦ σχηματισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τῶν δημητριακῶν ἐπὶ τῆς ἀγορείας τιμῆς τῶν μὲν ἄλλων πόλεων διὰ τὴν στερεὰν καὶ τὴν Πελοπόνησον, τῆς δ' Ὕδρας, Σύρου, καὶ Θήρας διὰ τὰς Νήσους· καὶ 4) ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν περὶ τῆς προσθήκης τῆς νήσου Θήρας ἀντὶ μιᾶς τῶν πέντε πόλεων διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δ' ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ πρώτου, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀναβολήν.

Γενομένης ἀκολούθως ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ 2 κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δ. Κυριακίδου καὶ Μ. Πρωτοπαπᾶ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων διὰ ψήφων 43 πρὸς 35, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Σίρνου περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς τροπολογίας περὶ προσθήκης τῶν πέντε πόλεων ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Ι. Κλίμακας	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ο.
Θ. Γριβᾶς	Ο.	Ν. Δελέντας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Κατρὶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
		Β. Καραγιάννης	Ο.
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν	Ι. Ζάρκος	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος, Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
		Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ο.
Ι. Κωλέττης		Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Ἰλίας Παππαδαῖος	Ο.
Α. Καλλιῤῥοᾶς	Ο.	Ι. Ν. Φλέσας	Ο·
Σ. Βλάχος	Ν.	Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Νοταρᾶς	»
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Κύθυμ. Κανελλόπουλ.	Ν.
Δ. Ἀποστολίδης	Ο.	Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ο.	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ο.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Γιωλδάσης	Ο.	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Λ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Δελιγιάννης	ἀπὼν
Νίκος Θέου	ἀπὼν	Ν. Μπούκουρας	Ο.
Α. Γουζούασης	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Λ. Βιλαέτης	Ν.	Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν
Λ. Κρεστενίτης	Ν.	Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.

Γ. Δερνιτσώτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Μελ. Χ. Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Π. Βάρβογλης.	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	
Γ. Ρεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλ.	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλ.	ἀπών
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φερμάκης	»
Κ. Βέϊκος	ἀπών
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Π. Κώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φιλ. Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Καναρης	
Γ. Δ. Σταματάρας.	Ν.

Γενομένης κατόπιν ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Ι. Ταταράκη, καὶ Α. Πετμεζᾶ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν περὶ τῆς εἰδικῆς βάσεως εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς διὰ τὴν Στερεὰν καὶ Πελοπόννησον καὶ χωριστὰ διὰ τὰς νήσους, διὰ ψήφων 46 πρὸς 31 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ ἰδιαιτέρας βάσεως διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας τιμῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς νήσους ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐναδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης	ἐναδείᾳ
Δ. Τσάκρης	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Ἀσπρουσιάδης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Ι. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσας	Ο.
Κ. Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανιδης	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ο.
Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	ἀπών
Α. Ραυζούσης	ἀρνήθη ψῆφον
Α. Βιλαέτης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Πετμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ο.
Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐχάθ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Πανταγιώτου	Ο.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών

Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.	Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Παπακώστας Τζαμάλας	Ο.
Γ. Δερνιτσώτης		Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Μελέτης Χ. Μελέτη		Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Π. Βάρδογλους	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης		Κ. Ἀντωνιάδης	
Γ. Ῥοβελιώτης		Κ. Προβελέγιος	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ταταράκης	Ν.
Π. Παππατζώνης		Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Π. Καλαμαριώτης		Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Νικητ. Σταματελόπ.	ἀπών	Στεμάτιος Δάρρας	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Φαρμάκης		Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βέϊκος	ἀπών	Α. Παππατζώρης	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	Ο.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Μπιρπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δοκὸς	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πικουλάκης	Ο.	Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.	Ι. Γαρδύκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών	Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Κ. Τζερτιδης	ἐν ἀδείᾳ	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Δ. Καυμανιώτης		Κ. Καναρης	
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἡ δὲ περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς θήρας ἀντὶ μιᾶς τῶν πέντε πόλεων τροπολογία ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον τρίτον, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον·

Ἐνηργήθη μετὰ ταῦτα ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν παραπομπὴν τῶν ἐγγράφων, τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐποίκων Κρητῶν κατὰ τὴν σημερινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου Κ. Δ. Καλλιφρονᾶ καὶ τῶν Βουλευτῶν Α. Γωργαντᾶ, καὶ Κ. Προβελεγίου καὶ ἔλαχε τὸ Δ'. τμῆμα.

Ἐπροτάθη δὲ παρά τινος Βουλευτοῦ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ τμῆμα καὶ ἀναφορά τις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Μήλου πρὸς τὴν Βουλὴν κατὰ τῆς συστάσεως τοῦ δήμου Ἀδάμαντος ἐκ τῶν ἐποίκων Κρητῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ διευθυνθῇ.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ὁρίσας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὡς ἀντικειμένων τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ ἀναπληρῶν τοὺς ἀπόντας Γραμματεῖς νεώτερος Βουλευτὴς
Κ. Ζαρειφόπουλος.

Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.

Τῆς 3 Μαΐου.

Σήμερον τὴν τρίτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τετταρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων μὲν ὀγδοήκοντα, καὶ ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἑπτά, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τοὺς ἐν ἀδείᾳ Γραμματεῖς τῆς Βουλῆς ἀνεπλήρωσεν ὁ νεώτερος τῶν Βουλευτῶν.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα, ὅτι τὸ Ε'. Τμῆμα ἐξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν Κ. Ῥῆγαν Παλαμίδην, καὶ Γραμματέα τὸν Κ. Σ. Χ. Στεφανόπουλον. Εἰσηγητὰς δὲ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τὸν Κ. Ὁρεινὸν, ἐπὶ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Κα-

λύβια εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου τὸν Κ. Δελέντα. Καὶ ὅτι ἐθεώρησεν ἀξίαν λόγου τὴν πρᾶτασιν τοῦ Κ. Κεπετανάκη, περὶ ὀργανισμοῦ Ἐπισκοπῶν κλπ. μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ καθυποβληθῇ περὶ τούτου Νομοσχέδιον. Καὶ ὅτι τὸ Ζ΄. Τμῆμα ἐξέλεξεν εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ βαμβακοκλωστίας τὸν Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνην, καὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια, τὸν Κ. Δ. Χαντζίσκον.

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἰτήσεις τῶν ἐν ἀδείᾳ Βουλευτῶν Κ. Β. Δημητρακοπούλου, Α. Δανοπούλου καὶ Γ. Μπάστα, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς πρᾶτασις ἀδείας δεκαπενθημέρου ἀπουσίας.

Ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν.

Ἀνεγνώσθη δ' ὑπό τινος τῶν Γραμματέων τὸ ἄρθρον **4**, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπροτάθη ἀκολούθως νὰ προστεθῇ μετὰ τοῦτο ὡς ἄρθρον 5 τὸ ἑξῆς·

« Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς πρὸς τὰς πέντε μόνον πόλεις· Λεβαδείας, Ἀμφίσσης, Ἠλείας, Τριπόλεως καὶ Σπάρτης, ὁρίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ· διὰ τὸν λόγον τοῦ νὰ μεσολαβήσῃ διάστημά τι δοκιμασίας τῆς νέας τροπολογίας, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ὁδηγουμένη ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ ἀπὸ τὰς περιστάσεις, νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὴν ὅπως ἔχει καὶ διὰ τὸ μέλλον, ἢ νὰ παύσῃ.

Παρετηρήθη ὡς πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 ὡς πρὸς τὰς ῥηθείσας πέντε ἐπαρχίας κατὰ τὸ προτεινόμενον ἄρθρον, ὅτι εἶναι ὀλίγον, διότι ἀμφίβολον εἶναι ἂν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἑνὸς ἔτους θὰ ἦναι ἐκποιημένοι ὅλοι οἱ δημητριακοὶ καρποί· διὰ νὰ μὴν καταστραφῇ λοιπὸν μεταία ἡ παραδεχθεῖσα τροπολογία τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου τοῦ 1843 ἐπροτάθη νὰ Βαραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου μέχρι τῆς πρώτης Συνόδου τῆς Β΄. περιόδου, διὰ νὰ ὑπάρχωσιν ἐν ἐνεργείᾳ αἱ Βουλαί, καὶ νὰ δύναται ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ τὴν πρᾶτασιν ἔτι τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 ἂν ἦναι ἀναγκαία.

Ἀντιπαρετηρήθη εἰς τὴν τροπολογίαν ταύτην τοῦ προταθέντος ἄρθρου, ὅτι ἡ Α. Σύνοδος τῆς Βουλῆς τῆς Β΄. περιόδου, θέλει ἴσως ἐπασχοληθῇ πολὺ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν· καὶ θέλει ἴσως βραδύνει ἡ ἔναρξις τῶν τακτικῶν Συνεδριάσεών της, ὥστε ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 ὡς πρὸς τὴν προσθήκην τῶν πέντε πόλεων διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν σιτηρῶν, θέλει παραταθῇ ἐπὶ πολύ, ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πιθανὸν εἶναι νὰ καταστραθῇ ἀναγκαία ἡ κατάργησίς του, καὶ ἐπομένως ἐπροτάθη ἡ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου ὅπως ἐπροτάθη.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς προσθήκης διατάξεώς τινος, ἀφορώσης τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 3 ὡς πρὸς τὴν προσθήκην τῶν πέντε πόλεων, εἶναι διὰ νὰ ἐπενεχθῇ τροποποίησίς τις, ὡς πρὸς τοῦτο, ἂν ἡ ἐνιαύσιος πεῖρα ἀποδείξῃ ταύτην ἀναγκαίαν· ὁ σκοπὸς δ' οὗτος ἐκπληροῦται καλήτερα, ἐὰν κατ' ἔτος, ὅτε ψηφίζονται οἱ φορολογικοὶ Νόμοι, μεθ' ὧν παλλὴν ἔχει σχέσιν καὶ ὁ περὶ σιτηρῶν, ἀναθεωρεῖται συγχρόνως καὶ ὁ Νόμος οὗτος. Διὰ ταῦτα ἀντὶ τοῦ προταθέντος ἄρθρου ἐπροτάθη ἡ ἑξῆς προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νομοσχεδίου, τροποποιουμένου οὕτως·

« Ὁ ἀπὸ 8|20 Ἀπριλίου **1843** Νόμος καταργεῖται, ἅμα ὁ παρὼν Νόμος δημοσιευθῇ, ὅστις θέλει ἀναθεωρεῖσθαι κατ' ἔτος, καθ' ἣν ἐποχὴν θέλουσι ψηφίζεσθαι καὶ τὰ περὶ φορολογίας Νομοσχέδια, καὶ θέλει ἰσχύει μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου Νόμου. »

Παρετηρήθη δὲ ὡς πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην, ὅτι καὶ ἂν καταλληλοτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δοκιμασίας εἶναι ἡ ἐνιαύσιος ἀναθεώρησις, ἀντίκειται ὅμως εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ χρόνου τῶν ἀποίων ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Βουλή, διότι ἡ ἐτήσιος ἀναθεώρησις τοῦ Νόμου θέλει ἐπασχολῇ ματαίως τὰ νομοθετικὰ σώματα, διὰ τοῦτο προτιμητέον ἐθεωρήθη τὸ προταθὲν ἀνωτέρω ὡς 6 ἄρθρον, κοθ' ὅσον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους μεσολαβῇ ἡ τρίτη Βουλευτικὴ Σύνοδος ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων συγκροτηθησομένη, ἥτις κατὰ τὰς περιστάσεις δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν ἰσχὺν τῆς γενομένης προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, ἢ μὴ καὶ καθ' ὅσον αἴτια τῆς γενομένης ἤδη τροπολογίας διὰ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων εἶναι ἡ ἀφθονία τῶν γενημάτων καὶ ἡ ἐρετεινὴ εὐφορία.

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος τὴν διάρκειαν μέχρι

τῆς Α. Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς Β'. περιόδου, ὅτι αἰτία τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τροπολογίας περὶ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων δὲν εἶναι ἡ ἀφθονία τῶν γεννημάτων καὶ ἡ εὐφορία, ἀλλὰ τὰ μέχρι τοῦδε παραδείγματα, ἐξ ὧν τοσοῦτον παρετάθη ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου· ὅτι ἀνάγκη εἶναι νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 3 γενομένης προσθήκης τῶν πέντε πόλεων πλέον τοῦ ἔτους, διότι μέχρι τοῦ ἐλευσομένου Μαΐου δὲν θὰ ἦναι ἐξωδευμένα τὰ γεννήματα, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καταργουμένης τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων θέλουσιν εἰσαχθῆ καὶ πολλοὶ ξένοι δημητριακοὶ καρποί· καὶ ὅτι τέλος ἀδιάφορον εἶναι κατὰ πόσον ἡ Βουλὴ θέλει ἐνασχοληθῆ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διότι ἡ κατάπαυσις τῆς ἰσχύος τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, θέλει γίνει ἅμα συνέλθῃ ἡ Α. Σύνοδος τῆς Β'. Βουλευτικῆς περιόδου.

Ἐπέφερε δ' ἄλλος ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐνιαυσίου διαρκείας, ὅτι τὰ γεννήματα δὲν ἐξεποιήθησαν μέχρι τοῦδε καθ' ὁλοκληρίαν, διότι πρό τινος ἔτι ὑπῆρχον πανταχόθεν εἰδήσεις περὶ σιτοδείας ἐξ ὧν ὑψώθησαν αἱ τιμαὶ καὶ πολλοὶ ἔμποροι ἐζημιώθησαν· διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξεποίησε τοὺς καρποὺς τοῦ δημοσίου, ἐλπίζουσα αὔξησιν ἐπὶ τῶν τιμῶν, ὡς τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὰ 1833· ὅτι ἄνευ τοῦ λόγου τούτου οἱ καρποὶ ἤθελον εἶσθαι ὅλοι ἐκποιημένοι ἤδη, διότι ἡ ἐπὶ πλέον διατήρησις αὐτῶν εἰς τὰς ἀποθήκας δὲν εἶναι δυνατὴ, ὑποκειμένων εἰς σῆψιν ἕνεκα τῆς ποιότητός των, ἅμα ἐπιλάβῃ αὐτοὺς ἡ θερμότης τοῦ θέρους, ὥστε, ἐξαιρέσει τῆς ἐφετεινῆς περιστάσεως, οἱ καρποὶ συνήθως εἰς Ἑλλάδι ἐκποιοῦνται μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ κινδύνου τῆς σήψεως, καὶ διότι ὑπόκεινται τὸ θέρος εἰς μεγάλην φύραν· ἑπομένως ὁ λόγος ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης τοῦ ἐρχομένου ἔτους δὲν θέλουσιν ἐξοδευθῆ οἱ καρποὶ δὲν ἐφαρμόζεται· διὰ τοῦτο ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν τῆς ἐνιαυσίου διαρκείας.

Οὔτε τὸν κίνδυνον τῆς φθορᾶς τῶν γεννημάτων τὸ θέρος, οὔτε τὴν μεγάλην φύραν παρεδέχθη ὁ μετὰ ταῦτον, οὔτε ὅτι μέχρι τοῦ Μαΐου συνήθως ἐξοδεύονται οἱ εἰς τὰς ἀποθήκας ὑπάρχοντες καρποὶ, ἀλλ' ὅτι ἐξεναντίας ἡ μεγαλητέρα ἐξόδευσις τῶν καρπῶν γίνεται κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ὅτι οὔτε ἐξ ἀνικανότητος, οὔτε ἐξ ἀφροντισίας, ἀλλ' ἕνεκα ψευδῶν εἰδή-

σεων περὶ σιτοδείας καὶ τῆς εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὰ μέρη τῆς Δύσεως ὑψώσεως τῆς τιμῆς τῶν καρπῶν, διετήρησεν ἡ Κυβέρνησις πλεῖστα γεννήματα εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, μολονότι ἡ διατήρησις αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δὲν παρετάθη πολὺ, διότι καὶ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διέταξε δι' ἐγκυκλίου τὴν πώλησιν ὄχι μόνον ὁλικῶν ποσοτήτων, ἀλλὰ καὶ τὴν δι' ἡμερησίων δημοπρατιῶν εἰς μικρὰς ποσότητας, καὶ ἔκτοτε ἀρκετὸν μέρος καρπῶν ἐξεποιήθη· δὲν ἐξεποιήθησαν δὲ καθ' ὁλοκληρίαν, διότι αἱ τιμαὶ εἶχον ἐκπέσει κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς ἔπαυσε καὶ ἑπομένως πολλὰ ξένα γεννήματα εἰσήχθησαν, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ μέλλον εἶναι φόβος μεγαλητέρας ἔτι ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, καὶ εἰσαγωγῆς ξένων σίτων, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς ἑπομένους τρεῖς μῆνας καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, καθ' οὓς ὁ νόμος οὗτος φαίνεται μᾶλλον ἀναγκαῖος· διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἰσχύος τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν μέχρι τῆς ἐναρξεως τῆς ἀ. συνόδου τῆς Β'. βουλευτικῆς περιόδου, ἤτοι μέχρι 1 Αὐγούστου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους.

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Βουλευτὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐγκυκλίων περὶ πωλήσεως τῶν γεννημάτων, τῷ ἔφερεν εἰς μνήμην, τὴν ἄλλοτε δοθεῖσαν περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὗρε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ αἰτία, ἐξ ἧς ἐπήγασεν ἐκείνη, ὑπηγόρευσε καὶ ταύτην, διότι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρὶν ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἶχεν ἐκδόσει πρὸ δύο μηνῶν ἐγκυκλίους, δι' ὧν ἐπέσπευδε τὴν ἐκποίησιν τῶν γεννημάτων, καὶ ὅτι ἀρκετὸν μέρος ἐξεποιήθη.

Ἀπήντησε δ' ὁ Ὑπουργὸς εἰς ταῦτα ὅτι ὁ Βουλευτὴς οὗτος παρεξήγησεν ἢ παρήκουσε τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα, καθ' ὅσον ἡ δικαιολόγησις αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς μὴ ἐκποιήσεως τῶν γεννημάτων ὅλων δὲν περιωρίσθη εἰς μόνον τὸ διάστημα, καθ' ὃ διευθύνει τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λεχθέντα ἐπιφυλάττεται ν' ἀπαντήσῃ ἄλλοτε, μὴ θέλων νὰ ἀπασχολήσῃ ἤδη τὴν Βουλήν.

Ὁ δὲ Βουλευτὴς προκάτοχός του ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ

νὰ πράξῃ τοῦτο παρόντος καὶ αὐτοῦ, μέλλοντος ν' ἀπέλθῃ ἐν ἀδείᾳ διά τινα χρόνον· ἀλλ' ἄλλος παρετήρησεν εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐχρεώστει καὶ οἰκοθεν νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν δημοσίων πράξεών του, ὡς ἐγένετο περὶ τούτου ἄλλοτε λόγος· πολὺ δὲ περισσότερον δὲν πρέπει νὰ σπεύδῃ νὰ ἀπέρχεται.

Ἀνακληθείσης ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ προτείναντος τῆς τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐνιαυσίου ἀνατεωρήσεως τοῦ Νόμου περὶ τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, ὁ προτείνας τὴν προσθήκην τοῦ ἄρθρου 6 μετὰ τὸ 5 τοῦ Νομοσχεδίου ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἰσχύος τῆς γενομένης προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῶν πέντε πόλεων· διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, μέχρι τῆς ἀ. Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1847 εἰς τὴν ὁποίαν πρότασιν συνεχόνευσε καὶ τὴν ἰδικήν του ὁ προτείνας τὴν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Α'. Βουλευτικῆς συνόδου τῆς Β'. περιόδου, ὥστε τὸ προταθὲν ὡς ἄρθρον 6 συνετάχθη οὕτως.

« Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὡς πρὸς τὰς 5 μόνον πόλεις Λεβαδείας, Ἀμφίσσης, Ἠλείας, Τριπόλεως καὶ Σπάρτης, ὁρίζεται μέχρι τῆς ἀ. Αὐγούστου 1847.

Ἐγένετο δὲ παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἑπόμενον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Νόμου τῶν 1843, ἅμα τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο κυρωθῇ, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἀριθμὸν 7 ἄρθρου, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Μεταβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐγένετο ἡ δ' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Ἀθ. Πετμεζᾶ καὶ Α. Λαπουσιάδη, μεθ' ἣν ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77 τὴν ἀρχὴν τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας, κατὰ τὸ προταρτώμενον ἐντεῦθεν πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου Ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ·

Δ. Μελετόπουλος	N.	Σίλβεστρος Στεφανάκης	N.
Δ. Ὀρεινὸς	N.	Ν. Δελέντας	N.
Γ. Ἀγγιωτατίδης	N.	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	N.	Α. Γ. Τζάνος	N.
Ν. Μαυρομιμάτης	N.	Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	N.	Γ. Γουναρόπουλος	N.
Γ. Γουλιμῆς	N.	Β. Καραγιάννης	N.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ζάρκος	N.
Μ. Λ. Καΐρης	ἀπὼν	Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης		Α. Πετμεζᾶς	N.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	N.
Ι. Βλάσσης		Ἡλ. Παπαδαῖος	N.
Ι. Κωλέττης		Ι. Ν. Φλέσσας	N.
Α. Μεταξᾶς	N.	Π. Ι. Κυριακός	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	N.	Α. Νοταρᾶς	»
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κύς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Κ. Χ. Παναναγιώτου	N.
Α. Λαπουσιάδης	N.	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	N.
Τζαν. Γρηγοράκης	N.	Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.
Δ. Τζιγκουράκος	N.	Δ. Κυριακίδης	N.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Φραΐτσας	N.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Κ. Χαραμῆς	N.	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	N.	Κ. Δελιγιάννης	»
Ι. Γιολδάσης	N.	Ν. Μπούκουρας	N.
Α. Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κορφιωτάκης	N.
Ν. Θέου	ἀπὼν	Σ. Παρθενόπουλος	N.
Α. Γουζούασης	N.	Π. Βαρβιτζιώτης	N.
Α. Βιλαέτης	ἀρνήθη ψῆφον	Γ. Φεγγαρᾶς	N.
Α. Κρεστενίτης	N.	Γ. Δερνιτσιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.	Κ. Τ. Σαντᾶς	
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Μελ. Χ. Μελέτη	
Ι. Κλίμακας	N.	Π. Βάρβογλης	

Ρ. Παλαμίδης	N.	
Γ. Ρεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	
Β. Δημητρακόπουλος		
Π. Παππατζώνης		
Π. Καλαμαριώτης		
Π. Δαρειώτης	N.	
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπών	
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	
Ι. Φαρμάκης		
Κ. Βέϊκος	ἀπών	
Μ. Ἰατρός	N.	
Ι. Εὐσταθίου	ἀπών	
Φ. Κ. Μαῦρος	N.	
Γ. Κάνδυας	N.	
Σ. Βαρότσης	N.	
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	
Α. Μαυρομιχάλης	N.	
Δ. Ηικουλάκης	N.	
Χ. Καπετανάκης	N.	
Κ. Ζαρειφόπουλος	N.	
Κ. Οἰκονομόπουλος	N.	
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών	
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Κουμανιώτης		
Σ. Δογοβετόπουλος	N.	
Α. Μαρκόπουλος	N.	
Παπακώστας Τζαμάλας	N.	
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών	
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ	
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών	
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ	
Κ. Ἀντωνιάδης		
Κ. Προβιλέγιος	N.	
Ι. Π. Ταταράκης	N.	
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	N.	
Διομήδης Κυριακοῦ	N.	
Ν. Καλλέργης	N.	
Σταμάτιος Δάβρας	N.	
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς		
Ι. Σταῖκος	ἐν ἀδείᾳ	
Α. Παππατζόρης	N.	
Δ. Πολυγρονόπουλος	N.	
Ἰ. Τομαρᾶς	N.	
Α. Κιζάνης	N.	
Δ. Ν. Δρόσος	N.	
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	N.	
Γ. Δακὸς	N.	
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Χαντζίσκος	N.	
Γ. Γριζάνος	N.	
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ	
Ν. Κριεζώτης		
Ι. Οἰκονόμου	N.	
Ε. Ἀποστολίδης	N.	
Κ. Κανάρης	N.	
Γ. Δ. Σταματάρας	N.	

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, τῇ προτάσει τῶν Βουλευτῶν καὶ συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως ἀ) τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ συζητηθέντος Νομοσχεδίου περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν, ἀφοῦ συνημολογήθη τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ κατὰ τὸν Κανονισμόν, καὶ β') τὴν ἐπὶ τὰ καθέκαστα συζήτησιν τοῦ περὶ φαρολογίας Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελίτης.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 4 Μαΐου.

Σήμερον τὴν τετάρτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος τεσσάρων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησις τοῦ ἐν ἀδείᾳ Βουλευτοῦ Κ. Π. Βάρβογλη περὶ παρατάσεως ἀδείας, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν τριάκοντα ἡμερῶν παράτασις ἀπουσίας ἀδείας, ἀρχομένη ἀπὸ 1 Μαΐου.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι κατὰ τοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους ἀπὸ 22 Ἀπριλίου μέχρι τῆς χθὲς εἰς μόνος Βουλευτὴς, ὁ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Φίλιππος Ἰωάννου, παρίσταται, ὅπως καὶ πρίν, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀπὼν κατ' ὅλας τὰς συνεδριάσεις. Ἡ Βουλὴ δ' ἐνέκρινε, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, ἐπειδὴ ἡ περὶ τούτου πρὸς τοὺς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου εἰδοποίησις δὲν ἔφερεν οὐδὲν ἀποτέλεσμα, νὰ γίνῃ καὶ δευτέρα, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἡ συνεχὴς ἀπουσία τοῦ Βουλευτοῦ τούτου ἀπὸ τὰς Συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Βουλευτὴς Μεσολογγίου καὶ πρώην Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι χθὲς ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανέλαβε δὶς ἐν τῇ Συνεδριάσει ἐν εἴδει ἀπειλῆς, ὅτι θέλει καταδείξει τὴν διαγωγήν του, βεβαίως ἐννοῶν σχετικῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν· ὅτι ἡ ὕποπτος αὕτη ἔκφρασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διαδόχου του ἔφερεν αὐτὸν εἰς δεινὴν θέσιν ἐνώπιον τῆς συνειδήσεως τῶν Βουλευτῶν, διότι παρίσταται οὕτως ὕποπτος ἡ ὑπουργική του διαγωγή, καὶ ἂν ἐπὶ πολὺ παραταθῇ ἡ ὑποψία αὕτη, ἐπιβαρύνει αὐτὸν κηλὶς, καθιστῶσα αὐτὸν ὑπόδικον χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν τῆς κατηγορίας· ὅτι ὁ πρόθυμος τρόπος, μεθ' οὗ τὴν ἀπειλητικὴν

ἐκείνην ἔκφρασιν ἐπέφερεν, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Κ. Ὑπουργὸς ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἔχει προχείρους τὰς ἀξιοποίνους πράξεις. Τὰς πράξεις λοιπὸν ταύτας ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκθέσῃ ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ὑπουργός, διότι ἐνδεχόμενον εἶναι ἐξ ἐσφαλισμένων πληροφοριῶν νὰ ἔχῃ ἐσφαλμένην πεποίθησιν· θεωρεῖ δὲ τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαῖον, καθόσον πρόκειται περὶ Ὑπουργικῆς διαχειρίσεως, καθ' ἣν ἡ συνείδησίς του δὲν παριστᾷ εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν ἀξιόποινον πρᾶξίν του πρὸς βλάβην οὐδενός, καὶ καθ' ὅσον ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις, ὥστε καὶ τὸν νῦν Ὑπουργὸν νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ἀπάτης καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νὰ μὴ μένῃ ὑπόδικος, ἢ ἄλλως νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν εἰς ταῦτα, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῦ χθὲς λεχθέντα φαίνονται εἰς τὰ πρακτικά, ἐπροκαλέσθη δὲ εἰς τὴν ἐξήγησιν ἐκείνην ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος χθὲς λεχθέντων, καὶ ὅτι, φειδόμενος τοῦ χρόνου καὶ μὴ θέλων ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιρυλάττεται νὰ ἐξηγηθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ὁ πρώην Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄλλοι Βουλευταὶ, παρατηρήσαντες ὅτι ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ ἐπιβεβαιοῦται ἔτι μᾶλλον ἡ κατὰ τοῦ προκατόχου του προελθοῦσα ἐξ αὐτοῦ ὑποψία, καὶ ὅτι τὸ ἀντικείμενον καθίσταται σπουδαῖον, προκειμένου περὶ Ὑπουργικῆς διαχειρίτεως, ἀπῄτησαν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξηγηθῇ ὅ,τι κατὰ τοῦ προκατόχου γνωρίζει.

Εἰπόντος δέ τινος ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ταύτης, σχέσιν ἐχούσης μὲ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἀπηντήθη, ὅτι ἡ διεγερθεῖσα διένεξις μεταξὺ τοῦ προκατόχου καὶ διαδόχου Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, προελθοῦσα ἀπὸ ἁπλοῦς ἐρεθισμοὺς, δὲν ἀφορᾷ οὐδὲ σχέσιν ἔχει μὲ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἀφορᾷ δὲ μόνον ὑποθετικὰς πράξεις Ὑπουργικάς.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπέφερεν ὅτι ὁ προκάτοχος αὐτοῦ εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν προσέβαλεν αὐτὸν διὰ τὰς κατὰ τὴν 6 καὶ 8 Φεβρουαρίου ἀγορεύσεις του, εἰπὼν ὅτι ἦτον ἀπὼν τότε καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ, ὑποθέτων ὅτι προσέβαλεν αὐτὸν διὰ τῶν ἀγορεύσεών του ἐκείνων· ὅτι δύναται νὰ ἴδῃ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἐκείνων διὰ νὰ πληροφορηθῇ τί καὶ χθὲς ἐννοοῦσα, καὶ ἐπομένως ἂν θεωρῇ ἑαυτὸν προσβαλλόμενον, ἂς ἀπαντήσῃ.

Ὁ δὲ Βουλευτὴς Μεσολογγίου καὶ ἄλλοι ἀπήντησαν, ὅτι οὐδόλως εἰς τὰς ἀγορεύσεις ἐκείνας προσβάλλεται ὁ πρώην Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὅτι ἢ ἄλλο τι ἐννόησε χθὲς ὁ Κ. Ὑπουργὸς, ἢ καλῶς δὲν ἐξεφράσθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔτη **1844** καὶ **1845**, εἰπὼν ὅτι περιστάσεις ὅλως ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεως τοῦ Ὑπουργείου παρέτειναν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὰς Βουλάς· αἱ περιστάσεις δ' αὗται προκύπτουσιν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, χρήζοντος βελτίωσιν καὶ τακτοποίησιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγχρόνου εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Ἀνέγνω δ' ἀκολούθως τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἔκθεσιν· ἔχει δὲ ἡ ἔκθεσις καὶ ὁ ἀπολογισμὸς οὕτω.

(Ὅρα ἐν τέλει τοῦ παρόντος τόμου)

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε κατόπιν ὡς ἀ. ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ψηφοφορίαν τοῦ συνόλου τοῦ ψηφισθέντος Νομοσχεδίου περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου ὑπό τινος τῶν Γραμματέων ἐπροτάθη, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ γείνῃ διόρθωσις ἐσφαλμένης τινὸς ἐκφράσεως τοῦ ἄρθρου 3, ἤτοι ἐπειδὴ διὰ τὰς λέξεις Ἠλείας ἐννοεῖται ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, ὀνομαζομένη *Πύργος*, διὰ νὰ ἐκφράζηται τοῦτο καθαρῶς καὶ σαφῶς προσετέθησαν πρὸ τῆς λέξεως *Ἠλείας* αἱ λέξεις «*Πύργου τῆς*.»

Ζητήσαντος δέ τινος τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ συνόλου, ὁ Πρόεδρος κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Κανονισμοῦ ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν θέλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, αὕτη δὲ ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς·

Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ξένοι δημητριακοὶ καρποὶ, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Εἰσαγωγή.

Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ σίτου ὑπερβαίνει τὰς ὁρ. 6 τὸ κοιλόν.	Ὁ σῖτος		ἡ Σίκαλη		ἡ ἀραβόσιτος		ἡ κριθὴ		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
	10	2	5	1	5	1	5	1	5	1	5	1
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ σίτου ὑπερβαίνει τὰς ὁρ. 6 τὸ κοιλόν.	50	4	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
Ὅταν εἶναι ἀπὸ ὁρ. 6-5 κιλ. 76/00	75	6	45	3	42	3	37	3	30	3	27	3
» » 5,75 - 5,51	1 00	8	60	4	56	4	50	4	40	4	36	4
» » 5,50 - 5,26	1 25	10	75	5	70	5	62	5	50	5	45	5
» » 5,25 - 5,1	1 50	12	90	6	84	6	75	6	60	6	54	6
» » 5 - 4,76	1 75	14	1 05	7	98	7	87	7	70	6	63	6
» » 4,75 - 4,51	2 00	16	1 20	8	1 12	8	1 00	8	80	7	72	7
» » 4,50 - 4,26	2 25	18	1 35	9	1 26	9	1 12	9	90	8	81	7
» » 4,25 - 4	2 50	20	1 50	10	1 40	10	1 25	10	1 00	8	90	8
Καὶ αὐτὸς ἐφεξῆς προστιθεμένων εἰς τὸ τελευταῖον τελεῖον ἀνὰ πᾶσαν 25 λιτ. ἐλάττωσιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου.	2 75	22	1 65	11	1 54	11	1 37	11	1 10	9	1 00	9

Ἄρθρ. 2.

« Οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον ἐξαγωγῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον κλίμακα. »

Ἐξαγωγή

	ὁ σῖτος		ἡ σίκαλη		ὁ ἀραβόσιτος		ἡ κριθὴ		τὸ καλαμπόκι		ἡ βρώμη	
	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.	Τὸ κοιλὸν	Ἄλευρος ὀκ.
Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπερβαίνῃ τὰς ὁραχ. 6 τὸ κοιλὸν εἰς πᾶσαν 25 λεπτῶν αὔξησιν τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω προσδιοριζόμενον τελώνιον λεπτά.	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
Ὅταν εἶναι ἀπὸ ὁρ. 6-5, 76	50	2	30	2	28	2	25	2	20	2	18	2
» » 5,75-5, 51	25	1	15	1	14	1	12	1	10	1	9	1
» » 5,50-5, 28	10	1	7	1	7	1	6	1	5	1	4	1
» » 5,25 καὶ ὀλιγώτερον	5	1	3	1	3	1	3	1	10	1	10	1

Ἄρθρ. 3.

Αἱ Διοικητικαὶ Οἰκονομικαὶ καὶ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Λαμίας, *Λεβαδείας*, *Ἀμφίσσης*, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Πύργου τῆς *Ἠλείας*, Καλαμῶν, *Τριπόλεως*, *Σπάρτης*, Ναυπλίας, Σύρου καὶ Ὕδρας θέλουν κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν ἐγχωρίων σίτων, σίτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν διὰ καινῆς ἐκθέσεως κατὰ πᾶν δεκαήμερον εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖα θέλουν προσδιορίζει κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων σημειώσεων τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου, ὅστις θέλει δημοσιεύεσθαι καὶ κοινοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς διὰ νὰ ὑπολογίζηται καὶ εἰσπράττηται ἐπὶ τῇ βάσει

αὐτοῦ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν δημητριακῶν καρπῶν καθ' ὅλον τὸν ἀμέσως ἑπόμενον μῆνα.

Ἄρθρ. 5.

Ἕως οὗ δὲ φθάσῃ εἰς τελωνιακὴν Ἀρχὴν ὁ κατὰ μῆνα προσδιοριζόμενος μέσος ὅρος, τὸ τελώνιον ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα προσδιορισθέντος μέσου ὅρου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὡς πρὸς τὰς πέντε μόνον πόλεις Λεβαδείας, Ἀμφίσσης, Πύργου τῆς Ἠλείας, Τριπόλεως, Σπάρτης, ὁρίζεται μέχρι τῆς 1 Αὐγούστου 1847.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἀπὸ 8|20 Ἀπριλίου 1843 Νόμος καταργεῖται, ἅμα δημοσιευθῇ ὁ παρών.

Γενομένης δὲ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Χρ. Καπετανάκη, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ 43 πρὸς 32 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ τελωνείου τῶν σιτηρῶν ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.	Ι. Κωλέττης	
Δ. Ὀρεινὸς	N.	Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Γ. Λογωτατίδης	N.	Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Θ. Γρίβας	N.	Σ. Βλάχος	O.
N. Μαυρομμάτης	O.	Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ζ. Ι. Βάλβης	O.	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	N.	Α. Γεωργαντᾶς	N.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Δ. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δαπουσιάδης	N.
Δ. Τζάκρης	ἀπὼν	Γζανετ. Γρηγοράκης	N.
Δ. Σ. Δανόπουλος, Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Τζιγκουράκος	O.
		Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
		Κ. Φασίτζας	N.

Ι. Χαραμῆς	N.	Π. Βαρδιτζιώτης	N.
Ι. Κρανιδιώτης	N.	Γ. Φεγγαρᾶς	O.
Ι. Γιαλδάσης	N.	Γ. Δερνιτσιώτης, Κ. Τ. Σαντᾶς, Μελίτης Χ. Μελέτη, Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ		
Νίκος Θίου	ἀπὼν		
Α. Γαζούασης	»		
Α. Βιλαέττης	O.	Ῥ. Παλαμίδης	N.
Α. Κρεστενίτης	O.	Γ. Ῥεβελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος, Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ.Χ. Στεφανόπουλος	N.		
Ι.Αναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ		
Ι Κλίμακας	N.		
Σλβεστρος Στεφανάκης	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Ν. Δελίντας	O.	Νικήτ. Σταματελόπ.	ἀπὼν
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριαδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνης	O.	Ι. Φαρμάκης	N.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Γ. Γουνορόπουλος	N.	Μ. Ἰατρὸς	N.
Β. Καραγιάννης	N.	Ἰω. Εὐσταθίου	O.
Ι. Ζάρκος	N.	Φ. Κ. Μαῦρος	O.
Β. Πετιμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	O.
Α. Πετιμεζᾶς	N.	Σ. Μπαρότζης	O.
Ν. Ἀνδρίκου	N.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἠλ. Παπαδαῖος	N.	Α. Μαυρομιχάλης	O.
Ι. Ν. Φλέσας	N.	Δ. Πικουλάκης	O.
Π. Ι. Κυριακός	N.	Χ. Καπετανάκης	N.
Γεωργ. Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπὼν
		Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν	Α. Καλαμογδάρτης	O.
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τζερτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.		
Ἐμ. Τσοῦχλος	N.	Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	N.	Α. Μακρόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	O.	Παππακώστας Τζαμάλας	N.
Σ. Πάγκαλος	O.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρών.	O.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Κ. Δελιγιάννης	»	Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	N.		
Ν. Κορφιωτάκης	ἀπὼν	Κ. Προβιλέγιος	O.
Σ. Παρθενόπουλος	N.	Ι. Ταταράκης	O.

Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.	Γ. Λοκὸς	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ο.	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀφείᾳ
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.	Δ. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν	Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.	Κ. Καλάρης	
Δ. Δρόσος	Ο.	Γ. Σταματόρας	Ο.

Μεταβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὸ β'. ἀντικείμενον συνεδριάσεως, ἤτοι τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ ἐπροτάθησαν δύο τροπολογίαι. 1) Νὰ προστεθῇ ὡς πρῶτος παράγραφος τοῦ α ἑδαφίου μετὰ τὸ α *ἔγγειοι φόροι* τὸ α *ἐντέλα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος νόμου εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.* 2) Μένει ἀπορολόγητον 10 τοῖς ο/ο ἀπὸ τὰ ἀσταχυοφόρα γεννήματα διὰ σπόρον, ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον μόνον.»

Ὁ προτείνας τὴν ἀ. τροπολογίαν Βουλευτὴς, ἀναπτύσσων αὐτὴν ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως ἀπαλλαγὴν τοῦ σπόρου τῶν γεωργῶν, ἥτις θέλει ἐπιφέρει μικράν τινα εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους ἐλάττωσιν, ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἶναι δικαιοτάτη καὶ οὐδεὶς εἰς ταύτην ν' ἀντιτείνῃ δύναται, οὐδὲ χρείαν μεγάλης ἀναπτύξεως τῆς τροπολογίας ἔχει· ἐλπίζει μάλιστα, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, συνεπὴς μὲ ὅσα ἐξέθηκε περὶ τῆς κατασταστάσεως τῆς γεωργίας εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν σιτηρῶν, εἰπὼν ὅτι ὀφείλεται πρὸς ταύτην μεγίστη προστασία, θέλει παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν, ὡς συνάδρυσαν μὲ τὸ φρόνημά του τοῦτο, διότι διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ἀφορολόγητος ἀφίνεται ἐξ ὅλων τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων παραγωγικῶν δαπανῶν τοῦ γεωργοῦ μόνον ἡ τοῦ σπόρου, διότι κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα κατὰ τετραετίαν ὁλόκληρος ἀφαιρεῖται· ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ σπόρου προερχομένη ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων εἶναι μικρά, διότι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ ἐκ τῶν προσόδων εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀναβαίνει εἰς 3,000,000 πο-

ρίπου δραχμὰς, ὥστε ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὸ ἓν τρίτον ὡς ἐπιχαρπίαν, προκύπτει ὅτι τὸ δέκατον εἶναι δύο ἑκατομμύρια· ἐκ τῆς ἐξαιρέσεως λοιπὸν τοῦ σπόρου, ἥτις θέλει ἐπιφέρει ἐλάττωσιν ἑνὸς εἰς τὰ δέκα, θέλει προκύψει ἐλάττωσις ὁλικὴ ἐκ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ποσὸν, τὸ ὁποῖον θέλει ἐλαττωθῇ ἔτι μᾶλλον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς φορολογίαν ὅλα τὰ ἐκ ταύτης μεχρὶ τοῦδε ἐξαιρούμενα εἴδη, διότι ἡ ἐξαίρεσις αὐτῶν δὲν συνάδει μὲ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς Συνταγματικῆς ἰσότητος, διότι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη εἶναι ὠφέλιμος πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου τὰ ἐξαιρούμενα εἴδη παράγονται· ἐπομένως ἡ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ σπόρου ἐλάττωσις τοιουτοτρόπως θέλει περιορισθῇ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ἐλαττώσεως, ἤτοι εἰς τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Ἐπὶ τέλους ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλάττωσιν εἰς μόνα τὰ ἀσταχυοφόρα γεννήματα κατὰ τὴν δευτέραν τροπολογίαν, δὲν δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῇ ταύτην.

Μετὰ τοῦτον καὶ ὁ προτείνας τὴν β'. τροπολογίαν, ἀναπτύσσων αὐτὴν, ἐξέθηκεν, ὅτι, προκειμένου λόγου νὰ ψηφισθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν λαῶν φόροι, ὀφείλει πᾶς Βουλευτὴς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν· α.) ἐὰν οἱ φόροι ἦναι δίκαιοι, καὶ β'.) ἂν ἐξοδεύωνται πρὸς ὃν σκοπὸν δίδονται, διότι ὁ Βουλευτὴς ἐντολὴν ἔχει τὴν τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ ὑπεράσπισιν, ἥτις δὲν εἶναι, ὡς τινες φρονοῦσι, δημοκοπία, διότι δημοκόπος δὲν εἶναι ὁ μὴ ἀπαρνούμενος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων, ὅσας κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἰς τὸν λαὸν ἔδωκεν, ἀλλ' ὁ ζητῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τὰ πλέον τοῦ δικαίου· ὅπως δὲ ἄξιος κατακρίσεως εἶναι ὁ δημοκόπος, οὕτω καὶ ὁ τῆς ἐξουσίας κόλαξ, ὅστις χάριν αὐτῆς ἀπαρνεῖται τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών του πρὸς τὸν λαόν· οἱ δὲ Βουλευταὶ, ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὄντες, ὀφείλουσι νὰ μὴν ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ γνώμας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μόνον τὰ τοῦ λαοῦ συμφέροντα ἀπολύτως νὰ ἐπιζητῶσι· δὲν εἶναι δὲ καθῆκον αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς ἐξουσίας ν' ἀφορᾷ πρὸς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς ἢ μή. Ὅτι καιρὸς ἤδη εἶναι νὰ ἐκπληρώσωσιν οἱ Βουλευταὶ τὰς εἰς τὸν λαὸν δοθείσας ὑποσχέσεις τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων, αἵτινες πρὸ τῆς μεταβολῆς ὁμολογουμένως ἐθεωρήθησαν παρ' ὅλων δυσανάλογοι καὶ βαρεῖς, τὸ ὁποῖον ἕκαστος θέλει πιστεύσει, ὅταν ὑπολογίσῃ τὰς παραγωγικὰς δαπάνας τοῦ γεωργοῦ, ὅπως εἴς τινα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων ὑπελογίσθησαν καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Ὑπουργὸν

τῶν Οἰκονομικῶν· ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ δὲ τούτου προκύπτει, ὅτι ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις τοῦ ἑνὸς εἰς τὰ δέκα ἐπὶ τῶν ἀσταχυοφόρων γεννημάτων κατὰ τὴν Ϛ'. τροπολογίαν εἶναι ἐλαχίστη καὶ πολὺ μακρὰν τοῦ δικαίου, ἐπροτάθη δ' αὐτὴ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραδοχῆς, καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ἀ. ἀντικείμενον. Ὡς πρὸς τὸ β'. δὲ παρετήρησεν, ὅτι οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀρνηθῶσι τοὺς φόρους των, ὅταν ἡ διαχείρισις αὐτῶν κακῶς γίνεται, ὅπως ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, διότι οἱ δημόσιοι φόροι ἀποδίδονται πρὸς αὔξησιν καὶ διατήρησιν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ ἐν γένει πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν μέσων, καὶ ἐν τούτοις ὅταν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν διαχείρισιν τῶν φόρων, θέλει πεισθῆ ὅτι οὐδὲν τούτων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργεῖται, ὅτι τὰ πάντα λόγῳ ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι οἱ δημόσιοι φόροι ἐξοδεύονται πρὸς ἐνίσχυσιν ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐκ τούτων ἐκτρεφομένων ὑπαλλήλων· ἡ ἔκθεσις ὅμως τούτων καθίσταται ὅλως περιττὴ, διότι παρὰ τῶν πλειόνων Βουλευτῶν ἡ διαχείρισις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιδοκιμάζεται καὶ ἐπαινεῖται, καὶ ἀδύνατον νὰ ἐλπίσῃ τις τὴν παρ' αὐτῶν ἀπάρνησιν τῶν φόρων. Τὸ χειρότερον ὅμως πάντων, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των, εἶναι ἡ κατ' ἔτος διὰ τῶν προϋπολογισμῶν φαινομένη ἐπαύξησις τῶν φόρων, μεγίστη καὶ δυσανάλογος οὖσα παραβαλλομένη πρὸς τοὺς φόρους, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε ἀπέδιδεν ὁ λαός. Ὁ Κυβερνήτης ἐστερεῖτο παντὸς μέσου χρηματικοῦ, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἴχων πληρεστάτην συνείδησιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, ἐπροτίμησε νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς Δυνάμεις καὶ νὰ ζητήσῃ δάνεια, ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους· ὠφελήθεῖσα δὲ ἡ μετὰ ταῦτα Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν περὶ τούτου ἐθνικὴν ἀπόφασιν καὶ ἀπὸ τὰς διαπραγματεύσεις του, παρέλαβε τὰ δάνεια, ἐπηύξησε κατὰ μέγιστον βαθμὸν τοὺς φόρους, καὶ ἐν τούτοις οὐδεμία εἰς τὸ ἔθνος προσέγγισιν ὠφέλεια, καὶ ἂν δέ τις βελτίωσις ἐφάνη, αὐτὴ ὀφείλεται εἰς μόνας τὰς προσπαθείας τὰς ἀτομικὰς τοῦ Ἕλληνος. Ἐπῆλθεν ἡ μεταβολὴ πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων, οἵτινες πολὺ ὑπερέβησαν καὶ τοὺς ἐπὶ Τουρκοκρατείας, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ϛ'. ταύτης μεταβολῆς συνεταυτίσθη μὲ τὸν τῆς μεγάλης τῶν **1821**, καὶ ἐν τούτοις ἀντὶ νὰ ἐπιφέρωμεν ἤδη ἐλαττώσεις, ἐπαυξάνομεν τοὺς φόρους, παρα-

γνωρίζοντες οὕτω τὸν προορισμὸν καὶ τῆς ἀ. καὶ τῆς Ϛ'. τῶν **1843** μεταβολῆς. Μήτε οἱ ἐπιβαλλόμενοι φόροι εἶναι δίκαιοι, μήτε πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους ἐξοδεύονται, ὁ δὲ λαὸς δικαίως καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἀποδίδει εἰς τὰς Βουλὰς· διότι ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτῶν τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας.

Τὰς τροπολογίας ταύτας ἀντικρούων καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα ἀπαντῶν ἕτερος ἐξέθηκεν, ὅτι αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι ὑπηγορεύθησαν μᾶλλον ἀπὸ πολιτικὰ, τοπικὰ καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα, ἢ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ, πρὸς τὰ ὁποῖα ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἀποβλέψῃ καὶ νὰ θυσιάσῃ ἐνώπιον αὐτῶν πᾶν ἄλλο· ὅτι Νόμοι, μὲ τοὺς ὁποίους κοινωνία τις συνεταυτίσθη καὶ συνωχειώθη, δὲν μεταβάλλονται, εἰμὴ ὅταν μεγίστη ἀνάγκη παρουσιάζηται καὶ πανδήμως ἐκφράζηται καὶ ὁμολογῆται ἀπὸ τὸ ἔθνος, διότι ἄλλως αἱ συνέπειαι τῶν μεταῤῥυθμίσεων τῶν Νόμων εἶναι ἐπιβλαβεῖς καὶ ὀλέθριαι· αἱ τροπολογίαι ἐπηνέχθησαν κατὰ τῆς πρὸ αἰώνων καθιερωμένης ἐν Ἑλλάδι ἀρχῆς τῆς ἀποδεκατώσεως, μεθ' ἧς οἱ Ἕλληνες ἐξωκειώθησαν, καὶ ἐν τούτοις οἱ προτείναντες· οὔτε τὴν ἄφευκτον ἀνάγκην τῆς μεταῤῥυθμίσεως ταύτης ὑπέδειξαν, οὔτε πανδήμου τινα ἢ ἐν μέρει περὶ ἐλαττώσεως ἐξήγησιν τοῦ λαοῦ ἔχουσι νὰ φέρωσι. Τὰ ὑπάρχοντα πρότερον εἰς τὸν γεωργὸν παράπονα προέκυπτον ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, τὸ ὁποῖον παρεῖχεν ἀπείρους καταπιέσεις κατὰ τοῦ λαοῦ, εὐτυχῶς ὅμως τὰ καταβλίβοντα τὸν γεωργὸν δεινὰ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου καὶ τὰ ἐκ τούτων παράπονα ἐθεραπεύθησαν διὰ τῆς μεταῤῥυθμίσεως τοῦ συστήματος, καὶ ὁ γεωργὸς, δυνάμενος ἤδη ἐλεύθερος καὶ ἄνευ καταβλιπτικῶν περιορισμῶν νὰ ἐξασκῇ τὰ γεωργικά του ἔργα, εἶναι εὐχαριστημένος. Ταῦτα ἦσαν τὰ παράπονα τοῦ γεωργοῦ, οὐδέποτε δὲ συνέλαβεν οὗτος τὴν ἰδέαν τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, τὴν ὁποίαν οἱ προαγορεύσαντες παρίστησαν· ὅτι ἐκτὸς τούτων αἱ τροπολογίαι δὲν εἶναι συνεπεῖς πρὸς τὴν βάσιν των, διότι ἂν πρόκειται νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας ὁ σπόρος τοῦ γεωργοῦ ὡς παραγωγικὸν κεφάλαιον, τότε ὀφείλομεν, τὸ σύστημα τοῦτο ἀκολουθοῦντες, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς λοιπὰς παραγωγικὰς δαπάνας τοῦ γεωργοῦ, καὶ νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὸ κατὰ τὴν συνταγματικὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν φόρων ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς γεωργίας, καὶ μάλιστα ἐπ' ἐκείνων, τὰ ὁποῖα χρήζουσι πλειοτέρας προστασίας καὶ ἀναπτύξεως, ὡς εἶναι τὸ ἔλαιον, ἡ μετάξη καὶ τόσα ἄλλα· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ συμφώνως

μὲ τὴν ἀρχὴν των οἱ προτείναντες τὴν τροπολογίαν ὤφειλον νὰ σκεφθῶσιν, ἂν ἠδύνατο νὰ ἐγκρίνωσι τοῦτο, ἄνευ γενικοῦ κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως· ὅτι καὶ ἂν ἡ γεωργικὴ τάξις χρῄζῃ ἐνισχύσεως καὶ προστασίας, αὕτη πρέπει νὰ γίνηται ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ δι' ἄλλων μέσων ἢ διὰ τῆς ἐλατώσεως τῶν φόρων· τοιαύτην δὲ προστασίαν σήμερον ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ ὑπὲρ τῆς γεωργίας διὰ τοῦ περὶ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν Νομοσχεδίου. Μεγαλειτέρα πασῶν τῶν ἤδη ἀναγκῶν τοῦ γεωργοῦ εἶναι ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία καὶ ἡ μονιμότης τοῦ μέλλοντος· ταύτην ὁ γεωργὸς κατὰ πρῶτον ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους του, διότι, ἄνευ ταύτης καὶ ἡ ὁλοτελὴς ἀπαλλαγὴ τῶν φόρων εἶναι ὀλέθριος δι' αὐτόν· τοιαύτη εἶναι ἡ διὰ τῶν τροπολογιῶν ζητουμένη προστασία τοῦ γεωργοῦ, διότι, ὅταν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, τότε ἀπροστάτευτον τὸν γεωργὸν ἀφίνομεν, καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ καταστρέφομεν· καὶ μ' ὅλα ταῦτα καθῆκον τοῦ Βουλευτοῦ παρεστάθη ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι εἶναι νὰ θυσιάσῃ τὸ ὠφέλιμον μόνον ἀκωλύτως τοῦ γεωργοῦ, ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τάξεως, καὶ νομίζων ὅτι ὁ μόνος τοῦ Βουλευτοῦ προορισμὸς εἶναι νὰ κατορθώσῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τὴν ἀσυδοσίαν, καὶ ἂν ταύτην ἐπακολουθῇ ἡ καταστρεπτικὴ ἀναρχία. Τοιαῦται ἀρχαὶ εἶναι ἀπόγνωσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ οὐδὲ κἂν ἔπρεπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἐκφωνῶνται· ὅτι ἡ χρῆσις τῶν φόρων γίνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφώνως μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν Βουλῶν, ἤτοι κατὰ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις παρέβη τὰς ἀποφάσεις ταύτας, τοῦτο ἦναι ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον θέλομεν ἐξετάσει εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἡ δὲ ἄρνησις τῶν φόρων εἶναι μέσον βίαιον καὶ ἀντισυνταγματικόν, εἶναι παραγνώρισις τῆς συνταγματικῆς τάξεως, διὰ τῆς ὁποίας καθιεροῦνται ὅλα τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων δὲν εἶναι ἀναγκαία, εἶναι μάλιστα ἐπικίνδυνος, ὅταν ἡ μία θέλει συνεπιφέρῃ τὴν ἄλλην διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' ὧν καὶ σήμερον προτείνεται· ἐνῷ προτείνεται ἡ ἐλάττωσις ἔπρεπε συγχρόνως νὰ ὑποδείξωσιν οἱ προτείνοντες καὶ τὰ μέσα τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἐλαττώσεως, διότι ἄλλως ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἀλληλουχίαν μὲ τὰ ἔξοδα· ὅτι ἐὰν πρὸς τούτοις λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ζήτημα σχετικῶς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς

ὑποχρεώσεις μας, διὰ τῶν ἐλαττώσεων τῶν φόρων θέλομεν ἀποδείξει εἰς τοὺς δανειστάς μας ὅτι οὐδεμίαν περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν μας φροντίδα λαμβάνομεν, διότι ἀντὶ νὰ ἐπαυξήσωμεν τὰ δημόσια εἰσοδήματα διὰ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὸ μέλλον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας, ἐλαττόνομεν αὐτὰ ἄνευ ἀνάγκης. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τῶν τροπολογιῶν.

Εἰς ταῦτα ὁ πρότεινας τὴν πρώτην τροπολογίαν ἀπήντησεν, ὅτι πᾶς Βουλευτὴς ἠδύνατο ν' ἀντικρούσῃ τὴν τροπολογίαν του, ὄχι διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν πρόθεσιν ἄλλην, ἢ τὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ τροπολογία ἐπροτάθη. Ὅτι ἡ ἐκ τῆς τροπολογίας ἐλάττωσις ἐσφαλμένως παρεστάθη μεγίστη ἐνῷ δι' ἀκριβῶν ὑπολογισμῶν ἀπεδείχθη μικρά· ὅτι καὶ ἂν τὸ σύστημα τῆς ἀποδεκατώσεως ἦναι πρὸ αἰώνων ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ, ὅταν ἡ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἀπαιτῇ τὴν μεταρρύθμισιν, διότι ἡ ἀνθρωπότης, ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος ὠφελουμένη, πρέπει σκοπίμως νὰ μεταρρυθμίζῃ τὸ παρὸν καὶ νὰ βαδίζῃ εἰς τὸ μέλλον· ὅτι ὄχι μόνον περὶ τῆς γεωργίας, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῶν δημοσίων πόρων ὅταν πρόκηται, ψηφίζονται ὑπ' αὐτοῦ τ' ἀναγκαῖα· ὅτι εἰς τὸ πολιτικὸν σύστημα τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῆς μονιμότητος καὶ ἡσυχίας προσθέτει οὗτος καὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸ περίσσευμα τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ, καθόσον μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον ηὐχήθη πρὸς τὰς Δυνάμεις τὴν παραίτησιν τοῦ περισσεύματος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν μέσων.

Ἕτερος κατὰ τῶν τροπολογιῶν παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὰ λεχθέντα περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους δὲν θέλει ἐπιφέρει οὐδεμίαν παρατήρησιν, διότι καλῶς ταῦτα κατεκρίθησαν ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων, καὶ διότι ἄλλοτε ταῦτα ἐτύζητήθησαν, θέλει δὲ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὸν φορολογικὸν νόμον· ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων εἰς τὴν φορολογίαν ἡ ἰσότης. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας φορολογίαν ὅλων τῶν κλάδων τῆς γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, θέλομεν πληροφορηθῆ ὅτι, ἐνῷ οἱ λοιποὶ κλάδοι τῆς γεωργίας καὶ ἄλλαι τάξεις ἐπεβαρύνθησαν μὲ νέους φόρους καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ὑπαρχόντων, ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὄχι μόνον δὲν ἐπεβαρύνθη, ἀλλὰ μάλιστα ἐλα-

ρρύνθη ἐν μέρει. Διὰ ταῦτα ὁ προτείνας τὴν δευτέραν τροπολογίαν δὲν ἐφάνη συνεπὴς μὲ ὅσα ὑποστηρίζων αὐτὴν ἐξέθηκεν· διότι, ἀντὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὤφειλε μᾶλλον ν' ἀποβλέψῃ εἰς ἄλλας ἐλαττώσεις, ἐν ὡς βάσιν τῆς φορολογίας πρέπῃ νὰ λάβωμεν τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας· ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων πρέπει νὰ γίνηται ὅταν ἦναι δυνατὸν ἄλλως νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι· ὁ δὲ σκοπὸς τῆς τελευταίας μεταβολῆς δὲν ἦτον ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων, διότι ἡ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις, παρέχουσα πλειοτέρας ἐγγυήσεις, ἀπαιτεῖ καὶ περισσότερα ἔξοδα, ἀλλὰ ἡ ἀνάκτησις τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ἡ πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον διαχείρισις τῶν φόρων. Ἐπομένως ἐὰν ἡ διαχείρισις αὕτη δὲν γίνηται ἤδη τοιαύτη, τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα παρέχει τὰ μέσα τῆς θεραπείας διὰ τῆς ὑπουργικῆς μεταῤῥυθμίσεως, ἡ δὲ ἄρνησις τῶν φόρων εἶναι Ἀντισυνταγματικὸν μέσον· ὅτι ἡ προερχομένη ἐκ τῶν τροπολογιῶν ἐλάττωσις δὲν ἦναι μικρά, διότιδταν, ὑπολογίσωμεν τὸ ποσόν, θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ἑνὸς ἐκ τῶν δέκα διὰ τὸν καλλιεργοῦντα ἰδιοκτήτους γαίας, καὶ δύο καὶ ἡμίσεως ἐκ τῶν δέκα διὰ τὸν καλλιεργοῦντα ἐθνικὰς, θέλομεν εὕρει διπλασίαν ποσότητα, ἀφ' ὅσην οἱ προτείναντ ς ὑπελόγισαν, ποσότης, ἥτις ἂν ἀφαιρεθῇ, θέλει στερήσει τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἀπαιτουμένων μέσων διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας· ὅτι ἀνάγκη τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως δὲν φαίνεται, διότι ὁ γεωργὸς μετὰ τὴν μεταβολὴν εἶναι τὰ μέγιστα εὐχαριστημένος, ἀφοῦ διὰ τῆς μεταῤῥυθμίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος ἐπῆλθεν ἡ θεραπεία τῶν ἐξ αὐτοῦ παραπόνων του, καὶ ἄλλην ἀνάγκην δὲν ἔχει, εἰμὴ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, διὰ τῆς ὁποίας, ἕνεκα τοῦ φιλησύχου χαρακτῆρός του, καθεκάστην ἀναπτύσεται καὶ προοδεύει· ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν διάκρισιν τῶν συμφερόντων τῆς Κυβυρνήσεως ἀπο τὸν τοῦ λαοῦ, ὡς ὑπὸ τοῦ προτείναντος τὴν δευτέραν τροπολογίαν παρεστάθη, διότι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ τὰ συμφέροντα τῶν δύο τούτων καὶ τὰ καθήκοντα συνταυτίζονται καὶ συνάδουσι πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν· ὅτι φίλος τοῦ λαοῦ εἶναι ὁ συμβουλεύων τὸν λαὸν τὰ ἀληθῆ συμφέροντά του ἐντὸς τῆς Συνταγματικῆς τάξεως, καὶ ὅταν ὑποβάλλῃ τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα· ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐξήρτηται κατὰ μέγιστον μέρος ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, ἡ δὲ Κυβέρνησις συντρέχει τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὴν μέρος· ὅτι ἂν ἡ χρῆσις τῶν δημοσίων φόρων γίνηται καλῶς, τοῦτο

θέλει ἀποδειχθῆ ἐκ τοῦ εἰσαχθέντος προϋπολογισμοῦ· ὅτι ἐν γένει εἰς τὰς ἐλαττώσεις ὀφείλουσι αἱ Βουλαὶ νὰ ἦναι προσεκτικαὶ διότι ὅσον εὔκολος εἶναι ἡ ψήφισις αὐτῶν τοσοῦτον καθίσταται δύσκολος ἡ ἐκ νέου ἐπιβολή των.

Μετὰ ταῦτα ὁ προτείνας τὴν δευτέραν τροπολογίαν ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἐλάττωσις ἡ προερχομένη ἐκ τῆς μὴ φορολογίας τοῦ σπόρου δύναται εὐκόλως νὰ ἀναπληρωθῇ ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογα τῶν μέσων μας· ὅτι ἡ ἐλάττωσις συνάδει καὶ πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ χρέη, διότι συμφωνεῖ μὲ τὴν ἰδέαν τῶν Δυνάμεων ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις κατασπαταλᾷ τὸν δημόσιον πλοῦτον, καὶ διότι ὅταν μέρος τῶν φόρων ἐξοικονομήσωμεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, ἐνισχύομεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων πόρων· ὅτι, ὡς ἀντιπρόσωπος ἐπαρχίας γεωργικῆς μάλιστα, γνωρίζει ὅτι εἶναι ἄφευκτος ἀνάγκη τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως, τὴν ὁποίαν οἱ ἐντολεῖς του ἐξεφράσθησαν· ὅτι ἡ ἡσυχία καὶ τάξις, τὴν ὁποίαν παρέστησαν, ὡς ἀναγκαίαν διὰ τὴν γεωργίαν, δὲν ἐνισχύεται διὰ τῶν μέτρων τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μᾶλιστα προσβάλλεται, καὶ αἴτιοι τούτων εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀναγκαίαν θεραπείαν· ὅτι παρουσιασθείσης ἤδη τῆς περιστάσεως να ἐπενεχθῇ ὠφέλεια εἰς τὴν γεωργίαν, ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ ταύτην, ἐπιφυλαττομένη νὰ παραδεχθῇ καὶ ἄλλας ἐλαττώσεις τῶν ἄλλων τάξεων, ὅταν περίστασις παρουσιασθῇ, αἱ δὲ ἐλαττώσεις αὗται δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσι διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων ἐλαττουμένης τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων κτλ. Ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀθλίαν παρέστησε τὴν κατάστασιν τῆς γεωργίας κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν, καὶ χάριν ταύτης ἐπρότεινε τὴν καθιέρωσιν ἀπαγορευτικοῦ συστήματος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων δημητριακῶν καρπῶν, ἐπιζημίου διὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἔθνους διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπροτάθη χάριν τῆς γεωργίας καὶ ἡ τροπολογία· ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς γεωργίας ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἤδη παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν παραβαλλομένης μὲ τὴν πρὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐξήγαγε πολλαπλάσιον δημητριακὸν καρπὸν ἀφ' ὅτι σήμερον.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτισθῇ ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν πρῶτον τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος τροπολογίαν, ὡς ἀπωτέραν.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, κατ' αἴτησιν πλειοτέρων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν

ψηφολεκτῶν Κ. Οἰκονομοπούλου καὶ Π. Ἰ. Κυριακοῦ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι δὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν ταύτην διὰ ψήφων 44 πρὸς 18 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Κων. Θ. Κολοκοτρώνη, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.
Γ Λογιωτατίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Καίρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος, Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	ἀπὼν
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλη;	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσα;	Ο.
Κ. Χαραιῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νῖκος Θέου	ἀπὼν
Α. Γουζούασης	ἠρνήθη ψῆφον
Α. Βιλαέτης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπ.	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
Β. Καραγιάννης	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Ζάρκος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ο.
Ἰ. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ἰ. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	ἀπὼν
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσούχλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.

Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας, Κ. Δεληγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν
Π. Βαρβιτσιώτης	ἐνάδειᾳ
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης, Κ. Τ. Σαντᾶς, Μελέτης Χ. Μελέτη, Ἰ. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Γ. Ῥαδελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος, Π. Παπατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ο.
Ν. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	ἠρνήθη ψῆφον
Β. Βίϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	»
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Δ. Νικουλάκης	ἀπὼν
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν
Κ. Τσαρτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ἰ. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	ἀπὼν
Σταμάτιος Ἀάρας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Ἰ. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατσώρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ο.
Γ. Δοκὸς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος, Γ. Γριζάνος	ἀπόντες
Ι. Γαρδίκης, Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ο.

Ἐψηφοφορήθη κατόπιν καὶ ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας δευτέρα τροπολογία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ζητηθεῖσαν ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Γ. Σταματάρα, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν

δὲ τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 49 πρὸς 18 κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ φορολογικοῦ νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Αυσάνδρου Βιλαέτου ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλ., Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Λ. Λαπουσιάδης	ἀπὼν
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκης	Ο.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτζας	Ο.
Κ. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νῖκος Θέου	ἀπὼν
Α. Γουζούασης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σλβες. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τσάνος	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ο.
Γ. Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλάπ.	ἀπὼν
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Παγκαλος	Ο.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Α. Πλαπούτας, Κ. Δελιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας ἠρνήθη ψῆφον	
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος, Π. Βαρδιτζιώτη	ἀπόντες
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης, Κ. Τ. Σαντᾶς, Μελέτης Χ. Μελέτη, Π. Βάρδογλης, Ῥ. Παλαμίδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Ῥεβελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος, Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ο.
Ν. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	»
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Λ. Μαυρομιχάλης	Ο.
Δ. Πικουλάκης	ἀπὼν
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν
Κ. Τζερτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου, Διομίδης Κυριακοῦ, Ν. Καλλέργης	ἀπόντες
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς, Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Γκίκας Δοκὸς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης, Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ο.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ φο-

ρολογικοῦ Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χατζῆ Μελέτης
Κ. Ζαρειφόπουλος

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἐν ἀδείᾳ Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 6 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ἕκτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὁμοματικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, καὶ ἀπόντων, ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος, ἕξ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἔγγραφον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου πληρεξουσίου τῆς Ἱσπανίας παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, δι' οὗ, συνεπείᾳ τῆς ἀποράσεως τῆς Βουλῆς τοῦ ν' ἀποσταλῶσι τὰ πρακτικὰ τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ τὰ τῆς Βουλῆς πρὸς τὰ ἄλλα Συνταγματικὰ Κράτη, ἀνταποστέλλονται εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας τῆς Ἱσπανίας τῆς τελευταίας περιόδου· τῇ προτάσει δὲ τοῦ Προέδρου ἐνέκρινεν ἡ Βουλὴ νὰ ἀπευθύνῃ τὸ Προεδρεῖον εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ῥηθέντα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθησομένην πρὶν εἰς τὴν Βουλήν.

Ὑπεβλήθη ἔγγραφος αἴτησις τοῦ ἐν ἀδείᾳ Βουλευτοῦ Δωρίδος Κ. Γ. Κονδύλη, αἰτοῦντος παράτασιν ἀδείας ἀπουσίας μέχρι τῶν 10 Μαΐου, καὶ ἐνεκρίθη νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ζητουμένη παράτασις ἀδείας ἀπουσίας.

Ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ συσταθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ ἀνάλογον τι ποσὸν εἰς τὸν προσδιορισμὸν διὰ τὴν τύπωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος πράξεων τῶν Συνελεύσεων τῶν Βουλῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρισέ τις ἀλλὰ διέκοψεν ἕνεκαν δυσκολιῶν χρηματικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀπόφασίν της εἰς ἄλλην Συνεδρίασιν.

Ἐπροτάθη ὑπ' ἄλλου, ἐπειδὴ τὸ θέρος ἐγγίζει καὶ αἱ ὑπερβολικαὶ καύσεις παρενοχλοῦσι τοὺς Συνεδριαζοντας, νὰ προσδιορισθῇ καθὼς καὶ εἰς τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον, ὡς ὥρα ἐνάρξεως τῶν Συνεδριάσεων ἡ 9 Π. Μ. ὑφ' ἑτέρου δὲ ἐπροτάθη νὰ ὁρισθῇ ὡς τοιαύτη ἡ 10 ὥρα Π. Μ. διὰ νὰ δοθῇ οὕτω ἡ ἀπαιτουμένη εὐκολία εἰς τὸ Γραφεῖον διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων· ἐπροτάθη δὲ συγχρόνως ὑπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ὑπάρχῃ τεκμήριόν τι τῆς ὀλιγωρίας τῶν μὴ προσερχομένων ἐγκαίρως εἰς τὰς Συνεδριάσεις Βουλευτῶν, νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν στέρησιν τῆς ἡμερησίας ἀντιμισθίας τῶν ἀπόντων Βουλευτῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν ὡς ὥραν ἐνάρξεως τῶν Συνεδριάσεών της τὴν 10 Π. Μ. τὴν δὲ ἀπόφασίν της ἐπὶ τῆς ἄλλης προτάσεως, τῆς ἡμερησίας ἀντιμισθίας τῶν Βουλευτῶν διὰ τὰς Συνεδριάσεις καθ' ἃς θέλουσιν εἶσθαι ἀπόντες, ἀνέβαλεν εἰς ἄλλην Συνεδρίασιν.

Ἀναγγείλαντος κατόπιν τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον Συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη ὑπό τινος τῶν Γραμματέων τὸ ἄρθρον 2. τοῦ Νομοσχεδίου.

Περὶ τῶν ἐκ τῆς παραχωρήσεως ἐθν. γαιῶν εἰς Κρῆτας καταχρήσεων ἐξετέθη τις ὅτι διὰ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου προσδιωρίσθη ἡ παραχώρησις τῆς κατοχῆς ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄλλους Κρῆτας ἐποικους ἐν Ἑλλάδι δι' ὡρισμένης ἐκτάσεως, τῆς ὁποίας ὁ ἀνώτατος ὅρος ὡρίσθη μέχρις ἑκατὸν στρεμμάτων διὰ τὸν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς των· ὅτι μεγάλαι ἐκτάσεις ἐθν. γαιῶν παραχωρήθησαν χωρὶς νὰ ἐγκριθῇ ἡ πρὸς τὸν βαθμὸν ὁρισθεῖσα ἀναλογία καὶ μάλιστα καταχρηστικῶς εἰς διάφορα τῆς αὐτῆς οἰκογενείας πρόσωπα, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐπελθόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἄνευ προθέσεως ἐπιστροφῆς αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι ἀντὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου κατέχονται ἀπὸ ἄλλους Κρῆτας, κατέχοντας τὰς εἰς αὐτοὺς παραχωρηθείσας γαίας, ἕνεκα δὲ τούτου καὶ εἰς Ἀργολίδα καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ἐθνικαὶ γαῖαι καλλίστης ποιότητος καὶ μεγάλης ἐκτάσεως μέχρι καὶ τετρακοσίων στρεμμάτων ἐπισωρεύθησαν καταχρηστικῶς εἰς τὴν κατοχὴν μιᾶς οἰκογενείας, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων γεωργοὶ στερούμενοι ἐθν. γαιῶν, ἐνοικιάζουσι μὲ ἐπιζημίους συμφωνίας ἀπὸ τοὺς Κρῆτας καὶ καλλιεργοῦσι τὰς ἐθν. γαίας· ὅτι ἕνεκα τῶν καταχρήσεων τούτων καὶ τῶν παραβιάσεων τῶν

ὅρων τοῦ ψηφίσματος αἱ μένουσαι ὀλίγαι οἰκογένειαι Κρητῶν εἰς τὴν Ἀργολίδα κατέχουσι πλέον τῶν τριάκοντα πέντε χιλιάδων στρεμμάτων ἐθν. γαίας μὲ σημαντικὴν τῶν κατοίκων ὀλάδην.

Τὴν θεραπείαν τῶν καταχρήσεων τούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραπόνων ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιφέρῃ· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐζήτησε νὰ ἐπενεχθῇ τροπολογία τις εἰς τὸ ἄρθρον Β. τοῦ Νομοσχεδίου.

Παρατηρησάντων δ' ἄλλων ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν καταχρήσεων τούτων Κυβερνητικὰ μέτρα μὲ τὴν Νομοθετικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου, ἥτις κανονίζει τὰ περὶ τῆς φορολογίας τῶν εἰς τοὺς Κρήτας παραχωρηθέντων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ ὅτι περὶ τῶν ῥηθεισῶν καταχρήσεων δύνανται καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τοῦ Νόμου νὰ προκαλεσθῇ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ ἀνεξαρτήτως τῆς προκειμένης διατάξεως τοῦ ἄρθρου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὅπως εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ ἄρθρον 3 τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 4· ἐπὶ τοῦ 6'. δ' ἐδαφίου αὐτοῦ παρετηρήθη ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ εἶναι περιττή· 1) διότι αὕτη κανονίζεται ἀπὸ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, καθ' ἃς ὄχι μόνον κατάσχεσις καρπῶν διὰ καθυστερουμένας δόσεις καὶ διὰ μελλούσας, ὅταν ἀποδειχθῇ ἀμέλεια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συναλλαγῆς, ἀλλὰ καὶ διάλυσις τοῦ Συμβολαίου δύναται νὰ γίνῃ· τὰ δὲ περιττὰ ἀσχημίζουσι τὸν Νόμον· 2) διότι ὅπως ἡ διάταξις ἐκτίθεται ἐμφαίνεται ἡ πρόθεσις τοῦ ν ἀπαγορευθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τοῦ Συμβολαίου, τὸ ὁποῖον, δυνάμει τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, ἔχει, ὡς καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῆς νὰ μὴ δύναται νὰ κατάσχῃ καρποὺς, ἢ ἄλλα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα νὰ λαμβάνῃ πρὸς ἐξόφλησιν ἢ ἐξασφάλισιν πλέον τῶν δύο δόσεων, ὅταν ὁ ὀφειλέτης πλειοτέρας τῶν δύο καθυστερῇ.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ τῶν προικοδοτήσεων καὶ τῶν ἐπὶ δικαστεῖ πιστώσει παραχωρήσεων ὑπάρχουσι πολλαὶ καθυστερήσεις, ἡ Κυβέρνησις θέλουσα καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν καθυστερούντων νὰ εὐκολύνῃ καὶ νέας εἰς τὸ μέλλον νὰ προλάβῃ καθυστερήσεις, ἐπεικῶς δὲ φερομένη συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας, ἔθηκε τὴν διάταξιν ταύτην, δι' ἧς δίδεται μὲν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως τῶν καρπῶν διὰ τὰς μὴ ληξάσας δόσεις, αἵτινες

συνήθως λήγουσι τὸν Ὀκτώβριον, ὅτε καρποὶ δὲν ὑπάρχουσιν, ὑπόσχεται δὲ συγχρόνως ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων νὰ κατάσχῃ συνήθως διὰ τὴν μέλλουσαν καὶ μίαν ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων δόσιν, ὥστε τοιουτοτρόπως νὰ κατορθωθῇ ἡ ὁλοτελὴς ἐξόφλησις τῶν τοιούτων καθυστερήσεων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπέφερεν εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαία διὰ νὰ καθιερωθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως νὰ κατάσχῃ καρποὺς καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν δόσιν, διότι καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καθυστερουμένας δόσεις δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καταδίωξιν καὶ κατάσχεσιν κατὰ τοὺς περὶ καταδιώξεως καθυστερούντων Νόμους· ὅτι ἂν ἐννοῆται δι' αὐτῆς ἡ κατάσχεσις καρπῶν διὰ τὴν μέλλουσαν δόσιν καὶ ἀδιακρίτως διά τινα τῶν ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων τότε ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ἀντίκειται εἰς τὴν λογιστικὴν τάξιν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ ἐξόφλησις τῶν δόσεων κατὰ τὴν σειρὰν τῶν χρήσεων· ὥστε τότε μόνον ἡ διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν, ὅταν, ἐνεργουμένης τῆς κατασχέσεως διὰ τὴν μέλλουσαν δόσιν, ὁ ὀφειλέτης καθυστερῇ μόνον τὴν ἐκ τῆς παρελθούσης χρήσεως δόσιν, διὰ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ σύγχρονος κατάσχεσις μὲ τὴν ἐνεργουμένην διὰ τὴν μέλλουσαν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι πολλῶν παρελθουσῶν χρήσεων καθυστερήσεις, δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις διὰ τὴν μέλλουσαν, πλὴν ὅταν ἐνεργηθῇ μόνον διὰ λογαριασμὸν παρελθουσῶν χρήσεων, καὶ κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν· ἐπομένως διὰ νὰ ὑπάρχῃ σύνδεσμος μεταξὺ τῆς διατάξεως ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν περὶ καταδιώξεως καὶ περὶ προικοδοτήσεως καὶ ἄλλων Νόμων, ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῶσιν αἱ λέξεις *κατὰ τὰς παρελθούσας χρήσεις* εἰς τὰς *κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν*, καὶ παρακατιὼν ἀντὶ τῶν λέξεων *ἑνὸς ἔτους ἐκ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων* νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις *τῆς παρελθούσης χρήσεως*, ὥστε ἡ διάταξις αὕτη νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τῶν καθυστερούντων μόνον μίαν δόσιν, τὴν ἀμέσως τοῦ παρελθόντος ἔτους παρελθοῦσαν καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ σύγχρονος δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν κατάσχεσις τῶν καρπῶν, κατὰ τῶν καθυστερούντων δὲ πολλὰς τῶν παρελθουσῶν χρήσεων δόσεις νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ παρὰ τῶν Νόμων περὶ καταδιώξεως, προικοδοτήσεως καὶ ἄλλων διατατόμενα.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ὅτι τὰ ἐκ ταύτης μέτρα, ἐκτὸς ὅτι ἀποβαίνουσι μάταια πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν καθυστερούντων, εἶναι καὶ ἐπιζήμια εἰς

τὸ δημόσιον διὰ τὰς πρὸς ὑπεκφυγὴν τῆς ἐξοφλήσεως καταχρήσεις, διότι ὁ φορολογούμενος, ὅταν ἴδῃ νὰ ἐπαπειλῆται ἀπὸ κατασχέσεις τῶν καρπῶν του, πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν, θέλει παραχωρεῖ εἰκονικῶς εἰς καλλιεργητὰς ἄλλους τὸν ἀγρόν του, διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις, εἰμὴ μόνον τὸ φαινόμενον συμπεφωνημένον ἐνοίκιον· ὅτι ἐκτὸς τούτων, ἕνεκα τῆς εἰς ἀποδεκάτωσιν καὶ εἰς 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας διακρίσεως τοῦ ἐκ τῶν προικοδοτήσεων καὶ δεκαετῶν πιστώσεων φόρου, προκύπτουσι πολλαὶ καταχρήσεις, διότι καὶ γαῖαι πολλαὶ κατεπατήθησαν, μὴ ὑποκείμεναι, διὰ τοῦ φόρου τῶν 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς φορολογίαν, συγχωνευόμεναι μὲ τὰς ἐπὶ προικοδοτήσει ἢ ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει χορηγηθείσας, καὶ μέρος τῶν δεκατίων ἐκ τῶν ἄλλων γαιῶν ἀναμίγνυνται μὲ τὰ ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν, διὰ νὰ ὑπεκφύγηται οὕτως ἡ φορολογία.

Διὰ τοῦτα ἐπρότεινεν ὅτι εἶναι συμφερώτερον εἰς τὸ δημόσιον διὰ νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον καθυστερήσεις καὶ τὰς καταχρήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου νὰ καταργηθῇ ὅλως διόλου ὁ φόρος τῶν τριῶν τοῖς ἑκατὸν, καὶ νὰ ἐπιβληθῇ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς γαῖας ὁ ἔγγειος φόρος.

Ἀντεκρούσθη ἡ πρότασις αὕτη ὡς ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, διότι ἡ καθιέρωσις τοῦ φόρου τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν ἐψηφίσθη ἤδη διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καὶ ὡς ἀνωφελὴς, διότι κατὰ τὸ 18 ἄρθρον καὶ ἂν κατάργησις τοῦ φόρου τούτου γίνῃ τὸ νέον εἶδος τοῦ φόρου πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ οὕτως, ὥστε νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν, ἐθεωρήθη δὲ καὶ ἡ τοῦ δ'. ἐλαφίου διάταξις περιττὴ, διότι αὕτη, σκληρὰ οὖσα διὰ τοὺς ἀκριβεῖς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των φορολογουμένους, φαίνεται ἐπιεικὴς εἰς τοὺς ἐκ δυστροπίας ἢ κακῆς διαχειρήσεως καθυστερούντας, καὶ ἐνῷ ἐκεῖνοι, πληρόνοντες κατ' ἔτος τιμωροῦνται μὲ τὴν ἀπειλὴν τῆς κατασχέσεως, οὗτοι ὠφελοῦνται ἐκ τῆς ἐπιεικείας, ὑποκείμενοι εἰς μίνην τὴν διὰ δύο δόσεις κατάσχεσιν τῶν καρπῶν των. Διὰ τοῦτο προτιμώτερον εἶναι ν' ἀφεθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐλευθέρα εἰς τὰς καταδιώξεις, τὰς ὁποίας νὰ ἐνεργῇ ἀναλόγως τῆς πίστεως καὶ ἐπιμελείας τοῦ ὀφειλέτου, δυναμένη νὰ ἐπιτρέπῃ διοικητικῶς τὰ ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης μέτρα, ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ διάταξις αὕτη ἀντίκειται καὶ εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον, διαγράφουσα μόνον τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν καρπῶν ὡς μόνον μέσον ἐξοφλήσεως, ἐνῷ κατ' ἐκεῖνον δύναται καὶ τὸ συμβόλαιον νὰ διαλύτῃ καὶ τὸ κτῆμα νὰ πωλήσῃ.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα, ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου ἐδαφίου δὲν παραβλάπτονται ποσῶς αἱ διατάξεις τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, διότι ἐπ' ἐκείνων μὲν στηρίζονται οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας, ἡ διάταξις δὲ τοῦ ἐδαφίου γίνεται κατὰ παραχώρησιν καὶ ἐπιείκειαν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῶν προικοδοτήσεων καὶ δεκαετῶν πιστώσεων καθυστερήσεις, ἐπειδὴ αὗται ἐπλεόνασαν καὶ εἶναι δύσκολος ἡ ἐκβίασις τῆς ἐξοφλήσεως, φαίνονται δὲ ἐν μέρει μὴ προερχόμεναι ἀπὸ δυστροπίαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων γαιῶν φυτειῶν, αἵτινες ἀπησχόλησαν τὰ κεφάλαια τῶν ὀφειλετῶν, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει προκαλέσει, τῇ συνδρομῇ τῶν Βουλῶν, γενικὰ σωτήρια μέτρα, ἐξ ὧν καὶ αἱ καταχρήσεις θέλουν προλαμβάνεσθαι τοῦ λοιποῦ.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου νὰ τροποποιηθῇ ἡ λέξις *ἐπιτρέπεται* εἰς τὰς *ὀφείλει ἐπὶ ὑστεράτῃ εὐθύνῃ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ*, διότι ὑποχρέωσις οὐδεμία ὑπάρχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἐπιείκεια ἐπροκάλεσε τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται αὐστηρὰ κἂν αὐτῆς ἐφαρμογή. Ὑπεστήριξε δὲ καὶ ἄλλος τὴν πρότασιν, διότι τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως διὰ τὴν μέλλουσαν δόσιν δὲν εἶχεν ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἀποκτᾷ δὲ διὰ τοῦ Νόμου τούτου. ἐπομένως καταλληλότερον τὸ *ὀφείλει*, διότι ὑποδεικνύει τὴν ἰδέαν ὅτι τάχα προϋπῆρχε τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς κατασχέσεως.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπέμενε καὶ πάλιν, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ἄρθρου εἶναι νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξασφαλίζηται διὰ τὰς μελλούσας δόσεις, καὶ νὰ ἀποτρέπῃ τὰς εἰς τὸ μέλλον καθυστερήσεις, ὁ ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως τῶν καρπῶν, διὰ τὴν μὴ λήξασαν δόσιν δὲν τὸ εἶχε· ὅτι ἡ προταθεῖσα τροπολογία τοῦ *ἐπιτρέπεται* εἰς τὸ *ὀφείλει ἐπὶ ὑστεράτῃ εὐθύνῃ* εἶναι περιττὴ, διότι καὶ ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης ἰσχύουσιν αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς Ταμίας ἀπὸ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνη ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει ἰδίας αὐτῶν περιουσίας· ὅτι ὅπως προεξέθηκε, τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς ὀφείλοντας μόνον τὴν τῆς ἀμέσως παρελθούσης χρήσεως δόσιν, διὰ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ σύγχρονος κατάσχεσις μὲ τὴν διὰ τὴν μέλλουσαν δόσιν· οἱ δὲ ὀφείλοντες πολλὰς δόσεις ὑπάγονται εἰς τοὺς περὶ καταδιώξεως καθυστερούντων Νόμους καὶ Διατάγματα.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως ὅτι δύο τροπο-

λογίαι ἐπροτάθησαν ἐπὶ τοῦ ἐλαφίου, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, καὶ τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ δὲ ἄλλη περὶ τῆς τροποποιήσεως τῆς λέξεως «ἐπιτρέπεται» εἰς τὰς «ὀφείλει ἐπὶ διαρυτάτῃ εὐθύνῃ ἡ ἁρμοδία Ἀρχή.»

Ψηφοφορηθείσης δὲ πρώτων ταύτης δι' ἀναστάσεως ὡς ἀπωτέρας ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ψηφοφορηθείσης κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ προταθείσης ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Ἐπομένως ἐψηφοφορήθη ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τὴν γενομένην ἐπὶ τοῦ Ε'. ἐδαφίου τροπολογίαν ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3/15 Σεπτεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν ἐπιτρέπεται καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐπὶ τοῦ 9 §. τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου 5 τοῦ Νομοσχεδίου ἐπροτάθη νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν ὁ βίκος καὶ ἡ ῥόβη ἀφαιρουμένων ἀνὰ 100 ὀκάδας καρπῶν εἰς δεμάτια βίκου καὶ 100 ῥόβης ποὸς τροφὴν τῶν βοῶν καὶ τῶν λοιπῶν οἰκιακῶν ζώων, διότι, εἰς τινα μέρη δὲν ἀλωνίζονται, ἀλλ' ἐμπορεύονται εἰς δεμάτια τὰ εἴδη ταῦτα.

Ἄλλοι ἀντεῖπαν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ §. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, διότι, καὶ ἡ φορολογία τῶν εἰδῶν τούτων ὡς ἐκ τῆς συγκομιδῆς των καθίσταται δύσκολος καὶ καταθλιπτική, καὶ συνήθως δὲν εἰσκομίζεται εἰς δεμάτια, εἰμὴ ὅση ποσότης ἀπαιτεῖται πρὸς διατροφὴν τῶν ζώων τοῦ γεωργοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐδάφιον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν Η. §. τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς ἀναγνωσθείσης τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήθη

ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν φορολογίαν τῶν ἐν τῷ Η. §. εἰδῶν, τὰ ὁποῖα τὸ Νομοσχέδιον ἀφίνει ἀφορολόγητα, διότι τὰ εἴδη ταῦτα δὲν καλλιεργοῦνται παρ' ὅλων ἐν γένει τῶν γεωργῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐκ τῆς ἀτελείας αὐτῶν ὠφέλεια εἰ τινας μόνον προσγίνεται, καὶ ἐπομένως συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁλόκληρα χωρία καὶ δῆμοι, καλλιεργοῦντες ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων νὰ μείνωσιν ἀφορολόγητοι· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς ἀτελείας αὐτῶν βλάπτεται ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν καρπῶν, διότι πολλαὶ γαῖαι θέλουσιν ἀπασχοληθῆ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰδῶν τούτων.

Τὴν τροπολογίαν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέκρουσαν ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀτελείας τῶν εἰδῶν τούτων, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ πέρυσιν ἐψήφισε, δὲν πρέπει τόσον εὐκόλα νὰ μετατραπῇ, ἐνῷ οὐδὲν πρὸς τοῦτο παράπονον ἢ ἄλλη ἀφορμὴ παρίσταται· ὅτι ἡ φορολογία αὐτῶν ὑποβάλλει τὸ δημόσιον εἰς πλειότερα ἔξοδα, ἀφ' ὅσα εἰσπράττει, ὅτι ἡ φορολογία αὐτῶν ἀποβάλλει τὸ δημόσιον εἰς πλειότερα ἔξοδα ἀφ' ὅσα εἰσπράττει· ὅτι ἕνεκα τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ἡ φορολογία των καθίσταται καταθλιπτική· ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐνίσχυσις τῆς καλλιεργείας τινῶν τῶν εἰδῶν τούτων, ὡς τῶν κρομμύων, τῶν γεωμήλων, διότι τὰ εἴδη ταῦτα εἰσάγονται ἐκτὸς τοῦ κράτους· ὅτι ἡ ἀτέλεια αὕτη πρέπει νὰ καταργηθῇ, ὅταν μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινων ἀρκούντως ἐνισχυθῇ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὴν ἀτέλειαν τῶν ἐλαιῶν παρετηρήθη, ὅτι αἱ ἐλαῖαι εἶναι τὸ κοινότερον τοῦ πτωχοῦ ἄρτυμα, καὶ ἡ ἀτέλεια αὐτῶν δὲν ὠφελεῖ εἰμὴ τὴν πτωχὴν τῆς Ἑλλάδος τάξιν, ἥτις μάλιστα καὶ πλειοτέραν αὐτῶν χρῆσιν ἔχει διὰ τὴν νηστείαν τῶν τεσσαρακοστῶν· ὅτι ἡ ἀτέλεια αὐτῶν ἐνισχύει τὴν ἐλαιοφυτείαν, τοσοῦτον ἀναγκαίαν καὶ τοσαῦτα παράγουσαν εἰς τὸ Κράτος ὠφέλειαν· ὅτι ἡ δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τῆς ἐλαίας ἔρωσίμου εἶναι μεγίστη καὶ εἶναι ἄδικον νὰ φορολογῆται μετὰ τοῦ καρποῦ καὶ ἡ δαπάνη αὕτη· καὶ ὅτι τέλος μόνον ἐκ τῆς Πορνασίδος ἐξάγεται μέρος ἐλαιῶν ἐρωσίμων διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀφ' ὧν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν ἐκτὸς τοῦ τελωνείου καὶ φόρον τινα, ἀφίνοντες τὰς καταναλισκομένας ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀφορολογήτους.

Εἰς ὅλας τὰς ἀτελείας ταύτας ἀντέτειναν ἄλλοι, προτείνοντες ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, ἐπομένως δὲν εἶναι δίκαιον χωρία καὶ δῆμοι παράγοντες ὅλως

ἡνίλου ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων νὰ μένωσιν ἀφορολόγητα· ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα ὄχι μόνον δὲν χρήζουσιν προστασίας τινος καὶ ἐνισχύσεως, ἀλλὰ μάλιστα εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀποτραπῇ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν, ἥτις πολλὰς παραγωγικὸς δαπάνας ἀπαιτεῖ καὶ πλείστης ἐργασίας πρόξενος εἶναι· ὅτι ἡ ἀτέλεια αὐτῶν καθίσταται σκανδαλώδης· ὡς πρὸς τὰς ἐλαίας ὅτι μέγιστον ποσὸν ἐρωσίμων ἐλαιῶν κατασκευάζεται εἰς τὴν Παρνασίδα, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴν ἀπαιτῇ φόρον τινα.

Ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς μετ' ἄλλων τινῶν ἐπρότειναν ὅτι ψηφοφοροῦντες ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς προβάλλουσιν ὡς γενικώτερον μέτρον ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν φορολογουμένων τὴν ἐπέκτασιν τοῦ εἰς τὸν §. ε'. ἡμίσεως στρέμματος εἰς ἕν.

Μετά τινα ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς τροπολογίας συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται αὐτὴν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην διὰ ψηφοφορίας γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφιλεκτῶν Κ. Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Γ. Γριζάνου, διὰ ψήφων **43** πρὸς **26** κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον Ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Η § τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου καὶ ἡ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Κωλέττης	
Δ. Ὀρεινός	Ν.	Α. Μεταξᾶς	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Σ. Βλάχος	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Π. Ῥάγκος	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἀπών	Ι. Καραγιαννόπουλος	
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δαπουσιάδης	Ν.
		Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ο.	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος, Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
		Κ. Φασίτζας	Ν.

Κ. Χαραμῆς	Ο.	Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Ι. Κρακίδης	ἀπών	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Νίκος Θίου	ἀπών	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	ἀπών	Ῥ. Παλαμίδης	
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ρεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	
Ι. Κλίμακας	ἀπών	Π. Καλαμαριώτης	
Σλιβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ν. Δελένται;	Ν.	Νικήτ. Σταματελόπ.	Ο.
Θ. Μπρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	ἀπών
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπών
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ο.
Ἀθ.Ν. Πετμεζᾶς	ἀπών	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἡλ. Παπαδαῖος.	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπών	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Εὐθ.Μ. Κανελλόπουλος	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.	Δ. Κομμανιώτης	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Κυριακίδης	Ο.	Παππακώστ. Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας, Κ. Δελιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Ἰωάννου	ἀπών
		Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καρριωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Ι. Π. Ταταράκης	Θ.

Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.	Εὐσ Μ. Παρίσης	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ν.
Ν. Καλέργης	ἀπόντες	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Σταμάτιος Δήρρας		Ι. Χαντζίσκος	Ο.
Ἀμβ. Σκαραμαγκᾶς		Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Σταῦκος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	»
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Λ. Κιζάνης	Ν.	Κ. Κανάρης	»
Δ. Δρόσος	ἀπὼν	Γ. Σταματάρας	ἀπὼν

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως συναινέτει τῆς Βουλῆς ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα Γραμματέα Μ. Χ. Μελέτης.

νεώτερος Βουλευτὴς Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΒΒ'.

Τῆς 7 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παόντων μὲν ἑβδομήκοντα δύο, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἑνδεκα· ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα ὅτι ἐξελέχθησαν ὑπὸ τῶν τμημάτων πρόεδροι.

Τοῦ Α. τμήματος ὁ Κ.Π. Τομαρᾶς, τοῦ ΣΤ'. ὁ Κ. Μιχαὴλ Ἰατρός.

Γραμματεὶς δὲ τοῦ Α. τμήματος ὁ Κ. Δ. Λαπουσιάδης τοῦ ΣΤ'. ὁ Κ. Δ. Κυριακίδης.

Εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Χρ. Καπετανάκης, Τοῦ ΣΤ'. ὁ Κ. Μ. Πρωτοπαπᾶς.

Εἰσηγηταὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ βαμβακοκλωστίας, τοῦ Α. τμήματος ὁ Κ. Ν. Μαυρομμάτης. τοῦ Β'. ὁ Κ. Φρ. Μαῦρος τοῦ Δ'. ὁ Κ. Σταμ. Ἀντωνιάδης. Τοῦ Ε. ὁ Κ. Σ. Χ. Στεφανόπουλος τοῦ ΣΤ'. ὁ Κ. Δ. Κρεστενίτης.

Εἰσηγηταὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια κτλ. Τοῦ Α. τμήματος ὁ Κ. Ι. Φαρμάκης. Τοῦ Β'. ὁ Κ. Σ. Στεφανάκης, τοῦ Δ'. ὁ Κ. Δ. Δρόσος, τοῦ ΣΤ'. ὁ Κ. Κ. Τ. Σαντᾶς.

Σύμφωνα δὲ μὲ τὸν Κανονισμὸν ὁ πρόεδρος ἐρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν ἐγκρίνῃ νὰ προστεθῶσι τὰ τέσσαρα συμπληρωματικὰ μέλη εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ βαμβακοκλωστίας, καὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια τῆς Αἰτωλίας εἰς ἄλλον δῆμον κτλ. ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ, τοῦ ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει ἐκθέσαντος τὰς καταχρήσεις, τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν παραχωρήσεων ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας, τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ παρακατατέθη εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς. Μετὰ μικρὰν δὲ τινα ἐπανάληψιν τῶν χθὲς λεχθέντων καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς φαινομένων περὶ τῶν καταχρήσεων τούτων, ἡ Βουλὴ ἀφίσασα ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν αὐτοῦ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου ε' τοῦ φορολογικοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐπομένων. Παρετηρήθη δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὅτι διὰ τὴν ὁλοτελῆ ψήφισιν τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ὑπολείπεται, εἰμὴ ἡ συζήτησις τῆς γενομένης χθὲς προτάσεως ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου, καθ' ἣν νὰ ἀφίνηται ἀφορολόγητον ὄχι ἤμισυ, ἀλλ' ἓν στρέμμα γῆς δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν κτλ. κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦ Νομοσχεδίου.

Παρετηρήθη ἐπὶ τῆς προπολογίας ταύτης ὅτι διὰ νὰ γείνῃ αὕτη παραδεκτὴ ὀφείλει πρότερον ἡ Βουλὴ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ὁποῖα θέλουσιν εἶσθαι, δηλαδὴ εἰς πόσας χιλιάδας στρέμματα φθάνει ἡ παραχώρησις αὕτη, πόσον ποσὸν θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων διὰ τῆς ἀτελείας ταύτης, ἂν ἡ ἀτέλεια

αὐτὴ ἦναι γενικὴ, καὶ ἐπομένως δικαία καὶ πῶς θέλει ἀναπληρωθῆ ἡ ἐκ ταύτης προερχομένη ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων.

Ἀπάντησε δ' ὁ προτείνας ταύτην ὅτι καὶ πέρυσι καὶ ἐφέτος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας Νόμου ἐπροτάθη ἡ ἀτέλεια τοῦ σπόρου τῶν γεωργῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκ ταύτης ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων ὑπελογίσθη εἰς μέγιστον ποσὸν δὲν παρεδέχθη, καὶ μάλιστα πέρυσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀρκεταὶ ἦσαν αἱ ψηφισθεῖσαι ἀτέλειαι εἰδῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν· ἀφοῦ δὲ ἐφέτος τὰς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἀτελείας κατήργησεν ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν προταθεῖσαν ἐπανειλημμένως ἀτέλειαν τοῦ σπόρου, καὶ συγχρόνως καὶ ἄλλα διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐπιπροστίθενται νέα εἰς τὸν γεωργὸν βάρη. Διὰ ταῦτα ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκταθῆ ἡ ἀτέλεια τοῦ ἡμίσεως στρέμματος γῆς εἰς ἓν στρέμμα, διὰ νὰ δύναται οὕτως καὶ ὁ γεωργὸς νὰ προσποριζηται τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας του λαχανικὰ καὶ ὄσπρια· ὅτι ἐνῷ τὸ δημόσιον ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ἀτελείας τῶν ἐν τῷ ἡ. ἐδαφίῳ τοῦ Νομοσχεδίου εἰδῶν θέλει εἰσπράξει ἐφέτος ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, ἡ ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ ἑνὸς στρέμματος προκύψουσα ἐλάττωσις θέλει εἶσθαι μικρά. Διότι ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων οἰκογενειῶν τοῦ Κράτους θέλουσιν ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν ταύτην ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες· ἐὰν δ' ὑπολογισθῆ κατὰ μέσον τινα ὅρον δύο καὶ ἡμίσειαν δραχμὰς ἡ πρόσοδος ἑκάστου στρέμματος, ἡ ἐκπτωσις, ἥτις θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἀτελείας ταύτης, δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν· καὶ ἐπομένως ἡ κατὰ τὴν τροπολογίαν προτεινομένη ἐπέκτασις τῆς ἀτελείας τοῦ ἡμίσεως εἰς ἓν στρέμμα δὲν φέρει ἐλάττωσιν, εἰμὴ εἰκοσιπέντε μόνον χιλιάδας δραχμῶν, τὸ ἥμισυ δηλαδὴ τῆς ὅλης ἐλαττώσεως. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ παραδοχὴ τῆς τροπολογίας τοῦ ϛ'. ἐδαφίου.

Κατὰ τῆς τροπολογίας παρετηρήθη ὅτι ἡ ἀτέλεια ἐλαχίστης ἐκτάσεως γῆς ἐν εἴδει κηπαρίου παρεδέχθη ἄλλοτε, ὄχι διὰ τὸν λόγον ὠφελείας τοῦ γεωργοῦ, διότι ἄδικος καὶ μερικὴ ἡ ὠφέλεια αὕτη, ἀλλὰ διότι ἡ φορολογία τῶν μικρῶν τούτων κηπαρίων εἶχε κατασταθῆ μέσον καταβλίψεων τοῦ φορολογουμένου ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν ἐπιστατῶν· ὅτι κατ' ἀληθῆ ὑπολογισμὸν ἐπὶ τῇ βάσει διακοσίων χιλιάδων οἰκογενειῶν τοῦ Κράτους καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει ἑκατὸν εἴκοσι μόνον, διότι ἅπασαι αἱ οἰκογένειαι θέλουσιν ὠφεληθῆ ἐκ τῆς ἀτελείας ταύτης, καθόσον ἅπασαι εἰσὶ γαιοκτῆται, καὶ διότι τὸ ἐδάφιον γενικῶς

λέγει, ὅπου καὶ ἂν κεῖται ἡ γῆ καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσίν του· ἡ ἀτέλεια αὕτη θέλει ἐπιφέρει πολὺ ἀνώτερον τῆς ὑπολογισθείσης ἐλαττώσεως ποσόν· ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων πρέπει νὰ ἐπέρχηται κατ' ἀνάγκην ἄφευκτον καὶ γενικὴν, ἀριδήλως καὶ διὰ παντοίων μέσων ἐκρραζομένην, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ δύναται ἄλλως νὰ πράξῃ, ἐν τούταις οὔτε περὶ τῆς ὑπαρχούσης ἀτελείας τοῦ ἡμίσεως μόνον στρέμματος καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκτάσεώς της εἰς ἕνα παράπονα ἔγειναν, οὔτε ἀνάγκη ἐλαττώσεων τῶν φόρων τῆς γεωργίας παρεστάθη· ὅτι πᾶσα ἀτέλεια ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι γενικὴ καὶ ὄχι μερικὴ, διότι τότε εἶναι ἀντισυνταγματική· ὅτι ἐποχὴ τῶν ἐλαττώσεων τούτων δὲν εἶναι, διότι τὸ ἔθνος μόλις ἐξελθὸν ἐκ τῆς τελευταίας πολιτικῆς μεταβολῆς ἔχει πρωτίστην ἀνάγκην νὰ τακτοποιηθῆ· μετὰ ταῦτα δὲ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐλαττώσεις, ἐὰν τούτων ἀνάγκη ἦναι, διότι ὅσον εὔκολον εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ τις ἐλαττώσεις φόρων, τοσοῦτον καθίσταται δύσκολον νὰ ἐπαναχαμψῃ κατόπιν εἰς αὐξήσεις καὶ κινδυνῶδες· ὅτι λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποχρεώσεις μας, αἵτινες καθ' ἑκάστην μᾶς ὑποδεικνύονται, καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὶς τοῦ ἔτους μᾶς κρούουσι τὰς θύρας, πρέπει νὰ δεικνύωμεν τάσιν πῶς νὰ φθάσωμεν εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσωμεν ταύτας, ἀσφαλίζοντες οὕτω τὴν ἐθνικήν μας ἀνεξαρτησίαν, ἥτις ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀπαιτήσεων τούτων πιέζεται· τοῦτο δὲ δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν, ὅταν ἀντὶ τῶν ἐλαττώσεων ἐξοικονομῶμεν περίσσευμά τι κατ' ἔτος, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύῃ εἰς παραγωγικὰς δαπάνας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν μας μέσων, δαπάναι, αἵτινες ἐκλείπουσιν ὁλοτελῶς ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν μας, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατον εἶναι καὶ ἐξωτερικῶς νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν πολιτικήν μας ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἐσωτερικῶς νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα ὅτι ἡ προτεινομένη ἐπέκτασις τῆς ἀτελείας ἑνὸς στρέμματος εἶναι γενικὴ καὶ ὄχι μερικὴ, καὶ προκειμένου περὶ γενικῆς ὠφελείας μάλιστα τῶν γεωργῶν ὤφειλεν ἡ Βουλὴ νὰ δείξῃ προθυμίαν ἀποδοχῆς, καθόσον μάλιστα δὲν πρόκειται, εἰμὶ περὶ μικρᾶς ἐλατώσεως, καὶ ταύτης ἀφορώσης τὸ ἄρτυμα τῆς πτωχῆς τοῦ λαοῦ τάξεως, ἥτις διὰ τοῦ κηπαρίου θέλει προσποριζεσθαι τὰ λαχανικὰ καὶ ὄσπρια, καὶ καθόσον ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἀναπληροῦται ἀπὸ τὴν χθὲς ἐπινευθεῖσαν κατάργησιν τῆς ἀτελείας τῶν ἐν τῷ Η'. παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου εἰδῶν.

ἠπροτάθη παρ' ἄλλου ἡ παραδυχὴ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ νὰ δύναται ὁ καλλιεργῶν τὸ στρέμμα νὰ σπείρῃ ὄχι μόνον λαχανικὰ καὶ ὄσπρια, ἀλλὰ καὶ ἄλλα εἴδη νὰ καλλιεργῇ ὑπὸ ἀτέλειαν· ἀντεκρούσθη ὅμως ἡ πρότασις αὕτη παρ' ἄλλων.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούτως ἐρωτίσθη ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἀνήγαγεν ὅτι ἐκ ταύτης προκύπτει ἡ προταθεῖσα τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Σπάρτης Κ. Ν. Κορφιωτάκη περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀτελείας τοῦ ἡμίσεως στρέμματος ἐφ' ἑνός.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας πρώτων ἐπὶ τῆς τροπολογίας, κατὰ τὸν κανονισμόν, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ζητηθεῖσαν ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Α. Πετιμεζᾶ καὶ Κ. Ζαρειφοπούλου, μετὰ τὴν ἐπαμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 56 πρὸς 24, κατὰ τὸ ἐπὶ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ϛ'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου ϛ τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν, ναὶ, ἢ ὄχι. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Π. Ῥάγκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Δ. Λαπουσιάδης	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Δ. Τζιγκουράλος	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Φασίτσας	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χαραμῆς	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ν.	Ι. Κρανίδης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανδόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ριολδάσης	Ν.
Ι. Ν. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης		Νίκος Θέου	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Α. Γουζούασης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἠρνήθη ψῆφον	Α. Βιλαέτης	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	Ν.	Α. Κρεστενίτης	Ν.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π Παππατζώννης	»
Ι. Κλίμακας	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	»
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Νικ. Σταματελόπ.	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βείκος	ἀπὼν
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ο.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Β. Πετιμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ο.
Ἀθ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἠλ. Παπαδάτος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Α. Νοταρᾶς	»	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	»
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλ.	ἐνάδειᾳ	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	»
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	ἀπὼν	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Μαππακιώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Κ. Δεληγιάννης	»	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Κ. Τ. Χαντᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.	Ἀμβρ. Σαραμαγκᾶς	»
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Παλυγρονόπουλος	Ν.

Ἰω. Τομσρᾶς	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Δρόσος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	»
Ε. Μ. Παρίσσης	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Γ. Δοκὸς	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Κανάρης	Ο.
Ι. Χατζίσκος	Ο.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ο.

Μὴ ὑπαρχούσης δὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 πρώτης ἐπενεχθείσης τροπολογίας ἐπὶ τῶν ϐ'. γ'. καὶ η'. ἐδαφίων, ἔχει οὕτως·

Ἄρθρον 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν

ἀ. Τὰ ἄχυρα

ϐ'. Ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσίν του.

γ'. Ὅλα τὰ σποράδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἑνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

δ. Τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόναν κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

ε'. Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος.

ς'. Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ'. Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἁλωνίζωνται.

η'. Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ἰδιοκτήτου χρῆσιν ἐκ τῶν πρὸς ϐρῶσιν χρησίμων.)

Ἐγένετο δὲ παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀνεγνώσθη τὸ κατόπιν ἄρθρον 6 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐξεθηκέ τις δ' ἐπ' αὐτοῦ ὅτι, συζητουμένου καὶ πέρυσι τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς καὶ τοῦ 11 τοῦ περὶ ποιμνισκοῦ φόρου πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ϐοσκησίμων γαιῶν καὶ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, ἀπεφασίσθη δὲ καὶ πέρυσι καὶ ἐφέτος ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων θέλει γείνει εἰς τὰς ἐθνικὰς νομὰς ἀπὸ τὰς προσδιορισθείσας ἀρχὰς ἄνευ οὐδενὸς φόρου ϐοσκῆς ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων· ἐν τούτοις εἷς τινα μέρη ἐναντίον τῆς ῥητῆς καὶ σαφοῦς ταύτης ἐννοίας τῶν ῥηθεισῶν διατάξεων τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τοῦ περὶ τοῦ φόρου τῶν ποιμνίων Νόμων, ἡ Κυϐέρνησις ἀπαιτεῖ ἀπό τινας κτηνοτρόφους τὴν πληρωμὴν ἐνοικίου ἢ φόρου ϐοσκῆς διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ποιμνίων αὐτῶν εἰς ἐθνικὰς Νομάς. ἐν ᾧ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους τὰ ποίμνια, τοποθετηθέντα εἰς ἐθνικὰς νομὰς, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην φορολογίαν ἢ πληρωμὴν ὑπεβλήθησαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· ὅτι τὴν πληρωμὴν ταύτην· ἥτις εἶναι παράνομος, διότι δὲν στηρίζεται εἰς οὐδένα, μάλιστα ἀντίκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, ἀρνούμενοι δικαίως οἱ κτηνοτρόφοι, καταδιώκονται αὐστηρῶς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν· ὅτι τοιαῦτα παράπονα κτηνοτρόφων ὑπάρχουσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη, καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει, οἱ δὲ καταδιωκόμενοι κτηνοτρόφοι ἀπευθύνουσι δι' αὐτοῦ ἐγγράφως τὰ παράπονά των εἰς τὴν Βουλὴν διὰ δύο ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας παρέδωκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον· ὅτι τέλος, ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ ἔννοια τῶν ῥηθέντων ἄρθρων τοῦ φορολογικοῦ καὶ τοῦ περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμων, ἰδιαίτερος δ' ἄλλος νόμος δὲν ἐψηφίσθη μέχρι τοῦδε οὐδ' ὑπάρχει κανονίζων τὰ περὶ ϐοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειϐαδίων, θεωρεῖ παράνομον τὴν κατὰ τῶν κτηνοτρόφων ἐνεργουμένην καταδίωξιν, καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου πρὶν τῆς ψηφίσεως τοῦ ἄρθρου 6, ὥστε ἡ Κυϐέρνησις νὰ παύσῃ τὰς κατὰ τῶν ἀδικουμένων κτηνοτρόφων ἀπαιτήσεις της καὶ τὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

Προτεινάντων δὲ καὶ ἄλλων Βουλευτῶν ὅτι καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένας ἐπαρχίας ἐνεργεῖται ὁμοίως κατά τινων κτηνοτρόφων, τῶν ὁποίων τὰ ποίμνια ἐτοποθετήθησαν εἷς τινα ἐθνικὰ ϐοσκήματα, τοιαύτη ἐξαιρετικὴ φορολογία, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ὑπάγονται εἰς μόνην τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ὅτι ἐκ τῶν παραπόνων τούτων λαϐὼν ἀφορμὴν ἐζήτησε καὶ ἐπληροφορήθη ὅτι κατὰ καθιερωθεῖσαν πρὸ χρόνων συνήθειαν ἡ Κυϐέρνησις εἰς ἐθνικὰς ἐρημονήσων τινῶν ϐοσκὰς δὲν ἐνεργεῖ τὴν τοποθέτησιν τῶν ποιμνίων ὡς εἰς ἄλλας, ἀλλ' ἐνοικιάζει αὐτὰς ὡς ἐθνικὴν πρόσοδον· ὅτι ἡ πρόσοδος αὕτη ἐτέθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν Βουλῶν, καὶ ὅτι μάλιστα ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ λόγος περὶ τῶν ἐρημονήσων Δήλου, καὶ ἡ Βουλὴ ἐν γνώσει ἐψήφισε τὴν πρόσοδον ταύτην.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἐπέφερεν ἐπὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως ὅτι αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ περὶ τῶν παραπόνων τῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ περὶ τούτων πρότασις εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ δὲν ἐπιρρεάζει οὐδόλως τὴν ψῆφισιν τοῦ προ-

κειμένου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἐν γένει τὰ περὶ βοσκημάτων ἀναθέτου εἰς ἄλλον Νόμον τὰ περὶ τούτων. Ὅτι κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Βουλευτοῦ δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ σήμερον, ἀλλὰ μένει ἐκκρεμὴς δι' ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ἄρθρου, οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἐπιρροὴν ἔχοντος.

Ὁρισάσης δὲ τῆς Βουλῆς, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, ὡς ἡμέραν συζητήσεως τῆς προτάσεως ταύτης τὴν ἐπομένην τῆς ἀπερατώσεως τῆς ψηφίσεως τοῦ συζητουμένου Νομοσχεδίου, ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἄρθρον 6, ὅπως ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἄρθρου 7, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης, ὅπως εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινωσκομένου κατόπιν τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ παράγραφον παρετηρήθη ὑπό τινος ἐπὶ τοῦ 6'. παραγράφου ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τὸν θερισμὸν τάξις, καθ' ἣν ὁ γεωργὸς ὑποχρεοῦται πρῶτον ν' ἀποπερατώσῃ τὸν θερισμὸν τῶν ἐπ' ἐθνικῶν ἢ τῶν ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν γεννημάτων, καὶ ἔπειτα ν' ἀρχίζῃ τὸν θερισμὸν τῶν ἄλλων, ἐκτὸς ὅτι ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς πολλὰς δυσκολίας, εἶναι καὶ ἐπιζήμιος, διότι πολλάκις μὴ δυνάμενος νὰ θερίσῃ τοὺς καρποὺς ἐθνικῶν ἢ ἰδιοκτήτων γαιῶν ἐγκαίρως, ὑποκύπτει ἀκολούθως εἰς ζημίας, ἕνεκα τῆς ῥοπῆς αὐτῶν, καὶ διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ν' ἀρίνηται ὅλως διόλου ἐλεύθερος ὁ γεωργὸς εἰς τὸν θερισμὸν τῶν καρπῶν του. Ἀντεκρούσθη δ' ἡ πρότασις, διότι ἡ τάξις αὕτη τοῦ θερισμοῦ εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων τῶν γεωργῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐξ ἐθνικῶν γαιῶν δεματίων μὲ τὰ ἐξ ἰδιοκτήτων, ὅταν σύγχρονος γίνηται τούτων ὁ θερισμός.

Ἐπροτάθη ἐπίσης ἐπὶ τοῦ δ'. παραγράφου νὰ ἐξηγηθῇ εἰς τὸν Νόμον ῥητῶς ἡ ἐννοουμένη εἰς τὴν φράσιν «*ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον*» κατάχρησις ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐθνικῶν μὲ τὰ ἰδιόκτητα δεμάτια, διὰ νὰ καταφαίνηται οὕτως ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν ἀνάμιξιν τῶν δεματίων ποινή· ἀλλ' ἐθεωρήθη περιττὴ ἡ ἐξήγησις αὕτη, καθόσον ἐννοεῖται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν φράσιν, καὶ καθόσον ἕτερος γεωργὸς ἐννοεῖ καλλίστα ὅτι ἡ ἀνάμιξις τῶν δεματίων εἶναι κλοπὴ τῶν δημοσίων φόρων, καὶ ἐπομένως ἀξιόποινος πρᾶξις.

Ἐπὶ τοῦ γ'. παραγράφου ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς φράσεως «*ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον*» νὰ τεθῇ «*ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον πταισματοδικεῖον*» ἢ «*πλημμελειοδικεῖον*» διὰ νὰ μὴ καταργηθῇ οὕτως ἡ κατὰ τὴν νομοθεσίαν διάκρισις τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων τούτων, καὶ ἡ βαθμολογία τῶν ποινῶν, τροποποίησις, ἥτις ἔγεινε καὶ εἰς τὸν ψηφισθέντα περὶ τοῦ φόρου, τῶν ποιμνίων Νόμον.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν πρότασιν, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὑπηγόρευσε τὴν τροποποίησιν ταύτην καὶ εἰς τὸν περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νόμον, εἰς τὴν περὶ ἀποκρύψεως τῶν ποιμνίων διάταξιν.

Ἐπροτάθη ὁμοίως ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐξάλειψις τῆς τελευταίας περικοπῆς τοῦ παραγράφου «φυλασσομένων *τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς*,» ὡς περιττῆς, διότι ἐννοεῖται ταῦτα εἰς τὴν φράσιν «*κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Δικονομίας*.»

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν ἀφαίρεσιν.

Ἐπὶ τοῦ ζ'. καὶ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἄρθρου παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ἡ εἰς τοὺς φορολογικοὺς Νόμους τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἐκτὸς τοῦ περυσινοῦ, διάταξις, δι' ἧς καθιεροῦτο πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, διάκρισίς τις τῆς διατηρήσεως τῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἀπὸ ἰδιώτας ἀποκτήσεως αὐτῆς ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν οὐχὶ κατὰ τὰς γενικὰς περὶ κατοχῆς ἀρχὰς τῆς Νομοθεσίας, ὅτι ἡ διάταξις ἐκείνη ἦτον σωτηριώδης διὰ τὰ τοῦ δημοσίου κτήματα, διότι, ἐφαρμοζομένων καὶ εἰς τὰ κτήματα τοῦ δημοσίου τῶν περὶ κατοχῆς διατάξεων τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, τὸ δημόσιον κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ τὰ ἐθνικὰ κτήματα. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ καὶ εἰς τὸν Νόμον τοῦτον ἡ διάταξις ἐκείνη ὡς ἀναγκαία.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα ὅτι τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἀφορᾷ τὴν προσωρινὴν διάθεσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου, ἐπομένως ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι ὅλως ἀνεξάρτητος τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ὡς τοιαύτη πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ· ὅτι ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεως, δικαίωμα κατοχῆς καὶ διατάξεις ἐναντίας τῶν γενικῶν τῆς Νομοθεσίας ἀρχῶν, ἦτον συγχωρημένον νὰ καθιερώσῃ ἀπόλυτος Κυβέρνησις καὶ ὄχι ἡ ὑπάρχουσα ἤδη ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος· ὅτι κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Δικαίου οὐδὲν κινδυνον τρέχει ν' ἀπολέσῃ τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται ὅταν ὁ κατέχων ἦναι καλῆς πίστεως κάτοχος, δηλαδὴ κατέχει μὲ τὴν

ἰδέαν ὅτι κατέχει ὡς ἰδιοκτήτης· ἡ δὲ κατὰ παράκλησιν κατοχὴ ἢ ἡ ἐκ κακῆς πίστεως δὲν ἐπιφέρει τὴν παραγραφὴν τῆς ἰδιοκτησίας.

Κατὰ δὲ τὴν γενομένην εἰς τὸ ἀνωτέρω ς'. ἐδάφιον τροποποίησιν ἐπροτάθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ τροποποιηθῶσιν αἱ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ λέξεις « ὁ *Εἰρηνοδίκης*, » εἰς τὰς « τὸ *ἁρμόδιον δικαστήριον*. »

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἐγκριθείσας ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ς'. ἐδαφίου τροποποιήσεις, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς· ἐφ' ἧς παραδεχθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, παρετηρήθη ὅτι τὸ γλυκάνισον, τὸ κύμινον καὶ τὸ συσάμιον, τὰ ὁποῖα κατὰ ταύτην ὑποβάλλονται εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν, πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ μετρήσεως, ὡς πρωΐμως συλλεγόμενα.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 9 τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπενεγκοῦσα τὴν προταθεῖσαν μεταβολὴν τῆς φορολογίας τῶν εἰρημένων εἰδῶν. Ἔχει δὲ ἡ τροπολογία μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην οὕτω·

« Περὶ τῶν εἰς ἤδη λαμβανομένων φόρων. »

« Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν πρωΐμων καρπῶν, ἤτοι τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς, τοῦ σμιγοῦ, τοῦ διμηνίου, Μαρτιάτικου, τῆς σύκαλης (βρύζης), τῆς βρώμης, γλυκανίσου, κυμίνου, συσαμίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρωΐμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου, καλαμβοκίου, ἤτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ· τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμβοκίου, ἤτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια τοῦ ὀρυζίου, φασουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν εἰς ὁκάδας προσδιωρισμένων.

« Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμβόκων εἰς τοὺς δήμους, ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφερομένη ποσότης εἶναι μικρὰ ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως· ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔπαρχον, οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ δήμαρχον, οἱ ὁποῖοι διὰ πράξεώς των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος ἄρθρου 10 παρετήρησέ τις, πρὸς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ 3 παραγράφου αὐτοῦ, περὶ κρατήσεως τῶν φόρων ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων ἐπὶ πληρωμῇ, ἥτις καὶ πέρυσιν ὑπῆρχε, δὲν ἐξετελέσθη πολλαχοῦ, ἐν ᾧ μάλιστα οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν τοῦτο, μὴ θελησάντων τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων νὰ δώσωσι προσοχὴν εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποδεχθεῖσα τὴν παρατήρησιν ταύτην, καθὼς καὶ τὴν εἰς τὸν β'. παράγραφον προσθήκην τῶν λέξεων « ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των » μετὰ τὰς λέξεις « ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των », πρὸς πλείονα σαφήνειαν, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 10 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 10. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἁλῶνι, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιωρισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου, κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

« Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἁλωνιζομένους καρποὺς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των· ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

« Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρώνωσιν εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

« Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσια καρποί, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν, ὑπὸ ἀναλόγων ἐνοικίων, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθῆκαι ἦναι ἰδιωτικαί. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.»

Ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου παρεδέχθη καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἄρθρα 11, 12, καὶ 13 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρ. 14 περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν προσθήκην καὶ ἄλλης τάξεως ἀμπέλων, ἥτοι τῶν φερουσῶν ἐτήσιον κατὰ στρέμμα εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν 50 καὶ ἐπέκεινα, καὶ ἑπομένως ὑποκειμένων εἰς φόρον δραχ. 5.

Κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησέ τις ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ προτείνηται πρότασις περὶ προσθήκης φόρων ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐν ᾧ αὕτη ἔπρεπε νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ, καθόσον πολλοὶ εἰς τινα μέρη, ὡς εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἐζημιώθησαν ἐκ τοῦ νέου τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων συστήματος.

Καὶ ἄλλος ἐπρότεινε, πρὸς ἀκριβέστερον καὶ δικαιότερον προσδιορισμὸν τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων, νὰ ὁρισθῇ ἵνα οἱ κατὰ τὸ προκείμενον ἄρθρον ἀπαιτούμενοι ἐς τὸν προσδιορισμὸν τῶν τάξεων φορολογούμενοι ἔχωσιν ὁριστικὴν ψῆφον, καθότι, μὴ οὔσης εἰμὴ συμβουλευτικῆς τῆς γνώμης αὐτῶν, ὁ προσδιορισμὸς τῶν τάξεων ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, πρὸς βλάβην ἴσως τῶν φορολογουμένων.

Ἕτερος δὲ προσέθηκεν ὅτι, πρὸς δικαιοτέραν καὶ ἄνευ βλάβης τῶν φορολογουμένων ἢ τοῦ δημοσίου φορολογίαν, εἶναι καλὸν νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ προσδιορίζηται ὁ φόρος ὄχι μόνον εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν παντὸς, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον δι' ἑκάστην τάξιν, ἀλλὰ καὶ εἰς κλασματικὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος, ἂν τοῦτο ἦναι μεταξὺ τῶν ποσῶν δύο τάξεων· διότι, ἐὰν ἀμπέλου τινὸς τὸ εἰσόδημα ὑπολογίζηται, φερ' εἰπεῖν, εἰς δραχμὰς 25, μεταξὺ δηλονότι τῆς ϛ' καὶ γ' τάξεως, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ μὴ δυνάμεναι νὰ προσδιορίσωσι τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀναγκάζονται νὰ κατατάξωσιν αὐτὴν ἢ εἰς τὴν ϛ' τάξιν τῶν 30 δραχμῶν πρὸς βλάβην τῶν φορολογουμένων, ἢ εἰς τὴν γ' τῶν 20 δραχμῶν πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου.

Τὴν πρότασιν τοῦτου ἀποδεχόμενος καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέκρουσε τὰς τῶν ἑτέρων δύο προλαλησάντων παρατηρήσεις διὰ τῶν ἑξῆς· ὅτε πέρυσιν ἐπροτάθη κατὰ πρῶτον ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ προκειμένου συστήματος τῆς τῶν ἀμπέλων φορολογίας, τινὲς τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ ὑποστηρίζοντες ἐπέφερον, ὅτι θέλει εἶναι καταπιεστικὸν εἰς τοὺς φορολογουμένους, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο μεγάλη, μὲ βλάβην αὐτῶν, θέλει προσγίνει εἰς τὸ δημόσιον ὠφέλεια, ἐπέκεινα μάλιστα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν· καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὔτε παράπονα πολλὰ κατ' αὐτοῦ ἐγένοντο, ὡς ἐκ τῆς προτέρας του θέσεως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν γνωρίζει, οὔτε αὔξησις τῆς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων προσόδου ἐφάνη, ἀλλὰ μάλιστα ἐλάττωσις κατὰ ἑξήκοντα περίπου χιλιάδας δραχμῶν· αἰτία δὲ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης εἶναι ὅτι αἱ μεγάλης ἀξίας καὶ παραγωγῆς ἄμπελοι, καὶ τοιαῦται ὑπάρχουσι πάμπολλαι, ἐπέκειναι τῶν 40 καὶ μέχρι τῶν 80 δραχμῶν ἐτήσιον εἰσόδημα κατὰ στρέμμα ἔχουσαι, ὑπεβλήθησαν, ἕνεκα τοῦ ὀλίγου ἀριθμοῦ τῶν τάξεων καὶ τῆς ὡρισμένης δι' αὐτὰς μικρᾶς ἀξίας, εἰς φόρον σμικρότερον τῶν 10/00, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου μέρους αἱ μικρότεραι ποιότητες, ὡς περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένας τάξεις, ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν ἀνήκοντα φόρον. Τὴν ἀνισότητα ταύτην θέλουσα νὰ διορθώσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν προσθήκην καὶ ἄλλης τάξεως ἀμπέλων, προστατευούσης τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ προσβάλλῃ τὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ ἥτις κατὰ τὰ ῥηθέντα δὲν εἶναι, ὡς ὁ πρῶτος ἀγορεύσας παρετήρησε, προσθήκη φόρων, ἀλλὰ μάλιστα δικαιοσύνη εἰς τὴν διανομὴν τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων, ὑπαγορευθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κατὰ τὴν φορολογίαν ἰσότητος. Ὑποστηρίζων διὰ ταῦτα τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησε συγχρόνως εἰς τὸν δεύτερον ἀγορεύσαντα ὅτι ἡ παρατήρησίς του περὶ τοῦ ὁριστικοῦ τῆς ψήφου τῶν φορολογουμένων, ἂν καὶ αὕτη δὲν ἔχῃ τι κοινὸν μὲ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίαν, ὡς ἀποβλέπουσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος, δὲν εἶναι ὠφέλιμος· διότι οὕτως ὁ προσδιορισμὸς τῆς σχέσεως τῶν ἀμπέλων θέλει γίνεσθαι μὲ ζημίαν τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου μέρους δὲν δύνανται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι οἱ ἐπιφορτισμένοι τὸν προσδιορισμὸν ὑπάλληλοι, οἵτινες μόνον συμφέρον ἔχουσι νὰ ἐπιζητῶσι τὴν

κατὰ νόμον ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου, θέλουσιν ἀνεχθῆ τὴν πρὸς χάριν αὐτοῦ ζημίαν τῶν φορολογουμένων.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος.

Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 8 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα δύο, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας, ἢ κωλύματος δέκα, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀπὸ τῆς 11 π. μ. καὶ συνήθως ἐπὶ μεσημβρίαι ὅτε ἐπικρατεῖ, διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἕνεκα τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, ὁ ὑπερβολικὸς καύσων, οἱ Βουλευταὶ παρενοχλούμενοι καὶ βρυδύνουσι νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις συνεχῶς ἀπέρχονται, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου καὶ ἕνεκα τῶν ἰδιωτικῶν ἀπασχολήσεων τῶν Βουλευτῶν μετὰ βραδύτητος αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς προβαίνουσι· καὶ ἐπροτάθη νὰ ἐπενεχθῆ προσωρινῶς τροποποίησις τις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ νὰ συνεδριάζῃ τρὶς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἀρχομένη τῶν συνεδριάσεών της ἀπὸ τὰς 10 ὥρας π.μ. ὡς ἀπεφασίσθη, καὶ καταπαύουσα μέχρι τῆς 5 μ. μ.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ

καταστήματος τῆς βαμβακοκλωστίας ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτω·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀφορῶντος τὸ κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἐξ ἑνὸς μέρους τὴν ὠφέλειαν ἥτις θέλει πηγάσει ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς συστάσεως τοιούτου βιομηχανικοῦ καταστήματος εἰς τὸ Κράτος, καὶ ἐξ ἄλλου τὴν μὴ προσγινομένην εἰς τὸ δημόσιον βλάβην ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, ἐνέκρινε τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο παμψηφεὶ καὶ ὑποβάλλει τὴν γνωμοδότησιν ταύτην εἰς τὴν ψῆφισιν καὶ παραδοχὴν τῆς ὁλομελείας τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Θ. Κολοκοτρώνης. »

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ταύτην δ' ἀντικρούων τις ἐξεθηκεν ὅτι, φορολογικὸν σύστημα ψηφισθὲν ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων ὡς αἱρετώτερον τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἐφαρμοσθὲν μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ τροποποιῆται τόσον εὐκόλως καὶ πρὶν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ πείρας, ἥτις θέλει ὑποδείξει τὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα τοῦ νέου συστήματος· διότι ἡ τροποποίησις αὐτοῦ θέλει ἐπιφέρει νέας δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ νέα παράπονα θέλει προξενήσει· ὅτι ἐφαρμοσθέντος σχεδὸν ἤδη τοῦ πέρυσιν εἰσαχθέντος φορολογικοῦ τῶν ἀμπέλων συστήματος, ὀφείλει ἡ Βουλὴ ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἀμέσως ἤδη προτεινομένην τροπολογίαν ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τοῦ ἀνεπαχθοῦς τούτου συστήματος ἐξέλιπον μὲν αἱ καταβλίψεις τῶν φορολογουμένων, εἰσεπράχθη δὲ πλειότερον ποσὸν φόρου ἀπὸ τὸ πρότερον εἰσπραττόμενον· ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιβλαβὴς, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς θέλει ἐπενεχθῆ αὔξησις τοῦ φόρου καὶ εἶναι ἄξιον ἀπορίας νὰ βλέπῃ τις πρότασιν αὐξήσεως φόρου ὁριζομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, ἐκπηγάζουσαν ἐκ τῆς Βουλῆς ἐναντίον τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τὰ Συνταγματικὰ Κράτη συνηθείας.

Παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι ἐνῷ τὰ εἰς τὰ ὀρεινὰ καὶ κατωφερῆ μέρη σποράδην κείμενα κλήματα ἀμπέλου ὑπήγοντο εἰς τὸ εἶδος τῶν σποράδην κειμένων δένδρων καὶ τοὺς ἀγρούς, καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀφεθῶσιν ἀφορολόγητα, ὡς τὰ δένδρα, αἱ οἰκονομικαὶ

ἀρχαὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει, ὑπέβαλον αὐτὰ εἰς φορολογίαν· ὅτι ὑπαρχούσης, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς φορτείας αὐτῶν καὶ τῆς ἀναγκαίας καλλιεργείας καὶ ἄλλων προϊόντων, δυσκολίας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως, αἱ ἀρχαὶ οὐδεμίαν βάσιν εἰς τὴν κατάταξιν τῶν σποράδην τούτων κλημάτων ἔλαβον, ἀλλ' αὐθαιρέτως καὶ οὐδόλως εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν μᾶλλον φορολογουμένων προσέχοντες, ὑπελόγισαν ἐσφαλμένως, καὶ μέγιστα ἐπ' αὐτῶν φόρον ἀδίκως ἐπεβλήθη· ἐκ τούτου δὲ πολλὰ προέκυψαν παράπονα· ὅτι πρὸς θεραπείαν τῶν γενομένων ἀδικημάτων εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ διὰ τοῦ Νόμου ὁ ἀριθμὸς τῶν κλημάτων τούτων ἀναλόγως τοῦ παραγομένου καρποῦ ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ὑποτιθέμενα εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ ὡς ἄμπελοι περυτευμένα δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν στρέμμα, διὰ νὰ μὴ λαμβάνωσιν οὕτω χώραν καταθλίψεις καὶ ἀδικίαι.

Ὁ εἰσηγητὴς ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἀπήντησεν εἰς τὰ ἀνωτέρω ὅτι ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας, ὅτι ἐκ τῆς προσθήκης μιᾶς ἔτι τάξεως ποσότητος ἀμπέλων, δὲν προκύπτει οὐδόλως αὔξησις φόρου, ἀλλ' ἀφίνεται ἡ αὐτὴ φορολογία, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀναβιβάζεται μία τάξις, διότι ὑπάρχουσιν ἄμπελοι, παράγουσαι 50 καὶ πλειοτέρων ἔτι δραχμῶν πρόσοδον, καὶ δίκαιον ἦτον νὰ ἐπιβληθῇ ἀνάλογος φορολογία· ἐὰν δὲ τοιαῦται ἄμπελοι δὲν ὑπάρχωσι, τότε ὁ φόρος τῶν 5 δραχ. δὲν θέλει ἐπιβληθῇ.

Παρετηρήθη κατὰ τῆς τροπολογίας ὅτι πολυχρόνιος πεῖρα, ὁμολογουμένη ἀνάγκη, καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν ὑπηγόρευτε τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ φορολογικοῦ τῶν ἀμπέλων συστήματος, τὸ ὁποῖον πρώτην εἰσήχθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὰς Βουλάς, καὶ ἐψηφίσθη παρ' αὐτῶν· ἐπομένως ἡ ἄμεσος ἐκ νέου τροποποίησις τοῦ φορολογικοῦ τούτου συστήματος, προτεινομένη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, δὲν εἶναι δικαιολογημένη, καθ' ὅσον τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη καὶ οὐδὲν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐπήγασε παράπονον, ὅτι ὁ λογαριασμὸς τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐκ τῶν ἀμπέλων φόρου, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας προτείνει, δὲν εἶναι ἀληθὴς, μὴ στηριζόμενος ἐπὶ ἀληθῶν ὑπολογισμῶν, διότι καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τὸ δημόσιον εἰσέπραξε τὸ καὶ ἄλλοτε εἰσπραττόμενον ποσόν· ἐὰν μάλιστα προσθέσῃ τις εἰς τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως, ὅσα ὠφέλει, ἄνευ τοῦ συστήματος τῶν δηλώσεων, νὰ ἐξοδεύσῃ τὸ δημόσιον, προκύπτει πλεόνασμα τοῦ παρυσινοῦ ποσοῦ· ὅτι ἄμπελος, παράγουσα 50 καὶ πλειόνων ἔτι

δραχ. πρόσοδον ἐν τῇ Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσῃ τις καὶ χιλιάδας στρέμματα τοιούτων ἀμπέλων, δὲν ὑπάρχει τὸ μέσον, κατὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, τῆς διακρίσεως τῆς τοιότητος ταύτης, ἀφοῦ ἡ βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἑκάστης ἀμπέλου εἶναι ἡ καρπιμότης αὐτῆς καὶ ἡ συνήθης τιμὴ τοῦ μούστου· ἀλλ' ἐνῷ τοιαύτη βάσις τίθεται δὲν ὁρίζεται οὐδόλως καὶ πῶς ὁ προσδιορισμὸς οὗτος τοῦ εἰσοδήματος θὰ γένῃ· ἐὰν εἰς μόνας τὰς ἀρχὰς ἀνατεθῇ ὁ προσδιορισμὸς οὗτος δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ ἀναγκαία τοπικὴ πεῖρα, οὔτε ἡ ἀμεροληψία· διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ἄλλο τι δὲν θέλει ἐπενεχθῇ, εἰμὴ ἡ ἀναβίβασις τῶν ἀμπέλων τῆς πέμπτης τάξεως εἰς τὴν ἤδη προσθεττομένην ἕκτην τάξιν, καὶ οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τάξεων, ὥστε ἀνατροπὴ καὶ γενικὴ ἀναθεώρησις ὅλων τῶν πρωτοκόλλων τῆς καταταξεως τῶν ἀμπέλων θέλει ἐπέλθει· ἐκ τούτου νέα παράπονα διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης, καὶ νέα ἀπασχόλησις καὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν ἀρχῶν θέλει προκύψει.

Κατὰ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων ἐν γένει παρετηρήθη παρά τινος, ὅτι ὁ σκοπὸς, ἐξ οὗ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπρότεινε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ φορολογικοῦ τῶν ἀμπέλων συστήματος, δὲν ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, διότι καὶ πλειότερα παράπονα ἐξ αὐτοῦ ἀνεφύησαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἀνιδείχθη ἄδικον· ὅτι ταῦτα προῆλθον, διότι ἡ φορολογία αὕτη δὲν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τῆς ἀμπέλου ἀλλ' εἰς ἐκτίμησιν ἐξ εἰκασίας, ἐνεργουμένην μάλιστα ἀπὸ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα καὶ πεῖραν τοιαύτην δὲν ἔχουσι καὶ δὲν εἶναι ἀνεξάρτητα τῶν τοπικῶν συμπαθειῶν, καὶ ἀντιπαθειῶν· διὰ ταῦτα εἴς τινα μὲν μέρη αἱ ἄμπελοι δὲν ἐφορολογήθησαν ἀναλόγως τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν εἰσοδήματος, καὶ εἰς ἄλλα ἐπεβλήθη φόρος ἀνώτερος τῶν 10 τοῖς 0/0· ὅτι εἴς τινα μέρη, ἐκτὸς τούτων, δῆμοι ὁλόκληροι ὑπέκυψαν εἰς φορολογίαν τῶν ἀμπέλων των, ἐνῷ οὐδόλως, ἕνεκα ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιβροῶν παρήχθη εἰσόδημα· ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ δηλώσεις εἰς πολλὰ μέρη δὲν ἐγένοντο τακτικῶς καὶ διὰ τοῦτο πλείσται ἄμπελοι οὐδόλως ἐφορολογήθησαν· ἐν γένει δὲ τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τὴν ἐφαρμογήν του ἀπεδείχθη ἐλαττωματικὸν καὶ ἐπιζήμιον, ἀλλοῦ μὲν πρὸς τὸ δημόσιον, ἀλλοῦ δὲ πρὸς τοὺς ἰδιώτας, διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος διὰ τοῦ προϋπάρχοντος, ἐπιτιθεμένου τοῦ φόρου, εἴτε

κατ' ἐκτίμησιν τοῦ καρποῦ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, εἴτε διὰ μετρήσεως τοῦ μούστου, καὶ καθ' ὅσον τὰ ἔξοδα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προϋπάρχοντος ἐκείνου συστήματος δὲν εἶναι τόσα, ὅπως ὑπό τινος παρεστάθησαν, ἀλλ' ἐλαχίστη ποσότης· ἐν περιπτώσει δὲ μὴ παραδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης ἐπρότεινε τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος λόγους, καὶ μάλιστα, καθ' ὅσον ἡ προσθήκη νέας τάξεως ποιότητος τῶν ἀμπέλων θέλει ἐπιφέρει γενικὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν καὶ ἐπαύξησιν τῆς φορολογίας· ἀπέκρουσε καὶ τὴν παρά τινος γενομένην χθὲς πρότασιν τοῦ νὰ λαμβάνηται ὡς βάσις τῆς φορολογίας τὸ εἰσόδημα τῆς ἀμπέλου ὄχι κατὰ δεκάδας, ἀλλὰ νὰ προστίθεται εἰς τὰς δεκάδας καὶ τὸ μεταξὺ τούτων ποσὸν, ὥστε ὁ φόρος νὰ ὁρίζεται, προστιθεμένων εἰς τὸ ὡρισμένον ποσὸν καὶ τῶν ἀναλογούντων λεπτῶν ἑπτὰ, ὅτι ἡ βάσις τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, κατὰ μίμησιν τοῦ ὁποίου παρεδέχθημεν τὸ τῶν ἀμπέλων καθ' ὅλα τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχει, ὁρίζεται κατὰ τὴν παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου παραδεχθεῖσαν βάσιν, ἤτοι ὑπολογιζομένου τοῦ εἰσοδήματος κατὰ δ κάδας λόγου χάριν, ἐὰν ἄμπελος τις δίδῃ ἐτήσιον εἰσόδημα 19 δραχ. πρέπει νὰ ταχθῇ εἰς τὴν ἕκτην τάξιν καὶ ὄχι εἰς τὴν πέμπτην, ἄμπελος δ' ἄλλη, δίδουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 10—19 δραχ. τάσσεται εἰς τὴν πέμπτην τάξιν, ὥστε πάντοτε τὸ μεταξὺ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης δεκάδος ποσὸν λογίζεται πρὸς ὄφελος τοῦ φορολογουμένου, καὶ πώποτε ὑπὲρ τοῦ φορολογοῦντος.

Παρετηρήθη ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτρ. ὅτι οἱ ἐκτεθέντες φόβοι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας εἶναι μάταιοι, διότι διατηρουμένης τῆς αὐτῆς βάσεως τοῦ συστήματος τοῦ παρελθόντος ἔτους, οὔτε γενικὴ ἀναθεώρησις εἶναι ἀναγκαία οὔτε νέαι δηλώσεις θὰ γίνωσιν, οὐδ' ἀνατροπή τις τῶν γενομένων, ἀναθεώρησις δὲ μόνον θὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ἤθελε θεωρήσει ἀνωτέρας τῆς ὁρισθείσης πέρυσι καταταξέως, ἐπομένως οὐδεμία αὔξησις φόρου γίνεται διὰ τῆς τροπολογίας, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, αἵτινες ἤθελον θεωρηθῆ τῆς προστιθεμένης ἤδη ἕκτης τάξεως, αὔξησις δικαία καὶ σύμφωνος μὲ τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα· περὶ δὲ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀμπέλων τούτων ὀρθῶς ὑπό τινος τῶν προλαλησάντων παρετηρήθη, ὅτι δὲν ἐπρόβλεψεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τοῦτο διάταξις.

Ἡ περὶ μεταῤῥυθμίσεως ἐν γένει τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων πρότασις ἀντεκρούσθη ὑπό τινος παρατηρήσαντος, ὅτι περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπεστήριξαν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος, διότι ἐῤῥίθησαν αὐτοὶ πρό τινος, ὅτε τὸ σύστημα τοῦτο εἰψηφίσθη, καὶ διότι κυρίως αἱ μεταῤῥυθμίσεις τῶν φορολογικῶν μάλιστα νόμων ἀπαιτεῖται μετὰ σοβαρὰν σκέψιν, πολυχρόνιον πεῖραν καὶ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ προτείνωνται, διότι ἄλλως ἀδύνατον εἶναι νὰ ἀναθεωρηθῇ ὁριστικόν τι καὶ ἀμετάβλητον σύστημα φορολογίας· ἀντεκρούσθη ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ τροποποίησις τῆς ἐπιτροπῆς, διότι αἱ πρῶται δυσκολίαι τοῦ ψηφισθέντος πέρυσι φορολογικοῦ συστήματος ἐξωμαλύνθησαν ἤδη, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύνανται διὰ συμπληρωτικῶν διατάξεων νὰ ἐξομαλυνθῶσι καὶ ὄχι διὰ μεταῤῥυθμίσεων, μὴ δικαιολογουμένων ἀρκούντως ἐκ τῆς πείρας· συμπληρωτικὴ δὲ διάταξις π. χ. δύναται νὰ προστεθῇ καθ' ὅσον ἀφαιρᾷ τὰς ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπιῤῥοίας καταστροφὰς τοῦ καρποῦ τῶν ἀμπέλων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐπρόβλεψεν ὁ περυσινὸς φορολογικὸς Νόμος, καὶ ἐκ τούτου ἠδικήθησαν οἱ κάτοικοι ὁλοκλήρων χωρίων καὶ δήμων.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος πέρυσι φορολογικοῦ συστήματος τῶν ἀμπέλων ἔλαβον χώραν πολλαὶ καταχρήσεις, ἐξ ὧν κυρίως παρίσταται τὸ φορολογικὸν τοῦτο σύστημα ἐλαττωματικόν· αἱ καταχρήσεις αὗται ἀποδεικνύονται ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ τῶν φόρων, τὸ ὁποῖον, ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων τῶν ἀμπέλων τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα μὲ ὅλην τὴν συγκατάβασιν, θέλει ὑπολογίσει πολὺ ὀλιγώτερον τοῦ εἰσπραχθέντος· ἐπομένως ἀνάγκη δὲν εἶναι μεταῤῥυθμίσεως, ἀλλὰ προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ συστήματος ἐφαρμογὴν, ἐξ ἧς, ἀποτρεπομένων τῶν καταχρήσεων, καὶ τὰ παράπονα θέλουσιν ἐκλείψει καὶ αἱ ζημίαι τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν εἰς ἀπάντησιν, 1) τοῦ προτείναντος τὴν γενικὴν τοῦ ὑπάρχοντος τῆς φορολογίας συστήματος μεταῤῥύθμισιν, ὅτι τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς φορολογίας ἐπροτάθη διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ διανεμητικὸν σύστημα ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, ἤτοι εἰς σύστημα βέβαιον, δίκαιον καὶ σταθερόν, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος συστήματος προερχομένων καταβλίψεων καὶ ἀδικιῶν· ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη ἤδη κατὰ πρῶτον, καὶ ἐν μέρει ἐξωμαλύνθησαν αἱ πρῶται

δυσκολίαι, ἡ δὲ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐφαρμογὴ μετ' ἐπιμονῆς καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐπιτηρήσεως θέλει ἀναδείξει τὰ πλεονεκτήματα αὐτοῦ· ἀλλ' ἤδη μήτε ἡ Κυβέρνησις μήτε αἱ Βουλαὶ ἔχουσι τοὺς ἀπαιτουμένους λόγους, ἵνα ἐπιφέρωσι ῥιζικὴν αὐτοῦ μεταῤῥύθμισιν. Ἡ πρὸς τὴν γενομένην δὲ παρά τινος παρατήρησιν περὶ τῶν σποράδην κειμένων κλημάτων ἀμπέλου ἐντὸς ἀγρῶν, καὶ εἰς κατωφερῆ μέρη, ἐντὸς τῶν ὁποίων καὶ ἄλλα εἴδη προϊόντων συγχρόνως καλλιεργοῦνται, ὅτι δύο εἰδῶν εἶναι ταῦτα, τὰ κατὰ τὴν τάξιν ἀμπέλου περυτευμένα, ἀλλὰ πολὺ τὸ ἓν τοῦ ἄλλου ἀπέχοντα, ὡς τὰ τῆς νήσου Θήρας, καὶ τὰ εἰς κατωφερῆ μέρη ἐπὶ πεζουλίων· καὶ τὰ δύο δὲ ταῦτα εἴδη τῶν κλημάτων παράγουσι πλειότερον καρπὸν ἢ τὰ συνήθη τῆς ἀμπέλου κλήματα, ἐπομένως διὰ τὴν κατάταξιν τῶν εἰς κατωφερῆ μέρη κλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀδύνατον εἶναι νὰ καταμετρηθῶσι, καὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως των, δὲν εἶναι ἀνάγκη καταμετρήσεως οὐδὲ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλημάτων δι' ἕκαστον στρέμμα, ἀλλ' ἐκτιμήσεως τῆς καρπιμότητος αὐτῶν ἀναλόγως μὲ τὸ παραγόμενον ἐκ τοῦ συνήθους στρέμματος προϊόν. Ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὅσαι δήποτε καὶ ἂν προστεθῶσιν ἔτι τάξεις, ἀδιάφορον εἶναι, διότι ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀμπελος παράγουσα τὸ ποσὸν τὸ ὑπολογιζόμενον εἰς τὴν τάξιν, ἡ τάξις ἐκείνη μένει κενή.

Ὁ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν, ἀντικρούων τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι πρὶν νὰ προταθῇ ἡ προσθήκη τῆς νέας ταύτης τάξεως, ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν θετικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀμπέλων, παραγουσῶν 50 καὶ πλειότερον δραχμῶν προϊόν· ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατ' εἰκασίαν, καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος, διὰ τοῦτο εἶναι ὑποψία ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς θέλει αὐξήσει ὁ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων φόρος, αὐξανομένων ὅλων τῶν προσδιορισθεισῶν πέρυσι τάξεων κατὰ ἕνα βαθμόν· ἐὰν δὲ καὶ διατηρῆται εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἡ αὐτὴ βάσις τοῦ παρελθόντος Νόμου, δὲν εἶναι ὅμως ἀφιβολία ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως νέα κατάταξις θέλει ἐπιφέρει αὔξησιν φόρων, καθότι ἡ νέα κατάταξις θέλει ἐνεργηθῆ ἀπὸ ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι τὴν πλειοψηφίαν.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ὅτι ἐκ τῆς προσθήκης τῆς ἔκτης τάξεως οὐδεμία αὔξησις τοῦ φόρου θέλει ἐπέλθει, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, αἵτινες παράγουσι προϊὸν 50 ἢ καὶ περισσοτέρων δραχμῶν· ἡ δὲ

αὔξησις αὕτη εἶναι δικαία, ὡς στηριζομένη εἰς τὸ πραγματικὸν ποσὸν τοῦ εἰσοδήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτίμησις δὲν γίνεται κατ' εἰκασίαν, ὡς εἶπον, ἀλλὰ κατὰ λόγον τῆς καρπιμότητος τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου· ὅτι ἀνατροπὴ τῶν πέρυσι γενομένων καὶ γενικὴ ἀναθεώρησις αὐτῶν δὲν εἶναι ἀναγκαία πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προτεινομένης νέας τάξεως τῶν ἀμπέλων, οὐδ' ἐπρότεινε τοῦτο ἡ ἐπιτροπή· τότε δὲ μόνον γίνεται, ὅταν ἡ ὁ φορολογούμενος ἢ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ, νομίζοντες ὅτι δὲν ἔγινε δικαία ἡ περυσινὴ κατάταξις τῆς ἀμπέλου, ζητήσωσι τὴν ἀναθεώρησιν· ἤτις εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαία, καθόσον παρὰ πολλῶν ἐνταῦθα ὡμολογήθη, καὶ πληροφορίαι ὑπάρχουσιν ὅτι εἰς πολλὰ μέρη ἔλαβον χώραν πολλαὶ καταχρήσεις εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ἀμπέλων· ἐπομένως καὶ ἄνευ τῆς προσθήκης τῆς ἔκτης τάξεως ἡ ἀναθεώρησις αὕτη, κατ' αἴτησιν τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, πρέπει νὰ συγχωρηθῇ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐσταλμένων· ὅτι ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἔκτης τάξεως θέλει ἐνεργεῖσθαι ὅπως καὶ πέρυσιν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν Οἰκονομικὴν καὶ Δημοτικὴν ἀρχὴν, συμβουλευομένας τὸ συμβούλιον τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐξ ἀμπέλων· πρὸς τοῦτο δὲ θέλει προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον ἡ καταλληλος διάταξις. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ παραδοχὴ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐφωτίσθη· ὁ δὲ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως δύο ζητήματα προκύπτουσι· πρῶτον ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Βοιωτίας πρότασις περὶ τῆς γενικῆς μεταῤῥυθμίσεως τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος τῆς φορολογίας καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως, ὡς ἀνακληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προτείναντος, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν· καὶ δεύτερον ἡ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογία ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου παραγράφου τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου, ἤτοι ἡ περὶ τῆς προσθήκης καὶ ἔκτης τάξεως ἀμπέλων, μὴ ἀντικρουσθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐρ' ᾗ; ἡ Βουλὴ θέλει ἀποφανθῇ, καὶ κατόπιν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον παραγράφων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρου· εἴθισται δὲ τὸ ζήτημα οὕτω ν' παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην καὶ ἔκτης τάξεως ἀμπέλων κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ναὶ ἢ ὄχι; »

Καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ζητηθεῖσαν ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Κυριακίδου καὶ Μ. Πρωτοπαπᾶ, μετὰ τὴν

ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην διὰ ψήφων 38 ἀπέναντι 31, κατὰ τὸ κατωτέρω προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας καὶ ἑπομένως τὸν α΄ καὶ β΄ παράγραφον τοῦ ἄρθρου 14 κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχοντας οὕτως·

« Ὁ ἔγγειος φόρος κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἑφεξῆς·

Τῶν τῆς	α΄.	ποιότητος	ἀμπέλων δραχμαὶ	5
»	β΄.	»	» »	4
»	γ΄.	»	» »	3
»	δ΄.	»	» »	2
»	ε΄.	»	» »	1
»	ς΄.	»	»	λεπ. 50.

» Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι α΄. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει τὰς 50 δραχ. κατὰ στρέμμα.

β΄.	40	»	»
γ΄.	30	»	»
δ΄.	20	»	»
ε΄.	10	»	»
ς΄.	5	»	»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην καὶ ς΄. τάξεως ἀμπέλων κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, Ναὶ ἢ Ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Σ. Βλάχος	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Π. Ράγκος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Ι. Καραγιαννόπουλος	
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Α. Δαπουσιάδης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γζανετ. Γρηγοράκης	ἀπών
Μ. Α. Καΐρης		Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ο.	Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανάπουλος.	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Βλάσσης		Κ. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κωλέττης		Ι. Κρανίδης	ἀπών

Ι. Γιολδάσης	ἀσθενὴς	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Ν. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Νίκος Θέου	ἀπών	Μελ. Χ. Μελέτη	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Π. Βάρδαγλης.	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Ρ. Παλαμίδης	
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλ.	
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	
Ι. Κλίμακας	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	
Χλῆστρος Στεφανάκης	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.	Νικ. Στιμματελόπουλ.	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βεΐκος	ἀπόντες
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	
Β. Καραγιάννης	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ο.
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	ἀπών	Σ. Μπαράτζης	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	»	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλ.	ἀπών	Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Εὐγ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Π. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φιλ. Ἰωάννου	ἀπών
Κ. Δελιγιάννης		Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών	Ι. Π. Ταταράκης	ἀπών
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.	Διομίδης Κυριακοῦ	ἀπών

Ν. Καλλέργης	Ο.	Γ. Δοκὸς	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπών	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Ἰ. Στάϊκος		Γ. Γριζάνος	Ο.
Α. Παππατζόρης	Ν.	Ἰ. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπών	Ν. Κριεζώτης	
Ἰ. Τομαρᾶς	Ν.	Ἰ. Οἰκονόμου	Ο.
Α. Κιζάνης	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.	Κ. Κανάρης	
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπών	Γ. Δ. Σταματάρας	ἀπών

Τοὺς ἑπομένους 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεώς τινος, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ 6 παραγράφου, ὑπαρχούσης παρατηρήσεως τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ προσθήκης τινὸς, δι' ἧς νὰ ἐπιρυλαχθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους, ἵνα, ἐὰν τυχὸν νομίζωσιν ὅτι ἀδικοῦνται ἐκ τῆς περυσινῆς φορολογίας, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, εἴτε ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος, ζητήσωσιν ἐφέτος νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις, ἀνεφὰν διχογνωμίαι περὶ τῆς θέσεως τῆς προσθήκης ταύτης, τῶν μὲν, θεωρούντων καταλληλον τὴν ἐν τῷ γενικῷ μέρει τοῦ παραγράφου θέσιν αὐτῆς, τῶν δὲ, ὑποστηριζόντων τὴν ἐν τῷ ς'. ἐδαφίῳ αὐτοῦ καταχώρισιν, καὶ ἄλλων ἔτι γενομένων παρατηρήσεων παρ' ἄλλων.

Ὁ δὲ Πρόεδρος, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινῶν ὅτι διὰ τὸ σπουδαῖον τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ διατάξεων εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τὴν αὔριον ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως, καὶ διότι δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἀγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ ἀναπληρῶν τοὺς ἀπόντας δύο Μ. Χ. Μελένος

Γραμματεὺς νεώτερος Βουλευτὴς Κ. Ζαρειφόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ.

Τῆς 9 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ἐννάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα δύο καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δέκα, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας εὑρισκομένων δημητριακῶν καρπῶν τοῦ δημοσίου, ἀνέγνω δὲ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν καὶ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν ἐπὶ πιστώσει Νομοσχεδίου.

Κύριοι Βουλευταί!

Εἰς πολλὰς τοῦ κράτους ἐπαρχίας ὑπάρχουν δημητριακοὶ καρποὶ ἐκ τῆς εἰσοδείας τοῦ π. ἔτους ἀνεκποίητοι, τῶν ὁποίων ἡ διάθεσις, καθ' ἣν διαγράφει τρόπον τὸ ἄρθρ. 23 τοῦ περὶ φορολογίας π. ε. Νόμου, ἀποβαίνει λίαν δύσκολος, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν ἀχρηματίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον, Κύριοι, ἔλαβεν ἐγκαίρως ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα ἐθεώρησε συντελεστικὰ εἰς τὴν ταχεῖαν διάθεσιν τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν.

Ἀλλὰ τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ἀπέβησαν εἰς τινα μέρη ἀποτελεσματικά, ὥστε καθ' ἃς λαμβάνω πληροφορίας, ἀφοῦ δὲν προσφέρονται τιμαὶ εἰς τὰ ἀνεκποίητα γεννήματα, τρέχουν καὶ κίνδυνον φθειριάσεως.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦμαι νὰ μοι δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ διαθέσω ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὸν Νομοσχέδιον, τοὺς καρποὺς τούτους, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ οὕτω καὶ τὸ δημόσιον τῆς ἐπικειμένης ζημίας, καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων νὰ διευκολυνθῶσιν εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς καρπῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς ἰδίους φορολογουμένους, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 23 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ π. ε. Νόμου, τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ περὶ τούτου ληφθησόμεναι χρεωστικαὶ ὁμολογίαι θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν, ἢ, ἀγραμμάτων ὄντων, παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ τοιουτοτρόπως συντεταγμέναι ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως οἱ χρεῶσται καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συνάμα καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμείας σύμφωνα μὲ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον Συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου καὶ τῶν ἑπομένων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς συνεπείᾳ τῆς ἐπὶ τοῦ 14 ἄρθρου γενομένης χθὲς συζητήσεως συνέταξεν ἐπὶ τῶν ἐδαφίων αὐτοῦ τὰς ἑξῆς τροπολογίας.

α.) Ἐπὶ τοῦ α. μέρους τοῦ 6 § τοῦ ἄρθρου 14.

« Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταγραθεισῶν πέρυσιν ὁριστικῶν δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῆ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς α. ποιότητος, ἥτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5, αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου § θ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἑπομένως ἐὰν ἄμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐὰν ἡ καταγραθεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ἦναι ἀκριβής, ἢ ἐὰν οὖσαι ἄμπελοι εἰσέτι ἐθνικαὶ ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι. »

β'.) Ἐπὶ τοῦ ς'. ἐδαφίου τοῦ 6 §.

« Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς καταγραθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσιν, ἢ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος δὲν εἶναι ἀκριβής, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, παρουσιαζόμενοι πρὸς τοῦτο ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή. »

γ'.) Ἐπὶ τοῦ θ'. ἐδαφίου τοῦ 6 §.

« Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀριθμὸν Δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλα-

σίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα· α΄) τῶν παραλειφθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων· β΄.) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρά τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἡ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § ς΄. καὶ γ΄.) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ὑποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ὀρ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.»

Ἡ δὲ Βουλὴ, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, ἐνέκρινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14 καὶ τῶν τροπολογιῶν συζήτησις εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν διὰ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι προηγουμένως αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι, νὰ μεταβῇ δὲ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἑπομένως ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 15 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρετηρήθη ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν περιβολίων, ὅτι ὁ λαμβανόμενος ὡς βάσις τῆς φορολογίας μέσος ὅρος ἐκ τῶν μέσων ὅρων τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν ἐπαληθεύει, διότι δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ σπορὰ τῶν λαχανικῶν ἐξακολουθῇ ἡ αὐτὴ, οἵα καὶ εἰς τὰ παρελθόντα τρία, ἢ ἂν ἔπαυσεν ὁλοτελῶς πᾶσα ἄλλη καλλιέργεια καὶ σπορὰ, ἐκτὸς τῆς τῶν καρπίμων δένδρων, καὶ διότι ἐκ τῆς βάσεως τοῦ μέσου ὅρου τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν μόνον ὁ τοῦ τελευταίου ἔτους 1845 δύναται νὰ προσεγγίζῃ ἐπ' ἀκριβῶς εἰς τὸ πραγματικὸν προϊὸν, ἐπειδὴ καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν δύο ἄλλων ἐτῶν δὲν ἐλήφθη ἀκριβῶς καὶ τὸ εἶδος τῆς καλλιεργείας καὶ σπορᾶς αὐτῶν κατ' ἔτος μεταβάλλεται.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὅτι περιβόλια θεωροῦνται οἱ διὰ σταθερῶν φραγμῶν περιοριζόμενοι ἀγροὶ καὶ ἑπομένως διαρκῶς καλλιεργούμενοι, καὶ περιλαμβάνοντες ὁπωροφόρα δένδρα καὶ λαχανικά· ἡ καλλιέργεια τούτων εἶναι συνήθως ἡ αὐτὴ καθ' ὅλα τὰ ἔτη καὶ μάλιστα βελτίωσις αὐτῆς καθ' ἑκάστην γίνεται· λαχανόκηποι δὲ εἶναι ἀγροὶ, μὴ διαρκῶς, ἢ οὐδόλως περιφραγμένοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων καλλιεργοῦνται ἐτησίως μόνον λαχανικά, διότι ἡ καλλιέργεια τῶν λαχανικῶν ἢ καταπαύει εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγρῶν, μεταφερομένη εἰς ἄλλους ἀγροὺς, ἢ οὐδόλως ἐνεργεῖται· ὅτι διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ μὲν τῶν περιβολίων προέθετο

σκοπὸν νὰ μορφώσῃ σύστημά τι φορολογίας διαρκὲς καὶ μόνιμον, διὰ τοῦ μέσου ὅρου τῆς φορολογίας τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν διότι τὸ ἐπικρατέστερον εἶναι ἡ συνήθης αὐτῶν καλλιέργεια, ἐπὶ δὲ τῶν λαχανοκήπων παρεδέχθη τὴν κατ' ἔτος ἐκτίμησιν, διότι ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ὁμοιάζει τὴν τῶν μποστανίων καὶ λοιπῶν· ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν περιβολίων κατὰ τὰ 1843 καὶ 1844 καλῶς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ προϊόντος, καὶ ἐπομένως ὁ ἐξαχθησόμενος ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν ὅρος θέλει εἶσθαι μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου ἢ πρὸς βλάβην του, διότι καὶ τῶν δένδρων προσδος καὶ τῆς σπορᾶς τῶν λαχανικῶν βελτίωσις ὑποτίθεται· ὅτι καὶ ἡ προτεινομένη τροπολογία δὲν ἐγγυᾶται τὴν ἀκρίβειαν, καθότι διάφορα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους σπείρονται λαχανικὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν ἄδηλος εἶναι, περιστάσεις ἄγνωστοι κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἀπαξ τοῦ ἔτους ἐκτίμησις. Διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον ἐπροτίμησε τὸ τοῦ μέσου ὅρου σύστημα τῆς φορολογίας τῶν περιβολίων.

Προσετέθη δὲ καὶ παρ' ἄλλων, ὅτι ὄχι μόνον τὰ λαχανικὰ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ τῶν δένδρων καρποὶ θέλουν εἶσθαι ἄγνωστοι εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτιμήσεως, διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἴσως οἱ καρποὶ θέλουσιν εἶσθαι συλλεγμένοι· ὅτι προκριτώτερον τὸ τοῦ νομοσχεδίου σύστημα ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν περιβολίων, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπισυμβῶσιν ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καταστροφαὶ, διὰ νὰ καταστῇ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ δίκαιον, νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον ὅτι τότε μόνον γίνεται ἐκτίμησις ὅταν ὁ καλλιεργῶν ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἐπέφερεν ἕτερος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ μέσου ὅρου διὰ τὴν φορολογίαν τῶν περιβολίων, διότι διάφορος καὶ ἡ εὐφορία καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν κατ' ἔτος· ὅτι ἡ ἐκ τοῦ περιφράγματος διάκρισις τῶν περιβολίων καὶ λαχανοκήπων δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι καὶ οἱ κῆποι περιφράζονται διὰ σταθεροῦ περιφράγματος· δὲν εἶναι δὲ ἀκριβὲς διακριτικὸν σημεῖον καὶ τὰ δένδρα, διότι καὶ εἰς τοὺς κήπους δένδρα ὑπάρχουσιν· ὅτι ἐκ τοῦ συστήματος τοῦ μέσου ὅρου θέλουσιν ἐπέλθει παράπονα, διότι ἡ ἐκτίμησις κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δὲν ἐνηργήθη ἀκριβῶς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καθιερώσεως τοῦ τοιούτου συστήματος, δύναται δὲ τοῦτο νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον· ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος τῶν ἀτμο-

σφαιρικῶν ἐπιῤῥοῶν ἠνάγκασε κυρίως τὴν ἐπιτροπὴν νὰ προτείνῃ τὴν τροπολογίαν, τοῦτο δὲ τὸ ἐμπόδιον καταστρέφεται, ὅταν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου προστεθῇ ἡ ἐξαίρεσις τῆς περιστάσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιῤῥοῶν, ὅτε νὰ συγχωρῆται ἡ ἐκτίμησις κατ' αἴτησιν τοῦ φορολογουμένου, τοιουτοτρόπως τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβάζεται μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰς ἀπάντησιν τούτων ἐπέφερεν ἕτερος ὅτι ὁ σκοπὸς, πρὸς ὃν ὀφείλουσι νὰ τείνωσιν οἱ νομοθετοῦντες φορολογικοὺς νόμους εἶναι, νὰ προπαρασκευάζωσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος τῶν φόρων, τὸ ὁποῖον συνάδει μὲ τὴν φύσιν τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ μὲ τὸ δημοτικὸν, ἐπαρχιακὸν, καὶ νομαρχιακὸν σύστημα, καὶ ἀπαλλάττει τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ καταπιέσεις καὶ καταθλίψεις· ὅτι διὰ ταῦτα προκριτώτερον εἶναι τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον προπαρασκευάζει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν περιβολίων.

Ἀποδεχθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς γενομένης προτάσεως τοῦ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐξαίρεσις, καθ' ἣν νὰ γίνεται ἐκτίμησις ὅταν ὁ φορολογούμενος τὸ ἀπαιτήσῃ, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν θεωρῇ ἀρκοῦσαν τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν· αὕτη δὲ ἐπεφάνθη καταφατικῶς.

Ἑπομένως ἀναγινωσκομένου ἑκάστου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου, οὐδεὶς ἐπὶ τοῦ α καὶ β' ἀντεῖπεν. Ἐπὶ τοῦ γ' ἐδαφίου παρετηρήθη ὅτι διὰ νὰ συμβιβασθῇ ἡ ὁριστικότης τῶν πρωτοκόλλων τοῦ μέσου ὅρου μὲ τὴν γενομένην εἰς τὸ ἑπόμενον δ' ἐδάφιον προσθήκην τοῦ νὰ γίνηται ἐκτίμησις ὅταν ὁ φορολογούμενος τὸ ἀπαιτήσῃ ἀνάγκη εἶναι νὰ τεθῇ ὅτι ὁ προσδιορισμὸς καθίσταται ὁριστικὸς, ἂν δὲν ἤθελε λάβει χώραν αἴτησις περὶ ἐκτιμήσεως, καὶ ὅτι διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται ἐπὶ πολὺ ἡ κύρωσις τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῇ προθεσμία τις ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ κάμνῃ τὴν περὶ ἐκτιμήσεως αἴτησιν, ἂν θέλῃ· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ καθίστανται ὁριστικὰ τὰ πρωτόκολλα.

Ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει ταύτῃ, παρεδέχθη μετὰ τὰς λέξεις· « θεωρεῖται ὁριστικὸς, » τὴν προσθήκην τῶν λέξεων, « καθόσον δὲν ἤθελον λάβει χώραν αἰτήσεις περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ τὸ ἑπόμενον παράγραφον. »

Ἐπὶ τέλους τοῦ ἑπομένου δ' ἐδαφίου προσετέθη, κατὰ τὴν γενομένην πρότασιν, ἀποδεχθεῖσαν καὶ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν, ἡ ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος, ὅταν ὁ φορολογούμενος αἰτήσῃ τὴν ἐκτίμησιν, ὡρίσθη δὲ καὶ ὡς προθεσμία, καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμνῃ τὴν περὶ ἐκτιμήσεως αἴτησιν, τριάκοντα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ἡμέρας· ἔχει δὲ ἡ προσθήκη αὕτη οὕτως. « Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν § α. τοῦ παράντος ἄρθρου, ὁσάκις οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παράντος νόμου. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ε. ἐδαφίου παρετηρήθη ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν καπνῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς εἶναι δύσκολος, διότι συλλεγόμενος κατὰ χωρία, ὑπάκειται διὰ πολὺν καιρὸν εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιῤῥοίας, καὶ ἐπροτάθη νὰ ζυγίζεται ὁ καπνὸς μετὰ τὴν συλλογήν του καὶ νὰ πληρώνηται ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· ἀλλ' ἀντεκρούσθη παρ' ἄλλων ἡ πρότασις, διότι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς φορολογίας εἶναι ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον, ἕνεκα τῶν γενομένων ἀποκρύψεων, καὶ διότι, ἐκτὸς τούτου, εἶναι διὰ τὸν φορολογούμενον ἐπαχθὲς, διότι συνήθως οἱ φορολογούμενοι ἐκ τοῦ πρώτου συλλεγομένου καπνοῦ πωλοῦσι μέρος πρὸς ἐξισορρόπησιν τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ κατασκευῆς.

Παρετηρήθη ὅτι κατὰ γραφικὸν λάθος ἐτέθη εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἡ λέξις *ποιότητα* ἀντὶ τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὸν περυσινὸν Νόμον *κοινότητα*, καὶ ἐζητήθη ἡ διόρθωσις, διότι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ποιότητος τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς κατὰ κοινότητα τιμῆς· Μετά τινα δὲ συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν γενομένην περὶ λεκτικῆς διορθώσεως τῆς φράσεως πρότασιν, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν αὐτὴν οὕτως « ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα », ἀφαιρεθεισῶν τῶν λέξεων «δι' ἑκάστην.»

Παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι ἐξέλιπεν ἀπὸ τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἡ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ περυσινοῦ Νόμου ὑπάρχουσα διάταξις νὰ συμβουλεύωνται αἱ ἀρχαὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τρεχούσης τιμῆς τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας, καὶ ἐπροτάθη ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀναγκαία, διότι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς

τιμῆς θέλουσι συντρέχει αἱ τοπικαὶ γνώσεις ἑκάστης κοινότητος νὰ προστεθῇ ἡ διαταξις ἐκείνη.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα παρά τινος, καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀφηρέθη, διότι ἀρνουμένων τῶν τριῶν ἰδιοκτητῶν νὰ προσέρχωνται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς παρενεβάλοντο ἄπειρα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν· ὅτι ἡ ἀφαίρεσις αὕτη δὲν βλάπτει, διότι ὁ φορολογούμενος ἔχει διὰ τοῦ Δημάρχου τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν καὶ προστασίαν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν προσθήκην τῆς διατάξεως ταύτης, ὅπως εἰς τὸν περυσινὸν νόμον ὑπῆρχεν.

Ἑπομένως τὸ ἐλάφριον ε. κατὰ τὰς γενομένας τροποποιήσεις ἔχει οὕτως « ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσιν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ γένια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐξηλαλιμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐπολληπτοτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν. »

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἀκολούθως ἡ Βουλὴ περὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἄρθρου, παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὰς γενομένας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ δ'. καὶ ε. ἐλαφρίου, διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν 16 ἄρθρου ἐπροτάθη ἡ ἀπάλειψις τῆς ἐπὶ τέλους λέξεως *ζυγίζεται*, ὡς πολλὰς κατεπιέσεις καὶ κίνδυνον φθορᾶς τῶν πρὸς ἐρῶσιν ἐλαιῶν δυναμένης νὰ ἐπιφέρῃ· ἀλλ' ἀντεκρούσθη παρ' ἄλλων, ὡς ἀναγκαίας οὔσης αὐτῆς· διότι ποῦ μὲν ἡ ἐκτίμησις ἀναγκαία εἶναι, ποῦ δὲ τὸ ζύγισμα, οὐδόλως δὲ ἐννοεῖται ἐνταῦθα ἡ ὑποχρέωσις τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸ ζύγισμα τῶν εἰς καθόδους ἐλαιῶν, ὅταν, ἐκτὸς τοῦ κόπου, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν φθορὰν αὐτῶν. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις « ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται » αἱ λέξεις « κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην.

Ἐψηφοφορήθη ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου κατὰ ἕνα λεπτὸν τὴν ὀκάν, ἤτοι ἀπὸ 7 λεπτὰ τὴν ὀκάν, καὶ ἐγένετο παραδεκτὴ εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπροτάθη ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν εἰς ἓν λεπτὸν τὴν ὀκάν, διὰ νὰ ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν τιμήν, ἀφαιρουμένων τῶν πρὸς κατασκευὴν δαπανῶν· ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ταύτην.

Ἑπομένως ἐψηφοφορήθη δι' ἀναστάσεως ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς γενομένας τροπολογίας, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 17, 18 καὶ 19 ἀναγνωσθέντα, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον δι' ἰδίας ἑφ' ἑκάστου αὐτῶν ψηφοφορίας, γενομένης δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ τοῦ παραγράφου 1 τοῦ κατόπιν ἄρθρου 20 ἐγένε ο παρά τινος ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ πρὸς πλήρωμὴν τοῦ φόρου τοῦ μὴ ἐκβλιβομένου ἐλαίου εἰς τὰ συνηθῆ ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν, ὁριζομένη ἐποχὴ τῆς 15 Δεκεμβρίου δὲν εἶναι καταλληλος, διότι καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, πολλάκις μέχρι τοῦ Μαρτίου, ἐξακολουθεῖ ἡ συγκομιδὴ τῶν ἐλαιῶν, ὡς τοῦτο ἐκ τῆς ἐπαρχίας του γνωρίζει, ἑπομένως τὸ δημόσιον ἠμπορεῖ νὰ ζημιοῦται, καθόσον πληρονομένου τοῦ φόρου τῶν μέχρι τῆς ὁριζομένης ἐποχῆς συγκομισθέντων ἐλαιῶν, αἱ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συλλεγόμεναι θέλουσι μένει ἀφορολόγητοι, καὶ ἐπροτάθη νὰ ὁρισθῇ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰρημένου φόρου τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Παρ' ἄλλων δ' ἐγένετο ἐπίσης παρατήρησις ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τινας μὲν ἐπαρχίας ἡ συλλογὴ τῶν ἐλαιῶν γίνεται πρωϊμώτερα, εἰς ἄλλας δὲ ὀψιμώτερα, εἶναι ὀρθώτερον νὰ ὁρισθῇ, ὅτι ἡ εἰσπραξις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς.

Ἡ Βουλὴ ἐγκρίνασα τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν, ἀντικατέστησε τὰς λέξεις « *κατὰ τὴν* 15 *Δεκεμβρίου* » διὰ τῶν « *κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν* ».

Ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν καπνῶν, περιβολίων καὶ λοιπῶν, ὡς καὶ τοῦ τῶν ἀμπέλων καὶ βαμβακίων, παρετήρησέ τις κατόπιν ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον προσδιορισθῇ, ὡς ἑπαχαὶ τῆς εἰσπράξεως, τοῦ μὲν φόρου τῶν καπνῶν καὶ λοιπῶν ἡ ἀ. Ὀκτωβρίου, τοῦ δὲ τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν βαμβακίων ἡ 15 Νοεμβρίου, διὰ τοῦ προκει-

μένου ἄρθρου προσδιορίζονται ἡ ἀ. Σεπτεμβρίου καὶ ἡ ἀ. Νοεμβρίου, ἐνῷ κατὰ τὰς ἐποχὰς ταύτας εἰς πολλὰς ἐπαρχίας δὲν εἶναι ἀποπερατωμένη ἡ συγκομιδὴ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προϊόντων· ὅτι ἕνεκα τούτου οἱ κάτοικοι, μὴ προφθάνοντες νὰ διαθέτωσιν αὐτά, θέλουν δυσκολεύεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο συμφερώτερον εἶναι νὰ ὁρισθῇ ὡς ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰρημένων φόρων ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν, ἀντιπαρατηρήσαντα ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἐγένετο πρὸς τὸ συμφέρον τῶν φορολογουμένων, δυναμένων συγχρόνως μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν προϊόντων νὰ πωλῶσιν αὐτὰ καὶ πληρόνωσι τοὺς φόρους των, ἐνῷ ἄλλως, παρελθόντος χρόνου τινος, εἶναι ἐνδεχόμενον, ἐξοδεύοντες ὅσα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων ἤθελον τυχὸν πορισθῇ, νὰ μὴν ἔχωσι τὰ πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου· καὶ ἄλλους ἐκ τῶν Βουλευτῶν ἀπαντήσαντας ὅτι οὕτω θέλουσιν ἀναγκάζεσθαι οἱ φορολογούμενοι νὰ πωλῶσι μὲ ζημίαν των εἰς εὐτελῆ τιμὴν τὰ προϊόντα των· ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁριζομένας ἐποχὰς τῆς ἀ. Ὀκτωβρίου καὶ τῆς 15 Νοεμβρίου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν καπνῶν, περιβολίων καὶ λοιπῶν, καθὼς καὶ τοῦ τῶν ἀμπέλων καὶ βαμβακίων, ἢ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ Νομοσχεδίου ἀναφερομένας· ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναζάσεως παρεδέχθη τὸ πρῶτον· κατόπιν δὲ, δι' ἀναζάσεως ἐπίσης, καὶ τὸ σύνολον τοῦ 20 ἄρθρου μὲ τὰς ὡς ἀνωτέρω ψηφισθείσας ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῶν λέξεων «ἀ. *Σεπτεμβρίου*» εἰς τὰς «ἀ. *Ὀκτωβρίου*», τῶν «ἀ. *Νοεμβρίου*» εἰς τὰς «15 *Νοεμβρίου*», καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων «*κατὰ τὴν* 15 *Δεκεμβρίου* διὰ τῶν «*κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς*.»

Ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 21, 22 καὶ 23 μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, παρεδέχθη αὐτὰ ἡ Βουλὴ, δι' ἰδίας ἑ' ἑκάστου ψηφοφορίας, γενομένης δι' ἀναστάσεως.

Τοῦ κατόπιν ἄρθρου 24 ἀναγνωσθέντος, ἐζήτησέ τις τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν τῷ 2 παραγράφῳ ἀναφερομένου ἐννατημορίου, τὸ ὁποῖον θέλει προστίθεται εἰς τὴν ἀποκοπεῖσαν τιμὴν τῆς σταφίδος, ὡς παρανόμου, διότι τοιουτοτρόπως καταστρέφεται ἡ ἰσότης τῆς φορολογίας, ὡς λαμβανομένων ἐκ τῆς σταφίδος 11 καὶ οὐχὶ 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἀλλ' ἀντεῖπεν εἰς ταῦτα ἄλλος ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐννατημορίου ἐπὶ τῆς σταφίδος δὲν εἶναι ἄδικος, καθόσον τοῦτο εἶναι τὸ δέκατον τοῦ δεκατημορίου, τὸ ὁποῖον ἄλλως ἤθελε μένει ἀφορολόγητον.

Πολλῶν δὲ ζητησάντων τὴν ἐπὶ τὴν αὔριον ἀναβολὴν τῆς προκειμένης συζητήσεως ὡς λίαν σπουδαίας, καὶ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης αὐτὴν, ὁ Πρόεδρος κηρύξας ὡς ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μιλ. Χ. Μελέτης.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

Τῆς 10 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνοματικοῦ καταλόγου παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος πέντε· ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησανπαρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν Κ. Α. Καλαμογδάρτου περὶ χορηγήσεως μηνιαίας ἀπουσίας ἀδείας, λόγῳ τῆς πασχούσης ὑγείας του, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ ἡ ζητουμένη ἄδεια.

Ἐνεκρίθη ἐπίσης νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἐν ἀδείᾳ Βουλευτὴν Κ. Δ. Σακελλαριάδην παράτασις ἀδείας ἀπουσίας μέχρι τῆς 20. Μαΐου λόγῳ τῆς πασχούσης οἰκογενείας του.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀ· Τὸ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον, εἰσαχθὲν καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον, χωρὶς νὰ συνταχθῇ ἐπ' αὐτοῦ, διαρκούσης τῆς Συνόδου, εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, μέτινας τροποιήσεις ἐκείνου· ἔχει δὲ οὕτως.

«ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν

ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργούς, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὁ Στρατὸς συμπληροῦται διὰ κληρώσεως, καὶ δι' ἐθελοντείου κατατάξεως.

2. Ἀποκλείονται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν Στρατὸν

α'. Ὅσοι ἕνεκα κακουργήματος κατεδικάσθησαν εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν.

β'. Ὅσοι καταδικασθέντες ἕνεκά τινος πλημμελήματος ἐκ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, τροποποιηθέντι διὰ μεταγενεστέρου Νόμου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836 ἐστερήθησαν διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν, καθ' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὕτη.

3. Ὁ στρατὸς σύγκειται.

α'. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ

β'. Ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀπογραφῆς καὶ κληρώσεως.

4. Ὁ κατὰ τὸν ἐτήσιον Νόμον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διανέμεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ εἰς μὲν τοὺς Νομοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, εἰς δὲ τοὺς Δήμους τοῦ Νομοῦ παρὰ τοῦ Νομάρχου, συμπράττοντος καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, μετὰ δὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, ὁ Νομάρχης θέλει ἐνεργεῖ μόνος τὴν διανομήν.

5. Ὡς ἀποτελοῦντες τὸν πληθυσμὸν τῶν Νομῶν καὶ Δήμων λογίζονται ὅλοι οἱ πολῖται Ἕλληνες οἱ ἔχοντες εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὴν σταθερὰν κατοικίαν των· οἱ δὲ μὴ ἔχοντες σταθερὰν κατοικίαν, καταλογίζονται εἰς τὸν Νομὸν καὶ Δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουσιν ὡς δημόται. Οἱ ὑπηρέται καὶ μαθητευόμενοι εἰς τέχνας ἀκολουθοῦν τὴν κατοικίαν τῶν κυρίων καὶ ἀρχιτεχνιτῶν αὐτῶν.

6. Ἡ εἰς ἕκαστον Δῆμον ἀναλογισθεῖσα μερὶς χορηγεῖται διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν νέων Ἑλλήνων, εἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου λογίζονται ὡς ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Δήμου, ἄγουσι τὸ δέκατον ἔννατον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ δὲν ὑπάγονται ἀναμφισβητήτως εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ἢ ἀφαιρέσεις περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὅσοι νέοι δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν καταγραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐγγράφονται εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον τοῦ Δήμου, ὅπου ἤθελον εὑρεθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι νέοι ἄγοντες τὴν ἡλικίαν τῶν δέκα ἐννέα ἐτῶν τοὐλάχιστον πενταπλάσιοι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναλογισθείσης εἰς τὸν Δῆμον μερίδος, ἐγγράφονται εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον καὶ ἀνωτέρας ἡλικίας νέοι μέχρι τοῦ 24 ἔτους, ἐμπεριεχομένου καὶ τούτου, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πενταπλασίου ἀριθμοῦ· οἱ νέοι τῆς ἀνωτέρας ἡλικίας, ἥτις, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῇ, θέλουν ἐγγραφεσθαι ὅλοι εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον, καὶ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἤθελεν εἶσθαι πλέων τοῦ πενταπλασίου.

Ἑκάστης ἡλικίας νέοι ἐγγράφονται διακεκριμένως εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον τοιουτοτρόπως, ὥστε οἱ τῆς ἀνωτέρας ἡλικίας νέοι νὰ ἐπωνται τῶν ἐχόντων κατωτέραν ἡλικίαν.

7. Οἱ στρατολογικοὶ κατάλογοι ἑκάστου Δήμου συντάσσονται ὡς ἑρεξῆς.

Κατὰ τὴν α'. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους οἱ εἰδικοὶ πάρεδροι τῶν χωρίων τοῦ Δήμου βοηθούμενοι ἀπὸ δύο δημότας ἕκαστος, διορισθησομένους ἐπὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, συντάττουσι προκαταρκτικῶς τοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους δι' ἕκαστον παρεδρείαν, τῆς δὲ πρωτευούσης τοῦ Δήμου ὁ στρατολογικὸς κατάλογος συντάσσεται παρὰ τοῦ πρώτου δημαρχικοῦ παρέδρου βοηθουμένου ἐπίσης ἀπὸ δύο δημότας διορισθησομένους ἐπὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου. Αἱ τυχὸν ἀναφυεῖσαι διαφωνίαι μεταξὺ τῶν παρέδρων καὶ τῶν δημοτῶν, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν εἰδικῶν καταλόγων, σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν εἰδικῶν καταλόγων συντάσσεται ὁ γενικὸς στρατολογικὸς κατάλογος τοῦ Δήμου, συνεχομένων ἐπὶ τούτου εἰς ἓν τοῦ Δημάρχου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν δημαρχῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων. Εἰς τὸν γενικὸν στρατολογικὸν κατάλογον

τοῦ δήμου σημειοῦνται διακεκριμένως καὶ οἱ στρατεύσιμοι ἑκάστου χωρίου.

Εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ δήμου, τὰς σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα ἱερέων, καὶ πρὸς τούτοις τὴν δημόσιαν φήμην, καὶ τὴν διὰ προσωπικῆς θεωρήσεως διάγνωσιν.

Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν κατάλογον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

8. Ὁ Στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει·

ά. Τὸν αὔξοντα ἀριθμόν.

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου.

γ'. Τὴν ἡλικίαν.

δ'. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμά του.

Τοῦ γενικοῦ στρατολογικοῦ καταλόγου τοῦ δήμου γίνονται δύο ἀπόγραφα ὑπογραφόμενα ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. Τὸ ἓν τῶν ἀπογράφων διευθύνεται ἀμέσως εἰς τὸν Ἔπαρχον ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς εἰδικοὺς καταλόγους τῶν χωρίων τοῦ δήμου καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συντάξεως τούτων πρακτικά. Τὸ δὲ ἄλλο ἐκτίθεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου, εἰς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ· ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τοὺς στρατευσίμους ἑκάστου παρεδρείου, ἐκτίθενται ἐπιμελείᾳ ὡσαύτως τοῦ Δημάρχου εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων. Ὁ γενικὸς στρατολογικὸς κατάλογος καὶ τὰ ἀποσπάσματα διατελοῦν ἐκτεθειμένα ἐπὶ δικαπέντε ἡμέρας· ἀναγινώσκονται δὲ τέσσαρας Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, ἅμα τελειώσῃ ἡ θεία λειτουργία.

Ἂν εἷς τινα τῶν στρατολογικῶν καταλόγων τῶν παρελθόντων ἐτῶν παρελείφθησαν νέοι, οὗτοι ἐγγράφονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς παραλείψεως ταύτης, ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν ἤδη τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

9. Ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν στρατολογικῶν καταλόγων, οἱ δήμαρχοι εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν ἔπαρχον, ὅστις διὰ προγράμματος προσδιορίζει, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἄρχεται εἰς ἕκαστον δῆμον ἡ ἐξέτασις τῶν ἐνστάσεων θέλει δὲ πληρθῇ φροντὶς ὥστε ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ νὰ δύναται νὰ παρευρίσκηται ἐγκαίρως εἰς ἕκαστον δῆμον κατὰ τὴν ἐποχὴν

τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, αἵτινες διαρκοῦσι τρεῖς ἡμέρας τὸ πολύ.

Τόπος τῆς ἐξετάσεως εἶναι ἡ πρωτεύουσα ἑκάστου δήμου, ὁ δὲ δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνει ἡ ἐξέτασις.

Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀρχίζει ἡ ἐξέτασις τῶν ἐνστάσεων ἑκάστου χωρίου, κηρύττεται, ἐπιμελείᾳ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν χωρίων μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν μίαν Κυριακὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ σύγκειται παρὰ τοῦ ἐπάρχου ὡς προέδρου, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ δῆμος, καὶ τοῦ παιδάρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἑκάστου δήμου.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες διοικοῦνται ἀμέσως παρὰ τοῦ Νομάρχου, ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐνεργεῖ ἀντὶ τοῦ Ἐπάρχου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐνστάσεων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς τὸν προσδιορισμένον διὰ τὴν συνάθροισιν τόπον τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους νέους ἢ τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας αὐτοὺς, ἂν γνωρίζωσι νέους παραλειφθέντας, καίτοι ὑποκειμένους εἰς τὴν ἀπογραφὴν, ὡς ἔχοντας τὰ προσόντα τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως, ἢ ἐὰν ἔχωσι νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των, ὡς ἀντιβαινούσης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6, ἢ ἐὰν ἔχωσι νὰ προτείνωσι λόγους ἐξαιρέσεως ἢ ἀφαιρέσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19 τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐγγραφόμεναι εἰς ἐπίτηδες βιβλίον πρέπει νὰ ὑποστηρίζωνται δημοσίως διὰ τῶν ἀναγκαίων ἀποδείξεων.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ λάβῃ ὅσας νομίζει ἀναγκαίας πληροφορίας, ἀποφασίζει ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν αἰτιολογημένως ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων, διορθώνει τὸν κατάλογον καὶ ὑπογράφει αὐτόν.

11. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγινωσκόμεναι εἰς ἐπήκοον τῶν παρευρισκομένων νέων, ἢ τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτοὺς δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἄμεσον, ἢ ἔμμεσον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

Ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς παραχωροῦνται εἰς τοὺς αἰτήσαντας.

Αἱ ἐφέσεις παραδίδονται αὐτοπροσώπως, ἢ στέλλονται διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὴν ἐπ-

τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις τε ἐπ' αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν.

12. Τὴν ἐποῦσαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐστάσεων προσδιωρισμένης τριημέρου προθεσμίας ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ ἐφορεύει καὶ εἰς τὰ τῆς κληρώσεως προετοιμάζει δὲ τὸν κληρωτικὸν πίνακα ἑκάστου δήμου ἐγγραφομένων ὅλων τῶν πληρωσιμων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἄνευ διακρίσεως τῶν χωρίων αὐτῶν. Ἡ καθ' ἡλικίαν ὅμως διάκρισις διατηρεῖται.

13. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ κληροδελτίων ὁμοιομόρφων, μονογραφημένων παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συστρεφομένων κυλινδροειδῶς· ἕκαστον κληροδέλτιον φέρει ἰδιαίτερον ἀριθμὸν, ὥστε τὸ ὅλον τῶν κληροδελτίων νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν ἴσων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρωσίμων.

Ἡ κλήρωσις γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτου προσδιωρισμένον τόπον, ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου· ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθέτει τὰ συστραφέντα κληροδέλτια ἐπὶ τῆς τραπέζης, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὁμοιομόρφου αὐτῶν, ἀριθμεῖ αὐτὰ δημοσίως, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἴσος μὲ τὸν τῶν κληρωθησομένων, τὰ ἐμβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κάλπην, ἐκφωνῶν, ὅτι εὗρεν αὐτὰ ἰσάριθμα.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ὅλοι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, καὶ μὴ ἐξαιρεθέντες δι' ἀναντιρρήτους λόγους ἐξαιρέσεων ἢ ἀφαιρέσεως, προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των· ἀλλ' ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ἰδιαιτέρως δι' ἑκάστην ἡλικίαν, ἕκαστος δὲ νέος λαμβάνει ἐκ τῆς κάλπης ἓν κληροδέλτιον, ἀνοίγει παραδίδει αὐτὸ ἀμέσως εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις πάραυτα ἐκφωνεῖ τὸν περιεχόμενον ἀριθμὸν, ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἐγγράφει εἰς τὸν κληρωτικὸν κατάλογον, θεμένου ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅπου καὶ ἡ κάλπη, καὶ ἀντικρυς αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπὴ ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐγγραφῆς, ἐπιστρέφει εἰς ἕκαστον τὸ κληροδέλτιόν του ὅστις φυλάττει αὐτό.

Οἱ γονεῖς ἢ ἐπίτροποι τῶν ἀπόντων, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, λαμβάνουν τὰ κληροδέλτια ἀντ' αὐτῶν ὡς καὶ ἀντὶ τῶν εἰς τὸ ἐδάφιον Β'. τοῦ ἄρθρου 2 μνησθέντων.

Περὶ τῶν τελευταίων τούτων, ἂν λάβωσιν ὁριστικὸν κλῆρον, κρατεῖται ἰδιαιτέρα σημείωσις διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἰς τὸν στρατὸν ἀποστολή των, ἅμα παρέλθῃ ἡ διάρκεια τῆς καταγνωσθείσης ἀνικανότητος πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν ὑπερέβησαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Τὸ αὐτὸ μέτρον ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς ἐκείνους τοὺς νέους, οἵτινες δι' ἄλλα πλημμελήματα ἢ πταίσματα διατελοῦν ἐν ταῖς φυλακαῖς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κληρώσεως.

Ἀφοῦ ἡ κλήρωσις τελειώσῃ θεωρεῖται ὁριστικὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ δι' ὁποιανδήποτε πρόφασιν· ἐὰν δὲ, κατὰ παραδρομὴν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εὑρεθῇ μικρότερος παρὰ τοῦ τῶν κληρωσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι κληροδέλτια θέλουσιν ὑποκύψει εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους.

Ὁ κληρωτικὸς πίναξ συντάττεται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκ τῆς κάλπης ἐξαγωγῆς τῶν κληροδελτίων· ἀκολούθως ἀναγινώσκεται, ἀποπερατοῦται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύεται καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Οἱ λαβόντες τοὺς μικροτέρους ἀριθμοὺς θέλουν ἀπαρτίσει τὴν ἀναλογισθεῖσαν εἰς τὸν δῆμον μερίδα.

14. Ἕκαστος κληροῦχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου κατὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς κληρώσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κληρωτικοῦ πίνακος. Αἱ ἐνστάσεις παραδίδονται αὐτοπροσώπως ἢ στέλλονται διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις της ἐπ' αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν.

15. Ἅμα ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐπενεχθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν δοθεισῶν ἐφέσεων καὶ ἐνστάσεων κατὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς κληρώσεως, ὁ ἔπαρχος διευθύνει ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς ὅλα τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν Νομάρχην, διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον.

16. Ἐξαιροῦνται καὶ ἀντικαθίστανται κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἑπομένων ἀριθμῶν, ὅσοι ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν μερίδα τοῦ δήμου νέων, ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τινα τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν.

α'. Ὅστις δὲν ἔχει μέγεθος 1,56 μέτρον.

β'. Ὅστις ἐξ αἰτίας σωματικῶν ἢ διανοητικῶν ἐλαττωμάτων

μὴ δυναμένων νὰ θεραπευθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, καθίστατα ἄχρηστος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ'. Ὁ μονογεννὴς υἱὸς καὶ ὁ μόνος μένων, ἀποβανόντων τῶν ἄλλων.

δ'. Ὁ μεγαλείτερος ὀρφανὸς ἐκ πατρὸς, ὅστις εὑρίσκεται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων τριῶν περιστάσεων.

1. Ὅταν ἡ οἰκογένειά του ἔχῃ κτῆμά τι, τὸ ὁποῖον ἐπιμελεῖται αὐτός.

2. Ὅταν ἔχῃ ἀνήλικα ἀδελφὴν ἢ ἀδελφὰς ἀγάμους.

3. Ὅταν ἔχῃ ἀδελφὸν μὴ συμπληρώσαντα τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ε'. Ὁ μόνος μένων ὀρφανὸς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅταν ἔχῃ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐπιμελεῖται αὐτός.

ς'. Ὁ θετὸς υἱὸς· ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις τούτου δὲν ὠφελεῖ παντάπασι τοὺς ἄλλους φυσικοὺς ἀδελφούς του.

ζ'. Ὁ μεγαλείτερος υἱὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει υἱοῦ ἡ γαμβρὸς, ὁ μεγαλείτερος τῶν ἐγγόνων χήρας ἢ πατρὸς τυφλοῦ ἢ ἀγάντος τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἢ πάσχοντος ἀπὸ σωματικὸν ἢ διανοητικὸν ἐλάττωμα διαρκὲς καθιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν.

Εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὰ ἐδάφ δ'. καὶ ζ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις ἡ χάρις τῆς ἐξαιρέσεως μεταβαίνει εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφὸν, ἐὰν ὁ μεγαλείτερος ἦναι τυφλὸς ἢ πάσχῃ ἀπὸ σωματικὸν, ἢ διανοητικὸν ἐλάττωμα, μὴ δυνάμενον νὰ θεραπευθῇ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, καθιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι.

η'. Ὁ μεγαλείτερος ἐκ δύο ἀδελφῶν, διὰ τοῦ κλήρου συγχρόνως εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιορισθέντων, ἐὰν ὁ νεώτερος ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

θ'. Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ἀδελφὸν, ὑπηρετοῦντα ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντικαταστάτου, ἢ τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἀπεβίωσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἔλαβε τὴν ἀφεσίν του διὰ πληγὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἀνικανότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε κατὰ τὴν διαταχθεῖσαν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ· Ἂν δὲ ὁ κλῆρος συμπέσῃ εἰς πλείονας τῶν δύο ἀδελφῶν, τότε ἐκ τῶν δύο θάτερος ἐξαιρεῖται. Μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς ἐξαίρεσιν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου τούτου, συγκαταλέγονται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ζώντων ἀδελφῶν ἐξηρέθησαν ἤδη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου δι' ἄλλην αἰτίαν ἢ τὴν τῆς πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι ἀνικανότητος.

ι'. Ἐκεῖνος, ὅστις ἐπιτροπεύει ἢ κηδεμονεύει ἀνήλικας ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἢ καὶ ἐκ πατρὸς μόνον.

ια'. Οἱ πέντε ἀριστεύσαντες μαθηταὶ ἑκάστου τῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους, ἀφοῦ παρουσιάσωσι τὸ ἀνῆκον περὶ ἀριστεύσεως ἀποδεικτικὸν κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τύπον.

ιβ'. Ἐκεῖνοι οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ἤθελον παρουσιάσει ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκουσῶν Σχολῶν περὶ τῆς ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

ιγ'. Οἱ ὑπάρχοντες ἤδη Καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, καὶ οἱ προετοιμαζόμενοι ἀληθῶς καὶ ἀποδεδειγμένως διὰ τὸ διδασκαλικὸν καὶ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, οἱ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅσοι διδάσκονται μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικόν τι κατάστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἐὰν παρέχωσι τὰ ἀνήκοντα ἐνδεικτικὰ περὶ τῆς ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

ιδ'. Οἱ ἐπιτήμονες ἰατροὶ οἱ ἐφοδιασμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των.

Οἱ νέοι, οἱ διὰ τοῦ κλήρου προσδιορισθέντες διὰ νὰ ἀπαρτίσωσι τὴν μερίδα τοῦ δήμου καὶ ὑπὸ ὅρον ἐξαιρεθέντες, δυνάμει τῶν ἐδαφ. ια'. καὶ ιγ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὀφείλουσιν, ὁπόταν ἤθελον ἐγκαταλείψει τὸ στάδιον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐξηρέθησαν, νὰ δηλοποιήσωσι τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου των ἐντὸς τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγκατέλιπον τὴν ὑπηρεσίαν, τὰ καθήκοντα ἢ τὰς σπουδάς των, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς δηλώσεώς των.

Ἐὰν δὲν ἤθελον κάμει τὴν δηλοποίησιν ταύτην καὶ δὲν ἤθελον ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Νομάρχου ἐν τῷ διαστήματι ἑνὸς μηνὸς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διὰ τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος Νόμου καταγινωσκομένας ποινάς.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ παραγράφου δευτέρου τοῦ ἐδαφ. ιδ'. νέοι κατατάττονται εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος οἱ δὲ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου κατατάσσονται ὡσαύτως εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἔτος μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς των· ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν οἱ νέοι λογίζονται ἀπέναντι τῆς μερίδος τῶν ἀνηκόντων δήμων.

17. Οἱ καταταχθέντες ἤδη εἰς τὸν στρατὸν ἀπαλάττονται τῆς στρατιωτικῆς των ἐποχρεώσεως, ἐὰν μετὰ τὴν κατάταξίν των ἤθελον ἐπέλθει αἱ προνοούμεναι παρὰ τῶν ἐδαφίων γ'. δ'. ε'. ζ'.

καὶ 1 τοῦ ἄρθρου 16 περιπτώσεις· οἱ δὲ καταταθέντες ἄγαμοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἕνεκα φθαλτικοῦ ἢ βαρυνοήτου ἐλαττώματος, ἀπολύονται.

18. Ὅσοι πρὸ τῆς νέας κληρώσεως ἤθελον ἐκλείψει ἀπὸ τὸν προσδιωρισμένον δι' αὐτοὺς ἀριθμὸν τῆς Στρατιωτικῆς δυνάμεως δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους κληρούχους τῆς τελευταίας κληρώσεως, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε τὸ θεωρήσει ἀναγκαῖον.

Ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦ ἀναπληρωθησομένου, ὅσάκις οὗτος δὲν ἀπέλιωσεν ἢ κατέστη ἀνίκανος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης· ἄλλως ἀναπληροῦται διὰ νέου ἀναλογισμοῦ ἐφ' ὅλων τῶν δήμων τοῦ Κράτους, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἀλλὰ πάντοτε ἐκ τῶν ἀκολούθων κληρούχων τῆς τελευταίας κληρώσεως.

Οἱ ἀναπληρωταὶ εἰς τὰς προνομίνας παρὰ ἄρθρου τινὸς περιπτώσεις ὑπηρετοῦν δι' ὅλον τὸν προσδιορισμένον χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· ἀλλὰ τὸ πεπλεῦν χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὑπηρέτησαν, λογίζεται εἰς ὄφελος τοῦ ἀντικαταστάτου.

19. Θέλουν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ δήμου, ὅσοι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριλαμβανομένων νέων ὑπάγονται εἰς τινα τῶν ἑπομένων κατηγοριῶν.

α. Οἱ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν Στρατόν, δυνάμει ἐκουσίου καταταξεως ἢ βασιλικοῦ διορισμοῦ, ἀλλ' ὀφείλοντιν οὗτοι εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντικαταστάτου.

β'. Οἱ μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων Σχολῆς, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ διαμείνωσι μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένον χρόνον.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου.

20. Ἅμα περιελθοῦν εἰς χεῖρας τοῦ Νομάρχου τὰ πρακτικὰ τῆς στρατολογίας μιᾶς ἐπαρχίας, φροντίζει οὗτος περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον συγκεῖται ἐκ τοῦ Νομάρχου ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἢ λοχαγοῦ πρὸς

τῆς τάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς καὶ ἑνὸς στρατιωτικοῦ ἰατροῦ· οἱ δύο τελευταῖοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν ἐλλείψει δὲ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ, ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ ἀναπληροῖ αὐτόν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Νομάρχης εἶναι ἀπών, καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐξετέλε τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπάρχου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐνστάσεων, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς προεδρεύει τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον· δεύτερον δὲ μέλος αὐτοῦ διορίζεται εἰς Πρωτοδίκης. Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὰ ἔργα του ἐν δημοσίᾳ Συνεδριάσει.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἐξέτασιν, ἀριθμὸν κληρούχων τριπλάσιον τῆς ἀναλογισθείσης εἰς τὸν δῆμον μερίδος· πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ τριπλασίου ἀριθμοῦ θέλουν ἀποστέλλεσθαι πάντοτε οἱ τῆς κατωτέρας ἡλικίας νέοι, ὅσοι ἔλαχον τῶν μικροτέρων κλήρων· συνεδεύονται δὲ οὗτοι παρ' ἑνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ παρὰ δημοσίας δυνάμεως. Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον διὰ προγράμματός του δημοσιευομένου καθ' ὅλους τοὺς δήμους προσδιορίζει τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς αὐτὸ οἱ κληρούχοι τῶν διαφόρων δήμων τοῦ Νομοῦ. Ἐξετάζεται δὲ τὰς γενομένας, ἐφέσεις καὶ ἐνστάσεις, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτρόπων, ἀκροάζεται τοὺς θέλοντας νὰ ἐκθέσωσι καὶ προφορικῶς τὰ παράπονά των, καὶ ἐκδίδει ἀ ολούθως τὰς ἀποφάσεις του· πρωτόπαρα συνίστανται ἐνστάσεις δὲν γίνονται δεκταὶ παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον θέλει μεταβαίνει εἰς τὰς διαφόρους Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ· μόλον τοῦτο ὁ Νομάρχης δύναται, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν περιστάσεων, νὰ συγκεντρώνῃ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἢ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν μιᾶς ἐπαρχίας τὰς ἀναθεωρητικὰς ἐργασίας πλειοτέρων ἢ καὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ.

Ὁ προεδρεύσας τὰς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐπὶ τῆς κληρώσεως Ἐπίτροπος Ἔπαρχος ἢ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας θέλει παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ δὲν ἔχει, εἰμὴ ψῆφον συμβουλευτικήν.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον θέλει ἀποφασίζει παῖδι ἐκ τῶν ἀποσταλέντων κληρούχων ἑκάστου δήμου θέλουν ἀπαρτίσει τὴν μερίδα αὐτοῦ.

Ἂν δὲν ἐμφανισθῶσι οἱ προσκληθέντες νέοι, ἢ ἐὰν δὲν ἀντι-

προσωπεύωνται παρά τινος, ἢ ἐὰν δὲν δοθῇ εἰς αὐτοὺς προθεσμία, τότε τὸ συμβούλιον ἐνεργεῖ ὡς νὰ ἦσαν παρόντες.

Ὅταν πρόκηται περὶ ἐξαιρέσεων, ἕνεκα σωματικῶν ἢ διανοητικῶν ἐλαττωμάτων, τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον ὀφείλει, πρὶν ἐκδόσῃ τὴν ἀπόφασίν του, νὰ ἀκούσῃ τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἰατροῦ. Ἐὰν δὲ τὰ δύο μέλη αὐτοῦ ἔχωσιν ἀμφιβολίαν τινὰ ὡς πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἰατροῦ δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ στρατοῦ πρὸς διάλυσιν τῆς ἀμφιβολίας των.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι, ἐκτὸς τῶν περὶ σωματικῶν ἢ διανοητικῶν ἐλαττωμάτων ἐκδοθεισῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Στρατοῦ οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐὰν δὲν στηρίζωνται αὗται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκκλητοι.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον διανέμει τοὺς νεοσυλλέκτους εἰς τὰ ὅπλα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ κατὰ τοὺς περὶ τούτου πίνακας διανομῆς, στελλομένους ἐπὶ τούτου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀφοῦ τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον ἐκδώσει ἀπόφασιν περὶ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀφαιρέσεων, ὡς καὶ περὶ ὅλων τῶν ἐφέσεων καὶ ἐνστάσεων, καὶ ἐν γένει περὶ τῶν στρατολογικῶν ἐργασιῶν, ὁ κατάλογος τῆς μερίδος ἑκάστου δήμου ἀποπερατοῦται ὁριστικῶς, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν νεοσυλλέκτων δημοσιεύονται.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ὁριστικῶς προσδιωρισθέντων νεοσυλλέκτων ἑκάστου δήμου, τὸ ἀναθεωρητικὸν συμβούλιον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

21 Οἱ ὁριστικῶς προσδιορισθέντες νέοι παραδίδονται εἰς τὴν δημοσίαν δύναμιν, ἥτις συνοδεύει αὐτοὺς εἰς τὰ προσδιορισμένα μέρη.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ διαρκείας τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

22. Ἡ διάρκεια τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων προσδιορίζεται εἰς τρία ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων μετατίθενται διὰ τρία ἔτη εἰς τὴν ἐφεδρείαν, καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ἑστίας των, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως νὰ ἐπανέρχωνται ἐν καιρῷ

εἰρήνης ὑπὸ τὴν σημαίαν συνεπείᾳ Β. Διατάγματος, εἰς προσδιορισθησομένην ὁριστικῶς παρ' αὐτοῦ διὰ τὰ γενικὰ γυμνάσια ἐποχήν, ἡ διάρκεια τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας κατ' ἔτος.

Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ στρατιώτης εἶναι ὑπόχρεος νὰ τάττεται ὑπὸ τὴν σημαίαν κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τὸν ἀπολύσει ὅταν παρέλθωσιν αἱ περιστάσεις αὗται.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων ἄρχεται, ἀφ' ἧς ἡμέρας δώσουσι τὸν ὅρκον.

23. Ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ στρατιῶται λαμβάνουν μετὰ παρέλευσιν τῆς τριετοῦς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας προσωρινὴν ἄφεσιν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἑξαετίας τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν ἄφεσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ.

Ἐν καιρῷ πολέμου θέλουν λαμβάνει τὴν προσωρινὴν ἄφεσιν ἀμέσως ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸ Σῶμα ἡ προσδιωρισμένη εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν μερὶς, τὴν δὲ ὁριστικὴν, ὡς ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ὅταν πρόκηται νὰ δοθῶσιν ἄδειαι ἀπουσίας θέλουν δίδεσθαι αὗται ἐν ἑκάστῳ Σώματι εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν πραγματικῶς ὑπὸ τὴν σημαίαν ὑπηρετησάντων ἀνδρῶν καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς αἰτήσαντας αὐτάς.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ἐθελουσίου καταταξεως καὶ ἀνακαταταξεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἐθελουσίου καταταξεως.

24. Ἕκαστος πολίτης Ἕλλην δύναται νὰ καταταχθῇ ἐθελουσίως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

α'. Νὰ ἔχῃ τὴν ἡλικίαν τῶν 17 ἐτῶν συμπληρωμένων καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὴν τῶν 30 καὶ νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον παρὰ τοῦ Νόμου ἀνάστημα.

β'. Νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ Ἀστικὰ δικαιώματα·

γ'. Νὰ μὴν ἦναι ἔγγαμος, μήτε χηρεύων πατὴρ τέκνων οὔτε κηδεμὼν τῶν ὀρφανῶν ἀδελφῶν του·

δ'. Νὰ ἦναι ἐρωδιασμένος μὲ ἐνδεικτικὸν ἐντίμου διαγωγῆς καὶ καλῶν ἠθῶν, ἐκδεδομένον ὡς προσδιορίζεται παρὰ τῶν διοικητικῶν ὁρισμῶν, καὶ ἂν δὲν ἦναι ἐνήλιξ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ κηδεμόνος του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

ε'. Νὰ ἔχῃ τὰ διὰ τὴν κατάταξιν εἰς τὸν Στρατὸν ἀπαιτού-

μενα φυσικὰ καὶ διανοητικὰ προσόντα, κατὰ τοὺς περὶ τούτων διοικητικοὺς ὁρισμούς.

25. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐθελοντοῦ εἶναι ὡς ἡ τοῦ κληρούχου. Ἐν καιρῷ πολέμου πᾶς Ἕλλην, μὴ ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τινὸς δήμου, καὶ ἐκπληρώσας τὰ παρὰ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ὁριζόμενα, δύναται νὰ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντὴς ἐπὶ μηχρεώσει ὑπηρεσίας ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν.

Οἱ ἐθελουσίως καταταχθέντες δὲν ἐξαποστέλλονται πωποτε εἰς ἄδειαν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς των, εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ ὑπέρβασις τῆς προσδιωρισμένης δυνάμεως τῶν παρόντων.

26. Ἡ ἐθελουσίως κατάταξις θέλει γίνεσθαι εἰς τὰ σώματα κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

27. Ὁ ὁλικὸς πίναξ τῶν ἐθελουσίων καταστάξεων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ὁμοῦ μὲ τὸ περὶ τῆς ἐτησίας μερίδος Νομοσχέδιον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἀνακατατάξεως.

28. Αἱ ἀνακατατάξεις γίνονται δεκατὰ δι' ἓν ἔτος μέχρι τριῶν. Οἱ ὅροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται αἱ ἀνακατατάξεις προσδιορίζονται διὰ Βασ. Διαταγμάτων δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

29. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνακατατάξεως ἕκαστος μετάβαινει εἰς τὴν ἐφεδρείαν κατὰ τὰ περὶ τούτου ὁριζόμενα.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

30. Ἕκαστος ὑπηρετῶν ἐν ὁλόκληρον ἔτος εἰς τὸ πεζικὸν καὶ δύο εἰς τὸ ἱππικὸν ἢ πυροβολικὸν, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐπιλοίπου διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίαν ὑποχρεώσεως του ἀντικαθιστῶν ἄλλον καὶ μεταβαίνων ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

1. Ὁ ἀντικαθιστῶν πρέπει.

α'. Νὰ ἦναι ἐλεύθερος πάσης ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεώσεως ἐπιβαλλομένης παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκτὸς τῆς διὰ τὴν ἐφεδρείαν.

β'. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 20 καὶ κατωτέραν τῶν 30 ἐτῶν.

γ'. Νὰ μὴν ἦναι ἔγγαμος, μήτε χηρευων πατὴρ τέκνων.

δ'. Νὰ ἔχῃ ἤλιξ τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένας ἰδιό-

τητας καὶ νὰ μὴν ἀποκλείεται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παόντος Νόμου.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ποιναὶ διατάξεις.

31. Πᾶσα δόλιος, ἢ μηχανορραφία, ὅτε ἵνα καταφερθῇ ἡ μὴ ἐγγραφὴ τινὸς Στρατευσίμου εἰς τοὺς Στρατολογικοὺς πίνακας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι ἓξ μηνῶν. Ἐὰν ὁ μὴ ἐγγραφεὶς Στρατεύσιμος κατὰ καθῆκον ὡς αὐτουργὸς ἢ συνεργὸς τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων πράξεων κατατάττεται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς του, ἂν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας του εἰς τὸν Στρατὸν, λογίζεται δὲ ἀπέναντι τῆς μερίδος τοῦ δήμου κατὰ τὴν προσεχῆ κλήρωσιν.

32. Ὅστις κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεὶς παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου δραπετεύσῃ πρὸ τῆς ὁρκωδοσίας του, τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν ἀναπληρώσωσι δι' ἄλλου ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δραπετεύσεως του, ἐν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν τὸν παρουσιάσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἔπαρχον. Ἐὰν ἡ ἀναπλήρωσις ἢ ἡ παρουσίασις δὲν πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἀρμόδιος Ἔπαρχος ἐνεργεῖ τὴν ἀναπλήρωσιν δι' ἐκποιήσεως ἀναλόγου μεριδίου τῆς περιουσίας τοῦ δραπέτου, καὶ ἐν ἐλλείψει περιουσίας τούτου, δι' ἐκποιήσεως ἀναλόγου μεριδίου τῆς περιουσίας τῶν γονέων του. Εἰς τὴν ἐκποίησιν τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν νεοσυλλέκτων ἢ τῶν γονέων αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων δημοσίων εἰσοδημάτων.

33. Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐγκατοικοῦντα νεοσύλλεκτον παραχωρεῖται προθεσμία ἑξαμήνου, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἄνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐκλήρωσε.

Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας γένῃ ἡ περὶ τῆς κληρώσεως του κοινοποίησις διὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν δὲ δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπεξαιρεῖται εἰς χρηματικὴν ποινὴν χιλίων δραχμῶν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατὸν, ἐὰν συλληφθῇ πρὶν ἢ ὑπερβῇ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

34. Οἱ συμπράττοντες ὁπωσδήποτε εἰς τὴν δραπέτευσιν

στρατευσίμου ὑποβάλλονται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν. Εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους καταδικάζεται ὅστις συνεργήσει καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν δραπέτευσιν νεοσυλλέκτου.

Ἡ τελευταία αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες διὰ δολίων μέσων ἤθελον ἐμποδίσει ἢ βραδύνει τὴν μετάβασιν τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸν Στρατόν.

35. Ὅστις ὑπεκρύψει ἢ λάβει ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τινὰ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 32 καὶ 33 ἀναφερομένων δραπετῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν· ἡ φυλάκισις δύναται νὰ μεταβληθῇ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 50 μέχρι 500 δραχμῶν, ὁ δὲ ὑποκρύψας ἢ λαβὼν ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του λειποτάκτην τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

36. Ὁ στρατεύσιμος ἢ νεοσύλλεκτος, ὅστις ἐπιφέρει εἰς ἑαυτὸν ἑκουσίαν ἀσθένειαν ἢ ἄλλην σωματικὴν βλάβην διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν ἐκ τούτου κατέστη προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνίκανος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, τεθέντος πρὸς τούτοις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας του χρόνον.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συνεργούς· ἂν δὲ οὗτοι ἦναι ἰατροί, χειρουργοί, ἢ φαρμακοποιοὶ καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ συγχρόνως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

37. Ὁ παριστῶν ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ εἴτε ἑαυτὸν, εἴτε ἄλλον τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ στρατευσίμου ἢ τοῦ νεοσυλλέκτου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν· ἐὰν δὲ ἰατρὸς, χειρουργὸς, ἢ ἱερεὺς παραδῇ τὴν διάταξιν ταύτην διὰ πράξεως ἀναγομένης εἰς τὸ ἐπάγγελμά του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

38. Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἰατροὶ ἢ χειρουργοὶ, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των προσκληθέντες νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των δεχθῶσι δῶρα ἢ ὑποσχέσεις χάριν τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 456, 457 καὶ 458 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ Νόμου, εἴτε οὗτοι ἐδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὰς ὑποσχέσεις, ἀφοῦ προσκληθῆσαν νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, ἢ διωρίσθησαν μέλη τοῦ ἀναθεωρητικοῦ

Συμβουλίου, εἴτε ἐδέχθησαν αὐτὰ προηγουμένως, προβλέποντες τὴν πρόσκλησιν ἢ τὸν διορισμόν των.

Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ποινὴν τοῦ νὰ δεχθῶσί τι καὶ δι' ἀπόλυσιν, καὶ τοι δικαίως ἀποφασισθεῖσαν.

39. Ὅστις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διεξαγωγὴν τῶν Στρατολογικῶν ἐργασιῶν πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργήσει ἢ παραδεχθῇ ἐρ' οἱαδήποτε προφάσει ἐξαιρέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὡρισμένας, ἢ ὅστις αὐθαιρέτως παρεκτείνει τὴν διάρκειαν τῆς κληρώσεως, κατατάξεως ἢ ἀνακαταταξεως, ἢ παραβιάζει τοὺς κανόνας ἢ ὅρους αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100 μέχρι 500 δραχμῶν.

40. Καθ' ὅλας τὰς ἄλλας παραβάσεις τὰς μὴ προβλεπομένας ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δωροδοκίαν, τὰ δικαστήρια θέλουν ἐφαρμόζει τὰ καταλληλα ἄρθ. τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὰ τακτικὰ καὶ Στρατιωτικὰ δικαστήρια θέλουν δικάζει τὰς προκειμένας παραβάσεις κατὰ τὰ συνήθη τῆς ἁρμοδιότητός των ὅρια· ἰδίως οἱ στρατεύσιμοι οἱ μὴ ὄντες εἰσέτι τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

41. Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως, δυναμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν λογίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον χρόνον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας.

42. Ὅλαι αἱ τῶν περὶ ἀπογραφῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

43. Ἅπασαι αἱ περὶ στρατολογίας πράξεις ἐγγράφονται ἐπὶ ἀσφραγίστου χάρτου.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Εἰς τοὺς δήμους Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Τροιζηνίας καὶ εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ψαρρῶν ἡ ἀναλογιζομένη κατ' ἔτος εἰς αὐτοὺς μερὶς τῶν νεοσυλλέκτων δύναται νὰ χορηγῆται διὰ καταταξεως ἀναρίθμων εἰς τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.»

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Τὸ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1846 ἀνέγνω δὲ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1846.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ πεζικοῦ (δύο τῆς γραμμῆς πρὸς 8 λόχους, καὶ δύο τῶν ἀκροβολιστῶν πρὸς 4 λόχους) ἀναβαίνει εἰς ὑπαξιωματικοὺς . . . 296
μουσικοὺς 76
καὶ στρατιώτας 2932
ὁλικῶς ἄνδρες 3304

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1843 ὑπῆρχον εἰς τὰ τέσσαρα τάγματα ταῦτα ἄνδρες 2404, ὑπαξιωματικῶν, μουσικῶν καὶ στρατιωτικῶν συμπαραλαμβανομένων, καὶ ἑπομένως 900 ἄνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1846 μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἐξυπηρετοῦν ἄνδρες 845, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ταύτην τὸ πεζικὸν ἤθελε σύγκεισθαι ἐξ ἀνδρῶν . . . 1557
ἀντὶ τῶν . . . 3304
Τουτέστι ἤθελον ὑπάρχει . 1747

ἄνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως, ἂν δὲν ἐβαίνομεν κατὰ καιροὺς οἱ ἀπόγραφοι ἀπέναντι τοῦ προσδιορισθέντος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῶν 1785 ἀνδρῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1845 Νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.

Πλὴν εἰς τὸ τελευταῖον ἀντικείμενον τοῦτο ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν παρακατιών.

Ἡ δύναμις τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν σύγκειται μὲν ὀργανικῶς ἐξ 158 ἀνδρῶν, ἀπέναντι 121 ἵππων τῆς ὑπηρεσίας (δύο πλὴν ἐπειδὴ ὅμως ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἵππων ὑπάρχουν 165, λογίζεται ὡς ὀργανικὴ δύναμις τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς 210 ἄνδρες, ὡς ἐλογίσθη καὶ εἰς τὴν περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1845.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845 ὑπῆρχον εἰς τὴν μοίραν τῶν λογχιστῶν ἄνδρες 190, ἑπομένως 20 ὀλιγώτερον τῆς ὑποτεθείσης ὡς ὀργανικῆς δυνάμεως.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846 ἐξυπηρετοῦν ἄνδρες 98, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐποχὴν ἤθελον

ὑπάρχει εἰς τὴν μοίραν τῶν λογχιστῶν ἀντὶ 210 ἀνδρῶν μόνον 92, ὡς πρὸς τοὺς ἀπογράφους παραπέμπομεν εἰς τὰ περὶ πεζικοῦ ἐκτεθέντα καὶ παρακατιών.

Ἡ δύναμις τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ (3 λόχοι) σύγκειται ἐκ 283 ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1845 ὑπῆρχον εἰς αὐτὴν ἄνδρες 227.

Ἐξυπηρετοῦν δὲ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρ. μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846 ἄνδρες 126, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ταύτην ἡ μοίρα τοῦ πυροβολικοῦ ἤθελε σύγκεισθαι ἀντὶ ἀνδρῶν 283 ἐξ ἀνδρῶν 101.

Περὶ ἀπογράφων παραπέμπομεν εἰς τὰ ἄνωθεν, καὶ εἰς τὰ ἑπόμενα.

Ἐξ ἁπάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι ἄνευ ἀπογράφων τὰ τρία ὅπλα τὸ πεζικὸν (τῆς γραμμῆς καὶ ἀκροβολιστῶν), τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν (ἄνευ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν) ἤθελε σύγκεισθαι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1846 ἐξ ἀνδρῶν 1750.
ἀντὶ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν ἀνδρῶν 3797.
ἑπομένως ὀλιγώτεροι . . . . 2047.

Ἀπέναντι τοῦ διὰ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νόμου τῆς 23 Ἰουνίου 1845 προσδιορισθέντος ἀριθμοῦ τῶν 1785 ἀπογράφων ἐλήφθησαν ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 ἄνδρες 862, τουτέστιν 145 περίπου κατὰ μῆνα· διὰ νὰ εὕρωμεν μέσον τι ἅρον πιθανὸν τῶν ληφθησομένων, πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν, ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπογράφων συγκείμενον ἐξ 923 ἀνδρῶν, θέλει ληφθῆ ἀνὰ 145 ἄνδρα κατὰ μῆνα, ὥστε προσερχομένου κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πιθανότητας τοῦ ποσοῦ τούτου ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι 31 Δεκεμβρ. 1846.

Ὁ Στρατὸς τῆς γραμμῆς θέλει σύγκεισθαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκ 2955 ἀνδρῶν, ὥστε ἤθελον ὑπάρχει 842 ἄνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν 3797 ἀνδρῶν.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι ὡς ἐκ τῆς πείρας τῆς ἀποκτηθείσης διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν μετὰ ἀκριβείας θετικότητος ὅτι δὲν θέλομεν λάβει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846, οὔτε τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπογράφων τὸν προσδιορισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1845 Νόμου, οὔτε ὁλικῶς τὸ προσδιοριζόμενον διὰ τοῦ ἤδη παρουσιαζομένου Νομοσχεδίου ποσὸν διὰ τὸ ἔτος 1846.

Ἂν παραδεχθῶμεν μικρὰν ποσότητα καθυστερησάντων ἐξ 156 ἀνδρῶν ἀπέναντι ἀμφοτέρων τῶν πρώτων, τουτέστι τοῦ 1845. καὶ τοῦ 1846 ἐτῶν, ὅστις βεβαίως εἶναι ὁ ἐλάχιστος ὅρος, τότε

πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸ ἔτος 1846 ἀπόγραφοι 1000 καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ ἐπὶ συναπτομένου Νομοσχεδίου.

Δράττομεν τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ κάμωμεν μνείαν περὶ ἀντικειμένου ἀρκετὰ σπουδαίου, τὸ ὁποῖον πιθανῶς θέλει ληφθῆ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς γενηθησομένας συζητήσεις ἐπὶ τοῦ παρουσιαζομένου εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς.

Δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ Νόμοι καὶ οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους νὰ χορηγήσωσι διὰ μιᾶς εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους τοὺς ἀπογράφους;

Τὰ ἐκ τούτου πηγάζοντα πλεονεκτήματα εἶναι τόσον φανερὰ, ὥστε νομίζομεν σχεδὸν περιττὸν νὰ τ' ἀπαριθμήσωμεν· ἤθελε παύσει ἡ κατὰ καιροὺς ἐξυπηρέτησις τῶν ἀνδρῶν ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία τῆς ἀπογραφῆς ἤθελεν ἐπιτελεῖσθαι παντοτινὰ διὰ μιᾶς· οἱ ἀπόγραφοι ἤθελον ἀπέρχεσθαι διὰ μιᾶς εἰς τὰς στρατολογικὰς ἐπιτροπὰς, διὰ μιᾶς ἤθελον διανέμεσθαι εἰς τὰ Σώματα, καὶ ὡς ἐκ τούτων ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ ἐξαρμόζηται μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν τὸ ἀναγκαῖον, ὡς ἐκ τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων, σύστημα τῶν ἀδείων τοὐτέστι ἡ διακοπὴ ὑπὸ τῆς σημαίας, καὶ ὑπὸ μισθὸν μόνον τῶν ἀπαιτουμένων ἀφεύκτως διὰ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ δὲν ἤθελον εἶσθαι βεβαρυμένοι μὲ τοὺς ὑπερβάλλοντας κόπους πρὸς γύμνασιν τῶν νεοσυλλέκτων καθ' ὅλον τὸ ἔτος· τὰ τῆς καταγνεύσεως καὶ χορηγήσεως τῆς ἐνδυμασίας ἤθελον εὐκολυνθῆ, τὰ ἔξοδα τῆς μεταμορφώσεως ἤθελον εἶσθαι πολλὰ μετριώτερα· ἡ ἀπαρίθμησις τῶν πλεονεκτημάτων τούτων ἀρκεῖ νομίζομεν διὰ νὰ ληφθῆ ἐγκαίρως ὑπ' ὄψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 1000.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ χίλιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἐπειδὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Σπάρτης πρότινος πρότασις Νόμου περὶ ἀπογραφῆς ἐφ' ἧς τὰ τμήματα ἐσκέφθησαν καὶ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, ἐργαζομένη ἤδη ἐπ' αὐτοῦ συνέστη, τὸ εἰσαχθὲν ἤδη Νομοσχέδιον θέλει μὲν τυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ εἰς τοὺς Βουλευτὰς, ἀλλὰ θέλει διευθυνθῆ εἰς τὴν συσταθεῖσαν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 67. τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον, ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ
Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς παρουσιασθείσας παρὰ τοῦ Ταμίου ἐκθέσεις συνοδευμένας μὲ τὰ βιβλία, τὰς καταστάσεις καὶ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Α. Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸν ὑποβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Ἀπολογισμὸς οὗτος σύγκειται ἐκ δύω μερῶν καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς προσωρινῆς Προεδρίας ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς Στ. Ἀντωνιάδου, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τῆς τακτικῆς Προεδρίας διαχειρισθέντος τοῦ ἐκλεχθέντος παρὰ τῆς Βουλῆς Ταμίου Κ. Ν. Μπούκουρα· τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπιψηφισθέντος παρὰ τῆς Βουλῆς Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συμπληρωτικῶν ἐγκριτικῶν ἀποφάσεών της.

Καὶ τελευταῖον τὸ μὲν περιλαμβάνει τεσσάρων μηνῶν χρόνου

διάστημα, τὸ δὲ δέκα μηνῶν τὸ ὅλον τῆς διαχειρίσεως τὸ πρῶτον μέρος ἀναβαίνει εἰς δραχ. ὀγδοήκοντα ἑξ χιλιάδας τετρακοσίας ἑξήκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ἑξήκοντα ἑπτά (ἀριθ. 86 465,67) αἵτινες ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰς παραληφθείσας ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον δι' ἐνταλμάτων τῆς Προεδρείας δραχμὰς ἐνενήκοντα πέντε χιλιάδας τριακοσίας πεντήκοντα (ἀριθ. 95 350) μένει ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων, καὶ λεπτῶν τριάκοντα τριῶν ἀριθ. 884, 33 τὸ ὁποῖον παρεδόθη εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῆς προσωρινῆς Προεδρείας παρετηρήθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἐλλείψεις.

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐλλείπουσι τέσσαρα ἀποδεικτικὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἀποζημιώσεων 4. Βουλευτῶν τῶν ὁποίων αἱ ὑπογραφαὶ φαίνονται εἰς τὴν Κατάστασιν. καὶ 3 ἀποδεικτικὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μισθῶν τριῶν ὑπαλλήλων.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἐλλείπει τὸ χαρτόσημον ἀφ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἀποδείξεων τῶν Βουλευτῶν, τῶν ὁποίων αἱ ὑπογραφαὶ ἐμφαίνονται εἰς τὴν κατάστασιν, καὶ ἓν ἀποδεικτικὸν τοῦ ὑπαλλήλου Μπόρσα.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐλλείπει καὶ οὗτος τὸ χαρτόσημον τῶν Βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων, ἀφοῦ ἡ κατάστασις εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τοὺς Κ. Βουλευτὰς, ἐξ ἀποδείξεις μισθοδοτηθέντων ὑπαλλήλων, τὸ χαρτόσημον τῆς ἀποδείξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ παρατηρητοῦ, καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς Ἀθηνᾶς, ἐλλείπουσι μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τριῶν ὑπαλλήλων μισθοδοτηθέντων καὶ ἀπολυθέντων κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου. Πρὸς δὲ ἐλλείπουσι καὶ κατασταίσεις, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι εἶναι ὅλαι ἀνυπόγραφοι. Τούτων ὅλων τὴν συμπλήρωσιν, καὶ ἐπανόρθωσιν παρεχώρησε ὁ Κ. Ταμίας νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πρόσωπον τὸ διαχειρισάμενον ἐπὶ τῆς προσωρινῆς Προεδρείας, ἀλλ' οὗτος ὡς μᾶς ἐπληροφόρησε δὲν εἰσκούσθη. Μεταβὰς εἰς τὸ Β. βιβλίον παρετήρησεν ὅτι τὸ ὅλον τῆς δεκαμήνου διαχειρίσεως αἱ ἔξοδα βάσιν ἔχοντα τὰ ἄνθρα καὶ παραγράφους τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τὰς συμπληρωτικὰς ἐγκρίσεις σας ἀνέβαινε εἰς δραχμὰς 220,372 14, αἵτινες ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰς παρὰ τῆς προσωρινῆς Προεδρείας ληφθείσας καὶ παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου δραχμὰς 224,884 33 ἔμεινεν ὑπόλοιπον εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς α. Βουλευτικῆς Συνόδου ἐκ δρ. (4,512,19).

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ

ἂν πρέπῃ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ νὰ μεταβιβασθῇ ἐις τὴν χρῆσιν τῆς Β. Βουλευτικῆς Συνόδου, μεταφερόμενον εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Βουλῆς.

Μετὰ μόνον ὁ ἑβδομος ἐγένετο ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ δραχ. 80, πληρωθεισῶν εἰς τὰς κλήσεις κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον κατ' διαταγὴν τοῦ Προέδρειου, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπή σας δὲν δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἔγκρισί σας. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καταλογισθῇ εἰς τὰς δαπάνας τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἄνθρον α § 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οἱ ἐπισυναπτόμενοι ἐν τῇ παρούσῃ δύο πίνακες ὑπὸ στίχ. Α. καὶ Β. περιλαμβάνουσιν ἐν περιλήψει δι' ἀριθμῶν τὰ ἐκθετόμενα τῆς ἐργασίας ἀποτελίσματα.

Ὁ Κ. Ταμίας ἐν τῇ ἐκθέσει του παρέστησε ζημίαν ἐκ δραχ. 370 ἣν ὑπέστη ἕνεκα τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως, καὶ μάλιστα κατ' ὃν καιρὸν ἀσθενῶν δύο περίπου μῆνας δὲν ἐδύνατο νὰ σημειοῖ ἐπιμελέστερον καὶ ἐγκαιρότερον τὰς γινομένας παρ' αὐτοῦ πληρωμάς, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ζημίας ταύτης ὅ,τι κρίνει δίκαιον.

Σᾶς παρατηρεῖ ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπή Σας ὅτι τὸ ὅλον τῶν δαπανηθεισῶν ἐις τεσσαρακονταπέντε διάστημα τῆς διαρκείας τῆς α. Συνόδου ἀναβαίνει εἰς δρ. χ. 306 837, 81. ὥστε ἀναλογιζομένη ἡ ποσότης αὐτὴ εἰς ἕκαστον μῆνα λαμβάνει ὁ εἷς Μὴν μετὰ τοῦ ἄλλου δραχ. 22 000 περίπου.

Ἐκπληρώσασα ἡ ἐπιτροπὴ τὰ παρὰ τοῦ ἄνθρου 107 τοῦ Κανονισμοῦ διατεταγμένα προτείνει νὰ παραπεμφθῶσιν ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν ἀπολογισμὸν ἔγγραφα, περιέχοντα τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, καὶ τὰς συμπληρωτικὰς ἐγκρίσεις τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαΐου 1846.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπή.

Ἀνδριανὸς	Α. Σωτηρίου.
Σ. Παγκάλος	Ε. Α. Μπαρώτσης
Δ. Ὀρλάνδος	Γ. Γριζάνος

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης.

Παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, καίτοι εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸ ἑνὸς περίπου μηνὸς νὰ προσκληθῇ καὶ δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τινος ἐγγράφου, ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀφορῶντος τὸν σχηματισμὸν Δήμου νέας Πέλλης ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ἂν καὶ ἐπαναληφθέντος ἐγένετο πρότινων ἡμερῶν καὶ αὐθις λόγος εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τούτου, δὲν

ἐναρνίσθη εἰσέτι πρὸς τοῦτο. Ἀντιπαρετήρησαν δ' ἄλλοι ὅτι πολλάκις ὁ Ὑπουργὸς προσῆλθεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς τὴν Βουλήν. ἀλλὰ δὲν ἔγειναν λόγος περὶ τῶν ζητηθεισῶν, πληροφοριῶν διότι ἡ Βουλὴ εἰργάζετο ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων· ὁ δὲ Πρόεδρος ἐπέφερεν ὅτι θέλει ὑπενθυμίσει περὶ τούτου τὸν Κ. Ὑπουργόν.

Ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου καὶ πρῶτον τοῦ ἀπολειπομένου μέρους τοῦ ἄρθρου **14** περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 6 παραγράφου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ § καὶ τῶν ἐδαφίων ς' καὶ ζ' τούτου τυπωθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν τροπολογιῶν, τῶν ὁποίων ἡ συζήτησις εἶχεν ἀναβληθῇ κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ **6** § καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας, ἐφ' οὗ ἐγένετο συζήτησις κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν, ἐγκρίνασα τὴν προταθεῖσαν λεκτικὴν διόρθωσιν ἀντὶ τῆς λέξεως *ἑπομένως* τὴν λέξιν *ἀλλὰ*, καὶ τὴν προσθήκην εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν λέξεων *εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας*, διὰ νὰ συνδέηται ὁ § μετὰ τῶν ἐδαφίων· ἔχει δὲ ὁ § 6 οὕτως.

« Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμῶν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς α ποιότητος, ἤτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχμῶν **5**, αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου § Θ' τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀλλ' ἐὰν ἄμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ **5** ἔτη παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐὰν ἡ καταστᾶσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ἦναι ἀκριβής, ἢ ἐὰν ἄμπελοι, οὖσαι εἰσέτι ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰ περιπτώσεις ταύτας. »

Ἀναγινωσκομένων ἀκολούθως τῶν ἐδαφίων αὐτοῦ· ἐπὶ μὲν τοῦ α παρετηρήθη ὅτι ἡ ὁριζομένη ἐν αὐτῷ προθεσμία διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων *πρὸ τῆς Λήξεως τοῦ Μαΐου μηνὸς* δὲν ἀρκεῖ, ἀφ' οὗ παρετάθη ἐπὶ τόσον καὶ θέλει εἰσέτι παραταθῇ ἡ ψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ ἐπροτάθη ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν λέξεων *τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.*»

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς προθεσμίας.

Ἐπὶ τοῦ δ' ἐδαφίου οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτό.

Ἐπὶ τοῦ γ' ἐδαφίου ἐπροτάθη ἡ κατὰ τὸν τεθεῖσαν εἰς τὸ α προθεσμίαν τροποποίησις τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν θέλει παραδίδεσθαι τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχήν, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων *κατὰ δὲ τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου* διὰ τῶν λέξεων *εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας* καὶ ἀντὶ τῶν λέξεων *καθ' ὅλον δὲ τὸν Μαΐον ἢ Ἰούνιον* αἱ λέξεις *καθ' ὅλον δὲ αὐτὸ τὸ διάστημα.*

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν.

Παρεδέχθη ἐπίσης διὰ τῶν αὐτῶν λόγων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 1 ἡ προποποίησις τῆς προθεσμίας, τεθεισῶν, ἀντὶ τῶν λέξεων *πρὸν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου* τῶν λέξεων αὐτὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας » 2 ἡ προσθήκη τῶν λέξεων *ἢ ἐθνικοεδιόκτητον* μετὰ τὰς λέξεις *ἄμπελόν τινα ἐθνικήν* καὶ 3 ἡ ἀντικατάστασις τῶν λέξεων, τὸ *εἰρηνοδικεῖον* τῆς περιφερείας διὰ τῶν λέξεων, τὸ *εἰρηνοδικεῖον δικαστήριον*, συνεπείᾳ τῆς ἐπενεχθείσης εἰς τὸ ἄρθρον **8** § **6** τροπολογίας.

Ἐπὶ τοῦ Ε' ἐδαφίου παρεδέχθη ἐπίσης ἡ προσθήκη ἐπὶ τέλους αὐτοῦ τῶν λέξεων, *ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον*, συνεπείᾳ τῆς γενομένης εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον προσθήκης τῶν αὐτῶν λέξεων.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ς' ἐδαφίου τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ τῆς τροπολογίας μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *παρουσιαζόμενος πρὸς τοῦτο* διὰ τῶν λέξεων *ἀναφερόμενος περὶ τούτου* καὶ τῶν *πρὸν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου*, διὰ τῶν λέξεων *ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας*· ἔχει δὲ ὁ παραδεχθεὶς § **6** οὕτως·

« Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς καταστᾶσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύνανται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή. »

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ζ' ἐδαφίου παρετηρήθη ὑπό τινος πρὸς πληροφορίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει, μᾶλλον ὅτι ἐνηργήθη, κατ' αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἡ καταμέτρησις ἀμπελώνων

ολοκλήρου θέσεως διὰ τὰς ὑπαρχούσας περὶ ἀπακρύψεως στερημάτων ὑποψίας κατά τινων μόνον, ὑπεβλήθησαν ὅλοι οἱ τῆ θέσεως ἐκείνης ἰδιοκτῆται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς καταμετρήσεως, χωρὶς νὰ διακριθῆ, ἂν ἀπέκρυψαν, καὶ ποῖοι ἐξ αὐτῶν, τὰς ἀμπέλους των, ἐναντίον τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου. Ἐπηνέχθησαν ἐπίσης εἰς τὸ ἐδάφιον λεκτικαί τινες καὶ συμπληρωτικαὶ τῆς ἐννοίας διορθώσεις, καθ' ἃς τὸ ἐδάφιον ἐγένετο ὡς ἐξῆς παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

« ζ') Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αὐτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῆ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων. Ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῆ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Φόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῆ ἴσον ἢ κατώτερον τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ ἀνώτερον εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν. »

Παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ ἐδάφιον ἡ. μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *« πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου »* διὰ τῶν λέξεων *« ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακοντημέρου προθεσμίας. »*

Ἐπὶ τοῦ θ'. ἐδαφίου ἐπροτάθη νὰ προσλαμβάνωνται παρὰ τῶν ἀρχῶν, ἀντὶ τῶν πέντε μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων κατὰ κλῆρον ἐκ τῶν κατοίκων ὁλοκλήρου τοῦ δήμου, ἀνὰ εἷς ἐξ ἑκάστου χωρίου τοῦ δήμου, διὰ νὰ συγκεντρώνωνται οὕτως αἱ ἀπαιτούμεναι τοπικαὶ δι' ὅλων τῶν δήμων γνώσεις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων, διότι ἄλλως βλάπτουσιν ἐπισυμβαίνει ἐξ ἀγνοίας ἴσως ἀδικίαι καὶ ἐκ τούτων παράπονα.

Ἀντικρουσθείσης δὲ τῆς προτάσεως ταύτης, διότι οἱ πέντε μᾶλλον φορολογούμενοι κατὰ κλῆρον λαμβανόμενοι θέλουσιν ἔχει τὰς περὶ τῶν ἀμπέλων τοῦ δήμου των ἀπαιτουμένας τοπικὰς γνώσεις, καὶ διότι ἐὰν προσληφθῶσιν ἐξ ἑκάστου χωρίου ἀνὰ εἷς δυσκολίαι πολλαὶ θέλουσι τεθῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν· ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν ταύτην· αὕτη δὲ ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς.

Ἑπομένως ἀντὶ τοῦ ἁ. μέρους τοῦ ἐδαφίου τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *« ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου »* τῶν λέξεων *« ἀπὸ τῆς ἐκκρεύσεως τῶν τεθειμένων ἀνωτέρω προθεσμιῶν. »*

Παρεδέχθη ἐπίσης ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ϐ'. μέρος τοῦ ἐδαφίου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἤτοι ἀπὸ τῶν λέξεων *« καταστρώνουσι τακτικὰ πρωτόκολλα κτλ. »* μέχρι τέλους.

Παρεδέχθη ἐπίσης καὶ ὁ ζ'. καὶ τελευταῖος παράγραφος τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπομένως ἐψηφοφορήθη δι' ἀναστάσεως καὶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρ. **14** καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὰς γενομένας ἐν τῆ προπαρελθούσῃ καὶ τῆ σημερινῆ συνεδριάσει τροπολογίας, ἔχον ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἑφεξῆς·

τῶν τῆς	ά.	ποιότητος ἀμπέλων	Δραχ.	5
»	ϐ'.	» »	»	4
»	γ'.	» »	»	3
»	δ'.	» »	»	2
»	έ.	» »	»	1
»	ς'.	» »		,50

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι

ά. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει εἰς δραχμὰς 50 κατὰ στρέμμα.

ϐ'.	ποιότητος	» 40	»	»
γ'.	»	» 30	»	»
δ'.	»	» 20	»	»
έ.	»	» 10	»	»
ς'.	»	» 5	»	»

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῆ ϐάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἰσὶν ἐλεύθεροι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιϐάλλεται ἐπὶ τῆ ϐάσει τῶν κατασταθεισῶν πέρυσιν ὁριστικῶν δηλώσεων ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῆ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς ά. ποιότητος ἤτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5 αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῆ κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ ἑπομένου § β'. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀλλ' αἱ ἄμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, ἐφ' ὅσον μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφεύγουσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν· ἢ ἐὰν ἠκατασταθεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περί τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ἦναι ἀκριβής· ἢ ἐὰν ἄμπελοι, οὖσαι εἰσέτι ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας·

ά. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ὦσι ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἀμπελίς των, τὴν ὀρθεσίαν της, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούρου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτῆμα ἦναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δήμάρχου ἐπιθεωρημένον.

β'. Ἂν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διῃρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν· Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ'. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δήλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἀμπελόν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τ' ἀπορριφθέντα στρέμματα.

ε') Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς· ὁσάκις δὲ συλλάβει εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβει πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἄμπελός τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ ὡς ἰδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἄμπελοι ἦναι ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοϊδιόκτητοι·

ς') Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς καταστᾶσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· ταυτ' αὐτὸ δύνατας νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ') Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμείων, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

η') Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ') Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορί-

σει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα α') τῶν παραλειφθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων· β') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρά τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἡ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 5· καὶ γ') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἄρθρ. 5 κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρόνουσαι ταχτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ §. 6. τοῦ ἄρθρ. 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Προβᾶσα κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς τὸ 24 ἄρθρον παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀνακληθείσης ὑπὸ τοῦ προτείναντος τῆς χθὲς γενομένης προτάσεως διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐν αὐτῷ διατάξεως περὶ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου εἰς τὴν ἀποκοπτομένην τιμὴν τῆς σταφίδος.

Μὴ ὑπαρχούσης δ' ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 25 καὶ 26 παρεδέχθη καὶ ταῦτα δι' ἰδίας ἑρ' ἑκάστου αὐτῶν ψηφοφορίας, γενομένης δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 27 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐν αὐτῷ διατάξεως περὶ τῆς μὴ ἐξαγωγῆς σταφίδος πρὸ τῆς ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς δι' ἑτέρας συγχωρούσης μὲν τὴν ἐξαγωγὴν τῆς σταφίδος καὶ πρὶν ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ἀξιογρέω ἐγγυήσει περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου καὶ τοῦ Τελωνιακοῦ δικαιώματος κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Κατὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ἀγορεύων ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ὅτι δύο λόγοι, ὡς παρατηρεῖ, ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν σύνταξιν αὐτῆς· 1) ὅτι ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου θέλει φέρει κώλυμα εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος, καὶ 2 ὅτι ἡ τροπολογία δὲν παραβλάπτει ποσῶς τὰ συμφέροντα τῶν σταφιδοκτημόνων. Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον παρατηρεῖ ὅτι οὐδὲν εἰς τὸ ἐμπόριον προσγίνεται ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου κώλυμα· ἑπομένως τοῦτο γίνεται καὶ

εἰς τὴν Ἀγκόνησον, ὅπου μεγαλητέρα ἢ εἰς τὴν Ἑλλάδα παραγωγὴ σταφίδος ὑπάρχει· Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, ὅτι ἡ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη διάταξις, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς τροπολογίας της εἰσάγει βλάπτει καιρίως τὰ συμφέροντα τῶν σταφιδοκτημόνων ὡς ἐξ οἰκείας πείρας καὶ τῶν ἀπ' αὐτοὺς παραπόνων γνωρίζει· διότι οἱ πλεῖστοι τῶν σταφιδοκτημόνων ὡς ἔχοντες ἀνάγκην χρημάτων δανείζονται ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ποσότητα τινα, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως νὰ παραδώσουν εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῶν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ἀλωνίου τοὺς καρποὺς, καὶ λάβωσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τῆς τιμῆς· οἱ ἔμποροι ἐπιβιβάζουσι τὴν σταφίδα, ἐξάγουσιν αὐτὴν καὶ τὴν πωλοῦσι, καὶ ἐν τοσούτῳ, ἂν καὶ παρέρχονται ἀρκετοὶ μῆνες, ἡ τιμὴ δὲν ἀποκόπτεται· ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ ἰδιοκτήμονες στεροῦνται τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων των, καὶ οὔτε τί μένει νὰ λάβωσιν, ἐκτὸς τῶν δανεισθέντων, γνωρίζουσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς ἔτι χείρονα εὑρίσκοντοι στάσιν, κινδυνεύοντες νὰ ἀπολέσωσι τὰ χρήματά των ἕνεκα πτωχεύσεως καὶ ἄλλων δυστυχημάτων τῶν ἐμπόρων· εἰς τοὺς ὁποίους, ὡς μετερχομένους διὰ τῆς δυνάμεως τῶν χρημάτων ἀποκλειστικῶς τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος. ἀπόκειται ἑπομένως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς αὐτῆς. Ὅτι καὶ εἰς τὸ δημόσιον εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ προτεινομένη διάταξις· διότι ἐκτὸς τῆς, διὰ τὴν μὴ ἀποκοπὴν τῆς σταφίδος, χορηγουμένης εἰς τοὺς ἐμπόρους τριμήνου προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, παρέρχονται καὶ πλείονες ἔτι μέχρις οὗ τὸ δημόσιον εἰσπράξῃ τὰ δικαιώματά του. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἰδίως διὰ τὴν πρόληψιν τῆς εἰς τοὺς σταφιδοκτήμονας προξενουμένης ζημίας ἐκ τῆς ἀποκλειστικότητος τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος, τὸ Ὑπουργεῖον εἰσήγαγε τὴν προκειμένην διάταξιν, τὴν ὁποίαν συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Εἰς ταῦτα ἕτερος ἀντεῖπεν ὅτι τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην διάταξιν, συνταχθεῖσαν καὶ πέρυσι κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν μεγαλεμπόρων Πατρῶν, προεκάλεσαν τῶν τε ἰδιοκτημόνων καὶ τῶν σταριδεμπόρων τὰ συμφέροντα· διότι οἱ ἔμποροι, εὑρίσκοντες κατ' αὐτὴν περισσοτέραν εὐκολίαν ἐνταῦθα ἢ ἀλλαχοῦ, θέλουν προσέρχεσθαι πολλοὶ, ὡς δυνάμενοι ἐντεῦθεν ταχύτερον, ἢ ἄλλοθεν, νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰς ἀπαρχὰς τῆς σταφίδος καὶ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῆς ζητήσεως, ἐκ τούτου δὲ μεγάλη καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας ὠφέλεια· ὑπαρχούσης ὅμως τῆς τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως,

τὰ ὀφελή ταῦτα θέλουσι μεταβαίνει εἰς τὴν Ἑπτάνησον, οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπην μεταφορὰ τῆς σταφίδος, καὶ διὰ τὰ γειτονικώτερον καὶ δι' ἄλλους πολλοὺς λόγους θέλει εἶναι εὐκολώτερα, οἱ δὲ Ἕλληνες θέλουσι ζημιοῦσθαι διὰ τὴν μὴ συζήτησιν τῆς σταφίδος αὐτῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θέλουσι κωλύεσθαι εἰς τὴν τῆς σταφίδος ἀπ' εὐθείας ἐμπορίαν οἱ κάποιοι τῶν παραγόντων ταύτην μερῶν, ὡς μὴ εὐκολυνόμενοι νὰ πληρόνωσιν ἐγκαίρως τὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματα. Ὅτι ἀπέναντι τῶν ἐλαττωμάτων τούτων τῆς τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως οὐδεμία ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης θέλει προκύψει εἰς τὸ δημόσιον ζημία, καθόσον ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ἐγγυήσει πληρωμὴ τοῦ τελωνείου γίνεται καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων· ὅτι παραδεχομένης τῆς τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως οἱ σταφιδέμποροι, μὴ ἔχοντες τὰς προσέτας εὐκολίας, δὲν θέλουσι δανείζει, καὶ οὕτως οἱ ἰδιοκτήμονες θέλουσιν ὑποφέρει· ἑπομένως ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι κατ' αὐτῶν, καὶ οὐχί, ὡς ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὑπὲρ αὐτῶν. Ὅτι καὶ ἄλλως ἡ τοῦ νομοσχεδίου διάταξις εἶναι ἐπιζήμιος εἰς αὐτούς· διότι οἱ ἔμποροι θέλουσι προσδιορίζει μερίαν τιμὴν τῆς σταφίδος, ἐνῷ ἡ μετὰ τὴν πώλησιν προσδιορισθησομένη θέλει εἶναι πάντοτε μεγαλειτέρα. Ὅτι τέλος ἡ ἀποκοπὴ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εἰς Ἀγγλίαν γενομένης καταναλώσεως αὐτῆς.

Ἐπανέλαβεν αὖθις ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι κατὰ τὸν προαγορεύσαντα ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη διάταξις συνετάχθη ἐπὶ ταῖς πληροφορίαις τῶν μεγαλεμπόρων Πατρῶν· ἀλλ' οὗτοι, ὡς δυνάμενοι κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ προσδιορίζωσι τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος, ἔχουσι συμφέρον εἰς τὴν πώλησιν αὐτῆς· διὰ τοῦτο δέ, καθὼς καὶ διότι τὴν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀγοραζομένην σταφίδα πληρόνουσι μὲ ἔκπτωσιν 1 ἕως 2 ταλλήρων ἐρ' ἑκάστης χιλιάδος, φαίνονται, ὡς ὁ προαγορεύσας εἶπεν, εὐεργετικοί, διευκολύνοντες τοὺς ἰδιοκτήμονας εἰς δανείων· ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς προκυψούσης ζημίας ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου πωλήσεως τῶν ἀπαρχῶν εἶναι ἄσκοπος· διότι οἱ ἰδιοκτήμονες καὶ ἔμποροι, ὡς ὄντες εἰς συνεχῆ μετὰ τῆς Ἑπτανήσου συγκοινωνίαν, πληροφοροῦνται ἑκάστοτε περὶ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος· καὶ διότι ἡ τῆς Ἑπτανήσου σταφὶς ἕνεκα τοῦ μεγάλου τελωνείου κοστίζει πλειότερα, ἡ δὲ ἑλληνικὴ, ἐκτὸς τούτου, εἶναι καὶ καλλιτέρας ποιότητος, καὶ διὰ ταῦτα ζητεῖται περισσότερον παρὰ τῶν Ἀγγλων· ὅτινες καθ'

ἀναγκασμένοι, θέλουσι δεχθῇ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμὴν αὐτῆς, ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῆς ὠφελείας τῶν ἰδιοκτημόνων, δυναμένων κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐμπορεύωνται καὶ αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας, ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ἡ τύχη αὐτῶν κρέμαται ἐκ τῆς Εὐρώπης, δυναμένης νὰ προσδιορίζῃ κατ' ἀρέσκειαν τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος, καὶ ἑπομένως τὴν ὀρθότητα τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ διὰ τῆς τροπολογίας εἰσαγομένη διάταξις, ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἶναι νέα· ὑπῆρχε καὶ πρὸς τῆς μεταβολῆς, καθιερώθη καὶ μετὰ ταύτην διὰ τοῦ περυσινοῦ νόμου, καὶ σήμερον διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου προτείνεται ἡ κατάργησις αὐτῆς. Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν ἐγνώριζον τοὺς προκαλέσαντας τὴν τοῦ νομοσχεδίου διάταξιν λόγους· ἀλλ' ἐκ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας καὶ παρ' ἐμπόρων καὶ παρ' ἰδιοκτημόνων σταφίδων ἔλαβον, ἐπείσθην ὅτι ἡ ἄλλη εἶναι ὠφελιμωτέρα. Τὰ πλεονεκτήματα ταύτης, καθὼς καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς ἑτέρας ἀρκούντως ἀνέπτυξεν ὁ προαγορεύσας Βουλευτὴς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, παρατηρῶ δὲ μόνον ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ διάταξις αὕτη εἶναι αὐθαίρετος καὶ ἀδυνατάτη· διότι δὲν ἐννοῶ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐμποδίζῃ τὸν ἔμπορον νὰ ἐπιβιβάσῃ καὶ ἐξαγάγῃ τὸ ἐμπόρευμά του, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἴσως προθυμότατος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τοῦ δημοσίου δικαιωμάτων· μήπως πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ὑπάρχουσι λόγοι ἰσχυροὶ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου; ὄχι· ἐξεναντίας αὕτη εἶναι βλαπτικὴ, ὡς καταστρέφουσα τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἑπομένως τὴν πρόοδον αὐτοῦ· διότι ἐκεῖ εἶναι πρόοδος τοῦ ἐμπορίου, ἔνθα καὶ ἐλευθερία αὐτοῦ, φέρουσα αὔξησιν τῆς τιμῆς διὰ τῆς πρὸς ἐξαγωγὴν εὐκολίας· εἶπεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι διὰ τῆς ὑπαρχούσης πρότερον διατάξεως ἐζημιοῦντο οἱ σταφιδοκτήμονες, μὴ οὔσης προσδιωρισμένης τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος· ἀλλὰ, διὰ τίναλόγου καθιερώθη ἐξ ἀρχῆς μετὰ ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτημόνων ἡ μὴ ἄμεσος ἀποκοπὴ τῆς τιμῆς; ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης· διότι ἐκ τῆς ἀμέσου ἀποκοπῆς ἐνδέχεται, ὡς καὶ ὁ προαγορεύσας Βουλευτὴς Ἠλείας παρετήρησε, νὰ ζημιωθῇ εἴτε ὁ ἰδιοκτήμων εἴτε ὁ ἔμπορος, κατὰ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην ζήτησιν τῆς σταφίδος· ἐκτὸς δὲ τούτων, ἡ διάταξις οὔτε τὸν ἕνα οὔτε τὸν ἄλλον δύναται ν' ἀναγκάσῃ ἵνα ὑποκύψωσιν εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀποκοπῆς, καθόσον ἠμποροῦν νὰ μεταχειρισθῶσι πλαστὰ καὶ πρὸς τὸ φαινόμενον σύμφωνα μὲ αὐτὴν μέτρα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν θεωρῶ εὔλογον τὴν μεταβολὴν τῆς καὶ πέρυσιν

ὑπαρχούσης διατάξεως, ἥτις, ἄλλως, οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς παράπονα ἔδωκε, καὶ ὑποστηρίζω τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι αὐθαίρετος, ἀντικρούων ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, παρετήρησεν ὅτι, διάταξις σκοποῦσα τὴν ἐγκαίρου ἀποκοπὴν τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ λαμβάνῃ τὸ δημόσιον ἐγκαίρως τὰ δικαιώματά του, καὶ νὰ προλάβῃ τὴν γινομένην εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ζημίαν ὡς ἐκ τῆς ἀποκλειστικότητος τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος, ἂν καὶ ἄλλως ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τελωνείων κλπ. διάταξις δηλονότι τοιαύτη δὲν δύναται νὰ ἦναι αὐθαίρετος.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐρωτίσθη· ὁ δὲ Πρόεδρος, προκαλέσας πρῶτον τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπωτέρας, ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτως « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ναὶ ἢ ὄχι ; »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἐμ. Χ. Τσούχλου καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 41 πρὸς 21 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἀρνηθέντων τὴν ψῆφον τῶν ἓξ Βουλευτῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ο.		Ι. Βλάσσης	Ν.	
Α. Ὁρεινὸς	Ν.		Ι. Κωλέττης		
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.		Α. Μεταξᾶς	ἠρνήθη	ψῆφον
Θ. Ῥιζᾶς	Ν.		Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	
Ν. Μαυρομιχάτης	Ν.		Σ. Βλάχος	ἠρνήθη	ψῆφον
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν		Π. Ῥάγκος	Ο.	
Γ. Γουλιμῆς	Ο.		Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	
Π. Δ. Καμπάνης	ἐνάδειξ		Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	
Μ. Α. Καΐρης			Δ. Λεπουσιάδης	Ο.	
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν		Γ. Ζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ		Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	

Ι. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ		Ν. Κορριωτάκης	Ν.	
Κ. Φασίτσας	Ο.		Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	
Κ. Ι. Χαραμῆς	Ο.		Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπὼν	
Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς		Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	
Ι. Γαλδάσης	Ο.		Γ. Δερνιτσώτης	Ο.	
Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ		Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.	
Νῖκος Θέου	ἀπὼν		Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	
Α. Γουζούασης	Ν.		Π. Βάλβογλους	ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Βιλαέτης	ἀπὼν		Ῥ. Παλαμίδης	ἠρνήθη	ψῆφον
Δ. Κρεστενίτης	Ν.		Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.		Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν	
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ		Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ	
Ι. Κλίμακας	ἀπὼν		Π. Καλαμαριώτης		
Σιλβεστρος Στεφανάκης	Ο.		Π. Δαρειώτης	Ο.	
Ν. Δελέντας	ἀπὼν		Νικητ. Σταματελόπ.	Ο.	
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ		Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	
Α. Γ. Τζάνος	Ο.		Ι. Φαρμάκης	Ο.	
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ		Κ. Βέϊκος	ἀπόντες	
Γ. Γουναρόπουλος	ἀσθενὴς		Μ. Ἰατρὸς		
Β. Καραγιάννης	Ο.		Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.	
Ι. Ζάρκος	Ο.		Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν	
Ν. Φλέσσας	Ν.		Γ. Κάνδυας	Ο.	
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.		Σ. Μπαρότζης	Ο.	
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ		Δ. Μπρίλης	ἐν ἀδείᾳ	
Α. Πετμεζᾶς	Ν.		Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.		Δ. Πικουλάκης	Ν.	
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ο.		Χ. Καπετανάκης	Ο.	
Γεωργαντὰς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ		Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	
Α. Νοταρᾶς			Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.	
Εὐτύ. Κανελλόπουλος			Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν	
Εὐς. Οἰκονομόπουλος			Κ. Τζερτιδὴς	ἐν ἀδείᾳ	
Κ. Χ. Πανταγιώτου	Ο.		Δ. Κουμανιώτης		
Ἐμ. Τσούχλος	Ο.		Σ. Δαγκαθετόπουλος	ἀπὼν	
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ο.		Ἀ. Μαϊκόπουλος	Ο.	
Δ. Κυριακίδης	Ο.		Παπακώστας Τζαμάλας	ἀπὼν	
Σ. Πάγκαλος	Ο.		Μ. Γ. Σχινᾶς	ἠρνήθη	ψῆφον
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.		Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ		Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν	
Κ. Δελιγιάννης			Σ. Ἀντωνιάδης	ἠρνήθη	ψῆφον
Ν. Μπούκουρας	Ν.		Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ	

Κ. Προβελέγιος	ἀπών	Δ. Δρόσος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἡρνήθη ψῆφον	Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπόντες	Γ. Δοκὸς	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ		Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καλλέργης	Ν.	Δ. Χαζίσκος	Ο.
Στυμάτιος Δάρρας	Ν.	Ι. Γριζάνος	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Γαρδύκης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Στάϊκος		Κ. Κριεζώτης	
Α. Παππατζώρης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Ι. Τσαμαρᾶς	Ο.	Κ. Κανάρης	
Α. Κιζάνης	Ο.	Γ. Σταματάρας	ἀπών

Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατόπιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως.

Δι' ἀναστάσεως δ' ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὸ ἑπόμενον 2ᾳ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν, ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, διελύσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος

Μ. Χ. Μαλέσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 11 Μαΐου 1845.

Σήμερον τὴν 11 Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ὀκτώ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια κ.τ.λ. ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ χωρίον Καλύβια πρὶν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων ἀπετέλει μέρος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, μετὰ ταῦτα εἰς τὸν δῆμον Ἀγρινίου τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.

Οἱ κάτοικοι ἠτήσαντο πολλάκις, ν' ἀποσπασθῇ αὐτὸ ἀπὸ τὸν δῆμον καὶ τὴν ἐπαρχίαν εἰς ἣν προσκολλήθη, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, κάμνον μέρος εἰς τὸν δῆμον Ὠλωνίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προύκαλέσθη κατόπιν ἡ γνωμοδότησις τῶν ἁρμοδίων συμβουλίων σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ἀλλ' ἀμφότερα ἀπεφάνθησαν ἀντιφατικῶς ὡς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰς διενεχθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐκθέσεις των.

Ἐπὶ τοιούτων ἀντιφατικῶν γνωμοδοτήσεων ἐπόμενον νὰ προφυλαχθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων τοῦ ἰδίου χωρίου καὶ εἰς ὅσας ἄλλας πληροφορίας ἐξωθεν δυνηθῶμεν νὰ πορισθῶμεν.

Τοιαύτην ἐπομένως θελήσιν ἀπαντῶμεν εἰς μίαν ἀναφοράν αὐτῶν καὶ εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε κατὰ συνέπειαν χώραν ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ Τριχωνίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ ἐπιτροπή Σας παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν τὸ Νομοσχέδιον, δι' οὗ προσκολλᾶται τὸ χωρίον Καλύβια εἰς τὸν δῆμον Ὠλωνίας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, τὴν παραδοχὴν τοῦ ὁποίου συστήνει καὶ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Νικόλαος Δελίντας	Δ. Δρόσος.
Κ. Ταξ. Ταντᾶς	Σ. Στεφανάκης.

Ὁ εἰσηγητὴς

Δημ. Χατζίσκος.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ τοῦτο ὅτι τὴν πρότασιν περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων ἀπεδέχθησαν πλέον τῶν δύο τμημάτων τῆς Βουλῆς· ὁ δὲ προτείνας αὐτὴν Βουλευτὴς ὥρισεν ὡς ἡμέραν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν αὐτῆς τὴν ἑπομένην μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ὁρίσθησαν μετὰ τὸ φορολογικὸν Νομοσχέδιον.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεφύει μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν διαφωνία ὡς πρὸς τὰς ἐτεινεγκομένας δι' αὐτῶν τροπολογίας εἰς τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ τῶν τροπολογιῶν αὐτῶν, δι' ὧν τὰ Βαλανίδια τῆς Τριφυλλίας, τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος καὶ ἐπικαρπίας φόρος ἄλλοτε ἐνοικιάζετο, ὑπάγονται ἤδη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν διὰ τῶν τελωνείων εἰσπραξιν τῶν φόρων, συμπεριληφθέντων εἰς τὰ τῆς γ'. κατηγορίας ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ταῦτα καὶ τὰ τῆς Μ σσηνίας ἀποτελοῦσιν ὁμοῦ νέαν κατηγορίαν καὶ ἐπιβάλλεται φόρος ἀντὶ δύο, τριῶν δραχμῶν· παρετηρήθη, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο διὰ τὴν Τριφυλλίαν μόνον καὶ Μεσσηνίαν εἶναι ἐξαιρετικὸν καὶ ἄδικον πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὰ Βαλανίδια ἐνοικιάζοντο μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τὰ τῆς Τριφυλλίας καὶ Μεσσηνίας, καὶ ἐπομένως ὅτι εἶναι δίκαιον ἢ νὰ μείνωσι καὶ τὰ τούτων, ὅπως καὶ εἰς τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἢ τὸ μέτρον τῆς διὰ τῶν τελωνείων εἰσπράξεως τοῦ φόρου νὰ καθιερωθῇ ἐν γένει δι' ὅλα τὰ ἐνοικιαζόμενα· ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου τῆς φορολογίας τῶν Βαλάνων τροποποιεῖται ἡ κατοχὴ τοῦ δημοσίου, δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μήτε αἱ Βουλαὶ μήτε ἡ Κυβέρνησις δύνανται ν' ἀπαλλοτριώσωσιν· ἂν δὲ γενικὸν τὸ μέτρον τῆς φορολογίας ληφθῇ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μέχρι τοῦδε ἐνοικιαζόμενα κατ' ἔτος βαλανίδια, τότε οὐδεμία φαίνεται μεταβολὴ τοῦ δικαιώματος τῆς κατοχῆς, ἀλλὰ γενικὴ τῆς φορολογίας αὐτοῦ μεταρρύθμισις.

Ἀντιπαρατηρήθη εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τῆς φορολογίας τῶν βαλάνων τῆς Τριφυλλίας καὶ Μεσσηνίας εἶναι δικαία καὶ συμφέρουσα εἰς τὸ δημόσιον, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως εἶναι καταθλιπτικὸν διὰ τοὺς φορολογουμένους αἱ βάλανοι τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἦσαν εἰς ἀτέλειαν, καὶ διὰ τοῦτο ὅτε πρώτην φορὰν ἐπὶ Καποδιστρίου ὑπήχθησαν εἰς φορολογίαν συμπλοκαὶ καὶ φόνοι μεταξὺ τῶν κατοίκων ἐγένοντο· ὅτι τὰ βαλανόδενδρα τῶν μερῶν τούτων διακρίνονται καὶ μέχρι τοῦδε δι' ὁρίων μεταξὺ τῶν κοινοτήτων, καὶ τὰ τούτων πάλιν μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν, πωλούμενα καὶ ὡς προῖξ παραχωρούμενα· ὅτι σαφὲς διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς φορολογίας αὐτῶν δὲν εἶναι νὰ μεταβληθῶσι τὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἢ κατοχῆς, διότι ἡ κατὰ παράκλησιν κατοχὴ δὲν παραβλάπτει πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀπαλλαχθῶσιν οἱ κάτοικοι

ἀπὸ τὰς καταθλίψεις καὶ ἀδικίας τῶν ἐνοικιαστῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐξαχθέντος ποσοῦ τῶν βαλάνων ἀπὸ τὸν Νόμον Μεσσηνίας τὸ δημόσιον, καὶ ἂν μόνον 2 δραχμῶν φόρον εἰσέπρατταν, ἤθελεν εἰσπράξει διπλάσιον ποσὸν τοῦ ἐνοικίου.

Ἡ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀτέλεια, παρετηρήθη πάλιν εἰς ἀπάντησιν, δὲν εἶναι τεκμήριον ἰδιοκτησίας, διότι τοιαύτη ἀτέλεια καὶ ἐφ' ἄλλων πραγόντων ἐπὶ τουρκοκρατίας ὑπῆρχεν, ἐξεναντίας μάλιστα τὸ δημόσιον δικαστικῶς ἀπεδείχθη ἰδιοκτήτης τῶν βαλανοδένδρων τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας, καὶ διὰ τοῦτο διέθετε διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τὸν ἐπ' αὐτῶν ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον· ὅτι, προκειμένου σύμφορον μόνον καὶ μόνον περὶ τοῦ εἴδους τῆς φορολογίας τῶν βαλανοδένδρων Μεσσηνίας καὶ Τριφυλλίας καὶ οὐδόλως περὶ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ μὴν παραδεχθῇ ἐξαιρετικὰ διὰ τὴν φορολογίαν αὐτῶν μόνον μέτρα, ἀλλὰ γενικὸν φορολογίας σύστημα δι' ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐνοικιαζόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον, ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶναι πολυετῶς ἐνοικιασμένα· καὶ ὅτι ἐπομένως εἶναι δίκαιον ἢ νὰ ληφθῇ γενικὸν δι' ὅλα ταῦτα μέτρον φορολογίας, ἢ νὰ διατηρηθῇ ἡ φορολογία αὐτῶν ὡς εἰς τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς παρετηρήθη, ὅτι εἶναι προκριτωτέρα τοῦ Ν μοσχεδίου, τὸ ὁποῖον συνταυτίζει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τὰ βαλανόδενδρα Τριφυλλίας μὲ τὰ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, διότι ταῦτα διεκρίθησαν πάρυσιν εἰς χωριστὴν κατηγορίαν ὡς ὄντα ἀνάμικτα ἐθνικὰ καὶ ἰδιόκτητα, καὶ ὑπεβλήθη φόρος 2 δραχμῶν, ἐνῷ τὰ τῆς Τριφυλλίας εἶναι καθαρῶς ἐθνικά, καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τοῦ δημοσίου οὐδόλως παραβλάπτονται, καὶ ὁ φόρος τῶν 3 δραχμῶν συγκριτικῶς πρὸς τὰ τῆς Ἀκαρνανίας Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας ἀνάμικτα εἶναι δίκαιος.

Εἰς ταῦτα δ' ἀντελέχθη, ὅτι καὶ εἰς Τριφυλλίαν ὑπάρχουσιν ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα ἀνάμικτα μὲ τὰ ἐθνικὰ ὡς τὰ τῆς κοινότητος Γαργαλιάνων, καὶ ἐπομένως δίκαιος ὁ φόρος τῶν 2 δραχμῶν, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς τὰ τῆς Ἀκαρνανίας κτλ.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς Τριφυλλίαν καὶ Μεσσηνίαν δὲν ὑπάρχουσιν ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα, ἀπηντήθη εἰς ταῦτα, καὶ ἂν ὑπῆρχον τὰ τῆς κοινότητος Γαργαλιάνων, δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ ἀναλογία μεταξὺ τῆς ποσότητος ἐθνικῶν καὶ

ἰδιοκτητῶν, ὁποῖα εἰς Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίδα λόγοι, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμετριάσθη ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐκεῖθεν βαλάνων εἰς δραχμὰς 2.

Κατὰ τὸν περυσινὸν Νόμον, παρετηρήθη παρ' ἄλλων, ὅτι βάλανοι τῆς α καὶ β κατηγορίας ὡς ἰδιόκτητοι ἐθεωρήθησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτῶν ἔγγειος φόρος μόνον μὲ τὴν διαφοράν, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς ποιότητός των· τὰ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας, καὶ Τριχωνίας, ὡς ἀναμικτα ὄντα ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα, ἐθεωρήθησαν χωριστῆς κατηγορίας, καὶ ἐπεβλήθη φόρος 2 δραχμῶν· ἐπομένως τὴν διάκρισιν τῶν κατηγοριῶν τούτων δὲν πρέπει σήμερον ν' ἀνατρέψῃ ἡ Βουλή, ὡς πολλὰ ὀρθὴν· ὅτι περὶ τῶν ἐθνικῶν βαλάνων Τριφυλλίας καὶ Μεσσηνίας μὴ περιεχομένων πέρυσιν εἰς τὴν τῶν ἀναμίκτων φορολογίαν, ἐὰν ἦναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἀνεπαχθὲς σύστημα τῆς διὰ τῶν τελωνείων φορολογίας εἶναι ἐπωφελέστερον εἰς τὸ δημόσιον, ὡς διεσχυρίσθησαν, προτιμώτερον εἶναι τὸ σύστημα τοῦτο ἀπὸ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως, ἐνσυμένου ὅτι διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης τοῦ φορολογικοῦ συστήματος οὐδόλως τὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματα παραβλάπτονται· καὶ ὅτι ἐπομένως δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν τὸ σύστημα τῆς διὰ τῶν Τελωνείων φορολογίας, χωρὶς ὅμως νὰ συνταυτίσῃ αὐτὰ μὲ τὰ τῆς κατηγορίας τῶν ἀναμίκτων, ἀλλ' ὑπάγουσα αὐτὰ εἰς χωριστὴν κατηγορίαν, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει.

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη τροπολογία ἐπὶ τοῦ γ' § τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ τῆς κατηγορίας ταύτης βαλανώδενδρα καὶ τὰ τῆς Μεσσηνίας, διότι καὶ ταῦτα εἶναι τῆς αὐτῆς κατηγορίας μὲ τὰ τῆς Τριφυλλίας, τὰ ὁποῖα τὸ Ὑπουργεῖον συμπεριέλαβε κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρετηρήθη ὑπ' ἄλλων εἰς τρεῖς κατηγορίας διεκρίθησαν τὰ βαλανόδενδρα. α) εἰς ἰδιόκτητα, ἐφ' ὧν ἐπεβλήθη φόρος ἔγγειος, β) εἰς ἐθνικά, καὶ γ) εἰς ἀναμικτα· ὅτι τὴν διάκρισιν ταύτην παραδέχεται καὶ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν εἰσαγομένην τροπολογίαν, διότι δὲν συνταυτίζει τὰ τῆς Τριφυλλίας καὶ Μεσσηνίας, ὄντα ἐθνικά, μὲ τὰ τῆς κατηγορίας τῶν ἀναμίκτων, ἀλλὰ τὰ διακρίνει εἰς χωριστὴν κατηγορίαν, προτείνουσα καὶ φόρον ἐπ' αὐτῶν ἴδιον ἓξ τρισῶν δραχμῶν· καὶ διὰ ταῦτα προτιμωτέρα ἡ τροπολογία ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἔχον ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς

καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐπαχθοῦς καὶ καταπιεστικοῦ συστήματος τῆς φορολογίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς πρὸς τὸ δημόσιον ζημίας ἐπένεγκε τροπολογίαν ἐφέτος εἰς τὸ σύστημα, τῆς φορολογίας τῶν βαλάνων τῆς Τριφυλλίας· ὅτι, ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ ὑπάρχουσι λόγοι καὶ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν τῆς Μεσσηνίας, παραδέχεται τὴν προταθεῖσαν εἰς τὸ νομοσχέδιον τροπολογίαν νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν § γ' καὶ τὰ τῆς Μεσσηνίας· ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου εἰς τὴν διὰ τελωνείων φορολογίαν τῶν βαλάνων ἀποδεικνύεται, ὅταν ὑπολογίσῃ τις τὸ ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἐτησίως βαλάνων προερχόμενον ποσὸν φόρου, ἐὰν εἰσεπράττετο εἰς τὰ τελωνεῖα, καὶ παραβάλῃ αὐτὸ πρὸς τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ κατώτερον. ὅτι τὰ τῆς Ἀχαΐας βαλανόδενδρα δὲν ὑπήχθησαν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, διότι οὐδέποτε ἀμφισβήτησαν τὴν ἰδιοκτησίαν τούτων οἱ κατοικοι, καὶ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῶν δὲν παρῆξε τὰς δυσαρέστους ἐκείνας περιστάσεις, αἵτινες συνέβησαν μεταξὺ τῶν κατοίκων εἰς Αἰτωλίαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Τριχωνίαν, ὡς καὶ εἰς τὴν Τριφυλλίαν καὶ Μεσσηνίαν, καὶ διότι προϋπελογίσθη ὅτι ἂν ἐπιτεθῇ εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογία, τὸ δημόσιον δὲν θέλει εἰσπράξει τὸ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ποσόν.

Παρετηρήθη εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὸν νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους τὰ ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα δὲν ἐνοικιάζοντο, ἀλλ' ἐφορολογεῖτο τὸ ἐξ αὐτῶν προϊὸν εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· τὸ αὐτὸ εἶχε παραδεχθῇ καὶ διὰ τὰ ἀναμικτα διὰ τὰς δυσκολίας τῆς διακρίσεως τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων, τὰ δὲ ἐθνικὰ ἐνοικιάζοντο· ἐπομένως ἡ προτεινομένη ἤδη συνταύτισις τῶν τῆς Τριφυλλίας καὶ Μεσσηνίας βαλάνων μὲ τὰ τῆς κατηγορίας τῶν ἀναμίκτων πρεσβάλλει τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου· ὅτι ἂν ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως παρῆλθον συγχρούσεις ἄλλοτε μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον προτείνει ἤδη τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίαν τῶν βαλάνων τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας, τὰ δὲ τῆς Ἀχαΐας ὑπάγει εἰς τὸ τῆς ἐνοικιάσεως σύστημα, διότι οὐδέποτε εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἠμφισβητήθη ἡ ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, οὐδὲ συγχρούσεις συνέβησαν, δὲν πρέπει τὸ δημόσιον νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀδίκους ἀποστάσεις καὶ εἰς τὴν αὐθάδειάν τινων, ἀλλ' ὀφείλει μάλιστα μετ' ἐπιμονῆς νὰ ὑπερασπισθῇ ἡ Κυβέρνησις τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, διατηροῦσα τὴν φορολογίαν κατὰ τὸν νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἐὰν δὲ ἦναι συμφερώτερον νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας, πρέπει

νὰ παραδεχθῇ αὐτὸ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ μέρη, καὶ ὄχι ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὸν Νομὸν τῆς Μεσσηνίας.

Εἰς ταῦτα δ' ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον πυριδέχθη τὸ σύστημα τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας, ὡς ἀνεπαχθὲς διὰ τοὺς φορολογουμένους, καὶ ὠφελιμώτερον εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται ἐκ τούτου τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου· ὅτι ὡσαύτως παραδεχθῇ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ διὰ τὴν Ἀχαΐαν, ἀντὶ τῶν ἁλατοπωλείων δὲν ἦσαν ἐνοικιασμένα πολυετῶς ἐπομένως, μὴ δυνάμενον σήμερον νὰ προτείνῃ τὴν τοιαύτην μεταρρύθμισιν τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τῶν ἁλάτων, ἐπιφυλάττεται νὰ πράξῃ τοῦτο εἰς τὸ μέλλον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ γ'. §. ἀντὶ τῆς λέξεως « Τριφυλλίας » εἰς τὸ τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας » κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τροποποίησιν.

Ἐνταῦθα ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται ἡ ἀρχὴ συνεπείᾳ ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ ταύτης τρεῖς γνώμας ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν ἁλάτων. α') τὴν τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν γενομένην τροποποίησιν, β') τὴν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ γ') τὴν περὶ διατηρήσεως τῆς φορολογίας κατὰ τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν πλειοτέρων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Δ. Λαπουσιάδου, πρώτου ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διατηρήσεως τῆς διατοξέως τοῦ Νόμου τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἁλάτων, ἥτις ἀπωτέρας τῶν ἄλλων, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 34 πρὸς 32, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡδὲ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν διατήρησιν τῆς περυσινῆς διατάξεως τοῦ περυσινοῦ Νόμου περὶ ἁλατικίων ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Ν. Μαυρομμάτης	Ο.
Δ. Ὀρφανὸς	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Θ. Γριβᾶς	ἠρνήθη ψῆφον	Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ

Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Δ. Τσάκρης	ἀπὼν	Γεωργαν. Νταφᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος.	ἐν ἀδείᾳ	Α. Νταφᾶς	
Ι. Βλάσσης	ἠρνήθη ψῆφον	Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἔν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης		Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Κ.Χ. Παναγιώτου	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ἐμ. Τσουχλος	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Κ Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Λ. Λαπουσιάδης	Ο.	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς	Κ. Δελιγιάννης	
Δ. Τζιγκουρίκος	Ν.	Ν. Μπούκουρας	Ν.
Γ. Κανδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κορφιωτάκης	ἀσθενὴς
Κ. Φασίτζας	Ν.	Σ. Παϊθενόπουλος	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Π. Βαρδιτσιώτης	ἀπὼν
Ι. Κρανίδης	ἀπὼν	Γ. Φαγγαρᾶς.	Ν.
Ι. Γιωλδάσης	Ν.	Γ. Δεληγιώργης	Ο.
Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Νικ. Θέου	ἀπὼν	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Α. Γαζῆς	Ν.	Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Ρ. Παλαμίδης	
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ῥαβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	
Σλδ. Στερανάκης	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ν. Δελέντας	ἀπὼν	Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Γ. Γουναρόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Β. Καραγιάννης	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ο.
Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς	Ν.	Σ. Μπαΐότσης	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παπαδαλῆς	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσκας	Ο.	Πικουλάκης	Ν.

Χ. Καπετανάκης	Ο.	Σταμάτιος Δάβρας	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδεία	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπών
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.	Ι. Σταῖκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών	Α. Παππατζώρης	Ο.
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδεία	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	»	Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Α. Κιζάνης	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀπών
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.	Γ. Δακὸς	Ν
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ	Δ Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπών	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.	Γ. Πρίζανος	ἀρνήθη ψῆφον
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβελέγιος	ἀπών	Ν. Κριεζώτης	
Ι. Ταταράκης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπών	Κ. Κανάρης	
Ν. Καλλέργης	Ο.	Γ. Σταματάρας	ἀπών

Ἐψηφοφορήθη κατόπιν ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐγένετο παραδεκτὴ εἰς τὴν Βουλὴν μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ γ'. §. ἀντὶ τῶν λέξεων « διὰ τὴν Τριφυλλίαν καὶ Μεσσηνίαν » εἰς τὰς « διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας. »

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐψηφοφορήθη ἀκολούθως καὶ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἄρθρου περὶ τῆς φορολογίας τῶν κικιδίων, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 29 ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 29.

« Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐρεζῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας ἄνευ διακρίσεως ποιότητος·

α') Διὰ τὴν Κέαν, Λακεδαίμονα ἔγγειος φόρος . δρ. 1: 10
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . . . » 65
β') Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλ. ἔγγειος φόρος . » 1: 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . . . » 60
γ') Διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος . » 3
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . . . » 60
δ') Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
Ἐγκτητικὸς φόρος . . . . . » 2
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ τῶν κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
ἐγκτητικὸς φόρος ἀνὰ ὀκάν 25
Τελωνιακὸν δικαίωμα 60
Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος . . . 10
Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν 6

Καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 30 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 31 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν κατὰ τρεῖς τάξεις, ὡς καὶ πέρυσι, καὶ οὐχὶ μίαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, φορολογίαν τῆς μετάξης.

Ὁ πρῶτος ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὡρμήθη εἰς τὴν σύνταξιν ταύτης ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων, οἵτινες καὶ πέρυσι προύκάλεσαν τὴν κατὰ ποιότητας φορολογίαν τῆς μετάξης, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀδικεῖται ἡ β'. καὶ γ'. ποιότης τῆς μετάξης, ὑποβαλλόμεναι εἰς φόρον ἀνώτερον τοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἐνῷ συγχρόνως κατὰ τὴν τροπολογίαν ἐπιτυγχάνεται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐμψυχώσεως τῆς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένης· ὅτι ἡ παράλειψις τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεων δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς διατάξεως τοῦ Νομοσχεδίου, διότι αὗται δὲν προέρχονται ἐκ τῆς κατὰ ποιότητας φορολογίας, ἀλλ' ἐκ τῶν λαθρεμπορίων· τὰ ὁποῖα ὅμως θέλουσιν ἐξ ἀνάγκης αὐξηθῆ, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν, ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ

προσδιορισμοῦ τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν τελωνείων· ὅτι δικὰ νὰ ἦναι ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ πραϊόντος τῶν κουκουλίων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, ἥτις μάλιστα χρῄζει ἐνισχύσεως, καὶ πρὸς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς ὁποίας προτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κουκουλίων, πρέπει νὰ μετριασθῇ. Ἐπρότεινε δὲ τὴν εἰς δραχμῶν φορολογίαν τῆς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένης, καὶ τὴν εἰς 2 1|2 καὶ εἰς 2 δραχμῶν φορολογίαν τῶν λοιπῶν δύο τάξεων τῆς μεταξης.

Καὶ ἕτερος κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐτέθη ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρηθέντων, ἐνισχύει προσέτι τὴν τροπολογίαν καὶ τὸ δύσκολον, ἢ μᾶλλον τὸ ἀδύνατον τῆς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον παραγωγῆς τῆς μεταξης εἰς πολλὰ τοῦ Κράτους μέρη, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ Νομοσχέδιον θέλουσι ζημιοῦσθαι, ὑποβαλλομένης τῆς κατ' αὐτὰ παραγομένης εἰς ἀνώτερον τοῦ δέοντος φόρον· ὅτι καταλληλοτέραν θεωρεῖ τὴν εἰς 4.3 καὶ 2 δραχμῶν, ὡς καὶ πέρυσι, φορολογίαν τῆς μεταξης, καθόσον καὶ οὕτως ἐνισχύεται ἡ Ἰταλιστὶ παραγομένη μένοντος ἀρκετοῦ μέρους αὐτῆς ἀφορολογήτου. Ἀλλ' ὅτι συμφωνεῖ καὶ μὲ τὴν πᾶς ἐπιτροπῆς φορολογίαν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ αὐτήν. Καὶ τέλος ὅτι, ὡς καὶ ὁ προαγορεύσας παρετήρησεν, αἱ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεις προέρχονται μᾶλλον ἐκ τῶν λαθρεμπορίων, τὰ ὁποῖα θέλει κατ' ἀνάγκην αὐξήσει ὁ περιορισμὸς τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν τελωνείων ἔχων, ἐκτὸς τούτου, ὡς συνέπειαν καὶ τὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς μεταξης ἐν μέρει διακώλυσιν.

Εἰς ταῦτα προσέθηκεν ἄλλος ὅτι διὰ τὸ ἐπισφαλὲς καὶ δαπανηρὸν τῆς παραγωγῆς τῆς μεταξης, ὡς ἐκ τῆς τιμῆς τῶν μωρεοφύλλων, ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων δι' ἑκάστην ὀκᾶν πολλῶν λιτρῶν κουκουλίων, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς μεταποιήσεως, ἡ μεταξη κοστίζει πολὺ, καὶ ἐπομένως ὁ ἐπ' αὐτῆς φόρος κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ὑψηλὸς ὡς πρὸς τὴν β' καὶ γ' τάξιν.

Καὶ τέταρτος ἄλλος κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν αὐτοῦ ἀδικεῖται τάξις τις ὄχι μικρὰ παράγουσα τὴν χονδρὴν μεταξην, καὶ μὴ δυναμένη διὰ τὴν ποιότητα τῶν κουκουλίων ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῶν μωρεοφύλλων ὡς ἐκ τοῦ κλίματος καὶ δι' ἄλλους λόγους νὰ παράγῃ ψιλήν· ὅτι αἱ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς μεταξης καταχρήσεις δὲν προέρχονται ἐκ τῆς κατὰ τάξεις φορολογίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ὁλοκλήρου ἀπαλλαγῆς τῆς ἐξαγομένης μεταξης καὶ ἄλλων αἰτιῶν. Διὰ ταῦτα

ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὴν κατὰ τάξεις φορολογίαν, τὴν ὁποίαν ὡς δικαιοτέραν συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι καθ' ἃς παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐλάβε πληροφορίας, ὀλίγη μετάξη ἀ ποιότητος ἐξάγεται· ὅθεν βεβαιοῦται ἡ εἰς τὰς ποιότητας κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν κατάχρησις, ἐξ' ἧς προέκυψεν ὁ ἐκπετασμὸς τῶν ἐκ τῆς μεταξης εἰσοδημάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, καὶ οὐχί, ὡς οἱ προαγορεύσαντες εἶπον, ἐκ τῶν λαθρεμπορίων. Προσέθηκε δὲ ὑπὲρ τῆς διατάξεως τοῦ Νομοσχεδίου, 1 ὅτι περιλαμβάνει τὰς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεις· 2 ὅτι αὐξάνει τὸν συνεγωνισμὸν εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον μεταποίησιν τῆς μεταξης· καὶ 3 ὅτι ἡ ἐξ αὐτῆς προκυπτουσα εἰς τοὺς τὴν χονδρὴν παράγοντας ζημία ἀναπληροῦται ἐκ τῆς ἀτελείας τῆς εἰς τὸν τόπον καταναλισκομένης. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν περιορισμὸν τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν τελωνείων νομίζει τὸ μέτρον τοῦτο ὀρθὸν, ὡς καθισταμένης οὕτως εὐκολωτέρας τῆς ἀπὸ μέρους καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Ὑπουργείου ἐπιτηρήσεως καὶ ἐξελέγξεως· ἐπρότεινε δὲ διὰ ταῦτα τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις παρετάραττεν ἄλλος, ἔχουσιν ἑκάστη τὰ πλεονεκτήματά των· αὕτη μὲν ὡς ἐνισχύουσα τὴν Ἰταλιστὶ παραγωγὴν τῆς μεταξης, καὶ περιλαμβάνουσα τὰς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς καταχρήσεις, ἐκείνη δέ, ὡς ἐπιβάλλουσα δίκαιον φόρον, ἐνῷ ὁ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενος ζημιοῖ τοὺς τὴν χονδρὴν παράγοντας, καὶ ἐνῷ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον μεταποιήσεως οὐχὶ οὗτοι, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ. Διὰ νὰ ἐπετευχθῇ λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ φόρος, ὥστε νὰ μὴ ζημιώνωνται οἱ τὴν χονδρὴν παράγοντες. Ἐψηφοδότησε δὲ διὰ ταῦτα τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐκπιπτομένου τοῦ φόρου εἰς 2 δραχμάς.

Μετά τινας, τὸν μὲν ὑποδείξαντα διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν εἰς παραγωγὴν μιᾶς ὀκάδος ἑξ' ἑκάστης ποιότητος μετάξης ἀπαιτουμένων κουκουλίων, καὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, τὸ ἄδικον τῆς κατὰ τὸ Νομοσχέδιον φορολογίας, ἀλλ' ἐπενεγκόντα ὅτι πρὸς παράλειψιν τῶν καταχρήσεων παραδέχεται τοῦτον δὲ ὑποστηρίξαντα τὴν τροπολογίαν, διότι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ζημιοῦνται πολλὰ μέρη, μὴ δυνάμενα νὰ παράγωσιν εἰμὴ χονδρὴν μετάξην, τιμωμένην μόλις 18 δραχμὰς, καὶ ἐξαγομένην ὅλην σχεδὸν ὡς εἰς τὴν ἐπαρχίαν των· προτείναντα δὲ ἐν περιπ-

πώσει παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τὴν εἰς δύο δραχμὰς ἐλάττωσιν τοῦ φόρου κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος.

Ἐπέφερεν ἕτερος ὅτι ἡ διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐγγωμένη τὴν πρόληψιν τῶν καταχρήσεων ἤθελεν εἶσθαι ὠφελιμωτέρα ἐάν, ἐνῷ ἡ κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένη μεταξὺ φορολογεῖται μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ, αἱ τῶν δύο ἄλλων ταξέων δὲν ἐφορολογοῦντο πλέον τοῦ δέοντος· ὅτι πρὸς πρόληψιν καὶ τῆς ἐκ τούτου ζημίας καὶ τῶν γινομένων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεων εἶναι ὀρθώτερον νὰ φορολογῆται εἰς εἶδος ἡ μετάξη κατὰ τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα ἐξαγωγήν, καὶ κατὰ τὰς πόλεις, ὅπου ὑπὸ τῶν ἐμπόρων συγκεντροῦται.

Τὴν γνώμην τούτου καὶ ἕτερος ὑπεστήριξεν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ ταῦτα ἀναπτύξας τὰ ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων λεχθέντα παρετήρησεν ὡς πρὸς τὸν ἰσχυρισμόν των περὶ τῆς εἰς τὴν γ'. ταξιν τῆς μεταξης προξενουμένης ζημίας διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τῶν 3 δραχμῶν, ὅτι αὕτη εἶναι πολλὰ μικρὰ καὶ σχεδὸν ἰδαϊκή, διότι ὁ φόρος οὗτος κατὰ μίαν μόνην δραχμὴν εἶναι ἀνώτερος τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένου, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀτέλεια τῆς ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκομένης εἶναι ἴσως μεγαλειτέρα· ὅτι, ἐκτὸς τούτου, ἡ τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἰταλιστὶ κλωθομένης, καὶ τῆς προλήψεως τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεων ὡς ἐκ τοῦ ἄλλου συστήματος, τὰς ὁποίας καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐκ τῆς μεταξης προσάδων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τὰ τῶν προηγουμένων, καὶ αἱ παρὰ τῶν τελωνείων καὶ ἄλλων ληφθεῖσαι πληροφορίαι μαρτυροῦσι. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν τελωνείων, ὅτι οὗτος οὐδόλως ὀχληρὸς ὢν, ὅτε τὰ μέρους τῶν ἐμπόρων ὑπάρχῃ καλὴ θέλησις, καὶ μὴ εἰσαγόμενος πρώτην ἤδη φοράν, διότι καὶ πρότερον ἐγίνετο διοικητικῶς, θέλει συντείνει μεγάλως εἰς τὴν πρόληψιν τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς· ὅτι καὶ ἡ ἑτέρα τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μεταφέροντος μεταξην ἵνα λαμβάνῃ ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κτλ. οὐδόλως καὶ αὕτη ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν ἰδιώτην οὖσα θέλει ἀπεναντίας δώσει μεγάλην εὐκολίαν εἰς τὴν πρόληψιν καὶ ἐξιλιγξιν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καταχρήσεων· διότι ἐκ τοῦ στελέχους τῶν ἀποδείξεων, πεμπομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, θέλει τοῦτο γνωρίζει τὸ ποσὸν τῆς ἀφ' ἑκάστου λιμένος ἐξαγομένης μεταξης, οἱ δὲ πλοῖα θέλουσιν εἶσθαι προσεκτικώτεροι. Περαίνων τὸν λόγον

του ἐστήριξε διὰ τοὺς ἄνω λόγους τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετά τινα ἐκ τῶν προαγορευσάντων, ἀντειπόντα εἰς ταῦτα ὅτι αἱ καταχρήσεις δὲν προέρχονται ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν τάξεων, ἀλλ' ἐκ τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς· ὅτι, καὶ ἄλλως ὑποτιθεμένου τοῦ πράγματος, αὗται, ὡς δυνάμεναι εἰς τὴν ὀλιγωρίαν ἢ τὰς καταχρήσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων ν' ἀποδοθῶσι, δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωσιν ἀδίκως τὰ τὴν χονδρὴν μετάξην παράγοντα μέρη, τὰ ὁποῖα διὰ πολλοὺς λόγους δὲν δύνανται νὰ παράγωσι ψιλήν· παρατηρήσαντα δὲ ὅτι εἰς τοὺς προσδιοριζομένους πρὸς ἐξαγωγὴν λιμένας πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ ὁ τοῦ Κατακώλου ἢ τῆς Κυλήνης. Καὶ μετ' ἄλλους προτείναντας τὴν προσθήκην τῶν λιμένων Ναυπάκτου, Ἄνδρου, Τήνου καὶ Νάξου·

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐρωτᾶται.

Ὁ δὲ Πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι πρῶτον πρόκειται εἰς λύσιν τὸ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας ζήτημα καὶ κατόπιν τὰ λοιπά· ὅτι πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσι δύο προτάσεις ἡ τοῦ Νομοσχεδίου δηλαδὴ, παραδεχομένου τὴν κατὰ μίαν μόνον τάξιν φορολογίαν· καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν κατὰ τρεῖς διαφόρους ποιότητας· καὶ ὅτι αὕτη ὡς ἀπωτέρα θέλει ψηφοφορηθῇ πρώτη· ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω· «Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν φορολογίαν τῆς μετάξης, κατὰ διάκρισιν τάξεων, ὡς καὶ πέρυσι, ναὶ ἢ ὄχι;»

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Γουζούνη καὶ Γ. Γουλιμῆ, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν κατὰ τάξεις φορολογίαν διὰ ψήφων 32 πρὸς 31, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῆς μετάξης κατὰ διάκρισιν τάξεων, ὡς πέρυσι, Ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Ν. Μαυρομμάτης	Ο.
Δ. Ὀρεινός	ἀπών	Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ο.	Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ

Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἀπών	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δαιόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Νοταρᾶς	
Ι. Βλάσσης	ἀπών	Εὐθ. Καντελλόπουλος	ἀπών
Ι. Κωλέττης		Εὐς. Οἰκονομόπουλος	
Α. Μεταξᾶς	ἀπών	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ο.	Ἡμ. Χ. Τσούχλος	Ο.
Σ. Βλάχος	ἠρνήθη ψῆφον	Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπών	Δ. Κυριακίδης	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Παγκαλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Λαπουσιάδης	Ο.	Δ. Πλακούτας	ἐν ἀδείᾳ
Τζαν. Γρηγοράκης	ἀπών	Κ. Δελιγιάννης	?
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Ν. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κορφιωτάκης	ἀσθενεῖ
Κ. Φασίτσας	Ν.	Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Κ. Χαραμᾶς	Ο.	Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπών
Ι. Κρανίδης	ἀσθενής	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Γ. Δερβιτσιώτης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Ν. Θέου	ἀπών	Μελ. Χ. Μελέτη	ἀπών
Α. Γουζούασης	Ν.	Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Ῥ. Παλαμίδης	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ῥιζιλιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παπαπατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακος	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Δηλέντας	Ο.	Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	ἠρνήθη ψῆφον	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βάϊος	ἀπών
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρός	ἐν ἀδείᾳ
Β. Καραγιάννης	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπών
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	ἠρνήθη ψῆφον
Α. Πετμεζᾶς	Ν.	Σ. Βαρότσης	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Πλ. Παπαδαῖος	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Ι. Ν. Φλίσσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ν.

Χ. Καπετανάκης	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπών
Κ. Οἰκονόμόπουλος	Ο.	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών	Α. Παππατζέρης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυγεωνόπουλος	ἀπών
Δ. Κουμανιώτης		Ἰ. Τομαρᾶς	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Α. Μυρκόπουλος	Ν.	Α. Ν. Δρόσος	Ν.
Παπαχώστας Τζομάκας	Ο.	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.	Γ. Δοκός	Ν.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών	Δ. Χαντζιάκος	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Περδικάρης	ἀπών	Ν. Κριεζώτης	
Κ. Π. Ταταράκης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπών	Κ. Κανάρης	
Ν. Καλλέργης	Ο.	Γ. Δ. Σταματάρας	ἀπών

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὡς ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως, καὶ κατόπιν τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, καὶ 2) περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων εἰς τὸν δῆμον Ἰλισσίας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, διελυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀπόντα Γραμματέα νεώτερος Βουλευτὴς Μ. Χ. Μελέτης.
Κ. Ζαρειφόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 13 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώ-

νεσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἓξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ὀκτώ· ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 32 καὶ τῶν ἀπομένων τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου· παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίαν τῆς μεταξης ἄνευ διακρίσεως ποιότητος, πρόκειται ἤδη νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κατ' ὁκᾶν.

Ἀρξαμένης τῆς περὶ τούτου συζητήσεως παρετηρήθη κατὰ τὸ διατεθέντος ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον ποσοῦ τῶν τριῶν δραχμῶν, ὅτι ἐν τῶν μέσων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐνισχύουσι τὰ προϊόντα εἶναι καὶ ὁ ἀνεκτὸς καὶ μέτριος φόρος, διότι ἄλλως ὁ βαρὺς φόρος ἐπιβαρύνων τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς καταστρέφει ἀντὶ νὰ ἐνισχύῃ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θέλομεν νὰ ἐνισχύσωμεν· ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς μεταξης, τῆς ὁποίας παρὰ πάντων ὁμολογουμένη εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως, ἐπιβαλλόμενος φόρος κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀντὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἦναι μέτριος καὶ ἀνεκτός, εἶναι βαρὺς καὶ δυσανάλογος· διότι ἂν καὶ φαίνηται μέτριος ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς Ἰταλικῆς λεγομένης μεταξης, ἐπιβαρύνει ὅμως τὴν μεγαλειτέραν τάξιν τῶν παραγωγῶν, τὴν παράγουσαν τὴν χονδρὴν μεταξην· ὅτι ὁ προτεινόμενος λόγος τῆς διὰ τοῦ φόρου τούτου βελτιώσεως τῆς μεταξαλωστικῆς ἕνεκα τῆς μεγίστης διαφορᾶς τῆς τιμῆς δὲν εἶναι ἀληθὴς, δείκνυται τοῦτο γίνεται, ὅταν ὑπάρχῃ πιθανότης βελτιώσεως· ὅταν ὅμως τοῦτο καθίσταται ἀδύνατον, ὡς ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεως τῶν παραγωγῶν, τότε ἀντὶ νὰ ἐνισχύῃ ὁ φόρος οὗτος θέλει μαρύνειν τὴν παραγωγὴν τῆς μεταξης. Διὰ τοῦτο χθὲς Βουλευτὴς τις παρετήρησε δικαίως, ὅτι ἐὰν προτιθέμεθα νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν παραγωγὴν τῆς μεταξης, καὶ νὰ προλάβωμεν καὶ τὰ λαθρεμπόρια, ὀφείλομεν νὰ ἐπιβάλωμεν, τὸν φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλαχίστης τιμῆς τῆς μεταξης· τότε δὲ ἕνεκα τοῦ κέρδους οἱ παραγωγοὶ τῆς κατωτέρας μεταξης θέλουσι βελτιώσει, ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὴν ποιότητα αὐτῆς· ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ τῶν δραχμῶν 15 ἕως 20 τιμὴ τῆς κατωτέρας ποιότητος καὶ συνήθους μεταξης, καὶ ἑπομένως ὁ φόρος πρέπει νὰ προσδιορισθῇ εἰς δραχμὰς δύο· ὅτι ὁ φόρος οὗτος συμφέρει καὶ εἰς τὸ δημόσιον, διότι

καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τὴν ὁμολογίαν ἡ εἰς τάξις διάκρισις τῆς μεταξης ἐνισχύει τὰ λαθρεμπόρια, ὁ δὲ προσδιορισμὸς τοῦ φόρου ἄνευ διακρίσεως ποιότητος αἴρει τὰ λαθρεμπόρια, καὶ ἑπομένως αἱ ἐκ τῶν λαθρεμπορίων ζημίαι εἰς τὸ δημόσιον δὲν θέλουσιν ἐπισυμβῆ, διότι τὰ λαθρεμπόρια δὲν προῆλθον ἐκ τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς τῆς μεταξης, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τῆς ἀληθοῦς ποιότητος αὐτῆς. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου εἰς δραχμὰς δύο.

Ἀπεντυθῆ εἰς ταῦτα ὅτι ἡ χονδρὴ τῆς κατωτέρας ποιότητος μεταξη καταναλίσκεται κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐσωτερικῶς μένουσα εἰς ἀτέλειαν, καὶ ἑπομένως ἐσφαλμένος ὁ προσδιορισμὸς τοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐλαχίστης τιμῆς τῆς μεταξης· διότι τοιουτοτρόπως μένει ἀφορολόγητος ἡ πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος μεταξη· ὅτι καὶ ἐπὶ ἄλλων προϊόντων, ἡ ἐνίσχυσις τῶν ὁποίων ἐθεωρήθη ἀναγκαία, ὁ φόρος ἐπιβλήθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς, καὶ ἑπομένως ἐπὶ τῆς μεταξης, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰς τιμὰς ὅλων τῶν ποιοτήτων θέλει εὕρει ὡς μέσον ὅρον φόρου τέσσαρας μᾶλλον ἢ τρεῖς δραχμάς· ὅτι ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ὁρμώμενη καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν φορολογίαν τῆς μεταξης ἄνευ διακρίσεως ταξεων, διότι οὐδόλως σκοπὸν εἶχε νὰ φέρῃ ἐλάττωσιν φόρου· ὅτι τέλος διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ φόρος τῶν 3 δραχμῶν κατὰ τὸ νομοσχέδιον εἶναι δίκαιος, διότι οὐδένα ἐπιβαρύνει.

Ἐὰν ἀληθὲς ἦναι, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἐξαγομένης κατ' ἔτος μεταξης εἶναι ἑξήκοντα χιλιάδες ὀκάδες, ὡς ὑπελογίσθη, τότε διαιρουμένης τῆς μεταξης εἰς τρεῖς τάξεις. καὶ ὑπολογιζομένης τῆς τιμῆς τῆς μεταξης κατὰ ποιότητα, θέλομεν ἔχει ποσὸν ἐκ τοῦ φόρου τῆς μεταξης δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας, ἐὰν ὁ φόρος οὗτος λαμβάνηται εἰς εἶδος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς μεταξης ἀπὸ τὰ τελωνεῖα. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ παραδεχθῇ ἡ εἰς εἶδος φορολογία τῆς μεταξης, ἐπιβαλλομένης τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τοὺς τελώνας νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐμπόρους ἢ ἄλλους ἐκποιήσεως τοῦ τῆς μεταξης φόρου.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης παρετηρήθη, ὅτι παραδεχθείσης ἤδη τῆς ἀρχῆς τῆς εἰς χρήματα φορολογίας τῆς μεταξης, εἶναι ἄκαιρος ἡ πρότασις περὶ τῆς εἰς εἶδος φορολογίας· εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν ὑπὲρ τοῦ φόρου τοῦ νομοσχεδίου λεχθέντων, ὅτι ἡ χονδρὴ τῆς κατωτέρας ποιότητος μεταξη ἐξέρχεται κατὰ τὸ περισσότερον μέρος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὀλίγη δὲ μόνον καταναλίσκεται

ἐσωτερικῶς πρὸς κατασκευὴν δικτύων, καὶ ἐπομένως τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς φορολογεῖται· ὅτι ἡ ἐσωτερικῶς καταναλισκομένη μετάξη εἶναι τῆς α΄ καὶ β΄. ποιότητος· ὅτι ἐσφαλμένως ἀπῄτησαν τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς τῶν ἄλλων προϊόντων διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ὡς ἔλεγον καὶ διὰ τὸν τῆς μεταξῆς, διότι ὁ μέσος ὅρος ἐπὶ τῶν ἄλλων προϊόντων λαμβάνεται κατὰ κοινότητα, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον διὰ τὴν μετάξην. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου εἰς **2** δραχμάς.

Εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ὅτι ἡ πρὸς ἐλαττώτεως τοῦ φόρου πρότασις ἀπέχει πολὺ τῆς δικαιοσύνης διότι κατ' αὐτὴν μένει ἀφορολόγητος ἡ τῆς α΄ καὶ β΄. ποιότητος μετάξη, ἐπὶ τῆς ὁποίας πέρυσιν ἐπεβλήθη φόρος δραχμῶν **4** καὶ **3**. τὸν ὁποῖον καὶ ἐρίτος ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει· ὅτι καὶ τὴν γ΄. τάξεως τὴν ἡμίσυ καταναλισκόμενον ἐσωτερικῶς μένει ἀφορολόγητον· ἐπομένως, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, μεγίστη ἐλάττωσις τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ ἐπὶ τῆς μετάξης θέλει ἐπέλθει· τοιαύτη δὲ ἐλάττωσις εἶναι ἄδικος καὶ δυσανάλογος· ὅτι τὰ μέσα τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἐμψυχώσεως τῆς μετάξης δὲν εἶναι ἡ ἄδικος ἐλάττωσις τοῦ φόρου, ἀλλ' ἡ ψηφισθεῖσα ἀτέλεια τῶν μωρῶν καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς μωρεργατείας· ἡ δὲ εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογία ἀπεδέχθη πέρυσι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν οἱ φορολογούμενοι ἀπὸ τὰς καταπίεσεις τῶν ἐπιστατῶν, καὶ ν' ἀναπτύξωμεν ἐσωτερικῶς τὴν βιομηχανίαν τῆς βαμβακηλωσίας· ὅτι, ἐὰν καὶ ὁ φόρος τῶν **3** δραχμῶν φαίνεται δυσανάλογος ὡς πρὸς τὴν γ΄. ποιότητα, ἐπειδὴ πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς μένει ἀφορολόγητον, ὡς καταναλισκόμενον ἐσωτερικῶς, ὄχι μόνον δὲν ζημιοῦται, ἀλλὰ μάλιστα ὠφελεῖται ἡ τῆς γ΄. τάξεως παραγωγὴ τῆς μετάξης.

Εἰς ταῦτα ἀπῄντησεν ἄλλος ὅτι ἐλάχιστον μέρος τῆς γονῆς μετάξης καταναλίσκεται ἐσωτερικῶς εἰς κατασκευὴν δικτύων, τὸ δὲ ἄλλο ἐξάγεται μεταποιούμενον εἰς Τούνεζι καὶ ἀλλαχοῦ· ὅτι τὸ ἐσωτερικῶς καταναλισκόμενον εἶναι κυρίως τὸ τῆς β΄. ποιότητος, σκεπτικὸν λεγόμενον· ἐπομένως ὁ λόγος ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς κατωτέρας γονῆρος μετάξης θέλει μένειν ἀφορολόγητον, δὲν εἶναι ἀληθὴς, καὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, ὁ φόρος τῶν τριῶν δραχμῶν εἶναι δυσανάλογος ὡς πρὸς τὴν γ΄. ποιότητος μετάξην· ὅτι ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ ἐκ τοῦ δυσαναλόγου τούτου φόρου προκύψουσα βελτίωσις τῆς μετάξης, διότι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν κοκκυλίων, ἐὰν κάθηται, εἶναι ἀδύνατος ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος,

παυσάσης τῆς περαιτέρω συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐρωτηθεῖσα, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ ταύτης ὅτι τρεῖς γνῶμαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς μετάξης ὑπάρχουσιν 1) ἡ τοῦ Νομοσχεδίου τῶν **3** δραχμῶν. 2) ἡ παρατεθεῖσα τῶν δραχμῶν **2** 1/2· καὶ 3) ἡ τῶν δραχμῶν **2**.

Γενομένης δὲ πρώτων ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς τρίτης περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς δραχμὰς **2** ὡς ἀπωτέρας τοῦ Νομοσχεδίου, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Χ. Καπετανάκη, καὶ Α. Λαπουσιάδου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων **40** πρὸς **28**, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὡς ἔγγειον φόρον ἐπὶ τῆς μετάξης τὰς δραχ. δύο, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μιλετόπουλος	Ο.	Α. Λαπουσιάδης	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	ἀπών	Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Γ. Λογιωτατίδης	»	Δ. Τζιγκουράκης	Ο.
Θ. Γρίτσας	Ο.	Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομιχάτης	Ν.	Κ. Φασιλίζας	ἠρνήθη ψῆφον
Ζ. Ι. Βάλλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Χαραμῆς	Ο.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς
Π. Δ. Καμπάνης }	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γιαλλάσης }	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Λ. Κατῆς }		Δ. Ζῶτος }	
Δ. Τζόκρης	Ο.	Νίκος Θέου	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Γουζούασης	Ν.
Ι. Βλάσσης	Ο.	Δ. Βελαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Κωλέττης		Α. Κρεττενίτης	Ν.
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Σ.Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπών	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Σλέστρος Στεφανάκης	Ο.
Ι. Καρατζιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Δελίντας	Ο.
Α. Γιωργάκης	Ο.	Θ. Μπεζίνης	ἐν ἀδείᾳ

Α. Γ. Τζάνος	ἀρνήθη ψῆφον
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Β. Πετιμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Πετιμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	ἀρνήθη ψῆφον
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάν.ης	»
Ν. Μπούκουρας	ἀρνήθη ψῆφον
Ν. Κορφιωτάκης	ἀσθενὴς
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπών
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ο
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ο.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Παλαμίδης	
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	»
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπ.	ἀπών
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπών
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπών
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτιδὴς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπών
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Στάϊκος	»
Α. Παππατζόνης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	ἀπών
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λοκὸς	Ο.
Δ. Κριζῆς	ἐν ἀδείᾳ

Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Τριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	
Γ. Σταματόπας	Ο.

Ψηφοφορηθείσης κατόπιν τῆς δευτέρας περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς δραχμὰς δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καὶ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δ. Κριακίδου καὶ Π. Κυριακοῦ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ὁρισθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰς δραχμὰς 2 καὶ πεντήκοντα λεπτὰ τὴν ὁκᾶν διὰ ψήφων 45 πρὸς 25, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὧδε πρωτόκολλον ψηφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὡς φόρον ἐπὶ τῆς μετάξης τὰς δραχ. 2 καὶ 1/2, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	ἀπών
Ε. Ἀγγελοπατρίδης	ἀπών
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γαυλιμῆς	Ο.
Π. Α. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Κατ.ης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζάκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	Ν.
Ι. Καλέττης	
Α. Μεταξᾶς	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπών
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Φάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κόνδυλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτζας	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς
Ι. Γαλδάσης	ἀπών
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νικος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβες. Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ

Α. Δ. Τσάνος	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Δημητρίου	Ο.
Ἠλ. Παπαδάκης	ἠρνήθη ὅρκον
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	
Εὐθύμ. Κανελλόπ.	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλ.	
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσούχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Α. Παπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ἀργυριάνναις	
Ν. Μπούκουρας	ἠρνήθη ὅρκον
Ν. Κορφιωτάκης	ἀσθενὴς
Σ. Παγδενόπουλος	Ν.
Π. Βαβδιετζιώτης	ἀπὼν
Γ. Φωκᾶς	Ν.
Γ. Δεδιτσώτης	Ο.
Κ. Γ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτης	Ν.
Π. Βρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	ἠρνήθη ὅρκον
Γ. Φωτελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παπατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	
Π. Δρεμιώτης	Ν.
Ν. Χαματελόπουλος	ἀπὼν
Α. Σαπελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ

Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρδάζης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαχαριόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Ἰζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουσανιώτης	
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Γζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάττας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προκιλέγιος	
Ι. Π. Ταταράκης	
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Δημ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Στάϊκος	
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τσιμαρᾶς	Ν.
Α. Κυζάνης	ἀπὼν
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γκίκας Δομνῆς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	ἐν ἀδείᾳ

Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Ραφάϊλης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ο.

Μεταβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τῆς διατάξεως περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων κουκουλίων καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς των παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι, ἀντὶ ῥητῆς ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κουκουλίων, ἥτις ἀντίκειται εἰς τὴν παρασχημένην περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπαγορευτικοῦ τῶν τελωνείων συστήματος, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. **1018** ΙΔ'. Ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διάταξιν, προτιμωτέρα εἶναι ἡ ἐπιβολὴ δασμοῦ ἀνωτέρου εἰς τὴν ἐξαγωγήν. ἐθεωρήθη ἐπομένως προτιμώτερον τὸ Νομοσχέδιον ἀπὸ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅταν ὁ δασμὸς ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὔξηση κατά τι, πρὸς τὴν ἀκοὴν τῆς ἐνισχύσεως ἐσωτερικῶς τῆς μεταξοκλωστίας.

Μετὰ τὴν ἀντιπρότασιν δὲ ὅτι προτιμωτέρα ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, διότι, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἀπαγορευθῇ ἅπαξ ἅπαντες ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων. ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ ὁπωσδήποτε ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Βουλὴ ἠθέλησε· ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ δὲν ἔλαβε τοσοῦτον τὴν βιομηχανίαν, ὅσον ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τὴν τάξιν τῶν παραγωγῶν, διότι ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε συντελεῖ εἰς τὸν συναγωνισμὸν καὶ τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τῶν κουκουλίων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ἤδη προσδιορίζεται κατ' ἀρέσκειαν συχνὸν τοῦ ἔχοντος τὴν μηχανὴν τῆς μεταξοκλωστίας.

Ψηφοφορηθείσης δι' ἀναστάσεως τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ὁλοτελοῦς ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς τῆς μεταξης, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτήν.

Περὶ τοῦ καθιερωμένου μέτρου τῆς ματριᾶς τῶν κουκουλίων λέγει, ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατὸν ὀκτὼ κουκούλια παρετηρήθη ὅτι δύσκολον καὶ καταβλιπτικὸν θέλει εἶσθαι τὸ μέτρον τοῦτο τῶν κουκουλίων, καὶ ἐπροτάθη νὰ καθιερωθῇ τὸ τῆς ὀκᾶς σύνοδος μέτρου δι' ζυγίσματος, αὐξανομένου κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, διότι συνήθως ἡ ματριὰ τῶν κουκουλίων

λίτρα κατὰ μέσον ὅρον ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τῆς ὀκᾶς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτεθῇ φόρος ἑξήκοντα λεπτῶν τὴν ὀκάν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ μέτρου τῆς ὀκᾶς ἀντὶ τῆς λίτρας, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου εἰς λεπτὰ ἑξήκοντα τὴν ὀκάν.

Παρεδέχθη ἐπίσης νὰ προσδιορισθῇ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα καὶ ἐπὶ τῆς μεταξῆς καὶ ἐπὶ τῶν κουκουλίων εἰς ἓξ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑποτελείσης τιμῆς δεκὰ τὸν ἔγγειον φόρον.

Παραδεχθέντος καὶ τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ α'. § τοῦ ἄρθρου ἐτροποποιήθη οὗτος κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας καὶ ἐγένετο παραδεκτὸς εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἑξῆς, ἐκτεθεὶς εἰς δύο παραγράφους.

« Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξῆς εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δραχμὰς 2, 50 0/0 κατ' ὀκὰν ἀνὰ διακρίσεως ποιότητος· ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται, λαμβάνεται πρὸς λεπτὰ 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα ὁ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ἢ ἀνωτέρω τιμῆς.

« Ὁ μεταφέρων μεταξῆν, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δήλωτικὸν ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἔνθα μεταφέρεται, ἐμφαῖνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου μεταφέρεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, ὅταν ὁ τόπος, ἔνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν ἦναι μεσόγειος, ἵνα νὰλάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μεταφορᾶς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει, ἐντὸς ἑνὸς μηνός, νὰ φέρῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν. »

Παρεδέχθη κατόπιν ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως καὶ τοὺς ἀναγνωσθέντας β'. καὶ γ'. § τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσιν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου § περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν λιμένων τοῦ Κράτους, ἐξ ὧν μόνον συγχωρεῖται ἡ ἐξαγωγὴ τῆς μεταξῆς, ἐπαναληφθεισῶν τῶν ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει γενομένων προτάσεων περὶ τῆς προσθήκης τῶν λιμένων Ναυπάκτου, Κατακιόλου, Ἄνδρου, Τήνου, Νάξου, Χαλκίδος καὶ Κερκύρας, ἀντεκρούσθη ὁ προσδιορισμὸς λιμένων διὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὡς ἀντικείμενος εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐπιφέρων μεγάλας δυσκολίας εἰς τὴν παρὰ τῶν παραγωγῶν ἐκποίησιν τῆς μεταξῆς, ἀπογορευομένης τῆς ἐξαγωγῆς της ἀφ' ὅλα τὰ μέρη

ὅπου ἀντὶ νὰ προληφθῶσιν διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τὰ λαθρεμπόρια, ἐξ ἐναντίας θέλουσιν ἐπαυξήσει, διότι ὅσον τὰ ἔξοδα καὶ αἱ δυσκολίαι εἰς τὴν ἐξαγωγὴν αὐξάνουσι, τοσοῦτον τὰ λαθρεμπόρια πολλαπλασιάζονται.

Ἀντεῖπον ἄλλοι καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ τῆς μεταξῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν γίνεται ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ σημειωμένους λιμένας· ὅτι ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἔγεινε διὰ νὰ προλαμβάνωνται τὰ λαθρεμπόρια, καὶ ὅτι, ἀνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν λιμένων, ὁ σκοπὸς τῶν διατάξεων τῶν κυρωθέντων παραγράφων τοῦ ἄρθρου τούτου ματαιοῦται.

Μετὰ τινα συζήτησιν περὶ τῆς γενομένης προτάσεως προσθήκης καὶ ἄλλων λιμένων, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν περὶ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀπεριορίστου ἀπὸ ὅλους τοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς τῆς μεταξῆς ὡς καὶ πρώην, ἢ ὄχι· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως γενομένης, καὶ ἐπομένως ἀπαλείφθη τελευταῖος § τοῦ ἄρθρου.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ὁλόκληρον τὸ ἄρθρ. 32 κατὰ τὰς γενομένας τροπολογίας καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντων κατόπιν τῶν ἄρθρων 33, 34, 35, 36, 37, 38 καὶ 39, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον δι' ψηφοφορίας ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδίως καὶ δι' ἀναστάσεως γενομένης.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 40 περὶ τοῦ φόρου τῆς ῥητινοκατράμμης, ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἑξῆς τροπολογία.

« Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς ῥητινοκατράμμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10 0/0 » καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκεφαίσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου τοῦ Δασονόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς Πρωτευούσης.

« Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

« Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15 0/0.

« Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 διατασσόμενα τοῦ παρόντος Νόμου, θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς. »

Ταύτην δ' ἀναπτύσσων ὁ πρατείνας ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 40 εἶναι τοσοῦτον δύσκολος, ὅσον εἶναι ἀδύνατον ὁ δασονόμος νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ προσδιορίσῃ

το ποσόν της ρητιγοκατεχόμενης, το οποίον ο φορολογούμενος ήθελε εξαγάγει από τα δένδρα του, καθότι το προϊόν τούτο φθείρεται όχι μόνον εις τας ατμοσφαιρικάς επιρροάς, ως και τα άλλα προϊόντα, αλλά και εις τας συνεχώς επισκηπτούσας εις τα δάση πυρκαϊάς. Ότι επομένως ουδεμία αληθής βάσις προσδιορισμού του προϊόντος κατά το Νομοσχέδιον υπάρχει, και αύτη δε η εσφαλμένη δύναται πολλάκις να υποβάλη τον φορολογούμενον εις την πληρωμήν φόρου επί προϊόντος, το οποίον ένεκα πυρκαϊάς, ή άλλων αιτιών, ουδόλως είσεπράχθη, ή ήθελε προβλεπομένης από τον Νόμον ποιάς, εν περιπτώσει, και ήθελεν εισπράξει πλειότερον του εκτιμηθέντος ποσού. Εκ τούτων θέλουν προκύψει αδικήματα και παράπονα. Διά ταύτα, προς αποφυγήν των αδικημάτων τούτων ή των ζημιών του Δημοσίου, επρότεινε την ανωτέρω τροπολογίαν, καθ' ην αφίνεται εις το Υπουργείον των Οικονομικών ο τρόπος να κανονίζηται η είσπραξις του φόρου τούτου ως και εις τα παρελθόντα έτη, με μόνην την διαφοράν να λαμβάνη μέρος εις την αποκοπήν της ζημιάς και ο Δήμαρχος της Πρωτευούσης. Τοιουτοτρόπως θέλουσι πραγματικώς πληρωθή τα παράπονα, όσα ανεφύησαν κατά το παρελθόν έτος εν όλην την επαρχίαν Μεγαρίδος, καθ' ην ωρίσθη διπλασία ημέρα της πραγματικής, και τα οποία έγιναν γνωστά εις την Κυβέρνησιν επειδή δε ή παραγωγή και συγκομιδή του προϊόντος τούτου γίνεται, καθ' ην εποχήν και ή των Δημητριακών καρπών, θέλει είσθαι συμφερώτερον εις το Δημόσιον να μεταχειρισθή τον αυτόν τρόπον της είσπράξεως, τον οποίον και διά τας προσόδους, χωρίς να υποβληθή εις ούδεν έξοδον, ενεργούμενος της φορολογίας και του προϊόντος τούτου διά των αυτών υπαλλήλων επί της είσπράξεως των προσόδων.

Ανεβλήθη ακολούθως ή συζήτησις της τροπολογίας ταύτης διά την προσεχή συνεδρίασιν διά να σκεφθώσιν επ' αυτής οι Κ. Βουλευταί· ο δε Πρόεδρος όρισας, συναινέσει της Βουλής, αντικείμενον της προσεχούς συνεδριάσεως την εξακολούθησιν της συζητήσεως του φορολογικού Νομοσχεδίου, και το απολειπόμενον μέρος της εν τη παρελθούση συνεδριάσει τεθείσης ημερησίας διατάξεως, διέλυσε την συνεδρίασιν περί την 4 ώραν Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οι Γραμματείς
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μαλάπ...

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙΙΗ.

Της 14 Μαΐου.

Σήμερον την δεκάτην τετάρτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού έκτου έτους, συνελθόντων των ΚΚ. Βουλευτών εν τω Βουλευτηρίω, και ευρεθέντων κατά την εκφώνησιν του ονομαστικού αυτών καταλόγου παόντων μεν εβδομήκοντα εννέα και απόντων άνευ αδείας ή κωλύματος επτά, ο Πρόεδρος εκήρυξεν εξαγμένην την συνεδρίασιν.

Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, τα οποία γενόμενα παραδεκτά εις την Βουλήν, υπεγράφησαν παρά τε του Προέδρου και των Γραμματέων.

Επειτα βήσαν υπό του προέδρου εις την Βουλήν αι αιτήσεις περί άπουσίας αδείας των Βουλευτών Κ. Κ. Α. Μαυρομιχάλη, Κ. Φασίτσα και Κ Χ. Παναγιώτου, και ενέκειτο να χορηγηθή εις μεν τον πρώτον τεσσαρακονθημέρου, εις δε τους άλλους τριακονθημέρου άπουσίας άδεια.

Ανηγγέλθη ότι εξελέχθησαν υπό των τμημάτων εισηγηταί επί του Νομοσχεδίου περί εκποιήσεως των δημητριακών καρπών του δημοσίου οι ΚΚ.

Α. Αξιώτης	υπό του	Α.	τμήματος
Ι. Ζάρκος	»	Β.	»
Ι. Κλίμακας	»	Δ.	»
Σ. Παρθενόπουλος	»	Ε.	»
Ηλ. Παπαλάιος	»	ΣΤ.	»
Ι. Οικονόμου	»	Ζ.	»

Εξελέχθη δε προς τούτοις εισηγητής επί του Νομοσχεδίου περί συμπληρώσεως του στρατού διά το έτος **1846** υπό του ΣΤ. τμήματος ο Κ. Δ. Κυριακίδης.

Προ της συζητήσεως του αντικειμένου της ημερησίας διατάξεως, ο Υπουργός των Οικονομικών εξέθηκεν, ότι, επειδή προέκυψαν Βουλευτών και λόγος εις την Βουλήν εγένετο περί της πλωτικής διατηρήσεως των πυροβολικών ποτών και περί καθιστώντων, αναγκαίον θεωρεί να δώση εις την Βουλήν τινάς εξηκριβωμένας πληροφορίας· και επί μεν του πρώτου, ότι ή Κυβέρνησις πρό πολλού ενασχολουμένη εις την σύνταξιν της γενικής πλωτικής διατηρήσεως, έγγυς ήδη είναι εις την αποπεράτωσιν του δυσχερούς τούτου έργου· το δε δεύτερον θέλει εισαγάγει εντός ολίγου μετά των αναγκαίων Νομοσχεδίων εις την Βουλήν, επομένως περιττόν είναι να σκεφθή

ἰδιαιτέρως ἡ Βουλὴ ἐπὶ μόνης τῆς διατιμήσεως τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἐνῷ πρόκειται νὰ λάβῃ εἰς σκέψιν πλήρες τὸ σύστημα τῆς τελωνικῆς διατιμήσεως· ἐπὶ δὲ τῶν καθυστερούντων. ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ διαφόρων αἰτιῶν καὶ διαιροῦνται εἰς πολλὰς τάξεις, οἷον τὰ προερχόμενα ἀπὸ μονοετεῖς, δεκαετεῖς τριακονταετεῖς ἐνοικιάσεις, τὰ ἀπὸ τὰς παραχωρήσεις ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει, τὰ ἀπὸ προικαδοτήσεις κτλ. καὶ διὰ τοῦτο διάφορος ἡ ἀφορμὴ τοῦ χρέους, διάφορος εἰ αι καὶ ἡ σύστασις αὐτοῦ· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ἐκκαθαρίσαν μετὰ πολλοῦ κόπου τὰ διάφορα ταῦτα εἴδη τῶν καθυστερούντων, ἐκτὸς τῶν ἐκ προσόδων προερχομένων, ἔλαβε ταῦτα μετὰ τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν ὑπ' ὄψιν, προπαρασκεύασε καὶ προπαρασκευάζει ὠφέλιμα διὰ τὸν λαὸν Νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἅμα ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ τῶν προερχομένων ἐκ τῶν προσόδων καθυστερούντων, θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλήν· τότε δὲ ἡ Βουλή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν ἀπαιτουμένων ἀρεύκτως πληροφοριῶν περὶ τῶν καθυστερούντων, καὶ τὸ σύνολον τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν συστήματος, θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ σκεφθῇ καλλίτερον.

Ὁ δὲ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπέφερεν, ὅτι ἐπὶ τῶν γενομένων περὶ τῶν δύο τούτων ἀντικειμένων προτάσεων Βουλευτῶν θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὰ ἀπὸ τὸν κανονισμὸν ὁριζόμενα, εὐχῆς δ' ἔργον εἶναι ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργείου νὰ συναντηθῇ μὲ τὴν τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τελειοτέρου νομοθετήματος.

Ἀναγγειλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη ὑπό τινος τῶν γραμματέων τὸ ἄρθρον 40 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ δοθεῖσα γῦρις τυπωθεῖσα καὶ διανεμηθεῖσα τροπολογία, ἀναπτυχθεῖσα ὑπὸ τοῦ προτείναντος καὶ παρ' ἄλλων ὑποστηριχθεῖσα ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει.

Μετά τινας δὲ παρατηρήσεις, ἐπανελθείσας ὑπὸ τοῦ προτείναντος, ὅτι ἡ τροπολογία οὐδόλως τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ φόρου τῆς ῥητινοκατράμμης δυσκολεύει, ἀλλὰ μάλιστα εὐκολύνει, διότι κατ' αὐτὴν ἀφίνεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ τρόπος τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον δύναται, ὠφελούμενον ἐκ τῆς πείρας, νὰ τροποποιῇ ἀπὸ τὸ βέλτιον, ἐνῷ συγχρόνως αἴρονται τοιουτοτρόπως αἱ ἀδεῖαι καὶ τὰ ἐκ τούτων παράπονα, τὰ ἐκ τοῦ προτεινομένου συστήματος προερχόμενα.

Συναινέσαντος εἰς ταύτην καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται ταύτην, ἢ ὄχι· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ἀντὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ ἄρθρα 41 καὶ 42 καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἀκολούθως 43 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι ἡ πεῖρα ὑπέδειξεν ἀναγκαίαν τροπολογίαν τινὰ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, καθ' ἣν νὰ δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ προθεσμίᾳ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεως τῶν συναζομένων καρπῶν, διότι, καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει πληροφορίας, ἐὰν τοιαύτη ἄδεια ὑπῆρχεν, ἤθελεν εὐκολυνθῇ ἡ ἐκποίησις τῶν καρπῶν· τοιαύτη δὲ ἄδεια δὲν συγχωρεῖται ἀπὸ τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη ἀκολουθεῖ καὶ ὁ παρών. Ἐπρότεινε διὰ ταῦτα νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον, ὅτι, ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαντᾷ δυσκολίαν εἰς τὴν ἐκποίησιν τοῖς μετρητοῖς, νὰ δύναται νὰ ἐκποιῇ τοὺς καρποὺς ἐπὶ προθεσμίᾳ μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἐπροτάθη κατόπιν νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις *εἰς τοὺς φορολογουμένους* αἱ λέξεις *κατ' αἴτησιν αὐτῶν*, διότι κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἄρθρου ἀμφίβολον μένει, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ παραχωρῇ τοὺς καρποὺς καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν φορολογουμένων. Περὶ δὲ τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν ἐπροτάθη, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ ἀπαιτεῖ ἰδίαν συζήτησιν, καὶ ἐπειδὴ συνδέεται στενὰ μὲ τὸ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν καρπῶν, νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις αὐτῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνου.

Ἐν τούτοις ἐποσθεσεν ἄλλος, ἐνῷ τὰ πλειότερα γεννήματα μένουσιν ἀπώλητα εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ ἡ φθειρίασις καὶ σῆψις τὰ καταστρέφει καθεκάστην, ἡ Κυβέρνησις δὲν φροντίζει διὰ τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, διότι ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν, ἠδύνατο νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς καρποὺς, ἐπειδὴ εἰς τὴν Λακεδαίμονα ὑπάρχουσι τὰ δύο τρίτα τῶν καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ἐν τούτοις ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι σχηματισμένη ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πωλεῖ αὐτούς· ἡ ἐκποίησις αὐτῶν ἤθελεν εὐκολυνθῇ, ἐὰν ἐδίδετο ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους οἰκονομικοὺς νὰ πωλῶσι τοὺς καρποὺς εἰς μικρὰς ποσότητας, ἄνευ δημοπρασίας καὶ εἰς τιμὴν ἔλαττον κατά τι τῆς ἀγοραίας· ἐνῷ δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονα ἐπικρατεῖ ἔλλειψις γεννημάτων, ἡ Κυβέρνησις κρατεῖ σφαλιστὰς τὰς ἀποθήκας, οἱ καρποὶ σήπονται καὶ θέ-

λούσιν εἰς ὁλοκλήρου καταστραφῆ, καὶ φυτὰς δὲ τὰς ἐγκριθείσας ἐνεργηθείσων πρὸ πολλοῦ δημοπρασιῶν, ἀναβάλλει.

Εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου του ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν ἐξηγήθη καὶ ἄλλοτε, ὅτι φθάνει ἐσταλμένα περὶ ἐκπεποιούσης τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Εὐρώπης σιτοδείας, ἐπιρέασασα ὄχι μόνον τὴν Κυβέρνησιν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμπόρους ὁλοκλήρων μερῶν, ἠνάγκασαν αὐτὴν ν' ἀναστείλῃ πρὸς καιρὸν τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν διὰ νὰ προλάβῃ ἐνδεχομένην σιτοδείαν ἐν Ἑλλάδι· ἅμα δὲ αἱ φῆμαι αὗται ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς, ἐξεδόθησαν ἀμέσως διαταγαὶ περὶ ἐκποιήσεως· ὅτι τοιαῦτας ἐγκυκλίους ἐξέδωκαν καὶ ἐπανέλαβεν, ἅμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν φθάσαν τὸν προκάτοχόν του, διατάξεις τὸν ἐκποίησιν τῶν γεννημάτων καὶ δι' ἀγορασίων δημοπρασιῶν, καὶ εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας ποσότητας, ἐκποιηθέντων ἕκτοτε ἑκατὸν χιλιάδων περίπου κοιλῶν· ὅτι ταῦτα δύναται νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ ἐκ τῆς ἐπισήμου ἀλληλογραφίας τοῦ Ὑπουργείου μετὰ τῶν ἀρχῶν, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδεμιᾶς δημοπρασίας γεννημάτων τὸ ὑπουργεῖον ἀνέστειλε τὴν κατακύρωσιν· ὅτι μετ' εἰσιόθη ὅλα τὰ καταλλήλα καὶ πρόσφορα πρὸς ἐκποίησιν τῶν καρπῶν μέσα, καὶ ὅτι ὁ προαγορεύσας κχκὼς περὶ τούτων εἶναι πληροφορημένος· ὅτι δὲ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἀφορμὴ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν εἰς ἅπαρτην δημοπρασιῶν καὶ καρπῶν καὶ μωρεοδένδρων, ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἀπολογίαν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον Δημοσθένους· ταύτην θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπιφυλαττόμενος τότε νὰ προσθέσῃ καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας κρίνει ἀναγκαίας.

Τῇ προτάσει τινῶν καὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν περὶ τούτων καὶ περὶ τῆς γενομένης προτάσεως προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ συζήτησιν εἰς τὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν καρπῶν, μετὰ τοῦ ὁποίου σχέσιν ἔχουσιν.

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ ζητηθῇ διὰ τοῦ Προεδρείου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατάλογος τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπαρχόντων κατ' ἐπαρχίας καὶ εἴδος, καθόσον ὁ κατάλογος οὗτος θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν καρπῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε.

Ἐπροτάθη κατόπιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου ν' ἀφαιρεθῇ τὸ διὰ ἀγορασίας διὰ νὰ δύνηται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ

τοὺς καρποὺς καὶ ἄνευ δημοπρασίας, εὐκολυνομένης οὕτω τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπροτάθη ὑπ' ἄλλου νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον διὰ τῶν πλήρη ἐκτέλεσιν τῆς εὐεργετικῆς διατάξεως περὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν καρπῶν εἰς τοὺς φορολογουμένους ὅτι δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργῇ τὰς παραχωρήσεις ταύτας καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, διότι, ἄνευ τούτου, οἱ κάτοικοι τῶν ὀρεινῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες ἔχουσι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνάγκην τῆς εὐεργετικῆς ταύτης διατάξεως, ἄποροι χρημάτων ὄντες, δὲν θέλουσιν ὠφεληθῇ.

Ἀντεκρούσθη ἡ περὶ προθεσμίας πρότασις, διότι γενομένης τῆς παραχωρήσεως τῶν καρπῶν κατὰ βούλησιν τῆς Κυβερνήσεως, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργῇ τὴν παραχώρησιν ἐπὶ προθεσμίᾳ, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, καὶ διότι, ὅταν ἡ προθεσμία τεθῇ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, οἱ φορολογούμενοι, ἐνισχυόμενοι ἐκ τῆς εἰκαλείας τῆς προθεσμίας, θέλουσι κρατεῖ καὶ ἄνευ ἀνάγκης τοὺς καρπούς των, καὶ ἐκ τούτου θέλουσι προκύψει καθυστερήσεις, αἵτινες ἐπισωρευόμεναι φέρουσι τὸν φορολογούμενον εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ.

Ἐπλειοψήφησεν ὁ πρότεινας ὅτι τὴν περὶ προθεσμίας πρότασιν ἔβλεπεν ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὀρεινοὺς κατοίκους, ὅπου οἱ φόροι δυσκόλως μεταφέρονται, καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκποίησις αὐτῶν γίνεται δύσκολος, καὶ ὅπου οἱ κάτοικοι δυσκόλως προμηθεύονται ἀγοραστικοὺς καρποὺς, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως· ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος καθυστερήσεως ὑπάρχει, διότι οἱ φορολογούμενοι, εὐκολυνόμενοι διὰ τῆς προθεσμίας καὶ ἀποκλαίοντες χρήματα ἐκ τῶν ἄλλων προϊόντων, θέλουσιν εἰσθαι εἰς θέσιν νὰ ἐξοφλῶσι κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, καὶ διότι τοιαῦται ἐπὶ προθεσμίᾳ πλειοψηφίαι ἐνεργοῦνται μέχρι τοῦδε, ὡς περὶ τῶν ἀμπέλων κλπ., ἄνευ καθυστερήσεων.

Ἐρωτηθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν προσθήκην περὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν φόρων ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς τοὺς φορολογουμένους, δὲν ἐγένετο παραδεκτή.

Δὲν ἐγένετο ἐπίσης παραδεκτὴ καὶ ἡ πρότασις περὶ τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως τῶν εἰς εἶδος συναλλομένων καρπῶν.

Παρεδέχθη δὲ ἡ πρότασις περὶ προσθήκης τῶν λέξεων «κατ' αὐτῶν» μετὰ τὰς λέξεις «εἰς τοὺς φορολογουμένους».

Ἐπομένως κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροπολογίας συνετάχθη τὸ ἄρθρον οὕτως:

«Ἄρθρ. 13. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς

εἰς εἴδη συναζομένους καρπούς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, κάθεσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμείου καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα **44** καὶ **45** καὶ ἐγένοντο ἐπίσης παραδεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι προτείνεται ὑπό τινων ἡ μετὰ τὸ ἄρθρον **45** προσθήκη ἄρθρου **46**, ὡς ἑξῆς·

« Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπηρέτης ἢ ὑπάλληλος, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον ὄφελός των, ἢ ἄλλου τινός, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοουμένων καὶ ἐπιβαλλομένων ποινῶν, καθίστανται καὶ ἀνίκανοι πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἓξ ἔτη, κατ' ἀναλογίαν τῆς προξενηθείσης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας. »

Εἷς τῶν προτεινάντων, ἀναπτύσσων τὴν διάταξιν ταύτην, ἐξέθηκεν, ὅτι αἱ πλεονάζασαι εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων καταχρήσεις, καὶ ἡ ὁμολογουμένη ἀνάγκη τῆς περιστολῆς των, ἐπροκάλεσαν τὴν προσθήκην τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις κυρίως ἀφορᾷ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας· ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ τῆς στερήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου εἶναι καταλληλος δι' ἐκείνους, οἵτινες καταπαταλῶσι καὶ λῃστεύωσι τὸν εἰς τὴν φυλαξιν αὐτῶν ἐμπιστευθέντα δημόσιον πλοῦτον· ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν ποινικὸν νόμον, ἀλλ' ἡ καταχώρισις αὐτῆς εἰς τὸν παρόντα νόμον εἶναι ἀναγκαία, διότι οὕτω θέλει γίνει κατάδηλος ἕνεκα τῶν σχέσεων, ἃς ἔχουσιν οἱ κάτοικοι μὲ τὸν περὶ φορολογίας νόμον.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλων, ὅτι περιττὴ ἡ προσθήκη τῆς ποινικῆς ταύτης διατάξεως, διότι αὕτη ὑπάρχει ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ, ὅπου εἶναι ὁ οἰκεῖος αὐτῆς τόπος, καὶ διότι ἄτοπον εἶναι νὰ ἐμφαίνηται εἰς τὸν νόμον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ κάμῃ καὶ αὐθις χρῆσιν εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλου καταχραστοῦ ἀποδειχθέντος, καὶ ὅτι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀτίμου χαρακτῆρος ἀναδειχθεὶς, δύναται μετὰ δύο ἕως ἓξ ἔτη νὰ ἀποπλύνῃ τὴν ἄτιμον ταύτην κηλίδα.

Μετά τινας δὲ ἔτι περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατάξεως ταύτης ἐν τῷ προόντι νόμῳ παρατηρήσεις, τροποποιηθείσης λεκτικῶς τῆς διατάξεως ταύτης, ἐγένετο παραδεκτὴ δι' ἀναστάσεως εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἄρθρον **46**, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρον **46**. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὅπως δήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἓξ ἐτῶν. »

Παρεδέχθη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ καὶ τὸ **46** ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν **47**, καὶ τελευταῖον ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχεδίον.

Προεκρίθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἂν θέλῃ τὴν προσθήκην τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν, καὶ ἀπερρίφθη ἀποφατικῶς.

Ὁ δὲ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο, ὁρίσας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὡς ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως διὰ τὴν προσεχῆ Συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἀποπερατωθέντος ἤδη νομοσχεδίου περὶ φορολογίας ψηφοφορίαν, ἀφοῦ συναρμολογηθῇ, τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ κατὰ τὸν κανονισμόν, 1) τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ καταστήματος τῆς βαμβακοκλωστίας, 2) τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν καὶ βοσκημάτων τῶν ἐρημονήσων, 3) τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξορυξέως ὀρυκτῶν καὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν, 4) τὴν συζήτησιν περὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς γενομένας εἰς Κρῆτας παραχωρήσεις ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ 5) τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια, διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

Τῆς 15 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκταεικοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων μὲν ἑξήκοντα δύο, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ὀκτώ· Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Β. ἵνα μεταχειρισθῇ περὶ παραιτήσεως ἀδείας ἀπουσίας καὶ ἐνεκρίθη νὰ γνωρισθῇ εἰς αὐτὸν παράτασις μέχρι τῆς εἰκοστῆς ἑβδόμης ἡμέρας τοῦ μηνός.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ σύνολον τοῦ συναρμολογηθέντος, ψηφισθέντος καὶ διατεμηθέντος Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅπως ἐν τοῖς καθέκαστα ὑπὸ τῆς Βουλῆς εὑρίσθη· καὶ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Γ. Δ. Στρατάκα συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78 κατὰ τὸ κατωτέρω προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται·

Α. Ἔγγειοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β. Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος πάντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν,

β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σπαρεινοὺς διακτήτορας μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐρυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρῆτας ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδικλαιδανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3. 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς· Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἔτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις, καὶ ἐκποίησις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν·

α) τὰ ἄγρια.

β) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὁπωσδήποτε χρῆσίν του·

γ) Ὅλα τὰ σποράδην φυτευόμενα ὀπωροφόρα δένδρα πάσης ποικιλίας.

λεως (βρύζης), τῆς ἐρώμης, τοῦ κυμίνου, τοῦ γλυκανίσου, τοῦ σουσαμίου, τῶν ὀσπρίων κλπ. πρός δὲ καὶ τῶν πρωΐμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἤτοι τῶν ἁμισῶς κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ· τῶν δ' ὁλίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἤτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἁμίσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, φασουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὁκάδας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτολαμβοκίων εἰς τοὺς δήμους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφερομένη ποσότης εἶναι μικρά, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη ἀπόκειται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔπαρχον, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ Δήμαρχον, οἵτινες διὰ πράξεως των, ἀκολούθως αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἁμέσως ἀπὸ τὸ ἀλώνι, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιωρισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τινα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἰκείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλέον τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἐμποδίζωνται νὰ μετακομίσωσιν ἁμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἁλωνιζομένους καρπούς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς ἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των· ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦν-

ται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρώσωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρποί, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὁριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν αἱ ἀποθῆκαι ἦναι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρ. 11.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων, ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεύς, ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δρ. 10—100, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφορὰ ἀσυμφωνίας μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆλθεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποστανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων, γρασιδίων, κρομμύων, γαιωμήλων, καὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικῶν ὡς ἑξῆς·

τῶν τῆς	ά.	ποιότητος ἀμπέλων	Δραχ.	5
»	β'.	» »	»	4
»	γ'.	» »	»	3
»	δ'.	» »	»	2
»	έ.	» »	»	1
»	ς'.	» »	»	,50

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι

ά. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει εἰς δραχμὰς 50 κατὰ στρέμμα.

β'.	ποιότητος	»	40	» »
γ'.	»	»	30	» »
δ'.	»	»	20	» »
έ.	»	»	10	» »
ς'.	»	»	5	» »

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων, εἶναι ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κτεχεσωμέναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταταθεισῶν παρ' αὐτοῦ ἐτους, ἐξαιρέσει τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς ά. ποιότητος, ἤτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5 αἱ ὁποῖαι θέλουν προσδιορισθῇ κατὰ διατάξεις τοῦ ἑπομένου § θ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἀλλ' αἱ ἄμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὑπὸ

μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν· ἢ ἐὰν ἡ καταγραθεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ἦναι ἀκριβής· ἢ ἐὰν ἄμπελοι, οὖσαι εἰσέτι ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας·

ά. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἄμπελός των, τὴν ὀρθεσίαν της, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν συγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούσου, καθὼς καὶ ἐπίσης ἂν τὸ κτῆμα ἦναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β'. Ἂν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· εἴκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον δ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ'. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δήλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἄμπελόν τινα ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοϊδιόκτητον ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε') Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ἦναι ἀκριβεῖς· ὁσάκις δὲ συλλάβῃ ὑπόνοιας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἄμπε-

λός της ἡ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ ὡς ἰδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἄμπελοι ἦναι ἐθνικαὶ ἢ ἐθνικοὶ ἰδιόκτητοι·

ς') Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς κατασταθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ') Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμείων, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν περιεχουσῶν δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν.

η') Ἡ διοικητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπογρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ') Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἁ τῶν παραλειφθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων· ι') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἠθέλησε ζητηθῇ παρά τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἢ τῆς

οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 5· καὶ γ') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἄρθρ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταστρώνουσι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραγρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖναι, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταῤῥυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιταρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ §. 6. τοῦ ἄρθρ. 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη **1843**, **1844** καὶ **1845** γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ἰδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἡ ἔκτασις εἰς Βασ. στρέμματα, ἡ ἐτησία αὐτοῦ πρόσοδος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ ὁ ἀποδοθησόμενος φόρος, χωριστὰ ὁ ἔγγειος, καὶ χωριστὰ ὁ τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ἀφοῦ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀρχάς, θεωρεῖται ὁριστικὸς, καθόσον δὲν ἤθελον λάβει χώραν αἰτήσεις κατὰ τὸν ἑπόμενον παράγραφον ἀπόσπασμα δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπραξιν τοῦ φόρου.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μποστανίων, κρομμύων, γαιωμήλων, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτῃ τόσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν ς ἁ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁσάκις οἱ ἰδιο-

κτῆται, ἢ καλλιεργηταὶ αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐξαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, θέλει ἀποδίδοσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνουργείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπορωτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, συνταττομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαιῶν ἐξακριβοῦται, μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λ. ἑπτὰ τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ §. 6'. τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λ. ἑπτὰ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λ. 1 1/2 τὴν ὀκάν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν 4 δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρωτελευταίαν Κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχωσι

προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητάς, ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογουμένους. Ἂν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθ. 19 ὅρκον καὶ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς, παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὁποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γίνεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῆ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μποστανίων, κήπων, γαιωμήλων καὶ τῶν τοιούτων, τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ ἐμβακίων, τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῆ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτρίβεια εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς ἐρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν, πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων, ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου· ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκθλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, βαλανοκιτιδίων, τῆς μαζᾶς, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ προινοκοκκίου λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγήν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνικὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0|0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἓξ 0|0 διὰ τὸ τελωνικὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 24.

Ἅμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπὴ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου

τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν ἐρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἓν ἐνατημόριον περίπλεον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον· τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 26.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰρνιδία αὐξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 27.

Πρὶν ἡ προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 28.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιτιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττομένων εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφετῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κα-

ταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

ά.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα.

Ἔγγειος φόρος	Δραχ.	1.10
Τελωνιακὸν δικαίωμα		65

β'.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἔγγειος φόρος	»	1: 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60
γ'.) Διὰ τοὺς νομοὺς Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος	»	3:
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60
δ'.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν, καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος	»	2:
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60

Ἐπὶ τῶν Κιτρίων·

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ	25
τὴν ὀκάν, καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα	6
Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος, . . .	10
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν. . . .	6

Ἄρθρ. 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκιτρίων θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19|31 Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ λεπτομερῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 31.

Ὅστις φωραθῆ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιτροδοχείων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 29 στοιχ. γ'. καὶ δ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτοῦ δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2: 50/00 κατ' ὀκάν, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος· ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται, λαμβάνεται πρὸς λ. 60 τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφότερα 6 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω, τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μετάξην, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν

ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφαῖνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν, ὅταν ὁ τόπος, ἔνθα μεταφέρεται, ἦναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον, ὅταν ἦναι μεσόγειος. διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει, ἐντὸς ἑνὸς μηνός, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' ἐὰν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ μετακομίζων, ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ δηλωτικὸν, ἢ, ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μετάξη ἢ κουκούλια, εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινομένης.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ προϊοκοκίου προσδιορίζεται εἰς 1 1|2 δραχμὴν τὴν ὀκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ 90.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ῥιζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2, 40.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1.
διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοδιοκτήτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, βέλει

προσδιορισθῆ δι' ἐκτιμήσεως, συμφώνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀριθμητικὰ ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοτιδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 31 καὶ 32 ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονιῶν, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινή, καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθραιοπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταριδαμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βελανοκτιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς βαμβακοπαραγωγῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς βαμβακοπαραγωγῆς καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10|00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκομιστῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15|00.

Θεσις τῶν φορολογουμένων ὑποπίπτη εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ ς'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου

εἰσπραξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δεκάτου ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διαταφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 43.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἴδη συναγομένους καρποὺς διὰ ἀγοραπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ταμίου.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δρ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑπαγορεύσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους, τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑπεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὁπωσδήποτε ἤθελον ζημιώσει τὸ δημόσιον πρὸς ὄφελος ἢ ἄλλου τινὸς ἄρχοντος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἓξ ἐτῶν.

Ἄρθρ. 47.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων καρπῶν ἀ-έγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Νομοσχέδιον, περὶ ἐκποιήσεως ἐπὶ πιστώσει τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν τοῦ Δημοσίου καὶ

Μελετήσασα αὐτό, διὰ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ λόγους.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ γίνῃ παραδεκτὸν, τροπολογουμένου μόνου τοῦ ἄρθρου 1. διὰ τῆς ἑρεξῆς προσθήκης.

« Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ Δημοσίου, ἐπιτρέπεται νὰ παραχωροῦνται καρποὶ, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς, τοῦ ν' ἀποδίδουν εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. »

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Χάρκος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως δημοσίου πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτῶν ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι, καὶ δύναται νὰ παρέλθῃ ἀκαιρότερος καιρὸς μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπιψηφίσεώς του· ἀφ' ἑτέρου ἵνα μὴ φέρωμεν πρόσκομμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, ὑποβάλλω πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, Νομοσχέδιον διὰ δίμηνον πίστωσιν ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τ. ε. συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου τ. ε. ψηφισθέντος Νόμου.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν δαπανῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ Ἰουνίου, εἰς τὸ ἀριθμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἢ τὴν προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἑκτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, κανονισμῶν, καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐρημονήσων ἐθνικῶν νομῶν, ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ πρώτου περὶ τοῦ κατασχήματος τῆς βαμβακοκλωστικῆς μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπου τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐψήφισαν ποσόν τι ἐσόδων προερχόμενον

ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐρημονήσων ἐθνικῶν νομῶν, ὁδηγούμενον πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τὰς πρὸ χρόνων πράξεις τῶν προκατόχων Ὑπουργῶν, καθ' ἃς αἱ ἐθνικαὶ αὐτῶν νομαὶ ἐνοικιάζοντο κατ' ἔτος ἀπὸ ἐθνικῆς πρόσοδος, καθήκον αὐτοῦ ἐὐσώστως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας, ὡς καὶ πρότερον, καὶ διέταξε τὴν ἐνοικίασιν αὐτῶν καὶ ἐφέτος, ἐξ ἧς προκύπτει τὸ ποσὸν 5927 δραχμῶν· ὅτι αἱ ἐκ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνοικιάσεως προκύπτουσαι ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἐξεπληρώθησαν, καὶ ἑπομένως τὸ δημόσιον δικαιοῦται ἤδη γ' ἀπαιτῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐνοικίου· καὶ ὅτι τέλος τὸ Ὑπουργεῖον φρονεῖ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του· ἡ δὲ Βουλὴ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι καταλλήλον νομίζει.

Ἀπαντήθη εἰς ταῦτα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, διατάξαν τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐρημονήσων ἐθνικῶν νομῶν καὶ τινων ἄλλων ἐπὶ τῆς ἠπείρου εἰς τὴν Πυλίαν ἄνευ προϋπάρχοντος διὰ τὴν ταύτην διάθεσιν Νόμου, παρέβησε τὴν διάταξιν τοῦ 52 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν φόρος δὲν ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἂν πρηγουμένως δὲν ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων· ὅτι παρεβιάσθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νόμου, διότι, μὴ ὑπάρξαντος ἰδιαιτέρου Νόμου, κανονίζοντος τὰ περὶ ἐθνικῶν νομῶν, τὸ Ὑπουργεῖον ὤφειλε καὶ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐθνικὰς νομὰς νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν γενικὴν περὶ αὐτῶν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νόμου, τοποθετουμένων κατ' αὐτὸν εἰς τὰς νομὰς τῶν ποιμνίων παρὰ τοῦ συλλόγου ἄνευ ἀναιρέσεως, ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας βοσκάς· ὅτι αἱ μὴ στηριζόμεναι εἰς Νόμον πράξεις τῶν προκατόχων ὑπουργῶν δὲν δικαιολογοῦσι τὴν παράνομον κατ' ἔτος πρᾶξιν· ὅτι τὰς νομὰς ταύτας μέχρι τοῦ 1836 ἐνέμοντο αἱ παρακείμεναι εἰς τὰς ἐρημονήσους κοινότητες, κατὰ τὰς διαταγθείσας δὲ τότε ἐνοικιάσεως αὐτῶν παρεπονέθησαν πολλάκις αἱ κοινότητες, ἀλλ' οὐδέποτε εἰσήκουσθησαν· ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν πολιτικὴν μεταβολὴν τὸ ὑπουργεῖον τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ τὸ διάδοχον αὐτοῦ, ὀρθῶς φρονοῦντα, διέταξαν νὰ ἀφεθῶσιν αἱ νομαὶ τῶν ἐρημονήσων εἰς τὰς κοινότητας, νὰ κρατῆται δὲ ἁπλῆ τις σημείωσις, μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ περὶ τούτων· καὶ ταῦτα ὅπως αἱ ἐνοικίασαν αὐτῶν εἰσέρησαν ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος· ὅτι τέλος διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ τινὰς τῶν κτηνοτρόφων εἰς πλείονα

καὶ ἐξαιρετικὴν ταύτην φορολογίαν, καὶ πρέπει νὰ διατάξῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς καταδιώξεως τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἀγτιπαντήθη εἰς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος νομάς, ὅτι τρία τινὰ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι, 1) ἂν ἡ ἐνοικίασις τῶν νομίων παραβιάζῃ τὸ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος· 2) ἂν πρέπῃ νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐνοικίασις αὐτῆ· καὶ 3) ἂν πρέπῃ νὰ παύσῃ ἡ κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καταδίωξις. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν παρεβίασε τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διότι δὲν ἐπέβαλε φόρον μὴ ψηφισθέντα διὰ Νόμου, ἀλλὰ δὲν ἔθηκεν ἐθνικὴν περιουσίαν διὰ τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς διατίθησι τὴν ἐπικρατείαν δένδρων, περιβολίων κ.τ.λ. Ἡ ἐνοικίασις αὕτη ἐνεργήθη ὅπως καὶ πρότερον· ὅτι ὑπῆρχον αἱ αὐταὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν νομῶν διατάξεις, καὶ ἡ Βουλὴ, καὶ τοι λαβοῦσα γνῶσιν αὐτῆς, ὄχι μόνον δὲν ἀντεῖπεν, ἀλλὰ μᾶλιστα ἐκύρωσε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν ἐνοικίασιν, ὑφίσασα τὸ ἐξ αὐτῆς ἔσοδον· ἑπομένως τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδύνατο νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς ταύτης προσόδου, ἐνεργουμένην πρὸ χρόνων καὶ μήπω καταργηθεῖσαν, ἀλλὰ μᾶλιστα κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ· τοῦτο μᾶλιστα δικαιολογεῖ ἐξαιρετικῶς τὸ Ὑπουργεῖον. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι ἡ ἐνοικίασις αὕτη δὲν εἶναι δικαία, διότι ἐπιβαρύνει ἐξαιρετικῶς κτηνοτρόφους τινὰς, καθότον γενικὸς Νόμος ὑπάρχει περὶ διαθέσεως νομίων (Ἄρθρ. 11 τοῦ Νόμου περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων) καὶ ὁ Νόμος οὗτος πρέπει νὰ ἐκτελῆται ἐν γένει δι' ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους· ἑπομένως ἡ ἀνοικίασις αὕτη δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐργῆται. Ὡς πρὸς τὸ τρίτον, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ ἐλευθέρα θελήσει καὶ ἐν γνώσει συνηλλάγησαν, ὡς καὶ ἄλλοτε, μὲ τὸ δημόσιον, ἔχοντες τὴν συνείδησιν τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεώσεων, καὶ ὡς συναλλάττονται οἱ ἀγοράζοντες τὸ χόρτον ἰδιοκτητῶν ζωοτροφῶν· ὅτι ἐκτὸς τούτου οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι ὠφελήθησαν ἐξαιρετικῶς πλέον τῶν ἄλλων κτηνοτρόφων, διότι τὸ ἐνοικιασθὲν χόρτον μόνα τὰ κτήνη των ἐνεμήθησαν, ἐν ᾧ ἄλλως ἤθελον τοποθετηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰς ἐρημονήσους καὶ ἄλλων κτηνῶν· ὅτι, ἐπειδὴ πρὸς τούτοις ἡ πρόσοδος αὕτη ἐψηφίσθη πέρυσι καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, δὲν δύνανται οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἄνευ Νόμου παράνομον διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς προσόδου. Διὰ ταῦτα οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποδώσωσι τὸ συμπεφωνημένον ἐνοίκιον, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ τὴν ἐνοικίασιν ταύτην.

Παρετηρήθη μετὰ ταῦτα ὅτι εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν νομῶν ὑπάρχει φόρος νομῆς καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, διότι καὶ πέρυσι καὶ ἐφέτος πολλάκις ἐρρέθη ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι μέχρι τινὸς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ἐπ' αὐτῶν καὶ φόρος νομῆς, ἀλλ' ὅτι πρὸ ἐτῶν ἤδη ὁ φόρος νομῆς κατηργήθη, καὶ διετηρήθη μόνος ὁ ἐπὶ τῶν ζώων· ἐπομένως παράνομος ἡ ἐνοικίασις, διότι ἐπιβάλλεται δι' αὐτῆς φόρος κατηργημένος· ὅτι καὶ ἂν ὡς διάθεσις ἐθνικῆς προσόδου θεωρηθῇ ἡ ἐνοικίασις, πάλιν εἶναι παράνομος, διότι οὐδεμία διάθεσις ἐθνικῆς περιουσίας γίνεται ἄνευ νόμου, νόμος δὲ περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐθνικῶν τούτων νομῶν δὲν ὑπῆρχε. Διὰ ταῦτα ἐπειδὴ ἡ ἐνοικίασις δὲν στηρίζεται εἰς νομίμους βάσεις, ἀλλὰ μάλιστα ἀντίκειται ῥητῶς εἰς τὰ ἄρθρα 52 καὶ 16 τοῦ Συντάγματος, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παύσῃ τὴν κατὰ τῶν ἐνοικιασάντων ἐνεργουμένην κατασχίωσιν.

Ἀντιπαρετηρήθη εἰς τοῦτα ὅτι φόρος εἶναι ὅ,τι ἀποδίδεται ἐπιβαλλόμενον ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐν γένει, καὶ ὄχι τὸ προσκύπτον ἐξ ὑποχρεώσεως, τὴν ὁποίαν ἡ ἐλευθέρα βέλησις τοῦ ἀποδίδοντος ἀνεδέχθη, καὶ εἰς μένον οὐτὸν ἐπίκειται· ἐπομένως διὰ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης δὲν εἰσέπραξε φόρον τὸ δημόσιον, ἀλλὰ διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας ἐνήργησεν· ὅτι τὴν διάθεσιν ταύτην ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ, διότι οὕτω πρὸ χρόνων καθιερώθη διὰ διαταγμάτων ἐνεργουμένη, καὶ δὲν ἠδύνατο εἰμὴ διὰ νόμου νὰ καταργηθῇ· ὅτι νόμος κανονίζων τὰ περὶ βοσκημάτων, διὰ νὰ διαταχθῇ ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς, δὲν ὑπῆρξε, μόνον δὲ διάταξις τις περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν νομῶν, καὶ αὕτη κατ' ἀνάγκην, διὰ νὰ προληφθῶσιν αἱ συγκρούσεις τῶν ποιμένων.

Μετὰ τὸν παρατηρήσαντα αὐθις ὅτι καὶ πέρυσι καὶ ἐφέτος διὰ τῶν φορολογικῶν Νόμων ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ἀτέλειαν τῆς ἐθνικῆς νομῆς, ἀποφασίσασα ὅτι Νόμος ἰδιαίτερος θέλει κανονίσει τὰ περὶ βοσκημάτων· ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσπευσμένως καὶ ἄνευ ἐξετάσεως ψῆφισιν τῆς ἐκ τῶν ἐρημονήσων προσόδου ὤφειλε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προσέξῃ διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ἐφέτος ἐνοικίασιν, διότι συνήθεια δὲν δίδει τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς φόρων ἢ διαθέσεως ἐθνικῆς περιουσίας, ἀλλὰ νόμος ῥητὸς κατὰ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐπέβαλε φόρον βοσκῆς, ἀλλ ἐνήργησε διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν πρὸ ἐτῶν ἐνήργει, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν

ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ, εἰμὴ διὰ ῥητοῦ Νόμου, καταργοῦντος αὐτήν, καθόσον μάλιστα τὸ ἐκ τῆς διαθέσεως ταύτης προκύπτον ποσὸν ἐκυρώθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους· ὅτι ἐπομένως τὸ Ὑπουργεῖον ἐνήργησεν ὡς ἐπιμελὴς διαχειριστὴς τῆς περιουσίας, οἱ δὲ κτηνοτρόφοι ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, ἡ δὲ Βουλὴ δύναται ν' ἀπορασίσῃ ὅ,τι καταλληλον διὰ τὸ μέλλον.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη ἀρκούντως ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ ταύτης ὅτι προκύπτουσι δύο γνῶμαι· α) νὰ παύσῃ ἡ καταδίωξις τῶν ἐπὶ τῶν ἐρημονήσων βοσκησάντων κατ' ἐνοικίασιν πρὸς ἀπόδοσιν ἐνοικίου βοσκῆς, νὰ ὑπαχθῶσι δὲ καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν εἰς τὸν κοινὸν περὶ βοσκημάτων κανόνα· β') νὰ πληρώσωσι μὲν τὸ συμπεφωνημένον ἐνοίκιον τῶν τοιούτων ἐρημονήσων οἱ ἐνοικιασταί, νὰ ὑπαχθῶσι δὲ τοῦ λοιποῦ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βοσκήματα εἰς τὸν γενικὸν περὶ τούτων κανόνα κατὰ τὸν ἐπιψηφισθέντα Νόμον.

Γενομένης δὲ ὑποφορήσεως δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τῆς πρώτης προτάσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτήν· ἐψηφοφορήθη μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως ἡ δευτέρα πρότασις, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλήν. α) Νομοσχέδιον περὶ τῶν διοδίων ἐπὶ τῆς ἀγούσης ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ· ἀνέγνω δὲ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ **1842** ἔτος ἡ Κυβέρνησις σκοπὸν προθεμένη νὰ ἐπιφέρῃ ἐλαττώσεις τινὰς εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἐχαρακτήρισεν ὡς δημοτικὴν τὴν ἀ ὁ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἄγουσαν ὁδόν. καὶ ἐπομένως ἀνέθεσεν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων τὴν φροντίδα τῆς ἐτησίας αὐτῆς ἐπισκευῆς· διὰ νὰ παράξῃ δὲ εἰς τὸν δῆμον τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα ἐπέτρεψε διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου **1842** Διατάγματος τὴν ἐπὶ τριετίαν εἴσπραξιν διοδίων ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ διαλαμβανομένοις ὅροις.

Τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τῶν διοδίων ἐκτεθὲν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς ἐνιαύσιον ἐνοικίασιν, ἠγοράσθη διὰ δραχμὰς **10,150** πληρωτέας εἰς **4** δόσεις· κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἑπομένου ἡ εἴσπραξις τοῦ αὐτοῦ φόρου ἐνοι-

κιάσθη διὰ 11,290 δραχ. πραγματικῶς ὅμως τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰσπραχθὲν ποτὲ οὐδέποτε εἶναι μεῖον τῶν 14—15 χιλιάδων δραχμῶν· ἐντοσούτῳ μετ' οὐ πολὺ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ δήμου συντήρησις τῆς ὁδοῦ καθίστατο ἀκαρπος θωτος, μὴ δυναμένου τοῦ δημοτικοῦ ταμείου νὰ δαπανᾷ μὲν ἐκ προκαταβολῆς διὰ μιᾶς σχεδὸν τὴν κατ' ἔτος πρὸς ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀναγκαίαν ποσότητα, νὰ εἰσπράττῃ δὲ ἐκ διαλειμμάτων τὰ δαπανηθέντα· εἶναι δὲ ἀναγκαία ἡ διὰ μιᾶς αὐτὴ δαπάνη, διότι ἡ ἐν Ἑλλάδι καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Ἀττικὴν καταλληλος πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν ὥρα εἶναι ἡ τῶν βροχῶν, παρελθούσης δὲ ταύτης, πᾶσα πρὸς τοῦτο προσπάθεια καθίσταται δυσχερεστάτη καὶ πολυδάπανος· ὅθεν ἡ Κυβέρνησις χαράξασα ὁριστικῶς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ὡς ὁδὸν α. τάξεως, ὁποία καὶ εἶναι πραγματικῶς, καθὸ συνδέουσα τὴν πρωτεύουσαν μετὰ τῆς θαλάσσης, καὶ δι' αὐτὴν μὲ τὸ μέγα αὐτῆς μέρος τοῦ Κράτους, ἀνέλαβεν αὐτὴν τὴν φροντίδα τῆς συντηρήσεώς της. διατηροῦτε ὅμως τὸν πρὸς πορισμὸν τῆς εἰς ἐπισκευὴν αὐτῆς ἀναγκαίας δαπάνης δημιουργηθέντα φόρον. Εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς προειρημένης ὁδοῦ ἐδαπανήθησαν δραχ. 126.000· εἰς δὲ τὴν ἐτησίαν αὐτῆς συντήρησιν, ἀπὸ τοῦ 1837 ἔτους μέχρι τοῦ 1842 ἀπὸ 7—8 χιλιάδες ἐνιαυσίως· κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐπισκευὴ τοῦ φθαρέντος καταστρώματος, ἡ ἀντικατάστασις τῶν ξυλίνων αὐτῆς γεφυρῶν διὰ λιθίνων, καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἄλλων τινῶν ῥιζικῶν βελτιώσεων ἀπῄτησαν ὑπὲρ τὰς 25.000 δραχμάς. Διὰ τῶν ἐπισκευῶν τούτων ἡ ὁδὸς ἐτέθη εἰς καλλίστην κατάστασιν. καὶ θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ συντηρῆται ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν εἰδήμονος μηχανικοῦ δι' ἐτησίας δαπάνης, μὴ ὑπερβαινούσης τὰς 7—8 χιλ. δραχ. ὥστε οὕτω θέλουν κατ' ἔτος ὑπολείπεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τῶν εἰρημένων εἰσπράξεων 4—5 χιλ. δραχ. οἱ δὲ ἁμαξηλάται εὐχαρίστως ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἐλαφρὸν τοῦτον φόρον, καθὸ προωρισμένον νὰ δαπανᾶται πρὸς ἴδιον αὐτῶν ὄφελος. διότι ἐκ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς ὁδοῦ ἐξαρτᾶται ἡ μᾶλλον ἢ ἧττον διάρκεια τῶν τε ἁμαξῶν καὶ τῶν ἵππων αὐτῶν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ὅπως τύχει ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἑπομένων

Ὑπουργῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, συντήρησιν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἁμαξούσης ὁδοῦ ἐπιβάλλονται διόδια.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται, ἢ εἰσπράττονται κατ' ἀρέσκειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ ἑκάστων τῶν εἰς ἱππασίαν χρησίμων ἵππων, τῶν ὑποζυγίων καὶ παντὸς εἴδους φορτηγοῦ ζώου, μεταβαίνοντος ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Ἀθήνας, θέλουν πληρώνεσθαι ἀνὰ 5 λεπτά.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ ἵπποι τῆς αὐλῆς, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ τῆς συνοδίας των, τῆς χωροφυλακῆς τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν, καὶ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Ἀθῆναι τῇ 9 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

β) Τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν τροποποιηθὲν Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ παρ' ὑμῶν ἐπιψηφισθὲν Νομοσχέδιον *περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου*, ὑποβληθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λέξεων ἐγκεκλεισμένου διὰ τῆς ἁπλοῦ δυνάμεως· ἡ τροποποίησις ταύτην παραδεχθεῖς ὑποβάλλω καὶ αὐθις αὐτὸ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν.

Ἀθῆναι, τὴν 2 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ἀποτάσσομεν νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τῇ

ήμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Βουλήν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλει τὸ ὑποστηρίξει.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς·

« Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαιμητόμου, ἡ διὰ τουφεκισμοῦ· ἡ περιουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀφορῶσα συμβόλαιόν τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἄκυρος.

« Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσύχως καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς Ἀστυνομίας· ἐμπορεῖ δὲ, καὶ κατ' ἔγκρισιν τῆς ἰδίας ἀρχῆς, καὶ νὰ παραδοθῇ ζητηθὲν εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν, διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μ' ἄκραν στενήν. »

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διάταξις τοῦ § 1 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου καταδικασθέντας εἰς θάνατον.

Ἀθῆναι, τὴν 30 Ἀπριλίου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. »

γ) Τὸ περὶ προξενείων Νομοσχέδιον εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, ἐφ' οὗ ὅμως δὲν συνετάχθη ἔτι γενικὴ ἔκθεσις, μὲ τὰς ἐπενεχθείσας ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεις διὰ Βασιλικ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἔκθεσις συνοδεύουσα τὸ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων » Βασιλ. Διάταγμα.

Κύριοι!

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς κοινοποιήσω τὸ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου ε. ε. Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐπιτρέψῃ νὰ καθυποβάλω ἐκ νέου εἰς τὴν συζήτησιν τῶν Βουλῶν τὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον παρεισαχθὲν καὶ μήπω συζητηθὲν Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων.

Ἐπειδὴ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο παρεισαχθὲν ἐκ νέου ἤδη

δὲν φέρει εἰμὴ μικράς τινας καὶ ἐπουσιώδεις προσθήκας, περὶ ὧν πρόκειται μνεία ἐν τῷ ῥηθέντι Διατάγματι, ἔκρινα περιττὸν νὰ τὸ παρουσιάσω συναρμολογημένον, διὰ ν' ἀποφύγω οὕτω δαπάνην καιροῦ, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐκ νέου τύπωσίς του. Ἐπαρκοῦμαι μόνον εἰς τὸ ν' ἀποδείξω παρακατιὼν τὰ μέρη, ὅπου εἶναι καταλληλότερον ἑκάστη προσθήκη νὰ τεθῇ. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲ ἀπόκειται νὰ συναρμολογήσῃ τὸ ὅλον μετὰ τὴν συζήτησιν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ **14** ἄρθρου θέλει προστεθῇ·

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὠράνην.

Θέλει προστεθῇ ὡσαύτως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου **15**·

Ἐν ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου **16**·

Ἐν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαλένσαν.

Καὶ εἰς τὸ ἄρθρον **19**·

Ἐν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ροτερδάμ.

Μετὰ τὸ ἄρθρον **21** προστίθεται ἕτερον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν **22** ἔχον οὕτω·

Ἄρθρ. **22**. Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Παυαρίας.

Ἐν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόναχον.

Ἑπομένως τὰ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἄρθρα **22 23 24** καὶ **25** λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς **23 24 25** καὶ **26**.

Μετὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο **26** ἄρθρον προστίθεται ἕτερον ὑπὸ τὸν ἀριθ. **27**. ἔχον οὕτω·

Ἄρθρ. **27**. Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀνόβερου.

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνόβερον.

Ἑπομένως τὰ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἄρθρα **26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40** καὶ **41** λαμβάνουσι τοὺς ἀριθ. **28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42** καὶ **43**.

Τὸ δ' ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **42** σημειούμενον ἄρθρον ἀφαιρεῖται ὡς ἐδῶ περιττόν.

Ἐκ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν καθιερουμένων Προξενικῶν θέσεων, αἱ μὲν εἶχον παραλειφθῇ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἐκ παραδρομῆς, τῶν δὲ ἀνεδείχθη ἑπομένως τὸ χρήσιμον καὶ ἡ ἀνάγκη.

Παύων τὸν λόγον, παρακαλῶ τὴν Σεβ. Βουλὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου τὴν συζήτησιν, ὅπως μὴ μένῃ οὕτως ἐπὶ πολὺ πλέον μετέωρος ὁ οὐσιώδης οὗτος κλάδος τῆς ὑπηρεσίας πρὸς βλάβην τοσούτων συμφερόντων.

Ἄλλως τε ὁ ὀργανισμὸς τῶν Προξενείων τοσοῦτον μᾶλλον καθι-

στατικὸς ἀναγκαῖος ἠδή, καθ' ὅσον ἡ ἐν μέρει ἀτελὴς ἐφαρμογὴ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τινα μόνον τῶν Προξενείων μας, κριθεῖσα δι' οἰκονομικοὺς λόγους ἀναγκαία, ἐπιφέρει ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν οὐχὶ μικρὰν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου π. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος παρουσιασθὲν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μήπω συζητηθὲν Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων, θέλει παρουσιασθῆ ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν, ὡς ἔχει ἤδη μετὰ τινας κατωτέρω ἀναφερομένας προσθήκας Προξενικῶν τινων ἑδρῶν, παραλειφθεισῶν πρότερον, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο προστίθεται·

Ἐν Ἐνετικῶν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνόβερον.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόναχον τῆς Βαυαρίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαλένσιαν τῆς Ἱσπανίας.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Φωτερδὰμ τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἐν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας.

Ἐν Ὑποπροξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὀράνιαν τῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατεχομένων μερῶν τῆς Ἀλγερίας.

Πρὸς δὲ ὁ τελευταῖος τοῦ Νομοσχεδίου παράγραφος ὁ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 42 σημειούμενος ἄρατε εἶναι ὡς περιττὸς ὤδη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἀπριλίου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀρξαμένης ἀκολούθως τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ καταστήματος τῆς Καμβακαλωττείας, παρετηρήθη παρά τινος κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ συνόλου Νομοσχεδίου ὅτι ὅλαι τοιαῦται ἐπιχειρήσεις εἰσαγωγῆς καὶ ἐπιπάσεως βιομηχανικῶν καταστημάτων ἀμέτρου μὲ μεγίστην ζημίαν τοῦ Δημοσίου ἔγιναν ἡ κόβεται πάσαι νὰ ἔνωσι φιλικῶς εἰς τὰς τοιαύτας συν-

ὁρομίας, καὶ διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν ὅτι καὶ ἐν πτώσει ἀποτυχίας τῆς συστάσεως τοῦ καταστήματος τούτου, οὐδὲ μία εἰς τὸ δημόσιον προσγίνεται ζημία, διότι τὸ δημόσιον ἐξησφάλισται ἀρκούντως δι' ὅλας τὰς πραχωρήσεις, ὅσας ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ καταστήματος κάμνει.

Γενομένης ἀκολούθως ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Μπούκουρα, καὶ Κ. Τ. Σαντᾶ, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 60 πρὸς 9, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταστήματος βαμβακαλωττείας καὶ ἡ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Ὀρφανὸς	Ν.	Δ. Τζιγκουράκος	ἄπων
Γ. Λαγωτατίδης	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Θ. Γρίβας	ἄπων	Κ. Φασίτσας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Κ. Χαρκιᾶς	Ν.
Ζ. Γ. Βάλτος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Κρανιδιώτης	ἀσθενὴς
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Ι. Γιολδάσης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Α. Ζώτος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Δ. Κάζης		Νικ. Ψύλλας	Ν.
Δ. Τσάκρης	ἄπων	Α. Γουζούδης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ηλιάστης	Ν.	Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Ι. Κωλέττης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Α. Μέταξας	Ο	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Σ. Βάγιος	Ο.	Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ν. Δελέντας	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γλαργαντᾶς	Ν.	Δ. Γ. Ἰζάνος	Ν.
Δ. Δικαιοτσιώλης	ἄπων	Β. Νικολετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ

Γ. Γουναρόπουλος	N.
Β. Καραγιάννης	N.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	N.
Ν. Ἀνδρίκου	N.
Ἡλ. Παππαδαῖος	N.
Ι. Ζάρκος	N.
Ι. Ν. Φλέσσας	N.
Π. Ι. Κυρικκός	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	N.
Α. Νοταρᾶς	ἀπών
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	N.
Εὐς Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.
Ἐμ. Χ. Τσοβχλος Μ. Πρωτοπαππᾶς	ἀπόντες
Δ. Κυριακίδης	N.
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Δ. Πλαπούτας Κ. Δεληγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	N.
Ν. Κορφιωτάκης	N.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών
Π. Βαρβιτσιώτης	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	N.
Γ. Δερνιτσιώτης	O.
Κ. Τ. Σαντᾶς	O.
Μελέτης Χ. Μελέτη	N.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	N.
Π. Παπατζώνης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	N.
Ν. Σταματελόπουλος	ἀπών
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	N.
Κ. Βεΐκος	ἀπών
Μ. Ἰατρός	N.
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπών
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπών
Γ. Κάνδυας	N.
Σ. Μπαρότσης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Πικουλάκης	ἀπών
Χ. Καπιτανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τσερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	N.
Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Α. Μαρκόπουλος	N.
Παππακώστας Τζαμάλας	N.
Μ. Γ. Σχινᾶς	O.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Π. Ταταράκης	N.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	O.
Διομήδης Κυριακοῦ	N.
Ν. Καλλέργης	N.
Σταμάτιος Δάῤῥας	ἀπών
Ἀμβρόσιος Σαραμαγκᾶς	O.
Ἰ. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατσώρης	ἀπών
Δ. Πολυχρονόπουλος	N.
Ι. Τομαρᾶς	N.
Α. Κιζάνης	O.
Δ. Δρόσος	O.
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δοκὸς	N.
Δ. Κριεζῆς	N.
Δ. Χαντζίσκος	N.
Γ. Γριζάνος	N.

Ι. Γαρδίκης Ν. Κριεζώτης Ι. Οἰκονόμου	ἐν ἀδείᾳ N.	Ε. Ἀποστολίδης Κ. Κανάρης Γ. Δ. Σταματάρας	N. N.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ παρετηρήθη παρά τινος ὅτι τὸ κάνειον τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τὰ χορηγούμενα διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου μέσα ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς τὸν ἐργολάβον εἶναι πολὺ δυσανάλογα τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὸ ἐνδεὲς ταμεῖόν μας μέσων, ἐνῷ ἀρκετὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ βιομηχανικοῦ τούτου καταστήματος παραχώρησις ἦτον ἡ τέλεια τῶν μηχανῶν καὶ τοῦ βαμβακίου Ἀλεξανδρείας· ὅτι εἰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἰδίως νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὴν πεῖραν, διὰ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιτυχίας τῆς βιομηχανίας, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς τὸ Ζαχαροποιεῖον, διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον παρεχώρησε ματαίως καὶ γαίας καὶ χρήματα· διὰ ταῦτα ἐπροτάθη νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν χορήγησιν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν.

Εἰς τοῦτον ἁπάντων ἕτερος παρετήρησεν ὅτι δὲν ἠλπίζετο ἀντίστασις εἰς Νομοσχέδια σκοπεύοντα τὴν εἰσαγωγὴν ἐπωφελοῦς βιομηχανίας, ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ βάρβαρα ἔθνη περὶ τῆς εὐδαιμονίας των πρωτοῦντα φροντίζουσιν, ἵνα βιομηχανικὰ καταστήματα συστήσωσιν· ὅτι τὰ ὑπὲρ τοῦ προκειμένου καταστήματος παραχωρούμενα εἶναι ἀσήμαντα· ὅτι τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος γενομένην παρατήρησιν περὶ τῆς μὴ προόδου τῆς βιομηχανίας ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποκρούει ὡς ἀβάσιμον, διότι ἐκτὸς τοῦ Ζαχαροποιείου, τὸ ὁποῖον δὲν προώδευσεν ἴσως ἐκ τῆς κακῆς διευθύνσεως, τὰ λοιπά, ὡς τὸ χαρτοποιεῖον, τὸ τῆς μεταξοκλωστικῆς, εὐδοκίμησαν ἀρκετά.

Εἰς ταῦτα προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι, ἂν καὶ παραδέχηται τὴν ἰδέαν ὅτι βιομηχανικὰ καταστήματα δὲν δύναται νὰ προοδεύσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθόσον ἡ βιομηχανία ταύτης, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων δὲν δύναται ν' ἀντιταχθῇ πρὸς τὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, θεωρεῖ ὅμως ἀναγκαίαν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς τῶν πρώτων ὑλῶν. Ὅτι εἰς τὴν παραγωγὴν τούτων τείνον τὸ προκείμενον κατάστημα, ἄλλως τε καὶ ὀλίγα ἀπαιτοῦν κεφάλαια, καὶ ἑπομένως δυνάμενον νὰ εὐδοκιμήσῃ, καθίσταται προστατεύσιμον· ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ μέλλων νὰ συστήσῃ αὐτὸ εἶναι νέος ἱκανὸς καὶ εὐφυὴς, δοὺς καὶ πρὸ τῆς εἰς Βιέννην ἀποστολῆς του

δείγματα της εὐφυΐας τους ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τους ἐπροτάθη εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὁμογενῶν νὰ γίνῃ διευθυντὴς καταστήματος ἐν Βιέννῃ, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη, θέλων νὰ καταστῇ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα του· ὅτι τέλος πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅλας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ προτεινομένας παραχωρήσεις, ἵνα μὴ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τινος προσθήκης ἀποτυχία τις.

Ἀντιπαρετήρησε ἄλλο· ὅτι πρὸ ἧς ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ τὰς ζητουμένας παραχωρήσεις, ὀφείλει νὰ σκεφθῇ ἐὰν τὸ προκείμενον κατάστημα ἦναι δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσῃ ἀπέναντι τῶν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας προϊόντων· συναγωγὸν δὲ ὅτι ἕκαστος θέλει ἀποτύχει, ὡς καὶ πολλὰ εἰς Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ ἄλλαχοῦ συσταθέντα παρόμοια καταστήματα, καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ συμφέρον θέλει ζημιωθῇ, ὡς καὶ ἐκ τοῦ Καγασπινίου, ἐπιφέρει ὅτι ἐν περιπτώσει νὰ ἀδοχῇ τὸν ἄρθρον νὰ προστεθῶσιν τὰς λέξεις «ἐπὶ ἀξιογρέων ἐγγυήσει αἱ λέξεις «δι' ἐπιθηκῶν πτηνῶν διπλῆς ἀξίας.»

Ἀλλὰ καὶ τούτων ἀντείπον ἕτεροι διὰ τῶν ἑξῆς. Πάντες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀναγκαιότητα συστάσεως τοιούτων βιομηχανικῶν καταστημάτων, διότι μόναν ὅτι τὸ προκείμενον δὲν φέρει εὐδοκιμήσῃ ἀπέναντι τῶν τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἡ παραδοχὴ τοῦ διαγωνισμοῦ οὐ τούτου εἶναι καταφρονητικὸν, διότι οὐδεὶς θέλει τολμήσῃ βιομηχανίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ ζητούμενον δὲν προώδευσεν ὅσον ἠλπίζετο, ἀλλ' ἀναγνωρίζοντες τὰ δεόντως τὰ θεσμοθετήσαμεν λογίζεται ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ ἀτελείας ἐξωθεν γενομένας τοιαύτας οἷαι καὶ εἰς ἰδιωτικὰς συμβαίνουσιν ἐπιχειρήσεις. Δὲν ἔπεται λοιπὸν ἐκ τούτων καὶ τῆς εἰς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν ἀμφιβολίας ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσάγηται βιομηχανία· ἐξ ἐναντίας ὀφείλομεν μᾶλλον νὰ προστατεύωμεν τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐνισχύωμεν τὴν πρόοδον αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ πάσῃ ὑποτιθεμένῃ τῆς ἀπὸ νέας τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταστήματος οὐδένα κίνδυνον τρέχει ὁ δημόσιον, διότι τὰ εἰς τὸν ἐργολάβον βοηθήματα ἐὰν εἶπεν, τὸ ὁποῖον διδόμενον μὲ ἀσφάλειαν ἐὰν ἦναι ἐξησφαλισμένον διὰ τῆς ὁριζομένης ἀξιογρέου ἐγγυήσεως, πέραντι ἀποτυχίας τοῦ καταστήματος, ἡ δὲ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργολάβου ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ αἰσθησις, ἡ ἰσχὺς, καὶ τὰ λοιπὰ ἤθικὰ προσόντα τοῦ ἐργολάβου, ἡ ἰδέα ὅτι αὐτὸς τε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐὰν παρομοίαν εἶχον σμβολίαν περὶ ἀποτυχίας, ἡ θέλουσι σκοπὸν, ὃν ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς ἀρκετὰς θυσίας· ὁμοίως παραμετρήσεις τὰς ὁποίας κατεῖχε χαλκοδρομικὴν θέσεως, καὶ προσενεγκόν ὅσα δι' αὐστηροτάξεις οἰκονομίας εἶχε

συνάξει χρήματα, ἀμφίτροπος δὲ πωλήσαντες τὴν πατρικὴν των περιουσίαν ἵνα ἐξαμονομήσωσι τὰ πρὸς ἀγορὰν τῶν μηχανῶν· διὰ ταῦτα, λέγω, πρέχουσιν ἀρκεταὶ ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν χορηγηθησομένων μέσων καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ καταστήματος· ἡ δὲ παῦσις τῶν ἀλλαχοῦ συσταθέντων καταστημάτων καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν οὐδόλως δύνανται νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἄρνησιν τῆς παραχωρήσεως τῶν ζητουμένων μέσων. Ἐπρότεινε διὰ ταῦτα τὴν παραδοχὴν τοῦ ζητουμένου ἄρθρου.

Ἡ Βουλὴ ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν ἂ παραδέχηται τὴν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Τήνου προταθεῖσαν καὶ περ' ἄλλων ὑποστηριχθεῖσαν προσθήκην εἰς τὸ 1 ἄρθρον τῶν λεξέων «δι' ἐνυποθήκων κτημάτων διπλῆς ἀξίας» καὶ αὐτὴ δι' ἀναστάσεως ἀπερρίφθη ταύτην, παραδεχθεῖσα ἕπειτα δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 2 ἄρθρου παρετήρησέ τις ὅτι τοῦτο ὑπολείπει ἀμφίβολον τὴν ἐπιτυχίαν, διότι εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωροῦνται δι' ἃ εἰς ἐπιχείρησίν τινα ἐπαιτούμενα μέσα· ὅτι χορηγεῖ τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὸν νὰ μεταφέρῃ τὸ κατάστημά του εἰς ἄλλο μέρος, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας νὰ μεταλάβῃ τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς, λαμβάνων τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἄτοπος, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ πρὸς τὴν μεταφορὰν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς παραγωγῆς ἄδεια πρέπει νὰ δοθῇ διὰ νόμου. Ἐπρότεινε διὰ ταῦτα τὴν ἀπάλειψιν τῶν διατάξεων τούτων, περιεχομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῇ ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του» μέχρι τέλους τοῦ ἀ παραγράφου, ἵνα ἕως εἰς τὰς λέξεις «εἰ περὶ μεταφορᾶς τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος ὅρων».

Ἀντιπαρετήρησε δὲ ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη, ἵνα μὴ ζημιωθῇ ὁ ἐργολάβος ἀργῶν, ἐν ἀποτυχίᾳ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ χορηγοῦντος τὴν ἄδειαν Νόμου.

Καὶ ἄλλα κατόπιν συμφώνων μὲ τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαν περὶ τοῦ ἀτόπου τῶν προσθηκθεισῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐπιφερουσῶν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας χορηγοῦνται τοσαῦτα μέσα, ἐπρότεινε διὰ τοὺς αὐτοὺς, δι' οὓς καὶ ἐκεῖνος λόγους, τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ εἰσημένου μέρους τοῦ ἄρθρου, καὶ τὴν εἰς 3 ἄρθρον μετάθεσιν τοῦ 6. παραγράφου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντῶν εἰς τοὺς προαγορεύ-

παντως κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὡς ὀφείλουσα νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κατανοοῦσα τὴν ἀτέλειαν τῶν τεχνῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πρὸς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ, δι' ἐξόδων της ἔπεμψε διαφόρους νέους, ἵνα διδαχθῶσιν ἐκεῖσε τέχνας καὶ μεταδώσωσιν αὐτὰς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πρὸς αὔξησιν καὶ πρόοδον τῆς βιομηχανίας· εἰς δὲ ἐκ τῶν νέων τούτων, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Φωτεινός, σπουδάσας τὴν βαμβακοκλωστικὴν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φέρων κεφάλαια τὴν ἐπιστήμην τῆς τέχνης του καὶ τὴν πρὸς ἐνέργειαν ταύτης ἀπαιτουμένην μηχανήν· ἄλλα δὲ νὰ γίνωσι τὰ κεφάλαια ταῦτα παραγωγικὰ, καὶ πρὸς τὴν ὠφέλειαν αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας, ἀπητοῦντο καὶ ἄλλα τινα μέσα, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ νέος ἐστερεῖτο, καὶ τῶν ὁποίων τὴν εἰς αὐτὸν παραχώρησιν προτείνει ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου· ὅτι ἡ ἐν τῷ πρακτειρένῳ ἄρθρῳ ἐκφραζομένη ἀμριβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ συστηθησομένου καταστήματος δὲν εἶναι ἄτοπος, διότι, καθὼς εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἐπιχείρησιν, οὕτω καὶ εἰς ταύτην δὲν δύνανται τις νὰ ἦναι βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν εἰς αὐτὸν διδομένην ἄδειαν, ἵνα μεταφέρῃ, κατὰ τὴν περίστασιν, ἀλλαχοῦ τὸ κατάστημά του, ἢ μεταστρέψῃ τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς, λαμβάνων διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο τὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι τοῦτο, γενόμενον πρὸς πρόληψιν πάσης ζημίας τοῦ ἐργολάβου, δυναμένου, ἐν ἀποτυχίᾳ, νὰ συστήσῃ κατάστημα μαλινοκλωστικῆς, λινοκλωστικῆς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπίσης ἀναγκαῖον, δὲν εἶναι καὶ παντάπασιν ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον· διότι τὸ μὲν διδόμενον δάνειον ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ἀξιογρέου ἐγγυήσεως, τὰς δὲ παραχωρουμένας γαίας δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ὁ ἐργολάβος· ὅτι ἡ διάταξις ἵνα χορηγῆται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ ἄδεια πρὸς σύστασιν ἄλλου καταστήματος, ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ νῦν συστηθησομένου, ἐκτὸς ὅτι ἀπαλλάττει τὸν ἐργολάβον τῆς προκυψούσης ζημίας ἐκ τῆς ἀργοπορίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου Νόμου, δυναμένης συγχρόνως καὶ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξετάσῃ καὶ πληροφορηθῇ τὰ περὶ τοῦ νέου καταστήματος, δὲν παρέχει ἀφορμήν τινα πρὸς περιορισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ νὰ δύναται νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας. Ἐπιβάτευεν ἐπὶ τέλους τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Μετὰ τινα δὲ ἀντειπόντα ὅτι οὔτε ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔψευσαν τοὺς περὶ ἀποτυχίας τοῦ προκειμένου καταστήματος ἐκφρασθέντας ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων φόβους· καὶ ὅτι ἡ διὰ Νόμου καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν χορήγησις τῆς πρὸς σύστασιν ἄλλου καταστήματος ἀδείας δὲν θέλει φέρει πρόσκομμα εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργολάβου, καθόσον αἱ Βουλαὶ βλέπουσαι τὸ ἐπωφελὲς τοῦ νέου καταστήματος δὲν θέλουσι διστάσει εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ τούτου Νόμου.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι ἐψωτίσθη· ὁ δὲ Πρόεδρος προτείνας εἰς ψηφοφορίαν τὴν προταθεῖσαν ἀπάλειψιν μέρους τινὸς τοῦ συζητηθέντος 2 ἄρθρου, ὡς ἀπωτέραν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται ταύτην· ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτὴν, παραδεχθεῖσα κατόπιν, ἐπίσης δι' ἀναστάσεως, τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ Πρόεδρος προύκάλεσε τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ μέρους τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, τοῦ ἀφορῶντος τὴν παραδοχὴν τοῦ συνόλου τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου, ἵνα ἀποσταλῇ σήμερον μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποσπασμάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δυνηθῇ ἐπομένως τοῦτο νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀναχωροῦντος, ὡς λέγεται, αὔριον πρὸς περιοδείαν, τὴν ἄδειαν πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου εἰς τὴν γερουσίαν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἔγκρισιν τοῦ μέρους αὐτῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει περιεχόμενα, ἐν οἷς προστίθεται καὶ θέσει προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν, ὡς κατεπείγοντος.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ζάρκος.

Μιλ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 17 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα δύο καὶ

απόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἄκτου, ὁ Πρόεδρος ἐκτὸς ἐὰν ἐξαιρεθῇ ἐν τῇ συνεδρίᾳ.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ βαμβακοκαλλιεστίας, ἤτοι τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῶν ἑπομένων.

Ὁ Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 3, ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ 1) μετὰ τὰς λέξεις *εἰς τὸν μηχανῶν* αἱ λέξεις *ἀπὸ καταστήματος* ἵνα μὴ ἐφαπλοῦται ἡ ἀτέλεια καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐκτὸς τοῦ κατεστημένου μηχανῶν, καὶ 2 ἐπὶ τέλους αἱ λέξεις *ἁπλῶς χρῆσιν τοῦ καταστήματος* διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς προσθήκας ταύτας καὶ ἑπομένως ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὰς γενομένας προσθήκας.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις *κατὰ τὸν ἀριθμὸν* αἱ λέξεις *θέλει προσδιορίσει ἡ Βέρησις* αἱ λέξεις *ἀναλόγως ἑκάστου τμήματος* διὰ νὰ προκύψῃ οὕτω γενικὸς ὁ ὅλος τρόπος τοῦ μέρη τοῦ Κράτους ἡ ὠφέλεια.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου νὰ τροποποιηθῇ οὕτως τὸ ἄρθρον, ὥστε νὰ φαίνηται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἐφάπαξ ὑποχρεωμένος ὁ ἐργολάβος νὰ δεχθῇ τριάκοντα νέους, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἄλλους, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἀλλ' ἀντεκρούσθη παρ' ἄλλων ἐκ τοῦ ἐναντίου, διότι δυσκόλως ὁ ἐργολάβος θέλει διὰ παντὸς ἡμερομίσθιον δεχθῇ φοιτητὴν ὑποχρέωσιν, καὶ διότι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὴν βιομηχανίαν τῆς βαμβακοκλωστίας ἀμέσως τριάκοντα νέοι, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ τὸ καταστημα τοῦτο μόνον σπουδεῖον διὰ πολλὰ ἔτη τὴν βαμβακοκλωστίαν.

Ἐπροτάθη νὰ γείνῃ προσθήκη τις εἰς τὸ ἄρθρον διὰ νὰ φαίνηται ὅτι οἱ τριάκοντα οὗτοι ὑπότροφοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐμμένωσι καὶ ἐργάζωνται εἰς τὸ κατάστημα, εἰμὴ δι' ὡρισμένον χρόνον· ἀλλ' ἀντεκρούσθη ὡς περιττὴ τοιαύτη προσθήκη, διότι ἅμα ὁ σκοπὸς, δι' ὃν οὗτοι εἰσέρχωνται ἐκπληρωθῇ, δηλαδὴ ἐντελῶς τὴν βιομηχανίαν ταύτην διδαχθῶσιν, παύει καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ὑποχρέωσις τῆς ἀμίσθου ἐργασίας αὐτῶν.

Προσετηρήθη καὶ κατὰ τὰς προταθείσας προσθήκας νὰ λαμβάνωνται οἱ ὑπότροφοι κατ' ἀναλογίαν ἀφ' ἑκάστου νομοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι περιττὴ, ὅτι τὰ περὶ ὑποτρόφων ἐν γένει θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου· ἀλλ' ἀντεπαρετηρήθη ὅτι τὰ περὶ ὑποτρόφων εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα δὲν ἐρχομόζονται εἰς τοὺς τῶν τεχνῶν, διότι καὶ τὸ ἔργον καὶ ὁ προορισμὸς αὐτῶν εἶναι διάφορος.

Ἐπροτάθη ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπεφάνθη ὅτι παραδέχεται τὴν ῥηθεῖσαν προσθήκην, παραλεχθεῖσα καὶ τὸ ἄρθρ. 4 κατὰ τὸ νομοσχέδιον μετὰ τῆς γενομένης προσθήκης.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου 5 τοῦ νομοσχεδίου ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις *ἀπὸ τῶν μηχανῶν* αἱ λέξεις *ἀπὸ καταστήματος* διὰ νὰ μὴ ἐφαπλοῦται ἡ ἀτέλεια καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐκτὸς τοῦ καταστήματος μηχανῶν, καὶ 2 ἐπὶ τέλους αἱ λέξεις *ἁπλῶς χρῆσιν τοῦ καταστήματος* διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς προσθήκας ταύτας καὶ ἑπομένως ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὰς γενομένας προσθήκας.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις *κατὰ τὸν ἀριθμὸν* αἱ λέξεις *θέλει προσδιορίσει ἡ Βέρησις* αἱ λέξεις *ἀναλόγως ἑκάστου τμήματος* διὰ νὰ προκύψῃ οὕτω γενικὸς ὁ ὅλος τρόπος τοῦ μέρη τοῦ Κράτους ἡ ὠφέλεια.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου νὰ τροποποιηθῇ οὕτως τὸ ἄρθρον, ὥστε νὰ φαίνηται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἐφάπαξ ὑποχρεωμένος ὁ ἐργολάβος νὰ δεχθῇ τριάκοντα νέους, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἄλλους, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἀλλ' ἀντεκρούσθη παρ' ἄλλων ἐκ τοῦ ἐναντίου, διότι δυσκόλως ὁ ἐργολάβος θέλει διὰ παντὸς ἡμερομίσθιον δεχθῇ φοιτητὴν ὑποχρέωσιν, καὶ διότι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὴν βιομηχανίαν τῆς βαμβακοκλωστίας ἀμέσως τριάκοντα νέοι, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ τὸ καταστημα τοῦτο μόνον σπουδεῖον διὰ πολλὰ ἔτη τὴν βαμβακοκλωστίαν.

Ἐπροτάθη νὰ γείνῃ προσθήκη τις εἰς τὸ ἄρθρον διὰ νὰ φαίνηται ὅτι οἱ τριάκοντα οὗτοι ὑπότροφοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐμμένωσι καὶ ἐργάζωνται εἰς τὸ κατάστημα, εἰμὴ δι' ὡρισμένον χρόνον· ἀλλ' ἀντεκρούσθη ὡς περιττὴ τοιαύτη προσθήκη, διότι ἅμα ὁ σκοπὸς, δι' ὃν οὗτοι εἰσέρχωνται ἐκπληρωθῇ, δηλαδὴ ἐντελῶς τὴν βιομηχανίαν ταύτην διδαχθῶσιν, παύει καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ὑποχρέωσις τῆς ἀμίσθου ἐργασίας αὐτῶν.

Προσετηρήθη καὶ κατὰ τὰς προταθείσας προσθήκης

ὠφειλε νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κτημάτων.

Εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου διὰ τὰς γενομένας παραχωρήσεις ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τοῦ ζαχαροποιείου, καὶ τὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ὁ διευθυντὴς ὑπενοικίασε τὸ κατάστημα, ἔλαβεν ὅλα τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα διὰ τοὺς συγκομισθησομένους ἐκ τῶν παραχωρηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν καρπούς, προκειμένης ἤδη τῆς συγκομιδῆς των, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου· ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ δημόσιον τῶν χρημάτων καὶ τῶν γαιῶν τούτων, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι διοικητικῶς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται δικαστικὴ ἀπόφασις, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Κατὰ τῆς γενομένης προτάσεως παρετηρήθη παρ' ἄλλων καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἡ προταθεῖσα προσθήκη δὲν εἶναι ἀναγκαία, διότι τὸ κῦρος τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 ὑπάρχει εἰς τὰς γενικὰς τῆς νομοθεσίας ἀρχάς, καθ' ἃς, ὅταν οἱ ὅροι συμβολαίου τινὸς δὲν ἐκπληρωθῶσι, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβολαίου καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ποινῶν κατὰ τοῦ μὴ ἐκπληρώσαντος αὐτοὺς δικαστικῶς· ὅτι, καὶ ἂν ἡ κυρωτικὴ αὕτη διάταξις τεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον, δὲν ἔχει οὐδὲν ἀποτέλεσμα, διότι καὶ τότε δὲν ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἡ διάλυσις καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πῶν ἀποζημιώσεων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ δικαστικὴ ἐπέμβασις· ὅτι ἐκτὸς τούτων ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι καὶ ἐπιζήμιος, διότι δεσμεύεται δι' αὐτῆς ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν λόγων, οἵτινες εἶναι πιθανὸν νὰ ἐμποδίσωσιν, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τοῦ ἐργολάβου, τὴν ἐμπρόθεσμον κίνησιν τῆς μηχανῆς, ὑποτιθεμένου διὰ τῆς προσθήκης ὅτι ἐπέρχεται ἄφευκτα ἡ διάλυσις τοῦ συμβολαίου καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων, ἅμα δὲν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ μηχανὴ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, ἀδιαφόρως ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὰ κωλύματα· ὅτι τὴν προσθήκην ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλή, τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ἡ ὁριζομένη διὰ τοῦ ἄρθρου προθεσμία τῶν ἓξ μηνῶν εἶναι μικρά, πιθανὸν δὲ εἶναι ἡ μὴ κίνησις τῆς μηχανῆς εἰς τὴν προθεσμίαν νὰ προκύψῃ ἀπὸ αἰτίαν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἐργολάβου, καὶ ἐπομένως νὰ ματαιωθῇ οὕτως ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ καταστήματος, ἐνῷ ταῦτα δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκτι-

μήσῃ, ὅταν ἀρεθῇ ἐλευθέρα, δυναμένη νὰ ἐπιταχύνῃ ἢ μὴ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβολαίου.

Ἀντιπαρετηρήθη εἰς ταῦτα ὅτι ἡ προσθήκη τῆς κυρωτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου εἶναι ἀναγκαία, διότι τοῦτο συνήθως γίνεται εἰς πᾶσαν διάταξιν, ἐπιβάλλουσαν τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τεθεῖσα προθεσμία εἰς τὸν Νόμον εἶναι μικρά, νὰ παραταθῇ αὕτη ἀντὶ ἓξ εἰς δώδεκα μῆνας, ὥστε νὰ μὴ μένῃ οὐδεμία πρόφασις εἰς τὸν ἐργολάβον, ὅτι περιστάσεις ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς του ἐμπόδισαν τὴν ἐμπρόθεσμον κίνησιν τῆς μηχανῆς· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη δὲν λογίζεται ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ συμβολαίου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μηχανῶν.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς προθεσμίας ἀποδεχθεὶς καὶ ὁ πρωτείνας τὴν πρότασιν τῆς προσθήκης ἐπέφερεν, ὅτι τὴν προσθήκην θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ κινήσῃ τὴν μηχανὴν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, κωλυόμενος ἀπὸ ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς του αἴτια, διότι καὶ τότε ὁ σκοπὸς τῶν γενομένων παραχωρήσεων ματαιοῦται, καὶ προτιμητέα εἶναι ἡ διάλυσις τοῦ συμβουλαίου.

Ἀπηντήθη εἰς ταῦτα, ὅτι καὶ ἄνευ τῆς προσθήκης τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἐπέλθει, διότι, καὶ τῆς κυρωτικῆς ταύτης διατάξεως ὑπαρχούσης, δὲν δύναται νὰ γείνῃ εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ διάρρηξις τοῦ συμβουλαίου· ἡ διαφορὰ δὲ εἶναι ὅτι ἄνευ τῆς προσθήκης ἀφίνεται ἐλευθέρα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ κωλύματα καὶ τὰς παρεχομένας ἐγγυήσεις εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἢ μὴ τοῦ καταστήματος.

Ἐπροτάθη μετὰ ταῦτα ὑπό τινος τῶν ὑποστηριζόντων τὴν πρότασιν νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὴν «ἐκτὸς ἂν ἐπῆλθον νόμιμα κωλύματα», ἀλλ' ὁ πρωτείνας τὴν πρότασιν βουλευτὴς δὲν ἀπεδέχθη τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἀποφανθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς, τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη ἐκ τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος συνήγαγεν ἐκ ταύτης, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ἐπροτάθη ἡ ἐξῆς προσθήκη, ἐὰν δὲ παραδῇ τὸν ὅρον τοῦτον, τότε καὶ τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 χρήματα καὶ κτήματα ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡ χορηγουμένη παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἀτέλεια παύει» καὶ ἐπὶ ταύτης ἡ ἑτέρα προσθήκη «ἐκτὸς ἂν ἐπῆλθον νόμιμα κωλύματα» τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἀπεδέχθη ὁ πρωτείνας τὴν πρώτην ὅτι ἐπομένως θέλει ψηφοφορηθῇ πρῶτον ἡ κυρία πρότασις περὶ προσθήκης διαλυτι-

χῆς τοῦ συμβολαίου διατάξεως, καὶ ἀκολούθως ἡ εἰς ταύτην ἐπιπροσθήκη.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος συζητηθέντος ἐπὶ αὐτὸ οὕτω, ἐπαραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 πρότασιν περὶ προσθήκης διευκρινικῆς τοῦ συμβουλαίου διατάξεως ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ ὅρου τοῦ ἄρθρου 6 ἢ ὄχι;»

Μετὰ τὴν γενομένην δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν ἐπ' αὐτοῦ, ἀριθμολίας οὔσης περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ἐπανελήφθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφορορία κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Πρωτοπαπᾶ καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν δὲ τῶν ψήφων ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 45 πρὸς 34, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀρνήθη ψῆφον
Θ. Γριβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βαλῆς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης / Μ. Α. Κατρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσάκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	Ν.
Ι. Κωλέττης	»
Α. Μιτσζᾶς	ἀπών
Α. Καλλιφρονᾶς	»
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Λεπουσιάδης	ἀρνήθη ψῆφον
Γ. Ζαννετ. Γρηγοράκης	ἀφανὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονιάλης	Ο.
Κ. Φασίτσας	Ο.
Κ. Ι. Καραμῆς	ἀπών
Ι. Κρανιδιώτης	ἀφανὴς
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Ζώτος	ἐν ἀδείᾳ
Νικ. Θέου	Ν.
Α. Γουζελιάσης	Ο.
Α. Βλαϊτέας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κριεζώτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Εὐαγγελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμαχας	Ο.
Σιλβέστρος Σ. Τερπανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	ἀρνήθη ψῆφον
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ

Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Β. Πετρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Πατμετζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἠλ. Παπαδαῖος	Ο.
Ι. Ν. Φλάστρος	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ο.
Εὐαγ. Κανελλόπουλος	Ν.
Κωνστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Τσουκλὸς	Ο.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Βαγγαλὸς	Ο.
Κ. Φ. Καλλικοτρώγης	Ο.
Δ. Πλαπούτας / Κ. Δαλιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Μπούκουρας	Ο.
Δ. Χορμοβίτσιος	Ο.
Σ. Πυρθεόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπών
Γ. Φιγγαράς	Ν.
Γ. Δερβιτσιώτης	Ν.
Κ. Γ. Δαμτάς	Ν.
Μ. Ἀγγ. Χ. Μελέτη	Ο.
Π. Βασδέκης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμιδης	»
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης / Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαμειώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπ.	Ν.
Α. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέικος	ἀπών
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μαρότζης	Ο.
Δ. Μπρτίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρε πόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τζερτιδης	»
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λαγουβαρδόπουλος	Ο.
Α. Μαυκόπουλος	Ο.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβ. Ἁγιας	ἀπών
Ι. Ταταρόπουλος	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Δομήδης Κυριακοῦ	ἀπών
Ν. Καλλέργης	Ν.
Στ. μάτιος Δαββας	Ν.
Δημ. Σκαρμαγκᾶς	Ν.
Ι. Σταϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ο.
Ν. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τσμαρᾶς	Ο.
Α. Κ. Ζάνης	Ν.
Δ. Δόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παζίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δηλὸς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	Ο.

Δ. Χαζίσκος	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Γριζάνος	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Ν. Γαρδύκης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Κανάρης	ἀπών
Κ. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Σταματάρας	ἀπών

Ἐπροτάθη ἀκολούθως νὰ τεθῇ ὡς ἀκροτελεύτιον ἄρθρον 7 ἡ διάταξις αὕτη « ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ νόμῳ ὁριζομένων, οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν δύναται νὰ ἔχῃ ὁ ἐργολάβος, » διὰ νὰ λείψῃ οὕτω πᾶσα ἀφορμὴ διενέξεων καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὰς τεχταινομένας συνήθως στρεψοδικίας παρὰ τῶν ἐργολάβων. Ἀλλ' ὡς περιττὴ παρ' οὐδενὸς ὑπεστηρίχθη ἡ πρότασις αὕτη.

Ἐπροτάθη δὲ καὶ παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ τεθῇ ὡς ἄρθρον 7 ἡ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου νόμου τιθεμένη τυπικὴ διάταξις περὶ ἐκτελέσεως καὶ δημοσιεύσεως αὐτοῦ· ἔχει δ' οὕτω·

Ἄρθρ. 7. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργούς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου γενομένην, συνανέστη τῆς Βουλῆς, θεωρηθείσης περιττῆς τῆς τυπώσεως αὐτοῦ διὰ τὰς ὀλίγας τροπολογίας, ἐγένετο ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ συναρμολογηθέντος κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας συνόλου νομοσχεδίου ψηφοφορία, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολακτῶν Δ. Κυριακίδου καὶ Σ. Ἀντωνιάδου, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 56 πρὸς 21, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ καταστήματος τῆς βχμβακοκλωστίας, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δογιωτατίδης	Ν.	Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	Ν.	Δ. Τζόκρης	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Βλάσσης	Ο.

Ι. Κωλέττης		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπόντες	Ἐμ. Χ. Τσόχλος	Ν.
Σ. Βλέχος	Ο.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Λ. Δαπουσιάδης	Ν.	Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς	Κ. Δελιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Ν. Μπούκουρας	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Κ. Χαραμῆς	ἀπόντες	Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπών
Ι. Κρανίδης	ἀπόντες	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Νίκος Θ. ου	Ο.	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Α. Γουζελιάσης	Ν.	Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Χίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Νικήτ. Σταματελόπ.	ἀπών
Θ. Μακρυζήνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	ἀπών
Γ. Γουναρόπουλος	ἀπών	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Β. Καρυγιάννης	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Ζαρκος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυας	Ν.
Ἀθ.Ν Πετμεζᾶς	Ν.	Σ Μπαρότζης	ἀπών
Ν. Ἀδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Ι. Ν. Φλίσας	Ο.	Δ. Πικουλάκης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Γεωργαντ Νοταρᾶς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	ἀπὼν

Κ. Κερτίδης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.	Α. Καζάνης	Ο.
Παππακώστ. Τζαμάλης	ἀπὼν	Δ. Δρόσος	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.	Εὐσ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δρακός	Ν.
Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Σ. Ἀγγωνιάδης	Ν.	Γ. Κρυντουριώτης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Χαντζιάκος	Ν.
Κ. Προβελέγγιος		Γ. Γριζάνος	Ο.
Ἰω. Π. Ταταράκης	ἀπόντες	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου		Ν. Κριεζώτης	
Διομήδης Κυριακοῦ		Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Καλέργης	Θ.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Στεμάτιος Δούρας	Ο.	Κ. Κανάρης	
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.	Γ. Σταματάρας	Ν.
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ		

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀκολούθως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο· ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐψηφίσθη οὕτως.

ΟΘΩΝ

ΔΙΑ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν ἐπὶ ἀντιχρέῳ ἐγγύησει δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν, ἀποδοθησόμενον εἰς τὸ Κράτος διὰ χρεωλυσίου εἰς δέκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου· ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων θέλει ἀρχίσει μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαρακάλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν χέρσων ἑβδομήκοντα στρεμμάτων γαιῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τούτῳ ἐθνικοῦ Παλαιοπύργου, θέσει παραχωρηθὲν εἰς τὸν Π. Φωτεινὸν κατ'

ἀντίρρησιν διὰ νὰ ἐνεργείρῃ κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς καὶ καλλιέργειαν εἰς τὰς γαίας βαμβάκινον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν ἀμπερτυίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον βαμβάκιον. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύσωσι τὰ παραχωρούμενα κτήματα, ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν, πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ ἂν ποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἡ προσδιορισμένη χρῆσις των, θέλουσι ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιστρεφομένου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἔξοδα· ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῇ, ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του, νὰ μεταφέρῃ τὸ κατάστημά του εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ νὰ συστήσῃ ἄλλο ἀναγκαῖον βιομηχανικὸν κατάστημα τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ τῆς βαμβακοκλωστικῆς. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως καὶ νὰ τὰ ἐκποιήσῃ· ὀφείλει δὲ νὰ ἐκπληρώσῃ πάσας ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανομένας ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου ἐπὶ τριῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως· εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος χρεωστεῖ νὰ λάβῃ προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ συστηθησομένου νέου καταστήματος, δύναται μὲν ἐπίσης νὰ μετατρέψῃ τὴν χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου καταστήματος καὶ τὴν συνδεδεμένην μετ' αὐτῆς καλλιέργειαν, ἐκτὸς ἂν τὸ κατάστημα ἤθελε συστηθῇ εἰς ἄλλο μέρος, ὅτε ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ περὶ μεταφορᾶς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος ὅροι.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου, τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρειπίου τοῦ Παλαιοπύργου ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ πληρώνῃ τόκον 5 τοῖς 0/0, τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργήσει διὰ χρεωλυσίου κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προθεσμίας διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτων ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν καὶ τοῦ καταστήματος ἀξίας τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν· χαρίζεται ἐπίσης πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ ἓξ χιλιάδων ὀκάδων βαμβακίου ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ὁποῖον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος, πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παραδεχθῇ εἰς τὸ κατάστημά του τριάκοντα νέους ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἀνὰ τρεῖς ἀφ' ἑκάστου Νομοῦ, καὶ διδάξει αὐτοὺς χωρὶς ἀπαίτησιν ἐξόδων διατροφῆς καὶ διδακτρα, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν, τῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκομένους μαθητὰς ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἔναρξις τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσι πρὸς χρῆσιν ἰδίαν ἢ ἄλλην, μηχανὰς βαμβακοκλωστικὰς, ὅσας θέλει συστήσει ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινὸς οὔτε νὰ ἐργάζωνται μὲ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ὑδρομύλου ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς διμήνου πιστώσεως, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ διμήνου πιστώσεως, ἤτοι τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου, καὶ θεωρήσασα ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ πρώτου μηνὸς κατέστησαν ἤδη ἀπαιτητά, καὶ θέλουσι καταστασθῇ τοιαῦτα, πρὶν ἡ ἐπιψηφισθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν ὁ προϋπολογισμὸς, καὶ τὰ τοῦ δευτέρου, γνωμοδοτεῖ καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ἐπιτίθη ἐν τούτοις νὰ γίνῃ μνεία ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὅτι Διατάγματα καὶ Κανονισμοὶ, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς αὐτὸ εἶναι τὰ πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος ἐκδοθέντα, ἀλλὰ παρατηρήσεως γενομένης ὅτι ἡ τοιαύτη μνεία θεωρεῖται περιττὴ, διότι καὶ

ἀφιλονείκητον εἶναι αὐτὸ, καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐξηγήθη εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ τετραμήνου πιστώσεως Νόμου, τουτέστιν ὅτι Διατάγματα καὶ κανονισμοὶ ἐννοοῦνται τὰ πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος ἐκδοθέντα, ἐξαιρέσει καὶ τῶν μετὰ ταῦτα πρὸς ἐκτέλεσιν Νόμων ἐκδοθέντων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, παρεδέχθη ὡς ἔχει παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς Ν. Κορφιωτάκης.

Προτοῦ κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς ἄλλο τῆς ἡμερουσίας διατάξεως ἐγκείμενον, ἤτοι τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν τοῦ δημοσίου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου παρετήρησέ τις ὅτι, ἐφ' ᾧ κυρίως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερήσεων καὶ πέρυσι καὶ ἐφέτος παρεδέχθημεν τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν φόρων, τὸ ὑπὸ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου προτεινόμενον μέτρον τῆς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν θέλει μᾶς φέρει εἰς τὰ αὐτὰ τῶν καθυστερήσεων ἄτοπα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἔχουσα χρείαν τῆς ἐπὶ πιστώσει ἀγορᾶς γεννημάτων μερὶς τῶν ἀπόρων γεωργῶν δὲν θέλει ἔχει πολλὴν ἀνάγκην, ὡς ἐπιστάσης ἤδη τῆς εἰσοδείας τοῦ τρέχοντος ἔτους· ὅθεν εἶναι ὠφελιμώτερον ἵνα ἐκποιηθῶσιν ὁπωσδήποτε οἱ μένοντες καρποὶ ἐπὶ μετρητοῖς· ἐπρότεινε δὲ διὰ ταῦτα τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Εἰς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου προτεινόμενον μέτρον δὲν ἀντίκειται πως εἰς τὸ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὁποίου κυριώτερος λόγος ἦτον, ἡ πρόληψις τῶν εἰς τοὺς φορολογουμένους ἐνοίκιαστῶν γινομένων καταπιέσεων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ὅτι τὸ δημόσιον ἐξασφαλίζεται ἀρκούντως διὰ τῶν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὁριζομένων ἐγγυήσεων, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὴν τῶν καθ ἕκαστα συζήτησιν, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προσθέσῃ καὶ ὅσας ἄλλας ἤθελεν ἐγκρίνει· ὅτι τέλος κατὰ τοὺς μῆνας τούτους ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις γεννημάτων, μάλιστα εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη, ὅπου ἡ συγκομιδὴ τῶν νέων καρπῶν βραδύνει ὡς ἐκ τοῦ κλίματος.

Ἐπανέλαβε δ' ὁ προαγορεύσας ὅτι κυρίως ἡ ἀπὸ τῶν καθυστερήσεων προφύλαξις τοῦ δημοσίου καὶ οὐχὶ ἡ ἀπὸ τῶν καταπιέσεων τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπαλλαγὴ τῶν φορολογουμένων προεκάλεσε τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως, καθόσον καὶ κατὰ ταύτην ἐνδέχεται νὰ γίνωσιν ὑπὸ τῶν

ἐπιστατῶν καταπίεσις· καὶ ὅτι μὴ παραδεχόμενος τὴν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ τοῦ ὑπουργοῦ ἔκθεσιν ἀναπερομένην ἀγχωμαχίαν ἀνεκτιμᾶται ἄλλως εἰς τὰ διεφθαρμένα ὑπὸ τινων ἄλλα τοιαῦτα τῆς ὑπαρχούσης κατὰ τὸ κράτος ἐλλιμενισμούς, ἄλλα ἡ ῥᾳδιουργία τῶν ἐπὶ μετρητοῖς ἐκποιήσεων τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν, ἀνεικρούει τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀλλ' ἀντέκρουσεν αὐτὸν ἄλλος παρατηρήσας ὅτι εἶναι παράδοξον, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὑπεραπιζόμεθα πάντοτε τοῦ δημοσίου συμφέροντος, νὰ περιορίζωμεν ἀφ' ἑτέρου αὐτὸ ἵνα μὴ δύνηται νὰ διαθέσῃ τοὺς καρποὺς του, τῶν ὁποίων ἄλλως ἡ ἀπώλεια, πιθανὴ οὖσα, θέλει ἐπιφέρει μεγάλην εἰς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ζημίαν. Ὅθεν εἶναι ὠφελιμώτερον νὰ διατεθῶσιν ὁπωσδήποτε, παρὰ νὰ ἀπολεσθῶσιν οἱ φυλαττόμενοι εἰς τὰς ἀποθήκας.

Δύο λόγοι παρετήρησαν ἕτερος προτείνοντας κατὰ τοῦ μέτρου τοῦ Νομοσχεδίου 1) ὅτι θέλει δώσει γῶρον εἰς καθυστερήσεις πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῶν ὁποίων εἰσήχθη τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ 2) ὅτι δὲν θέλει πολὺ ὠφελήσει, ὡς μὴ ὑπαρχούσης μεγάλης ἀνάγκης γεννημάτων, διὰ τὴν ἐπιστᾶσαν ἤδη συγκομιδὴν τῶν νέων καρπῶν καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἀντιπαρετήρησεν ὅτι οὐδόλως θέλουσι προκύψει καθυστερήσεις, καὶ ὅτι ὁ κυριώτερος τῶν ὑπαγορευσάντων τὴν τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως μεταβολὴν λόγων ἦσαν αἱ καταπιέσεις ἐνοικιαστῶν καὶ οὐχὶ αἱ καθυστερήσεις. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν δεύτερον ὅτι, ἂν καὶ ἡ συγκομιδὴ τῶν πρωϊμων γεννημάτων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προσεγγίζῃ, τὰ πλεῖστα ὅμως τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ μάλιστα τὰ ὄσπρια ἐξοδεύονται καὶ μετὰ τὴν νέαν συγκομιδὴν μέχρι τοῦ Ἰουλίου, εἰς τὰ ὄσπρια μάλιστα καὶ μέχρι τοῦ Αὐγούστου· ὅτι τὸ πρὸς ἐκποίησιν τῶν καρπῶν μέτρον τοῦ περὶ φορολογίας νόμου πολλὰς εἰς τοὺς τῶν κατωτέρων τάξεων κατοίκους παρενέβαλε δυσκολίας, μὴ δυναμένους οἱ ἄποροι νὰ ἀγοράζωσιν ἐπὶ μετρητοῖς ἐκ τῶν τοῦ δημοσίου καρπῶν ὅθεν ἠναγκάζοντο νὰ ἀγοράζωσι παρ' ἰδιωτῶν μὲ πολὺ μεγαλειτέρας τιμὰς, ἐπὶ πιστώσει· τοῦτο δὲ καὶ πρότερον ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγίνετο, οἵτινες τὸ τρίτον ἢ τέταρτον τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπώλουν ἐπὶ πιστώσει, ὠφελούμενοι οὕτω καὶ αὐτοὶ ὡς ἐκ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἐπώλουν, καὶ τοὺς ἔχοντας χρείαν γεννημάτων εὐκολύνοντες· ὅτι ἐπομένως καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἀπόρων τάξεων τὸ συμφέρον ὑπαγορεύει τὴν παραδοχὴν τοῦ προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου μέτρου· ὅτι προκατέμπτου λόγου περὶ ἐκποιήσεως τῶν τοῦ

δημοσίου καρπῶν κατέλλυλον θεωρεῖ τὴν περίστασιν, ἵνα ἀντιπροβάλῃ τὸ ὑπὸ τινῶν κατὰ τινα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων, εἰς ἣν ἐνεκα ἀσθενείας δὲν παρευρέθη, παρατηρηθὲν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐφρόντισε περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν τοῦ δημοσίου γεννημάτων· ἵνα τοῦτο δ' ἐπιτύχῃ ἔκρινε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς προσκαλοῦσαν τὰς ἀρμοδίας χεῖρας, ἵνα φροντίζωσι περὶ τῆς ἐγκαίρου ἐκποιήσεως τῶν τοῦ δημοσίου καρπῶν, συγχωρήσῃ δὲ μάλιστα πρὸς εὐκολίαν τῶν πόρω τάξεων, τὴν κατὰ μικρὰ ποσότητας δημοπράτησιν αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ διαδοθεῖσαι περὶ τῆς ἐπαπειλουμένης σιτοδείας ὑπόνοιαι, τὰς ὁποίας πάντες γνωρίζετε, ἠγάγκασαν αὐτὸ νὰ ἀναστείλῃ μέρει τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν, μέχρις οὗ, διασκεδασθεισῶν τῶν διαδοθεισῶν περὶ σιτοδείας ὑπονοιῶν, ἐπανέλαβε τὰς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκποιήσεως προτάλσεις, προκαλέσασα μάλιστα πρὸς τὴν ταχυτέραν ταύτης ἐνέργειαν καὶ τῶν ἀπόρων τὴν εὐκολίαν, διάταγμα, κ' ἔτι δὲ ἐπιτρέπον ἡ διὰ ἐπιτροπίου εἰς ἕκαστον δῆμον δημοπρασία ἐκποιήσεως μερῶν ποσοτήτων, ἀποκειμένης τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν Διοικ. καὶ οἰκονομικὴν ἀρχήν, ὅταν ἡ προσφερθεῖσα τιμὴ ἔβαινε τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τιμῶν τῶν γεννημάτων· καὶ τῷ ὄντι διὰ τοῦ μέσου τούτου οὐ ἔγεινε ἀρκετοῦ μέρους ἐκποίησις. Ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς προκυψάσης ἐλαττώσεως τοῦ φόρου εἰσαγωγὴ ξένων σίτων, καὶ ἡ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ φορολογικοῦ νόμου περὶ τῆς ἐπὶ μετρητοῖς ἐκποιήσεως προσυπτοῦσα δυσκολία, ὡς ἐκ τῆς χρηματικῆς ἐλλείψεως εἰς τὰς ἀπόρους τάξεις, ἀναγκαζομένας ν' ἀγοράζωσι παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ πιστώσει, ὡς προεῖπον, ἐμπόδισαν κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπαρχόντων καρπῶν, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος εὑρίσκεται, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (τὴν ὁποίαν ἀνέγνω) ἐξάγεται, εἰς τὰς μεσογείους ἐπαρχίας, ὅπου καὶ διὰ τὰς δυσκολίας τῆς μεταφορᾶς, καὶ διὰ ἄλλους λόγους δὲν εἶναι εὔκολος ἡ ἐκποίησις. παρατηρεῖται, ἐκτὸς τούτων, ὅτι οἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω κατάστασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μένοντες ἀνεκποίητοι καρποὶ εὑρίσκοντο τὴν 30 Ἀπριλίου, καὶ ὅτι πλεῖστον μέρος αὐτῶν θέλει κατανωλωθῆ τὸν παρόντα καὶ τοὺς ἑπομένους μῆνας καὶ μάλιστα οἱ ὄψιμοι· περὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει. Περαίνων τὸν λόγον του εὐηύχησε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ κατὰ τινα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων πραγματευθεὶς περὶ τῆς μὴ ἐκποιήσεως, τῶν τοῦ Δημοσίου καρπῶν, τὰς παραστάσεις τοῦ ὁποίου ἀντέκρουεν ὁ προαγορεύσας, ἀντιπαρετή-

ρησεν ὅτι τὰς παρατηρήσεις του ταύτας, ἁρμοδίως γενομένας, δὲν ἐστήριζεν ἐπὶ ἁπλῶν εἰκασιῶν, ἀλλ' ἐπὶ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του πρότινος χρόνου διατριβήν του καὶ παρ' ἰδιωτῶν, καὶ παρ' ὑπαλλήλων καὶ ἀπὸ φυλάκων συνέλεξε, καὶ νῦν δι' ἐπιστολῶν λαμβάνει, βεβαιωθεὶς ἐξ αὐτῶν ὅτι ἡ ἐκποίησις τῶν δημοσίων καρπῶν δὲν ἐνηργήθη, διότι δὲν ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις· ὅτι δικαιολογεῖται μὲν ἡ ἐκ σιτοδείας ἢ τῆς ἐλεύσεως ξένων σίτων διακώλυσις τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν, ἀλλ' ἡ παρατήρησις ὅτι οἱ μὲν ἰδιῶται ἐπώλησαν τὰ ὁποῖα εἶχον γεννήματα, τὸ δὲ δημόσιον οὐχί, ἐνῷ ἠδύνατο διὰ μικρᾶς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς καρπούς του, ἡ παρατήρησις, λέγω, οὔτε πείθει ἕκαστον ὅτι ἡ μὴ ἐκποίησις τῶν τοῦ δημοσίου καρπῶν προῆλθεν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως· ὅτι ἐκτὸς τούτων, εἰς τὴν ἐπαρχίαν του εἶναι τὰ 2|3 τῶν δημοσίων καρπῶν ἀπωλητα μάλιστα εἰς τινα Δῆμον, πλησίον τοῦ ὁποίου γίνεται ἑβδομαδιαία ἀγορά, εἰς ἣν διὰ σμικροτάτων ἐξόδων ἠδύναντο νὰ μεταφερθῶσι καὶ πωληθῶσιν εὐκόλως· ἐπέφερεν ἐπὶ τέλους ὅτι παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων γεννημάτων.

Μετὰ τοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεθηκεν, ἀντικρούων αὐτὸν, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ περὶ σιτοδείας ψηφισθέντα ἀρκούντως δικαιολογοῦσι τὴν ἐπὶ τοῦ προκατόχου του ἀναβολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων καρπῶν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ ἐκεῖνον παρατηρεῖ ὅτι ἅμα ἀνέλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκεν αὐτηρὰς ἐγκυκλίους, ἵνα ἐνεργῶνται πωλήσεις καρπῶν καὶ εἰς μεγάλας καὶ εἰς μικρὰς ποσότητας· ὅτι ἐνηργήθησαν καὶ ἐνεργοῦνται ὁλονὲν, ὡς δύναται ν' ἀποδείξῃ τοῦτο διὰ τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ εὑρισκομένων πρακτικῶν τῶν περὶ ἐκποιήσεως δημοπρασιῶν· ὅτι ἡ μὴ ἐκποίησις τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑπαρχόντων 100 χιλιάδων περίπου κοιλῶν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐπὶ μετρητοῖς ἐκποιήσεως, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ Ὑπουργείου ν' ἀποδοθῇ πρέπει· διότι οἱ πλείονες, μὴ ἔχοντες τὰ μέσα ἠναγκάζοντο ν' ἀγοράζωσι παρ' ἰδιωτῶν, διδόντων ἐπὶ πιστώσει· ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, τοῦ ὁποίου τὰ γεννήματα, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ πωληθῶσι διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐπὶ μετρητοῖς, ἐνδέχεται ν' ἀπολεσθῶσι, καθὼς καὶ τὸ τῶν ἀπόρων τάξεων, προεκάλεσαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προτεινομένου μέτρου, τοῦ ὁποίου μεγαλειτέρα ἔτι χρεία θέλει εἶναι κατὰ τὸ ἐγγὺς ἔτος, ὑπαρχούσης, ὡς φαίνεται, μεγάλης εὐφορίας

Γενομένης κατόπιν ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Κλίμακα καὶ Ι. Φαρμάκη, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸν διὰ ψήφων 54 ἀπέναντι 13, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Νίκος Θέου	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Α. Γουζούασης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Α. Κρεστενίτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δ. Καμπάνης | Μ. Δ. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Κλίμακας	Ν.
		Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ο.	Ν. Δελέντας	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ν. Βλάσσης	ἀπὼν	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Κωλέττης		Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μεταξᾶς	Ο.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπὼν	Β. Κοραγιάννης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.	Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ῥάγκος	Ν.	Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἠλ. Παπαδαῖος	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ν.	Ι. Ζάρκος	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς	Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Γεωργαντ. Νοταρᾶς	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.	Α. Νοταρᾶς	Ν.
Κ. Χαραμῆς	ἀπὼν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Ι. Κρανιδῆς	ἀσθενὴς	Εὐχάθ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.

Ἐμμανουὴλ Χ. Τσουγλος	ἀπὼν	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαπᾶς	»	Α. Κάλλαρύδδάρτης	»
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπὼν	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Ἐλευθερόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Κ. Δεληγιάννης	»	Παππακώστας Τζαμάλας	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	ἀπὼν	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Παράσχος	Ο.	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Π. Βαρβιτσιώτης	ἀπὼν	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	»	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.	Ἰ. Π. Ταταράκης	ἀπόντες
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Διομήδης Κυριακοῦ	
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Σταμάτιος Ἀράπας	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν	Ἀμβρ. Σαραμαγκᾶς	Ο.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ	Ἰ. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης		Α. Παππατζώρης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν	Ἰω. Τομωρᾶς	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ἰ. Κιζάνης	Ο.
Ἰ. Φαρμάκης	Ν.	Δ. Δρόσος	Ο.
Κ. Βείκος	ἀπὼν	Ε Μ Παρίσσης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρός	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν	Ἰ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Γ. Γριζάνος	ἀπὼν
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν	Ἰ. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μπιμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κριεζώτης	»
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	Ἰ. Οἰκονομοῦ	ἀπὼν
Δ. Πικουλάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	»
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Κ. Καναρης	
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δ. Σταματάκας	Ν.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως, καὶ κατόπιν τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν τῆς ἡμερησίας διατάξεων

ἀντικειμένων, καὶ τοῦ περὶ διωρύγου πιστώσεως Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς,
Ἰ. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῇ 18 Μαΐου.

Σήμερον τὴν 18 Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνοματικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα ἓξ, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ἓξ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἔγγραφος εἰδοποίησις τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τῆς ἐτησίου τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου τελετῆς, τῆς μεθαύριον, διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλεῖ τοὺς Βουλευτὰς, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετήν.

Ἐνηργήθη ἡ κλήρωσις μελῶν πρεσβείας διὰ νὰ παρευρεθῇ μετὰ τοῦ Προεδρείου εἰς τὸν συνήθη ναὸν διὰ τὴν τελετὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος. Ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Ν. Κορφιωτάκης, Μ. Γ. Σχινᾶς, Ἰ. Χαραμῆς, Γ. Δοκὸς, Ν. Ἀνδρίκου, Ε. Ἀποστολίδης, Π. Δαρειώτης, Α. Μαρκόπουλος, Α. Σῴτηρίου, καὶ Δ. Κριεζῆς.

Ἐπεδόθη εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Ἰ. Εὐγαθίου περὶ ἀδείας ἀπουσίας καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα ὅτι τὸ Ζ' τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ τρατοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸν Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ τοῦ παρόντος μηνὸς οὐδόλως ἐπελήφθη τῶν ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου μέχρι τοῦδε τυπωθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν περι-

λήψεων, καθώς καὶ ἡ Βουλὴ πρὸ πολλοῦ ἤδη δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναγνωσθείσας ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρους ἀναφορὰς δοθείσας κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ γίνονται παράπονα ἀπὸ τοὺς δόντας ἀναφοράς.

Ἡ Βουλὴ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ὥρισε τοῦ λοιποῦ ὡς ἡμέραν συζητήσεως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἕκαστον Σάββατον· ὁ δὲ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο ἀπεύθυνεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πιστρωπάς, ἵνα ἐπισπεύσῃ τὰς ἐπὶ τῶν τυπωθεισῶν τοῦ πρωτοκόλλου περὶ ὕψους ἐκθέσεις της.

Ἡ περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου ἀναγιώσθη ὑπό τινος τῶν Γραμματέων, ἔχουσα οὕτως·

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων Μοναστηρίων εἰς τὰς κοινότητας Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ δημόσιος πλοῦτος ἑκάστης κοινωνίας δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ περιστοιχίζῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ δημόσιον κεφάλαια νεκρὰ καὶ ἄγονα μὴ παρέχοντα ἀναλόγους ὠφελείας, ἀμοιβαίως πρός τε τὸ δημόσιον καὶ πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς, ἀλλὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ διαθέτῃ αὐτὰ οὕτω πως, ὥστε νὰ καθιστᾷ αὐτὰ παραγωγὰ καὶ ἐπωφελῆ ἀναλόγως πρός τε τὸ Δημόσιον καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς κοινωνίας, τὰ ὁποῖα συγκροτίζουσι τὸν δημόσιον πλοῦτον, καὶ τὰ ὁποῖα, ὅταν εὐτυχῶσιν, εὐτυχεῖ καὶ τὸ δημόσιον. Ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις, διαλύσασα καὶ τὰ ἐνοριακὰ Μοναστήρια, ὄχι μόνον ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὰς κοινότητας τὴν ἀναμφισβήτητον περιουσίαν των, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατείας εἶχον, ἀλλὰ καὶ ἐπέφερε τὴν παντελῆ τῶν κτημάτων καταστροφήν. Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διαλύσεως ταύτης καὶ τὴν παρελθοῦσαν ζημίαν καὶ βλάβην πρός τε τὸ δημόσιον καὶ τὰς κοινότητας ὅλοι τὰ αἰσθανόμεθα, καὶ οὐδεμιᾶς χρήζει ἀποδείξεως· ὅστις δὲ μικρόν τι ἀμφιβάλλει δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν εἰσοδημάτων, ὅσα ἔφερον κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς διαλύσεώς των, καὶ ὅσα φέρουν σήμερον, καὶ θέλει πεισθῆ περὶ τῆς ἀληθείας. Διὰ νὰ γίνωσι δὲ ταῦτα παραγωγὰ ἐπωφελῶς πρός τε τὸ δημόσιον καὶ πρὸς τοὺς ἰδιώτας, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας ἀνῆκον καὶ πρότερον, καὶ ἀπὸ τὰ σημεῖα τῶν ὁποίων ἐξοικίσθησαν μὲ διαφόρους ἐδίοις

κτησίας τῶν πολιτῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰ ἀφιερώματα ἐπήγασε καὶ πηγάζει ἡ περιουσία των. Οὕτω δὲ πως διατεθειμένων θέλουσιν ἔχει συμφέρον ἀμοιβαῖον καὶ οἱ πολῖται καὶ τὸ δημόσιον πρὸς τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, πρὸς τὴν βελτίωσίν των, καὶ εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ταῦτα παραγωγά. Τοιουτοτρόπως ταυτιζόμενον τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν μὲ τὸ τοῦ δημοσίου θέλει συντρέχει εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ πρόσοδοι τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ τὸ μὲν δημόσιον θέλει ἀπολαμβάνει ἴσως πλειότερα ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς καὶ συνήθεις φόρους τῶν ὅσων ἀπολαμβάνει σήμερον, οἱ δὲ δῆμοι εἴτε κοινότητες θέλουν ἔχει μίαν μικρὰν συνδρομὴν εἰς τὰς ἀνυπερβλήτους χρείας των, ἀφοῦ μάλιστα εὐδαιμία φροντὶς ἔγεινε μέχρι τοῦδε περὶ προικοδοτήσεως τῶν δήμων· ἑπομένως καὶ ὁ σκοπὸς πρὸς τὸν ὁποῖον θέλουν διαχειρίζεσθαι αἱ πρόσοδοι των σύνᾳδει μὲ ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες μας ἀφιέρωσαν τὰς ἰδιοκτησίας των πρὸς τὰ Μοναστήρια. Συγχρόνως δὲ ἡ Βουλὴ θέλει πράξει ἔργον δικαιοσύνης ἐπαναφέρουσα εἰς τοὺς δήμους τὴν καθυστερήσασαν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Τουρκοκρατίας ἐνέμοντο· ἐπὶ τούτῳ συνετάξαμεν τὸ ἐπισυνημμένον σχέδιον νόμου, καὶ καθυποβάλλομεν αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιψήφισίν σας.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἐνοριακῶν Μοναστηρίων μετὰ τῆς περιουσίας των πρὸς τὰς κοινότητας ἢ τοὺς δήμους, εἰς τὴν διαδοσίαν τῶν ὁποίων ἀνῆκον καὶ πρότερον.

Ἄρθρ. Α'. Ὅλα τὰ διαλελυμένα ἐνοριακὰ Μοναστήρια μετὰ τῆς ἀκινήτου περιουσίας των ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν δήμων ἢ τῶν κοινοτήτων ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας ἀνῆκον καὶ πρότερον, καὶ θέλουν εἶσθαι, ὡς καὶ τότε, περιουσία αὐτῶν, χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀποξενώσωσιν εἴτε διὰ πωλήσεως εἴτε δι' ἀλλαγῆς κτημάτων αὐτῶν, ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. Β'. Αἱ πρόσοδοι καὶ ἀποδοχαὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν θέλουν ἀποτελεῖ μέρος τῆς δημοτικῆς περιουσίας τοῦ ἀνήκοντος δήμου καὶ θέλουν χρησιμεύσει· 1) εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς ἱερέως, ὅστις θέλει ἱερουργεῖ τακτικῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἑκάστης διαλελυμένης μονῆς, ἐπαγρυπνῶν καὶ εἰς τὴν κοσμιότητα καὶ εὐπρέπειαν αὐτῆς· 2) εἰς περιθάλψεις ὀρφανῶν καὶ χηρῶν

τοῦ δήμου ἐκείνου καὶ εἰς βοηθήματα ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν· 3) εἰς συνδρομὴν φιλανθρωπικῶν καὶ εὐεργετικῶν καταστημάτων τοῦ ἀνήκοντος δήμου ἢ τῆς κοινότητος· 4) εἰς συνδρομὴν τῆς δημοτικῆς καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως τοῦ δήμου ἐκείνου.

Ἄρθρ. Γ'. Ὅπου ἀποδεδειγμένη ἀνάγκη δήμου τινὸς ἢ ἐπαρχίας προκαλεῖ τὴν διατήρησίν τινος διαλελυμένης μονῆς, δύναται αὕτη νὰ ἀποκατασταθῇ διατηρουμένη τῇ αἰτήσει τοῦ δήμου ἐκείνου, καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἡμετέρου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, κατὰ τὰ περὶ διατηρουμένων Μοναστηρίων νενομισμένα.

Ἄρθρ. Δ'. Εἰς ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα προβαταπαὶ ἐπ' αὐτῶν μία τριμελὴς ἐφορία ἐκλεγομένη κατὰ πριετίαν ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν μελῶν του, ἥτις θέλει ἐφορεύει ὑπ' εὐθύνην καὶ ἀμισθὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν, καὶ διαχειρίζεσθαι αὐτὴν πρὸς τὸ συμφερώτερον, διαθέτουσα τὰς ἰδιοκτησίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, εἴτε δι' ἐνοικιάσεων πολυετῶν κατὰ τὰς περὶ τούτων διατυπώσεις τοῦ δημοσίου, εἴτε ὅπως ἄλλως γνωρίζει καταλληλότερον πρός τε τὴν βελτίωσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων των.

Ἄρθρ. Ε. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορίας ταύτης θέλουν ὁρισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. Ϛ'. Ἑκάστη ἐφορία κατ' ἔτος δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς της πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου, ὅστις θέλει πέμπει ἀντίγραφον αὐτοῦ διὰ τῆς ἁρμοδίου διοικητικῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. Ζ'. Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι, ὡς καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπαγρυπνοῦσι περὶ τὴν ἀκριβῆ διαχείρισιν τῶν ἐφοριῶν τούτων, καταγγέλλοντες πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὰς τυχὸν ἀναλαμβανομένας ἐκ μέρους αὐτῶν καταχρήσεις.

Ἄρθρ. Η. Πᾶσα χρηματικὴ εἴσπραξις εἴτε πληρωμὴ ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου 1846.

Οἱ Βουλευταὶ Σκιάθου καὶ Μήλου

Σ. Ἀντωνιάδης

Ι. Π. Ταραράκης."

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν προτεινάντων δὲ ταύτην ἀναπτύσσων αὐτὴν

ἐξέθηκεν ὅτι δύο λόγοι ὑπηγόρευσαν εἰς αὐτὸν τὴν προκειμένην πρότασιν, τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου συνταυτιζόμενα πρὸς τὰ τῶν ἰδιωτῶν· καὶ δίκαιαν μὲν εἶναι, διότι οὐδεὶς ἐμπόδιον δύναται ὅτι κτήματα ἀφιερωμένα ἀπὸ ἰδιώτας πρός τινα εὐθυμον καὶ ἠθικώτερον σκοπὸν εἶναι ἄδικον νὰ συγχωνευθῶσι μὲ τὰ τοῦ δημοσίου, ὅτε δὲ ἄλλου προορισμοῦ συμφέρον δὲ, διότι ἡ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἀφαίρεσις ἐβλαψε τὴν κατάστασιν αὐτῶν, καὶ τοιουτοτρόπως καὶ ταῦτα κινδυνεύουσι νὰ ἀποβῶσι, καὶ ἀπὸ τὰς κοινότητας ἀφορμὴ ἐν μέσῳ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀγαθοεργῶν ἐπιχειρήσεων· ἐπιμηκύνων δὲ νὰ ἐκθέσῃ λεπτομερέστερον τοὺς λόγους τῆς προτάσεώς του κατὰ τὴν εὐχέρειαν αὐτοῦ, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτῆς ὡς συζητητέας.

Οὐδενὸς δ' ἀντιλέγοντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα αὐθωρεὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη τὴν πρότασιν, ὡς συζητητέαν καὶ διέταξε τὴν τύπωσιν αὐτῆς καὶ διανομὴν εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐπομένην καθέκαστα συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας δημητριακῶν καρπῶν τοῦ δημοσίου.

Ἀναγνωσθὲν ὑπό τινος τῶν γραμματέων τὸ ἄρθρον 1, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι εἰς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τοῦ ἄρθρου παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι τὸ καλούμενον κύριον σύστημα τῆς ἐκποιήσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἀντίθετον τοῦ πρυτανικοῦ καὶ ἐφετείου Νόμου, καθ' οὗ ἡ ἐκποίησις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ μετρητοῖς, ἐγὼ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε τοῦτο ὡς τὸ ὀρθότερον καὶ προτιμώτερον τῶν ἐπιστώσεων, καὶ καθ' ὅσον μάλιστα μεταβολὴν ἠθῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὅτι ζημία μεγίστη προσγίνεται εἰς τὸ δημόσιον, διότι, ἐνῷ ἐξερχόμεθα ἀπὸ ἄφορον καὶ ἀρχίζομεν ἄφορον ἔτος, διατροῦμεν εἴτε εἰς τὰς ἀποθήκας μας ἑκατὸν χιλιάδας κιλῶν γενήματα ὅτι ἐκτὸς τοῦ πραγματικοῦ κινδύνου τῆς ἀπωλείας ἀπὸ ὑπολογισμὸν εἰς τὰς προσγενομένας ἤδη ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἀποθηκοφυλάκων ζημίας, θέλει εὑρεῖ τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν· ὅτι ἡ ζημία αὕτη καὶ ὁ κίνδυνος τῆς παντελοῦς καταστροφῆς τῶν γεννημάτων ἀπὸ ὑγρασίαν πίπτει εἰς τὴν ὀλιγωρίαν τῆς Κυβερνήσεως· διότι ἐὰν αἱ περὶ αἰσοδείας φῆμαι καὶ ἡ ἐκ τούτων ὕψωσις τῶν τιμῶν ἐξέπεσαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν μέχρι τοῦ παρελθόντος δεκεμβρίου, ἔπρεπε νὰ ἐπισπεύσῃ μετὰ ταῦτα τὴν ἐκποίησιν τῶν γεννημά-

των, ἅμα αἱ ῥῆμαι αὗται ἐψεύσθησαν καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἔκπωσις τῶν τιμῶν· ἐὰν δ' ἔκτοτε ἐλαμβάνετο τὸ μίτρον τῆς ἐκποιήσεως, τὸ ὁποῖον ἤδη προτείνεται, καὶ ἐὰν ἔκτοτε ἐξεδίδοντο αἱ περὶ ἐκποιήσ·ως τῶν καρπῶν ἐγκύκλι ι δὲν ἤθελον ὑπάρχει ἤδη καρπὸ εἰς τὰς ἀποθήκας. Μ' ὅλα τα τα ὀφείλομεν ἤδη, ἂν καὶ ἀργά, νὰ ῥροντίσωμεν διὰ τὴν ἐκ·οίησιν τῶν ὑπαρχόντων κ·ρπῶν διὰ καταλλήλων μέτρων, ὥστε καὶ τοὺς καρποὺς νὰ ἐξοδεύσωμεν, καὶ τὰς καθυστερήσεις νὰ ἀπορ·γωμεν, εἰς τὰς ὁποίας ἄλλοτε ὑπὸ τὸ σύστημα τῶν ἐγγυήσεων καὶ τῶν πιστώσεων ἐνέπιπτε τὸ δημόσιον· ὅτι πρὸς ἀπορ·γὴν ζημιῶν δύο εἶναι οἱ κατάλληλοι τρόπ·ι ἐκποιήσεως, ἢ ἐπὶ μετρητοῖς, ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ μὲ τοὺς ἐρχομένους καρποὺς. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐπρόσθεσε τὴν ἑξῆ. τροπο·ογίαν τοῦ ἄ.θρου 1. τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον νὰ μείνῃ ἓν καὶ μόνον ἄρθρον, ἀφαιρουμένων τῶν ἄλλων ὡς περιττῶν· ἔχει δὲ ἡ τροπολογία οὕτως.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἐπ' ἀλλαγῇ εἰς τοὺς οἰτοῦντας κατοίκους, μὲ τὴν ὑπ·χρέ·σιν τοῦ νὰ ἀποδώσωσιν αὐ·οὺς εἰς ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν τῷ καιρῷ τῆ. συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶ·ος ἔτους. »

Εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄλλοι ἀ·ήντησαν ὅτι, ἐὰν οἱ ἀποβλέποντες τὴν μὴ ἐκποίησιν τῶν καρπῶν εἰς τὴν ὀλιγωρίαν τῆς Κυβερνήσεως ἤθελον ἐξετάσει καὶ λάβει τὰς περὶ τούτων πληροφορίας, καθὼς αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς ἐπροκάλεσεν αὐτοὺς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ λάβωσιν ὑπ' ὄ·ιν τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τοῦ Ὑπουργείου, ἤθελον πεισθῇ ὅτι αἱ πληροφορίαι, ὅσας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔχουσι σχετικῶς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀληθεῖς· ὅτι δύναται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐὰν ἡ Βουλὴ θέλῃ, νὰ φέρῃ ἐνώπιόν τ·ς τὰ τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν πρακτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, διότι ἐξ' αὐτῶν θέλει πεισθῇ ἕκαστος ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν τὸ ἐνήργησε, καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου, καὶ ὅτι ἂν μέχρι τοῦδε ἀπέμεινε μέρος αὐτῶν ἀπώλητον δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἔνοχον τὸ Ὑπουργεῖον· ἅμα αἱ περὶ σιτοδείας ῥῆμαι ἀνεφάνησαν ψευδεῖς ἔκτοτε τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐγκυκλίων διαταγῶν ἐπετάχυνε πανταχοῦ τὴν ἐκποίησιν τ·ν καρπῶν, καὶ οὐδεμίαν ἔκτοτε δημοπρασίαν ἀνέστειλεν· ὅτι ἡ

ὑπολογισθεῖσα τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ζημία δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελεῖται περίπου ἐκ τῆς ὁλικῆς ἀξίας τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Ἀπριλίου ὑπαρχό·των ἑκατὸν χιλιάδων κοιλῶν, ἐξ ὧν αἱ πεντήκοντα ἐξ εἶναι ὄψιμα, τὰ ὁποῖα συνήθως κατὰ τοὺς μῆνας τούτους μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἐξοδεύονται, καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρες εἶναι πρώϊμα, ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου μέγιστον μέρος θέλει εἶσθαι μέχρι τοῦδε ἐκποιημένον· ὅτι καθ' ὃ τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει πληροφορίας, οἱ εἰς τὰς ἀποθήκας καρποὶ εἰς καλὴν εὑρίσκονται κατάστασιν, διότι οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἔνστασις ἢ παρατήρησις ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν καρπῶν· ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν τοῦ Νομοσχεδίου ψήφισιν διὰ νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἀπαιτούμεναι εὐκολίαι διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν, διότι ἄλλως ἕνεκα τῆς ἐρετεινῆς εὐφορίας δὲν θέλουσιν ἐξοδευθῆ οἱ καρποὶ οὗτοι· ἀπεδέχθη δ' ἐπὶ τέλους ὁ Ὑπουργὸς καὶ τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην προσθήκην περὶ τῆς ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχωρήσεως τῶν καρπῶν εἰς τοὺς γεωργούς.

Τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτ·οπῆς ἀντέκρουσεν ἄλλος ὡς μὴ συνάδουσαν μὲ τὸ ἐν ἰσχύϊ λογιστικὸν σύστημα καθ' ὃ δὲν πρέπει νὰ συγχέηται ἡ τοῦ ἑνὸς ἔτους χρῆσις μὲ τὴν τῶν ἄλλων ἐτῶν.

Ὑπ·ρ τοῦ ἄρθρου προσέθηκαν ἄλλοι μετὰ τὸν Ὑπουργὸν, ὅτι τὰ αἴτια τῶν παρελθουσῶν καθυστερ·σεων τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων ἦσαν ἢ ἡ κακὴ πρόθεσις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ αἱ μέγισται ζημίαι. ὅσας ὑπέφερον, οὐδέποτε ὅμως καθυστέρησαν οἱ φορολογούμενοι, πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ Νομοσχέδιον καθιεροῖ τὴν ἐπὶ πιστώσει παραχώρησιν τῶν καρπῶν· ὅτι οἱ ἐναντιωθέντες εἰς τὴν ἐπὶ πιστώσει παραχώρησιν, παραδεχόμενοι τὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ, ἃς ἐπεῖς ἐδείχθησαν, διότι καὶ ἡ ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχώρησις δὲν εἶναι εἰμὴ πίστωσις, ὁμοιάζουσα μὲ τὴν ἄλλην ἐπὶ πιστώσει παραχώρησιν, καθόσον καὶ αἱ δύο ἐγγύησιν ἔχουσι τοὺς μέλλοντας καρποὺς τοῦ φορολογουμένου. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπομένως πάσης ἐνδεχομένης καθυστερήσεως καὶ διὰ νὰ μὴν ἀγοράσωσιν ὀλίγοι τινὲς τοὺς καρποὺς μὲ ζημίαν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην, ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν μέχρι τοῦ ὁποίου νὰ δύναται ἕκαστος νὰ ἀγοράσῃ καρποὺς ἐπὶ πιστώ·σει ἢ ἐπ' ἀνταλλαγῇ· καὶ τοῦτο νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰς 500 ὠκάδας.

Ἁπαντῶν δ' εἰς τὸν Ὑπουργὸν εἷς τῶν προαγορευσάντων

ἐξεθήκεν ὅτι δὲν ἀρνεῖται μὲν ὅτι ἐγκαίρως τὸ Ὑπουργεῖον ἐλάβε τὰ καταλληλα πρὸς ἐκποίησιν τῶν καρπῶν μέτρα διοικητικῶς, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐπὶ τοσοῦτον νὰ παραπείνῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διότι ἐὰν πρὸ δύο μηνῶν τοῦτο ἐφηρίζετο, δὲν ἤθελον ὑπάρχει εἰς τὰς ἀποθήκας καρποί.

Δὲν ἐλήφθησαν ἀπ' ἀρχῆς τὰ περὶ ἐκποιήσεως καρπῶν μέτρα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὑπῆρχον γενικαὶ σιτοδείας φόβοι, καὶ προτιμώτερον ἦτον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποστῇ ζημίας ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, ἢ νὰ παρουσιασθῇ ἔλλειψις καρπῶν εἰς τὸ Κράτος, ἐὰν αἱ περὶ σιτοδείας φῆμαι ἐπληθύνθησαν. Μ' ὅλον ὅτι δὲ αἱ περὶ σιτοδείας φῆμαι τοὺς ἐμπόρους ὅλων τῶν μερῶν ἐπτόησαν, καὶ τὰ ἐπιμελητήρια δὶα πάντων ἀναφορῶν των ἐπροθυμοποιήσαντο ταύτην μ' ὅλα ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον οὐδέποτε ἀνέστειλεν ὁριστικῶς τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν· αἱ φῆμαι δὲν ἐπληθύνθησαν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὅταν ἐμπρικὰ καταστήματα σήμερον εἰς διάφορα μέρη λόγῳ κέρδους καταστρέφωνται ὡσαύτως ἀξιοκατάκριτος ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἂν εἶχε καθήκον καὶ διὰ τὴν ἐπ' ἀρελῇ πῶν γενημάτων ἐκποίησιν νὰ φρονέσῃ καὶ τὴν σιτοδείαν νὰ προλάβῃ· ἔπειτα καὶ αὐτοὶ οἱ πιστοὶ ἀλλοτε ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν μὴ ἐκποίησιν τῶν καρπῶν εἰς τὰ αὐτὰ πέρυσιν ὑπέκυψαν, διότι ἀναστείλαντες τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν μὲ τὴν ἐλπίδα πλειοτέρου κέρδους, ἠναγκάσθησαν μετὰ ταῦτα νὰ ἐκποιήσωσι τοὺς καρποὺς εἰς μικρὰς τιμάς· ἐὰν δὲ ἡ σιτοδεία τῶν **1845** δὲν ἐπήγετο, ἄγει φύσιν ὅσας ὑπέστη ζημίας τὸ δημόσιον ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ τῆς σήψεως τῶν καρπῶν ἤθελεν ὑπαρίσει· ἀρχὴ δὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τοι ἤδη εἰσαχθέντος, ἀντέτειναν οἱ κατηγοροῦντες τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσαγωγῆς του, τί ἤθελον εἴπει, ἢ καὶ ποίων ἤθελε τύχει ὑπερασπιστῶν, ἐὰν πρὸ δύο μηνῶν εἰσήγετο; διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας της ἐπιτροπῆς· ἐθεώρησε δ' ἀναγκαῖον νὰ μὴ περιορισθῇ ἡ ἐπὶ πιστώσει παραχώρησις εἰς ὡρισμένον ποσόν, διότι ὁ περιορισμὸς οὗτος θέλει παρεμβάλει δυσκολίας εἰς τὴν ἐκποίησιν· ὁ περιορισμὸς δ' οὗτος ἀναγκαῖος εἶναι εἰς τὰς ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχωρήσεις, διὰ νὰ μὴ προκύψωσι καθυστερήσεις.

Ἐπροτάθη ἐπίσης, ἐπειδὴ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι νὰ παραχωρηθῶσι γεννήματα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, ἡ δὲ παραχώρησις γίνεται καὶ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐπ' ἀνταλλαγῇ καὶ πρὸς μετρητοῖς, περιττὸν εἶναι ἡ πρὸς τὸν τροπολογικὸν νόμον παρα-

πομπὴ τοῦ ἄρθρου, καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ ἄρθρου ὡς περιττὸν, νὰ ἀντικατασταθῇ δὲ ἡ προτεινομένη τροπολογία, ἔχουσα οὕτως.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιογρέου ἐγγυήσεως, καὶ ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτοπίου τινὸς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς. Τὸ διὰ πίστωσιν παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 500 ὀκάδας εἰς ἕνα ἕκαστον.

« Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καρποὶ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ νὰ ἀποδιδῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας ὀκάδας εἰς ἕνα ἕκαστον. »

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ βραδύτης τῆς ἐκποιήσεως τῶν τοῦ **1844** γεννημάτων δὲν ἔχει τι κοινὸν μὲ τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους· διότι ἐκείνων μὲν ἡ ἐκποίησις ἀνεστάλη καὶ μέχρι τοῦ Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου ἤδη ἐλάμβανε πολλαχόθεν πληροφορίας περὶ ἐπισομασθησομένης εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς ἀφορίας, καὶ ἑπομένως ὠφειλε πρός τε τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὰ συμφέροντα, ἀπέναντι ἐνδεχομένης σιτοδείας, νὰ βραδύνῃ τὴν ἐκποίησιν τῶν τοῦ δημοσίου καρπῶν· οἱ τοῦ παρελθόντος ὅμως καρποὶ ἔπρεπαν ἐγκαίρως νὰ ἐκποιηθῶσι, καθόσον ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, καὶ πρότερον ἔτι, προεμηνύετο εὐφορία εἰς τὰ γεννήματα· ὅτι ἡ ἀπὸ δύο μηνῶν εἰσαγωγὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου περισσοτέρους ἢ νῦν βεβαίως ἤθελεν εὑρεῖ ἐναντίους διότι ἔμεινεν ἀρκετὸς χρόνος· καὶ ἂν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλλειψιν γεννημάτων ἐθεωρεῖτο εὔκολος ἡ ἐπὶ μετρητοῖς ἐκποίησις, καὶ ἑπομένως περιττὴ ἡ ἐπὶ πιστώσει.

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντεῖπόντα, εἰς τοῦτον ὅτι καὶ ἐρώτος τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν αὐτὴν εὑρίσκετο θέσιν, ὑποπτευόμενον ὡς ἐκ τῆς κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον ἀνωδρίας ἀφορίαν εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, καὶ ὅτι ἑπομένως ὠφειλε διὰ τοῦτο νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκποίησιν τῶν τοῦ δημοσίου γεννημάτων.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο δ' ἀναστάσεως ὅτι ἐρωτίσθη· ὁ δὲ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου ὑπάρχουσι τρεῖς ἄλλαι γνῶμαι, ἤτοι 1) ἡ τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη, 2) ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Καλαμῶν, καὶ 3) ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς, καὶ ὅτι ὡς ἀπώτερον θέλει προηγουμένως ψηφοφορηθῆ τὸ πρῶτον μέρος τῆς τελευταίας ταύτης, μὴ παραδεχομένων τὴν ἐπὶ πιστώσει διάθεσιν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τοῦτο· αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτό, παραδεχθεῖσα κατόπιν τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὰς διὰ τοῦ πρώτου μέρους τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Καλαμῶν, ὁμοίας οὔσης κατὰ τὰ λοιπά, γινομένας εἰς αὐτὸ μεταβολάς, ἤτοι τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων «ἰδίους φορολογουμένους» διὰ τῆς «αἰτοῦντας», ἐξαλειφομένης τῆς φράσεως «σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ Π. Ε. Νόμου» καὶ τὴν εἰς τὸ τέλος προσθήκην τῶν λέξεων «καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιτοπίου τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ Δημοτικῆς ἀρχῆς.»

Ἐρωτηθεῖσα κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὴν ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ Βουλευτοῦ Καλαμῶν διάταξιν περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπὶ πιστώσει παραχωρηθησομένων καπνῶν, ἀνακληθεῖσαν μὲν ὑπὸ τοῦ προτείναντος ἀναδεχθεῖταν δὲ ὑπ' ἄλλου, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι δὲν παραδέχεται αὐτήν.

Παριδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ δεύτερον μέρος τῆς τοῦ Βουλευτοῦ Καλαμῶν τροπολογίας περὶ τῆς ἐπ' ἀνταλλαγῇ παραχωρήσεως καπνῶν, εἰς ἣν συνεχωνεύθησαν, ὡς περὶ τοῦ αὐτοῦ πραγματευόμεναι, ἥτε τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη καὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς τροπολογίας· ἔχει δὲ ἡ παραδεχθεῖσα διάταξις, προστεθησομένη εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω παραδεχθὲν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, οὕτως· «ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καπνοὶ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καπνῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας ὀκάδας εἰς ἕκαστον.»

Δι' ἀναστάσεως δ' ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ 1 ἄρθρου, ὡς κατὰ μέρος ἀνωτέρω ἐψηφίσθη, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον

νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καπνοὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιογρέου ἐγγυήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καπνοὶ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καπνῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας ὀκάδας εἰς ἕκαστον.»

Μηδεμιᾶς δὲ γενομένης ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 5, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτά, δι' ἀναστάσεως, ἰδίᾳ ἑνὸς ἑκάστου, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐψηφοφορήθη κατόπιν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατὰ τὸν Κανονισμόν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Ἡλ. Παπαδαίου, τὸ ἀναγνωσθὲν σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, θεωρησάσης τῆς Βουλῆς περιττὴν τὴν τύπωσιν αὐτοῦ διὰ τὸ μικρὸν τῆς ἐπενεχθείσης ἐν μόνῳ τῷ 1 ἄρθρῳ αὐτοῦ τροπολογίας· μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν δὲ τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 49 κατὰ 15, κατὰ τὸ κατωτέρω προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως δημητριακῶν καπνῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Σ. Δανόπουλος.	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινός	Ν.	Ι. Βλασσης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ι. Κωλέττης	
Θ. Γ. Βάκας	Ν.	Α. Μεταξᾶς	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Βλάχος	Ο.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Π. Δ. Κυκκάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης		Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἀπών	Δ. Δαπουσιάδης	ἀπών

Τζανες. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Κ. Χαραμὴς	ἀπὼν
Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς
Ι. Γιολδάσης	ἀπὼν
Δ. Α. Ζώτος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	Ο.
Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	ἀπὼν
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλίας Παππαδαῖος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς	ἀπόντες
Εὐθυμ. Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλακούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπὼν
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Γ. Δερνιτσιώτης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Μελ. Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβαγλης.	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Π. Παππατζώνης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	»
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης Δ. Πικουλάκης Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης Κ. Ταερτίδης	ἀπόντες
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώσας Τζαμάλας	ἀπὼν
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φιλ. Ἰωάννου	ἀπὼν

Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Μ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Δημητρίδης Κυριακοῦ	»
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δαρᾶς	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	ἀπὼν
Δ. Πολυχρονόπουλος	»
Ι. Τσαμαρᾶς	Ν.
Δ. Καζάκης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κρεζῆς	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Γ. Γριζάνος	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Γαρδίκης Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἔχει δὲ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τους ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ἐπὶ τῷ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆ Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ Δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καρποὶ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσὸν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 500 ὀκάδας εἰς ἕνα ἕκαστον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ περὶ τούτου ληφθησόμεναι χρεωστικαὶ ὁμολογίαι θέλουν

συντάττεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν ἢ, ἀγραμμάτων ὄντων, παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ τοιαῦτα συντασσόμεναι καὶ ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, οἱ χρεῶσται καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συμπαραβιάζονται ἀπὸ τοὺς Ἐπαρχ. Ταμίας σύμφωνα μὲ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.»

Ἀξιαμένης ἀκολούθως συναινέσει τῆς Βουλῆς τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως δημίου πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων Μαΐου καὶ Ἰουνίου, καὶ οὐδενὸς ἀντιπόντος κατὰ τὰς ἀρχάς, ἐψηφίσθη αὕτη κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Ἡλ. Παπαδαίου, καὶ ἐγένετο παμψηφεὶ παραδεκτὴ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουλίου ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ·

Δ. Μελετόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Ἀργυροτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γολιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης Μ. Δ Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἀπὼν
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάλης	ἀπὼν
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδυλῆς	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Κ. Χαρτιμᾶς	ἀπὼν
Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς
Ι. Γιολδάσης	ἀπὼν
Δ. Λ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γονζούασης	Ν.

Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τσάνος	ἀπὼν
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γ. Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς	ἀπόντες
Εὐθύμ. Κανελλόπ.	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλ.	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας Κ. Δελιγιάννης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπὼν
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βαρβογλῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Π. Παππατζώνης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βεΐκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	»
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης Δ. Πικουλάκης Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Κ. Ζαριφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος Α. Καλαμογδάρτης	ἀπόντες
Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	ἀπὼν
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης	»
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Διομήδης Κυριακοῦ	»
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ

Α. Παππατζώρης	ἀπών	Δ. Χνντζίσκος	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	»	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.	Ι. Γαρδίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	
Δ. Δρόσος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Γκίκας Δικός	Ν.	Κ. Καναρης	ἀπών
Σ. Κριεζῆς	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ, ὁδηνὸς ἀντειπόντος, ἐγένετο παραδεκτὸν δι ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχεδιον.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 2 καὶ ἐγένετο ἐπίσης παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, συναινέσεσι τῆς Βουλῆς, μὴ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμιᾶς τροπολογίας, καὶ περιτῆς θεωρηθείσης τῆς τυπώσεως, ἐγένετο δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Δ. Κυριακίδου, καὶ ἐγενετο παμψηφεὶ παραδεκτὸν, κατὰ τὸ κατωτέρω πρωτοτυπούμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ πιστώσεως διὰ τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Π. Ῥαγκος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Αὐγιωτατίδης	Ν.	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίζας	Ν.	Δ. Λαπουσιάδης	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενῆς
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Ρ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Φασίτζας	Ν.
Μ. Α. Καΐρης		Ι. Χαραμῆς	ἀπών
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Κρανίδης	ἀσθενῆς
Α. Σ. Δανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γιαλδάσης	ἀπών
Ι. Βλάσσης	ἀπών	Δ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Νίκ. Θέου	Ν.
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Α. Γουζούασης	Ν.
Δ. Καλλιφρογᾶς	Ν.	Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ν.	Δ. Κρεττενίτης	Ν.

Σ.Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	»
Σιδεττρος Στεφανάκης	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Νικήτ. Σταματελόπ.	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Σακελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	ἀπών	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Βέϊκος	ἀπών
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	»
Β. Καραγιάννης	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Β. Πετιμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κάνδυος	Ν.
Α. Πετιμεζᾶς	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπόντες
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	
Γεωργ. Νοταρᾶς	ἀπόντες	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς		Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τζερτίδης	
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	ἀπών
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Κ. Δελιγιάννης	»	Σ. Ἀντωνιάδης	»
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Π. Βαρδιζιώτης	ἀπών	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Διομίδης Κυριακοῦ	»
Γ. Δηριτσιώτης	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Ἀμβρ. Σκαρπαγκᾶς	ἀπών
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.	Α. Παππατζόγης	ἀπών
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	»

Ι. Τομαρᾶς	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Αι. Κιζάνης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Δρόσος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Δ. Κριεζῆς	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Δ. Χατζίσκος	ἀπὼν	Γ. Σταματάρας	Ν.

Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ Ἰουνίου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἑκτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845 ἐκ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. »

Τῇ παρατηρήσει τοῦ Προέδρου ὅτι ἡ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπροσοχὴ τοῦ ἤδη συζητηθέντος Νομοσχεδίου, καὶ τοι κατεπείγοντος, θέλει βραδύνει μέχρι τῆς προσεχοῦς τετάρτης (22 Μαΐου), ὅτι, διὰ τὰς παρεμπιπτούσας τρεῖς ἑορτάς, θέλει γίνει συνεδριάσις, καὶ ἐπομένως ἡ κύρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἀναγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη ὁ ὁ τῆς Βουλῆς τὸ ἀνωτέρω μέρος τῶν πρακτικῶν περὶ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου, συνταχθὲν νῦν, ἵν' ἀπουσταλῇ τὸ ταχύτερον.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν 1) τῶν περὶ Νέας Πελλῆς πληροφοριῶν, 2) τοῦ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων Νομοσχεδίου, 3) τοῦ περὶ Κρητῶν ζητήματος, 4) τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων εἰς τὸν δῆμον Ἰλείας, καὶ 5) τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατόλου συνθήκης, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙΒ'.

Τῆς 22 Μαΐου 1846.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν κρώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παόντων μὲν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος ὀκτὼ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσαις περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεσι τοῦ Βουλευτοῦ Ἄργους Κ. Δ. Τσόκρη καὶ τοῦ τῆς Κορινθίας Κ. Γ. Νοταρᾶ, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῇ εἰς ἑκάτερον τεσσαρακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια.

Ἐγένετο κατόπιν ἡ μηνιαία τῶν τῆς Βουλῆς τμημάτων ἀνανέωσις διὰ κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Βουλευτοῦ Ι. Τομαρᾶ, ὡς πρεσβυτέρου, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Ἀντιπροέδρων, τοῦ ἑτέρου τῶν Γραμματέων καὶ δύο ψηφολεκτῶν τῶν Κ.Κ. Γ. Δ. Σταματάρα καὶ Κ. Τ. Σαντᾶ. Ἔλαχον δ' ἐκ ταύτης ὡς μέλη·

Τοῦ Α'.	Β'.	Γ'.
Β. Πετμεζᾶς	Ι. Ζάρκος	Σ. Δάβρας
Δ. Ταγκουράκος	Κ. Κανάρης	Δ. Δρόσος
Γ. Φεγγαρᾶς	Μ. Χ. Μελίτης	Χ. Καπετανάκης
Η. Βάρδογλης	Α. Μετιξᾶς	Ι. Φαρμάκης
Β. Καραγιάννης	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Τ. Γρηγοράκης	Α. Λαπουσιάδης	Ν. Καλλέργης.
Θ. Μαρκαζίνης	Δ. Σακελλαριάδης	Σ. Στεφανάκης
Μ. Δ. Καίρης	Λ. Βλαΐτης	Γ. Δοκὸς
Γ. Διρνιτσιώτης	Γ. Μπέτας	Δ. Χατζίσκος
Ι. Π. Ταταράκης	Φρ. Κ. Μαῦρος	Πλ. Παπαδάτος
Ι. Οἰκονόμου	Δ. Μελετόπουλος	Ι. Κρανίδης
Κ. Χ. Παναγιώτου	Σ. Παρθενόπουλος	Ν. Ἀνδρικόπουλος
Καμπάνης	Κ. Προβιλέγιος	Γ. Κονδύλης
Κ. Ζαραφόπουλος	Π. Ι. Κυριακὸς	Δ. Κριεζῆς
Μ. Ἰατρὸς	Δ. Κυριακοῦ	Ν. Κριεζώτης
Λ. Παπαταιώννης	Δ. Κυριακίδης	Λ. Κιζάνης.
Α. Γουζούδης	Β. Νικολαΐδης	Κ. Φασίτσας
Ε. Ἀποστολίδης		Δ. Πολυχρονόπουλος

Δ'.	Ε'.	Σ'.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν. Δελίνεας	Α. Σωτηρίου
Γ. Γουλιμῆς	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Α. Ν. Πετμεζᾶς
Ν. Μπούκουρας	Γ. Λογιωτατίδης	Σ. Λογοθετόπουλος
Ι. Γαρδίκης	Κ. Τσιρτίδης	Δ. Πλαπούτας
Γ. Δ. Στεμάτιας	Α. Καλαμογδάρτης	Ζ. Ι. Βέλδης
Δ. Ορεινὸς	Γ. Γριζάνος	Ι. Καραγιαννόπουλος
Ν. Σταματελόπουλος	Ι. Κλίμακας	Μ. Πρωτοπαπᾶς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Θ. Γρίβας	Δ. Καλλιφρονᾶς
Α. Νοταρᾶς	Γ. Παλαιτίδης	Γ. Γουναρόπουλος
Π. Καλαμαριώτης	Π. Ἅγκος	Δ. Κουμανιώτης
Μ. Γ. Σχινᾶς	Π. Παπασπύρης	Ε. Μ. Παρίσης
Ι. Βλάσης	Α. Σ. Δανδόπουλος	Α. Κρεστενίτης
Κ. Χαραμῆς	Α. Μαρκόπουλος	Φ. Ἰωάννου
Ι. Γιολδάσης	Κ. Δελιγιάννης	Ι. Κωλέττης
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	Κ. Βέϊκος
Σ. Βλέχος	Ι. Τομπρᾶς	Δ. Πικουλάκης
Ν. Μαυρομμάτης	Π. Βαρδιτσιώτης	Δ. Α. Ζῶπος
Α. Γεωργαντᾶς		Δ. Μαυρομιχέλης

Ζ'.		
Δ. Τσόκρης	Π. Κ. Τσαμάλας	Α. Σκαραμαγκᾶς
Σ. Μπαρότσης	Γ. Ῥεβελιώτης	Π. Δαρειώτης
Α. Γ. Τζάνος	Ι. Στέϊκος	Κ. Τ. Σαντᾶς
Ι. Ν. Φλίσσας	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν. Κορφιωτάκης
Γ. Νοταρᾶς	Ι. Εὐσταθίου	Δ. Μπιρμπίλης
Σ. Πάγκαλος	Νίκος Θέου	Κ. Ἀντωνιάδης

Ὁ Πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι εἰς οὐδὲν τῶν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀντικειμένων δύναται νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν Ὑπουργῶν, ἔδωκεν, ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, τὸν λόγον εἰς τινα ἐπιφυλαχθέντα νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΝΕ. 13 Μαρτίου ἀντιπαρατηρηθέντων ὑπ' ἄλλου περὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως.

Οὗτος δὲ παρετήρησιν ὅτι, οὔτε πνεῦμα ἀντιπολιτεύσεως οὔτε ἄλλος δευτερεύων σκοπὸς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ πεποίθησίς του, ἐπὶ τῶν πραγμάτων στηριζομένη, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ λάβῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸν εἰς τὸν Βατ. Λόγον ἀπαντήσεως τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀπ' αὐτῆς προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου· ὅτι πολὺ ἀπέχων νὰ προσβάλῃ διὰ τῆς τότε ἀγορεύσεώς του τὸ ἔθνος καὶ τὴν αὐτοῦ μεταπολίτευσιν, ὡς ὁ προλαλήσας ἐξέθηκεν, καθόσον ἡ περὶ τοῦ ἔθνους κρίσις δὲν δύναται νὰ πηγάζῃ ἐκ τῆς περὶ τῶν καλῶν, ἢ κακῶν πράξεων 200 ἢ καὶ 500 ἀνθρώπων, νομίζει ἀπ' ἀναντίας ὅτι ὁ προαγορεύσας δίδων τοιαύτην ἐξήγησιν εἰς τὴν καὶ ὑπὸ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικῶν

Ὑπουργοῦ βεβαιωθεῖσαν κρίσιν του περὶ τῆς κακῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως, ἀδικεῖ τὸ ἔθνος, καθόσον οὔτε λόγος ἐπρόκειτο περὶ τούτου· ἡ πεποίθησίς του δὲ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, αντὶ νὰ κλονισθῇ ἐστερεώθη μᾶλλον ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ προλαλήσαντος, ὅστις, διὰ νὰ πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του, ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἐπισήμους πίνακας καὶ καταστάσεις· ἀλλὰ τοιαῦτα δὲν ἐπαρουσίασεν. Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀγόρευσίν μου, ἐξηκολούθησεν, ἁπάντων ὁ προλαλήσας παρετήρησεν ὅτι τὸ ὅλον τῶν βεβαιωθέντων καὶ βεβαιωθησομένων ἐσόδων τοῦ 1845 φθάνει, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐπαρουσίασε κατάστασιν εἰς 13,700,000 δραχ. ὁμολογήσας ὅτι εἰ. ταῦτα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ἀπὸ ἐλαιῶνας, προϊοντότητες, δεκατεῖς πιςώσεις, κτλ. εἰσπρακτέα ποσὰ ἐκ δραχ. 1,200,000 ὡς συμπεριλαμβανόμενα καὶ εἰς τὰ τῶν προπαγουμένων ἐτῶν, ὧν ἐγὼ ἔλαβον τὸν μέσον ὅρον, καὶ ὅτι ἡ φαινομένη ἐλλειψις 400 χιλιάδων δραχμῶν προέρχεται ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀφορίαν. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι ἀπεμακρύνθη τοῦ εἰς ὃ ἀπήντα ζητήματος, ἤτοι ὅτι τὰ πραγματικὰ ἔσοδα τοῦ 1845 θέλουσιν ἐπὶ τέλους καθαρισθῇ εἰς 11 ἑκατομμύρια, πραγματευθείς περὶ εἰσπρακτέων, ἐνῷ περὶ τούτων πραγματεύεται ἕτερον τῆς ἀγορεύσεώς μου ζήτημα, ἤτοι ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ 1845 ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς 16 1|2 ἑκατομμύρια, ὅπου ἔλαβον τὸν μέσον ὅρον τῶν ἐτῶν 1841—1842 καὶ 1843· ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου καὶ πραγματικῶς εἰσπραχθησομένου ποσοῦ πρὸς κατάδειξιν τοῦ ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων ἐλλείμματος· τὸ ποσὸν δὲ τῶν δραχμῶν 1,200,000 ὡμολογήθη καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς μηδέποτε εἰσπραχθησόμενον. Διὰ νὰ ὑπάρχῃ δὲ ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου ἀπητοῦντο ἐπίσημοι δηλώσεις καὶ λεπτομερεῖς καταστάσεις τῶν εἰσπραχθέντων, πωληθέντων καὶ ὑπαρχόντων εἰς τὰς ἀποθήκας γενημάτων, ἀλλὰ τοιαῦτα οὔτε παρ' αὐτοῦ, οὔτε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐσχάτως ἐπαρουσιάσθησαν, ἐκτὸς δύο πινάκων τοῦ μόνων πρωΐμων, ἐλλείποντος ἤδη τοῦ δὲ τῶν ὀψίμων, ἀτελοῦς, ἐσφαλμένου εἰς τὰς ἀθροίσεις καὶ τὰ 3|4 ἐγόντες ὑποθετικὰ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ σημείωσιν. Μὴ ὑπαρχόντων λοιπῶν τοιούτων, ὡς ἐρρέθη ἐγγράφων, οὐδεμία βεβαιότης ὑπάρχει καὶ περὶ τοῦ παρουσιαζομένου εἰσπρακτέου ποσοῦ. ὅταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ Βουλῇ ἐγγραφα τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναπολήσωμεν εἰς

εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὰ κατά τινας τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων ῥηθέντα παρὰ τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ· ἂν δ' ἄλλως ἔχωσι, διατὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ μὴ παρουσιάσῃ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1845 τοὺς ἀναγκαίους πίνακας πρὸς βεβαίωσιν ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰσοδημάτων; Μὴ ἀναιρεθεισῶν δὲ τῶν βάσεων μου, καθόσον ὡς ἐκ τούτων δὲν γνωρίζομεν ὡρισμένον τι ποσὸν ὡς εἰ πραγθησόμενον, ἐπιβεβαιῶ καὶ αὖθις ὅτι τὰ πραγματικὰ τοῦ 1845 ἔσοδα μόλις θέλουσιν φθάσει τὰ 11 ἑκατομμύρια, εὐχόμενος νὰ ψευσθῶ διὰ τοῦ παρουσιασθησομένου ἀπολογισμοῦ.

Τὴν παρατήρησίν μου, ὅτι τὰ εἰσοδήματα τοῦ 1845 ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς 16 1/2 ἑκατομμύρια, ἀντικρούων ὁ προλαλήσας, ἀντιπαρετήρησεν ὅτι τοιαῦτα ἔπρεπε νὰ προταθῶσι κατὰ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων συζήτησιν· τοιαύτην ὅμως πρότασιν οὐδεὶς ἠδύνατο τότε νὰ κάμῃ, ὑπαρχούσης γενικῆς τῆς περὶ ἀφορίας ἰδέας· ἀλλ' ἀνεπληρώθη κατόπιν αὕτη διὰ τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν γεννημάτων, καθ' ἣν ἔπρεπε, καὶ ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον ὑπελόγισεν αὐτὴν ἐὰν ὑποτεθῇ νὰ ὑπάρξῃ καὶ περίσσευμα. Ἀντιπαρατηρῶ προσέτι ὅτι τὰ ἔσοδά μας ὑπελόγισε εἰς 16 1/2 ἑκατομμύρια κατὰ μέσον ὅρον τῶν 3 προηγουμένων ἐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως καὶ προόδου τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, καὶ ἄλλων, ὡς διετάθη, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ ἐκ τούτων αὔξησις ἦτον φυσική, ὡς ὑπάρχουσα καὶ εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὅτι εἰς τὴν περὶ τούτων πραγματείαν του δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὡς βάσιν τὰ εἰσοδήματα τοῦ 1840, διότι ταῦτα, μεταξὺ ὅλων τῶν τῆς δεκαετίας, ὑπάρχουσιν ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν, ὡς καὶ τὰ τοῦ 1843 ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν, ἐνῷ ἐξ ἐναντίας τὰ τῶν 1841 καὶ 1842 ηὔξησαν ὡς πρὸς τὰ τῶν 1839· ὅτι ἀληθῶς τὰ 3/4 τῆς κατὰ τὸ 1843 ἐλαττώσεως προῆλθον ἐκ τῶν ἐγγείων φόρων, ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις δὲν προέκυψεν, ὡς ὁ προλαλήσας διετάθη, ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, διότι αὕτη περιωρίσθη κατὰ τὸ 1843 εἰς μόνους τοὺς δημητριακοὺς καρπούς, ἀλλ' ἐκ τούτων τὰ 2/5 μόνον ἐνοικιάσθησαν· ὥστε τὰ 3/4 τοῦ ὅλου τῶν ἐγγείων καὶ ἐπικαρπίας φόρων εἰσεπράχθησαν ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἑπομένως δὲν ἦτον δυνατὴ ἡ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου διάθεσις τοῦ ὅλου· αἴτια δὲ κυρία τῆς κατὰ τὸ 1843 ἐλαττώσεως εἶναι ἡ μεγίστη τότε ἔκπτωσις τῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν τιμῆς διά τε τὴν γενικὴν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην εὐφορίαν καὶ τὴν τοῦ ἐμπορίου νέκρωσιν· ἡ ἐξέτασις δὲ τῶν ἐν

τῷ Ὑπουργείῳ ἐγγράφων καὶ καταστάσεων πείθει ἕκαστον περὶ τοῦ δικαιολογημένου τῆς κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος ἐλαττώσεως, ἐνῷ ἡ κατὰ τὸ 1845 εἶναι ἀδικαιολόγητος· ὅτι ἐκ πείρας πεισθεὶς ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησίν μου κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, θεωρῶν τὸ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως ὠφελιμώτερον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους· συνομολογῶ μέν, ὅτι μεταξὺ τοσούτων κατὰ τὴν δεκαετίαν ἐνοικιαστῶν, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῶν κατ' αὐτὴν ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐνοικιάσεων ἐζημιώθησαν καί τινες, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης φανερὸν ὅτι καὶ πολλοὶ τούτων κατακρατοῦσιν ἀθεμίτως τὰ τοῦ δημοσίου χρήματα· ὁ διϊσχυρισμὸς δ' αὐτοῦ, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ εἰς τὰς ἐπὶ δημοπρασίᾳ προσφορὰς των ὑπελόγιζον τὰ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καταπιέσεων κέρδη, καὶ ἐκ τούτου ηὔξανον τότε τὰ εἰσοδήματα, δὲν εἶναι ἰσχυρός· διότι, ἀπέναντι τοιούτων, ὡς εἶπε, καταβλίψεων οἱ φορολογούμενοι δὲν ἤθελον σιωπᾷ, ἐπὶ δὲ τούτου βάσεις τῶν προσφορῶν τῶν ἐνοικιαστῶν ἦσαν ἡ ἐκ στοιχειωδῶν περιστάσεων ὑποτιθεμένη εὐχορία ἢ μή, αἱ τρέχουσαι τῶν γεννημάτων τιμαί, τὰ ἔξοδα, αἱ ἀποζημιώσεις των κτλ. καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι τὰ ἐμμεσα, πρὸς βλάβην τῶν φορολογουμένων, ὠφελήματα τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπεζημίωνον αὐτοὺς ἀρκούντως, δὲν ἠδύναντο καὶ τότε τὰ δημόσια εἰσοδήματα νὰ παρουσιάζωνται περισσότερα ἢ ὅσον ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ ἄμεσος εἴσπραξις καλῶς καὶ τιμίως διαχειριζομένη· διότι, ὡς ἐρρέθη, ἡ παρουσιαζομένη διὰ τῆς ἐνοικιάσεως ποσότης ἐμπεριέχει τὰ τῆς εἰσπράξεως ἔξοδα ὅπως καὶ ἡ ἄμεσος εἴσπραξις, καὶ ἑπομένως τὰ διὰ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως εἰσοδήματα καταχωρίζονται ἀκαθάριστα, ἐνῷ τὰ διὰ τῆς ἐνοικιάσεως καταχωρίζονται καθαρά, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς προσέφερε τόσα περίπου, ὅσα τὸ δημόσιον ἠδύνατο νὰ λάβῃ διὰ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, ὑπολογίζων ὅτι θέλει λάβει τὰ ἔξοδά του κτλ. ἐκ τῶν καταπιέσεων, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐκ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως καὶ τοῦ τῆς ἐνοικιάσεως ποσοῦ ἤθελεν εἶναι μικρὰ ἐνῷ κατὰ τὸ 1845 μᾶς παρουσιάζεται διὰ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως πολλὰ μεγάλη, χωρὶς ἐν τοσούτῳ νὰ ὑπάρχῃ τι ἐκ τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ἐπαισθητὴν μείωσιν, καθόσον καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀφορίας ζημία ἀνεπληρώθη διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν. Πᾶσα λοιπὸν δικαιολόγησις εἶναι ἀνίσχυρος ἀπέναντι τοσούτου ἐπαισθητῆς ἐλαττώσεως. Ὑπάρχουσι μὲν καθυστεροῦντα 15 ἑκατομμύρια, πλὴν τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους· ἀλλ' ἂν κατὰ τὸν διϊσχυρισμὸν

τοῦ προλαλήσαντος αἱ καθυστερήσεις προήρχοντο ἐκ τῆς βασικῆς ἕνεκα τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως αὐξήσεως. Ἔπρεπε νὰ παρατηρῶνται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον· δὲν μένουσι δὲ εἰς τὸν χάρτην γεγραμμένα τὰ εἰσοδήματα ταῦτα, διότι ὁλονὲν εἰσπραττόμενα ἐλαττοῦνται. Ὁ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀτοπίας ληφθεὶς παρὰ τοῦ προλαλήσαντος μέσος ὅρος τῶν γεννημάτων πέντε ἐπαρχιῶν δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὡς γενικὸς ὅρος, διότι οὔτε γενικὴ εἰς ὅλαν τὸ Κράτος ἢ εἰς τινα ἐπαρχίαν ἦτον αὕτη, οὔτε γενικὴ εἰς ὅλα τὰ προϊόντα· ἡ παρατήρησις δ' αὐτοῦ ὅτι ἂν καὶ τὰ ἔσοδά μας ἦναι 13.700,000 ἔχομεν ὅμως τοὺς ἐντολεῖς ἡμῶν εὐχαριστημένους, εἶναι παράδοξος, ὡς βεβαιοῦσα ὅτι ὠφειλοδρομήσαμεν δεκαετίαν, ἐπανελθόντες εἰς τὰ κατὰ τὸ 1835 εἰσοδήματα· ἀλλὰ καὶ ταῦτα εἰσεπράχθησαν πραγματικῶς, ἐνῷ τὰ τοῦ 1845 εἶναι ἐν μέρει ὑποθετικά· καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ψηφίσωμεν ἐλάττωσιν φόρου κατὰ 3 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια, ἅτινα ὠφελούμενοι οἱ φορολογούμενοι ἤθελον μένει εὐχαριστημένοι. Ὅτι ἀπέναντι τῆς μὴ ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῶν εἰσόδων τὸ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρουσιαζόμενον περίσσευμα τῶν εἰσόδων θέλει διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρουσιασθῇ κατὰ διπλοῦν λόγον ὡς ἔλλειμα μεταξὺ τῶν πραγματικῶν ἐσόδων καὶ τῶν κυρίων ἐξόδων, ἐνῷ ἀπὸ τοῦ 1838 μέχρι 1843 τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα ἐπλεόναζον κατὰ ἑκατομμύρια χρησιμεύοντα εἰς ἀπότισιν τῶν τοκογλυφικῶν τοῦ δανείου· ὅτι ἐκ τούτων καθαρώτατα ἀποδεικνύεται ἡ σημερινὴ θέσις μας ὡς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δικαιολόγησις καὶ ἐπομένως ἀνάγκη ἀποδείξεως, ὅτι τὸ δημόσιον ὑποφέρει ἐκ τῆς μὴ καταλλήλου διοικητικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν καταχρήσεων.

Μεταβαίνων εἰς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν παρατηρῶ ὅτι αἱ εἰσπράξεις τούτου, διά τε τὴν αὐτόθι συγκέντρωσιν τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἐξαγομένης ζάφορος καὶ τὴν μεγάλην κατὰ τὸ 1845 ἐμπορικὴν κίνησιν ὡς ἐκ τῆς σταφίδος, δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς δραχμὰς 683 000· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ κατὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ Τελωνείου ἐξαφθεῖσα σταφὶς συνίστατο εἰς 14,531,000 λίτρας· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀνὰ χεῖρας ἀκριβῆ πίνακα τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου τῶν Πατρῶν, κατ' ἄλλην ἐπίσης ἀκριβῆ καὶ ἐκ διβλίκης πηγῆς σημείωσιν τῆς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐξαχθείσης, καὶ ἄλλας ἐπίτοπους πληροφορίας περὶ τοῦ παρελθέντος περὶ τῆς σταφίδος, ἐξάγεται βεβαίως ὅτι ἡ ἐξαχθεῖσα κατὰ τὸ 1845 σταφὶς φθάνει περίπου τὰ 18 ἢ 18 1/2

ἑκατομμύρια· ὥστε ἡ μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ τοῦ τῆς τελωνιακῆς καταστάσεως συνίσταται εἰς 3 1/2 ἢ τέσσαρα ἑκατομμύρια· τοσοῦτον δὲ ποσὸν δὲν ἔμεινε βεβαίως πρὸς καπανάλωσιν εἰς τὸν τόπον· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ Τελωνεῖον Σύρου, παρατηρῶ ὅτι ὁ παραλληλισμὸς τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους πέντε μῆνας τοῦ 1845 εἰσπράξεων τοῦ Τελωνείου πρὸς τὰς τοῦ 1844 κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα, ἀνευρίσκων αὔξησιν 60 περίπου χιλιάδων δραχμῶν, εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος· διότι οὐδεὶς μὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἐκ τῆς σιτοδείας γενικὴ τοῦ ἐμπορίου κίνησις ἤρξατο τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1845, βεβαιουμένη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ εἰς τὸν λιμένα Σύρου κατάπλους εἶναι διπλάσιος τοῦ κατὰ τὸ 1844· ἀλλ' ὅμως δι' αὐτὰ ταῦτα αἱ εἰσπράξεις ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀναλόγως διπλάσιαι, διότι ἀπὸ μόνα τὰ μὲ ἀγγλικὰ ἐμπορεύματα πλεοναζοντα 11 πλοῖα ἔπρεπε νὰ προκύψῃ πλεονάζουσα εἰσπραξις 200,000 δραχ. αἱ δὲ εἰσπράξεις ἐν ὅλῳ τοῦ ἔτους τούτου νὰ πλεονάζωσι τῶν τοῦ 1841 κατὰ 3 0|0. Εἰς τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας νομίζω ἀρκούσας προσθέτω μόνον ὅτι ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1845 τελωνιακὰ δικαιώματα, δέκα τὲ τὴν αὔξησιν τῶν προϊόντων μας καὶ μάλιστα τῆς ζαφίδος, καὶ διὰ τὴν μεγάλην κατ' αὐτὸ κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, ἔπρεπε νὰ ὑπερβῶσι κατὰ ἓν ἑκατομμύριον τὰ τοῦ 1840, ἀπ' ἐναντίας εἶναι ὀλιγώτερα κατὰ 137 000 δραχ. Ἡ τοιαύτη δὲ τελωνιακὴ κατάστασις μᾶς παρουσιαζεται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς καλῆς πίστεως, τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως καταχρήσεων.

Ἐκ τούτων καταφαίνονται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς μας καταστάσεως, καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὴν τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀρκούντως ἐπραγματεύθην περὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρώτην μου ὁμιλίαν.

Περαίνων τὸν λόγον παρατηρῶ ὅτι, ὑπαρχούσης τοιαύτης ἀδιαμφιλογήτου ἐλαττώσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, ἀπαραίτητον ἦμῶν χρέος, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἦτον νὰ ζητήσωμεν τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ἐπαισθητῆς μειώσεως, καὶ πρὸς διόρθωσιν ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου. Τὸ χρέος δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἔθνος ἐκπληρώσας νομίζω ὅτι οὔτε τὸ ἔθνος, οὔτε τὴν μεταπολίτευσιν αὐτοῦ, οὔτε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ τόπου προσέβαλον.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι, ἂν καὶ αἱ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως γενόμεναι νῦν ἀγορεύσεις ὀλιγίστην δύνανται νὰ ἔχωσι ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν προγενομένων ἐπὶ τούτων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, διὰ τὴν γενομένην ὅμως ἀρχὴν

δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸν λόγον εἰς τὸν ὑπὸ τούτου ἀντικρουσθέντα Βουλευτήν.

Οὗτος δὲ ἁπάντων, εἶπεν, ἐκ τοῦ προχείρου εἰς τὴν μετὰ πολλὴν μελέτην ἀγόρευσιν τοῦ προλαλήσαντος ὀλίγα τινὰ θέλω εἰπῇ, καθόσον οὐδόλως, νομίζω, ἀντέκρουσε διὰ ταύτης τὰ ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν μου λεχθέντα περὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως. Καὶ πρῶτον μέν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν παιατρησίν του, ὅτι οὐδόλως τὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του ἐπιβαρύνουσι τὸ ἔθνος, παρατηρῶ καὶ αὖθις, ὅτι ταῦτα μεγάλην εἰς τε τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν τοῦ κράτους ὑπόληψιν ἐπιφέρειν ἔχουσι, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο τείνοντα, εἰμὴ νὰ ὑποδείξωσιν ὀπισθοδρομοῦντα ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τὰ οἰκονομικά μας, ἀποδεικνύουσιν αὐτὸ ἀναξίον νὰ κυβερνηθῇ δι' ἑαυτοῦ, διότι δῆθεν ἀπὸ τοῦ 1843 οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου εὑρέθη ἱκανὸς ν' ἀναλάβῃ ἐπωφελῶς τὴν τῶν οἰκονομικῶν διεύθυνσιν· ὅτι ὀρθῶς εἰς τὴν κατὰ τὴν προτέραν ἀγόρευσίν μου πραγματευθεὶς περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ 1845 ἔλαβον ὡς βάσιν τὰ δηλωθέντα εἰσπρακτέα ποσά, διότι ἐπὶ τούτων καὶ ὁ προαγορεύσας ἐνησχολήθη κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του εἰπών, ὅτι ταῦτα ἔπρεπε νὰ ὑπερβῶσι τὰ δικαιῶς ἑκατομμύρια ἀναλόγως τῆς προόδου τῆς γεωργίας, βιομηχανίας κ.τ.λ. τοῦτο δὲ ἐξήγαγε κατὰ μέσον ὅρον ἐκ τῶν δηλωθέντων ἐσόδων τριῶν προηγουμένων ἐτῶν· ἀλλ' ὡς καὶ εἰς τὴν προτέραν ἀγόρευσίν μου εἶπον, ἡ μέχρι τοῦ 1840 αὔξησις τῶν εἰσπρακτέων δὲν ἦτον συνέπεια τῆς προόδου, ἀλλ' αὔξησις βεβιασμένη ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐνοικιάσεων, ἐξ οὗ, ἐξαντληθέντων τῶν πόρων τῶν τε ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἔπαυσεν ἔκτοτε, τὰ δὲ ἔσοδα βαθμηδὸν ἐλαττοῦντο ἀντὶ νὰ αὐξάνωσι· τὴν ἐλάττωσιν ταύτην εἰκαιολόγησεν ὁ προαγορεύσας ὡς μικράν, δυναμένην ἐκ διαφόρων περιστάσεων ν' ἀναφαίνηται εἰς ἔτη τινά· ἄλλα τοιαύτη δύναται μὲν νὰ συμβῇ καθ' ἓν μεταξὺ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ προβαίνῃ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁλονὲν αὐξανομένη, ὡς ἀπὸ τοῦ 1841 μέχρι τοῦδε παρατηρεῖται. Δύναται δέ τις νὰ πεισθῇ περὶ τούτων καὶ ἐκ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἐντὸς ἑκάστου ἔτους εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων αὐτοῦ τούτου· καὶ δύναται μὲν ἐν μέρει, ὡς ὁ προαγορεύσας διετάθη, ν' ἀποδοθῇ ἡ αὔξησις ἢ ἐλάττωσις τῶν εἰσπραττομένων καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἀμεταβλήτως ἀκολουθοῦσιν

ὡς καὶ τὰ εἰσπρακτέα, ὁδὸν, μέχρι μὲν τοῦ 1840 βαθμηδὸν αὐξανόμενα, ἔκτοτε δὲ ἐλαττούμενα· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι, ὡς ὁ προαγορεύσας διετάθη, ἡ κατὰ τὸ 1844 καὶ 1845 ἐλάττωσις τῶν εἰσπρακτέων ἐσόδων προῆλθεν ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, διατί τοιαύτη νὰ ὑπάρχῃ καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα τρία ἔτη; ἀλλ' ὡς εἶπεν, αἱ ἐλαττώσεις αὗται προῆλθον ἐκ τοῦ καταπιεστικοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῶν παρ' ἀξίαν προσφορῶν τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐξ ὧν καὶ ἡ βεβιασμένη κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1841 ἔτη αὔξησις, καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν αἱ ζημίαι καὶ καθυστερήσεις· ἡ παρατήρησις δὲ τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι αὗται εἶναι τὸ πλεῖστον ἐκ δυστροπίας, δικαιολογηθεῖσα παρ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἐγγείων φόρων, ἀσκευάζεται ἐκ τῆς εἰς τούτους κυρίως φαινομένης ἐλαττώσεως, ὡς ἀνωτέρω ρητορήθη, εἰς τὰ ὀγμοτικὰ εἰσοδήματα, ἐξ ἧς προῆλθον αἱ τῶν εἰσοδημάτων καθυστερήσεις. Περιοριζόμενος εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1843, τῶν ἐσόδων τῆς ὁποίας τὴν ἐλάττωσιν ἀπέδωκεν ὁ προαγορεύσας εἰς τὴν μεταβολήν, διότι τότε μόναι αἱ τῶν γεννημάτων πρόσοδοι ἐνοικιάζοντο, καὶ διότι τὰ 2/5 εἰσεπράχθησαν μετὰ τὴν μεταβολήν, παρατηρῶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1841 καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1843 ἡ ἐνοικίασις εἶχε περιορισθῆ εἰς μόνα τὰ γεννήματα· ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ βεβαίωσις καὶ αὐτῶν τῶν ὄψιμων ἦτον ἤδη τετελεσμένη, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον· ἐκτὸς δ' ὅτι καὶ ἡ μετὰ τὴν μεταβολὴν εἰσπραξις δὲν δικαιολογεῖ τὴν γενομένην ἐλαττωσιν, διότι ἡ βεβαίωσις τῶν ἐσόδων εἶχε γίνει, ἐκτὸς μικροτάτου μέρους, πρὸ τῆς μεταβολῆς· ἐκτὸς τούτου, λέγω καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως διετέλουν οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι. Ἐκ τούτου λοιπὸν καταφαίνεται, ὅτι ἡ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ 1843 ἐλάττωσις δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς μεταβολῆς, ὡ. ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη· δὲν ἀληθεύουσι δὲ καὶ τὰ πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἐλαττωσεως ταύτης παραπορηθέντα περὶ τῆς τότε σμικρότητος τῆς τιμῆς τῶν γεννημάτων· διότι αὕτη ἐβελτιώθη διὰ τοῦ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐδοθέντος περὶ τελωνίου Νόμου τῶν σιτηρῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ αὖθις ἐπαναληφθεὶς διϊσχυρισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι τὰ τοῦ 1845 ἔσοδα δὲν θέλουσι δῆθεν ὑπερβῆ τὰ 11 ἑκατομμύρια, ἀποδεικνύεται ἀβάσιμος· ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος ἀπολογισμοῦ, καθ' ὃν ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων 14 ἑκατομμυρίων, ἐδηλώθησαν ὑπὸ τῶν ταμιῶν ὡς εἰσπρακτέα 13,700,000. καὶ εἶναι μέν τινα τούτων καθ' ὑπολογισμὸν σημειωμένα, ἀλλὰ ταῦτα, προερχόμενα ἐκ τῆς εἰς ὀλίγους τινὰς δήμους μὴ ἀπο-

περατώσεως τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, καὶ ἐκ τῆς εἰς τινα βαλτώδη μέρη βραδύτητος εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὀφλημάτων, εἶναι πολλὰ μικρά· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ **13 500,000** ἂν ὑποτεθῶσιν, ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τούτων, τὰ τοῦ **1845** ἔτους, μ' ὅλον ὅτι οὐχ ἧττον τὸ Ὑπουργεῖον περὶ αὐτῶν εἶναι βέβαιον, πάλιν ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας. Διὰ παραλληλισμοῦ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα ὁ προαγορεύσας ὑπέδειξε περίσσευμα κατὰ τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἔτη· ἀλλὰ παρὰ τὴν μετὰ ταῦτα γενομένην ἐλάττωσιν **700** περίπου χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, καὶ τὰς ἄλλας ἐπὶ τινων εἰδῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀποτελούσας **1,200,000**, δικαιολογεῖ προσέτι τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἡ καταργησις τῆς μετακομίσεως τῶν φόρων, μεγάλην ἔχουσα, ὡς καὶ πρότερον εἶπον, ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐπὶ δημοπρασίας προσφορὰς, τῶν ἐνοικιαστῶν, λαμβανόντων ἕνεκα ταύτης ἀντὶ **2 1/2** **3** καὶ **3 1/2** ἐπὶ τοῖς δέκα, καὶ ἰδοὺ διατί εἶπον καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔχομεν τοὺς ἐντολεῖς μας εὐχαριστημένους ἤδη, ὅτε ταῦτα ἐξέλιπον. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ προαγορεύσας, ὡς μικρᾶς ἐκ τούτου προσγινομένης ὠφελείας εἰς τοὺς φορολογουμένους, εἴτινες ἄλλως οὐδὲν κατὰ τοῦ πρώτου συστήματος ἐξέφρασαν παράπονον· ἀλλ' οἱ πρὸ τῆς μεταβολῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας διαμένοντες γνωρίζουσι βεβαίως πόσον οὗτοι κατεπιέζοντο, ποτὲ μὲν ἀναγκαζόμενοι νὰ πληρώνωσι **3** καὶ **3 1/2** ἐπὶ τοῖς δέκα ὁ ἀ τὴν μετακόμισιν, ποτὲ δὲ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν καταπιέσεων μεταβαίνοντες συνεχῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ περιτριγυρίζοντες τὸ διοικητικὸν καὶ τὸ τοῦ διοικητικοῦ δικαστήριον κατάστημα, καὶ ἄλλο τε ἐναγόμενοι διὰ διαφόρους ἀπαιτήσεις παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐν ᾧ ἤδη ἐκτὸς τῶν ἐλαττώσεων εἶναι ἐλεύθεροι πάσης καταβλίψεως, πληρώνοντες μόνον τὸ νομίμως ὀφειλόμενον εἰς τὸ δημόσιον, διὸ βεβαίως εἶναι εὐχαριστημένοι. Περίσσευμα ἐπίσης ὑπέδειξεν ὁ προαγορεύσας καὶ ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων τῶν παρελθόντων ἐτῶν πρὸς τὰ ἔξοδα, ἀλλὰ τοιοῦτον ἀληθὲς περίσσευμα θέλει ὑποδειχθῆ βεβαίως καὶ ἐκ τῶν τοῦ **1845** μ' ὅλας τὰς ῥηθείσας ἐλαττώσεις καὶ ἀνακουφίσεις τῶν φορολογουμένων.

Ἐνῶ προηγουμένως ἀπέδειξα αὔξησιν τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων ἀπέναντι τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ὁ προαγορεύσας ἐπανέλαβε μ' ὅλα ταῦτα τὴν περὶ καταχρήσεων ἰδέαν του, παρουσιάσας πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης πίνακας, σύδεμίαν δηλ-

μένους νὰ παράσχωσιν ἐγγύησιν. Δὲν δύναται μὲν τις ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἐκ τοιούτου ὑπαλλήλων ὅλοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι τίμιοι καὶ ἀκριβεῖς, ἀλλ' ἐπί γε δὲν ὑρίσταται ἡ ἰδέα τῆς μετὰ τὴν μεταβολὴν καταστροφῆς τῶν πάντων, εἰς ἣν οἱ τοῦ προλαλήσαντος διϊσχυρισμοὶ τείνουσι, διότι καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἐποχὴ δὲν ἦτον ἐλευθέρα, ἵνα μήτι περισσότερον εἴπω, τῶν καταχρήσεων, βεβαιουμένων ἄλλως καὶ ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ **1841** γενομένην αὔξησιν τῆς τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων μισθοδοσίας· μέτρον, τὸ ὁποῖον εθεωρήθη ὠφέλιμον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· ἀλλὰ, καὶ ἀληθεῖς ἂν ὑποτεθῶσιν οἱ παρουσιασθέντες πίνακες, μήπως τάχα καὶ οἱ πρὸ τῆς μεταβολῆς συνεφώνουν πρὸς τὰς τῶν Τελωνείων καταστάσεις; ἢ μήπως εἰμπορεῖ τις νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ δύνανται ἀκριβῶς νὰ τελωνίζωνται ὅλαι αἱ εἰσαγόμεναι ἢ ἐξαγόμεναι πραγματεῖαι, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ἀποδῶτη τὰς μὴ τελωνισθείσας ἐκ τῶν ὑπαλλήλων; Τοιοῦτον διϊσχυρισμὸν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τις πρέπει νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλείψωσι τὰ λαθρεμπόρια· ἐκτὸς δὲ τούτων μέχρι τοῦ **1840**, τὸ ὁποῖον εθεώρησεν ὅμοιον μὲ τὸ **1845**, ἐξηκολούθει καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταφερομένων πραγματειῶν, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τελευταῖον δὲν ὑπάρχει· ἐπὶ τῶν τελωνείων δὲ Σύρου καὶ Πατρῶν ἐνασχοληθεὶς ἰδίως παρετήρησεν, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι τὸ κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσίν μου ὑποδειχθὲν περίσσευμα τῶν κατὰ τὸ **1845** εἰσπράξεων εἶναι πολὺ μικρὸν ἀναλόγως τῆς κατ' αὐτὸ μεγάλης τοῦ ἐμπορίου κινήσεως. Ὑποστηρίζας οὕτω τὴν περὶ καταχρήσεων ἰδέαν του· ἀλλ' ἡ παραδοχὴ ταύτης οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ Ὑπουργείου ἐπιρροὴν ἔχει, διότι οἱ μὲν μέχρι τοῦ Αὐγούστου **1845** ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Τελωνεῖον αὐτὸ ὑπάλληλοι πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἦσαν διωρισμένοι ἐκεῖ· ἐπὶ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ ἐνεστῶτος Ὑπουργείου διορισθέντων, οἵτινες ὁμολογουμένης παρὰ πάντων τιμιότητος εἶναι, φαίνεται ἰδίως ἡ γενομένη τῶν εἰσπράξεων αὔξησις· ἐκ τῆς ὁποίας δ' ἔχω ἀνάγκην ἐπισήμου καταστάσεως, περὶ τῶν πρὸ καὶ ἐπὶ τούτων ἐκτιμήσεων τῶν ἐμπορευμάτων μεγάλως εἰς τὸ παρελθὸν καταδεικνυούσης ζημίας τοῦ δημοσίου, ἐπιβεβαιοῦται ἔτι μᾶλλον ἡ περὶ τιμιότητος αὐτῶν ἰδέα· διὰ τούτων δὲ οὐδαμῶς τὸν προϋπάρχοντα τελώνην νὰ μεμφθῶ πεισθέμην, καθόσον αἱ κατηγορίαι αὗται εἰς τὸν ἔλεγκτὴν νὰ ἀποδοθῶσι δύνανται, καὶ τοῦτον πρὸ τῆς μεταβολῆς εἰσέτι διατελοῦντα εἰς ἄλλην δημοσίου ὑπηρεσίαν, οὐχὶ δὲ τιμίας διαγωγῆς ἀποδειχθέντα, καὶ ἀποπεμφθέντα

τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης, ἀλλὰ τοὺς τοῦ προαγορεύσαντος διϊσχυρισμούς, περὶ τῆς καλῆς ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐλλογῆς τῶν ὑπαλλήλων, ν' ἀνασκευάσω ἠθέλησα.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ Τελωνεῖον Πατρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον, ἐκ τοὺς τῆς καὶ εἰς τὸ τῆς Σύρου παρατηρήσεις διακρίσεως μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, φαίνεται πρωτέτι αὔξησις τῶν εἰσπραξεων τοῦ **1845** πρὸς τὰς τοῦ **1844** εἰς **50 0|0**, παρατηρῶ ὅτι, ἡ φαινομένη αὔξησις εἶναι ἀνάλογος εἰς τὴν μεγάλην τοῦ ἐμπορίου κίνησιν· οἱ δὲ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος παρουσιασθέντες πρὸς ὑποστήριξιν τῶν περὶ καταχρήσεων διϊσχυρισμῶν πίνακες οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπιρροὴν πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας, διότι δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι καὶ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, διὰ νὰ πεισθῇ τις ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ ων καὶ τῶν τελωνιακῶν καταστάσεων διαφορὰ δὲν ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὡς προεῤῥέθη.

Αὐτὰ ἐκ τοῦ προχείρου ὁμιλήσας, ἀρκούντως, νομίζω, ἀπέδειξα τὸ ἀνυπόστατον τῶν διϊσχυρισμῶν τοῦ προαγορεύσαντος, περὶ τῆς οἰκονομικῆς μου καταστάσεως εἰς τὰς περὶ τῆς ὁποίας κρίσεις προσεκτικώτεροι ὀφείλομεν νὰ ὦμεθα, ἵν. μὴ, πιεζούμενοι δυσχῶς προστρίβωμεν μῶμαν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἴς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν μεταβολὴν ὡς ἐκ τῆς δημοσιευθείσης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων πρός τινα ἐνταῦθα πρέσβυν διακοινώσεως φαίνεται.

Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἠρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν, ἐὰν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἀπαντήσαντος δ' ἐκείνου ἀποφατικῶς, εἶπεν ὅτι ἐπιμελήσεται νὰ κάμῃ λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς ἄλλην ὥραν, καθ' ὃν καὶ αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ παντὸς Ἕλληνος δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ κατασπαραχθῇ καὶ καταλυπηθῇ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας φράσεις, προσβαλούσας τὴν Ἑλληνικὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, μ' ὅλην ὅτι ἐνδέχεται νὰ συνετάχθη ἐκ κακῶν πληροφοριῶν καὶ ὑπὸ ζήλου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνταῦθα ζητήσαντος καὶ ἄλλου τὸν λόγον ὡς πρὸς τὴν ἀνεφερθεῖσαν παρὰ τοῦ προλαλήσαντος διακοινωσιν, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συζητήσεως, ἀλλ' εἰς ἀμεσδίαν ἄλλην συνεδρίασιν, ὁπόταν ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς, καθόσον μάλιστα, ὡς παρὰ τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ ἐβεβαιώθη, δὲν ἔλαβε τοιαύτη χώραν ἐπισημωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀντιπαρετήρησεν εἰς τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα, μνησθέντα τῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 6 Μαρτίου λεχθέντων, ὅτι ταῦτα ἀπετείνοντο ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ὑπουργοὺς τῶν οἰκονομικῶν, καθόσον

οἱ μετὰ ταῦτα, γνωρίσαντες τὰς ἐλλείψεις τῶν προκατόχων των κατεγίνοντο ὁλονὲν εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν 1) Νομοσχέδιον περὶ ζωοκλοπῆς μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως 2) ἕτερον ἐπίσης, περὶ μαχαιροφορίας· 3) ἕτερον περὶ συστάσεως Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ· 4) ὁμοίων περὶ παραστάσεως πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων. καὶ 5) ἐκθεσιν περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ζητηθεισῶν πληροφοριῶν διὰ τὸν συνοικισμὸν τῶν Μακεδόνων εἰς νέαν Πέλλην· ἀνέγνω δὲ ταῦτα πάντα ἔχοντα οὕτω.

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον κατὰ ζωοκλοπίας, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐν τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τινων τροπολογιῶν.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω ἐνταῦθα· περιορίζομαι δὲ μόνον ν' ἀναπτύξω τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία ἐπήνεγκεν.

α'. Εἰς τὸ α'. ἄρθρον προσετέθη « καὶ ἀροτήρων βοῶν » διὰ τὸν λόγον ὅτι πράττεται κλοπὴ καὶ τοιούτων ζώων.

Οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχει εἰς τὸ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ὑποχρέωσις καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν βοῶν, ἀφοῦ μάλιστα κατ' ἄλλην τροπολογίαν νέαν ὑπεχρεοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ζώων νὰ τὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ νὰ δίδωσι μόνον σημείωσιν ἀκριβῆ τῶν χαρακτηριστικῶν των διὰ νὰ καταχωρῆται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον βιβλίον.

β'. Τὸ Νομοσχέδιον διετάμβανε νὰ προσάγωνται εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν τὰ μικρὰ ζῶα, ἅμα παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ θηλάζωσιν. Ἡ Γερουσία ὥρισε πρόθεσμον ὡς πρὸς τοῦτο, ἀποφανθεῖσα νὰ δίδωσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ζώων τούτων σημείωσιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀφ' οὗ παύσωσι τοῦ θηλάζειν.

γ'. Εἰς τὸ 2. ἔδαφ. τοῦ δευτέρου ἄρθρου προσετέθη ἡ φράσις « μετὰ ταῦτα » ἀμέσως μετὰ τὸ « ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ » διὰ

νὰ μὴ λάβῃ Δημοτικὴ τις ἀρχὴ ἀφορμὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἕως οὗ νὰ ἐξετάσῃ.

δ'. Τὸ τρίτον ἄρθρον ἐξηλείφθη διὰ νὰ μὴν ἐκληφθῇ τὸ Νομοσχέδιον ὡς προτιθέμενον φορολογικὸν σκοπόν.

ε'. Τὸ τέταρτον ἄρθρον μετεποιήθη εἰς τρίτον, προστεθείσης τῆς φράσεως « ἢ ἀροτῆρα βόα. »

ς'. Εἰς τὸ ε'. ἄρθρον ἀντικατεστάθη ἡ λέξις « προσδιορισθεῖσαν » διὰ τῆς « ὁρισθεῖσαν » καὶ προσετέθη εἰς τὸ τέλος τοῦ δ'. ἐδαφ. τὸ « δι' ἕκαστον ζῶον. »

ξ'. Τὸ ς'. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν μέχρι τῶν λέξεων « δὲν ἐπαρουσιάσθησαν τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα » ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων « ἐκτὸς μόνων, ὅταν τὰ ζῶα ὁδηγούμενα διὰ ξηρᾶς ἤθελον φθάσει φορτίον, καὶ ὁ κατέχων αὐτοῦ ἤθελεν εἶναι Ἕλλην, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ τοιαύτη διάταξις ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον ὑπεκφυγῆς εἰς τοὺς ζωοκλέπτας, φορτώνοντες τὰ κλοπιμαῖα ζῶα καὶ ἐξάγοντες αὐτὰ φορτωμένα ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

η'. Εἰς τὸ ἄρθρον 7. ἀφῃρέθη ἡ λέξις « χωροφυλακὴν, διότι καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ἐπιφορτισμένη ἀνακριτικὰ καθήκοντα· τὸ δὲ μέρος, τὸ ἀφορῶν τὴν διὰ προστίμου τιμώρησιν τοῦ κυρίου τοῦ ζώου, ὅστις δὲν φέρει τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, ἀντικατεστάθη διὰ τῶν ἑφεξῆς λέξεων « ἐμποδίζεται τῆς περαιτέρω πορείας του, κρατουμένου τοῦ ζώου, ἕως οὗ παρουσιασθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικόν. » Τὸ δὲ χωρὶς τῆς ἀποδείξεως τῆς νομίμου κυριότητος περιωρίσθη εἰς μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ κατόχου.

θ'. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ϛ'. ἐδαφ. τοῦ 8. ἄρθρου προστέθη τὸ « ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατ' αὐτοῦ τελωνιακῶν διατάξεων. »

Ἐφ' ὅλων τῶν εἰρημένων τροπολογιῶν δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Προσετέθη εἰσέτι ἄρθρον τὸ γ'. κατὰ τὸ ὁποῖον, ἅμα ἐκλείψῃ ζῶόν τι, ὁ κύριος αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς εἰς τὸν Δήμαρχον, διὰ νὰ μὴ δύνατα νὰ μεταχειρίζηται τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὁ κύριος τοῦ ζώου εἰς ἀπόκτησιν κατοχῆς κλοπιμαίου ζώου, τοῦ ὁποίου τὰ χαρακτηριστικὰ ἤθελε συμπέσει νὰ ὁμοιάζωσι. Ἡ διάταξις αὐτὴ εἶναι ἀναγκαία, ἀλλὰ ἀ. ἀντὶ τοῦ ἀκμέσως » πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τρίμηνος προθεσμία, διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ὁ κύριος τοῦ ζώου νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τὸ ἔγγραφον τῆς

κατοχῆς τοῦ ἐκλείψαντος ζώου. ϐ'. διὰ νὰ συμμορφῶνται οἱ κύριοι τῶν ζώων μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, νὰ ὁρισθῇ ἀντὶ τοῦ προστίμου τῶν πέντε δραχμῶν πρόστιμον, διὰ μὲν τοὺς ὄνους ἀπὸ 15—25 δραχ. διὰ δὲ τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ἵππους καὶ τοὺς βοῦς ἀπὸ 30 μέχρις 70. δραχ. ὁ ἐπὶ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τῶν ζώων τούτων, καὶ ἀ μέσον ὅρον ἐκλαμβανομένης· διότι ἡ ἀπείμαντος ποινὴ τοῦ πενταδράχμου προστίμου δὲν ἰσχύει ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν ἀθίμιτον σκοπὸν τῆς ζωοκλοπῆς τοὺς προτιθεμένους νὰ κλέψωσι καὶ νὰ κατέχωσι ζῶα, ὁμοιάζοντα κατὰ τοὺς χαρακτῆρας μὲ τὰ ἐκλεψάντα.

Τὸ ἄρθρον 10 εἶναι ὡσαύτως νέον, τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Κυβέρνησις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας ἐν τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ θέλει εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Τὰς προταθείσας παρὰ τῆς Γερουσίας τροπολογίας ἀποδεχόμεθα μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τινων παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νομοσχεδίου, τὰς ὁποίας θέλει ἐκθέσει κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ Πρέσβυς Ὑπουργός.

Ἄρθρ. 1.

Ἕκαστος κάτοχος ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἀροτήρων βοῶν ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου τοῦ δήμου καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σημείωσιν ὅλων τῶν τοιούτων ζώων του μὲ ὅση ἐνδέχεται ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν ἑκάστου ζώου ἐπ' ἄπλοῦ χάρτου.

Ὅσοι δὲ κατέχουν θηλάζοντα ζῶα χρεωστοῦν νὰ δώσουν τὴν σημείωσιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀφοῦ παύσωσι τοῦ θηλάζειν.

Ὁ παραβὰς τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10—50 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἑκάστου ζώου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου, καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ διατείνεται ὅτι τὸ ἐξέκτησεν, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι τὸ ἔλαβε, σημειοῦται ἀκριβῶς εἰς βιβλίον μονογραφημένον καὶ ἐσφραγισμένον παρὰ τῆς ἁμέσως προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς· καὶ τὸ μὲν στέλεχος ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, ἢ, ἀγραμμάτου ὄντος, παρ' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, μένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ διπλότυπον παραδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου, ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ δήμου καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται μὲ ἀταξίαν, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης δηλώσεως.

Ἄρθρ. 3.

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ν' ἀποκτήσῃ τις, καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἵππον, ἡμιόνον, ὄνον ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν ἔχῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς κατοχῆς.

Οἱ παραβάται, ὅ τε ἐκποιήσας καὶ ὁ ἀποκτήσας τὸ ζῶον ἢ τὰ ζῶα, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 50—100 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον ἑκάτερος.

Ἄρθρ. 4.

Μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον εἰς κανένα νὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ θαλάσσης, ἵππον, ἡμίονον, ὄνον ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, διὰ νὰ ἐπισημειωθῇ παρ' αὐτῆς.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10—50 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐμποδίζει τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν ζώων, περὶ ὧν δὲν ἐπαρουσιάσθησαν τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 6.

Ἕκαστος κάτοχος ζώου μεταβαίνων εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ δήμου του μὲ τὸ ζῶόν του, ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, καὶ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς τὰς ἐπιφορτισμένας ἀστυνομικὰς ἢ ἀναριτικὰς κ.τ.λ. κοντὰ ἀρχάς.

Ἐὰν δὲ ὁ κάτοχος τοῦ ζώου δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ

ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, ἐμποδίζεται τῆς περαιτέρω πορείας του, χρησιμεύοντος τοῦ ζώου του ἕως οὗ παρουσιασθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρ. 7

Τὰ ζῶα, τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα, εἴτε ἐν ὄντος τοῦ δήμου του εἴτε μεταβαίνων ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, εἴτε ἐξάγων αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θεωροῦνται ὡς κλοπιμαῖα, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς δὲν ἀποδείξῃ οὗτος, ὅτι εἶναι κύριος τοῦ ζώου· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἀνακαλύψει τὴν προκειμένην παράβασιν, ὀφείλουν νὰ συντάττουν ἔκθεσιν δαλαμβάνουσαν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, τὴν κατοικίαν του καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ζώου, καὶ νὰ πέμπωσιν ἀμέσως αὐτὴν πρὸς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ εἰσάγοντες ἐξ ἄλλης ἐπαρχείας ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, ἢ ἀροτῆρας βόας, ὀφείλουν νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν εἰς τὴν πρώτην τελωνιακὴν ἀρχήν, παρὰ τῇ, ὁποίᾳ λαμβάνουν εἰσιτήριον ἀποδεικτικὸν τῆς παρουσιάσεως ἐκάστου αὐτῶν, ὅπερ ὀφείλει ὁ τελώνης νὰ δίδῃ εἰς οὓς εἰς ἀπόδειξιν τῆς κατοχῆς των.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πρόστιμον, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατ' αὐτοῦ τελωνιακῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ λαβὼν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κατοχῆς ἔγγραφον, ἅμα ἐκλείψῃ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ζῶον, χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τοῦ δήμου ἐκείνου, ὅπου οἱ παραβάται ἐδικάσθησαν.

Ἄρθ. 11.

Ὁ καταμηνύσας τινὰ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε καταδικασθῇ ὁ καταμηνυθείς.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἀποδείξας μὲ ἀποτέλεσμα ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον, λαμβάνει ἀμοιβὴν δραχ. πεντήκοντα 50, ἥτις θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου.

Ἀθῆναι τῇ 13 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσάξω εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πολίτας νὰ φέρωσι μαχαίρας καὶ κρυπτὰ ὅπλα παντὸς εἴδους, πυροβόλα καὶ μὴ, καὶ ὁπλοφόρους ῥάβδους, καὶ δι' οὗ κανονίζονται καὶ τὰ περὶ ὁπλοφορίας τῶν ἀριστεύχων· νομίζω δ' ἀναγκαῖον νὰ συνοδεύσω τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο μὲ τὴν ἑξῆς αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδεδομένα Διατάγματα περὶ ὁπλοφορίας δὲν προνοοῦσι περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ φέρειν μαχαίρας, ἐγχειρίδια καὶ ἄλλα κρυπτὰ ὅπλα, καὶ τὸ κενὸν τοῦτο τῆς νομοθεσίας μας ἐγένετο παραίτιον πολλῶν βλαβερῶν συμβεβηκότων· οἱ πολῖται δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ἐλευθέρως τὰ διὰ τοῦ εἰσαγομένου Νομοσχεδίου ἀπαγορευόμενα ὅπλα κατεχράσθησαν τούτων, ἐπενεγκόντες κατὰ διαφόρους καιροὺς φόνους καὶ πληγώσεις εἰς ἄλλους συμπολίτας των, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος· ἡ ὁλιθρία αὕτη καταχρησις τῶν ὅπλων ἐπηυξήσεν ἀπό τινος ἤδη καιροῦ, καὶ ὁσημέραι προβαίνει ἐπαυξάνουσα, καὶ ἐὰν δὲν ληφθῶσιν ὅσον τάχος κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν περιστολὴν τῆς προκειμένης καταχρήσεως, δὲν εἶναι ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἐντεῦθεν προκύπτοντα δεινὰ εἰς τοὺς πολίτας θέλουν κορυφωθῆ· οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι λόγοι ἐπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ καθῆκον τοῦ νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, διὰ νὰ προληφθῶσι τοὐλάχιστον εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτοῦ προερχόμενα δεινά.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ ὁπλοφορίας τῶν ἀριστευχων λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω, ὅτι αἱ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περιεχόμεναι περὶ τούτου διατάξεις προτίθενται νὰ προλάβωσιν εἰς τὸ μέλλον τὰς συμβαινούσας μέχρι τοῦδε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο καταχρήσεις. Οἱ ἀριστεῖοῦχοι παρεξηγοῦντες τὸ περὶ ἀριστείων Διάταγμα φέρουσι πᾶν εἶδος ὅπλων καθ' ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς περιστάσεις, ἐν ᾧ ἡ ἔννοια αὐτοῦ εἶναι τὸ νὰ φέρωσιν ἐκεῖνα μόνον τὰ εἴδη τῶν ὅπλων, καὶ κατ' ἐκείνας μόνον τὰς περιστάσεις, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Βασιλικὸν Διάταγμα.

Δὲν δηλοποιοῦν προσέτι εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ὁπλοφοροῦσιν, ἐν ᾧ ἡ ἔννοια τοῦ περὶ ἀριστείων Διατάγματος εἶναι τὸ νὰ ὁπλοφορῶσιν οἱ ἀριστεῖοῦχοι κατὰ τοὺς, αὐτοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους λαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται τὰς ἀστυνομικὰς ἀδείας· ἡ ἔλλειψις τῆς δηλώσεως ταύτης γίνεται ἀφορμὴ εἰς τὸ νὰ πράττωνται πολλὰ κρύφια ἐγκλήματα, καὶ εἰς τὸ νὰ καθίσταται δύσκολος ἡ ἀνακάλυψις αὐτῶν.

Ἡ ἑρμηνεία αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ γένῃ διὰ Νόμου, διὰ νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ διὰ νὰ προλαμβάνωνται τοῦ λοιποῦ τὰ ἐκ τῆς παρεξηγήσεως τοῦ περὶ ἀριστείων Διατάγματος ἀτοπήματα.

Κρίνω δ' ἀναγκαῖον νὰ δηλοποιήσω ὅτι τὸ εἰσαγόμενον ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον εἶχεν εἰσαχθῆ κατὰ πρῶτον, κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον, εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις δὲν παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθησαν οἱ πολεμήσαντες τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι κυρίως οἱ ἑξῆς, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1845.

α'. Ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπαγορευθῶσι τὰ σημειούμενα εἰς τὸ Νομοσχέδιον ὅπλα, διὰ νὰ δύνανται οἱ πολῖται νὰ κάμνωσι χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἄμυναν κατὰ τῶν ὑπαρχόντων ὁπλοφόρων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας.

β'. Ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τοῦ νομοσχεδίου τούτου,

διότι τὸ περὶ ὁπλοφορίας διάταγμα ἀπαγορεύει πᾶν εἶδος ὅπλων ἄνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας, καὶ ὁ ἀστυνομικὸς κανονισμὸς καὶ ὁ ποινικὸς νόμος ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν ὁποιουδήποτε κρυπτοῦ ὅπλου, μαχαιρῶν, ξιφιδίων, καὶ μάλιστα μὲ γενικὰς ἐκφράσεις, πε ιλαμβανούσας πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸν πρῶτον λόγον δὲν εὑρίσκω παντάπασιν ἰσχυρόν· διότι ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι πρέπει νὰ ἦναι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς πολίτας νὰ φέρωσι τὰ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὅπλα λόγῳ ἀμύνης κατὰ τῶν ἐνδεχομένων ἐπιθέσεων, τότε ὁ ἴδιος λόγος ὑπαγορεύει τὸ νὰ ἦναι ἐλεύθεροι οἱ πολῖται νὰ φέρωσιν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία καὶ τὰ εἴδη τῶν ὅπλων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Βασιλ. Διάταγμα. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς γενικῆς ἢ μερικῆς ὁπλοφορίας εἰς ὁποιονδήποτε κράτος, δύναται νὰ κατανοήσῃ ἕκαστος, καὶ ἐπομένως κρίνω περιττὸν νὰ καμω διόλου λόγον περὶ τούτου. Δὲν ἀντιτείνω δέ, ἀλλὰ μάλιστα θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ληφθῇ μέτρον τοῦ νὰ παύσουν ὁπλοφοροῦντες οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας, ὁσάκις, καὶ ὅπου δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ὁπλοφορία πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσφαλείας· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μέτρον διοικητικὸν, μὴ ἔχον σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δεύτερον λόγον παρατηρῶ ὡσαύτως, ὅτι τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα ὁμιλεῖ περὶ ὅπλων θεμιτῶν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ φέρῃ ἕκαστος μὲ ἀστυνομικὴν ἄδειαν κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς διαγεγραμμένους εἰς τὸ ῥηθὲν Διάταγμα, ἐν ᾧ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον πραγματεύεται περὶ ὅπλων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς κανένα νὰ φέρῃ καὶ μὲ ἀστυνομικὴν ἄδειαν· ὅτι τὸ ἀστυνομικὸν Διάταγμα ἀπαγορεύει μόνον τὰς ῥάβδους μὲ σούβλας, καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα· ὥστε ἐκ τῆς ἐκφράσεως ταύτης γεννᾶται εὔλογος ἀμφιβολία ἐὰν ἐννοοῦνται αἱ μάχαιραι, τὰ ἐγχειρίδια κτλ. διότι λέγει παρόμοια μὲ τὰς ὀβελοφόρους ῥάβδους; καὶ ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ ἄρθρον 622 τοῦ Ποιν. Νόμου τιμωρεῖ τοὺς φέροντας ὅπλα ἀπηγορευμένα παντὸς εἴδους, ἀλλὰ διὰ νὰ δύναται νὰ ἐφαρμόζηται τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ προηγηθῇ νόμος ἀπαγορευτικὸς, διότι ὁ ποινικὸς νόμος ἀπαιτεῖ ῥητῶς νὰ ἦναι ἀπηγορευμένα τὰ ὅπλα, διὰ νὰ τιμωρηθῇ ὁ φέρων αὐτά.

Διότι λοιπὸν οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπέῤῥιψεν ἡ Γερουσία τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, δὲν ἐφάνησαν ἰσχυροί, καὶ διότι μετὰ τὴν ἀπόῤῥιψιν αὐτοῦ συνέβησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συμβαίνωσι δυστυχήματα, ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν προκειμένων ὅπλων, ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον τὸ κατὰ ἀθεμίτου ὁπλοφορίας Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τῶν Ἡμετέρων Ἡρόιδρων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ἕκαστον τοῦ νὰ φέρῃ μαχαίρας, ξίφη, σπάθας, κρυπτὰ ὅπλα, παντὸς εἴδους πυροβόλα καὶ μή, καὶ ὀβελοφόρους ῥάβδους· τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιροῦνται, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ξίφη, τὰς σπάθας καὶ τὰς μαχαίρας.

1) Οἱ φέροντες τὴν στολὴν τῶν στρατιωτικοί, οἱ θεράποντες καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐλῆς, καὶ οἱ διατελοῦντες εἰς δημόσιον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι, ὅσοι δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τὰ ὅπλα ταῦτα ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς ὑπηρεσίας των.

2) Οἱ ἐφωδιασμένοι μὲ ἄδειαν τοῦ ὁπλοφορεῖν κατὰ

τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διατάγματος, καθόσον ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ κατέχοντες ἀριστεῖα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1834 Β. Διατάγματος ἀπολαύουν τὸ δικαίωμα τοῦ ὁπλεφορεῖν ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀστυνομικῆς ἀδείας, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

1) Νὰ μὴ φέρωσιν ὅπλα ἄλλα παρὰ τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα, ἐξαιρουμένων πάντοτε τῶν κρυπτῶν ὅπλων, καὶ καθ' ἃς μόνον περιπτώσεις προβλέπει τὸ ἄρθρ. 4. τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

2) Νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς τὴν ἁρμόδιον ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ὁσάκις ἔχουν ἀνάγκην νὰ ὁπλοφορήσωσι, διὰ ποῖον σκοπὸν, καὶ διὰ πόσον χρόνον θέλουν κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται παρ' αὐτῆς μὲ ἔγγραφον ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διαλαμβάνον τὸ ὄνομα τοῦ ἀριστειούχου, τὸν χρόνον, καὶ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐκδίδεται. Τὸ δὲ ἔγγραφον τοῦτο ὀφείλουν ζητούμενοι νὰ παρουσιάζωσι παραχρῆμα εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

3) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 623 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ποινήν· οἱ δὲ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 5—50 δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15. Μαΐου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

« Πρὸς τὴν Βουλήν !

Κύριοι Βουλευταί.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον περὶ διοργανισμοῦ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν,

τὸ ὁποῖον ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Γερουσίας, ἐγένετο δεκτὸ μετά τινων τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Α. Μ. παρεδέχθη, καθ' ὁλοκληρίαν.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπαγορεύουν τὴν σύστασιν Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἐμφαίνονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσίν μου· καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω ἐνταῦθα, περιοριζόμενος νὰ ἐκθέσω τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία ἐπήνεγκε, καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους ἐν συνόψει· εἶναι δὲ ὡς ἑξῆς.

1. Τὸ Νομοσχέδιον ἔλεγεν ὅτι ἡ δημοτικὴ καὶ διοικητικὴ Ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων· ἡ Γερουσία ἔκρινε περιττὴν τὴν λέξιν *Διοικητική*, ὡς ἐννοουμένου οἰκοθεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία ἐνεργεῖται ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους ἀφοῦ ἡ Γερουσία ἀνεγνώρισεν ὡς ἴδιον καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν, δὲν ἔχει νὰ ἀντιταξῇ οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Μετὰ τὸ *δημοσίων ὑπαλλήλων* προσέθηκε *διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως*· ἂν καὶ ἡ προσθήκη αὕτη ἦναι περιττὴ, διότι τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως τὸ νὰ διορίζῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἶναι ἀναμφισβήτητον, καθὸ καθιερωμένον εἰς τὸ Σύνταγμα, δὲν ἔχει μολαταῦτα νὰ κάμῃ καὶ ἐπὶ τούτῳ καμμίαν ἀντίρρησιν ἡ Κυβέρνησις.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 μετέβαλε τὸν βαθμὸν τοῦ διοικητικοῦ Ἀστυνόμου ἀπὸ Νομάρχου εἰς Τμηματάρχου, εἰς δὲ τὸ 4 τῶν βαθμῶν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ Νομαρχικοῦ εἰς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α. τάξεως, προσθεῖσα καὶ γ' παράγραφον, διαλαμβάνοντα, ὅτι ὁ μὲν Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ ὑπαγραμματεὺς, βοηθοὶ, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν.

Καλόσον ἀρα τὴν μεταβολὴν τῆς βαθμολογίας τοῦ Ἀστυνόμου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ παρεδέχθη καὶ αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν προσθήκην, ὅτι « ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Βασιλέως » δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ὡσαύτως ἡ Κυβέρνησις καμμίαν ἀντίρρησιν, μολονότι διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω λόγους ἡ προσθήκη αὕτη ἦτον ὅλως περιττὴ· μόνον τὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ ὑπογραμματέως τῆς Ἀστυνομίας, τῶν βοηθῶν, τῶν γραφέων

καὶ κλητήρων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἦσαν ἀναγκαῖα.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἔκαμε τὴν ἀναγκαίαν ὡσαύτως προσθήκην, « κωλυομένου τι ὸς τῶν ὑπαστυνόμων τῶν τμημάτων, ἀνα» πληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἷς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν » τμημάτων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου. »

4. Ἀπὸ τὸ ἄρθρον 6 ἀπήλειψε τὸ « καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα » ἤθελον ἀνατεθῆ εἰς αὐτὸν διὰ Β. Διατάγματος. » μνημονεύσασα καὶ τὸ ἄρθρον 17 τῆς ποινικῆς δικονομίας π ὸ τ ῦ ἄρθρου 18. Καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔχει ἀντίρρησιν ἡ κυβέρνησις, διατὶ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διάταγμα, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας περιλαμβάνει ὅλα σχεδὸν τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ ἐὰν παρασταθῆ ἀνάγκη νὰ ἐκδοθῆ Β. Διάταγμα, θέλει ἐκδοθῆ κυρίως πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἢ ἄλλων Νόμων καὶ Διαταγμάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἐκδοθέντων πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 ηὔξησε τὸν μισθὸν τῶν κλητήρων ἀπὸ δραχμὰς 35 εἰς 45 κατὰ μῆνα, ἀφαιρέσασα εἰς τὸ τέλος τὸ περὶ συρράσεως εἰδικοῦ πταισματοδικείου μέρος, διὰ νὰ εἰσαχθῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὡς πρὸς τὰς τροπολογίας ταύτας δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν ἡ Κυβέρνησις· ἡ περὶ αὐξήσεως μάλιστα τοῦ μισθοῦ τῶν κλητήρων τροπολογία ἐγένετο κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

6. Δὲν ἔχει ὡσαύτως ἡ κυβέρνησις ἀντίρρησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ψηφισθεῖσαν ἐλάττωσιν τῆς προσδιορισθείσης διὰ τοῦ Νομοσχεδίου χορηγίας δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως τοῦ διοικητικοῦ Ἀστυνόμου τῆς Πρωτευούσης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν παρὰ τῆς Γερουσίας μὲ τροπολογίας τινὰς, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθημεν, θέλει εἰσαχθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ὑφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ψηφώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ ἡ Δημοτικὴ Ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι διὰ μὲν τὴν Πρωτεύουσαν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Α. Εἷς Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἔχων βαθμὸν τμηματάρχου.

Β'. Εἷς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων.

Γ'. Εἷς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ δήμου Ἀθηνῶν.

Δ'. Τέσσαρες Ὑπαστυνόμοι, εἷς εἰς ἕκαστον τμῆμα τῆς πόλεως.

Ε'. Εἴκοσι πέντε ἀστυνομικοὶ κλητῆρες.

Διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ εἷς Ὑπαστυνόμος ἐκπληρῶν ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, καὶ πέντε κλητῆρες.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ Ὑπαστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου.

Ἄρθρ. 4.

Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Ἀστυνόμῳ διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, εἷς ὑπογραμματεὺς καὶ δύο γραφεῖς.

Παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἷς βοηθὸς καὶ εἷς γραφεύς, παρὰ δὲ τῷ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἷς βοηθός.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ· οἱ δὲ Ὑπογραμματεῖς, βοηθοί, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἀπόντος, ἢ κωλυομένου τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του· ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των· κωλυομένου δέ τινος τῶν ὑπαστυνόμων, ἀναπληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἷς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν τμημάτων, κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητικοῦ Ἀστυνόμου.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος τῆς πρωτευούσης θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν του ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀνατεθειμένα διὰ νόμων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ δημοτικὰς ἀρχάς· ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως τῶν γενομένων ἀτοπίων πράξεων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ ἑπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιώματα καὶ τὰς ὑπογρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τὰ ἄρθρα 153, 157 καὶ 159.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Πειραιᾶ τὰ πρὸς διάλυσιν στασιαστικῶν συναθροίσεων, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνταποκρίνηται κατ' εὐθείαν μ' ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένας μὲ ἀστυνομικὰ χρέη, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὑπαστυνόμοι τῶν τεσσάρων τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικά των καθήκοντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματός του ἕκαστος· ὁ ὑπαστυνόμος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατεθῇ τὸ περιέχον τὴν ἀγοράν τῶν τροφίμων τμῆμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀγορανόμου· οἱ λοιποὶ ὡσαύτως ὑπαστυνόμοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἕκαστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἅπαντες οἱ ὑπαστυνόμοι οὗτοι, διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

Οἱ ἀγροφύλακες τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, διοριζόμενοι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας ὑπαστυνόμον, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς παύῃ προσωρινῶς· ἡ δὲ ὁριστικὴ παῦσις των ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

α'.	Ἡ τοῦ Ἀστυνόμου εἰς	δραχμὰς	400
	Ἡ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ . . .	»	200
	Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως	»	120
	Ἑκάστου τῶν γραφέων . . .	»	60
β'.	Ἡ τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων . . .	»	180
	Ἡ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ	»	80
	Ἡ τοῦ γραφέως	»	60
γ'.	Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς προσδιορίζεται εἰς ἕκαστον κατὰ μῆνα δρ.		150
	Ἡ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς	»	80
δ'.	Εἰς ἕκαστον τῶν Ἀστυνομικῶν κλητήρων	»	45

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὸν διοικητικὸν ἀστυνόμον χορηγοῦνται δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως τριάκοντα (30) δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν ὑπαστυνόμον ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς, εἴκοσι (20) δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον.

Θέλει χορηγηθῇ ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ἀναγκαίων ἀστυνομικῶν καταστημάτων καὶ ἡ διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς Ἀστυνομίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ δήμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ἑπομένως ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο τούτους δήμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ διαβατήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς παραγγελίας, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα, καὶ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια δικαιώματα, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς Ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

α *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Κατὰ τὸν ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμον συγχωρεῖται εἰς πάντα Ἕλληνα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους Εἰρηνοδικείων ὡς πληρεξούσιος πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπὶ πταισματικῶν ὑποθέσεων· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχουν διωρισμένοι δικηγόροι, καὶ ἑπομένως πολλοὶ τῶν ἐπὶ πταίσματι κατηγορουμένων μένουν ἄνευ ὑπερασπίσεως, εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιτραπῇ ὥστε νὰ παρίσταται ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ πταισματικῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ὡς Πταισματοδικείου, ὁσάκις παρ' αὐτοῖς δὲν ὑπάρχουν πεντε τοὐλάχιστον κατὰ Νόμον διωρισμένοι δικηγόροι.

Προσέτι, διὰ νὰ ἐκλείψωσι πολλὰ ἀτοπήματα ἅτινα συνέβησαν, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, πρὸς ἔλλειψιν τῶν διαδίκων, ἕνεκα τῆς μὴ ἐξετάσεως τῶν εἰρηνοδικῶν, εἰρηνοδικιακῶν παρέδρων, καὶ γραμματέων, λόγῳ συγγενείας μετὰ τοῦ πληρεξουσίου, πρέπει καὶ οὗτοι νὰ ὑπαχθῶσιν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς τὰς διαταξεις τοῦ ἄρθρου 273 καὶ 274 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Συντάξας ὅθεν τὸ ἐγκλειστον Νομοσχέδιον ὑποβάλλω αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παραστάσεως Πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διετάχθημεν νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων θέλει τὸ ὑποστηρίξει.

Ψηφισάμενοι ὁμοροφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους δικαστηρίων πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐὰν δὲν εἶναι διωρισμένος κατὰ νόμον δικηγόρος.

Ἄρθρ. 2.

Δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ παρίστανται ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων διά τε πολιτικὰς καὶ πταισμα-

τικὰς ὑποθέσεις ὡς πληρεξούσιοι, καὶ μὴ δικηγόροι, ἀλλὰ τότε μόνον ὅταν παρὰ ταῖς δικαστηρίοις τούτοις δὲν ὑπάρχουν, διωρισμένοι πέντε τοὐλάχιστον Δικηγόροι.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὡς πληρεξούσιοι ἐνώπιον τῶν εἰρημένων Δικαστηρίων διά τε πολιτικὰς καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις παρισταμενοι ὑπόκεινται, λόγῳ συγγενείας, εἰς τὰς διαταξεις τοῦ ἄρθρου 273 καὶ 274 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τοῦ παρόντος δὲν καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 10 (22 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, Ἐμποροδικείων καὶ Ἐφετείων δικαζομένας ἐμπορικὰς ὑποθέσεις. Οἱ ὡς πληρεξούσιοι ὅμως ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον αὐτῶν ὑπόκεινται, λόγῳ συγγενείας, ἐπίσης εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένας διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἀθῆναι τὴν 15 Μαΐου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἀνέγνων μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27 Φεβρουαρίου περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸν δῆμον τῆς Νέας Πέλλης ἐν Ἀταλάντῃ, καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Νομίζω δὲ καθῆκόν μου νὰ φανερώσω τὴν Βουλήν, ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διότι ἐκ τῶν συζητήσεων ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἀγορεύσαντες δὲν εἶχον ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν διατρεξάντων· ἔχει δὲ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἑξῆς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου) 1835 Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπεφασίσθη νὰ γένῃ συνοικισμὸς τῶν Μακεδόνων ἐν Ἀταλάντῃ, καὶ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἐθνικαὶ γαῖαι κατὰ τὴν προσδιοριζομένην εἰς τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἀναλογίαν· ἀντίγραφον τοῦ Διατάγματος τούτου ἐγκλείεται ἐνταῦθα. Διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1337 Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπεφασίσθη νὰ σχηματισθῇ εἰς Πέλλην ἰδιαίτερος δῆμος τῶν Μακεδόνων. Ἀντίγραφον καὶ τοῦ Διατάγματος τούτου ἐγκλείεται ἐνταῦθα. Ἀνεγνωρίσθη δὲ ὡς ἀποικία τῶν Μακεδόνων

καὶ ἡ Σκάλα τῆς Ἀταλάντης, ἥτις ἀπέχει δύο ὥρας ἀπὸ τὴν πόλιν. Ἀντίγραφον καὶ τοῦ περὶ τούτου Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐγκλείεται ἐνταῦθα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1840. Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ σχηματισθῇ ἰδιαίτερος δῆμος τῶν Μακεδόνων ἐν Ἀταλάντῃ, ἦτοι κατὰ τὸ 1837 δὲν ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ τὸ τῆς Λοκρίδος ἐπὶ τῆς ἐπενεχθείσης μεταβολῆς εἰς τὸν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἱδρυσταμένον σχηματισμὸν τοῦ δήμου Ἀταλάντης, διότι τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια συνεκαλέσθησαν, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὸ 1840. Ἐὰν δὲ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀταλάντης ἐγνωμοδότησε τότε κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέου δήμου τῶν Μακεδόνων, ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐλασθενίσῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου) 1837· διότι ἡ γνώμη τῶν δημοτικῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ὡς πρὸς τὸν μετασχηματισμὸν τῶν δήμων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ χρησιμεύει μόνον πρὸς φωτισμόν της. Σημειωτέον προσέτι ὅτι πολλοὶ μετασχηματισμοὶ δήμων ἐνηργήθησαν πρὸ πάντων κατὰ τὸ 1836 καὶ 1837 μὲ τοὺς αὐτοὺς τύπους, καθ' οὓς ἔγεινεν ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ δήμου Ἀταλάντης. Ἀρκοῦμαι δὲ ν' ἀναφέρω τὰ ἑξῆς· α'. τὸ ὑπ' ἀριθ. 466 Βασιλικὸν Διάταγμα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Ὀκτωβρίου 1836, καθ' ὃ οἱ δέκα τρεῖς δῆμοι τῆς Εὐρυτανίας συνεχωνεύθησαν εἰς τρεῖς· β'. τὸ ὑπ' ἀριθμ. 467 ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ὀκτωβρίου 1836, καθ' ὃ συνεχωνεύθησαν οἱ ἑνδεκα δῆμοι τῆς Ἐπαρχίας Δωρίδος εἰς τέσσαρας μόνον· γ'. τὸ ὑπ' ἀριθ. 468 Διάταγμα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ὀκτωβρίου 1836, καθ' ὃ ὁ δῆμος τῆς Κορωνείας, ἀμελισθείς, συνεχωνεύθη εἰς τοὺς δήμους Λαμίας καὶ Φαλάρων· δ'. τὸ ὑπ' ἀριθ. 531 Διάταγμα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἰανουαρίου 1837, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ δῆμοι Ἀρωανείας καὶ κάτω Κλειτωρίας τῶν Καλαβρύτων συνεχωνεύθησαν εἰς ἕνα μόνον· ε'. τὸ ὑπ' ἀριθ. 532 Διάταγμα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ὃ οἱ δῆμοι Κυρηνείας καὶ Σελινούντος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας συνεχωνεύθησαν εἰς ἕνα μόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα Σελινούντος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων πληροφορεῖται ἡ Βουλὴ, α'. ὅτι ὁ συνοικισμὸς τῶν Μακεδόνων εἶναι ἀποφασισμένος ἀπὸ τὰ 1837· β'. ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ δήμου τῶν Μακεδόνων εἶναι ὁμοίως ἀποφασισμένος ἀπὸ τὰ 1837· ἐὰν δὲ δὲν προσδιορίσθη ἡ ὁροθεσία τοῦ δήμου, τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ κεκτημένον δικαίωμα τῶν Μακεδόνων, τοσοῦτον μᾶλλον, καθὼς

πολλὰ ὀλίγων δήμων τὰ ὅρια, καὶ μάλιστα τῶν ἀποικισμάτων, εἶναι μέχρι τῆς σήμερον προσδιωρισμένα. Τὸ βέβαιον δὲ εἶναι, ὅτι ἡ Σκάλα θεωρεῖται ὡς κυρίως ἀποικία, καὶ εἰς αὐτὴν πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι ὁ τουρκομαχαλᾶς, ὅπου εἶναι συνωκισμέναι ἐπίσης οἰκογένειαι Μακεδόνων, εἶναι πολλὰ πλησίον τῆς πόλεως, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ δῆμος εἰς αὐτόν· γ'. ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου Νέας Πελλης δὲν ἠθετήθη οὐδεὶς τύπος ἐκ τῶν διαγραφομένων ἀπὸ τὸν περὶ δήμων Νόμον, ἀλλ' ἐτηρήθησαν καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν οἱ τύποι, οἵτινες ἐτηρήθησαν καὶ διὰ τοὺς μετασχηματισμοὺς τῶν ἄλλων δήμων, ὅσοι ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν μέχρι τῆς συγκαλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται α'., ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ νὰ τηρηθῇ ὁ περὶ δήμων Νόμος ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου τῶν Μακεδόνων ἐν Ἀταλάντῃ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν· διότι ἐτηρήθησαν οἱ τύποι τῆς ἐποχῆς τοῦ σχηματισμοῦ· β'. ὅτι δὲν ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἡ ἀπόφασις, ὅτι διὰ νὰ συνοικισθῶσιν οἱ Μακεδόνες ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ Νόμος, διότι ὁ συνοικισμὸς των εἶναι ἀποφασισμένος ἀπὸ τὰ 1835· γ'. ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὄχι μόνον δὲν παρενόμησεν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ὡς τινες διϊσχυρίσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του, ἐνδώσαν εἰς τὴν αἴτησιν τῶν Μακεδόνων ποῦ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δημαιρεσία εἰς τὸν ὑφιστάμενον δῆμόν των. Δὲν πιστεύω δὲ μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα νὰ ὑπάρχῃ τις δυνάμενος νὰ ἰσχυρισθῇ εὐλόγως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα σήμερον ν' ἀνατρέψῃ ἀποφάσεις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένας, δι' ὧν παρεχωρήθησαν δικαιώματα, καὶ μάλιστα εἰς κοινότητας, διότι τοιοῦτος διϊσχυρισμὸς εἶναι ἀνατρεπτικὸς τῶν κοινωνικῶν βάσεων.

Ἡ Βουλὴ ἀναμφιβόλως δὲν ἤθελε προβῆ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἀπόκρισιν, ἐὰν διενθύγουσα τὴν ἀναφορὰν τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Ἀταλάντης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἤθελε ζητήσει διασαφήσεις ἐπ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΔΕΤΤΗΣ.

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἐκ τῶν Κ. Βουλευτῶν τινες καὶ μάλιστα οἱ τῆς Ἀταλάντης τὸν εἰδοποίησαν ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν πρὶν ἢ ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ πληροφοριῶν, τὴν σταλεῖσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἔγγραφα τῶν κατοίκων Ἀταλάντης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μέχρι τῆς ἀποστολῆς ἐκεῖσε τοῦ Κ. Κεπχὰρ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, ὡς καὶ τὰ μετὰ ταῦτα, τὴν ἔκθεσιν τοῦ αὐτοῦ Κεπχὰρ πρὸς τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖον, καὶ τὰ μετὰ τὸ 1840 τῇ 19 (31) Δεκεμβρίου ἐκδοθέντα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τοῦ Δήμου Μακεδόνων Διατάγματα· ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη τοῦ νὰ ζητηθῶσι καὶ ταῦτα ὅσον τάχιον διὰ τῆς Προεδρείας.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν προύκάλεσε τὴν ἐπὶ τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διακοινωθείσης καὶ πρὸ ἡμερῶν τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνοβέρου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Αὕτη δὲ παραδεχθεῖσα τὴν παρατήρησίν τινος, ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη αὐδόλως ἀφορῶσα ἀντικείμενόν τι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένων, δὲν εἶναι ἐκ τῶν κατ' αὐτὸ διὰ νόμου κυρωτέων, ἐνέκρινε δι' ἀναστάσεως νὰ ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τούτων εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ὁ δὲ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 Μ. Μ. ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν 24 τοῦ τρέχοντος, τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὑπολειπόμενα.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 21 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δώδεκα, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐξελέχθησαν ὑπὸ τῶν τμημάτων

Πρόεδροι.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Μιχ. Ἰατρός.
» Β'. » » Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.
» Γ'. » » Δ. Χατζῖσκος.
» Δ'. » » Ν. Σταματελόπουλος.
» ΣΤ'. » » Δ. Καλλιφρονᾶς.
» Ζ'. » » Σ. Πάγκαλος.

Γραμματεῖς.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Γ. Φεγγαρᾶς.
» Β'. » » Σ. Παρθενόπουλος.
» Γ'. » » Σ. Χ. Στεφανόπουλος.
» Δ'. » » Γ. Δ. Σταματάρας.
» ΣΤ'. » » Α. Πετμεζᾶς.
» Ζ'. » » Στ. Ἀντωνιάδης.

Εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Γ. Ἀποστολίδης.
» Β'. » » Π. Κυριακός.
» Γ'. » » Ν. Καλλέργης.
Τοῦ Δ'. Τμήματος ὁ Κ. Ι. Βλάσσης.
Τοῦ Ε'. » » Ι. Καραγιαννόπουλος.
Τοῦ Ζ'. » » Α. Γ. Τσάνος.

Εἰσηγηταὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου Ϋ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Ι. Οἰκονόμου.
» Β'. » » Ι. Ζάρκος.
» Γ'. » » Δ. Ν. Δρόσος.
» Δ'. » » Γ. Δ. Σταματάρας.
» ΣΤ'. » » Γ. Γουναρόπουλος.
» Ζ'. » » Π. Δαρειώτης.

Εἰσηγηταὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Προξενείων.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Ι. Ταταράκης.
» Β'. » » Δ. Κυριακίδης.
» Γ'. » » Στ. Δάρρας.
» Δ'. » » Ν. Μαυρομμάτης.
» ΣΤ'. » » Α. Κρεστενίτης.
» Ζ'. » » Ν. Κορφιωτάκης.

Εισηγηται επί τοῦ Νομοσχεδίου περί συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ διά τό τρέχον έτος 1846.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Δ. Τσιγκουράκος.
» Β'. » » Δ. Λαπουσιάδης.
» Γ'. » » Ι. Φαρμάκης.
» Δ'. » » Κ. Οἰκονομόπουλος.
» ΣΤ'. » » Α. Πετμεζᾶς.
» Ζ'. » » Παππᾶ Κώστας Τσαμάλας.

Εισηγηται επί τοῦ Νομοσχεδίου περί τῶν διοδίων μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τοῦ Α. Τμήματος ὁ Κ. Ἀγ. Γουζούασης.
» Β'. » » Δ. Σακελλαροιάδης.
» Γ'. » » Ἡλ. Παππαδαῖος.
» Δ'. » » Στ Βλάχος.
» ΣΤ'. » » Δ. Καλλιφρονᾶς.
» Ζ'. » » Σ. Μπαρώτσης.

Τὸ δὲ Ε. Τμῆμα δέν ἐνήργησεν εἰσέτι τὰς ἐκλογάς.

Ἐρωτήθη κατόπιν ἡ Βουλή ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν, ἐάν παραδέχηται τὴν ἐκλογήν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν· ἡ δὲ Βουλή ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν.

Εἰς τῶν Βουλευτῶν, ἐγχειρίζων εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀναφοράν τινα πρός τὴν Βουλήν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων, ἐσύστησεν αὐτὴν εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ἀφορῶσαν σπουδαίαν περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μας ὑπόθεσιν καὶ ἐπρότεινε νὰ συσταθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, ὡς σπουδαία καὶ κατεπείγουσα.

Ἡ Βουλή ἐνέκρινε τὴν πρότασιν.

Ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως· 1) ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας εἰς τὸν δῆμον Ὠλενείας τῆς Αἰτωλίας· καὶ 2) αἱ ζητηθεῖσαι ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίαι περὶ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τοὺς Κρῆτας ἐθνικῶν γαιῶν.

Παρατηρησάντων δέ τινων, ὅτι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν προηγεῖται τῶν ἀντικειμένων τούτων τὸ περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν καὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν καὶ λοιπῶν, ὁ Πρόεδρος ἐπέφερεν ὅτι ἡ περὶ τούτου συζήτησις ἀναβάλλεται εἰς ἄλλην συνεδρίασιν διὰ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν τυπωθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν

χθὲς καὶ σήμερον τροπολογιῶν τοῦ περὶ τούτων Νομοσχεδίου, καθ' ἃ πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν παρετήρησαν.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τῆς τάξεως τῶν ἀντικειμένων συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ν' ἀποφασίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ Βουλὴ ὡς ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὀρυκτῶν καὶ λοιπῶν, ὁ Πρόεδρος ἐπέφερεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον ἐπὶ τέλους τῆς συνεδριάσεως, ὅτε συνήθως συζητεῖται ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἀντικειμένων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐπιτρεπέντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς περὶ τῶν πρὸς τοὺς Κρῆτας παραχωρηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν ζητηθείσας πληροφορίας διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, πρὸς ὑποστήριξιν Νομοσχεδίου τινος ὑπ' αὐτοῦ προταθέντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου· ἑπομένως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξῆς ἐπ' αὐτοῦ πληροφορίας.

Περὶ τῶν γαιῶν τῶν Κρητῶν.

Βεβαίων ἡ πίναξ εἰδικὴς τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τοὺς Κρῆτας γαιῶν δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Τούτου ἕνεκα τὸ Ὑπουργεῖον προσεκάλεσε κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ τ. ἔ. τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους νὰ συντάξωσι καὶ ὑποβάλωσιν εἰς αὐτὸ πίνακας τῶν γαιῶν τούτων καὶ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐπώλησαν ἢ μετεβίβασαν ὁπωσδήποτε εἰς ἄλλα πρόσωπα οἱ Κρῆτες.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης οἱ Ἔφοροι τῶν ἐπαρχιῶν Λοκρίδος, Καλαβρύτων, Δωρίδος, Παρνασσίδος, Λεβαδείας, Ἀκαρνανίας, Ἀττικῆς, ἀπήντησαν ὅτι οὐδεμία παραχώρησις γαιῶν πρὸς τοὺς Κρῆτας ἐγένετο κατὰ τὰς ἐπαρχίας ταύτας.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ἐπληροφόρησε τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι δύο Κρῆτες ἐπώλησαν τὰς γαίας των εἰς ἄλλα πρόσωπα· αὗται δὲ σύγκεινται ἐξ 25 στρεμμάτων. Δεκαεννέα δὲ ἀνεχώρησαν εἰς Κρήτην καὶ τὰς γαίας αὐτῶν, συγκειμένας ἐκ στρεμμάτων 365 νέμονται οἱ κάτοικοι, ἀποδίδοντες τὸν ἔγγειον μόνον φόρον· ὑπάρχουν προσέτι 15 στρέμματα, παραχωρηθέντα εἰς τὴν Ἑλένην Λουκοπούλαν ἐκ Κρήτης, ἥτις ἀπέθανε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ κληρονόμους

Ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἀνέφερεν ἐσχάτως, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς γαίας, τὰς ὁποίας οἱ ἐν Ἑλλάδι διαμείναντες ἢ ἀπελθόντες εἰς Κρήτην ἐπώλησαν ἢ μετεβίβασαν εἰς ἄλλα πρόσωπα. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ τὸν ἐροδιάσῃ μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ὥστε νὰ ἐξακριβώσῃ οὐ μόνον τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς γενομένας πρὸς τοὺς Κρῆτας παραχωρήσεις κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίου καὶ Ἄργους.

Οἱ λοιποὶ ἔφοροι δὲν ἀπήντησαν εἰσέτι εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, καὶ διατάττονται ἤδη ἐντόνως νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν· ἰδιαίτερον δὲ μέτρον θέλει ληφθῆ συγχρόνως εἰς τὸ νὰ σχηματισθῶσι τακτικοὶ πίνακες εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν καὶ εἰδικὸν βιβλίον τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου.

Εἰς τοὺς παρατηρήσαντας δὲ ὅτι ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ζητήσῃ διὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς πληροφορίας περὶ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς Κρῆτας ἐθνικῶν γαιῶν, θέλει πληροφορηθῆ τὰς καταχρήσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν· ὅτι τὸ καταλληλότερον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων αὐτῶν μέτρον εἶναι νὰ προσκληθῶσι διὰ προκηρύξεως οἱ Κρῆτες νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς, πόσας γαίας καὶ ποίας κατέχει ἕκαστος οἰκογενειάρχης καὶ ἐπὶ τίνι τίτλῳ· ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει πληροφορηθῆ τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι αἱ πλειότεραι γαῖαι κατέχονται κατὰ τὴν παραχώρησιν τῶν εἰς τὰ ἴδια ἐπανελθόντων Κρητῶν, ἐναντίον τοῦ Ψηφίσματος τοῦ Καποδιστρίου· ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ οἰκογένεια κατέχει ἀπείρους γαίας ἐπ' ὀνόματι τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν, ὡς ἰδίων οἰκογενειαρχῶν. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέφερεν ὅτι, ἂν καὶ περὶ τούτων ἔξωθεν πληροφορημένος εἶναι, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ φέρῃ τοιαύτας ἐκ φήμης πληροφορίας· ὅτι ἐζήτησε τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεων διὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν, καὶ ὅτι θέλει ὑποβάλλει ταύτας εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον συγκεντρωθῶσι.

Μετὰ ταῦτα ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀνέγνω δὲ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν μετὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτω.

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐκ τῶν περιστάσεων ὑπαγορευομένη οἰκονομία εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους εἶναι τὸ κυριώτερον αἴτιον τοῦ ἐπὶ ἔλαττον ὑπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑπέστη τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖται πίστωσιν συμπληρωτικὴν πρὸς ἀπότισιν ἐξόδων, ἐχόντων ὡς ἑξῆς.

α — Γ — 6 — 3. *Ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν.*

Ἔξοδα ὑλικοῦ καὶ ἄλλα. Μὴ ἐξαρκεσάντων τῶν ψηφισθέντων ἐξόδων τοῦ γραφείου τοῦ Ὑπουργείου, ἐγένετο ὑπέρβασις αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ὑποστηρίζοντα αὐτὴν ἀποδεικτικὰ αἰτεῖται πίστωσις ἐκ δραχμῶν 513, 45.

β — Γ — 8 — 2 Ταμεῖα. Προσωπικὸν τῶν ἔξω ταμείων. Τὸ Ὑπουργεῖον, ἐλπίσαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1845 περὶ συστάσεως τῶν ταμείων νόμου περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δι' αὐτὸ ὑπελόγισεν ἐπὶ ἔλαττον τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ταμείων· κατὰ τὸν ῥηθέντα νόμον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ βοηθοὶ τῶν ταμείων ἔπαυσαν τῆς ὑπηρεσίας των, καθ' ἣν ἐγνωστοποιήθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἔκδοσις τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἔπρεπεν ὅμως νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐργαζόμενοι, καὶ δι' αὐτὸ νὰ πληρωθῶσι κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν διάστημα. Ἡ δὲ ἀντικατάστασις αὐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀπαιτοῦντος τοῦ νόμου νὰ διορίζωνται οἱ βοηθοὶ οὗτοι κατὰ πρότασιν τῶν ταμιῶν. Διὰ μισθοδοσίαν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος βοηθῶν ἀπαιτεῖται πίστωσις δραχ. 2,070.

γ — Γ — 8 — 3. Ταμεῖα. Ποσοστὰ καὶ ἔξοδα ὑπηρεσίας· ὀφείλονται τόσον ἕνεκα τῆς ῥηθείσης βραδύτητος τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ συστάσεως τῶν ταμείων νόμου, ὅσον κατὰ συνεσταλμένον ὑπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας, δι' ἐπιτετραμμένας διὰ τοῦ νόμου δαπάνας εἰς διαφόρους ταμίας τοῦ Κράτους, οἷον εἰς τὸν τῆς Γόρτυνος, ἀντὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν ποσοστῶν, κρατηθέντων δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας του, γεγονότα

ὑπ' αὐτοῦ . . . . . δρ. 346, 66

Ἐξεδόθησαν καθ' ὑπέρβασιν ἐντάλματά τινα πρὸς συμψηφισμὸν ἐξόδων παυσάντων Ταμιῶν εἰς » 483, 86

Ὀφείλονται εἰς 5 Ταμίας διὰ ποσοστά . . . » 357, 61

Ὁμοίως εἰς 9 Ταμίας διὰ διάφορα ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτετραμμένα, ὡς ἐνοίκια κτλ. φρουρῶν, μετακόμισις ἀρχείων κτλ. . . . . » 611, 70

Ὁμοίως διὰ τὴν τακτικὴν χορήγησιν ὅλων τῶν Ταμιῶν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκτὸς τῆς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου . . . . . » 690, 17

Καὶ δι' ἐνδεχομένας ἄλλας τοιαύτας δαπάνας » 110, 17

Τὸ ὅλον δραχ. 2,600

δ = Γ — 9 — 1. Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι. Προσωπικόν. Τὸ αὐτὸ συνέβη ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς μισθοδοσίας ταύτης, ὡς καὶ εἰς τὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ταμείων, ἕνεκα τῆς μετὰ τὸν ὑποτεθέντα χρόνον ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ συστάσεως τῶν ἐφοριῶν νόμου· ὀφείλονται λοιπὸν εἰς μισθοδοσίας ἐνδεια ἐφόρων. . . . . δρ. 1451, 50

Ε — Δ — 17 — 3. Χαρτόσημον. Ἔξοδα ἀποστολῆς.

Ὑπελογίσθησαν πέρυσι δι' ἔξοδα ἀποστολῆς χαρτοσήμου δραχ. 1.200, ἀλλὰ μόνον τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον ἐδαπάνησε πλέον τῶν δραχμῶν 6,000, εἰς ὃ ὀφείλεται τὸ ποσὸν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως . . . . . δρ. 6,000

ς — Δ — 19 — 3. Νομισματοκοπεῖον. Ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδα. Ὑπελογίσθη πέρυσι ποσότης δραχμῶν 44 500 διὰ ὑλικὸν τοῦ Νομισματοκοπείου· ἀλλ' ἵνα μὴ μένῃ ἐν ἀργίᾳ τὸ ἐκεῖ κατάστημα κατὰ μέγα τοῦ χρόνου μέρος, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου, ἐπροβλέφθη ὀφείλαλκος ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου ἡ τιμὴ δ' αὐτοῦ κατεχωρίσθη ὡς ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846 ἔτους (ὅρα πίναξ. ὑπὸ στοιχ. ΚΕ) διὸ πρὸς συμψηφισμὸν ἀπαιτεῖται ἡ αἰτουμένη πίστωσις δραχ. 24.388 58.

ζ — Δ — 23 — 4. Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά. Ἀποβλεπτικὰ ἔξοδα. Ἡ ὑπολογισθεῖσα πέρυσι ποσότης δραχ. 4.725 ὑπελογίσθη δι' ἔξοδα τῶν ἐν Βερολίνῳ σπουδασάντων ἀνθυπασπιστῶν τὴν ὀρυκτολογίαν· ἀλλ' ἐδαπανήθη πρὸς τούτοις διὰ δίδακτρα καὶ ἔξοδα ἐπανόδου αὐτῶν τὸ ποσὸν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως εἰς. . . . . δρ. 4,196, 70

η — Δ — 25 — 4. Ἀλυκαί. Μετακόμισις καὶ συντήρησις. Πρὸς διατήρησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν συναχθέντων ἁλάτων κατὰ

τὸ παρελθὸν ἔτος, μετεκομίσθησαν περισσότερα τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατανάλωσιν ἅλατα· ὀφείλονται ἤδη διὰ τὰ μετακομισθέντα εἰς

Πειραιᾶ	Δρ.	1,265, 82
Γύθειον	»	2.307
Ἄστρος	»	1,603
Ναύπακτον	»	2,392
Λεωνίδιον	»	838
Πύλον	»	886
Ἄμρισσαν	»	600
Ἐνδεχόμεναι διαφοραί	»	308
Τὸ ὅλον	δραχ.	10,200

θ — Δ — 26 — 1. Κτημάτων Διοικήσις. Ἔξοδα διοικήσεως καὶ καλλιεργείας.

Ὀφείλονται ἐπὶ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καλλιεργείας τοῦ κτήματος Σῶστι καὶ Καραγγιόζι εἰς τὸ προκαταβαλὸν τὰ ἔξοδα ταμεῖον ἡ αἰτουμένη πρὸς συμψηφισμὸν ποσότης δρ. 1000.

Ὡσαύτως

ι — 5. Ἔξοδα ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων· καὶ δι' ἔξοδα εἰσπράξεως ἐπικαρπίας ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἡ αἰτουμένη πρὸς συμψηφισμὸν ποσότης δρ. 89, 65

ι — α — ε — 27. Διάφοροι πληρωμαὶ καὶ ἔκτακτα ἔξοδα. Ἐπιστροφαὶ χρημάτων.

Καὶ τελευταῖον· ὀφείλονται νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς δικαιώματά τινα πυριτιδος, εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τελωνείου, καὶ εἰσαχθέντα ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον· συμποσοῦνται δὲ εἰς . . . . . δρ. 832, 45

Δι' ἔγγειον φόρον προϊνακοκκίου φορολογηθέντος δὶς εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς Πειραιᾶ . . . . . » 105

Δι' ἔγγειον φόρον ἐλαίων, εἰσπραχθέντα κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1844 ἔτους, ἀντὶ κατὰ τὸν τοῦ 1845. . . . . » 1,645,65

Διά τινα πληρωμὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργείου, αἰτοῦντος ἤδη τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς . . . . . » 147

Καὶ δι' ἐνδεχόμενά τινα ὅμοια τούτων. . . » 169, 90

2,900

Ἐν Ἀθήναις τῇ Μαΐου 1846

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλα παρουσιασθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοιοτρόπως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέσῃ τὴν ποσότητα δραχμῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἐννέα καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ (55,409:88 κατὰ συμπληρωτικὴν πίστωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους.

Ἐπὶ τοῦ Γ'. μέρους.

Γενικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων . . . δραχ. 6,634:95

Ἐπὶ τοῦ Δ'. μέρους.

Ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστασ. καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων . . . . . » 45,874:93

Ἐπὶ τοῦ Ε. μέρους

Διάφοροι πληρωμαὶ καὶ ἔκτακτα ἔξοδα . . » 2,900

» 55,409:88

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτρεπομένη αὕτη ποσότης, ὡς συμπληροῦσα τὰ ἔξοδα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1845 ἔτος, θέλει προστεθῆ εἰς τὰ ἀνήκοντα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 περὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄθῆναι, τῇ 15 Μαΐου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πίναξ τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους.

Μέρος	Κεφάλ.	Ἄρθρον		Ποσά κατ' ἄρθρ. Δραχ.	Λ.	Ποσά κατὰ κεφάλ. Δραχ.	Λ.
Γ'.	6	2	Δι' ἔξοδα γραφείου . .	513	45	513	45
»	8	2	Προσωπ. τῶν ἔξω ταμιῶν	2070	—		
»	»	3	Ποσοστὰ καὶ ἔξοδ. ὑπηρεσ.	2600	—	4670	
»	9	1	Προσωπικὸν ἐρόρων . .	1451	50	1451	50
			τὸ ὅλον τοῦ Γ'. μέρους	. .	.	6634	95
Δ'.	17	3	Ἐξ. ἀποζολ. χαρτοσήμου	6000	—	6000	—
	19	3	Ὑλικὸν καὶ ἄλλα ἔξοδ. (Νομισματοκοπείου)	24388	58	24388	58
	23	4	Ἀπρόβλ. ἔξοδα (ὀρυκτῶν)	4196	70	4196	70
	25	4	Μετακόμ. καὶ συντήρησις (ἁλικῶν)	10200	—	10,200	—
	26	1	Ἐξ. διοικ. καὶ καλλιεργίας	1000	—		
	»	5	Ἐξ. ἐκκλησιαστ. κτημάτ.	89	65	1089	65
			τὸ ὅλον τοῦ Δ' μέρους	. .	.	45874	93
Ε'.	27		Ἐπιστροφαὶ χρημάτων .	2900	—	2900	—
			τὸ ὅλον τοῦ Ε. μέρους	. .	.	2900	—

Ἀνακεφαλαίωσις

Μέρος Γ'. δρ. 6634:95
Μέρος Δ'. » 45874:93
Μέρος Ε. » 2900:—

Ὅλον δρ. 55,409:88

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐξέθηκεν ἀκολούθως ὅτι, ἐν ᾧ τὸ κατάστημα τῆς Ζαχαροποιΐας πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἐπτώχευσε, μολαταῦτα αἱ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ παραχωρηθεῖσαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐθνικαὶ γαῖαι κατέχονται εἰσέτι ἀπό τινα Κόνερ, ὅστις τὰ ὑπενοικίασεν ἀπὸ τὸν πρῶτον κάτοχον Ῥοβέρτον. Ὅτι ὁ νῦν κάτοχος παραχωρεῖ τὰς γαίας ταύτας εἰς

τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ συμφωνίαις, καθ' ἃς διὰ τὰ καλαμπόκια τοῦ ἀπεδόθη πέρυσι 35 καὶ 37 τοῖς ἑκατόν, ἔχων τοιαύτας συμφωνίας καὶ διὰ τὰ σιτάρια. Ὅτι ἐκτὸς τούτου ἀπείρους καταθλίψεις ὑποφέρουσιν οἱ κάτοικοι ἀπ' αὐτόν, μὴ δυνάμενοι οὔτε τὰ κτήνη των νὰ διαβρέψωσιν ἐντὸς τῶν γαιῶν ἐκείνων, οὔτε νὰ διέρχωνται δι' αὐτῶν. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ διευθύνῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν, ὥστε νὰ ἐπανέλθωσιν αἱ γαῖαι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησέ τις νὰ ζητηθῇ διὰ τοῦ Προεδρείου ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν ἀντίγραφον τῶν συμφωνιῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ἡ Βουλὴ καὶ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐπῆρεν ἡ Βουλή.

Προβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια, ἔστηρίζετο κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὅτι ἡ συγχώνευσις τοῦ χωρίου Καλύβια εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας δὲν συνάδει οὔτε μετὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, οὔτε μὲ τὰς ἀποστάσεις τοῦ χωρίου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ τῆς Ἐπαρχίας, οὔτε μὲ τὴν φυσικὴν ὁροθεσίαν· α') διότι τὰ συμφέροντά των οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλύβια καὶ τὰς μὲ τὰς ἀρχὰς σχέσεις των ἔχουσιν εἰς τὸ Ἀγρίνιον· μόνη δ' αἰτία, ἐξ ἧς ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπόσπασίν των ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀγρινίου εἶναι, διότι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸ Ἀγρίνιον φαλαγγῖται, καὶ ἔχοντες εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωρίου τούτου γαίας ἴσως ἐνοχλοῦσιν αὐτούς· β') διότι τὸ χωρίον Καλύβια ἀπὸ μὲν τὸ Ἀγρίνιον, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας καὶ ἕδραν τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀπέχει μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν περίπου, ἐνῷ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἰλενείας, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ συγχωνευθῇ ἀπέχει τέσσαρας ὥρας· ἀπὸ δὲ τὸ Μεσολόγγιον πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας 7 ὥρας· γ') διότι ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν Καλυβίων καὶ τοῦ Ἀγρινίου εἶναι εὐκολος, ἐνῷ ἡ πρὸς τὸν δῆμον Ἰλενείας ὁδὸς εἶναι δύσβατος, δασώδης καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τὰς ληστείας· δ') διότι τὸ χωρίον Καλύβια χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου καὶ τὸν δῆμον Ἰλενείας μὲ φυσικώτατον ὅριον τὴν μεγάλην λίμνην τοῦ Ἀγγελοκάστρου. Ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διοικητικῶς καὶ δικαστικῶς καὶ οἰκονομικῶς καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις των συμφέρον εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Καλύβια εἶναι, νὰ μένωσιν ὅπως σήμερον

εἰς τὸν δῆμον Ἀγρινίου, καθότι ἄλλως ἡ συγχώνευσις τοῦ χωρίου τούτου εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν θέλει ἔχει κακὰς συνεπείας.

Τὰς τοπογραφικὰς ταύτας πληροφορίας ἐπεβεβαίωσε καὶ τις χρηματίσας Διοικητὴς εἰς Αἰτωλίαν καὶ γνωρίζων ἐκ τοῦ πλησίον τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἀπαντήθη εἰς ταῦτα ὅτι καὶ αἱ ἀποστάσεις καὶ ἡ φυσικὴ ὁροθεσία καὶ τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων δὲν εἶναι ὅπως παρεστάθησαν, ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦτε Διοικητοῦ Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου Ῥάδου, γενομένων κατὰ τὸ 1840 καὶ δικαιολογούντων τὴν συγχώνευσίν των εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας, καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἀνέγνω, ἐμφαίνεται ὅτι ἡ ἀπόστασις τοῦ χωρίου Καλύβια πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἰλενείας εἶναι δύο ὡρῶν, πρὸς δὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀγρινίου 2 1/2· ὅτι τὸ χωρίον Καλύβια δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸν δῆμον Ἰλενείας διὰ τῆς λίμνης Ἀγγελοκάστρου, ἀλλὰ διά τινος διώρυγος τεχνητῆς, ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἀπὸ τὸν δῆμον Τριχωνίας χωρίζεται διὰ φυσικοῦ ὁρίου τοῦ ἑνὸς κλάδου τοῦ Ἀχελώου· ὅτι ἡ λίμνη Ἀγγελοκάστρου καὶ ἤδη δὲν χωρίζει τὸ μεταξὺ Τριχωνίας καὶ Αἰτωλίας ὅριον, διότι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἀγγελοκάστρου καὶ τὰς γαίας των καὶ τὰ κτήνη των πέραν τῆς λίμνης ἔχουσιν, ὥστε τὸ ὅριον τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου τοῦ δήμου Ἰλενείας εἶναι πέραν τῆς λίμνης ἀρκετὸν διάστημα· ἐπομένως ἡ συγχώνευσις τοῦ χωρίου Καλύβια εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας οὐδεμίαν θέλει φέρει σύγχισιν εἰς τὴν ὁροθεσίαν μεταξὺ τῶν δύο ἐπαρχιῶν· ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων καὶ εἰς τὰς πρὸς τὰς ἀρχὰς, καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις των συμβιβάζονται μᾶλλον μὲ τὴν συγχώνευσιν τοῦ χωρίου εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας, ὅπου καὶ πρίν, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μετὰ, μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δήμων ἐπαπειρείχετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν συμφερόντων τούτων ὠδηγοῦμενοι οἱ κάτοικοι καὶ κατὰ τὸ 1841, καὶ πολλάκις μετὰ ταῦτα, ἀνέφερον καὶ προφορικῶς ἐνώπιον ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλμένων ἐξήτησαν τὴν ἀπόσπασίν των ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀγρινίου, καὶ τὴν συγχώνευσίν των εἰς τὸν δῆμον Ἰλενείας· οὐδεμίαν δὲ ἀφορμὴν δυσαρεσκειῶν ἔχουν ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀγρινίῳ φαλαγγίτας, διότι οὐδεμίαν μ' αὐτοὺς σχέσιν ἔχουσιν. Ἐν γένει δὲ τὰ συμφέροντά των οἱ κάτοικοι ἔχουσι πρὸς τὸν παράλιον δῆμον Ἰλενείας, ὅπου καὶ ἐμπορεύονται καὶ τὰ προϊόντα των ἀνταλλάσσουσι.

Ἐπέφερον ἄλλοι εἰς ταῦτα ὅτι τὰ ἔγγραφα περὶ τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς φυσικῆς ὁροθεσίας ψεύδονται, διότι τὸ χωρίον

Καλύβια πολὺ περισσότερον ἀπέχει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἰλεανείας παρ' ὅσον ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιον, καὶ διότι ἀπὸ τὸν δῆμον Ἰλεανείας χωρίζεται ὄχι μὲ τεχνητὴν διώρυγα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν μεγάλην τοῦ Ἀγγελοκάστρου λίμνην· ὅτι ἡ θέλησις τῶν κατοίκων παρουσιάζεται εἰς διαφόρους περιστάσεις ἀντιφάσκουσα· διότι οἱ κάτοικοι ὑπείκουσιν εἰς τὰς θελήσεις τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἰσχυροῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, αἵτινες παρουσιάζονται ἀντίθετοι διὰ τὸν λόγον τῶν τοπικῶν ἐπιρροῶν· ὅτι εἰρηνοδικεῖον εἰς τὸν δῆμον Ἰλεανείας δὲν ὑπάρχει, καὶ ἀπομένως οἱ κάτοικοι εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ μεταβαίνωσι διὰ τὰς δικαστικὰς ὑπηθίσεις των εἰς τὸ Αἰτωλικὸν πολὺ μακρὰν ἀπέχον· ὅτι ἐξ ἐναντίας τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις των ἔχουσι πρὸς τὸν δῆμον Ἀγρινίου, ὅπου καὶ τὰ προϊόντα των ἀνταλάσσουσι· καὶ πρέπει μὲν νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θέλησις τῶν κατοίκων, πρέπει ὅμως ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐξετάζηται ἐὰν ἡ θέλησις στηρίζεται εἰς δικαιολογημένους λόγους, καὶ ἂν ἦναι σύμφωνος μὲ ἄλλας περιστάσεις, τὰς ὁποίας ὁ νόμος προσδιορίζει· ἡ θέλησις τῶν κατοίκων φαίνεται ἄλλοτε ἀντιφάσκουσα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου καὶ διοικητικῶς, καὶ δικαστικῶς, καὶ οἰκονομικῶς, καὶ ἰδιωτικῶς τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων εἶναι πρὸς τὸν δῆμον Ἀγρινίου· ταῦτα δὲ συνάδουσι καὶ μὲ τὴν φυσικὴν ὁροθεσίαν καὶ μὲ τὰς ἀποστάσεις. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Εἰς ταῦτα ἀπηντήθη παρ' ἄλλων καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν Δήμων κατὰ τὸν δημοτικὸν Νόμον πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ θέλησις τῶν κατοίκων, αἱ ἀποστάσεις καὶ ἡ φυσικὴ ὁροθεσία· ὅτι εἰς τὸν πρῶτον σχηματισμὸν τῶν Δήμων ἐλήφθη ὡς βάσις ἡ φυσικὴ ὁροθεσία, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐπήγασαν ἀκολούθως παράπονα ἀπὸ τοὺς κατοίκους διαφόρων δήμων, καὶ μέτρα περὶ αὐτῶν ἐλήφθησαν διὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῶν Δήμων· ὅτι καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ Δήμων Νόμου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα καὶ αἱ σχέσεις τῶν κατοίκων, καὶ διὰ τοῦτο ἐσυγχώρησε τὴν σύστασιν δήμων καὶ ἐκ 300 μόνων ψυχῶν, ὅταν τὰ συμφέροντα αὐτῶν δὲν συμβιβάζωνται ἄλλως· διότι δὲν εἶναι δίκαιον διὰ τὴν φυσικὴν ὁροθεσίαν τοῦ δήμου νὰ καταπολεμῶμεν τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν πρῶτον ὕπαρξιν· ὅτι ἡ θέλησις τῶν κατοίκων ἀνεφάνη ἀπὸ τοῦ 1840, ὅτε κατὰ συνέπειαν αἰτήσεών των, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη ὁ τότε Διοικητὴς, συνεταχθη πρωτο-

κόλλων ἐξετάσεως, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ γενικὴ θέλησις τῶν κατοίκων· ὅτι ἡ θέλησις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν πρέπει νὰ ὑπερισχύσωσι, καὶ ἂν ἀληθῶς ἀπὸ τοὺς ἐναντίους παρίστανται αἱ ἀποστάσεις καὶ ἡ φυσικὴ ὁροθεσία, μολονότι ἐπίσημα ἔγγραφα διαφορετικῶς παριστάνουσι ταῦτα, καὶ αὐτὰ τὰ ἐπασχιακὰ Συμβούλια διχογνωμοῦσιν· ὅτι ἡ φυσικὴ ὁροθεσία δὲν εἶναι ἀρκετὸς λόγος ἵνα παραβλέψωμεν τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, διότι καὶ τὸ χωρίον Μπουχῶρι καὶ Γαλατᾶ διαχωρίζονται ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι μ' ἀδιάβατον ποταμὸν τὸν Φίδαριν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὸν δῆμον Μεσολογγίου ἀνήκουσιν.

Ἐνταῦθα ἀποπερατωθείσης τῆς περὶ τούτων συζητήσεως ἐγένετο δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Χατσίσκου, καὶ Δ. Λαπουσιάδου, ἐξ' ἧς συνήχθη ὡς ἀποτέλεσμα, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 37 πρὸς 29, μὴ ψηφοφορησάντων ἑπτά, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια εἰς τὸν Δῆμον Ἰλεανείας ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀρνήθη ψῆφον	Π. Ῥάγκος	ἀπών
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Γ. Λαγιωτατίδης	Ν.	Α. Γεωργαντᾶς	ἀρνήθη ψῆφον
Θ. Γρίβας	ἀπών	Δ. Λαπουσιάδης	Ο.
Ν. Μαρμιάτης	Ο.	Γ. Ζαν. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Δ. Τζιγκουράκος	ἀπών
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Κανδύλης	Ν.
Π. Α. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Φασίτσας	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χαραμῆς	ἀπόντες
Δ. Τζόκρης	Ο.	Ι. Κρανίδης	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Ι. Γιαλδάσης	Ν.
Ι. Βλάσσης	Ο.	Δ. Α. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	Ν.	Ν. Θέου	Ο.
Α. Μεταξᾶς	ἀπών	Α. Γουζούασης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ο.	Α. Κρεστενίτης	Ν.

Χ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστάπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἡρνήθη ψῆφον
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Λ. Γ. Τζάνος	Ο.
Β. Νικολαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Κεραγιάννης	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Π. Λ. Παπαδαῖος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἡρνήθη ψῆφον
Ι. Ν. Φλίσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπόντες
Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἡρνήθη ψῆφ.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	ἡρνήθη ψῆφον
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Λιπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Παρθιτζιώτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ο.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀπών
Μιχ. Χ. Μελέτη	Ο.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ρεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Π. Παππατζώνης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	ἀπών
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	ἀπών
Μ. Ἰατρός	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	ἀπών
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἀπών
Σ. Βαρότσης	ἡρνήθη ψῆφον
Δ. Μπιρμπίλης Δ. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πικρυλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος Α. Καλαμογδάρτης	ἀπόντες
Κ. Τσερτιδῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καμιανιώτης	Ο.
Σ. Ἀσγαβετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	ἀπών
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβελέγιος	ἀπών
Ι. Π. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπών
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.

Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δοκὸς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	ἀπών
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἀπών
Ι. Γαρδίκης Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπών
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων « *μὲ τὰ ἀνέκαθεν ὁριά του* » εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ σύνολον καὶ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 36 πρὸς 29, μὴ ψηφοφορησάντων ἓξ, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συνενώσεως τοῦ χωρίου Καλύβια εἰς τὸν Δῆμον Ἰλεκτείας, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἡρνήθη ψῆφον
Φ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Δογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Δ. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ταόκρης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.
Ι. Βλάσσης	ἀπών
Ι. Κωλέττης	
Κ. Μεταξᾶς	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	ἀπών
Ι. Καραγιαννόπουλος	»
Δ. Γεωργαντᾶς	ἡρνήθη ψῆφον
Δ. Δαπουσιάδης	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζ γκουράκος	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Κ. Χαραμῆς	ἀπών
Ι. Κρανίδης	»
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Λ. Ζῶτος	ἐν ἀδείᾳ
Νῖκος Θέου	Ο.
Α. Γουζουάσης	Ν.
Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κρεστενίτης	Ν.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἠρνήθη ψῆφον
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Β. Νικολαΐδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ἀθανάσιος Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαν. Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς	ἀπόντες
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ.Χ. Παναγιώτου	ἠρνήθη ψῆφον
Ἐμ. Χ. Τσούχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπὼν
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δεληγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρδιτσιώτης	ἀπὼν
Ρ. Φεγγαρᾶς.	Ο.
Γ. Δερνιτσιώτης	ἀπὼν
Κ. Τ. Σαντᾶς	»
Μιλέτης Χ. Μελέτη	Ο.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Π. Παππατζώννης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σαματελόπουλος	ἀπὼν
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἀπὼν
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Δ. Μπρομπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μαυρομιχάλης	»
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονόμόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	»
Κ. Τσερτιδῆς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	ἀσθενῶν
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπαστας	ἐν ἀδείᾳ
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Σ. Ἀντωνιάδης	»
Κ. Ἀντωνιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Π. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάβρας	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπὼν
Ι. Σαΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.

Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Ἐπιστρ. Μ. Πορίσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δοκὸς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	Ο.
Δ. Χαντζίνικος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἀπὼν
Ι Γαρδίκης Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἐπρότεινεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως ἡμέρα Σαββάτου θέλει εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπαναληφθεῖσαν ἐν μιᾷ τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων· τινῶν δὲ προτεινόντων ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως νὰ ἦναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ὡρισμένων κτλ. Νομοσχεδίου, καὶ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς μὴ πλήρους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χατζῆ Μελέτης
Κ. Ζαρειφόπουλος.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἐν ἀδείᾳ Γραμματέα νεώτερος Βουλευτής

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 25 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομηκοντα τεσσάρων, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας εἴκοσι καὶ ἕξ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων κτλ. Νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτον παρὼν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς προστελεύσεως αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτῳ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 18 ἀναφορᾶς τοῦ Εὐθυμίου Καβάσιλου, παρακαλοῦντος νὰ ψηφισθῇ διὰ βίου ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθεῖσα μηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν 30, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς παρετήρησέ τις ὅτι αὐτὸς ἀφορῶσα αἴτησιν περὶ ἰσοβίου συνθήκης, μὴ δυναμένην νὰ παραδεχθῇ, δὲν πρέπει οὔτε παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ λεχθῇ ὑπ' ὄψιν, οὔτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ διευθυνθῇ· ἐπρότεινεν ἑπομένως τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τινας δὲ ἀντιπαρατηρήσαντας ὅτι ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον παραπομπὴ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς οὐδὲν θέλει ἐχει ἀποτέλεσμα, καθόσον τὸ Ὑπουργεῖον λαμβάνον αὐτὴν ὑπ' ὄψιν θέλει ἐννοήσει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐν αὐτῇ αἰτήσεως, ἑπομένως οὐδὲν τὸ κωλύον τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς· καὶ ἄλλους ὑποστηρίζαντας τὴν τοῦ προαγορεύσαντος γνώμην περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη διὰ ψηφορορίας, γενομένης δι' ἀναστάσεως, τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11 ἀναφορᾶς 34 κατοίκων τοῦ χωρίου Λεχενῶν τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Γεωμέτρου καὶ ἄλλων τῆς ἐπαρχίας των ὑπαλλήλων, ὡς καταμετρούντων τὰς καλλιεργησίμους ἢ ἐπιδεκτικὰς καλλιεργείας γαίας διὰ νὰ ἐκποιηθῶσι πρὸς ἐξαργύρωσιν φαλαγγιτικῶν γραμματίων, εἰς τρόπον ὥστε δὲν μένει εἰς αὐτοὺς ἀνάλογος ἔθνικὴ γῆ πρὸς καλλιέργειαν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα ὅτι κατὰ νόμον τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια πρέπει νὰ ἐξαργυρῶνται διὰ γαιῶν καὶ λοιπῶν κτημάτων· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰ προνενομισμένα δὲν πρέπει νὰ στερῶνται καὶ οἱ γεωργοὶ τῶν ἀναγκαίων γαιῶν, διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τοιούτων ἀντικειμένων νόμους.

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐμποδίζεται ἡ πραγματοποίησις τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων, καθισταμένων οὕτως ἀχρήστων εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτά, καὶ ὅτι εἶναι καλὸν νὰ παρατηρηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐκχερθῇ ὡριμώτερον, καὶ λάβῃ καταλληλότερα μέτρα, συμβιβάζοντα τῶντε φαλαγγιτῶν καὶ τῶν γεωργῶν τὰ συμφέροντα·

Καὶ ἄλλος ἐπηνέγκεν ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα τῶν γεωργῶν προέρχονται, διότι οἱ γεωμέτραι μὴ γνωρίζοντες, καταμετροῦσι πολλάκις γαίας κατεχομένας καὶ καλλιεργουμένας παρ' αὐτῶν, καὶ ὅτι πρὸς ἀπορυγὴν τῶν τοιούτων εἶναι καλὸν νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς γεωμέτρας ὁδηγίαι ἵνα περὶ τῶν καταμετρουμένων ὑπ' αὐτῶν γαιῶν λαμβάνωσι πληροφορίας ἀπό τε τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς γειτνιάζοντας εἰς τὰς γαίας ταύτας.

Ἀντιπαρατηρησάντων δ' ἄλλων ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἡ μὲν, ὡς μὴ προκειμένου λόγου περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως γαιῶν, ἡ δὲ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ὡς ὑπάρχοντος ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου τῶν 1843, καθ' ὃν ὑπὲρ ἑκάστης γεωργικῆς οἰκογενείας προσδιορίζεται ποσότης τις γαιῶν ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς καλλιεργουμένων, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς προικοδότησιν φαλαγγιτῶν παραχωρήσεως, καὶ ὅτι ἐπὶ παρομοίων ἀναφορῶν ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἄλλοτε, συνταχθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἐν αὐτοῖς αἰτήσεις.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρεδέχθη ἐπίσης δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ σημειωμένην μὲν ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ παραδρομὴν, ἐκφρασθεῖσαν δὲ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ συσταθῇ δηλονότι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. 10 ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Βαρθολομιοῦ καὶ Καλυβίων τοῦ δήμου Μαρτουντίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, οἵτινες ἀναφέρουσι τὰ αὐτὰ κατὰ τοῦ γεωμέτρου καὶ Δ. Γιάννη φαλαγγίτου.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἀναφορᾶς ἕνδεκα κατοίκων Πύργου τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, οἵτινες κατηγοροῦσι τὸν Γ. Κ. Ἀγγελακόπουλον, χρηματίσαντα ἀντιγραφέα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἠλείας, ἕνεκα νοθεύσεως καὶ πλαστογραφήσεως πολλῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ἐθνικῶν γαιῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἐκτίμησιν κατεβίβατε πρὸς ὄφελός του, ἐγένετο δὲ κύριος 300 περίπου στρεμμάτων γαιῶν· καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν παραπομπὴν τοῦ εἰρημένου Ἀγγελακοπούλου εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ἂν ἐγκριθῇ αὕτη, τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας τῶν πωληθέντων τεμαχίων εἰς διόλα τοῦ Γιάννη καὶ Παναγιώτου ἢ Πανάγου ἢ Ἀγγελακοπούλων, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κ. καὶ Γ. Ἀγγελακοπούλων· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ διαπάξῃ περὶ τῆς ἐξακριβώσεως

τῆς ἀληθείας τῶν ἀναφερομένων, καὶ ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον.

Τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ περὶ καταχρήσεων περιεχόμενα ἀναπτύσσων τις ἐξέθηκεν, ὅτι αὗται ἐγένοντο εἰς πρακτικὰ δημοπρασιῶν πρὸ τῆ 3 Σεπτεμβρίου ἐνεργηθεισῶν, ἐφ' ὧν οὐδεμία ἢ κατωτέρα τῆς ἐκτιμήσεως εἶχε συμπεωθῇ προσφορά· ὅτι τὰ πρακτικὰ ταῦτα μένοντα εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορείας ἐπλαστογραφήθησαν κατόπιν διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῶν λέξεων « οὐδεμία προσφορὰ » καὶ τῆς προσθήκης ἢ ἐγγραφῆς προσφορῶν, καὶ καθυποβλήθησαν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, ὅστις ἐγκρίνας αὐτὰ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐκτὸς τινων παρεμπεσόντων πρό τινος μετὰ τὴν διάδοσιν τῆς περὶ νοθεύσεως φήμης, ἐξέδωκε τὰ ἀνήκοντα πρὸς ἀγωγητήρια· καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκθετομένων εἶχον ἐνεργηθῇ καὶ ἄλλα πρότερον, ἐσχάτως γνωσθέντα. Ἐπρότεινε δὲ ἵνα, ἢ δὶ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλησομένης ἢ διὰ τῶν ἐπὶ τοπίων δημοσίων ἀρχῶν, ἐνεργηθῇ ἐξέτασις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος καταχρήσεων καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

Εἰς ταῦτα προσέθηκεν ἕτερος ὅτι, καθὼς ἐπληροφορήθη, πρακτικὰ δημοπρασιῶν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς διοικητοῦ Ἠλείας, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου ἐνεργηθεισῶν, ἐν οἷς οὐδεμία προσφορὰ ὑπῆρχεν, εὑρέθησαν ἐξεσμένα καὶ διὰ πλαστογραφήσεως περιέχοντα προσφοράς· ἐπενεγκὼν ὅτι ὀφείλει διὰ τὸ σπουδαῖον στενῶς νὰ συστήσῃ τὴν προκειμένην ἀναφορὰν ἡ Βουλή.

Ἕτερος δὲ παρατηρήσας ὅτι διὰ τὸ σπουδαῖον τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἀφορώσης πλαστογράφησιν δημοσίων ἐγγράφων ἀπὸ μέρους μάλιστα ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ λεχθῶσι μέτρα δυνάμενα νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν, καθόσον τὸ μέχρι τοῦδε ὂν ἐν χρήσει πρὸς τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν ἐγκληματιῶν ὑπαλλήλων σύστημα τῆς διοικητικῆς προανακρίσεως παρέχει πολλὰ εἰς τοὺς ἐνόχους πρὸς ὑπεκφυγὴν μέσα, ἐπρότεινε νὰ συσταθῇ στενῶς ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, προσκαλούμενον νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀναφερομένων καταχρήσεων ἐξετάσεις διά τινος ἐκ τῶν ἱκανωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δυναμένων ἔκ τε τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων αὐτῶν νὰ ἐξιχνιάσωσι τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ ἄλλος ἐπὶ ἐπρότεινεν ἵνα παρεμποδισθῇ ἡ ἔγκρισις ὅσων ἐκ τῶν πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου πρακτικῶν δημοπρασίας εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μέχρις οὗ ἐνεργηθῶσιν αἱ

ἀκόλουθοι ἐξετάσεις, καθόσον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀνακαλυφθῶσι καὶ ἐπ' αὐτῶν καταχρήσεις.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι φαίνεται ἀπίστευτος ὁ τρόπος οὗτος τῶν καταχρήστων, καθόσον εἶναι ἄπορον πῶς τοιαύτη πλαστογράφησις ὑπεξέφυγε τὴν προσοχὴν τῶν τὰ πρακτικὰ ἐπεξεργαζομένων ἐνταῦθα ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον μήπως οἱ διευθύνοντες τὰς δημοπρασίας ὑπέγραφον καλῇ τῇ πίστει εἰς τὰ πρακτικὰ, ἐν ᾧ ὁ ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ μέρους ὑπάλληλος ἐνέγραφεν ἐν αὐτοῖς προσφορὰς μὴ γενομένας.

Ἐπανέλαβεν εἰς τῶν προαγορευσάντων ὅτι ἐνδεχόμενον μὲν εἶναι νὰ ἐπλαστογραφήθη ἡ ὑπογραφή του, ἀλλ' ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῆς ἐν καλῇ πίστει ὑπογραφῆς δὲν ἔχει χώραν ἐνταῦθα, καθόσον αὐτὸς, λαμβάνων ὡς διοικητὴς μέρος εἰς τὰς δημοπρασίας, δὲν ὑπέγραφεν, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέτασιν, εἰς τὰ πρακτικὰ· θεωρεῖ δὲ πιθανὴν τὴν δὶ ἀπαλείψεως πλαστογράφησιν τῶν πρακτικῶν, καθόσον μεταξὺ τῆς ὑπογραφῆς τῶν διευθυνόντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν προσφορῶν ἔμενεν ἐν αὐτοῖς ἀρκετὸν μέρος κενὸν, καθιστάμενης οὕτως εὐκόλου τῆς ἐγγραφῆς προσθηκῶν, μετὰ τὴν ἀπάλειψιν τῶν λέξεων αὐδεμία προσφορά.»

Ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀγορεύσας ἐξέθηκεν αὖθις πρὸς πλείονα τῶν καταχρήσεων ἐξακρίβωσιν, ὅτι εἶναι μὲν ἄπορον, ὡς τις τῶν προαγορευσάντων παρετήρησε, πῶς ἐνηργεῖτο ἡ ἐξάλειψις τοσούτων λέξεων καὶ ἡ διὰ πλαστογραφίας ἐγγραφὴ προσθηκῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ εἶναι μὲ τοσαύτην ἐπιτηδειότητα ἐνηργημένα, ὥστε δὲν ἤθελον γνωσθῆ, ἐὰν περιστατικόν τι δὲν τὰς ἐξήγειν εἰς φῶς. Αἱ καταχρήσεις αὗται ἐνεργούμεναι ἐν γνώσει τοῦ Ἐφόρου, διατελοῦντος ὢν ὡς τοιοῦτος ἐν Λεβαδείᾳ, ἐπροστατεύοντο ὑπό τινος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπαλλήλου, ὅς τις ὢν ἐκ τῆς θέσεώς του διευκόλυνε τὴν ἔγκρισιν, τὸ μὲν, ὡς ἔχων μέρος εἰς τινα, τὸ δὲ, ὑπὲρ συγγενῶν καὶ φίλων του, ὑπογράφοντος ἐν καλῇ πίστει τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπὸ τὸν ῥηθέντα Ἔφορον διατελῶν ὁ ἀναφερόμενος νέος Ἀγγελακόπουλος, ἐδιδάχθη φαίνεται, καὶ ἐπὶ τοῦ πρώην Ὑπουργείου ἔμεινεν ἐνταῦθα ἀρκετὰ πλαστογραφημένα πρακτικὰ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ περὶ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπάλληλος, εἴτε ὡς μὴ ἔχων μέρος εἰς ταῦτα, εἴτε δὲ ἄλλους λόγους, δὲν ἤθελησε νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν· ὅτε δὲ παυθεὶς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὑποπτεύων, μὴ ἐξ ἀπάτης κατορθωθῇ ἡ ἔγκρισις τῶν

ὑπὸ τοῦ Ἀγγελακοπούλου πλαστογραφηθέντων, ὡς ἐρρέθη πρακτικῶν, διεφήμισε τὰ περὶ αὐτῶν, προκαλέσας κατ' ἐκείνου, ὡς ἀνοίξοντος δῆθεν εἰς τὴν ἐναντίαν τῶν φίλων του μερίδα, ἀνωφορὰς τῶν κατοίκων· ἐκ τῆς μεταξὺ δὲ τῶν δύο τούτων συγκρούσεως προῆλθαν εἰς φῶς τὰ περὶ τῶν γενομένων καταχρήσεων, περὶ τῶν ὁποίων εἶχε μὲν διαδοθῇ φήμη τις ἐπὶ τοῦ πρώην Ὑπουργείου, ἀλλὰ, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιότητος, δὲν ἐνηργήθη τι. Ἐπρότεινεν ἐπὶ τέλους νὰ συζητηθῇ στενῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ προκειμένη ἀναφορά, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξετάσεις καὶ ἐπὶ τούτου καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων πρακτικῶν, καθόσον ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δίδονται ὑπόνοιαι ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ τοιαῦται παρόμοιαι ἐγένοντο καταχρήσεις.

Ἐκ τῶν παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντων, παρετήρησεν ἕτερος περὶ τῆς ὑπάρξεως δηλονότι ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἀπαλληλου πράττοντος τὰς τοιαύτας καταχρήσεις, δίδονται ὑπόνοιαι, ὅτι καὶ εἰς ἄλλων ἐπαρχιῶν πρακτικὰ ἐγένοντο ὁμοιότροπα· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα νὰ ἐμποδισθῶσιν ὅλα τὰ μὴ ἐγκεκριμένα εἰσέτι, καὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι ἐξετάσεις, περὶ μὲν τῶν προκειμένων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἱκαρίας καταχρήσεων ὑπὸ ἐμπείρου καὶ ἱκανοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου, εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπὸ τῶν Ἐφόρων.

Τὸ πιθανὸν τῆς καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπάρξεως τοιούτων ἢ ἄλλων παρομοίων περὶ τὴν παραχώρησιν γαιῶν καταχρήσεων ὑποπτηρίζων τις ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς δύο μέρη τῆς ὁποίας ἀντιπροσωπεύει ἐπαρχίας, προκειμένης τῆς προικοδοτήσεως δύο φαλαγγιτῶν, αἱ μὲν παραχωρηθησόμεναι γαῖαι ὑπ' ἄλλων δὲν ἠριθμήθησαν, λαβόντων παρὰ τοῦ γεωμέτρου τὰ πρὸς καταμέτρησιν ἐργαλεῖα, τὰ δὲ τῶν θέσεων αὐτῶν ὀνόματα ἠλλάχθησαν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μὴ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν δημοπρασίαν οἱ κάτοικοι.

Τὴν προτεθεῖσαν γνώμην περὶ τοῦ νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ μέτρον τῆς διὰ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐξετάσεως ἐπὶ τῶν προκειμένων κατηγοριῶν ἀντέκρουσέ τις, διότι οὕτως ἐπιβαίνει ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐχούσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἐγκρίνῃ τὰς ἐξετάσεις ταύτας.

Ἀλλ' ἀντέκρουσεν αὐτὸν ἄλλος, παρατηρήσας, ὅτι τὴν γνώμην ταύτην προκαλεῖ τὸ σημαντικὸν τῆς μηνυομένης καταχρήσεως, προσθεὶς ὅτι ἡ μετὰ τέσσαρα καὶ πλείονα ἤδη ἔγκρισις τῶν

κτικῶν δημοπρασίας, πρὸ τοῦ 1843 ἐνεργηθείσης, ἐν ᾧ βεβαίως ἡ τότε προσφερθεῖσα τιμὴ θὰ ἦτο πολὺ μικρά, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐνεκρίθησαν ἐγκαίρως, καὶ ἡ ἀπὸ μέρους ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου προστασία τῶν προκειμένων καταχρήσεων, καθιστῶσιν εὔλογον τὴν ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων γενομένην παρατήρησιν περὶ τοῦ πιθανοῦ τῆς καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπάρξεως παρομοίων καταχρήσεων, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς παραδέχεται, ὡς καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐφ' ὅλων τῶν τοιούτων ἐξετάσεως.

Μετά τινα ἐρωτήσαντα ἐὰν μεταξὺ τῶν πρακτικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἔγκρισις ἐπροτάθη νὰ ἀναταλῇ, συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ τῆς ἐκποιήσεως ῥαφτῶν κτημάτων, ἀντικρούσαντα δὲ τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς ὡς ἐπιζήμιον εἰς πολλοὺς, οἵτινες ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας ἐξώδευσαν πολλὰ πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἐπ' αὐταῖς κατακυρωθέντων, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ λάβωσι τὰ παραχωρητήρια, ὡς ἐκ τῆς ἐπαρχίας των γνωρίζει· ὅτι ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ παρεμποδισθῇ ἡ τῶν παραχωρητηρίων ἔκδοσις καὶ ἄλλον ὑποστηρίξαντα τὴν γνώμην τούτου καὶ εἰπόντα, ὅτι οὔτε νομίμως δυνάμεθα νὰ ἀναστείλωμεν τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτημένων κατὰ νόμον δικαιωμάτων, οὔτε λογικῶς, διότι εἰς τινα ἐγένοντο κασαχρήσεις, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τούτων πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν χωρὶς βλάβην τῶν μὴ προσκρουσάντων.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὸ μέτρον τῆς διὰ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐξετάσεως προτείνας, ὅτι τοῦτο ἐπροτάθη πρὸς εὐκολωτέραν καὶ βεβαιοτέραν ἀνακάλυψιν τῶν προκειμένων καταχρήσεων, δυναμένων ἄλλως νὰ ὑπεκφύγωσι τὰς ἐρεύνας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς διοικητικῆς προανακρίσεως, καὶ ὅτι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ οὐδὲν ἐμπόδιον ἔχει τὸ κωλύον, διότι ὡς ἡ ἀναφορὰ, οὕτω καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως δύναται νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν παραχωρητηρίων πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπαρχουσῶν τυχὸν καταχρήσεων ἐπέφερεν, ὅτι τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν, ὡς ὂν νομοθετικόν, καὶ ἑπομένως ἀπαιτοῦν τὴν παρὰ τῶν πρίν Νομοθετικῶν σωμάτων ψήφισιν. Δύναται δὲ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ δι' ἐπιτροπῆς ἐξέτασις τῶν μὴ εἰσέτι ἐγκεκριμένων πρακτικῶν.

Βεβαίως, ἐξέθηκεν ἕτερος, ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἶναι λίαν σπουδαία, καὶ ἑπομένως εὔλογος νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνεργήσῃ ἐξετάσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν τυχὸν καταχρή-

σεων, δικαιολογουμένης ὡς ἐκ τοῦ σπουδαίου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος προταθείσης γνώμης, ἵνα ὑποδειχθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπό τινος παρατηρηθεῖσαν ἀταξίαν εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἐπέφερεν, ὅτι αὕτη, ἐπικρατήσασα ἀπὸ τοῦ 1838, πολλὰς εἰς τὸ δημόσιον ἐπροξένησε ζημίας, ὡς τοῦτο γνωρίζει χρηματίσας πρότερον οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διότι ἐκ τῆς περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν παραχωρητηρίων βραδύτητος, οἱ ἐφ' οἷς ἐγίνετο ἡ κατακύρωσις παρημέλουν, διὰ τὸ ἀδέσμευτον τῆς παραχωρήσεως, τῶν κτημάτων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ταῦτα κατεστράφησαν καὶ τὸ δημόσιον ἐστερήθη τοῦ ἐκ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ὀφέλους. Καὶ ἄλλη δ' ἐπίσης ἀταξία παρατηρεῖται κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχὰς, ἄλλων μὲν ἐκ πολλῶν συγχρόνως ἐνεργηθεισῶν δημοπρασιῶν ἐγκρινομένων, ἄλλων δὲ μὴ, χωρὶς αὖτε περὶ τῆς μὴ ἐγκρίσεως τούτων νὰ ἐκδίδηται ἔγγραφον· ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι εἰχε ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴ ἐκδίδηται ἡ ἔγκρισις, εἰμὴ ἐπὶ προηγουμένῃ αἰτήσει τῶν ἐχόντων συμφέρον πολιτῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ θέλουσι ζημιωθῇ, διότι κρίτοι μὴ λαβόντες τὰ παραχωρητήρια, ἐξώδευσαν πολλὰ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κατακυρωθέντων κτημάτων, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο δίκαιον νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἔκδοσις τῶν παραχωρητηρίων, καθόσον οὔτε ταχέως θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἐξέτασις, οὔτε πῶς θέλει ἐνεργηθῇ εἶναι γνωστόν· ἐκτὸς ἐὰν ἐξετασθῇ ἂν ἀληθῶς ἐνηργήθησαν αἱ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀναφερόμεναι δημοπρασίαι.

Μετά τινα ἔτι ἐπὶ τούτου συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου προταθείσης γνώμης ἐπὶ τῆς ἀναφερομένης ὑποθέσεως νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον στενῶς ἡ περὶ ταύτης ἀναφορὰ καὶ ἡ διὰ ἱκανοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐξέτασις, ὑπάρχει καὶ ἑτέρα περὶ ἐξετάσεως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπαρχουσῶν τυχὸν καταχρήσεων, ἀλλ' ὅτι περὶ τοῦ τελευταίου τούτου τὸ ὑπουργεῖον θέλει φωτισθῇ ἐκ τοῦ στοληθησομένου ἀπογράφματος τῶν πρακτικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως τὰ πρὸς ἐξακρίβωσιν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου. αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτὴν, διορθώσασα οὕτω τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν· ἤτοι νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ διατάξῃ περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας τῶν ἀναφερομένων, καὶ ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ἀποστέλλον ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀναφορὰν

ἐκ τῶν ἱκανωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰδοποιοῦν ἐγκαίρως τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 35 ἀναφορᾶς τοῦ Εὐσταθίου Κ. Σταΐκου, υἱοῦ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ πεσόντος μπουλουκτσῆ Κ. Σαΐκου, αἰχμαλωτισθέντος κατὰ τὴν ἔνδοξον ἔξοδον τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου καὶ μεταφερθέντος εἰς Αὐλῶνα, ὅπου μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ὑπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Τούρκων, ἐξαιτουμένου ν' ἀποφασισθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ χρηματικὴ βοήθεια, μέχρις ὅτου ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀγωνιστῶν ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός του καὶ τὴν μακροχρόνιον αἰχμαλωσίαν του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δι' ἀναστάσεως δ' ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὴν κατόπιν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 31 ἀναφορᾶς τοῦ Γιάννη Λιάτση, Νικολάου Περέγγελη, Νικολάου Ἀντωνοπούλου, ἡ Τσατσούρη, Νικολάου καὶ Δημητρίου Καπητούνη, καὶ χήρας Δ. Σκαλοκωνσταντίνενας, κατοίκων τοῦ Χωρίου Κλίματος, τοῦ Δήμου Ποτιδανείας τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ μείνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ διακατοχὴ δύω τεμαχίων ἐθνικῶν γαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ποδαρίνας Χαλβατζίναν διὰ προικοδότησιν, τὰς ὁποίας πρὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν ἐκχερσώσαντες καλλιεργοῦσι· καὶ ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ, θεωρήσασα ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε συμφέρον νὰ στερῶνται οἱ γεωργοὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἃς τινας πρὸ χρόνων διακατέχουσι καὶ καλλιεργοῦσι, δυὸ παραχωρήσεως τούτων εἰς ἄλλους, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ μέτρον περὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, γνωμοδοτεῖ· « συνιστᾶται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορᾶς τοῦ Γεωργίου Ζ. Γεωργιάδου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ διορισθῇ παρὰ τῷ ἐν Τριεστίῳ Προξενείῳ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκεῖσε ἐλλιμενιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων ὡς προμηθευτής· ἐπισυνάπτει δὲ δεκαεξ διάφορα ἀντίγραφα ἀφορῶντα τὴν διαγωγήν του, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ του· ἐξ ὧν ἐξάγεται καὶ βεβαιοῦται ἐπίσης ὅτι ὁ ἀναφερόμενος εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐφάνη λίαν χρήσιμος καὶ εὐεργετικὸς εἰς διαφόρους Ἕλληνας ἔχοντας ἀνάγκην· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, ἐχούσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἐγ-

γραφὰ ταῦτα, γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἰδίως εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40 ἀναφορᾶς διαφόρων κατοίκων Νησίου καὶ Ἀνδρούσης τῆς Μεσσηνίας, δι' ἧς ἐκθέτουσιν ὅτι ἐνοικιάσαντες ἐπὶ τριακονταετίαν τὸν κατὰ τὸ Νησίον καὶ Ἀνδρούσαν ἐθνικὸν ἐλαιῶνα, δὲν δύνανται ἕνεκα τῆς ἀκαρπίας καὶ τῆς χερσότητος αὐτοῦ νὰ ἐπαρκέσωσιν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐτήσιον πλὴν ψιλὴν τοῦ χρέους των, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ ποινήτρα αὐτά· διὰ τοῦτο ἐξαιτοῦνται ἢ νὰ ἀπαλλαχθῶσι τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης, ἢ νὰ τοὺς τὰ ἄφωσι τὸ δημόσιον νὰ πληρώσωσιν εἰς αὐτὸ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ ταύτης ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ ὑπομνησθῇ συγχρόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ καὶ ἄλλοτε παρατηρηθεῖσα ἀνάγκη τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν τριακονταετῶς ἐνοικιασμένων ἐλαιοδένδρων, διότι μενόντων τούτων ὡς ἔχουσι, καὶ τὸ δημόσιον ζημιοῦται καὶ οἱ ἐνοικιασταί.

Τὴν αὐτὴν δ' ἀνάγκην παρετήρησεν ἕτερος καὶ ὑπὲρ ἄλλων κτημάτων πολυετῶς ἐνοικιασμένων.

Καὶ ἄλλος προσέθηκεν ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης σημειούμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς εἰσπρακτέον ποσὸν εἶναι πολλὰ μικρόν· ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τοῦ δημοσίου ζημίας, πρέπει νὰ προσκληθῇ ἡ ἐπὶ τούτου προσοχὴ τοῦ ὑπουργείου.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι, ἐνῷ ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν ὠφελοῦνται καὶ τινες, τὸ δημόσιον μόνον ζημιοῦται, μὴ δυνάμενον νὰ εἰσπράττῃ τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης ὀφειλόμενα, διὰ τὴν ἀνέχειαν τῶν ἐνοικιαστῶν· ὅτι ἐπομένως πρέπει νὰ δειχθῇ μεγάλη αὐστηρότης εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλους, ὡς μὴ φροντίσαντας νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον.

Εἰς τὸ παρουσιασθησόμενον περὶ τῶν ἐθνικῶν τούτων ἐλαιοδένδρων Νομοσχέδιον παρετήρησεν ὁ πρῶτος ἀγορεύσας ὅτι θέλει γίνει περὶ τούτων λόγος· ὅτι αἱ καθυστερήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν προῆλθον καὶ προέρχονται ἐκ τῆς ὑπερόγκου ζημίας, εἰς ἣν ὡς ἐκ τῶν μεγάλων τιμῶν τῆς ἐνοικιάσεως ὑπέπεσαν· ὅτι διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια, καθὼς καὶ περὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων, πλειστηριασθέντων τῶν κτημάτων αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ πλέον

πρὸς δὲ καὶ διότι παρελθούσης τῆς πρώτης προθεσμίας τῶν ἐγγυητῶν, δὲν ἔγειναν φρόντις περὶ τῆς ἀνανεώσεως αὐτῶν.

Μετὰ τινας δ' ἄλλους ὑποστηρίξαντας τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν προκειμένων ἐλαιοδένδρων συμφώνως πρός τε τοῦ δημοσίου καθὼς καὶ τῶν ἐνοικιαζόντων τὰ συμφέροντα.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43 ἀναφορᾶς τῆς χήρας Ἰωάν. Βάλτη κατοίκου κατοχῆς τῆς Ἀκαρνανίας, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι, ἀπωλέσασα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὸν πασιφαγῆ ἄνδρα κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν της, εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἰσχάτην πενίαν, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ θρέψῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειαν αὐτῆς, οὐδὲ νὰ ἀποκαταστήσῃ δεόντως τὴν θυγατέρα της, διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὰς προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ ἀνδρός της ζητεῖ ἀνάλογον σύνταξιν μὲ τὴν πρωτέραν κοινωνικὴν θέσιν της· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44 ἀναφορᾶς διαφόρων ἐμπόρων Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰ 1835 ἢ 1836 διὰ διατάγματος ἐπέβαλε καὶ δημοτικὸν φόρον ἐν τοῖς 0/0 εἰσπραττόμενον παρὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ Τελωνιακῆς ἀρχῆς πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ κατασκευασθῇ ὁ μόλος τοῦ Πειραιῶς· ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπραττόμενον ἔκτοτε ἀνέβη μέχρι σήμερον τὰς ἑπτακοσίας χιλιάδας δραχμάς· ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ῥηθέντος μόλου δὲν ἀπαιτοῦνται περισσότεραι τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν· ὅτι ὁ μόλος οὗτος ἔφθασε πλέον εἰς τὸ τέλος, ἐκτὸς ἑνὸς μέρους, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη εἰς ἐργολαβίαν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐξακολουθοῦν εἰσπράττουσαι τὸν φόρον τοῦτον· ὅτι ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξις αὕτη θεωρεῖται ὡς καταπίεσις καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρ. 103 καὶ 52 τοῦ Συντάγματος ἐξαιτοῦνται α') τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπιβαλλομένου τούτου φόρου, β') τὴν καταδίωξιν τῶν εἰσπραττουσῶν ἀρχῶν τὸν φόρον τοῦτον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ γ') σύστασιν ἐπιτροπῆς ἀπὸ δύο ἐμπόρους ὡς ἐχόντας γνῶσιν τοῦ πράγματος, ἵνα νὰ ἐπεξεργασθῇ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰσπραχθέντων ἐκ τοῦ φόρου τούτου καὶ ἐξοδευθέντων εἰς

τὴν κατασκευὴν τοῦ μόλου· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν παρελέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ συστηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ δώσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πληροφορίας εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46 ἀναφορᾶς τῆς Βασιλικῆς Γεωργίου, κατοίκου Ῥαχώβης τῆς Βοιωτίας, δι' ἧς ἐκθέτουσα ὅτι ὁ σύζυγός της Γεώργιος Ἰωάννου Ἀρβανίτου, στρατιώτης τοῦ δευτέρου τάγματος τῆς Ὁροφυλακῆς, μεταβαίνων εἰς Λεβάδειαν, ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς θέσιν τι ἀ ἐνφώλευον λησταί· ὅτι ζήλῳ ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας κινούμενος ὥρμησε κατ' αὐτῶν, μεθ' ὧν συμπλακεὶς καὶ ἐν εἰκόνι καταπολεμήσας, ἐφονεύθη, ἐγκαταλιπὼν τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν του εἰς ἰσχνὴν πενίαν, ζητεῖ σύνταξιν πρὸς διατροφὴν αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν ὀρφανῶν της· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν,

Ἡ Βουλὴ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρελέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ συστηθῇ σύμφωνα μὲ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν.

Μετ' αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 53 ἀναφορᾶς τῆς Εὐπραξίας χήρας τοῦ Τετράρχου Δ. Μακρῆ, κατοίκου Μεσολογγίου, δι' ἧς ἐκθέτουσα τὰς μεγάλας θυσίας καὶ ἀγῶνας τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς τὴν Πατρίδα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ὅτι ἀποθανὼν ὁ σύζυγος αὐτῆς ἐγκατέλιπε τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν του εἰς δυστυχίαν, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀνδρεύσῃ πρεπόντως τὰ τέκνα τοῦ ἀγωνιστοῦ ἐκείνου, καὶ ἐπικαλουμένη τῶν συναγωνιστῶν τοῦ συζύγου της τὴν δικαίαν συνδρομήν, ζητεῖ ἀναλογον σύνταξιν πρὸς διατροφὴν τῶν τέκνων αὐτῆς· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κατὰ πρότασιν δὲ πολλῶν Βουλευτῶν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρελέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ συστηθῇ.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 55 ἀναφορᾶς διαφόρων φαλαγγιτῶν, δι' ἧς ἐκθέτοντες ὅτι, λαβόντες ὡς φαλαγγῖται τὰ γραμμάτιά των καὶ πωλήσαντες αὐτὰ μὲ ἔκπτωσιν 30 τοὶς 0[0, εὑρίσκονται ἤδη εἰς ἐσχάτην πενίαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀποθνήσκουν τῆς πείνης, ζητοῦν πόρον ζωῆς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ ἐφ' ἧς ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ ταύτης παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν.

Ἀνεγνώσθη μετ' αὐτὴν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58 ἀναφορᾶς τοῦ Σπυρίδωνος Γώρου Ἠπειρώτου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι, ὑπηρετήσας ὡς στρατιώτης καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἤδη εἰς τὰ τακτικὰ σώματα καὶ αὐτὸ τῆς χωροφυλακῆς, ἔπαθεν ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν κάτω καιλίαν, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ· ἐσωκλείων δὲ πρὸς βεβαίωσιν τούτου καὶ ἓν πιστοποιητικὸν διαφόρων ἀγωνιστῶν καὶ τὴν ἄρεσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ζητεῖ θέσιν τινὰ πολιτικὴν πρὸς διατροφήν του· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως, μὴ οὔσης πλήρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀναχώρησιν πολλῶν Βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ· Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς·
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 28 Μαΐου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἐννέα, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δεκατριῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι, ὡς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐμφαίνεται, ἡ πάρωρος διάλυσις τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως προῆλθεν ἐκ τῆς ἄνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως Βουλευτῶν τινων, κατα-

σάσης οὔτε τῆς Βουλῆς μὴ πλήρους, ἀνέγνω τὰ ὑμόματα αὐτῶν προσκαλέσας τὴν παρουσίαν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς τάξεως, ἄνευ τῆς ὁποίας παραβιάζεται ἡ πρόνοια τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐναντίον τῆς θελήσεως της.

Προσέθηκε κατόπιν, ὅτι πικραὶ, ἀλλ' ὡς νομίζει ἄδικοι παρατηρήσεις τινῶν κατὰ τῆς Βουλῆς, ὡς μὴ προβαινούσης εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι παρ' ἡμῶν ἀπὸ πότε καθυποβληθὴν, καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ὑπῆρξαν μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἀνελλειπεῖς, διὰ τὰ καθυποβληθέντα εἰς αὐτὴν διάφορα ἄλλα ἀπεικείμενα, ἔπεισεν καὶ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ διακοπῶσιν αἱ τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις ἐπί τινας ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐξελεγξιν αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλῃ τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις· πρὸς τοῦτο δὲ ἐκρίθησαν ἀρκοῦσαι αἱ ἐπὶ 13 ἡμέρας διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων, ἐπαναληφθησομένων τὴν 10 τοῦ προσεγγίζοντος Ἰουνίου, ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἡ ἐπιτροπὴ δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ ἐκθεσίν τινα.

Παρετήρησέ τις ὅτι, ἐὰν μὲν ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ γίνῃ ὡς καὶ πέρυσιν, ὑποβαλλομένης δηλονότι κατὰ πρῶτον γενικὴς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, δὲν ἀρκοῦσιν ὀλιγώτεραι τῶν 10 ἡμέραι, διότι εἰς τὴν σύνταξιν τῆς γενικῆς ταύτης ἐκθέσεως ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ προηγουμένως ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν Ὑπουργείων τοὺς προϋπολογισμούς· ἐὰν δὲ συγκατατίθεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἄλλως πως εἰσαγωγὴν αὐτοῦ, ἤτοι διὰ μόνων τῶν ἐφ' ἑκάστου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ χωρὶς τῶν ἐκθέσεων, τότε ἀρκοῦσι καὶ ὀλιγώτεραι, καθόσον συζήτουσα ἑνὸς ἑκάστου ὑπουργείου τὸν προϋπολογισμὸν, δύναται νὰ καθυποβάλῃ ἀμέσως τὴν περὶ αὐτοῦ ἐκθεσιν, χορηγοῦσα οὕτως εἰς τὴν Βουλὴν ἐργασίαν.

Μετὰ τὸν Πρόεδρον δὲ, παρατηρήσαντα ὅτι ἡ περυσινὴ τροθεῖσα ἀξὶς ὅτι πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ θέλει καὶ ἔρθει συλλεχθῇ εἰσαγομένης πρώτον γενικῆς ἐπὶ τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεως. Καὶ ἄλλον, ἐπενεγκόντα ὅτι ἡ ἐπὶ 13 ἡμέρας διακοπὴ εἶναι ἀρκοῦσα.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ὅτι παραδέχεται τὴν μέχρι τῆς 10 τῆς προσιούσης Ἰουνίου διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων.

Ὁ Πρόεδρος, παρατηρήσας ὅτι εἶναι καλὸν νὰ καταστῶσιν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἤδη ὁρισθείσης διακοπῆς τῶν ὁδι-

δρικῶν ἔργων πρὸς συζήτησιν νομοσχέδιά τινα, ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἔκθεσις, ἤτοι τὸ περὶ δικηγόρων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις, τὸ περὶ μαγαιροφορίας, τὸ περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου καθυποβληθέντος ἤδη ἀντικειμένου, περὶ οὗ τὰ τμήματα δὲν διώρισαν τοὺς εἰσηγητὰς των, ἐτρότεινε τὴν ἐπὶ ὀλίγον διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἀποσυρόμενοι εἰς τὰ τμήματα οἱ ΚΚ. Βουλευταὶ, νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐπὶ τῶν εἰρημένων Νομοσχεδίων εἰσηγητὰς, καὶ ἐπανέλθωσι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν συνεδρίασιν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διατασσόμενα. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην.

Ὑπέβαλε κατόπιν αἰτήσεις περὶ ἀδείας ἀπουσίας Βουλευτῶν τινων, ἐφ' αἷς ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῇ εἰς μὲν τὸν Βουλευτὴν Καλαμῶν ἑνὸς μηνὸς, εἰς δὲ τὸν τῆς Καρυταίνης καὶ τὸν τῆς Ἑρμιονίδος δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει κατόπιν τινος, ἐὰν οἱ εἰσαχθέντες πρασιρινοὶ ἀπολογισμοὶ τοῦ Κράτους ἐτυπώθησαν, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἐτυπώθησαν μὲν οὗτοι, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ διανομὴ αὐτῶν μέχρις οὗ ἀναπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ἐλλειφὶς τύπου τινὸς, παρατηρηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ κοινοποιηθεῖσα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν Βουλευτῶν, παρατηρήσας, ὅτι διὰ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ κατεπείγον τὰ περὶ τοῦ δήμου τῆς νέας Πέλλης ἀναβληθέντα μέχρι τοῦδε μ' ὅλας τῆς Βουλῆς τὰς ἀποφάσεις, εἶναι καλὸν, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, νὰ συζητηθῶσι νῦν, διότι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ἐπεσταλη καὶ ἑτέρα πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀταλάντης διαταγὴ, ἐντονωτέρα τῆς πρώτης, περὶ τῆς ὡς τάχιστα ἀποπερατώσεως τῆς δημαιρεσίας τοῦ εἰρημένου δήμου, καθ' ἣν ὁ δήμαρχος αὐτὸς ἔπαυσεν ἴσως, ὡς ἀναβάλλων τὴν περαίωσιν τῆς προκειμένης δημαιρεσίας, ἢ παύσει, μέχρις οὗ ἐπαναληφθῶσιν, αἱ τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις καὶ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα, ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὰς περὶ τούτου δοθείσας ἰσχάτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας, ἡ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου τῆς νέας Πέλλης καὶ τὴν ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῆς δημαιρεσίας αὐτοῦ ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργείου στηρίζεται εἰς τὸ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1837 Διάταγμα, καθ' ὃ μεταξὺ τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ δήμων ἐμπεριέχεται καὶ ὁ τῆς νέας Πέλλης· ἀλλὰ μεταγενέστερον Διάταγμα ἐκδεδομένον κατὰ τὸ 1840, περὶ

τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς εἰρημένης ἐπαρχίας, κατα-
στρέφει τοὺς διϊσχυρισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου διότι κατ' αὐτὸ
ἐκτὸς ὅτι μεταξὺ τῶν δήμων τῆς Λοκρίδος, συγχωνευθέντων
εἰς ἓξ ἐνῷ πρότερον ἦσαν ἐννέα, δὲν φαίνεται δῆμος νέας Πέλ-
λης, ὁρίζεται προσέτι καὶ εἰς τὸν παρ' αὐτῷ προσηρτημένον
πίνακα τῶν εἰς ἕκαστον δῆμον ἀνηκόντων χωρίων ὡς ἀποτελοῦσα
μέρος τοῦ δήμου Ἀταλάντης ἡ θέσις Σκάλα, προσδιωρισμένη
διὰ τοῦ Διατάγματος τῶν **1837** ἕδρα τοῦ δήμου τῆς νέας Πέλ-
λης. Ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὑρισκο-
μένην ἔκθεσιν τοῦ Γκεπγάρδ, ἀποσταλέντος ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὸ
1837 ἢ **1838** παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ αὐτόθι σύστασις
νέου δήμου θεωρεῖται ἀδύνατος· βεβαιουμένου προσέτι τούτου,
καὶ διότι οὕτως ἡ ἀπὸ τοῦ δήμου τῆς Ἀταλάντης, γ΄ τάξεως
ὄντος, ἀποχώρισις τῶν ἐκεῖσε Μακεδόνων θέλει ἐλαττώσει
τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου τούτου κάτω τοῦ παρὰ τοῦ δημοτι-
κοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀταλάντης
ἀφαίρεσις τῶν ἐκ τῆς Σκάλας δημοτικῶν εἰσοδημάτων θέλει
καταστήσει ἀδύνατον τὴν συντήρησιν αὐτῆς· ἐσυμπέρανε δὲ
ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς περὶ τούτου ἡ Βουλή,
διότι ὁ Δήμαρχος Ἀταλάντης δὲν γνωρίζει τί νὰ πράξῃ ἀπέναντι
διαταγῆς, προσκαλούσης αὐτὸν ἐπὶ ποινῇ παύσεως ἵνα ἀποπε-
ρατώσῃ τὴν δημαιρεσίαν.

Μετὰ τὸν Πρόεδρον, παρατηρήσαντα, ὅτι ἡ περὶ τῆς προκει-
μένης ὑποθέσεως συζήτησις ἀνεστάλη, διότι κατά τινα προηγου-
μένην τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν κατ' αἴτησιν διαφόρων Βουλευτῶν
καὶ ἰδίως τῶν τῆς Ἀταλάντης ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
ἔγγραφά τινα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς αὐτὴν, μὴ σταλέντα ἀκόμη
εἰσέτι.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος
λεχθέντα περὶ τοῦ Δημάρχου Ἀταλάντης, ὅτι οὗτος ὤφειλε νὰ
ἐκτελέσῃ τὰ ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ Ἀρχῶν διαταχθέντα,
καὶ ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν
πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὅτι πράττουσα οὕτως ἐνεργεῖ
ἐντὸς τῶν Νόμων· ἐὰν δὲ οὗτοι ἄλλην ἔννοιαν, ἢ τὴν ὁποίαν
αὐτὴ δίδει, ἔχωσιν, ἡ ὁριστικὴ αὐτῶν ἑρμηνεία ἀπόκειται εἰς
τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Δήμαρχον.

Τὴν γνώμην τούτου περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημάρχου
Ἀταλάντης παρετήρησε καὶ ἄλλος ὅτι συμμερίζεται, διότι οὐδεμία
ὑποδεεστέρα Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν ἐκδιδομένων πρὸς αὐτὴν δια-

ταγῶν· ἐπέμενε δὲ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς προκειμένης ὑπο-
θέσεως, ὅτι αὕτη μετὰ τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα
παρίσταται νῦν ὑπὸ διαφορετικὴν χαρακτῆρα, διότι τὸ ὑπουρ-
γεῖον ἐνεργῆσαν, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς τὴν Βουλὴν πληροφο-
ρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Διατάγματος τοῦ **1837**. καθ' ὃ μεταξὺ
τῶν τῆς Λοκρίδος δήμων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ τῆς νέας Πέλ-
λης, φαίνεται ἀρκούντως δικαιολογημένον· ἐκ τούτου δὲ πεί-
θεται ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐνήργησεν ἐν ἀγνοίᾳ
τῶν ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ **1840** διατάξεων. Ὅτι κατὰ τοῦτο
ἡ σύστασις δήμου νέας Πέλλης καθίσταται ἀνυπόστατος, ἀκυ-
ρωθέντων δι' αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ
Νόμου τῶν διὰ τοῦ πρώτου καθιερωθέντων δικαιωμάτων αὐτοῦ,
διότι ἐνῷ κατὰ τὸ πρῶτον Διάταγμα ἡ ἐπαρχία τῆς Λοκρίδος
σύγκειται ἐξ ἐννέα δήμων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς
νέας Πέλλης, κατὰ τὸ δεύτερον σύγκειται ἀπὸ ἓξ μόνον, μὴ
συμπεριλαμβανομένου τούτου, τροποποιηθέντων τῶν δήμων σύμ-
φωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀνηκόντων Νόμων· ὁ ἐνδεχόμενος
δὲ διϊσχυρισμὸς ὅτι ὁ δῆμος νίας Πέλλης δὲν συμπεριελήφθη εἰς
τὴν κατὰ τὸ **1840** τροποποίησιν τούτων, ὡς μένων ὅπως διὰ
τοῦ προτέρου Διατάγματος συνεστάθη, ἀποκρούεται ἐκ τῆς παρα-
τηρήσεως ὅτι διὰ τοῦ δευτέρου Διατάγματος ἀποδίδεται εἰς τὸν
τῆς Ἀταλάντης δῆμον ἡ ὡς μέρος τοῦ τῆς Πέλλης ὡρισμένη
διὰ τοῦ πρώτου Σκάλα, καὶ οὐδόλως οὗτος, ὁ τῆς Πέλλης,
μνημονεύεται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας Ἀταλάντης.
Ἰδοὺ, ἐσυμπέρανεν ὁ αὐτὸς, οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ προκειμένη ὑπόθεσις
φέρει ἄλλον χαρακτῆρα, καθόσον, πιστεύει διὰ ταῦτα, ὅτι τὸ
παρατηρηθὲν σήμερον Διάταγμα τῶν **1840** διέφυγεν ἐπὶ τοῦ
προκειμένου τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοῦ
νῦν Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις εὑρισκόμενος εἰς Γαλλίαν,
ὅτε τὸ κατὰ τὸ **1840** Διάταγμα ἐξεδόθη, δὲν ἐγνώριζε βέβαια
τοῦτο, μὴ παρατηρηθεὶς ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα εἰσηγητὴν τῆς
ὑπάρξεως τοῦ τοιούτου Διατάγματος, καὶ ὅτι, ἂν οὕτως ἔχῃ τὸ
πρᾶγμα, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ἀναστείλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διαταγῶν του. Πρὸς τοῦτο δὲ θεωρεῖ
σκόπιμον τὴν εἰς αὐτὸ ἀποστολὴν ἀποσπάσματος τῶν σημερινῶν
πρακτικῶν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπο-
θέσεως κυρίας συζητήσεως, ἵνα παρευρεθῇ εἰς ταύτην καὶ ὁ
Ὑπουργός.

Τὴν ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τῆς
οὐσίας συζητήσεως ἀποδεχόμενος ἕτερος, ἀντέκρουσε τὰ ὑπὸ

τῶν δύο προαγορευσάντων παρατηρηθέντα ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ δημάρχου Ἀταλάντης, εἰπὼν ὅτι, ἂν καὶ ὁμολογῇ ὅτι ἡ ἐν πειθαρχίας ἱεραρχικῆς τάξεις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ἡ διαγωγὴ ὅμως τοῦ δημάρχου τούτου δικαιολογεῖται, ὡς εὑρισκομένου εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν, διότι, ὅπως ἄλλοτε στρατηγός τις ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν θρησκευτικῶν διωγμῶν, διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ φονεύσῃ ἀριθμόν τινα μεταρρυθμιστῶν, δὲν ὑπήκουσεν, εἰπὼν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει μὲν στρατιώτας εὐπειθεῖς καὶ πιστούς, οὐχὶ δὲ καὶ δημίους, οὕτω καὶ αὐτὸς ἀνέβαλε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ δημαιρεσιῶν τῆς νέας Πέλλης διαταγῶν, διότι δῆμος τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἶναι δυνατόν, καὶ ἃ τὰ προρρηθέντα σήμερον καὶ καθ' ἃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀταλάντης διὰ πράξεως του ἀπεφάνθη, νὰ ὑπάρξῃ, διότι τέλος ἡ ὕπαρξις τοῦ δήμου αὐτοῦ θέλει ἐπιφέρει τὴν διάλυσιν τοῦ βίου του δήμου. Διὰ ταῦτα προσέθηκεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ δημάρχου τούτου, ὡς μὴ λυθέντος εἰσέτι τοῦ προκειμένου ζητήματος ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν.

Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ διὰ τοῦ Προεδρείου ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ συζήτησιν, γενησομένην ἐν τινι τῶν πρώτων μετὰ τὴν διακοπὴν Συνεδριάσεων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαστήματος θέλει ἀποσταλῶσι καὶ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως πρὸς γνῶσιν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν, ἢ καὶ ἐντὸς τῆς διακοπῆς, ἵνα τὸ Προεδρεῖον λάβῃ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, καὶ συνεννοηθεὶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν πρόκλησιν ἐκτάκτου ἐπὶ τούτῳ συνεδριάσεως.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἐπαναλαβὼν τὴν περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐπί τινων Νομοσχεδίων εἰσηγητῶν γενομένην ἀνωτέρω παρατήρησιν του, διέκοψεν ἐπὶ μίαν ὥραν τὴν συνεδρίασιν ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς διακοπῆς δὲν συνῆλθεν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς Βουλευτῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συνεδριάσεως, διέλυσε ταύτην περὶ τὰς 2 1/2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Ἀντωνιάδης

Ι. Ζάρκος.

Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῇ 29 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ἑβδομήκοντα δύο καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος εἴκοσιν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀξιωμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη μετὰ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τῶν Τμημάτων ἡ ἐκλογὴ εἰσηγητῶν ἐπὶ τῶν ἑξῆς.

Α'. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ παραστάσεως διὰ δικηγόρων ἐνώπιον τῶν Πταισματοδικείων.

Τοῦ Α'. Τμήματος ὁ Κύριος Γ. Φιγγαράς.
» Β'. » » Δ. Κυριακοῦ.
» Γ'. » » Γ. Δοκὸς.
» Δ'. » » Γ. Δ. Σταματάρας.
» Ε'. » » Α. Σ. Δανόπουλος.
» Ϛ'. » » Γ. Γιωναρόπουλος.
» Ζ'. » » Ι. Ν. Φλέσσας.

Β'. Περὶ ζωοκλοπῆς.

Τοῦ Α'. Τμήματος ὁ Κύριος Γ. Δερνιτσιώτης
» Β'. » » Β. Δημητρακόπουλος.
» Γ'. » » Δ. Πολυχρονόπουλος.
» Δ'. » » Γ. Γουλιμῆς.
» Ε'. » » Α. Παπαστεφῆς.
» Ϛ'. » » Α. Κρεστενίτης.
» Ζ'. » » Η. Δαρειώτης.

Γ'. Περὶ μαχαιροσορόκας.

Τοῦ Α'. Τμήματος ὁ Κύριος Θ. Μαρκεζίνης.
Τοῦ Β'. » » Κ. Πρωτοπαπαδάκης.
» Γ'. » » Ν. Κριεζιώτης.
» Δ'. » » Α. Γεωργαντᾶς.
» Ε'. » » Π. Βαγιτσιώτης.
» Ϛ'. » » Δ. Πικουλάκης.
» Ζ'. » » Δ. Τσόκρης.

Δ'. Περὶ Μοναστηριακῶν κτημάτων.

Τοῦ Ἀ. Τμήματος ὁ Κύριος Γ. Δερνιτσιώτης.
» Β'. » » Φ. Κ. Μαῦρος.
» Γ'. » » Δ. Κριεζῆς.
» Δ'. » » Μ. Γ. Σχινᾶς.
» Ε'. » » Ι. Τομαρᾶς.
» ΣΤ'. » » Ἀδ. Σωτηρίου.
» Ζ'. » » Ν. Κορφιωτάκης.

Ἀνηγγέλθη πρὸς τούτοις ὅτι τὸ Ἑ. Τμῆμα συμπληρωθὲν ἤδη ἐξελέξατο συγχρόνως Πρόεδρον τὸν Κ. Ἰ. Τομαρᾶν, Γραμματέα τὸν Κ. Α. Σ. Δανόπουλον, καὶ Εἰσηγητάς.

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Κ. Γ. Λογιωτατίδην.

Τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ τὸν Κ.Κ. Δελιγιάννην.

Τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τὸν Κ. Α. Σ. Δανόπουλον.

Τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Προξενείων, τὸν Κ. Ν. Δελένταν.

Τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν διοδίων τῆς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁδοῦ, τὸν Κ. Α. Μαρκόπουλον.

Ἠρωτήθη μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν προσθήκην τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων Νομοσχεδίων περὶ δικηγόρων, περὶ μαχαιροφορίας, περὶ ζωοκλοπῆς, καὶ περὶ μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ ἀπεφάνθη ἐφ' ὅλων ἀποφατικῶς.

Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, ἐνεργήθη κατόπιν κλήρωσις μεγάλης συγχαρητηρίου διὰ τὴν ἐκ τῆς περιοδείας ἐπάνοδον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως πρεσβείας τῆς Βουλῆς· ἐνεργηθείσης τῆς κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου Κ. Δ. Καλλιφρονᾶ καὶ τῶν Βουλευτῶν Κ. Ἰ. Τομαρᾶ καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Α. Ν. Πετμεζᾶς, Δ. Τσόκρης, Ν. Δελένταις, Δ. Κυριακοῦ, Δ. Σακελλαριάδης, Ἰ. Π. Ταταράκης, Κ. Χ. Παναγιώτου, Ν. Καλλέργης, Γκίκας Δοκὸς, καὶ Π. Δαρειώτης.

Μετά τινας δὲ προτρεπτικὰς πρὸς προπαρασκευὴν τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων Νομοσχεδίων παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου πρὸς τὰ μέλη τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς, ὁ Πρόεδρος, ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τῶν

πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν Ε. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος.
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΙΖ'.

Τῆς 11 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἕξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δέκα καὶ ὀκτώ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων τῶν συσταθεισῶν ἤδη εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων Νομοσχεδίων. Προσελθὼν δ' ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νόμου. Οἱ εἰσηγηταὶ δὲ κατόπιν τῶν ἐπιτροπῶν· α') ἐπὶ τῶν περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, περὶ ἀπογραφῆς, περὶ ζωοκλοπῆς, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου Νομοσχεδίων· β') ἐπὶ τῶν πραττόντων περὶ νομισματοσήμου τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ ἐγκεντρίσεως τῶν ἀγρίων ἐθνικῶν δένδρων, καὶ γ') τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, ἀνέγνωσαν τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν, ἐχούσας οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ 1846 ἔτους.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ἐπεξεργασθεῖσα τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τῆς τρεχούσης χρήσεως μ' ὅσην τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου τῆς ἐπεξεργασίας ἐπέτρεπεν ἀκρίβειαν, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις της.

Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὑπελογίσθησαν εἰς δραχ. 5.423.900· ἡ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὰς πραγματικὰς εἰσπράξεις τῶν παρελθόντων ἐτῶν, τὴν εὐφορίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τὴν αὔξησιν τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων, φυσικὸν καρπὸν δεκατριετοῦς εἰρήνης, δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι διὰ καλῆς διαχειρίσεως θέλει εἰσπραχθῇ πολὺ ἀνώτερον τοῦ ὑπολογισθέντος ποσοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ διαχειρίζωνται καλῶς τὰ δημόσια ταῦτα εἰσοδήματα ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ βεβαιῶνται μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὰ εἰσπρακτέα αὐτῶν, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε γινομένη βεβαίωσις δὲν εἶναι ἀποχρῶσα.

Τὸ σημαντικὸν τοῦτο ἔργον εἶναι ἀνατεθειμένον εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους, ἐκπληροῦται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς πρασωρινῶν βοηθῶν, οἵτινες δὲ παρέχουν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις. Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον μετὰ τὴν πρώτην ταύτην τῶν εἰσπρακτέων ἐξέλεγξιν νὰ γίνηται δευτέρα ὁριστικὴ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν διὰ τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διευθύνεσθαι εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν ἐφόρων.

Περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων οὐδεμίαν παρατήρησιν ἔχει νὰ κάμῃ ἡ ἐπιτροπή.

Περὶ τοῦ ἐκ προικοπαιτησιῶν ἐγγείου φόρου.

Ὁ φόρος οὗτος, τῆς αὐτῆς φύσεως ὢν μὲ τὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ σημειούμενον, δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἰδιαίτερον ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Διὰ νὰ δεκατίνηται δὲ ἡ ἐξ αὐτοῦ πρόσοδος ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται ἰδιαιτέρως εἰς τὸ φύλλον τῆς λεπτομερείας τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη μεγάλη καθυστέρησις τοῦ φόρου τούτου ἔλαβε χώραν. Ἡ ἀσυγχώρητος αὕτη καθυστέρησις ὑπαγόρευσε τὸ ἄρθρον Α τοῦ ψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τοῦ τρέχοντος ἔτους. Εἶναι ἐπιθυμητὸν, διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ σκανδαλώδης αὕτη καθυστέρησις.

Περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων.

Ἡ περὶ βεβαιώσεως τῶν εἰσπρακτέων τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας παρατήρησις, τῆς ἐπιτροπῆς

ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν φόρον τῶν ζώων. Τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα ἀποτελοῦν τὸ σημαντικώτερον μέρος τῶν δημοσίων ἐσόδων τοῦ Κράτους, εἶναι ἐπομένως ἀναγκαῖον νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ἐξέλεγξις τῶν εἰσπρακτέων αὐτῶν διὰ μεγαλητέρων ἐγγυήσεων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ χορηγήσῃ ἡ κεντρικὴ διοίκησις τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ τῶν φόρων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Καὶ εἰς τοὺς φόρους τούτους ἔλαβε χώραν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἱκανὴ καθυστέρησις. Ἡ ἐπιτροπὴ εὐχεταινὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ τοιαύτη καθυστέρησις διὰ τῆς ἐγκαίρου συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τῆς ταχείας ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων καὶ κυρώσεως τῶν καταλόγων· ἀλλ' ἄνευ καταλληλοτέρου συστήματος εἰσπράξεως νομίζει, ὅτι δὲν θέλει ἐκκολουθῇ ἡ ταχεῖα καὶ ὁλοσχερὴς τῶν φόρων τούτων εἴσπραξις.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεθεωρήθη καὶ ἐτροποποιήθη πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων ὁ περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν νόμος. Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἀναθεωρηθῇ καὶ ὁ περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος, πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τοῦ νὰ προσδιορισθῇ δικαιοτέρα ἀναλογία εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τούτου.

Περὶ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς τελωνιακῆς διατιμήσεως, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας στηριζομένη, καὶ τὸ ἐμπόριον θέλει εὐκολύνει, καὶ τὴν χρείαν προσωρινῆς προσασίας ἐχουσαν ἐγχώριον βιομηχανίαν θέλει ἐμψυχώσει, καὶ τὴν δημοσίαν πρόσοδον θέλει αὐξήσει διὰ τῆς περιστολῆς τῶν καταχρήσεων. Εἶναι ἐπομένως ἐπιθυμητὸν νὰ ἀποπερατωθῇ καὶ νὰ ὑποβληθῇ, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἔργον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον κατάγινεται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύι ὀργανισμὸν τῶν Τελωνείων ἡ λεπτομερὴς ἐξέλεγξις τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἓξ ἐπιθεωρητὰς, ἐπιφορτισμένους συγχρόνως καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν τελωνείων. Ἐκ τῶν ἓξ τούτων ἐπιθεωρητῶν τέσσαρες εἶναι ἤδη εἰς ἐνέργειαν, οἵτινες ὅμως δὲν καταγίνονται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν, εἰς ἄλλα ἐνασχολούμενοι ἔργα.

Οἱ μείναντες ἀνεξέλεγκτοι ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς λογαριασμοὶ θέλουν βεβαίως ἐξελεγχθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι ἀποτελεσματικὴ ἡ ἐξέλεγξις πρέπει νὰ γίνεται μὲ ὅσην τὴν δυνατὴν ταχύτητα· ἐὰν συμβαίνῃ νὰ μείνῃ αὕτη καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς, ἀνάγκη εἶναι

νὰ ληφθῇ ἡ προσήκουσα πρόνοια διὰ νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἐγκαίρως· ἐὰν δὲ νομισθῇ συμφερώτερον νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Συνέδριον, ἀπαιτεῖται νὰ τροποποιηθῇ τὸ περὶ ἐπιθεωρητῶν μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων καὶ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τούτων εἰς τοὺς πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τελωνείων ἀναγκαίους.

Περὶ χαρτοσήμου.

Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος ἔχει τῷ ὄντι, ὡς ἀναφέρει ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, χρείαν ἀναθεωρήσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ Βουλὴ εὐχαρίστως θέλει ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑπόσχεται ὅτι θέλει ἐπιμελῶς ἑτοιμάσει μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συναδέλφου του.

Περὶ τῶν διαφόρων δικαιωμάτων.

Εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰσπράξεων τῶν προξενείων συμβαίνει βραδύτης ἀδικαιολόγητος. Τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα περὶ τῆς τακτικῆς ἀποστολῆς τῶν λογαριασμῶν τούτων διὰ νὰ γίνηται ἐγκαίρως ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐξόδων μὲ τὰ ἔσοδα τῶν προξενείων, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται τῶν λογαριασμῶν ἡ ἐξέλεγξις, ἥτις πρέπει νὰ παρακολουθῇ ἀμέσως τὴν διαχείρισιν.

Περὶ τοῦ Ταχυδρομείου.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταχυδρομείων ἔχει χρείαν ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε, νὰ ἐλαττωθῶσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα, νὰ προσδιορισθῶσι τελειότερα μέσα ἐλέγχου διὰ τὰς εἰσπράξεις, καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν αὐταὶ εἰς τὰς περὶ παραδόσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα γενικὰς περὶ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις.

Περὶ τοῦ Τυπογραφείου.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Τυπογραφείου συνίστανται κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτῶν μέρος εἰς τυπογραφικὰ καὶ λιθογραφικὰ, πληρονόμενα ὅλα σχεδὸν ἀπὸ δημοσίας ἀρχὰς, εἰς τὰς ὁποίας χορηγοῦνται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτούμενα ποσὰ, καὶ εἰς συνδρομὰς τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πληρονομένας ὅλας σχεδὸν ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ τοὺς δήμους τοῦ Κράτους. Ἡ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ γενομένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐθεώρησεν ἀναγ-

καῖον, πρὸς ἀποφυγὴν περιττῆς ἐργασίας, καὶ πρὸς μικρὰν βοήθειαν τῶν δήμων, νὰ ἀφαιρεθῶσιν ὄχι μόναν τὰ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς βάρος τῶν δήμων ποσὰ ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων· ἀπὸ δὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου χορηγουμένα ποσά. Ἐπειδὴ ὅμως διατρέχομεν ἤδη τὸν ἕκτον μῆνα τοῦ ἔτους, καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπληρώθῃ μέρος τῶν τυπωτικῶν καὶ λιθογραφικῶν δικαιωμάτων, ἐξ ἀνάγκης παρεδέχθη τὰ ἡμίση ποσὰ τούτων εἴς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, ἀφήσασα δὲ ὅλας τὰς παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν δήμων πληρονομένας συνδρομὰς τῆς ἐφημερίδος, διότι ἡ πληρωμὴ αὐτῶν γίνεται εἰς τὸ τέλος, ἢ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Οὕτω δὲ τὰ ἔσοδα τοῦ Τυπογραφείου διὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν περιορίσθησαν εἰς δραχμὰς **23,730**, συνισταμένας εἰς ἰδιωτικὰς συνδρομὰς τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δραχμ. **230**
εἰς τυπωτικὰ καὶ λιθογραφικὰ » **18,500**
εἰς πώλησιν βιβλίων » **5,000**
Δραχ. **23,730**

Διὰ νὰ γίνωνται δὲ γνωστὰ τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα τοῦ Τυπογραφείου θέλει κρατεῖσθαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ὁ λογαριασμὸς αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμούς.

Περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει χρέος της νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ σημαντικωτάτου ὀρυκτοῦ τῆς σμυρίδος τῆς Νάξου· περὶ τούτου ἀνάγκη μεγάλη εἶναι νὰ ληφθῇ ἄνευ ἀναβολῆς πρόνοια διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται μὲ μεγάλην τοῦ δημοσίου ζημίαν ἡ ὀξόρυξίς του.

Περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων δὲν ἔχει τι νὰ παρατηρήσῃ.

Περὶ τῶν Ἁλυκῶν.

Μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ πρέπει νὰ συναυξάνῃ ἀναντιρρήτως καὶ ἡ κατανάλωσις τοῦ ἅλατος, ἐπομένως δὲ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ πρόσοδος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἀμφιβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἂν καλῶς διαχειρισθῇ ἡ πρόσοδος αὕτη, θέλει ἀποφέρει πολὺ μεγαλήτερον τοῦ σημειωθέντος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ.

Περὶ ἰχθυοτροφείων.

Ἡ ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων πρόσοδος εἶναι καθαρὰ καὶ ἀγαλ-

λοίωτος, ὡς πηγάζουσα ἀπὸ συμβόλαια· ἡ ἐπιτροπὴ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ἰσχυρὸν λόγον καθυστερήσεως. Ἐλπίζει δὲ, ὅτι θέλει ληφθῇ ἡ προσήκουσα πρόνοια περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ὁλοσχεροῦς εἰσπράξεως τῆς προσόδου ταύτης.

Περὶ δασῶν.

Οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν.

Περὶ τῶν ἐλαιώνων.

Ἡ λυπηρὰ κατάστασις τῶν ἐνοικιαθέντων ἐθνικῶν ἐλαιώνων εἶναι ἀξία τῆς προσοχῆς τῆς Βουλῆς. Καὶ συμφέρον καὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ γενῇ ῥοντὶς καὶ νὰ ληφθῇ περὶ αὐτῶν πρόνοια ἄνευ ἀναβολῆς.

Περὶ ἀμπελώνων καὶ σταφιδώνων.

Καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ σταφιδώνων πρόσοδος εἶναι καθαρὰ καὶ ἀναλλοίωτος, ὡς πηγάζουσα καὶ αὐτὴ ἀπὸ πολυετεῖς ἐνοικιάσεις, καὶ οὐδεμία ἰσχυρὰ αἰτία καθυστερήσεως ὑπάρχει. Ἡ πρόσοδος αὐτὴ ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς **88,000**, ἐκ δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐτηρεῖτο ὡς εἰσπραχθησόμενον ποσὸν **50,000**· ἡ ἐπιτροπὴ ῥοντὶ, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ὁλοσχερῆ εἴσπραξιν ὅλης τῆς ἐτησίας προσόδου.

Περὶ περιβολίων καὶ ἄλλων κτημάτων.

Ἡ ἀνωτέρω παρατήρησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν πρόσοδον τῶν περιβολίων καὶ λοιπῶν πολυετῶς ἐνοικιασμένων κτημάτων.

Περὶ τῶν φθαρτῶν τούτων κτημάτων, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀμπελώνων, σταφιδώνων καὶ ἐλαιώνων, ὅσοι εἶναι διαθέσιμοι, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συνταχθῇ ταχέως περὶ ἐκποιήσεως Νόμος.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰ κτήματα ταῦτα, μεταβιβαζόμενα εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας, θέλουν βελτιωθῇ, καὶ τὸ δημόσιον, ἐκτὸς τοῦ τιμήματος, τὸ ὁποῖον θέλει λάβει, θέλει ἀπολαμβάνει διὰ μόνου τοῦ ἐγγείου φόρου περισσότερα, ἀφ' ὅσα ἤδη ἀπολαμβάνει διὰ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Περὶ τῶν δι' ἐπιστασίας διοικουμένων κτημάτων καὶ περὶ τῶν δημοσίων κτηρίων καὶ ἐργοστασίων.

Καὶ εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἐφαρμόζεται ἡ περὶ ἐκποιήσεως παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Περὶ χρεωλυσίων καὶ τόκων προικοκτησιῶν, περὶ δεκαετῶν πιστώσεων προικοκτησιῶν καὶ περὶ δεκαετῶν πιστώσεων φθαρτῶν κτημάτων.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι τῆς μεγαλητέρας προσοχῆς τῆς

Βουλῆς ἄξιον· εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ἔδωκε τις σπουδαῖα ἀθεμίτων σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα σημαντικὴν ζημίαν ἐπροξένησαν εἰς τὸ δημόσιον. Ἡ μεγάλη καθυστέρησις δὲν προέρχεται ἀπὸ μόνην τὴν ἀμηχανίαν, εἰς ἣν εὑρέθησαν πολλαὶ ἀπερίσκεπτοι ἀγοραστὰι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλῶν ἄλλων τὴν αἰσχροκερδῆ δυστροπίαν, τὴν ὁποίαν ἡ μακρὰ ἀνοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐνθαῤῥύνει. Καὶ περὶ μὲν τῶν πρώτων τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ αὐτῶν τῶν ἀγοραστῶν ἀπαιτεῖ νὰ ληφθῶσι ταχέως, κατάλληλα μέτρα, κατὰ δὲ τῶν δευτέρων πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τῶν νόμων διὰ νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των.

Πέρυσιν ἡ ἐπιτροπὴ παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας τροποποιήσεως τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, διὰ νὰ καταστηθῇ οὗτος ἀληθῶς εὐεργετικὸς εἰς τὸν λαὸν καὶ ὠφέλιμος εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὴ ἀνάγκην ταύτην ὑπομιμνήσκουσα εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπιτροπὴ προσθέτει, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου τούτου εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὸν λαόν.

Περὶ τῶν τόκων, τῶν συγχρόνων, τῶν προσόδων τῶν κατακυριευθέντων εἰς τὸ δημόσιον κτημάτων, τῆς ἀπολήψεως ποινικῶν ἐξόδων, τῆς ἀπολήψεως ἐξόδων κατομετρήσεως ἰδιωτικῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν ποινικῶν ἐργοστασίων οὐδεμίαν ἔχει νὰ κάμῃ παρατήρησιν.

Περὶ τῶν μερισμάτων τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ μετοχῶν.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐσημειώθη ὡς ἔσοδον καὶ τὸ μέρισμα τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ κατατεθειμένων κληροδοτημάτων τοῦ Μετάξα καὶ ἄλλων, ἐνταυτῷ δὲ κατελογίσθη ὡς ἔξοδον ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν διαθετῶν χρῆσις τοῦ ποσοῦ τούτου. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὅμως τῆς τρεχούσης χρήσεως παρελείφθη ἡ τοιαύτη σημείωσις, θεωρηθεῖσα περιττή, διότι, ὡς λέγει εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, τὸ μέρισμα τῶν κληροδοτημάτων ἢ πληρώνεται ἀπευθείας παρὰ τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν διαθετῶν, ἢ, ὅταν εἰσπραττόμενον, μεταβάλλεται εἰς μετοχὰς παρακατατιθέμενον ὡς νέον κεφάλαιον, καθιερωμένον εἰς ἣν διέταξαν χρῆσιν οἱ φιλογενεῖς κληροδόται. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεναντίας φρονεῖ, ὅτι εἶναι πολὺ ἀναγκαία ἡ σημείωσις αὕτη πρὸς βεβαίωσιν μᾶλλον τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς θελήσεως τῶν διαθετῶν, ἐξήτησε δὲ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον σημείωσιν τοῦ ποσοῦ,

διὰ νὰ προστεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐντεῦθεν λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὑρισκομένων κληροδοτημάτων, περὶ τῶν ὁποίων πολὺς, ἀλλ' ἀνωφελὴς ἔγεινε λόγος εἰς τὴν πρώτην Σύνοδον. Τὰ κληροδοτήματα ταῦτα κινδυνεύουσι νὰ ἀπωλεσθῶσι, καὶ μ' ὅλον τοῦτο οὐδεμία σπουδαία περὶ αὐτῶν φροντὶς ἔγεινε μ' ὅλας τὰς μεγάλας τοῦ Ὑπουργείου ὑποσχέσεις. Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον, νὰ ληφθῇ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς ἡ προσήκουσα περὶ αὐτῶν μέριμνα, νὰ ὑποβληθῇ δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἀκριβὴς σημείωσις ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κληροδοτημάτων, τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν καὶ τῆς γινομένης κατὰ τὴν θέλησιν τῶν διαθετῶν χρήσεώς του.

Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων.

Εἰς τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις τῶν κτημάτων τῶν διαλυθέντων Μοναστηρίων συνέβη ὅ,τι καὶ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ταχέως καὶ περὶ τούτων πρόνοια διὰ νὰ παύσωσιν αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν διενέξεις, καὶ ὑποχρεωθῶσιν οὗτοι εἰς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα χαρποῦνται.

Περὶ τῶν ἐσόδων τῶν κλεισμένων χρήσεων.

Περὶ τῶν καθυστερουμένων προσόδων τῶν παρελθόντων ἐτῶν πολὺς λόγος ἔγεινεν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ διαβεβαιώσεις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου περὶ ταχείας εἰσαγωγῆς Νομοσχεδίου ἔλαβον χώραν, ἀλλ οὐδὲν περὶ τοῦ μεγάλου καὶ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐνηργήθη μέχρι τοῦδε· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκφράσῃ καὶ πάλιν ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιθυμίαν της περὶ τούτου.

Περὶ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων οὐδεμίαν ἔχει παρατήρησιν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ παρέσησε πέρυσι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκλέγωνται ἱκανοὶ καὶ τίμιοι ὑπάλληλοι· εἰς τοῦτο προσθέτει ἤδη, ὅτι ἐνόσῳ ἀναιτίως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας οἱ καλῶς ὑπηρετοῦντες, ἱκανοὺς καὶ τιμίους ὑπαλλήλους ποτὲ δὲν θέλομεν ἀποκτήσει.

Ἀπὸ τοῦ 1833 πολλὰ ἀκίνητα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ἀπηλλοτριώθησαν, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐνοικιάσθησαν πολυετῶς· ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἀκριβεῖς καταλόγοι τῶν μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπαλλοτριωθέντων τοιούτων

κτημάτων καὶ τῶν πολυετῶς ἐνοικιασθέντων, ὅσων ἡ ἐνοικίασις εἰσέτι δὲν ἔληξεν.

Εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων μίαν μόνην, τὴν ἑξῆς τροπολογίαν νομίζει ἀναγκαίαν ἡ ἐπιτροπή. Τὸ 5 ἄρθ. τοῦ Νομοσχεδίου λέγει, « ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις ἐπὶ ποινῇ καταπιέσεως κτλ. » ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις « ἐπὶ ποινῇ καταπιέσεως κατὰ παντὸς ὑπαλλήλου εἴτε διατάξαντος εἴτε ἐνεργήσαντος τὴν εἴσπραξιν » διὰ τῶν λέξεων « τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπιέσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἴσπραξιν » διότι ἡ καταπίεσις δὲν εἶναι ποινὴ, ἀλλὰ πρᾶξις τιμωρουμένη μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένην ποινήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Ἰουνίου 1846.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ῥήγας Παλαμήδης
Μ. Γ. Σχινᾶς
Κ. Προβελέγιος
Ν. Μαυρομμάτης
Δημ. Χατζίσκος
Παπακώστας Τσαμάλας
Α. Σ. Δανόπουλος
Σ. Δάρρας
Γ. Λογιωτατίδης
Δ. Α. Ζῶτος
Ἰω. Βλάσσης.
Δ. Ὀρεινὸς

Δ. Δρόσος
Εἰσηγητὴς

« *Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1846 ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐνέκρινεν αὐτὸ συμψηφεῖ καὶ συσταίνει τὴν ἔγκρισίν της ταύτην εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ψήφισιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, Τὴν 1 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Εἰσηγητὴς Κωνς. Θ. Κολοκοτρώνης. »

Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ Στρατολογίας Νομοσχεδίου Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Συνελθοῦσα εἰς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἔλαβεν εἰς ἐμβριθῆ σκέψιν τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιφέρει τὰς ἑξῆς τροπολογίας, τὰς ὁποίας συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην καὶ δευτέρου ἄρθρου ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἀκολούθως.

« Μόνοι οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸν στρατὸν » τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. »

Ἐπὶ τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 3.

Ἐνταῦθα διαφωνήσασα ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐπιφυλάττεται νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν δὲν παρεδέχθη κατὰ πλειοψηφίαν τὴν ἐφεδρείαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροπολόγησεν ἡ ἐπιτροπή σας, ὡς ἕπεται.

« Ὁ κατὰ τὸν ἐτήσιον Νόμον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων » διανέμεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ εἰς μὲν τοὺς Νομοὺς » παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας » τοῦ Νομοῦ παρὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐν ἐλλεί» ψει αὐτοῦ παρὰ τοῦ Νομάρχου μόνου, εἰς δὲ τοὺς δήμους » παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἐπὶ τοῦ § 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου τούτου ἐθεωρήθη κατὰ πλειοψηφίαν ἀναγκαία ἡ προσθήκη τῶν λέξεων.

« Ἐὰν οὗτοι δὲν ἀνήκουν εἰς δῆμον τινα » καθότι ἂν μείνῃ ὁ § ὅπως ἔχει, αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομήχανοι πόλεις θέλουν ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴν διάταξιν ταύτην, αἱ δ' ἄλλαι πόλεις καὶ οἱ δῆμοι θέλουν ζημιωθῆ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Ὁ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐθεωρήθη περιττὸς κατὰ πλειοψηφίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀφαίρεσίν του, καθότι ἀντιφάσκει μὲ τὴν προταθεῖσαν ἐπὶ τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρου 4 προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μὲ τὴν διάταξιν §. 3 τοῦ ἄρθρου 8.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Πρὸς περισσοτέραν εὐκρίνειαν τῶν ὀνομάτων τῶν στρατευσίμων καὶ ἀποφυγὴν πάσης ἀπάτης ἡ δόλιον τὴν πρότασιν προσθήκην ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου κατὰ πλειοψηφίαν καὶ δευτέρου παραγράφου ὡς ἑξῆς.

« 6'. Ὁλογράφως τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ στρατευσί μου. »

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προτείνει καὶ τὴν προσθήκην πέμπτου §. ὡς ἕπεται.

« ε'. Τὴν κατοικίαν καὶ διαμονήν. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9.

Τὴν διὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν παραπόνων καὶ ἐνστάσεων ὁρισθεῖσαν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τριήμερον προθεσμίαν ἡ ἐπιτροπή σας εὗρεν μικρὰν, καθότι εἰς τινας δήμους διὰ τὰς μεγίστας ἀποστάσεως τῶν χωρίων εἶναι δύσκολον ν' ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ παράπονα. Διὰ ταῦτα προτείνει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ ἐπεκταθῇ εἰς πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10.

Αἱ καταχωριζόμεναι εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον προβλέπει ὁ § 4 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐνστάσεις ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν νομίζει ἀσφαλέστερον νὰ ὑπογράφωνται παρά τε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προτείναντος αὐτὰς· ἐπομένως τροπολογεῖ τὸν § τοῦτον ὡς ἀκολούθως.

« Αἱ ἐνστάσεις ἐγγραφόμεναι εἰς ἐπίτηδες βιβλίον ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προτείναντος, ἢ δύο μαρτύρων τῆς ἐκλογῆς » του, καὶ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑποστηρίζονται διὰ τῶν ἀναγκαίων ἀποδείξεων ἢ μαρτύρων. »

Ἡ ἐν τῷ § 5 ὁριζομένη διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τριήμερος προθεσμία δὲν εἶναι ἀρκετὴ εἰς ὅλους τοὺς δήμους. Διὸ γνωμοδοτεῖ νὰ τροπολογηθῇ καὶ ὁ § οὗτος ὡς ἕπεται.

« Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ λήξῃ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ » 9 ὁρισθεῖσα διὰ τὰς ἐνστάσεις προθεσμία, ἀποφασίζει ἐντὸς » πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν αἰτιολογημένως ἐπὶ τῶν γενομένων » ἐνστάσεων, διορθόνει δὲ τὸν πίνακα καὶ τὸν ὑπογράφει. »

Μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου 11 ἡ ἐπιτροπή σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Γ. Φεγγαρᾶ προταθεῖσαν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐγκρίνασα, προτείνει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ προστεθῇ καὶ τέταρτος § ὡς ἐφεξῆς.

« Οἱ ἐν τῷ πίνακι ἐγγεγραμμένοι νέοι ὀφείλουν, ἅμα ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ μέχρι τῆς κληρώσεως, νὰ καταβάλλουν εἰς » τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐνστάσεων μέχρι τῆς κλη» ρώσεως ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ἀνὰ δέκα δραγμὰς » ἕκαστος, ὑπὲρ τῶν ὑποχρεωτικῶς κληρωθέντων· ὅσοι δὲ ἐξ » αὐτῶν δὲν καταβάλουν πρὸ τῆς κληρώσεως τὴν ποσότητα » ταύτην εἰς τὸν εἰσπράκτορα, ἐπὶ ἀποβολῇ παραλαβῆς, κατα» ναγκάζονται διοικητικῶς εἰς τὴν πληρωμήν· δὲν λαμβάνουν » δὲ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνήκουσαν ἀναλογίαν, ἂν τύχουν ὑποχρεω» τικοῦ κλήρου. »

Ἐπὶ τοῦ 7 § τοῦ ἄρθρου 13.

Ὁ § οὗτος περιέχει ἀρχήν, ἤτοι ἐνθαρρύνει πᾶσαν ἐνδεχομένην κατάχρησιν· διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ νὰ τροπολογηθῇ κατὰ πλειοψηφίαν, ὡς ἔπεται.

« Ἀφοῦ ἡ κλήρωσις τελειώσῃ ἐν τάξει καὶ ἄνευ τινος δόλιότητος, θεωρεῖται ὁριστικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ δι' οἱανδήποτε ἄλλην πρόφασιν. »

Ἐπὶ τοῦ 2 § τοῦ ἄρθρου 20.

Ἐνταῦθα παρετηρήθη, ὅτι τὰ καθ' ὅτι τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου εἶναι οὐσιώδη, καθ' ὅτι αἱ ἀποφάσεις του θέλουν εἶσθαι ἀνέκκλητοι, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ περισσοτέρα ἐγγύησις καὶ ἀσφάλεια εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ὅσων ἤθελον προσφύγει εἰς αὐτό.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν, ὅτι ἡ προσθήκη δύο ἐπιμελῶν ἐγγυᾶται πλειοτέραν ἀσφάλειαν καὶ δικαιοσύνην· διὸ προτείνει νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἀκολούθως·

« Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον σύγκειται ἐκ τοῦ Νομάρχου, » τοῦ Προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ » Συμβουλίου ἑκάστης ἐπαρχίας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς νέους » αὐτῆς, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς γραμμῆς, καὶ ἐξ » ἑνὸς ἰατροῦ Στρατιωτικοῦ· οἱ τελευταῖοι οὗτοι διορίζονται » ἅπαξ κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· ἐν » ἐλλείψει δὲ στρατιωτικοῦ ἰατροῦ, ὁ ἰατρὸς τοῦ Νομοῦ ἀναπληροῖ αὐτόν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τροπολογίας ταύτης προτείνει νὰ τροπολογηθῇ ὁ 3 § ὡς ἑξῆς.

« Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Νομάρχης εἶναι ἀπὼν καὶ ὁ » γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα τοῦ » Νομάρχου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐνστάσεων, ὁ πρόεδρος τῶν » πρωτοδικῶν προεδρεύει, δεύτερον δὲ μέλος αὐτοῦ διορίζεται » ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὸν διορισμόν, παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις » πάρεδρος. »

Ἐπὶ τοῦ 5. § τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Αἱ ἀναθεωρητικαὶ ἐργασίαι πρέπει νὰ γίνουν κατ' ἐπαρχίαν, καθότι ἂν συγκεντρωθῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, οἱ ἐφεσείοντες καὶ πᾶς ἄλλος ἐνστασιοδότης, ἐκτὸς τῶν δυσκολιῶν, ἃς θέλουν ἀπαντήσει ἀφίνοντες τὰ ἔργα των διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, θέλουν ἀπαντήσει καὶ μεγίστας ἄλλας δυσκολίας καὶ προσκόμματα εἰς τὴν ὑπαστηρίξιν τῶν ἐφέσεών των καὶ ἐνστάσεων, ἐν ᾧ ἂν αἱ ἀναθεωρητικαὶ ἐργασίαι ἐνεργηθῶσι κατ' ἐπαρχίαν, τὰ μέσα τῶν ἀποδείξεων εἶναι εὔκολα καὶ πρόχειρα δι' αὐτούς. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν νὰ τροπολογηθῇ ὁ § 5. ὡς ἀκολούθως

» Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον θέλει μεταβαίνει εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας. »

Ἐπὶ τοῦ 22 ἄρθρου.

Τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προσδιορισμένην τῆς ὑπηρεσίας διάρκειαν ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη· ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη δὲν ἐπιφέρει καμμίαν παρατήρησιν, καθότι ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν περὶ ἐφορίας ἀρχήν, τότε τὸ ἄρθρον μένει, ἐὰν δὲ ἀποῤῥίψῃ αὐτήν, τότε αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐφορείαν διατάξεις αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 30·

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐναντιωθέντα παρετήρησαν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως πρέπει νὰ μείνῃ ἐλεύθερον· α) διότι, ἀφοῦ ὁ ἀντικαθιστῶν θέλει εἶσθαι πολίτης Ἕλλην, ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου ἐκπληροῦται· β) διότι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπηρετεῖν ἓν ἔτος εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς, καὶ δύο εἰς τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν, θέλει καταντήσει εἰς πολλοὺς ἐπιζήμιος· διότι θέλει τοὺς διακόπτει ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν ἐπαγγελμάτων τῶν τεχνῶν ἢ τῶν σπουδῶν των·) καὶ γ' διότι ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος· ἐπειδὴ οἱ μὲν θέλουν ὑπηρετεῖ ἓν ἔτος, οἱ δὲ δύο. Ἄλλοι δὲ ἀντιπαρετήρησαν ἀ. ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἶναι καὶ συνταγματικὴ καὶ ἐπωφελής, συνταγματικὴ μὲν, διότι ἕκαστος ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ προσωπικῶς τὴν πατρίδα, ὠφέλιμος δὲ, διότι ὁ στρατὸς σχηματιζόμενος ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν, καθίσταται ἠθικώτερος, εὐγενέστερος καὶ ἐντιμώτερος, καὶ ἐπομένως θέλει λογίζεται καύχημα ἕκαστος νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα στρατιωτικῶς· καὶ β'. ὅτι συμφέρει διὰ τῆς ἐλευθερίας ὁ στρατὸς νὰ ἦναι λαὸς, καὶ νὰ ἔχῃ τὰ αὐτὰ μὲ τὸν λαὸν φρονήματα. Ἐπὶ τέλους δὲ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη τὸ ἀπόλυτον τῆς ἀντικαταστάσεως δικαίωμα.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Ζ'.

Τὸ μέρος τοῦτο περιέχον εἰδικὰς ποινικὰς διατάξεις πρὸς κατοχυρῶσιν καταχρήσεων, τὰς ὁποίας ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐμελέτησε μετὰ προσοχῆς, καὶ συναινεῖ τὴν παραδοχήν των· ἀλλὰ δὲν παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν τὸ ἄρθρον 32 καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκποίησιν τῆς περιουσίας τῶν γονέων τοῦ ἐκπαιτοῦ· καθότι ἡ ἀρχὴ αὕτη οὔτε ὑπάρχει εἰς κανὲν συνταγ-

μαϊκὸν ἔθνος, οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς Νόμους καὶ τὸ δίκαιον· διὰ τοῦτο προτείνει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἀκολούθως.

« Ὅστις κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεὶς παρὰ τοῦ ἀνθεστηρ-
» τικοῦ συμβουλίου δραπετεύσει πρὸ τῆς ὁρκοδοσίας του τιμω-
» ρεῖται, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ
» καθήκοντος, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους· ὁ δὲ
» ἀρμόδιος Ἔπαρχος ἐνεργεῖ τὴν ἀναπλήρωσιν δι' ἐκποιήσεως
» ἀναλόγου μέρους τῆς περιουσίας του, ἐν ἐλλείψει δὲ περιου-
» σίας τούτου, ὁ δῆμός του χρεωστεῖ εἰς τὴν ἀμέσως ἑπομέ-
» νην στρατολογίαν νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ, ἐπιφυλαττομένου τοῦ
» δικαιώματος εἰς τὸν δῆμον τῆς ἀποζημιώσεως. Εἰς τὴν ἐκ-
» ποίησιν τῆς περιουσίας τῶν δραπετῶν νεοσυλλέκτων ἐφαρμό-
» ζονται αἱ περὶ τῶν καθυστερούντων διατάξεις. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 41.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προτείνεται προσθήκη δύο εἰσέτι ἢ καὶ τὸ ὑπάρχον ἄρθρον νὰ τεθῇ ὡς γ΄. διότι νομοθετοῦνται περὶ εἰδικῶν ἀντικειμένων· εἶναι ἀνάγκη νὰ προνοήσωμεν δι' ὅλας τὰς περιστάσεις, ὥστε νὰ κλείσωμεν πᾶσαν θύραν καταχρήσεως.

» Αἱ γενόμεναι πλαστογραφίαι, νοθεύσεις, ἀφαιρέσεις ἢ ὑπε-
» ξαιρέσεις εἰς τὰ φορῶντα τὴν νεοσυλλεξίαν ἔγγραφα, εἴτε
» δημόσια εἶναι, εἴτε ἰδιωτικά, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα
» 247—258 καὶ 371 καὶ ἐπόμ. τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 42.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἀφίνει στάθιον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐνεργοῦν καὶ κατὰ τὰς προϋ-
παρχούσας διατάξεις περὶ στρατολογίας ὡς μὴ ἀντιβαινούσας δύθεν εἰς τὸν παρόντα Νόμον· διὰ τοῦτο τροπολογεῖ αὐτὸ ὡς ἑξῆς κατὰ πλειοψηφίαν.

« Ἄρθρ. 42.

« Ὅλοι οἱ προϋπάρχοντες νόμοι καὶ Διατάγματα περὶ ἀπο-
» γραφῆς καταργοῦνται. »

Διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀτιμωρησία, ὡς συνέβη τοῦτο πολλάκις κατὰ δυστυχίαν ἀπό τινα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους ἔχουν ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν· ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν προσθήκην καὶ 43 ἄρθρου ὡς ἕπεται, κατὰ πλειοψηφίαν.

« Ἄρθρ. 43.

« Εἰς τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἀπαιτεῖται
» διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἄδεια εἰσαγωγῆς εἰς δίκην. »

Ἐπὶ τοῦ ἀκροτελευτίου ἄρθρου προτείνει νὰ σημειωθῇ μετὰ τὴν Τροιζηνίαν καὶ τὸ Γαλαξείδιον, καθότι ἀποκατέστη ἐν ἀπὸ τὰ νεωτερώτερα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπάσας τὰς ἄλλας διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου, περὶ τῶν ὁποίων δὲν γίνεται λόγος ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰς συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς

Α. Ἀφεντουλίδης.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ κατὰ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ τοῦ Βουλευτηρίου δωματίῳ καὶ σκεφθεῖσα καλῶς, παρεδέχθη αὐτὸ μὲ τὰς ἑξῆς τροπολογίας.

α.) Εἰς τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Νομοσχεδίου μετὰ τὰς λέξεις «ἕκαστου αὐτῶν» νὰ τεθοῦν αἱ λέξεις « περιέχον τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ. » καὶ τοῦτο διὰ νὰ λείψῃ πᾶσα ἐνδεχομένη κατάχρησις ἀπὸ μέρους τοῦ εἰσάγοντος. καὶ πᾶσα ἐνόχλησις αὐτοῦ ἀπὸ μέρους τῶν ζητούντων τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του.

β.) Εἰς τὸ ἄρθρ. 9 ἐδέχθη τὴν σημειουμένην πρωϊμέρον προθεσμίαν εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ποινὴν, ὡς εὐλόγως δικαιολογουμένην· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν γίνεται λόγος, καθ' ἣν περίστασιν ὁ δικαιοῦχος πωλήσῃ τὸ ζῶόν του, ἢ τοῦ τὸ κλέψωσι, τί πρέπει νὰ γίνηται τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, τῶν κατοικῶν ἐν τῷ δήμῳ του, ὡς καὶ παροίκων εἰς ἄλλον· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ θέλουσα καὶ τὴν διάταξιν τούτου τοῦ ἄρθρου νὰ διατηρήσῃ ὡς ἀναγκαίαν, καὶ εὐκολίαν εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου νὰ χορηγήσῃ, ἐνόμισε νὰ διακρίνῃ ταύτας τὰς δύο περιπτώσεις μὲ τὰ ἑξῆς τρία ἐδάφια, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀποτελέσει μέρος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἐὰν δὲ παροικῇ μακρὰν τοῦ δήμου του καὶ ἀνυπέρβλητοι δυσκολίαι τὸν ἀποτρέπουν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, θέλει παραδόσει τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς κατοχῆς του πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ παροικεῖ, ἐντὸς τῆς τριημέρου προθεσμίας, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ τὸ διαβιβάσῃ ἀρμοδίως εἰς τὸν ἀρμόδιον τοῦ διικκτήχου Δήμαρχον.

Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενον ζῶον κλαπῇ, ὀφείλει ὁ διακάτοχος νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ τῆς κατοχῆς ἔγγραφον εἰς τὸν Δήμαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διατρίβει, ὅστις σημειοῖ ἐν αὐτῷ «ἐκλάπη τὸ ζῶον», ἀρίνει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν διακάτοχον, τὸ ὁποῖον θέλει τοῦ χρησιμεύσει ὡς ἔγγραφον ταυτότητος.

Ἐὰν ὁ διακάτοχος θέλῃ νὰ πωλήσῃ τὸ ζῶόν του ὀφείλει νὰ παρουσιάζηται μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν Δήμαρχον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου διατρίβει, καὶ νὰ παραδιδῇ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ Δήμαρχος εἰς μὲν τὸν ἀγοραστὴν ὀφείλει νὰ δίδωσιν ἴδιον ἔγγραφον συμμορφούμενος μὲ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου· τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, ἂν ἦναι ὁ ἁρμόδιος· εἰδὲ μὴ, θέλει συμμορφοῦσθαι μὲ τὸ ἐδάφ. δ'. τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς
Λυκοῦργος Ι. Κρεστενίτης.

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Τὸ ἐπιψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐτροποποιήθη παρ' αὐτῆς διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λέξεων ἀγινομένου διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.»

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο οὕτω τροποποιηθὲν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα δεόντως τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπαγόρευταν τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν λέξεων, παραδέχεται ὁμοψήφως τὴν ἐπενεχθεῖσαν παρὰ τῆς Γερουσίας τοιαύτην τροποποίησιν καὶ συνιστᾷ αὐτὴν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Α. Σ. Δανόπουλος, Π. Δαρειώτης, Γ. Γουναρόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Δρόσος.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Μελετήσασα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Σπάρτης Κ. Καπετανάκη, ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ διανομῆς ἀριστείων

εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, καὶ θεωρήσασα ὅτι ἡ ὕπαρξις τοιούτου ἐθνοσήμου ἀφορᾷ τὴν μνήμην τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐπεσφραγίσθησαν τοῦ παρελθόντος οἱ ἀγῶνες διὰ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος ἐπὶ βάσεων ἐλευθέρων καὶ ἀκραδάντων τοῦ Συντάγματος· καὶ ἐπειδὴ ἁρμόζον καὶ πάτριον ἔθος ἡμῖν εἶναι, πάντα τὰ ἔργα ὅσα καταβάλλονται ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρτρίδος ἐκτὸς τοῦ ἔργου τῆς Ἱστορίας καὶ διαφόρων Μνημείων, ὡς τοῦτο σκεπτομένη καὶ ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Α. Συνακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις Συνέλευσις, ἐπεψήφισε τὴν ἐγχάραξιν νομίσματος. ὅπερ διενεμήθη εἰς ὅλα τὰ Μέλη τὰ καταθέσαντα ἐν αὐτῇ τὰς πρώτας βάσεις ἐλευθέρου πολιτεύματος· διὰ ταῦτα ἡ κεντρικὴ παραλέχεται ὡς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν Ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τροποποιεῖ αὐτὸ ὡς ἑρεξῆς·

Ψηφισάμενοι κτλ.

Πρὸς μνήμην τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐκπληρωθεῖσαι αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Συντάγματος ἐσφραγίσθησαν τοῦ τε παρελθόντος οἱ ἀγῶνες καὶ τοῦ μέλλοντος αἱ ἐλπίδες, θέλει κατασκευασθῆ ἀργυρᾶν ἐθνόσημον.

1. Τὸ ἐθνόσημον τοῦτο θέλει εἶσθαι ἐν σχήματι ἀστέρος ὀξυνούμενον ὀκτάκις κατὰ τὰ ἄ-ρα καὶ ἔχον διάμετρα 8 ἑκατομμέτρων. Ἐν τῷ μέσῳ θέλει φέρει τὴν Ἑλλάδα ἀνορθουμένην εἰς τὰς Δάφνας της κεχρυσωμένην, φέρουσαν ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ τὸν Συνταγματικὸν χάρτην, καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ λαμπάδα φωταγωγόν· κύκλωθεν δὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν. « Ἡ Συνταγματικὴ ἐν Ἀθήναις τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

2. Τοῦ ἐθνοσήμου τούτου θέλουν ἐκκοπῆ ἰσάριθμα μετὰ τοῦ λαβόντος πραγματικὸν μέρος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀριθμοῦ τῶν Πληρεξουσίων. Ἓν δὲ περιπλέον διὰ τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Ὄθωνα, ὡς συνομολογήσαντα μετ' αὐτῶν καὶ κυρώσαντα τὸ Σύνταγμα.

3. Ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλουν ἀπονεμηθῆ ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν Πληρεξουσίων, ὅστις θέλει τὸ φέρει εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Νοεμβρίου) 1833 Διατάγματος.

4. Μετὰ τὸν θάνατον ἑκάστου τῶν πληρεξουσίων τὸ ἐθνόσημον τοῦτο θέλει λογίζεσθαι κτῆμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀλλὰ κανὲν μέλος τῆς οἰκογενείας οὐδ' ἄλλος τις ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστά-

σει ἐπιτρέπεται νὰ τὸ φέρῃ ἐπὶ ποινῇ ἀντιποιήσεως ξένου δικαιώματος τιμωρουμένου κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1846.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Καλλιφρονᾶς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Μελετήσασα ἡ ἐπιτροπὴ μετ' ἐπιστασίας τὸ περὶ ἐγκεντρώσεως τῶν ἀγριοδένδρων, ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Ν. Καρφιωτάκη, καὶ θεωρήσασα τὴν προαγομένην ἐκ τούτου πρός τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς κατοίκους ὠφέλειαν, διότι τίθεται εἰς ἐνέργειαν καὶ παραγωγὴν ἐν κεφαλαίων, ἄχρηστον ὕλη, ὁποῖον εἶναι οἱ ἀγριελαιῶνες, καὶ τὰ λοιπὰ ἀγριοδένδρα, περὶ ὧν διαφόρους πολλοὶ πολλὰ ἀνέφεραν καὶ τὸ κοινὸν ἐπευχήθη, παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ φέρει ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοὺς τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

1. Τὸ ἄρθρον 1. Ὡς προσδιορίζον τὸν σκοπὸν τροποποιεῖται οὕτως·

« Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ ἀγριελαῖαι, ἀγριαπιδαῖαι καὶ ἄλλα ἐπιδεκτικὰ ἐξημερώσεως ἀγριοδένδρα μετὰ τῆς γῆς αὐτῶν παραχωροῦνται εἰς τὸν π ὼτων αἰτήσαντα, πρὸς σκοπὸν ἐξημερώσεως καὶ καλλιεργείας, κατὰ τὰς ἑξῆς διαταξεις. »

2. Τὸ δεύτερον τροποποιεῖται ὡσαύτως οὕτως·

« Εἰς πᾶν στρέμμα γῆς πρέπει νὰ περιέχωνται τοὐλάχιστον δέκα ὁμοειδῆ δένδρα, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν τοσαῦτα ὁ καλλιεργητὴς ὀφείλει νὰ τὰ συμπληρώσῃ. ἀραιόνων τὰ αὐτόσε ἢ ἀλλαχοῦ πεπυκνωμένα, καὶ φέρων τὰ περιττὰ εἰς τὴν θέσιν ὅπου κατέχει τὴν ἐμφύτευσιν.

« Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐκριζόνῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεταφυτεύσεως τὰ σποράδην εἰς καλλιεργουμένας γαίας κείμενα, διότι ταῦτα θέλουν διατιθῇ κατὰ τὰ περὶ διαθέσεως τῆς γῆς ὁρισθησόμενα· τὰ δὲ εἰς ὀρεινὰ καὶ ἀνώμαλα μέρη κείμενα ὅπου διὰ τὸ πετρῶδες τοῦ τόπου καὶ ἡ καλλιέργειά των καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἡ ἀνάπτυξίς των ἀτελεσφόρητος, ἐπιτρέπεται, ἐκριζούμενα νὰ μεταφέρωνται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἢ καὶ διὰ

φύτευσιν εἰς ἰδιωτικὰς γαίας δωρεὰν, πάντοτε ὅμως τῇ ἀδείᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς. »

3. Τὸ ἄρθρον 3. Ἔχει καλῶς μὲ τὴν ἐξάλειψιν μόνον τῆς περιόδου, « ν' ἀρεώσῃ τὰ πεπυκνωμένα μέρη, μεταφυτεύων τὰ ἐκριζονόμενα εἰς κενὰς διαστάσεις », διότι τοῦτο ὡρίσθη ἀνωτέρω.

4. Τὸ ἄρθρον 4 ἔχει καλῶς μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ δίχα φάνευσ.

5. Τὸ ἄρθρον 5. μέχρι τοῦ 7 ἔχουσι καλῶς.

6. Τὸ ἄρθρον 8. πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν τροποποιεῖται, ὡς πρὸς τὸ λεκτικὸν οὕτως·

« Ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐπὶ τῶν κατ' ἐκτίμησιν παραχωρήσεως, καὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω κληρώσεως θέλει κανονισθῇ διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων. »

7. Τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 μέχρι τέλους τοῦ Νομοσχεδίου, παραδέχονται, ὡς ἔχουσιν.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Καλλιφρονᾶς.

Ἡ λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς χρονικὸν τῆς διαρκείας τῆς Συνόδου διάστημα συνεπληρώθη ἤδη, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ ἄνευ προϋπολογισμοῦ πληρωμὴ τῶν διαφόρων τῆς Βουλῆς μηνιαίων ἐξόδων καθίσταται ἀδύνατος, μὴ δυναμένη δὲ νὰ προϊδῇ μέχρι ποίας ἐποχῆς θέλουσιν ἐξακολουθήσει αἱ ἐργασίαι τῆς παρούσης Συνόδου. Γνωμοδοτεῖ νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ πληρωμαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ λήξαντος προϋπολογισμοῦ μέχρι τέλους τῆς Συνόδου, καὶ τὴν γνωμοδότησίν της ταύτην ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ἰουνίου 1846.

Ἡ λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Πάγκαλος
Α. Π. Σωτηρίου
Α. Σαραμαγκᾶς
Γ. Γριζάνος
Δ. Ὀρεινός.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Κυριακίδης.

Ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσαις αἰτήσεσιν ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ παράτασις ἀδείας ἐπὶ εἴκοσι μὲν ἡμέρας, εἰς τὸν Βουλευτὴν Φθιώτιδος Κ. Ι. Γαρδίκην, ἐπὶ μῆνα δὲ εἰς τὸν τῆς Μεγαλουπόλεως Κ. Νικήταν Στκματελόπουλον.

Ὁ Πρόεδρος δηλώσας, ὅτι ἐστάλησαν εἰς τὸ Προεδρεῖον δύο ἀναφοραὶ παρὰ τῶν Βουλευτῶν Μεσσηνίας καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπαλιάγα, ἀφορώσαι τὴν ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν συμβᾶσαν ἐκεῖ καταστροφήν, καὶ ζητοῦσαι τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπέτρεψεν ἐπὶ τούτων συζήτησιν.

Καὶ εἷς μὲν ἐκφράσας τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην του διὰ τὴν ἐκ τῶν σεισμῶν συμβᾶσαν εἰς Μεσσηνίαν καταστροφήν, ἐξέθηκε περιληπτικῶς ὅτι χιλιάδες κατοίκων διατελοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ, τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπικαλούμενοι· αἱ οἰκίαι αὐτῶν κατεδαφίσθησαν, τὰ οἰκιακὰ αὐτῶν σκεύη καὶ ἐνδύματα κατεχώθησαν, καὶ οὗτοι στεροῦνται οὐ μόνον οἰκήσεως ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς σκήνωσιν, τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν· ζητήσας δὲ νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ αὗται ἐπρότεινε νὰ ληφθῇ μέτρον αὐθημερὸν ὑπὲρ τῶν πασχόντων τούτων λαῶν.

Μετὰ τὴν, ἄδειᾳ τῆς Βουλῆς, ἀνάγνωσιν τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου ε. ε. ἀναφορᾶς τῶν Βουλευτῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, καὶ τῆς ἀπὸ 4 τοῦ αὐτοῦ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπαλιάγα, παρετήρησεν ἕτερος ὅτι εἰς τὴν χαριεστάτην τοῦ θερισμοῦ ὥραν, τὴν κολακεύουσαν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν γεωργικῶν ἀπολαύσεων, ὅτε ὁ ἄνθρωπος γαυριῶν λησμονεῖ ἴσως τὴν ἐπιπέμπουσαν εἰς αὐτὸν τὰ πλούτη τοῦ θέρους θείαν χάριν, ἐπλήγη εἰς Μεσσηνίαν τρομερὸν τὸ βλῆμα τοῦ *ποιοῦντος τὴν γῆν τρέμειν*, καὶ εἴκοσιν ἴσως χιλιάδες λαοῦ κατελείφθησαν ἄοικοι, ἀπωλέσαντες προσέτι τὴν χρῆσιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν μύλων, καὶ ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροίας· ὅτι τὰ ὑπὲρ τούτων ληφθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα ἄγνωστα εἰσέτι εἰσίν, ὀφείλει ὅμως ἡ Βουλὴ, ὡς ὁμήγυρις εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀνήκουσα, κοινὸν τὸ δυστύχημα νὰ θεωρήσῃ, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ζωηρὰν αὐτῆς συμπάθειαν νὰ ἐκφράσῃ, προκαλοῦσα τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ἐντονα μέτρα ὑπὲρ τῶν παθόντων, ὁποῖα εἶναι ἡ χορηγία τῶν πρὸς σκήνωσιν ἀναγκαίων, τροφῶν τινων, καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐκεῖσε τῶν ἀναγκαίων εἰς θεραπείαν πάσης ἐπισκηψούσης ἐνδημικῆς νόσου ἰατρῶν.

Ἄλλος δὲ ἐπέφερεν ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αὗται δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμεναν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, διότι

καὶ ἄνευ τούτων πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν περὶ τοῦ δυστυχήματος τούτου νὰ ἀγορεύσωσι προέθετο καὶ μέτρα ὑπὲρ τῶν παθόντων νὰ προτείνωσιν ἔμελλον· ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀφορᾷ κώμας καὶ πόλεις καταστραφείσας ὁλοκλήρως, ἡ δὲ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ συμπάθειαν αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνισχύσῃ αὐτὸ εἰς τὴν καλλιτέραν τοῦ καθήκοντός του ἐκπλήρωσιν, καθόσον ἤδη ἐν ὥρᾳ θέρους πᾶσα ἐργασία αὐτῶν καταστράφῃ, οὗτοι δ' ἐσκηνωμένοι ἐν ὑπαίθρῳ δυνατὸν νὰ ὑποστήσωσι καί τινα ἐνδημικὴν νόσον.

Μετά τινα εἰπόντα, ὅτι οἱ πάσχοντες οὗτοι Μεσσήνιοι πράγειρον ζητοῦσι βοήθειαν, οὐδὲν δ' ἀπολείπεται εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὴν ἐπὶ τούτῳ προθυμίαν αὐτῆς νὰ ἐπιδείξῃ, ἵνα μὴ ἀνεβολή τις ἐπισυμβῇ. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δαπανήσῃ μέχρις ὡρισμένου ποσοῦ, διότι ἄνευ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον οὐδεμίαν νὰ χορηγήσῃ δύναται συνδρομὴν, καὶ πᾶν ἄλλο μάταιον καθίσταται.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἵνα ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ τὸ εἶδος τῆς συνδρομῆς καὶ ὁρίσῃ τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν λαῶν τούτων· ταύτην ὅμως δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ πλάττει αὐτὴν μόνον ἡ φαντασία ἑκάστου, καὶ γνωστὴς μόνον ὑπαρχούσης τῆς λυπηρᾶς αὐτῶν καταστάσεως, μόνον τὴν ἐπὶ ταύτῃ λυπηρὰν αὐτῆς ἐντύπωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκφράσῃ πρέπει, ἀφίνουσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δείσῃ τὴν χορηγηθησομένην εἰς αὐτοὺς συνδρομὴν, νομιμοποιοῦν αὐτὴν προηγουμένως.

Ὁ Πρόεδρος ἀνεκεφαλαίωσεν ὅτι δύο γνῶμαι ὑπάρχουσι, κατὰ τὴν μίαν τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ νὰ ἐκφράσῃ πρέπει τὴν λυπηρὰν αὐτῆς ἐντύπωσιν διὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφήν, πέμπουσα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἀναφοράν, ἵνα λάβῃ ἐν τάχει σύντονα πρὸς συνδρομὴν τῶν παθόντων μέτρα· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν· καὶ ἠρώτησε τὴν Βουλὴν πρῶτον περὶ τῆς πρώτης, αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτήν.

Ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὸ ἑπόμενον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ἐν Ἀταλάντῃ τῆς Λοκρίδος δήμου τῆς νέας Πέλλης· προτεινόντων δέ τινων νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, καλεσθέντος πρὸ ἡμερῶν πασῶν τοῦ Προεδρείου πρὸς τοῦτο, καὶ ἄλλων ζητούντων νὰ συζητηθῇ, προσελθὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, διέκοψε τὴν συζήτησιν ταύτην καὶ ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς

παθόντας ἐκ τῶν σεισμῶν κατοίκους τῆς Μεσσηνίας ἔχει οὕτω·

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρι πέντε χιλιάδων κοιλῶν σίτου ἐθνικοῦ, καὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ἀποδεδειγμένως παθουσῶν, ἐκ τῶν συμβάντων σεισμῶν, οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς ἑκάστην τῶν παθουσῶν ταύτης οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῆ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων ὀκάδων σίτου καὶ πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν των.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει συνεργήσει ἵνα δοθῆ δάνειον πρὸς τῶν αὐτῶν ἀκοπὸν μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων, ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας κατοίκων, παρὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν 200 000 Δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουσι δίδεσθαι τριακόσιαι μέχρι δύο χιλιάδων Δραχμαὶ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθέτῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανειζομένων παθόντων κατοίκων δοθησομένας εἰς τὴν τράπεζαν ἀσφαλείας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεολύτου, ἂν τυχὸν οἱ δανειζόμενοι δὲν ἤθελον φανῆ ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμάς· ἡ ἐγγύησις αὕτη μὲ ὅλον τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν τραπέζαν, νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων μέσα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ἰουνίου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΟΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν δ' αὐτοῦ παρετήρησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἅμα πληροφορηθεῖσα τὴν συμβᾶσαν ταύτην καταστροφήν, ἔφρόντισε νὰ ἀνεύρῃ πόρους πρὸς συνδρομὴν τῶν δυστυχούντων τούτων λαῶν, ἐπειδὴ τὸ δυστύχημα δὲν εἶναι ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τῆς θείας προνοίας, καὶ ὀφείλει τὸ ἔθνος αὐτὸ ὅλον νὰ σπεύσῃ νὰ παραμυθήσῃ καὶ ἀνακουφίσῃ ἐν δυσμοῖς τμῆμα αὐτοῦ, καταστὰν ἀπὸ εὐπόρου ἄπορον καὶ δυστυχές· ἡ μεριὰ μέχρι τοῦδε βραδύτης τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συμβάντος δυστυχήματος, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ ἦναι τὸ μέτρον τῆς δοθησομένης συνδρομῆς· κατὰ συνέπειαν συνετάχθη τὸ ὑποβληθὲν παρὸν σχέδιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θεωρεῖ ἀναγκαῖον ἡ Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ δι' ἐγκυκλίου καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων ὅλων, ὁρμηθέντων εἰς τὴν Μεσσηνίαν, οὐ μόνον ὡς εἰς ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὡς πολλὰ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετὰ ταύτην παθοῦσαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν παρομοίαις συμφοραῖς εἰς τὰ αὐτὰ καταφεύγουσι μέσα.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτο ἀπεφαίνετο περιττεύουσαν τὴν ἀποστολὴν τῶν φαλεισῶν εἰς αὐτὴν ἀναφορῶν τῆς Μεσσηνίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, περὶ τῶν ὁποίων πρὸ ὀλίγου ἀπεφάσισε, καὶ ἐνέκρινε νὰ διατηρηθῶσιν αὗται ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου. Προσέβη δ' ἀμέσως κατόπιν εἰς τὴν περὶ τοῦ δήμου τῆς νέας Πέλλης συζήτησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶδεν πορεφθὲν ὅτι πολλάκις κατεδεχθῆ εἴτε τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν Βουλὴν ἄθροισμα ἐν Ἀταλάντῃ συνύπαρξις δύο δήμων, καὶ οὔθεν ἔτι θέλει καταδειχθῆ, διότι πρόκειται ἡ ὁριστικὴ τοῦ ζητήματος λῦσις· ὅτι ἡ Ἀταλάντη κεῖται εἰς τοὺς πρόποδας ὄρους, καὶ ἐκεῖ οἰκοδόμησαν καὶ Μακεδόνες τινὲς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ ἀποτελέσωσιν ἴδιον δῆμον· ἀλλὰ πεισθέντες ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συστηθῇ ὁ δῆμος οὗτος τῆς νέας Πέλλης, κατέφυγον ζητοῦντες τὴν Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστήριζον τὴν ἐλπίδα τῆς συστάσεως τοῦ νέου τούτου δήμου· ὅτι κάλλιστα ἐθυμῶν νὰ χωρισθῇ πᾶσα συνδρομὴ, συντελοῦσα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐποίκων μακεδόνων, θεωρεῖ ὅλως ἀδύνατον τὴν ἐκεῖ ὑπαρξιν δήμου Νέας Πέλλης, διότι ἡ Σκάλα Ἀταλάντης ἀπέχει τῆς πόλεως Ἀταλάντης δύο μεγάλας ὥρας, καὶ ἐκεῖ τὰς οἰκίας οἱ Ἀταλαντιεῖς ἔχουσι, συνιστῶμεν δὲ ἐκεῖ δῆμον Νέας Πέλλης, καὶ χωρισμὸς κατ' ἀνάγκην καὶ τινος περιοχῆς εἰς αὐτὸν, θέλει ἀφαιρεθῆ ἐν μέγα μέρος ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀταλάντης, ὅστις θέλει στερηθῆ οὕτω τῶν μεγαλητέρων

τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ μέσων· ὅτι ὁ δῆμος Ἀταλάντης γ' τάξεως τὰ μεγαλήτερα αὐτοῦ μέσα πορίζεται ἀπὸ τὰ ἐν Σκάλᾳ λαμβανόμενα δικαιώματα ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων, καὶ ἂν δὲν ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ μέγα τὰ μέσα αὐτοῦ, διδομένης τῆς Σκάλας εἰς τὸν δῆμον Νέας Πέλλης, διότι καὶ τότε δύναται ἡ καταναλωσις τῶν εἰσαγομένων νὰ γίνηται εἰς Ἀταλάντην καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν δικαιώματα ἐκεῖ νὰ εἰσπράττωνται, θέλουσιν ὅμως ἐλαττωθῆ ἐπὶ μέγα τὰ μέσα του, καὶ καταστα θῆ ἀδύνατος ἡ ὕπαρξίς του διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν πλειόνων ἰδιοκτησιῶν τοῦ δήμου Ἀταλάντης, ὑποκυψουσῶν τότε εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ δήμου Νέας Πέλλης εἰς τὸν ὁποῖον θέλουσιν ὑπαγεσθαι· ὅτι ἡ πεδιὰς τῆς Ἀταλάντης δὲν ἀνήκει ὅλη εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης, ἀλλὰ μόλις ἡ ἡμίσεια, ἀνηκούσης τῆς ἐπιλοίπου εἰς τὸν τῶν Δαφνησίων, ἀφαιρουμένης δ' ἤδη καὶ τῆς μενούσης εἰς τὸν τῆς Ἀταλάντης, ἡ περιοριζ μένης κἂν, ἐλαττοῦνται ἐπὶ τοσοῦτον τοῦ δήμου τούτου τὰ μέσα, ὥστε ἀδύνατος ἡ συντήρησις αὐτοῦ καθίσταται· καὶ ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι ν' ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰ διάφορα τοῦ Κράτους μέρη καὶ οἱ ἐκτὸς τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων καταλειφθέντες, οὗτοι Ἕλληνες, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἐπίσης εἶναι ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν νὰ μὴν ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἐνταῦθα, ἔνθα ἡ ἐξάσκησις τῶν δικαιωμάτων τῶν δημοτῶν ἀμφοτέρων τῶν δήμων θέλει φέρει πάντοτε αὐτοὺς εἰς συγκρούσεις καὶ ταραχάς.

Μετὰ τὸν Γραμματέα, ἀναγνόντα τὴν ὑπ' ἀριθ. **121** ἀπὸ **14** Μαΐου ε. ε. πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Δαφνησίων, ἀ οφαινομένου ἐπιβλαβῆ τὴν ὕπαρξιν ἐκεῖ τοῦ δήμου τῆς νέας Πέλλης. Ἀντεῖπεν εἰς τὸν προαγορεύσαντα ἕτερος ὅτι οἱ ζητοῦντες νὰ ἀποτελέσωσι τὸν νέον τοῦτον δήμον τῆς νέας Πέλλης, καταγόμενοι ἐκ Μακεδονίας, Καλαμαριᾶς, Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ ὄρους, Νιεούστης, καὶ ἀλλαχόθεν, ὑπέστησαν ἐπίσης γενναίως τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, καὶ ἀρκούντως τὸ πρῶτον τῆς ἐπαναστάσεως· ἔτος τὸ καθ' ἡμᾶς αὐτῶν ἐξετέλεσεν, ἀποφράξαντες τὴν εἴσοδον **20,000** Ὀθωμανῶν ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας ἐπιβάντων κατόπιν ἐπὶ τῶν πτωμάτων αὐτῶν· ὁλόκληροι δὲ τῶν μιρῶν ἐκείνων πόλεις ἐπαναστᾶσαι κατὰ τῶν Τούρκων ἠρημώθησαν, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἐνταῦθα προσφυγόντες ἐπολέμησαν ὑπὸ τοὺς πλείστους τῶν ὁπλαρχηγῶν ἡμῶν. Ὅτι οὗτοι πάντες συνέδραμον παντὶ σθένει ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἐλευθεριῶν μας, ἡμεῖς δ' ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονήσωμεν αὐτῶν, καθόσον μάλιστα ἐκεῖνοι ἐπαναστάντες ἐγένοντο τὸ προπύργιον

τοῦ πολέμου καὶ ἀνεχαίτιζον τὰς ὁρμητικωτέρας τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομάς, καθιστῶντες οὕτως οὐ μόνον εὔκολον τὴν διατήρησιν τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων ἐνταῦθα πολέμου, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον ἴσως τὴν ἀπελευθέρωσίν μας ἄνευ αὐτῶν· καὶ ὅμως οὐδεμία περὶ αὐτῶν πρόνοια ἐλήφθη, καὶ ἡ Κασσάνδρα, ἡ πρὸ ὀκταετίας διατελοῦσα ἔρημος, ἀπὸ ὀκτὼ χιλιάδας ψυχῶν κατοικεῖται ἤδη, διατελοῦσα τὸ πρὶν ἐνταῦθα, ἀπορασισάσας ὅμως νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, καὶ νὰ θυσιάσωσι πᾶν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα ἐκέκτηντο, διότι οὐδεμία πρὸς αὐτοὺς συνδρομὴ ἐγένετο. Ὅτι εἰς τὰς οἰκογενείας ταύτας, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων δι' αἰχμαλωσιῶν διῃθον, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἰδιοκτησίαι ἐδημεύθησαν καὶ τὰ δίκαια ἀπωλέσθησαν, νὰ δοθῇ πρόκειται μικρὰ συνδρομὴ, καὶ κατὰ ταύτης ἔτι ἐνίστανται ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ τῶν Ἀταλαντιέων συμφέροντα προσβάλλονται, καὶ δὲν χωροῦσιν εἰς ἐπιφάνειαν γῆς δύο ὡρῶν κατὰ πλάτος μέχρι θαλάσσης καὶ τριῶν κατὰ μῆκος, ἐνῷ μόνον **170** ἢ καὶ **200** μόνον οἰκογένειαι ὑπάρχουσιν· ἀποκλειόντες δ' αὐτοὺς τοῦ μέρους τούτου, ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης, καὶ οὐδαμοῦ χορηγοῦντες εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναγκαίαν περιοχὴν, ὀφείλομεν νὰ τοὺς ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ νὰ ἀποκαταστήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὰ πάτρια δίκαιά των· διότι ἀρθόνους καὶ εὐφόρους κατεῖχον γαίας, καὶ μεγάλης περιουσίας κύριοι ἦσαν, καὶ τούτων δι' ἡμᾶς ἐστερήθησαν, καὶ λιμώττουσιν ἤδη πλανῆται καὶ ξένας καλλιεργοῦντες ἰδιοκτησίας, καὶ οὐδεμία οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἐπιζώντων οὐδὲ ὑπὲρ τῶν υἱῶν τῶν θυσιασθέντων πρόνοια ἐλήφθη, ἐνῷ **400** ἐχάθησαν μόνον εἰς Χίαθον, ἄπειροι δὲ εἰς τὸν πρὸς τὸν Ἀλῆ-Πασᾶν πόλεμον καὶ εἰς τὰς Ἄλλας μάχας καὶ συμπλοκάς· ὅτι ἂν οἱ Μακεδόνες δὲν συνωκίζοντο εἰς Ἀταλάντην, ἡ *Σκάλα*, τὴν ὁποίαν ἤδη ζητοῦσι, δὲν ἤθελεν εἶσθαι *Σκάλα Ἀταλάντης*, ἀλλὰ παράλιον ἔρημον καὶ χαῦνον, ὁποῖον διατελεῖ καὶ ἀπὸ τῶν **1821-1829**· ἔρθασε δ' ἤδη εἰς τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῆς κατάστασιν, διότι εὐάριθμοι ἑτερόχθονες ἐκεῖ μεταβάντες ὠκοδόμησαν τὰς ἐκεῖ ὑπαρχούσας οἰκίας· προσέτι δὲ οὗτοι ἔχουσι τὰ παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως δοθέν πρὸς τοὺς ἐκπατρισθέντας ἑτερόχθονας δικαίωμα τοῦ συνοικισμοῦ καὶ σχηματισμοῦ ἰδίου δήμου πρὸς ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ φιλονεικήσῃ· καὶ ἐπὶ πᾶσι ν' ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν φωνὴν τὴν ὁδηγήσασαν ἡμᾶς τε καὶ αὐτοὺς εἰς τὰ ὅπλα καὶ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, καὶ διὰ φιλανθρωπίαν ὀφείλομεν νὰ ἐνδώσωμεν,

διότι πάντες ἐπάθομεν, ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἴχομεν πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἑστίας καὶ ἰδιοκτησίας, οὗτοι δὲ κατελείφθησαν ἄνοστοι πολεμήσαντες πρὸς βλάβην των.

Ἕτερος δ' ἀντέλεξεν ὅτι αἴρεται μὲν καὶ τῶν Μακεδόνων καὶ Ἀταλαντιέων τὰ δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν ἀληθεύουσι τὰ λεχθέντα ὅτι κατὰ τὰ 1821 οἱ Κασσανδρῖοι μετ' ἄλλων προσελθόντες ἐνταῦθα ἐπολέμησαν καὶ μᾶς ἠλευθέρωσαν, διότι ἐλθόντες ἐνταῦθα εὗρον οὐ μόνον τοὺς Ἀταλαντιεῖς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ τὰ πτώματα πολλῶν ἐξ ἡμῶν πεσόντων εἰς Γραβιὰν καὶ Θερμοπύλας· ὅτι ἔπαθον μὲν καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ ὀγδοήκοντα τούτων ἐν τῇ Ἀταλάντῃ ἐφονεύθησαν τότε, ἀλλὰ καὶ ἐπαξίως ἠμείφθησαν λαβόντες ἐκτάσεις γαιῶν καλλιεργημένων τε καὶ μή, καὶ ὅμως οὐδεὶς τῶν Ἀταλαντιέων κατὰ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐνίσταται· ὅτι δὲν ἀληθεύουσι τὰ λεχθέντα περὶ τῆς Σκάλας, διότι πρῶτοι οἱ Ἀταλαντιεῖς αὐτὴν κατῴκησαν, καὶ σήμερον ἔτι τέσσαρες μόλις Μακεδόνων οἰκίαι ὑπάρχουσι· ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι καὶ ἀδύνατος ἡ ὕπαρξις ἐκεῖ τοῦ δήμου τῆς Νέας Πέλλης, διότι κῶμαι τοῦ τῆς Ἀταλάντης, ὡς αἱ Δυβανάται, δέκα μόλις λεπτὰ ἀπέχουσιν ἐκεῖθεν, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι εἰς διηνεκεῖς συγκρούσεις μετὰ τῶν Μακεδόνων· καὶ ὅτι ἤθελεν συμφωνήσει ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ δήμου τούτου, ἂν ἦσαν γνωστὰ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἀλλὰ τούτου μὴ ὄντος, θέλουσι συμβαίνει διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου παραχαὶ καὶ ἔριδες, καὶ σκάνδαλα θέλουσι γεννᾶσθαι, καὶ ἡ συμβίωσις ἀδύνατος θέλει καταστεθῇ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀντεῖπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, εὑρὸν διατάγματα, καὶ ἐν ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐκέκτηντο δικαιώματα οἱ Μακεδόνες, ἐθεώρησεν αὐτὰ ἱερά, καὶ ἐσπούδασε νὰ διατηρήσῃ αὐτά· ἐθεώρησε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου τούτου οὐ μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸν, καὶ ἐμπορικῶς ἔτι συμφέροντα· πολιτικὸν μὲν, διότι ὁ συνοικισμὸς αὐτῶν τὰς δυνατὰς δίδωσιν ἐγγυήσεις περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἡσυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἀτοπιῶν ἀποτρέπει αὐτοὺς, ἐμπορικῶς δὲ συμφέροντα, διότι δυνατὸν καὶ ὁ δῆμος οὗτος τῆς νέας Πέλλης, ἀπὸ μικροῦ οὕτως ὁρμώμενος, μεγάλος νὰ καταστῇ κατόπιν καὶ ἐμπορικὸν ν' ἀποτελέσῃ κέντρον, ὡς ὁ Πειραιεὺς, ἡ Σύρος καὶ ἄλλοι δῆμοι, καὶ ὅμως τὰ περὶ τούτου ἐνταῦθα συζητοῦνται ὅτι ἂν μέχρι τοῦδε τὰ ὅρια αὐτοῦ δὲν ὡρίσθησαν, θέλουσιν ὅμως ὁρισθῇ κατόπιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μηδέποτε ἐπιθυ-

μούσης νὰ καταλείψῃ εἰς διαπληκτισμοὺς τοὺς κατοίκους τῶν γειτνιαζόντων τούτων δήμων.

Ἀναγνοὺς δὲ τὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκδοθέντα δικαιολογητικὰ τῆς συστάσεως τοῦ δήμου τούτου ἔγγραφα, ὑπέβαλεν ἔκθεσιν πρὸς τούτοις δικαιολογητικὴν, ἀπαντῶσαν εἰς τὰς κατά τινα τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ζητηθείσας πληροφορίας. Ταύτην ὅμως ἡ Βουλὴ δὲν συγκατετέθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἔκθεσιν, ἀλλ' ὡς ἔγγραφον αὐτοῦ ἀγόρευσιν, καὶ ὡς τοιαύτην ἀνέγνω ὁ Ὑπουργὸς αὐτὴν, ἔχουσαν οὕτω·

«Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 24 καὶ 28 Μαΐου αἰτήσεων τῆς προεδρείας περὶ ἀποστολῆς ἐγγράφων ἀφορώντων τὸν συνοικισμὸν καὶ σχηματισμὸν τοῦ δήμου νέας Πέλλης ἐν Ἀτσλάντῃ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω ἐσωκλείστως τὰ ἐξῆς ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα μετὰ πολλὰς ἐρεύνας εὑρέθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου.

α') Τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ὁ πρώην Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κύριος Γκεπχάρδος, ἀποσταλεὶς ἐπίτηδες εἰς Ἀταλάντην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξέφρασε περὶ συμβιβασμοῦ τῶν μεταξὺ Ἀταλαντιέων καὶ Μακεδόνων ὑπαρχουσῶν διενέξεων.

β') Ἀπάντησιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου Ἀταλάντης ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης τοῦ Κυρίου Γκεπχάρδου.

γ') Παρατηρήσεις τῶν ἐν νέᾳ Πέλλῃ Μακεδόνων, καὶ ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ αὐτῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνωμοδοτήσεως.

δ') Ἔκθεσιν τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Γκεπχάρδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

ε') Δύο ἀναφορὰς τῶν Ἀταλαντιέων περιεχούσας παράπονα κατὰ τῶν Μακεδόνων.

ς'. Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς Ἀταλάντης, ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ 1840.

Εἰς τὴν γνώμην καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου Γκεπχάρδου ἐκτείνεται ἐν λεπτομερείᾳ ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὸν νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτου. Κρίνω ὅμως ἀναγκαῖον νὰ δώσω διασαφήσεις τινὰς, ἀπάντων συγχρόνως καὶ εἰς ὁμιλίας, αἵτινες ἐξεφράσθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

α') Ἐρρέθη, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ δήμου νέας Πέλλης ἀπὸ τὸν

τῆς Ἀταλάντης θέλει ἐλαττώσει τοὺς κατοίκους τοῦ τελευταίου δήμου κατωτέρω τοῦ ἀριθμοῦ, ὅστις ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον πρὸς ἀπαρτισμὸν δήμου. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ περὶ δήμων Νόμου 30 Ὀμόνοι κάτοικοι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν σχηματισμὸν δήμου τινός, καὶ ὁ τῆς Ἀταλάντης θέλει περιέχει, μετὰ τὸν διορισμὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμαυτῆς νέας Πέλλης, κατοίκους χιλίους διακοσίους περίπου.

ε') Ἐρρέθη, ὅτι ὁ πρώην Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κύριος Γκεπχάρδος ἐγνωμοδότησεν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ δήμου νέας Πέλλης καθίσταται ἀδύνατος. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτως· ὁ Κύριος Γκεπχάρδος ἀπεστάλεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς Ἀταλάντην κατὰ τὸ 1840 διὰ νὰ ἐξετάσῃ μεταξὺ τῶν Ἀταλαντιέων καὶ Μακεδόνων διαφορὰς, συνέταξε τὴν ἀπὸ 24 Μαΐου 1840 ὑπὸ στοιχ. Α. γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διαφορῶν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐκοινοποίησε πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη· ἡ γνώμη του ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου ἦτο τὸ νὰ συγχωνευθῇ ὁ δῆμος τῆς Ἀταλάντης μὲ τὸν τῆς νέας Πέλλης, καὶ νὰ ὀνομασθῇ δῆμος Ἀταλάντης καὶ νέας Πέλλης· ἀλλ' ἀφοῦ τὰ διαιρούμενα μέρη δὲν ἐδέχθησαν τὴν γνώμην του ἀποφανθέντων τῶν μὲν Μακεδόνων, διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαΐου ἀναφορᾶς των ὑπὸ στχ. Β. ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποτελέσουν ἴδιον δῆμον συμπεριλαμβανομένης εἰς αὐτὸν καὶ τῆς Σκάλας, τοῦ δὲ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου Ἀταλάντης ἀποφανθέντων ὡσαύτως διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαΐου πράξεώς των ὑπὸ στοιχ. Γ. ὡς ἀκολούθως· « Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην προσβολὴν οἱ » Μακεδόνες διϊσχυρίζονται νὰ σχηματίσουν ἴδιον δῆμον, πρέ» πει νὰ περιορισθῶσι κατὰ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἐντὸς τοῦ » Τουρκομαχαλᾶ, χωρὶς νὰ συμπεριλάβουν τὴν Σκάλαν καὶ » κανὲν ἄλλο ἐκ τῶν παρακειμένων χωρίων κατὰ τὴν Ὑψηλὴν » Βασιλικὴν ἀπόφασιν κτλ. » Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται ὁ Κύριος Γκεπχάρδος εἰς τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφοράν του ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1840 ὑπὸ στοιχ. Δ. καθόσον ἀφορᾷ τὴν νέαν Πέλλαν· « ἀπαφασισθέντος πρὸ τριῶν ἐτῶν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ δήμου » δὲν ἔχω νὰ ἐπιφέρω καμμίαν ὡς πρὸς τοῦτο γνώμην· » καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Σκάλαν, ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται εἰς τὸ ἀνακεφαλαιωτικὸν μέρος τῆς ἀναφορᾶς του· « τὸ ζήτημα περὶ » τῆς συσσωματώσεως τῆς Σκάλης μὲ τὸν πραγματοποιηθησό» μενον δῆμον τῆς νέας Πέλλης πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν » γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Λοκρίδος καὶ » εἰς τὴν Ὑψηλὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. » Τὸ δὲ

ῳτικὸν Συμβούλιον ὁμοῦ μὲ τὸν Δήμαρχον εἶχεν ἤδη γνωμοδοτήσει κατὰ τῆς συσσωματώσεως τῆς Σκάλας μὲ τὴν νέαν Πέλλαν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη· ὥστε ἐσοι διϊσχυρίσθησαν ὅτι ὁ Κύριος Γκεπχάρδος ἐγνωμοδότησεν ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ δήμου τῶν Μακεδόνων καθίσταται ἀδύνατος δὲν ἦσαν ἀκριβῶς πληροφορημένοι.

ζ') Διϊσχυρίσθησάν τινες ὅτι τὸ ἀπὸ 1|13 Σεπτεμβρίου 1840 Β. Διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ συγχώνευσις τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, κατήργησε τὰ προσδιορθέντα διατάγματα περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ δήμου νέας Πέλλης, διότι εἰς τὸν πίνακα τοῦτον δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς νέας Πέλλης, ἀλλὰ μάλιστα ἡ Σκάλα σημειοῦται ὡς ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ δήμου Ἀταλάντης. Εἰς πρὸς τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦτον παρατηρῶ τὰ ἀκόλουθα· 1) ὅτι εἰς τὸν δῆμον τῆς Ἀταλάντης δὲν ἐπηνέχθη καμμία μεταβολή, ἀλλ' ἔμεινεν ὅπως εἶχε πρότερον· περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγνωμοδότησε καὶ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Λοκρίδος, ὡς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὴν ἐπισυναπτομένην πρᾶξιν αὐτοῦ ὑπὸ στοιχ. Ε. σελ. ϛ'. Ἀπὸ τὸν ὑποβαλλόμενον πίνακα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων Λοκρίδος ὑπὸ στοιχ. ΣΤ. ἠθέλει εὐαρεστηθῇ νὰ παρατηρήσῃ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ νέα Πέλλα δὲν συνεχωνεύθη μὲ κανένα δῆμον τῆς Λοκρίδος, οὐδὲ κἂν ἔγινε λόγος περὶ αὐτῆς, διότι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν ἦτον σχηματισμένη· 2) καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν Σκάλαν παρατηρῶ ὅτι τὸ περὶ ταύτης διάταγμα, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς ἀπὸ 8 Μαρτίου ἐκθέσεώς μου, ἐξεδόθη μετὰ τὸ διάταγμα περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων Λοκρίδος, διότι τὸ μὲν πρῶτον φέρει ἡμερομηνίαν 19|31 Ὀκτωβρίου 1840· τὸ δὲ περὶ συγχωνεύσεως 1|13 Σεπτεμβρίου 1840, ὅ ἐστι τὸ πρῶτον, ὡς μεταγενέστερον, ἐπεκράτησε τοῦ δευτέρου· ὅτι δὲ οὕτως ἐννόησαν καὶ οἱ Ἀταλαντιεῖς τὸ πρᾶγμα, ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα ἐγκλειομένην ἀναφοράν τοῦ ὑποδιοικητοῦ Λοκρίδος τῆς 3 Φεβρουαρίου 1842 ὑπὸ στοιχ. Χ. ὅτε ἔμαθεν ὅτι διεβιβάσθη πρᾶξις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀταλάντης (ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν εὑρέθη), ζητοῦντος νὰ συγχωνευθῇ ὁ δῆμος νέας Πέλλης μὲ τὸν δῆμον Ἀταλάντης· ὥστε καὶ ὁ διϊσχυρισμὸς οὗτος εἶναι ἀνυποστήρικτος.

η'. Ἐγένετο καὶ ἄλλος διϊσχυρισμός, ὅτι, ἀποσπωμένης τῆς Σκάλας ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀταλάντης, ἡ συντήρησις τοῦ δήμου τούτου καθίσταται ἀδύνατος· καὶ προσέτι ὅτι ἐπειδὴ ἡ Σκάλα εἶναι λιμὴν τῆς Ἀταλάντης δὲν πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὴν δεύτερος δῆμος. Εἰς πρὸς τὸ πρῶτον χρεωστῶ νὰ παρατηρήσω

ὅτι ἡ προκύψουσα ὡς ἐκ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Σκάλας χώρα εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης, δὲν εἶναι εἰμὴ ἀνεπαίσθητος. διότι καὶ μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Σκάλας ὁ δῆμος τῆς Ἀταλάντης θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράττῃ τοὺς ἐμμέσους φόρους δι' ὅλα τὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀναλίσκεσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας του, καὶ προσέτι θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ὠφελῆται καὶ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων δι' ὅλα τὰ εἴδη τὰ σταθμιζόμενα καὶ μετρούμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀταλάντης· ὥστε οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἀναλωσίμων εἰδῶν καὶ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων δὲν θέλει ζημιωθῇ ὁ δῆμος τῆς Ἀταλάντης, δηλαδὴ δὲν θέλει ζημιωθῇ εἰμὴ μόνον δι' ἐκεῖνα τὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα ἀναλίσκονται ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ δῆμος Ἀταλάντης ἔχει σήμερον εἰσοδήματα δραχ. 6.700 καὶ ἐξ αὐτῶν δὲν θέλει ζημιωθῇ οὐδὲ τὰς ἑπτακοσίας, διότι τὰ ἐκ τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων μόλις συμποσοῦνται εἰς δραχ. 1.400 ὅθεν δὲν εἶναι βάσιμος ὁ διϊσχυρισμὸς ὅτι ἀποσπωμένης τῆς Σκάλας δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ συντηρηθῇ ὁ δῆμος Ἀταλάντης. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν, ὅτι εἰς τὴν Σκάλαν δὲν πρέπει νὰ συστηθῇ δῆμος, διότι εἶναι λιμὴν τῆς Ἀταλάντης, θεωρῶ αὐτὴν ἀνυποστήρικτον, διότι ἐὰν παρεδέχετο ἡ Κυβέρνησις τοιαύτην ἀρχήν, ἔπρεπε καὶ εἰς τὴν κάτω Σύρον νὰ μὴν ὑπάρχῃ δῆμος, διότι εἶναι λιμὴν τῆς ἄνω Σύρου, εἰς τὴν Στυλίδα νὰ μὴν ὑπάρχῃ δῆμος, διότι εἶναι λιμὴν τῆς Λαμίας, καὶ εἰς Γαλαξείδι νὰ μὴν ὑπάρχῃ δῆμος, διότι εἶναι λιμὴν τῆς Ἀμφίσσης, καὶ εἰς Πειραιᾶ νὰ μὴν ὑπάρχῃ δῆμος, διότι εἶ αι λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν κλπ.

ε) Τινὲς ἐξέφρασαν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀπόσπασις τοῦ δήμου τῶν Μακεδόνων ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀταλάντης θέλει φέρει τὴν διαίρεσιν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύο τούτων δήμων Τῆς ἰδέας ταύτης ἠδύνατο νὰ συμμερισθῇ ὅστις δὲν ἐγνώριζε τὰ διατρέξαντα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον μεταξὺ τῶν Μακεδόνων καὶ Ἀταλαντιέων· ἅμα μὲ τὸν συνοικισμὸν τῶν Μακεδόνων εἰς Ἀταλάντην ἠγέρθησαν διενέξεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀταλαντιέων, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Γκεπχάρδου· οἱ Μακεδόνες ἀπ' ἀρχῆς ἐπέμενον καὶ ἐξακολουθοῦν ἀδιακόπως νὰ ἐπιμένουν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν σχηματισμὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου των, διὰ νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τοὺς Ἀταλαντιεῖς, διότι ὡς ἐκ τῶν ἠθῶν, τῶν ἐθίμων καὶ ἕξεών των δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συμβιβασθῶσιν, ὥστε νὰ ἀποτε-

λῶσιν ἕνα καὶ μόνον δῆμον· ὁρονῶ μάλιστα ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων θέλει θέσει τέρμα εἰς τὰς πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔριδας μεταξὺ τούτων τῶν κατοίκων καὶ ἐποίκων· τὸ ἀνόμοιον τῶν ἠθῶν τῶν κατοίκων καὶ ἐποίκων, ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, χορηγεῖ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐποίκους νὰ σχηματίζουν ἴδιον δῆμον καὶ μὲ ὀλιγωτέρας τῶν τριακοσίων ψυχάς. ς') ἐξεφράσθη ἐπὶ τέλους ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διατάξῃ σήμερον τὸν σχηματισμὸν δήμου, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἐπὶ τούτῳ Νόμος· ἐπὶ τῆς ἰδέας ταύτης ὀφείλω νὰ ἐπιφέρω τὴν παρατήρησιν, ὅτι κατὰ τὸν περὶ Δήμων Νόμον ἄρθρ. 8, μόνος ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν δήμων· προκειμένου δὲ λόγου περὶ τραποποιήσεως τοῦ ἅπαξ διαταχθέντος σχηματισμοῦ αὐτῶν, ἀπαιτεῖται νὰ ἀκουσθῇ προηγουμένως ἡ γνώμη τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἡ περὶ τούτου πρᾶξις τῶν εἰρημένων συμβουλίων, ὡς ἁπλῆ γνώμη, δὲν εἶναι ὑπαγορευτικὴ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους ἀλλ' εἶναι κύριος νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ αὐτήν. συντείνει δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ φωτίζῃ τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν δήμων, καὶ τίποτε περισσότερον.

Μὲ τὰς διασαφήσεις καὶ ἀναπτύξεις ταύτας ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ συνοψίσω τὰ ἀποστελλόμενα ἔγγραφα διὰ νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ πλήρη γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. »

Πρὸς ταῦτα δ' ὁ αὐτὸς προσέθηκεν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ δήμου νέας Πέλλης θέλει συντελέσει εἰς τὴν πρόοδον τῆς ναυτιλίας τοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτῆς τῆς γεωργίας κατ' ἔνταξιν καὶ αὐξῃ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθησόμενα ὅρια θέλει εἰσθαι ἐπιβλαβὴς, ὡς θέλει καταφανῆ ἐκ τῶν ἐπιφερόντων τῆς συστάσεως αὐτοῦ συνεπειῶν, αἵτινες θέλουσι διαψεύσει τὰς περὶ τούτου ὑπαρχούσας προλήψεις. ὅτι τέλος τὸ Ὑπουργεῖον οὐχὶ πρὸς ἐλάβην τῶν Ἀταλαντιέων ὑποστηρίζει τὴν σύστασιν τοῦ δήμου Πέλλης, διότι ἐκτιμᾷ καὶ σέβεται τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργεῖ μάλιστα οὕτω, διότι ἂν αἱ κτηματικαὶ περιουσίαι θέλουσιν ἐλαττωθῇ, διαμελιζομένης οὕτω τῆς γῆς, θέλουσιν ὅμως αὗται καλλιεργεῖσθαι δραστηριώτερον καὶ προσόδους μείζους θέλουσιν ἀποφέρει, καὶ ἡ εὐδαιμονία θέλει ἐπέλθει εἰς

αὐτοὺς, ὡς καὶ ἐν Ἀργολίδι καὶ Ὕδρᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τὰ αὐτὰ ἐγένοντο διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐργατικῶν χειρῶν.

Ἕτερος ἀντιλέγων εἰς τὸν δεύτερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσαντα παρετήρησεν ὅτι τὰς θυσίας καὶ δικαιώματα τῶν ἑτεροχθόνων οὐδεὶς διεριλονείκησε, καὶ τὸ ἔθνος πρὸς αὐτοὺς γενναίως προσηνέχθη, ὑπὲρ δύναμιν μάλιστα τὰς ἀμοιβὰς χορηγῆσαν, διὰ τοῦτο καὶ πανταχοῦ τῶν ἀμοιβῶν καὶ τιμῶν συμμετέσχον, καὶ οἱ τιμιώτεροι εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀνεδείχθησαν ἀξιώματα· οὐχ ἧττον ὅμως, ἐνῷ καλοῦνται παρ' ἡμῶν εἰς τὰ κοινὰ καὶ διὰ τῶν τιμῶν καὶ βαθμῶν προάγονται, τὰς διαιρέσεις αὐτοὶ προκαλοῦσι, τὰς ἐξαιρέσεις πάντοτε ἐπιζητοῦντες καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν ῥημῶν διασπείροντες ὅ,τι οὐδ' εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ἐπῆλθέ ποτε· ὅτι καὶ τὸ νομικὸν τοῦ ζητήματος μέρος ἐξετάζων τις εὑρίσκει παρανόμως τὸν δῆμον τοῦτον συστάντα, διότι διατάγματα περὶ τούτου κατὰ τὰ 1835 καὶ 1837 ἐξεδόθησαν καὶ ὁδηγίαι συνετάχθησαν καὶ πολλὰ ἐδαπανήθησαν, καὶ ὅμως νεώτερον τῶν 1840 διάταγμα ἐκδοθὲν τὰ πρὸ αὐτοῦ πάντα κατήργησεν, ὡς ἐναργῶς φαίνεται, διότι ἐν αὐτῷ οὐ μόνον περὶ μόνου τοῦ δήμου τῆς Ἀταλάντης, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπαρχίας ὅλης λόγος γίνεται. Ἀφοῦ δ' οὕτω Νέας Πέλλας δῆμος δὲν ἀνεγνωρίσθη, ἕτερον ἐπῆλθε διάταγμα τῆς 17 Ὀκτωβρίου τὸν συνοικισμὸν μόνον ἀρορῶν, καὶ τὸ εἰς Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης συνοικισθὲν χωρίδιον ἀναγνωρίζον, καθ' οὗ οὐδεὶς ἀντιλέγει, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐχορήγησε χιλίας τριακοσίας βασιλικὰς πήχεις γῆς· ἐκ τούτων οὐδὲν ἐγεννήθη ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων δικαίωμα, διότι οὐδὲ μετὰ ταῦτα ἐξεδόθη διάταγμα, τὸ δ' Ὑπουργεῖον ὑποστηρίζον τὴν σύστασιν τοῦ δήμου τούτου πᾶν ἄλλο ἢ ὅ,τι παρεσκευασμένον εὗρεν ἐνεργεῖ· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Δήμου, διότι περὶ τοῦ συνοικισμοῦ οὐδεὶς λόγος, ἀλλὰ μάλιστα καλῶς θέλει πράξει ἡ Κυβέρνησις ὑπενεργοῦσα τὸν σχηματισμὸν συνοικισμῶν· καὶ ἐνῷ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου πρὸς σύστασιν δήμου ἀπαιτεῖ τὴν θέλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ γνωμοδότησιν τῶν δημοτικῶν ἐπαρχιακῶν καὶ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, ἐνταῦθα καὶ ἡ θέλησις τοῦ Βασιλέως ἂν ὑποτεθῇ ὑπάρχουσα ἐλλείπουσιν ὅμως αἱ προσκαιτούμεναι αὐταὶ τῶν Συμβουλίων γνωμοδοτήσεις, διότι καὶ ἂν ὑπῆρχον ἠκυρώθησαν ὅμως διὰ τοῦ Διατάγματος τῶν 1840. καὶ ἂν πάλιν δὲν θεωρηθῶσιν ἀκυρωθεῖσαι, ἐλλείπει ἡ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἥτις αὐτοτελὴς ἀπαιτουμένη ἀπολύτως ἀναγκαία ὑπάρχει, καὶ ἄνευ ταύτης ἡ σύστασις δήμων δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ· ἐπειδὴ

δ' ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦτο ἤδη ἡ Βουλὴ εἶναι ἁρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτου, καὶ ἀποφαινομένη τὴν οὐσιωδεστέραν αὐτῆς ἀποστολὴν ἐκτελεῖ. Κατὰ συνέπειαν δ' ὡς τοιαύτην ὀφείλει νὰ θεωρήσῃ παράνομον τὴν σύστασιν τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐν τάχει καὶ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, προκαλοῦσα ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ῥυθμίσῃ καὶ τοῦτο τὴν διαγωγήν του κατὰ τὴν ἀπόφασίν της ταύτην, καὶ ἵνα ἀρθῇ τὸ ἄτοπον ἡ μὲν Βουλὴ νὰ συζητῇ τὰ περὶ τούτων, τὸ δ' Ὑπουργεῖον νὰ ἐπισπεύδῃ τὰς δημαιρεσίας δήμου παρανόμως συστάντος. Τούτοις ἔτι προσέθηκεν ὅτι τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου παρατηρηθὲν ὡς προσγινόμενον ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ δήμου τούτου πολιτικὸν συμφέρον δὲ κατανοεῖται, διότι οὗτοι καθιστάμενοι δημόται οἱουδήποτε δήμου καὶ τῶν πολιτικῶν συμμετέχοντες δικαιωμάτων, φέρουσι καὶ τὴν ὀφειλὴν νὰ πείθωνται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων καὶ τῶν ἐκτελεστῶν αὐτοὺς ἀρχῶν, ἂν εὐάγωγοι ὦσιν, ἂν δὲ ἀνάγωγοι οὐδένα προτίθενται σκοπὸν τοῦ δήμου τούτου ἡ σύστασις· ἐσυμπέρανε δ' ὅτι πρὸς σύστασιν δήμου ἀπαιτοῦνται παρὰ τοῦ νόμου τύποι, τούτους ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀκολουθήσῃ ὀφείλει, διαγράφουσα πρὸς τούτοις καὶ τὴν ὁρισθησομένην ὑπὲρ τοῦ δήμου τούτου περιοχήν, ἵνα μὴ εἰς ῥίζεις τῶν δήμων τούτων οἱ κάτοικοι καταντῶσι, καὶ ἵνα μὴ ἄγνωστον ὑπάρχῃ, ἐὰν ὁ συνισταμένος δῆμος ἐκτὸς τῆς Ἀταλάντης ἢ ἐκτὸς τῆς *Σκάλας* αὐτῆς συνίσταται· ὅτι πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἀτάκτως ἐνηργήθησαν, καὶ τοιαῦτα καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει να κηρύξῃ αὐτά.

Τούτοις ἕτερος προσέθηκεν ὅτι καὶ τοι ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ δήμου τῆς Νέας Πέλλης διατελῶν, ὡς ἐκτιμῶν τὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν Μακεδόνων καὶ τὴν δυνατὸν ἔτι συνέπειαν, τὴν στέρησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, ἐξετάζων ὅμως τὸ νομικὸν τοῦ ζητήματος μέρος καθορᾷ παρανόμως τὸν δῆμον τοῦτον συστάντα, καὶ πέποιθεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι τὸν δυνατὸν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐπιδείξαντες πατριωτισμὸν, δὲν θέλουσιν ἀνεχθῇ νὰ βλέπωσι μὴ ἐκτεινομένην καὶ ἐπ' αὐτῶν τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων· διότι 4 εἶναι τὰ οὐσιώδη ἐπὶ τούτου ἔγγραφα, τὸ περὶ συνοικισμοῦ τῶν 1835 διάταγμα, τὸ περὶ συστάσεως δήμου τῶν 1837 καὶ τὰ περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων Λοκρίδος καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ χωρίου Σκάλας διατάγματα τῶν 1840. Πρὸ τοῦ 1835 ὑπῆρχε διάταγμα τῶν 1834 ἐπιτρέπον

εἰς τούτους συνοικισμόν εἰς τὸν *Τουρκομαχαλᾶν*, Πέλλην μετονομασθέντα. ἐπὶ ὑποσχέσει παραχωρήσεως γαιῶν δι' οἰκίαν καὶ κτήματα ἐπὶ προικοδοτήσει, τῆς ὁποίας τοὺς ὅρους καὶ τύπους ἐκεῖνο διέγραφε, μήπω ὑπάρχοντος ἐκδεδομένου τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Τὸ διάταγμα τῶν 1834, δὲν ὑπάρχει, εὑρηται ὅμως ἀναφορὰ τῶν Μακεδόνων τούτων στηρίζουσα ἐπὶ αὐτοῦ τὰς ἀπαιτήσεις των, καὶ ἀναφορὰ ἔτι τοῦ ἀποπταλέντος τότε ἐκεῖσε Ὑπουργικοῦ συμβούλου Κ. Γκεπχάρδ, ἐπὶ αὐτοῦ τοὺς διϊσχυρισμούς του στηρίζουσα, ἀμφότερα τὰ τοῦ 1834 καὶ 1835 διατάγματα ἀφώρων τὸν συνοικισμόν, ἀλλὰ συνοικισμὸς διαφέρει τοῦ δήμου, ὡς γνωστόν, διότι συνοικισμοὶ καὶ εἰς Ἀγρίνιον τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ εἰς Πεταλίδιον τῶν Σπαρτιατῶν καὶ εἰς Ἡράκλειον τῶν Βαυαρῶν συνεστάθησαν, καὶ ὅμως δῆμον δὲν ἀπετέλεσαν, καὶ διότι, ἂν συνοικισμὸς ταυτόσημον μὲ δῆμον ἦτον, οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοῦ κατόπιν ἐκδοθέντος κατὰ τὰ 1837 διατάγματος, λεγόντος ὅτι πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συνοικισθέντων εἰς νέαν Πέλλην ἐπιτρέπεται ὁ σχηματισμὸς ἰδίου δήμου, καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ τόκου καὶ τῶν χρεωλυσίων μετὰ τριετίαν ἄρχεται καὶ τοῦτο δ' ἔτι, θεωρούμενον, παρὰ τύπους ἐκδοθὲν καταφαίνεται, διότι κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον πρὸς σχηματισμὸν δήμου ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομαρχιακοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὅμως οὐδενὸς τούτων ἡ γνωμοδότησις ἐζητήθη, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ δημοτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἰδιοκτησία προσεβάλλετο διὰ τῆς ἀφαιρέσεως μέρους τῆς περιοχῆς αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ παραπερηθεῖσαι ἐλλείψεις δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐπιφερουσῶν ἀκυρότητα, διὰ τοῦτο τὸ διάταγμα οὐχ' ἧττον ἔγκυρον θεωρεῖται, καθόσον ἡ νομοθετικὴ τότε ἐξουσία ἀνῆκεν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ τύπων τοιούτων ἔλλειψις δὲν δύναται τὴν θέλησιν αὐτῆς νὰ καταστρέψῃ· προκειμένου δὲ τότε νὰ διοργανισθῇ ὁ δῆμος ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα εἰς τὴν τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴν τῆς ὑπάρξεως ἰδίου δήμου, καὶ ἔρις μεταξὺ τούτων καὶ Ἀταλαντιέων ἐγεννήθη περὶ τῆς Σκάλας, ἀμφοτέρων ζητούντων νὰ περιλάβωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν δήμους· πρὸς τοῦτο δ' ἐπέμφθη ὁ Ὑπουργικὸς σύμβουλος Κ. Γκεπχάρδ, ὅστις, παραινέσας ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς μόνος δῆμος ἐκεῖ νὰ συντηρηθῇ, δὲν κατώρθωσέ τι ἐπιδειχθέντων μὲν γενναιοτέρων τῶν Ἀταλαντιέων καὶ συγκατατεθέντων εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου νέας Πέλλης, ἐκτὸς τοῦ χωρίου τῆς Σκάλας, ἐπιμενόντων ὅμως τῶν ἄλλων νὰ περιλάβωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ τοῦτο· καὶ οὕτω ἀποτυχὸν ἐπέστει-

λεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, διϊστεινόμενος, ὅτι ἐχούσι μὲν πρὸς σύστασιν δήμου δικαίωμα οἱ Μακεδόνες δυνάμει τοῦ διατάγματος τῶν 1837, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ Ἀταλαντιεῖς κεκτημένον ἔχουσι δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ χωρίου τῆς Σκάλας, εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν διατρόυντες αὐτό· καὶ ὅτι τὸ τοῦ 1837 διάταγμα ἀφορᾷ μόνον τὴν Πέλλην, τὸν *τουρκομαχαλᾶν* ὅλον, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν Σκάλαν, τῆς ὁποίας ἡ εἰ. τοὺς Μακεδόνας ἀπόδοσις εἶναι ἰδιάζουσα χάρις, εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Κυβερνήσεως ἀφινομένη· συγχρόνως δὲ τότε καὶ οἱ Μακεδόνες ἀνηνέχθησαν ὁμολογοῦντες ὅτι δὲν δικαιοῦνται νὰ ζητῶσι τὸ χωρίον Σκάλα διὰ τοῦ διατάγματος, ἀλλὰ ζητοῦσιν αὐτὸ ὡς παρὰ Μακεδόνων κατοικούμενον· καὶ ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ διατηρήσωσιν ἄνευ αὐτοῦ εἴλιον δῆμον· πρὸς τούτοις δὲ πᾶσι καὶ διαφορὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς Ἀταλαντιεῖς ὑπάρχει εἰδοποιοῦσα αὐτοὺς ὅτι ὁ συνοικισμὸς τῶν Μακεδόνων δὲν ἀφαιρεῖ παρ' αὐτῶν τὸ χωρίον Σκάλα διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὁποίου εἴλιον ἀπαιτεῖται διάταγμα· ἐπῆλθε δὲ κατόπιν διάταγμα περὶ συγχωνεύσεως τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, καὶ ἐν αὐτῷ, συγχωνεύοντες τοὺς δήμους ἀπὸ ἑπ ἀ εἰς ἕξ, οὐδεὶς περὶ νέας Πέλλης λόγος γίνεται· καὶ διὰ τούτου ἀνῃρέθη ἀριδήλως τὸ τοῦ 1837 διάταγμα, ὡς δύναται νὰ καταφανῇ καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων αὐτοῦ, διότι ὁ δῆμος Ἀταλάντης διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπῄτησε μέρος τῆς περιφερείας τῶν δήμων Δαφνησίων καὶ Ἐρανίου, ἀγνοεῖται δ' ἂν ἐζήτει αὐτὸ ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ ἀφαιρεθῇ μέρος τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὸν δῆμον νέας Πέλλης, ἢ καὶ συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν περιφερειάν του καὶ τοῦ μέρους τούτου, βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι καὶ ἄνευ τῆς ζητουμένης ταύτης προσθήκης δύναται νὰ διατηρηθῇ ὁ δῆμος Ἀταλάντης, τέσσαρας χιλιάδα δραχμῶν ἔχων ἔσοδα, ἐκ τοῦ ὁποίου καταφαίνεται ὅτι περιελαμβάνετο εἰς τὸν δῆμον Ἀταλάντης καὶ ἡ ἀπὸ τὴν νέαν Πέλλην ζητουμένη περιοχή, διότι ἄνευ ταύτης δὲν θέλομεν εὕρει εἰσπράξεις οὐδὲ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ ἀπαίτησις αὕτη τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν ἔχει ὑποχρεωτικὴν διὰ τὴν Κυβέρνησιν δύναμιν, ὑπάρχουσιν ὅμως αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διατάγματος τῶν 1840 λέγοντος, ὅτι ὁ δῆμος Ἀταλάντης διατηρεῖται ὡς ἦτον, ὡς ἔχων τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν πρόσοδον. Ἐπειδὴ δ' ὁ Ὑπουργὸς διετάθη ὅτι δὲν ἀνετράπη διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 1840 τὸ τοῦ 1837 διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν ἐκτεθῇ τὸ περὶ τοῦ χωρίου Σκάλας Διάταγμα, μεταγενέστερον τῶν 1840,

παρατηρεῖται ὅτι αὐτὸ τοῦτο ὑποστηρίζει τὸ ἐναντίον, διότι ὁ δῆμος Νέας Πέλλης δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπάρξῃ, ἄνευ τοῦ χωρίου τῆς Σκάλας, καὶ τὴν εἰς τὴν δῆμον ταῦτον κατάταξιν οἱ Μακεδόνες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐζήτησαν· τὸ τῶν 1840 ὅμως Διάταγμα ἐκφράζον τὴν ἐναντίαν τῆς Κυβερνήσεως θελησιν, ἀνεγνώρισε μόνον αὐτὸ ὡς συνοικισμόν, καὶ οὐτε διαιρέσεως τοῦ δήμου· τοῦτο δὲ δηλοῦται καὶ διότι ἀπὸ τὰ 1837—1840, ὅτε ἡ σύστασις τοῦ δήμου Νέας Πέλλης ἐπρόκειτο ἐφιλονεικοῦντο τὰ περὶ τοῦ χωρίου τῆς Σκάλας, ἀπὸ τῶν 1840 ὅμως μέχρι τῶν 1843 οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐμπόδιον νὰ συσταθῇ ὁ δῆμος, καὶ ὅμως οὐδεμία πρὸς τοῦτο πρᾶξις ἐγένετο, καὶ τοῦτο διότι αἱ πρὸ τοῦ 1840 δυσκολίαι καὶ μετὰ ταῦτα διετηροῦντο· ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀμφιβαλλόμενον μὴ διὰ τοῦ περὶ συγχωνεύσεως Διατάγματος ἐνεκρίθη τὸ τοῦ 1840 Διάταγμα, εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ χωρίον Σκάλα οὐδέποτε ἀπεδόθη εἰς τὴν Νέαν Πέλλην. Ἀφοῦ δὲ εἰς τὸν Τουρκομαγαλᾶν, ὡς παρὰ τῇ πόλει, ἀδύνατος εἶναι ἡ σύστασις τοῦ νέου δήμου, οὐδὲν Διάταγμα ἀπέδωκεν τὴν Σκάλαν εἰς τὸν δῆμον Νέας Πέλλης, καὶ ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιμένει νὰ σχηματίσῃ τὸν δῆμον εἰς τὸ χωρίον Σκάλα καὶ ὄχι εἰς τὸν Τουρκομαγαλᾶν, ἡ ὁποία ἐπιμονὴ αὕτη εἶναι προφανὴς παρανομία, διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ περὶ ταύτης Διατάγματος· ἔτι δὲ μεγαλητέρα παρανομία εἶναι, ἂν ἀληθεύῃ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε τὸν εἰρηνοδίκην νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δημαιρεσίας, διότι κατὰ τῶν περὶ δήμων Νόμων μόνος ὁ δήμαρχος ἢ κατὰ διαδοχὴν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος πάρεδρος, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπειθείας, ἐνεργοῦσιν αὐτάς, οὐδέποτε δ' εἰρηνοδίκης, ἐκτὸς τῆς ἐν ἀρχῇ τῶν δήμων συστάσεως, ὅτε ἀνετίθη τοῦτο εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας κατ' ἐξαίρεσιν καὶ διὰ Διατάγματος, καὶ διότι ἀνατίθενται ἀλλότρια καθήκοντα εἰς ὑπάλληλον ἀκράτως τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἐναντίον τοῦ ῥητῶς διακρίναντος ἀπ' ἀλλήλων τὰς ἐξουσίας ταύτας Συντάγματος.

Ἐτέφερεν ἄλλος ὅτι ἀνεξάρτητος τοῦ περὶ τοῦ δήμου τούτου ζητήματος εἶναι ὁ ἐνεργηθεὶς συνοικισμός, τὸν ὁποῖον, καθ' ἃ ὡμολογήθη, ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ συντρέξῃ, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ δήμου Νέας Πέλλης θεωρῶν ὑπεύθυνα τὰ ἁρμόδια ἐνεργήσαντα πρόσωπα, ἐὰν παρὰ τύπον ἐνήργησαν, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισπευσθῇ οὗτός τε καὶ αἱ δημαιρεσίαι αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον ἐν τῇ Σκάλᾳ Ἀταλάντης.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ὁ Πρόεδρος

ἀνακεφαλαιώσας ὅτι δύο ἐξήχθησαν ἐκ τῆς συζητήσεως γνῶμαι.

α) ὅτι ὁ ὁρισμὸς τοῦ δήμου Νέας Πέλλης δὲν ἐγένετο νομίμως, καὶ εἰς τὴν σύστασίν του δὲν ἐτηρήθησαν οἱ νόμιμοι τύποι· καὶ

β) ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ συνοικισμοῦ, καθ' ἃ οὐδεὶς ἀντεῖπεν, ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω α παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ ζητουμένη διαχώρισις τοῦ ὑπάρχοντος δήμου Ἀταλάντης, εἰς τὸν σχηματισμὸν ἑτέρου δήμου ἐν αὐτῇ, ὑπὸ τὸ ὄνομα Νέας Πέλλης ἐν Σκάλᾳ Ἀταλάντης ὡρίσθη νομίμως, καὶ ἐτηρήθησαν οἱ νόμιμοι τύποι, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἠρώτησεν ἐπὶ τοῦ τελέντος θέματος τὴν Βουλήν, αὕτη δὲ παμψηφεὶ ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς, δηλονότι δὲν ὡρίσθη νομίμως καὶ οὐδὲν ἐτηρήθησαν ἐπὶ τούτου οἱ νόμιμοι τύποι, ἐντειλαμένη καὶ τὴν ἀποστολὴν ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ μέρους τούτου.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀναβαλὼν τὴν παρασκευὴν εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους Νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν, διέλυσεν αὐτὴν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Ι. Ζάρκος.
Μιλ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΠΗ.

Τῆς 13 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑξήκοντα πέντε, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος εἰκοσιεπτά, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Προσελθὼν ὁ τρίτος Βουλευτὴς Ὕδρας Κ. Δημ. Α. Κουντου-

ριώτης ὤμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον Βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον τὸ ἐν τέλει καταχωριζόμενον.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν προέβη εἰς τὸ ἀναγγελθὲν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως, καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν τμημάτων ἀνήγγειλαν ὅτι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς παθόντας Μεσσηνίους εἰσηγηταὶ ἐξελέχθησαν, παρὰ μὲν τοῦ Α΄. ὁ Κ. Γ. Φεγγαρᾶς, παρὰ τοῦ Β΄. ὁ Κ. Α. Λαπουσιάδης, παρὰ τοῦ Γ΄. ὁ Κ. Σ. Δάρρας, παρὰ τοῦ Δ΄. ὁ Κ. Ι. Βλάσσης, παρὰ τοῦ ΣΤ΄. ὁ Κ. Α. Κρεστενίτης, καὶ παρὰ τοῦ Ζ΄. ὁ Κ. Σ. Ἀντωνιάδης· ἐρωτηθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἂν θέλῃ νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ τέσσαρα συμπληρωτικὰ μέλη κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ κανονισμοῦ, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς.

Ἐπομένως διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἐκθέσεών της χρήζει δεκαημέρου ἐπὶ ἀργίας, ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθῃ ἡ Βουλὴ τὴν προσεχῆ δευτέραν 17 Ἰουνίου, ἐκτὸς ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους παρασκευαζῃ πρὸ ταύτης τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, τότε αὐτὴ μὲν θέλει εἰδοποιήσει τὸν Πρόεδρον, οὗτος δὲ θέλει συγκαλέσει τὴν Βουλὴν καὶ πρὸ τῆς δευτέρας.

Ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν μετὰ τοῦτο ἐν ὥρᾳ 1. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ. Οἱ Γραμματεῖς

Οἱ ἀναπληροῦντες τοὺς Γραμματεῖς

Εὐστ. Μ. Παρίσσης.
Γ. Φεγγαρᾶς.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, ὥραν ἡμίσειαν Μ. Μ. παρουσιασθείς ἐν πλήρει τῆς Βουλῆς συνεδριάσει ὁ Βουλευτὴς Ὕδρας, Κ. Δ. Α. Κουντουριώτης, ὤμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ἔχοντα οὕτως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον,

ὑπογραφὲν παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Γραμματέων τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὁμόσαντος.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ Ἱερεὺς
Ἰωάννης Ἀναστασίου.

Ὁ ὁμόσας
Δ. Α. Κουντουριώτης.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Ι. Ζάρκος
Μ. Χ. Μελέτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΙΘ΄.

Τῆς 14 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 72, ἀπὸ τῶν δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 23, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀπόντων δὲ τῶν Γραμματέων, ὁ Πρόεδρος ἐκάλεσε δύο τοὺς νεωτέρους τῶν παρόντων Βουλευτῶν Κ.Κ. Ε. Μ. Παρίσσην καὶ Γ. Φεγγαρᾶ, ἵνα ἀναπληρώσωσιν αὐτούς.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον Συνεδριάσεως ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίων· προσελθόντες δ' οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους, περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν, κατὰ μαχαιροφορίας, καὶ περὶ προξενείων, ἀνέγνω τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν, ἔχουσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ἀποδεδειγμένως παθουσῶν, ἐκ τῶν ἤδη συμβάντων σεισμῶν, οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, συνελθοῦσα ἐν τινι τῶν τοῦ

Βουλευτηρίου δωματίων, και σκεφθείσα καλῶς αὐτὸ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ μὲ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας συνιστᾷ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

α) Αἱ 50 χιλιάδες δραχ. δὲν θέλουν ἐπαρκέσει διατεθεῖσαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ἀποδεδειγμένως παθουσῶν οἰκογενειῶν· διότι αἱ παθοῦσαι οἰκογένειαι εἶναι ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων· ἐξ ὧν ἡ ἐπιτροπὴ θέτουσα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπόρων τὰς χιλίας (μολονότι θέλουσιν εἶσθαι περισσότεραι) θεωρεῖ ὅτι θέλουσι δοθῆ μόναι εἰς ἑκάστην 50 δραχμαί, αἱ ὁποῖαι δὲν θέλουν θεραπεύσει τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας των. Θεωροῦσα δὲ ὅτι τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Βουλῆς αὔξησιν, περιωρίσθη μόνον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν διάθεσιν ἀναλόγου χρηματικῆς ποσότητος.

β') Ἐπὶ τοῦ γ'. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξει πατρικὸν ἔργον, ἐὰν συνεργήσῃ νὰ δοθῆ δάνειον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας, καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων. Ἀλλὰ παρατηροῦσα, ὅτι ἡ ἰδία αὐτὴν ἐγγύησις δὲν θέλει ἔχει ὠφέλιμα ἐπακόλουθα, διότι καὶ τὴν πίστωσίν της εἰς τὴν τράπεζαν θέλει κλείσει, καὶ βεβαίαν καθυστέρησιν θέλει προσδοκᾷ, καὶ ἀπαιτήσεις ἐνδεχομένας θέλει προκαλέσει, δὲν παραδέχεται τὸ γ'. ἐδάφ. τοῦ 3 ἄρθρου, θέλουσα ν' ἀπαλλάξῃ τὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ὅλας τὰς ἐνδεχομένας ἐπιβλαβεῖς συνεπείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς
Λυκοῦργος Ι. Κρεστενίτης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ παραστάσεως Πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, μελετήσασα αὐτὸ μετὰ τῆς προσηκούσης προσοχῆς παρεδέχθη ὁμοιμόρφως αὐτὸ ὡς ὠφέλιμον καὶ τελεσφόρον εἰς τὸ νὰ εἰσαχθῇ τάξις καὶ εὐκολία εἰς τὰς ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων δικαζομένας πολιτικὰς καὶ πταισματικὰς ὑποθέσεις. Ἀλλ' εἰς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτοῦ ἐπέφερε τὰς ἐξῆς τροπολογίας, τῶν ὁποίων τὴν παραδοχὴν προτείνει εἰς τὴν Βουλήν.

1. Τὸν αἰτιολογικὸν τοῦ Νομοσχεδίου ἐτροποποίησεν ὡς ἑπόμενον·

Περὶ παραστάσεως Πληρεξουσίων καὶ Συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων.

2.) Ἐπειδὴ ἡ γενικὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου ἀρχὴ περιέχεται καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς ποινικὰς, ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 καὶ 336 τῆς Ποινικῆς, διὰ νὰ τηρήσῃ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς νομοθεσίας καὶ ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἀσάφειαν, συνεχώνευσε τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Νομοσχεδίου εἰς ἕν, ἐκφράζον εὐκρινέστερον τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν, τὸ ἑξῆς· τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὡς ἄρθρον 1.

Ἄρθρ. 1.

Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους Εἰρηνοδικείων, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 91 ἄρθρῳ τῆς Πολιτ. Δικονομίας ὁριζόμενα πρόσωπα· ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι κατὰ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 336 τῆς Ποιν. Δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι.

Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαίρεσις ὁσάκις παρά τινι τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι πέντε τοὐλάχιστον δικηγόροι. Τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τοιούτου ἢ ὡς πταισματοδικείου καὶ πᾶς Ἕλλην, ἀποκατεστημένος ἐν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1 τῆς Πολ. Δικονομ. διαλαμβανόμενα προσόντα.

3.) Ὡς ἄρθρον 2 ἔθεσε τὸ ἑξῆς, διαλαμβάνον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι ἐκ τῶν μὴ δικηγόρων παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων ἢ πταισματοδικείων ὑπόκεινται καὶ οὗτοι λόγῳ συγγενείας εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 273 καὶ 274 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν μὴ δικηγόρων πληρεξουσίων τῶν παριστανένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, Ἐμποροδικείων, Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων.

4.) Ἐπειδὴ δὲ, ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμος περιέχει διατάξεις ἀφορώσας καὶ ἄλλα πρόσωπα, ἵνα μὴ καταστραθῇ ἡ

ἰσχὺς αὐτῶν ἀμφιβόλος, ἔθεσεν ὡς ἄρθρον 3 καὶ τελευταῖον τὸ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπό 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Δοκός.»

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ἐπὶ τοῦ κατὰ μαχαιροφορίας Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἀναγνοῦσα μετ' ἐπισασίας ἡ ἐπιτροπή Σας τὸ κατὰ μαχαιροφορίας εἰσαχθὲν νομοσχέδιον, ἐσυζήτησε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλλει ἤδη εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεών της. Ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν μας τὰ μὲν πυροβόλα ὅπλα ἀπαγορεύονται ἐν γένει ἀπὸ τὸ περὶ ὁπλοφορίας Διάταγμα τοῦ 1833, τὰ δὲ κρυπτὰ ὅπλα δὲν ἐμποδίζονται εἰμὴ ἀσελῶς πως ἀπὸ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ περὶ δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμου τοῦ 1836, λέγοντος ὅτι «αἱ ῥάβδοι μὲ σούβλας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα ἀπαγορεύονται» καὶ περὶ αὐτῶν τούτων ὡς ῥητῶς ἀπηγορευμένων διαλαμβάνει καὶ τὸ ἄρθρον 622 τοῦ ποινικοῦ νόμου· περὶ δὲ τῶν μὴ πυροβόλων φανερῶν ὅπλων, οἷον μαχαιρῶν, σπαθῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, σύδερεια ἀπαγόρευσις ὑπάρχει· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀμεροῦσις τούτων χρῆσις γίνεται πολλάκις αἰτία τῶν ἄνευ προμελέτης τραυμάτων, καὶ φόνων, διὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον θεωρεῖται ἀναγκαῖον, καθόσον μάλιστα κανονίζει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὁπλοφορίας τῶν ἐχόντων ἀρτιστεῖα, τῶν ὁποίων ἡ καταχρῆσις ἔκαμε σχεδὸν γενικὸν τὸ δικαίωμα τῶς ὁπλοφορίας· πρὸς περισσοτέραν μάλιστα ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας τάξεως τὸ αὐτὸ μέλος ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἀπαγορευθῇ ἐν γένει ἡ ὁπλοφορία εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, ἐκτὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μόνον στρατιωτικῶν, καὶ τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα. Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θεωρήσαντα ὅτι αἱ ἀρχαὶ δὲν ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν μας, τὴν ὁποίαν ἄλλως θεωροῦσιν ἐπαρκοῦσαν πρὸς πᾶσαν

ὁπλοφορίας παράνομον ὁπλοφορίας, ὅτι ἡ συνέλευσις παρεχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ὁπλοφορεῖν εἰς ἅπαντας, διὰ τοὺς λόγους τούτους τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη ἐθεώρησαν τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἀπαράδεκτον, καὶ προτείνουν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπόῤῥιψιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. Προβελέγιος.»

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν Προξενείων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Συνελθοῦσα εἰς ἓν τῶν δωματίων τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος ἀνέγνω τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον μετὰ τῶν κατὰ τὴν δευτέραν εἰσαγωγὴν του προταθεισῶν προσθηκῶν, καὶ τὰς συνοδευούσας αὐτὸ ἐκθέσεις, καὶ μετὰ τὰς περὶ αὐτοῦ συζητήσεις καὶ σκέψεις της παρουσιάζει τὴν εἰσήγησίν της. Βασιλευθείσης ἐπ' αἰσίοις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀναγνωρισθείσης αὐτόνομου καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος, διὰ τῆς ἐπινεύσεως τῶν τριῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων, μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν Πρέσβεων, κυβερνητικὴ ἀνάγκη προστασίας πολλῶν καὶ ποικίλων Ἑλληνικῶν συμφερόντων εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐπιτηρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐνάρξεως ἐμπορικῶν σχέσεων εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπηγόρευσε τὴν σύστασιν Προξενείων καὶ τὸν διορισμὸν Προξένων εἰς πολλὰ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας μέρη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐκδοθεισῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὁδηγιῶν, κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 14/26 Δεκεμβρίου 1834, 30 Ἰουνίου 11 Φευρουαρίου 1835 Βασιλ. Διαταγμάτων. (ἴδε ἀριθ. 46 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως 1836), ἀφορωσῶν τὴν σύστασιν, τὰ καθήκοντα, τὴν ἔκτασιν τῆς περιφερείας καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διπλωματοδοσίας τῶν Προξένων καὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἀπαιτοῦντος, ὥστε οἱ ὀργανισμοὶ ὅλων τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν Ἀρχῶν τοῦ Βασιλείου νὰ περιβληθῶσι μὲ τοὺς νέους τύπους, εἰ καταλλήλοι Νόμοι ἔπρεπε νὰ συμπληρώσωσι τὸν Κανονισμὸν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ χρέος τοῦτο συναισθανόμενον τὸ Ὑπουργεῖον, ἔσπευσεν ἀπὸ τῆς ἀ. συνόδου νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, προνοοῦν τὴν σύστασιν τῶν ἀναγκαι-

ούντων Προξενείων, τὸν προσδιορισμὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν Προξένων καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν διδομένων εἰς τινας ἐξ αὐτῶν ἐπιχορηγήσεων, τὸ ὁποῖον μήπω συζητηθὲν εἰς ἐκείνην εἰσήχθη ἐκ νέου εἰς τὴν παροῦσαν, ἐπιφυλαττόμενον νὰ εἰσάξῃ ἀκολούθως καὶ τὸν ἄλλον Νόμον, ὅστις θέλει κανονίσει τὴν δικαστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Προξένων. Καὶ βεβαίως ἡ παρουσίασις τοῦ Νόμου τούτου ἀναγνωριζομένη παρὰ πάντων ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν ἐντελῆ διοργάνωσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τὴν κατὰ συνταγματικὴν ἁρμονίαν νομιμοποίησιν τῶν προξενικῶν πράξεων, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει βραδύνει πλειότερον.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ ἐπιτροπή Σας παρατηρεῖ, ὅτι ὅλαι αἱ προτεινόμεναι παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου προξενικαὶ θέσεις θεωροῦνται ἀναγκαῖαι διὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἠπείρατείας νὰ ὑπάρχωσι, μάλιστα φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ καὶ ἓν Προξενεῖον εἰς Λάρισσαν διὰ τὴν σημαντικότητα τῆς θέσεως, καὶ διὰ τὰς ἀπείρους πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν πόλιν ταύτην, ὅτι τὸ προβαλλόμενον προσωπικὸν καὶ οἱ προτεινόμενοι μισθοὶ παραβαλλόμενοι μὲ τοὺς μέχρι τοῦδε διδομένους εἶναι σχεδὸν οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνάλογοι μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις τῶν τόπων καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ὅτι ἡ ὕπαρξις τῶν δι' ἐπιχορηγιῶν διατηρουμένων προξενικῶν θέσεων, καὶ τοι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει γνώμην, ἤτις εἶναι τὸ νὰ ὑπαχθῶσιν αὗται, εἴτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμμίσθων, εἴτε εἰς τὴν τῶν ἀμίσθων, διὰ νὰ προβλέπηται διὰ τοῦ Νόμου ἡ δαπάνη τῆς διατηρήσεως, ἢ κατὰ τὸ ἐναντίον τὸ ἄμισθον αὐτῶν, οὐχὶ δὲ νὰ καινοτομῶνται μεταβλητῶς παρὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου, μετά τινα δὲ πέραν νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ συμπληρωματικοῦ Νόμου περὶ τούτων· ὅτι τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἑκάστου Προξενείου οὐχ ἧττον πρέπει νὰ σημειώνται εἰς τὸν Νόμον ἀριθμητικῶς, ὅτι τελευταῖον ἡ χρῆσις τῶν διπλοτύπων εἰς πᾶσαν εἰσπραξιν ἦτον ἀναγκαία, ὑπαγομένης καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν διαβατηρίων καὶ διαμονητηρίων εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον, καὶ προτείνει εἰς τὴν παραδοχὴν Σας τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, μὲ τὰς ὁποίας ἐπέρρεσμικροτάτας τροπολογίας εἰς τὰ καθέκαστα, συμφώνως μὲ τὰς ἄνωθεν ἐκτεθείσας παρατηρήσεις της.

Εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 5 ἄρθρου νὰ προστεθῶσι τὰ ἀκόλουθα·

« Κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ἡ διεύθυνσις ἀγαπᾶται κατὰ

» παράκλησιν προσωρινῶς εἰς ἕνα τῶν Προξένων τῶν φιλικῶν δυνάμεων· μὴ ἐγκρινούσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν εἰς ἐμπόρους ἀνάθεσιν τῆς διευθύνσεως.

Ὁ παράγραφος τρίτος τοῦ 5 ἄρθρου ἐξαλειπτέος.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ τρεῖς Γραμματεῖς πρώτης τάξεως γίνονται τέσσαρες διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἡ εἰδικότης τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν, νὰ ὑπάρχῃ δὲ ὁ ὑπάλληλος θεωρούμενος ἀναγκαῖος διὰ τὸ γραφεῖον· ἐπειδὴ δὲν χαρακτηρίζεται ἡ ὑπηρεσία καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, εἶναι περιττὸν νὰ χαρακτηρίζεται τοῦτο μόνον.

Ἡ λέξις « λιμενάρχης» μεταβάλλεται εἰς τὴν λέξιν « ἐπιμελητὴς τῶν πλοίων.»

Ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 14 ἄρχεται ἡ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τροποποίησις καὶ ἡ καταχώρισις τῶν προσθηκῶν.

Ἄρθρ. 37.

Ἐξαλείφεται ὁ ἐπὶ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἐπιμελητὴς καὶ ὁ λιμενάρχης ὀνομάζεται ἐπιμελητὴς τῶν πλοίων.

Ἡ θέσις καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ δεσμοφύλακος ἐξαλείφονται, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ὑπαλλήλου τούτου εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 8.

Μετὰ τοὺς Γιασακτζίδας τοῦ Προξενείου Κωνσταντινουπόλεως, προστίθενται τὰ γραφικὰ ἔξοδα οὕτω·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 14000 »

Ὁ λιμενάρχης τοῦ Προξενείου Ἀλεξανδρείας λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν « ἐπιμελητὴς τῶν πλοίων.»

Μετὰ τοὺς Γιασακτζίδας τοῦ Προξενείου τούτου προσίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1000 »

Ὁ λιμενάρχης τοῦ Προξενείου Σμύρνης λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν « ἐπιμελητὴς τῶν πλοίων.»

Μετὰ τοὺς Γιασακτζίδας τοῦ Προξενείου Σμύρνης προσίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1500 »

Μετὰ τὸν Γιασακτζῆν τοῦ Προξενείου Χίου προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 500 »

Μετὰ τὸν Γιασακτζῆν τοῦ Προξενείου Θεσσαλονίκης προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1000 »

Μετὰ τὸν Γιασακτζῆν τῆς ἐν Ἄρτῃ Πρακτορίας προσίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1000 »

Μετὰ τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενείου Μελίτης προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 600 »

Μετὰ τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενείου Τεργέστης προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1000 »

Μετὰ τὸν Ὑποπρόξενον Γαλατζίου προστίθενται·

« Εἰς βοηθὸς . . . . . 600 »

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1600 »

Μετὰ τὸν Ὑποπρόξενον Ἰβραΐλας προστίθενται·

« Εἰς βοηθὸς . . . . . 600 »

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 1000 »

Μετὰ τὸν Ὑποπρόξενον Βώλου προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 500 »

Μετὰ τὸν Ὑποπρόξενον Ζακύνθου προστίθενται·

« Εἰς βοηθὸς . . . . . 600 »

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 500 »

Μετὰ τὸν Ὑποπρόξενον Ἑλλησπόντου προστίθενται·

« Γραφικὰ ἔξοδα . . . . . 500 »

Τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, τροποποιουμένων τῶν ἀριθμῶν τῶν ἄρθρων, καὶ καταχωρουμένων τῶν προσθηκῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1846.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Μαυρομμάτης Ν. Δηλίνδας.

Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Κυριακίδης.

Ὁ Πρόεδρος δηλώσας εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι πρό τινος ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς ζητήσασα τοὺς ἐκλεκτικοὺς καταλόγους τῆς ἐπαρχίας Ἀθηνῶν ἔλαβεν ἀντίγραφον αὐτῶν· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατόπιν ἐζήτησεν ἐκείνου τῶν Καλαβρύτων ἐν πρωτοτύπῳ, τὸ προεδρεῖον δὲ, φρονοῦν ὅτι ἔγγραφα εἰσελθόντα ἅπαξ εἰς τὸ Βουλευτικὸν ἀρχεῖον καὶ ἀφαιρῶντα μάλιστα τὴν νομιμοποίησιν τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθωσι πλέον, ἠρνήθη τὴν ἐν πρωτοτύπῳ ἀπόδοσιν αὐτῶν, ἐπέτρεψε δὲ τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέστειλε τὸ ὑπ' ἀριθμ. **8276—8267** διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς αὐτὸ οἱ κατάλογοι πάντες οἱ ἐκλεκτικοὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, οἱ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς εὑρισκόμενοι· ἐζήτησε τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς Βουλῆς· αὕτη δὲ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου παρατηρήσαντος ὅτι τὸ προεδρεῖον πρεσβεύει τὴν ἰδέαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁρμώμενον ἀπήντησε τὸ πρῶτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀνέβαλε ν' ἀποφανθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν περὶ τούτου ἵνα σχεφθῇ πρότερον ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτο δηλώσας ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐξελέγχοντος τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐποίκων Κρητῶν τμήματος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀφαιρῶντα τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Μήλῳ συσταθέντος Δήμου τῶν ἐποίκων Κρητῶν Ἀδάμαντος· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε μόνον τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν κατὰ τὸ 1844 τοῦ παρουσιαζομένου ἤδη ὡς Βουλευτοῦ τῶν ἐν Ἀδάμαντι ἐποίκων Κρητῶν, καὶ τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπουργείου Β. Διάταγμα· ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐζήτησε μετὰ ταῦτα καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου πράξεις τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ αὐτὸ Διάταγμα, ἐξεδόθη· ὅτι μὴ ἀπαντήσαντος τοῦ Ὑπουργείου, τὸ προεδρεῖον πρὸς κινοκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐγγράφων ταῦτων, ἐπιμενούσης τῆς ἐπιτροπῆς νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀφαιρούντων τὴν σύστασιν τοῦ δήμου Ἀδάμαντος, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν νόμιμον ἢ μὴ σύστασιν ἐξήρτηται καὶ ἡ ἀπὸ αὐτὴν πηγάζουσα ἐκλογή· καὶ ὅτι τέλος τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. **8278** ἐγγράφου του ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἐξελέγχον τμῆμα δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τῆς ἐκλογῆς τὴν ἐξέλεγξιν ἀνεξαρτήτως τῆς περὶ τοῦ νομίμου τῆς συστάσεως τοῦ δήμου Ἀδάμαντος· ἐζήτησε τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι τὸ περὶ ἐξελέγξεως τῆς συστάσεως τοῦ δήμου Ἀδάμαντος ζήτημα εἶναι ἀδιαίρετον μὲ τὸ περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, διότι αὕτη ἀπὸ τὴν νομιμότητα τῆς συστάσεως ἐκείνου πηγάζει, καὶ ἡ τύχη αὐτῆς ἀπ' ἐκείνου ἐξήρτηται, καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τῶν ζητουμένων ἐγγράφων.

Τὸν εἰπόντα δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς τοιαύτας περιστάσεις, σιωπῶντος ἢ ἀνωμένου τοῦ ὑπουργείου νὰ δίδῃ τὰς ζητουμένας διασαφήσεις, ἄρειλει νὰ θεωρῇ αὐτὰς μὴ ὑπαρχούσας καὶ ν' ἀποφαίνηται ἐπὶ τῶν συναφῶν ζητημάτων λαμβάνουσα τὴν σιωπὴν ἢ ἄρνησιν τοῦ ὑπουργείου ὡς ἔλλειψιν τῶν ζητουμένων πληροφοριῶν. Ἀντέκρουσαν ἄλλοι παρατηρήσαντες ὅτι ἡ ἄρνησις ἢ ἡ σιωπὴ τοῦ Ὑπουργείου, ἔλλειψις ὅλως εἰς αὐτὸ ἀνήκουσα, δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃ τὴν τύχην τοῦ ὑπ' ὄψιν ζητήματος, διότι τότε καὶ οἱ ἀπὸ τὸ συναφὲς ζήτημα συμφέροντα ἀρυόμενοι θέλουσιν ἀδικεῖσθαι, καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει συνεχῶς καταφεύγει εἰς τὴν σιωπὴν καὶ ἄρνησιν, ἵνα βαρύνῃ τὴν τύχην τῶν ζητουμένων.

Παρετήρησαν άλλοι ότι ή Βουλή δύναται ν' αναβάλη την εξέλεγξιν της εκλογής, μέχρις ού σταλώσι τα ζητούμενα έγγραφα, και ότι δύναται να επαναλάβη να ζητήση αυτά, εξαγούσα τον λόγον διά τον οποίον θεωρεί αυτά ά αγκαία. Αλλ' αντείπον άλλοι ότι το υπουργείον δεν δύναται να διαγράφη την πορείαν των εργασιών της Βουλής, ούδε την αρμοδιότητα αυτής, αλλά πρέπει να αφίνηται εις αυτήν ή ρύθμισις αυτών· ότι ή Βουλή δεν δύναται να λάβη υπ' όψιν Βουλευτικήν εκλογήν πρίν ή πεισθή περί της νομιμότητος της συστάσεως του δήμου, από την οποίαν ή τύχη της εκλογής εξήρτηται ότι δεν πρέπει να μένωσιν απηωρημέναι αί εργασίαι της Βουλής και εξαρτώμεναι από την θέλησιν του υπουργείου· ότι το υπουργείον πάντοτε οφείλει να πέμπη όλα τα παρά των Νομοθετικών σωμάτων ζητούμενα έγγραφα, εκτός των απορρήτων· ότι Βουλή ελαττόνει το μέγα αυτής δικαίωμα αναβάλλουσα την εξέλεγξιν μέχρι της αποστολής των εγγράφων, και ούτως αφίνουσα την τύχην των υπ' όψιν αυτής ζητημάτων εις την θέλησιν του υπουργείου.

Επί τη βάσει τούτων ή Βουλή απεφάσισε να αποσταλή απόσπασμα του μέρους τούτου των πρακτικών εις το υπουργείον, διά να σταλώσι παρ' αυτού τα ζητηθέντα, και την σύστασιν του εν Μήλω δήμου του Αδάμαντος φοράντα έγγραφα, ή διά να αποφανθή το υπουργείον άν έλλείπωσι ταύτα.

Ο Πρόεδρος κατόπιν, αναγνόντος ώς αντικείμενον της συνεδριάσεως κατά την 17 του μεσούντος την συζήτησιν των Νομοσχεδί. ν' ά) περί συνδρομής προς τους Μεσσηνίους· β') περί τροποποιήσεως του άρθρου 5 του Ποινικού Νόμου· και γ') περί συμπληρώσεως του στρατού, διέλυσε την συνεδρίασιν εν ώρα 2 Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οι αναπληρώσαντες τους απόντας Γραμματείς Βουλευταί
Εύσρ. Μ. Παρίσης.
Γ. Φιγγαράς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ'.

Της 17 Ιουνίου.

Σήμερον την δεκάτην εβδόμην Ιουνίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού έκτου έτους, συνελθόντων περί την δε-

κάτην Π. Μ. των ΚΚ. Βουλευτών εν τω Βουλευτηρίω, ανεγνώσθη ο ονομαστικός αυτών κατάλογος, και ευρεθέντων παρόντων μεν εβδομήκοντα εξ απόντων δ' άνευ αδείας και κωλύματος δεκαεπτά ο Πρόεδρος εκήρυξεν αρχομένην την Συνεδρίασιν.

Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, τα οποία εγκριθέντα υπεγράφησαν παρά τε του Προέδρου και των αναπληρωσάντων τους κατ' αυτήν απόντας Γραμματείς Βουλευτών.

Εκρίθη να χορηγηθή παράτασις αδείας επί ένα έτι μήνα εις τον Βουλευτήν Μεσσήνης Κ. Π Παπατσώνην, επί τ, παρά του Προέδρου υποβληθείση αιτήσει αυτού.

Ο εισηγητής της επί των αναφορών επιτροπής ανέγνω έκθεσιν αυτής, έχουσαν ούτως·

«Η επί των αναφορών επιτροπή λαβούσα υπ' όψιν τας επομένας αναφοράς, γνωμοδοτεί επ' αυτών ώς εφεξής·

Εις την υπ' αριθ. 45. να συστηθή εις το επί των Οικονομικών και Στρατιωτικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 65 να συστηθή εις το επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίου εκπαιδεύσεως Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 66 να διευθυνθή εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 67 να συστηθή εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 68 να συστηθή εις το επί της Δικαιοσύνης Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 69 να διευθυνθή εις το επί των Στρατιωτικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 70 να διευθυνθή εις τα Υπουργεία των Εκκλησιαστικών και Οικονομικών.

Εις την υπ αριθ. 71 να διευθυνθή εις το επί των Στρατιωτικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 72 να διευθυνθή εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 73 να διευθυνθή εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Εις την υπ' αριθ. 74 να συστηθή εις το Υπουργείον των Στρατιωτικών.

Εις την υπ' αριθ. 75 να συστηθή εις το επί των Ναυτικών Υπουργείον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 76 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 77 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 78 νὰ συσταθῇ στενὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 79 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 80 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 81 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 82 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 83 νὰ παραγγελθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καθόσον μάλιστα καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος περὶ τῶν καταπιέσεων καὶ τῶν τοιούτων, τὰ ὁποῖα ὑποφέρουν οἱ ἀδελφοί μας Ἕλληνες.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 86 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 87 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 88 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 89 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 90 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖα.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 91 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἀρμάδιον Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 92 νὰ συσταθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 93 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 94 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 95 νὰ συσταθῇ στενὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 96 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 97 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 99 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 100 ἀπὸ 22 Νοεμβρίου π. ε. νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 101 νὰ λάβῃ τὴν αὐτὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 94 ἀναφορᾶς

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 103 νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίαι ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 104 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 105 νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 107 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἀθῆναι, τὴν 2 Ἰουνίου 1846.

Ὁ εἰσηγητὴς

Ι. Καραγιανόπουλος.»

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσελθὼν ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς ἐφόροις, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἀνέγνω, ἔχοντα οὕτως·

Ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ διορισμοῦ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς ἐφόροις.

Ἡ σύστασις τῶν κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ ἔτος 1833.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἀναγνωρίσασα τὸ πολυάσχολον τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν ἐμέλλαν ν' ἀναδεχθῶσιν οἱ κατ' ἐπαρχίας Β. ἔφοροι καὶ οἱ κατὰ Νόμους γενικοὶ ἔφοροι, ἐκανόνισε τὴν

μισθοδοσίαν τῶν μὲν πρώτων εἰς δραχ. 280 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ δευτέρων εἰς δραχ. 400 παρέξασα διὰ τοιαύτης ἀδρᾶς ὁποσοῦν μισθοδοσίας τὰ μέσα εἰς αὐτοὺς νὰ προσλάβωσι καὶ διατηρήσωσι βοηθητικὸν προσωπικόν, χωρὶς τοῦ ὁποίου ἀδύνατον ἦτο νὰ διεξάγηται ἐπιτυχῶς ἡ ὑπηρεσία.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1836 Β. Διατάγματος οἱ Γενικοὶ καὶ Βασιλικοὶ ἔφοροι κατηργήθησαν ἀντικατασταθέντες ἀπὸ τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους 25 τὸν ἀριθμόν, διορισθέντας καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἀλλ' ὅμως ἡ μισθοδοσία των ἔμεινεν ἀμετάβλητος, καθόσον δὲν ἐλάνθανε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι μέρος αὐτῆς ἐχρησιμευσε πρὸς διατήρησιν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Κατόπιν ἡ Κυβέρνησις ὡριμότερον σκεφθεῖσα καὶ αἰσθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ βελτιωθῇ πλειότερον ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία περιώρισε μὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμ. 1839 Β. Διατάγμ. τὸν ἀριθμὸν τῶν Οἰκον. ἐπιτρόπων εἰς 20 ἐλαττώσασα καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν εἰς δραχ. 2100, ἀλλὰ διώρισε παρ' αὐτοῖς γραμματεῖς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 100, κατὰ πόσον δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ἐπέτυχεν εὐκόλως δυνάμεθα νὰ τὸ ἐξάξωμεν ἐὰν παραπηρήσωμεν τὴν τάξιν εἰς ἣν εὑρίσκετο κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ὑπηρεσία.

Ἡ γενομένη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 16 Μαΐου π. ἔ. μεταρρύθμισις τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπειῶν τοῦ Κράτους ἐπέφερε καὶ τὴν κατάργησιν τῶν παρ' αὐτοῖς γραμματέων διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ διότι ἡ διατήρησίς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐθεωρήθη περιττὴ ἀφοῦ κατ' ἐπαρχίαν ἐσυστήθησαν Οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι· ἀλλ' ὅτι ἡ προταθεῖσα οἰκονομία ἦτον ἰδαϊκή, καὶ ὁ διορισμὸς βοηθῶν παρὰ τοῖς ἐφόροις ἦτο οὐσιωδῶς ἀναγκαῖος, τὸ δὲ αἰσθόμεθα ἐὰν ῥίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τε τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ **1845** καὶ εἰς τὸν ἤδη ὑπὸ τὴν συζήτησίν σας τεθέντα τοῦ **1846** ἔνθα φαίνεται καταχωρημένη ποσότης ἐκ δραχ. **21700**, διὰ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐφόρων, τὸ βεβαιούμεθα προσέτι ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας, καθότι ὁ προκάτοχός μου ἂν καὶ διὰ ἐγκυκλίου διαταγῆς του ἔταξεν ὡς ἐποχὴν τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας τῶν παρὰ τοῖς ἐφόροις βοηθῶν τὴν 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους, λαβὼν ὅμως ἀναφορὰς ἀφ' ὅλους τοὺς κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικοὺς ἐφόρους περιστάντος τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ διεξαγάγωσιν αὐτοὶ μόνοι τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των ἄνευ βοηθῶν, ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἐγὼ κατόπιν, νὰ παρατείνωμεν τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ἐπὶ δύο ἔτι μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον τ. ἔ. διότι ἄλλως ἤθελον παρεμβληθῇ προσκόμματα ἀνυπέρβλητα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκτὸς δὲ τούτων πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι οἱ Οἰκονομικοὶ ἔφοροι, εἴτε περιοδεύοντες, εἴτ' ἐν ἀπουσίᾳ διατελοῦντες, εἴτ' ἄλλως πως κωλυόμενοι ἀναπληροῦνται παρ' ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες, ὡς ἐνησχολημένοι εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, δὲν ἔχουν καιρὸν, οὐδὲ τὴν ἀναγκαίαν πεῖραν νὰ διεξάγωσι ταύτοχρόνως καὶ ἐπιτυχῶς καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν· περιπτώσεις τοιαῦται ἐπαρουσιάσθησαν πάμπολλαι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εὑρέθη εἰς ἀμηχανίαν πῶς νὰ συμβιβάσῃ τὰς δύο ὑπηρεσίας, καὶ πῶς ν' ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν, τὸ ὁποῖον ἡ ἀπομάκρυνσις, ἢ τὸ κώλυμα ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἄφηκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· ἄλλως τε ἀναγκαῖον κρίνω νὰ σημειώσω, ὅτι ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἔχῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ μέτρον τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ νὰ ἔχῃ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τοῦ νὰ τακτοποιήσῃ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ συμπληρώσῃ καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐφορειῶν, διότι ἄνευ τούτου ἀποβαίνει δύσκολος ἡ τακτοποίησις τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν παρὰ τοῖς Ἐφόροις διορισθέντων προσωρινῶς βοηθῶν ἀπὸ ἀ. Ἰουνίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, ἤτοι μῆνας 9 ἐδαπανήθησαν δραχ. 23,000 χωρὶς εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ συμπεριλαμβάνωνται δραχμαὶ δύο χιλιάδες τε ρακόσιαι περίπου, τὰς ὁποίας θέλομεν δαπανήσει διὰ τὸν διορισμὸν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ χρησιμευόντος εἰς τὴν σύναξιν τῶν πινάκων τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, δι' ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα, ἐργασίαν τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ μόνους τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, ὡς ἐπιφορτισμένους καὶ μὲ ἄλλα ἔργα, καὶ χωρὶς ἐπίσης νὰ συμπεριληφθῶσι δύω μηνῶν καθυστερούμεναι μισθοδοσίαι τῶν βοηθῶν ἀναβαινούσαι εἰς δρ. 5,000 περίπου, τὰς ὁποίας κατὰ λίκιαν δὲν δυνάμεθα νὰ τοῖς ἀρνηθῶμεν, διὰ δὲ τὴν μισθοδοσίαν τακτικῶν βοηθῶν ἀναγκαίοι ἐτησίως δαπάνη δρ. **33,780**. Ἐντὸς θὰ πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι εἰς τινας Οἰκονομικὰς Ἐφορίας δοὺ ἡ ἐργασία εἶναι ἐκτεταμένη ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ νὰ προσλαμβάνωνται ἐπί τινα καιρὸν καὶ γραφεῖς διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν εἰσπράξεων καθόσον καὶ μέχρι τοῦδε εἰς τὰς τοιαύτας ἐφορίας δύω διατελοῦσι βοηθοί, ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη δὲν θέλει ἐλπίζω εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν ἓξ χιλιάδων δραχμῶν, ὥστε ἐκ τῆς παραθέσεως ταύτης παρατη-

ρεῖται ὅτι ἡ δαπανηθεῖσα καὶ δαπανηθησομένη ποσότης διὰ προσωρινὸν προσωπικὸν ἀνεύθυνον, καὶ ἐπιφορτισμένον εἰδικὴν ἐργασίαν τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων δὲν εἶναι πολὺ κατωτέρα τῆς ἀναγκαιούσης δαπάνης διὰ τὸν μισθοδοσίαν προσωπικοῦ διακοῦς ὑπευθύνου, καὶ τακτικῶς ἐργαζομένου.

Τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας, ὡς ὑπαγορευμένας ἀπὸ τὴν ὀδηγοῦσάν με εἰς τὰς πράξεις μου εἰλικρίνειαν, καὶ ὡς συλλεγμένας ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας, θέλετε, δὲν ἀμφιβάλλω, τὰς ἐκτιμήσει, τὰς ἀναγνωρίσει ὡς ὀρθὰς διὰ τῆς παμψήφου παραδοχῆς τοῦ ὑπὸ τὴν συζήτησίν σας τιθεμένου νομοσχεδίου.

Τὰ καθέκαστα τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου, ὡς σαφῆ καὶ καθαρῶς ἐκπεφρασμένα, δὲν ἔχουν χρείαν πλειοτέρας ἀναπτύξεως.

Διὰ τοῦ 1 ἄρθρου διορίζεται ἀνὰ εἷς βοηθὸς παρ' ἑκάστῃ οἰκονομικῇ ἐφορίᾳ, διὰ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου οἱ βοηθοὶ θεωροῦνται νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ν' ἀναθέτῃ τὰ χρέη ταῦτα ὁσάκις ἤθελε τὸ νομίσει ἀναγκαῖον καὶ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θέλουν διατελεῖ οἱ βοηθοί· ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη ἐθεωρήθη αὐσιωδῶς ἀναγκαία, καθόσον ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῇ περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ συμφέρῃ νὰ διενεργῆται ἡ ὑπηρεσία ἀπὸ τὸν βοηθὸν τοῦ ἐφόρου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 προσδιορίζονται οἱ μισθοὶ καὶ οἱ βαθμοὶ τῶν βοηθῶν κατὰ λόγον τῆς τάξεως τῆς ἐφορείας παρὰ τῇ ὁποίᾳ διορίζονται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοῖς ἐφόροις διορίζεται ἀνὰ εἷς βοηθὸς, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν εἶναι

α'. Τὰ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρώσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἐφορῶν, προσυπογραφόμενοι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

β'. Ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς εἰς τὴν ἐφορείαν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους ἀπόντας, ἢ ἄλλως πως κωλυομένους· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον δύναται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας, ἢ τοῦ κωλύματος τῶν ἐφόρων νὰ ἀναθέσῃ τὰ χρέη ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ἐφόρους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν βοηθῶν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Οἱ παρὰ τοῖς α'. τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ ἔχουν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως α'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 100 κατὰ μῆνα, οἱ δὲ παρὰ τοῖς β'. τάξεως ἐφόροις βοηθοὶ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως β'. τάξεως, καὶ μισθὸν δραχ. 75· οἱ παρὰ τοῖς γ'. τάξεως, βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως γ'. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 60.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ ἐπεληφθη τῆς συζητήσεως τοῦ δευτέρου τῆς συνεδριάσεως ἀντικειμένου, τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 3. τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἀναβαλοῦσα μετὰ ταύτην τὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μησσηνίους.

Ἐπὶ τούτου δὲ παρετήρησέ τις ὅτι δὲν ἀντιτάττει μὲν τι εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἐπενεχθείσης παρὰ τῆς Γερουσίας τροπολογίας, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε καὶ παρελέχθη τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα μὴ ματαιωθῇ τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο Νομοσχέδιον· ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβληθὲν σχέδιον ὑπῆρχεν ὡς παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὴν ἤδη, παρὰ πολλῶν δ' ἐνταῦθα ἐξεφράσθησαν

ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἀνεκτελέστου αὐτοῦ, δι' ἔλλειψιν πάλαι τῶν ἐκτελεστόντων τὴν ποινήν, ἡ Βουλὴ ἠναγκάσθη νὰ προσθέσῃ τότε τὰς παρὰ τῆς Γερουσίας ἀφαιρεθείσας ἤδη λέξεις *ἐνεργουμένου διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως* καὶ τὴν προσθήκην αὐτὴν ἐνέκρινε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον· ὅτι τὸ ἱστορικὸν τοῦτο περιλαμβάνει τοὺς λόγους, τοὺς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν ἤδη προσθήκην προκαλέσαντας, οἵτινες καὶ τὴν Γερουσίαν νὰ πείσωσιν ἔπρεπε· καὶ ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἀκαταλλήλως ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἐξεφράσθη λέγουσα *ἐκτιμῶσα δεόντως*, διότι οὕτω προσβάλλει τὴν ὀρθὴν τῆς Βουλῆς τὸ πρῶτον ἀπόφασιν, καὶ δὲν παριστᾷ ἔτι καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Εἰς τὸν εἰσηγητὴν εἰποντα ὅτι, ἦτον μὲν ἀπὸν κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Νομοσχεδίου ἐνταῦθα συζήτησιν καὶ ἀγνοεῖ τὰ κατ' αὐτὴν τότε γενόμενα· ὅτι ἔκτοτε εἶχε γνώμην συμφωνον μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας· καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καλῶς ἐξεφράσθη, διότι ὅταν ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν, ὡς καλὴν παραδέχηται αὐτὴν, ἄλλως δ' ὀφείλει νὰ ἐπιμείνῃ· ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι δὲν ὑπῆρχον μὲν λόγοι νὰ πείσωσι τὴν Γερουσίαν ν' ἀφαιρέσῃ τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς προσθήκην, τοῦτο δὲ παρατηρεῖ ἄνευ προθέσεως ἐπικρίσεως τῆς ἀποφάσεώς της αὐτῆς. Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὑπέβαλε Νομοσχέδιον ἄνευ τῆς φράσεως ταύτης, διατηροῦν εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκτελεσόντων τὴν ποινήν, οἵτινες βεβαίως ἤθελον εἶσθαι ἐκ τῶν μισθοδότου ἐνων καὶ τῶν ὁμόσωε τοῦ Νόμου ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, τῶν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἀποτελούντων· ἐπὶ ταῖς ὀρθαῖς δὲ τότε παρατηρήσεσι τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ὑποβαλόντος τὴν ἄρνησιν καὶ ἐκ τούτου παράβασιν τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας, παρὰ τῶν στρατιωτῶν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ῥητῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου, κατὰ πλεονασμὸν τὴν προσθήκην αὐτὴν προσέθηκεν ἡ Βουλὴ, ἵνα ἄρῃ καὶ τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην. Ὅτι ἡ Βουλὴ ἵνα μὴ μαιταιωθῇ καὶ αὖθις τὸ Νομοσχέδιον καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ ἤδη ἀτιμώρητοι μένοντες κακοῦργοι, ἡ δ' ἐπιτροπὴ ὤφειλεν ἄλλον λόγον νὰ ἐπιφέρῃ παραδοχῆς ἢ τὸν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ἐφοῦ ὡς εἴρηται, αὐτὴ ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην ταύτην προσέθηκεν·

Ὁ εἰσηγητὴς ἀντεῖπεν εἰς τοῦτον αὖθις ὅτι οἱ κατὰ τῆς προσθήκης ταύτης ἀγορεύσαντες τότε κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς εἶχον λόγους οἵτινες καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς ὡδήγησαν· οἱ λόγοι δ' οὗτοι εἶναι, τὸ ἄτιμον τοῦ ἐπαγ-

γέλματος τοῦ δημίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελον ν' ἀναθέσωσιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἀποτελοῦντα. Ὅτι διά τε τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἵνα μὴ βαρύνωνται οὕτως οἱ στρατιῶται, ἀφοῦ ἡ δι' ἄλλων ἐκτέλεσις καθίσταται δυνατὴ, πληρονομένων τινων πρὸς τοῦτο ἑκάστοτε, ἤτε Γερουσία τὴν προσθήκην ἀπέῤῥιψε, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς προτείνει.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχομένη ἤδη τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐψήφισεν ἐν αὐτῷ ἡ Γερουσία, δὲν ἀντιφάσκει, ἐν ᾧ ἤθελεν εἰς ἀντίφασιν περιπέσει ἐὰν ὡς λόγον τῆς τοιαύτης αὐτοῦ παραδοχῆς τὴν ἀνάγκην ἔφερε, διότι ἡ μὲν Βουλὴ ἐν ἀρχῇ τότε ἐνόμισεν κατορθούμενον τὸν σκοπὸν, ἐὰν ἡ ποινὴ διὰ μόνης τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐξετελεῖτο, ἡ Γερουσία δὲ, ἵνα εὐκολύνῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν Κυβέρνησιν, διότι ποθανὸν ἦτο νὰ ἐμποδισθῇ, ἀρνουμένης τοῦτο τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀφῆρεσε τὴν προσθήκην αὐτὴν, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῆς καλῶς ἤδη σκεπτομένη ἡ Βουλὴ παραδέχεται κατὰ τὴν γνώμην τῆς Γερουσιας.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι τὸ Νομοσχέδον, μετὰ τὴν παρὰ τῆς Γερουσίας γενομένην ἀφαίρεσιν, δὲν ὁρίζει τοὺς ἐκτελεστάς, ὡς ἂν ἐπρόκειτο ἄλλοι τινες ἢ ἄνθρωποι τοιοῦτοι νὰ ἀναφαιρῶσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῆς διαταγμοὶ θέλουσι προκύψει παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, προσκαλουμένης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ προσκόμματα θέλουσιν ἀναφανῆ, διὰ τοῦτο θεωρεῖται τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἀτελὲς καὶ δυσεκτέλεστον· καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχομένη ἤδη αὐτὸ τοιοῦτον ἐνδίδει εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον λόγον στηρίζεται.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν ὅτι δὲν ἦτον μὲν ὑπὲρ τῆς προσθήκης ταύτης κατὰ τὴν πρώτην ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, ἀλλ' ἡ παραδοχὴ τῆς ἐπενεχθείσης παρὰ τῆς Γερουσίας ἀφαιρέσεως λύει τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, τὰς ὁποίας δεδεμένας διατήρει ἡ γενομένη τότε παρὰ τῆς Βουλῆς προσθήκη. Καὶ ἄλλος ὅτι ἂν καὶ οἱ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τὴν προσθήκην ζητήσαντες ἀποχρῶντας εἶχον λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους τὴν πρόταξιν των ἐστήριζον, ἐπειδὴ ὅμως ἐκ τῆς εἰς τὰ πρῶτα ἐπιμονῆς ματαιοῦται τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἐνισχύεται ἡ ἀτιμωρησία, διὰ τοῦτο συγκατατίθεται πᾶς εἰς τὸ ὀλίγον τοῦτο, ἐν ἐλλείψει τοῦ πλείονος, καὶ ἐξ ἀνάγκης παραδέχεται αὐτὸ, ἀρίνων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ ἄλλοτε ἐντελέστερον. Ὅτι ἡ παρὰ τῆς Γερουσίας γενομένη ἀφαίρεσις δὲν προσκαλέσθη ἀπὸ τὸ ἐκτεθὲν πνεῦμα, νὰ εὐκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, νὰ ἐνερ-

χήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἢ μὴ κατ' ἐκλογήν, διότι τοῦτο μὲν ἂν ἠλήθευε καλῶς εἶχεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν πραγτικῶν τις ἐξάγεται ἀπέρριψε τὴν προσθήκην, ἵνα ἀπαγορεύσῃ οὕτως τὴν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως δύω τινα εἰς ψηφοφορίαν πρόκεινται ἀ) ἂν παραδέχεται τὸ αἰτιολογικὸν μέρος τῆς Γερουσίας, ναὶ ἢ οὔ· καὶ β') ἂν παραδέχηται τὴν ἐπενεχθεῖσαν παρὰ τῆς Γερουσίας ἀφαίρεσιν. Ἀλλ' ἀντίπον εἰς τοῦτο εἰς μὲν, ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ αἰτιολογικὸν τοῦ Νόμου διάφορον τοῦ τῆς Γερουσίας, τότε δὲν συνέρχονται εἰς ἓν ἀμφοτέρων τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων αἱ θελήσεις, ἀπαιτουμένων προσὸν τοῦ Νόμου, ὁ νόμος τότε δὲν δύναται νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀποφανθεῖσαν ἤδη περὶ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ὁ νόμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ. Ἕτερος ὅτι ἡ μὲν Γερουσία ἀφῄρεσε τὴν προσθήκην, ἵνα μὴ ἐκτελῇ τὰς ταιαύτας ἀποφάσεις ἡ ἔνοπλος δύναμις, ἐὰν δ' ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τοῦτου διάφορον αἰτιολογικὸν ἤδη, ἀσυμφωνεῖ πρὸς τὴν Γερουσίαν. καὶ δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῇ ὁ Νόμος. Καὶ ἄλλος ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ παρεδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς Γερουσίας δι' ἄλλους ἢ τοὺς ὑπαγορευσαντας αὐτὴν εἰς τὴν Γερουσίαν λόγους ταὐτὸν εἶναι καὶ ἐὰν ἀπορρίψῃ τὴν τροπολογίαν ὅτε τὸ Νομοσχέδιον πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ἢ νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἄλλην Σύνοδον.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς τροπολογίας ἀνεξαρτήτως τοῦ αἰτιολογικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς· κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτως « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπενεχθεῖσαν παρὰ τῆς Γερουσίας τροπολογίαν, ν' ἀπαλειφθῇ δηλονότι ἡ φράσις *ἐνεργουμένων διὰ τῆς ἐνόπλου* δυνάμεως, ναὶ ἢ οὔ » καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τῆς φράσεως ταύτης σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας δι' ἀναγάσεως· ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ὅλον Νομοσχέδιον μετὰ τὴν ἀπάλειψιν τῆς φράσεως, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1.

« Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς· » Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαιμητόμου, ἢ διὰ » τουφεκισμοῦ· ἡ περιουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος, » ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς » τοὺς κληρονόμους του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆ. στιγμῆς ταύτης » καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀφορῶσα » συμβόλαιόν τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἄκυρος.

» Τὸ σῶμα του ἐνταφιάζεται ἡσύχως καὶ ἄνευ τινος παμπῆς » διὰ τῆς ἀστυνομίας ἡμπορεῖ δὲ καὶ κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἰδίας » ἀρχῆς· καὶ νὰ παραδοθῇ ζητηθὲν εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν » διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μ' ἄκραν σιγήν. »

Ἄρθρ. 2.

« Ἡ Διάταξις τοῦ §. 1 ταῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου καταδικασθέντας εἰς θάνατον· » καὶδιὰ ψηφοφορίας γενομένης δι' ὀνοματικῆς κλήσεως ἐπ' αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Εὐτ. Μ. Παρίσση καὶ Χ. Καπετανάκη ἀπεφήνατο ὅτι παραδέχεται καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἀνεγνώσθη, διὰ ψήφων 73. πρὸς 3. κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθ. 5 τοῦ Ποιν. Νόμου καθὼς εἰσήχθη καὶ ἐτροπολογήθη ἐσχάτως ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπών	Α. Λαπουσιάδης	ἀπών
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Τζαν. Γρηγοράκης	»
Γ. Λογιωτατίδης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Κ. Φαϊτσας	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χαραμῆς	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Ι. Κρανίδης	ἀσθενὴς
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γιολδάσης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	»	Δ. Α. Ζῶτος	ἀπών
Δ. Τζόκρης	ἀπών	Ν. Θέου	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Α. Βιλαέτης	
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Α. Μεταξᾶς	»	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	»	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Κλίμακας	»
Π. Ῥάγκος	ἀπών	Σιλβ. Στεφανάκης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ν. Δελέντας	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	Ν.

Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Β. Νικολαΐδης	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἀπών
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρός	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Β. Πετμεζᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Ἀθανάσιος Ν. Πετμεζᾶς	Ν.	Σ. Μπαϊότσης	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	ἀπών	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἡλ. Παπαδαῖος	»	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Δ. Πικουλάκης	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Γεωργαν. Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐγ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τσερτίδης	Ν.
Κ.Χ. Παναγιώτου	»	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	»	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Πρωτοπαπᾶς	»	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Κ Θ. Κολικοτρώνης	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών
Κ. Δελιγιάννης	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς.	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.	Ν Καλλέργης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Ἀμβρ. Σκραμαγκᾶς	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Σ·άϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Α. Παππατζήρης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.	Ἰ. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώνης Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ	Α Κ ζάνης	»
		Δ. Δρόσος	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Ζακελλαριάδης	Ν.	Δ. Κριεζῆς	Ν.

Γ. Κουντουριώτης	ἀπών	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπών
Ι Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀπών		

Προέβη κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους, δευτέρου τῆς συνεδριάσεως ἀντικειμένου· ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου, οὐδενὸς προσβαλλόντος αὐτήν, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Α. Παπατσιώρη καὶ Κ. Τ. Σαντᾶ, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

«Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπών	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Δ. Ὀρεινός	Ν.	Γ. Κονδύλης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Φασίτζας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπών	Κ. Χαραμῆς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γιολδάσης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος	ἀπών
Π. Δ. Καμπάνης Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Νῖκος Θέου	Ν.
		Α. Γουζούασης Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	ἀπών	Α. Κρεστενίτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος Ἰ. Ἀναγνωστόπουλος Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς		
Ι. Κωλέττης Α. Μεταξᾶς Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπόντες		
Σ. Βλάχος	Ν.	Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Π. Φάγκος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Δελίντας	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπόντες	Β. Νικολαΐδης	Ν.
		Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
		Β. Καραγιάννης	Ν.

Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀθ.Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἠλ. Παπαδαῖος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἐν ἀδείᾳ
Ἐμ. Χ. Τσαΐχλος	
Μ. Πρωτοπαπᾶς	
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάσβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπ.	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σκελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κομανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστ. Τζαμάλας	ἀπών
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	ἀπόντες
Φ. Ἰωάννου	
Σ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	ἀπών
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Σταῖκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰ. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐσ Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριζῆς	Ν.
Γ. Καυντουριώτης	ἀπόντες
Ι. Χαντζίσκος	
Γ. Γριζάνος	
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ

Ν. Κριεζώτης	ἀπών	Κ. Κανάρης	ἀπών
Ι. Οἰκονόμου	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.
Ξ. Ἀποστολίδης	Ν.		

Ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ εἰς ἐξέθηκεν ὅτι ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν μέχρι τοῦδε ἐκθέσεων ἐπληροφορήθητε τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, καὶ τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὑπέφερον καὶ ὑποφέρουσιν οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἐκ τῶν συμβάντων σφοδρῶν σεισμῶν.

Ἡ προθυμία, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὴν ταχίστην ἐνέργειαν τῆς δοθείσης ἀναφορᾶς παρὰ τῶν Βουλευτῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, καὶ ὁ τρόπος τῆς συστάσεώς της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον χαρακτηρίζει τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά σας ὑπὲρ τῶν πασχόντων συνεπαρχιωτῶν μας· ἡ δὲ ἐνδεκάτη τοῦ ἐνεστῶτος ἡμέρα καθ' ἣν μιᾷ φωνῇ, νὰ εἴπω οὕτως, ἐξεδώκατε τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ἡμέρα ἀξιομνημόνευτος.

Καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους καὶ ἰδίως τῶν πασχουσῶν ἐπαρχιῶν ὀφείλομεν νὰ συμμερισθῶμεν τὰ δεινὰ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας καὶ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπιφέρωμεν θεραπείαν τινά. Διὸ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκάμαμεν γνωστὰ τὰ συμβεβηκότα ταῦτα, τὸ ὁποῖον προθύμως μᾶς ὑπεσχέθη τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Σ. Βασιλέα ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶμεν τελευταίως, ὅστις συγκινηθεὶς μεγάλως εἰς τὴν περιληπτικὴν διήγησίν μας εὐηρεστήθη νὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ περὶ τῶν φιλανθρώπων καὶ εὐεργετικῶν σκοπῶν του, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει αὐτὸ τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον πρόκειται ἤδη νὰ συζητηθῇ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλω κάμει παρατηρήσεις τινὰς, θεωρῶν ὅτι τὰ προτεινόμενα μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ἀναφερόμενον ἐν αὐτῷ εἶναι ἀνεπαρκῆ, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

Ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῶν δύο ἐπαρχιῶν ὑπέστησαν εἶναι ζημία ἐπαισθητὴ καὶ σχεδὸν ἀνεπανόρθωτος, διότι αἱ οἰκίαι, αἵτινες κατέπεσαν καὶ ἐβλάβησαν ἐπαισθητῶς, καὶ τῶν ὁποίων οἱ Κύριοι ἔχουσιν ἄφευκτον ἀνάγκην συνδρομῆς, συνίστανται εἰς δύο περίπου χιλιάδας, καὶ μετὰ τῶν οἰκιῶν συναπωλέσθησαν καὶ ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τὰ εὑρεθέντα ἐν αὐταῖς ζῶα καὶ πράγματα, τὰ βαμβακοτροφεῖα των, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας εἶχον προμηθευθῆ.

Ἀφίνω ἤδη εἰς ὑμᾶς νὰ ὑπολογίσητε τὸ ποσὸν, εἰς τὸ ὁποῖον

ἀναβαίνει ἡ συμβᾶσα αὕτη ζημία. Δὲν ἠξεύρω ὁποῖαι εἶναι αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔχει περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον, πλὴν πιστεύεται ὅτι θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἔγγιστα αἱ αὐταὶ μὲ τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς ἔχομεν. Διανεμόμεναι λοιπὸν αἱ δραχμαὶ 50 χιλιάδες εἰς δύο χιλιάδας οἰκογενείας, ἀναλογοῦσιν εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν 25 δραχμαί· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διανεμηθὲν καὶ τὸ δάνειον τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν φέρει εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν τὸ ὅλον δραχμὰς 125. Ἀλλὰ τὸ δάνειον δὲν θεωρεῖται εἰμὴ ὡς μία εὐκολία, τὴν ὁποίαν τὸ δημόσιον παρέχει εἰς τοὺς κατοίκους χωρὶς ζημίαν του. Ἐντεῦθεν λοιπὸν παρατηρεῖτε ὅτι, διὰ τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοσχεδίου ἀναλογία τῶν 50 μέχρι τῶν 150, οὔτε ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 3, τοῦ ἀφορῶντος τὸ δάνειον τῶν 200 χιλιάδων δραχμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου προσδιορίζονται 300 μέχρι 2000 δραχ. εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Κατ' ἐμὲ δύο εἶναι αἱ μεγαλήτεραι ἀνάγκαι τῶν κατοίκων, αἵτινες ἀπαιτοῦσιν ἄμεσον θεραπείαν· ἡ πρώτη νὰ τοὺς χορηγηθῶσι τὰ μέσα πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των· καὶ ἡ ἄλλη πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των, τὰς ὁποίας στεροῦνται ἐκ τῆς συμβάσης εἰς αὐτοὺς δυστυχίας, καὶ τοιοῦτον εἶναι, ὡς φρονῶ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοσχεδίου· ἀλλ' ἐρωτᾶται τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν δραχ. 125 ἠύναται νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπόν· εἰκοσιπέντε μόνον δραχμαὶ ἀρκοῦσι πρὸς ἐπισκευὴν οἰκίας ἢ κατασκευὴν καλύβης; Τὰ αὐτὰ παρατηροῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ χορηγουμένου σίτου τῶν πέντε χιλιάδων κοιλῶν, ἑνὸς μόλις μηνὸς τροφῆς, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη γενναιοτέρας προσφορᾶς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ φιλανθρώπου σκοποῦ, τὸν ὁποῖον προτιθέμεθα. Δὲν πρόκειται περὶ ἀντικειμένων μικροῦ λόγου ἀξίων διὰ νὰ σκεφθῆτε περὶ οἰκονομίας ἐξόδων, πρόκειται περὶ τῆς ὑπάρξεως χιλιάδων συναδελφῶν μας ἀστέγων, δυστυχούντων καὶ ὑποκειμένων εἰς τὰς ἐπιφοράς τῆς ἀτμοσφαίρας, ἡ δὲ συνδρομὴ τοῦ Ἔθνους πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων συμπάθειάν του καὶ ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας των.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους εἰσφέρουσιν ἐτησίως αἱ δύο αὗται ἐπαρχίαι ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν· τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἀπὸ κεφάλαια ὅλως τῶν κατοίκων χωρὶς οὐδέποτε τὸ δημόσιον νὰ μεσολ-

λαβήσῃ, καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν λείψανα, ἅτινα ἡ καταστροφὴ τῶν λράδων ἀφῆκε μετὰ τὴν καταστροφήν, τὴν ὁποίαν αὐταὶ ἐκείναι ὑπέστησαν δὲν εἶναι πλέον εἰς κατάστασιν νὰ ἀναλάβωσιν, ἂν ἡ παραχώρησις τοῦ ἡμίσεως τῶν φόρων τούτων δὲν ἤθελε διατεθῇ ὑπὲρ τῶν παθόντων κατοίκων. Μ' ὅλα ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, τὰς ὁποίας πιθανὸν νὰ μᾶς προβάλῃ τις, περιορίζομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ παραδεχθῆτε, ὥστε ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ τοῦ νομοσχεδίου ἀναφερομένων πέντε χιλιάδων κοιλῶν σίτου καὶ 50 χιλιάδων δραχμῶν νὰ διατεθῶσι δέκα χιλιάδες κοιλα σίτου καὶ διακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν· καθόσον δὲν πρόκειται νὰ προκαταβληθῶσι χρήματα, ὑπάρχοντος εἰς τὰς ἀποθήκας τοιούτου.

Καὶ ἀντὶ τῶν ἐν τρίτῳ ἄρθρῳ δραχμῶν 200 χιλιάδων νὰ προσδιορισθῶσι δραχ. 300 διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δάνειον, ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ τε δανείου, τῆς χρηματικῆς βοηθείας καὶ τοῦ σίτου νὰ γείνῃ καθ' ὃν τρόπον προβλέπει νομοσχέδιον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἐνδεχομένης αὐξήσεως.

Διὰ τῶν μέσων τούτων καὶ ὅσων θεωρήσει τὸ ὑπουργεῖον καταλλήλων νὰ ληφθῶσι, θέλουσι προληφθῆ τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἶναι συνέπεια τῆς κακουχίας καὶ τοῦ βίου τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι οὗτοι διάγουσιν ἤδη, καὶ θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας των.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν γνωμοδότησιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ χορηγουμένη βοήθεια δὲν θεωρεῖται ἀρκοῦσα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀπολύτως ἀναγκῶν τῶν παθόντων κατοίκων παρατηρεῖται μόνον ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καθότι δὲν πρόκειται περὶ αὐξήσεως ἐξόδων μισθοδοσίας ἢ συντάξεως, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, ἀλλὰ περὶ τῆς θεραπείας τῶν δεινῶν πολλῶν χιλιάδων κατοίκων· τὴν δὲ ἀληθῆ ἑρμηνείαν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου θέλομεν εὕρει εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνελεύσεως, (σελὶς 290) εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν παραδοχήν του· παρατηρεῖται ἐν τούτοις καὶ ὡς πρὸς τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ δοθῇ ὅτι ἡ πραγματοποίησίς του καθίστατσι δύσκολος ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως· ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων, εἰς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ δοθῇ δάνειον εἶναι ἔνδεεῖς, καὶ δὲν θέλουσιν εὑρεθῆ εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσωσιν

ἀποχρώντως τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν· ὅθεν τὴν περίστασιν ταύτην καλῶς προείδε τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Πέπεισθε δ' ὅτι λαὸς ὅστις ὑπέστη πολλὰ δεινὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ὅστις σήμερον μετὰ μίαν νέαν καταστροφὴν περιπλανώμενος ἄστεγος δὲν εὑρίσκει καταφύγιον, εἰμὴ ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν δένδρων θέλει τύχει τῆς γενναίας συνδρομῆς καὶ προστασίας τοῦ ἔθνους, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φιλανθρωπίαν προσφεύγει, καὶ ἥτις τὸ χαρακτηρίζει εἰς ὅλας του τὰς πράξεις.

Ἐνταῦθα προσελθὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος νομοσχεδίου, τὴς ὁποίας ἐπιτραπείσης παρὰ τῆς Βουλῆς ἀνέγνω αὐτὴν, ἔχουσαν οὕτω.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νόμου.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε ε. Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ τροποποιηθὲν ἐν μέρει παρὰ τῆς Γερουσίας, εἰσάγεται καὶ αὖθις εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ ἐπιψηφίσῃ καὶ αὐτὴ τὰς ἐπενεχθείσας παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιήσεις, καὶ παραδεχθῇ τὰς ὁποίας κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. προτείνω διορθώσεις ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ ἀρ. 14 τοῦ Νόμου ἀναγκαίας θεωρηθείσας, διὰ νὰ καταστήσωσι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νόμου εὐληπτότερον καὶ σαφέστερον.

Αἱ παρὰ τῆς Γερουσίας γενόμεναι τροποποιήσεις εἶναι αἱ ἑξῆς·

α) Τὸ ἄρθ. 28. τοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου κατέλαβεν ἤδη τὴν θέσιν τοῦ ἀρ. 27. ἀντικατασταθεισῆς τῆς εἰς τὸν στιχ. 2 καὶ 3 ἀναφερομένης λέξεως *ἔγκυος* διὰ τῆς λέξεως *προσφυγὴ*. Τὸ δὲ ἀρ. 27. κατετάχθη ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 28, ὥστε καὶ μεταθέσεις ἐναλλὰξ τῶν δύο τούτων ἄρθρων ἐγένετο, καὶ τροποποίησις τοῦ ἀρ. 27 τὸ ὁποῖον εἶχεν οὕτω « πρὶν ἢ προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος, κατὰ τὸ ἀρ. 24 δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ αὐτῆς. »

Κατὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἠδυνάμην νὰ φέρω ἰσχυρὰς ἀντιρρήσεις, ὅσας καὶ γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἀπήγγειλα κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τοῦ προκειμένου ἄρθρου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Γερουσία ἐδικαίωσε τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην προτιμωτέραν, ἐξαιτοῦμαι παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ γενῇ παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον 28, ὡς ἔχει ἐν τῷ παρουσιαζομένῳ Νομοσχεδίῳ.

β) Εἰς τὸ ἀρ. 47 ἐπήνεγκεν ἡ Γερουσία λεκτικὴν διόρθωσιν, καὶ ἀντὶ « τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον » ἔθεσεν « ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, » ὅπερ εἶναι ὀρθώτερον.

Αἱ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. προτεινόμεναι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διορθώσεις.

Τὸ ἀρ. 14 παραδέχεται ὡς βάσιν τῆς ἐφετινῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων τὰ πέρυσιν ὁριστικὰ καταστάντα πρωτόκολλα τῆς τε καταμετρήσεως καὶ ποιότητος αὐτῶν, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι πέρυσιν ἐν μέρει, ἢ ὁλοσχερῶς παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσιν, ὅσαι ἐσφαλμένως κατὰ τὴν ἰδιότητα ἐδηλώθησαν, ἢ ὅσαι ἀνακριβῶς κατά τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν ἐσημειώθησαν, καὶ ὅσαι ἐφέτος μέλλουσιν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς περυσινῆς, διὰ τὰς ὁποίας διατάττει ἐφέτος νὰ γενῇ ἐξακρίβωσις διὰ νέων δηλώσεων ἢ ἀναθεωρήσεων. Ἀλλ' ὅμως, καθ' ὃν τρόπον ὑπάρχουν συντεταγμένοι, αἱ διάφοροι διατάξεις τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ἂν προσδιορίζουν προσηκόντως κατὰ ποίας περιπτώσεις πρέπει νὰ γενῇ δήλωσις καὶ κατὰ ποίας ἀναθεώρησις· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ κανονίζων τὴν προθεσμίαν τῶν ἀναθεωρήσεων, ἢ καταμετρήσεων τῶν ἀμπέλων § ἡ'. ἔθηκεν ὡς ἐποχὴν τῆς ἐργασίας ταύτης τὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου χορηγουμένας 30 ἡμέρας διὰ τὰς δηλώσεις τῶν ἀμπέλων, ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων θέλει εὑρίσκεσθαι παρακατατεθειμένον εἰς τὶ Δημαρχεῖον. Ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δὲν θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ποῖαι δηλώσεις ἔγειναν ἀκριβεῖς διὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὑποκρυβέντων, ἢ ἄλλως πῶς παρελειφθέντων στρεμμάτων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ ἄρθρ. 14 τροποποιεῖται ἢ συναρμολογεῖται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων κανονίζεται κατὰ στρέμμα Βασιλικὸν ὡς ἑξῆς.

Τῶν	τῆς	ά.	ποιότητος	ἀμπέλων	ἀραχ. 5
»		β'.	»	»	» 4
»		γ'.	»	»	» 3
»		δ'.	»	»	» 2
»		ε'.	»	»	» 1
»		ς'.	»	»	» λ. 50

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἄμπελοι ά. ποιότητος ἐκεῖναι τῶν

οποίων το ετήσιον εισόδημα φθάνει εις δραχ. 50 κατά στρέμμα.

ε΄.	ποιότητος	»	»	»	40	»
χ΄.	»	»	»	»	30	»
δ΄.	»	»	»	»	20	»
ε΄.	»	»	»	»	10	»
ς΄.	»	»	»	»	5	»

Ο δε του ετησίου εισοδήματος προσδιορισμός γίνεται επί τη βάσει της καρπιμότητος και της συνήθους τιμής του μούστου.

Αι αμπελοφυτείαι μέχρι πέντε ετών συμπληρωμένων είσιν ελεύθεραι φόρου.

Αι δε μονοετώς ενοικιαζόμεναι χερσωμέναι εθνικαί άμπελοι δεν υπόκεινται εις έγγειον φορολογίαν.

Ο φόρος επιβάλλεται επί τη βάσει των κατασταθεισών πέρυσιν οριστικών δηλώσεων, ή καταμετρήσεων, και των περί προσδιορισμού της ποιότητος των αμπέλων πρωτοκόλλων του αυτού έτους, εκτός εκείνων.

α) Όσαι παρελείφθησαν να δηλωθώσι πέρυσιν είτε ώς μη έχουσαι πεπληρωμένα τα πέντε έτη· είτε ώς διαφυγούσαι την προσοχήν των αρχών.

β΄) Όσαι εδηλώθησαν μεν πέρυσιν, αλλ' ολιγώτερον της πραγματικής των εκτάσεως.

γ΄) Όσαι υπαγόμεναι εις την κατηγορίαν των εθνικοϊδιοκτήτων εσημειώθησαν πέρυσιν ώς μη τοιαύται.

δ΄) Όσων η έκτασις, ή ποιότης εσημειώθη πέρυσιν ανωτέρα της πραγματικής.

ε) Και όσαι θέλουν υπαχθή εις την α. ποιότητα, ήτοι εις την φορολογίαν των δραχμών 5 ή άλλως εις ανωτέραν τάξιν παρ' εκείνην εις ην κατετάχθησαν πέρυσιν, διά τας οποίας θέλουν ενεργηθή τα εξής.

Α. Ως προς την πρώτην περίπτωσιν οι ιδιοκτήται, ή οι εμφυτευταί των εθνικοϊδιοκτήτων, ή οι καλλιεργηταί των εθνικών οφείλουσιν αυτοπροσώπως, ή δι' αντιπροσώπου των εντός 40 ημερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου να δηλώσωσιν εγγράφως επί άπλου χάρτου ενώπιον της δημοτικής αρχής την θέσιν, εις ην ευρίσκεται ή παραλειφθείσα άμπελος, την οροθεσίαν, τον αριθμόν των στρεμμάτων, εξ ων συγκειται και το ποσόν του προϊόντος κατά παρελθόν έτος εις οκάδας μούστου· ως προς δε την περίπτωσιν δευτέραν·

Οφείλουσι να δηλώσωσι τα παραλειφθέντα στρέμματα, και ως προς την γ΄. ιδιότητα της αμπέλου.

Η δήλωσις θέλει γενή εις διπλούν πρωτότυπον και το μεν εν θέλει κρατεί ο δήμαρχος, το δε έτερον θέλει επιστρέφει εις τον ιδιοκτήτην επιθεωρημένον.

Αν οι ίδιοι έχωσιν αμπέλους εις διάφορα χωρία οφείλουσι να κάμωσι χωριστήν δήλωσιν δι' έκαστον χωρίον.

Εις το Δημαρχείον θέλει κρατηθή βιβλίον κατ' αξιοντα αριθμόν και διηρημένον κατά χωρία· εις το βιβλίον τούτο θέλουν εγγράφεσθαι εν περιλήψει αι δηλώσεις· 20 δε ημέρας μετά το τέλος της περί δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας θέλει παραδίδεσθαι μετά των δηλώσεων παρά του δημάρχου εις την Οικονομικήν αρχήν. Καθ' όλον δ' αυτό το διάστημα το βιβλίον μένει εκτεθειμένον εις το Δημαρχείον.

Όσοι ήθελον παραμελήσει να κάμωσιν εντός της ρηθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας την δήλωσίν των, ή ήθελον δηλώσει ολιγώτερον της πραγματικής εκτάσεως της αμπέλου ή των αμπέλων των, ή ήθελον παραλείψει να χαρακτηρήσωσιν αμπελον εθνικοϊδιόκτητον ώς ιδιωτικήν, υποβάλλονται εις τα έξοδα της καταμετρήσεως και χρηματικήν ποινήν ίσην με τον διπλούν φόρον της αμπέλου, την οποίαν δεν εδήλωσαν, ή του αριθμού των στρεμμάτων τα οποία απέκρυψαν, ή ίσην με το δικαίωμα της επικαρπίας, της κακώς χαρακτηρισθείσης περυσιν αμπελου. Το ήμισυ της ποινής ταύτης, την οποίαν επιβάλλει το αρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εις τον ανακαλύψαντα την μη δηλωθείσαν άμπελον, ή την κακώς χαρακτηρισθείσαν, ή τα υποκρυβέντα στρέμματα.

Ο Οικονομικός Έφορος οφείλει να βεβαιωθή αν αι παραληφθείσαι πέρυσιν άμπελοι ή τα στρέμματα της αμπέλου εδηλώθησαν ακριβώς. Οσακις δε συλλάβει εύλογους υπονοίας, ή λαβει πληροφορίας, ότι δε εδηλώθη άμπελός τις ή μέρος, προκειται την βεβαίωσιν της υπάρξεως της αμπέλου και την δι' ειδημόνων καταμέτρησιν αυτής, επίσης οφείλει να εξακριβώση αν αι ως ιδιόκτητοι δηλωθείσαι άμπελοι είναι και εθνικοϊδιόκτητοι.

Β΄. Ως προς δε την περίπτωσιν δ΄. οι ιδιοκτήται, ή οι εμφυτευταί και καλλιεργηταί, εάν νομίζωσιν, ότι τα πέρυσιν οριστικά κατασταθέντα πρωτόκολλα πρό της εκτάσεως, ή της ποιότητος των αμπέλων είναι υπερβολικά, δύνανται να ζητήσωσιν αναθεώρησιν. Αναφερόμενοι περί τούτου ενώπιον της Διοικητικής Αρχής εντός της τεθείσης διά την παράδοσιν των δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας. Τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἂν νομίζῃ, ὅτι αἱ εἰρημέναι

περυσιναὶ σημειώσεις εἶναι κατώτεραι τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος τῶν ἀμπέλων.

Ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῆ ἀνάγκη νὰ γενῆ καταμέτρησις τῶν δηλωθεισῶν ἀμπέλων, ἡ ἀναθεώρησις τῆς περισυνῆς καταμετρήσεως αὐτῶν, ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ Οἰκον. Ἔφορος, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου μέχρις 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων πρὸς τὸν Οἰκον. Ἔφορον, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Γ'. Ὡς πρὸς δὲ τὴν περίπτωσιν ε'. ὁ Οἰκον. Ἔφορος ὀφείλει νὰ πρωτείνῃ τὴν ἐνώπιον τῆς σχηματισθησομένης ἐπιτροπῆς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν προθεσμίας. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ Διοικητικὴ Ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α'. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου Δήμου, κατὰ δῆμον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα· α') τῶν παραλειφθεισῶν πέρυσιν ἀμπέλων, καὶ β') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῆ παρά τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν, ἡ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν §§ β'. καὶ γ'. καταστρώνοντας τακτικὰ πρωτόκολλα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά, δύναται ὅμως τὸ ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρηθῆ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων, ἢ καλλιεργητῶν, ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν Ταμιῶν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῆ ἴσον, ἢ ἀνώτερον τῶν πέρυσιν ὁριστικῶν κατασταθεισῶν σημειώσεων, ἐὰν δὲ κατώτερον

τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκον. ἐφόρου, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῆ ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δ' ἀνώτερον εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδαφ. β τοῦ §. β τοῦ ἀρ. 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Τὴν ἀνωτέρω λεκτικὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρ. 14 ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς, Κύριοι Βουλευταί, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, ἐξαιτοῦμαι νὰ τὴν ἐπιψηφίσητε ὅσον ἔνεστι τάχιον, καθόσον ὁ καιρὸς προέβη, καὶ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἤρχισε πανταχοῦ πρὸ πολλοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 17 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. »

Μετὰ τοῦτο ἐπαναληφθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους, ἕτερος προσέθηκεν εἰς τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα ὅτι, ὡς ὅταν μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πάσχῃ, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐπιμεληθῆ αὐτοῦ καὶ θεραπεύσῃ αὐτό, ἵνα μὴ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὑγιῆ ἡ νόσος μεταδοθῆ καὶ σῆψις ἐπέλθῃ, οὕτω καὶ τὸ κοινωνικὸν σῶμα πρέπει νὰ οἰκτείρῃ ἤδη τοὺς δυστυχεῖς Μεσσηνίους, παθόντας δεινῶς ἐκ τῶν σεισμῶν, καὶ ἰδόντας τὰς οἰκίας αὐτῶν καταβαραθριζομένας καὶ θαπτούσας τὰ ἐν αὐταῖς, ἐκτεθειμένους εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου καὶ εἰς τὴν ἀπορορὰν τῶν πτωμάτων τῶν καταταφέντων ὑπὸ τὰς οἰκίας των κτηνῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζόμενον ποσὸν εἶναι μηδαμινὸν καὶ δὲν δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεινὰ των αὐτά, διὰ τοῦτο νὰ ἀφεθῶσιν εἰς αὐτοὺς οἱ φόροι τοῦ ἔτους τούτου, ἢ νὰ δοθῆ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν διδομένους ἐτησίους φόρους, ὥστε νὰ δυνηθῶσι καὶ τὴν κατάστασιν των αὐτὴν νὰ θεραπεύσωσι καὶ τοῦ λοιποῦ τοὺς αὐτοὺς, ὡ. καὶ πρότερον, φόρους ν' ἀποφέρωσι, καθόσον ἄλλως, μηδεμιᾶς λαμβανομένης περὶ τούτων φροντίδος, τὸ ἔθνος αὐτὸ θέλει ζημιωθῆ, στερούμενον ἐπὶ δεκαετίαν ἴσως τῶν φόρων τοὺς ὁποίους ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ταύτας εἰσέπραττε.

Ἄλλος δὲ περιοριζων τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἀνέπτυξε τὰ ἐκ τοῦ σεισμοῦ δυστυχήματα τῶν Μεσσηνίων, ὑποθέτων πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ὑπεράσπισιν τῶν Βουλευτῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δυστυχήματα εἶναι μεγάλα καὶ

ἐκτεταμένα, ὅσον ζῆλον καὶ ἂν δείξωσιν οἱ Βουλευταί, δὲν θέλει εἶσθαι ἀνάλογος πρὸς αὐτά, ὅθεν πρόκειται περὶ τῆς δυνατῆς βοηθείας· ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτε συνέταττε τὸ Νομοσχέδιον, φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε πλήρη γνῶσιν τῶν ἐκεῖ γενομένων τελευταίων καταστροφῶν, ὥστε, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν πεπουσῶν οἰκογενειῶν ἀναβαίνει μέχρι 2000 εὐπόρων καὶ ἀπόρων, καὶ οἱ ἀπορώτεροι θέλουσιν εἶσθαι περίπου 1300 οἰκογένειαι, ἂν διανεμηθῇ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ποσὸν τῶν 50,000 δραχμῶν καὶ 5,000 κοιλῶν σίτου, θέλει λάβει ἑκάστη οἰκογένεια 38 δραχμὰς καὶ ὀλίγας ὀκάδας σίτου· ἡ δὲ τοιαύτη βοήθεια εἶναι κατωτέρα καὶ τῆς προθυμίας τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καταθλιβούσης τὸν λαόν· ἕπεται λοιπόν, ὅτι ἡ βοήθεια πρέπει νὰ λάβῃ πλάτος περισσότερον. Πολλοὶ μὲν Βουλευταὶ φρονοῦσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἀντιβαίνει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· ἀλλ' ἐνταῦθα αἱ περιστάσεις εἶναι διάφοροι, δὲν εἶναί τι ἀτομικὸν ἀλλὰ γενικόν, καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς γενναιότητος ἐπανθεῖ εἰς τὸ κοινὸν δυστύχημα δύο ὁλοκλήρων ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ σώσωμεν· δὲν εἶναι λοιπὸν σύνταξις καὶ ἀτομικὴ περιβαλλύψις, ἀλλὰ βοήθεια ὀφειλομένη εἰς τοὺς ῥηθέντας κατοίκους, οἵτινες πρέπει νὰ συντηρηθῶσι οὐχὶ μόνον ὡς μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος, ἀλλ' ἀκόμη χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ὀφείλει δὲ τὸ ἔθνος τὰς συμφορὰς τὰς θλιβούσας μέρη τινὰ τῆς ἐπικρατείας νὰ θεραπεύῃ, ὅτι ἡ συμφορὰ εἶναι κοινὸς κίνδυνος, καὶ δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ παρόμοια δυστυχήματα καὶ ἀλλαχοῦ. Συνεπέρανε δὲ τὸν λόγον δι' ἀνακεφαλαιώσεως, καὶ ἐγνωμοδότησε νὰ μὴ περιορισθῇ ἡ βοήθεια εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν 50,000 δραχμῶν ἀλλὰ νὰ πλατυνθῇ.

Λαβὼν ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπή, κινουμένη ἐκ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῆς δυνατῆς καὶ ἀνηκούσης βοηθείας πρὸς τοὺς Μεσσηνίους, ἐκέρδη καὶ συνέταξε τὴν ἀναγκαίαν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς παθόντας ἀπόρους καὶ εὐπόρους, ὑπὲρ τῶν πρώτων προέτεινε τὴν προρρηθεῖσαν βοήθειαν, ὑπὲρ δὲ τῶν δευτέρων τὸ δάνειον. Τὸ ὅλον σῶμα συναισθάνεται τὸ πάθος τοῦ μέλους, ἀλλὰ συγχρόνως συναισθάνεται καὶ τὰς δυνάμεις του καὶ ἀναλόγως αὐτῶν ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ· διότι ἂν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπικείμεναι εἰς τὸ Κράτος ἀνάγκαι, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ λάβῃ καὶ ἄλλα βοηθητικὰ μέτρα παρὰ τῶν ἐκτὸς Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων, δὲν θέλει θεωρηθῇ τόσον σμικρὰ ἡ διδομένη βοήθεια. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν αὐτὴν προθυμίαν, καὶ λεπτομερεστέρας

πληροφορίας, τὰς ὁποίας εἶναι εἰς θέσιν νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἐρχομένων αὐτοπτῶν· ἐνόμισεν ὅμως ὅτι, ἂν ἑκάστη ἐκ τῶν 1000 ἀπόρων οἰκογενειῶν λάβῃ 5 κοιλὰ σίτου χρησιμεύοντας πρὸς σπορὰν, καὶ ὀλίγας δραχμὰς διὰ λιτόν τι οἴκημα, τοῦτο ἐξαρκεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἰδία Κυβέρνησις ἂν ἴδῃ ὅτι τὰ μέσα δὲν ἐξαρκοῦσι, καὶ αἱ προσενεχθεῖσαι βοήθειαι δὲν εἶναι ἀπαρχῶσαι, τότε πάλιν ἔχει τὰ δίκαια δύναται ἐκ τῶν μέτων της νὰ προσεπιβοηθήσῃ· καὶ ὁποιονδήποτε ποσὸν ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίνει θέλει εὕρει πρόθυμον τὴν Βουλήν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύνατο ἤδη νὰ πλατύνῃ ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον, ἀπαγορεῦον εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προτείνῃ περιθάλψεις εἰς ἕν πρόσωπον, ἀπαγορεύει ἐπίσης καὶ διὰ τὰ πολλὰ, ὥστε ἡ αὔξησις πρέπει νὰ γείνῃ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕτερός τις ἀντέταξεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου, ὁ ἐν τῷ 17 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος ἐμπεριεχόμενος, εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὰ Βουλευτικὰ σώματα νὰ ψηφίζωσιν, ὁρμώμενα ἀπὸ συμπαθείας καὶ χάριν ψυχοθερίας, τοιαύτας ἀμοιβὰς εἰς πρόσωπα· ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὑπάρχουσιν ἄλλα περιστατικὰ, ὥστε τὸ ἐναντίωμα τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου δὲν διακωλύει τὴν αὔξησιν τῶν 50,000 δραχμῶν καὶ ὅσον μάλιστα ἡ Βουλὴ ἔδωκε παρομοίαν ἔρμηνείαν πέρυσιν αὐξάνουσα τὴν μισθοδοσίαν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων· δύναται καὶ ἤδη νὰ τὸ κάμῃ καθότι ἡ σύνταξις δὲν ἀφορᾷ τὸ ἕνα ἢ τὸ δίνα πρόσωπον, ἀλλ ὁλοκλήρους ἐπαρχίας. Καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ τῶν καρπῶν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη αὐξήσεως, διότι οἱ καρποὶ ἦσαν ἀσυγκρίτως καὶ δὲν ἔπαθον βλάβας· ἡ δὲ χρηματικὴ βοήθεια, ἐπειδὴ ὑπ' ὅλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνεπαρκὴς, πρέπει νὰ αὐξηθῇ, διότι δὲν διακωλύεται τοῦτο ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ἄλλος δὲ ἀντέλεξεν ὅτι ἀριθμεῖται κατὰ δυστυχίαν ἂν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐπειδὴ τὸ Σύνταγμα ἠθέλησε νὰ προλάβῃ μεγάλας καταχρήσεις, ἂν οἱ Βουλευταὶ θελήσωσι νὰ περιποιηθῶσι τάξεις ὁλοκλήρους ἐπαρχιῶν, ἐκπληροῦντες ὑποσχέσεις γενικῶν ὠφελειῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τοιούτων καταχρήσεων ἔτιθη τὸ προκείμενον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὥστε, παρεχομένης τοιαύτης ἀρχῆς, ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ μετὰ ταῦτα μεταμέλεια, μὴ ὑπαρχόντων τῶν αὐτῶν αἰτίων. Ἡ Βουλὴ αὐξήσασα ἄλλοτε τὴν μισθοδοσίαν τῶν καθηγητῶν, ἐπανέφερε κυρίως αὐτὴν εἰς τὸ καταστατικὸν τοῦ Πανεπιστημίου διάταγ-

μα· ἐπὶ τέλους ἐγνωμοδότησε νὰ γείνῃ δεκτὸν τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου προταθὲν ποσὸν, ἐκφραζομένης τῆς ἐπιθυμίας ὅτι, ἂν τοῦτο ἦναι ἀνεπαρκὲς νὰ τὸ αὐξήσῃ ἀκολούθως ἡ Κυβέρνησις.

Ἕτερός τις προσέθηκεν, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ 17 ἄρθρου εἶναι σωτηριωδεστάτη, καὶ ἡ διατήρησις της εἶναι ἀναγκαία, ἂν καὶ ἤδη φορὰ πληγὰ ἔλαβεν εἰς τοὺς Μεσσηνίους· τὸ περίφραγμα τοῦτο ἐλήφθη ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς νομοθεσίας· ἐπειδὴ ἡ γενικὴ ἀρχὴ παντὸς συνταγματικοῦ Κράτους εἶναι, ὅτι οἱ Βουλευταὶ ἐπιχορτίζονται νὰ περιβάλλωσι τοὺς φορολογουμένους, καὶ δύνανται ἐκ τούτου νὰ πηγάσωσι καταχρήσεις, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ προτείνηται παρὰ τῶν Βουλῶν καμμία πρότασις, ἀποβλέπουσα ὠφελεία, ἀτομικὰς καὶ ἔχουσα ἀποτέλεσμα ἐπιβαρυντικὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐνταῦθα, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ περιθάλψεως οἰκογενειῶν ἀπόρων παθουσῶν, ἡ Βουλὴ ὑπόκειται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου. Ἡ Βουλὴ, εἰσαγαγοῦσα Νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων, ἀνύψωσε μόνον τὰς θέσεις, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ πρόσωπα· ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ διάταξις αὕτη ἀποβλέπει πᾶσαν πρόφασιν, ἔχουσαν σκοπὸν τὴν ὠφέλειαν προσώπων, ἀπαγορεύεται. Ὅθεν, ἂν ἡ Κυβέρνησις προβλέπῃ ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συμμερισθῇ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς μὴ ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως, τότε δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν καὶ νὰ λείψῃ ἡ ἐγγύησις· διότι αἱ 50 000 δραχ. εἶναι μικρὰ βοήθεια, καὶ αὕτη θέλει ἴσως ὑπερβῆ ὅτι εἶναι μικρὰ ἡ ζημία, καὶ ἐλαττώσει τὴν προθυμίαν τῶν μελλόντων νὰ βοηθήσωσιν.

Ἄλλος δὲ ὡμίλησε περὶ τοῦ εὐγενοῦς ζήλου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Βουλευτῶν ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων Μεσσηνίων, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κυβέρνησις, σταθμίζουσα τοὺς δυναμεῖς της, ὡρίσε 50,000 δραχ. ὑποσχομένη νὰ προκαλέσῃ πανταχόθεν τὰς δυνατὰς συνδρομάς· οἱ δὲ Βουλευταὶ συζητοῦσιν ἂν ἦναι δυνατὸν ν' αὐξήσωσι τὸ μνησθὲν ποσὸν· ἔμεινε σύμφωνος μὲ τοὺς ὑποστηρίξαντας ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πλατυνθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 17, διότι ἀποβλέπει μόνον οἰκογενείας πασχούσας, εἰς ἑκάστην οἰκογενειάρχην τῶν ὁποίων θέλει δοθῇ ἡ περιβάλλυσις. Ἀπελυκίμασε δὲ τὴν ἐπιμονὴν ταύτην, ἀποδεικνύουσαν κακὴν πίστιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὡς ἐκπεμφθεῖσα εἰς τὴν παρουσίασιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, οὕτω θέλει ζητήσει ἀκόμη καὶ ἄλλας περιβάλλυσεις, ἂν δὲν ἠκολουθοῦσαν τὰς δυστυχίας, καὶ ἀνεπαρκεῖς τὰς βοηθείας.

Ὁ πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὸ δυστύχημα

τῶν Μεσσηνίων εἶναι μέγα, τοιοῦτο τὸ ἐξέλαβεν ἡ Κυβέρνησις, τοιοῦτο παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἐθεώρησε καὶ ἡ Βουλὴ· ἔχει ἐ ζημία ἑκατομμυρίων, καὶ αὕτη θεραπεύεται μόνον δι' ἑκατομμυρίων, ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ νὰ δειλιάσῃ αὕτη κατὰ τὸ δυνατὸν, καὶ νὰ εὑρεθῶσι καὶ ἄλλα μέσα, τὰ ὁποῖα ἐνδεχόμενον ν' ἀναπληρώσωσι τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη, ἰδοῦσα τὴν πραγματικὴν δυστυχίαν καὶ φοβουμένη τὴν μέλλουσαν, ἐσκέφθη τινὰ μέσα βοηθείας, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, παρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ παρὰ τῶν ἐκτὸς Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων· ὡς πρὸς τὴν τρίτην ταύτην πηγὴν ἐνόμισε μὲ πρόπον ζωηρὸν, ὥστε ἐλπίζεται ὅτι τὰ τοιαῦτα βοηθήματα δὲν θέλουσιν εἶσθαι εὐκαταφρόνητα· διότι ὁ ἔξω κόσμος εἶναι πρόθυμος νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐξ ἀπευκταίων συμβάντων δυστυχήσαντας· ἡ δ' ἐκ τῶν τριῶν πηγῶν συνδρομὴ ἠδύνατο κάτι νὰ κατορθώσῃ. Ἂς τεθῶσι λοιπὸν εἰς ἐνέργειαν αὐτὰ τὰ μέσα, ἂς γνωσθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῶν δυστυχιῶν, τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ γενικὴ μόνον ἐντύπωσις, ἂς φανῶσι τὰ ἀποτελέσματα, καὶ τότε πάλιν ἡ Κυβέρνησις θέλει προτείνει νὰ προτείνῃ, ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν κατάστασίν της. Τὸ εὐάρεστον εἶναι ὅτι ἡ θέλησις εἶναι γενικὴ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς Βουλευτὰς καὶ τοὺς Ἕλληνας ὅλους, πρὸς βοήθειαν τῶν παθόντων, καὶ ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν αὐτῶν.

Ἕτερός τις προσέθηκε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ συνήνεσε νὰ μὴ λυθῇ τὸ περὶ τοῦ 17 ἄρθρου ζήτημα. Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἂν ἐφωτίσθη ἀπεκρίθη καταφατικῶς, τὸ δὲ ἀ. ἄρθρον ἐψηφοφορήθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ β'. ἄρθρον ἔχον οὕτως·

« Εἰς ἑκάστην τῶν παθουσῶν ταύτης οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῆ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων ὀκάδων σίτου καὶ πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν των. »

Εἷς ἐπρότεινε νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων οἰκογενειῶν καὶ ὡς ἐγγιστα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπόρων, ὅπως γείνῃ ἀνάλογος ἡ διανομὴ· τοῦτο δὲ νὰ ἐκφρασθῇ σαφῶς εἰς τὸ ἄρθρον.

Ἄλλος δέ τις παρετήρησεν, ὅτι ἀφοῦ ἀποδειχθῇ οἰκογένειά τις παθοῦσα καὶ ἄξια νὰ λάβῃ τὴν περιβάλψιν, πρὸς τί νὰ προσδιορισθῇ ὁ σκοπὸς τῆς χρήσεως αὐτῆς εἰς πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν των; ἡ αὐτὴ θέλει τὴν μεταχειρισθῇ εἰς ὅτι θεωρεῖ χρησιμώτερον.

Ἄλλος δ' ἀντέταξεν, ὅτι ἡ κατακρήμνισις τῆς οἰκίας εἶναι ἡ μεγαλητέρα δυστυχία, καὶ ταύτην ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις, διότι πᾶσα ἄλλη εἶναι μικροτέρα.

Ὁ πρὸ τούτου ἐπανέλαβεν, ὅτι εἶναι χλευασμὸς νὰ δίδωμεν εἰς οἰκογένειάρχην 50 δραχμὰς, καὶ νὰ τῷ προσδιορίζωμεν νὰ κάμῃ τὴν ἐπισκευὴν τῆς οἰκίας του, ἔπειτα ἂν τις δὲν κάμῃ τοιαύτην χρῆσιν τί θέλει γείνει;

Ἄλλος ἐπρότεινε νὰ μεταβληθῇ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου φράσις εἰς τὴν ἀκόλουθον. « εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν των. »

Μὲ τὴν πρότασιν δὲ ταύτην συνεφώνησαν πάντες, καὶ οὕτως ἔγεινε δεκτὸν τὸ 6'. ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ῥηθεῖσαν τροπολογίαν « εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν των. »

Ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον ἔχον οὕτως,

« Ἡ Κυβέρνησις θέλει συνεργήσει ἵνα δοθῇ δάνειον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας, καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων, ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας κατοίκων παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν 200,000 δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουσι δίδεσθαι τριακόσιαι μέχρι δύο χιλιάδων δραχμαὶ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανεισθησομένων παθόντων κατοίκων δοθησομένας εἰς τὴν Τράπεζαν ἀσφαλείας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεολύτρου, ἂν τυχὸν οἱ δανεισθησόμενοι δὲν ἤθελον φανῇ ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμὰς· ἡ ἐγγύησις αὕτη μ' ὅλον τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων μέσα. »

Ὁ Πρωθυπουργὸς πρῶτος ἀνέφερεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, σκοπὸν ἔχουσα νὰ φανῇ ὠφέλιμος εἰς τοὺς Μεσσηνίους, προέτεινε νὰ γείνῃ δάνειον ὑπὲρ αὐτῶν μὲ τόκον μικρὸν· ἐπειδὴ δὲ ἡ Τράπεζα δὲν ἤθελεν δώσει τὸ δάνειον, ἄνευ τῆς ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως, αὕτη συγκατένευσε νὰ τὴν δώσῃ καὶ εἶναι ἐλπιζόμενον ὅτι οἱ δανειζόμενοι, ὡς πολῖται Ἕλληνες τίμιοι καὶ οἰκοκύριοι, θέλουσι φυλοτιμηθῇ νὰ πληρώσωσι, καὶ νὰ μὴ φανῶσι ψευδόμενοι· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐναντίαν περίστασιν ἂς θεωρηθῶσιν αἱ διακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν ὡς βοήθεια, καὶ πρὸς τὰς πεντήκοντα ἂς γείνωσιν διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες.

Ἕτερος δέ τις παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐγγυήσεως ἐννοεῖ μόνον νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δανείου, καὶ θέλει ἀφήσει ἔπειτα τὴν Τράπεζαν νὰ καταδιώξῃ καὶ ἐκποιήσῃ τὰ ἐνυπόθηκα κτήματα, ἂν δὲν ἦναι ἐγγυητὴς καὶ πληρωτής.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀντεῖπεν, ὅτι οἱ λόγοι τῆς ἐπιτροπῆς, δι' οὓς ἐπιμένει εἰς τὴν μὴ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι διότι αὕτη ἰσοδυναμεῖ μὲ δωρεὰν τῶν 200,000 δραχ. αἵτινες θέλουσι διατεθῇ ὑπὲρ τῶν εὐπόρων, ἐνῷ πρὸς τοὺς ἀπόρους ἐδωρήθησαν μόνον 50,000. Τὸ δὲ ἄτοπον τοῦτο θέλει γείνει, διότι δυσκόλως πληρόνουσιν οἱ δανειζόμενοι, καὶ πολλοὶ μὲν εἶναι πρόθυμοι εἰς τὸ δάνειον, ὀλίγοι δὲ εἰς τὴν ἀπότισιν· ὅταν λοιπὸν ἡ Τράπεζα ἔχῃ παρόντα τὸν ἐγγυητὴν, δὲν θέλει καταζητήσει τὸν πρωτοφειλέτην· ὥστε ἂν βοηθῶσιν αἱ 200,000 δραχ. θέλουσι μείνει εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλος τις ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἀποφασίζει συμφώνως μὲ τὴν προθυμίαν της, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐγγυήσεως, ἐνῷ εἰς τὴν Μεσσηνίαν ὑπάρχουσιν ὀλίγοι χρεῶσται, καὶ ἐλάχιστοι κατεδιώχθησαν, ὥστε μὲ ὅλην τὴν καταστροφὴν, τὴν ὁποίαν ὑπέφερον, κανεὶς δὲν θέλει καταδεχθῇ νὰ μὴ πληρώσῃ, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ γενναίου χαρακτῆρος τῶν Μεσσηνίων, ἀλλὰ νὰ συλλογισθῇ ὅτι 15,000 ἄνθρωποι ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ ὕπαιθρον περιμένουσι τὴν βοήθειάν της.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἕκαστος φροντίζει νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἀντικείμενον· ἐπειδὴ ἡ Τράπεζα δὲ δανείζει παρὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ λάβῃ τὰ χρήματα καὶ νὰ τὰ δανείσῃ μὲ ἀσφαλεῖς ὑποθήκας αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις· διότι ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως, καὶ προσέτι θέλουσι γείνει δαπάναι εἰς ἐκτιμήσεις, ἐγγραφὰς κτλ. δύναται λοιπὸν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δανείσῃ ἐκ τοῦ Ταμείου 100,000 ἕως 150,000 δραχμάς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον κατεχώρισεν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τὸ ἄρθρον τοῦτο, συνεννοηθὲν πρότερον περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης· ὅτι οὐδαμῶς συμφέρει νὰ μεταβληθῇ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς δανειστικὸν κατάστημα, νὰ περιβληθῇ μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς δι' αὐτὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας αὐτοῦ, συνιστῶν ἴδια γραφεῖα καὶ ἰδίους ἐν αὐτοῖς

ὑπαλλήλους μισθοδοτοῦν, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ὑπάρχον δανεισικὸν κατάστημα, τὴν Τράπεζαν, προσέρυγε, καθότον καὶ ἄνευ τούτων ἡ Κυβέρνησις ηὐνάτο ουσιωδεῖς καὶ πολλοῦ λόγου ἀξίας νὰ δι-ραπεύσῃ ἀνάγκας τοῦ Κράτους διὰ τῶν 200,000 δραχμῶν ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν Τράπεζαν περὶ τοῦ δανείου τούτου τῶν Μεσσηνίων.

Καὶ τούτοις ἄλλος προσέθηκε πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος, ὅτι ἡ ἐγγύησις μόνη τῆς Κυβερνήσεως δὲν θέλει δοθῇ ὡς μόνη ἀσφάλεια εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ θέλει προστεθῇ εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν κατοίκων δοθησομένας ἀσφαλείας δι' ὑποθήκης, καὶ τοῦτο διότι ἡ Τράπεζα ἐξαντλήσασα τὸ δι' ἐνυπόθηκα δάνεια ὡρισμένον ποσόν, δὲν δανείζει πλέον ἐπὶ ὑποθήκῃ, κατ' ἐξαίρεσιν δ' ἤδη θέλει συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο μεσιτείᾳ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι κυρίως ἡ ἀσφάλεια θέλει δοθῇ παρὰ τῶν δανεισθησομένων ἡ δὲ Κυβέρνησις θέλει προσθέσει τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν ἐν περιπτώσει διασταγμῶν· ὅτι ὁ τόκος θέλει εἶσθαι ὑπὲρ τῶν Μεσσηνίων μικρότερος τῶν 10 τοῖς 0/0, καὶ ὅτι οὕτω καλλίων νὰ δανείσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ Τράπεζα, ἢ νὰ διαθέσῃ τοσοῦτον ποσὸν τὸ Ταμεῖον, δυνάμενον νὰ δαπανήσῃ αὐτὸ ἄλλως εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι εἰς πάντας ὁ αὐτὸς ἐνυπάρχει ζῆλος, ἵνα βοηθηθῶσιν οἱ Μεσσήνιοι, ἄλλος δὲ μόνον περὶ ἑκάστου προτείνεται τρόπος ὅτι ὡς ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ δοθῇ ποσόν τι πρὸς βοήθειαν εἰς τοὺς ἀπόρους, ὀφείλει νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν εὐπόρων διὰ τοῦ δανείου, ἀφοῦ μάλιστα ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν ἀποβαίνει εἰς βλάβην τοῦ Ταμείου καὶ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ὀρθή, νὰ προστεθῇ μάλιστα εἰς αὐτὴν πρέπει ὅτι ἐπὶ τετραετίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρώνει τοὺς τόκους καὶ τὰ χρεολύτρα τοῦ δανείου, ἵνα δυνηθῶσιν οἱ δανεισθησόμενοι νὰ ἀνακάμψωσιν.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ εἰσπραχθῇ τὸ εἶδος τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δοθησομένης ἐγγυήσεως· διότι διπλῆ αὕτη εἶναι, ἡ μὲν συνήθης, ὅτε ὑποχρεοῦται ὁπισωτοφειλέτης, καὶ ὅταν ἐξαντληθῶσι τὰ μέσα αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ χρήστης, τότε καταφεύγει οὗτος καὶ εἰς τὸν ἐγγυητήν, ἡ δὲ ἄλλη ἐγγύησις, ὅτε κατ' ἐκλογὴν ὁ χρήστης ἀπευθύνεται ἀμέσως κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ὑπεστηρίξε δὲ τοῦτο καὶ ἄλλος παρατηρήσας, ὅτι ἐὰν μὲν ἡ δοθησομένη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγγύησις τοῦ πρώτου εἴδους εἶναι, τότε ἡ τραπέζα θέλει φροντίσει νὰ ὑποθηκεύσῃ

πάντα τὰ ἀνυπόθηκα κτήματα, ἐνῷ ἂν τοῦ δευτέρου, θέλει ἀπευθύνεται πάντοτε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως παρορῶσα τοὺς πρωτοφειλέτας.

Ἀπορριθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἐρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ γ'. καὶ τελευταῖον τοῦ ἄρθρου τούτου ἐδόθησαν, αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως ἀπεδείχθη αὐτήν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 3 ἄρθρου, ἐρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται αὐτὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ αὕτη δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτό.

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὰς ὁποίας ὑπέστη τροπολογίας ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1.

« Δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρι πέντε χιλιάδων κοιλῶν σίτου ἐθνικοῦ καὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ἀποδειγμένως παθουσῶν ἐκ τῶν συμβάντων σεισμῶν οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς ἑκάστην τῶν παθουσῶν ταύτης οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῇ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων ὀκάδων σίτου, καὶ πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν εἰς ἀνακούρισιν τῶν δεινῶν των.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει συνεργήσει ἵνα δοθῇ δάνειον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, μὲ ἐπιεικεῖς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων, ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ταξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας κατοίκων, παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν 200,000 δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουσι δίδεσθαι τριακόσιαι μέχρι δύο χιλιάδων δραχμαὶ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανεισθησομένων παθόντων κατοίκων δοθησομένας εἰς Τράπεζαν ἀσφαλείας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεολύτρου, ἂν τυχὸν οἱ δανεισθησόμενοι δὲν ἦθελον φανῇ ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμάς· ἡ ἐγγύησις αὕτη μ' ὅλον τοῦτο δὲν θέλει ἐκπολίσει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων μέσα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Καὶ διὰ ψηφοφορίας ἐπ' αὐτοῦ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Εὐσταθίου καὶ Γ. Σταματάρα, ἀπεφήνατο ὅτι παρεδέχθη καὶ τοῦτο παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους Νομοσχεδίου καθ' ἃ ἐψηφίσθη

Ναὶ ἢ Ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ν. κο. Θεοῦ	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Α. Γουζούκσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Βελαέτης	
Θ. Γριτζας	Ν.	Ι. Κρεστενίτης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Σ.Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Ι Κλίμακας	
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Σκέτρος Στεφανάκης	ἀπὼν
Μ. Α. Καΐρης		Ν. Δελέντας	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Θ. Μακρῆς	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Ι. Κωλέττης	Ν.	Γ. Γουνορόπουλος	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Β. Καραγιάννης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς		Β. Πετιμεζᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Α. Πετιμεζᾶς	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπὼν	Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Λαπουσιάδης	ἀπόντες	Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης		Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Γεωργ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Κ. Φασίτζας	ἐν ἀδείᾳ	Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χ. Παναγιώτου	
Ι, Γιαλδάσης	Ν.	Ἐμ. Τσοῦχλος	
Δ. Ζῶτος	ἀπὼν	Μ. Πρωτοπαππᾶς	

Δ. Κυρισκίδης	ἀπὼν	Κ. Τζερτίδης	ἀπὼν
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Α. Μακρόπουλος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Φ. Ἰωάννου	ἀπὼν
Π. Βαρδῆ ζιώτης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Δερβιτσιώτης	ἀπὼν	Κ. Προβιλέγιος	ἀπόντες
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.	Ι. Ταταράκης	
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ῥ. Παλαμήδης	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης		Α. Παππατζόρης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Νικήτ. Σταματελόπ.	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.	Α. Κιζάνης	ἀπόντες
Ι. Φαρμάκης	Ν.	Δ. Δρόσος	
Κ. Βέϊκος	Ν	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν,
Μ. Ἰατρός	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπὼν	Γ. Κουντουριώτης	ἀπόντες
Γ. Κάνδυας	Ν.	Ι Χαντζίσκος	
Σ. Μπαρότζης	Ν.	Γ. Γριζάνος	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Δ. Πικουλάκης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Γ. Σταματάρα	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ		

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κατόπιν ἀνέγνω ἔγγραφον ἀγόρευσιν αὐτοῦ ἐπί τινων ἀναφορῶν κατὰ τοῦ Προξένου Σμύρνης Κ. Θεοδώρου Ξένου, γαλεισῶν παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς αὐτὸν, ἔχουσαν οὕτω.

« Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς διεύθυνε, κατ' ἀπόφασιν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀναφοράν τινα κατὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξένου τῆς Α. Μ Κυρίου Ξένου, μνημονευομένην ἐν Σμύρνῃ τὴν 7 Ἰανουαρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ ὑπογεγραμμένην ὑπὸ διαφόρων ἀτόμων. ὅπως ἐρευνήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῶν εἰς τὸν ῥηθέντα ἀνώτερον ὑπάλληλον προσαπτομένων, καὶ κοινοποιήσῃ ἀκολούθως εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

« Τὸ Ὑπουργεῖον καλῶς γινώσκον τὸ ἀξιότιμον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν πολύχρονον καλὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου Ξένου, τὸν ὁποῖον ἐθεώρησε πάντοτε ὡς ἕνα τῶν μᾶλλον διακρινομένων κατὰ τὴν Τουρκίαν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ ἀμέσως εἰς τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς τὴν διακοίνωσιν, βεβαιοῦν τὸ Σεβαστὸν τοῦτο σῶμα ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑπογεγραμμένων ἐκτιθέμενα εἶναι ὅλως ἀσυμβίβαστα μὲ τὴν ὁμολογουμένην τοῦ Κ. Ξένου τιμιότητα, τὸ γενναῖον καὶ φιλότιμον τοῦ χαρακτῆρός του καὶ μὲ τὸν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλόν του· μ ὅλα ταῦτα διὰ νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιθυμίαν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν νὰ γίνωσιν αἱ προσήκουσαι ἔρευναι.

» Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεραιώθη, καὶ ἐρχόμεθα νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν τὸ ἀποτέλεσμά κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεφράσατε ἐπιθυμίαν.

» Εἰς τρία τινα ἐπέστησε τὸ Ὑπουργεῖον τὴν προσοχήν του

α') Ἂν οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν εἰσὶν ὑπήκοοι Ἕλληνες, καὶ ἐξ ἰδ ου αἰσθήματος πρὸς τὸ κατηγορῆσαι τὸν Κ. Ξένον ὡρμήθησαν.

β') Ἂν αἱ ὑπογραφαὶ των εἰσὶν γνήσιαι, ἢ ἂν οἱ ὑπογράψαντες εἶχον ἀκριβῆ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς γνῶσιν. καὶ

γ') Ἂν αἱ κατὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνωτέρου ὑπαλλήλου αἰτιάσεις ἔχωνται πραγματικότητος.

Ἐκ τῶν γενομένων ἐρευνῶν προέκυψεν ὅτι, ἐκτὸς τριῶν τεσσάρων, τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑπογεγραμμένα ὀνόματα ἀνήκουν εἰς Ἕλληνας, ἀλλὰ τῆς ἐνδεεστέρας καὶ μᾶλλον ἀγραμμάτου τῶν ἐν Σμύρνῃ Ἑλλήνων τάξεως, ὅτι οἱ πλείστοι τούτων ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει συντεχνιῶν (ἐσνάφ) καὶ ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένων ἔχουν προσωπικὸν κατὰ τοῦ Κ. Ξένου πάθος, ἕνεκα περιστατικοῦ τινός τὸ ὁποῖον κατόπιν θέλει ἐκτεθῆ.

» Εἴπομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες οὗτοι ἐνήκουν εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐνδεεῖς. Ὁποῖα λοιπὸν εἶναι τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἔχοντες

νὰ διατηρήσωσιν ἐν Σμύρνῃ, δὲν εὗρον παρὰ τῷ Κ. Ξένῳ τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχυρὰν προστασίαν; Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία, αἱ δύο αὗται φυσιωδεῖς βάσεις τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, αἱ μεγίστης καὶ ἐνθέρμου ἐνισχύσεως ἀνάγκην ἔχουσαι, δύνανται νὰ ἐπαισθανθῶσι τὴν ἔλλειψιν τῆς τοιαύτης προστασίας· ἀλλ' ἀφοῦ ὁ κατηγορηθεὶς, ἢ μᾶλλον, ὁ συκοφαντηθεὶς Πρόξενος ἀρθόνως τὴν συνδρομὴν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐπεδαψίλευσε πρὸς τοὺς ἐν Σμύρνῃ ἐμπόρους καὶ ναυτικοὺς Ἕλληνας, τοὺς ἕνεκα τῆς κοινωνικῆς θέσεως των, τῆς φύσεως καὶ τῶν δυσχερειῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν των φωτόνου χρῄζοντας ὑπερασπίσεως, ἀπορβαίνει ἄπορον πῶς ὁ αὐτὸς Πρόξενος νὰ μὴ προστατεύῃ καὶ ἐκείνους μεταξὺ τῶν ὑπηκόων, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀπορίας των δὲν παρέχουν, ὡς οἱ ναυτικοὶ καὶ οἱ ἔμποροι, οὐδὲν ὀφέλιμον, οὐδὲν δυσχερὲς εἰς τὴν Προξενικὴν ἐνέργειαν. Ὁπόσον δὲ ὁ Κ. Ξένος ὑπερησπίσθη καὶ ἐπροστάτευσε τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐν ἅπασαν τὴν ἐλάσσονα Ἀσίαν, Ἑλληνικὰ συμφέροντα, δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε, καὶ ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης διαβεβαιώσεως, τὴν ὁποίαν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω δύο σχεδὸν ἔτη ἐπὶ κεφαλῆς εὑρισκόμενος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, καὶ τελευταῖον ἐκ τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Κ. Ξένου, αἵτινες μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐγγράφων ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει μου προσαρτημέναι εἰσιν.

Εἴπομεν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπογραψάντων τὴν κατὰ τοῦ Κ. Ξένου ἀναφορὰν ἀνήκουν εἰς συντεχνίας, οἷον τῶν οἰνοπωλῶν, ἀλευροπωλῶν καὶ ἀρτοποιῶν. Οἱ εἰς τὰς συντεχνίας ὑπαγόμενοι ἐν τῇ Τουρκίᾳ, συνυπάγονται καὶ εἰς τοὺς διέποντας αὐτὰς κανονισμούς, καθ' οὓς εἰς τινας περιστάσεις καὶ κατά τινας ἐλλείψεις, ἐπιβαίνουσις τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, προκαλεῖται ποινὴ κατὰ τοῦ παραβάτου, ἡ δὲ Προξενικὴ Ἀρχὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπεμβῇ.

Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὑπάγονται ὅλοι οἱ εἰς συντεχνίας ἀνήκοντες Ἕλληνες, ἢ ἄλλοι ξένοι ὑπήκοοι. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι ὁσάκις τις ἐκ τῶν ἐν ταῖς συντεχνίαις τιμωρεῖται λόγῳ τῆς ἐν τῇ συντεχνίᾳ του ὑπηρεσίας, οὐδὲ τὸ Ἑλληνικὸν, οὐδ' ἄλλο τῶν Ὑποστατῶν ἔχει ἐπεμβάσεως δικαίωμα. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν, καθὼς, ὡς πρόσκειται, οὔτε τὸ ἐμπόριον οὔτε τὴν ναυτιλίαν μᾶς πλήττουσι, ἀλλὰ δὲν ἔχωσι νὰ διεκδικήσωσι συμφέροντα, εἶναι πιθανὸν, λέγομεν, ὅτι παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Προξένου

διότι δὲν ἀπαλλάττει αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἐν ταῖς συντεχνίαις ἐπιβαλλομένας τιμωρίας· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐνεγράφησαν εἰς αὐτὰς καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονισμῶν ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἔπρεπε νὰ γνωρίσωσιν ὅτι δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐπεμβῇ ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Προξενικὴ Ἀρχή· ἐξαιρετικὰ δὲ δικαιώματα δὲν εἶναι δυνατὸν αὐτοὶ μόνοι ν' ἀπολαμβάνωσιν.

Εἴπομεν τελευταῖον ὅτι τινὲς τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένων, ἔχουν προσωπικὸν κατὰ τοῦ Κ. Ξένου πάθος· ἰδοὺ πόθεν τοῦτο ἐπήγασε.

Κατὰ τὸ ἔτος **1842** Γρηγόριός τις Βαρελάκος, ἐκ Σπάρτης, ἐξαχθεὶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ Προξενείου εἰς τὴν ὁποίαν πρό τινων ἡμερῶν ἐκρατεῖτο, καὶ ὁδηγούμενος ὑπὸ τῶν Κλητήρων τοῦ Προξενείου πρὸς τὸ ἐν τῷ λιμένι Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον, ὅπως ἐπιβιβασθῇ ἐν αὐτῷ καὶ πεμφθῇ ὡς ὑπόδικος εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι δικαστήρια διὰ πλημμελήματα ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα, ὥρμησε καθ' ὁδὸν εἰς φυγήν. Εἷς δὲ τῶν Γιασακτσίδων ἢ Κλητήρων τοῦ Προξενείου, τῶν ἀπαγόντων αὐτὸν, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ φεύγοντος καὶ τὸν ἐτραυμάτισε κατὰ τὸν μηρόν· ὁ Πρόξενος ἀνέφερε πάντα περὶ τοῦ συμβάντος τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἐκφράζων δι' αὐτὸ τὴν λύπην του καὶ παριστῶν συγχρόνως τὸν τραυματισθέντα ὡς κακίστης διαγωγῆς ἄνδρα καὶ φαῦλον κατὰ πάντα. Μ' ὅλον ὅτι ὁ Ὀθωμανὸς Γιασακτσὴς διϊσχυρίσθη ὅτι ἀμυνόμενος ἑαυτὸν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Βαρελάκου ἐνῷ οὗτος εἶχεν ἐφορμήσει κατ' αὐτοῦ καὶ ἐζήτει νὰ τοῦ ἁρπάσῃ τὰ ὅπλα, τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν ἀμέσως τὴν ἀποπομπήν του ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀλλ' ὁ Βαρελάκος, ἰαθεὶς μετ' ὀλίγον καὶ μεταβὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεμήνυσε τὸν Πρόξενον Κ. Ξένον καὶ τὸν τότε παρὰ τῷ αὐτῷ Προξενείῳ Γραμματέα Ὑποπρόξενον Κ. Χαριάτην ὡς διατάξαντας δῆθεν τὸν Γιασακτσῆν νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγήν των. Ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης δύο ἐγένοντο ἀνακρίσεις, ἡ μὲν ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης τοῦ Προξενείου διοικητικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα εἰσαγγελίας, καθὸ μαρτύρων τινων εὑρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ τῶν δύο ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ὅτι οὔτε παρὼν κἂν ἦτον ὁ Κ. Ξένος ὅτε ἐπράχθη ὁ τραυματισμός· καὶ ἡ μία δὲ καὶ ἡ ἄλλη ἀρχὴ ἐγνωμοδότησαν ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἔνδειξις κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Βαρελάκου καταμηνυθέντων, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη τὸ ἀπο-

τέλεσμα τῶν προαναφερθεισῶν ἀνακρίσεων, διὰ ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 327 τῆς Ποιν. Δικονομίας περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ἀπεφάνθη ἤδη, ἀναγνωρίσαν τὴν ἀθωότητα τοῦ Προξένου καὶ ἀπορρίψαν τὴν αἴτησιν τοῦ Βαρελάκου.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ αἴτιον τοῦ κατὰ τοῦ Κυρίου Ξένου προσωπικοῦ πάθους τῶν ἐν Σμύρνῃ Βαρελάκων καὶ τινων ἄλλων συγγενῶν καὶ συμπατριωτῶν των. Καταμηνύοντες ἀδίκως τὸν Πρόξενον ἐλπίζον ὅτι ἤθελον κατορθώσει νὰ τὸν ὑποβάλωσι διὰ τῆς ἀπειλῆς ταύτης εἰς ἀθεμίτους τινὰς ὑποχρεώσεις πρὸς ὄφελός των. Ἀπελπισθέντες ἀκολούθως, φαίνεται, καὶ μνησικακοῦντες ὠργάνωσαν συστηματικήν τινα κατὰ τοῦ Κ. Ξένου ἀντιπολίτευσιν ἐν Σμύρνῃ, ἐν ἔργον τῆς ὁποίας εἶναι, ὡς ἐπληροφορήθημεν, καὶ ἡ σύνταξις τῆς ἀναφορᾶς, περὶ ἧς πρόκειται.

Μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας, παρατηρήσεις ἃς μεταδώμεν εἰς τὴν περαιτέρω τῶν διαβιβασθεισῶν ἡμῖν λεπτομερειῶν ἔκθεσιν.

Ἐκ τῶν γενομένων ἐν Σμύρνῃ ἐξετάσεων προέκυψεν ὅτι, αἱ μὲν ἐκ τῶν ὑπογραφῶν, τὰς ὁποίας φέρει ἡ ἀναφορὰ εἰσὶ γνήσιαι, αἱ δὲ οὔ, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἀληθῶς ὑπογραψάντων ἠγνόουν μ' ὅλα ταῦτα τὸ περιεχόμενον· ὅτι ὑπάρχουν ὑπογραφαὶ ἀτόμων ἀπελθόντων τῆς Σμύρνης μῆνας ὁλοκλήρους πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀναφορᾶς, καὶ ἑτέρα τις ὑπογραφή, ἡ τοῦ *Παναγιώτου Κοκκώνη*, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Πελοποννησίων ὅλως ὑποθετική, ὡς ἀποβιώσαντος πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν τοῦ Παναγιώτου Κοκκώνη, οὗ τινος ὁ υἱὸς Μανώλης Κοκκώνης διατελεῖ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὡς *ραγιᾶς*.

Μεταξὺ τριάκοντα καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐξεταθέντων, καὶ τῶν ὁποίων αἱ καταθέσεις ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, δεκαεννέα ἐκήρυξαν ὅτι ὁλοτελῶς ἠγνόουν τὰ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, καὶ ὅτι αἱ ὑπογραφαὶ των εἰσὶ πλαστουργημέναι. Δύο ἔτι ὑπογραφαὶ, αἱ τῶν ἀδελφῶν Ἀθανασίου Π. καὶ Ἰωάννου Π. Βουβουρέντου Πελοποννησίων, δὲν εἶναι ἐπίσης γνήσιαι, καθότι ἀμφότεροι ἀνεχώρησαν ἐκ Σμύρνης ἀπὸ τὸν Ὀκτώμβριον τοῦ **1845**, ἡ δὲ ἀναφορὰ χρονολογεῖται τὴν 7 Ἰανουαρίου **1846**.

Τὸ πλαστὸν καὶ μὴ γνήσιον τῶν διαφόρων αὐτῶν ὑπογραφῶν ἀρκεῖ διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ὅλον ἔγγραφον καὶ νὰ τὸ καταδείξῃ ὡς οὐδεμιᾶς ἀξίου πίστεως. Ἀλλ' ὅταν πρὸς ταῦτα προστεθῇ καὶ τὸ ὅτι ὑπεκινήθη ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐκ τινων ἐχόντων προσωπικὸν κατὰ τοῦ Προξένου πάθος ὡς συνάγεται, εὐκόλως δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἂν ὑπάρχῃ τι ἐν αὐτῷ ἀξιόπιστον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἐκτιθεμένας κατηγορίας. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅτι ὁ

Πρόξενος ὑπεξεχώρων τὰ ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ἐβίαζεν αὐτοὺς φέροντας ταῦτα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα, καὶ ὅτι ἐπώλει ἀκολούθως αὐτό. Ἡ συκοφαντία αὕτη εἶναι αἰσχρά, καὶ οὐδὲ κἂν ἤθελε προσέξει εἰς αὐτὴν τὸ Ὑπουργεῖον, ἐκτὸς γνωρίζον καὶ ἐκτιμῶν τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Κ. Ξένου. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ κατηγορούμενον ἐγένοντο ἐξετάσεις ἐν Σμύρνῃ, σπεύδομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἀπεδεδαίωσε πλήρη ἐστέρησε τὴν ἰδέαν τῆς Κυβερνήσεως· ἀρκεῖ δὲ νὰ διεξελθῇ τις τὰς ἐνταῦθα ἐπισυνημμένας καταθέσεις διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν κατὰ τοῦ Κ. Ξένου ἀναφερομένων οὐδ' ὑπεξεχώρησεν οὐδ' ἐπωλήθη τὸ διαβατήριον, καὶ ὅτι ὁ ἀνώτερος οὗτος ὑπάλληλος ὑπερησπίσθη μετὰ ῥίζης μετὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἅπαντος, ὅσων ἡ ἐθνικότης ἐφιλονεικεῖτο, διακόψας ἕνεκα τούτου τὴν περὶ ἀπογραφῆς ἐργασίαν.

» Ἡ δευτέρα κατηγορία εἶναι, ὅτι εἰσέπραξεν ὁ Κ. Πρόξενος λόγῳ διαμονῆς, ὀκτὼ καὶ δέκα τάλληρα ἐξ ἑκάστου τούτων. Ἀπεδείχθη δὲ ἐπίσης ψευδὴς καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω κατηθέσεων συνάγεται, ὅτι ἐκ τῶν ἀνηρεθμένων εἰς τὴν Πούλλην ἑπτὰ μόνον τὸν ἀριθμὸν ἔλαβον τὰ διαμονητήρια τὰ *διπλώματα προστασίας* καλούμενα, πληρώσαντες 6 δραχμὰς καὶ 50 λεπτὰ ἕκαστος, συμφώνως μὲ τὴν διατύπωσιν· εἰκοσιεπτὰ δὲ ἄλλοι οὐδὲ μέχρι τοῦδε κἂν ἐφρόντισαν νὰ λάβωσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς 25 περίπου δὲν ὑπῆρχον πλέαν εἰς Σμύρνην διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν. Οἱ ἄλλοι δὲ, ὧν καὶ αἱ ὑπογραφαὶ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς εἶσι γεγραμμέναι, εἶναι παντελῶς εἰς τὴν ῥηθεῖσαν πόλιν ἄγνωστοι.

» Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν καὶ εἰς τὰς λοιπάς·

» Ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν, ὁ μὲν Βαρελλάκος κατηγορεῖ τὸν πρόξενον διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ἀδελφοῦ του, περὶ τοῦ συμβάντος δὲ τούτου ἀπεδείχθη ἐξ ὧν ἀνωτέρω ἀνέφερα, τοῦ Κυρίου ξένου τὸ πάντη ἀμέτοχον. Τὸν κατηγορεῖ ἐπίσης διὰ τὴν ἐν Μιτυλήνῃ πυρπόλησιν ἑνὸς πλοιαρίου του. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου περιστατικοῦ ἔλαβεν ἐν καιρῷ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι τὸ περὶ οὗ εἴρηται πλοιάριον συλληφθὲν ὡς πειρατικὸν παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας ὑπὸ τῶν ἐν Μιτυλήνῃ Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν.

» Βενετζανάκος κατηγορεῖ τὸν πρόξενον ὅτι εἰδοποιήσας αὐτὸν ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ ἀρχὴ ἐμπαιτίγωσε χριστιανόν τινα μὴ Ἕλληνα δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπόκρισιν.

» Ὁ Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Ἀνδριώτης, κατηγορεῖ τὸν πρόξενον, διότι ἐλθὼν εἰς σύγκρουσιν μετά τινων Ὀθωμανῶν καὶ δαρεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐφυλακίσθη ὑπὸ τὰς ἐξουσίας.

» Παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ Πρόξενος εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τῆς μαστιγώσεως τοῦ χριστιανοῦ δὲν ἦτον ἁρμόδιος νὰ ἐπεμβῇ παντελῶς, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὴς φυλακίσεως τοῦ Παπαδοπούλου δὲν ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ἐμποδίσῃ τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ, ἐνῷ συνελήφθη κτακτῶν καὶ φέρων ὅπλα, ἐνῷ ἡ ὁπλοφορία εἶναι ἀπηγορευμένη.

» Διάφοροι ἄλλοι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑπογεγραμμένων περέπονέθησαν δι' αἰτίας τὰς αὐτὰς αἰτίας καὶ βαρύτητος. Τινὲς τελευταίου ὡμολόγησαν ὅτι ὑπεγράφησαν μόνον καὶ μόνον διότι ἔπραξον τοῦτο καὶ ἄλλοι συμπατριῶταί των.

» Ἐκ τῆς λιπτομεροῦς ταύτης τῶν πραγμάτων ἐξετάσεως ἐξάγεται ἐναργέστατα·

α) Ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Προξένου ἀναφορὰ ὑπεκινήθη ὑπὸ τοῦ Βαρελλάκου καὶ τινων ἄλλων εἰς Σμύρνην καὶ ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, προσωπικὸν τρέφοντων κατ' αὐτοῦ πάθος·

β) Ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἐν αὐτῇ ὑπογραφῶν ἀνεδείχθησαν πλαστάι·

γ) Ὅτι αἱ κατηγορίαι τῶν ὑπογραφέντων εἰσὶν ἀνύπαρκτοι καὶ μὴ συμφωνοῦσαι μ' ὅσα ἐν ταῖς καταθέσεσιν αὐτῶν διαλαμβάνονται.

» Ἐπιτρέψατέ μοι ἤδη νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι τοιοῦτοι ἄδικοι, ἀγενεῖς, καὶ δι' ἀνηθίκων μέσων κατὰ τῶν Προξένων γινόμεναι προσβολαὶ βλάπτουσι τὰ μέγιστα τὴν ὑπηρεσίαν ἐξασθενοῦσαι τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν βαρύτητα τῶν ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

» Ἀποτιθεμένων τὴν ὑπόθεσιν τὰ κατὰ τοῦ Κυρ. Ξένου κινήματα ἐπέφερον δυσάρεστον εἰς Σμύρνην ἐντύπωσιν διὰ τὰς ὑπὸ ἀθρώπων μὴ χαιρόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπολήψιν τινα ὑποκινηθείσας κατηγορίας, παραλείπων νὰ μνημονεύσω τὴν ὁποίαν αὗται ἐπέφερον εἰς τὰ πνεύματα τῶν τιμίων καὶ φιλησύχων ἐμπόρων καὶ ἄλλων πολιτῶν συγκίνησιν, ἥτις τρόπως ἐμφαίνεται εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπευσαν ν' ἀπευθύνωσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφοράν, ἐνταῦθα ἐν πρωτοτύπῳ συνημμένην, νομίζω ἐπάναγκες νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μάλιστα εἰς τὸ γειτονικὸν κράτος ἤθελεν ἐξουδενωθῇ, ὅτι οἱ πρόξενοι τοῦ Βασιλέως ἤθελον καταντήσει ἀνίσχυροι περὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων, ἂν τοιαῦται

περιστάσεις, ὡς ἡ προκειμένη, ἐπαναλαμβάνωνται, ἂν τοιαῦται φωνασκίαι ἐξακολουθοῦν νὰ εὑρίσκωσιν ἠχὼ ἐντὸς τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, καὶ ἂν δὲν ἤθελον περιορισθῆ καταφρονούμεναι αἱ ἀπό τινος καιροῦ ἐξυφαινόμεναι κατὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπαλλήλων τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως πλεκτάναι καὶ ῥαδιουργίαι.

» Καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει πληροφορίας, ἡ κατὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξένου ποταπὴ συμμορία, ἐνθαρρυνθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς καὶ καθοδηγουμένη ὑπὸ τινων ἐποφθαλμιούντων καὶ αὐτὴν καὶ ἄλλας Προξενικὰς θέσεις, ἑτοιμάζει καὶ ἄλλην ἀναφοράν, προσπαθοῦσα ν' ἀποπλανήσῃ διὰ ποικίλων μέσων ἀμαθεῖς τινας καὶ πτωχοὺς οἰνοπώλας καὶ ἀλευροπώλας διὰ νὰ τὴν ὑπογράψωσιν.

» Ὅσον δυσάρεστον καὶ ἂν ᾖναι τὸ νέον τοῦτο κίνημα θέλετε τὸ ἐκτιμήσει, προσηκόντως, ἀφοῦ γνωρίζετε ἤδη τὰς πηγὰς αὐτοῦ καὶ τὰ αἴτια τῆς ὑποκινήσεως τὰ τοιαῦτα ῥαδιουργίας καὶ δὲν θέλετε ἐλπίζω, συγκατατεθῆ τοῦ λοιποῦ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ συνιστῶντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοιούτων ἐγγράφων τὸ περιεχόμενον, νὰ ἐνισχύωνται οὕτω τοιαῦτα κινήματα ἀξιοκατάκριτα τὸ ψεῦδος, τὴν συκοφαντίαν καὶ τὸ ποταπώτερον ῥαδιουργικὸν πνεῦμα βάσιν ἔχοντα· ἄλλως, τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀπὸ πᾶσαν σιγμὴν κατὰ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς σπαραττόμενον ἐξασθενεῖ αὐτὴν ἀπέναντι τῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων ἀρχῶν καὶ καθιστᾷ προηγούμενα ἀσυμβίβαστα μὲ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀξιοπρέπειαν. Ἡ προξενικὴ ἀρχή, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προστασία τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων Ἑλλην. συμφερόντων ἔχει ἀνάγκην ἰσχυρᾶς καὶ ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως· ἐνόσῳ δὲ διάκειται ἀνίσχυρος, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν πολεμουμένη καὶ ἀποσπῶσα τὴν προσοχήν της ἀπὸ τοῦ κέντρου τῶν ἐργασιῶν της, ἐπισταίνει αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προλαμβάνῃ ἡ ἀντικρούῃ ὁτὲ μὲν τούτου, ὁτὲ δὲ ἐκείνου τὰς προσβολάς, ἐνόσῳ συρραφαὶ κατηγοριῶν καὶ συκοφαντιῶν εὑρίσκουσαι χώραν ἐνταῦθα, καὶ ὅσον ἄτιμοι, ὅσον ἀνυπόστατοι καὶ ἀνώτεροι, διαβιβαζόμεναι ὅμως ἀπὸ ἀρχῆς εἰς ἀρχήν, ἐκθέτουσι δυστυχῶς εἰς μυρίας ἐπικρίσεις καὶ σπερμαλογίας τὸν εἰς τὰ χρέη του ἀφωσιωμένον ὑπάλληλον, βεβαίως ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της.

» Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. προνοοῦσα οὕτω ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξένων της οὐχ ἧττον ἔχει ἄγρυπνον ἐπ' αὐτῶν ὄμμα περιστέλλουσα αὐστηρῶς τοὺς παραμελοῦντας τὰ καθήκοντά των καὶ τιμωροῦσα τοὺς καταχρωμένους τὴν ἐμπιστοσύνην της.

» Δίδων πέρας εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις καὶ αἱ λεπτομέρειαι καταδεικνύουσι τὸ πρὸς τὴν εὐχὴν τῆς Βουλῆς σέβας μου, δοκοῦμαι εὐχαρίστως τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ νὰ διακηρύξω κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. θεωρεῖ τὸν ἐν Σμύρνῃ Πρόξενόν της κύριον Θεόδωρον Ξένον ὡς ἕνα τῶν μᾶλλον διακρινομένων, διὰ τὸν πατριωτισμόν του καὶ διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλου της. »

Ζητούντων δὲ πολλῶν ν' ἀγορεύσωσιν ἐπὶ ταύτης, ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισε νὰ κατατεθῶσι τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἵνα λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ Βουλευταὶ νὰ ζητηθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὰς ἀνακρίσεις καὶ λοιπὰ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ νὰ κατατεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὸ γραφεῖον διὰ νὰ λάβουν ἐπίσης καὶ αὐτῶν γνῶσιν οἱ Βουλευταί· νὰ προσδιορισθῇ δὲ κατόπιν παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν δύνανται νὰ ἐπενέγκωσιν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, ὑπέβαλεν ὅτι δήλωσιν περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846, ἔχουσαν οὕτω·

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Περὶ αὐξήσεως τῶν ποσῶν τινων ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ 1846 συνταχθεὶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1845 ὅτε δὲν εἶχε γίνει γνωστὸν αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐπιτραπεισῶν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Διοικητὰς πιστώσεων τοῦ 1845, βάσιν εἶχεν ἐκεῖνον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἕνεκα τούτου συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτὸν ποσὰ, τῶν πλειόνων ἄρθρων αὐτοῦ, μείονα ἐκείνων τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ εἰς ὀλίγα ἄρθρα ἐσημειώθησαν ἀνώτεραι ποσότητες κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συντάξεώς του παρουσιασθείσας ἀνάγκας· ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου καὶ ἐφεξῆς συγκεντρονομένων τῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1845 λογαριασμῶν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εὑρέθη τοῦτο πλέον εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ θετικώτερον τὰς ἀνάγκας τῆς

ὑπηρεσίας ἑκάστου ἄρθρου, καὶ νὰ πληροφορηθῇ ὅτι αἱ εἰς τινα ἄρθρα τοῦ ρηθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 σημειωθεῖσαι ποσότητες ἦτο πολὺ κατώτεραι τῶν πραγματικῶς ἀπαιτουμένων. Ἵνα γκαύθη κατὰ συνέπειαν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος νομοσχεδίου συμπληρωτικὰς πιστώσεις, διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ πραγματοποιηθεῖσας καὶ ὀφειλομένας δαπάνας τοῦ 1845.

Ἐπιθυμοῦντες, κύριοι, νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰς ἐκ τῆς ἀνωτέρω εὐλόγου αἰτίας προελθούσας μειονεξίας τινῶν ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, ἀπεφύγαμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἂν ἠθέλομεν ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης ἀναπληρώσεως καὶ κατὰ πόσον· ἀληθῶς κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1846 μέχρι τοῦδε γενομένην παρατήρησιν ἐκ τῆς διεξαγομένης ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων αὐτῆς, ὑπάρχει ἀναπόφευκτος λόγος νὰ ἀναπληρώσωμεν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπαίτησιν τῶν πραγμάτων τινὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξαιτούμεθα διὰ τῆς παρούσης δηλώσεώς μας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐσωκλείστου Β. Διατάγματος τῶν 6 Ἰουνίου, τὴν αὔξησιν τῶν ποσῶν τῶν ἀναλόγων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846.

(1) Τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἄρθρ. 2 γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδα κακουργιοδικῶν ἀπὸ δραχ. 2470, ὅσαι ἐσημειώθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν εἰς . . . . . δραχμὰς 3200

2) Τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρ. 3 μισθοὶ φυλακιτῶν ἀπὸ δραχ. 7486 ὁμοίως εἰς δραχ. 8446

3) Τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρ. 4 διατροφὴ ὑποδίκων ἀπὸ δραχ. 76 545 ὁμοίως εἰς . . . . . » 83,545

4) Τοῦ κεφαλαίου Η'. ἄρθρου 4 ἀποζημιώσεις μαρτύρων ἀπὸ δραχ. 186 000 ὁμοίως εἰς . . . » 202,000

5) Τοῦ κεφαλαίου Η'. ἄρθρου 5 μεταφορὰ ὑποδίκων ἀπὸ δραχ. 2 1!0 ὁμοίως εἰς . . . . . » 3,000

Ὡς τὸ ἐσώκλειστον ἀναλυτικὸν φύλλον στοιχ. α. περὶ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν διαλαμβάνει.

Οἱ λόγοι, κύριοι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ζητοῦνται αἱ ἀνωτέρω αὐξήσεις εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

α'. Τοῦ κεφαλαίου Δ'. ἄρθρ. 2.

Διὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους μέχρι 16 Μαρτίου καὶ 3 Ἀπριλίου ε. ε. διαρκέσαντα δύο κακουργιοδικεῖα εἰς Σύρον καὶ Πάτρας ἐδαπανήθησαν δραχ. 977 : 6, εἰς ἀντιμισθίαν κλητήρων γραφέων, εἰς γραφικὴν ὕλην καὶ εἰς προμήθειαν ἐπίπλων. Διετάχθη ἀρτίως ἡ συγκρότησις τεσσάρων ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια ἀγνοεῖται ἐπὶ πόσον θέλει εἶσθαι· ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ ζητουμένη αὔξησις στηρίζεται εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην.

β') Τοῦ Κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρ. 3.

Οἱ μισθοὶ τῶν φυλακιτῶν ὑπελογίσθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846 στενῶς, ἤτοι διὰ τοὺς ὑπάρχοντας μόνον ἐνδεκα, χωρὶς νὰ συμπεριληφθῇ ποσόν τι πρὸς μισθοδοσίαν προσθέτων κατὰ τὰς ἀνάγκας. Λαβόντες ὅμως ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν κρατουμένων ὑποδίκων εἰς τὰς φυλακὰς Ναυπλίου, Πατρῶν, Ἀργείας καὶ Χαλκίδος, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκειαν ἑνὸς μόνον φυλακίτου εἰς τὸ νὰ προμηθεύῃ αὐτοῖς τὰ ἀναγκαῖα καὶ νὰ ἐπιτηρῇ αὐτοὺς κατὰ παντὸς τολμήματος ἀποδράσεως, ἐθεωρήσαμεν ἀναπόφευκτον τὴν προσθήκην δευτέρου φυλακίτου εἰς τὰς ἐξονομασθείσας φυλακὰς μὲ ὀνομασίαν ὑποεπιστάτου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξαιτεῖται ἡ σημειωθεῖσα αὔξησις.

γ') Τοῦ Κεφαλαίου Ζ'. ἄρθρου 4 διατροφὴ ὑποδίκων.

Ἡ αὔξησις τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἀπὸ τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1846 μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντα ἔξοδα εἰς διατροφὴν τῶν ὑποδίκων, οἵτινες στερούμενοι ἐκ προσωπικῆς των ἐλευθερίας μέχρι τῆς ὡριμάσεως τῶν δεκῶν των, δικαιοῦνται νὰ μὴ ἀποστερῶνται καὶ τῆς πρὸς συντήρησίν των διατροφῆς, καὶ λοιπῆς ἀπολύτου περιποιήσεως των.

δ') Τοῦ Κεφαλαίου Η'. ἄρθρ. 4.

Αἱ ἀνάγκαι, τὰς ὁποίας προβλέπει τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰσὶ πολυειδεῖς καὶ ἀπροσδιόριστοι· ἐξ αὐτοῦ ἀποζημιοῦνται οἱ μάρτυρες, ἰατροί, μαῖαι, πραγματογνώμονες, ἑρμηνεῖς καὶ χωροφύλακες· ἐξ αὐτοῦ πληρώνονται ἀκόμη καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας τῶν κλητήρων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τοῦ ἔτι ἰσχυροτέρου, ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1845 ἐπιτραπεῖσα πίστωσις αὐτοῦ συνίστατο εἰς δραχ. 207,538 : 46 ἐθεώρησα ἀναπόφευκτον νὰ ζητήσω τὴν σημειωθεῖσαν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ εἰς δραχ. 202,000 ποσὸν μεῖον μὲν τοῦ περισσευοῦς, ἐπαρκὲς δ' ὅμως κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν ἕνεκα τῶν πολλῶν περιορισμῶν, τοὺς ὁποίους εἰσήγαγον εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐπ' αὐτοῦ πληρωμῶν.

ε') Τοῦ Κεφαλαίου Η'. ἄρθρ. 5.

Ἔχοντες δυσάρεστα παραδείγματα τολμημάτων ἀποδράσεως

ἐκ τῶν κατὰ πλημμελειοδικεῖα φυλακῶν, καθὸ ἐπισφαλῶν, διατάξαμεν πρὸ πολλοῦ τὴν εἰς τὰς ἀσφαλεστέρας τοῦ Ναυπλίου καὶ Χαλκίδος μεταφορὰν ἐκείνων τῶν ὑποδίκων, τῶν ὁποίων ἡ προδικασία φθάσασα ἐπεραιώθη, διὰ νὰ κρατῶνται εἰς τὰς τελευταίας μέχρι τῆς προσαγωγῆς των εἰς τὰ κακουργιοδικεῖα. Ἐκ τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἀσφαλείας προέκυψεν ἡ ἀνάγκη νὰ δαπανηθῶσι μέχρι τοῦδε ἱκανά, καὶ νὰ ζητήσω τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προκειμένου ἄρθρου εἰς δραχμὰς 3,000.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτιολογίας πληροφορῶ τὴν Βουλὴν ὅτι αἱ ζητούμεναι αὐξήσεις δὲν πλεονάζουν ἀπὸ τὸ ἐγκριθέντα ποσὰ τῶν αὐτῶν ἄ θρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1845**, παρὰ κατὰ δραχ. **2,500 : 54** ὡ; ἐξάγεται ἀπὸ τὸν συγκριτικὸν κατάλογον ὑπὸ στοιχ. **Β'**. συναπτόμενον ἐνταῦθα.

Ἐν τούτοις, Κύριοι, ἂς μὴν παραλείψω οὐσιώδη περίστασιν, ἀρμόζουσαν νὰ γνωσθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Τὰ πλεῖστα ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου, ὅσα δηλαδὴ ἀφορῶσι δαπάνας προκαλουμένας ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης προβλέπουν ἔξοδα μεταβλητά, ὡς προσδιοριζόμενα ἀπὸ τὴν συρροὴν περισσοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τῆς ἐμβριθοῦς ταύτης ὑπηρεσίας· ἐξαγόμενον τῆς ἀληθείας ταύτης εἶναι, Κύριοι! ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προϋπολογίζωνται ἀκριβῶς τὰ ποσά, ὅσα εἰσὶν ἱκανὰ νὰ καλύπτωσιν ἐν γένει τὰ πραγματοποιητέα καθ' ὅλον τὸ λογιστεῦον ἔτος ἔξοδα. Διὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἄπορον νὰ προσφεύγῃ ἐνίοτε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς δηλώσεις καὶ συμπληρωτικὰς πιστώσεις· καὶ τὸ μέτρον τοῦτο φρονῶ λογικώτερον παρ' ἂν συμπεριελάμβανεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ποσὰ καθ' ἁπλῆν μόνον πιθανότητα δαπανητέα. Διότι οὕτω ἤθελεν ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμόν του μὲ ἔξοδα φαντασιώδη, ἐνῷ διὰ τοῦ μέτρου τῶν δηλώσεων αἰτεῖται ποσὸν ἀπαραίτητον.

Παρακαλεῖται λοιπὸν ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν παροῦσαν δήλωσίν μου ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ ποσὰ αὐτῆς εἰς ἐκεῖνα τῶν οἰκείων ἄρθρων τοῦ ἤδη ὑποβεβλημένου αὐτῇ προϋπολογισμοῦ μου.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ἰ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ *Χρήσεως τοῦ* **1846.**

Ἀναλυτικὸν φύλλον διαφόρων ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὧν ζητεῖται αὔξησις τῶν ἀρχικῶς ὑπολογισθέντων ποσῶν.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.	Διασαφήσεις.	Ποσὸν
Δ.	2	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα κακουργιοδικῶν ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν	2170
		Αἰτεῖται προσθήκη πρὸς ἐξάρκειαν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ	730
			3200
Ζ.	3	Μισθοὶ φυλακιτῶν	
		Ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν	7486
		Δι' ἕνα ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν Λαμίας δραχ. 40 τὸν μῆνα ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως τέλους τοῦ ἔτους δρ. 240	
		Δι' ἕνα ὁμοίων τῶν φυλακῶν Χαλκίδος ὁμοίως 240	
		» » » Ναυπλίου » 240	
		» » » Πατρῶν » 240	960
			8446
Ζ.	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	
		Ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν	76545
		Αἰτεῖται προσθήκη διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ τὸ πορὸν εἰς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας προβλέπει τὸ ἄρθρον τοῦτο	7000
			83545
Η.	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	
		Ὑπελογίσθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν	186000
		Αἰτεῖται προσθήκη, ὥστε τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀπροσδιορίστους καὶ πολυειδεῖς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας προβλέπει . . .	16000
			202000
Η.	5	Μεταφορὰ ὑποδίκων	
		Ὑπελογίσθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν	2100
		Ζητεῖται προσθήκη ἕνεκα τῆς διαταχθείσης συγκεντρώσεως τῶν ὑποδίκων ἀπὸ τὰς κατὰ Νομοὺς φυλακὰς εἰς τὰς κεντρικὰς Ναυπλίου καὶ Χαλκίδος, ὅπου ὑπάρχει μεγαλητέρα ἀσφάλεια	900
			3000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ἰ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Συγκριτικὸς Πίναξ τινῶν ἄρθρων τοῦ Προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ **1845** *καὶ* **1846**.

Κεφ.	Ἄρθρ.	Τίτλος δαπάνης.	ψηφισθέντα διὰ τῶν νόμων τοῦ προϋπολογ. τοῦ 1845 καὶ ἐκείνου τῶν νόμων τῶν συμπληρωτικῶν πιστώσεων		Ὑπολογιζόμενα διὰ τὸ 1846	
Δ'.	2	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα Κακουργιοδικῶν	3,270		3 200	
Ζ'.	3	Μισθὸς φυλακιτῶν	7.466		8,446	
»	4	Διατροφὴ ὑποδίκων	77.316		83,545	
Η'.	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρ.	207,538	46	202,000	
»	5	Μεταφορὰ ὑποδίκων	2,100		3,000	
			297,690	46	300.416	
					297,690	46
		Πλεόνασμα τοῦ 1846			2,725	54

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν δήλωσιν περὶ αὐξήσεως τῶν ποσῶν τῶν ἐπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ του διὰ τὸ 1846.

Τοῦ κεφαλ. Δ. ἄρθ. 2, Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδων κακουργοδικῶν ἀπὸ δραχμ. 2170, ὅπως ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν εἰς δρ. 3,200

Τοῦ κεφαλ. Ζ. ἄρθρ. 3. μισθῶν φυλακιτῶν ἀπὸ δραχμὰς 7,486 εἰς » 8,446

Τοῦ κεφαλαίου Ζ'. Ἄρθρ. 4 διατροφῆς ὑποδίκων ἀπὸ δραχ. 76,548 εἰς » 83,770

Τοῦ κεφαλαίου Η. ἄρθ. 4 ἀποζημιώσεις μαρτύρων ἀπὸ δρ. 186 000 εἰς » 202 000

Καὶ τοῦ κεφαλαίου Η. ἄρθ. 5 μεταφορᾶς ὑποδίκων ἀπὸ δραχμ. 2,100 εἰς » 3,000

Εἰς τὴν φροντίδα τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι τὴν 6 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.»

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀγγελίας ὡς ἀντικειμένου τῆς κατὰ τὴν αὔριον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νομοσχεδίου, τῆς ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου καὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.

Τῆς 18 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην Π. Μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 77 ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 13, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀπερρασίσθη ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, ἵνα ἐπενεχθῶσι παρὰ τῶν βλόντων παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς χθὲς γενομένης ἀγορεύσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, δι᾽ ἃς ἀρνήσας τὸν Πρόξενον Σμύρνης Κ. Θ. Ξένον κατηγορίας.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μαθὸν τὰ κατά τινα τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων λεχθέντα περὶ τῆς ζητηθείσης ἀποστολῆς τῶν ἐκλεκτικῶν καταλόγων, διὰ νέου ἐγγράφου του ζητεῖ ἤδη κατ᾽ ἐπανάληψιν ὅλους τοὺς ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βουλῆς καταλόγους τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, διατεινόμενον ὅτι δὲν ἀποτελοῦσιν οὗτοι τὴν νομιμοποίησιν

τῶν Βουλευτῶν, ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν δήμων, καὶ ὑποστηρίζον τοῦτο διὰ τῶν ἐν Σελιδι 625 πρακτικῶν τῆς ἔθνοσυνελεύσεως· προσθεὶς δὲ ὅτι ἄλλοι μὲν τῶν ἐκλεκτικῶν τούτων καταλόγων μετὰ τῶν ἐκλεκτικῶν ἄλλων ἐγγράφων ἦλθον εἰς τὴν Βουλήν, ἄλλοι δὲ ἐζητήθησαν παρὰ ταύτης κατὰ τῶν διαφόρων ἐκλογῶν τὴν ἐξέλεγξιν, ἐζήτησε τὴν περὶ τούτου τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι οἱ κατάλογοι ταῦτοι εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Δήμων καὶ δὲν ἀποτελοῦσι τὴν νομιμοποίησιν τῆς Βουλῆς, διὰ τῶν εἰσιτηρίων τῶν Βουλευτῶν ἀποδεικνυομένην. Ὅτι οἱ κατάλογοι οὗτοι ἦλθον εἰς τὴν Βουλήν, καὶ πρέπει νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, ὡς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνίοτε, ἵνα πεισθῇ περὶ τῆς νομιμότητος δημοτικῆς τινος ἐκλογῆς, ζητεῖ τοὺς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων καταλόγους, ἐπιστρέφει δ' αὐτοὺς εἰς τὸν ἀνήκοντα Δῆμον ἅμα μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν· ὅτι ἡ Βουλή, ἂν ἐπιμένῃ νὰ θεωρῇ τούτους ὡς ἀποτελοῦντας τὴν τῶν Βουλευτῶν νομιμοποίησιν, δύναται, ἵνα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν εὐκυλύνῃ, νὰ πέμψῃ μὲν αὐτούς, νὰ ζητήσῃ δὲ παρὰ τῶν δημάρχων ἀντίγραφα, μετὰ τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἀποθανόντων καὶ ἄλλως μεταθέντων τὰ ἐκλεκτικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἀπὸ Δήμου εἰς Δῆμον, καὶ προσθήκην τῶν ἐνηλικιωθέντων· καὶ τοῦτο διότι οὐδεμία μὲν ἐκ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν βλάβη προσγίνεται, πολὺς δ' ἀπαιτεῖται νὰ παρέλθῃ χρόνος πρὸς σύνταξιν νέων.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἐπεδὴ οἱ Βουλευταὶ εἰς διαφόρους ὑπόκεινται περιστάσεις διά τε τῶν Βουλῶν τὴν ἐπιτρεπομένην ἀπὸ τὸ Σύνταγμα διάλυσιν, καὶ δια πᾶσαν ἄλλην τοῦ Βουλευτικοῦ χαρακτῆρος ἀπώλειαν, διὰ τοῦτο τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἀρχείου τῆς Βουλῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν περίοδον, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἀναγκαία ὑπάρχουσι, περιττεύοντα μόνον μετὰ ταύτην. Ὅτι πιθανῶς οἱ Δῆμοι νὰ ἔχωσιν ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τούτων καὶ νὰ τηρῶσιν αὐτὰ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των, ἀφοῦ διπλοὶ οὗτοι συντάσσονται, ὧν ὁ μὲν εἰς τὸ τοῦ Δήμου, ὁ δ' εἰς τὸ τῆς Βουλῆς ἀρχεῖον τηροῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 7. τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου· ὅτι οἱ κατάλογοι οὗτοι πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὸ ἀρχεῖον, διότι ἡ Βουλὴ ἐπ' αὐτῶν ἐργασθεῖσα ἐκύρωσεν ἢ τουναντίον ἐκλογάς, δύναντει δὲ νὰ ἀποστελῶσιν εἰς τοὺς Δήμους μετὰ τὴν λῆξιν τῆς περιόδου.

Ἐπαλαβεν ὁ πρὸ τούτου ὅτι ἰδιοκτησία μὲν τῆς Βουλῆς εἶναι πᾶν τὸ εἰς τὰ πρακτικὰ καταχωριζόμενον, πᾶν δ' ἄλλο εἶναι ἀλλότριον, διὰ τοῦτο καὶ τὰ μὲν εἰσιτήρια ὡς τοιαῦτα διατηροῦνται καὶ πρέπει νὰ διατηρῶνται ἐνταῦθα, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ κατάλογοι, οἵ ινες, μηδέποτε παρουσιασθέντες καὶ ἰδιοκτησία τῶν Δήμων διατελοῦντες, πειττεύουσιν εἰς τὴν Βουλήν. Ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστραφῶσιν, ἵνα διευκολυνθῶσιν οἱ Δῆμοι, καὶ ἵνα μὴ κατατρίψωσιν ὅλους μῆνας πρὸς σύνταξιν αὐτῶν.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος τὸ ἀποτέλεσμα μόνον ἀπαιτεῖ, ὄχι δὲ καὶ τοὺς καταλόγους, οἵτινες ἐστάλησαν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ καὶ ἐξ ἀγνοίας τοῦ Διοικητοῦ. Ὁ Πρόεδρος ἐπέφερεν ὅτι εἰς μὲν τὰ πρακτικὰ πολλαχοῦ ἡ εἰς τούτους προσφυγὴ φαίνεται, ἀναγκαῖον δ' εἶναι νὰ εὑρίσκωνται οἱ νομιμοποιοῦντες οὕτω τὴν Βουλὴν κατάλογοι, μάλιστα κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον· ἵνα δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία διευκολυνθῇ δύναται ἡ Βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ νὰ δοθῶσιν ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τὰς ζητούσας αὐτοὺς ἐπαρχίας, μονογραφούμενοι καὶ σφραγιζόμενοι πρότερον παρὰ τοῦ Προεδρείου, καὶ τηρουμένου πρωτοκόλλου παραλαβῆς, ὅπως δυνηθῶσιν οὕτω οἱ Δῆμοι νὰ λάβωσιν αντίγραφον αὐτῶν.

Καὶ μετ' ἄλλον εἰπόντα ὅτι ὁ μὲν νόμος θεωρεῖ αὐτὰ ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν Δήμων, πρέπει ὅμως νὰ διατηρῶνται πάντοτε εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς, διότι ἦλθον ὡς νομιμολογητικὰ ἔγγραφα. Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐτήσιος ἐργασία τῆς ἀναθεωρήσεως, ἥτις τὴν 1 Ἀπριλίου νὰ ἐνεργῆται πρέπει, καὶ τὸ ὁποῖον παρελείφθη ἀνελπίστως μέχρι τοῦδε, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν νὰ γίνῃ δύναται· ὅτι διὰ τοῦτο ἢ πρέπει ν' ἀντιγραφῶσιν ἐνταῦθα καὶ νὰ σταλῶσιν οἱ πρωτότυποι κατάλογοι εἰς τοὺς Δήμους, διότι ἡ ἐκλογὴ γίνεται ἐπὶ τῶν διορθωθέντων ἀπὸ τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, ἢ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἀντιγραφὴν αὐτῶν.

Πρὸς ταῦτα δὲ εἷς μὲν εἶπεν ὅτι δύο συντάσσονται καταλογοι ὅμοιοι, ὧν ὁ μὲν εἷς τὸ δημαρχεῖον τηρεῖται, ὁ δὲ εἷς τὴν Διοίκησιν ἀποστέλλεται. Ἕτερος δὲ ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ μεταβάλλεται εἰς δικαστήριον, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν καταλόγων, τῶν παρουσιαζομένων παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν διϊσχυρισμῶν των, τὰ αὐτὰ πρέπει νὰ τηρηθῶσι, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων εἰς τὸ δικαστήριον δικογράφων, καὶ καθὼς ἐκεῖνα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν διαδίκων, οὕτω καὶ οὗτοι μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἐπανέρχονται εἰς τὴν τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ν' ἀποσταλῶσι.

Καὶ μετὰ τινας, τῶν μὲν εἰπόντα ὅτι ἡ πρὸς τὸ δικαστήριον παραβολὴ τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι ἐπιτυχὴς, οὐδὲ τὴν ἐκεῖ τηρουμένην τάξιν ὑποχρεωτικὴν εἰς τὴν Βουλὴν καθιστᾷ, διότι καὶ τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἐπιληρθῶσιν ὑποθέσεως δικασθείσης ἤδη, ἐν ᾧ ἡ ἐξέλεγξις παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τριετίαν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸν δὲ ἐπινεύσαντα ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ σταλῶσιν ἀντίγραφα τῶν καταλόγων εἰς τοὺς κατὰ λάθος μὴ τηρήσαντας τοιαῦτα Δημάρχους, οὐδέποτε δὲ πρέπει νὰ ἐξέλθωσι τοῦ ἀρχείου τῆς Βουλῆς οἱ πρωτότυποι. Καὶ ἄλλον προτείναντα ὅτι νὰ σταλῶσι μὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ παρὰ τοῖς ἐπαρχείοις ὑπάρχοντα ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, τὰ παρὰ τῶν Δημάρχων ὑπογεγραμμένα, νὰ σταλῶσι δὲ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Βουλῆς τὰ πρωτότυπα.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἐὰν μὲν θεωρῆται ἀναγκαία τῶν καταλόγων ἡ ὕπαρξις, μόνον ἀντίγραφα τούτων νὰ σταλῶσι δύνανται, διότι ἡ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβὴ ἀπόδοσις αὐτῶν δὲν ἐνισχύει τὸ δικαίωμα ἡμῶν, ἵνα ἀπαιτήσωμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτούς, ἀπέναντι τῶν τυχὸν ἀρνουμένων τὴν ἀπόδοσιν.

Καὶ προσέθηκεν ἄλλος ὅτι κατὰ τὸν Νόμον διπλοῖ οἱ κατάλογοι συντάσσονται, τοῦ μὲν εἰς τὰ τοῦ ἐπαρχείου ἀρχεῖα τηρουμένου, τοῦ δ' ἐνταῦθα, ἵνα τί δ' οὕτω δὲν συνετάχθησαν καὶ οἱ ἐνταῦθα σταλέντες ζητοῦνται; ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτων φόβοι μὴ παρά τινος οὐτοινοεύθωσι, διὰ τοῦτο μόνον ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας Δήμους ν' ἀποστείλῃ.

Ὁ Πρόεδρος συναγαγὼν δύο ἐκ τῆς συζητήσεως γνώμας ἤ ἢ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰ ἐπαρχεῖα ἀντίγραφα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τοὺς δήμους κατὰ τὸ ἄρθρ. 15, τῶν ὀλίγων δὲ καταλόγων ἀντίγραφα νὰ στέλλῃ ἡ Βουλὴ, καὶ τοὺς μεγάλους ἐπὶ ἐπιστροφῇ ὑπὸ προφυλάξεις ἵν' πρωτοτύπῳ νὰ δίδῃ ἢ δ') ν' ἀρνηθῇ τῶν πρωτοτύπων τὴν ἀπόδοσιν, νὰ στέλλῃ δὲ μόνον τούτων ἀντίγραφα, ὅπου τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσι κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου· ἠρώτησε τὴν Βουλὴν περὶ τῆς δευτέρας ὡς ἀπωτέρας, καὶ αὕτη δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο ὅτι νὰ μὴ σταλῶσι μὲν οἱ πρωτότυποι κατάλογοι, νὰ σταλῶσι δ' ἀντίγραφα τούτων ἐπιμελείᾳ τοῦ Προεδρείου ἢ τοῦ Γραμματείου.

Πρὶν δ' ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ χθὲς ὁρισθὲν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἐπετράπη εἴς τινα νὰ ὑποβάλῃ τὰ ἑξῆς εἰς τὴν Βουλὴν· ἐὰν εἰς πολυμελῆ σώματα εἶς ἐπαρχίας ἡ Κρήτη ἡ διγλωσσία καὶ τῶν ἰδεῶν ἡ συζήτησις ὠφέλιμος ἦναι καὶ ἀναγκαία, ὀλεθρία ὅμως καθίσταται ὅταν μεταβαλλομένη εἰς

φατρίας πρὸς καταστροφὴν ἀτόμων τινῶν ἢ μερίδος κινῇ, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅταν καὶ ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας ὑποστηρίζηται. Ἡ Εὐρυτανία, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευομένη, φιλόνομος καὶ φιλήσυχος ὑπὸ διαιρέσεων καταπαράσσεται, καὶ καταδιωγμοὺς μετὰ συγκοφαντιῶν καὶ παρανόμων καταπέσεων ὑφίσταται, καὶ τούτων κατὰ τὸ πλεῖστον ὄργανον θεωρεῖται ὁ ἔπαρχος αὐτῆς Παναγῆς Γαλάντης· καὶ οὕτως ἡ ἄλλοτε καταζρέψασα, ὡς γνωρίζουσι πάντες, τὰς στάσεις καὶ ληστείας Εὐρυτανία, ἐπιστάσει ἤδη καταζρίπτεται, καὶ ταύτην συκοφαντοῦντες ἐποφίδουσιν εἰς δημάρχους, τῶν προϋχόντων τοὺς πλείστους, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, πρὸ δέκα μόλις μηνῶν ἐπανελθόντα ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ μεταβάντα ἐκεῖ ἵνα ἐπισκεφθῇ τὰς ἰδιοκτησίας καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ ὅμως κατὰ τῶν διακρινομένων τούτων πολιτῶν ἐντάλματα ἐξεδόθησαν συλλήψεως, καὶ εἰς τὰς φυλακὰς τὴν ἀπαγωγὴν τῶν διατάττουσιν· οὐχ ἧττον δὲ σύβεμία ἐπέρχεται εἰς τοῦτον ταραχὴ δι' αὐτά, διότι ἡ δικαιοσύνη θέλει ἀναδειχθῇ καὶ θέλει ἀναδείξει αὐτοὺς ἀθώους. Αἱ ὑπάλληλοι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀρχαὶ μὴ εὑρίσκουσαι τοὺς κατοίκους κτήνη, ἢ ἄλλως δούλους, ἀλλ' ἀνθισταμένους κατὰ τῶν παρανομιῶν των διὰ τοῦ νόμου, καταμηνύουσι καὶ σκευωροῦσιν αὐτούς· οὕτω καὶ ἐν Εὐρυτανίᾳ διότι τὸν ἔπαρχον τοῦτον κατήγγειλαν παρανομοῦντα ἐξῆς τὸν Νομάρχην, Γραμματέα καὶ τὸν Βασιλέα, στασιασταὶ παρ' αὐτοῦ ἐθεωρήθησαν, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἕκαστος δύναται νὰ φρονῇ ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συνείδησιν. Κατὰ τὴν Εὐρυτανίαν πολὺς ἐγένετο λόγος διὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν λειβαδίων, τῆς σκληρᾶς ταύτης μάστιγος τῆς Στερεᾶς, ὁ δὲ ἔπαρχος κατὰ τὴν διανομὴν παραβαίζει τὸ ἄρθ. 11 τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀπριλίου, τὸν Μαΐου ἐνεργεῖ αὐτὴν, τριακοσίας κτηνῶν χιλιάδας εἰς στενὴν θέσιν τὴν Ἀράχωβαν τοῦ Ζαγορίου περιορίζει, τοὺς πλείστους τῶν δημάρχων τοὺς ἐπὶ τιμιότητι καὶ ἱκανότητι διακρινομένους παύει, φοβούμενος μὴ δὲν ἐνεργήσῃ ἡ ἀρξαμένη μόλις τὴν 8 Μαΐου διανομὴ κατ' ἀρέσκειαν, καὶ τέλος ἐνήργησεν αὐτὴν, δι' ἁπλῶν ἐπιστολῶν, καὶ ὅμως οὐδεὶς κατὰ τούτων ἀντεῖπεν· ἀλλ' οὗτος καὶ μετὰ ταῦτα ἀπαλείφει κατὰ θέλησιν ὀνόματα καὶ προστίθησι νέα ἐναντίον τοῦ Νόμου, καὶ ἡ μεροληψία αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον προσέβη, ὥστε καὶ πρὶν ἡ ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ Νομοθετικὰ περιβληθέντες καθήκοντα, ὡς ἰδίαν περιουσίαν τὰ ἔθν. λειβάδια διέθετε, καὶ τοῦτο μαρτυροῦσιν ἀντίγραφα τινῶν ἐπιστολῶν καὶ πρὸς τὸν Νομάρχην ἀνα-

φορῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπάρχου ἐπίσημον ἔγγραφον. Κατὰ τοιῶν των πολλοὶ ἀνηνέχθη αν εἰς τὸν Νομάρχην, ἀλλα κατεδιώχθησαν παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ οἱ μὲν ἠναγκάσθησαν νὰ ἔλθωσιν εἰς συγκρούσεις, οἱ δὲ εἰς Φλιώτιδα καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀπῆλθον, καὶ τέλος κατὰ τὰς γενομένας συγκρούσεις ἐρονεύθη εἰς καὶ πολλοὶ ἐπληγώθησαν. Καὶ ἐντὸς ἔτι αὐτῶν τῶν περιφερειῶν, τῶν καὶ ὑφ' ἡμῶν σεβασθεισῶν, ἐτοποθέτησε παίμνια καθὼς πιστοποιεῖται δι' ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα κατατίθενται ἐνταῦθα· ἐπὶ πᾶσι τὸ 4 καὶ 5 ἄρθρ. τοῦ συντάγματος δὲν ζῶσιν εἰς Εὐρυτανίαν, διότι ἡ μὲν προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ὑποθετικὴ ὁ τυχὸν δὲ συλλαμβάνεται καὶ φυλακίζεται· οὕτως ἱερέα ἐπὶ προφάσει ὅτι ὁ υἱὸς ἐδραπέτευσε, ἵνα ὑπεκφύγῃ ὑποχρεώσεις τῆς νεοσυλλεξίας, φυλακίσας καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐλέγξας, διεύθυνε κατόπιν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Μεταβατικοῦ κατὰ τὸ ἐπίσης παρακατατιθέμενον ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς μηνύσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου· καὶ ἐνῷ πέρυσιν ἔπαυσαν οἱ ὁδηγοὶ πάντες κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, οὗτος διώρισεν ἐκ νέου τοιούτους εἰς τοὺς δήμους κατὰ τὸ ἐπίσης παρακατατιθέμενον ἔγγραφον ἑνὸς ὁδηγοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς δὲν εἶ αι μὲν ἐνταῦθα, ἀλλ' ἴδον αὐτὸν πολλοί. Ἀληθῶς πάντες πολλὴν πρέπει νὰ καταβάλλωσι σπουδὴν διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ περὶ ἀπογραφῆς **Νόμου, διότι ἄνευ στρατοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔθνος, καὶ ἐνῷ τοῦτο ὅσον οἷόν τε ἐξεπληρώθη, ὁ ἔπαρχος** ἐξαντλῶν τοὺς καταλόγους πάντας διὰ τὴν καθυςέρησίν τινος ἀποστέλλει δεκάδα καὶ πλέον στρατιωτῶν, οἵτινες κατακλύουσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν δραπετευσάντων καὶ πολλαχοῦ καταθλίβουσι τὸν λαόν· ἐναντίον δὲ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ Συντάγματος ἀτελλει ὁδηγὸν μετ' ἐνόπλου δυνάμεως καὶ πολιορκεῖ τοὺς μέλλοντας, ὡς μανθάνει, νὰ ἀνενεχθῶσι κατ' αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα ἢ τὴν **Βουλὴν, καὶ ἁρπάζει παρ' αὐτῶν τὰς ἀναφορὰς των αὐτάς· παύσας δὲ παρομοίως τὸν δήμαρχον Ἀγραίων καὶ τρεῖς ἐν ἐνεργείᾳ δημοτικοὺς συμβούλους, ἐνεργεῖ δὶ ὅλων τῶν καταπιέσεων τὴν δημαιρεσίαν, καταμηνύων τοὺς μὴ ὑπείκοντας εἰς τὰς θελήσεις του ὅτι** διέδωκαν φήμας περὶ τῆς ἀφίξεως εἰς Πειραιᾶ Ῥωσσικῶν καὶ Ἀγγλικῶν πλοίων, καὶ πρὸς τοῦτο φέρει τὸ μεταβατικὸν ἐκεῖ καὶ καταθλίβει τοὺς κατοίκους πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς παρ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένης μερίδος. Ὅλοι ἐστὲ ἐξ ἐπαρχιῶν καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπέςητε ποτε τοιαῦτα καὶ δύνασθε νὰ σχηματίσητε ἰδέαν περὶ τῶν τοιούτων κατεπιέσεων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, **ὀφείλετε δὲ, ὡς ἐπεδείξατε συμπάθειαν εἰς τὴν παρ' ἀνωτέρας**

δυνάμεως παθοῦσαν Μεσσηνίαν, νὰ θεραπεύσητε καὶ δεινὰ ἐπαρχίας ἄλλης ἐπ ἀνθρώπινον κατεργαζόμενα θέλησιν, καὶ μὲ Ἑλληνικὴν καρδίαν κρίνοντες νὰ προλάβητε κακὸν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διαδοθῇ καὶ να πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν τῶν οὕτω καταπιεζόντων τοὺς λαοὺς, καὶ ἀναγκαζόντων αὐτοὺς νὰ λησμονήσωσι τὰ καθήκοντα καὶ τὰ κοινωνικὰ αὐτῶν χρέη, καὶ τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία ἀφίνεται εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Βασιλέως, ὑμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως· ἀνέγνω δ' ἐντέλει καὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἐκεῖθεν σταλείσης παρὰ τοῦ ἀδελφοῦτου ἀπὸ 10 Ἰουνίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι ἀνακρίσεις ἐνηργήθησαν κατὰ πολλῶν παρὰ τοῦ ὑπομοιράρχου καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Μεταβατικοῦ πρὸς κατάθλιψιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἄλλαι πολλαὶ καταπιέσεις ἐπράχθησαν· ὅτι ὁ Δήμαρχος καὶ τρεῖς ἐν ἐνεργείᾳ δημοτικοὶ σύμβουλοι Ἀγραίων ἐπαύθησαν· ὅτι ἡ προσωπικὴ **ἀσφάλεια καὶ ἡ ἰδιοκτησία οὐδόλως παρὰ τῶν ἀρχῶν σεβαστὴ θεωρεῖται, ἀνενδοιάστως καταδυναστευουσῶν τὸν λαόν· ὅτι ἵνα κατα**βάλωσι τοὺς ἐναντίους των, ὑπενεργοῦσι τὴν ὑφαίρεσιν τῶν ὀλίγων κτηνῶν των, ἢ τῆς μικρᾶς περιουσίας των, πλάττουσι συκοφαντίας καὶ σκευωρίας κατ' αὐτῶν καὶ ἐνεργοῦσιν ἀνακρίσεις ἐπὶ στάσει, ὡς ἐγένετο ἐσχάτως κατὰ τὴν 21 Μαΐου· ὅτι **διὰ νὰ ἀποδείξωσι ταῦτα ἠπείλησάν τινας συλληφθέντας νὰ** μαρτυρήσωσι κατὰ τὴν θέλησίν των καὶ ἐπέβαλον εἰς αὐτοὺς νὰ καταμαρτυρήσωσι κατὰ προσώπων ἀλλ' οὗτοι ἀντέστησαν· καὶ ὅτι ἐν τέλει ἡ Εὐρυτανία εὑρίσκεται παρὰ τοτε εἰς τὴν οἰκτροτέραν κατάστασιν· παρακατέθηκε δὲ ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τούτου τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἀντίγραφον ἐρέσεων ἀπὸ 17 καὶ 18 Μαΐου πρὸς τὸν Ἔπαρχον καὶ Νομάρχην τοῦ Ι. Κορινθίας, ἀπὸ 9 τοῦ αὐτοῦ διαταγὴν τοῦ ὁδηγοῦ πρὸς τὸν πάρεδρον καὶ καταικους Σπιναστιώτας, δύω ἐρέσεων πρὸς τὸν Νομάρχην κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Ἐπάρχου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 1723 ἀπὸ 5 Μαΐου διαταγὴν τοῦ Ἐπάρχου περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων τοῦ Κ. Πελιούρα, καὶ ἀντιγραφον καταμηνύσεως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην κατὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ στρατιωτῶν ἐπὶ παρανόμῳ φυλακίσει καὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Συντάγματος.

Ἀντείπεν εἰς ταῦτα ἕτερος ὅτι, ἤδη μὲν κατὰ τοῦ Ἐπάρχου μεγάλας ἀπήγγειλε κατηγορίας ὁ προαγορεύσας καὶ τὰ πάνδεινα τὴν Εὐρυτανίαν ὑφισταμένην παρέστησεν, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκατόχου του Βαλτινοῦ, συγγενοῦς αὐτοῦ, τὰ πάντα καλῶς διεξήγοντο· ὅτι ὁ νῦν Ἔπαρχος εἶναί τις τῶν προύχόντων καὶ κτηματιῶν, ὁ προαγορεύσας δὲ δὲν πρέπει νὰ πτοῆται ἀπὸ τὰς

ψευδεῖς ἐπὶ στάσει καταμηνύσεις, διότι καὶ αὐτὸν ὁ Διοικητὴς Αἰτωλίας ἄλλοτε κατεμήνυσεν, ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἀθῶον αὐτὸν ἀνέδειξεν· οὕτως ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητος, καὶ εἰμὲν ἀθῶοι οἱ καταμηνυθέντες διατελοῦσι, θέλουσι παρὰ ταύτης κηρυχθῆ ὡς τοιοῦτοι, ἄλλως ἡ δικαιοσύνη θέλει ἐπιβλέπει καὶ θέλει τιμωρήσει αὐτούς, πρὸς οὐδὲν διὰ τοῦτο οἱ φόβοι αὐτῶν. Εἶπεν ὅτι ἐκδίδονται ἐντάλματα συλλήψεως. ἀλλὰ δικαίως ταῦτα ἐξεδόθησαν, διότι οὐδ' ὁ Ἔπαρχος οὐδ' ἄλλος τις ἔπρεπε νὰ ὑπομείνῃ νὰ ἀφήσῃ τὴν στάσιν προοδεύουσαν μέχρις οὗ κατ' αὐτῶν ἐπιπέσῃ, ἀλλ' ὤφειλε νὰ καταστείλῃ αὐτὴν εἰς τὴν γέννησίν της. Ὁ Ἔπαρχος εἰς οὐδένα ἐπιβάλλει τὰς ἰδέας αὐτοῦ, διότι καὶ οὐδὲν συγγενὲς μὲ τὰ συμφέροντα τῶν Εὐρυτάνων ἔχουσιν, ἀφοῦ αὐτὸς ξένος πάσης ἐκεῖ σχέσεως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ περιορίζεται· καὶ ἐν γένει τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος καταγραφέντα εἰσὶ ψευδῆ, ὁ δ' Ἔπαρχος ἐπαξίως ἐκτελεῖ τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸν καθῆκον.

Μετά τινας δὲ θεωρήσαντας τὸ ἀναρμόδιον τῆς ὑπερασπίσεως ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ἀρχαῖα κακὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτε πενία καὶ διαίρεσις ὑπῆρχον, καὶ ἂν ἐψεύσαμεν τὸν λέγοντα τοῦτο Ἡρόδοτον κατὰ τὸ πρῶτον, ἐδυνάμεθα δὲ καὶ κατὰ τὸ δεύτερον νὰ ψεύσωμεν αὐτόν, ἂν τινες δὲν ἐνίσχυον τὰς διαιρέσεις· εἰς Ἀκαρνανίαν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἐμπόριον καὶ ἀπέκρυψαν ἐν μέρει τὴν πενίαν, ὄχι δὲ καὶ τὴν διαίρεσιν, τὴν ὁποίαν δι' ἀτομικὰ, ἢ ἄλλα συμφέροντα ἐνισχύουσί τινες· ὁ βίος τοῦ Π. Γαλάνη εἶναι γνωστὸς εἰς πάντας ὑμᾶς τούς τε στρατιωτικοὺς καὶ ἄλλους, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Πρόεδρον καὶ εἰς τὸν Κ. Κρεζενίτην καὶ εἰς τὸν Κ. Δ. Κριεζῆν, χρηματίσαντας ἐκεῖ Διοικητάς, καὶ περιττεύει ἡ περιγραφὴ αὐτοῦ, εἶναι γνωστὸν δὲ ὅτι πάντοτε οὗτος ἐνέσπειρε τὴν διαίρεσιν, διαλύσασαν πολλάκις στρατεύματα, καὶ πόλεις ἀπολέσασαν. Ἤδη συκοφαντῶν τοὺς Εὐρυτάνας καὶ ἄλλους ἐπὶ στάσει καταφαίνεται ἐπίσης ψευδόμενος, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνεδείχθη, διότι ἡ ὑποκίνησις τῆς στάσεως εἶναι δύσκολος καὶ μάλιστα ἂν μέλλῃ νὰ ὑποκινηθῇ ἀπὸ τὴν μὴ φίλην τῆς Κυβερνήσεως μερίδα, τὴν ὁποίαν ἡ ἑτέρα νὰ καταπνίξῃ δύνατσι, καὶ διότι οὐδέποτε δύνανται ἄνθρωποι ἀσχολούμενοι εἰς γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ συμφέροντα ἑαυτῶν εἰς τὴν ἡσυχίαν εὑρίσκοντες, ἢ ἄνθρωποι ἀγαθραφέντες καὶ ἐκπαιδευθέντες, εἰς τοιαῦτα νὰ καταφύγωσι μέσα· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐνεργοῦνται παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν δημεσιεύσεων καὶ πρὸς πρόληψιν πάσης δυνατῆς καταγγελίας τῶν

παρανομιῶν αὐτῶν παρὰ τῶν πολιτῶν. Ἡ ἀκαρνανία διαφέρει τῆς Εὐρυτανίας ὡς πολεμικωτέρα, ἂν ὄχι ἐκ χαρακτῆρος, ἀλλ' ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς θέσεως αὐτῆς, οὐδέποτε δ' ἦλθεν εἰς πόλεμον προδοτικὸν, ὡς ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ, καὶ αὐτὸ δὲ τῶν 1836 τὸ κίνημα δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλ' εἰς ἄλλο ς κρυβέντας διὰ τῆς ἐπιτηδειότητός των, ἀφέντας δ' εἰς τὴν καταδίωξιν μόνους τοὺς λαβόντας τὴν σημαίαν ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτός των. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα πάλιν διαδίδονται φῆμαι ὅτι στάσις εἰς Ἀκαρνανίαν διοργανίζεται καὶ Βάλτον διευθυνομένη ἀπὸ τὸν Α. Ἴσκον, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐξαδέλφους Στράτους καὶ ἐμὲ αὐτόν, καὶ ἡ διοργάνωσίς της χρονολογεῖται ἀφ' ἧς μετὰ τοῦ Κ. Ζώτου ἐπεσκέφθημεν τὰς πατρίδας ἡμῶν. Ἀληθὲς ὅτι περὶ τοῦ Συντάγματος πολλάκις ἡ Ἀκαρνανία ἔλαβε τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἤδη τὸ Σύνταγμα ὑπάρχει, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἀγρυπνοῦντες κήδονται τῶν συμφερόντων της. Λέγεται πρὸς τούτοις ὅτι πρόκειται καὶ ἀξιωματικοὶ νὰ σταλῶσιν ἐκεῖ πρὸς στρατολογίαν· εἶναι μὲν τοῦτο ἄγνωστον καὶ ἀδιάφορον ἔτι διότι μεταξὺ τῶν στασιαζόντων καὶ ἐμὲ καταττάττουσιν, ἀπόκειται ὅμως εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ ἄλλα καταλληλα μέτρα πρὸς ἡσυχίαν, πέμποῦσα τοὺς δυναμένους νὰ διατηρήσωσι τὴν ἡσυχίαν ἀξιωματικούς, φυλὴ δὲ καὶ τοὺς ἀναδειχθέντας ἄλλοτε ἐχθροὺς αὐτῆς, οἵτινες, μεροληπτικῶς ἐνεργοῦντες καὶ εἰς μερίδος τοπικὰς ἀνήκοντες, βέβαιον ἐξάψει μᾶλλον τὰς διαιρέσεις, παρὰ νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ὑπάρχουσαν ἡσυχίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ ἐμέ τε καὶ τοὺς συκοφαντουμένους συγγενεῖς ἐμοῦ, οὐδόλως πτοοῦμαι, διότι καὶ ἄλλοτε τοιαῦτα ἐπλάσθησαν καὶ ἡ δικαιοσύνη τότε ἐβράβευσε καὶ ἤδη αὖθις θέλει ἀναδειχθῇ ἡ ἀθωότης τῶν συκοφαντουμένων.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἀπεφάσισε νὰ ζητῇ ἀπόσπασμα τοῦ μέρους τούτου τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καταγγελλομένων πράξεων τοῦ Ἐπάρχου καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν.

Ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἐτέθη τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νομοσχέδιον· ψηφοφορηθείσης δὲ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιτηρούντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν Βουλευτῶν Κ.Κ. Ν. Καλλέργη καὶ Α. Γεωργαντᾶ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπών
Δ. Ὀρεινός	Ν.
Γ. Ἀγγιωτατίδης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Τζόκρης	»
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Ν. Βλάσσης	ἀπών
Ι. Κωλέττης	
Α. Μεταξᾶς	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιόλδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	»
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	»
Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπών
Γεω. γαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	»
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπών
Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἀπών
Ἐμμαν. Χ. Τσοῦχλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Πρωτοπαππᾶς	»
Δ. Κυριακίδης	»
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Καλλοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δεληγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν Κορφιωτάκης	ἀσθενὴς
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Ζαντᾶς	Ν.

Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπών
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Γ. Μπάστας	Ν.
Φιλίππος Ἰωάννου	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Σαραμαγκᾶς	ἀσθενὴς
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομσρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Ε. Μ. Παρίσσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	Ν.
Γ. Κουντουριώτης	ἀπών
Ι. Χατζίσκος	»
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	
Γ. Δ. Σταιματάρας	Ν.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον ἄρθρον ἔχον οὕτως· « Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 1000. »

Ὁ λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἀνέπτυξεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας καθυστερήσεις εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν νεοσυλλέκτων ζητεῖ 1000 ἤδη ἄνδρας, ἐν ᾧ πραγματικῶς δὲν ἀπαιτοῦνται παρὰ 842. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ πέρυσιν, ὅτε ἐψηφίσθη ὁ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμος, καὶ ἡ αὐτὴ παρεστάθη ἀνάγκη διὰ νὰ πληρωθῇ

ἐν ποσὸν καθυστεροῦν, καὶ τὸ ἄλλο νὰ γείνῃ διὰ νέας κληρώσεως καὶ νέας στρατολογίας. Ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἔλεγε νὰ συμπληρωθῶσι τὰ πρώτα καθυστερούμενα εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1000 ἀνδρῶν, ἦτοι οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα ἓξ ἄνδρες ὡς καθυστερήσαντες ἐκ τῶν νενομοθετημένων κατὰ τὸ 1845 νὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ παρὸν ποσὸν εἰς βάρος ὅλου τοῦ κράτους ἐνῷ οὗτοι οἱ 156 μένουσιν εἰς ὠφέλειαν τῶν καθυστερησάντων τόπων. Ἂν ὅμως δὲν παραδεχθῶμεν τοὺς καθυστεροῦντας, τότε ἡ Κυβέρνησις θέλει βιάσει νὰ ἐκτελέσωσι τὸν νόμον, καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει καθυστερῶν ποσόν, δι' αὐτὸν λοιπὸν τὸν λόγον ἐγνωμοδότησε νὰ προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν εἰς τὸν ἀριθμὸν 842.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι πρόκειται λόγος περὶ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι ὁποίαν σημειοῖ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὰ διάφορα διατάγματα· ἐπειδὴ δὲ ἡ καθυστέρησις δὲν συμβαίνει μόνον ἐξ ἀμελείας καὶ κακῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ δι' ἔλλειψιν ἐντελεστέρου νόμου, τὸ ὑπουργεῖον μέλλον νὰ κάμῃ τὰς ἀπογραφὰς κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον καὶ γνωρίζον ἐκ πείρας ὅτι μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα τῶν Διοικητῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὁλικὸν ποσόν, διὰ τοῦτο συμπεριέλαβε τὴν καθυστέρησιν τοῦ 1845 καὶ τὴν γεννησομένην κατὰ τὸ 1846, καὶ ἐζήτησεν ἓν ποσὸν 1000 ἀνδρῶν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ ἐκ τούτου τὸν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀριθμόν.

Ἄλλος συνεφώνησε μὲ τὸν προηγούμενον προσθεὶς ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ σύγκειται ἐκ 3304 ἀνδρῶν, καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες εἶναι ὀλιγώτεροι, διότι ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθη ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ συλλέξῃ ἀπογεγραμμένους νεοσυλλέκτους, καθυστέρησαν πλέον τῶν 156 ἀνδρῶν δὲν πρέπει ἤδη νὰ τιμωρηθῇ τὸ ἔθνος δι' ὀλιγωρίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἂν καὶ τοιαύτη τὸν ὑπάρχῃ· ὅθεν πρέπει τὸ μὲν ἀναγκαῖον ποσὸν νὰ συμπληρωθῇ, οἱ δὲ καθυστεροῦντες κατὰ τ' ἄλλα ἔτη στρατιῶται νὰ καταδιωχθῶσι, καὶ ὡς τοιοῦτοι νὰ ἐκπεσθῶσι τὸ ἐργόμενον ἔτος. Ἀλλ' ὅπως δήποτε καὶ ἂν ἀποβῇ, πρέπει ἤδη νὰ ψηφίσωμεν τὸ δυνατὸν νὰ γείνῃ, διότι ἡ συμπλήρωσις τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ ἡ αἴτησις αὕτη ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν καθυστερήσεων· ὅθεν δὲν πρέπει νὰ γίνεται μικρολογία· ἐτέλεσε τέλος τὸν εὐχὴν νὰ συζητηθῇ ἤδη τάχει τὸ περὶ νεοσυλλέκτων Νομοσχέδιον.

Ἄλλος τις ἀντέταξεν, ὅτι πρόκειται λόγος περὶ ἀριθμοῦ πλέον

τῆς ἀνάγκης ἐπιβαλλομένου· καὶ ἡ νεοσυλλεξία εἶναι ὑποχρέωσις τῶν οἰκογενειῶν, ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν αὗται περισσότερον παρ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ. Ὁ Στρατὸς διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἔχει ἀνάγκην 842 ἀνδρῶν· τὸ Ὑπουργεῖον προνοοῦν τὰς καθυστερήσεις ζητεῖ περισσοτέρους, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ τοὺς ἀναγκαίους· καὶ τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι καλὸν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν παρουσιάζεται ἐπίθεσις καὶ προσβολή· διότι εἰς Δῆμος, φερ' εἰπεῖν, ὀφείλει νὰ δώσῃ 20 στρατιώτας, θέλει ἀναγκασθῇ νὰ δώσῃ 25, ἐπειδὴ ἕτερος δῆμος προστατευόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Δημάρχου δίδει 15. ὥστε θέλουσιν ἐπιβαρυνθῇ τινες οἰκογένειαι διὰ νὰ ἐλαφρυνθῶσιν ἄλλαι· ὁ τρόπος οὗτος δίδει μεγάλην ἀφορμὴν εἰς τὰς ἀρχὰς διὰ νὰ καταπιέσωσι καὶ ἀνταμείψωσι, διότι δὲν θέλει ζητηθῇ ὁ λόγος τῆς καθυστερήσεως, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνον τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ποσὸν δὲν ἐξετάζει τὰς καταχρήσεις. Πρέπει λοιπὸν εἰς τὸν νόμον νὰ ληφθῶσι μέτρα, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται ν' ἀποφύγῃ, καὶ ἀφ' οὗ ἀπαιτοῦνται 842 ἄνδρες πρέπει νὰ δοθῶσιν οὗτοι μόνον διὰ νὰ ληφθῶσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὑπὲρ τῆς μὴ καθυστερήσεως, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς γενομένης πρός τινας χάριτος, καὶ τῆς καταπιέσεως ἄλλων· ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι ἀφ' οὗ συμπληρωθῶσιν τὰ καθυστεροῦντα, θέλει ἐκπεσθῇ τὸ περισσεῦον, ἀλλὰ δὲν θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ δήμου τοῦ δόντος τοὺς περισσοτέρους, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου, ὥστε ἤθελε συμβῇ νὰ ἐπιβαρυνθῇ εἰς δῆμος, δίδων τακτικῶς τοὺς στρατευσίμους του, μὲ διπλάσιον βάρος παρὰ τὸν ποιοῦντα τὰς καθυστερήσεις. Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐξαιρῆται κανεὶς διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνεται ἄλλος.

Ἀντέπεν ἄλλος, ὅτι ἂν ψηφισθῇ ὁ ἀριθμὸς 842 ἡ ὑπηρεσία θέλει ὑποφέρει, διότι αἱ καθυστερήσεις δὲν γίνονται μόνον ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν Δημάρχων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δραπετεύσεων· ὑπάρχουσι τόσοι δραπεταὶ, οὕτινες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλληφθῶσιν· ὅθεν πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ ὁ ἀριθμὸς, ὁ ἀπολύτως ἀπαιτούμενος, διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ ἡ ὑπηρεσία. Τὰ στρατεύματα εἶναι τόσον ὀλίγα, καὶ ἡ ὑπηρεσία τόσον μεγάλη, ὥστε εἶναι φρίκη μὴ οἱ στρατιῶται δὲν δύνηθῶσι νὰ ὑποφέρωσι τὰς ἐργασίας.

Ὁ προλαλήσας ἐπανέλαβεν, ὅτι ὁ στρατὸς δὲν δύναται νὰ δεχθῇ περισσότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁρισθέντος ποσοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἔλλειπον εἶναι μόνον 842 ἄνδρες· περὶ

τούτων ἔχει ὁ προϋπολογισμὸς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, καὶ τούτους μόνους ἡ ὑπηρεσία ζητεῖ, διότι οὗτοι εἶναι ἀναγκαῖοι. Ἂς ψηφισθῶσι λοιπὸν οὗτοι καὶ ἂς ληφθῇ ἡ ἀπαιτουμένη πρόνοια διὰ νὰ συλλεχθῶσιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ὡς φρονεῖ, δύνανται νὰ συμβῶσι μεγαλήτεραι καθυστερήσεις, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, καθόσον μάλιστα τὸ πραγμα προεχώρησεν εἰς μεγαλητέρας δυσκολίας· ἡ ἔλλειψις πλήρους νόμου, ἡ ὕπαρξις ὁμόρου δυνάμεως, εἰς ἣν καταφεύγοντες οἱ δραπέται ἀπαλλάττονται, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ δύναμις διὰ νὰ συλληφθῶσιν, εἶναι τόσα προσκόμματα· πάντοτε μὲν πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ καθυστεροῦντες, ἀλλ' εἶναι πιθανὸν ὅτι πάντοτε θέλουσιν ὑπάρχει τοιοῦτοι καὶ μάλιστα περισσότεροι· καὶ ἂν ἄλλοτε ἔλειψαν 156, ἤδη θέλουν λείψει πλείους, διότι πρέπει νὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος τῆς διακωλύσεως τῆς δραπετεύσεως διὰ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου. Καὶ ὁ ἀριθμὸς 1000 ἂν ἦτον δεκτὸς, ἐκ τῶν κληρωθησομένων θέλει ὑπάρχει καθυστέρησις ἐπὶ τῶν ἀπολύτως ἀπαιτουμένων.

Ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἡ μεγαλητέρα καταχρησις πηγάζει ἐκ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δωροδοκοῦσα ἐξαιρεῖ τοὺς καλητέρους στρατιώτας, καὶ πρέπει νὰ τεθῇ προφυλακτικὸς νόμος περὶ τούτου. Καὶ εἶναι ἀδύνατον χωρὶς νὰ συζητηθῇ ὁ νέος νόμος καὶ ἐμβῇ εἰς τελείαν ἐνέργειαν, νὰ διεθῇ ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογράφων ἄνευ καταχρήσεων καὶ καταπιέσεων.

Ἐπέμεινε καὶ ἄλλος νὰ δοθῇ τὸ ποσὸν τῶν 1000 ἀνδρῶν διότι ὅλοι ὁμολογοῦσιν ὅτι αἱ καθυστερήσεις προέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τελειοτέρου νόμου, καὶ τῆς δραπετεύσεως τῶν ἀπογράφων· καθ' ὅλα τὰ προηγούμενα ἔτη ἐγένοντο καθυστερήσεις καὶ οὐχὶ εἰς μίαν, ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅλα τα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν μέσα τῆς Κυβερνήσεως ἐξηντλήθησαν, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ παρὸν ἔτος θέλουσι γείνει, καὶ ἐκ τῶν 1000 ἀνδρῶν μόλις θέλουσι συλλεγῆ 800.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθιερώσωμεν διὰ νόμου τὴν καταχρησιν, καὶ μετὰ τούτου συνεφώνησαν καὶ τινες τῶν πρότερον ἀντιτατομένων· ὥστε ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸν ἀριθμὸν 842 ἀκολούθως δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον, οὕτω τροπολογουμένον, ψηφοφορηθὲν ἔγεινε δεκτὸν ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγώσθη ἐπομένως τὸ δεύτερον ἄρθρον ἔχον οὕτως· « οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ. »

Ὁ Βουλευτὴς Ὕδρας παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον, τὸ παρουσιασθὲν ἤδη, ἔχει τὴν σωτήριον ἀρχὴν τῆς περιβάλψεως τις ναυτικῆς δυνάμεως, ἀναγκαιοτάτης διὰ τὴν ναυτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δίκαιον, ἂν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸν τρέχοντα νόμον πρὶν ἢ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν ὁ νέος περὶ νεοσυλλεξίας νόμος, νὰ ἐξαιρεθῶσιν αἱ ναυτικαὶ νῆσοι, διὰ νὰ δώσωσι τοὺς νεοσυλλέκτους των κατὰ τὸν νέον Νόμον.

Ἀνέφερεν ἕτερος ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τὸ περὶ ἀπογραφῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ τελειώσῃ ἐγκαίρως, ὅθεν δὲν δύναται, νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν παροῦσαν νεοσυλλεξίαν.

Παρετηρήθη, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ τῆς Ὕδρας δὲν ἦτο τοῦ παρόντος καιροῦ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ μόνον εἰς τὰ πρακτικὰ, ὡς καὶ ἐγένετο· ἡ Βουλὴ, φωτισθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ δεύτερον ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ προσυπογεγραμμένου Ζ. Βάλβη, ὅστις δὲν ὑπῆρχε τότε Ὑπουργὸς, ἐθεωρήθη ὡς λάθος κατὰ παραδρομὴν ὑπάρχον καὶ ἐξωβελίσθη.

Προτεθέντος δὲ καὶ τοῦ τίτλου τῆς ἐκτελέσεως· « ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὺς » ὡς ἄρθρου τρίτου, καὶ γενομένου δεκτοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἀψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 842.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρ. 3.

« Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργούς. »

Ἐψηφοφορήθη ἀκολούθως δὶ ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιτροπούντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν Βουλευτῶν Κ. Κ. Γ. Γουλιμῆ καὶ Κ. Χαραμῆ, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ῥηθὲν Νομοσχέδιον παμψηφεὶ διαψήφων 68, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1846 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἡ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Ριολδάσης	Ν.
Δ. Ὁρεινὸς	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Γ Λογιωτατίδης	ἐν ἀδείᾳ	Νίκος Θέου	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπών	Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Δ. Βιλαέτης	
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Κρεστενίτης	
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	
Μ. Α. Καΐρης		Ι Κλίμσκας	
Δ Τσόκρης		Σίλβεστρος Στεφανάκης	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Ν. Δτλέντας	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἀπών	Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Ι. Κωλέττης		Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Α. Μεταξᾶς	Ν.	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Σ. Ἠλιάγος	Ν.	Β. Καραγιάννης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Γ. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης		Ἠλ. Παππαδαῖος	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπών	Ι. Ν. Φλίσσας	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ν.	Π. Ι. Κυριακός	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσας	ἐν ἀδείᾳ	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	
Κ. Χαραμῆς	Ν.	Δ. Νοταρᾶς	
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐθύμ. Κανελόπουλος	ἀπών

Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου		Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Ἐμ. Χ. Τσούχλος		Κ. Ταρτίδης	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς		Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Δ. Κυριακίδης		Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Κ. Δεληγιάννης	Ν.	Γ. Μπάτας	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών
Ν. Κορφιωτάκης	ἀσθενὴς	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Μελέτη, Χ. Μελέτη	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Σταμάτιος Ἀρβας	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Ἀμβρόσιος Σαραμαγκᾶς	ἀσθενὴς
Γ. Ῥοδελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.	Α. Παππατσώρης	Ν.
Π. Παπαϊωάννης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Π. Καλαμαριώτης		Ι. Τσιμαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Χαρειώτης	ἀπών	Α. Κιζάνης	Ν.
Ν. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.	Γ. Δοκός	
Κ. Βέϊκος	Ν.	Δ Κριεζῆς	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Κουντουριώτης	ἀπών
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπών	Δ. Χαντζίσκος	ἀπών
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Ι. Γαρδικης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Μπαρόσης	ἀπών	Ν. Κριεζιώτης	ἀπών
Δ. Μπιμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Δ. Νικουλάκης	Ν.	Κ. Κανάρης	
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.
Κ. Ζαριφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ		

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς χρονικὸν τῆς διαρκείας τῆς Συνόδου διάστημα συνεπληρώθη ἤδη, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ ἄνευ προϋπολογισμοῦ πληρωμὴ τῶν διαφόρων τῆς Βουλῆς μηνιαίων ἐξόδων καθίσταται ἀδύνατος, μὴ δυναμένη διὰ νὰ προέλθῃ μέχρι ποίας ἐποχῆς θέλουσιν ἐξακολουθήσει αἱ ἐργασίαι τῆς παρούσης Συνόδου. Γνωμοδοτεῖ νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ πληρωμαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαφόρων Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ λήξοντος προϋπολογισμοῦ μέχρι τέλους τῆς Συνόδου, καὶ τὴν γνωμοδότησίν της ταύτην ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ἰουνίου 1846.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Πάγκαλος — Γ. Γριζάνος
Α. Σωτηρίου — Δ. Ὀρεινὸς
Α. Σκαραμαγκᾶς

Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης.

Ὁ Πρόεδρος ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκην μεταλλαγῶν τινων, ἀλλ' ἀπόντος τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγνωμοδοτήθη νὰ συννοηθῇ τὸ Προεδρεῖον μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ κατατάξωσι καὶ ἐκκαθαρίσωσι τὰς δαπάνας καὶ τὰς καθ' ὑποβάλλωσιν ἀκολούθως εἰς τὴν Βουλήν.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν τρίτην ὥραν Μ. Μ. ἀναγγείλας ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν 21 τρέχοντος, τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.

Τῆς 21 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην Π. Μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν ἑβδομήκοντα ἑπτά, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δέκα ἑπτά, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα γενόμενα δεκτὰ ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραχωρῇ δεκαπενθήμερον ἄδειαν παράτασιν εἰς τὸν Βουλευτὴν Κυκλαδίας Κ. Ματθαῖον Πρωτοπαπᾶν, τὴν ὁποίαν διὰ λόγους ἀνάγκης οἰκιακῆς οὗτος ἐζήτησατο. Μετὰ τὴν εἰς τοῦτο καταφατικὴν ἀπόκρισιν τῆς Βουλῆς, ἐτέθη ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως Βουλευτής τις ἐζήτησε παρὰ τοῦ Προέδρου πληροφορίας τινας, τὰς ὁποίας προλαβόντως εἶχε ζητήσει περὶ τοῦ Ζαχαροποιείου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι τὸ συμβόλαιον τὸ περὶ Ζαχαροποιείου εἶναι δημοσιευμένον εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκεῖθεν δύναται νὰ λάβῃ τὰς ὁποίας θέλει πληροφορίας.

Ἀναγγελθέντων τῶν ὀνομάτων τῶν διαφόρων εἰσηγητῶν, τοὺς ὁποίους τὰ τμήματα ἐξελέξαντο, ὁ Πρόεδρος προέτεινε νὰ ἀποσυρθῶσι διὰ νὰ ἐργασθῶσι διὰ τὸ κατεπείγον τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν, καὶ, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεσύρθησαν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι τὴν περὶ ἐπισκοπῶν καὶ περὶ πομένων πρότασιν τινος Βουλευτοῦ τὰ τμήματα Β'. Γ'. καὶ Ζ'. ἀπεφήναντο εὔλογον, ὅθεν προσδιωρίσθη ἡμέρα ὑποστηρίξεως ταύτης καὶ ἀναπτύξεως ἡ ἐπιοῦσα.

Μετὰ τοῦτο, καίτοι προσκληθέντων τῶν ὑπουργῶν καὶ ἑνὸς μόνον τότε παρόντος, ἤρξατο ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δ' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐπιτροπούντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Κ. Ι. Φαρμάκη καὶ Ἀναγνώς. Παπατσώρη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νεοσυλλέκτων Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Σιλιβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Θ Μαρκεζίνης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Β Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Π. Δ. Κμαπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Καραγιάννης	ἀσθενὴς
Μ. Α. Καλῆς		Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης	»	Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Αθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Βλασσης	ἀπὼν	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ι. Κωλέττης		Ἠλίας Παππαδαῖος	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ν.	Π. Ι. Κυριάκος	ἀπὼν
Σ. Βλαχος	Ο.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ράγκος	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν	Εὐθύμ. Καλλιόπουλος	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν	Εὐς. Οἰκονομόπουλος	»
Α. Ἀκπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	»	Ἐμ. Χ. Τσούχλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Μ. Πρωτοπαπᾶς	»
Γ. Κονδύλης	Ν.	Δ. Κυριαζίδης	Ν.
Κ. Φασίτζας	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Παγκαλος	Ν.
Κ. Χαραμῆς	Ν	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Ι. Κρασσίνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πλακούτας	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Ν Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θεου	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Α. Γουζουάσης	ἐν ἀδείᾳ	Σ Παρθενόπουλος	ἀπὼν
Α. Βιλαέτης	»	Β. Βαρδιτζιώτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Φεγγαρίδης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δρυνιτσιώτης	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.

Μελ. Χ. Μελίτη	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Β. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ	Φιλ. Ἰωάννου	Ν.
Ρ. Πραλαμίδης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Ῥεδελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Π. Παππατζώννης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Π. Ταταράκης	ἀπὼν
Π. Καλαφατριώτης		Ἀδριανὸς Σωτηρίου	»
Π. Δαρειώτης	Ν.	Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Νικ. Στεματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Καλλέργης	Ν.
Α. Σακελλαριάδης	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν	Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρὸς	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	ἀπὼν	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Φ. Κ Μαῦρος	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κάνδυας	ἀπὼν	Α Κιζάνης	Ν.
Σ. Μπαράτζης	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπὼν
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	Γ. Δοκὸς	»
Δ. Πικουλάκης	Ν.	Δ. Κρεζῆς	Ν.
Χ. Κατσικάκης	Ν.	Γ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Χαντζισκος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτίδης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἀπὼν
Δ. Κουμανιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Α. Μαυροκόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	Ν.
Παππαγιώργας Τζαμάλας	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.		

Ὁ Πρόεδρος ἐν τούτῳ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τοῦ Βουλευτοῦ Α. Μαυροπούλου περὶ ἀδείας ἀπουσίας, ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ τῷ παραχωρηθῇ.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι δύο Νομοσχέδια ὑπάρχουσι περὶ ἀπογραφῆς, ἓν προταθὲν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Γλαφάκη, καὶ τὸ ἕτερον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου· ἐπειδὴ δ' ὁ Βουλευτὴς οὗτος συγχωνεύει τὸ παρ' αὐτοῦ προταθὲν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβληθέν, διὰ τοῦτο θέλει περιστραφῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἀρχομένης δὲ τῆς συζητήσεως, ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε καταλληλότερον νὰ καλέσῃ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας, καὶ οὐχὶ περὶ ἀπογραφῆς· διότι ἡ ἀπογραφὴ καὶ κλήρωσις εἶναι ἓν ἰδιαίτερον κεφάλαιον, τὸ δὲ ὅλον πρέπει νὰ λάβῃ τὸν τίτλον « περὶ στρατολογίας. »

Ἕτερος ἀντέταξεν, ὅτι ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον εἶχε τὸ περυσινὸν Νομοσχέδιον «Νόμος περὶ ἀπογραφῆς» εἶναι καταλληλότερος καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῇ, διότι καὶ ὁ ἐνισχύων νόμος ἔχει τὴν ὀνομασίαν ταύτην.

Ἄλλος τις προσέθηκεν ὅτι ἡ μὲν ἀπογραφὴ εἶναι εἰδική τις ἐργασία, ἡ δὲ στρατολογία γενικωτέρα καὶ περιληπτικωτέρα, καὶ πρέπει νὰ προτιμηθῇ αὕτη.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἐπειδὴ ἐξεδόθησαν διάφορα διατάγματα μὲ τὴν καθιερωμένην ἔκθεσιν περὶ ἀπογραφῆς, πρέπει νὰ ἐμμείνῃ ἡ Βουλὴ εἰς ταύτην.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ἡ λέξις ἀπογραφὴ εἶναι καθιερωμένη, ἀλλ' ἂν ζητήσῃ τις τὸ κατάλληλον τῆς λέξεως, ἡ λέξις στρατολογία εἶναι καταλληλοτέρα, καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμος λαμβάνει οὐσιώδη μεταῤῥύθμισιν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Βουλὴ τὴν λέξιν *στρατολογίαν*.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῆς λέξεως « ἀπογραφῆς » ἡ Κυβέρνησις καλῶς ἢ κακῶς, ἐννόησε πάντοτε τὴν λεγομένην Γαλλιστὶ conscription, τουτέστι τὴν ἐξ ἀνάγκης ὑπηρεσίαν εἰς τὸ στρατιωτικὸν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ν' ἀναδεχθῇ ἕκαστος πολίτης, καὶ περὶ ταύτης πραγματεύονται ἰδίως δύο ἢ τρία κεφάλαια τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλ' ὁ νόμος περιλαμβάνει καὶ ἄλλας διατάξεις περὶ ἐθελουσιοκατατάξεως, καὶ ἄλλων τινῶν γενικωτέρων· ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ νόμος κανονίζει ἐν γένει τὰ περὶ τοῦ στρατοῦ ἐγνωμοδότησε νὰ λάβῃ τὸν γενικώτερον τίτλον « περὶ στρατολογίας. »

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον, ἀντέλεξεν ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι διὰ τῆς ἀπογραφῆς δὲν ἐννοεῖται μόνον ἡ ἐξ ἀνάγκης ὑπηρεσία τῶν στρατευσίμων, διότι καὶ εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν λέγεται ἀπογραφὴ τῶν καταλόγων τοῦ πληθυσμοῦ, ἀπογραφὴ δένδρων κτλ. ἀποβλέπεται λοιπὸν ἡ λέξις οὐχὶ μόνον εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄψυχα πράγματα ἡ δὲ στρατολογία ἀποβλέπεται μόνον εἰς ἔμψυχα καὶ σημαίνει τὸν τρόπον τῆς ἀναγκαστικῆς εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἂν ἐρωτίσθη, ἀπεφάνθη καταφατικῶς, καὶ ἀκολούθως παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ τεθῇ τίτλος « Νόμος περὶ στρατολογίας. »

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ **1** ἄρθρον, ἔχον οὕτως· « Ὁ στρατὸς συμπληροῦται διὰ κληρώσεως καὶ δι' ἐθελουσίου κατατάξεως. »

Οὐδενὸς δ' ἀντιπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὡς ἀνεγνώσθη.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ **2** ἄρθρον, παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτιθέμενον μετὰ τὸ **1**, ἔχον οὕτως· « Μόνοι οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. »

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη ἐμπεριέχεται μετὰ ταῦτα εἰς τὸ **5** ἄρθρον, εἶναι περιττὸν νὰ γείνῃ χωριστὸν ἄρθρον.

Ἄλλ' ἕν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέταξεν, ὅτι πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ τεθῇ, διότι διὰ νὰ ἔπωνται οἱ ἀποκλειόμενοι πρέπει λογικῶς νὰ προηγῶνται οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα. Εἶναι χρεία νὰ τεθῇ ὡς βάσις ποῖοι εἶναι δεκτοί, καὶ ἔπειτα ποῖοι δὲν εἶναι. Διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐξαίρεσις πρέπει νὰ προϋπάρχῃ κανών· μάλιστα καὶ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ ὑπουργείου οὕτως εἶχεν, εἰς δὲ τὴν ἀντιγραφὴν φαίνεται συνέβη τοῦτο τὸ λάθος.

Ἕτερός τις συνεφώνησεν μὲ τὸν προλαλήσαντα προσθεὶς, ὅτι πρέπει εἰς τὸ **5** ἄρθρον νὰ γείνῃ παραπομπὴ εἰς τὸ προτεθὲν **2**.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται ἤδη λόγος περὶ τῆς θαλάσσης, ἠδύνατο τὸ **2** τοῦτο ἄρθρον νὰ συγχωνευθῇ μὲ τὸ πρῶτον.

Ὁ δὲ προλαλήσας ἀντέλεξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ « τῆς θαλάσσης, » διότι ἡ ἀπογραφὴ εἶναι γενικὴ, καὶ εἰς τὰ ἀκροτελεύτια ἄρθρα τὸ Νομοσχέδιον περιλαμβάνει περὶ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀλλ' ἐν τούτοις παρετήρησεν ἕτερος ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ καθιποβληθῇ χωριστὸν Νομοσχέδιον, ἐγνωμοδότησε δὲ νὰ ἀραιρεθῶσιν αἱ λέξεις « τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. »

Ἡ Βουλὴ, φωτισθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς δεύτερον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ἀκόλουθον· « Μόνοι οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸν στρατόν. »

Τὸ **2** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο οὕτω **3**, καὶ ἀνεγνώσθη ἔχον οὕτως· « Ἀποκλείονται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν στρατόν·

α) Όσοι ένεκα κακουργήματος κατεδικάσθησαν εις έγκλημ-
ματικήν ποινήν.

β) Όσοι καταδικασθέντες ένεκά τινος πλημμελήματος έκ
τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου,
τροποποιηθέντι διά μεταγενεστέρου Νόμου ὑπό ἡμερομηνίαν
20 Μαΐου (1 Ἰουνίου 1836 ἐστερήθησαν διά τῆς δικαστικῆς
ἀποφάσεως τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τόν στρατόν, καθ' ὅ-
σον καιρόν διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὐτη. » Οὐδείς ἀντέπεσε ἐπί
τοῦ πραγματικοῦ, ἀλλ' ἐπί τοῦ λεκτικοῦ παρετήρησε τις, ὅτι
πρέπει νά προστεθῇ τό « 22. τοῦ » ἄρθρῳ » καί νά γραφῇ
« ἐν τῷ 22 ἄρθρῳ νά προστεθῇ εἰς τό τροποποιηθεν τό ἄρθρον
« τῷ » νά ἐξαλειφθῇ τό ἄρθρον « τῆς » πρό τοῦ ἀδικαστικῆς
ἀποφάσεως κτλ. οὕτω δέ τό ἄρθρον διατυπωθεν ὡς ἑξῆς·

» 1 Ἀποκλείονται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τόν στρατόν.

α) Όσοι ἕνεκα κακουργήματος κατεδικάσθησαν εἰς ἐγκληματ-
τικήν ποινήν.

β) Όσοι καταδικασθέντες ἕνεκά τινος πλημμελήματος ἐκ
τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῷ 22 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου
τῷ τροποποιηθέντι διά μεταγενεστέρου νόμου τῆς 20 Μαΐου
(1 Ἰουνίου) 1836, ἐστερήθησαν διά δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς
ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τόν στρατόν, καθ' ὅσον καιρόν διαρ-
κεῖ ἡ ἀνικανότης αὐτη. » ἀναγνώσθη καί τοιοῦτον τό παρε-
δέχθη ἡ Βουλή δι' ἀναστάσεως

Ἀκολο θως ἀναγνώσθη τό 4 ἄρθρον κατά τήν νέαν σειράν
ἔχον οὕτως· « Ὁ στρατός σύγκειται.

« α Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

« β) Ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ. »

Ἐπί τοῦ δευτέρου παραγράφου, ἐν τῶν μειοψηφούντων με-
λῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀγορεύσαν ὑπέρ τῆς ἐφεδρείας ἀνέφε-
ρεν, ὅτι τό ζήτημα τοῦτο εἶναι μεγίστης προσοχῆς ἄξι-
ον, ὡς οὐσιωδέστατον καί περιλαμβάνον μεγάλα συμφέρον-
τα τῆς πατρίδος. Καί ἄν παραλείψῃ τις, ὡς ἐκτός τοῦ
προκειμένου, τά περί τῆς ἰδίας τοῦ πολίμου, καί ὁποῖα κακά
ἤ καλά ἀποτελέσματα ἐπιφέρει, εἶναι βέβαιον ὅτι πάντοτε
σχεδόν δι' αὐτοῦ διεξήγαγον τά ἔθνη τάς ὑποθέσεις των. Καί
εἶναι μέν ἀληθές, ὅτι καθόσον προοδεύει ὁ πολιτισμός τό
σκληρόν τοῦτο μέσον ἐλαττοῦται, καί ἀντ' αὐτοῦ, ὁ νόμος τό
δίκαιον καί ὁ ὀρθός λόγος διαλύουσι τάς μεταξύ τῶν ἐθνῶν διαφ-
ορᾶς, καί ὅμως ἐν ᾧ ὑπάρχει αὐτη ἡ τάσις τοῦ πολιτισμοῦ
πρός τήν εἰρήνην, ὅλα τά ἔθνη προετοιμάζονται πρός πόλεμον. Ὁ

Φίλιππος, ὁ Βασιλεύς τῆς Ἑσπερίας, ἔχει τριακοσιομύρια ἐξωδευ-
μένα πρός ὑποτύρωσιν τῆς Γαλλίας. Λοιπόν λοιπόν τό σῶτα μεγάλα
ἔθνη ἀγαπῶντα τήν εἰρήνην προτιμῶσι προσέτι περί τῶν τοῦ
πολέμου, ἡ Ἑλλάς, ἔθνος, τό ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του θέλει
εἶσθαι πλησίον τοῦ κέντρου τοῦ μέλλοντος τυχόν πολέμου, ἔχει
χρείαν νά ὀργανίσῃ νόμον κατάλληλον καί με τάς ἀνάγκας καί
μέ τά συμφέροντα τοῦ τ.που. Καί ὁσάκις μέν ὑπῆρξεν ἀνάγκη
νά λάβῃ τα ὅπλα κατά τῶν τυράννων, ἀπελευσεν ἀπό τῶν ἀρχαιο-
τάτων χρόνων μέχρι τοῦδε, ὅτι ὅλα τά τέκνα αὐτῆς εἶναι
στρατιῶται. Ἀλλ εἶναι καί ἄλλος πόλεμος, διά τόν ὁποῖον εἶναι
χρεία στρατολογίας, καί τήν περίστασιν ταύτην προβλέπει τό
παρόν νομοσχέδιον· σκοπεύει δέ διά τῆς ἐφεδρείας νά ἔχῃ ἐν
περιπτώσει ἀνάγκης διπλάσιον ἀριθμόν στρατιωτῶν γεγυμνα-
σμένων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρχοντος. Τό ζήτημα λοιπόν εἶναι
οὐσιωδέστατον καί ἐθνικώτατον· ὑπάρχουσι μέν καί τινες δυσκο-
λίαι. ὅτι δηλαδή διά τῆς ἐφεδρείας ἐπιβαρύνονται οἱ πολίται
καί διακόπτονται ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν των, καί εἶναι
ὑποχρεωμένοι νά ἐγκαταλείψωσι τά ἔργα των διά 40 ἡμέρας,
καί γά κάμωσι τά παρά τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα, καί ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις πρέπει νά οἰκοδομήσῃ στρατῶνα νά ἔχῃ ἐνδύματα, ὅπλα
καί τα λοιπά ἀναγκαῖα· ἀλλά τά προσκόμματα ταῦτα εἶναι
τόσον μι.ρά ὡς πρός τό μέγα κλῶν το ἐκ τῆς ἐφεδρείας, ὥστε
πρέπει νά θεωρηθῶσι μηδαμινά.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νομοθε-
τοῦντες πρέπει νά ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τάς τοπικάς γνώσεις καί
ν' ἀποβλέπωσιν εἰς τήν ὠφέλειαν τοῦ τόπου· ἀνέφερεν ὁποίαν
ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ὁ περί ἀπογραφῆς νόμος, ὅστις εἶχεν
ἐτῶν 4 διάρκειαν, καί πόσην προσπάθειαν κατέβαλεν ἕκαστος
διά νά μή κληρωθῇ. Ὁ κληρούμενος ν' ἀποφύγῃ ὅπως ἠδύνατο
νά ὑπάγῃ προσωπικῶς. Ἡ ἀνάγκη αὐτη ἐπέφερε μεγίστην
κακοήθειαν, εἰς τάς ἀρχάς καί τό μέγα κακόν τῆς δωροδοκίας·
πρόκειται ἤδη νά παραδεχθῇ ἡ Βουλή ἐκτός τοῦ ὅρου τῆς τριετοῦς
ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας εἰς τόν στρατόν, καί τρία προσέτι ἔτη
τῆς ἐφεδρείας, ἀπαρτιζόντα ἓξ ὁλόκληρα ἔτη· διότι καί ὁ εὑρι-
σκόμενος εἰς ἐφεδρείαν εἶναι ὑποχρεωμένος ἐν καιρῷ ἀνάγκης
νά λάβῃ τά ὅπλα, νά γυμνάζηται τάς ῥητάς 40 ἡμέρας, ὥστε
ὁ πολίτης εὑρισκόμενος ὑπό τό βάρος τῆς ἐφεδρείας δέν εἶναι
ἐλεύθερος ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιονδήποτε καιρόν ἐκτός τοῦ κράτους,
ἤ καί ἐντός δι' ὑπηρεσίαν του, ὑποχρεοῦται νά εὑρίσκεται δεσ-
μευμένος ὑπό τό βάρος τῆς τυχούσης ὑπηρεσίας. Ἂν λοιπόν

διὰ τὰ 4 ἔτη ἐκ τῶν κληρουμένων στρατιωτῶν, ἄλλοι μὲν ὑπε-
ξέρυγον, ἄλλοι δ' ἐδραπέτευσαν, καὶ ἄλλοι ἀντικαθίζων ἄλλους
ὁποίαν ἐντύπωσιν θέλει προξενήσει ἡ ἐφεδρεία ἀπαιτοῦσα ἐξ
ἔτη; Ἂν αὖτη γείνῃ δεκτὴ, ὁ δήμαρχος θέλει χαρίζεσθαι εἰς
τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους του, ἢ τοὺς δυνατοὺς, ὁ διοικητὴς
θέλει κάμει τὰ διαφόρα διὰ μέσου δωροδοκιῶν, καὶ θέλουν παρα-
χθῇ πολλαὶ καταχρήσεις. Ἀρκεῖ οἱ Ἑλληνόπαιδες νὰ ὑπάγωσι
προσωπικῶς 3 ἔτη, καὶ ἂς λείπῃ ἡ ἐφεδρεία, ἥτις θέλει νομοθε-
τήσει τὴν ἀργίαν. Δὲν ὑπάρχει μὲν ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῆς ἐφε-
δρείας δυνάμεθα νὰ λογαριάζωμεν διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἐν
ἐνεργείᾳ στρατιωτῶν, καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶναι καλὴ, ἀλλὰ
θέλουσι γίνεσθαι καὶ δαπάναι, ὅταν οὗτοι προσκληθῶσιν ἐξ ἀνάγ-
κης, καὶ ἐκτὸς τούτου πάντες οἱ εἰς ἐφεδρείαν πρέπει νὰ ἔχωσι
τὰ ὅπλα, τὴν ἐνδυμασίαν των, τὸν στρατῶνά των διὰ νὰ δυνη-
θῶσι νὰ ἐκτελέσωσι τὰ γυμνάσια. Ἡ δὲ διπλάσια αὕτη δύναμις
δὲν εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ὁ σήμερον ὑπάρχων
στρατὸς ἐν Ἑλλάδι ἐξαρκεῖ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ
τόπου, ν' ἀποκρούσωμεν δ' ἐξωτερικόν τινα ἐχθρὸν χρείαν δὲν
ἔχομεν, διότι δὲν ἀπειλούμεθα· πλὴν ἂν ὑποθέσωμεν τοῦτο,
θέλομεν κάμει ὄφελος μεγαλήτερον ἂν παρακαλέσωμεν τὴν
Κυβέρνησιν νὰ μᾶς καθυποβάλῃ τὸν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμον,
τὸν ὁποῖον πολλάκις ἐζητήσαμεν, δι' οὗ ἤθελεν ὑπάρξει πολ-
λαπλασιωτέρα δύναμις, καὶ εἰς διάστημα 10 ἐτῶν τὸ ἔθνος
ὅλον ἤθελεν εἶσθαι γεγυμνασμένον εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρε-
σίαν. Καὶ εἰς τοιαύτην δύναμιν κυρίως στηρίζεται καὶ ὁ Φιλίπ-
πος, ὁ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνημονευθείς, καὶ ὅλα τὰ Συν-
ταγματικὰ Κράτη, περιοριζόμενος εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν,
τὸν λίαν ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον διὰ τῶν δύο ἀρχῶν,
τῆς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῆς ἐν ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας, σκοπὸν ἔχει τὴν
αὔξησιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται
ὅλαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, ἡ ἐσχάτη, ἡ μεσαία καὶ ἡ πρώτη
νὰ μὴ θεωρῶσι τὴν στρατολογίαν, τὴν δίδουσαν ἐσωτερικῶς καὶ
ἐξωτερικῶς τὴν ἀσφάλειαν, ὡς βάρος, ἀλλ' ὡς τιμήν· νὰ πεισθῶ-
σιν ἀπὸ τοῦδε ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσεως νὰ θεωρῶσι τὸ ἔργον τοῦ
στρατιώτου ὡς ἐντιμότατον· διότι, ἂν μόνη ἡ ἐσχάτη τάξις
δίδωσι τοὺς στρατιώτας, εἶναι ἐνδεχόμενον ἡ ἔχουσα τὴν
ὑλικὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ τάξις νὰ γείνῃ ὀλεθριωτάτη εἰς
τὰς ἄλλας. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις τῶν Δημάρ-
χων, ἐπάρχων, Διοικητῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν, ἐμπεριέχονται

ται εἰς τὸν νόμον ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέσα, καὶ περὶ τούτων
δύναται ἕκαστος νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὰ καθ' ἕκα-
στα. Ἡ ἐφεδρεία εἶναι ἀναγκαία· διότι ἤδη τὸ ἔθνος δὲν εἶναι
εἰς κατάστασιν νὰ σχηματίσῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἐπειδὴ πρέπει
νὰ φωτισθῇ. Ὀλίγα λείψανα τῆς ἐπαναστάσεως γινώσκουσι νὰ
μεταχειρίζωνται τὰ ὅπλα· ἀφ' οὗ αὐτὰ ἐκλείψωσι θέλει ὑπάρχει
ἀριθμὸς πολιτῶν μὴ γινωσκόντων πῶς, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἢ πῶς
νὰ ὑπακούσωσι· καὶ δὲν εἶναι ἤδη ὁ κατάλληλος καιρὸς νὰ
παραδοθῇ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ
τῆς ἐφεδρείας δύναται νὰ φθάσῃ, καταφέρνον ἤδη εἰς αὐτὴν
ἐν καιρῷ ἐκτάκτων περιστάσεων, καὶ οὐχὶ εἰς τοῦτον ἢ εἰς ἄλλον.
Διὰ τῆς ἐφεδρείας ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἐκπαιδεύσῃ τοὺς
ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ ἀκολούθως ὡ διδασκά-
λους τῆς ἐθνοφυλακῆς· ἠθέλησε νὰ σχηματίσῃ σχολεῖον, οὕτως
εἰπεῖν, πρὸς τὴν ἄσκησιν τοῦ στρατοῦ· διότι αἱ φρουραὶ φθείρουσι
τὸν στρατὸν, καὶ δὲν δίδουσιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐλατήρια
ἀναπτύξεως. Δὲν πρέπει μόνον ν' ἀποβλέπῃ τις εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ στρατιώτου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μαθητεύσιν καὶ ἐκ αἰ-
δέσεως αὐτοῦ, ὥστε ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν του, νὰ γινώσκῃ
πρὸς τοῖς ἄλλοις ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Ἂ λοιπὸν μείνῃ
ἔτι τρία ἔτη, δὲν θέλει φύγει, ἀλλὰ μαθητευέσθαι, καὶ δὲν τὸν
ἐμποδίζει τοῦτο νὰ ἐργασθῇ, διότι μόνον εἰς ἐκτάκτους περι-
στάσεις θέλει ζητηθῇ. Ἐπέρανε τὸν λόγον του θωρήσας ἀναγ-
καίαν καὶ σωτήριον τὴν ἐφεδρείαν.

Ἄλλος τις ἀνέπτυξεν, ὅτι ὁ συζητούμενος νόμος εἰς τὸ κεφά-
λαιον δ'. §. 13 ὁρίζει τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατευ-
σίμων εἰς τρία ἔτη ἀντὶ τῶν προϋπαρχόντων 4, ἵνα μὴ ἀπο-
στερῇ ἐπὶ πολὺ τοὺς ἀναγκαίους βραχίονας εἰς τὰς γεωργικὰς
καὶ λοιπὰς ἐργασίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς
ὑπηρεσίας καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν στρατὸν ἐλλειπῆ προέτεινε καὶ
τινα καιρὸν προσδιωρισμένον εἰς ἐφεδρείαν, καθ' ἣν ὁ στρατιώ-
της τῆς πατρίδος δύναται καὶ τὰ ἔργα του νὰ πράττῃ καὶ τὴν
πατρίδα ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑπηρετῇ. Ὁ σκοπὸς εἶναι ὀρθὸς καὶ φρό-
νιμος, ἡ διατριβὴ ὅμως τῆς ἐφεδρείας ἐπεκτεινομένη εἰς ἴσον
διάστημα μὲ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίαν εἶναι πολὺ ἐπιβαρυντι-
κή· ἐφ' ᾧ μέχρι τοῦδε ὁ στρατεύσιμος ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐγκαταλεί-
ψῃ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ 4 ἔτη, ἤδη ὑποχρεοῦται ἐπὶ 6, ὥστε
βεβαία ἡ ὑποχρέωσις ἐπαυξάνει, ἀλλὰ νὰ ἀπορριφθῇ διὰ τοῦτο
ἡ ἐφεδρεία δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὅθεν τὸ ἓν ἔτος, τὸ ὁποῖον κατεβι-
βάσθη ἐκ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας βύγαται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ

εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ὥστε καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐκπλη-
ροῦται καὶ ἡ ὑποχρέωσις δὲν αὐξάνει. Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ
δέ τις τὰ δύο ἔτη, τὰ ὁποῖα παραλείπονται, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις
τὰ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖα διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐς
ἀναδράμῃ εἰς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου, ὅστις εἶναι
νὰ ἔχῃ τὸ Κράτος τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν δύναμιν, ὅσον
τὸ δυνατόν, ἰσχυράν, μεγάλην καὶ πολυαριθμον, διὰ νὰ δύναται
νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐκπληροῦται διὰ
τῆς ἐν ἐνεργείᾳ τριετοῦς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἰσοχρόνου ἐν ἐφε-
δρείᾳ, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς. Κανὲν ἔθνος δὲν δύνα-
ται νὰ εὑρεθῇ εἰς καλλιτέραν πρὸς ἐθνοφυλακὴν κατάστα-
σιν παρὰ τὸ Ἑλληνικόν, τοῦ ὁποίου τὰ τέκνα εἰς προγενεστέρας
ἔτι ἐποχὰς ἐξεπλήρωσαν τοιαῦτα γρέη, καὶ ἀφοῦ εἰς τοὺς πα-
ρελθόντας καιροὺς ὁ Ἑλλην ἦτον ἀείποτε εἰς κατάστασιν νὰ λά-
τῃ τὰ ὅπλα, σήμερον ὑπὸ ὀργανισμὸν τακτικώτερον δὲν θέλει
φανῇ ἀνάξιος. Ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη ἐπιστηρίζουσι τὴν
περιβαλλουσιν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν ἐθνοφυλα-
κήν· καὶ ἂν ἀνοδράμῃ τις εἰς τὰ ἀρχαιότερα ἔνδοξα ἔργα τῆς
πατρίδος, θέλει εὕρει ὅτι διὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς κατωρθώθησαν
οἱ στρατοὶ τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν ἐθνοφυ-
λακαί, καὶ δὲν ἐγίνοντο κατ' ἀγραφήν. Ἂν λοιπὸν σκοπὸς τοῦ
Νομοσχεδίου ἦναι νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὴν δύναμιν νὰ ὑπερα-
σπίζηται τὴν ἐλευθερίαν του, θέλει τὸ κατορθώσει μόνον διὰ
τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἥτις πρέπει νὰ προστεθῇ ὡς τρίτος παράγρα-
φος· ἀποδεχόμενος δὲ τὴν ἐφεδρείαν ἐπρότεινε νὰ περιορισθῇ
αὕτη εἰς ἓν καὶ μόνον ἔτος.

Ὑπεράσπισε καὶ ἕτερος τὴν ἐφεδρείαν ἀντικρούσας τὸν κατ' αὐ-
τῆς λαλήσαντα, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐφεδρείας δὲν εἶναι
βαρεία· διότι 40 μόνον ἡμέρας τοῦ ἔτους ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἐν
ἐφεδρείᾳ στρατιωτῶν, τὸ δ' ἐπίλοιπον διάστημα δύνανται οὗτοι
νὰ ἐκτελῶσι τὰ ἔργα των· καὶ ἐπειδὴ φόβος ἐξωτερικῆς ἐπιδρο-
μῆς δὲν ὑπάρχει, δὲν θέλουσι παρουσιασθῇ ἔκτακτοι περιστάσει-
ναι τοὺς ἀπασχολήσωσιν· ὁ παρεισφερόμενος νόμος περιορίζει τὴν
ὑπηρεσίαν εἰς τρία ἔτη, ἀλλ' ἡ τριετὴς ὑπηρεσία ἰδίως διὰ τὸ
πυροβολικὸν δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ γυμνάσῃ ἀποχωώντας τὴν
στρατιώτην· ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν θέλουσα νὰ ἐλαττώσῃ τὴν
διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κατοίκων δὲν
ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκροτηριασθῇ αὐτὴ, καὶ ἐλπίζει ὅτι οἱ πολῖται θέλουν
εὐχαριστηθῇ περισσότερον μὲ τὰ τρία ἔτη τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπη-
ρεσίας καὶ τὰ τρία τῆς ἐφεδρείας, παρὰ μὲ τὰ 4 τῆς ταχτικῆς

ὑπηρεσίας ἄνευ ἐφεδρείας· Ὁ λόγος τῶν καταχρήσεων δὲν εἶναι
ἱκανὸς νὰ καταστρέψῃ ἓν μέτρον ὠφελιμον· ἄλλως τε, ἐπειδὴ
δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λείψωσιν αἱ καταχρήσεις καὶ εἰς τὸ περὶ
ἀπογραφῆς νόμον, ἤθελε συμπεράνει τις ὅτι πρέπει νὰ κατα-
στραφῇ καὶ ἡ νεοσυλλεξία. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ κυρία αἰτία
τῶν τοιούτων καταχρήσεων προέρχεται ἐκ τῆς ἀκαταμαχήτου
ἐπιθυμίας τῶν γονέων ἢ συγγενῶν ν' ἀπαλλάξωσι τοὺς υἱοὺς
ἢ ἀδελφούς των ἐκ τῆς τετραετοῦς ἀπομακρύνσεως· ἀλλὰ διὰ
τὴν ἐφεδρείαν δὲν θέλουσιν αἰσθάνεσθαι τοιαύτην λύπην. Περὶ δὲ
τοῦ χρόνου τῆς ἐφεδρείας ἂν συνεφώνησε μὲ τὸν προλαλήσαντα
διότι αἱ παρὰ εἰδικῶν ἀνδρῶν ληφθεῖσαι πληροφορίαι τὸν ἔπει-
σαν, ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ διάστημα τῶν 3 ἐτῶν, καὶ αἱ
40 ἡμέραι δὲν ἀναπληροῦσι τὸ ἀριθμούμενον ἔτος. Περὶ ἐθνοφυ-
λακῆς δὲν ἔχει οὐδεὶς ἐναντίαν γνώμην, ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ τὸ
ἔθνος εἰς αὐτὴν πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἐφεδρείας, ἥτις θέλει
καταστήσει ἀξιωματικοὺς ἐπιτηδείους νὰ γυμνάσωσι τοὺς ἐθνο-
φύλακας· ὅθεν ἐδέχθη τὴν προσθήκην τοῦ 3 §. περὶ ἐθνοφυλακῆς.

Ἀντέτεινεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐφεδρεία ἀντὶ τῶν 3 ἐτῶν ἀπαιτεῖ 6
διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· διότι 3 μὲν ἔτη εἶναι τὰ ὑπη-
ρετικά, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα δὲν θέλει εἶσθαι ἐλεύθερος ὁ
στρατιώτης νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλει, ἀλλ' εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ
παρευρεθῇ εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσματα, καὶ νὰ προσθοθῇ ἐν
ἀνάγκῃ. Τὰς ἐκτάκτους δὲ περιστάσεις τις θέλει προσδιορίζει;
καὶ ἂν αὗται γινωσι τακτικαί, προστίθενται τρία νέα ἔτη ὑπηρε-
σίας. Ἂν θελήσῃ τις ν' ἀναχωρήσῃ πρέπει νὰ λάβῃ ἄδειαν, καὶ
αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς μικρόν τινα ἀριθμόν, καὶ ἔκαστος ὅταν
θέλῃ δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ, ὥστε ἐπὶ ἓξ ἔτη θέλουσιν ἀπο-
σπασθῇ οἱ νεοσύλλεκτοι ἀπὸ τῶν παραγωγικῶν ἐργασιῶν, αἵτι-
νες γεννῶσι τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν. Ἂν
ἡ Βουλὴ παραλείψῃ τὴν ἐφεδρείαν τοῦ ἑνὸς ἔτους, τότε θέλει
ἀναβληθῇ ἐπ' ἄπειρον ἡ σύστασις τῆς ἐθνοφυλακῆς, τοῦ κατάλ-
ληλοτέρου μέσου πρὸς συντήρησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τά-
ξεως καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς δυνάμεως τῶν ἐθνῶν. Ἡ Βουλὴ, καὶ
πρὸ αὐτῆς ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἐζήτησαν τὴν σύστασιν τῆς
ἐθνικῆς φρουρᾶς· ἤδη προτείνεται ἡ ἐφεδρεία καὶ ἡ ἐθνικὴ φρουρά
παραγωνίζεται. Τὸ νὰ λέγηται ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ τόσον
φιλήσυχος καὶ φίλος τῆς τάξεως, δὲν εἶναι ἄξιος νὰ φυλάξῃ τὴν
ἡσυχίαν καὶ νὰ προσβάλῃ τὸν ἐχθρόν του, εἶναι προσβολὴ, τὴν
ὁποίαν οὐδεὶς δύναται ν' ἀνεχθῇ· ὥστε καὶ οὗτος παρεδέχθη
τὴν προσθήκην τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς παραγράφου.

Άντείπεν έτερος ύπέρ τής έφεδρείας, ότι πάντες πρέπει νά συμφωνήσωσι περί τών καλών άποτελεσμάτων ταύτης, διότι άφού ό στρατεύσιμος ύπηρετήση 3 έτη, έπειτα άπολύεται καί δίδεται είς τά έργα του, χωρίς νά ήναι ήναγκασμένος νά μένη έντός τού δήμου του, ή έντός τής Ελλάδος, άλλά νά δύναται νά ύπάγη όπου θέλει· ή δέ Κυβέρνησις άν εύρεθή είς έκτάκτους άνάγκας, θέλει τότε προσκαλεί διά Βασιλ. Διατάγματος, έφαρμοζομένου είς όλον τό Κράτος καί φέροντος τήν αίτιολογίαν τής προσκλήσεως, καθ' όλα όλους τούς έν έφεδρεία διατελούντας, καί παρόντας· άν δέ τινες δέν ύπάρχωσι παρόντες τούτο θέλει είσθαι άδιάφορον. Άντί λοιπόν νά καταφεύγη ή Κυβέρνησις είς στοιχεία άτακτα, μή παρέχοντα μεγάλην έγγύησιν, θέλει προσκαλεί τούς ύπηρετήσαντας στρατιώτας. Η έκτελεστική δύναμις πρέπει νά όρίζηται ύπό τών Βουλών, καί ούχί μόνον οί άπόγραφοι, άλλ' όλος ό στρατός κατ' έτος, προσδιοριζομένου καί τού ποσού έκάστου όπλου, καθώς προσέτι καί ό τρόπος τής στρατολογίας καί τά προσόντα τού στρατιώτου, τού μέλλοντος νά φέρη έπί κεφαλής τό Βασιλικόν σήμα. Πρέπει δέ νά ύπαρχη ό άρκετός στρατός, διότι ό μέχρι τούδε δέν είναι έπαρκής, καί ή Κυβέρνησις καταφεύγει είς άνθρώπους άγνώστους μή έχεγγύους· διά τούτο ή Βουλή πρέπει νά παράσχη είς τήν Κυβέρνησιν όλα τά νόμιμα μέσα, διά νά μη δικαιούται καταφεύγουσα είς άνομα. Άν ύπάρχωσι δυσκολίαι διά τήν έφεδρείαν θέλουσιν ύπάρξει περισσότεραι διά τήν έθνοφυλακήν, ήτις πρέπει νά ένεργήται άμισεί καί γενικώς παρά πάντων, διά νά άποφύγωμεν τό άτοπον νά άδιαφορώσιν οί πολλοί καί νά ένεργείται μόνον παρά τινων μισθοδοτουμένων κρυφίως παρά τής Κυβερνήσεως· ούδεν ή έφεδρεία είναι ώφελιμωτάτη καί άναγκαιοτάτη, καί όταν διά τής έθνοφυλακής καταταθή περιττή, τότε είναι δυνατόν νά καταργηθή· έν άπουσία δέ αύτής είναι χρήσιμος ή έφεδρεία, διότι πρέπει νά συνειθιση από τούδε ό πολίτης είς τήν θυσίαν, διά νά σπεύση είς τήν έθνοφυλακήν. Όθεν παρεδέχθη καί ούτος νά τεθή έντός τού νομοσχεδίου μετά τήν έφεδρείαν καί τό α' έκ τής έθνοφυλακής. »

Προσεθηκεν άλλος ότι πρόκειται νά άποφασισθή περί σωματικών ύποχρεώσεων, δι' ών κατατάττονται τά τέκνα τών πολιτών είς τήν στρατιωτικήν ύπηρεσίαν, διά τούτο οί Βουλευταί πρέπει νά σκεφθώσι έπί τού άντικειμένου τούτου όπως δώσωσι τήν ψήφον των έν γνώσει. Φόβος τις ύπήρξεν είς τινα τών προαγορευσάντων Βουλευτών, μή, παραδιδομένης τής δυνάμεως είς μίαν

τάξιν, αύτη τήν μεταχειρισθή κατά τών λοιπών, άλλ' ένώ είς όλα τά έθνη αύτή έχει τήν δύναμιν, διότι τά τέκνα τής πρώτης δέν κατατάττονται είς τόν στρατόν, πώποτε όμως, άφ' ού τά έθνη έκανονίσθησαν, δέν τήν έστρεψε κατά τών άλλων δύο τάξεων, άλλά δι' αύτής έφθη ή έλευθερία, καί ήδη άν τό έθνος θέλη νά διατηρήση τήν έλευθερίαν του θέλει τό κατορθώσει δι' έαυτού. Ευτυχές ήθελεν είσθαι άν καί ό έσχατος άνθρωπος ήτο φιλόσοφος, διότι τότε ούτε Κυβερνήσεως ούτε νόμου χρεία ήθελεν ύπάρχει, έπειδή έκαστος έμελλε νά γνωρίζη τό καθήκόν του καί νά διατηρή τήν προσήκουσαν άρμονίαν· αλλ' ύπάρχουσι καί άμαθείς καί είναι χρήσιμοι είς όλας τάς περιστάσεις· διότι ή έθνοφυλακή δέν άπαιτεί νά έχη ό στρατιώτης στρατιωτικάς γνώσεις, παρά μόνον τό αίσθημα τής πατρίδος καί τήν διάθεσιν νά πείθηται είς τόν άνώτερόν του, καί τότε εύκόλως θέλει ύπηρετεί τήν ύπηρεσίαν του· μήπως οί νύν στρατιώται γινώσκουσι γράμματα; άλλ' έν τοσούτω έκτελούσι τήν ύπηρεσίαν των καθ' όν ό κανονισμός καί οί άνώτεροί των τούς διατάττουσι· δικαίως λοιπόν τις τών προαγορευσάντων Βουλευτών προσέθηκε καί τρίτον παράγραφον περί έθνοφυλακής. Είς δέ τήν έφεδρείαν, έπειδή δέν είναι όλως διόλου έλεύθεροι, άλλ' έκτός τών 40 ήμερών τών γυμνασμάτων θέλουσι προσλαβανεσθαι καί άλλαι κατά τήν μετατόπισιν είς τόν τόπον τής γυμνάτεως, καί πρέπει νά ήναι οί έν έφεδρείᾳ έτοιμοι είς πασαν πρόσκλησιν τής Κυβερνήσεως, καί δέν δύνανται νά μεταβαίνωσιν, όπου έχουσιν άνάγκην, αλλά πρέπει νά τηρέχωσι είς έκτάκτους περιστάσεις, έν καιρῷ ληστείας π. χ. νά καταδιώκωσι τούς λῃστάς, έχει καί αύτη άρκετά βάρη· έπειτα, άν τις στρατεύσιμος ήναντιαστήση έαυτόν δι' άλλου, πρέπει νά τόν συμπληρώνη έπί έξ έτη, διότι τά τρία τής έφεδρείας δέν δύναται βεβαίως αύτός ν' άναλεγθή ώς μή γεγυμνασμένος, καί πληρόνων έγκαταστάτην διά έξ έτη θέλει καταστρέψει τήν είκόνα του. Είπόν τινες ότι διά τής έφεδρείας θέλουσιν έξασκεῖσθαι οί άξιωματικοί, τούτο όμως είναι όλως διόλου άδύνατον, διότι είς μίαν έπαρχίαν θέλουν έφεδρεύει 30 ή 40 στρατιῶται, ούτοι δέν δύνανται νά σχηματίσωσι τάγμα, χρεία λοιπόν έθνοφυλακής· ό αύτός Έλλην όστις ύπῆρξε χρήσιμος πρό τής έπανασάσεως, όστις άτακτος ών, μέ τακτικούς έπολέμησε, καί τακτικούς ένίκησε, καί άταξίας, ώς δύναταί τις νά φαντασθῆ, δέν έπραξε, θέλει πραγματικάς καί ήδη τήν πατρίδα του. Αλλ' έπειδή οί γνωρίζοντες καλλιον τήν πολεμικήν τάξιν νομίζουσιν, ότι δέν είν' άρ-

κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας, παρεδέχθη καὶ οὗτος τελευτῶν τὴν ἐφεδρείαν ἐπὶ ἓν καὶ μόνον ἔτος.

Παρετήρησεν ἄλλος εὐχαρίστως ὅτι ἡ Βουλὴ μέλλει νὰ ἀποφανθῇ ἐν γνώσει ἐπὶ τούτου ἐξαντλήσασα ἐφ' ἱκανὸν τά τε ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ζητήματος· ὅτι ἀγορεύσας τὸ πρῶτον ἐσυμπέρανε πολλὰς τὰς καλὰς τῆς καταφατικῆς τοῦ ζητήματος λύσεως συνεπείας, εἰς τὸ συμπέρασμα δὲ τοῦτο οὐδὲν προστίθησι καθόσον περὶ ἐθνοφυλακῆς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως, μέλος αὐτῆς διατελῶν, ἐπροτείνε τὴν περὶ ταύτης προσθήκην, καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἀντέκρουσε τοὺς μὴ θέλοντας τὴν προσθήκην αὐτῆς, ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐμβῇ ποτὲ εἰς ἐνέργειαν ἄνευ ἰδίου νόμου. Πρὸς τὸν προτείναντα δυσκολίας διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἐφεδρείας, καὶ ζητήσαντα ἀντὶ ταύτης τὴν ἐθνοφυλακὴν, παρετήρησεν ὅτι αἱ αὐταὶ δυσκολίαι καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑπάρχουσιν, ἡ δὲ παραδοχὴ τῆς ἐφεδρείας εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ἐθνοφυλακῆς· ὅτι αἱ ἐλευθερίαι κτῶνται δι' ἱδρώτων καὶ ἀγώνων, δὲν διατηροῦνται δ' οὐδέποτε οὐδὲ σώζονται ἄνευ αὐτῶν· ὅτι τὰς δυσκολίας πάσας ἁπλοῦν διάταγμα δύναται νὰ ἐξομαλύνῃ, διατάττον τὴν ἐποχὴν τῶν γυμνασμάτων, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται ταῦτα κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας· ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀδείας δυσκολία εἶναι μᾶλλον ἰδανική, διότι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐζήτησε τοιαύτην, καὶ ἂν τις δὲ ζητήσῃ δὲν θέλει εἶσθαι δύσκολον νὰ χορηγηθῇ εἰς τοῦτον· ὅτι ἡ Ἑλλὰς χρῄζει τακτικοῦ στρατοῦ, διότι διὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς δύναται εἰκότως νὰ ὑποστήσῃ ἀμυντικόν τινα πόλεμον, ὄχι δὲ καὶ ἐπιθετικόν, ἂν τυχὸν ἤθελε παρακαλεσθῇ ἀδίκως εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα, ἀφοῦ μάλιστα οὐδέποτε παρεστάθη ἡ Ἑλλὰς ἐπιδραμοῦσα ἐκτὸς τῶν ὁρίων κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἄνευ τακτικοῦ στρατοῦ· ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἔχομεν τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, κοθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς κατὰ πρώτην φορὰν ἐξελθοῦσα τῶν ὁρίων της δὲν ἤθελε κυριεύσει τὴν Ἀσίαν καὶ διαδώσει τὸν πολιτισμὸν ἄνευ τακτικοῦ στρατοῦ· ἐσυμπέρανεν ἐπὶ πᾶσιν ὅτι αἱ μὲν συνέπειαι τῆς παραδοχῆς τῆς ἐφεδρείας θέλουσιν εἶσθαι καλλισται, ἐλάχιστα δὲ τὰ ἐκ ταύτης ἐνοχλήματα.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι οἱ ὑπὲρ ἐφεδρείας ἀγορεύσαντες δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπολαβόντες ὅτι πάντες Γεωργοὺς ἢ οἰκοκυροῦντας· ἀλλ' οἱ πληρωθησόμενοι δὲν θέλουσιν εἶσθαι πάντες γεωργοί, ἀλλὰ καὶ νέοι παρασκευαζόμενοι εἰς ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν, συμπληρώσαντες μέχρι τοῦδε

τὸ 21 καὶ 22 ἔτος· θέλουσι δὲ οὗτοι ὑπηρετήσει οὕτως ἐξαετίαν, διότι καὶ ἡ ἐφεδρεία ὡς ἄλλη ἐνέργεια εἶναι, καθόσον κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ στρατιώτης ὀφείλει νὰ διατίθηται, ὥστε νὰ προσέλθῃ εἰς πᾶσαν τῆς Κυβερνήσεως πρόσκλησιν, καὶ ἀποτρέπεται νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸν ἐμπορικὸν αὐτοῦ πλοῦν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, οὐδὲ εἰς ἐμπορικὸν νὰ ἐκμισθωθῇ κατάστημα, οὐδενὸς συναινοῦντος νὰ ἐκμισθώσῃ ἄνθρωπον, ὅστις πιθανὸν μετά τινα χρόνον θέλει ἀναχωρήσει, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως· οὕτω δὲ παρερχομένων καὶ τῶν ἓξ τούτων ἐτῶν, συμπληροῦνται ὅλα 28 ἔτη αὐτοῦ, ὅτε δὲν ἀπολείπεται πλέον εἰς αὐτὸν καιρὸς νὰ διέλθῃ τὸ στάδιόν του, οὐδὲ εἷς τι ἕτερον ἐπάγγελμα νὰ ἀσχοληθῇ. Ἐκ τούτου δὲ πολλὴ ἡ ὀπισθοδρόμησις τῶν δύο χρηματιστικωτέρων τῆς κοινωνίας μας τάξεων, τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· καὶ οὐ μόνον αἱ τάξεις αὐταὶ ὀπισθοδρομοῦσιν ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τῶν γεωργῶν καὶ ποιμένων, διότι ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ οὐδὲ πραγματικῶς γεωργὸς νὰ σχηματισθῇ δύναται, ἔχων ἀνάγκην πρὸς τοῦτο ν' ἀπέλθῃ πρὸς ἀγορὰν ζεύγους βοῶν, πρὸς ἀγορὰν τῶν ἄλλων ἐργαλείων, καὶ ἰδίως πρὸς κατασκευὴν ἁρότρου, μὴ δυνάμενος νὰ ν' ἀπέλθῃ, φόβῳ μὴ καλεσθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐν μέσῳ πᾶσαν τοιαύτην ἐργασίαν καὶ παρασκευήν, καὶ ἀπωλέσῃ τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γεωργικῶν τούτων κεφαλαίων καταβληθέντα, οὐδὲ παρ' ἄλλου νὰ ἐκμισθωθῇ, οὐδενὸς ἐπίσης συναινοῦντος νὰ μισθοδοτήσῃ ἄνθρωπον, ὅστις θέλει τὸν ἐγκαταλείψῃ μετ' ὀλίγον, ἵνα σπεύσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τούτων δὲ συνάγονται αἱ ἐπιβλαβεῖς τῆς ἐφεδρείας συνέπειαι, καθ' ἃς κηρυττόμενος εἶμαι διατεθειμένος νὰ παραδεχθῶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος ὅτι ὁ περὶ ἀπογραφῆς Νόμος δὲν ἐξετελέσθη καθ' ὅλα. ἐκ τούτου δὲ πολλὰ τὰ εἰς τοὺς λαοὺς πηγάζοντα κακά· συνελθόντες δὲ ἤδη νὰ ἐλαττώσωμεν τὰ βάρη αὐτῶν, καὶ νὰ διευκολύνωμεν τὸν λαὸν, ὀφείλομεν νὰ χαράξωμεν τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ ἀφοῦ ἡ στερεὰ Ἑλλὰς ἰδίως δὲν δύναται νὰ πεισθῇ διὰ νὰ προσέλθῃ ἐκουσίως ὁ νέος νὰ ὑποβληθῇ εἰς κλήρωσιν, διότι νομίζει τὴν τετραετίαν αἰῶνα, εἰς τὴν ἀπὸ 18 δὲ μέχρι 30 ἐτῶν ἡλικίαν στηρίζονται ὅλαι αἱ ἐλπίδες αὐτοῦ, ἵνα τὸ πᾶν προσκτήσῃ διὰ τῶν ἐ.γων του, καὶ τὸ πᾶν θεραπεύσῃ διὰ τῶν ἀγώνων του· ἤδη προστιθεμένης καὶ τῆς ἐφεδρείας, θέλουσι ὁρίζει εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτῆς· ὁ γεωργὸς θέλει

ὑποστήσει ἀργίαν τεσσαρακονθήμερον εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ εἰκοσαήμερον εἰς ὁδοιπορίαν, θέλει δ' οὕτως ἀπωλέσει ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα νὰ ἐκτελέσῃ τὰ γεωργικὰ αὐτοῦ ἔργα, ἀλλὰ καταστρέφεται· ὡς καὶ ὁποιονδήποτε ἡ πρὸς ὥραν ἀπουσία ἐπικινδύνως καθίσταται, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα μεταβῇ, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἢ ἡ σύζυγος· οὐδὲ ναύτης ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ δύναται νὰ ὑπάρξῃ, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Κράτους οὐδὲ βιομήχανος, μὴ δυνάμενος νὰ διατηρῇ ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν κατάστημα, καὶ ἀμέσως νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πᾶν καὶ νὰ προσέλθῃ ἔνθα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκαλέσθη· οὕτω δὲ ἐνῷ πάντες ζῶμεν διὰ τῆς ἐργασίας, θέλει καταστραφῇ ὁ εὐσταθέστερος πόρος τῆς ζωῆς μας, ἡ ἐργασία. Διὰ ταῦτα ἀρκοῦσα παρίσταται ἡ τριετὴς ἐνέργεια, ὄχι δὲ καὶ ἡ τριετὴς ἐφεδρεία, διότι, ὡς ἐρρέθη, συνήλθομεν ἵνα τὰ βάρη τοῦ λαοῦ ἐλαττώσωμεν· ἂς διατηρηθῇ δὲ τὸ πολὺ καὶ τὸ τέταρτον ἔτος, ἵνα καὶ εἰς τὸ νομοσχέδιον προσεγγίσωμεν, καὶ ἵνα μὴ φανῇ ὅτι θέλομεν ἐπὶ μᾶλλον τοὺς λαοὺς νὰ βαρύνωμεν· ἡ ἐπὶ ἑξαετίαν ὑπηρεσία οὐδὲ οἰκονομικῶς συμφέρουσα εἶναι διότι ἀπαιτοῦνται ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα καὶ ἄλλα διὰ τοὺς ἐν ἐφεδρείᾳ, ἐκτὸς δὲ τούτου πολλαὶ θέλουσι παρατεθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς δυσκολίαι, καὶ οἱ κληρωθησόμενοι τρομάζοντες τὴν διάκεινται καὶ τὰς ὑποχρεώσεις θέλουσιν ἀποδιδράσκειν καὶ οὕτω διὰ τοῦ νόμου θέλομεν ἐνισχύσει τὴν εἰς τὸ κακὸν ἐπίδοσιν τῶν πολιτῶν· εἶπον ὅτι ἡ ἐφεδρεία τείνει νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄτακτον στρατόν, ἀλλ' ὁ ἐνταῦθα ἐδρεύων δύναται ἐπιτυχῶς νὰ γείνῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἀτάκτων, εὐπειθέστατος ἐπιδειχθεὶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἠθικώτατος δὲ καὶ προσηνέστατος εἰς τοὺς πολίτας.

Ἀποφαθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐψωτίσθη, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως οὐδεμία προέκυψεν ἀντίρρησις κατὰ τοῦ 1 § περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἐζητήθη δὲ ἡ ἀπαλειψις τοῦ 2 § ἀλλὰ δὲν ὑπεστηρίχθη, ἐπροτάθη δὲ καὶ τροπολογία παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, ζητοῦσα τὴν προσθήκην 3 § α ἐκ τῆς ἐθνοφυλακῆς, β καὶ προσδιορίζουσα τὴν διάρκειαν τῆς ἐφεδρείας ἐπὶ ἓν ἔτος, ἐπειδὴ δὲ ὁ προσδιορισμὸς τῆς διαρκείας δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ, διὰ τοῦτο θέλει ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τῆς προσθήκης τοῦ 3 §.

Ἠρώτησε δὲ τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται καὶ 3 § εἰς τὸ ἄρθρον ἔχοντα οὕτω α 3) ἐκ τῆς ἐθνοφυλακῆς β ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτόν.

Ζητούντων δέ τινων νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς τροπολογίας περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἐφεδρείας, διότι παρεδέχθησαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφεδρείας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας αὐτῆς, διεκόπη ἐπὶ μικρὸν ἡ συζήτησις, διότι προσελθὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐποίκων Ψαρριανῶν, καὶ ἕτερον περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν ἀνέγνω, ἔχοντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ Ψαρριανοὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Πατρίδος των ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ διεσπαρμένοι ὄντες τῇ δὲ κακείσε, ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως των εἰς ἓν μέρος. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχον ὑποβάλει, κατὰ τὸ 1833, αἰτησίντων εἰς τὴν Α. Μ. νὰ τοὺς παραχωρηθῇ ἡ Ἐρέτρια.

Ἡ Β Κυβέρνησις ἐγκρίνασα τὴν αἴτησίν των διέταξε διὰ διαφόρων διαταγμάτων της τὰς ἀκολούθους παραχωρήσεις, πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐκείσε συνοικισμοῦτων.

α. Τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου προπληρωμὴν 42000 εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ψαρριανῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τοῦ Μ. Βαρβάκη.

β. Τὴν παραχώρησιν ἑνὸς οἰκοπέδου, καὶ 30 — 50 στρεμμάτων γῆς διὰ καλλιέργειαν εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

γ. Δάνειον 10,000 δραχμῶν εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ψαρριανῶν ἄνευ τόκου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀποζήρανσιν τοῦ παρακειμένου εἰς τὴν Ἐρέτριαν βάλτου, ἐξ' ὧν ἐδόθησαν 2000 δραχμαι.

δ. Προκαταβολαὶ εἰς διαφόρους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦτων ἀνὰ 400 — 500 δραχ. εἰς ἕκαστον διὰ νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ἀνεγερσιν τῶν οἰκιῶν των.

ε. Τὴν παραχώρησιν ὁλοκλήρου τῆς παραλίου γραμμῆς τῆς πόλεως εἰς τὸν Δῆμον διὰ νὰ τὴν διαθέσῃ κατὰ τὸν συμφερώτερον τρόπον.

Ἔθεσε δὲ ὡς ὅρον ὅτι ἂν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δὲν συνοικισθῶσιν εἰς Ἐρέτριαν, χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς ὠφελείας, ὅσαι διετάχθησαν ὑπὲρ αὐτῶν.

Διὰ τῶν διαταγμάτων τούτων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς προνομίας, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὰς ἐδείξαν πολλοὶ τῶν Ψαρριανῶν ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦτων, ἀνηγέρθησαν εἰς Ἐρέτριαν πέντε δημο-

τικὰ καταστήματα, καὶ 42 οἰκίαι ἰδιωτικαί· ἔλαβον δὲ ὑπὲρ τοὺς 190, οἰκόπεδα, διὰ ν' ἀνεγείρουν νέας οἰκοδομὰς εἰς τρόπον ὥστε τὰ πάντα ἐμήνυον αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τοῦ προκειμένου συνοικισμοῦ των· ἀλλ' ἡ ἐπισυμβᾶσα νόσος, καὶ αἱ μεσολαβήσασαι διενέξεις μεταξὺ τῶν συνοικιζομένων ἀνεχαίτισαν τὰς προόδους του· παρελθούσης δὲ καὶ τῆς δοθείσης προθεσμίας ἔμειναν ἄκυροι αἱ διαταχθεῖσαι ὑπὲρ αὐτῶν παραχωρήσεις.

Ἤδη ἐπιθυμοῦντες νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸν εἰρημένον συνοικισμόν των, καὶ ἐπειγόμενοι ἀπὸ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθὲν Δ· ψήφισμα τῆς ἐθν. συνελεύσεως, ἐσύστησαν δωδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν δώσαντες εἰς αὐτὴν πᾶσαν πληρεξουσιότητα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ταχεῖαν ἐνέργειαν τοῦ εἰρημένου συνοικισμοῦ των· ἡ ἐπιτροπὴ των δ' αὕτη ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν, καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διαφόρους προτάσεις της, τὰς κυριωτέρας τῶν ὁποίων περιελαβε τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Ὑποβάλλων ἑπομένως κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως τὸ συνταχθὲν Νομοσχέδιον συνοδεύω αὐτὸ μὲ τὰς ἀκολούθους διασαφήσεις.

Ἡ διδομένη προτίμησις εἰς τὰς 200 πρώτας οἰκογενείας εἶναι ἀναγκαία καὶ θέλει ἐπιταχύνει μεγάλως τὰς προόδους τοῦ προκειμένου συνοικισμοῦ, διότι οἱ περισσότεροι παρακινούμενοι ἀπὸ τὰς παραχωρουμένας ὠφελείας, θέλουν σπεύσει νὰ συνοικισθοῦν πρὸ τῶν ἄλλων, ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι καὶ δικαία, διότι οἱ πρῶτοι οἰκισταὶ ὑπόκεινται φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ εἰ. ζημίας, καὶ εἰς ἔξοδα διακυβευοντα τὰ συμφέροντάτων, χωρὶς νὰ ἦναι βέβαιοι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

2. Ἂν καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ Ὑπουργεῖον πληροφορίας ὑπάρχουν ἐκεῖσε πολλαὶ ἐθνικαὶ γαῖαι ἱκαναὶ καὶ τὰς ἀνάγκας των συνοικιζομένων νὰ θεραπεύσωσι καὶ νὰ περισεύσωσι καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους κατοίκους, ἐλήφθη μ' ὅλον τοῦτο φροντὶς νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν παραχωρήσεων τούτων αἱ παρὰ τῶν κατοίκων καλλιεργούμεναι.

3. Ἡ χορηγουμένη εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας χρηματικὴ βοήθεια εἶνα. ἀναγκαία, διότι ἄνευ ταύτης δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀνεγείρωσι τὰς οἰκίας των· θέλει δὲ ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ τόσον αὐτὴ, καθὼς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1, παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐκ τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ἔθνους χρημάτων εἰς τὴν κοτότητα τῶν Ψαρριανῶν. Διὰ νὰ μὴ καταστραθῇ δὲ ἡ δαπάνη αὕτη πολὺ ἐπαισθητὴ εἰς τὸ δημόσιον, θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἓν ἀνάλογον ποσόν.

4. Ἡ παραχώρησις τῶν 60 οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς εἰς τὸν δῆμον Ψαρριανῶν εἶχεν ἀποφασισθῇ καὶ προλαβόντως· ἡ ἀρτοσύστατος αὕτη κοινότης μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ πόρον διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἀναγκαίων κοινωφελῶν καταστημάτων της, καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας της, ἔχει ἀνατιρρήτως μάλιστα ἀνάγκην καὶ τῆς παραχωρήσεως ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἴς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς τὴν Ἑρέτριαν συνοικισθησομένων διακοσίων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν παραχωρεῖται ἐν οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ Β. πήχεων 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας καὶ ἓξ ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς Β. πήχεων 432 ἑκάτερον ὅσον ἤθελον ὑπάρχει διαθέσιμα, πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν ἐν Βασ. στρέμμα ἐθν. γῆς πλησίον τῆς πόλεως διὰ κῆπον, καὶ 60—100 Β στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν· ὡς πρὸς τὰς παραχωρήσεις δὲ ταύτας θέλει τηρηθῇ ἡ ἀναλογία ὥστε αἱ μὲν 100 ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν, αἵτινες ἤθελον συνοικισθῇ ἐκεῖσε πρὸ τῶν ἄλλων, νὰ λάβουν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 100 στρεμμάτων γαιῶν, καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, αἱ δὲ ἑτέραι 100 οἰκογένειαι, διαιρούμεναι ἀνὰ 25 εἰς 4 κατηγορίας κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἐκεῖσε ἀποκαταστάσεως των, νὰ λάβουν αἱ μὲν τῆς Α κατηγορίας ἀνὰ 90 στρέμματα γῆς, αἱ δὲ τῆς Β. κατηγορίας ἀνὰ 80 στρέμματα γῆς, αἱ δὲ τῆς Γ. ἀνὰ 70 στρέμματα, καὶ αἱ τῆς Δ. ἀνὰ 60 στρέμματα γῆς ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων, πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν, καὶ τῶν διὰ κήπους γηπέδων, αἵτινα θέλουν λάβει ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω οἰκογένειαι· ἐκτὸς τούτου θέλουσι λάβει καὶ ἓν ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς ἐὰν ἤθελον περισσεύει.

Εἰς τὰς λοιπὰς Οἰκογενείας μέχρι 1000, αἵτινες ἤθελον συνοικισθῇ ἀκολούθως ἐντὸς πέντε ἐτῶν, παραχωροῦνται ἀνὰ ἓν

οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας καὶ πεντήκοντα Β. στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γεννησομένας παραχωρήσεις δὲν δύνανται νὰ διατελῶσιν αἱ γαῖαι ἢ κτήματα, ὅτα ἐπιρυλάττονται εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτὰ γεωργοὺς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 19 Μαρτίου καὶ 24 Ἰουνίου 1843 ἐκδοθέντων Νόμων περὶ παραχωρήσεως προθεσμίας εἰς τοὺς φανερωτας, ἐκτὸς ἐὰν αἱ γαῖαι αὗται ἢ τὰ Κτήματα ἤθελον ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλιως ταύτης, ὅτε θέλουν δίδεσθαι εἰς αὐτοὺς ἄλλαι γαῖαι τῆς αὐτῆς ἀξίας ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ λαμβάνοντες τὰ οἰκόπεδα εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀνεγείρωσιν ἐπ' αὐτῶν τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν Οἰκογενειῶν των ἐκεῖσε ἐντὸς τῆς δοθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμίας, τοὐναντίον θέλουν ἀφαιρεῖσθαι ἀπ' αὐτοὺς τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι καὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 4.

Δίδονται εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας ἀνὰ δρ. 300, διὰ νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των.

Δίδεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ προκαταβολὴ τεσσαράκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἀποδοτέων ἄνευ τόκου εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τῆς κατὰ μῆνα ἀφαιρέσεως τοῦ τεταρτημορίου ἐκ τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐποίκους παραχωρηθησομένων οἰκοπέδων καὶ γαιῶν, καθὼς ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον 1 εἰς τὰς πόρους οἰκογενείας δοθησομένη βοήθεια χρηματικὴ, θέλουν ἐκπεσθῆ ἐν καιρῷ τῆς ἐξορλήσεως ἀπὸ τὰς ὁποίας οἱ Ψαρριανοὶ οὗτοι ἔχουν τυχὸν ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρ. 6.

Δίδεται τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἐξωθεν μετακομιζομένων εἰς Ἐρέτριαν ὑλῶν δι' αὐτόσε οἰκοδομήν.

Ἄρθρ. 7.

Παραχωροῦνται εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ψαρριανῶν τὰ διὰ πλατείας καὶ ἀγορὰς καὶ πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων ἀναγκαῖα οἰκόπεδα, καὶ ἡ ἄνωθεν τῆς παραλίου γραμμῆς σχη-

ματισθησομένη σειρὰ 60 οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα θέλει διαθέττει ὁ Δῆμος πρὸς σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν, καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσαι Ἀρχαιότητες ἤθελον εὑρεθῆ εἰς Ἐρέτριαν μένουν εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ψαρριανῶν πρὸς σύστασιν ἰδιαιτέρου Δημοτικοῦ Μουσείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὴν Βουλὴν, συνοδεύουσα τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν Ὑπαλλήλων.

Κύριοι!

Γενομένης ἐπαισθητῆς τῆς ἀνάγκης νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων ἀναλογία τις εἰς ἑαυτὴν καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ ὁμοιότης μὲ τὰς μισθοδοσίας τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐδέησε νὰ συνταχθῇ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τῆς Βουλῆς.

Τὰ εἰς αὐτὸ σημειούμενα ποσὰ εἶναι αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν μηνιαίως οἱ ὁμοιόβαθμοι λειτουργοὶ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐξαιρέσει μόνον ἐκείνων· α') τῶν σημειωθέντων διὰ τοὺς Ἀρειοπαγίτας, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς θέσεως καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων, τῶν ὁποίων δὲν συγχωρεῖ νὰ ὁρισθῇ δι' αὐτοὺς ὁμοιόποσος μισθὸς μὲ τοὺς ὁμοιοβάθμους των Τμῆμα ἄρχας τῶν ὑπουργείων, καὶ β') τῶν Γραμματέων τῶν δικαστηρίων. οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ ἔχωσι τὸν αὐτὸν μὲ τοὺς Ἐπάρχους βαθμὸν, θέλουν μισθοδοτεῖσθαι ὅμως ἧσον, ὡς ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ κατώτερον μισθὸν ἐκείνων τῶν Ἐπάρχων ὡς ἐκ τῶν μικροτέρων χρειῶν, εἰς ἃς ὑπόκεινται ἐκεῖνοι ἀναφορικῶς πρὸς τὰς τούτων πρὸς ταῦτα. ὅρα ἄρθρα 222 224 226 καὶ 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Πρὸς γνῶσιν τῆς Βουλῆς ἔκρινα οἰκεῖον νὰ σημειώσω τὰς ὁποίας ἔχουν σήμερον μισθοδοσίας οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ

ἐκείνας, τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

		λαμβάνουν	θέλουν λαμβάνει
1.	Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνὰ	Δραχ. 516:50	500
	Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ	400:50	400
	Ἀρειοπαγίτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς	318:50	320
	Γραμματεὺς	188:50	200
5.	Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἐφετείου	440	400
	Ἔφέτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς . .	276	300
	Γραμματεὺς	166:25	170
3.	Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγ. Πρωτοδικῶν	318:50	300
	Εἰς Ἀθήνας καὶ Σύρον.		
	Πρόεδ. καὶ Εἰσαγγ. εἰς λοιπὰ μέρη	296 ἢ 273	300
	Πρωτοδίκης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς .	188 ἢ 186	200
	Γραμματεὺς	142:50 141	150

Ἐκ τῆς σημειώσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι θέλουν ἐλαττωθῆ οἱ μισθοὶ τῶν ἑξῆς.

α) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐξισωθῆ ἡ μισθοδοσία των μὲ τὴν τῶν Γερουσιαστῶν, ἐπέκεινα τῆς ὁποίας ἀπεφάνθη ἄλλοτε ἡ Βουλὴ καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μισθός.

β) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐφετείων, πρὸς ἐξίσωσιν τῆς μισθοδοσίας τούτων μὲ ἐκείνην τῶν ὁμοιοβάθμων των Νομαρχῶν.

γ) Τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ προσβάλωμεν τὴν ὀφειλομένην ἰσότητα πρὸς τοὺς Προέδρους κλπ. τῶν λοιπῶν πρωτοδικείων, πρὸ πάντων δ' ἐπὶ τὴν παρὰ τοῦ Νόμου χορηγουμένην ὑπεροχὴν εἰς τοὺς ἐφέτας, οἵτινες, ὡς εἴδετε ἀνωτέρω, μισθοδοτοῦνται ὀλιγώτερον τῶν δραχ. 318:50 ἐνεκρίθη νὰ ἐλαττωθῆ ὁ μισθὸς τῶν Προέδρων κλπ. τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θέλουν λαμβάνει οἱ ὁμοιόβαθμοί των.

Οἱ μισθοὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων αὐξάνουν, ὡς παρατηρεῖται εἰς ποσὰ ἀνάλογα.

Ἄλλως τε ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς συνεδριάσεως τῶν 5 Σεπτεμβρίου 1845 ἀπεφάνθη παραδεχθεῖσα τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τεθεῖσαν μισθοδοσίαν τῶν προσωπικῶν τῶν δικαστηρίων, ἐπικαλούμενος ὅθεν τὰ τότε λεχθέντα, παρακαλῶ νὰ ἐπισπευθῆ ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις αὐτοῦ· ὥστε νὰ δυνηθῶμεν

νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846 τὴν νέαν μισθοδοσίαν διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ αὐτῆς νόμου μέχρι τῆς 31 δεκεμβρίου 1846.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον ὁρίζομεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλοντος νὰ τῷ ὑποστηρίζῃ ἐνώπιον αὐτῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§ α. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ Πρόεδρος καὶ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς πεντακοσίας 500
Ὁ Ἀντιπρόεδρος τετρακοσίας 400
Ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι 320
Ὁ Γραμματεὺς διακοσίας. 200

§. β'. Τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν.
Ὁ Πρόεδρος καὶ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχ. τετρακοσίας 400
Ὁ Ἔφέτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας 300
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα 170

§ γ'. Τῶν δικαστηρίων τῶν Πρωτοδικῶν
Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς ἀνὰ δραχ. τριακοσίας 300
Ὁ Πρωτοδίκης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς ἀνὰ διακοσίας . 200
Ὁ Γραμματεὺς ἑκατὸν πεντήκοντα. 150

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων καταργεῖται.

Ἀθῆναι τῇ 6 Ἰουνίου 1846.

ΟΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐπιμενόντων δὲ μετὰ τοῦτο πολλῶν νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐφεδρείας, ἄλλων δ' ἀντιτεινόντων ὅτι τὸ οἰκεῖον μέρος εἶναι εἰς τὸ ἄρθρον 22, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας ἐπείσθη ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ἐφεδρείαν, ἀπελείπετο δὲ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τοῦ χρόνου εἰς τὸ οἰκεῖον ἄρθρον 22· ἂν δ' ἐπισπεύδῃ καὶ ἤδη νὰ ἐρωτηθῇ, δύναται νὰ ἀποφανθῇ προηγουμένως ὅτι ἐπισπεύδει καὶ τότε νὰ ἐρωτηθῇ.

Συναινεσάσης εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν ἂν θέλῃ νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐφεδρείας, τοῦ ὑπολοίπου δηλαδὴ μέρους τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, ἤδη· αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο καταφατικῶς.

Τότε ἐθέσε τὸ ζήτημα ὁ Πρόεδρος οὕτω « παραδέχεται τὴν διάρκειαν τῆς ἐφεδρείας δι' ἓν ἔτος κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν » καὶ διὰ ψηφοφορίας, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Βλάχου καὶ Π. Δαρειώτου, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι παραδέχεται τὴν διάρκειαν τῆς ἐφεδρείας δι' ἓν ἔτος, κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, διὰ ψήφων **40** πρὸς **39** κατὰ τὸ ὑπὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν διάρκειαν τῆς ἐφεδρείας δι' ἓν ἔτος κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν. ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.	Ι. Κωλέττης	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Θ. Γριβᾶς	Ο.	Σ. Βλάχος	N.
Ν. Μαυρομμάτης	N.	Π. Ράγκος	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Καραγιαννόπουλος	N.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Α. Γεωργαντᾶς	ἀπόντες
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δοπουσιάδης	ἀπόντες
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γρηγοράκης	ἀπόντες
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Τζιγκουράκος	N.
Α. Σ. Δανόπουλος	N.	Ι. Κονδύλης	Ο.
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Κ. Φασίτσας	ἐν ἀδείᾳ

Ι. Χαραμῆς	N.	Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπών
Ι. Κρανιδῆς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Φεγγαρᾶς	N.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Γ. Δερνιτσιώτης	N.
Δ. Ζώτος	N.	Κ. Γ. Σαντᾶς	N.
Νίκος Θέου	N.	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ο.
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Βάλβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Βλαχέτης	ἐν ἀδείᾳ	Ρ. Παλαμιδῆς	N.
Δ. Κρεστενίτης	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Β. Δημητρακόπουλος	N.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακης		Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σιλβιστρος Στερνάκης	N.	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ο.	Νικητ. Σταματόπ.	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Α. Γ. Τζάνος	N.	Ι. Φαρμάκης	N.
Β. Νικολαΐδης	N.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Γ. Γουναρόπουλος	N.	Μ. Ἰατρός	N.
Β. Καρατζάννης	ἀπών	Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπών
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ	Φ. Κρ. Μαυρος	Ο.
Β. Πιτσέϊκας	Ο.	Γ. Κανάκης	ἀπών
Α. Πετμεζᾶς	Ο.	Σ. Μαυρίτζης	N.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.	Δ. Μπρατίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ἡλ. Παπαδαΐος	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	N.	Δ. Πικουλάκης	ἀπών
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς		Κ. Ζαχαροπόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Εὐ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τζερτιδῆς	N
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.	Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Ἐμ. Τσουχλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Δογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Πρωτοπαπᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μακρόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	ἠρνήθη ψῆφον	Παπακώστης Τζαμάλας	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Γ. Μπάστας	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ο.	Φ. Ἰωάννου	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	N	Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Δ. Καρτσιωτάκης	Ο.	Κ. Προβελέγιος	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών	Ι. Ταταράκης	N.

Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν	Γ. Δηκὸς	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.	Δ. Κωνζῆς	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ο.	Γ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Στυμάτιος Δαΐρας	ἀπὼν	Δ. Καζίσκος	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.	Ι. Γριζάνος	Ν.
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ο.	Κ. Κριεζώτης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Τσαμαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Α. Κυζάνης	Ν.	Κ. Κανάρης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ο.
Ὑδρ. Μ. Παρίσης	Ο.		

Ὁ Πρόεδρος, παρετήρησεν ὅτι ἐπέμφθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Βαρελάκου, ἅτις ἤθελε συζητηθῇ αὔριον, ἀλλ' ἐπειδὴ πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς συνομολογούσης τὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐκθέσεως, διὰ τοῦτο θέλει προηγηθῇ αὕτη, καὶ ἂν δυνηθῶσι νὰ φωτισθῶσιν ἐκ τῶν ἐγγράφων οἱ Βουλευταί, θέλει γείνει καὶ τούτου ἡ συζήτησις μετὰ τῶν ἄλλων ἀναφορῶν· ἀναβαλὼν δὲ τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου ἐπὶ τὴν δευτέραν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Ἀντωνιάδης
Μιλ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.

Τῆς 22 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν 11 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ἑξήκοντα ἕξ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος εἰκοσιπέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα γενόμενα δεκτά, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν προσετηρήθη, ὅτι κατὰ τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων ἀνεφαίνοντο σημεῖα πυρὸς, καὶ ἐπροφθάσθη ἡ τοιοῦτο ἀγγέλλουσα φωνή. Ὁ Πρόεδρος παρεχώρησε τὴν ἕδραν του εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον, διὰ νὰ ἀπέλθῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὰ περὶ τούτου. Μετὰ δὲ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς καὶ καθησύχασιν, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ὁ Βουλευτὴς Σταΐκος ζητεῖ παράτασιν ἀδείας δίμηνον, ἡ Βουλὴ δὲ ἀπεφάσισε νὰ τῷ δοθῇ μόνον ἑνὸς μηνός.

Ἀντικειμένου τῆς παρούσης συνεδριάσεως ἐτέθη τὸ περὶ φορολογίας Νομοσχέδιον, ὅπως ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἀνέπτυξεν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατηρεῖται, ὅτι ἐπενεχθησαν τροπολογίαι τινες παρὰ τῆς Γερουσίας, καὶ προσηρτήθησαν παρατηρήσεις παρὰ τοῦ ὑπουργείου. Καὶ αἱ μὲν τῆς Γερουσίας εἶναι σχεδὸν λεκτικαί, μεταβάλλουσαι τὴν λέξιν ἔρεσις εἰς προσφυγήν, ἥτις εἶναι καταλληλοτέρα, καὶ ἀντιφέρουσαι τὴν τάξιν τῶν ἄρθρων 27 καὶ 29. Αἱ δὲ τοῦ ὑπουργείου παρατηρήσεις συνίστανται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Β υ ης, τὸ ὁποῖον εἶναι οὐκ ὀλίγον πολύπλοκον καὶ περιέχει διατάξεις ἀνωμίκτους, παρεξούσας πολλὰς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δυσκολίας. Καὶ εἶναι εὔκολον νὰ κατίδῃ τις, ὅτι αἱ νέαι διατάξεις τοῦ ὑπουργείου διευκολύνουσι πολὺ τὴν φορολογίαν, καὶ εἶναι ἀποτέλεσμα βαθυτέρας σκέψεως, καὶ μείζονος ἐμπειρίας, καταπατοῦσαι δεόντως τὰς διαφόρους ἐργασίας τῆς φορολογίας ἄνευ οὐδεμιᾶς συγχύσεως. Ἐπειδὴ δ' ἐγγίζει σχεδὸν ἡ παρέλευσις τῆς συγκομιδῆς τῶν προϊόντων, προέτρεψε τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τάς τε τροποποιήσεις τῆς Γερουσίας καὶ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς μελλούσας νὰ ὠφελήσωσι πλεῖστον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Μετὰ τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εἰσηγητοῦ, προτάσει τινῶν καὶ συναινέσει παντῶν, προέβη ἡ Βουλὴ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 28 τοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος Νόμου σχεδίου, καὶ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπιστραφέντος, τὸ περιέχον μόνην τὴν λεκτικὴν διαφορὰν, ἣ προσ-

φυγήν. Ὁ Μηλενὸς δ' ἀντιλέγοντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 27 ἄρθρον ὡς παρὰ τῆς Γερουσίας ἐτροπολογηθέν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος Νομοσχεδίου, καὶ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας γενόμενον 28 εἰς τὸ ἐπιστραφὲν Νομοσχέδιον, ὅπου περιέχεται ἡ κατὰ τὸ περισυνὸν τροποποιησις ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν θέλοντα τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἐξαγωγὴν τῆς σταφίδος, πρὶν ἡ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς. Ἡ Βουλὴ, ἄνευ μηδεμιᾶς ἀντιλογίας, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 28 ἄρθρον ὡς παρὰ τῆς Γερουσίας ἐτροποποιήθη.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ ἄρθρον 47 κατὰ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ κατὰ τὴν Γερουσίαν γενόμενον 28. καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν διόρθωσιν τῆς Γερουσίας δι' ἀναστάσεως.

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν τροπολογιῶν τῆς Γερουσίας μετέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γενομένων παρατηρήσεων.

Ἀνεγνώσθη τὸ 14 ἄρθρον τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ἀνέφερεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ 14 ἄρθρου παρατηρεῖται, ὅτι εἶναι συντεταγμένον μετὰ σκέψεως καὶ ἀνέσεως, καὶ εἶναι πολὺ τέλειον. Τὸ δὲ τῆς Βουλῆς εἶναι ἀσαφὲς διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ χρόνου. Πλὴν ὑπάρχουσι πολλοὶ λόγοι, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτεινόμενον, ἀλλὰ πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ τῆς Βουλῆς, ὡς εἶχεν. Ἂν τὸ 14 ἄρθρον προετείνετο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἀρχικὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, τότε ἡ Βουλὴ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ τὰς σκέψεις της, ἡ δικαιοδοσία της ὅμως ἤδη περιορίζεται ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν τῆς Γερουσίας καὶ ἂν παραδεχθῇ τὸ 14 ἄρθρον, πρέπει νὰ καθυποβληθῇ ἐκ νέου τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ θέλει βραδύνει τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ὁ φορολογικὸς νόμος. Ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι διὰ τὸ κατεπεῖγον παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καταφαίνεται ἐξ ἐναντίας, ὅτι διὰ τὸ κατεπεῖγον δὲν πρέπει νὰ τὰς παραδεχθῇ διὰ νὰ μὴ γείνῃ νέα μετάβασις τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν Γερουσίαν. Καὶ οὐχὶ μόνον τὴν σήμερον δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ταύτας, ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐψηφοφόρει τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου· ἂν λοιπὸν τότε ἡ Βουλὴ ἦτον ἀπεκδεδυμένη ταύτης τῆς δυνά-

μεως, δι' ἰσχυρώτερον λόγον εἶναι τώρα. Ἡ πρότασις εἶναι νέα καὶ πρέπει νὰ ἦναι ἀντικείμενον νέου νομοσχεδίου, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς πράγματα ἐκκεκριμένα καὶ προαποφασισμένα. Καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ζημία νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον τῆς Βουλῆς ὡς ὑπῆρχε, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ τὸ νομοσχέδιον ὡς τὸ ἐτροποποίησεν ἡ Γερουσία, καὶ νὰ μὴν ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸ οὐδεμίαν μεταβολήν.

Προσελθὼν ἕτερος ἀνέπτυξε τοὺς ὀρθοὺς λόγους τῆς μὴ παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Εἶπεν, ὅτι ὁ κανονισμὸς ἐμποδίζει μὲν νὰ γείνῃ τροποποίησις ἐπὶ τῶν ἅπαξ ὑπ' αὐτῆς ἀποφασισθέντων, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὗτος ὁ ἁρμόδιος λόγος εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἀλλ' ὁ ἀκόλουθος. Τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἐδέχθη ἡ Γερουσία καὶ ἐπέφερε τροπολογίας τινὰς· τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ μόνον ταύτας εἰς τὴν Βουλήν, καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τροποποιήσεις· διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως καὶ τῆς κυρώσεως καὶ ἀκυρώσεως κατὰ τὸ 29 ἄρθρον τοῦ Συνταγματος, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ τῆς τροποποιήσεως· διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἐπικυροῖ μόνον ἢ ἀπορρίπτει. Ἔχουσα δὲ τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων, δὲν δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τροποποιήσεων τοῦ νόμου, ἀλλὰ μόνον ὀφείλει νὰ καθυποβάλλῃ τὰς τροποποιήσεις τοῦ ἑτέρου σώματος εἰς τὸ ἕτερον. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τροποποιήσεις προερχόμεναι ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτις δὲν ἔχει κατὰ τὸ σύνταγμα τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν αὐτάς. Καὶ ἂν μὲν τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἄρθρου τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ ἀσάφεια, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκδώσῃ ὁδηγίας σαφηνιζούσας τὸν νόμον καὶ ποιούσας αὐτὸν καταληπτὸν καὶ εἰς τὸν ἁπλοῦν λαόν. Ἂν δὲ ἐπιφέρῃ οὐσιαστικὰς τροποποιήσεις, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ τὰς παραδεχθῇ.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι αἱ καθυποβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου παρατηρήσεις οὐδεμίαν οὐσιώδη τροποποίησιν κατὰ τὸ γράμμα ἢ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου περιέχουσι, ἀλλ' ὅ,τι ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία αὐτὸ τοῦτο ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὅμως ἀναπτύσσει καταλληλότερον τὸν τρόπον τῆς φορολογίας καὶ διευκολύνει αὐτόν, ἀναιροῦσα δυσκολίας, αἵτινες κατὰ παράδρομὴν παρεβλέφθησαν, καὶ θέλουσιν ἐπιφέρει δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Τὸ δὲ ζήτημα, ἂν δύναται

τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπιφέρῃ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπιθεωρηθέντος νομοσχεδίου εἶναι σπουδαῖον, ἀλλ' ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ συνταγματος, εἰς ἃς ἐτήρησεν ὁ προλαβὼν τὴν ἀπορρίψιν τῶν παρατηρήσεων τοῦ ὑπουργείου, δὲν ἐξάγεται, ὅτι δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν εἰς παρομοίαν περίπτωσιν τροπολογίαι· διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ πρὸς τοις ἄλλοις τὸ τῆς ἀρνήσεως· ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία τροπολογῇ, δύναται καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ τροπολογήσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τροπολογίας, καὶ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὰς τροπολογίας, διότι δὲν πρόκειται νὰ γείνῃ μεταβολὴ καμμία, οὔτε εἰς τὰ καθόλου, οὔτε εἰς τὰ καθ' ἕκαστα, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ κάλλιον ὅ,τι ἀπερασίσθη καὶ κατὰ παραδρομὴν δὲν ἀνεπτύχθη δέοντως. Τὸ εἰς τὸν § 8 ὑπάρχον λάθος παρεισέρρυσεν, ὡς φαίνεται, ἐξ ἀντιγραφῆς, διότι ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως ἐξάγεται, ὅτι ἄλλο ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς. Ἀμέσως αἱ τροπολογίαι μετέβαλον τὰ ἀπορασισθέντα, τότε ἔπρεπε νὰ φωνιζητηθῇ, ἂν δύνανται νὰ γείνωσι τροποποιήσεις, ἤδη δὲ χωρὶς τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, αἱ παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἐξηγοῦσαι εὐκρινέστερον τὰς διαταξεις τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ γείνωσιν ἀποδεκταὶ διότι ἄλλως τὰ μέχρι τοῦδε πραγματολογίας ἀπορασισθέντα θέλουσι ματαιωθῇ.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τὸ παρουσιαζόμενον ἤδη πρώτην φορὰν ζήτημα τοῦτο εἶναι οὐσιωδέστατον καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διάφορα, ἂν ἀπορασισθῇ οὕτως ἢ ἄλλως. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς καὶ ἑκατέρα τῶν Βουλῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, τουτέστι τῆς εἰσαγωγῆς νομοσχεδίων· αἱ δὲ Βουλαὶ δύνανται οὐχὶ μόνον ν' ἀπορρίψωσιν ἢ παραδεχθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ νομοσχεδίον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιφέρωσι τροποποιήσεις αὐτοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου δύναται τὸ συζητηθὲν νομοσχέδιον εἴτε νὰ μὴ τὸ κυρώσῃ, εἴτε νὰ τὸ κυρώσῃ, εἴτε νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ. Ὅταν συζητηθῇ νομοσχεδίόν τι ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ εἰσάξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Γερουσίαν λογίζεται, ὅτι τὸ παραδέχεται καὶ τὸ εἰσάγει ὡς ἴδιον αὐτῆς νομοσχέδιον· ἡ Γερουσία δύναται νὰ τὸ ἀπορρίψῃ ἢ νὰ τὸ δεχθῇ μὲ τινας τροπολογίας· ἂν καὶ ἡ Γερουσία τὸ παραδεχθῇ μὲ τινας τροπολογίας καὶ σφίγγεται αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλει αὕτη νὰ τὸ μεταβάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ συμφωνήσωσι κατὰ τὰς τροπολογίας ταύτας τὰ δύο σώματα· ἄλλως δύναται νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ, τουτέστι νὰ τὸ ἀφήσῃ ἀνεξέργητον, καὶ τότε ἀπογυμνόνεται ἡ Βουλὴ τῆς συζητήσεως τῶν τροπολογιῶν τούτων. Ἆρα ὁσάκις εἰσάγῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ τοιοῦτον νομοσχέδιαν καὶ πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ εἰσάγει διὰ νὰ συζητηθῇ καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὰς προπολογίας, καὶ ὡς νομοσχέδιον ἐκπηγάσαν παρὰ τῆς Γερουσίας· ἐπομένως δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ τροπολογήσῃ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τροπολογίας, καθότι πρῶτον ὀφείλει ὁλοσχερὲς τὸ νομοσχέδιον νὰ κυρώσῃ ἢ νὰ μὴ κυρώσῃ· δεύτερον, καθότι αὐτὴ δὲν βουλεύεται ὡς ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἀλλ' εἰσάγει εἰς τὰ σώματα ταῦτα νομοσχέδια, καὶ ἀκολούθως τὰ κυρόνει. Ὁ κανονισμὸς λέγει ὅτι, ἀφοῦ ἀπορριφθῇ νομοσχεδίόν τι δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ ἔτους, καὶ τοῦτο ἔγεινε, διὰ νὰ μὴ προσβάλληται ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ σύμπνοια τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὡς προεφέρθη, ὄχι μόνον ν' ἀρνηθῇ τὴν κύρωσίν του ἀφοῦ γείνῃ δεκτὸν παρὰ τῶν δύο Βουλῶν ἓν νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ τὸ παραδεχθῶσι, νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ, καὶ τότε δύναται νὰ εἰσάξῃ νέον ἐξ ὑπαρχῆς νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, καθότι τὸ προηγούμενον δὲν ἀπερρίφθη ἀλλ' ἔμεινεν ἀνενέργητον κατὰ τὰ σπάσγανά του ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Βουλὴ ἐπιλαμβανομένη σήμερον τοῦ νομοσχεδίου δυνάμει τῆς τροπολογίας, ἣν ἔκαμεν ἡ Γερουσία, δὲν δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλο ἀντικείμενον, διότι δὲν εἶναι ἁρμοδία, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν τροπολογίαν τῆς Γερουσίας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ γινόμεναι ὑπό τινος τῶν Βουλῶν τροπολογίαι δὲν συζητοῦνται κατ' εἰσαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ φέρονται παρ' ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἥτις ἐνομένη μὲ ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς συζητεῖ μετ' αὐτῆς τὰς τροπολογίας ταύτας. Καθ' ὅταν ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς προτεινομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τροπολογίας εἶπεν, ὅτι εἴτε προβλέπεται ὑπὸ τοῦ συζητηθέντος νομοσχεδίου, καὶ τότε δὲν χρήζει νέας εἰσαγωγῆς καὶ συζητήσεως, εἴτε δὲν προβλέπεται, καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῆς ἡ Βουλὴ, οὐδὲ νὰ προσθήσῃ τι νέον. Ἀλλ' ἂν τὸ θεωρῇ ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον, δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, νὰ τὸ εἰσάξῃ ὡς ἀντικείμενον ἐπὶ τούτῳ Νομοσχεδίου. Πᾶν τὸ ἀποφασιζόμενον παρὰ τῶν Βουλῶν, κυρονόμενον λαμβάνει ἔνδυμα καὶ ἰσχὺν νόμου, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ γείνῃ οὐδὲ ἐπουσιωδεστάτη αὐτοῦ διόρθωσις, εἰμὴ διὰ νέου νόμου· ὅθεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν προκειμένην συζήτησιν δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως, εἰμὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν

τροπολογίαν τῆς Γερουσίας, καὶ οὐδὲν πλέον. Ἄλλως ἠδύναντο ἀεννάως νὰ μεταβιβάζωνται τὰ νομοσχέδια ἕνεκα νέων τροπολογιῶν ἀπὸ τὴν Βουλὴν εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ τἀνάπαλιν· καὶ τελευταῖον ὅτι τίποτε δὲν δύναται νὰ διορθωθῇ, εἰμὴ διὰ νέου Νόμου.

Ὁ πρόεδρος, ὡς ἔχων παρακεχωρημένην τὴν ἕδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν οὐσιώδες καὶ ἔχον συνεπείας· ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τῶν Συνταγματικῶν θεσμοθετιῶν, καὶ π ος θηκεν, ὅτι ὁ κύριος τῶν νόμων σκοπὸς εἶναι νὰ μὴ ἔχῃ ἡ Κυβερνησις τὸ δικαίωμα τῆς τροπολογίας, παρὰ μόνα ἀ τῆς παραδοχῆς ἢ ἀκυρώσεως· καὶ τὰ τρία σώματα προτείνουσιν ἀμοιβαίως, αἱ μὲν Βουλαὶ τροπολογοῦσιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις κυροῖ· καὶ ἔχουσι μὲν ἴσα δικαιώματα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ αὐτά· διότι τὸ δικαίωμα τῆς τροπολογίας, τὸ ὁποῖον ἔχουσιν αἱ Βουλαὶ ἀντισταθμίζεται μὲ τὸ τῆς κυρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐπερυλάχθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν· καὶ ταῦτα διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ κύκλος ἀδιεξοδος, ἀλλὰ νὰ καταντῶσιν οἱ νόμοι εἰς πέρας. Ἀπάντησε προσέτι πρὸς τὰς ὑπερασπιστὰς τῶν παρατηρήσεων τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι δὲν ἔγειναν οὐδεμία παραδρομὴ περὶ τὴν ἀντιγραφήν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐγράφησαν ὡς ἐδόθησαν, καὶ ἂν ἐγένοντο ἀτελῆ, αἱ ἀτέλειαι ὑπῆρξαν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων· Καὶ ὡς πρὸς ταύτας δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λαὸν διὰ διαταγμάτων, καὶ πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀναθεωρήσεως, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ, ἂν δὲν προεβλεψε τὰ πάντα ὡς ἔπρεπεν, ἡ στέλεια ἀναπληροῦται τὸ ἐρχόμενον ἔτος· ἐν τοσούτῳ πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἦναι αὐστηρὰ εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ὥστε νέαι τροποποιήσεις δὲν εἶναι δεκταί· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἂν τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον, ἄνευ ὅμως οὐδεμιᾶς ἀλλοιώσεως τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· νὰ εἰσαχθῇ δὲ νέον νομοσχέδιον δὲν εἶναι εὔκολον καὶ ὁ καιρὸς δὲν συγχωρεῖ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον δὲν ἐπέφερε κρίσιν ἐπὶ τῶν γνωμῶν περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὑπουργείου, καθὼς οὔτε ἐὰν δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ τοιαύτας· ἠρκέσθη μόνον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εὑρέθη ἠναγκασμένον νὰ κάμῃ τὴν ἐξήγησιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Προσέθηκεν, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν προέβη ἀρκετὰ καὶ εἰς τινα μέρη

πλησιάζει εἰς τὸ τέλος, ἂν λοιπὸν ἡ ἐπικύρωσις τοῦ νόμου μακρυνθῇ, θέλει ἐπισυμβῇ στενοχωρία, καὶ ζημία εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ κλωνίσωσι οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποδώσωσι τοὺς φόρους εἰς τὸ δημόσιον θέλουσι τοὺς μεταφέρει εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καὶ ὑποφέρει διπλοῦν κόπον, τὸ δὲ δημόσιον δὲν θέλει εὑρεῖ ἴσως νὰ λάβῃ τοὺς φόρους, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων ὀφείλουσι, οἱ δὲ δανεισταί των, εὐθὺς ἀφ' οὗ οἱ ὀφειλέται εἰσαγάγωσι τὸν σῖτον εἰς τὴν οἰκίαν των, θέλουσιν ἐπιληρωθῇ αὐτοῦ διὰ νὰ πληρωθῶσιν. Ἐπεκαλέσθη τελευταῖον τὴν φρόνησιν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ συμβιβάσῃ μὲ τὸν νόμον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑποστηρίζῃ, διότι ἂν προκύψῃ ἐκ τούτου ζημία ἐλαττοῦνται σημαντικῶς τὰ μέσα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ὑπὲρ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Ὑπουργείου ἐπανέλαβεν, ὅτι δὲν διϊσχυρίσθη, ὅτι ἠδύνατο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐπιφέρῃ τροπολογίας εἰς τὸ Νομοσχέδιον· ἀλλὰ μάλιστα ἀκροθιγῶς ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος, καὶ ἐπρότεινεν ἐπὶ τέλους, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ ὅλον ζήτημα. Διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν κάμνει τροπολογίας, ἀλλ' ἐξηγήσεις συναρμολογούσας τὸν νόμον φυλαττομένου τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂν αὐταὶ αἱ ἐξηγήσεις δύνανται νὰ γείνωσι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, δύναται οὕτω νὰ συμβιβασθῇ ὁ σκοπὸς τῆς εὐκόλου ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου χωρὶς οὐδεμιᾶς προβολῆς ἑτέρου νόμου.

Μετά τινας διαφωνίας περὶ τοῦ εἰς ψηφοφορίαν μελετωμένου θέματος ὁ Ὑπουργὸς ἀνεκάλεσε τὰς ῥηθείσας παρατηρήσεις, ὡς ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, καθ' ἃ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ Βουλευτὴς Μαντινίας ἀνέπτυξεν, ὥστε ἡ Βουλὴ, ἥτις δὲν παρεδέχθη οὐδεμίαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀποφασισθέντος νόμου, δὲν ἔλαβεν ἀνάγκην ψηφοφορίας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ταύτης ὁ ἀντιπρόεδρος παρήτησε τὴν ἕδραν, τὴν ὁποίαν ἀναλαβὼν ὁ πρόεδρος ἐπληροφόρησε τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ πῦρ ἀνήφθη εἰς τὸ θεωρεῖον ἐξ ἀμελείας καὶ ἀσυγγνώστου ἀφροσύνης τινος τῶν φυλάκων, καὶ ὅτι ἐπηπειλεῖτο ἔναρξις πυρκαΐας, ἂν ὁ λοχαγὸς Κ. Δημ. Γιαννούλης, ὁ διευθύνων τὸν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ διαμένοντα λόχον τῶν εὐζώνων τοῦ Α. πεζικοῦ τάγματος τῆς γραμμῆς, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ αὐτοῦ λόχου, καθὼς καὶ τῆς ἡμερουσίου φρουρᾶς δὲν ἐβοήθουν πάντα ζῆλον καὶ δὲν μετεχειρίζοντο ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς· ἐπρότεινε δὲ νὰ

ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς ῥηθέντας καὶ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εὐχαρίστως, ἀποφανθεῖσα νὰ γείνῃ τοῦτο δι' ἐπισήμου χαριστηρίου ἐγγράφου τῆς προεδρείας, διὰ τῆς ἐπισήμου ὁδοῦ.

Ἀντικειμένου τῆς ἀκολούθου συνεδριάσεως, γενησομένης τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ ἐνεστῶτος ἑτέθη ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τοὺς μέλλοντας μῆνας καὶ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ περί τινος ὑπαρχούσης εἰς τὸ προεδρεῖον ἀναφορᾶς ἐκ Μικρομάνης, διαλαμβανούσης περὶ τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ δεινῶν, ἀπεφάνθη νὰ περιμεῖνῃ καὶ αὐτὴ καὶ αἱ πρὸ ταύτης. τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ἀφορῶται, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς γνῶσίν του, ὡς διαλαμβάνουσαι περὶ ἀντικειμένου τοῦ ὁποίου ἐπελήφθη ἡ Βουλὴ καὶ ἐφ' οὗ ἀπεφάσισε. Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Μ. Χ. Μελετηρός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΔ'.

Τῆς 24 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνεθρότων περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνοματικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 76 ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος 16, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα γενόμενα δεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀντικείμενον πρῶτον τῆς συνεδριάσεως ἐτέθη ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ περαιτέρω, ὁ Πωθυπουργὸς παρελθὼν εἰς τὸ Βῆμα εἶπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀναμένει τὸ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον ἕνεκα τῆς τροποποιήσεως, τὴν ὁποίαν ἔφερεν ἡ Βουλὴ εἰς τὸ περὶ ἐφεδρείας ἄρθρον, καὶ θέλει τὸ εἰσαγάγει ἄλλοτε.

Ὁ προτείνας πρῶτος ἓν ἐκ τῶν Νομοσχεδίων περὶ ἀπογραφῆς Βουλευτὴς, συγχωνεύσας αὐτὸ ἔπειτα μὲ τὸ Νομοσχέδιον τοῦ

Ὑπουργείου, λαβὼν τὸν λόγον, ἐξέφρασεν, ὅτι ἐκοπίασε καὶ ἔδειξε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα εἰσαχθῇ ὁ περὶ ἀπογραφῆς Νόμος, ἐνῷ ἄλλως ἢ ἐλλιν ἀργοπορήσει ἢ δὲν ἤθελε παρουσιαθῇ οὐδόλως. Κατέβαλε δὲ τὴν τοιαύτην προθυμίαν, διότι ἡ Βουλὴ πολλάκις κύπτῃ τὴν ταχείαν παρ' αὐτῆς τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου διάταξιν, τὴν ὁποίαν ὑπαφέρουσιν οἱ κάτοικοι ἐκ τοῦ ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ ἀτελοῦς καὶ ἐλαστικωτάτου Νόμου. Ὅθεν ἠπόρησε βλέπων τὸν Ὑπουργὸν ἀναβαλλόμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὅλον ἰδικόν του καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως ἡ Βουλή. Τὸ 51 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ λέγει, ὅτι ἐὰν τις Βουλευτὴς θέλῃ νὰ ἀναβαλέσῃ τὰς προτάσεις του, ἄλλος τις δύναται νὰ τὰς ὑιοθετήσῃ καὶ νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ, τὸ αὐτὸ δὲ ὑπονοεῖται καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως. ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἀναβαλέσῃ τὰς προτάσεις του, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ αὐτῶν, καθόσον μάλιστα, καὶ ἂν δὲν καθυποβάλλῃ τὸ Ὑπουργεῖον προτάσεις, δύνανται νὰ τὰς παρουσιάσωσιν οἱ Βουλευταί· ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβαλῇ τὰς προτάσεις του, ὅτε ἤθελε, τότε ἠδύνατο νὰ κάμνῃ αὐτὸ ὁποιανδήποτε πρόταση ἐκαμέ τις Βουλευτής, καὶ νὰ τὴν ἀναβαλῇ ἀκολούθως, καὶ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι προσβολή τις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τῆς Βουλῆς. Πέρισυ, συζητουμένου τοῦ Νόμου τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, ἀπεφασισθῇ νὰ ψηφισθῇ οὗτος καὶ νὰ ἐπελθῇ ὁ περὶ ἀπογραφῆς· ἤδη δέ, παρουσιαζομένου πούτου, τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ἓν ἄρθρον τοῦ νόμου κατὰ τὴν ἀρέσκειάν του δυσαρεστεῖται καὶ ἀναβαλέτ τὸ Νομοσχέδιόν του, μὴ φρονίμως τῶν συμφερόντων του λαοῦ, καὶ ἀδικαιολογήτως διὰ τὴν καταπίεσιν αὐτοῦ. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι εἶναι παράλογον νὰ ἐπιμείνῃ ἡ Βουλή, διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀκολούθως τὸ δικαίωμα τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς ἐγκαταλείψεως· ἀλλ' ὅμως δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις, διότι οὕτως ἐπιτρέπονται αἱ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιτύχωσί ποτε αἱ προτάσεις, τὰς ὁποίας κάμνουσιν οἱ Βουλευταί, ἂν ἦναι ἐναντίαι εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ Βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι πάντοτε ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' ὁμιλοῦσι καὶ γνωμοδοτοῦσι συμφώνως μὲ τὴν συνειδησίν των, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἀρχομένην συζήτησιν τοῦ Νόμου, νὰ εἰσαγάγωσι τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἂν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν τὸ ἐπικυρώσῃ τώρα, θέλει τὸ ἐπικυρώσει ὕστερον, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλο Ὑπουργεῖον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ὁ προλαλήσας ὠκειοποιήθη ὡς ἴδιον ἑαυτοῦ τὸ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον, ἐν ᾧ τὸ εἰσήγαγε τὸ Ὑπουργεῖον· ἡ ἐπιτροπὴ εἰργάσθη ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τοῦτο ἀκολούθως εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἤδη τὸ Νομοσχέδιον προσεβλήθη καιρίως καὶ οὐσιωδῶς, τὸ Ὑπουργεῖον τὸ θεωρεῖ οὕτω παραμορφωμένον καὶ ἀπρόσφορον, καὶ τὸ ἀνακαλεῖ· διότι διὰ τῆς ἀποτυχίας τῆς τριετοῦς ἐφεδρείας, ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου διεφθάρη· ὥστε εἶναι μάταιον νὰ συζητήσῃ ἡ Βουλὴ Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀναγνωρίζει, οὐδὲ ὑποστηρίζει καὶ ἂν τὸ συζητήσῃ αὕτη δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ τὸ περαιώσῃ, οὐδεμία δὲ προσβολὴ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Νομοσχεδίου ὑπάρχει. Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον μέλλον νὰ μὴ παραδεχθῇ τὸ τοιοῦτον Νομοσχέδιον, καὶ κηδόμενον τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον ἡ Βουλὴ θέλει δαπανήσει εἰς τὴν συζήτησίν του, τὸ ἀνακαλεῖ ἀπὸ τώρα, καθότι θεωρεῖ, ὅτι διὰ τῆς γενομένης τροπολογίας ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ κύκλου, ὃν τὸ προώρισε, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ· ἂν ἤδη θελήσῃ τις νὰ τὸ οἰκειοποιηθῇ, τὸ δικαίωμα τοῦ ὁ δὲν τὸν ἀφαιρεῖ κανείς.

Ἄλλος τις παρετήρησεν, ὅτι πρὶν ἡ ἐπεμβῇ εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἢ καταπολέμησιν τῶν προρρηθεισῶν γνωμῶν προτάττει τι προηγούμενον τῶν οὐσιαστικῶν διατάξεων· ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον εἰσήγαγε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὡς καὶ πάντα τἄλλα, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἂν δύναται ἤδη ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὸ, ἡ ἀνάκλησις αὕτη πρέπει νὰ γείνῃ πάλιν διὰ Β. Διατάγματος· ὅθεν ἐπρότεινε νὰ σκεφθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου πρὶν ἠμπροβῇ εἰς ἄλλην συζήτησιν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντέταξεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ μὲν τὴν παρουσίασιν τοῦ νομοσχεδίου ἔφερε Β. Διάταγμα. εἰς δὲ τὴν ἀνάκλησιν ἔχει μόνον τὴν προφορικὴν συναίνεσιν τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Πρόεδρος ἐν τούτοις ἀνέγνω ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τινων τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων, ἀφορώντα τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου, πρὸς ῥωτισμὸν τῆς Βουλῆς. Ἐκ τούτων δὲ ἐξήχθη, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον προέτεινε τὸ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον μετὰ τὴν περὶ τούτου πρότασιν τινὸς τῶν Βουλευτῶν, ὅστις συνήνεσεν ἀκολούθως νὰ συγχωνεύσῃ τὸ νομοσχέδιόν του μὲ τὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἀνέπτυξεν ἔπειτα ἄλλος ὅτι τὰ ζητήματα τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς παρουσιαζομένης περὶ ἀνακλήσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου προτάσεως εἶναι τ' ἀκόλουθα τέσσαρα α') ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλήσεως; β') πῶς πρέπει νὰ γείνῃ ἡ ἀνάκλησις αὕτη, διὰ Β. Διατάγματος παρουσιαζομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἢ μόνον προφορικῶς ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν; γ') δύναται ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν γενομένην ἀνάκλησιν νὰ προσδεύσῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσαχθέντος παρά τινος τῶν Βουλευτῶν Νομοσχεδίου; καὶ δ') δύναται ἕκαστος Βουλευτὴς νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ οὕτως ἐπ' αὐτοῦ ἡ συζήτησις; ἓς πρὸς τὸ πρῶτον εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλήσεως, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ῥητῶς εἰς τὸ Σύνταγμα, ὡς δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς ἐκεῖνο τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, τοῦτο ἰσχυροποιεῖ μᾶλλον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ δικαίωμα τοῦτο, καθότι εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσον γνωστὰ, ὥστε ἡ καταχώρισίς των εἰς τὸ Σύνταγμα ἐθεωρήθη περιττὴ, ὡς πολλαπλασιάζουσα ἀνωφελῶς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς τὰ λοιπὰ Συνταγματικὰ Κράτη ἐνεργούμενον τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀνακλήσεως, ἄνευ τινος διατάγματος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα οὐδ' ἡμεῖς ν' ἀμφισβητήσωμεν τὸ τοιοῦτον Συνταγματικὸν δικαίωμα. Δεύτερον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακλήσεως, ὁ ἔντιμος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν ἀνέπτυξεν λογικῶς, ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιασθῇ πρὸς ταύτην Βασιλικὸν Διάταγμα, καὶ ὅμως ἂν κρίνῃ τις κατὰ τὸ αὐστηρὸν Συνταγματικὸν δίκαιον θέλει ἀποφασίσει τὸ ἐναντίον. Οἱ Ὑπουργοὶ πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἀσπὶς τοῦ Βασιλέως καὶ ἀντ' αὐτοῦ αὐτοὶ νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰς Βουλὰς, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, νὰ μὴν ἀναμίγνυται, εἰς ὅ,τι δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν Βασιλικὴν ἀξιοπρέπειαν. Ὁ Βασιλεὺς πρέπει μὲν νὰ δίδῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖόν του τὴν ἄδειαν νὰ συντάξῃ Νομοσχέδιον περί τινος ἀντικειμένου καὶ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὰς Βουλὰς, δὲν πρέπει δὲ νὰ ἐμφανίζηται νομοσχέδιον ἐγκεκριμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλέως. καθότι βλάπτεται ἡ Βασιλικὴ ἀξιοπρέπεια· ὅταν μετὰ τὴν συζήτησιν αἱ τροποποίησιν τῆς Βουλῆς ἀναγκάζεται ὁ Βασιλεὺς ν' ἀνατρέψῃ ὁ ἴδιος τὸ πρότερον παρ' αὐτοῦ ἐγκριθέν. Καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον τὸ δικαίωμα τῆς κυρώσεως ἐδόθη τελευταῖον εἰς τὸν Βασιλέα. διὰ νὰ μὴν ἀκυρώσῃ ἄλλο σῶμα ὅ,τι ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσισε. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι. ὅτι ἡ Βουλὴ παρελέχθη τρόπον εἰσαγωγῆς διαφορετικὸν παρ' οἷον ἀπῄτει τὸ αὐστηρὸν καὶ καθαρὸν Συνταγματικὸν σύστημα, ἀποφασίσασα νὰ παρουσιάζωνται τὰ νομοσχέδια διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων

καὶ πρόκειται ἤδη ἂν ὀφείλῃ, νὰ ἦναι συνεπὴς, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ ὀρθότερον. Ὑπάρχει κανὼν νομικὸς, ὅτι εἰς μὲν τὰ τακτικὰ πρέπει νὰ δίδηται ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλητέρα συνέπεια, εἰς δὲ τὰς ἐναντίας τῶν τακτικῶν ἀρχὰς πρέπει νὰ ἦναί τις ὅσον δύναται ἀσυνεπὴς καὶ νὰ τὰς περιορίσῃ ὅσον οἷόν τε πλέιστον. Διὰ τοῦτο καλῶς κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον ἔπραξεν ἀναλαβὸν τὸ Νομοσχέδιον προσορικῶς, χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ διάταγμα φέρον τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως. Καθότι πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς μὲν τὴν εἰσαγωγὴν Νομοσχεδίου τινὸς, ὅτις εἶναι ὡς ἀγαθοεργία, δὲν ἐλάπτει νὰ φαίνηται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τὴν ἀνάκλησιν, ἥτις εἶναι ὀπωσοῦν ἐπιτυχθές τι δὲν πρέπει νὰ ἐμφανίζηται τὸ Βασιλικὸν ὄνομα. Καθότι ὁ ἀφορᾷ τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ δύνανται ν' ἀνακαλέσωσι τὰς προτάσεις τῶν ἐναντίων τῆς Βασιλικῆς θελήσεως, παρετήρησεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς θέλει τὸ μάθει πρῶτος, καὶ ἔχει πρόχειρα τὰ μέσα τῆς διορθώσεως. Προέβη ἀκολούθως εἰς τὸ τρίτον μέρος, τουτέστι ἂν ἡ Βουλὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως ὡς πρὸς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἶχεν εἰς τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, καὶ ἐγνωμοδότησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐπὶ τοῦ πρώτου σχεδίου τοῦ Βουλευτοῦ, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω, ἡ Βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ὑπουργείου, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεχωνεύθη καὶ τὸ ἰδιαίτερον τοῦ Βουλευτοῦ, ἀφοῦ δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐξηλείφθη, ὡς οὕτως εἰπεῖν, παραδεχθεισης τῆς Βουλῆς νὰ συζητήσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου σχέδιον τοῦ Ὑπουργείου, τοῦτο δὲ ἀναλαλεῖται σήμερον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, δὲν μένει πλέον εἰς τὴν Βουλὴν ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ νὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη τὴν συζήτησιν. Ὡς πρὸς δὲ τὸ τέταρτον εἶπόν τινες, ὅτι καθὼς ἕκαστος Βουλευτὴς δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν παραπεθεῖσαν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ, οὕτω δύναται ν' ἀναλάβῃ καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀφινόμενα Νομοσχέδια, ἀλλὰ τὸ ἄρθρ. 51 τοῦ κανονισμοῦ, ἀφορᾷ μόνον τὰς προτάσεις τῶν Βουλευτῶν, περὶ δὲ τῶν τῆς Κυβερνήσεως λόγος δὲν γίνεται, καὶ ἔχει πολλοὺς δισταγμοὺς ἂν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως, οὐχὶ μόνον, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 51, περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ δὲν ἐπεκτίνεται εἰς τὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μὴ ῥητῶς ἀναφερόμενα, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ Σύνταγμα λέγει, ὅτι ὅταν πρότασις τις δὲν ἐγκριθῇ ἐξ ἑνὸς τῶν νομοθετικῶν σωμά-

των, δὲν δύναται νὰ γείνῃ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς τὸ αὐτὸ ἔτος. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἀνακαλῇ τὸ νομοσχέδιόν της, ἂν ἡ ἀνάκλησις θεωρηθῇ ὡς μὴ ἔγκρισις ἐκ μέρους τῆς Ἐξουσίας, ἕπεται ὅτι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ λόγος περὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον, διὰ τοῦτο, φαίνεται, καὶ ὁ κανονισμὸς περιλαμβάνει μόνον τὴν ἀνάκλησιν προτάσεως παρὰ Βουλευτοῦ, καὶ συγχωρεῖ εἰς ἕτερον νὰ τὴν ἀναλάβῃ διότι ὁ Βουλευτὴς δὲν ἀποτελεῖ ὅλην τὴν Βουλὴν, δὲν εἶναι τὸ νομοθετικὸν σῶμα, ἀλλ' ἓν πολλοστημόριον αὐτοῦ· ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἀνεκαλέσε τὸ σῶμα, τὸ ἔχον τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, δύναται ἡ Βουλὴ προτάσει ἑτέρου Βουλευτοῦ, νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Βουλευτοῦ ἀνακαλουμένης προτάσεως, οὐχὶ ὅμως, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἀνακαλῇ τὸ Νομοσχέδιον της, νὰ ἐπιμείνῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ· ἐγνωμοδότησε λοιπὸν τελευταίαν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐπομένως ἀνακληθέντος Νομοσχεδίου.

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπελήφθη ἡ Βουλὴ, τὸ ἔρευνε συζητήσεον, καὶ προεχώρησεν ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποστερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς συζητήσεως αὐτοῦ· ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἀλλ' οὐχὶ, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὴν συζήτησίν του, διότι τότε ἠθέλων καταισθηθῇ οἱ κόποι τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦτο ἐγνωμοδότησεν, ὅτι πρέπει νὰ προχωρήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ ἀκολούθως ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ὑποβάλῃ ἢ νὰ τὸ ἐπικυρώσῃ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ 51 ἄρθρον λέγει, ὅτι ὁ Βουλευτὴς δύναται ν' ἀνακαλέσῃ πρότασίν του κριθεισαν συζητητέαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν ἐπεληφθῇ ἡ Βουλὴ αὐτῆς, καὶ γενήσεται ἰδιοκτησία της. Καθὼς ὁ δωρούμενος δύναται νὰ μὴ προσφέρῃ, ἂν θέλῃ, τὸ δῶρον, ἀφοῦ ὅμως τὸ προσφέρῃ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ, οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ μὴ παρουσιάσῃ τὸ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχέδιον, ἀφοῦ ὅμως τὸ καθυπέβαλε καὶ ἐπεληφθῇ αὐτοῦ ἡ Βουλὴ, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ.

Ὑπεστήριζεν ἄλλος τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀνάκλησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου καὶ ἀφ' ἑνὸς Βασιλικοῦ Διατάγματος· διότι ὁ Βασιλεὺς ἐνεργεῖ διὰ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ εἰς ὅ,τι οἱ Ὑπουργοὶ προτείνουσιν, ὁ Βασιλεὺς θεωρεῖται σύμφωνος. Εἰς τὴν προτεραίαν συνεδρίασιν ἔγεινεν ἀνάκλησις προτάσεών τινων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, χωρὶς Β. Διατάγματος, καὶ ἄλλοτε ἄλλος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκάλεσε

τελωνειακόν τινα νόμον ἄνευ Β. Διατάγματος. Διότι ὁ Ὑπουργὸς ἐνεργεῖ καὶ ὁμιλεῖ ὡς ἐκ στόματος τοῦ Βασιλέως, καὶ ἂν κατα-χρασθῇ τὴν ἐμπιστευσύνην του, ὁ Βασιλεὺς ἔχει πρόχειρα τὰ μέσα τῆς διορθώσεως. Προέτεινε λοιπὸν νὰ συγχωρηθῇ ἡ ἀνά-κλησις τοῦ Νομοσχεδίου, ἀφοῦ ἡ διαθεσις τῆς Κυβερνήσεως εἶ-ναι νὰ μὴ τὸ κυρώσῃ.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἡ πρότασις τοῦ Νομοσχε-δίου δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ συμπληρώσῃ ἔλλειψιν ὑπάρ-χουσαν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας. Τὸ Ὑπουργεῖον λοιπὸν ἐπαρουσίασε τὸν παρόντα Νόμον δι' ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἐβλεπεν· ἐπειδὴ δὲ ἕκαστον σῶμα εἶναι ἀνεξάρτητον ν' ἀποφασίσῃ ὁπότε ἀνδήποτε ἔχει γνώμην, καὶ δὲν ὑποχρεοῦται τὸ ἓν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ ἄλλο, ἡ Κυβέρνησις, ἥτις προέτεινε τὸ Νομοσχέδιον, δύ-ναται νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ, ἡ δὲ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκε-φθῇ, καὶ ἂν συμφωνήσῃ μὲ τὸ Ὑπουργεῖο νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἀνάκλησιν, ἂν ὅμως ἴδῃ, ὅτι δὲν παρεκλαβεν ὁ σκοπὸς τοῦ Νό-μου, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀρχομένην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπάρχον κενόν, ἐγνωμοδότησε λοιπὸν νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τούτου ἡ Βουλή.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὸ σημαντικώτερον δικαίωμα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, τὸ διαχωρίζον αὐτὴν ἀπὸ τὴς νομοθετικῆς, εἶναι τὸ τῆς κυρώσεως ἢ μὴ κυρώσεως, καὶ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς μὲν τὰ συνταγματικὰ Κράτη εἰς τὸν Μονάρχην, εἰς δὲ τὰς Δημοκρατίας εἰς τὸν Πρόε-δρον· τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο ἀναλύεται τρόπως, α') εἶναι ἄρνη-σις κυρώσεως ἐπὶ τῶν μορφωμένων νομοθετημάτων, β') ἐξασκεῖ-ται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν Νομοσχεδίου τινός, ἤγουν ἢ ἔτι γεί-ρα παραδεκτόν, πρὶν ἢ ἔτι ἀρχίσῃ ἡ συζητησις, καὶ ἀφοῦ ἀρ, ίσῃ καὶ τότε λέγεται ἀνάκλησις, γ') ἐμφανίζεται ὡς δικαίωμα ἐγκατα-λείψεως, ὅταν τὸ Νομοσχεδιον ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς σώμα-τος καὶ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐγκαταλείπει· ὥστε τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλήσεως πηγάζει ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς μὴ κυρώσεως. Δὲν ὑπάρχει δὲ φόβος πολλῶν ἀκυρώσεων καὶ ματαιοπονιῶν διὰ νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀνάκλησιν τοῦ Νομοσχεδίου της. Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συντείνει εἰς ὄνο-μα τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ αὕτη ἤδη τὸ ἀνακαλεῖ, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ αὐτομάτως· οἱ δὲ Βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ τὸ εἰσαγάγωσιν ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἴδιον Νομοσχέδιον. Περὶ δὲ τοῦ ἂν ἀπαιτῆται εἰς τὴν ἀνάκλησιν τοῦ παρόντος Νομο-

σχεδίου Βασιλικὸν Διάταγμα, ἀνέφερεν, ὅτι καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ μὲν εἰσαγωγὴ γίνεται διὰ Βασ. Διαταγμάτων, ἡ δὲ ἀνάκλη-σις μόνον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὸν Πρόε-δρον. Ὅθεν δὲν πρέπει ν' ἀναγκασθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ νὰ φέρωσιν ἐπὶ τούτου Βασιλ. Διάταγμα, καὶ νὰ πα εμβληθῇ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν συζήτησιν· ὡς πρὸς τὰς συνεπείας δὲ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου παρετήρησεν, ὅτι τὰ πράγ-ματα μένουσιν εἰς ἣν ἦσαν πρότερον καταστασιν, δὲν στεροῦνται δηλαδὴ οἱ Βουλευταὶ τοῦ δικαιώματος τῆς προτάσεως νέου Νο-μοσχεδίου. Ἀλλὰ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον εἰσυπῆλθε ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως, αὕτη δὲ τὸ ἀνακαλεῖ, ἡ Βουλὴ λοιπὸν δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν ἀνάκλησιν καὶ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν συζήτησίν του. Ἡ δ' ταξις τοῦ 51 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ εἶ-ναι ἐξαίρεσις τοῦ γενικοῦ κανόνος, ὡς καὶ ἐκείνη, ἥτις λέγει ὅτι ἀπορριφθέντος ἑνὸς Νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἄλλο Νομοσχέδιον κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον, λοιπὸν εἰς τὸν γενικὸν κανόνα ὑπόκειται ἡ Κυβέρνησις, καὶ δύναται ν' ἀναλέσῃ τὸ παρὸν Νομοσχεδιον.

Ὁ κατὰ πρῶτον λαλήσας ἐπανέλαβεν ὅτι, καίτοι σεβόμενος τὰς ἐρθὰς καὶ νομικὰς παρατηρήσεις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀγορευ-σάντων, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶναι πρωτοφανὲς, ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ ἀντιπαρατηρήσεις τινὰς, εἶπεν, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἰδικοῦ του Νομοσχεδίου δὲν ἐξηφανίσθη, ὡς τις τῶν προηγουμένων εἶ-πεν, ἀλλὰ συνεχωνεύθη μὲ τὸ τοῦ Ὑπουργείου. Αὐτὸς ὑπὸ με-τριοφροσύνης ἐδέχθη νὰ συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον ἐν ὀνόματι τοῦ Ὑπουργείου, διότι σκοπὸν εἶχε νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ πα-ρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Νομοσχέδιον, καὶ διὰ τοῦτο τότε ἐρωτηθεὶς εἶπε, ὅτι συγχωνεύεται, διὰ δὲ τῆς συγχωνεύσεως δὲν ἀνεκάλεσε τὸ Νομοσχεδιόν του, ἀλλ' ἐμπεριελαβετο εἰς τὸ Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου, ὥστε ἂν αὐτὸ ἀνακληθῇ τὸ ἰδικόν του, αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ Νομο-σχεδίου. Προέτεινε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συ-ζήτησιν, διότι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὅμοιον καθ' ὅλα μὲ τὸ τοῦ Ὑπουργείου, εἶναι ἔργον ἀρκετὰ τέλειον. Καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἂν ἀνακαλέσῃ τὸ Νομοσχέδιόν του πρέπει νὰ τὸ κάμῃ διὰ Βασι-λικοῦ διατάγματος. Καὶ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὴν ἀνάκλησιν πρὶν ἡ Βουλὴ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως. Καὶ παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ γίνεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἔχει τὸν λόγον της, διότι αὐτὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ δύναται ν' ἀπατηθῇ ἢ βλέπει ὅτι θ' ἀποτύχῃ. Ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζεται αὐτὴ ἡ σκέψις εἰς τὴν

Κυβερνησιν, ήτις καθυπέβαλε το Νομοσχέδιον της εις ανάθεωρητικήν επιτροπήν, και επει το έργον αυτής να ήναι τέλειον και ήθελεν είσθαι έντροπή εις το Υπουργείον, αφού εκοπίασε τοσούτον ν' ανακαλέση το έργον του· διότι ή Βουλή παρεδέχθη εν άρθρον εναντίον της επιθυμίας του· ερρέθη πρόσθετι ότι δύναται ν' ανακληθή τούτο και να εισαχθή νέον, είτε εις την παρούσαν είτε εις την άλλην σύνοδον· αλλ' άν τούτο γείνη δεκτόν, τότε καταφαίνεται δόλος, διότι το Υπουργείον ανακαλεί το Νομοσχέδιόν του και μετά δέκα ημέρας εισάγει νέον, και μαντεύει φύτω μίαν απόφασιν της Βουλής. Ως προς το ότι το Υπουργείον πρέπει ν' ανακαλέση το Νομοσχέδιόν του όνευ Βασιλείου Διατάγματος, διά να μή παρεμβάλληται τό Βατιλικόν όνομα, είπεν ότι τούτο είναι μάταιον· διότι πάντες γινώσκουσιν ότι τα ιερά πρόσωπα του Βασιλέως είναι απαθή και οι Υπουργοί είναι υπεύθυνοι· όθεν σημαίνει λοιπόν τίποτε άν υπάρχη το διάταγμα εις την ανάκλησιν του παρόντος Νομοσχεδίου· τι δε προλωνειακόν νόμον, τον οποίον ακόμη έσεν άλλοτε ο Υπουργός των Οίκονομικών Κ. Βάλβη. άνευ Βασιλ. Διατάγματος, δεν είχε λέξει ή Βουλή ώς αντικείμενον συζητήσεως. Όθεν έγνωμοδότησεν να φέρη το Υπουργείον Βασιλ. Διάταγμα, και αφού λείψη το όνομα του Υπουργείου, να μείνη το ιδικόν του.

Προσέθηκεν άλλος, ότι αφού έψηφοφορήθη ή αρχή του Νομοσχεδίου τούτου και ή Βουλή επελήφθη της συζητήσεώς του και επροχώρησεν εις τα καθέκαστα, έλαβε κατοχήν επ' αυτού, και έγεινε τούτο ιδιοκτησία της· καθώς δε πλοίον όφειλει να εξακολουθήση τον πλούν, όπου τα έγγραφά του κελεύουσιν, ούτω και ή Βουλή δεν πρέπει να διακόψη τον δρόμον της. Κανείς άρθρον του Συντάγματος δεν δίδωσιν εις την Κυβέρνησιν το δικαίωμα να ανακαλέση το Νομοσχέδιον εκ του μέσου της συζητήσεως· δεν λοιπόν δεν αρέσει εις την Κυβέρνησιν το Νομοσχέδιον τούτο και το ανακαλή, ή Βουλή κηδομένη των συμφερόντων του λαού δεν πρέπει να ενδώση.

Διά την απουσίαν ενός των Γραμματέων ο Πρόεδρος προσεκάλεσεν εις αναπλήρωσιν του τον νεώτερον των παρόντων Βασιλευτών Βουλευτήν των επαίκων Ψαρρίανων Κ. Γ Σταματάρην.

Η Βουλή απορούσε δι' αναστάσεως ότι έφωτισθη ο δι Πρόεδρος πρώτησεν άν θέλη να ψηφοφορήση επί των προκυψάντων εκ της συζητήσεως θεμάτων, ή θέλει ν' αναβάλη αυτά δι' άλλην συζήτησιν. Ο Βουλή απεφάνη ότι θέλει να ψηφοφορήση· και ο Πρόεδρος συνήγαγεν ότι το πέρας της συζητήσεως είναι το θέμα

εφ' ού ή Βουλή ερωτάται, τούτο δε πρέπει να ήναι πάντοτε προϊόν εκείνης· κατά συνέπειαν ενταύθα ώς παρεγόμενον της συζητήσεως είναι 1) εάν παραδέχηται ή Βουλή ότι το Υπουργείον δύναται να ανακαλέση το υπ' αυτού υποβληθέν Νομοσχέδιον προφορικώς, ή απαιτείται διά την ανάκλησιν Βασιλικόν Διάταγμα, 2 εάν δύναται το Υπουργείον ν' ανακαλέση το παρ' αυτού υποβληθέν Νομοσχέδιον και αξιαμένης της συζητήσεως, ή ού· 3) απόκειται εις την θέλησιν της Βουλής, ήτις θελει να εξακολουθήση την συζήτησιν τούτου και μετά την παρά του Υπουργείου ανάκλησιν, και 4) εάν ο συγχωνεύσας Βουλευτής το παρ' αυτού προταθέν Νομοσχέδιον εις εκείνο το παρά του Υπουργείου δύναται να οικειοποιηθή αυτό και να εξακολουθήση ή συζήτησις επ' ονόματί του· προσέθηκε δε ότι επί των τεσσάρων τούτων, ως θεμάτων αποτελεσάντων από την συζήτησιν όλην, πρέπει να γείνη ψηφοφορία μετά συζήτησίν τινα, παρεχομένης της Βουλής τα τεθέντα ταύτα των ζητημάτων θέματα, ο Πρόεδρος θεις το πρώτον ζήτημα ηρώτησε εν αυτού την Βουλήν, ήτις, διά ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν γενομένης επί τη αιτήσει πλειόνων των δέκα Βουλευτών και υπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών Κ Κ. Δ Κυριακίδου και Σ. Παρθενοπούλου, απεφήνατο ότι το Υπουργείον δύναται ν' ανακαλέση και προφορικώς το παρ' αυτού υποβληθέν Νομοσχέδιον διά ψήφων **41** προς **37**, κατά το ώδε προσκρτυμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών επί του έξης ζητήματος.

« Το Υπουργείον δύναται να ανακαλέση το Νομοσχέδιον τούτο προφορικώς, ή απαιτείται ρητόν Βασιλικόν Διάταγμα περί τούτων, ναι ή όχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Α. Σ. Δκνόπουλος	Ο.
Α. Ορεινός	Ν.	Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λιγιωτατίδης	Ν.	Ι. Κωλέττης	ἀπών
Θ. Γρίβας	Ν.	Α. Μεταξᾶς	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Δ. Καλλιφρονᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Βλάχος	Ο.
Γ. Γουλιμᾶς	Ν.	Π Ράγκος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Μ. Α Καζής	»	Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Τζόκρης	»	Α. Λαπουσιάδης	ἀπών

Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	ἀπὼν
Κ. Χαραμῆς	»
Ι. Κρανίδης	»
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ο.
Νῖκος Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Λ. Βιλαέτης	»
Λ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»
Ι. Κλίμακας	»
Σίλβις. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τσάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	Ο.
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.
Β. Καραγιάννης	ἀπὼν
Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἠλ. Παππαδαῖος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	ἀπὼν
Γ. Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλόπ.	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλ.	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἀπὼν
Ἐμ. Κ. Τσοῦχλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Πρωτοπαπᾶς	»
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Ρ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δ. Λιγιάννης	Ο.
Ν. Μτούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καρφιωτάκης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπὼν
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Γ. Δερνιτσώτης	ἀπὼν
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Μελέτης Χ. Μελέτη	ἀπὼν
Π. Βαρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Παππατζώνης Π. Καλαμαριωτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	ἀπὼν
Ν. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης Δ. Πικολάκης	ἀπόντες
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαμειρόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Δογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φ. Ἰωαννου	Ν.

Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πυλυχρονόπουλος	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Δοκὶς	Ο.
Δ. Κριεζῆς	Ν.
Γ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζανος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Καναρης	Ν.
Γ. Σταματάρας	Ν.

Θεὶς δὲ καὶ τὸ δεύτερον ζήτημα, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν καὶ ἐπὶ τούτου, ἥτις ἐπίσης διὰ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δεκα Βουλευτῶν γενομένης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ἡλίᾳ Παππαδαίου καὶ Δ. Ζώτου, ἀπεφήνατο ὅτι δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ παρ' αὐτοῦ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, καὶ ἀρξαμένης τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως, κατὰ τὸ περὶ ταύτης πρωτόκολλον, διὰ ψήφων 44 πρὸς 33.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ἐὰν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὸ παρ' αὐτοῦ ὑποβληθὲν ἤδη Νομοσχέδιον, καὶ ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Κατρης	»
Δ. Τσόκρης	»
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Δαπουσιάδης	ἀπὼν
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.

Γ. Κονδύλης	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	ἀπών
Κ. Φασίτζας	ἀπών	Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Κ. Χαραμῆς	»	Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπών
Ι. Κρανίδης	»	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	ἀπών
Δ. Λ. Ζῶτος	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Νίκος Θεού	Ο.	Μελ. Χ. Μελέτη	ἀπών
Α. Γρυζούασης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλοέτης	»	Ρ. Παλαμίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Ῥοδελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»	Π. Παππατζώννης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακος	»	Π. Καλαμαριώτης	
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ν. Δελέντας	Ν.	Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μακεζίνης	Ο.	Δ. Σαπελλαριάδης	ἠρνήθη ψῆφον
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Β. Νικολαΐτης	Ο.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ο.	Μ. Ἰατρός	Ν.
Β. Καραγιάννης	ἀπών	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Β. Πετμεζᾶς	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.	Σ. Βασιάτσης	ἀπών
Ἠλ. Παπαδαῖος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μουρουζιχάλης	ἀπόντες
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.	Δ. Πικουλάκης	
Π. Ι. Κυριακός	ἀπών	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαριφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Εὐθ. Καινελλόπουλος	Ο.	Α. Καλομοιρδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐσ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Τσερτιδης	Ο.
Κ. Χ. Παναγιωτου	ἀπών	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Ἐμ. Χ. Ταυΐχλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Δαγκλετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Πρωτοπαππᾶς	»	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Παπ. Κως. Τζαμάλας	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Ε. Μπάστας	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Φ. Ἰωάννου	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.

Κ. Προβελέγιος	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.	Γ. Δοκὸς	Ο.
Ἀδρ. Ἀνδ. Σωτηρίου	Ο.	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.	Γ. Κουντουριώτης	ἀπών
Ν. Καλλέργης	Ο.	Δ. Χαντζήσκος	Ν.
Στ. Διάρρας	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.	Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Α. Παππαζώρης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Καλάρης	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.		

Ἐπὶ τοῦ τεθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατόπιν τρίτου ζητήματος ἀπεφήνατο ἐπίσης δι' ὁμοβόου ψηφοφορίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ε. Μ. Παρίσση καὶ Γ. Φεγγαρᾶ ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συζήτησιν μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ γενομένην ἀνάκλησιν διὰ ψήφων 42 πρὸς 32 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον περὶ ταύτης πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

«Ἐναπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς, ἤτις θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τούτου καὶ μετὰ τὴν ἀνάκλησιν, ναὶ ἢ ὄχι ;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Μεταξᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Γ. Ἀργυριάδης	Ο.	Σ. Βλάχος	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Π. Ῥάγκος	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Γ. Γουδιμᾶς	Ο.	Α. Λαπουσιάδης	ἀπόντες
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γενετ. Γρηγοράκης	
Μ. Α. Καΐρης		Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Δ. Τζόκρης		Γ. Κονδύλης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο	Κ. Φασίτζας	ἀπόντες
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Χαραμῆς	
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Ι. Κρανίδης	

Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Α. Ζώτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης, Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Σερενόπουλος, Ι. Ἀναγνωστόπουλος, Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Σιλδεστρος Στερανάκης	Ο.
Ν. Δελίντας	Ο.
Θ. Μερκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καρ γιάννης	ἀπών
Β. Πετμεζᾶς	Ο.
Ἀθ.Ν Πετμεζᾶς	Ο.
Ν. Ἀνδρίκου	Ο.
Ἡλ. Παπαδαῖος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ν. Φλίσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	ἀπών
Γεωργαντ Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἀπών
Ἐμ. Χ. Τσοχλος, Μ. Πρωτοπαπᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	ἀπών
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μ. Λέτης Χ. Μελέτη	ἀπών
Π. Βά βογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	ἐν ἀδείᾳ ἠρνήθη ψῆφον
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἀπών
Π. Δαμειώτης	ἐν ἀδείᾳ
Νικήτ. Σταματελόπ.	Ν.
Ν. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φερμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	ἀπών
Σ. Μπαρότζης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπιρμπίλης	ἀπόντες
Α. Μαυρομιχάλης, Δ. Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτίνης	Ο.
Δ. Κομανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Ψυχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φ. Ἰωάννου	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	

Ν. Καλέργης	ἠρνήθη ψῆφον
Σταματιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβ. Σκαραμαγκᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰ. Τομαρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρό ος	ἀπών
Εὐσ Μ. Παρίσης	Ο.
Γ. Δοκός	Ν.
Δ. Κριζῆς	Ο.
Γ. Κουντουριώτης	ἀπών
Ι. Χατζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	Ο.
Γ. Σταματάρας	Ο.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ καὶ τὸ τέταρτον ζήτημα παρὰ τοῦ Προέδρου ὁ πρωτείνας τὸ Νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας Βουλευτὴς, καὶ κατόπιν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβληθὲν συγχωνεύσας αὐτὸ, παρατηρήσας ὅτι ἀρνουμένης τῆς τρίτης νομοθετικῆς ἐξουσίας νὰ κυρώσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μετὰ τὴν παρὰ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ συζητοῦσα θέλει εἰς μάτην καταναλώσει τὸν χρόνον εἰς συζήτησιν Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὴν μὴ κύρωσιν ἀπὸ τοῦδε τὸ Ὑπουργεῖον προεῖπε, παρητήθη αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀπέσχεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ τετάρτου τούτου θέματος ψηφοφορίαν.

Προσελθὼν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑπέβαλε τὸ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ Ναυστάθμου Πόρου Νομοσχέδιον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἔχοντα οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἰτιολογοῦσα τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ναυσταθμου Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἅπασα πάσης καλῶς ὠργανισμένης ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς ἑαυτὴν εἶ αι καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸ ὅλον ῥυθμίζεται καὶ σύμμετρος, ὡς ἑδραῖον οἰκοδόμημα, ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν βάσεων ἐποικοδομεῖται· τὴν προφανῆ δὲ καὶ ἀναντίῤῥητον ταύτην ἀλήθειαν προσεπιβεβαιοῦσιν ὅ τε ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν ἀπόδειξιν φέρουσα πεῖρα. Ἀλλ' οἱ τὸν πρώην ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχοντα ὀργανισμὸν τοῦ ναυστάθμου συντάξαντες δὲν ἔλαβον ὡς θεμέλιον αὐτοῦ τὸν στόλον, οὔτε τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν πλοίων ἀνεμέτρησαν (διότι πᾶς ναύσταθμος πρὸς παρασκευὴν στόλου χρησιμεύει, οὐδέποτε δὲ στόλος πρὸς συντήρησιν ναυστάθμου συνεκροτήθη), ἀλλ' ἀντέγραψαν,

κακῶς μάλιστα, σκοτεινῶς καὶ συνεπτυγμένως, κολοσσιαίας ναυτικῆς δυνάμεως τὰ περὶ ναυσταθμῶν ὡρισμένα, καὶ διέταξαν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αὐτὰ εἰς τὸν κατ' ὄνομα μόνον ὑπάρχοντα ναύσταθμόν μας. Κυρίως δὲ τοῦ ἀκαταλλήλου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ οἱ σύνταξαν, ἀντὶ νὰ συστήσωσι διεύθυνσιν σύμμετρον πρός τε τὸ μέγεθος καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν διευθυνομένων, διωργάνισαν τὸ ἐν Πόρῳ καθιδρυθὲν ναυτικὸν διευθυντήριον ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγα ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Μιαούλη, τὸν ὁποῖον κατὰ πρῶτον διευθυντὴν τοῦ ναυσταθμοῦ ἔταξαν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὰ τότε ἔτι σωζόμενα παλαιὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀπὸ δρυμόχων ναυπηγούμενα ἔδικαι λόγουν ἐν μέρει τὴν ὕπαρξιν τοιαύτης πολυδαπάνου καὶ ὀγκηρᾶς ναυτικῆς ἀρχῆς· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν πώλησιν τῶν σεσηπότων ἐκείνων πλοίων, καὶ τὴν παντελῆ κατασκευὴς νέων κατάπαυσιν, ἡ διατήρησις αὐτῆς ὄχι μόνον ἐζημίου τὸ δημόσιον, μεγάλην ἀπαιτοῦσα δαπάνην, ἀλλὰ καὶ τὴν ταχεῖαν τοῦ ναυτικοῦ πορείαν ἀνέστελλεν, ὡς μέγα καὶ δυσβάστακτον φορτίον ὑπ' αὐτοῦ φερομένη.

Ὅτι δὲ νὰ μεταβληθῇ ὁ παλαιὸς τοῦ ναυσταθμοῦ ὀργανισμὸς ἔπρεπε, κατάδηλον ἐκ τῶν ἑξῆς γίνεται. Πρὸς εὐχερεστέραν δὲ τούτου ἀπόδειξιν θέλω ἐξετάσει τὸ προκείμενον θέμα διττῶς, ἤτοι καὶ οἰκονομικῶς καὶ ὀργανικῶς, καὶ θέλω πεισει ἐλπίζω, τὴν Βουλήν, ὅτι ὁ ἤδη ἐν ἰσχύϊ καταστατικὸς ὀργανισμός, τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ καθιερώσωμεν διὰ νόμου, καὶ οἰκονομικώτερος τοῦ παλαιοῦ καὶ τεχνικώτερος, ἤτοι καὶ ἁρμοδιώτερος εἶναι.

Καὶ τὸ μὲν οἰκονομικὸν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν παραβαλλομένου, καὶ ἐκ τῆς ἁπλῆς τῶν δύο τούτων ὀργανισμῶν συγκρίσεως ἀποδεικνύεται, ἐξ ἧς ἐξάγεται ὅτι κατὰ μὲν τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν κατ' ἔτος ἔπρεπε νὰ καταβάλλωνται διὰ τὴν ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν ὑπαλληλίαν τοῦ ναυσταθμοῦ ὑπὲρ τὰς 70.000 δραχμῶν, ἐκτὸς τῶν ἐνιαυσίων γραφικῶν ἐξόδων, ἅτινα περὶ τὰς τεσσαράκοντα συνεποιοῦντο χιλιάδας, ἐνῷ κατὰ τὸν νέον ὀργανισμὸν ἀπαιτοῦνται ἐνιαυσίως διὰ μὲν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ναυσταθμοῦ δραχμαὶ 31.440· διὰ γραφικὰ δὲ ἔξοδα δραχμαὶ 1200 ὥστε τὸ ὅλον τῆς διαφορᾶς ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 41.000 περίπου.

Ἡ δὲ τοῦ παλαιοῦ ὀργανισμοῦ ἀτοπία καταφαίνεται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ διατάξεων· διότι οὐχὶ μόναν καὶ ἀνωτάτους νεωρίων ἐπιμελητὰς ἐγκαθίδρυεν, ἐν ᾧ καὶ νεωρίων καὶ

ναυσταθμῶν καὶ σκευοθηκῶν στερούμεθα, καὶ οὔτε ναυπηγήσιμον ὕλην, οὔτε πλοῦν, οὔτε πολέμου ἐφόδια ἔχομεν, ὄχι μόνον πολεμικῶν ὁρμητηρίων ἐφόρους ἀπεδέχετο, ἐν ᾧ οὔτε ὁρμητηρίου, οὔτε καν ναυσταθμοῦ τὸ ὄνομα ὁ ποικιλοδῶς λεγόμενος Βασιλικὸς ναύσταθμος νὰ φέρῃ δύναται, ὄχι μόνον καὶ πληρωμάτων ἀνωτάτους ἐπιτηρητὰς καὶ ἐκτεταμένης ὑπηρεσίας ἐλεγκτὰς διωρίζεν, ἐν ᾧ οὔτε ἓν κἂν τάγμα τὸ σύνολον τῶν πληρωμάτων ἀπετέλει, ἀλλὰ καὶ ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνωτάτους τοῦ ναυσταθμοῦ ἄρχοντας χωρὶς ἀξιωματικῶν βοηθῶν ἐπησχόλει, ἐν ᾧ οὔτε ἐπιτρέπεται, οὔτε δυνατὸν εἶναι νὰ ἐργασθῇ ποτὲ ἀνώτατος ἀξιωματικὸς χωρὶς τῆς συνδρομῆς πολλῶν κατωτέρων, καθὼς ἀδύνατον εἶναι νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τῆς ξηρᾶς δίκροτον πλοῖον χωρὶς τῆς βοηθείας πολλῶν καὶ ποικίλων λέμβων ὑπηρετικῶν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου συστάσεως ἡ ἐν τῷ ναυσταθμῷ τοῦ δημοσίου πλούτου διαχείρισις ἐνεπιστεύθη, κατὰ τὰς ὀρέξεις τῶν κατὰ καιροὺς ἐν τῷ ναυσταθμῷ κρατούντων, εἰς τὸν παρατυχόντα τύχης ἡνίκτην· αἰτία δὲ τούτου ἡ καταχρῆσις τόσον προέβη, ὥστε μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ὁλόκληρον τὸ ναυτικὸν διευθυντήριον ἐπαύθη καὶ εἰς δίκην παρεπέμφθη ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου. Ἡ δὲ ἐν τῷ ναυσταθμῷ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ ἐγκατασταθεῖσα πολυαρχία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ ναυτικὸν διευθυντήριον συνέστη, πόλεμον ἤγειρε κατὰ τοῦ προκαθημένου τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης· τοσοῦτον δὲ τὸ κακὸν τοῦτο προχώρησεν ὥστε τρεῖς ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ναυσταθμοῦ ἀνηγορεύθησαν ἀρχαί, τρεῖς ἔχουσαι τὰς ὑπηρεσίας σφραγίδας, καὶ ἀντὶ ἁπλῆς τριφύλλου ἐγκατέστη ἐν τῷ ναυσταθμῷ διεύθυνσις. Ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ πολέμου ἔπαθεν ἡ τὸν ναύσταθμον ἐφορεύουσα ὑπερτάτη καὶ κυρίαρχος ἐξουσία, ἥτις πάσης ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ ἡγῆται, καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ διευθυντηρίου ἐντελῶς κατέπεσεν, ὥστε αὐθ' αὐτοὶ οἱ ἁπλοῖ ναῦται ἐροβοῦντο πλέον τὴν μετὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀνωτάτην αὐτὴν Ἀρχήν· ἡ ποιαύτη δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασις οὐκ προῆλθεν ἐκ μόνων τῶν ἐν τῷ ναυσταθμῷ ὑπηρετούντων προσώπων, ἀλλὰ καὶ ἄμεσος καὶ φυσικὴ ἦτο συνέπεια τοῦ καταστατικοῦ ὀργανισμοῦ· διότι παντοῦ καὶ πάντοτε εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας ἡ ἀναρχία τὴν πολυαρχίαν διαδέχεται.

Ἐν ἄλλοις λόγοις, ὁ παλαιὸς τοῦ Ναυσταθμοῦ ὀργανισμὸς συνετάχθη ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι καὶ νεώρια μεγάλα, καὶ ἔργον

στάσια παντοδαπά, καὶ ὁρμητήρια πολεμικά, καὶ πληρωμάτων πλήθη ἔχομεν, ἐν ᾧ πάντων ἐλλειπεῖς εἴμεθα. Ἀπῄτει δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ σμῆνος ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπιστημόνων. Ἰδοὺ δὲ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδέποτε ἐφηρμόσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, ὑπὸ τῶν πολλῶν μάλιστα οὔτ' ἐννοήθησαν οὔτε. Ἐν συνόψει δὲ λέγω καὶ διϊσχυρίζομαι, ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον συναινέσει ὑμῶν διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος κατέλυσα, ἰδανικὸν ὡργάνισε Ναύσταθμον, ναυτικῆς τινὸς δυνάμεως μεγάλης· δὲν ἐμελέτησε δὲ ποτὲ, οὔτε διενοήθη νὰ διοργανίσῃ τὸ μικρὸν, εὐτελὲς καὶ πτωχὸν δημόσιον ναυπηγεῖόν μας. Εἰς τὰ ἰδανικὰ δὲ ταῦτα καὶ ἀκατάληπτα πλειονέκτημα δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τῆς σήμερον οὔτε μίαν νὰ ἀνεγείρωμεν σκευοθήκην, οὐδ' αὐτὰ τὰ τρόφιμα κατωρθώσαμεν μέχρι τῆς ὥρας νὰ παρασκευάσωμεν εἰς τὸν Ναύσταθμον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν παντοπωλείων. Ὡς ἡμερόβιος χειρώναξ, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος τὰ ἐπιτήδεια πορίζεται. Ἐκ τούτου δὲ πολλὴν χώραν ἐλάβανε καὶ κατεγρτσις καὶ σπατάλη. Μάλις δὲ ἤδη καὶ περὶ ανοικοδομῆς τῶν σκευοθηκῶν ἡ ἀπαιτουμένη ἐλήφθη πρόνοια καὶ περὶ τῆς τῶν τροφίμων παρασκευῆς τὰ δέοντα διετάχθησαν.

Τὸν σκελετὸν δὲ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ἐν Πόρῳ καθιδρυμένης ὑπερτάτης ναυτικῆς Ἀρχῆς τὰ γενικὰ καθήκοντα περιλαμβάνει τὸ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ παρηρτημένον Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἤδη ἐν ἰσχύϊ, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ Νομοσχέδιον προσεκόλλησα, διὰ νὰ ἴδῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ ἡ Βουλὴ ἀναλελυμένην ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας τὴν ῥύθμισιν διὰ νόμου νὰ καθιερώσῃ πρόκειται.

Ἰδοὺ δὲ ὁποῖα κατ' ἐμὲ εἶναι τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τὰ πλεονεκτήματα.

α') Τὸ ὅλον τῆς διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου ὀργανιζομένης ὑπηρεσίας εἶναι ἀνάλογον τῆς μεγίστης δυνάμεως τοῦ στόλου, τὸν ὁποῖον δυναμεθα νὰ συντηρήσωμεν. Καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ, ὅτι δισχιλίους ναύτας εἰς ἐνέργειαν ἔχομεν, καὶ τὰ ἱκανὰ νὰ φέρωσιν αὐτοὺς πλοῖα εἰς κίνησιν διατηροῦμεν, καὶ τότε ἀκόμη ἀρκοῦσιν οἱ ἐν τῷ Ναυσταθμῷ ἀσχολούμενοι διὰ τὴν ἀναγκαίαν καὶ πρέπουσαν τοῦ στόλου ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρηθῇ ναυτικὴ δύναμις, ἐκ 2 000 ἀνδρῶν συνισταμένη, ἀπαιτεῖται ἐτησία δαπάνη ἐπέκεινα τῶν 2,500,000 δραχμῶν διὰ νὰ ἐξογκωθῇ δὲ ὁ ναυτικὸς προϋπολογισμὸς τοσοῦτον, πολλὰ πρέπει νὰ παρέλθωσιν ἔτη. Ἦτο δὲ ὅλως ἄτοπον καὶ ἀπίθ-

μιον ἑνταυτῷ νὰ τηρήσωμεν τὸν Ναύσταθμόν μας ὠργανισμένον κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Γάλλων, ἐν ᾧ ὅλη ἡ ἡμετέρα ναυτικὴ δύναμις εἶναι πολὺ κατωτέρα τῆς σχετικῆς καὶ τῆς ἀπολύτου δυνάμεως ἑνὸς δικρότου· διότι ἐξ καλῶς κατηρτισμένων Εὐρωπαϊκῶν δίκροτον καὶ πλειοτέρους τῶν ἑξακοσίων ἀνδρῶν πλήρωμα ἔχει, καὶ ἄπειρον καὶ παντοδαπὴν εἰς τὰ δυσπλήρωτα αὐτοῦ ἐγκοίλια ὕλην περικλείει. Τοῦ ἡμετέρου δὲ στόλου τὰ πληρώματα δὲν ὑπερέχουσι τοὺς ἑξακοσίους ἄνδρας, ἡ δὲ ὑλικὴ ναυτικὴ ἡμῶν δύναμις οὐδὲ κἂν μοίρας ἀξία εἶναι· καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ μὲν δίκροτον ὀλίγοι ὑφ' ἑνὸς ἀρχόμενοι καὶ παρασκευάζουσι καὶ κυβερνῶσι, τὰ ἡμέτερα δὲ ναυάγια ὑπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων μέχρις ἐσχάτων ἐναυστολοῦντο.

β'. Καὶ εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν, ὡς εἰς τὸν παλαιὸν, ὑπάρχει εἰς τῆς ὑπηρεσίας ὅλης διευθυντὴς· ἀλλὰ μεταξὺ τούτου καὶ τῶν ἐφόρων τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, τοὺς ὁποίους ἀπελάλεσα ἐπιστάτας, μέγα ἐστήρικται χάσμα, διότι ὁ μὲν τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου πρώτης τάξεως φέρει, οἱ δὲ ἁπλοῖ ὑποπλοίαρχοι εἶναι. Ἡ μεγάλη δὲ αὕτη βαθμολογικὴ ὑπεροχὴ ἀναδεικνύει τὸν διευθυντὴν πάσης προσβολῆς ἀνώτερον. Ἐν ᾧ κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν οἱ ἔφοροι ἠμφισβήτουν περὶ πρωτείων μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ κατὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ πολλάκις ἐπετέθησαν.

γ') Ὁ νέος ὀργανισμὸς προενόησε καὶ περὶ τοῦ προσωρινοῦ διαδόχου τοῦ διευθυντοῦ· ὥστε ὁ Ναύσταθμος δὲν θέλει ποτὲ στερηθῇ τοῦ ἀναγκαίου αὐτοῦ ἄρχοντος καὶ διευθυντοῦ. Εἰς πᾶσαν δὲ καλῶς συντεταγμένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ διευθύνων αὐτὴν δὲν εἶναι μόνος, ἀλλ' ὑφ' ἑνὸς ἐπιστολέως εἰς τὰ ἔργα του βοηθεῖται· ἀπόντος δὲ δι ὁποιανδήποτε αἰτίαν τοῦ διευθυντοῦ, ὁ ἐπιστολεὺς τὸν διαδέχεται.

Τὸν ἐπιστολέα τοῦτον ὠνόμασε πέρυσιν ἡ Βουλὴ Ἔφορον, ἐγὼ δὲ ἀπεδέχθην τὸ ὄνομα, διότι κενὴν κρίνω πᾶσαν περὶ ὀνομάτων συζήτησιν· μολονότι ἡ κατάλληλος τῶν πραγμάτων ἔκφρασις συντελεῖ πολλάκις εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν.

Ἐπιστολεύς, ἢ τοιοῦτος Ἔφορος εἰς τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν δὲν ὑπῆρχεν· ὅθεν ἀπόντος τοῦ διευθυντοῦ ἡ ἐξουσία μετέβαινεν εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἰσοπάλων τοῦ διευθυντοῦ πολλῶν ἀντιπάλων, οἵτινες ἀντεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀντιπαλαίουσι μεταξύ των, οἱ πολλοὶ νεκροῦ τινος κληρονόμοι.

δ'. Κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν οὐδεὶς εἰς τὰς ναυπηγίας καὶ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῶν πλοίων ἀξιωματικὸς ἐπεστάτει, ἀλλ'

ἡ μὲν ναυπηγήσιμος ὕλη, ὡς προανέφερον, διεχειρίζετο ὑπὸ εὐθύνων ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἐργάται ὑπὸ τῶν τυχόντος ἐπεσκοποῦντο, οὐδεὶς δὲ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ὑπάρχει ἔλεγχος τῶν νεωρίων καὶ τῆς τῶν ἐργοστασίων ἐργασίας.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἔπρεπε νὰ διορισθῶσιν ἐπιστάται, καὶ διὰ τῶν ἐγχειρουμένων τὴν ἐπισκοπήν, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως μέτρησιν τῶν ταεστικῶν διαφόρων ἐπὶ τούτῳ δὲ εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν ἔταξα ἐπὶ πάσην τῶν νεωρίων καὶ πιστάτην τοῦ λιμένος. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπιτελεῖται τῶν εἰς τὴν ναυπηγῶν ἀναγραμμένων, ὁ δὲ δεύτερος φροντίζει περὶ τοῦ ἐξαρτισμοῦ τῶν πλοίων· φορεύουσι δὲ ἀμφότεροι τοὺς εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἑκάστου νεωρίου τεχνίτας ἕκαστος, καὶ διαχειρίζονται τὴν εἰς αὐτοὺς χορηγουμένην ναυπηγήσιμον ὕλην, περὶ ἧς ὀφείλουσι καὶ ἀποδιδόασιν ἐν δέοντι εὐθύνας.

ε'. Πᾶσα ὑπηρεσία, ὡς καὶ πᾶσα πόλις, ἀστυνόμου χρείαν ἔχει, διότι χώρις τούτου οὐδεμία ὑπάρχει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νενομισμένων ἐξουσία, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης καὶ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τῶν ἀνθρώπων βούλησιν μένουσι· ὑπὸ τοιαύτης δὲ καὶ ἐγὼ ὁρμώμενος ἔβλεπα ἔταξα ἀστυνόμων τοῦ ναυσταθμοῦ ἕνα ἀξιωματικόν, τὸν ὁποῖον προσεκόλλησα εἰς τὸν διευθυντήν, ὑπασπιστὴν αὐτοῦ ἀποκαλέσας αὐτόν.

Τοιοῦτος δὲ ὑπασπιστὴς ὑπῆρχε μὲν εἰς τὸν παλαιὸν ὀργανισμόν, ἀλλ' ἦτο προσκεκολλημένος εἰς τὸν τόπον τοῦ λιμένος καὶ ὄχι εἰς τὸν διευθυντήν· πρέπον δὲ ὅμως εἶναι ὁ ἀνώτατος τῆς ὑπηρεσίας ἄρχοντος νὰ ἔχῃ ὑπασπιστήν, καὶ ὄχι αὐτὸς μὲν νὰ στερῆται τοῦ τοιούτου βοηθοῦ, εἷς δὲ ἐκ τῶν ὑποτελῶν ὑπαλλήλων νὰ πλεονεκτῇ τοῦ προκαθημένου αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦτο.

ς'. Περὶ τοῦ ν ὑπηγοῦ, τοῦ ἐπιστάτου ὧν ἀποθηκῶν, τῶν ἀποθηκοφυλάκων καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου δὲν ἔχω τι, διότι οὐδεὶς νὰ διϊσχυρισθῇ δύναται, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι περιττοὶ ἢ ἄχρηστοι εἶναι. Παρατηρῶ δὲ μόνον, ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντηρίου ἐνεσχέθη ἀπὸ τινος οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς εἰς τῶν παλαιῶν ὀργανισμῶν συνήθεια ἐπικράτησε, μάγιστρος ἀξιωματικός, διότι μάγιστρον ἀξιωματικὸν, τὰ ναυτικὰ ἐπιστάμενον, τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως ἀπαιτοῦσι. Περιττὸν ἐπίσης κρίνω νὰ γενηπολογήσω περὶ τε τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ἀντιγραφέως, διότι καὶ τούτων ἡ χρησιμότης αὐτοπρόδεικτος εἶναι. Μεταβαίνω δὲ εἰς τὰ περὶ λογιστῶν.

Ὁ μὲν λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἔμεινεν ὡς καὶ πρότερον

ἦτο, περιωρίσθη δὲ μόνον ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, διότι εἰς μὲν τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἐνεκρίνετο ἢ ἀπέρριπτε, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ αἰτήσεια τῶν ναυτικῶν ὑπηρετῶν, ἤδη δὲ ἡ ἐπεξεργασία τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀνακίνεται διοικητικῶς καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ καὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἐὰν οἱ ὑπ' αὐτὸ τεταγμένοι μισθοδοτῶνται καὶ διατρέφωνται κατὰ τοὺς κανονισμούς· ἤτοι ἡ οὐσιαστικὴ τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ δὲν διέφερε ὡς καὶ πρότερον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐξεργασίαν τῶν ναυτικῶν ἀπολογισμῶν.

Εἰς δὲ τὸν λογιστὴν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ, ὅστις καὶ πρότερον εἰς ἐνέργειαν ἦτο, ἀνεθησαν τὰ καθήκοντα διευθύντου τοῦ ταμείου, ἐξ οὗ μισθούμενοι οἱ ἐν τῷ Ναυσταθμῷ ἐργαζόμενοι. Κατηργήθη δὲ τὸ εἰδικὸν κεντρικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν Ναυσταθμὸν προϋπῆρχε, διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους.

1. Ἡ σύστασις τοῦ κεντρικοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ ταμείου εἰς μεγάλας ἔδωκε χώραν καταχρήσεις· ὡς παραδείγματα δὲ τούτου ἀναφέρω τὰ περὶ τῶν 14 χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας ὑπεξήρεσεν ὁ πρώην τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντὴς Ταμίας, τὰ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος λογιστοῦ τῆς Γραμματείας τῶν Ναυτικῶν γενόμενα, καὶ τὸ παράπτωμα, εἰς ὃ καὶ ὁ ἀνώτατος πρώην τοῦ ναυσταθμοῦ ἐλεγκτὴς ὑπέπεσεν, ὡς ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη. Κατὰ τὸν παλαιὸν δὲ ὀργανισμόν, ὁ θέλων νὰ καταγγείλῃ, ἠδύνατο νὰ λάβῃ, ὡς καὶ οἱ εἰρημένοι ἔλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ εἰδικοῦ τοῦ Ναυσταθμοῦ ταμείου χρηματικὰ κεφάλαια, καὶ νὰ τὰ καταχράσῃ, διαχειριζόμενος αὐτὰ κατὰ θέλησιν· διότι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ναυσταθμοῦ δὲν ἀπεστέλλοντο μόνα τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυσταθμοῦ χρήματα, ἀλλὰ συνεσωρεύοντο ὅλου τοῦ ναυτικοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ κεφάλαια καὶ ἀναπετίθεντο χωρὶς τινὸς ἀνάγκης εἰς τὸ εἰδικὸν ἐκεῖνο ναυτικὸν ταμεῖον ποσὰ μεγάλα καὶ βαρύτιμα. Κατελογίζοντο δὲ εἰς βάρος τοῦ ταμείου τοῦ Διευθυντηρίου καὶ τὰ ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ταμεῖα τῶν πλοίων παρὰ τοῦ κεντρικοῦ τῆς Ἐπικρατείας ταμείου ἀποστελλόμενα· ἐντεῦθεν δὲ προέκυπτεν ἀκαταστασία καὶ ἄταξία καὶ σύγχυσις.

2. Τὸ εἰδικὸν κεντρικὸν τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου ταμεῖον περιέπλεκε τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, διότι αὐτὸ μὲν δὲν ἐξαπεστέλλεν εἰς τὰ πλοῖα οὔτε εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς ὑπηρεσίας κλάδους τὰ χρήματα, ἀλλ' ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἐξαπεστέλλοντο

παρὰ τοῦ κεντρικοῦ τῆς Ἐπικρατείας ταμείου· ἤτοι ἡ διαχείρισις τοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου ἦτο ἰδανική, πολλαπλὰς ἐγγραφὰς καὶ μεγάλην περιπλοκὴν ἐπιφέρουσα.

3. Κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμόν, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ ἀμέσως τὴν οἰκονομικὴν τοῦ στόλου κατάστασιν, ἀλλ' ἠναγκάζετο νὰ πορισθῇ παρὰ τοῦ Διευθυντηρίου πᾶσαν περὶ οἰκονομικῶν πληροφορίαν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ κατάργησις τοῦ ειδικοῦ κεντρικοῦ ταμείου, τοῦ κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν ἐν τῷ Ναυσταθμῷ ὑπάρχοντος, ἤδη δὲ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ κεντρικοῦ τῆς Ἐπικρατείας ταμείου ἀποστέλλονται εἰς τὰ πλοῖα τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα, καὶ ἀμέσως τὰ οἰκονομικὰ τῶν πλοίων συμβούλια λογίζονται ὑπεύθυνα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ ὑπεβάλλεται τῆς διαχειρίσεώς των τὸ ἀποτέλεσμα· εἰς τὸ κατεστῶς δὲ ταμεῖον τοῦ Ναυσταθμοῦ ἀποστέλλονται τόσα μόνον χρήματα, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐξωμοτικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ τοῖς νεωρίοις ἐργαζομένων· ἤτοι ἡ ναυτικὴ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία διωργανίσθη ὅπως καὶ ἡ στρατιωτική.

Εἰς τὸν νέον δὲ ὀργανισμὸν δὲν συμπεριελήφθη ὁ εἰς τὸν παλαιὸν ὑπάρχων ἀνώτατος ἐλεγκτής, διότι ὄχι μόνον περιττὸς ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐκρίθη, ἀφ' οὗ ἡ ἀνωτάτη ἐξέλεγξις πάσης ναυτικῆς διαχειρίσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐνεργεῖται, ἀλλὰ καὶ ὡς περιπλοκή, τὰ πράγματα ἐπισκοτίζουσα, ἡ θέσις αὐτοῦ ἀπεδείχθη· τοῦτο δὲ πρωτοεπιμαρτυρεῖται ὑπὸ πλείστων ἐτῶν ἀλανθάστου πείρας, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς γενικῆς παραλυσίας, εἰς ἣν ἡ ναυτικὴ οἰκονομικὴ διαχείρισις περιέπεσε.

Περιττὸς ἐπίσης ἐκρίθη, καὶ ὡς βάρος μέγα, τὸ μικρὸν ναυτικόν μας καταβαπτίζον, ἀπεχθέσθη ὁ κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν εἰδικὸς ἔφορος τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα, κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν, ἀνετέθησαν εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸν ἐπιστολέα αὐτοῦ, τὸν λεγόμενον ἔφορον. Τὸν ἁπλούστερον δὲ τοῦτον τῶν πραγμάτων ὀργανισμὸν ἀποδεχόμενος καὶ προτείνων, φρονῶ, ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκριβεία δὲν ἀπαντῶνται πάντοτε εἰς τὰ πολύσπαστα μηχανήματα, ἐν ᾧ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα εἶναι ἴδια τῆς ἁπλότητος χαρακτηριστικά· παρ' ἡμῖν μάλιστα ὅσον περιπλέκει τις τοὺς διέποντας ὀργανισμούς, τοσοῦτον ἐπισκοτίζει τῶν πραγμάτων τὴν κυβέρνησιν. Κυρίως δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν ὀργανισμοῦ τινες δὲν θηρεύει τις τὸ πολύμηχανον, ἀλλὰ τὸ ἁρμόζον καὶ τὸ τέλειον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου λέγω. Μεταβαίνων δὲ ἤδη εἰς τὰ παραρτήματα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ναυσταθμοῦ, ἤτοι εἰς τὸ πλήρωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, ὑπομιμνήσκω τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ Ναυσταθμοῦ ἠλαττώθη ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλαττωθῇ, διότι ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους μέχρις ἐσχάτων κατὰ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν ἐπεσχέλουν, τεσσαράκοντα μόνον διετηρήθησαν· οὗτοι δὲ θεωροῦνται ἀναγκαῖοι διὰ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας τοῦ ναυσταθμοῦ ὑπηρεσίας, τὴν κίνησιν σκλάβων τῶν ταχυπλόων, τὸν ἐπιτρίπισμὸν τῶν Βασιλικῶν πλοίων, τὴν φρουρὰν τοῦ Ναυσταθμοῦ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ παρόμοια.

Τὸ δὲ ἐργοστάσιον τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, ὄχι μόνον παρασκευάζει πολλὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ τόπῳ πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν, ἀλλὰ χρησιμεύει καὶ ὡς παιδευτήριον τεχνῶν διαφόρων, ἤτοι τῆς ξυλουργικῆς, τῆς σιδηρουργίας, τῆς χαλκευτικῆς, τῆς τορνευτικῆς, τῆς πιθουργίας καὶ τινων τεχνῶν ἄλλων· ὅθεν καὶ τοῦ καταστήματος τούτου ἡ ἀνάγκη ἀπόλυτος εἶναι.

Τὸ ὑποβαλλόμενον δὲ νομοσχέδιον διαφέρει τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καταστατικοῦ τοῦ διευθυντηρίου διὰ ἄρματος εἰς μόνους τοὺς μισθοὺς ὀλίγων τινῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων· ἡ διαφορὰ ὅμως αὕτη μικρὰ εἶναι καὶ ἀσήμαντος. Ἐκεῖνα δὲ ἀναγκαῖον νὰ ὁρίσω, εἰς τὸν νέον τοῦ διευθυντηρίου ὀργανισμὸν, τοὺς μισθοὺς κατὰ τὰς θέσεις καὶ ὄχι κατὰ τοὺς βαθμοὺς, διότι οἱ ἐν τῷ ναυσταθμῷ ὑπηρετοῦντες, πρέπει νὰ ὦσι τῶν ἐκλεκτοτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων· οἱ τοιοῦτοι δὲ, ἂν δὲν πρέπῃ νὰ πλεονεκτῶσι, τοὐλάχιστον δὲν πρέπει οὔτε νὰ μειονεκτῶσι τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των. Εἰς ὅλα δὲ τὰ ναυτικὰ Κράτη οἱ εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας διοριζόμενοι ἀξιωματικοὶ μεγάλα λαμβάνουσιν ἐπιμίσθια.

Ἀρκοῦσι δὲ ταῦτα πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ αἰτιολογίαν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Τὰ δὲ περὶ τῶν κ. θανόντων τῆς δι' αὐτοῦ καθιδρυμένης ἀρχῆς παρατρέχω ἐν σιωπῇ, διότι καὶ ἡ ἁπλῆ αὐτῶν ἀνάγνωσις καὶ μικρά τις τῶν πραγμάτων γνῶσις τὰ πάντα σαφηνίζουσι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον, ὅπως ἔχει, καὶ νὰ ὑποστηριξῇ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμεθα οἱ ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἐπικρατείας ὁρμητήριον καθιδρύεται Ἀρχὴ, διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ καλουμένη, τὰ ἑξῆς δὲ καθήκοντα ἔχουσα·

α'. Τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ ναυπηγεῖ, ἐξαρτίζει, ἀνακαινίζει καὶ ἐπισκευάζει ὅλα τὰ βασιλικὰ πλοῖα, οἰκοδομεῖ δὲ, ἢ ἐπανόρθοῖ τὰ ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικὰ ἐργοστάσια, τὰ σκευοθήκας, τοὺς νεωσοίκους, τὰ φρούρια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ δημόσια οἰκοδομήματα.

β'. Ἐπιμελεῖται τοῦ λιμένος, τῶν παρακειμένων ὁρμων καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἀπεσκευασμένων βασιλικῶν πλοίων.

γ'. Φροντίζει περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τοῦ Ναυσταθμοῦ.

δ'. Συγκροτεῖ τὰ πληρώματα τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τὸ τοῦ Ναυσταθμοῦ, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἰσοβαθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων μὴ συμπεριλαμβανομένων· συλλέγει δὲ τοὺς ναυτικοὺς καὶ τοὺς ἡμερομισθους τεχνίτας καὶ πάντα ἄλλον ναυτικῶς ἢ κατάλληλως προσλαμβανόμενον ναυτικὸν ἐργάτην.

ε'. Παραλαμβάνει τὰ προμηθευόμενα, παρασκευάζει, περιέχει καὶ διαφυλάσσει τὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ἀμμενα, τὰ ἐρόδια, τὰς τροφὰς, τὰ ἱμάτια τῶν πληρωμάτων καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

ς'. Ἄρχει τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τεταγμένων βασιλικῶν πλοίων.

ζ'. Ἐλέγχει ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν, τοῦ Ὑπουργείου ἐξαιρουμένου, τὴν τε χρηματικὴν καὶ ὑλικὴν διαχείρισιν.

η'. Διαχειρίζεται πᾶσαν πρὸς ναυπηγίαν ἢ καταρτισμὸν τῶν βασιλικῶν πλοίων χρήσιμον ὕλην, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν σκεῦος. τὰ τρόφιμα. τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χορηγούμενα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια.

θ'. Μισθοδοτεῖ τοὺς εἰς τὸν Ναύσταθμον, τὰ νεώρια, ἢ τὰ

ἐργοστάσια ἐργαζομένους καὶ πάντα τοῦ ὁρμητηρίου ὑπηρέτην, ἢ φρουρόν.

ι'. Ἐν ἀπολύτῳ μόνον καὶ κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, δύναται τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ νὰ προμηθεύσῃ χιλιοδράχμου τὸ πολὺ τιμήματος ὕλην, χωρὶς προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ.

ια'. Τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ πωλεῖ ἐπὶ δημοπρασίας, ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην δὲ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τὰ ἀποδεδειγμένως ἄπλοα σκάφη, τὰ ἀβόκιμα σκεύη, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν ἐρόδιον ἐφαρμένον καὶ ἄχρηστον.

ιβ'. Ἀδείᾳ ὡσαύτως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ ἀνατίθησιν εἰς ἐργολάβους, εἰς δημόσιον ἐπὶ μειοδοσίᾳ συναγωνισμὸν τὸ ἔργον ἀναλαβόντας, τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν προετοιμασίαν τῶν πραγμάτων ἐκείνων, ὅσα καὶ παρ' ἰδιωτῶν νὰ κατασκευασθῶσι καλῶς καὶ οἰκονομικώτερον δύνανται.

ιγ'. Τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελεῖ καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο εἰς αὐτὸ δι' ἄλλων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀνατίθεται.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, χωρὶς τῆς ἐντολῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι οἱονδήν, εἰμὴ κινδύνου ἐπικειμένου, ἢ προφανοῦς ἀπωλείας ἐφισταμένης.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Ναυσταθμοῦ συνίσταται·

α'. Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου· ἤτοι ἐξ

1. Διευθυντοῦ τοῦ Ναυσταθμοῦ, ὑποναυάρχου, ἢ πλοιάρχου 1 τάξεως.
1. Ἐφόρου, πλοιάρχου 2 ἢ 3 τάξεως.
1. Ἐπιστάτου τῶν νεωρίων, ὑποπλοιάρχου.
1. Ἐπιστάτου τοῦ λιμένος ὁμοίως.
1. Ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ ὁμοίως.
1. Ναυπηγοῦ.
1. Γραμματέως, ὑποπλοιάρχου.
2. Λογιστῶν, φροντιστῶν 1 τάξεως.
1. Ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ 1 τάξεως. ἢ πλοιάρχου 3 τάξεως.

2. Ἀποθηκοφυλάκων.
1. Βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ
2 τάξεως.
1. Ἑνὸς ἀντιγραφέως.

δ'. Ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυστάθμου, ἥτοι ἐκ

4. Ναυκλήρων 1 τάξεως.
4. Ναυκλήρων 2 τάξεως.
10. Ναυτῶν 1 τάξεως.
10. Ναυτῶν 2 τάξεως.
10. Ναυτῶν 3 τάξεως.
2. Τυμπανιστῶν.

γ'. Ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν, ἥτοι ἐξ

1. Λοχαγοῦ.
1. Ὑπολοχαγοῦ.
1. Ἀνθυπολοχαγοῦ.
1. Λογιστοῦ.
1. Ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας.
4. Ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν.
4. Λοχιῶν ὡσαύτως.
6. Δεκανέων, ὡσαύτως.
15. Τεχνιτῶν 1 τάξεως.
15. Τεχνιτῶν 2 τάξεως.
2. Σαλπιστῶν.
16. Μαθητευομένων.

δ'. ἐξ

1. Ξοανογλύφου.
2. Πιθουργῶν.
1. Βαφέως.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑπαξιωματικῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν ναυτῶν καὶ παντὸς ἄλλου πρακτικῶς ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἀσχολουμένου ὑπηρέτου προσδιορίζεται ὡς ἐν τῷ παρὰ πόδας πίνακι καταφαίνεται.

Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου θέλει ἀπολαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχ.	500
Ὁ Ἔφορος	»	300
Ὁ Ἐπιστάτης τῶν νεωρίων καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἕκαστος ἀνά	»	160
Ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ	»	160

Ὁ Ναυπηγός	»	200
Ὁ Λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ, (ὁ καὶ ταμίας) καὶ ὁ τοῦ προσωπικοῦ ἕκαστος	»	200
Ὁ Ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν	»	200
Οἱ ἀποθηκοφύλακες ὁ μὲν	δραχμ.	100
ὁ δὲ	»	60
Ὁ γραμματεὺς τοῦ διευθυντηρίου	»	200
Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως	»	100
Ὁ ἀντιγραφεὺς	»	80

Πλήρωμα τοῦ Ναυστάθμου.

Οἱ ὑπαξιωματικοί, οἱ ναῦται καὶ οἱ παῖδες, οἱ συγκροτοῦντες τὸ πλήρωμα τοῦ ναυστάθμου, θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι ὡς οἱ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ὁμοιόβαθμοι αὐτῶν.

Λόχος τῶν τεχνιτῶν.

Ὁ λοχαγὸς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα	δραχμ. . . .	200
Ὁ ὑπολοχαγὸς	»	120
Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς	»	100
Ὁ λογιστὴς	»	80
Ἕκαστος τῶν ἐπιλοχιῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν δραχ.		1,70
Ἕκαστος τῶν λοχιῶν	»	1,30
Ἕκαστος τῶν δεκανέων	λεπ.	90
Ἕκαστος τῶν τυμπανιστῶν	»	44
Ἕκαστος τῶν τεχνιτῶν ἁ. τάξεως	»	66
Ἕκαστος τῶν τεχνιτῶν β'. τάξεως . . .	»	48
Ἕκαστος τῶν μαθητευομένων		40
Ὁ ξοανογλύφος κατὰ μῆνα	δραχ.	70
Ἕκαστος τῶν πιθουργῶν κατὰ μῆνα . . .	»	50
Ὁ βαφεὺς . . . . » » . .	»	50

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν θέλουσι πρὸς τούτοις λαμβάνει καὶ μηνιαῖον ἐνοίκιον

Ὁ μὲν λοχαγὸς	δραχμ.	40
Ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς	»	20
Ὁ δὲ ἀνθυπολοχαγὸς	»	20

Οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ τεχνῖται τοῦ λόχου θέλουσι λαμβάνει δι' ἑκάστην ἐργάσιμον ὥραν, ὡς ἐπιμίσθιον ἐργασίας

Ὁ μὲν ἐπιλοχίας	λεπτὰ	20
Ὁ δὲ λοχίας	»	14
Ὁ δὲ δεκανεὺς	»	12

Ὁ τεχνίτης α'. τάξεως . . . . . » 10
Ὁ τεχνίτης β'. τάξεως . . . . . » 8

Ὁ δὲ ἐπιλοχίας τῆς ὑπηρεσίας λεπτὰ 40 καθ' ἡμέραν.

Ἡ τροφοδοσία ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν τεχνιτῶν τοῦ λόχου λογίζεται δι' ἕκαστον ἄτομον πρὸς λεπτὰ 13 δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ὁ δὲ ἱματισμὸς τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 17 καθ' ἡμέραν, τῶν δὲ τεχνιτῶν, τυμπανιστῶν, καὶ μαθητευομένων εἰς λεπτὰ 13 καθ' ἑκάστην.

Ὁ δὲ στρατωνισμὸς καὶ ὁ ὁπλισμὸς ἑκάστου ἀτόμου προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ 80 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ναυστάθμου προσδιορίζονται δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1845.

ΟΘΩΝ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου ναυτικοῦ Διευθυντηρίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ὑπ' ὄψιν δὲ ἔχοντες τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ καθιδρυμένου ναυτικοῦ διευθυντηρίου Ἡμέτερα διατάγματα, τὰ κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου 1833 ἔτους καὶ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ 1843 ἔτους, καὶ τὴν 28 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκδοθέντα, θέλοντες δὲ νὰ καταρτίσωμεν τὰς διεπούσας τὰ ναυτικὰ ἀρχὰς πρὸς τὸν στόλον συμμέτρους, καὶ νὰ μεταῤῥυθμίσωμεν ἐπὶ τὰ κρείττω τῆς θαλασσίου Ἡμῶν δυνάμεως τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὰς ἐφιστα μένας τοῦ Κράτους οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἀποβλέποντες, ἄχρις οὗ ἐκδώσωμεν, συναινέσει τῶν Βουλῶν, τοὺς ἀναγκαίους περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ναυστάθμου νόμους, διατάττομεν τάδε.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ἐν Πόρῳ ναυτικὸν ὁμωνύμιον θέλει ἐδρεύει ἀρχή, διευθυντήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ καλούμενον, ἔργον δὲ ἔχουσα τὴν παρασκευὴν τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς δυνάμεως.

Ἄρθρ. 2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ναυστάθμου συνίσταται.

Πρῶτον, ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διευθυντηρίου· ἤτοι ἐξ

1. διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου, ὑποναυάρχου, ἢ πλοιάρχου 1 τάξεως.
1. ἐφόρου . . . πλοιάρχου 2 ἢ 3 τάξεως.
1. ἐπιστάτου τῶν νεωρίων ὑποπλοιάρχου.
1. ἐπιστάτου τοῦ λιμένος ὁμοίως.
1. ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ ὁμοίως
1. ναυπηγοῦ.
1. γραμματέως ὑποπλοιάρχου.
2. λογιστῶν φροντιστῶν 1 τάξεως.
1. ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ 1 τάξεως, ἢ πλοιάρχου 3 τάξεως.
2. ἀποθηκοφυλάκων.
1. βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ 2 τάξεως.
1. ἀντιγραφέως.

Δεύτερον, ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ναυστάθμου, ἤτοι ἐκ

4. ναυκλήρων 1 τάξεως.
4. ναυκλήρων 2 τάξεως.
10. ναυτῶν 1 τάξεως.
10. ναυτῶν 2 τάξεως.
10 ναυτῶν 3 τάξεως.
2. τυμπανιστῶν.

Τρίτον, ἐκ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν· ἤτοι ἐξ

1. λοχαγοῦ.
1. ὑπολοχαγοῦ.
1. ἀνθυπολοχαγοῦ.
1. λογίστου.
1. ἐπιλοχίου τῆς ὑπηρεσίας.
4. ἐπιλοχιῶν τῶν ἐργασιῶν.
4. λοχιῶν ὡσαύτως.
6. δεκανέων ὡσαύτως.
15. τεχνιτῶν 1 τάξεως.
15. τεχνιτῶν 2 τάξεως.
2. σαλπιστῶν.

16. μαθητευομένων.

Τέταρτον ἐξ

1. ξοανογλύφου.
2. πιθουργῶν.
1. βαφέως.

Καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, ἔχει δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ὅλον τὸ ναυστάθμου τὸ προσωπικόν, καὶ ἐκτελεῖ καθ' ὅσον αὐτὸν ἀφορᾷ τοὺς περὶ ναυσταθμῶν νόμους, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα· ἐπαγρυπνεῖ δὲ καὶ φροντίζει εἰς τὸ νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ὑπόδεεστεροί του ἀκριβῶς τὰ χρέη των.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ ναυστάθμου ὁρμοῦντα βασιλικὰ πλοῖα καὶ τὰ πλοιάρια αὐτῶν ὑπάγονται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικὰς διατάξεις, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἂν οὗτος κατώτερος τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων ἦναι.

Ἄρθρ. 5. Ἐνεργεῖ ὅ,τι ὁ νόμος εἰς αὐτὸν ἀνατίθησιν, ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τῶν πταιστῶν, καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τῶν βαρυτέρων παραπτωμάτων ἐνόχων.

Ἄρθρ. 6 Φροντίζει νὰ διαγράφωνται τὰ σχέδια τῶν κατασκευαζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πάσης ἄλλης δημοσίας τοῦ ναυσταθμου οἰκοδομῆς, καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ἀναμένων τὰς περαιτέρω διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Ἀποστέλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν, τοῦ ὁποίου τὰς ἐντολὰς ἀπεκδέχεται, τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευῶν, τῶν ἀνακαινίσεων, τῶν ἐπισκευῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐπιδιορθώσεως τοῦ τε στόλου καὶ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ναυτικῶν καταστημάτων· πρὶν ὅμως συνταξῃ τοὺς περὶ τούτων προϋπολογισμοὺς, συμβουλεύεται, περὶ μὲν τῶν πλοίων, τοὺς διευθυντὰς αὐτῶν, περὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ δημοσίων οἰκοδομῶν τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδήμονας.

Ἄρθρ. 8. Φροντίζει νὰ ναυπηγῶνται, ἀνακαινίζωνται, ἐπισκευάζωνται ἢ οἰκοδομῶνται, κατὰ τοὺς ἐγκριθέντας προϋπολογισμοὺς καὶ τὰ εἰς αὐτοὺς παρηρτημένα σχέδια, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρεκτραπῇ ποσῶς, τὰ βασιλικὰ πλοῖα καὶ αἱ ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ οἰκοδομαὶ, καὶ λαμβάνει παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τὰς ὀφειλομένας περὶ τῆς ὑπηρεσίας των εὐθύνας.

Ἄρθρ. 9. Διατάττει, κατὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας, τὴν συλλογὴν ἡμερομισθῶν τεχνιτῶν ἢ ἐργατῶν, καθ' ὅσον τὸ τακτικὸν τοῦ ναυστάθμου προσωπικὸν δὲν ἐξαρκεῖ διὰ τὰς μὴ ἐπὶ μισθοδοσίᾳ διδομένας ἐργασίας· ἅμα δὲ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐργασία, δι' ἣν ἐκτάκτως οἱ τεχνῖται ἢ οἱ ἐργάται προσελήφθησαν ὀφείλει νὰ τοὺς ἀπολύῃ πραγματα.

Ἄρθρ. 10. Προσδιορίζει τὸ μίσθωμα τῶν ἡμερομισθῶν τεχνιτῶν καὶ τὸ τῶν ἐργατῶν, πρὸ ἐρωτήσῃ τὸν ἔφορον, τὸν ἐπιστάτην τῶν νεωρίων καὶ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐργασίαν ναυπηγῶν.

Ἄρθρ. 11. Διανέμει τοὺς τεχνίτας κατὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς χρείας.

Ἄρθρ. 12. Φροντίζει, ὥστε οἱ ἐπιστάται τῶν νεωρίων, οἱ ναυπηγοὶ καὶ οἱ τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς ἐπισκευῆς ἐπιστατοῦντας, πρωτεστῶσι δὲ οἱ τι ἄρμενα ἐπιτρέπωντες νὰ μεταχειρίζωνται ὕλην καὶ σκεύη δόκιμα διαστάσεων δὲ πρὸς τὰς χρείας ἀλύγων, καὶ νὰ μὴ καταρίβεται τῶν τεχνιτῶν ὁ χρόνος εἰς ἀναρμόστων πραγμάτων προετοιμασίαν καὶ εἰς ἐκμετρον ἀπολέπτυνσιν, νὰ μὴ καταβρήται δὲ ἡ ὕλη, κατὰ ἀπρονοήτους ἀτόπους.

Ἄρθρ. 13. Ἐπισκέπτεται ἀπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος τὰ νεώρια, τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰς ἀποθήκας τοῦ ναυστάθμου, καὶ ἰδίοις ὄμμασι πληροφορεῖται, ἐὰν οἱ ἐξωμοτικοὶ, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ τεχνῖται καὶ οἱ λοιποὶ ναυτικοὶ ὑπηρέται παρευρίσκωνται εἰς τὰ ἔργα των.

Ἄρθρ. 14. Ἐξετάζει καὶ βεβαιοῦται ἐὰν ἕκαστος τῶν ἡμερομισθίων τεχνιτῶν λαμβάνει τὸ ὡρισμένον αὐτοῦ μίσθωμα.

Ἄρθρ. 15. Προσέχει νὰ μὴ ὑποκλέπτῃ τίς τι δημόσιον καὶ νὰ μὴ μεταχειρίζηται πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὰ δημόσια σκεύη.

Ἄρθρ. 16. Πληροφορεῖται αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἐφόρου, περὶ τῆς ἀπομειώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη, καὶ δι' ἐπανειλημμένων δοκιμασιῶν προσδιορίζει μετὰ τοῦ ἐφόρου τοὺς μεγίστους καὶ ἐλαχίστους ὅρους τῆς διαφθορᾶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξελέγχει τὴν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις διαχείρισιν· ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων ὅρων, ἀναφέρεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ζητεῖ τὴν ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 17. Διατάττει νὰ τίθηται ἐπὶ τῶν δημοσίων σκευῶν ἰδιαίτερόν τι σήμαντρον πρὸς διάκρισιν.

Ἄρθρ. 18. Παρατηρεῖ, ἐὰν οἱ τὰ διάφορα ἔργα ἐπιτετραμ-

μένοι ἐκτελῶσιν αὐτὰ κατὰ τὰ διαγεγραμμένα σχέδια καὶ τοὺς παραδεδειγμένους τύπους.

Ἄρθρ. 19. Καθελκομένων, ἢ ἀνελκομένων τῶν βασιλικῶν πλοίων, λαμβάνει ὅλα τὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δυστυχήματος ἀπαιτούμενα μέτρα· τὴν αὐτὴν δὲ λαμβάνει πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν πρὸς ἐπισκευὴν περιστρεπομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 20. Ἐπιμελεῖται τῶν πλοίων τῶν ἀπεσκευασμένων, προφυλάττων αὐτὰ ἀπὸ πάσης τῶν καιρῶν ἐπηρείας.

Ἄρθρ. 21. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νεωρίων, τοῦ ναυστάθμου, τοῦ λιμένος, τοῦ προσορμου καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ναυλοχούντων πλοίων.

Ἄρθρ. 22. Παραγγέλλει νὰ ὑπάρχωσι πάντοτε ἕτοιμα καὶ πρόχειρα τὰ σωστήρια μηχανήματα, οἷον ἀντλίαι, κάδοι, πελέκεις καὶ ἄλλα πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς ἐπιτήδεια.

Ἄρθρ. 23. Προσδιορίζει τὸν τόπον ὅπου πρέπει νὰ ἀγκυροβολῶσι τὰ προσορμιζόμενα πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ χορηγεῖ πᾶσαν εἰς αὐτὰ συνδρομήν.

Ἄρθρ. 24. Τοποθετεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐπικίνδυνα καὶ δυσπροσόρμιστα τοῦ λιμένος μέρη σημαντῆρας, πρὸς ὁδηγίαν τῶν καταγομένων.

Ἄρθρ. 25. Διατάσσει ν' ἀποβιβάζωνται καὶ νὰ παρακατατίθενται εἰς τοῦ ναυστάθμου τὰς ἀποθήκας τῶν ἐπισκευαζομένων καὶ τῶν ἀποσκευαζομένων πλοίων τὰ ἄρμενα, τὰ σκεύη, ἡ πυρῖτις καὶ πᾶσα ἄλλη εὔφλεκτος ὕλη.

Ἄρθρ. 26. Μετὰ τὴν ἑσπερινὴν ἀνάκλησιν δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀποβῇ τις, ἢ νὰ ἐπιβῇ τῶν ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντων βασιλικῶν πλοίων, ἢ νὰ μεταβῇ ἀπό τινος πλοίου εἰς ἄλλο· δὲν συγχωρεῖ δὲ ὡσαύτως νὰ πλησιάσῃ τις τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ναυστάθμου, εἰς τὰς ἀποθήκας, ἢ τὰ νεώρια.

Ἄρθρ. 27. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν δίδει τὸ νυκτερινὸν σύνθημα καὶ κανονίζει τὰ ἔργα τῆς ἐπιούσης.

Ἄρθρ. 28. Συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν τοὺς καταλόγους τῶν προμηθειῶν, ὅσων χρείαν ἔχει ὁ στόλος καὶ ὁ ναύσταθμος.

Ἄρθρ. 29. Ἐκ τῶν προμηθευμένων σκευῶν, ἐφοδίων, ξύλων ναυπηγησίμων καὶ παντὸς εἴδους ἄλλης ὑλικῆς ὕλης παραδέχεται εἰμὴ τὰ δόκιμα καὶ χρήσιμα, τὰ κατὰ τὰ δείγματα καὶ τὰς τῆς ἀγορᾶς συμφωνίας παραδεκτέα.

Ἄρθρ. 30. Ὑπολογίζει τῶν προμηθευομένων πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυστάθμου καὶ τοῦ στόλου τὸ τίμημα, καὶ ὑποβάλλει τοὺς

ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς περὶ τῆς πληρωμῆς διαταγάς του.

Ἄρθρ. 31. Συγκροτεῖ κατὰ τοὺς παραδεδειγμένους ὀργανισμοὺς τὰ πληρώματα τοῦ τε στόλου καὶ τοῦ ναυσταθμου· ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν δὲ καὶ τὰς μεταθέσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν, ζητεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπιμελεῖται δὲ τῆς τε διατροφῆς καὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν πληρωμάτων.

Ἄρθρ. 32. Ἐξελέγχει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην τοῦ τε ναυστάθμου, τῶν πλοίων καὶ τῶν λιμεναρχείων διαχείρισιν, καὶ ὑποβάλλει τοὺς περὶ αὐτῆς ἀπολογισμοὺς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 33. Ἐπιθεωρεῖ τὰ πληρώματα τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων καὶ πληροφορεῖται ἐὰν οἱ ἔλεγχοι αὐτῶν ἦσαν ἀκριβεῖς καὶ πιστοί.

Ἄρθρ. 34. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

Ἄρθρ. 35. Ἐπιθεωρεῖ τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους τὸ ταμεῖον καὶ τὰς τοῦ ναυσταθμου ἀποθήκας καὶ ἐξετάζει, ἐὰν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα συμφωνῶσι κατά τε τὸν ἀριθμὸν, τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος μὲ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις γεγραμμένα.

Ἄρθρ. 36. Φροντίζει νὰ διαφυλάσσωνται τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα ἐφόδια καὶ σκεύη, καὶ προνοεῖ περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ἡμοσίων οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 37. Ἐπικυροῖ τοὺς μισθωτικοὺς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ διατάσσει τὴν ἐν καιρῷ πληρωμήν των· διατάσσει ἐπίσης τὴν πληρωμὴν διὰ τὰς κατ' ἀνοκοπὴν συμφωνηθείσας ἐργασίας, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ ὅτι ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας.

Ἄρθρ. 38. Ἐκδίδει ἐν ὀνόματί του ὅλας τὰς πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ ἀναφορὰς καὶ τὰς πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους αὐτοῦ διαταγὰς καὶ προστάγματα.

Ἄρθρ. 39. Ἐπικυροῖ διὰ τῆς προϋπογραφῆς του τὴν ἐπεξεργασίαν ὅλων τῶν ἀπολογισμῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχομένης τῶν ναυτικῶν διαχειρίσεως.

Ἄρθρ. 40. Ἐπισκέπτεται μετὰ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ τὰ ἐπισκευῆς ἢ ἀνακαινίσεως δεόμενα βασιλικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐπανορθώσεως χρῄζοντα ναυτικὰ καταστήματα.

Ἄρθρ. 41. Εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν γενικὴν καὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 42. Ἀποφαίνεται περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, τεχνιτῶν καὶ ναυτῶν.

Ἄρθρ. 43. Παραδέχεται, ἢ ἀπορρίπτει τὰς περὶ ὑλικοῦ αἰτήσεις τῶν ἐργεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ διατάσσει νὰ ἀποσταλῶσιν, ἢ νὰ παραδοθῶσι τὰ αἰτούμενα.

Ἄρθρ. 44. Ἐκδίδει τὰς περὶ ἀσφαλείας τοῦ τε ὁρμητηρίου καὶ τοῦ λιμένος ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 45. Χωρὶς τῆς ἀδείας αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναχωρήσῃ τις τῶν εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ναυστάθμου ἀνηκόντων.

Καθήκοντα τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 46. Ὁ ἔφορος ἕπεται τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου ἀπόντος δὲ αὐτοῦ τὸν ἀντικαθιστᾷ καὶ τὸν ἀντιπροσωπεύει.

Ἄρθρ. 47. Μεταδίδει τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους του ἀξιωματικοὺς καὶ λοιποὺς τοῦ ναυστάθμου ὑπαλλήλους, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐντελοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 48. Καταγγέλλει εἰς τὸν Διευθυντὴν τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ῥᾳθύμους, τοὺς πταίστας, τοὺς πλημμελοῦντας, ἢ κακουργοῦντας· λαμβάνει δὲ καὶ εἰσηγεῖται τὰ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κατηγορημάτων καὶ τῶν ἀταξιῶν ἐνόμως πρόσφορα μέτρα.

Ἄρθρ. 49. Διευθύνει πᾶσαν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 50. Ἐπιμελεῖται τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τῶν ἀποσκευασμένων βασιλικῶν πλοίων καὶ τοῦ λιμένος.

Ἄρθρ. 51. Ὁπόταν ἐξαρτίζονται τὰ μηχανήματα, ἢ τὰ πλοῖα, καθέλκονται τὰ ναυπηγούμενα σκάφη καὶ ἀνέλκονται, περιτρέπονται τὰ ἐπισκευῆς ἢ ἀνακαινίσεως δεόμενα, ὁ ἔφορος παρίσταται καὶ διευθύνει τὴν ἐργασίαν.

Ἄρθρ. 52. Φροντίζει περὶ τῆς ἐπιτρεπίσεως τῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν πλοίων ἀναγκαιούντων ἱστίων, τῶν κρεμαστῶν καὶ τῶν ξυλίνων σκευῶν καὶ ὅλων τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων.

Ἄρθρ. 53. Ἐπισκοπεῖ τὸ ὁρμητήριον καὶ τοὺς παρακειμένους προσόρμους.

Ἄρθρ. 54. Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἴς τε τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ναυτικὰ τοὺς νεοσυλλέκτους ναύτας, ἐν ὅσῳ δὲν ἐπιβιβάσαν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 55. Ναυτολογεῖ τοὺς ναύτας τῶν πλοίων καὶ τοὺς τοῦ

ναυστάθμου καὶ συλλέγει τοὺς ἀναγκαιοῦντας εἰς τὸν ναύσταθμον τεχνίτας καὶ ἐργάτας, τοὺς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 9 ἄρθρου ἐκτάκτως προσλαμβανομένους.

Ἄρθρ. 56. Ἐπιθεωρεῖ τῶν ἀπερχομένων καὶ κατερχομένων ναυτικῶν τὰς ἐγγράφους ἀδείας καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν φύλλα.

Ἄρθ. 57. Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

Ἄρθρ. 58. Ἔχει πάντοτε ἕτοιμα τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ ὁρμητηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ναυλοχούντων πλοίων ἀναγκαῖα μηχανήματα καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἄμυναν μέσα.

Ἄρθρ. 59. Ἐπιτηρεῖ τοὺς τὰ νεώρια, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἐργοστάσια τηροῦντας καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τοῦ ὁρμητηρίου φρουροὺς.

Ἄρθρ. 60. Ἐξαποστέλλει ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν καλῶς καὶ ὡς εἰς πόλεμον ἐσκευασμένας τὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα περιπολούσας τὸν λιμένα καὶ τὰς πέριξ ἀκταὶας ἀκάτους.

Ἄρθρ. 61. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰ βαρύτερα ἔργα τοῦ ναυστάθμου τοὺς ναυτικοὺς καταδίκους, ὑπαξιωματικούς, ναύτας, παῖδας καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρ. 62. Φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς αὐτῶν φυλακῆς καὶ λαμβάνει τὰ πρὸς συλλήψιν τῶν δραπετευόντων ἀναγκαῖα μέτρα.

Ἄρθρ. 63. Συμπράττει κατὰ τὸ ἄρθρον 16 μετὰ τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὸν δι' ἐπανειλημμένων δοκιμασιῶν προσδιορισμὸν τῶν μεγίστων καὶ ἐλαχίστων ὅρων τῆς ἀπομειώσεως, τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, κατεργαζομένη ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ μεταποιουμένη εἰς σκεύη.

Ἄρθρ. 64. Ἐπιβλέπει καθ' ἡμέραν τοὺς ἡμερομίσθους καὶ τοὺς τακτικοὺς τεχνίτας, τοὺς ἐργάτας, τοὺς ναύτας καὶ πάντα ἄλλον ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ βεβαιοῦται, ἐὰν ἕκαστος τῶν ἐφημένων παρεπιδημεῖ εἰς τὰ ἔργα του καὶ ἐκπληροῖ αὐτὰ κατὰ τάξιν καὶ ἀκριβῶς.

Ἄρθρ. 65. Ἐπιθεωρεῖ, κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθυντοῦ, τῶν προσορμιζομένων βασιλικῶν πλοίων τὰ πληρώματα καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐλέγχων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66. Βοηθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν σχεδίων καὶ τῶν προϋπολογισμῶν τὴν σύνταξιν, καὶ μετὰ τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν πραγματοποιήσεως.

Ἄρθ. 67. Τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας συγκαλεῖ ἐνώπιόν του τοὺς τεχνίτας τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους, τοὺς ναύ-

τας καὶ τοὺς ἐργάτας· καὶ τὸ μὲν πρωῒ διατάσσει αὐτοὺς εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τὰ παραγγέλματα. τὸ δὲ ἑσπέρας, πρὶν ἢ ἀπολύσῃ αὐτούς, πληροφορεῖται περὶ τῶν ἀπόντων.

Ἄρθρ. 68. Ὁ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἀναγκαζόμενος νὰ παύσῃ τῶν ἔργων του δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τάξιν αὐτοῦ, πρὶν ἡ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ὁ ἔφορος καὶ δώσῃ τὴν περὶ ἀναχωρήσεως ἄδειαν.

Ἄρθρ. 69. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀπουσιασθῇ, ἢ διὰ τινα αἰτίαν παύσῃ ἡ ἐργασία, δι' ἣν προσελήφθησαν ἡμερομίσθιοι ἐργάται, ἢ τεχνῖται, ἀπολύονται παραυτὰ καὶ μισθοδοτοῦνται μόνον δι' ὅσον εἰργάσθησαν χρόνον.

Ἄρθρ. 70. Ὁ ἔφορος ἐπιθεωρεῖ καὶ ὑπογράφει τοὺς μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐν τῷ ναυσταθμῷ ὑπηρετούντων καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν διευθυντήν.

Ἄρθρ. 71. Ἐπιθεωρεῖ ὡσαύτως τὰ γραμμάτια τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ καὶ τὰς αἰτήσεις τῶ ἐργοεπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν βοηθητικῶν πλοίων, καὶ σημειώσας ἐπ' αὐτῶν τὴν ἔγκρισιν, ἢ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις του, τὰ ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυσταθμοῦ.

Ἄρθρ. 72. Ὑπογράφει τὰς περὶ ὧν λόγος εἰς τὸ 142 ὀρθὸν ἐκθέσεις τοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας εἰσαγομένου καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξαγομένου ὑλικοῦ.

Ἄρθρ. 73. Παρακολουθεῖ τὸν διευθυντὴν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ ναυσταθμοῦ ἐπιεωρήσεις.

Ἄρθρ. 74. Προσυπογράφει ὅλους τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ναυσταθμοῦ, τοῦ στόλου καὶ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας· ἐφροντίδα δὲ τὴν ὑπὸ τῶν λογιστῶν κατὰ τὰ νενομοθετημένα ἐπεξεργασίαν αὐτῶν καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν διευθυντήν.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων.

Ἄρθρ. 75. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἐκτελεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου παραγγελλόμενα, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ναυπηγίαν, τὴν ἐπισκευήν, ἢ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ σκάφους, τῶν πλοίων καὶ τὴν οἰκοδομήν, ἢ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ναυτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 76. Ἐπισκοπεῖ τοὺς εἰς τὰ νεώρια ἐργαζομένους καὶ συντάσσει καθ' ἑκάστην τοὺς καταλόγους αὐτῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ὑπογράφει.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τούτων, τοὺς ὁποίους ἐπιθεω-

ρεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν ὁ ἔφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἀνασυντάσσει τοὺς ἑβδομαδιαίους μισθοδοτικοὺς πίνακας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων τεχνιτῶν.

Ἄρθρ. 77. Τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας, ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ παραλαμβάνει ἐξ αὐτῶν ὅσους ὁ ἔφορος προσδιορίσει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν νεωρίων. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου τούτων ἀναφέρεται ἐγγράφως πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸ πρωῒ, τὸ δὲ ἑσπέρας, σημειοῖ τὰς τυχούσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ μεταβολάς.

Ἄρθρ. 78. Προΐσταται καὶ ἄρχει τῶν ὑπ' αὐτὸν τεταγμένων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, τῶν ὁποίων διευθύνει καὶ ἐπιβλέπει τὰ ἔργα.

Ἄρθρ. 79. Φροντίζει, ὥστε αἱ ναυπηγίαι, αἱ ἀνακαινίσεις καὶ αἱ ἐπισκευαὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυσταθμῷ οἰκοδομῶν νὰ συντελῶνται τὸν ταχύτερον κατὰ τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμούς.

Ἄρθρ. 80. Αἰτεῖ καὶ παραλαμβάνει ἀπὸ τῶν ἀποθηκῶν τὴν ἀναγκαίαν ναυπηγησίμων ὕλην καὶ φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου αὐτῆς χρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρ. 81. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ναυπηγησίμου ὕλης ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ὀφείλει εὐθύνας, τὰς ὁποίας καὶ ἀποδίδει μετὰ τὸ τέλος πάσης καμπανίας, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς.

Ἄρθρ. 82. Ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων συνοδεύει τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων· ἐργάζεται δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀφορώντων τὸ ἔργον του προϋπολογισμῶν.

Ἄρθρ. 83. Ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς δραστηριότητος ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων, καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ μισθώματος τῶν ἡμερομισθίων τεχνιτῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς χρείας προσλαμβανομένων ἐργατῶν.

Ἄρθρ. 84. Τὸ ἑσπέρας πάσης ἡμέρας πληροφορεῖ τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον, περὶ τῆς προόδου τῶν ὁποίων προΐσταται ἔργων, καὶ ἐκθέτει περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιούσης.

Ἄρθρ. 85. Μετὰ τὸ τέλος ναυπηγίας τινὸς, ἀνακαινίσεως, ἢ ἐπισκευῆς, ὁ ἐπιστάτης τῶν νεωρίων ἀποδίδει εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν παρεισενεχθεῖσαν ὕλην.

Ἄρθρ. 86. Ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ πλοίων ἐπισκο-

πεῖται καὶ διευθύνεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ναυσταθμοῦ, εἰμὴ ἐὰν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπῃ, ἀδεία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυσταθμοῦ.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λιμένος.

Ἄρθρ. 87. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου εὐτρεπίζει τὰ ἅρμενα, ἑτοιμάζει τὰ σκεύη καὶ κατορτίζει τὰ Βασιλικὰ πλοῖα, ὅταν πρόκειται νὰ ἐξοπλισθῶσιν.

Ἄρθ. 88. Ὡς πρὸς πᾶν δ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν παρασκευαζόντων τὰ ἅρμενα καὶ τὰ σκεύη ναυτικῶν ὑπηρετῶν, τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ναυπηγησίμου ὕλης, τὰς περὶ αὐτῆς εὐθύνας, τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀναγκαινίσεως ἢ ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων, τὴν σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν πραγματοποίησιν, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἐπιστάτας τῶν νεωρίων καθήκοντα.

Ἄρθρ. 89. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λιμένος μετὰ τὸν ἐντελῆ εὐτρεπισμὸν παντὸς βασιλικοῦ πλοίου συντάσσει τὴν λεπτομερῆ αὐτοῦ ἀπογραφήν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυσταθμοῦ ἐγχειρίζει εἰς τὸν παραλαβόντα τὸ πλοῖον διευθυντήν.

Ἄρθρ. 90. Εἰς τὰς ἀπογραφὰς τῶν πλοίων ἀναγράφονται κατ' εἶδος, κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ μέγεθος ὅλα τὰ ἅρμενα, τὰ σκεύη, τὰ κρεμαστὰ καὶ τὰ ξύλα, καὶ πᾶν ἐφόδιον καὶ πᾶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

Καθήκοντα τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυσταθμοῦ.

Ἄρθρ. 91. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ διευθυντοῦ παρακολουθεῖ εἰς τὰς παρατάξεις καὶ τὰς ἑπισήμους ἐπισκέψεις τὸν διευθυντὴν καὶ ἐκτελεῖ τὰ προστάγματά του, ὑπηρετῶν καὶ ἐργαζόμενος παρ' αὐτῷ.

Ἄρθρ. 92. Ἀστυνομεῖ ἐν τῷ ναυσταθμῷ καὶ τῷ λιμένι καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 93. Ἐπιμελεῖται τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς φυλακῆς τῶν ἀπεσκευασμένων πλοίων, τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ναυσταθμοῦ.

Ἄρθρ. 94. Φροντίζει περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ πειθαρχίας ἐντολῶν τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 95. Προΐσταται τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως καὶ καταστέλλει δι' αὐτῆς τοὺς παρεκτρεπομένους, ἢ ἀπειθοῦντας.

Ἄρθρ. 96. Περιπολεῖ τὴν νύκτα τὸν λιμένα καὶ τὸν ναύσταθμον, καὶ παρατηρεῖ ἐὰν οἱ φρουροῦντες μένωσιν εἰς τὰς τάξεις των καὶ ἀγρυπνῶσιν.

Ἄρθρ. 97. Ἀνοίγει καὶ κλείει τὸν ναύσταθμον καὶ ἀναπετάννύει τὴν σημαίαν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 98. Παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰς κλήσεις τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων καὶ προσυπογράφει τὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐμφαίνοντα φύλλα.

Ἄρθ. 99. Ποδηγετεῖ τὰ ἀναγόμενα καὶ καταγόμενα βασιλικὰ πλοῖα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τὰ ἐμπορικά, τὰ ἐγχώρια, ἢ ξένα.

Ἄρθρ. 100. Διευθύνει τὰς τελετὰς καὶ τὰς παρατάξεις, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τοῦ διευθυντοῦ, ἢ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 101. Ἄρχει τοῦ πληρώματος τοῦ ναυσταθμοῦ καὶ διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καθ' ὅσον τὸ πλήρωμα δὲν ἐτέθη ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων ἐργεπιστατῶν· διανέμει δὲ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπαγρυπνεῖ νὰ τηρῶνται οἱ περὶ τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ κανονισμοὶ καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 102. Μεταδίδει διὰ σημάτων πρὸς τὰ ἐν τῷ λιμένι, ἢ τὰ παρομείβοντα βασιλικὰ πλοῖα τὰ προστάγματα τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἐρωτᾷ περὶ παντὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντος.

Ἄρθρ. 103. Παρίσταται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποράσεων τῶν ναυτοδικείων καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς φυλακῆς τῶν κρατουμένων.

Ἄρθρ. 104. Κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ συλλαμβάνει καὶ ἀνακρίνει τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ παραπταίοντας καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τῶν ἀξιοποίνων πράξεών των τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 105. Τηρεῖ τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ ναυστάθμου μηχανήματα, ὅσα δὲν ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπιστάτου τῶν νεωρίων καὶ τοῦ λιμένος, καὶ φροντίζει νὰ ἀνάπτωνται καὶ νὰ μένωσιν ἀναμμένοι, ὅσον δεῖ, οἱ φάροι καὶ οἱ φανοί.

Ἄρθρ. 106. Πληροφορεῖ περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὑπηρεσίαν του τόν τε διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον.

Καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Ἄρθρ. 107. Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν προΐσταται τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Ἄρθρ. 108. Διευθύνει τὴν κατεργασίαν τῶν ναυτικῶν σκευῶν καὶ τῶν πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτηδείων, κατὰ τὰ πρὸς αὐτὸν διδόμενα σχέδια καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. **109.** Ἐπασχολεῖ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς ἐπισκάς τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου εἰς τὰς ναυπηγίας, τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰς ἀνακαινίσεις τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. **110.** Διευθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ λόχου καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ὑπηρεσίαν, κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησόμενον ἰδιαίτερον κανονισμόν.

Ἄρθρ. **111.** Προγυμνάζει καὶ ἐκπαιδεύει εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα τὸν λόχον, ὁσάκις οἱ τεχνῖται ἀργοῦντες εὐκαιροῦσιν.

Ἄρθρ. **112.** Μισθοδοτεῖ ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα τοὺς τεχνίτας τοῦ λόχου, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου ἐκάστης κεκριμένας ἑβδομαδιαίας μισθοδοτικὰς καταστάσεις.

Ἄρθρ. **113.** Τὸ πρωὶ ἑκάστης ἡμέρας κοινοποιεῖ πρὸς τὸν διευθυντὴν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ λόχῳ παρόντων, τὸ δὲ ἑσπέρας ἀναγγέλλει τὰς τυχούσας μεταξὺ μεταβολάς.

Ἄρθρ. **114.** Οἱ τεχνῖται τοῦ λόχου καὶ συγκαλούμενοι καὶ διαλυόμενοι ἐπιθεωροῦνται παρ' αὐτοῦ, παρόντος καὶ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. **115.** Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῇ τι ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου χωρὶς ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. **116.** Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου ὑποβάλλει εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου προτάσεις περὶ προσδιορισμοῦ τῶν μαθητευομένων, τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

Ἄρθρ. **117.** Περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ὑλικοῦ, ὁ διοικητὴς ἀποδίδει εὐθύνας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου.

Ἄρθρ. **118.** Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου συντάσσει καὶ ἔχει ἀνὰ μέρος τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις σκευῶν καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρ. **119.** Καὶ παραλαμβάνων καὶ παραδίδων ναυπηγήσιμον ὕλην, ἢ σκεύη, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου δίδει καὶ λαμβάνει τὴν πρέπουσαν τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς παραδόσεως ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. **120.** Συντάσσει τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις κατασκευασθέντων σκευῶν τὸ τιμολόγιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταθεσπισθείσης ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς φθορᾶς τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. **121.** Βοηθεῖ τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἔφορον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀπομειώσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἣν ἡ ἀκατεργαστος ὕλη κατεργαζομένη ὑπόκειται· περὶ δὲ τούτων συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. **122.** Ὁσάκις ἀπὸ τῶν δημοσίων ἔργων εὐκαιρεῖ, καταπέμπει εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ λόχου, κατ' ἔγγραφον τοῦ διευθυντοῦ ἄδειαν, σκεύη ἰδιωτικά.

Ἄρθρ. **123.** Διοικεῖ κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς τὸν λόχον καὶ ἀναφέρεται περὶ παντὸς τὰ ἔργα του ἀφορῶντος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ τὸν ἔφορον, εἰς οὓς ἀμέσως ὑπάγεται.

Ἄρθρ. **124.** Ἐφορεύει τὴν ἐν τῷ ναυστάθμῳ πολεμικὴν ὕλην, τὰ ὅπλα καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια, καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ καλῆς αὐτῶν διατηρήσεως.

Ἄρθρ. **125.** Χωρὶς τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν, οὔτε νὰ παραλάβῃ, οὔτε νὰ παραδώσῃ δύναται ὕλην πολεμικήν, ἢ ὅπλον, ἢ ἄλλο πολέμου ἐφόδιον.

Ἄρθρ. **126.** Ἐρωτᾶται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν προμηθευομένων πραγμάτων, τῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τοῦ λόχου κατεργασίμων, καὶ τῶν πολεμικῶν ἐφοδίων, καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῆς καλῆς, ἢ κακῆς αὐτῶν καταστάσεως, περὶ τῶν δοκίμων, ἢ ἀδοκίμων.

Καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ διευθυντηρίου.

Ἄρθρ. **127.** Ὁ γραμματεὺς διευθύνει τὸ γραφεῖον τοῦ ναυστάθμου· κρατεῖ τὸν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων τὰ πρωτόκολλα, τὰ μητρῶα καὶ τοὺς ἐλέγχους ὅλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν· συντάσσει, προσυπογράφει καὶ διαπραγματεύεται τὰ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα· τηρεῖ τὰ ἀρχεῖα, τὰς ἀπογραφὰς τῶν πλοίων καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ ναυστάθμου.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ ὑλικοῦ.

Ἄρθρ. **128.** Ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ ἐπεξεργάζεται τοὺς περὶ προμηθειῶν ἀπολογισμούς, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ὑπουργεῖον· συντάσσει τὸ τιμολόγιον τῶν σκευῶν καὶ παντὸς εἴδους ναυπηγησίμου ὕλης· ἐργάζεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν ναυπηγιῶν, τῶν ἐπισκευῶν καὶ τῶν ἀνακαινίσεων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀπομειώσεως τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, τῆς κατεργαζομένης ἐν τοῖς ἐργοστασίοις, καὶ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρ. **129.** Κρατεῖ μίαν τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου κλεῖδα.

Ἄρθρ. **130.** Διαχειρίζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου, κατὰ τὰς καθεστώσας διατάξεις καὶ τοὺς περὶ

ταμείων λογιστικοὺς τύπους, τοῦ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ταμείου τὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ μισθοδοτεῖ κατ' ἐντολὴν τοῦ διευθυντοῦ τοὺς ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετοῦντας, τοὺς μὲν τεχνίτας καὶ τοὺς ἐργάτας καθ' ἑβδομάδα, τοὺς δὲ ἀξιωματικούς, τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαξιωματικούς, καὶ τοὺς ναύτας κατὰ μῆνα.

Ἄρθρ. **131.** Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς ἐξαγωγὰς τῶν χρημάτων παρίστανται ὅ,τε διευθυντὴς καὶ ὁ ἔφορος καὶ ὁ ταμίας ἔργα ἐκπληρῶν λογιστής, παρόντων δὲ ὅλων ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, ἅτινα κλείονται ἐντὸς τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. **132.** Παρίσταται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῆς προμηθευομένης ὕλης, καὶ ἂν αὕτη ἀδόκιμος κριθῇ, συντάσσει τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. **133.** Συντάσσει καὶ τηρεῖ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ναυστάθμου τὴν γενικὴν ἀπογραφήν.

Ἄρθρ. **134.** Ἐξελέγχει τὴν ὑλικὴν διαχείρισιν τῶν ἐργαπιστατῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν πλοίων.

Καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρ. **135.** Ὁ λογιστὴς τοῦ προσωπικοῦ ἐπεξεργάζεται καὶ ἐξελέγχει τὴν προμήθειαν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πλοίων διανομὴν τῶν τροφίμων καὶ τοὺς μισθοδοτικοὺς τῶν πληρωμάτων πίνακας, οἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς ἐξόφλησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. **136.** Ὑπολογίζει τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὑπηρετούντων τὴν ὀφειλομένην μισθοδοσίαν.

Ἄρθρ. **137.** Συνοδεύει τὸν διευθυντὴν, ἢ τὸν ἔφορον εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν πληρωμάτιων καὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις καὶ τοῖς ἐργοστασίοις ἐργαζομένων.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρ. **138.** Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνει καὶ διαχειρίζεται ἅπασαν τὴν ναυπηγήσιμον ὕλην, τὰ σκεύη, τὰ ὅπλα, τὰ ἐφόδια, τὰ τρόφιμα καὶ πᾶν ἄλλο πρὸς πλοῦν, ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

Ἄρθρ. **139.** Τὸν τρόπον τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς παραδόσεως διαγράφουσιν οἱ ἐν τῷ παρόντι παρηρτημένοι πίνακες.

Ἄρθρ. **140.** Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν διατάσσει κατὰ τάξιν τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα καὶ διαθέτει αὐτὰ οὕτως, ὥστε νὰ ἦναι εὔληπτα καὶ εὐαρίθμητα καὶ ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀπρόσβλητα.

Ἄρθρ. **141.** Κρατεῖ τὴν βίβλον τοῦ ὑλικοῦ, εἰς ἣν ἀναγράφει κατ' εἶδος, κατ' ἀριθμὸν, κατὰ βάρος, ἢ κατὰ μέγεθος ἅπασαν τὴν ὑλικὴν ναυτικὴν περιουσίαν.

Ἄρθρ. **142.** Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραδοθῇ ἢ νὰ ληφθῇ τι χωρὶς τακτικῆς τοῦ παραλαμβάνοντος, ἢ τοῦ παραδίδοντος ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου· καθ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον **125** ἀναφερομένων πολεμεφοδίων καὶ λοιπῶν προσαπαιτεῖται καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ διοικητοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Ἄρθρ. **143.** Ἐκ τῶν προμηθευομένων πραγμάτων ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν δὲν ἀποδέχεται, εἰμὴ τὰ χρήσιμα καὶ δόκιμα, περὶ δὲ τῶν ἀδοκίμων καὶ τῶν ἀχρήστων ἀναφέρεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. **144.** Τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ μηχανημάτων ἐξαγόμενα παλαιὰ, ἢ ἀδόκιμα σκεύη καταγράφοντα εἰς βίβλον ἰδιαιτέραν· τὰ δὲ ὁλοτελῶς ἄχρηστα πράγματα, ἢ πωλοῦνται, ἢ ἂν δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἀπορρίπτονται καὶ σημειοῦται ἐν ταῖς βιβλίοις τοῦ ὑλικοῦ ἡ ἐκποίησις, ἢ ἡ ἀπόρριψις των.

Ἄρθρ. **145.** Ὁ ἔφορος, ὁ λογιστὴς τοῦ ὑλικοῦ καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν ἀποφαίνονται περὶ τῆς ἀχρηστίας τῶν σκευῶν, καὶ ἂν ταῦτα δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι· τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον ὑποβάλλεται εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις τὸ ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. **146.** Ὁ ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν παρίσταται εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς παραδόσεις· θεωρεῖται δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν διαφθοράν, ἢ ἔλλειψιν προελθοῦσαν ἐξ ἀμελείας, ἢ ῥᾳθυμίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **147.** Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ τὰς παραδόσεις ἀπαγορεύεται τῶν στατήρων ἡ χρῆσις· διὰ πλαστίγγων δὲ πρέπει καὶ νὰ παραλαμβάνωνται καὶ νὰ παραδίδωνται τὰ διὰ σταθμῶν διαχειριζόμενα.

Καθήκοντα τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου καὶ τῶν ἀποθηκοφυλάκων.

Ἄρθρ. **148.** Ὁ βοηθὸς τοῦ γραμματέως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ γραφείου δευτερεύοντες ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἀποθηκοφύλακες συνεργοῦσι καθ' ὅσον εἰς αὐτοὺς ἀνάγεται, εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρ. **159.** Ἄχρις οὗ ληφθῇ ἡ δέουσα φροντὶς περὶ στρατιω-

τικῆς φρουρᾶς τοῦ ναυστάθμου, φύλακες τῶν ἀποσκευασμένων πλοίων, τῶν νεωρίων, τῶν ἀποθηκῶν, τῶν ἐργοστασίων καὶ παντὸς ἄλλου ναυτικοῦ καταστήματος τάσσονται πρεσβύται, ἢ νεῶται, ἢ στρατιῶται, ἐκ τῶν τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν.

Καθήκοντα τοῦ ναυπηγοῦ.

Ἄρθρ. 150. Ὁ ναυπηγὸς ἰχνογραφεῖ καὶ σχεδιάζει τῶν πλοίων, τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν σκευῶν τὰ σχέδια καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν περὶ αὐτῶν προϋπολογισμῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρ. 151. Φροντίζει περὶ τῆς στερρᾶς καὶ καλῆς κατασκευῆς τῶν ναυπηγουμένων, καὶ τῆς κατάλληλου ἐπιδιορθώσεως τῶν ἐπισκευῆς δεομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 152. Μεταχειρίζεται κατὰ τὰ εἴδη καὶ τὰ μεγέθη τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, διασκευάζει δὲ καὶ προσαρμόζει αὐτὴν πρεπόντως.

Ἄρθρ. 153. Ἀπασχολεῖ τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς τεχνίτας κατὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν καὶ τὴν δεξιότητα ἑνὸς ἑκάστου καὶ οἰκονομεῖ ὅσον ἐνέστι τῆς ἐργασίας τὸν χρόνον.

Ἄρθρ. 154. Διευθύνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην, τὰς ναυπηγίας καὶ πᾶς ἐπισκευάς.

Ἄρθρ. 155. Ἐφαρμόζει ἀκριβῶς τὰ παραδεδεγμένα σχέδια καὶ τοὺς ἐγκεκριμένους προϋπολογισμοὺς τῶν κατασκευαζομένων, ἢ ἐπισκευαζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 156. Συμπηγνύει στερεῶς καὶ ἀμεταχινήτως τῶν καθελκομένων, ἢ ἀνελκομένων πλοίων τὰς ἐσχάρας, καὶ παρασκευάζει τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτήδεια μηχανήματα.

Ἄρθρ. 157. Καθοδηγεῖ τοὺς τεχνίτας καὶ διαγράφει τὰ σχήματα, καθ' ἃ πρέπει νὰ ἐργασθῶσι πρὸς οἰκοδομὴν καὶ σύμπηξιν τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ 158 Ἐξετάζει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τὰ ἐπισκευῆς δεόμενα πλοῖα καὶ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιορθώσεώς των.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 159. Τὸ ἐν Πόρῳ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ 1833 ἔτους καθιδρυμένον ναυτικὸν Θεωρεῖον καταλύεται.

Ἄρθρ. 160. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Ἡμῶν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Μὴ οὔσης δὲ ἀκαλούθως πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος δὲν ἠδυνήθη νὰ προσδιορίσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως, ἀλλὰ διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Ὁ προσκληθεὶς πρὸς ἀναπλήρωσιν ἑνὸς τῶν ἀπόντων Γραμματέων νεώτερος Βουλευτὴς

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Αγτωνιάδης.
Γ. Σταματάρας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕ.

Τῆς 25 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν ὀγδοήκοντα ἕνδεκα, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος πέντε, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐχορηγήθη τριακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἐπιδαύρου Δημητρᾶς Κ. Κ. Χαραμῆν ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Οἱ εἰσηγηταὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, προσελθόντες, ἀνέγνωσαν τὴν ἐπ' αὐτοῦ γενικὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσιν, καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασ. Οἴκου, ἐπὶ ἐκείνου τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐχούσας οὕτω·

(Ὧρα τὸ ὑπὸ Στοιχ. Α. Παράρτημα)

Ὁ Πρόεδρος ἐπανελθὼν αὖθις εἰς τὴν ἕδραν, προύκάλεσε τὴν κατὰ τὸν Κανονισμὸν μηνιαίαν ἀνανέωσιν τῶν Τμημάτων καθ ἣν, γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου Κ. Δ. Καλλιφρονᾶ, καὶ τῶν Βουλευτῶν ΚΚ. Φεγγαρᾶ καὶ Ι. Οἰκονόμου, ἔλαχον εἰς τὰ Τμήματα οἱ ἑξῆς·

Α'.	Β'.	Γ'.
Ι. Ζάρκος	Α. Γουζούασης	Ι. Ν. Φλίσσας
Ι. Κωλέττης	Κ. Χαραμῆς	Δ. Ορεινὸς
Ἀνδ. Σωτηρίου	Π Δαρειώτης	Α. Καλαμογδάρτης
Α. Κρεστενίτης	Κ. Τσερτίδης	Δ. Τσάκρης
Γ. Γουλιμῆς	Δ. Σακελλαριάδης	Μ. Πρωτοπαππᾶς
Ν. Σταματελόπουλος	Γ Κάνδυας	Δ. Χατζῆσκος
Νίκος Θέου	Μ. Χ. Μελέτης	Α. Γεωργαντᾶς
Α. Σ. Δηκόπουλος	Σ. Α Βαρότσης	Κ. Οἰκονομόπουλος
Γ. Μπάστας	Γ. Λογιωτατίδης	Γ. Φεγγαρᾶς
Γ. Δ. Σταματόπας	Σιλ. Στεφανάκης	Ι. Φαρμάκης
Α. Νοταρᾶς	Δ. Πικουλάκης	Κ. Κανάρης
Ζ. Ι. Βάλβης	Ι. Βλάσσης	Β. Νικολαΐδης
Ι. Π. Ταταράκης	Β. Καραγιάννης	Δ. Κουντουριώτης
Κ. Βέϊκος	Σ. Παγκαλος	Γ. Γριζάνος
Ι. Γαρβίκης	Δ. Δρόσος	Π. Βαρβιτζιώτης
Κ. Φασίτσας	Δ. Πλαπούτας	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης
Τσαν. Γρηγοράκης	Π. Παπατσώνης	Σ. Δάρρας
Ἐμ. Χ. Τσούχλος	Ι. Οἰκονόμου	Ν. Μπούκουρας
Λ. Μεταξᾶς		

Δ'.	Ε'.	Σ'.
Ν. Καλλέργης	Κ. Χ. Παναγιώτου	Ε. Μ. Παρίσσης
Α. Μαρκόπουλος	Δ. Α. Ζῶτος	ΦΩ. Ἰωάννου
Κ. Ἀντωνιάδης	Α. Κιζάνης	Π. Κ. Τσαμάλας
Ι. Γιολδάσης	Ν. Δελίνδας	Α. Ν. Πετμεζᾶς
Ε. Ἀποστολίδης	Γ. Γουνερόπουλος	Σ. Βλάχος
Α. Παπατσώρης	Ν. Κριεζώτης	Ι. Τομαρᾶς
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν. Ἀνδρίκου	Σ. Παρθενόπουλος
Ι. Ελευθέρου	Π. Ι. Κυριακὸς	Δ. Κυριακίδης
Ν. Μαυρομμάτης	Κ. Προβιλέγιος	Κ. Δελιγιάννης
Μ. Γ. Σχινᾶς	Π. Καμπάνης	Ι. Ἀναγνωστόπουλος
Π. Ῥάγκος	Α. Δαπουσιάδης	Α. Σκαραμαγκᾶς
Ι. Στάϊκος	Α. Βλαΐτης	Δ. Τσιγκουράκος
Φρ. Κ. Μαῦρος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Δ. Κουμανιώτης
Ἡλ. Παπαδαῖος	Π. Βάρδογλης	Σ. Λογοθετόπουλος
Κ. Ζαριφόπουλος	Β. Πετμεζᾶς	Γ. Δοκὸς
Ι. Κρανίδης	Β. Δημητρακόπουλος	Ι. Κλίμακας
Γ. Ῥεβελιώτης	Δ. Πολυχρονόπουλος	Δ. Κυριακοῦ
Γ. Δερνιτσιώτης	Δ. Μπιρμπίλης	Μ. Α. Καΐρης

Ζ'.

Α. Μαυρομιχάλης	Π. Καλαμαριώτης	Σ. Ἀντωνιάδης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κορφιωτάκης	Γ. Κονδύλης
Ρ. Παλαμίδης	Χ. Καπετανάκης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Δ. Μελετόπουλος	Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	Θ. Μαρκεζίνης
Α Γ. Τζάνος	Ι. Καραγιαννόπουλος	Γ. Νοταρᾶς
Θ. Γρίβας	Δ. Κριεζῆς	Μ. Ἰατρὸς

Ὁ Πρόεδρος, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ ζωοκλοπῆς, περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων, καὶ τῆς περὶ ἐθνοσήμου εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου προτάσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Μ. Χ. Μελέτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΣ'.

Τῆς 26 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 82 ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 10, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τῶν προεδρευσάντων αὐτῆς Προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ τεσσαρακονθημέρου ἀπουσία ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Σίφνου Κ. Ι. Ταταράκην, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐρωτήσαντα Βουλευτὴν περὶ τῆς στάσεως καὶ προόδου εἰς τὰ τμήματα τῆς περὶ καθυστερούντων προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος· εἰς μὲν παρετήρησεν ὅτι περὶ καθυστερούντων γίνεται λόγος ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νόμου, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὁποίας δύναται νὰ γίνῃ ὁ ἀποχρῶν λόγος· ἄλλος δέ τις καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπήντησαν ὅτι, γενομένου κατά τινα τῶν συνεδριάσεων λόγου περὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπηγγέλθη νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ τούτου· κατὰ συνέπειαν ἀνεστάλη ἡ προπαρασκευὴ πρὸς συζήτησιν τῆς προτάσεως αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπεράσθησαν ἤδη ὑπὲρ ταύτης δύο τῶν τμημάτων κατὰ τὸν κανονισμὸν, εἰσὶ δὲ εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν καὶ δύο ἔτι προτάσεις περὶ διαιρέσεως τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου καὶ περὶ τῶν ἀποκρυψάντων τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς δηλώσεις των πέρυσι τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, διὰ τοῦτο προεκάλεσε τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλουσιν ἀναπτύξει αὐτὰς οἱ προτείναντες· οὗτοι δὲ προσδιώρισαν τὴν παρασκευὴν ὡς ταιαύτην.

Ἀνηγγέλθη παρὰ τῶν τμημάτων ὅτι ἐξελέχθησαν Πρόεδρος μὲν τοῦ Β΄. ὁ Κ. Δ. Πλαπούτας, τοῦ Γ΄. ὁ Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, τοῦ Δ΄. ὁ Κ. Ν. Μαυρομμάτης, τοῦ Ε΄. ὁ Κ. Ν. Κριεζώτης, καὶ τοῦ ΣΤ΄. ὁ Κ. Ι. Τομαζῆς· Γραμματεῖς δ' αὐτῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν οἱ Κ Κ. Τσιρτίδης, Γ. Φεγγαράς. Κ. Αντωνιάδης. Δ. Ζῶτος. καὶ Εὐστ. Παρίσσης. Εἰσηγηταὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν οἱ Κ. Κ. Π. Δαρειώτης, Κ. Οἰκονομόπουλος, Α. Μαρκόπουλος, Ν. Δελέντας, καὶ Α. Πετμεζᾶς· ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συνοικισμοῦ τῶν ἐποίκων Ψαρριανῶν εἰς Ἐρέτριαν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν οἱ Κ.Κ. Ι. Οἰκονόμου, Ι. Φλέσσας Μ. Γ. Σχινᾶς, Γ. Γουναρόπουλος, καὶ Γ. Δοκός· ἐπὶ τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων παρὰ τοῦ Γ΄. μὲν ὁ Κ. Δ. Ὀρεινός, παρὰ τοῦ Δ΄. ὁ Κ. Ε. Ἀποστολίδης, παρὰ τοῦ Ε΄. ὁ Κ. Κ. Προβιλέγγιος. καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ διορισμοῦ ταμιακῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς ἐφόροις παρὰ μὲν τοῦ Δ΄. ὁ Κ. Ἠλ. Παπαδαῖος παρὰ δὲ τοῦ ΣΤ΄. ὁ Κ. Π. Ι. Κυριακός· καὶ ὅτι τὰ τμήματα Α΄. καὶ Ζ΄. δὲν συνῆλθον ἐπὶ. Ὁ δὲ Πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν τμημάτων ἐσχηματίσθη μόνον ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν, καὶ δικαστικῶν μισθοδοσιῶν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ παρὰ τῶν τμημάτων ἐκλεχθέντα μέλη, καὶ τὰ

παρὰ τοῦ ἄρθρ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα τέσσαρα συμπληρωτικὰ, αὕτη δ' ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ περὶ Ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, καὶ προυκαλέσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ συζήτησις· καὶ κατὰ μὲν ταύτης ρήσεις ἀντεῖπε, παρετηρήθη μόνον ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ Νομοσχεδίου ὅτι τοῦτο εἶναι προβούλευμα, καὶ ὅμως οὐδένα τοιοῦτον χαρακτῆρα φέρει, μόνον τὸ διάταγμα τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἔχον· καὶ ὅτι καλὸν εἶναι τὰ προβουλεύματα νὰ εἰσάγωνται ἐν ἀντιγράφῳ τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφιζομένου συνόλου. κυρωμένου παρὰ τοῦ Προέδρου, καθόσον ἐγένοντο πρό τινος ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ αὗται πρέπει νὰ καταδεικνύωνται.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι τοῦτο ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπιψήφισίν του, καὶ ὅτι περιττεύει τοιαύτη ἐν ἀντιγράφῳ εἰσαγωγὴ τούτου, ζωσηροῦ ὑπάρχοντος παντὸς τοῦ κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν γενομένου· Ὅτι ἀρκούντως ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου καταφαίνεται ἡ ἐν τῇ Γερουσίᾳ αὐτοῦ συζήτησις, καὶ ὅτι περιττεύει ἡ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας πιστοποίησις, ὑπαρχούσης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Διατάγματος ἔτι.

Ἀντιπαρετηρήθη παρὰ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ὅτι, τοῦτο ὡς προβούλευμα πρέπει νὰ φέρῃ τοὺς χαρακτῆρας ἑνὸς ἀντιγράφου τηρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γερουσίας.

Καὶ ἐπηνέχθη παρὰ τοῦ Προέδρου ὅτι τάξις εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐτηρήθη τὰ Ὑπουργεῖα νὰ πέμπωσι τὰ πρὸς αὐτὰ μεταβαλλόμενα πάντα τῶν ψηφιζόντων σωμάτων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν, τῶν περιεχόντων τὴν συζήτησιν, καὶ διατηρουμένης τῆς τάξεως ταύτης τοῦ λοιποῦ ἀνελλειπῶς, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐτηρήθη κατὰ μέγα μέρος, δύναται τὸ ἕτερον τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων νὰ βλέπῃ εἰς τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἄλλου ψηφισθὲν σύνολον.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηροφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Φαρμάκη καὶ Χρ. Καπεταναίου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 72 πρὸς μίαν, κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηροφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Σίλβ. Στεφανάκης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ἀ. Γ. Τζάνος	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	ἀπὼν	Γ. Γουναρόπουλος	ἀπὼν
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Καραγιάννης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	»	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	»	Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Ἀθανάσιος Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ι. Κωλέττης	Ν.	Ἰλ. Παπαδᾶτος	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν	Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	»	Π. Ι Κυριακὸς	Ν.
Σ. Βλάχος	»	Γεωργαν. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Α. Νοταρᾶς	
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἰωσ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Λαπουσιάδης	ἀπὼν	Κ.Χ. Παναγιώτου	ἀπὼν
Τζαν. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Ἐμ. Χ Τσοῦχλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν	Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Φασίτσας	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Χαραμῆς	»	Κ Θ. Κολ κοτρώνης	Ν.
Ι. Κρανίδης	»	Δ. Πλαπούτας	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ.Δελιγιάννης	ἀπὼν
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Θέου	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Α. Βιλαέτης		Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς.	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.

Μιλέτης Χ. Μελέτη	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ	Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν
Ρ. Παλαμίδης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης		Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ν Καλλέργης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Ι. Φαρμάκης	Ο.	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν	Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρὸς	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Φ Κ. Μαῦρος	Ν.	Ἰ. Τομαρᾶς	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἀπὼν	Α. Κ.ζάνης	Ν.
Σ. Μπαϊόσης	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀπὼν
Δ Μπρμπίλης	ἀπὼν	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	»	Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Πικουλάκης	»	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Γ. Καυντουριώτης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Χαντζίπκος	Ν.
Κ. Οἰκονόμόπουλος	Ν.	Γ. Γριζάνας	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ	Ι Γκρβίκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτίδης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Δ. Κυμανιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Α. Μαρκόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.	Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν		

Ἀναγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐφ' οὗ παρετηρήθη ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα παρὰ τοῦ ἄρθρου, ἵνα σημειόνωνται χαρακτηριστικὰ, μεταβάλλονται μέχρι τῶν 10 ἐτῶν τοῦ ζώου ἀπειράκις, καὶ μόλις μετὰ τὴν δεκαετίαν καθίστανται σταθερὰ, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐκ τῆς σημειώσεως τούτων δύναται νὰ προκύψῃ γνώρισμα προκύπτον κάλλιον ἐκ τῆς σημειώσεως τῆς ἡλικίας καὶ τῶν ἄλλων σημείων τοῦ ζώου, τῶν κοινῶς διὰ τῆς λέξεως *σημάδια* ἐννοουμένων.

Ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀντελέχθη, ὅτι ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ

ἄλλα παρὰ τὸ χρῶμα ὑπάρχουσιν, οὐδέποτε μεταβαλλόμενα, ἂν ἡ πεῖρα ἀπέδειξε καὶ δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ, ὅτε εἶναι ἡ ἡλικία καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ὅτι εἰς τὰ ὑπάρχοντα ταῦτα νὰ προστεθῶσι μόνον οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐλαττωθῶσι παρὰ τοῦ ζωοκλέπτου δύνανται.

Ἐπηνέχθη παρ' ἄλλου ὅτι ἀπὸ τῶν 1840 ἐξετίμησεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως νόμου κατὰ κλοπῆς, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπεσταλησαν ἐγκύκλιοι πρὸς τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια καὶ πολλὰ τούτων, ὡς τὸ τῆς Γόρτυνος, παρ' αὐτοῦ τότε πρὸς δρευόμενον, συνέταξαν σχέδια, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων, ἰδίως τοῦ τελευταίου, τὸ παρὸν συνετάχθη Νομοσχέδιον περιλαμβάνον τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ἐκεῖνα, καὶ ὅτι μόνον ἡ περὶ τῆς ἡλικίας πρόσθηκη εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ὡς καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐκείνου Συμβουλίου ὑπῆρχε.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου ὅτι οἱ μὲν παρὰ τοῦ ἄρθρου ὁριζόμενοι τρεῖς μῆνες δὲν ἀρκοῦσι, διότι δύω τούτων θέλουσι παρέλθει μέχρις οὗ καταστῇ γνωστὸν εἰς τοὺς κατοίκους, δὲν θέλει ἀρέσει δ' ὁ τρίτος εἰς τοὺς εἰς ἄλλον δῆμον ἔχοντας τὰ ζῶα των, ἵνα μεταβῶσιν ἐκεῖ καὶ ἐκπληρώσωσι τὴν τοῦ νόμου διάταξιν, εἶναι δὲ διὰ ταῦτα ἀναγκαῖον νὰ παραταθῇ ἡ ταττομένη προθεσμία εἰς ἓξ μῆνας ἀπὸ τριῶν. Ὅτι πάντες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τοῦ νόμου, ἀλλ' οὕτω πρέπει νὰ διευθυνθῶσιν αἱ διατάξεις, ὥστε ἄνευ σκοποῦ καὶ τέλους νὰ μὴ τεθῶσιν εἰς δαπάνας καὶ ἡμεραργίας οἱ κύριοι τῶν ζώων· ὅτι πρὸς τοῦτο σύμεσωλήτων ὑπαρχόντων τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ζώων καὶ τῆς τριχὸς ἀλασσομένης, καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν διαφόρους παραλλάξεις ὑφισταμένης, καλὸν εἶναι νὰ προστεθῇ ὅτι πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν γνωρισμάτων νὰ σφραγίζωνται τὰ ζῶα καὶ διὰ σφραγίδος, τὴν ὁποίαν ἕκαστος δῆμος νὰ χαράξῃ καὶ διανείμῃ εἰς τὰ Παρεδρεῖα, φερούσας τὸ ὄνομα τοῦ οἰκείου χωρίου.

Ἀντελέχθη παρ' ἄλλου ὅτι, ἀληθῶς τῆς ὕλης ταύτης ἐπελήφθησαν κατὰ τὸ 1840 τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, καὶ πάντα ἐγνωμοδότησαν τότε ἐπὶ ταύτης, ἰδίως δὲ τὸ τῆς Δακεδαίμονος παρ' αὐτοῦ προεδρευόμενον τότε, καὶ ἐπὶ τῶν γνωμῶν αὐτῆς ἐστηριγμένων εἰς τὴν μεγάλην τῶν μελῶν αὐτῶν πεῖραν, τὸ παρὸν συνετάχθη νομοσχέδιον. Ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὴν πρόοδον τῆς ἡλικίας μεταβάλλεται καὶ τὸ χρῶμα, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ἄλλα ὑπάρχουσι χαρακτηριστικὰ ἀμετάβλητα, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ χρώματος δὲν βλάπτει, δυναμένων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδημόνων νὰ εἰκάσωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν πρό-

δον τῆς ἡλικίας· ὅτι ἡ σφράγισις εἶναι δυσεκτέλεστος, διότι οἱ νόμοι δυσκόλως τὸ πρῶτον ἐκτελοῦνται, πολλῷ μᾶλλον ὅταν καὶ αὐτοὶ δυσκολίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν παρέχουσι· καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον ἐπιβάλλει τὴν σημείωσιν χαρακτηριστικῶν διακρινόντων τὸ ἓν τοῦ ἄλλου, ἀπόκειται δ' εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ σημειώσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα. Ἡ σφράγισις ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυσκολιῶν καὶ εἰδικὸν ἀπαιτεῖ ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ἡ διατήρησις εἰς πολλὰς θέλει ὑποβάλλει δαπάνας τοὺς δήμους καὶ πολλαὶ θέλει κηλιδοῦσι σφραγίδες τὰ ζῶα, τὰ ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον μεταφερόμενα, ἀλάσσοντα Κυρίους.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι οὐδὲν τῶν χαρακτηριστικῶν νὰ διατηρηθῇ δύναται, τῆς μὲν τριχὸς μεταβαλλομένης, τῶν δὲ γνωρισμάτων τῆς ἡλικίας παραλασσομένων παρὰ τῶν ζωοκλεπτῶν κατὰ δήλωσιν διὰ τῆς σμινρύνσεως τῶν ὀδόντων.

Ἀντελέχθη αὖθις ὅτι τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ μικρὰ αὐτὰ ἔχουσι σημεῖόν τι, ἡ δ' ἐκτελοῦσα τὸν νόμον Ἀρχὴ δύναται εὐκόλως νὰ ἀνεύρῃ αὐτά, καὶ ὅτι ἡ σφράγισις εἶναι ἀκατόρθωτος, διότι πολλὰ τῶν ζώων τούτων, ἄγρια ὅλως, δὲν συλλαμβάνονται.

Μετὰ τινας δὲ, τὸν μὲν παρατηρήσαντα ὅτι, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ προσεγγίσῃ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ τέλειον. ἀλλ ἐπειδὴ διὰ πολλῶν μέσων καὶ τὰ φυσικὰ καὶ τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ οἱ ζωοκλέπται νὰ μεταβάλλωσι δύνανται, διὰ τοῦτο καλὸν εἶναι νὰ μείνῃ ἡ συνείδησις τοῦ δικαστοῦ ἐλευθέρα εἰς τὴν ἑκάστοτε τῶν περιστατικῶν τούτων ἐκτίμησιν, ἵνα μὴ, δεσμεύοντες αὐτὴν ἐντὸς τύπων, ἀνικανοῦμεν νὰ τιμωρήσωμεν κατόπιν τοὺς εὐκόλως δυναμένους νὰ ὑπεκφύγωμεν αὐτοὺς ζωοκλέπτας.

Τὸν δ' ἐπενεγκόντα ὅτι διὰ τῆς σφραγίσεως δύναται νὰ διατηρηθῇ τῶν ζώων τὸ γνώρισμα, καθόσον καὶ τὰ ἔξωθεν εἰσερχόμενα ζῶα φέρουσι σφραγῖδα πρὸς γνώρισμα· καὶ ὅτι ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἄγρια, διότι παιδεύλάπτουσιν οὕτω τὰς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς δημοσίους πόρους ἐκ τούτου.

Ἀντελέχθη παρά τινος μὲν ὅτι τὸ ἐκ τῆς σφραγίδος γνώρισμα οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα ἀπαλειφόμενον κατόπιν δι' ἀλείμματος τοῦ μέρους ἐκείνου δι' ἐλαίου· παρ' ἄλλου δὲ ὅτι οὐδὲ ἡ διὰ σφραγίσεως διακρισις δύναται νὰ γείνῃ ὅταν κλέπτηται τὸ ζῶον καὶ μεταφερόμενον εἰς ἄλλον δῆμον σφραγίζηται καὶ ἐκεῖ. ὅτε θέλει ἀγνοεῖται ἀπὸ ποίου δήμου ἐκλάπη· καὶ ὅτι καὶ συνταγματικῶς δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ σφράγισις, ὡς ἐπιβλα-

δεὶς συνεπείας ἐνίοτε ἐπὶ τῶν ζώων ἔχουσα, εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ὁ Πρόεδρος συνήγαγεν ὅτι ἡ μὲν ἡλικία, τῆς ὁποίας ἡ προσθήκη ἐζητήθη, περιλαμβάνεται εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ, καὶ ἐπομένως παραιτουμένων τῶν προτεινάντων αὐτὴν, οὐδεμία ψηφοφορίας ἀνάγκη· καὶ ὅτι καὶ οἱ προτείναντες τὴν σφράγισιν δὲν ἐπιμένουσι. Πρώτης δὲ ταῦτα τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὸ πρῶτον ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτὸ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1.

« Ἕκαστος κάτοχος ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἀροτήρων βοῶν ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σημείωσιν ὅλων τῶν τοιούτων ζώων του μὲ ὅσην ἐνδέχεται ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν ἑκάστου ζώου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ὅσοι δὲ κατέχουν θηλάζοντα ζῶα χρεωστοῦν νὰ δώσουν τὴν σημείωσιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀφοῦ παύσωσι τοῦ θηλάζειν.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10—50 δραχμῶν. »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ 2 ἄρθρον, καθ' οὗ οὐδεὶς ἀντεῖπεν, ἡ δὲ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 2.

« Τὰ χαρακτηριστικὰ ἑκάστου ζώου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου, καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ διατείνεται, ὅτι τὸ ἀπέκτησεν, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον παρὰ τοῦ ὁποίου λέγει, ὅτι τὸ ἔλαβε, σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς βιβλίον μονογραφημένον καὶ ἐσφραγισμένον παρὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ μὲν στέλεχος ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, ἢ, ἀγραμμάτου ὄντος, παρ' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, μένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ διπλότυπον παραδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου, ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ δήμου καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται μετὰ ταῦτα, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης δηλώσεως.»

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ τρίτον ἄρθρον, καθ' οὗ οὐδεὶς ἐπίσης ἀν-

τεῖπεν, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 3.

«Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαγορεύεται νὰ ἀποκτήσῃ τις καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἵππον, ἡμίονον, ὄνον ἢ ἀροτῆρα βοῦν, ἐὰν ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν ἔχῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς κατοχῆς.

Οἱ παραβάται, ὅτε ἐκποιήσας καὶ ὁ ἀποκτήσας τὸ ζῶον ἢ τὰ ζῶα, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 50—100 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον ἑκάτερος. »

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον· ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις, ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλων ζώων, διότι ὅλα εἶναι ὕφερα καὶ κλέπτονται.

Ἀντελέξεν ὅμως ἕτερος ὅτι ἡ κλοπὴ τῶν ζώων περιστρέφεται εἰς ἵππους, ἡμιόνους, καὶ σπανίως ὄνους, διότι τούτους εἶναι εὔκολον νὰ ἱππεύσωσι, καὶ νὰ φεύγωσι μετ' αὐτῶν ταχέως· δυνατὸν δὲ νὰ κλαπῶσι καὶ βόες, ἀλλ' οἱ ἥμεροι μόνοι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἄγριοι· ὅθεν τὸ ἄρθρον εἶναι πλῆρες.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 4 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 4.

«Μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς κἀνένα νὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης ἵππον, ἡμίονον, ὄνον ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, ἵνα νὰ ἐπιθεωρηθῇ παρ' αὐτῆς.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10 -50 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ 5 ἄρθρον. Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῶσι τὰ ζῶα διὰ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως « τῶν ῥηθέντων » μετὰ τὴν λέξιν « ἐξαγωγὴν » καὶ αὕτη νὰ μεταβληθῇ εἰς « ἐξέλευσιν. »

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν λύεται νὰ περιλαμβάνῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐρημένα ζῶα· ὅθεν εἶναι περιττὴ ἡ προσθήκη. Ἡ δὲ λέξις « ἐξαγωγὴ » εἶναι καταλληλοτέρα τῆς «ἐξελεύσεως,» ἥτις εἶναι ἡ πρᾶξις τοῦ *ἐξέρχεσθαι* καὶ οὐχὶ τοῦ *ἐξάγειν*.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὅτι παραδέχεται καὶ τὸ 3 ἄρθρον· ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐμποδίζει τὴν ἐντὸς τοῦ Κρά-

των εξαγομένων ζώων, περὶ ὧν δὲν ἐπαρουσιάσθησαν τὰ τῆς ποτοχῆς ἔγγραφα.»

Ἀνεγνώσθη τὸ 6ον ἄρθρον, ἐφ' οὗ ἐγίνετο ἱκανὴ συζήτησις.

Εἶπεν εἷς βουλευτής, ὅτι εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην διδεται ἐξ ἀποδεικτικὸν, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ πολλὰ ζῶα καὶ τὰ στέλλῃ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας, εἶναι χρεία νὰ δίδῃ εἰς ἕκαστον ὑπεύθυνόν του, ὅστις τότε θεωρεῖται ὡς κάτοχος, ἀνὰ ἓν ἀποδεικτικὸν, καὶ τότε πῶς θέλει κατορθωθῇ τοῦτο;

Ἡ ἀπορία τοῦ τοιούτου ἐλύθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς εἰπόντος ὅτι ἀπαιτεῖται δι' ἕκαστον ζῶον χωριστὸν ἔγγραφον.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν φράσιν «καὶ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὰ» ἡ προυθέκη «ὅταν ζητηθῇ» διότι ἐκ τοῦ ἄρθρου φαίνεται ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ κάτοχος τοῦ ζώου νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ δηλώσῃ τὸ ἐν δεικτικὸν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι δυσχερέστατον πολλοῖς τῶν κατόχων τῶν ζώων. Ὅθεν πρέπει νὰ προστεθῇ «ὅταν ζητηθῇ».

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα ὅτι τοῦτο ἐννοεῖται ἐκ τοῦ ἄρθρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου καταφαίνεται, ὅτι ὁ δημότης δὲν εἶναι ἡ ἀγκαζιμένος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐθορμήτως καὶ ὑποχρεωτικῶς τὸ ἐγγραφόν του, ἀλλὰ μόνον τὸ ἔχει, καὶ ἂν ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος τὸν ἀπαντήσῃ καὶ ζητήσῃ τὸ ἀποδεικτικόν του, τότε τὸ δίδει. Ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ τὸ ἄρθρον ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφόν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἀκολούθως νὰ ἐκπορτώσῃ τὰ ζῶα του.

Ἀντέτεινεν ἕτερος ὅτι, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ τὸ «ὅταν ζητηθῇ» διότι τὸ «νὰ παρουσιάζῃ» ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ «ὀφείλει» καὶ φαίνεται ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου χρεωστικῶς ἡ ὑποχρέωσις νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὸ ἔγγραφόν του, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι ἐπαχθέστατον ἔτερος δὲ καὶ ἄλλας δυσκολίας, ὅτι πολλοὶ ἰδιοκτῆται ἔχουσι πολλὰ ζῶα, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν χωρικῶν εἶναι ἀγραμματοῦς. Ἔχοντες λοιπὸν δι' ἕκαστον ζῶον ἀνὰ ἓν διπλότυπον, ὅσάκις θέλουσι ν' ἀποστείλωσι ζῶόν τι εἰς ὑπηρεσίαν πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ ἕνα γραμματέα, διὰ νὰ ἐρευνᾷ καὶ εὑρίσκῃ τὸ διαβατήριον τοῦ εἰς ἐργασίαν στελλομένου ζώου, ἢ νὰ τρέχῃ ὁ ἰδιοκτήτης εἰς τὸν ἱερέα ἢ τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου, διὰ νὰ διευκρινίσῃ τὰ διπλότυπα τῶν ζώων. Ἐγνωμοδότησε λοιπὸν ν' ἀφαιρεθῇ τὸ «ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον» καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ «ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν.»

Ὑπεστήριξε τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ ἕτερος.

Ἄλλος πρὸς τούτοις ἀπήντησεν ἄλλως ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἐννοεῖ ὅτι πρέπει ὁ κάτοχος τοῦ ζώου νὰ παρουσιάζῃ ὑποχρεωτικῶς τὸ ἔγγραφόν του, ἀλλὰ μόνον ὅταν ζητηθῇ, καθόσον μάλιστα δὲν ἐπιβάλλεται οὐδεμία ποινὴ εἰς τὸν μὴ παρουσιάσαντα αὐτό· ἄρα εἶναι ἐλεύθερος νὰ μὴ τὸ παρουσιάσῃ, ἀλλ' ὅταν ζητηθῇ ὀφείλει νὰ τὸ δείξῃ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, ὑπάρχουσι καί τινες δυσκολίαι, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ νόμος οὗτος προκύπτει ἐξ ἐκτάκτων περιστάσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ καταπολεμηθῶσι διὰ τῶν συνήθων μέσων, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπαυξάνωνται αἱ δυσκολίαι. Ὁ ἔχων 30 ἢ 40 ζῶα δὲν κάμνει αὐτῶν χρῆσιν φορτηγικὴν καὶ δὲν στέλλει αὐτὰ εἰς χωριστὰς ὑπηρεσίας· ἕκαστος δὲ δημότης ἔχει μόνον 3 ἢ 4 ζῶα εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσίν του. Ἀλλὰ, καὶ πολλὰ ἂν ἔχῃ καὶ ἀγράμματος ἂν ἦναι, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀνίκανος νὰ διακρίνῃ τὰ διπλότυπα τῶν ζώων του. Οἱ γραμματικοὶ καὶ τὰ ἀγράμματοι, ἔχουσι τὰς ἰδικάς των μεθόδους νὰ διευθετήσωσι καὶ ἐκτελῶσιν, ὅσα ἀπαιτοῦσι γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, διὰ τινων διακριτικῶν σημείων δύναται νὰ σημειώσῃ πὸ διπλότυπον ἑκάστου ζώου, καὶ νὰ εὑρίσκῃ αὐτὸ ἀμέσως, ὅταν χρεία αὐτοῦ, ὥστε δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐκλείψῃ τὸ «ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον» καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς τὸ «ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν» διότι ἡ σύλληψις τοῦ ζωοκλέπτου γίνεται τότε δύσκολος.

Ἐγνωμοδότησεν ἄλλος, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν μόνον ὁ μέλλων νὰ πωλήσῃ τὰ ζῶόν του, καὶ ὅτι αὐτοῦ νὰ μεταβαίνῃ ὅπου θέλει. Ἐὰν δὲ ἀπαιτῆται τοῦτο, ὅταν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ὑπάγῃ διὰ ξύλα ἢ ἄλλας συνήθεις ἀνάγκας του, καὶ τῷ ἐπιζητηθῇ ἡ ὑποχρέωσις νὰ φέρῃ πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἀποδεικτικόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαθῇ ἢ ὑπὸ βροχῆς νὰ φθαρῇ, ῥίπτονται οἱ κάτοικοι εἰς μέγαν λαβύρινθον.

Ὑπεστήριξε καὶ ἕτερος τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, προσθείς, ὅτι οὔτε οἱ Τοῦρκοι δὲν ἔκαμναν τοιούτους περιορισμούς, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸς ὁ νόμος.

Ἀντέτεινεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι Βουλευτὴς Συνταγματικοῦ Κράτους, ἀγορεύων περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Τούρκων καταστάσεως, πρέπει νὰ στοχάζηται ὅτι, εἰς τὴν Συνταγματικὴν Μοναρχίαν δὲν ὑπάρχουσι τὰ μέσα τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας, ἅτις καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑποπτους ζωοκλοπῆς ἠδύνατο ν' ἀποκεφαλίσῃ. Ἀλλ' εἶναι προκριτώτερον νὰ ὑποφέρωσιν ὀλίγον οἱ κάτοικοι ὑποχρεούμενοι νὰ ἔχωσι τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ ζώου των ὡς τὸ τῶν μεγάλων διαβα-

τήριον, ἢ ἂν ἐξ ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας δὲν τὸ ἔχωσι νὰ τιμωρηθῶσι, παρὰ νὰ βλέπῃ τις τὸν ζωοκλόπον ἁρπάζοντα τὸ ζῶον τοῦ πολίτου, καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν περιορίσῃ. Αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ὑπεχρέωσαν τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια νὰ αἰτήσωσιν ἱκετικῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδιον περὶ ζωοκλοπῆς, τὸ ὁποῖον προπαρασκευάζεται ἀπὸ τοῦ 1836, καὶ μόλις ἤδη κατήντησε νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἡ μεγάλη λοιπὸν ἀνάγκη τοῦ Νομοσχεδίου τούτου καθιστᾷ μνδαμινὰς τὰς δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς κατοίκους. Καθὼς εἶναί τις ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ τὸ διαβατήριόν του, οὕτω πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὸ τοῦ ζώου του· ὑπάρχει μὲν μικρὰ δυσκολία, ἀλλὰ θέλει ἔχει μεγάλας ὠφελείας· ὁ χωρικὸς θέλει εἶναι προσεκτικὸς νὰ χωρίσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ζώων του, καὶ ὀλίγοι εἶναι οἱ ἔχοντες πολλὰ ζῶα, ὡς οἱ μετερχόμενοι τὴν μετακομιδὴν τῶν βελανιδίων, ἢ γεννημάτων κτλ. Ἀλλὰ διὰ νὰ φανῇ ὁ ζωοκλόπος, πρέπει ἕκαστος κάτοχος ζώου νὰ ἦναι ὑποκείμενος νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφόν του ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι εἰς τῶν ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου ἀγορευσάντων εἶπεν ὅτι διά τινων σημείων δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται νὰ γνωρίζωσι καὶ διακρίνωσι τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ζώων των, ἡ ἱερογλυφία ὅμως αὕτη ὑπῆρχεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐνταῦθα δὲ εἶναι δυσκολώτατον εἰς τὸν ἔχοντα 100 ἢ 150 ἀγελάδια νὰ διακρίνῃ ἑκάστου ζώου τὸ διπλότυπον, ὥστε παρεμβάλλονται εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν ἐμπόδια, ὅταν ὑποχρεοῦται ὁ ἀγράμματος ἰδιώτης νὰ παρακαλῇ καθ' ἑκάστην τὸν γινώσκοντα γράμματα νὰ τῷ διαχειρίζῃ τὰ διπλότυπα τῶν ζώων. Ὅθεν παρεδέχθη καὶ οὗτος τὴν γνώμην τοῦ προτείναντος νὰ λαμβάνῃ διπλότυπον μόνος ὁ μέλλων νὰ πωλήσῃ τὸ ζῶόν του, καὶ οὐχὶ ὁ ἀπερχόμενος δι' οἰκιακὰς ἀνάγκας, ἢ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν.

Ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως προέκυψαν δύο ζητήματα· α') ὅτι ἕκαστος κάτοχος ζώου μεταβαίνων πρὸς πώλησιν τοῦ ζώου του εἴτε ἐκτὸς εἴτε ἐντὸς τοῦ δήμου του ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς· β') ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «ζητηθεὶς» πρὸ τοῦ «νὰ παρουσιάζῃ.»

Ἠρωτήθη ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται τὸ α'. τοὐτέστι τὴν περίστασιν τῆς πωλήσεως διὰ νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἔγγρσφον τῆς κατοχῆς, ἢ τὸ ἐπεκτείνει εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ δι' ἀναστάσεως ἀπεφάνθη ὅτι δὲν παραδέχεται τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον. Καὶ ὡς πρὸς τὸ β'. ὁ Πρόεδρος ἀναπτύξας ὅτι καὶ ἂν δὲν προστεθῇ τὸ «ἂν ζητηθῇ» τοιαύτην ὅμως ἐξήγησιν ἔδωκε τὸ ὑπουργεῖον,

καὶ τοιουτοτρόπως ἐννοεῖ τὸ ἄρθρον, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ προσθέσῃ τὴν λέξιν «ζητηθεὶς,» καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς.

Τελευταῖον ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἄρθρου, παρεδέχθη τὸ 6 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 6. Ἕκαστος κάτοχος ζώου, μεταβαίνων εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ δήμου του μὲ τὸ ζῶόν του, ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς καὶ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς τὰς ἐπιφορτισμένας ἀστυνομικὰ ἢ ἀναχριτικὰ καθήκοντα ἀρχάς.

Ἐὰν δὲ ὁ κάτοχος τοῦ ζώου δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, ἐμποδίζεται τῆς περαιτέρω πορείας του, κρατουμένου τοῦ ζώου του, ἕως οὗ παρουσιασθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικόν.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ 7 ἄρθρον.

Παρετήρησέ τις ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς μηνός, καὶ πρέπει ν' αὐξηνθῇ εἰς δύο, διότι δυνατὸν νὰ μὴν ἐξαρκέσῃ εἰς τὸν εὑρισκόμενον ἀπώτατα τῆς ἐπαρχίας του διὰ νὰ φέρῃ τὸ αἰτούμενον ἔγγραφον τῆς κατοχῆς.

Ἀπήντησεν εἷς τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ μεγαλητέρα ἀπόφασις τοῦ Κράτους ταχυδρομικῶς εἶναι 7 ἡμερῶν, ὁ ἔχων λοιπὸν ἀνάγκην, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος γράφει ἐπὶ συστάσει πρός τινα φίλον ἢ συγγενῆ του, ἢ καὶ τὸν Δήμαρχον αὐτὸν, καὶ ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἔχει τὴν ἀπάντησιν καὶ τὸ ἔγγραφόν του.

Ὁ προλαλήσας ἐπανέλαβεν ὅτι, δὲν βλάπτει νὰ βάλωμεν διάστημα μεγαλήτερον· ἀφοῦ δ' ὁ διακάτοχος παρουσιάσῃ τὰ ἔγγραφά του λαμβάνει τὸ ζῶόν του.

Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς ἐπέμεινεν ὅτι, τὸ συμφέρον τοῦ διακατόχου ἀπαιτεῖ, ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον χρόνον, διότι θέλει πληρώσει ἀκολούθως τὴν διατροφὴν τοῦ ζώου του, καθ' ὅσον καιρὸν ἐκρατεῖτο.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι, τὸ 7 ἄρθρον δὲν εἶναι συντεταγμένον λογικῶς· διότι ὑπαρχούσης ὑποχρεώσεως ἔπρεπε νὰ τεθῇ καὶ ποινὴ, ἀλλ' ἡ ἐν τῷ 7 τούτῳ ἄρθρῳ εἶναι παράλογος καὶ ἀσυνεπὴς διότι λέγει ὅτι, ἂν ὁ κάτοχος δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του, τὸ ζῶον θέλει θεωρεῖσθαι κλοπιμαῖον, ἀλλ' ἡ μὴ παρουσίασις τοῦ ἐγγράφου δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ μυρίων ἄλλων αἰτιῶν, καὶ δὲν ἐξάγεται λογικῶς ἐκ ταύτης ὅτι τὸ ζῶον εἶναι κλοπιμαῖον, ἔπειτα τίς θέλει τὸ λάβῃ, ἀφοῦ δὲν τὸ διεκδικῇ κανείς; Ἐγνωμοδότησε λοιπὸν νὰ ἐπιτεθῇ ποινὴ, ἢ νὰ προστεθῇ τοὐλάχιστον ἡ φράσις «εἰς περίστασιν καθ ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ τις ὅστις τὸ διεκδικεῖ.»

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ 7 ἄρθρου δὲν ἔχει σκοπὸν μόνον νὰ κηρύξῃ τὸ ζῶον κλοπιμαῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμωρηθῇ ὁ ζωοκλόπος. Ὅθεν ἡ διάταξις αὐτὴ εἶναι ἀναγκαία· διότι ἂν ὁ μὴ παρουσιάσας τὴν ἀπόδειξιν εἶναι καλῆς πίστεως ἄνθρωπος, θέλει δυνηθῇ ἀκολούθως νὰ φέρῃ ἐνδείξεις τῆς διακατοχῆς καὶ μετὰ 2 ἢ 3 μῆνας νὰ λάβῃ τὸ ζῶόν του καὶ νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς κατ' διώξεως, ἂν δὲ ἦναι πραγματικῶς ζωοκλόπος δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὰς ἐνδείξεις τῆς κατοχῆς καὶ θέλει τιμωρηθῇ, ὥστε ἂν ἐπίθετο ποινὴ, ἤθελεν ἀδικηθῇ καλῆς πίστεως κάτοχος ὅστις καὶ ἐπωλήσας τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του δύναται νὰ ζητήσῃ, παρὰ τοῦ Δημάρχου του νέον, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις του· ὥστε οὔτε προθεσμίας μεγαλειτέρας εἶναι ἀναγκαῖ, οὔτε κάμμία μεταβολὴ πρέπει νὰ γείνῃ εἰς τὸ ἄρθρον.

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι ὁ 3 § τοῦ 1 ἄρθρου ἐπιβάλλει ποινὴν εἰς τὸν μὴ παρουσιασθέντα εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ δύνατα τὴν σημείωσιν τῶν ζώων του ὅρας. 10—50. Ἂν λοιπὸν τις δὲν ἐδήλωσε τὸ ζῶόν του καὶ ἀπαιτήσωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του, καὶ αὐτὸς ὡς μὴ δηλώσας δὲν ἔχει, τότε δὲν εἶναι λογικὸν νὰ κηρυχθῇ τὸ ζῶόν του κλοπιμαῖον, ἀλλὰ πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ προτεθειμένον πρόστιμον· τὸ δὲ ζῶον νὰ τῷ ἐπιστρέφηται δι' ἐγγυήσεως, καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ προσκρίνῃ ὅτι τοιούτου εἴδους ζῶων, ἄνευ ἐγγράφου κατοχῆς, ἐπαρουσιάσθη, καὶ ἐν τῇ καταγγελίᾳ, τότε νὰ καταδιώκηται ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου τὸ ζῶον δὲν εἶχεν ἔγγραφον κατοχῆς, ἢ ὁ ἐγγυητὴς του. Ἂν δὲ ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τὰς παρατηρήσεις του πρέπειεν νὰ προστεθῇ μετὰ τὸ ε δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ ἢ φράσις ε ἐξ ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τῆς θελήσεώς του περιστάσεων.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀρθῇ τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει· διότι οὕτως ὁ τυχὸν ἤθελεν εἰσθαι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χαθέντος ζώου, ἐπειδὴ διὰ νὰ διεξελικθῇ ἐποιαδήποτε ὑπηρεσία, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐναγων καὶ ἐναγόμενος, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ διακατηρὸν ἐκήρυξε κλοπιμαῖον τὸ ζῶον, ὁ κάτοχος αὐτοῦ ἔχασε πᾶν ἐπὶ τούτου δικαίωμα καὶ δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐναγόμενος, καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ἐναγων, ἐπομένως οὔτε διεξαγωγὴ τῆς δίκης. Ἔμεινε δὲ σιωπηρῶς ὡς τὸν προλαλήσαντα.

Ὁ Εἰσηγητὴς ἀντέταξεν, ὅτι, ἂν ὁ φέρων τὸ ζῶον καὶ μὴ δυνηθεὶς ν' ἀποδείξῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ὅτι εἶναι ἰδιόν του κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον τό: ε θέλει ἀδικηθῇ ὁ καλῆς πίστεως κάτοχος, καὶ θέλει ὠφεληθῇ ὁ κλέπτης, ὅστις διὰ τοῦ μικροῦ προστίμου ἤθελεν ἀπαλλάττεσθαι, ἐνῷ πρέπει νὰ τιμωρηθῇ. Δὲν εἶναι

δὲ ἀληθὲς, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐναγόμενος, διότι τὰ ἀθεωρούμενα ὡς κλοπιμαῖα ν δὲν σημαίνει ἀπεκηρυγθησάν κλοπιμαῖα καὶ κατεδικάσθησαν ὡς τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον εἰκάζονται ὡς προερχόμενα ἐν κλοπῇ· ἑπομένως ὁ κάτοχος τοῦ ζώου δὲν χάνει ἐκ τῆς εἰκασίας ταύτης τὰ δίκαιά του, ἀλλ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ αὐτὰ, καὶ νὰ ἦναι ἐναγόμενος. οὕτω δὲ ὁ μὲν κακῆς πίστεως διακάτοχος δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ζῶον εἶναι ἰδιόν του, καὶ τότε ἐλευθεροῦται ἐκ τοῦ προστίμου καὶ λαμβάνει τὸ ζῶόν του, ὥστε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐξασφαλίζει ὅλους· δίδει ἕνα μῆνα καιρὸν καὶ μετ' αὐτὸν τὸ ζῶον θεωρεῖται, ἀλλὰ δὲν ἀπεκηρύχθη ἀκόμη, ὡς κλοπιμαῖον ὁ κάτοχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἀποδείξεις, καὶ ἦναι ἐναγόμενος· ἐνάγων δὲ ὁ Εἰσαγγελεὺς, διότι ὁ κύριος τοῦ ζώου δὲν δύναται νὰ μαθῇ ἀμέσως ὅτι τὸ ζῶόν του ὑπάρχει ἀλλαχοῦ, καὶ νὰ δράμῃ πρὸς ζήτησίν του. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τοῦτο θέλει γείνει, ἂν εἶχε τὸ διπλότυπον καὶ τὸ ἔχασεν, ἂν ὅμως δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν ἐδήλωσε τότε δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ 7 ἄρθρον, ἀλλὰ τιμωρεῖται κατὰ τὸ πρῶτον.

Ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 7 ἄρθρον, ὡς εἶχεν.

Ἄρθρ. 7.

« Τὰ ζῶα τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα εἴτε ἐντὸς τοῦ δήμου του, εἴτε μετοικαίνων ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, εἴτε ἐξάγων αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θεωροῦνται ὡς κλοπιμαῖα ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς δὲν ἀποδείξῃ οὗτος, ὅτι εἶναι Κύριος τοῦ ζώου. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, αἱ ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαὶ, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἀνακαλύψει τὴν προκειμένην παράβασιν, ὀφείλουν νὰ συντάττουν ἔκθεσιν διαλαμβάνουσαν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, τὴν κατοικίαν του καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ζώου, καὶ νὰ πέμπωσιν ἀμέσως αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἢ τὰ περαιτέρω ».

Ἀνεγνώσθη τὸ 8 ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις « εἰδικὸν ἀπωθειατικὸν » ἡ φράσις « περιέχον τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ζώου » τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναγκαιότατον· ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι, ἐὰν γείνῃ τοῦτο θέλει ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλαι τινὲς προτάσεις προσθήκαι δὲν ἐγένοντο λόγῳ τῆς ἀνάγκης ἵνα ἐκδοθῇ ὁ Νόμος ταχέως καὶ ὅτι ἡ πεῖρα θέλει ὁδηγήσει μετὰ ταῦτα τὰς ἐλλείψεις.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι, τὸ ὑπουργεῖον ἐπιφέρει παρατηρήσεις, καὶ κατὰ συνέπειαν τροπολογίαν εἰς τὸ ἄρθρον καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐπιστραφῆ· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἐν ὀνόματι τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰσαγαγόντος τὸ ῥηθὲν Νομοσχέδιον, παρόντος, ὅτι ἀνακαλεῖ οὗτος τὰς ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου παρατηρήσεις εἰς τροπολογίαν αὐτοῦ.

Ἐγένοντο προσέτι καὶ τινες ἄλλαι παρατηρήσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχε παρέλθει ἡ ὥρα, ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀναβαλὼν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τοῦ λοιποῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν γενησομένην τὴν 27 Ἰουλίου, τῆς ὁποίας ἀντικείμενον προσέθηκε τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆς περαιτέρω ἡμερουσίου διατάξεως, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν μετὰ τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης
Μ. Χ. Μελίτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ'.

Τῆς 27 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 99 ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἡ κωλύματος 12. ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, τὰ ὁποῖα γενόμενα δεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος κατὰ πρῶτον ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ὁ Βουλευτὴς Κ. Φασιτσᾶς ζητεῖ εἰκοσαήμερον παράτασιν ἀδείας δι' ἀναφορᾶς του ἀπὸ 22 Ἰουνίου, ἡ δὲ προσέσμια του λήγει σήμερον· διαφωνίας ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη καὶ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως νὰ δοθῇ εἰς τὸν Βουλευτὴν ἡ ὑπ' αὐτοῦ ζητηθεῖσα παράτασις.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε προσέτι εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Βουλευτὴς Κ. Κάνδυας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Προέδρου τριήμερον προθεσμίας ἄδειαν διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σύρον καὶ τὸ Προεδρεῖον δυνάμει τοῦ εἰς αὐτὸ παρακεχωρημένου δικαιώματος ἐδωκε τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν, πληροφορῶν περὶ τούτου τὴν Βουλήν.

Πρὶν ἡ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 8 ἄρθρ. τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, ὅπου τὴν προτεραίαν συνεδρίασιν ἔμεινεν ἐπληροφορήθη, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, συνενοηθεῖσα μετὰ τοῦ Προεδρείου, συνέταξε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς.

Ἀκολούθως ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου συζήτησις.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἡ μόνη ἀντίρρησις ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὸ μνηθὲν ἄρθρον εἶναι ἡ προσθήκη αὐτῆς Ἡ ἐπιτροπὴ ὅθεν λέγει, ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν μεταβάλῃ τὸ 9 ἄρθρον καὶ δὲν δεχθῇ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπ' αὐτοῦ, τότε ἡ ἐπιτροπὴ ἀνακαλεῖ τὴν προσθήκην της, εἰδὲ καὶ γείνῃ χρεία τροποποιήσεως, δι' ἣν τὸ Νομοτχέδιον θέλει μεταβῆ εἰς τὴν Γερουσίαν, τότε εἶναι καλὸν νὰ γείνῃ ἡ προσθήκη αὕτη.

Ὁ Πρόεδρος ἀντέταξεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφεθῇ κατὰ συνθήκην ἡ ἐπὶ τοῦἄρθρου ἀπόφασις καὶ νὰ μείνῃ ἐκκρεμής.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης, πρέπει νὰ προστεθῇ ἀνεξαρτήτως τὸ 9 ἄρθρον. Παρετήρησε προσέτι, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ προστεθῇ καὶ « ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου » διότι αἱ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι ὑφ' οἱασδήποτε ἀρχῆς γίνονται ἐπὶ χαρτοσήμου.

Ἀνέπτυξεν ἕτερος, ὅτι ἥ τε προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι περιττὴ, διότι δ λοῦται διὰ τῆς λέξεως « εἰδικὸν » τὸ ὁποῖον σημαίνει ἀποδεικτικὸν λεπτομερὲς περιέχον τὰ χαρακτηριστικὰ ὡς ὅταν λέγηται εἰδικὴ πληρεξουσιότης, ἐννοοῦνται προσόντα μερικώτερα. Καὶ ἡ τοῦ « ἁπλοῦ χάρτου » περιττεύει, διότι ἐξηρέθη ἄπαξ ἡ περίστασις αὕτη ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ χαρτοσήμου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐννοῆται ἐπὶ χαρτοσήμου, ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἔξωθεν τοῦ Κράτους ἐρχομένων, καὶ πρέπει οὕτω νὰ ὑποστῶσι τὸν τοῦ χαρτοσήμου φόρον.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ῥητῶς, ὅτι αἱ ἐνδείξεις θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἀφορᾷ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, καὶ οὐχὶ τὰς τελωνιακὰς, αἵτινες κατὰ νόμον ἐκδίδουσι τὰ ἀποδεικτικά των ἐπὶ χαρτοσήμου, ἂν ῥητῶς νέος νόμος δὲν διατάξῃ τὸ ἐναντίον.

Ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ἐῤῥέθη, ὅτι αἱ περὶ κατοχῆς ἐνδείξεις δίδονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ εἰς τὸ 8 τοῦτο ἄρθρον πρόκειται περὶ κατοχῆς, ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἔνδειξις θέλει γείνει ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀρκεσθῇ ἡ Βουλὴ εἰς μόνην τὴν λέξιν « εἰδικὸν » διότι αὕτη σημαίνει ὅτι θέλει γίνε-

σθαι ἐνδειξις δι' ἓν ἑκαστον ζῶον καὶ οὐχὶ δι' ὅλα ὁμοῦ, ἐχ ὅμως καὶ ὅτι θέλει περιέχει καὶ τὰ χαρακτηριστικά.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακαλῶν τὴν ῥηθεῖσαν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα, ὅτι διὰ μὲν τῆς φράσεως « ἑκάστου αὐτῶν » δηλοῦται ὅτι ἀπαιτεῖται δι' ἕκαστον ζῶον χωριστὴ ἔνδειξις· διὰ δὲ τῆς λέξεως « εἰδικὸν » ἐκφράζεται ὅ,τι ἠθέλησεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παραστήσῃ μᾶλλον ἀνεπτυγμένως· ὅθεν ἀνεκάλεσε τὴν προσθήκην, τὴν ὁποίαν κανεὶς τῶν Βουλευτῶν πλέον δὲν ὑπεστήριξεν.

Εἷς πρὸς τὴν προσθήκην τοῦ ἐπὶ « ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου » εἶπέ τις ὅτι ἐπειδὴ τὰ δοθησόμενα ἐνδεικτικὰ θέλουσιν εἶναι διπλότυπα καὶ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις τὰ προκαλεῖ καὶ τὰ ἐπιβάλλει χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας, καὶ οὐχὶ κατ' αἴτησιν καὶ ἀνάγκην τοῦ λαμβάνοντος, κατὰ τὸν νόμον δὲν δύναντοι νὰ γείνωσιν ἐπὶ χαρτοσήμου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι οἱ τελῶναι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἔχωσι διπλότυπα, καὶ ἡ ἀπόδειξις, χρησιμεύουσα εἰς ἐξασφάλισιν τῆς μεταβιβάσεως τοῦ κατόχου τῶν ζώων μέχρι τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, γενομένη ὑπὸ τοῦ τελώνου, θέλει εἶσθαι ἐπὶ χαρτοσήμου, ἂν δὲν λεχθῇ ῥητῶς εἰς τὸν νόμον τὸ ἐναντίον. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐγχώριοι φέρουσι ζῶα μὲ σκοπὸν ἐμπορίας, θέλουσιν ἐπιβαρυνθῇ ἀμέσως μὲν οἱ ἔμποροι, ἐμμέσως δὲ καὶ κυρίως οἱ πολῖται, διότι οἱ ἔμποροι ὑπολογίζουσι πάσας τὰς δαπάνας καὶ τὰ κέρδη των καὶ οὕτω ὁρίζουσιν ἔπειτα τὰς τιμάς, ὥστε τὸ βάρος θέλει πέσει ἐπὶ τῶν ἀγοραστῶν πολιτῶν.

Προσεθήκαν ἄλλοι, ὅτι καὶ διπλότυπα ἂν ἦναι, ὑπάρχοντα εἰς χαρτόσημον, ὡς αἱ τελωνιακαὶ ὁμολογίαι εἶναι διπλότυπαι, καὶ ἐν τοσούτῳ εἶναι ἐπὶ χαρτοσήμου. Ὁμοίως αἱ περὶ σίτου ἀπολείξεις δίδονται δι' ὄφελος τοῦ δημοσίου, καὶ ἐν τούτοις εἶναι ὑπόχρεοι οἱ λαμβάνοντες νὰ τὰς λάβωσιν ἐπὶ χαρτοσήμου.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι κανεὶς δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνωνται αἱ ἐνδείξεις ἐπὶ χαρτοσήμου, ὅλοι δὲ συμφωνοῦσι νὰ γίνωνται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου· ἀλλ' οἱ μὲν θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν πρόσθηκην, οἱ δὲ περιττὴν· διότι κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, ὅτα ἔγγραφα ἐκδίδει ἡ ἀρχὴ κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιωτῶν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν, ταῦτα γίνονται ἐπὶ χαρτοσήμου. Ἐπειδὴ δὲ ἐπειδὴ ἡ Ἀρχὴ θέλει δίδει τὴν ἀπόδειξιν καθ' ὑποχρέωσιν ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ οὐχὶ δι' ἀνάγκην τοῦ ἰδιώτου, δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις νὰ γίνηται αὕτη ἐπὶ χαρτοσήμου.

Ἡ ὁμόφωνος γνώμη τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ γίνωνται αἱ ἐνδείξεις ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ ἡ προσθήκη εἶναι περιττή.

Καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς παρὼν ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἐξήγησιν, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι αἱ ἐνδείξεις ἐννοεῖται ὅτι θέλουσι γίνεσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαία τὴν προσθήκην, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου. Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 8 ἄρθρ. ὁλόκληρον ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 8.

« Οἱ εἰσάγοντες ἐξ ἄλλης ἐπικρατείας ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, ἢ ἀροτῆρας βόας, ὀφείλουν νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν εἰς τὴν » πρώτην τελωνιακὴν ἀρχὴν, παρὰ τῆς ὁποίας λαμβάνουν εἰδικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παρουσιάσεως ἑκάστου αὐτῶν· ὅπερ ὁ » τελώνης ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κα» τοχῆς των ».

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πρόστιμον, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατ' αὐτοῦ ἐθνικῶν διατάξεων. »

Πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀκολούθου 9 ἄρθρ. Βουλευτής τις εἶπεν, ὅτι ἔχει νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἄλλο ἄρθρον· ὅθεν λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι διὰ νὰ διακωλυθῇ ὅσον ἐνεστὶ ἐντελέστερον ἡ ζωοκλοπὴ πρέπει νὰ γίνῃ διάταξίς τις, ἐὰν τι καταγραφῇ περισσότερα ζῶα τῶν ὅσα ἔχει, καὶ ἀποβληθῇ, νὰ τιμωρῆται κατὰ τὰ περὶ ἀπάτης διαλαμβάνοντα ἄρθρα τοῦ Ποιν. Νόμου. Διότι οἱ ἐπιτηδεύοντες τὴν ζωοκλοπὴν φοβούμενοι τὸν δι' ἄλλων ἐγγράφων κατοχῆς ἔλεγχον, ἐδέχετο νὰ σημειώσιν, εἰς τὴν πρώτην καταγραφὴν τῶν ζώων, περισσότερα τῶν ὅσα ἔχουσιν, ὥστε κλέπτοντες, ἀκολούθως νὰ ἔχωσι πρόφασιν καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς κατοχῆς· ὁ δὲ Νόμος εἶναι ἀνάγκη νὰ προβῇ καὶ τὴν πρώτην ταύτην διὰ ῥητῆς διατάξεως.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι περιττή, διότι ὑπαλλοῦται ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ζώου, καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκτήσεως, καὶ ἵν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ ὁ ζωοκλόπος, ποῖα θελήσουσιν εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν κλαπησομένων ζώων διὰ νὰ τὰ εἴπῃ καὶ ὁ Δήμαρχος, ἂν θέλῃ δύναται νὰ λάβῃ πληροφορίας· καὶ ἂν ἀνακαλυφθῇ ἀπάτη, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ περὶ ἀπάτης ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἰσχύοντος διὰ πᾶσαν περίστασιν.

Ὁ προτείνων τὴν γνώμην ἐπανέλαβεν, ὅτι διὰ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν πρέπει νὰ ὑπάχῃ ῥητὴ διάταξις.

Ἄλλ' ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένῃ εἰς ταύτην τὴν προσθήκην, διότι δύναται νὰ λάβῃ τις ἐπὶ δέκα ζώων αὐτοῦ ἔγγραφα κατοχῆς, ἀκολούθως νὰ ἀποθάνωσι πέντε, καὶ νὰ θεωρηθῇ μετὰ ταῦτα ὡγγράψας περισσότερα παρ' ὅσα εἶχε.

Μετὰ ταῦτα ὁ προτείνων ἀνεκάλεσε τὴν πρότασίν του.

Ἐπρότεινε δὲ ἄλλην ἄλλος, ὅτι δηλαδὴ πρέπει καὶ τὰ ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα ἤθελε λάβει τις, ἂν τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα τῆς κατοχῆς ἐχάνοντο, νὰ γίνωνται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ὁ Νόμος διατάττει νὰ μὴ ὑπάγωνται εἰς χαρτόσημον τὰ πρωτότυπα, τὸ αὐτὸ δ' ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν ἀντιγράφων.

Ὑπεστήριξε τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς παρών.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπεράνθη δι' ἀναστάσεως, ὅτι δὲν νομίζει ἀναγκαίαν οὐδὲ τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ 9 ἄρθρον, ἐφ' οὗ εἶχεν ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρήσεις.

Ἀνέφερέ τις πρῶτος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ προαπεφάσισεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις εἰς Νομοσχέδιον καθυποβαλλόμενον ἐκ τοῦ ἑνὸς νομοθετικοῦ σώματος εἰς τὸ ἕτερον, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρ. ἀνεκλήθησαν, δὲν εἶναι ἁρμόδιον νὰ συζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες στηρίζονται ἐπὶ τῶν ἀνακληθεισῶν παρατηρήσεων τοῦ Ὑπουργείου· καὶ ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῶν συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων, πρέπει νὰ ἐμμένῃ ἡ Βουλὴ ἀπαρασαλεύτως εἰς τὰ ἤδη ἀποφασισμένα.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι ἂν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέσυρε τὰς παρατηρήσεις του, οὐχὶ βέβαια ὡς πλημμελεῖς, ἀλλὰ διὰ τὸν τύπον τῶν Συνταγματικῶν ἀρχῶν, δύναται νὰ τὰς ἀναδεχθῇ Βουλευτής τις ἢ ἡ ἐπιτροπή.

Ἐπανέλαβεν ὁ προλαλήσας, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν δύναται νὰ γείνῃ τοῦτο, διότι τὸ Συνταγματικὸν τοῦτο δικαίωμα εἶναι σημαντικόν, καὶ ἀφ' οὗ ἅπαξ ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὁ τρόπος τῶν οὕτω γενομένων προτάσεων δὲν εἶναι καταλληλος καὶ ἀπεκλείσθησαν αὗται τῆς συζητήσεως δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ ὅτι δύναται δι' ἄλλου τρόπου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συζήτησιν τῶν ἅπαξ ἀποκλεισθεισῶν παρατηρήσεων.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι δὲν ἀποδίδει τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα

εἰς τὸ ζήτημα· διότι τὸ Ὑπουργεῖον ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ τοιαύτας παρατηρήσεις, τοῦ λοιποῦ θέλει ἐξακολουθήσει αὐτὴ ἡ ταξις, καὶ δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος, τὸν ὁποῖον ὁ προαγορεύσας εἶπε. Ἐπειδὴ δέ, ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον εἶχεν ἀνάγκην τοιούτων τροποποιήσεων ἠδύνατο νὰ εὕρῃ Βουλευτὰς διὰ νὰ τὰς προτείνωσιν ἐκ μέρους των καὶ νὰ μὴ φανῇ αὐτὸ, δὲν πρέπει νὰ παραδῇ ἡ Βουλὴ τοῦ κανονισμοῦ τὴν διάταξιν ἐμποδίζουσα τοὺς Βουλευτὰς νὰ κάμωσι τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἄρθρου.

Ὁ κατὰ τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπανέλαβεν, ὅτι, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔκαμε τὴν πρότασιν ταύτην τῶν παρατηρήσεων, πᾶς Βουλευτὴς ἠδύνατο νὰ προτείνῃ οἵας ἤθελεν. Ἀφοῦ ὅμως τὰς ἔκαμε τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ δὲ Βουλὴ τὰς ἀπέῤῥιψε, δὲν εἶναι ἁρμόζον νὰ εἰσαχθῶσι δι' ἄλλου τρόπου, διότι τοῦτο εἶναι ἐμπαιγμὸς νὰ καταντᾷ εἰς τὰ ἀπηγορευμένα δι' ἄλλης ὁδοῦ, ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Εἰσηγητὴς ἀντέταξεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει καὶ ἄλλας παρατηρήσεις παρὰ τὰς τοῦ ὑπουργείου. π. χ. παρατηρεῖ, ὅτι ὁ διακάτοχος δὲν δύναται νὰ ὑπάγῃ ἀμέσως νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ζῶόν του ἐκλάπη καὶ πρέπει νὰ τῷ δοθῇ τριήμερος ἢ πενθήμερος προθεσμία. Καὶ ἂν κλαπῇ τὸ ζῶον δημότου παραχειμάζοντος ἢ διατριβοντος εἰς ἄλλον δῆμον, τότε νὰ μὴν ὀφειλῇ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν δῆμον του, ἀλλὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Δήμαρχον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρίβει. Καὶ ἐν γένει ἡ ἐπιτροπὴ προεῖδε τέσσαρας περιστάσεις, ἐξηγημένας ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς ἀνάγκης, καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἀνέπτυξεν ἄλλος, ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν προηγουμένην τῆς παρουσιάσεως τῶν παρατηρήσεων τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ περὶ φορολογίας Νομοσχέδιον, διότι πρώτην ἤδη φορὰν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο παρουσιάζεται, ὥστε ἕκαστος Βουλευτὴς δύναται νὰ προτείνῃ ὁποίας θέλει τροπολογίας, ἀλλὰ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑποθέσεως ἐγνωμοδότησε νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ νὰ ψηφοφορήσῃ ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου ὡς ἔχει.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκλεισθῶσι τῆς συζητήσεως αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, διότι συμφωνοῦσι μὲ τὰς τοῦ Ὑπουργείου. Ἐπειδὴ τότε τὸ Ὑπουργεῖον μεταφέρον ἐκ τοῦ ἑνὸς σώματος εἰς τὸ ἕτερον Νομοσχέδιόν τι πλημμελὲς, καὶ θέλον νὰ μείνῃ τοιοῦτον κάμνει τροπολογίας ἐπὶ ὅλων τῶν ὠφελίμων περιστάσεων, καὶ τότε δὲν δύναται ἡ

Βουλὴ ἢ ἡ Γερουσία νὰ βελτιώσῃ οὐδὲ κἂν νὰ συζητήσῃ τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὑποτιθέμενον πλημμελές.

Ἀντίπεν ὁ κατὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ σεβομένη τὸ Σύνταγμα δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ κἀμμίαν τροποποίησιν ἀφαιρώσαν τὰς ἄκαιρος ἀποκλεισθείσας παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε παρατηρήσεις ἐπὶ πάσι βάσει τῶν τροπολογιῶν τοῦ Ὑπουργείου· ἐπειδὴ δ' αὐταὶ δὲν ἀνεκλήθησαν καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν πίπτουσιν. Εἰς τὴν τοιαύτην λοιπὸν ταύτην περίστασιν πρέπει νὰ περιορισθῇ τὸ δικαίωμα τῶν Βουλευτῶν· ὁ δὲ φόβος τοῦ προλαλήσαντος δὲν ἔχει οὐδεμίαν βάσιν, διότι ἡ Βουλὴ παρελέχθη, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτας παρατηρήσεις, καὶ πρὸ τοῦ δὲν πρέπει νὰ κάμῃ, ἂν δοίῃ, δολιευόμενον παρομοίως ποτὲ τοιαύτας παρατηρήσεις, πᾶς εὐσυνείδητος Βουλευτὴς ὀφείλει νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ τοιοῦτον Ὑπουργεῖον.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ὁ προλαλήσας ἐπιμένει εἰς τὸ ὅτι δὲν δύναται οὔτε ἡ ἐπιτροπὴ οὔτε Βουλευτὴς νὰ κάμῃ προπολογίαν, ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπρότεινεν· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, τοῦ κανόνος τῶν πράξεών της, ὁ κανονισμὸς δὲ τὴν τρέπει εἰς πάντα Βουλευτὴν νὰ προτείνῃ ὁπόταν θέλει πρότασιν, διατί λοιπὸν νὰ γένῃ αὐθαίρετος παράβασις τοῦ κανονισμοῦ; ἢν ὅμως δὲν ὑπάρχει κανεὶς φόβος μήπως τὸ Ὑπουργεῖον κάμῃ τοιαύτας προτάσεις, διότι ἡ Βουλὴ ἐτιμώρησε καὶ παρελέχθη, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ κάμῃ τοιαύτας προτάσεις. Ἄλλα δὲν προλαμβάνεται τίποτε διότι τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ κάμῃ ὁποίας προτάσεις θέλει διὰ τῶν Βουλευτῶν του, καὶ ἂν ἔχει ἀνάγκην νὰ παραβῇ διατάξεις τὴν τῆς Βουλῆς· ὅθεν δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος διὰ νὰ παραβῇ ἡ Βουλὴ τὸν κανονισμόν, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κακὴν αὐτὴν ἀρχήν.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀντίθεσις περὶ τῆς παραδεχθείσης ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ Βουλευταὶ πάντες καὶ τὸ Ὑπουργεῖον συμφωνοῦν ὅτι δὲν δύναται τοῦτο νὰ κάμῃ τοιαύτας παρατηρήσεις ἢ τροπολογίας ἀλλὰ καὶ τὸ Νομοσχεδίου τοῦτο εἶχεν ἐλθεῖ πρὸν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε κάμει τὰς παρατηρήσεις, πρὶν ἢ ἐτι ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν τροποποιήσεων τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ Νομοσχεδίου ἐπαγομένου ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σώματος εἰς τὸ ἕτερον· ὥστε πρόκειται περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἐτέθη· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὡς μὲν ἄλλοι παρετήρησαν, αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτείνονται καὶ εἰς ἄλλα οὐσιώδη ἀντικείμενα.

Ὁ Πρωθυπουργὸς παρετήρησεν ὅτι οὐδεμία συνεννόησις τοῦ Ὑπουργείου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπάρχει.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Π. Θέοδωρου τὸ ἀκόλουθον θέμα

Νομίζει ἡ Βουλή, ὅτι ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς γενομένης ἀποφάσεως περὶ τῶν πολογιῶν ἐκ μέσου τοῦ Ὑπουργείου καὶ χωρὶς βλαβῆς αὐτῆς, δύναται νὰ παραδεχθῇ εἰς συζήτησιν τὰς ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, εἰσχθείσας πρὸ τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως, καὶ ἐκτεινομένας καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα ἀσχέτως τῶν προτάσεων τοῦ Ὑπουργείου; »

Ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρελέχθη νὰ συζητήσῃ τὰς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνώσθη κατόπιν ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9, ὑποστηριχθεῖσα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι ἐτέθη διὰ καλῆς πίστεως κατόχους προτιθεμένους νὰ ἀναπληρώσωσι τὸ κλοπιμαῖον ζῶον μὲ ἄλλου τοιούτου, καὶ δὲν ἐτέθη πρὸς τιμωρίαν τοῦ καλῆς πίστεως κατόχου, τοῦ ἀφέντος τὸ ζῶόν του εἰς τὴν πεδιάδα, μαθόντος δὲ μετὰ πολὺν χρόνον ὅτι ἐκλάπη.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἓν ἕκαστον τῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 9 καὶ τῆς τροπολογίας ἔχοντα οὕτω·

Ἄρθρ. 9.

Ὁ λαβὼν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 κατοχῆς ἔγγραφον ἅμα ἐκλείψῃ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ζῶον, χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5 δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ παρεκβῇ μακρὰν τοῦ δήμου του, καὶ ἀνυπερθέτου δυσκολίαι τὸν ἀποτρέπουν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, θέλει παραδόσει τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς κατοχῆς του πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ παρεκτὸς ἐντὸς τῆς τριημέρου προθεσμίας, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ τὸ διευθύνῃ ἀρμοδίως εἰς τὸν ἀρμόδιον τοῦ διαχειριστοῦ Δήμαρχον.

Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενον ζῶον κλαπῇ, ὀφείλει ὁ διακάτοχος νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ τῆς κατοχῆς ἔγγραφον εἰς τὸν Δήμαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διατρίβει, ὅστις σημειώνει ἐν αὐτῷ ὅτι ἐκλάπη τὸ ζῶον· ἀφίνει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν διακάτοχον, τὸ ὁποῖον θέλει ταῦτα χρησιμεύσει ὡς ἔγγραφον παραστατικόν. Ἐὰν ὁ διακάτοχος θέλῃ νὰ πωλήσῃ τὸ ζῶόν του, ὀφείλει νὰ παρουσιάζηται μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν Δήμαρχον, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου διατρίβει, καὶ νὰ παραδίδῃ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του πρὸς

αὐτόν. Ὁ δὲ Δήμαρχος εἰς μὲν τὸν ἀγοραστὴν ὀφείλει νὰ δίδωσιν ἴδιον ἔγγραφον συμμορφούμενος μὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου· τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, ἂν ἦναι ὁ ἁρμόδιος· εἰδὲ, θέλει συμμορφοῦσθαι μὲ τὸ ἐδάφ. Ϛ΄. τοῦ ἄρθρου τούτου. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 10 ἐφ' οὗ ἐπροτάθη ἀντὶ τῆς λέξεως *ἐδικάσθησαν* νὰ τεθῇ *ἀνήκουσιν*· ἀλλὰ μηδενὸς ὑποστηρίξαντος τοῦτο, ἡ Βουλὴ, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 10 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 10.

« Τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενα πρόσιμα εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τοῦ δήμου ἐκείνου, ὅπου οἱ παραβάται ἐδικάσθησαν. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 11 ἐφ' οὗ οὐδεὶς παρετήρησέ τι, ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως αὐτὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 11.

« Ὁ καταμηνύσας τινὰ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε καταδικασθῇ ὁ καταμηνυθείς. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 12 ἐφ' οὗ παρετήρησε μόνον ὁ εἰσηγητὴς ὅτι τοῦτο ἐφαρμόζεται μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ ζωοκλόπου ὡς τοιούτου. Ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. 12.

« Ὁ ἀποδείξας μὲ ἀποτέλεσμα ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον, λαμβάνει ἀμοιβὴν δραχ. πεντήκοντα (50) ἥτις θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου. »

Μετὰ τοῦτο ἐπροτάθη παρά τινος τῶν Βουλευτῶν καὶ ἕτερον ἄρθρον 13 πρόσθετον, ἔχον οὕτως·

« Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ὑπάγονται αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου. »

Τὴν προσθήκην τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντέκρουσέ τις διὰ τῶν λόγων, ὅτι ἀληθῶς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου τούτου κατὰ τὰς νήσους θέλει εἶσθαι ὀχληρὰ διότι εἶναι αὗται ἐλεύθεραι ἀπὸ τὴν μάστιγα τῆς ζωοκλοπῆς, ἀλλ' αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, συμβιβάζουσαι τὰς περιστάσεις καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, δὲν θέλουσιν ἐπιδείξει αὐστηρότητα κατ' αὐτήν· καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐνόχλησις θέλει εἶσθαι μικρά, διότι κατὰ τὰς νήσους δὲν ὑπάρχουσιν ἀγελαῖα ζῶα, ἐφ' ὧν πολλαὶ διαγράφονται διατυπώσεις.

Ὁ προτείνας ὑποστήριξεν αὐτὴν διὰ τοῦ λόγου ὅτι, πολλάκις νόμοι ἐκδίδονται διὰ τὴν εἴς τινας ἐπαρχίας ἀναφαινομένην ἀνάγκην, ἀλλ' ἐξαιροῦσι τὰς μὴ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐχούσας· οὕτω καὶ ἤδη, ἐπειδὴ τὸν παρόντα νόμον προύκάλεσεν ἡ κατά τινας ἐπαρχίας ὑπάρχουσα ζωοκλοπὴ, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο ν' ἀρεθῇ γενικὸς καὶ νὰ καταβλίψῃ τὸ Κράτος ὅλον.

Ἕτερος ἀντέπεν ὅτι, ἐξαίρεσις ἐπ Νόμου ζητουμένου, ζήτημα ἀπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἀποτελοῦσα, πρώτην ἤδη φορὰν παρουσιάζεται, οὐδέποτε οὐδ' ἐνταῦθα οὐδ' ἀλλαχοῦ προταθεῖσα· καὶ οὐ μόνον αὕτη εἶναι κατ' οὐσίαν ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπιζημίους θέλει ἔχει συνεπείας, ἀλλὰ καὶ θέλει ἐπισχύσει τὴν πρότασιν τοιούτων ἐξαιρέσεων ἑκάστοτε κατὰ τὰς τῶν Νόμων συζητήσεις, αἵτινες, γενόμεναι ἤδη ὑπὲρ τμήματος τοῦ Κράτους, θέλουσι κατόπιν προταθῇ καὶ ὑπὲρ ἐπαρχίας· οὕτω δὲ, καὶ ὠφέλιμος κατ' οὐσίαν ἡ πρότασις αὕτη ἂν ἦτον. Ἔπρεπε ν' ἀντικρουσθῇ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ σεβομένου τὴν ἰσότητα προτείναντος· καὶ ὅτι καὶ κατ' οὐσίαν εἶναι ἄδικος, διότι ὁ Νόμος οὗτος οὐδὲ καταθλιπτικὸς οὐδὲ καταχρηστικὸς παρίσταται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀνάγκης προύκαλέσθη, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ἀλλεπαλλήλως διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἂν ἡ μάστιξ αὕτη ἠλαττώθη κατά τι ἤδη, ἡ ἀναμνησις ὅμως τῶν ἐποχῶν τοῦ 1841 καὶ 1842 θέλει πείσει ἕκαστον περὶ τῆς ἀνάγκης Νόμου τοιούτου. Ὑπαρχούσης δὲ τῆς ἀνάγκης τοῦ Νόμου, οὐ εἰς ἐπῆλθε λόγος κατὰ τὴν ἀναγκαζούσης ἡμᾶς νὰ κατενεχθῶμεν κατ' αὐτοῦ, διότι καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ οὐδόλως οὐσιωδεῖς ἐπροτάθησαν τροπολογίαι. Ὅτι καὶ ἀδιάφορος ἂν ἦτον ἡ παραδοχὴ τῆς προτεθείσης ἐξαιρέσεως κατὰ τὸ Αἰγαῖον, αὕτη ὅμως ἤθελεν ἔχει συνεπείας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, διότι ἤθελε καταστῇ τὸ ἄσυλον τῶν ζωοκλεπτῶν, ἐνῷ ἤδη ὑποχρεοῦνται εἰς ἁπλῆν μόνον τῶν ζώων των σημείωσιν, καὶ ὁ Νόμος οὐδὲ κατὰ τὸ Αἰγαῖον, οὐδὲ κατὰ τὴν Σ ερεὰν, ἔνθα ἡ μαστιξ τῆς ζωοκλοπῆ δὲν ὑπάρχει, δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ μὲ αὐστηρότητα.

Καὶ ἄλλος ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἀντέκρουσεν αὐτὸν εἰπὼν ὅτι, τὸν νόμον τοῦτον ὑπηγόρευσε ἡ ἀνάγκη, καὶ αὕτη δὲν πρέπει τυφλῶς καὶ ἄνευ ὅρων νὰ ἐκτιμηθῇ· ἀλλὰ τὰ περὶ ριαθῶσιν αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἰς τὸν τόπον αὐτὸς καὶ ὑπὸ ὅρους, εἰς δὲ τὸ Αἰγαῖον οὐδεμία τοῦ νόμου ἀνάγκη παρεστήθη ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν εἶναι εἰσαγωγική, διότι γενικὸς κανὼν εἶναι ἡ ἐλευθερία ἑκάστου, πᾶς δὲ νόμος περιορίζων αὐτὴν

τὴν, εἶναι νόμος ἐξαιρετικός. Ἐπειδὴ δ' αἱ ἐξαιρέσεις ἐχουσι μ-
ὀπισθέν τι διὰ τοῦτο ὁ νόμος οὗτος δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτεθ-
καλῶς καὶ ὁ περὶ συσσασ ὡς δὲ ἱκτικῆς ἀσυνόρους νόμ-
κατ' ἐξαίρεσιν μόνον διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐρρυθμ-θη καὶ ἐκ τούτ-
περιωρίσθη, καὶ καθὼς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰδικοὶ νόμοι περὶ τῆς ἐ-
λανδίας πρωτεύονται καὶ σήμερον οὕτως οὐδόλως ἔπρεπε νὰ
ἐπὶ τῆς λοιπῆς ἐπικρατείας. εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐφαρμοσθῶσι δὲ
δύνανται. Ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γενικὸς κανών,
ἡ δ' ὑπαρξις τῶν νόμων περιορίζει αὐτὴν, διὰ τοῦτο διὰ πολ-
πολλῶν νόμων περιορίζομεν πάντοτε τὰς ἐλευθερίας μας. ἐν-
χίζει δὲ τὸ δι' ὀλίγων νόμων διοικούμενον ἔθνος οὕτως ἡ Ἀγγλ-
θεωρεῖται ὡς ἔχουσα πλείους ἐλευθερίας, καὶ κατ' αὐτὴν καὶ
τὸ Βέλγιον περὶ ορισμοί τινες ἀλλαχοῦ ὑπάρχοντες δὲν ὑ-
ρίσκοντο, καὶ πρὸς τὸ τοῦ συρροὴ γίνεται ἐκεῖ ξένων διὰ τὴν ἐ-
λειψιν τῶν διαβατηρίων, καὶ πολλὰ ἀπομένουσιν ἐκεῖ χάριν
Ὅτι διὰ τοῦ παρόντος Νόμου θέλει ἐλαττωθῆ τὸ κακὸν, γρά-
τη δύναται νὰ γένῃ καὶ δι' ἄλλων μέτρων καὶ ὄχι διὰ τ-
ραννικῶν ἐπιβολῶν· καὶ ἄλλοτε ἐπεβλήθη εἰς τοὺς πολίτας
δηλώσωσιν ἐντὸς προθεσμίας τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων των, καὶ
ὅμως ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθε καὶ τὰ ἐπινοήσαντα ἐτι δ-
κάζουσι τοὺς μὴ ἐκτελέσαντας τὸν Νόμον· τὸ τοιοῦτο δὲ προκύπτει
ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀπαιτουμένης κοινωνικῆς ἀνατροφῆς
ἐκτελῶσιν αφ' ἑαυτῶν οἱ πολῖται τοὺς Νόμους. Ὅτι οἱ Νόμ-
γίνονται διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῖοι εἶναι, ὡς ἄλλοτε καὶ ὁ σο-
λων εἶπεν, ὅτι τοὺς καταλλήλους ἐρώς καὶ δυνατόν, νὰ ἐκτε-
λεσθῶσι Νόμοι· ἔθηκε, διότι οὗτοι νὰ ἐκτελεσθῶσι πρέπει πρ-
τῶν πλειόνων κάν, ἵνα μὴ συνέβη ὅτι ἐπὶ τῶν δηλωθέντων συνέ-
ὅ,τε ἐξ ὁκτακοσίων οἰκογενειῶν εἰς τινα τῆς Σπάρτης Δῆμον ἐξ-
κοντα μόνον ἄνθρωποι ἐδήλωσαν ὅτι οἱ Νόμοι πάντες λέγ ἀφ-
λοῦσιν, οὕτω δὲ οὔζεται τὸ κακὸν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὀλίγων κα-
λὸν μὲν παρ' αὐτῶν ἐπράχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ κακὸν τὸ πραχθ-
πολλῷ μεῖζον τοῦ καλοῦ ἐγένετο, διότι πολλοὶ τούτων καὶ πο-
μανὰς ἐσχημάτισαν, καὶ τ' ἀνακαλυφθέντα ζῶα ὡς κλοπιμαῖ-
ἔπωλουν ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ τοὺς πλείστους τῶν ζωοκλοπ-
μεθ' ἑαυτῶν ἔσυρον.

Παρατήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ Νόμος οὗτος εἶναι ἀναγκαῖος, διότι
κατὰ τὰ 1835 καὶ 1841 μεγάλη ἐγίνετο ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς
καταστροφὴ, καθόσον καὶ ἀλλαχοῦ εἰς τὴν γείτονα ἀηλονότ-
Ἐπτάνησον ὑπάρχει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν, ἔνθα τὰ ζῶα
σφραγίζονται· οἱ δὲ Δήμαρχοι δύνανται νὰ συμβιβάζωσι τὴν

ἐφαρμογὴν αὐτοῦ μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νόμου, ἵνα μὴ χίνωσι
ρηται ἐν τῷ Νόμῳ ἐξαιρέσεις τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καταστρέφουσαι

Προσέθηκαν δὲ τούτοις ἄλλοι, εἰς μὲν, ὅτι ὁ Νόμος οὗτος θέ-
λει ἐφαρμοσθῆ ὅπως ἡ ἀνάγκη τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀπαιτεῖ,
δὲν προσβάλλονται δὲ οἱ νῆσοι ὅταν δὲν πάσχωσιν ὑπὸ τῆς
ζωοκλοπῆς. Καὶ ἕτερος, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς
ἀντίκειται εἰς τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἠρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἠρώτη-
σεν αὐτὴν ἂν παραδέχεται τὸ ἀνωτέρω ἀναγνωσθὲν πρόσθετον
ἄρθρ ν 13, καὶ αὕτη δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτό.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου καθὼς
παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη, ἔχον οὕτω.

« Ἄρθρ. 1. Ἑκαστος κάτοχος ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἀρο-
τήρων βοῶν ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
τοῦ παρόντος νόμου νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου τοῦ
δήμου καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σημείωσιν ὅλων τῶν τοιούτων
ζώων του μὲ ὅσην ἐπιδέχεται ἀκρίβειαν περιγραφὴν τῶν ἰδιαιτέρων
χαρακτηριστικῶν ἑκάστου ζώου ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ὅσοι δὲ κατέχουν θηλάζοντα ζῶα χρεωστοῦν νὰ δώσουν τὴν
σημείωσιν καὶ περιγραφὴν αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ἀφοῦ παύ-
σωσι τοῦ θηλάζειν.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστι-
μον 10 50 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ χαρακτηριστικὰ ἑκάστου ζώου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώ-
νυμον τοῦ κατόχου, καὶ ὁ τόπος ὅπου διατρίβεται ὅτε τὸ ἀπέ-
κτησεν, ὡς καὶ ὁ πρόσωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου λέγει, ὅτι τὸ ἔλαβε,
σημειοῦται ἀκριβῶς εἰς βιβλίον μονογραφημένον καὶ σφραγισμέ-
νον παρὰ τῆς ἁμέσως προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ μὲν
ἀπόλεχος ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, ἢ ἀγραμ-
μάτου, ἐντὸς παρ' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, μένει εἰς τὸ
ἀρχεῖον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ διπλότυπον παραδίδεται
εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ζώου, ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ
δήμου καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται μετὰ ταῦτα, ἐν περιπτώσει ἀμ-
φιβολίας, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης δηλώσεως.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ν' ἀποκτήσῃ τις καθ' ὁ-
ποιονδήποτε τρόπον ἵππον, ἡμιόνον, ὄνον ἢ ἀρότηρα βοῦν, ἐὰν
ὁ κάτοχος αὐτοῦ δὲν ἔχῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς κατοχῆς.

Οἱ παραβάται, ὅ τε ἐκποιήσας καὶ ὁ ἀποκτήσας τὸ ζῶον ἢ τὰ

ζῶα, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 50—100 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον ἑκάτερος.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν ὁριοθεῖσαν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς κανένα νὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ θαλάσσης ἵππον, ἡμίονον, ὄνον ἢ ἀροτῆρα βόα, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῇ παρ' αὐτῆς.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 10—50 δραχμῶν δι' ἕκαστον ζῶον.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἀρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἐμποδίζει τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν ζώων, περὶ ὧν δὲν ἐπαρουσιάσθησαν τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 6. Ἕκαστος κάτοχος ζώου, μεταβαίνων εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ δήμου του, ὀφείλει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, καὶ νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ εἰς τὰς ἐπιφορτισμένας δημοτικὰς ἢ ἀνακριτικὰς καθήκοντα ἀρχάς.

Ἐὰν δὲ ὁ κάτοχος τοῦ ζώου δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς, ἐμποδίζεται τῆς περαιτέρω πορείας τοῦ κρατουμένου τοῦ ζώου του, ἕως οὗ παρουσιασθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικόν.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ζῶα τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὰ τῆς κατοχῆς ἔγγραφα, εἴτε ἐντὸς τοῦ δήμου του, εἴτε μεταβαίνων ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, εἴτε ἐξάγων αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους, θεωροῦνται ὡς κλοπιμαῖα, ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς δὲν ἀποδεῖξῃ οὗτος, ὅτι εἶναι κύριος τοῦ ζώου· ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἤθελαν ἀνακαλύψει τὴν παράνομον ἀρπαγήν, ὀφείλουν νὰ συντάττουν ἔκθεσιν διαλαμβάνουσαν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατόχου τοῦ ζώου, τὴν κατοικίαν του καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ζώου, καὶ νὰ πέμπωσιν ἀμέσως αὐτὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 8. Οἱ εἰσάγοντες ἐξ ἄλλης ἐπικρατείας ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, ἢ ἀροτῆρας βόας, ὀφείλουν νὰ τοὺς παρουσιάζωσιν εἰς τὴν πρώτην τελωνιακὴν ἀρχήν, πρὸ τῆς ὁποίας λαμβάνουν εἰδικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παρουσιάσεως, ἐκάστου αὐτῶν, ὅπερ ὀφείλει ὁ τελώνης νὰ διδῇ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόδειξιν τῆς κατοχῆς των.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πρόστιμον, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τοῦ τελωνιακῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 9. Ὁ λαβὼν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 κατοχῆς ἔγγραφον ἅμα ἐκλείψῃ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ζῶον, χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5 δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ παροικῇ μακρὰν τοῦ δήμου του, καὶ ἀνυπέρβλητοι δυσκολίαι τὸν ἀποτρέπουν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Δήμαρχον, βέλει παραδώσει τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς κατοχῆς του πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ παροικεῖ ἐντὸς τῆς τριημέρου προθεσμίας, ὅτις ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ τὸ διευθύνῃ ἁρμοδίως εἰς τὸν ἁρμόδιον τοῦ διακατόχου Δήμαρχον.

Ἐὰν τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενον ζῶον κλαπῇ, ὀφείλει ὁ διακάτοχος νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ τῆς κατοχῆς ἔγγραφον εἰς τὸν Δήμαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διατρίβει ὅστις σημειοῖ ἐν αὐτῷ «ἐκλάπη τὸ ζῶον» ἢ ὡς ἄλλως τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν διακάτοχον, τὸ ὁποῖον θέλει τοῦ χρησιμεύσει ὡς ἔγγραφον ταυτότητος. Ἐὰν ὁ διακάτοχος θέλῃ νὰ πωλήσῃ τὸ ζῶόν του, ὀφείλει νὰ παρουσιάζηται μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν Δήμαρχον, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου διατρίβει, καὶ νὰ παραδιδῷ τὸ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς του πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ Δήμαρχος εἰς μὲν τὸν ἀγοραστὴν ὀφείλει νὰ διδῶσιν ἴδιον ἔγγραφον συμμορφούμενος μὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου· τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς κατοχῆς ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, ἂν ἦναι ἁρμόδιος· εἰδὲ, θέλει συμμορφοῦσθαι μὲ τὸ ἐδάφ. δ'. τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρ. 10. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τοῦ δήμου ἐκείνου, ὅπου οἱ παραβάται ἐδικάσθησαν.

Ἄρθρ. 11. Ὁ καταμηνύσας τινὰ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε καταδικασθῇ ὁ καταμηνυθείς.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἀποδείξας μὲ ἀποτέλεσμα ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον, λαμβάνει ἀμοιβὴν δραχμῶν πεντήκοντα (50), ἥτις θέλει εἰσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου.»

Καὶ ἐπὶ τούτου ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ Ν. Καλλέργη καὶ Π. Ι. Κυριακοῦ, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐξετέθη, διὰ ψήφων 45 πρὸς 39 κατὰ τὸ ἴσον προσηρτημένων πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

επί του εξής ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νομοσχεδίου, Ναὶ ἢ Οχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Σιλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ν. Δελέντας	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Θ. Γρίτσας	Ν.	Α. Ρ. Τζάννης	Ν.
Ν. Μαυρομιχάλης	Ο.	Β. Νικολαΐδης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Γουνοπόπουλος	Ο.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Β. Καραγιάννης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Λ. Κατσῆς		Β. Πετιμεζᾶς	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Πετιμεζᾶς	Ν.
Α. Σ. Δηνόπουλος	Ο.	Ν. Αντύπου	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παπαδαῖος	Ν.
Ι. Κωλέττης	Ν.	Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Α. Μεταξᾶς	Ο.	Θ. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπὼν	Γεώργ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	ἀσθενὴς	Α. Νοταρᾶς	
Π. Ράγκος	Ν.	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Θεόδ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Κ. Χ. Παντζιώτου	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ἀποστολίδης	ἐν ἀδείᾳ	Ἰω. Ταβόγλος	
Τζαμετ, Γρηγοράκης	ἀπὼν	Π. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο	Α. Κυριακίδης	Ν.
Γ. Κανδύλης	Ν.	Σ. Παγκαλος	Ν.
Κ. Φασιόλας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Θ. Καλομοιρώνης	ἀπὼν
Ι. Χαραμῆς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Πλαπούτας	Ν.
Ι. Κρανίδης		Κ. Δεληγιάννης	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Ν. Μπρυσομύρας	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζώτος	Ο.	Ν. Καφφιωτάκης	Ν.
Νίκος Θέου	Ο.	Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Βαρδαζιώτης	Ν.
Δ. Βιλαέτης		Γ. Φερεγράς	Ο.
Λ. Κρεστενίτης	Ν.	Γ. Δεληγιώργης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Κ. Γ. Σαντᾶς	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Ι Κλίμακας		Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ

Ρ. Παλαμίδης	ἠρνήθη ψῆφον	Φ. Ἰωάννου	Ν.
Γ. Ρεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Π. Καλαμαρωτάς		Ι. Ταταράκης	Ν.
Π. Δαρεμώτης	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρείου	ἀπὼν
Νικητ. Σταματελόπ.	ἐν ἀδείᾳ	Διομήδες Κυριακοῦ	»
Δ. Σκελλαριαδης	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ο.	Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Κ. Βείκος	Ν	Δημ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.	Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπὼν	Α. Παππατζῆς	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Γ. Κάνδυλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Τομαρᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Ν. Μπαροτζῆς	Ο.	Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Μπιμπίλης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δράσης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πικραμμένος	Ο.	Γ. Δοκὸς	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Δ. Κριεζῆς	Ν.
Κ. Ζαριφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Ι. Χαντζῆσκος	Ν.
Δ. Καλαμογδάρτης	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ο.
Κ. Τζιρτζήνης	Ο.	Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κομνηνιώτης	Ν.	Ν. Κρεζιώτης	Ο.
Σ. Ἀγγελοπούλος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Α. Μακρόπουλος	Ν.	Κ. Ἀποστολίδης	Ο.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.	Κ. Κανάρης	Ν.
Ν. Γ. Σχινᾶς	Ο.	Γ. Σταμπτάρα	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.		

Ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀναφορῶν καὶ λοιπῶν προαπαιτουμένων ἀντικειμένων εἰς τὰς προαγομένας ἡμερησίας διατάξεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Ἀντωνιάδης.

Μ. Χ. Μελέτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ'.

Τῆς 28 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθὼν τῶν περὶ τὸν ἐν ἐκείνην Π. Μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 79, ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος, 9, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Διὰ τὴν ἀπουσίαν ἑνὸς τῶν Γραμματέων ἐκλέχθη εἰς ἀναπλήρωσιν ὁ νεώτερος τῶν παρόντων Βουλευτῶν Κ. Γ. Φεγγαράκης.

Ἐχορηγήθη μηνυτὶκὴ ἀπουσίας ἀδείας εἰς τὸν Βουλευτὴν Ὑρὰς Κ. Δ. Κρεζῆν, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβλήθείσῃ αἰτήσει αὐτοῦ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς. Πρὶν δ' ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ πίνακος, παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὄχι μέχρι τῆς λήξεως τῆς Συνόδου, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους διὰ νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὸν γενικὸν τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐκ τούτου προσγίνεται εἰς τὸ Κράτος ζημία, ἐὰν δὲν δαπανηθῶσι τὰ προϋπολογιζόμενα ποσά.

Ἀντιπαρετηρήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑφ' ἑτέρου, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς εἶναι ἀνεξάρτητος ἐκείνου τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη νὰ συντάξῃ τὸν προϋπολογισμὸν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ὅτε λήγει ἡ σύνοδος, πέραν τῆς ὁποίας παύει πᾶσα δικαιοδοσία αὐτῆς.

Ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Α'. Κεφαλαίου, καθ' οὗ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ οἱονεὶ ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 2 ἄρθρου παρετηρήθη, ὅτι ἐν τῷ πίνακι δὲν ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν γραφείων, ὑπὲρ ὧν προϋπολογίζονται αἱ **3080** δραχμαί. Ἀλλ' ἀντιπαρετηρήθη παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐχορηγήθη μόνον τὸ ποσὸν εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἀφεθὲν δὲ εἰς αὐτὸ νὰ προσλαμβάνῃ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῶν

γραφείων καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν μισθοδοσίαν ἑκάστου κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνετάχθη καὶ ὁ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμός. Ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὸν πίνακα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Πετμεζᾶ καὶ Λ. Χαντσίκου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡῆς προσκρτη ἕνον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ καὶ τὸ ὅλον τοῦ κ φαλαίου, ἔχον οὕτω.

« Α'. *Προσωπικόν.*

1. Ἀποζημίωσις 98 Βουλευτῶν, λαμβάντων πλέον τὴν ἀποζημίωσιν	Δρ. χ.	114,334:—
Ὁμοίως συμπλήρωμα ἀποζημιώσεως 14 (ἐφαρμοζομένου τοῦ νόμου ἄλλην ὑπηρεσίαν μισθοῦ) . .	»	6,342:48
2. Μισθοὶ ὑπαλλήλων		
Συντάκται δύο, ἀνὰ δραχ. 200	»	1,867:—
Γραφεῖς	»	3,080:—
Εὐταξίαι δύο	»	860:—
Κλητῆρες	»	2,614:—
Τὸ ὅλον Δραχ.		128,797:48

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται τὸ Α'. Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Σ. Ζανόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	ἀπὼν	Ι. Ν. Βλασσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Α. Μεταξᾶς	
Ν. Μαυρομμάτης	Ν	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Βλάχος	ἀσθενὴς
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καΐρης		Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν
Δ. Τζόκρης	»	Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ

Τζαμπάκης Γρηγοράκης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	ἀπών
Κ. Φαείτσας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χαραμῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιαλδάσης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Λ. Ζῶτος	Ν.
Νίκος Θέου	ἀσθενὴς
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Βιλαέτης	»
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος	»
Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Σιλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Κ. Ἰωάννης	Ν.
Β. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παπαδαῖος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπών
Γεω γαντ. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	»
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐταθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἐν ἀδείᾳ
Ἐμμαν. Χ. Τσοῦγκλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελληγιάννης	Ν.
Ν. Μπρέκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορμιωτάκης	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	;
Π. Βαρδιταιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Ζαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βαρβογλῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμιδῆς	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βείκος	ἀπών
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἀπών
Σ. Μπαροῦσης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Νικολάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαχαρόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομότσιμπλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Πζιρτιδῆς	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμαλᾶς	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπών

Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Π. Τζαμαράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	»
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρ. Χαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ἰω. Τομόρας	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	ἀπών
Ε. Μ. Παρίσσης	Ν.
Γ. Δουκᾶς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	Ν.
Γ. Κωνταουριώτης	ἀπών
Ι. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζιώτης	Ν.
Ι. Οἰκονομου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Καναρης	ἀπών
Γ. Δ. Σταμάτάρας	Ν.

Ἀντιγνώσθησαν τὰ 1 καὶ 2 ἄρθρα τοῦ Β'. Κεφαλαίου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ κατόπιν 3 ἄρθρου παρετηρήθη, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο κατὰ λόγον τῆς διπλῆς ἀναγκῆς διὰ τὴν ὁποίαν συντάχθη, διότι ἡ μὲν διὰ τὰ τυπωθησόμενα δαπάνη δέεται εἰς τὴν τυπογραφίαν καὶ εἶναι ἐλαφρὰ, ἂν δὲν εἶναι γνωστὴ, ἀναγκαῖον ὅμως εἶναι νὰ γνωσθῇ ἡ δαπάνη ἡ διὰ βιβλιοδετικὰ προϋπολογιζομένη, ὡς διδομένη εἰς τὸν ἐργολάβον.

Ἀντιπαρετηρήθη δὲ ὅτι, τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ, ὑπάρχοντα καὶ ἄλλα τυπωτικὰ δαπάνην εἰς τὸ γενικὸν περὶ τυπωτικῶν παρ' αὐτῆς ληφθὲν μέτρον.

Ἐπηνέχθη παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ παροῦσα σύνοδος ἀνεδέχθη τὴν τύπωσιν τῶν ἐμίσεων πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνόδου, εἰ μὴ δὲ καὶ ἐπήμεραι εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, ἐκ τούτου δὲ ἐπεγίνετο ἡ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνάβασις τῶν τυπωτικῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς· καὶ ὁ ἐδύνατο νὰ διαιρεθῇ τὸ ἄρθρον, κατὰ τὴν γενομένην παρατήρησιν εἰς δύο, ὡ. τὸ ἓν νὰ φέρῃ χρηματικὰ 5000 πρὸς τυπωτικὰς δαπάνας, τὸ δὲ ἕτερον 1000 διὰ βιβλιοδετικάς.

Ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν διαίρεσιν ταύτην τοῦ 3 ἄρθρου εἰς δύο, καθὼς ἐζητεῖθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀνωτέρω,

ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ὑπαχθῶσι καὶ τὰ τυπογραφικὰ ἐνταῦθα εἰς τὸ γενικὸν παρὰ τῆς Βουλῆς ληφθὲν μέτρον περὶ τούτου.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κττόπιν 4 κατὰ τὸν πίνακα. 5 δὲ γενομένου, μετὰ τὴν ἀνωτέρω διαίρεσιν, ἄρθρον, ὁ τριήδρος παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὸν παρελθόντα προϋπολογισμὸν εἶχον προδιορισθῆ 300 δραχ. διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἐξοδευόντα δὲ κατὰ μῆνα 49 δραχμαὶ πρὸς φωτισμὸν τοῦ καταστήματος καὶ τῶν θυρῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔπρεπε νὰ δὲ ἤδη βάλλει προστεθῆ καὶ ἕτερος φανὸς εἰς τὸ ἀναγνωστήριον καὶ νυκτερινὴ ῥαπτικὴ δύναται νὰ γείνῃ, διὰ τοῦτο προϋπελογίσθη εἰ. ἀνώτερον ποσόν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος, ἡ Βουλὴ κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη διὰ ἀναστάσεως νὰ συγχωνευθῶσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 κατὰ τὸν πίνακα, 5 δὲ καὶ 6 κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας παρὰ τῆς Βουλῆς τροποποιήσεις εἰς ἓν μόνον ἄρθρον 5 ἐπιγραφόμενον αἱ ἐλάττον » καὶ φέρον ποσὸν δραχ. 300.

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 6 ἄρθρου παρετηρήθη παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅτι διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἀρχειοθήκης αἱ γενόμεναι δαπάναι ὑπερέβησαν τὰς ἐλπιζομένας· ὅτι πρό τινος ἠγοράσθη τὸ ζητούμενον ἀντὶ τιμῶν βιβλίων τινῶν, ἐνετείλατο δὲ τὸ Προεδρεῖον νὰ ἀγορασθῶσι ταῦτα εἰς Γαλλίαν, ἀλλ' ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπερβῆ τὰς 1200 δραχ. πρὸς τὰς ὁποίας προστιθεμένων καὶ 50 δι' ἔξοδα μεταφορᾶς, συμμετίζεται ποσὸν ἐκ 1250 δραχ. Πρός τε δὲ τὴν ἀγορὰν τῶν βιβλίων τούτων, διὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη αἱ ἀναγκαῖαι συναλλαγματικαί, καὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουσι παρακατατεθῆ τὰ ἀρχεῖα, ἵνα διατηρηθῶσι, σύμφωνα μὲ τὴν περὶ τούτου τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν, πιστεύθη τὸ διὰ ταῦτα ποσὸν καὶ ἐσχηματισθῇ οὕτως ἐκ τῆς ἀνάγκης τὸ ἄρθρον 6.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη καὶ τοῦτο δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐγένετο δὲ καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου Β'. κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Χ. Καπετανάκη καὶ Μ. Πρωτοπαπᾶ, ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὸ Β'. κεφάλαιον, καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐψηφίσθη, ἔχον οὕτω.

		Γλικόρ.		
Β'.	1	Χαρτί, μελάνη, κονδύλια, κτλ. . .	Δραχ. 420	
	2	Συνδρομαὶ ἐφημερίδων	» 350	
	3	Τύπωσις πρακτικῶν	» 5000	
	4	Βιβλιοδετικὰ ἔξοδα	» 1000	
	5	Δι' ἔλαιον τῶν φανῶν καὶ φώτισμα τοῦ καταστήματος	» 300	9570
	6	Δι' ἀγορὰν βιβλίων, ἔξοδα βιβλιοθήκης καὶ ἀρχειοθήκης, καὶ κατασκευὴν εἰσιτηρίων κτλ. . . .	» 2500	

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

Παραδέχεται τὸ Β'. Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ν.	Κ. Χαραμῆς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Ὀρεινὸς	ἀπών	Ι. Κρατίστης	
Γ. Δογιωτατίδης	Ν.	Ι. Γιωλδάσης	
Θ. Γρίβας	ἀπών	Ι. Α. Ζώτος	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Νίκος Θεου	ἀσθενὴς
Ζ. Ι. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γουλιμῆς	Ν.	Α. Βιλαέτης	»
Π. Δ. Κμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Κρεστενίτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσάκρης	»	Ι. Ἀναγνωστόπουλος	»
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Ι. Κλίμακας	»
Ι. Βλισσης	ἀσθενὴς	Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Ν. Δελένταις	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Σ. Βλαχος	ἀσθενὴς	Β. Νικολαΐδης	Ν.
Π. Φάγκος	Ν.	Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Β. Καραγιάννης	ἀπών
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπών	Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Πετμεζᾶς	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπών	Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Δ. Τζιμουράκος	Ν.	Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Ἠλίας Παππαδαῖος	ἀπών
Κ. Φασίτζας	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.

Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργανδᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Βῶρ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἐν ἀδείᾳ
Ἐμ. Χ. Τσούχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Παράσχος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	ἄπαρτες
Σ. Παρθενόπουλος	
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιταιώτης	Ν.
Κ. Γ. Σαντᾶς	Ν.
Μελ. Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώγης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	
Π. Δαρεμώτης	Ν.
Νικ. Στοματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼ
Μ. Πέτρος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Μπαρότζης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Βικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τσαρτσίδης	Ν.
Δ. Κουμουντούρης	Ν.
Δ. Λαγαθεπόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μακρόπουλος	Ν.
Παπαναστάσης Τζαιρδλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φιλ. Ἰωάννου	ἀπόντες
Σ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Ἀντωνιάδης	
Κ. Προκλέγιος	
Ι. Π. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Σταΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Ι. Τομαζᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κρεζῆς	Ν.
Γ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Πριζάνος	Ν.
Ι. Παρδύκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολάκης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Δ. Σταματάρας	Ν.

Τοῦ κεφαλαίου Γ'. ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα προϋπολογισμὸν ἦτο διὰ τὸν ἀνάλογον αὐτῷ ἀριθμὸν 2810, ὃν ἔβαπτα γθησαν αἱ 1300· ἤδη ἐσυζητήθη ἡ κατασκευὴ χυλωκείου, δὲν ἔγινε δ' ἔτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀσβέστου, πρὸς τὰς ὁποίας ἐψηφίσθη καὶ 300 ἔτι δρ. πρὸς κατασκευὴν ἑνὸς δωματίου τοῦ βιβλιοφύλακος.

Ἡ Βουλή, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὁ 1 ἄρθρον κατὰ τὸν πίνακα.

Ἐπὶ τοῦ 2 καὶ 3 ἄρθρου δέ, κατὰ πρότασιν τινῶν, ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφάνατο νὰ συγχωνευθῶσι ταῦτα εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον, ὅρον τὸν τιμὴν τοῦ 2. ἐπιγραφόμενον ὁ δι' ἐκτάκτους δαπάνας ὁ καὶ ἕτερον ποσὸν δ ἀγ. 500.

Ἐγένετο δὲ καὶ ζήτημα περὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου Γ'. καὶ τελευταίου διὰ διοδοντικῆς ψήφου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Λόντου ἀτελοῦς καὶ Γ. Κουβδλη, ἐξ ἧς συνεχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ ἐψηφίσατο, κατὰ τὸ ὑπὸ περιστάσεων πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὡς ἀνωτέρω ἐψηφίσθη, ἤγουν οὕτως.

Γ'. *Ἔπισκευαί.*

1. Δι' ἐνδεχομένας ἐπισκευὰς τοῦ καταστήματος τῆς Βουλῆς: . . . . . Δραχ.	1000
2. Δ' ἐκτάκτους δαπάνας . . . . . »	500
Τὸ ὅλον Δρ.	1500

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὸ Γ'. Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ὄχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Λυγιωτατίδης	Ν.	Ι. Κωλέττης	ἀπὼν
Θ. Γριβᾶς	ἀπὼν	Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Ζ. Γ. Βάλβης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Βλάχος	ἀσθενὴς
Γ. Τουλιμῆς	Ν.	Π. Ῥάγκος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης		Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν
Δ. Τσόκρης		Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ

Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χαραμῆς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιαλδάσης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Α. Ζῶτος	ἀπὼν
Νῖκος Θέου	ἀσθνὴς
Α. Γουζούασης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	ἐν ἀδείᾳ
Σιλβέστρος Στερανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Ἰζάνος	Ν.
Β. Νικολαΐδης	Ν.
Γ. Γουναρόπουλος	Ν.
Β. Καραγιάννης	ἀπὼν
Ι. Ζάρκος	ἐν ἀδείᾳ
Β. Πετμεζᾶς	Ν
Ἀθ. Ν. Πετμεζᾶς	Ν.
Ν. Ἀνδρίκου	Ν.
Ἡλ. Παππαδαῖος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	Ν.
Εὐς. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἐν ἀδείᾳ
Ῥμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δεληγιάννης	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κορφιωτάκης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥιζελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παπατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Σαρειώτης	Ν.
Ν. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπὼν
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βεΐκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Μπαρότσης	ἀπὼν
Ν. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Δ. Πικουλάκης	ἀπὼν
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ν. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Ἰζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φίλιππος Ἰωάννου	ἀπὼν

Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Π. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Ἀμβρόσιος Σαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατσώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	ἀπὼν
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ν.
Γ. Δοκὸς	Ν.
Δ. Κριεζῆς	Ν.
Γ. Κουντουριώτης	ἀπὼν
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Δ. Σταματάρας	»

Ἡ Βουλὴ κατόπιν προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, περιέχουσα τὴν περίληψιν ἑκάστης ἀναφορᾶς καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνέγνωσεν ὁ Γραμματεὺς

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 68 ἀναφορᾶς τῆς Βασιλικῆς Ἀναστασίου Παλαμᾶ, ἡ Καραπιπέρη, κατοίκου Μεσολλογγίου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὁ σύζυγος της εἰς τὴν πρώτην κατὰ τοῦ τυράννου κλοττὴν τῶν ὅπλων ἔτρεξε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν πόλεμον παρευρεθεὶς εἰς διαφόρους μάχας, ὅτι εἰς τὴν ἔνδοξον καὶ τρομερὰν ἐκείνην ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου συλληφθεὶς ἔγεινε ἕωμα τῆς ἐλευθερίας, ἐγκαταλιπὼν τὴν πολυμελῆ οἰκογένειαν αὐτοῦ εἰς πενίαν· διὰ τοῦτο ζητεῖ σύνταξιν πρὸς διατροφὴν αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων της, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69 ἀναφορᾶς τοῦ Γεωργίου Ἀγγέλου ἐκθέτοντος, ὅτι ῥίψας τὰ πάντα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀγωνισθεὶς ὅσον ἠδυνήθη, φέρει ἐπὶ τοῦ σώματός του ἰκανὰς πληγὰς, ἐξ ὧν ἔχασε καὶ τὴν ὑγείαν του, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναται πλέον νὰ προσπορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὅτι ἔχει δυο θυγατέρας ἐν ὥρᾳ γάμου καὶ πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἐπισυνάπτει καὶ πιστοποιητικὸν διαφόρων ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, καὶ ζητεῖ αὔξησιν τῆς δωδεκαδράχμου συντάξεώς του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν

Ἐσωτερικῶν. Ταύτας παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἄνευ τινος παρατηρήσεως.

Ἀκολούθως ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67 ἀναφορᾶς τοῦ Φ. Μιχαλοβιτζ κατοίκου Λίνου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ἀφορτιστὴς 3|4 ἑνὸς πλοίου, καὶ δανειστὴς ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τετάρτου 6,000 γροσίων, ἔβηκεν ἐπ' αὐτοῦ πλοίαρχόν τινα, ὅστις ἐφορτίσθη τὸ πλοῖον τοῦτο, καὶ ὅτι δικασθεὶς μετ' αὐτοῦ ἔλαβε τὸ πλοῖον του· ὅτι προσκληθεὶς ἐκ δευτέρου νὰ δικασθῇ ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν ἔλαβε τὴν ἀπαιτουμένην ὑπεραπιστιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ζητεῖ νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορά του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἠτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 τοῦ Χαμπίμ Ῥίσκαλα καὶ Θωμᾶ Μ. Ῥίσκαλα, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι διαταχθέντες ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος μετέβησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους οἱ ἀνδρες, Σούνιον κλπ. πρὸς ἀνεύρεσιν μετάλλων, καὶ ὅτι εὑρόντες εἰς πολλὰ μέρη ἀναδέχονται τὴν ἐξώρυξιν αὐτῶν δι' ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων, ζητοῦντες προνόμιον ὀκταετες· ζητοῦσι δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναφορὰ των αὕτη, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ταχεῖα ἀπόφασις· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Ἠτις ἐγεινε ἐπίσης δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 70 ἀναφορᾶς τοῦ Μ. Βερνάδου δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ἡ ἐσχάτη πενία, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἔδη παυθείς ἀπὸ τὴν δικαστικὴν θέσιν, τὸν ἠνάγκασε νὰ πωλήσῃ πᾶν δ,τι εἶχε νὰ διαθρέψῃ τὴν οἰκογένειάν του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐνδείας ἀπουσιοῦσα ἡ θυγάτηρ του Φαίδρα ἐνταφιάσθη μὲ συνεισφορὰς φιλανθρώπων τινων· ἐκθέτων δὲ τοὺς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγῶνας του ζητεῖ ἀνάλογον στάθερὸν πόρον συντάξεως πρὸς περίθαλψιν τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀμοιβὴν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσιῶν του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἠτις ἐγένετο ἐπίσης δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 71 τοῦ Γ. Δάσκαρη, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλλην. Πρόξενοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δακίᾳ ἠδίκησαν μεγάλως αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἐντολεῖς αὐτοῦ· ὅτι τὰς τρομερὰς ἀδικίας, ἀπείρους φόνους τῶν Προξενικῶν τούτων ὑπαλλήλων, καὶ λοιπὰς κακουργίας αὐτῶν καθυπέβαλε ἤδη εἰς τὸν Σεβ. Βασιλέα ἡμῶν, καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Ὑπουργεῖον, καὶ ὅτι εἰσέτι δὲν εἶδον ἐκδίκησιν ἱκανοποίησιν τῶν Νόμων, ἐνισχυόντων μᾶλλον τῶν ραδιούργων προστατῶν τῶν τοιούτων προξενικῶν ὑπαλλήλων· καὶ ὅτι μ' ὅλον ὅτι στέλλονται χειμάρροι ἀναφορῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοὺς ἐν Δακίᾳ Ἕλληνας, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβεν αὐτοὺς ὑπ' ὄψιν εἰσέτι κ.τ.λ. ὅτι ἐπεμβαίνουν εἰς δικαστικὰ καθήκοντα ἀπέναντι τῶν κειμένων νόμων· πρὸς βεβαίωσιν δὲ τούτου ἐπισυνάπτει ἀνθίγραφον γνωμοδοτήσεως διαφόρων νομομαθῶν, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἐπεμβῇ εἰς δικαστικὰ καθήκοντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3845 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι καλῶς ἔπραξεν ὁ ἐν Δακίᾳ Ἕλλην. Πρόξενος κτλ· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ πρόξενοι, οἵτινες δὲν ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των καὶ ἄλλοι ἐκτελοῦσιν αὐτά, ὅθεν πρέπει εἰς τὸ περὶ Προξενείων Νομοσχέδιον νὰ διατάξῃ ἡ Βουλὴ νὰ στέλλῃ ἡ Κυβέρνησις ὑπάλληλόν τινα διὰ νὰ ἐξετάζῃ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν καὶ νὰ παιδεύωνται μὲν οἱ πταίοντες, νὰ ἀνταμείβωνται δὲ οἱ τίμιοι.

Ἡ Βουλὴ ὅθεν μετέτρεψε τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς οὕτω· « Νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ » ἐπιστήσῃ σοβαρῶς τὴν προσοχήν του περὶ τῶν ἐνδιαλαμ» βανομένων πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐνέργειαν τῶν παρὰ » τοῦ νόμου διακελευομένων, πληροφορήσῃ δὲ καὶ τὴν Βουλήν.

Ἐκ τούτου ὁρμώμενός τις Βουλευτὴς προέτεινε νὰ ζητηθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πληροφορίαι περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Κ. Μαντζουράνη, κατὰ τοῦ ὁποίου ἔχει ἐγγράφους ἀποδείξεις περὶ τῶν καταχρήσεών του, διότι καὶ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἀπεφάνθη κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων αὐτοῦ καὶ ἀντὶ τούτου διωρίζεται οὗτος κατ' ἀνταμοιβὴν Πρόξενος εἰς Βιέννην.

Ὁ Πρόεδρος ἐπρότεινεν ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ προκείμενον, εἰς δὲ τὴν περὶ Προξένων γενικὴν συζήτησιν δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων· ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀναφερθὲν ἄτομον ὑπάρχει ἰδίως ἀναφορὰ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δύναται νὰ κάμῃ ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὰς παρατηρήσεις του ὁ ῥηθεὶς Βουλευτὴς, καὶ ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐνταῦθα πρότασίν του νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὅσαι ἄλλαι πληροφορίαι ἐζητήθησαν ἄλλοτε παρ' αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας περὶ ὁσάδων καὶ χρήσεως αὐτῶν

άνευ διαταγῆς. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς συζητήσει ἀπόφασίν της.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 73 ἀναφορᾶς διαφόρων πολιτῶν Μαντινιέων δι' ἧς ἐκθέτουσιν ὅτι ὁ κατὰ τὸ 1835 περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν Νόμος δὲν ἐτελοσφόρησεν, ὅτι ἐκ τῆς προικοδοτήσεως ταύτης ἐβλάβησαν καὶ οὗτοι μεγάλως, ὡς λαβόντες ὑπὸ τοιαύτην προικοδότησιν γαίας τινας, μὲ ὑπερόγκους τιμάς· ὅτι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ πληρόνωσιν, οὔτε τοὺς ἐξ ὑπερημερίας τόκους, καὶ ὡς ἐκ τούτου πίπτουσι καθ' ἑκάστην εἰς χρέη, καὶ ζητοῦσι ν' ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ διὰ Νόμου ά.) οἱ πληρωθέντες δεδουλευμένοι καθ' ὑπέρβασιν τόκοι ν' ἀφαιρεθῶσι καὶ νὰ λογισθῶσιν ὡς κεφάλαιον. β'.) Νὰ πληρώσωσιν ἄνευ τόκου (κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου) τὰς καθυστερήσεις. γ'.) Οἱ τῶν εἰς προικοδότησιν ἐπὶ τριάκοντα ἔξ ἔτη γαιῶν νὰ περιλαβῶσιν εἰς 15—20 ἄνευ τόκων κτλ.· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74 ἀναφορᾶς τῆς Ζωῆς Ἀνδρέου Ξάνθου κατοίκου Λεβαδείας, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα χρηματικὰς ὑσίας καὶ ἀγῶνας, καὶ ὅτι ἔχασε θύμα εἰς τὴν τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν πολιορκίαν, ἐγκαταλιπὼν πολυμελῆ οἰκογένειαν, καὶ ὅτι στερεῖται τῶν μέσων ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὰς κόρας αὐτῆς ἐλθούσας εἰς ὥραν γάμου καὶ ζητεῖ ἀνάλογον σύνταξιν· ἐφ' ἧς γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ 80 ἀναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελοπούλου ἀναφέροντος ὅτι, ἐκ τοῦ χωρίου Σερεμέτι, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε παραχωρηθῇ, ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεών του, ἡ Ἀντιβασιλεία ἀφήρεσεν αὐθαιρέτως μέρος τι, καὶ ἐξαιτουμένου τὴν παραχώρησιν καὶ τοῦ μέρους τούτου διὰ νὰ δύναται νὰ πληράνῃ τὰ χρεόλυτρα τῶν χρεῶν εἰς ἃ ὑπέπεσεν ἕνεκα τῶν εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ οἰκίαν του ἐξόδων, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἰδίως εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν διὰ νὰ δοθῇ πέρας τῶν βασάνων τοῦ διακεκριμένου τούτου ἀγωνιστοῦ· ἥτις ἐγένετο ἐπίσης δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 81 ἀναφορᾶς τοῦ Σωτηρίου Κωστάκη, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἐνῶ παρέδωκεν εἰς τὸν διάδοχόν του, νῦν διατελοῦντα ἐπιστάτην, σῶα τὰ ἐν τῇ ἁλυκῇ Θερμαίων ἅλατα, κατεμηνύθη παρ' αὐτοῦ ὡς καταχραστὴς καὶ ὅτι ἐκεῖνος κατα-

χράται τῆς ἐθνικῆς περουσίας, ὅπερ δύναται ν' ἀποδείξῃ, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἱκανοποίησίν του, ὡς προσβληθέντος, καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ διαδόχου του ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 82 Γ. Μανασίου, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Χρ. καὶ Π. Παπᾶ Σῖμοι ἐχρεώστουν ἐξ ἀποφάσεως εἰς αὐτὸν 10,000 δραχ. καὶ εἰς τὸν ὁμόδικόν του Χρ. Νικολαΐδην 5,000, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα δὲν ἠξεύρει πῶς τὸ δημόσιον ἐνήργησε νὰ χωρισθῶσι, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ χάρις αὕτη ἔγεινε δικαστικῶς παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συνδράμῃ αὐτόν, ἵνα τῷ δοθῶσι διοικητικῶς κ.τ.λ. ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης· αἵτινες ἐγένοντο δεκταί.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 88 διαφόρων χρεοπώλων, κατοίκων Τριπόλεως, ἐξαιτουμένων τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν ὑποχρεοῦνται διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἤτοι ἐπὶ μὲν τῶν μικρῶν ζώων 15, ἐπὶ δὲ τῶν μεγάλων 50 λεπτῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 160 ἀναφορᾶς διαφόρων ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐν Ναυπλίῳ φυλακαῖς καταδίκων, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι οἱ πλείονες ἐξ αὐτῶν κατεδικάσθησαν ἀπὸ ἐγκλήματα πηγάσαντα ἀπὸ Ἑλληνικὸν ἰδίως διοργανισμόν· καὶ ἐπειδὴ ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου ἐλθόντες εἰς μετάνοιαν ζητοῦσι νὰ τοῖς χορηγηθῇ ἡ Β. χάρις, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 106 τοῦ Κατσαντώνη Ἀργυροκαστρίτου, δι' ἧς ἀναφέρει τὰς μεγάλας θυσίας καὶ ἀγῶνάς του, καὶ ἐπιφέρει καὶ δύο πιστοποιητικὰ ἐπισήμων ἀγωνιστῶν πρὸς βεβαίωσιν, καὶ ὅτι αὐτός τε καὶ ἡ τετραμελὴς οἰκογένειά του εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἔνδειαν, καὶ ζητεῖ σύνταξιν ἀνάλογον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 107 τοῦ Ἀντωνίου Κορδαλάδου ἐκ Θάνου Μακεδονίας, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχων καὶ οὗτος ἐκ τῶν πολλῶν ἀγωνιστῶν, τῶν μὴ λαβόντων οὔτε βαθμὸν οὔτε σύνταξιν, καὶ δώσας εἰς ἐνέχυρον τὰ φορέματα καὶ ὅπλα του, δὲν δύναται ἤδη νὰ τὰ ἐλευθερώσῃ, ζητεῖ δὲ νὰ τῷ δοθῶσι τὰ λύτρα αὐτῶν καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς

τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **111** τῆς Τασούλας Ἀλτανοπούλας, συζύγου τοῦ φονευθέντος Στ. Ἀλεξανδροπούλου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς Στέργιος Ἀλεξανδρόπουλος συμπλακεὶς μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ Ἀργιλήστου Φλώρου, διαπραχθείσης πρὸ τοῖς καταδίκοξιν αὐτῆς, καὶ ἱκανὰς ὥρας πολεμήσας μετ' αὐτῶν τῶν λῃστῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς, ἐφονεύθη, καὶ ἤδη ἡ οἰκογένειά της εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἔνδειαν, καὶ ζητεῖ πρὸς διατροφὴν αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνάλογον μηνιαίαν σύνταξιν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **116** ἑκατὸν περίπου βιομηχάνων κατοίκων Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέττης Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐβεβαίωσε τὴν Βουλὴν ὅτι οἱ βιομήχανοι εὐδαιμονοῦν, κηρύττουν νὰ μάθῃ ὁ κόσμος τὴν κατάστασιν αὐτῶν, διότι δὲν πιστεύεται ἀπὸ τὸν λοιπὸν κόσμον ἡ σημερινὴ δυστυχία τῶν βιομηχάνων· καὶ ὅτι ὁσονοῦπω μὲ τὴν τρέχουσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων θέλουσιν ἀπολεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ζητοῦσιν ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τὴν ἐπάνοδον τῆς προόδου διὰ τῆς τηρήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς γνῶσιν αὐτοῦ· ἐφ' ἧς ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ *συστηθῇ*, ἀντὶ νὰ *διευθυνθῇ*.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **118** διαφόρων κατοίκων Σμύλα τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι, εἰς τὰ χωρία των ὑπάρχουν ἐθνικαὶ γαῖαι ἐξ ὧν γεωργοῦνται τινὲς ἀπὸ αὐτοὺς πρὸ ἱκανῶν ἤδη χρόνων ἐπαρουσιάσθη ὁ Χαραλάμπης Μερκούρης μετὰ τοῦ Γεωργίου ζητοῦντες νὰ τὰς καταμετρήσωσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ Χ. Μερκούρης ἠγόρασεν αὐτὰς διὰ **20** δραχ. τὸ στρέμμα· ὅτι δὲν ἐνθυμοῦνται νὰ ἔγεινεν ἄλλη δημοπρασία, εἰμὴ ἐκείνη ἡ τοῦ ἔτους **1841** ἢ **1842** ὅτε, ἐκτιμηθεισῶν εἰς τιμὴν μεγάλην τῶν γαιῶν τούτων, δὲν ἐπαρουσιάσθη οὐδεὶς ἀγοραστὴς, καὶ ὅτι ἐπλαστογραφήθησαν τὰ πρωτόκολλα τῆς δημοπρασίας· παρακαλοῦν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν Βουλευτῶν νὰ κάμωσι προσκτικὸν τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα μὴ ἁρπάζωνται αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι, τὰς ὁποίας ἐπότισε τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα, καὶ ἔχει δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν πᾶς Ἕλλην, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὁ γεωργῶν αὐτὰς· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ προλάβῃ ἐνδεχομένην κατάχρησιν ἐπὶ τῆς

ἐθνικῆς περιουσίας· ἥτις ἐγένετο δεκτὴ μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις α νὰ ἐξετάσῃ δὲ ἀνακριτὴς, ἐπιτηδὲς στελλόμενος, ὡς προαπεφάνθη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς ὁμοίαν ἄλλην περίστασιν, πληροφορήσῃ δὲ καὶ τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. **119** τοῦ Ἀναστασίου Ἀργυροπούλου δημοδιδασκάλου, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι χρηματίσας ὡς τοιοῦτος εἰς διαφόρους δήμους τοῦ Κράτους, ἐπέφερε πολλοὺς καρποὺς εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι τῷ καθυστεροῦνται **600** δραχ. ἀπὸ τοὺς δήμους Σικυῶνος καὶ Κορίνθου ἀπό τε τὴν κακὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν χρημάτων, καὶ ἀπὸ ἐκ προθέσεως καταδρομὴν τοῦ Κυρίου Κοκκώνη Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, διότι λέγει, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς αὐτὸν ἰδιαιτέρας ὑποσχέσεις του· ζητεῖ δὲ νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά του αὕτη ὅπως δυνηθῇ νὰ λάβῃ αὐτὰς, ἢ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δῶσῃ εἰς αὐτὸν **200** δραχμὰς πρὸς ἔξοδα μεταβάσεώς του εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **120** τοῦ Χατζῆ Ἰωάννου **Ν.** Μακεδόνος καὶ Καλομοίρας Ἀποστόλη, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Βουλὴν ἀνηνέχθησαν, ὅτι εἰσὶ ξένοι καὶ αἰχμάλωτοι ἐλθόντες ἀπὸ τὸ Κάϊρον, καὶ ζητοῦσι τινα βοήθειαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ μεταφέρωσι τὴν πτωχοτάτην οἰκογένειάν των εἰς τὴν πατρίδα των Πύργον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ *συστηθῇ* ἀντὶ νὰ *διευθυνθῇ*.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **121** τῆς Ζωήτσας Σπυρίδωνος Κούκη κατοίκου Ἀμφίσσης, δι' ἧς ἀναφέρει τοὺς ἀγῶνας τοῦ φονευθέντος ἀνδρός της, τοὺς ὁποίους ἐπιβεβαιοῖ πιστοποιητικὸν διαφόρων ὁπλαρχηγῶν, καὶ τὰς δυστυχίας, εἰς ἃς ἐνεκα τοῦ ἀγῶνος ὑπέπεσεν ἡ πολυμελὴς οἰκογένειά της· ὅτι διαμένουσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀφ' ὅτου ἔμαθε τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς κατεχρεώθη, καὶ ζητεῖ χρηματικήν τινα βοήθειαν, ἵνα ἀποτίσῃ τὸ ὀφειλόμενον χρέος της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **127** τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ **Χ.** Παπᾶ Δήμου **Α. Κ.** Μπαλάνου, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος παρεπέμφθη ὁ Πελάτης αὐτοῦ Χρηστόδουλος Παπᾶ Δήμος εἰς ἐπιτροπήν τινα ἐξ ἀξιωματικῶν Ναυτικῶν, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος ὑπεξαιρέσεως χρημάτων· ὅτι ἐκ τούτου θεωρεῖ

ότι παρεβιάσθη τὸ ἄρθρ. 89 τοῦ Συντάγματος, ἐπισυνάπτει δὲ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀναφορᾶς του, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ λόγοι τῆς τοῦ Συντάγματος καταπατήσεως· ζητεῖ δὲ νὰ διαταχθῶσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὰ δέοντα· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ναυτικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 131 τοῦ Πληρεξουσίου καὶ υἱοῦ Πέτρου Συμπρικοῦ τῆς Νεοφωτίστου Ἀναστασίας θυγατρὸς τοῦ Ἀλῆ Ἐφέντη Χαβούζαλη, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι βαπτισθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1843 εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Ἱερὸν τῆς Παναγίας ναὸν, ἔχει ὡς ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας τῆς ἐν Μεγαλοπόλει ἰδιοκτησίας τοῦ πατρός της, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1836 ἔτους Νόμου, μὴ δυνηθεῖσα δὲ μέχρι σήμερον νὰ λάβῃ τι ἐξ αὐτῆς, ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτὴν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ 132 τῆς Μαρίας Κοντογεώργη ἐκ Μακεδονίας χήρας, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ὢν εἷς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἔχων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πεντήκοντα στρατιώτας ἔπεσεν εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος πόλεμον, καὶ πρὸς βεβαίωσιν τούτων φέρει ἐσώκλειστον ἀποδεικτικὸν διαφόρων ἐπισήμων ἀγωνιστῶν· ὅτι δυστυχεῖ αὐτή τε καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτῆς καὶ ζητεῖ μηνιαίαν σύνταξιν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 125 τοῦ Ἀγγέλου Γουζούκη Βουλευτοῦ Κρανιδίου, δι' ἧς ἀναφέρων ὅτι ὁ Ἀρσένιος Κρέστας καὶ Ἰωάννης Κ. Μερεμέτης ἔνδοξοι ἀγωνισταὶ καὶ ἑταιρισταὶ ἔπεσαν ἐνδόξως εἰς τὴν κατὰ τοῦ Δράμαλη μάχην, συγκροτηθεῖσαν εἰς τὰ Δερβενάκια, ζητεῖ νὰ καταγραφῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διορισθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς· ἥτις ἐγένετο δεκτὴ μὲ τὴν ἀντικατάστασιν νὰ *συστηθῇ*.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 138 τοῦ Γεωργίου ἱερέως Φωτοπούλου κατοίκου Καλαμῶν τῆς Μεσσηνίας, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι διατρέξας ἀπ' ἀρχῆς τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ θυσιάσας καὶ ἀγωνισθείς, ὅσον ἠδυνήθη, ἤδη εὑρίσκεται εἰς ἐσχάτην πενίαν καὶ μὲ κόρας ἐν ὥρᾳ γάμου καὶ τυφλὸς ἕνεκα τῶν κακουχιῶν τοῦ ἀγῶνος, ζητεῖ δὲ μηνιαίαν σύνταξιν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ,

νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 139 τοῦ Δελιθανάση Μητυληναίου, δι' ἧς ἐκθέτων ὅτι τὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τροιζῆνος συμμορίαν λῃστῶν ὑπὸ τὸν λῃσταρχον Δημήτριαν Γροπούτην διὰ μόνης τῆς ἱκανότητός του ἐξηφάνισε, συλλαβὼν ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς, καὶ ἀπαλλάξας τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἀπὸ τὴν φοβερὰν ληστρικὴν ἐκείνην μάστιγα, ζητεῖ νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορά του εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν 4.700 δραχμῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ *συστηθῶσι*.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 144 τοῦ Δημητρίου Ἀρμακάμη, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1830 ἐνοικίασε τοὺς ἐκτὸς τῆς Τριπόλεως ἐθνικοὺς ὑδρομύλους διὰ νὰ τοὺς ἀνεγείρῃ αὐτὸς ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐκπιπτομένῃ ἀπὸ τὸ μηνιαῖον ἐνοίκιον· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1832, ὅτε ὁ ἐμφύλιος ἐγένετο πόλεμος, ὁ Στρατηγὸς Κολοκοτρώνης στρατοπεδεύσας εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην ἐκρήμνισεν αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἠναγκάσθη ὕστερον αὐτὸς οὗτος νὰ ἀνεγείρῃ μὲ ἴδια ἔξοδα, τὰ ὁποῖα λέγει, ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ, καὶ τὰ ὁποῖα συνιστάμενα εἰς 4.142 20/40 γρόσια Τουρκικὰ ζητεῖ νὰ λάβῃ· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Ἀκολούθως τὴν ὑπ' ἀριθ. 142, εἰς ἣν προσέθηκε νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι, ὥστε αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως « τὴν ὑπ' ἀριθ. 152 τοῦ Γ. Ἀπ. Μωραΐτου καὶ Μαρίας Δ. Μωραΐτου, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι δικαζόμενοι πρὸ τοσούτου χρόνου ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ Κυρίου Βάσου Μαυροβουνιώτου περί τινος κτήματος, καὶ φοβούμενοι μήπως ἡ μικτὴ αὕτη ἐπιτροπὴ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτῶν τὸ κτῆμα ἔσπευσαν νὰ κατάσχωσι τὰ εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου εὑρισκόμενα τῶν Τούρκων χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς συμβάσεως, ἵνα μὴ ἀπολέσαντες τὸ κτῆμα των, συναπολέσωσι καὶ τὰ χρήματά των· καὶ παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν, ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἠκύρωσε τὴν τοῦ Πρωτοδικείου ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀνεγνωρίζετο ὡς τακτικὴ ἡ κατάσχεσις, ἡ δὲ ὑπόθεσις εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, καὶ ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις νὰ κρατήσῃ τῶν Ὀθωμανῶν τὰ χρήματα, νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν των ταύτην ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ.

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, προσκαλούμενα νὰ πληροφορήσωσι τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τῶν ἀναφερομένων.

Ἔτι τὰς ἀκολούθους.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 τοῦ Ἰωάννου Κατζογιάννου, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ λήσταρχος Κώστας Τζάμης μὲ ἄλλους περίπου τριάκοντα, εἰσβαλόντες κατὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν ἐγύμνωσαν καὶ κατέκαυσαν μέρος αὐτῆς· ὅτι ἡ περιουσία, τὴν ὁποίαν ἥρπασαν, ἦτον ἀξίας περίπου τῶν ἑπτὰ χιλιάδων δραχμῶν, ἔλαβον δὲ ὡς αἰχμάλωτον τὴν νύμφην του τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσε διὰ δύω χιλιάδων δραχμῶν. ὅτι ὁ υἱός του ἐφονεύθη εἰς τὸ Καρπενῆσι εἰς τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ληστεντερσίαν, καὶ ὅτι ἕκτοτε μέχρι σήμερον εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ἔνδειαν αὐτός τε καὶ ἡ λιτὴ οἰκογένειά του· ἐπισυνάπτει δὲ εἰς βεβαίωσιν τούτων πιστοποιητικὸν διαφόρων ἀγωνιστῶν καὶ ζητεῖ πεποίθησιν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρθ. 163 τοῦ Ἀναστασίου Γ. Δεκάτη, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἔτη ἐμόχθησε πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, δαπανώμενος πολυειδῶς εἰς ἐκδόσεις βιβλίων, κτλ. καὶ ὅτι ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσεδαπάνησε καὶ τὸ ὕστατον περίσσευμα τῆς περιουσίας του εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς οἰκίας του, ἤδη δὲ εὑρίσκεται εἰς χρέος, καὶ ζητεῖ ὥστε ἡ Κυβέρνησις ν' ἀγοράσῃ τὴν οἰκίαν του εἰς χρῆσιν καταστημάτων, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 166. διαφόρων κατοίκων τοῦ Δήμου Ἐλευσῖνος καὶ Εἰδυλλίας, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι ἐνῶ ἐπ Τουρκίας ὑπῆρχον ἀσύδοτοι, ἤδη ὑπεβλήθησαν ὄχι εἰς τὸν ἁπλοῦν τῆς ῥητινοκατράμης φόρον 10/00· ὡς εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη, ἀλλ' εἰς εἴκοσι· θεωροῦντες ἐντεῦθεν τὸν Νόμον παραβιαζόμενον, καθόσον ἡ αὐτὴ Κυβέρνησις ἐπὶ μὲν τῶν τελωνείων ἐκτιμᾷ τὸ προϊὸν τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ἀποδεκατώσεως ἀναβιβάζει καὶ μέχρι τῶν εἴκοσι, ζητοῦν ἡ νὰ περιορισθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδεκατώσεως ὡς καὶ πέρυσι 10/00· ἢ νὰ λαμβάνῃ τὸ δέκατον εἰς εἶδος· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 137 ἀναφορᾶς τοῦ Κωνσταντίνου Τσακανίκα πληρεξουσίου τῆς Μαρίας Ν. Τσακανίκα, δι' ἧς ἀνα-

φέρει ὅτι ἔχει ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του τὸ πέραν τοῦ Σπερχειοῦ κείμενον χωρίον ἡ *Δαμάστα*, ὅτι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κ. Τσίνη γειτονεύοντος, ἔλαβον χώραν δίκαι περὶ κατοχῆς μέρους τινός, ἥτις εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμὴς, ὅτι αἴφνης παρουσιάσθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φιλονεικουμένου μέρους οἱ Κ. Σκουμπουρδαῖοι, ζητοῦντες νὰ λάβωσι τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἀποστείλαντες ἐργάτας κρυφίως· μεθ' ὁπλοφόρων διὰ νὰ ἀνοίξωσι χάνδακα, ὅτι ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἐκεῖ χωρικῶν, καὶ τοῦ Κ. Τσίνη ἐμπόδισαν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὅτι οἱ Σκουμπουρδαῖοι ἤρχισαν νὰ στρατολογῶσιν ἐπὶ ἀδρᾷ μισθοδοσίᾳ Ἀλβανοὺς, ἀρχιληστὰς, καὶ τὸν Μαλισσόβαν καὶ ἄλλους, διὰ νὰ λάβωσι μὲ τὴν βίαν τὴν κατοχὴν τοῦ μέρους τούτου. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Τσακανίκα, Χατζουνιάτης καλούμενος, πληροφορηθεὶς τοῦτο ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ἀστυνόμον Λαμίας καὶ τὸν ἐκπλοροῦντα χρέη Νομάρχου Κύριον Μοναστηριώτην, ζητῶν τὴν προστασίαν τῶν Διοικητικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ὁ ἀστυνόμος Λαμίας κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀνέφερεν ἐπισήμως εἰς τὸν Νομάρχην ὡς ἀληθῆ, καὶ ἐζήτησε νὰ σπεύσῃ, ἵνα προληφθῇ ἡ ἐνεργουμένη αὐτὴ πρᾶξις, ὅτι ὁ Κ. Μοναστηριώτης οὐδὲν περὶ τούτου ἔλαβε μέτρον, καὶ τὴν 21 τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς οἱ Σκουμπουρδαῖοι ἐπῆραν μετὰ ὁπλοφόρων, ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου, κατὰ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Τσακανίκα, καὶ ἐπλήγωσαν ἓξ, ἐξ ὧν εἷς ἀπέθανεν, καὶ οἱ λοιποὶ φέρουσι πέντε καὶ ἓξ πληγάς, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος Τσακανίκας μεταβὰς εἰς Λαμίαν ἐζήτησε προστασίαν ἀπὸ τὸν Νομαρχιεύοντα Γραμματέα, καὶ ἔλαβεν ὡς τοιαύτην ἀπειλὰς ὅτι *θέλει τῶ δείξει τίς εἶναι κτλ.* καὶ τὸν κατεμήνυσεν ὡς στασιαστήν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 172 τοῦ αὐτοῦ Τσακανίκα, δ' ἧς ἐκθέτει ὅτι αἱ Στρατιωτικαὶ καὶ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ εἶναι κατέναντι εἰς τὴν συμπλοκὴν, ἥτις ἀνεφέρεται εἰς τὴν προηγουμένην ἀναφορὰν, διότι δὲν τὴν ἐπρόλαβον, καὶ διότι ζητοῦν σήμερον νὰ κρύψωσι τὴν ἀλήθειαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων· ὅτι ὑπάρχουσιν ἔγγραφα τοῦ ἀστυνόμου Λαμίας καὶ τοῦ δημάρχου Μαυροχωρίου, οἵτινες ἀνέφερον εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Νομαρχίας Κύριον Μοναστηριώτην τὴν στρατολογίαν τῶν Σκουμπουρδαίων, ὅτι τὰ δύο ταῦτα ἔγγραφα δὲν παρουσιάζουσιν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἡ Νομαρχία καὶ ἡ Μοιραρχία, ἐνῶ περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ἔχουν ἐγγράφους ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας παρέ-

δωκεν εἰς χεῖρας τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ὁ Νομάρχης ταῦτα πάντα ἔπραξε διὰ νὰ φυλακισθῇ ὁ Ζητουνιάτης, καὶ νὰ ἐπιτύχωσι τὰς δημαιρεσίας οἱ φίλοι του, διότι εἶχε τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν πρὸς γνῶσιν αὐτῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **147** διαφόρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, δι' ἧς ἐκθέτουν, ὅτι τὸ ἀνόμοιον τοῦ ἐπὶ τῶν Βαλανοκικιδίων φόρου, τὸ ὁποῖον βλέπουν, ἐτάραξεν πολὺ καὶ κατελύπησεν αὐτούς· ὅτι θεωροῦν τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πατρίδι μας ἰσχύος της ὡς ἔχουσαν τοὺς αὐτοὺς νόμους, καὶ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν καὶ ἐφαρμογὴν ἐνεργοῦσαν· ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των ὑπῆρχον τὰ δένδρα ταῦτα ὑπῆρχον ἐλεύθερα ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατείας, ὅτι τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ὁ ἀοίδημος Κυβερνήτης· ὅτι κατὰ τὸ **1833** πρώτην φορὰν ἐνοικιάσθησαν, καὶ οἱ κάτοικοι δὲν ἐδέχθησαν τὸν ἐνοικιαστήν· καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις μετὰ ταῦτα τοὺς ἀφῆρεσεν αὐτὰ αὐθαιρέτως, ἐβιάσθησαν οἱ κάτοικοι νὰ κινήσωσι τὰ ὅπλα κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ διότι τοσοῦτον μᾶλλον ἀδικεῖται τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἡ Δυτικὴ Ἑλλάς, καθόσον τὰ δένδρα ταῦτα κεῖνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐντὸς ἀγρῶν ἰδιοκτήτων· ὅτι παρακαλοῦν τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἀνέχηται πλέον νὰ γίνηται ἡ ἀδικία αὕτη εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, καὶ ζητοῦν τὸν ἴσον φόρον, ὁποῖος ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἄλλα δένδρα εὑρισκόμενα εἰς τὴν Πελοπόννησον κτλ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν· αἵτινες πᾶσαι ἐγένοντο δεκταί.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **169** τοῦ Ἀθανασίου Α. Γολιαννίτου, καὶ Ν. Γολιαννίτου, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι αἱ κατ' αὐτῶν καταδρομαὶ καὶ παρανομίαι τῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλλην. Πρεσβείας ὑπαλλήλων, καὶ ἰδίως τοῦ Κυρίου Ματσουράνη, ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω· ὅτι ἐκ τούτου βιάζονται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἐμπόριόν των· ὅτι, ἐνῶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὑποστηριζομένης συζύγου τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του ὑπόθεσις ὑπάρχει εἰς τὰ δικαστήρια, ὁ ῥηθεὶς ὑπάλληλος μετὰ τῶν ἐνταῦθα ὑποστηρικτῶν του βιάζει αὐτοὺς, ῥίπτει αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακὰς, ἀπειλεῖ καὶ τὰ πάνδεινα αὐτοὺς καταπιέζει· ζητοῦν δὲ νὰ ἐπιστήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν προσοχήν της εἰς τὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ ταύτης

ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, προσκαλούμενον νὰ δώσῃ πληροφορίας, ὅτε ἐναπόκειται εἰς τὸν παρατηρήσαντα κατὰ τῶν πράξεων τοῦ ἀναφερομένου Βουλευτὴν νὰ κάμῃ περὶ αὐτῶν λόγον καὶ προσαγάγῃ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας, μὲ τὴν ὑπενθύμισιν ὅτι καὶ ἄλλοτε ἡ Βουλὴ προσεκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου περὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν γένει περὶ τῶν κατὰ τὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ζητήσασα καὶ πληροφορίας, ἀλλ' οὐδεμίαν εἶδεν ἐνέργειον· ἐξαιτεῖται ὅθεν ἤδη ταῦτα κατ' ἐπανάληψιν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **201** τοῦ Κωνσταντίνου Τσακανίκα πληρεξουσίου τῆς Μαρίας Ν. Τσακανίκα, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι εἰς τὴν συμβᾶσαν αὐτοδικίαν τῶν Σκουμπρουδαίων κατὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Τσακανίκα Κ. Ζητουνιάτου, εἶναι συνένοχοι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ, καθότι τὸν ἀπεσταλμένον ἀπὸ τοὺς Σκουμπουρδαίους, ληστὴν ὄντα καὶ τοῦτον, ὅστις ἐστρατολόγει ληστὰς καὶ Ἀλβανοὺς διὰ νὰ προσβάλλωσι τὸν Ζητουνιάτην, δὲν συνελάμβανον ἕως ὅτου ἠναγκάσθη ὁ ἴδιος Τσακανίκας νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ τὸν παραδώσῃ εἰς τὰς ἀρχάς· ὅτι ὁ ἀστυνόμος Λαμίας θελήσας ν' ἀποπέμψῃ αὐτὸν ἐπισήμως πρὸ ἡμερῶν δὲν εἰσηκούσθη ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν καὶ Μοιραρχίαν, αἵτινες ἠθέλησαν ἀπ' ἐναντίας νὰ τοὺς προσκαλέσωσιν εἰς τὸ μεταβατικὸν σῶμα. Χάρις ὅμως εἰς τὸν ἔντιμον ἀξιωματικόν. — Ὅτι ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κ. Μοναστηριώτης δικαιολογούμενος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν λέγει « ἐγνώριζον ὅλας ταύτας τὰς πράξεις ὅτι ἤθελον γενῇ, ἀλλ' ἄφησα ἐπὶ τούτῳ νὰ γίνουν διὰ νὰ σωφρονισθῇ . . . . . » ὅτι ἐκ τούτων ὅλαι αἱ ἀρχαὶ εἶναι συνένοχοι, καὶ ἀντὶ συνδρομῆς τὴν ὁποίαν ὀφείλουν εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ ἀδικουμένους πολίτας, ἐπεμβαίνουσιν ἀσυστόλως, ζητοῦσαι νὰ κρύψωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ ζητοῦσι τὴν προστασίαν ἡ δικαιοσύνη. Ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν διὰ νὰ προλάβωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀδικίαν καὶ καταπίεσιν τῶν πολιτῶν· ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις Βουλευτὴς ὅτι τὰ ἔγγραφα τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα ὑπάρχουσιν εἰς χεῖράς του, καὶ δύναται ἀκωλύθως νὰ τὰ παρουσιάσῃ, παρεκάλεσε δὲ νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν· οἱ δὲ πταίσαντες συνελήφθησαν καὶ εἶναι εἰς τὴν φυλακὴν, ὡς θέλει ἀποδειχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ

ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι ἔχει ἐγγραφα νὰ παρουσιάσῃ, πρόκειται ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις αὐτῆς, διὰ νὰ παρουσιασθῶσι καὶ αὐτὴν τὰ ἔγγραφα· κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως νὰ προσκληθῶσι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ διὰ νὰ παρευρεθῶσιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ῥηθεῖσαν πρότασιν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 213 τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Μήλου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἡμέων εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἐσυστήθησαν δύο δῆμοι καὶ εἰς τὴν νῆσον Μῆλον, ὁ δῆμος Μήλου καὶ ὁ δῆμος Ζεφυρίας, οἵτινες μὴ δυνάμενοι δύο ὄντες νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ δημοτικὰ ἔξοδα, ἕνεκα τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων, ἀμέσως ἐζήτησαν τὴν συγχώνευσιν των, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἰδοῦσα τὴν ἀδυναμίαν ταύτην ἐνέκρινε τὴν συγχώνευσιν ἥτις καὶ ἐγένετο· ὅτι μ' ὅλον ὅτι ἐγένετο ἡ συγχώνευσις αὕτη, μ' ὅλα ταῦτα ὁ δῆμος τῶν Μηλίων καθυστερεῖ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ ἰατρὸν περίπου τρεῖς χιλιάδας δραχμάς· ὅτι καίτοι τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Κυβέρνησις ἡ ὑπάρχουσα διέταξε νὰ σχηματισθῇ καὶ ἕτερος δῆμος τῶν ἐποίκων Κρητῶν ὀνομαζόμενος *Ἀδάμας*, ἐναντίον τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου· ὅτι δὲν ὑπάρχει θέσις ἐθνικὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ σχηματισθῇ οὗτος· μὲ τ' ἀπαιτούμενα ὅρια, ὅτι ὁ σχηματισθησόμενος δῆμος τῶν ἐποίκων Κρητῶν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὅρια πέραν τοῦ λόφου, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἀγαράσασα παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς δικαιώματι συνοίκισμοῦ, ὅτι οὕτως ὁ νέος δῆμος δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ἡ ἰδιοκτησία τῶν κατοίκων εἶναι ὀλίγη, καὶ ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοὺς ἀπόλλυνται, καὶ οὕτως καταστρέφεται ὁ τῶν Μηλίων δῆμος· καὶ ζητοῦσι νὰ ἐμποδισθῇ, ἢ νὰ μὴ παραχωρηθῇ τὸ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ λόφου μέρος, ἰδιοκτησία ὅλων τῶν ἐγκατοίκων, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς γνῶσιν του. Ἐπὶ ταύτης ἡ Βουλὴ ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 139 ἀναφορᾶς τοῦ Δελιθανάση Μητιληναίου, κατοίκου τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας, ἐκθέτοντος τὴν ἐπ' αὐτοῦ γενομένην κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. σύλληψιν τῶν τεσσάρων ληστῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχιληστοῦ Δημητρίου Γρυπιώτου ἐμάστιζον ὑπὲρ τοὺς ἐννέα μῆνας τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα λάβῃ τὴν περὶ τῆς συλλήψεως τῶν ληστῶν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοιβὴν τῶν δραχ. 4700, καὶ εἴτε ἄλλο

ἐγκριθῇ, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 ἀπὸ 30 Δεκεμβ. 1845 τῆς Μαγδαληνῆς συζύγου τοῦ Κάρπου Παππαδοπούλου κατοίκου Μεσολογγίου, ἐξαιτουμένης ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδοθησομένων τοῦ ποτὲ συζύγου της Παναγιώτου Ὀρφανοῦ ἐκ Τριπόλεως, πεσόντος εἰς τὴν ἐν Μανικίῳ μάχην μετὰ τοῦ ἀοιδήμου Φλέσσα, ἀνάλογων προίκισιν τῆς ὀρφανῆς θυγατέρος της Ἑλένης, περὶ τῆς ταυτότητος τῆς ὁποίας, καθὼς καὶ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός της, ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου Τριπόλεως, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐπὶ ταύτης ἐγνωμοδότησεν ἡ Βουλὴ νὰ συσταθῇ.

Τὴν ὑπ' ἀρθ. 167 ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Α. Μωραΐτου, καὶ τῆς Μαρίας Δ. Μωραΐτου παραπονουμένων ὅτι κατὰ συ ἐπειαν τῆς ἀποφάσεως τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Βάσσου Μαυροβουνιώτου διαφορᾶς, περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε πρὸ ὀλίγου ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν Βουλὴν, δι' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκήρυξεν αὐτοὺς ὡς δευτέρους ἀγωνιστὰς τῶν διαφιλονεικουμένων κτημάτων, τὸ Ὑπουργεῖον ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν πρεσβείαν 60 χιλιάδας δραχ. ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ δημοσίου Ὀθωμανικῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ῥητῶς διὰ τοῦ ἄρθ. 5 τῆς ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1844 συμβάσεως εἰς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δευτέρων ἀγοραστῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ Βουλὴ ἐγνωμοδότησε νὰ συσταθῇ καὶ νὰ προσκληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας, ὅσον τάχιον.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 168 ἀναφορᾶς ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου, δι' ἧς οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Γκουρίζης τοῦ δήμου Κυτηνίων τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, ἐξαιτοῦνται τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τοῦ φόρου ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων των, ὡς ἐθνικῶν ὄντων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀδίκως ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ 1842, ἐνῷ ἐκπαλαι αἱ ἄμπελοι αὗται ἦσαν ἀδιαφιλονείκητος ἰδιοκτησία των, διότι οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἶδον τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐφορίαν ἀφορῶν των, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν κατὰ τὸ 1843 μαρτυρίαι προκρίτων τῶν γειτνιαζόντων χωρίων περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 170 ἀναφορᾶς ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου δι' ἧς ὁ Ν. Παντολέων ἐξιστορεῖ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῶν

δύο Σικελιών, συνεννοημένη μετὰ τοῦ Πάππα, ἐνεργεῖ ἀπὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν καταπιέσεις κατὰ τῶν ἐν Νεαπόλει Βαρλέτα καὶ Μεσσήνη ὁμογενῶν ὡς πρὸς τὰ τῆς θρησκείας των, βιάζουσα αὐτοὺς νὰ ἀναγνωρίσωσι τὸν Πάππαν ὡς ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλα, διαρπάσασα τοὺς ναοὺς αὐτῶν καὶ παραδοῦσα αὐτοὺς εἰς Λατίνους ἱερεῖς, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ὑπὲρ αὐτῶν προστασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὴν προσοχὴν τῶν Ὑπουργείων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωτερικῶν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ Βουλὴ προσέθηκε «νὰ ληφθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πληροφορίαι ὅσον τάχιον.»

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 171 ἀναφορᾶς ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου τοῦ Α. Καρδαρᾶ κατοίκου Καρυταίνης, ἐξαιτουμένου πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του ἀνάλογον συνταξιν, ἢ μέρος ἐθνικῆς γῆς, ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα θυσιῶν του, ὡς διευθυντοῦ τῆς ταχυδρομικῆς τοῦ Κράτους συγκοινωνίας δι' ἰδίων του ἐξόδων μέχρι τέλους τοῦ 1833, περὶ τῶν ὁποίων, συνισταμένων εἰς γρόσια 11,032 καὶ φοίνικας 7,852· ἔλαβε παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεων χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν· ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 181 ἀναφορᾶς ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου δι' ἧς ὁ Χρ. Γ. Μπιρτσιαδης, ἑπομένως καὶ ἄλλων προτέρων ἀναφορῶν του πρὸς τὴν Βουλὴν, ὑποβάλλει πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς ἐξ ἀναφορᾶς του πρὸς διαφόρους ἀρχὰς περὶ τοῦ εὑρεθέντος ἐλλείματος εἰς τὴν ἐν Βλαχορράπτῃ τοῦ δήμου Γόρτυνος ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἐφώρευε, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς γνῶσιν του. ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 182 ἀναφορᾶς ἀπὸ 16 Φευρουαρίου, δι' ἧς ὁ Χρ. Γ. Μπερτσιάδης παραπονεῖται κατὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Γορτυνίας, ὡς ἀδίκως καταδιώκοντος αὐτὸν ἕνεκα ἐλλείματος γεννημάτων εὑρεθέντος δῆθεν εἰς τὴν ἐν Βλαχορράπτῃ τῆς Γόρτυνος ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἐφώρευεν, ἐνῷ τοῦ ἐλλείματος αὐτοῦ ὑπόλογος μᾶλλον εἶναι αὐτὸς ὁ Ἔφορος, ὡς παραδοὺς ἐν ἀπουσίᾳ του τὰ γεννήματα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν, καὶ ἐξαιτεῖται δικαιοσύνην· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς γνῶσίν του.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 ἀναφορᾶς ἀπὸ 25 Φευρουαρίου δι' ἧς ὁ Χρ. Σαλαμανικὸς, ἐκθέτων ὅτι ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών του δεκαοκτὼ ἤδη ἔτη ὑπηρέτει τὴν πατρίδα ὡς ἀπόλοιμος εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι, παυθεὶς ἀπὸ τῆς ὁποίας κατεῖχε θέσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ φύλακος, δυστυχεῖ στερούμενος καὶ τῶν ἀπολύτως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τῆς ὀκταμελοῦς οἰκογενείας του, ἐξαιτεῖται νὰ τῷ προσδιορισθῇ ἀνάλογός τις μισθὸς πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του, πρόθυμος ὢν εἰς πᾶσαν περίστασιν ὡς καὶ πρότερον νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἥτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. ἀναφορᾶς ἀπὸ 20 Φευρουαρίου, δι' ἧς ὁ Νικόλαος Ῥοῦσσος κάτοικος Καλεντζίου τῆς Μαντινείας, παραπονούμενος ὅτι ἐνῷ οἱ υἱοί του Παναγιώτης, Γεώργιος, Ἠλίας καὶ ὁ γαμβρός του Σταῦρος, μετ' ἄλλων συνέλαβον εἰς ὁμαλὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἐρμιονίδης τέσσαρας λῃστὰς, ὁ ἐνωματάρχης Σαμουρζάκης καὶ ὁ Δήμαρχος Ἐρμιόνης Δ. Νικολάου προσκαλέσαντες εἰς Ἐρμιόνην διαφόρους ἐκ τῶν συλλαβόντων τοὺς λῃστὰς τοὺς ἐβασάνισαν καὶ τοὺς κατεμήνυσαν, ὥστε ἐφυλακίσθησαν εἰς Ναύπλιον, ἀθωωθέντων τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἐξαιτεῖται νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορά του εἰς τὸ δικαστήριον Ναυπλίας διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς δίκης τοῦ Δημάρχου Ἐρμιόνης ὡς περιβάλλοντος τὴν ληστείαν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ τέλος τῆς, ὁποίας προσέθηκε καὶ τὸ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἔτι δὲ τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 187 ἀναφορᾶς ἐκ Τριπόλεως ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1843, δι' ἧς δεκατέσσαρες βαθμολογημένοι φαλαγγίται παραπονούμενοι ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐξαργυρώσωσι τὰ γραμμάτιά των, διότι αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ βασιζόμεναι εἰς τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1843 νόμου δὲν ἐκδίδουσιν εἰς δημοπρασίαν ἐθνικὰς γαίας, ἐξαιτοῦνται παρὰ τῆς Βουλῆς θεραπείαν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 197 ἀναφορᾶς ἀπὸ 28 Φευρουαρίου δι' ἧς ὁ Κωνσταντῖνος Καλαπανίδης, ἐκθέτων ὅτι ὁ πατὴρ, οἱ ἀδελφοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς του ἐγένοντο θύματα εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, αὐτὸς δὲ αἰχμαλωτισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ἀπηλλάγη τῆς αἰχμαλωσίας μετὰ δεκαπενταετίαν, καὶ

ότι δυσκόλως νῦν μὲν ἔχων οὔτε τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, ἐξαιρέτως ἀνάλογον περιθάλψιν ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· ἧτις ἐγένετο δεκτή.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 202 ἀναφορᾶς ἀπὸ 19 Φευρουαρίου δι' ἧς ὁ ἐκ Πετσῶν Δημήτριος Π. Μπούμπουλης ἐξιστᾶται τὴν εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀνήλικον ἀδελφόν του ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ τῶν 9800 φοινίκων μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν, παρακατακτεθέντων κατὰ τὸ 1831 ὑπὸ τοῦ ληδεμονεύοντος αὐτοὺς Δ. Ν. Ορλώφ εἰς τὴν τότε ἐθνικὴν τράπεζαν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτει εἰς τὴν ἀναφοράν του χρεωστικὸν ὁμόλογον τῆς τραπέζης, καὶ ταῦτα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυσχερείας των, ἀφοῦ ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύτων καὶ χρηματικῶν θυσιῶν τοῦ πατρός των, φονευθέντος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὅτε δ' ετέλει μετὰ τοῦ ναυάρχου Κόχραν, ὁ δεύτερος ἔλαβεν ἀμοιβὴν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν. Ἐπὶ ταύτης ἐπρότεινέ τις νὰ ὑπενθυμίσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ καθυποβάλῃ Νομοσχέδιον περὶ τῶν χρεῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου τραπέζης, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος Καὶ τέλος τὰς ἀκολούθους.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 203 ἀναφορᾶς ἀπὸ 2 Μαρτίου, δι' ἧς ὁ Δημήτριος Κοκκαλιώτης, παραπονούμενος ὅτι ἀπέναντι τῶν ὑπὲρ πατρίδος θυσιῶν καὶ ἀγώνων του, περὶ τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτει ἀντίγραφα δύο πιστοποιητικῶν καὶ ἑνὸς ἐγγράφου, δὲν ἐβαθμολογήθη, προσδιορισθείσης αὐτῷ τῷ 1836 μηνιαίας συντάξεως δρ. 40, ἐξαιτεῖται δικαιοσύνην πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας των· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 210 ἀναφορᾶς ἀπὸ 6 Μαρτίου, δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα χήρα Ἀποστόλου Κάγκου ἐξ Ἄρτης ἐκθέτει ὅτι, φονευθέντος τοῦ συζύγου της καὶ τοῦ υἱοῦ της Ἀθανασίου εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, ἔμεινε μόνη μετὰ δύο ἀνηλίκων θυγατέρων της, εὑρισκομένη ἤδη εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν, καὶ ἐξαιτεῖται ἐξοικονόμησιν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας της· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· αἵτινες ἐνόντο δεκταί.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως γενησομένης τὴν 1 Ἰουλίου ἡμέραν δευτέραν ἀντικείμενον θέλει εἶναι ὁ περὶ ἐσόδων νόμος καὶ θέλει ἀρχίσει ἡ τακτικὴ συζήτησις τοῦ

προϋπολογισμοῦ, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Μ. Χ. Μαλίτσης.
Γ. Φεγγαρᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΘ'.

Τῆς 1 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου τῶν ΚΒ. Βουλευτῶν, ἀναγνωσθὴν ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 81 ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύμακτος 13 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ τοῦ προσληφθέντος Βουλευτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος κατὰ πρῶτον ἀνέφερεν, ὅτι ὁ Βουλευτὴς Κ. Πολυχρονόπουλος ζητεῖ τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν λόγῳ κατεπειγούσης ἀνάγκης διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του· ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τῷ δοθῇ μόνον τριακονθήμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι ὅλα τὰ τμήματα δὲν διώρισαν τοὺς Προέδρους καὶ Γραμματεῖς, τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, τοὺς εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν περὶ δικαστικῆς μισθοδοσίας, τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν καὶ τῶν τακτικῶν βοηθῶν τῶν Ἑρόρων Νομοσχεδίων· καθυστεροῦσι δὲ εἰς τοῦτο τὰ τμήματα α, β, γ, δ, ε καὶ ζ. προέτεινε δὲ νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην, διότι ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν οἱ εἰσηγηταὶ καὶ μάλιστα οἱ Πρόεδροι, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ τμήματα δὲν ἐργάζονται, ἐν ᾧ τὰ ἀντικείμενα, ὁποῖα εἶναι τὰ περὶ τῶν διοδίων τοῦ Πειραιῶς καὶ τὰ περὶ διαλελυμένων μοναστηρίων, εἶναι σπουδῆ, καὶ ἡ Βουλή, ἥτις παραπονεῖται κατὰ τῆς βραδύτητος ἄλλων, δὲν πρέπει ν' ἀπρακτῇ ἡ ἰδία.

Ἀκολούθως προέτεινέ τις τῶν Βουλευτῶν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ καύσωνες ὑπερκύψησαν, εἶναι καλὸν νὰ συνέρχωνται οἱ Βουλευταὶ

πρωί, ν' ἄρχηται δ' ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ ὁ ἀπὼ παρευρισκόμενος κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν νὰ πληρώνῃ πρόστιμον, στερούμενος τὸν ἡμερούσιον μισθόν του εἰς ὄφελος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.

Ἀντεῖπόν τινες ὅτι, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἠναγκασμένοι νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ θαλάσσια λουτρὰ, δὲν δύνανται νὰ πορευθῶσι.

Καὶ ἄλλος, ὅτι αὕτη εἶναι πρότασις καὶ κατὰ τὸν Κανονισμὸν πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα καὶ ἀκολούθως νὰ συζητηθῇ.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι δὲν προσβάλλεται ὁ Κανονισμὸς ὅταν οἱ Κύριοι Βουλευταὶ ἀποφασίσωσιν οἴκοθεν νὰ ἔρχωνται ὡς εἴρηται εἰς τὴν 8 ὥραν, ὡς συναισθανόμενοι τὸ κατεπείγον τοῦ καιροῦ εἰς τὴν πρακειμένην συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, μάλιστα δὲ εἰς ἔργον ἀξιέπαινον· καὶ ὅτι τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται ὅσοι δι' ἀνάγκην κατεπείγουσαν τῆς ὑγείας των δὲν δύνανται νὰ ἔρχωνται ἀκριβῶς κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ὥραν ἀλλὰ βραδύτερον, εἰδοποιοῦντες ὅμως ἐγκαίρως τὸν Πρόεδρον περὶ τούτου.

Ταῦτα δὲ πολλοὶ ὑπεστήριξαν καὶ οὐδεὶς ἀντεῖπεν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτο Νομοσχέδιον τὸ προταθὲν παρὰ Βουλευτοῦ τινος περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς ἐπισκοπάς, ἔχον ὡς ἀκολούθως·

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις διευθύνουσα τὸ περὶ τῆς κατ' ἐπισκοπὰς διαιρέσεως Νομοσχέδιον.

Κύριοι Βουλευταί.

α Ἐζητήσαμεν, Κύριοι, διὰ τοῦ Α. ἄρθρου τὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους εἰς 10. Ἀρχιεπισκοπὰς, καὶ (22) ἐπισκοπὰς διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

1) Τὰς Ἀρχιεπισκοπὰς μὲν ὥστε οἱ τοῦ ἀγῶνος ἐναρετώτεροι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι ἐπίσκοποι νὰ προτιμῶνται καὶ προβιβάζωνται χειροτονίας μιᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου νὰ τεθῇ ἄμιλλα περὶ ἀρετῆς μεταξὺ τῶν Σ. ἐπισκόπων, καὶ συγχρόνως οἱ δικαιοῦντες Ἀρχιεπίσκοποι ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὄντες νὰ ἐφορεύωσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Σ. Ἐπισκόπους, ἱερεῖς, ἱεροδιακόνους. καὶ ἂν τὸ χειροτεπώνυμον ποίμνιον τοῦ Νομοῦ, ἐν ᾧ ἡ προεξάρχουσα ἱερὰ Σύνοδος μεμακρυσμένη οὖσα δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ τοῦτο· διὰ τοῦ μέσου τούτου ἅπασαι αἱ καταχρήσεις θεραπεύονται, καὶ ἡ Σ. Σύνοδος δὲν ὑποπίπτει εἰς ἐσφαλμένας εἰσηγήσεις.

(22) Ἐναπόκειται ὅμως εἰς τὴν Σ Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ καὶ περισσοτέρας, καὶ εἰς ὅσας ἄλλας ἐπαρχίας ἀνήκουν αἱ Ἐπισκοπαί,

2) Τὰς ἐπισκοπὰς δὲ 22 ἐζητήσαμεν, διότι ἡ μέχρι τῆς σήμερον διαίρεσις τοῦ Κράτους εἰς 10. μόνον ἐπισκοπὰς ἐπιφέρει μέγα πρόσκομμα εἰς τὰ θρησκευτικὰ, διότι εἰς μόνων ποιμένων διοικῶν παμπληθὲς ποίμνιον εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ ἐπιτηρῶν αὐτὸ, καὶ ἤδη μάλιστα ὁπότε βαρεῖ λύκοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀρνίου κατατρέχουσι τὴν ὀρθόδοξον τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίαν· μόνη λοιπὸν ἡ παρουσία ἑνὸς καλοῦ ποιμένος δύναται νὰ παραφυλάξῃ τὸ τοῦ χριστοῦ ποίμνιον σῶον καὶ ἀσφαλές.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ς'. ἐζητήσαμεν, Κύριοι, τὴν σύστασιν τῶν πρωτοσυγγέλλων καὶ Ἀρχιδιακόνων, διότι ὁ μὲν εἰς ἐπέχει θέσιν συμβούλου παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, ὁ δὲ τοῦ Γραμματέως.

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐλάμβανεν πράναιαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐκλέγωνται πρωτοσύγγελοι καὶ Ἀρχιδιάκονοι, ὄχι μόνον ἐνάρετοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὥστε ὁ μὲν νὰ ἐκτελῇ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ χρέη τοῦ ἱεροκήρυκος, ὁ δὲ νὰ διδάσκῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ χειροτονηθῶσιν ἱεροδιάκονοι.

Διὰ τοῦ ἄρθρου Ζ'. προτείνω, κύριοι, τοῦ νὰ λαμβάνωσιν οἱ Σ. Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα δικαιώματα, διότι φρονῶ ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς κατάστασιν νὰ μισθοδοτῇ αὐτούς. Ἀφ' οὗ ὅμως τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ῥυθμίσῃ τὰς εἰσπράξεις του, τότε νομίζω ὅτι καὶ οἱ Σ. Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι πρέπει νὰ μισθοδοτῶνται, ἀπολαμβάνοντες ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος χρ. 250 κατὰ μῆνα, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνὰ 200 καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου καὶ ἡ ἀπὸ τὸν λαὸν φορολογία ἐκλείψει, καὶ ὁ κλῆρος νὰ μὴν ὑποπίπτῃ εἰς παρανομίας καὶ φορολογίας ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ΙΙ. προτείνω μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἑνὸς τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων, πρωτοσυγγέλων, καὶ Ἀρχιδιακόνων, ὁ ἀμέσως ἑπόμενος ἀρχαιότερος καὶ ἐναρετώτερος, καὶ, εἰ δυνατὸν, σπουδαιότερος τῶν ἐπισκόπων, πρωτοσυγγέλλων καὶ Ἀρχιδιακόνων νὰ διαδέχηται τοῦτον προβιβαζόμενος διὰ τὸν λόγον ὅτι προσγίνεται ἄμιλλα μεταξὺ τοῦ ἱερατείου πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν, προσόντα ἐπωφελῆ εἰς τοὺς προεξάρχοντας

τοῦ Κλήρου, καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν νουθεσίαν τοῦ ὑπ' αὐτοὺς πνευματικοῦ ποιμνίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου Θ'. προτείνω ὅτι ἅμα εἰς τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων κτλ. φθάσῃ εἰς τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν νὰ παύῃ τῆς ὁποίας κατέχει θέσεως, καὶ ὑπὸ σύνταξιν ἀναλογον πιθέμενος νὰ οἰκουρῇ διαμένων ἢ παρὰ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ, ἢ ἐντὸς τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων. Τοῦτο, Κύριοι, καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες τὸ προσδιορίζουσι, καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος τὸ ἐναπαιτεῖ. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν Ἀρχιερεὺς ἑβδομηκοντούτης ἢ καὶ περιπλέον νὰ ἐκπληροῖ τὰ ἐκκλησιαστικά του καθήκοντα πακτικῶς, ἀφοῦ τὸ σῶμα ἀποτεῖ; κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος εἶναι ὁ ἐντελὴς καὶ ἀκριβὴς ὅρος τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας, ἐναπόκειται ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀπορρίψῃ ἐπαυξάνουσα ἢ ἐλαττόνουσα τοῦτον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου Ι'. προτείνω ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον νὰ κληρονομῇ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποβιώτοντος Ἀρχιερέως καὶ παντὸς κληρικοῦ. Τοῦτο, Κύριοι, καὶ ὀρθὸν εἶναι καὶ ἐκκλησιαστικόν· ὀρθὸν μὲν διότι πᾶς τὰ ἐγκόσμια ἀπαρνούμενος καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐγκολπούμενος, ἀπκρνεῖται συγχρόνως καὶ τοὺς ἐν γῇ ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ προτκολλᾶται τοῖς ἐν οὐρανοῖς· ἑπομένως ἀδελφοὺς συναποκτᾷ τοὺς ἐν γῇ ἱερωμένους, τοὺς ὁποίους καὶ ἀντιπροσωπεύει, τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον· ἐκκλησιαστικὸν δὲ διότι τοῦτο ἐναπαιτεῖ καὶ ἡ τάξις τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὴ ἡ συνήθεια.

Εἰς τὸ Ε' ἄρθρον, κύριοι, ἐζητησάμην ὅτι νὰ διαιρεθῇ ἡ ἐπαρχία τοῦ Οἰτύλου εἰς δύο τοὐλάχιστον ἐπισκοπὰς ἐν ᾧ τὸ πάλαι εἶχε 5. ἡ τῆς Ζαρνάτας, ἡ τῆς Ἀνδρούβιστας, ἡ τοῦ Ζυγοῦ, ἡ τῆς Μηλέας, καὶ ἡ τῆς Μαΐνης· (τοῦ δὲ Γυθείου εἶχε 2. ἡ τῆς Καρυωπόλεως, καὶ ἡ τῆς Ἀκγίας) ἐπρότεινα καὶ εἰς τὸ νὰ ἦναι αἱ ἕδραι αὐτῶν ἡ μία εἰς τὸ Οἰτυλον, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ Ἀλμυρόν, ὡς θέσεις κατάλληλοι· καὶ ἐκείνη ἡ τοῦ Ἀλμυροῦ νὰ συμπεριλάβῃ τοὺς Δήμους Ἀθίας, Καρδαμύλης, Πολίνου, καὶ Μηλέας· ἡ τοῦ Οἰτύλου νὰ συμπεριλάβῃ τοὺς Δήμους Οἰτύλου, Ἀριουπόλεως καὶ Μέσσης.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ΙΑ'. προτείνω, κύριοι, νὰ προτιμῶνται εἰς τοὺς διορισμοὺς οἱ τοῦ ἀγῶνος Κληρικοὶ οἱ ἐνχρετώτεροι, καὶ οἱ πεπαιδευμένοι, οὕτως τὸ ἀπκιτεῖ τὸ δίκαιον καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ΙΒ'. προτείνω τὴν περιοδείκν τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ὅλας τὰς κωμοπόλεις, πόλεις καὶ χωρία τῶν ἐπισκοπῶν των διὰ νὰ νουθετῶσι καὶ εὐλογῶσι τὸ ποίμνιόν των κτλ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου ΙΓ'. προτείνω ὅτι ἡ Σεβασμία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην αὐτῶν δίκαιον νὰ ἐπιτηρῇ, νομοθετῇ, καὶ προτρέπῃ ὅλους τοὺς Ἀρχιεπισκόπους ἐπισκόπους τοῦ Κράτους κτλ.

Πρὶν ἢ δώσω πέρας, Κύριοι, τῆς παρούσης μου νομίζω χρέος μου νὰ προαθέσω ὅτι καλὸν ἤθελεν εἶσθαι τοῦ νὰ εὐχηθῇ ἡ Βουλὴ, ὥστε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς συνόδου νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαῖα διαταγὰς καὶ ὁδηγίας, ὥστε πᾶς κληρικὸς μὴ ἔγγαμος, νὰ μὴ δύναται νὰ συνοικῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅπου διαμένουσι γυναῖκες, δεδόσθω καὶ ἀδελφαί του· καθὼς ἐπίσης νὰ μὴ ἐμβαίνῃ εἰς τὰ καφενεῖα, κρασοπωλεῖα κτλ. καὶ ἐπιβάλῃ τὴν ἀνήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν εἰς τὸν παραβάτην. Τὸ μέτρον τοῦτο, εἶναι Κύριοι, ἀναγκαιότατον καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Βουλευτὴς Οἰτύλου τῆς Λακωνίας
Χριστόδουλος Καπεταγάκης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῆς κατ' ἐπισκοπὰς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἀκουμένης τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διαρρέσεως εἰς δέκα ἐπισκοπὰς, διαιρεῖται ἤδη εἰς δέκα ἀρχιεπισκοπὰς, καὶ εἰς εἰκοσιδύο ἐπισκοπάς.

Ἄρθρ. 2. Κάθε Νομὸς ἀπαρτίζει μίαν ἀρχιεπισκοπικὴν περιφέρειαν, τῆς ὁποίας ἡ καθέδρα τοῦ Νομάρχου εἶναι καὶ μητρόπολις αὐτῆς.

Ἄρθρ. 3. Ἕκαστος ἀρχιεπίσκοπος διοικεῖ πνευματικῶς μίαν, δύο, ἢ καὶ περισσοτέρας ἐπαρχίας· ἐροτοῦσι δὲ ὅλας τὰς ἐν τῷ Νομῷ τῆς περιφερείας του ὑπαγομένας ἐπισκοπάς.

Ἄρθρ. 4. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον Α'. ἀναφερόμεναι ἀρχιεπισκοπαὶ εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι·

1. Ἡ τῆς Ἀργολιδοκορινθίας.
2. Ἡ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
3. Ἡ τῆ. Μεσσηνίας.
4. Ἡ τῆς Ἀρκαδίας.
5. Ἡ τῆς Λακωνίας.
6. Ἡ τῆς Ἀκαρνανίας.

7. Ἡ τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
8. Ἡ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
9. Ἡ τῆς Εὐβοίας.
10. Ἡ τῶν Κυκλάδων.

Ἄρθρ. Ε. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. Α'. ἀναφερόμεναι ὡσαύτως 22 ἐπισκοπαὶ εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι·

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας.

1. Ἡ τῆς Κορινθίας.
2. Ἡ τῆς Ὕδρας.

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

3. Ἡ τῆς Ἠλείας
4. Ἡ τῆς Κυναίθης.

Εἰς τὸν Νομὸν Μεσσηνίας.

5. Ἡ τῆς Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας.
6. Ἡ τῆς Πυλίας.

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀρκαδίας.

7. Οἱ τῆς Κυνουρίας.
8. Ἡ τῆς Γορτυνίας.

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαϊνίας.

9. Ἡ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
10. Ἡ τοῦ Γυθείου καὶ Οἰτύλου. Ἡ ἐπαρχία τοῦ Οἰτύλου νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ἐπισκοπὰς τοῦ λάχιστον, ἡ ἕδρα αὐτῶν νὰ ἦναι ἡ μία εἰς τὸ Οἴτυλον, καὶ ἡ ἑτέρα εἰς τὸ Ἀλμυρόν.

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

11. Ἡ τῆς Καλλιδρόμης.

Εἰς τὸν Νομὸν Φωκίδος.

12. Ἡ τῆς Φθιώτιδος.

Εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς.

13. Ἡ τῆς Βοιωτίας.
14. τῆς Αἰγίνης.

Εἰς τὸν Νομὸν Εὐβοίας.

15. Ἡ τῆς Καρυστίας.
16. Ἡ τῆς Σκοπέλου.

Εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων.

17. Ἡ τῆς Τήνου.
18. Ἡ τῆς Ἄνδρου.
19. Ἡ τῆς Μήλου.
20. Ἡ τῆς Θήρας
21. Ἡ τῆς Νάξου.

Ἄρθρ. 6. Εἰς ἑκάστην ἀρχιεπισκοπὴν μὲν προσδιορίζεται εἷς πρωτοσύγγελλος καὶ εἷς ἀρχιδιάκονος· ἐπισκοπὴν δὲ εἷς μόνον ἀρχιδιάκονος, τοῦ ὁποίου τὰ χρέη καὶ ἡ μισθοδοσία προσδιορίζεται διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἰανουαρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ἐπίσκοποι λαμβάνουσι προσωρινῶς καὶ μέχρις οὗ ἡ χρηματικὴ κατάστασις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου βελτιωθῇ, τὰ μέχρι τοῦδε λαμβανόμενα δικαιώματα δι' ἀντιμισθίαν των.

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἑνὸς τῶν Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, πρωτοσυγγέλων, καὶ Ἀρχιδιακόνων, ὁ ἀμέσως ἀρχαιότερος τῶν Ἐπισκόπων, Πρωτοσυγγέλλων καὶ Ἀρχιδιακόνων, διαδέχεται τοῦτον, τὸν δὲ Ἀρχιδιάκονον, ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἱεροδιακόνων προβιβαζόμενος διαδέχεται.

Ἄρθρ. 9. Ἕκαστος Ἀρχιεπίσκοπος, Ἐπίσκοπος, Πρωτοσύγγελος καὶ Ἀρχιδιάκονος φθάσας εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν παύει τῆς θέσεώς του, καὶ ὑπὸ σύνταξιν ἀνάλογον τιθέμενος οἰκουρεῖ, διαμένων ἢ παρὰ τοῖς συγγενεύσιν αὐτοῦ, ἢ ἔν τινι τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίστασιν ἐνεργεῖται πᾶν ὅ,τι εἰς τὸ Δ'. ἄρθρον ἀναφέρεται διὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν Σ. Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, Πρωτοσυγγέλων καὶ Ἀρχιδιακόνων.

Ἄρθρ. 10. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἑνὸς τῶν Σ. Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, Πρωτοσυγγέλων, Ἀρχιδιακόνων καὶ παντὸς ἄλλου ἐκ τοῦ κλήρου, ἐντὸς τῶν πρισβυτέρων, ἤγουν τῶν ἐγγάμων, ἡ κληρονομία τῆς περιουσίας αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι.

Ἄρθρ. 11. Ἡ προτίμησις εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτους θέλει γίνεσθαι εἰς ἐκείνους πρώτων τοὺς κληρικοὺς τοῦ ἀγῶνος, τοὺς ἀνεπτερωτέρους, καὶ πεπαιδευμένους.

Ἄρθρ. 12. Οἱ Σ. Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι θέλουσι περιοδεύει δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς ὅλας τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία τῶν ἐπισκοπῶν των.

Ἄρθρ. 13. Ἡ Σιβασμία καὶ ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπιτηρεῖ, νουθετεῖ, καὶ προτρέπει ὅλους τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους τοῦ Κράτους, μὲ ὅλμα ἄϋπνον καὶ δίκαιον.

Ο προτείνας, ὑφειλων κατὰ τὸν Κανονισμὸν ν' ἀναπτύξῃ τὴν πρότασίν του, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἀνέφερεν ὅτι, βασιζόμενος εἰς τὰ ἀνέκαθεν παρὰ τῆς ἐκκλησίας παραδεδεγμένα ἔθιμα, συνέταξε καὶ καθυπέβαλε τὸ ῥηθὲν Νομοσχέδιον, εἰς ὃ δύνατα ἡ Βουλὴ νὰ προσθέσῃ καὶ ἄλλας ἐπισκοπὰς ἂν θελήσῃ, διότι εἰς τὴν Μάνην πχ. ἔβαλε τρεῖς ἐπισκοπὰς ἐνῷ ἄλλοτε ὑπῆρχον ἑπτά· εἶναι δὲ ἐπάναγκες νὰ διορισθῶσιν αἱ ἐπισκοπαὶ, διότι οἱ ἐπίσκοποι διὰ τῆς πνευματικῆς νουθεσίας θέλουσι καταπνίγει τὰ σπέρματα πολλῶν κακῶν, κηρύττοντες τὰς ἱερὰς ἀρχὰς τοῦ εὐαγγελίου· ὁ ἱερὸς κλῆρος διετήρησεν εἰς διάστημα τεσσάρων αἰώνων βαρβαρότητος τὴν ἄκραιφνῆ ἡμῶν θρησκείαν καὶ τὴν πάτριον γλῶσσαν, καὶ ἐνεθουσίασεν ἡμᾶς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα, διέζωσεν εἰς τὴν ὀσφὺν τὸ ξίφος. καὶ ἀνέλαβεν εἰς χεῖρας τὰς σημαίας. Τὸ ἀντικείμενον λοιπὸν εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ συζητητέον.

Ὑποστηριζόντων καὶ ἄλλων τὴν πρότασιν ταύτην, ἤρχισεν ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου συζήτησις.

Ὑποστηρίζων καὶ ἕτερος τὴν πρότασιν ταύτην εἶπεν, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι νέα. Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐδείξεν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιθυμίαν πρὸς σύνταξιν τοιούτου Νομοσχεδίου, μὴ ἔχουσα ὅμως τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον καιρὸν, παρέπεμψε τὸ ἔργον εἰς τὰς Βουλάς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἰσήγαγε μέχρι τοῦδε εἰς τὰς Βουλὰς τοιοῦτον Νομοσχέδιον, καλῶς ἐποίησεν ὁ προτείνας τοῦτο Βουλευτὴς, ὥστε ἡ πρότασίς του εἶναι παρασδεκτέα εἰς συζήτησιν.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ὁλικῆς ἀναστάσεως ὅτι, θεωρεῖ συζητητέαν καὶ τυπωτέαν τὴν καθυποβαλλομένην πρότασιν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἕτερον Νομοσχέδιον τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δικαστικῶς καταδικασθέντων κτηνοτρόφων τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου Νόμου ποινῆς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κτηνοτρόφων τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου Νόμου ποινῆς.

Κύριοι Βουλευταί.

« Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου Νόμου, μεγάλα καὶ δίκαια ἀνεφύησαν παράπονα καὶ γογγυσμοὶ προελθόντα ὡς ἐκ τῆς καταδικάσεως τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῆς ποινῆς, ἥτις ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου διὰ τὰ μὴ δηλωθέντα ζῶα· ἱκανὸς ἀριθμὸς κτηνοτρόφων κατὰ διαφόρους τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὑποπεσόντες εἰς τὴν παράβασιν ταύτην, σύρονται ἤδη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ μεγάλη ἐπίκειται ζημία καὶ καταστροφὴ ἐν μέρει εἰς τὴν ὄχι εὔπορον αὐτὴν τάξιν τῶν συμπολιτῶν μας.

Ἐξετάζοντες δὲ τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης παραβάσεως θέλομεν ἀναγνωρίσει ὅτι αὕτη κυρίως προῆλθεν ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς γνώσεως τοῦ Νόμου, ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ νόμος ἐρρύθη τὴν ἐδημοσιεύθη εἰς μὲν τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν περὶ τὰς 14 τοῦ Μαρτίου εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας περὶ τὰς 18 ἢ 20, καὶ εἰς τοὺς δήμους καὶ χωρία μετὰ ταῦτα εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἔμεινεν ὁ ὁλικὸς καιρὸς νὰ λάβουν γνῶσιν ἅπαντες· ἀλλὰ καὶ οἱ λαβόντες γνῶσιν δὲν ἠδύναντο εἰς τόσον βραχὺ διάστημα νὰ ὁδηγηθῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ἐκπλήρωσιν· ἐκτὸς δὲ τούτων ἔλαβον χώραν καὶ ἄλλαι ἐλλείψεις, οἷον ἡ μὴ ἀποστολὴ ἐγκαίρως τῶν ἀναγκαίων δι' ὅλα τὰ χωρία ἀντιτύπων τοῦ Νόμου καὶ ἐκ τούτων ἀπάντων δὲν ἔλαβον, ὡς εἰπῆται, οἱ φορολογούμενοι πλήρη τοῦ Νόμου γνῶσιν, ἡ ὁποία κατὰ τοσοῦτον ἦτον ἀναγκαία ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν πρὸς τοῦτο καὶ ὅλα τὰ μέσα καθόσον ἦτον εἰσαγωγὴ νέου φορολογικοῦ συστήματος.

Μεταβὰς κατ' αὐτὰς δι' ὑποθέσεις μου εἰς Ναύπλιον καὶ ἐπανελθὼν διὰ τῆς Κορίνθου ἐβεβαιώθην μὲ λύπην μου ἐκ τοῦ πλησίον περὶ τῶν ἀνωτέρω, καὶ αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας καὶ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἀκόμη ἔλαβον εἶναι σχεδὸν σύμφωνοι μὲ τὰς ἐκτεθείσας ἀνωτέρω παρατηρήσεις· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐθεώρησα ἀναγκαῖον τὸ νὰ λημθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων τούτων συμπολιτῶν μας, καθόσον, ὡς παρετηρήθη, ἡ παράβασις δὲν ἐγένετο ἐκ δολιότητος, καὶ καθόσον ἡ ἐκ ταύτης ζημία δὲν εἶναι μικρὰ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέταξα καὶ ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν καὶ ψήφισίν σας τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θέλει τύχει τῆς παραδοχῆς σας· κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν θέλω καμεῖ τὰς περαιτέρω ἀναπτύξεις.

« Ἀπαλλάττονται οἱ κτηνοτρόφοι τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ » περὶ τῶν ζώων φόρου Νόμου τοῦ 1846 ποινῆς, ἤτοι τῆς » πλημμελοῦς τριπλοῦ φόρου τῶν μὴ δηλωθέντων ζώων των, τῶν » ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν, καὶ τῶν δικαστικῶν».

« Ἡ Δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1846.

Ν. Κορφιωτάκης.

Ὁ προτείνων ἔλαβε τὸν λόγον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεώς του, καὶ ἀνέφερεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προτάσεώς του πληροφορεῖται ἡ Βουλὴ τὰ αἴτια τὰ ὑπαγορεύσαντα αὐτὴν, καθίσταται δ' ἀναγκαῖον νὰ γείνῃ παραδεκτὸν εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον καὶ νὰ ψηφισθῇ ὅσον τάχιον, διότι πρόκειται περὶ ἀπαλλαγῆς τάξεώς τινος πολιτῶν, πασχούσης ἤδη ἕνεκα διατάξεως Νόμου, πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας δὲν ἐδόθη ὁ ἀποχρῶν καιρὸς, διότι ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Νομάρχας, οἵτινες ἔλαβον τὸν Νόμον περὶ τὰς 14 τοῦ Μαρτίου, ἵνα δὲ τὸν κοινοποιήσωσιν εἰς τοὺς Ἐπάρχους ἔχρῃζον δύο τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸς προπαρασκευήν του καὶ ἄλλων τόσων διὰ νὰ ῥθάσῃ εἰς αὐτούς· ὥστε τὰ ἔγγραφα τῆς κοινοποιήσεως τοῦ Νόμου ἔφθασαν εἰς τοὺς Ἐπάρχους περὶ τὰς 18· οὗτοι δὲ ὅσην δραστηριότητα καὶ ἂν ἐδείξεν, δὲν ἠδύναντο νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς Δημάρχους πρὸ τῶν 22. Ἐπειδὴ δὲ καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν Δημάρχων πρὸς τοὺς ποιμένας κοινοποίησιν παρῆλθον δύο καὶ τρεῖς ἡμέραι, κατήντησαν οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχωσι τὸν νέον Νόμον εἰς τὰς 25 τοῦ Μαρτίου. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε στείλει τόσα ἀντίγραφα, ὅσα ἦσαν τὰ χωρία, ὥστε ἔγεινε χρεία νὰ γείνωσι χειρόγραφα ἀντίγραφα, ἢ νὰ ζητηθῶσι νέα, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα ἀπῄτουν καιρόν· ὑπῆρξαν μάλιστα ἀναφοραὶ Νομαρχῶν, χρονολογούμεναι ἐξ 20 Μαρτίου, δι' ὧν ἐξητοῦντο ἀρκετὰ ἀντίτυπα τοῦ Νόμου· ὥστε δὲν ἔμενον μέχρι τοῦ τέλους τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως παρὰ μόνον πέντε ἡμέραι, εἰς ἃς δὲν ἠδύναντο οἱ φορολογούμενοι νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν περιεχομένων, καὶ μάλιστα οἱ διαμένοντες μακρὰν τῶν χωρίων ἢ τῶν πόλεων, καὶ οἱ λαβόντες γνῶσιν τοῦ Νόμου δὲν ἠδύναντο ἀμέσως νὰ ἐννοήσωσιν ἀκριβῶς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ὥστε ἄλλοι μὲν δὲν ἔκαμαν παντάπασι δηλώσεις, ἄλλοι δὲ τὰς ἔκαμαν ἀτελεῖς καὶ ἐλλειπεῖς. Ὅθεν ἤρχισαν εἰς πολλὰ μέρη αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταδιώξεις, ἐξ ὧν ἐγεννήθη μέγας γογγυσμός· καθότι ἡ καθυστέρησις ἔγεινεν ἐκ τῶν ἐξηγηθέντων αἰτίων, καὶ ἐντοσούτῳ συνέβη εἰς τὸν μὴ προφθάσαντα νὰ δηλώσῃ τὸν ἵππον ἢ τὸν ὄνον του, δι' ὃν ἤθελε πληρώσει μίαν δραχμὴν, νὰ πληρώσῃ ἤδη μὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα δέκα. Δὲν

ἀπέδωκε τὴν ἔλλειψιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' εἰς τὴν δοθεῖσαν μικρὰν προθεσμίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας, ὡς λίαν συντόμου, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐντελῆ τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος. Ὅσον δὲ αὐστηρὸς πρέπει νὰ ἦναι τις εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, ὁσάκις ἡ τούτων παράβασις προέρχεται ἐξ ὀλιγωρίας ἢ κακῆς προαιρέσεως, τοσοῦτον ἐπιεικὴς ὀφείλει νὰ ἦναι ὁσάκις ἡ ἔλλειψις προκύπτει ἐξ ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως περιστατικῶν. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ τροσέτι ὅτι τινὲς δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶά των ἐκ κακῆς θελήσεως, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ τιμωρηθῶσιν ἀδίκως οἱ πλείονες, διότι κατὰ τὸ γενικὸν ἀξίωμα κάλλιον νὰ μὴ καταδικάζωνται δέκα ἔνοχοι ἵνα μὴ συγκαταδικασθῇ εἷς ἀθῷος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προτεινομένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, παρὼν, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ προκατορεύσας εὑρισκόμενος εἰς Ναύπλιον ἤκουσε παράπονα πικρὰ διὰ τας καταδιώξεις τὰς γενομένας εἰς τὰς ἐπαρχίας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ποινικοῦ μέρους τοῦ Νόμου τοῦ περὶ τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου· τὰ παράπονα ταῦτα δὲν προῆλθον ἐξ ἐλλείψεως τοῦ Ὑπουργείου, εἶπεν, ἀλλ' ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς μικρᾶς προθεσμίας τῆς δοθείσης εἰς τοὺς φορολογουμένους, καὶ ἔκαμε πρὸς τοῦτο ἐξ εἰκασίας τὸν ὑπολογισμὸν τῆς χρονολογίας ἑκάστης ἀποστολῆς καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου. Πρὶν ἡ ἔμβῃ εἰς τὴν ἀνάλυσιν, ὅτι ὁ Νόμος ἐδηλώθη ἐγκαίρως, καὶ εἶχον καιρὸν οἱ φορολογούμενοι νὰ γνωρίσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ διατασσόμενα, παρετήρησεν ὅτι ἂν οἱ Νόμοι τοὺς ὁποίους καθιερόνει ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτωνται ἢ μεταβάλλωνται ἀμέσως, ἀκυρουμένου τοῦ ποινικοῦ μέρους, κανεὶς νόμος δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ διότι ὁμολογούμενον εἶναι ὅτι, ὅταν ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι συγχωρούμενα τὰ ἐγκλήματα ἢ πλημμελήματα αὐτῶν δὲν θέλουσι διστάσει νὰ πράξωσιν ὅμοια μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλουσιν εὕρει προφάσεις νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν ν' ἀνακαλέσῃ τὰ ἀποφασισθέντα μέτρα· πολλῷ μᾶλλον δὲν πρέπει ν' ἀνακληθῇ ὁ Νόμος οὗτος, ὅστις εἶναι ἐπιεικέστατος καὶ ἔδωκεν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς φορολογουμένους ἵνα δηλώσωσιν ὅ,τι ἔχουσιν, ἀπαλλάττων αὐτοὺς ἀπὸ τῆς καταπιέσεως τῶν καταμετρητῶν κτλ. ἔπειτα ἐὰν ὁ Νόμος ἀκυροῦται ὑπὸ τῆς ἰδίας Βουλῆς, ὑγρᾶς ἔτι οὔσης τῆς μελάνης αὐτοῦ, ποίαν ἠθικὴν ὑπόληψιν φέρει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ Βουλαὶ ἐνομοθέτησαν

ἐπιπόλαιως χωρὶς νὰ προβλέψωσιν ὅλα τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀπαντηθῆ. Πρὸς τούτοις ὡς ἐκ τῆς παραβλέψεως τοῦ Νόμου ἐγεννήθησαν ἔξοδα καταμετρήσεων, τὰ ὁποῖα κατέβαλεν τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ ὄχι εἶναι ὀλίγα, διότι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς καταμέτρησιν τῶν ἀμπέλιων συμποσοῦνται εἰς 100,000. Καὶ μάλιστα ἀφοῦ οἱ φορολογούμενοι εἶχον καιρὸν ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας νὰ σκεφθῶσι τὸν Νόμον, καὶ πρὸ πέντε ἡμερῶν ἂν ἤθελον λάβει τὸν Νόμον, ἠδύνατο νὰ ὑπάγωσι νὰ ἀναγγείλωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων των. Πλὴν ἡ ἔλλειψις προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἕκαστος θεωρεῖ τὸ δημόσιον ὡς ἀλλότριόν τι τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δὲν ἀναγνωρίζει οὐδεμίαν σχέσιν τοῦ δημοσίου πρὸς τὰ ἄτομα· δὲν ἔφθασεν ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ ὁ λαὸς ὅτι τὰ συμφέροντά του εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ διδόμενος φόρος εἶναι μικρὰ θυσία, τὴν ὁποίαν κάμνει διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τιμήν του, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν του· μὲ τὴν ὑψηλὴν ταύτην ἰδέαν δὲν συνωκειώθη ἀκόμη ὁ ἰδιώτης, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ἀτομικῆς περιστάσεως, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει μὲ βλάβην τοῦ δημοσίου. Προβὰς ἀκολούθως ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ Νόμου παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, προβλέπον τὴν δυσκολίαν τῆς ἐκ τῶν Βουλῶν ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως τοῦ Νόμου, ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου, εἰδοποιοῦν τοὺς ἐφόρους, ὅτι εἶναι εἰς συζήτησιν ὁ φορολογικὸς Νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων, καὶ εἶναι πιθανώτατον ὅτι θέλει ἐπικυρωθῇ· τοὺς ἐπεφόρτιζε δὲ νὰ συλλέξωσι τοὺς καταλόγους τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ νὰ ἦναι ἕτοιμοι νὰ ἐνεργήσωσι τὸν νόμον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀναμφιβόλως ἐκοινοποιήθη εἰς τοὺς δημάρχους· παρ' ὧν οἱ ἔφοροι ἔπρεπε νὰ λάβωσι τὰς πληροφορίας· ἀκολούθως δημοσιευθέντος τοῦ νόμου τὴν 7 Μαρτίου, τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ πέμψῃ τὰ ἀντίτυπα τοῦ νόμου κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς ἐπάρχους πρὸς ταχυτέραν διάδοσιν αὐτοῦ· καὶ αὐθημερὸν μὲν ὠφελούμενον ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοκινήτου, ἔστειλε τὰ ἔντυπα εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου· κατὰ δὲ τὴν 9 Μαρτίου πρὸς τοὺς ἐπάρχους, ὥστε τὴν 13 εἶχον φθάσει εἰς ὅλα τὰ μέρη. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι παρῆλθον καὶ δύο ἡμέραι διὰ τὴν πρὸς τοὺς δημάρχους κοινοποίησιν, καὶ τὴν ἐκ τούτων εἰς τοὺς φορολογουμένους, εἶναι βέβαιον ὅτι πλὴν 15 ἢ τὴν 16 εἶχον οὗτοι γνῶσιν τοῦ νόμου· εἰς διάστημα δὲ 15 ἡμερῶν εἶχον καιρὸν νὰ ἐννοήσωσι τὸν νόμον καὶ νὰ τὸν πραγματοποιήσωσιν. Εἰς ἄλλα μέρη ὁ νόμος ἰσχύει εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσίν του. ἐνταῦθα στέλλεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, καὶ πρὸ 15 ἡμερῶν. Ἐὰν ἤθη ἡ Βουλὴ θελήσῃ νὰ μὴ καταδικάσῃ τοὺς παραβάτας τοῦ Νόμου, θέλει ἐμψυχώσει τὴν ἀνομίαν καὶ καταντήσει τὸ ἔθνος νὰ μὴ θέλῃ νὰ διοικῆται ἐννόμως, ἢ νὰ μὴ ὑπείκῃ εἰς τοὺς νόμους, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τούτου πρέπει ν' ἀναγνωρίζηται ἡ δύναμις τῶν νόμων, καὶ νὰ μὴ συγχωρῆται ἡ παράβασις αὐτῶν, νὰ ἐκτελῶνται δὲ αἱ διατάξεις τῆς Βουλῆς, ἄνευ ἀναβολῆς καὶ παραλείψεως. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀναγνωρίζον τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ὑποστηρίζῃ τὸν νόμον, προλαμβάνον τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτοῦ ποινήν, καὶ συμβιβάζον τὰ συμφέροντα τῶν φορολογουμένων μὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ νόμου, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ μὴ καταδιωχθῇ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὰ δικαστήρια, συγχρόνως δὲ νὰ μὴ λάβῃ αὐτὸ εὐθυμίαν καὶ ζημίαν, καὶ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἀπὸ 22 Μαΐου ὑπ' ἀ ιθ. 179.122. δι' ἧς ἠθέλησε νὰ συμβιβάσῃ διοικητικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου χωρὶς τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου, διατάττων τοὺς ὑπαλλήλους του νὰ λαμβάνωσι τὸν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα, καὶ μόνον τοὺς ἀντιτείνοντας νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Ἂν λοιπὸν ὑπάρχῃ ἔλλειψις ἐξ ἀγνοίας κανεὶς δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον. Ὅθεν τὸ Ὑπουργεῖον ἔπραξεν πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ, καὶ τὰ ἐξετέλεσεν ἐγκαίρως· προέτεινε δὲ ν' ἀφεθῇ ἡ ἐργεία τοῦ νόμου, καὶ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὰς διοικητικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον ἔδωκεν, ἢ νὰ δώσῃ ἄλλας συμβουλὰς, τὰς ὁποίας νὰ ἐνεργήσῃ, ἀρκεῖ ὁ νόμος νὰ μείνῃ εἰς τὴν ἰσχύν του.

Ὁ Προεισηγούμενος τὸ Νομοσχέδιον ἐπανέλαβεν, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπαληθεύει ὅσα αὐτὸς εἶπεν καὶ κατὰ μέγα μέρος ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν προβλέπων ὡρμήθη εἰς τὴν παρουσίασιν τοῦ Νομοσχεδίου· διότι διὰ νὰ διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν μὴ καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πληροφορίας γενομένων καταδιώξεων, διότι ἄλλως ἦτο περιττὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὸ μὴ γενόμενον, ὥστε τοῦτο συμφωνεῖ μὲ ὅσα αὐτὸς προανέφερεν· ἐπειδὴ δὲ διατάττει τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων, ἐνδίδει καὶ οὗτος εἰς αὐτὸ ἂν καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιόν του προέτεινε ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι τῶν ἐξόδων· ὡμολόγησεν ὅτι ἠγνόει τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτε ἔκαμε τὴν πρότασιν· ἤδη δὲ ἂν ἡ ἐγκύκλιος αὕτη δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τοῦ νόμου, ἀναβάλλει τὸ Νομοσχέδιόν του διότι σκοπὸς του εἶναι νὰ μὴ πάθῃ ζημία ἢ μᾶλλον καταστροφὴν μία τάξις πολιτῶν ἐκ τῶν περιστάσεων,

εἰς ἃς ὑπέπεσε διὰ τὸ στενὸν τῆς προθεσμίας, καὶ τοῦτο διορθόνει ἡ ἐγκύκλιος. Ἀλλ' αὕτη δὲν δύναται νὰ κατασχύσῃ τοῦ νόμου, ἀλλά, καὶ ἂν θεωρηθῇ ὡς διοικητικὸν μέτρον π.γάσαν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ταχείας διορθωσεως τοῦ κακοῦ, ἔχει χρείαν τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς νομοποιήσεως. Τούτου δὲ γενομένου ἀποσύρει ἢ ἀναβάλλει τὸ Νομ.γέδιόν του. Ἐπανελαβεν ἀκολούθως τὴν δικαιολογίαν τῶν κτηνοτρόφων εἰπὼν ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον, τὴν πλησιεστέραν τῆς Πρωτευούσης ἐπαρχίαν εἰς τὰς 12 Μαρτίου, εἰς δὲ τὰς μακροτέρας ἐπαρχίας ἔφθασεν εἰς τὰς 14. συνέβη δὲ νὰ τὴν ὑπάρχῃ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων, καὶ εἰς τὰς 18 τοῦ Μαρτίου ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ζητῶν ἀντίτυπα. Εἰς τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρὰν ἔφθασεν εἰς τὰς 15. ἓν μόνον ἀντίτυπον, ὁ ἔπαρχος στέλλει καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἄλλα, ὁ δὲ Νομάρχης μὴ ἔχων ζητεῖ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ μόλις εἰς τὰς 25 φθάνουσι τ' ἀντίτυπα, καὶ περὶ τούτου δύναταί τις νὰ πεισθῇ ἂν λάβῃ τὰς ἐκθέσεις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, τὰς εὑρισκομένας εἰς τ' ἀρχεῖα τῶν ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν, καὶ ἐκεῖ θέλει ἰδεῖ, ὅτι ὁ Νόμος ἐδημοσιεύθη εἰς περίστασιν, καθ' ἣν οὐχὶ οἱ κτηνοτρόφοι, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ Νόμου, ἐπεδὴ ἀπῃτεῖτο καιρὸς ἐκτεταμένος, ὡς ὄντος νέου τοῦ συστήματος· ὑπάρχουσι λοιπὸν λόγοι ἰσχυροὶ δικαιολογοῦντες τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κτηνοτρόφων· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐγκύκλιος ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἀπόρριψις του δὲν ἔχει χώραν, διότι ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτουσα τὸ μέτρον τοῦτο, συναπορρίπτει καὶ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, ἥτις καὶ ἄνευ τούτου εἶναι πρόβλημα ἂν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος. Ὅθεν δυνατὸν νὰ γείνῃ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν ἡ Βουλὴ ἐγρίνῃ, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος εἶναι ἱκανὴ ν' ἀναστείλῃ τὰς καταδιώξεις.

Ἀντείπεν ἄλλος, ὅτι τὸ παρουσιαζόμενον Νομοσχέδιον δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οὐδὲ νὰ παρατεμφθῇ εἰ τὰ τμήματα, διότι καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν δὲν εἶναι δίκαιον καὶ ὡς πρὸς τοὺς τύπους ἀνήκει εἰς ἄλλην ἀρχήν· σκοπὸν ἔχει ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς κτηνοτρόφους τοὺς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶά των, τῆς ὑπὸ τοῦ πρό τινων μηνῶν ἐκδοθέντος νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Ἀλλ' εἶναι ἀναξιοπρεπὲς εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἀναιροῦνται τὰ μόλις ἐκδοθέντα, ἢ ἀφαιροῦνται τὸ ποινικὸν μέτρον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτον ὁ μόνος χαλινὸς τῶν μὴ δηλωσάντων παντάπασιν,

ἢ μὴ ἀκριβῶς δηλωσάντων· ὁ Νόμος ὡς ἀπόρροια τῆς θελήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους εἰς τὰ Συνταγματικὰ Κράτη, πρέπει νὰ ἐκτελῆται· ἔχει δὲ πάντοτε σκοπούμενον τὸ μέλλον οὐχὶ τὸ παρελθόν. Ὅθεν ἂν ἐπληημμέλησάν τινες εἶναι τοῦτο τετελεσμένον καὶ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν ἀλλ' εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, ἥτις ἔχει οὐχὶ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μετριάσεως τῆς ποινικῆς καταδίκης, εἰς ἣν περιέχεται καὶ ἡ χρηματικὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἀμνηστείας. Διὰ Βασιλ. λοιπὸν Διατάγματος δύναται τὸ Ὑπουργεῖον ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς κτηνοτρόφους τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν· ἀλλὰ δὲν ἐγνωμοδότησεν ὅτι πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ τοῦτο, διότι μεγαλειτέρα θέλει εἶσθαι ἡ ἠθικὴ βλάβη ἡ προσελευσομένη ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ παραμελήσεως τοῦ Νόμου, παρὰ τὴν χρηματικὴν ζημίαν τῶν κτηνοτρόφων, μάλιστα δὲ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὸ κάμῃ ὑπὲρ τῶν δηλωσάντων, ἀλλὰ μὴ ἀκριβῶς. Ὅθεν δὲν πρέπει οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸ προτεινόμενον μέτρον οὐδέποτε· ἡ δὲ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου δύναται νὰ μηδενίσῃ διατάξεις τοῦ νόμου. Ἴσως εἶναι ἐπιζημιωτικὴ, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς παντάπασι μὴ δηλώσαντας, ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι ἐξ ἀγνοίας τοῦ Νόμου ἔπραξαν τοῦτο πιστεύει ὅτι δὲν θέλουν καταδικασθῇ, ὡς μὴ ὑπαρξάσης προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Νόμου.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ὁσάκις νόμος τις ἐκτελεῖται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ φρόνησις προεβούλευσεν εἰς τὴν σύνταξίν του, καὶ εἶναι εὐτυχὴς καὶ ὁ Νομοθέτης καὶ ὁ λαός· ὁσάκις δὲ εὑρίσκει πολλὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, πρέπει ν' ἀναδράμῃ τις εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν αἰτίων τῆς μὴ ἐκτελέσεως, εἰς τὴν πηγὴν τοῦ κακοῦ· ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νόμου, καθ' ἃς εἶχεν ὁ ἴδιος πληροφορίας ἐκ τῆς ἐπαρχίας του, αἱ δηλώσεις δὲν ἐγένοντο διὰ πολλὰς αἰτίας. Τὰ ἀντίτυπα τοῦ Νόμου ἔφθασαν εἰς τὰς 15 καὶ 20 Μαρτίου εἰς τοὺς δημάρχους. καὶ ἔμενε μόνον δέκα ἡμερῶν προθεσμία πρὸς κατάληψιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, ἐνῷ οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία εἶχε σκοπὸν νὰ δώσῃ τόσην μόνον προθεσμίαν, ἀλλὰ δύο μηνῶν· ἀλλ' ὁ Νόμος ἠργοπόρησε νὰ ἐκδοθῇ, δὲν ἐπρόφθασεν ἐγκαίρως, ἐκ τούτου ποῦ μὲν δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐνοχλήσωσι τὸν Νόμον, ποῦ δὲ ὁ δήμαρχος ἦτον ἀπὼν καὶ δὲν εἶχον ποῦ νὰ δηλώσωσι, ἀλλαχοῦ δὲ δὲν ὑπῆρχον δημόσια, διότι τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὰ διευθύνῃ· δὲν πρέπει λοιπὸν ν' ἀφεθῇ τὸ βάρος εἰς τοὺς ἁμαρτήσαντας ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς των, καὶ δύναται νὰ διαιρεθῇ ἡ πρότασις εἰς δύο, διὰ τοὺς ἤδη κατα-

δεδικασμένους καὶ διὰ τοὺς εἰσέτι μὴ καταδικασθέντας· ὁ ἔφορος Λακεδαίμονος ἀνέφερεν ἐγκαίρως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ὁ Νόμος δὲν εἶχε τὸν ἀποχρῶντα καιρὸν διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ πρέπει νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία. Ὁ Ἄρειος Πάγος συνεχώρησε νὰ γείνῃ ἀναίρεσις ἐκ προθέσμου διότι ὁ ἀναιρεσείων ὑπῆγε τὴν ἀναίρεσίν του, ἀλλ' εὗρε τὸν Γραμματέα ἀπόντα καὶ τὸ γραφεῖον κλειστόν διότι εἰς τὰ ἀδύνατα οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως. Καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀπαρίθμησις δὲν ἔγει ε τὴν 31 Μαρτίου ἀλλ' εἰς τὰς 15 τοῦ Ἀπριλίου· διὰ τι λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μὴ λαβῇ μέτρα νὰ δώσῃ ἄδειαν νὰ γίνωνται ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις; Πολλοὶ ἔκαμον τοιαύτας, ἀλλ' ὁ δήμαρχος φοβούμενος δὲν ἐδιδε τὰ ἔγγραφα, μέχρι οὗ τέλος ἐγένοντο δεκταί. Ἤρκει λοιπὸν νὰ γείνωσι αἱ δηλώσεις πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Πρὸς τί δὲ ἡ καταδίωξις ὅταν δὲν ὑπάρχῃ παρ' ἓν μόνον ζῶν ὁμολογουμένως; Ἂν λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον συνεβουλεύετο νομικούς τινας, ἤθελε πεισθῇ νὰ μὴ καταδιώξῃ τοὺς μὴ δηλώσαντας, ἀλλὰ νὰ τοὺς δώσῃ καιρὸν ἐκ νέου νὰ τὰς κάμωσιν· ἐκ τούτων ἐξήγαγεν, ὅτι οἱ μὲν καταδιωχθέντες κακῶς καταδιώχθησαν, οἱ δὲ μὴ καταδιωχθέντες πρέπει μόνον ν' ἀναγκασθῶσι νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον των, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως εἶναι ὀλίγα καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ τὰ παραβλέψῃ.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἂν τὸ ἀντικείμενον ἐξεταθῇ κατὰ τὸ νομικὸν μέρος, πρέπει ὁ νόμος νὰ ἐνισχυθῇ, ἂν δὲ ἀνεξαρτήτως τούτου ἐξετάσῃ τις τὰ δίκαια τῶν κτηνοτρόφων, θέλει εὕρει ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὑπέπεσαν εἰς ποινὰς ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς των, διότι ὁ νόμος, ὡς νεογαννὴς, ἔπρεπε νὰ σταλῇ πρὸ ἑνὸς μηνός· ἤδη ἂν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, ἀδυνατεῖ ὁ νόμος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου προσβάλλει τὸν νόμον· εἰς τὴν περίστασιν λοιπὸν ταύτην δυνατὸν οἱ κάτοικοι νὰ καταδιωχθῶσι, καὶ τὸ δικαστήριον νὰ τοὺς καταδικάσῃ νὰ πληρώσωσι μόνον τὸν φόρον, τὰ δ' ἔξοδα νὰ μείνωσιν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· διότι ὁ δικαστὴς ἐφαρμόζει τὸν νόμον καὶ ἐξετάζει πᾶς περιστάσεις· οὕτω δὲ οἱ κτηνοφόροι δὲν θέλουν πάθει καὶ ὁ νόμος θέλει φυλαχθῇ.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι κυρίως πταίει ἐκεῖνο τῶν Βουλευτῶν τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθη τὴν προταθεῖσαν παράτασιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν Βουλευτῶν· ἤδη ἡ ἐγκύκλιος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κἀμμίαν ἰσχύν, καὶ εἶναι ἐγκληματικὴ ἂν ἔχῃ σκοπὸν ν' ἀναστείλῃ πλέον τὴν ἐνέργειαν τοῦ νόμου· διότι ἀντιβαίνει ῥητῶς εἰς τὸ 28 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, δι' οὗ τὰ Διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν

μόνον τῶν νόμων δύνανται νὰ ἐκδοθῶσι, οὐχὶ δὲ νὰ ἀπαλλάξωσι κανένα ἐκ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν. Τῶν προαγορευσάντων τις εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαλλάττῃ τοὺς πίπτοντας εἰς χρηματικὰς ποινάς· ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀκαταπολέμητος. Τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος καὶ ἀμνηστίας εἰς τὰ ποινικὰ ἔχει ἄλλον σκοπόν· δι' αὐτοῦ ὁ Νομοθέτης ἠθέλησε ν' ἀπαλλάξῃ τῆς κατὰ τὸν νόμον ποινῆς ἄνθρωπόν τινα ἐντίμου ἄλλως διαγωγῆς, ἔχοντα ἐκδουλεύσεις μεγάλας κτλ., ἀλλ' ὑποπεσόντα εἴς τι ἁμάρτημα, δι' ὃ ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένη ποινὴ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἴσοι ὅλοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, ἔρχεται ἀκολούθως τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος, τὸ ὁποῖον μετριάζει ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν αὐηρότητα τοῦ νόμου· ἢ ἐπὶ τῶν στάσεων νὰ κατασβέσῃ τὸ πῦρ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ μεγάλην φθορὰν ἂν οἱ στασιασταὶ ἀπηλπίζοντο· ἀλλὰ καὶ αἱ ἀμνηστεῖαι αὗται πρέπει νὰ γίνωνται ἐπ' εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐτέθη εἰς τινας περιστάσεις τὸ μέτρον τοῦτο εἰς ἐνέργειαν· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ πρόστιμον δικαστικὸν, προερχόμενον ἐκ φόρου, διότι τότε ὁ μεγαλείτερος ἀπολυτισμὸς ἤθελεν ὑποκρύπτεσθαι ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ Συνταγματισμοῦ. Ὅθεν πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὁ νόμος ὡς ὑπάρχει, εἰς δὲ τὴν νέαν σύνοδον ἐρευνᾶται καὶ ἐπιδιορθοῦται.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἐστηρίζετο εἰς βάσεις εὐνοϊκωτάτας πρὸς τὸν λαὸν, ὅστις ἐπέδειξε πᾶσαν τὴν δυνατὴν προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του, οἱ δὲ μὴ θελήσαντες νὰ δηλώσωσιν ἢ ἀποκρύψαντες τὴν ἀλήθειαν ἐν γνώσει αὐτὴν ἀπέκρυψαν· ὅτι ἡ μὴ ἐγκαιρος δημοσίευσις αὐτοῦ, ὡς τινες εἶπον, εἰς ἄλλον ἢ τὸν λαὸν νὰ ἀποδοθῇ πρέπει, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ ἐν καιρῷ ἐγένετο, καὶ εἰς πολλὰς τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὴν 18 Μαρτίου ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου ἔφθασεν· ὅτι προτιμώτερον εἶναι νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ μὴ συμμορφωθέντες μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ἢ νὰ προσβληθῇ νόμος τοσοῦτον εὐνοϊκὸς, τὸν ὁποῖον οἱ ἐσχάτως διορισθέντες ἀπαριθμηταὶ παρεξήγησαν, ἀπαριθμήσαντες καὶ τοὺς πώλους τῶν ἡμιόνων, ὄνων καὶ ἵππων, ἐναντίων τῶν διατάξεων αὐτοῦ, τὴν διόρθωσιν δὲ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐπιφέρῃ ὀφείλει· ὅτι ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου δὲν προσβάλλει τὸν νόμον, ἀλλὰ πρὸς διασάφησιν μᾶλλον αὐτοῦ ἐξεδόθη· καὶ ὅτι ὁ τὴν πρότασιν προτείνας καλῶς πράττει ἐὰν ἀποσύρῃ αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ, ἐὰν ἐκεῖνος ἐπιμένῃ.

Ἐπανέχθη παρ' ἄλλου ὅτι πολλοὶ ἠμέλησαν νὰ κάμωσι τὰς δηλώσεις τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένας, οἱ παραλείψαντες δ' οὗτοι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ νόμου ἐπρόκειτο κατ' αὐτὴν νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην καὶ νὰ ὑποστήσωσι τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένας ποινάς. Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦτο ὑπέδειξε διὰ τῆς ἐγκυκλίου εἰς τὰς ἐκτελούσας τὸν Νόμον τοῦτον ὑπαλλήλους ἀρχὰς ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῶσιν, ὅταν ὁ φορολογούμενος ὁ μὴ δηλώσας συγκατατίθηται νὰ πληρώσῃ τὸν νόμιμον φόρον του καὶ τὰ ἔξοδα, νὰ μὴ καταδιώκωσι δὲ τότε αὐτούς, καθ' ἣν μάλιστα ὥραν δύνανται νὰ ἀσχολῶνται εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἀφίνωσι κατόπιν τὴν κατάδιωξιν καὶ ταῦτα διότι πιθανῶς νὰ προέβαινε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀφήσῃ νὰ παραγραφῶσι τὰ παίσματα αὐτά, ὡς πολλάκις γίνεται παρὰ τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας, ἥτις, ὅταν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως πείθηται ὅτι ἡ καταδίωξις θέλει ὠφελήσῃ μᾶλλον ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ ἐγκλήματος ἢ τῆς τιμωρίας αὐτοῦ, ἀφίνει εἰς παραγραφὴν τὸ ἁμάρτημα. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς παραγραφῆς ἐξέδωκε τὴν ἐγκύκλιον ταύτην. ἐκλέξαν τὴν καλλιτέραν τῶν ὑπαρχουσῶν ὅλων, ἵνα διεξέλθῃ ἀπὸ λαβύρινθον, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσήγαγε τὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἐξ ἀγνοίας μὲν πολλῶν ἐκ προθέσεως δ' ἄλλων παράλειψις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου· ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπαινετὴ μὲν εἶναι, ἀλλὰ συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπισταθῇ πολλὴ ἡ προσοχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, αἵτινες δὲν ἐκπληροῦσιν εἰλικρινῶς τὰ ἀναπτυθέντα εἰς αὐτὰς καθήκοντα· καὶ ὅτι πρὸς ταῦτα ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τὰ περὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀπέχουσα νὰ δώσῃ λόγον τινὰ τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς.

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν ὁμολογήσαντα ὡς σκοπὸν τῆς ἐγκυκλίου τὰ περὶ παραγραφῆς παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτίσθη· ὁ δὲ τὴν πρότασιν προτείνας ἐζήτησε διὰ τοὺς ἐκτεθέντας παρ' αὐτοῦ λόγους τὴν ἀναβολὴν τῶν περὶ ταύτης, διότι ἐθεώρησεν ἀρκοῦσαν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄλλος ἀντεῖπεν ὅτι δύναται νὰ τὴν ἀναβάλῃ ἂν θέλῃ, ποτὲ ὅμως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ συμφωνίας, ἀλλὰ θέλει τὴν θεωρήσει καθαρῶς ἀναβληθεῖσαν ἄνευ αἰτιολογίας τινός. Καὶ ἡ Βουλὴ κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, ἠρνήθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ πρότασις αὕτη.

Ἐπετράπη εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἀκεδαίμονος τὸν προτείναντα τὸ περὶ καθυστερούντων Νομοσχέδιον νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτό· καὶ οὗτος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, ἔχοντος οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ ἐνοικιάσεις καὶ ἐκμισθώσεις.

Κύριοι!

Κεφάλαια τοῦ δημοσίου σημαντικὰ εὑρίσκονται, ὡς γνωρίζεται, εἰς χεῖρας τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, τὰ μὲν ἀπὸ πολλοῦ τὰ δὲ ἀπό τινος χρόνου καθυστερούμενα. Νόμοι κατάλληλοι καὶ ἀνεπαρκεῖς περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐντεῦθεν ἀναφυομένων διενέξεων, ἀφορίαι καὶ θεομηνίαι εἰς τὰς προσόδους, ἀντιποινήσεις αὐτῶν ἐκ μέρους τρίτων, διενέξεις μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, δημοσίου καὶ τρίτων, προσθέσατε ἤδη τὰς ἀλλεπαλλήλους δημοπρασίας, τὰς παρακαίρους κατακυρώσεις, τὴν παραδοχὴν εἰς τὰς δημοπρασίας προσώπων μὴ ἀξιοχρέων καὶ τῶν τυχόντων, καὶ τὸν ἀσυλλόγιστον μεταξὺ τοιούτων συναγωνισμόν. τοιαῦτα εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης καθυστερήσεως.

Εἴμεθα μακρὰν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου καθυστεροῦσιν ὅλοι ἐν καλῇ τῇ πίστει, ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι προβαίνοντος τοῦ χρόνου προβαίνει καὶ ἡ θέσις τοῦ δημοσίου χειροτερεύουσα, διότι οὔτε τοῦτο εἰσπράττει οὔτε ἐκεῖνοι πληρόνουσι. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ δάνειον εἶναι συνάλλαγμα τοῦ αὐστηροῦ δικαίου, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἐκπληρῶται ἀκριβῶς ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἐπίσης ἀληθὲς εἶναι καὶ οἱ προεκτεθέντες λόγοι τῆς καθυστερήσεως, πολλῶν δὲ ὀφειλετῶν ἐπλειστηριάσθη ἡ περιουσία, καὶ τοιουτοτρόπως θέλουν καταστραφῇ καὶ ἄλλοι, ἐὰν ἀκολουθήσῃ ἡ αὐτὴ καὶ μάλιστα ἡ κατ' ἀρέσκειαν καταδίωξις. Ἡ ὑπόθεσις λοιπὸν ἀφορᾷ ἀφ' ἑνὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὕπαρξιν πολλῶν συμπολιτῶν μας, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὴν ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Βουλῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος **1842** ἐξεδόθησαν νόμοι περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν καὶ περὶ ἐπιστροφῆς κτημάτων κατακυρωθέντων εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ διὰ τὸ αὐστηρὸν τῶν διατάξεων αὐτῶν τῶν νόμων ὀλίγοι κἠδυνήθησαν νὰ ὠφεληθῶσι.

Τὸ παρ' ἡμῶν προτεινόμενον μέτρον περιγράφεται εἰς τόκους καὶ εἰς προθεσμίας, καθὼς καὶ εἰς ἐπιστροφὴν κτημάτων, ἀφορᾷ δὲ τὰς μέχρι τοῦ **1843** ἐνοικιάσεις καὶ ἐκμισθώσεις. καθότι διὰ τὰς μετὰ ταῦτα καὶ νόμοι πληρέστεροι ὑπῆρξαν καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἦτο τακτικωτέρα.

Πρὸς εὐκολίαν μεγαλητέραν τῶν ὀφειλετῶν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν εἰς τὰς πληρωμὰς καὶ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια· τοιουτοτρόπως δὲ προνοοῦμεν καὶ περὶ τῶν ἀγωνιστῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ γραμμάτια ἤθελον ἄλλως πωληθῆ εἰς τὰς συνήθεις εὐτελεῖς τιμάς, ἢ δυσκόλως ἤθελεν ἀξιωθῆ τοῦ προορισμοῦ των.

Δὲν ἀγνοεῖται, Κύριοι, ὅτι συμπολῖταί μας ὄχι ὀλίγοι εἶναι ὀφειλέται εἰς δανειστὰς ἰδιώτας, τὰ δὲ κτημάτων πλειστηριάζονται ὁλονὲν εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς διὰ τὴν ἔλλειψιν κεφαλαίων ἀρκετῶν ἐν κυκλοφορίᾳ, διὰ τοῦτο προτείνομεν νὰ κατατεθῶσι τὰ εἰσπραχθησόμενα ποσὰ εἰς τράπεζαν, ἐξ ἧς ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ νὰ δανείζονται οἱ προφανῶς ἀνάγκην ἔχοντες ἄλλως ἀξιόχρεοι πολῖται, ὅσοι στενάζουσιν ὑπὸ δανειστὰς τοκογλύφους ἢ ἀπαιτητικούς· Πρὸς εὐόδωσιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου δυνάμεθα καὶ ἄλλας παραχωρήσεις εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου νὰ κάμωμεν.

Εἶναι πρόσθετ ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ ἐν τέλος καὶ εἰς τὰς κατὰ τοῦ δημοσίου τυχὸν ὑπαρχούσας διενέξεις τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο προκαταρκτικῶς πως δύναται νὰ ἀποφασίζῃ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, κατόπιν δὲ καὶ τὰ δικαστήρια, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δύνανσί τις ν' ἀπασχολῇ τὸ δημόσιον μὲ ἀπαιτήσεις παραλόγους ἢ στρεψοδίκους, ὁ ἀποτυχὼν εἰς τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα πρέπει νὰ ἐκπίπτῃ τῶν ὠφελειῶν τοῦ νόμου.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων λόγων γίνεται καταληπτὸν τὸ πνεῦμα ἑκάστου τῶν ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον κατωτέρω ἐκτίθεται.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρ. 1. Οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἀπὸ ἐνοικιάσεις δημοσίων προσόδων καὶ ἀπὸ ἐκμισθώσεις δημοσίων δικαιωμάτων καὶ κτημάτων ἐκ τῶν μέχρι τοῦ ἔτους **1843** χρήσεων θέλουν πληρόνει ἄνευ τόκου καὶ ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὰ καθυστερούμενα χρέη των, **1)** ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δώσωσιν ἐγγύησιν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κατὰ τὰ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, ἐξασφαλίζουσαν τὸ ὅλον τοῦ χρέους των, καὶ **2)** ἐὰν συγχρόνως δώσωσι δέκα χρεωστικὰς ὁμολογίας ἐξ ἴσης ποσότητος, ἑκάστην πληρωτέαν τὴν α. Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἑπομένου ἔτους.

Μὲ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 2. Θέλει ἀπολαμβάνει καὶ ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

Δώδεκα τοῖς 0|0 ὅστις πληρόσει τὸ ὅλον τοῦ χρέους ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὀκτὼ τοῖς 0|0 ὅστις πληρώσει τὸ ὅλον ἐντὸς ὀκτὼ μηνῶν ἢ τὸ ἥμισυ ἐντὸς τεσσάρων.

Τέσσαρα τοῖς 0|0 ὅστις πληρόνει τὸ ὅλον ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἢ τὸ ἥμισυ ἐντὸς ὀκτὼ μηνῶν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων τὰ κτήματα κατεκυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, θέλουν ἀναλάβει αὐτὰ εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά των, κἂν περὶ τοῦ ἀναπλειστηριάσματος συμμορφωθῶσι μὲ τὸν παρόντα Νόμον.

Τὰ κτήματα ταῦτα θέλουν ἀποτελεῖ μέρος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐγγυήσεως διὰ ποσὸν ἴσον μὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὰς πληρωμὰς εἶναι δεκτὰ καὶ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια ὑφ' ὁποιουδήποτε ἰδιοκτήτου παρουσιασθῶσι.

Ἄρθρ. 5. Τὰ πληρονόμενα χρηματικὰ ποσὰ θέλουν κατατεθῆ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἢ εἰς ἄλλην πρὸς τὸ δανείζειν συστηθησομένην τράπεζαν, καθὼς καὶ αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι, διὰ νὰ καμῃ αὐτὴ τὴν εἴσπραξιν.

Χρῆσις τῶν ποσῶν τούτων ἄλλη παρὰ ταύτην ἀπαγορεύεται νὰ γενῇ.

Ἄρθρ. 6. Αἱ εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου παραχωρούμεναι ὠφέλειαι μεταβιβάζονται καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας αὐτῶν ἐὰν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 7. Ὅστις, ἐπιθυμῶν ν' ἀπολαύσῃ τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος Νόμου, ἔχει ἐνστάσεις κατὰ τοῦ δημοσίου, ὀφείλει νὰ παρουσιασῃ αὐτὰς δι' ἀναφορᾶς του εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἀναφορὰ ἐπιδίδεται διὰ κλητῆρος ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 8. Ὁ Νομάρχης λαβὼν τὴν ἀναφοράν, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκείμενον παρ' αὐτοῦ (τοῦ Νομάρχου,) παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς Πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀφειλέτου καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας συλλέξει, γνωμοδοτεῖ· τὴν δὲ περὶ τούτου ἔκθεσιν διευθύνει ὁ Νομάρχης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐπεδόθη εἰς αὐτὸν ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρ. 9. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καθυποβάλλει τὴν γνώμην του εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τοῦτο δὲ ἐντὸς ἄλλων δέκα ἡμερῶν ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων

τοῦ ὀφειλέτου, ἀφοῦ προηγουμένως ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἔγγραφον τὴν γνώμην πέντε παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διορισμένων δικηγόρων, τὴν ὁποίαν καὶ παραβέτει ὁλόκληρον εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη ἐπιδίδεται διὰ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ὀφειλέτης λαβὼν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν δὲν εὐχαριστηθῇ εἰς αὐτήν, ὀφείλει ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ν' ἀποταθῇ δι' ἀγωγῆς του εἰς τὰ ταχτικὰ δικαστήρια, ἄλλως μένει ὁριστικὴ καὶ ἀμετάβλητος ἡ ἀπόφασις.

Αἱ δίκαι αὐταὶ θέλουν θεωρεῖσθαι συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι, καὶ ὡς τοιαῦται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πάσης ἄλλης.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ὀφειλέτης ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου αἱ ἐνστάσεις ἤθελον ἀποῤῥιφθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἐκπίπτει τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 12. Παράτασιν προθεσμιῶν δὲν συγχωρεῖται οὔτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον οὔτε εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ κάμῃ.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαΐου 1846.

Ὁ Βουλευτὴς Λακεδαίμονος Γ Φ ε γ γ α ρ ᾶ ς.

Ὑπεστήριξε τοῦτο διὰ τῶν ἑξῆς· καὶ πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν προετίθεντο τὴν πρότασιν τοῦ Νόμου τούτου νὰ προτείνωσι, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἴσως βραδύτερον, ἀλλ' ἔσπευσεν οὗτος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, τὴν καὶ ἰδιαιτέρως πολλαχοῦ ἐκφρασθεῖσαν, καὶ τὴν ἐπικαλλομένην ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, καθόσον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ θέσις χειροτερεύει, πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα διὰ τοῦ μέτρου τούτου κατορθοῦνται συμφέροντα.

Ὑποστηριξάντων αὐτὴν καὶ ἄλλων, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο αὐτὴν συζητητέαν καὶ τυπωτέαν.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἐντετυπωμένον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου, καὶ μετὰ τοῦτον, ἐὰν ὑπάρχῃ καιρὸς, τῶν κατὰ σειρὰν ἄλλων ὡρίμων ἐν τῷ πινακίῳ ἀντικειμένων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Ἀντωνιάδης.
Μ. Χ. Μελέτιος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩ Β'. ΤΟΜΩ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Β'. ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ Α'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 23 Μαρτίου 1846. . . . 907

Κλήρωσις πρεσβείας διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου, καὶ χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »

Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ τετραμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας (886) . . . . . 907—908

Ἀνάγνωσις διαφόρων προτάσεων νομοσχεδίων 910

α'.) Περὶ ἀπογραφῆς (932) . . . . . »

β'.) Περὶ ἐγκεντρώσεως τῶν ἐθνικῶν ἀγρελαιῶν (930) . . . »

γ'.) Περὶ ἀπονομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀντικειμένων (932) 915

δ'.) Περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἐνοριακῶν μοναστηριακῶν κτημάτων εἰς τὰς κοινότητας (949) 917

Συζήτησις τῆς περὶ παραιτήσεως αἰτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ Π. Βαρδιτσιώτου καὶ ἀνάκλησις αὐτῆς (770) 919

Συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 83 τοῦ Συντάγματος ζητημάτων ἀπὸ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας (847. 927.) . . . . . »

Ἀπόφασις περὶ τῆς ἀμέσου συζητήσεως αὐτῆς καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας (919. 933.) 927

Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 26 Μαρτίου 929

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 930

Ὑποστήριξις τῆς περὶ ἐγκεντρώσεως τῶν ἐθνικῶν ἀγρελαιῶν προτάσεως καὶ παραγωγὴ αὐτῆς ὡς συζητητέας (910. 1442) . »

Συνεδρίασις ΞΕ'. τῆς 27 Μαρτίου . . . . . »

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 931

Ἀνάγνωσις εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γεωργικοῦ σχολείου (554. 957) . . . . . »

Ὑποστήριξις τῆς περὶ ἀπογραφῆς προτάσεως καὶ παραδοχὴ αὐτῆς ὡς συζητητέας (910. 1539) 932

Ὡσαύτως τῆς περὶ ἀπονομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς ἐθνοσυνελεύσεως (915. 1440) . . . . . »

Συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 83 τοῦ Συντάγματος ζητημάτων (927. 946) 933

Παραδοχὴ αὐτῆς (933. 946—947) 946

Παραδοχὴ προτάσεως περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει γίνεσθαι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία (946) . . . . . 946—947
Ἀπόφασις περὶ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει καταχωρίσεως τῶν γνωμῶν τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τῶν τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν . . . . . »
Περὶ πληροφοριῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου ὀνομάτων . . . . . »

Συνεδρίασις ΞΣΤ'. τῆς 28 Μαρτίου 948

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προταθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων κλπ. (429. 1052) . . . . . »
Περὶ τῆς κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἀπαγορεύσεως τῆς εἰς τὸ Βουλευτήριον εἰσόδου εἴς τινας Βουλευτάς . . . . . »
Ὑποστήριξις τῆς περὶ ἐπιστροφῆς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων προτάσεως (917. 1340) . . . . . 949—950
Παρεκπομπὴ αὐτῆς εἰς τὰ τμήματα . . . . . »
Συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ τελετῆς τῆς 25 Μαρτίου (654. 952) 952
Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως (950) . . . . . »
Συζήτησις προσθήκης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς (1443). 953
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτῆς 954
Πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 956

Συνεδρίασις ΞΖ'. τῆς 29 Μαρτίου . . . . . »

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Παραδοχὴ ὡς συζητητέας τῆς περὶ συστάσεως ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων προτάσεως (744) . . . . . 956—957
Συζήτησις περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Σεπτεμβριανῶν ἀξιωματικῶν . . »
Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ γεωργικοῦ σχολείου νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (934) 958
Πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 959
Συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ 960
Παραδοχὴ αὐτοῦ . . . . . »
Ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ ἄρθρου 2 . . . . . 974—975
Παραδοχὴ αὐτοῦ . . . . . »
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ ἀνάγνωσις προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης 4 ἄρθρου 976
Συζήτησις καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς 977
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 978
Πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 980
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων ά. περὶ τελωνίου τῶν αἰτηρῶν (1045) 979—984
6'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου (996) 985
Περὶ τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος ἁμαρτανομένων 986

Συνεδρίασις ΞΗ'. τῆς 1 Ἀπριλίου . . . . . »

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς δηλώσεως περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ κατὰ τὸ 1885 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης (1000—1001) . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς (680. 992) 986

Παραδοχὴ παρατηρήσεως περὶ καταλόγων τῶν μέχρι τοῦδε ὑπουργῶν καὶ συνταξιούχων 991
Περὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ κράτους (1455) . . . . . »
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »
Συζήτησις ἀναφορῶν (990. 1009) 992

Συνεδρίασις ΞΘ'. τῆς 18 Ἀπριλίου 994

Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν . . . . . »
Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν τῆς Α'. Συνόδου 995
Ἐκλογὴ συμπληρωτικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου (848. 1099) . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου (984. 1009) 996

Συνεδρίασις Ο'. τῆς 19 Ἀπριλίου 999

Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν 1000
Συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (989) . . . . . 1000—1001
Πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . »
Παραδοχὴ τοῦ 1 ἄρθρου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . 1003—1005
Παραδοχὴ τοῦ 2 ἄρθρου . . . . . »
» » συνόλου τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . 1005—1007

Συνεδρίασις ΟΑ'. τῆς 20 Ἀπριλίου 1008

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ τῶν ὀχλαιρεσιῶν τῆς νέας Πόλης καὶ τῶν ζητηθεισῶν περὶ τούτου πληροφοριῶν (712. 1018) . . . . . 1008—1009
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων νομοσχεδίου (996. 1013) . . . . . »
Συζήτησις ἀναφορῶν (992. 1028) . . . . . »
» τοῦ περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων νομοσχεδίου — παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας (1009) 1013
Ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου 1015
Ἀπόρριψις προτάσεως περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1017
Παραδοχὴ τοῦ 1. ἄρθρου 1019
» » συστήματος τῶν δηλώσεων, καὶ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπορριφθέντων τῶν τοῦ νομοσχεδίου. »
Παραδοχὴ τοῦ 2 ἄρθρου τροποποιημένου . . . . . »
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 1020
» » » 5. 6 » 7 . . . . . 1021—1022
» » » 8. 9 » 10 . . . . . »
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, καὶ πρωτοκόλλων τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας . . . . . 1022—1023

Τὸ παραδεχθὲν σύνολον 1024
Συνεδρίασις ΟΒ'. τῆς 22 Ἀπριλίου 1027
Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν . . . . . »
Ἀνάγνωσις δύο ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς καὶ συζήτησις ἀναφορῶν (1009. 1044) 1028
Συνεδρίασις ΟΓ'. τῆς 24. Ἀπριλίου 1044
Παρατήρησις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ι. Π. Κοκκώνη (1028. 1081) . . . . . »
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνίου τῶν σιτηρῶν (979—980. 1094—1095) 1045
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 1047
Συζήτησις περὶ τοῦ ὄρμου τῆς νέας Πάλλης ἐν Ἀταλάντῃ (1008—1009. 1125) 1048
Ἀπόφασις ἐπαναληπτικὴ περὶ χορηγήσεως πληροφοριῶν. 1049—1050
Περὶ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῶν ἐν Ἀδάμαντι τῆς Μήλου Κρητῶν (1124—1125) . . . . . »
Συνεδρίασις ΟΔ'. τῆς 26 Ἀπριλίου 1051
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν κλ. νομοσχεδίου (948. 1081) 1052
Περὶ τῶν ἐκ τῆς συζητήσεως προκυψάντων ζητημάτων καὶ ἀπόρριψις προτάσεως περὶ τῆς ἐν γένει ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως αὐτοῦ . . . . . 1060—1061 »
Πρωτόκολλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας . . . . . »
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . 1062—1063
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος (1196—1197) 1064
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων τοῦ ὄρμου Ἀγρινίου εἰς τὸν ὅμιλον Ὠλενείας (1253) . . . 1068
Ἀναμίνωσις ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ τοῦ Ἀννοβέρου (1388) . 1070
Συνεδρίασις ΟΕ'. τῆς 27 Ἀπριλίου 1080
Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας . . . . . »
Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν . . . . . »
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐξορύξεως μεταλλείων κλπ. νομοσχεδίου (1032) . . . . . »
Συζήτησις ἀναφορῶν (1044. 1339—1340) 1094
Συνεδρίασις ΟΣΤ'. τῆς 29 Ἀπριλίου 1095
Συζήτησις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ δασμοῦ τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου (1045. 1106) . . . . . 1094—1095
Περὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως αὐτῆς 1096
Συνεδρίασις ΟΖ'. τῆς 30 Ἀπριλίου . . . . . »
Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (995. 1150)

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου (1094—1095. 1126) 1106
Ἀπόφασις ἵνα ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ὡς αὐτοτελοῦς νόμου, καὶ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1110
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1112
Παραδοχὴ τοῦ 1 ἄρθρου καὶ συζήτησις τῆς προσαρτημένης ἐν αὐτῷ κλίμακος 1114
Ἀπόρριψις προταθείσης ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ καὶ παραδοχὴ τῆς κλίμακος 1121
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς ἐν αὐτῷ κλίμακος . . 1122—1123
Συνεδρίασις ΟΗ'. τῆς 2 Μαΐου 1124
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐγγράφου περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐν Μήλῳ Κρητῶν (1030. 1144) . . . . . 1124—1125
Συζήτησις περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὄρμου νέας Πάλλης (1048. 1239) »
Συζήτησις τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ σιτηρῶν νομοσχεδίου (1106. 1146). 1126
Ἀπόρριψις προτάσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς τροπολογίας τοῦ νόμου τῶν 1843 διὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον, καὶ ἑτέρας περὶ ἀπορρίψεως τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων 1140
Πρωτόκολλον τῆς διὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίας 1141
Ἀπόρριψις τροπολογίας περὶ εἰδικοῦ σχηματισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν διὰ τὰς νήσους 1142
Πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1143
Ἀνάκλησις τροπολογίας περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς Θήρας ἀντὶ μιᾶς τῶν πέντε πόλεων καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 3 . . . 1144
Κλήρωσις τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῶν ἐν Μήλῳ Κρητῶν εἰς τὸ Δ'. τμῆμα (1124—1125. 1145) . . . . . »
Ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς τοῦτο διευθύνσεως τῆς κατὰ τοῦ ἐν Μήλῳ ὄρμου τῶν Κρητῶν Ἀδάμαντος ἀναφορᾶς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μήλου (1144. 1471) 1145
Συνεδρίασις ΟΘ'. τῆς 3 Μαΐου . . . . . »
Κοινοποίησις τμηματικῶν πράξεων . . . . . »
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 1146
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ σιτηρῶν νομοσχεδίου (1126. 1155) . . . . . »
Πρότασις προσθήκης ἄρθρου 6 περὶ διαρκείας τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων . . . . . »
Παραδοχὴ αὐτοῦ τροπολογημένου 1150
» τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νομοσχεδίου λαβόντος τὴν τάξιν τοῦ 7. »
Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (1099. 1160) . . . . . »
Πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1151
Συνεδρίασις Π'. τῆς 4 Μαΐου 1153
Χορήγησις παρατάσεως ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ τῶν συνεχῶν ἀπουσιῶν τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου . »

Περὶ τῶν κατὰ τὴν προτεραίαν λεχθέντων μεταξὺ τοῦ νῦν καὶ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 1153
Εἰσαγωγὴ τοῦ διὰ τὸ 1844 καὶ 1845 προσωρινοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους (991) 1155
Παραδοχὴ προσθήκης δύο λέξεων εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ στηρῶν νομοσχεδίου καὶ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τούτου (1146). » 1158
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτου ψηφοφορίας . 1160
Συζήτησις τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1150. 1173). 1160
Ἀπόρριψις προτάσεως περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῶν ἀστραφόρων γεννημάτων καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτου ψηφοφορίας . . . . . 1167—1168
Ωσαύτως ἑτέρας περὶ ἐκπτώσεως τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων εἰς 9 0|0 . . . . . 1169—1170
» » 1171
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 1 1173

Συνεδρίασις ΠΑ'. τῆς 6 Μαΐου 1173

Περὶ τῶν ἐπισταλέντων εἰς τὴν Βουλὴν πρακτικῶν τῶν Ἱσπανικῶν Βουλῶν καὶ περὶ εὐχαριστηρίου ἐγγράφου πρὸς τὸν τῆς Ἱσπανίας ἀντιπρόσωπον . . . . . »
Παράτασις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τύπωσιν τῶν κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀναβολὴ τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως . . . . . 1172—1173
Περὶ τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων καὶ περὶ στερήσεως τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἀπόντων . . . . . »
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (περὶ τῶν εἰς τοὺς Κρῆτας παραχωρήσεων 1183) (1160. 1183) . . . »
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ 3 καὶ συζήτησις τοῦ 4 1178
» » μετά τινος τροπολογίας . . . . . »
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 5 1180
Παραδοχὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἡ. § αὐτοῦ τροπολογίας καὶ πρωτοκόλλου τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας 1182

Συνεδρίασις ΠΒ'. τῆς 7 Μαΐου . . . . . »

Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν 1185
Περὶ ἐκκρεμότητος τοῦ περὶ τῶν εἰς τοὺς Κρῆτας παραχωρήσεων ζητήματος (1173. 1391) . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου — περὶ ἀτελείας ἑνὸς στρέμματος (1173. 1197) . . . 1186
Παραδοχὴ τῆς περὶ τούτου τροπολογίας καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1188
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ συζήτησις τοῦ 6 1190
» τούτου καὶ τοῦ ἑπομένου καὶ συζήτησις τοῦ 8 1192
» » μετὰ τροποποιήσεων ἐν τῷ ς'. §
» ἀντὶ τοῦ ἄρθρου 9 τῆς ἐπὶ τούτου τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς 1193
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 10 μετὰ προσθήκης 1194
» τῶν ἄρθρων 11. 12 καὶ 13 . . . . . »
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 14 περὶ τῶν τάξεων τῶν ἀμπέλων . . .

Συνεδρίασις ΠΓ'. τῆς 8 Μαΐου 1196
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος (1064. 1314) . . . . 1196—1197
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1183. 1209) . . . . . »
Παραδοχὴ προσθήκης ἕκτης τάξεως ἀμπέλων καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . 1203—1204
Παραδοχὴ τοῦ 1 καὶ 2 §§ τοῦ ἄρθρου 14 . . . . . »
» » 3 καὶ 4 §§ » » » 1206

Συνεδρίασις ΠΔ'. τῆς 9 Μαΐου 1207

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρπῶν τοῦ ἐνιαυσίου (1304) . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1197. 1240) 1209
Τροπολογίαι τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων §§ αὐτοῦ . . . . . »
Ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως καὶ συζήτησις τοῦ ἄρθρου 15 (1240) 1210
Παραδοχὴ αὐτοῦ τροπολογημένου 1214
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 16 . . . . . »
Παραδοχὴ αὐτοῦ μετὰ προσθήκης καὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου 1215
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 17. 18 καὶ 19 καὶ συζήτησις τοῦ 20. . »
» τούτου μετά τινων μεταβολῶν 1216
» τῶν ἄρθρων 21. 22 καὶ 23 . . . . . »
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 24 καὶ πρότασις περὶ τοῦ ἐννατημορίου τῆς σταφίδος (1246) . . . . . »

Συνεδρίασις ΠΕ'. τῆς 20 Μαΐου 1217

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς (1433) . . . . . »
» » » συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 1846 (1433) 1234
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς τῆς Α'. Συνόδου 1237
Περὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν δημερεσιῶν τῆς νέας Πύλης (1425. 1385) 1239
Ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 14 (1210) τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1209. 1234) 1240
Παραδοχὴ αὐτοῦ τροπολογημένου 1243
» τοῦ ἄρθρου 24 ἀνακλήσεως τῆς περὶ ἐννατημορίου προτάσεως (1246) 1246
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 25, 26 καὶ συζήτησις τοῦ 27 . . . . . »
Ἀπόρριψις τροπολογίας καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1250
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 1252

Συνεδρίασις ΠΣΤ'. τῆς 14 Μαΐου 1252

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων (1068. 1398) 1253

Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου περὶ βαλανιδίων (1240. 1268) 1254

Ἀπόρριψις τροπολογίας καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1259

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου τροπολογημένου 1260

» τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31 1261

Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 32 περὶ φορολογίας τῆς μετάξης . . . . . »

Ἀπόρριψις τροπολογίας καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1265

Συνεδρίασις ΠΖ'. τῆς 13 Μαΐου 1267

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1254. 1280) 1268

Ἀπόρριψις προτάσεως περὶ τῆς ἐκ δύο δραχ. φορολογίας τῆς μετάξης καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . 1271

Παραδοχὴ ἑτέρας περὶ τῆς ἐκ 2 1|2 δραχ. φορολογίας καὶ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1273

Ἀπόρριψις προτάσεως περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κουκουλίων 1275

Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 32 τροπολογημένου 1277

» τῶν ἄρθρων 33. 34. 35. 36. 37. 38 καὶ 39 . . . . »

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 40 1279

Συνεδρίασις ΠΗ'. τῆς 14 Μαΐου . . . . . »

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας καὶ κοινοποίησις τμηματικῶν ἀργαιῶν . . . . . »

Παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τοῦ τελωνίου τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ περὶ καθυστερούντων . . . »

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1268. 1286) 1280

Παραδοχὴ τροπολογίας ἀντ' αὐτοῦ . . . . . »

» τῶν ἄρθρων 41. 42 καὶ συζήτησις τοῦ 43 1284

» τούτου τροπολογημένου, καὶ τῶν ἑπομένων 44 καὶ 45 . 1284

Συζήτησις προτάσεως περὶ προσθήκης νέου ἄρθρου 46 καὶ παραδοχὴ αὐτῆς . . . . . 1284—1285

Παραδοχὴ τοῦ τελευταίου ἄρθρου ὑπ' ἀριθμ. 47 μετὰ τὴν προσθήκην . . . . . »

Συνεδρίασις ΠΘ'. τῆς 15 Μαΐου 1289

Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου (1280. 1490) . . . . . »

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων καρπῶν (1207. 1333) 1291

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως τῶν ἐξόδων Μαΐου καὶ Ἰουνίου (1332) . . . . . »

Συζήτησις τοῦ περὶ τῶν ἐπὶ ἐρημονήσων ἐθνικῶν νομίσματος 1305

Ἀπόφασις ἐπὶ τούτου 1309

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ διοδίων ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ . . . . . »

Ἱστορία τοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος περὶ θανατικῆς ποινῆς (1440) 1311

Ἱστορία ἑτέρου περὶ Πρόξενείων (1467) 1312

Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ βαμβακοκαλλιεργητικοῦ κατασπείσματος (1196—1197. 1322) 1314

Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας. 1315

Συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου 1317

Παραδοχὴ » » » καὶ συζήτησις τοῦ 2 1319

» » 2 » 1324

Συνεδρίασις ΥΓ'. τῆς 17 Μαΐου . . . . . »

Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ βαμβακοκαλλιεργητικῆς νομοσχεδίου (1314) 1322

Παραδοχὴ αὐτοῦ μετά τινων προσθηκῶν καὶ συζήτησις τοῦ 4 . . »

» τούτου καὶ τοῦ ἑπομένου καὶ συζήτησις τοῦ 6 1323

Ἀπόρριψις προταθείσης προσθήκης εἰς αὐτὸ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1326

Παραδοχὴ προσθήκης 7 ἄρθρου 1328

» τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . »

Τὸ παραδεχθὲν σύνολον 1330

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ διμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου (1304. 1352) 1332

Συζήτησις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως καρπῶν νομοσχεδίου (1304. 1343). 1333

Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1337

Συνεδρίασις ΥΙΑ'. τῆς 18 Μαΐου 1339

Κλήρωσις πρεσβείας διὰ τὴν Β. ἑορτὴν τῆς 20 Μαΐου καὶ χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπόφασις περὶ τῆς κατὰ Σαββάτων συζητήσεως τῶν ἐκθέσεων ταύτης (1081. 1405—1406) . . . . . 1339—1340

Ἀνάγνωσις τῆς περὶ ἐπιτροπῆς μοναστηριακῶν κτημάτων προτάσεως (949) . . . . . »

Ὑποστήριξις καὶ παραδοχὴ αὐτῆς ὡς συζητητέας . . . 1342—1343

Συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκποιήσεως καρπῶν νομοσχεδίου (1333) . . . . . »

Παραδοχὴ αὐτοῦ τροπολογημένου 1348

» τῶν ἄρθρων 2. 3. 4 καὶ 5 1349

» τοῦ συνόλου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας. . . . . 1349—1351

» τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας (1332) . 1352

Παραδοχὴ τῶν καθίκαστα καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ καὶ πρωτόκολλον τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1354
Τὸ παραδεχθὲν σύνολον 1356
Ἔγκρισις τῶν περὶ τῆς συζητήσεως αὐτοῦ πρακτικῶν . . . . »

Συνεδρίασις ΥΙΒ'. τῆς 22 Μαΐου 1357

Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας καὶ κλήρωσις τῶν τμημάτων . . . »
Συζήτησις περὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καταστάσεως (746) . . . . . 1358—1369
Εἰσαγωγὴ διαφόρων νομοσχεδίων, ἤτοι . . . . . »
1. Περὶ ζωοκλοπῆς (1439) . . . . . »
2. Περὶ μαχαιροφορίας (1476) 1374
3. Περὶ συστάσεως διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ 1378
4. Περὶ παραστάσεως πληρεξουσίων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν (1464) 1384
Πληροφορίαι ἔγγραφοι τοῦ ὑπουργοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸν ἐν Ἀτταλάντῃ ὄλεθρον τῆς νέας Πέλλης (1339. 1419) 1385
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἵνα ζητηθῶσι διάφορα περὶ τῆς ὑποβάσεως ταύτης ἐγγράφα 1388
Ἔγκρισις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολίου συνθήκης (1070) . »

Συνεδρίασις ΥΙΓ'. τῆς 24 Μαΐου 1389

Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν 1389
Σύστασις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων . . . 1390—1391
Περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως . . . . . 1390—1391
Πληροφορίαι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν περὶ τῶν πρὸς τοὺς Κρῆτας γενομένων παραχωρήσεων (1483) . . . . . »
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ διὰ τὸ 1845 προϋπολογισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν 1392
Περὶ τῶν εἰς τὸ Ζαχαροποιεῖον παραχωρηθέντων γαιῶν 1397
Συζήτησις γενικὴ τοῦ περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου Καλύβια νομοσχεδίου (1253) 1398
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1401
» τῶν καθ' ἕκαστα καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1403

Συνεδρίασις ΥΙΔ'. τῆς 25 Μαΐου 1405

Συζητήσεις ἀναφορῶν (1339—1340. 1473) . . . . . 1405—1406

Συνεδρίασις ΥΙΕ'. τῆς 28 Μαΐου 1417

Ἀπόφασις περὶ διακοπῆς τῶν συνεδριάσεων μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου. 1418
Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας 1419
Περὶ τῶν αἰτίων τῆς μὴ διανομῆς τοῦ εἰσαχθέντος ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους . . . . . »
Συζήτησις περὶ τῶν τῆς νέας Πέλλης (1385. 1447) 1422
Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας συζητήσεως αὐτῶν 1423

Συνεδρίασις ΥΙΣΤ'. τῆς 29 Μαΐου . . . . . »

Κοινοποιήσεις τμηματικῶν ἐργασιῶν . . . . . »

Κλήρωσις πρεσβείας ἵνα συγχαρῇ τὰς A. A. M. M. ἐπιστρεψάσας ἐκ περιοδείας 1421

Συνεδρίασις ΥΙΖ'. τῆς 11 Ἰουνίου 1425

Ἀνάγνωσις εἰσαγγελτικῶν ἐκθέσεων . . . . . »
α'. Ἐπὶ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1846 νόμου (742) . »
β'. » » » συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ (1234. 1527) . . 1433
γ'. » » » στρατολογίας (1217. 1537) . . . . . »
δ'. » » κατὰ ζωοκλοπῆς (1369. 1649) 1439
ε'. » » περὶ προπολογίας τοῦ ἄρθρου 5. τοῦ ποινικοῦ νομου (1311. 1479) 1440
ς'. » » » ἀπονομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς πληρεξουσίους (932). »
ζ'. » » » ἐγκαταστάσεως ἐθνικῶν ἀγριοδένδρων (930). . . 1442
η'. Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς συνόδου (932. 1536) 1443
Παράτασις ἀδείων ἀπουσίας 1444
Συζήτησις ἀναφορῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσσηνίαν δυσχημάτων ἐκ τῶν σεισμῶν (1443) . . . . . »
Παραπομπὴ αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον 1445
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς παθόντας ἐκ τῶν σεισμῶν Μεσσηνίας (1444. 1447) . . . . . »
Ἀνάκλησις τῆς περὶ τῶν ἀναφορῶν ἀποφάσεως (1443. 1463) . 1447
Συζήτησις περὶ τῶν τοῦ θέματος τῆς νέας Πέλλης (1419. 1464) . »
Ἀπόφασις περὶ τῆς νομίμου συστάσεως αὐτοῦ (1447) 1461

Συνεδρίασις ΥΙΗ'. τῆς 13 Ἰουνίου . . . . . »

Ὀρκωδοσία τοῦ Βουλευτοῦ Δ. Κουτσουμπώνου καὶ τὸ περὶ ταύτης πρωτόκολλον . . . . . 1461—1462
Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν . . . . . »

Συνεδρίασις ΥΙΘ'. τῆς 14 Ἰουνίου 1463

Ἀνάγνωσις εἰσαγγελτικῶν ἐκθέσεων . . . . . »
α'. Ἐπὶ τοῦ περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους νομοσχεδίου (1447. 1485) . . . . . »
δ'. » » » παραστάσεως δικηγόρων (1384) 1464
ζ'. » » κατὰ μαχαιροφορίας (1374) 1466
θ'. » » περὶ διοργανισμοῦ τῶν προξενείων (1342) 1467
Περὶ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀποστολῆς τῶν ἐλλειπτικῶν καταλόγων τοῦ κράτους, καὶ ἀναβολὴ τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως (1519—1522) 1470
Περὶ τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ζητηθέντων καὶ μὴ ἀποσταλέντων ὑπὸ τούτου ἐγγράφων τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ δήμου Ἀλάμανος (1145) 1471

Συνεδρίασις Ρ'. τῆς 17 Ἰουνίου 1472

Παράτασις ἀδείας ἀπουσίας 1473
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς (1405—1406. 1657) . . . . . »
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τακτικῶν δαγλῶν παρὰ τοῖς ἐφόροις . 1475
Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προπολογίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ποινικοῦ νόμου (1440) 1479

Παραδοχὴ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προπολογίας τῆς Γερουσίας 1485
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψη-
φοφορίας 1485
Συζήτησις τοῦ περὶ συνδρομῆς πρὸς τοὺς Μεσσηνίους νομοσχε-
δίου (1463. 1495) 1485
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψη-
φοφορίας . . . . . »
Συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου 1487
Εἰσαγωγὴ τοῦ φορολογικοῦ νόμου τροποποιηθέντος ὑπὸ τῆς Γερου-
σίας (1286. 1363) 1490
Ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ Μεσσηνίων
νομοσχεδίου (1485) 1495
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ συζήτησις τοῦ 2 1500
» » τροπολογουμένου καὶ συζήτησις τοῦ 3 1503
» » καὶ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου . . 1504
» » καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . 1504
Ἀνάγνωσις ἐγγράφου ἀφορτίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν
ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Προξένου Σμύρνης ἀναφορῶν 1505
Δήλωσις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης περὶ συμπληρωτικῆς
πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 1507

Συνεδρίασις ΡΑ'. τῆς 18 Ἰουνίου 1509

Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ζητουμένων ἐκλεκτικῶν κατακλό-
γων (1470) . . . . . »
Ἀπόφασις περὶ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἀποστολῆς αὐτῶν . . . . »
Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Εὐρυτανίας ἐνεργουμένων . . . »
Συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου
(1433) 1527
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψη-
φοφορίας . . . . . 1527—1530
» τοῦ 1 ἄρθρου 1530
» » 2 καὶ 3 ἄρθρου καὶ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ
νομοσχεδίου 1530
» αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . 1530
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς (1411.
1648—1657) 1531

Συνεδρίασις ΡΒ'. τῆς 21 Ἰουνίου . . . . . »

Παράτασις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Συζήτησις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου (1433. 1370—1585) . »
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψη-
φοφορίας . . . . . 1537—1538
Συγχώνευσις τοῦ ὑπὸ Βουλευτοῦ προτεταμένου εἰς τὸ παρὰ τοῦ
ὑπουργείου εἰσαχθὲν (932) 1538
Συζήτησις περὶ τοῦ τίτλου τοῦ νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τοῦ « περὶ
στρατολογίας » ἀντὶ τοῦ « περὶ ἀπογραφῆς » . . . . 1540—1541
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθέντος
2, αὐξανομένου οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑπομένων ἄρθρων τοῦ
νομοσχεδίου κατ' ἐ 1541

Παράδοχὴ τοῦ 3 ἄρθρου διωρθωμένου 1542
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 4 περὶ ἀρετδρίας . . . . . »
Παραδοχὴ, προσθήκης 3 §. εἰς αὐτὸ, περὶ ἐθνοφυλακῆς (1560) . 1552
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου 1. περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρῶν εἰς
Ἑρμιόνην 1553
2. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 1557
Παραδοχὴ τῆς ἐφεδρίας δι' ἓν ἔτος καὶ πρωτοκόλλων τῆς περὶ
τούτου ψηφοφορίας (1552) 1560
Συνεδρίασις ΡΓ'. τῆς 22 Ἰουνίου 1562
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 1563
Συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων νόμου (1490) . . »
Παραδοχὴ τῶν ἐπ' αὐτοῦ προπολογιῶν τῆς Γερουσίας καὶ συζήτη-
σις τῶν ἐπὶ τοῦ 14 ἄρθρου παρατηρήσεων τοῦ ὑπουργοῦ. . 1564
Ἀνάλυσις αὐτῶν 1569
Πληροφορίαι τοῦ προέδρου περὶ τῆς εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιο-
γράφων ἀναρμοστίας πορκιᾶς (1563) καὶ περὶ εὐχαριστηρίου
πρὸς τὴν φρουρὰν τῆς Βουλῆς . . . . . 1569—1570

Συνεδρίασις ΡΔ'. τῆς 24 Ἰουνίου . . . . . »

Ἀνάκλησις τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ
καὶ συζήτησις περὶ ταύτης (1537) . . . . . »
Θέσις τῶν ἐκ τῆς συζητήσεως προκυψάντων 4 ζητημάτων . . . 1579
Παραδοχὴ τοῦ α. ζητήματος (ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δύναται ν' ἀνα-
καλέσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ πρηφορικῶς) καὶ πρωτοκόλ-
λου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . »
Παραδοχὴ τοῦ β'. (ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δύναται, καὶ ἀρξαμένης τῆς
συζητήσεως, ν' ἀνακαλέσῃ τὸ παρ' αὐτοῦ ὑποβληθὲν νομο-
σχέδιον) καὶ πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . 1581
Ἀπόῤῥιψις τοῦ γ'. (ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζη-
τησιν καὶ μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἀνάκλησιν) καὶ
πρωτοκόλλου τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας 1583
Ἀνάκλησις τοῦ ὑπὸ Βουλευτοῦ προτεταμένου νομοσχεδίου καὶ
παῦσις τῆς ἐπὶ τοῦ δ'. ζητήματος ψηφοφορίας 1585
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ναυστάθμου . 1585—1615

Συνεδρίασις ΡΕ'. τῆς 25 Ἰουνίου . . . . . »

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις γεν. ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισ-
μοῦ τοῦ κράτους, καὶ ἐτέρων εἰδικῶν (ἐπὶ τῶν προϋπολο-
γισμῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν, καὶ τοῦ τῆς Δικαιοσύνης) καταχωρισμένων ἐν παρα-
ρτήματι. . . . . »
Κλήρωσις τῶν τμημάτων 1616

Συνεδρίασις ΡΣΤ'. τῆς 26 Ἰουνίου 1617

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Κοινοποίησις τμηματικῶν ἐργασιῶν 1618
Συζήτησις τοῦ κατὰ ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου καὶ περὶ τοῦ τρό-
που τῆς εἰσαγωγῆς τῶν παρὰ τῆς ἑτέρας τῶν Βουλῶν ψη-
φισθέντων νομοσχεδίων (1439. 1633) 1619

Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτόκυλλον τῆς περὶ τούτου ψηφοφορίας . . . . . 1619—1620
Συζήτησις τοῦ 1 ἄρθρου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ . . . . 1621—1624
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 2 . . . . . »
» τῶν ἄρθρων 3. 4 καὶ 5 1625
Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 6 . . . . . 1626—1629
» » » » 7 . . . . . 1629—1631
» τοῦ ἄρθρου 8 . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΖ'. τῆς 27 Ἰουνίου 1632
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ κατὰ ζωοκλοπῆς νομοσχεδίου (1619) 1633
Παραδοχὴ αὐτοῦ 1635
Πρότασις προσθήκης νέου ἄρθρου . . . . . »
Ἀνάκλησις ταύτης, πρότασις ἑτέρας ὑπ' ἄλλου καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς 1636
Συζήτησις τοῦ ἄρθρου 9 . . . . . »
Ἀπόφασις περὶ συζητήσεως τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξακολούθησις αὐτῆς 1639
Παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς τροπολογίας . . . . . »
» τῶν ἄρθρων 10. 11 καὶ 12 1640
Πρότασις περὶ προσθήκης νέου ἄρθρου καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς. 1640—1643
Ἀνάγωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου . . . . . »
Παραδοχὴ αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλων τῆς ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας . . . . . 1643—1646

Συνεδρίασις ΡΙΙ'. τῆς 28 Ἰουνίου 1648
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ προϋπολογ. τῆς Βουλῆς διὰ τὸ μέχρι τέλους τῆς Συνόδου ὑπόλοιπον διέτησε (1536) . . 1648—1657
Συζήτησις ἀναφορῶν (1473) . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΘ'. τῆς 1 Ἰουλίου 1675
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ τῆς ἀπὸ τὴν 8 π. μ. ὥρας ἐναρξεως τῶν συνεδριάσεων . . 1676
Ἀνάγνωσις προτάσεως νομοσχεδίου περὶ τῆς κατ' ἐπισκοπὰς διαιρέσεως τοῦ κράτους, καὶ ὑποστήριξις καὶ παραδοχὴ αὐτῆς ὡς συζητητέας . . . . . 1676—1682
Ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἑτέρας περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κτηνοτρόφων τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου ποινῆς . . . . . 1682—1692
Ἀναβολὴ αὐτῆς . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἑτέρας περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ ἐνοικιάσεις καὶ ἐκμισθώσεις, καὶ παραδοχὴ αὐτῆς ὡς συζητητέας . . . . . 1692—1696

ΤΕΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ